

මජ්ඣිමනිකායෙ
මූලපණ්ණාස-අට්ඨකථා
(පටිමො භාගො)

පටුන

පටිමො භාගො.....	1
ගන්ථාරම්භකථා.....	1
නිදානකථා.....	2
1. මූලපරියායවග්ගො.....	4
1. මූලපරියායසුත්තවණ්ණනා.....	4
සුත්තනික්ඛෙපවණ්ණනා.....	15
පථවිචාරවණ්ණනා.....	23
ආපොච්ඡාදිවණ්ණනා.....	28
භූතචාරාදිවණ්ණනා.....	29
ආකාසානඤ්චායතනචාරාදිවණ්ණනා.....	33
දිට්ඨසුතචාරාදිවණ්ණනා.....	34
එකත්තචාරාදිවණ්ණනා.....	35
සෙක්ඛචාරදුතියනයවණ්ණනා.....	37
බ්‍රහ්මචාරතනියාදිනයවණ්ණනා.....	39
තථාගතචාරසත්තමනයවණ්ණනා.....	42
තථාගතචාරඅට්ඨමනයවණ්ණනා.....	49
2. සබ්බාසවසුත්තවණ්ණනා.....	55
දස්සනාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා.....	61
සංවරාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා.....	68
පටිසෙවනාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා.....	71
අධිවාසනාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා.....	72
පරිවජ්ජනාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා.....	74
විනොදනාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා.....	75
භාවනාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා.....	76
3. ධම්මදායාදසුත්තවණ්ණනා.....	81
4. භයහෙරවසුත්තවණ්ණනා.....	100
කායකම්මන්තවාරකථා.....	103
වච්ඡකම්මන්තවාරාදිවණ්ණනා.....	105

හයහෙරවසෙනාසනාදිවණ්ණනා	108
අසම්මොහවිහාරවණ්ණනා	111
පුබ්බභාගපටිපදාදිවණ්ණනා.....	113
පුබ්බෙනිවාසකථාවණ්ණනා	115
දිබ්බවක්ඛුඤාණකථාවණ්ණනා	116
ආසවක්ඛයඤාණකථාවණ්ණනා.....	116
අරඤ්ඤවාසකාරණවණ්ණනා.....	118
දෙසනානුමොදනාවණ්ණනා	119
පසන්තාකාරවණ්ණනා	120
සරණගමනකථාවණ්ණනා	121
උපාසකවිධිකථාවණ්ණනා	125
5. අනඬගණසුත්තවණ්ණනා.....	127
සම්මුතිපරමත්ථදෙසනාකථාවණ්ණනා.....	127
6. ආකඬබෙය්‍යසුත්තවණ්ණනා	141
7. වත්ථසුත්තවණ්ණනා	152
8. සල්ලෙබ්බසුත්තවණ්ණනා.....	165
9. සම්මාදිට්ඨිසුත්තවණ්ණනා	178
අකුසලකම්මපථවණ්ණනා	179
කුසලකම්මපථවණ්ණනා.....	184
ආහාරවාරවණ්ණනා.....	187
සච්චවාරවණ්ණනා.....	195
ජරාමරණවාරවණ්ණනා	195
ජාතිවාරවණ්ණනා.....	197
භවවාරවණ්ණනා	198
උපාදානවාරවණ්ණනා	198
තණ්හාවාරවණ්ණනා	199
වෙදනාවාරවණ්ණනා	200
එස්සවාරවණ්ණනා	201

සලායතනවාරවණ්ණනා.....	201
නාමරූපවාරවණ්ණනා	201
විඤ්ඤාණවාරවණ්ණනා.....	202
සඬ්ඛාරවාරවණ්ණනා.....	202
අවිජ්ජාවාරවණ්ණනා	203
ආසවවාරවණ්ණනා.....	204
10. සතිපට්ඨානසුත්තවණ්ණනා.....	205
උද්දෙසවාරකථාවණ්ණනා	207
කායානුපස්සනාආනාපානපඛ්ඛවණ්ණනා.....	224
ඉරියාපථපඛ්ඛවණ්ණනා.....	228
චතුසම්පජ්ඤ්ඤපඛ්ඛවණ්ණනා	230
පටිකුලමනසිකාරපඛ්ඛවණ්ණනා	245
ධාතුමනසිකාරපඛ්ඛවණ්ණනා	246
නවසිවථිකපඛ්ඛවණ්ණනා.....	247
වෙදනානුපස්සනාවණ්ණනා	249
චිත්තානුපස්සනාවණ්ණනා	253
ධම්මානුපස්සනා නිවරණපඛ්ඛවණ්ණනා.....	254
බන්ධපඛ්ඛවණ්ණනා.....	259
ආයතනපඛ්ඛවණ්ණනා	260
බොජ්ඣංගපඛ්ඛවණ්ණනා.....	261
චතුසච්චපඛ්ඛවණ්ණනා.....	271
2. සීහනාදවග්ගො	274
1. චූළසීහනාදසුත්තවණ්ණනා.....	274
2. මහාසීහනාදසුත්තවණ්ණනා	290
වෙසාලිනගරවණ්ණනා	290
උත්තරිමනුස්සධම්මාදිවණ්ණනා.....	292
දසබලඤාණාදිවණ්ණනා.....	295
අට්ඨපරිසවණ්ණනා	302

චතුරයොනිවණ්ණනා	304
පඤ්චගතිවණ්ණනා.....	305
ඤාණප්පවත්තාකාරවණ්ණනා.....	305
ආසවක්ඛයවාරවණ්ණනා	308
දුක්කරකාරිකාදිසුද්ධිවණ්ණනා.....	309
ආහාරසුද්ධිවණ්ණනා	316
සංසාරසුද්ධිආදිවණ්ණනා	318
3. මහාදුක්ඛක්ඛන්ධසුත්තවණ්ණනා	320
4. චූළදුක්ඛක්ඛන්ධසුත්තවණ්ණනා	326
5. අනුමානසුත්තවණ්ණනා.....	330
6. චෛතොබ්ලසුත්තවණ්ණනා.....	332
7. වනපත්ථපරියායසුත්තවණ්ණනා	335
8. මධුපිණ්ඩිකසුත්තවණ්ණනා.....	336
9. ද්වේධාවිතක්කසුත්තවණ්ණනා.....	341
10. විතක්කසණ්ඨානසුත්තවණ්ණනා.....	348
දුතියො භාගො	356
3. ඔපම්මවග්ගො	356
1. කකචූපමසුත්තවණ්ණනා	356
2. අලගද්දූපමසුත්තවණ්ණනා.....	362
3. වම්ඕකසුත්තවණ්ණනා	378
4. රථවිනීතසුත්තවණ්ණනා	389
5. නිවාපසුත්තවණ්ණනා	412
6. පාසරාසිසුත්තවණ්ණනා	415
7. චූළහත්ථිපදොපමසුත්තවණ්ණනා	440
8. මහාහත්ථිපදොපමසුත්තවණ්ණනා.....	460
9. මහාසාරොපමසුත්තවණ්ණනා	471
10. චූළසාරොපමසුත්තවණ්ණනා	472
4. මහායමකවග්ගො.....	475

1. චූළගොසිඬගසුත්තවණ්ණනා	475
2. මහාගොසිඬගසුත්තවණ්ණනා	483
3. මහාගොපාලකසුත්තවණ්ණනා	493
4. චූළගොපාලකසුත්තවණ්ණනා	500
5. චූළසච්චකසුත්තවණ්ණනා	502
6. මහාසච්චකසුත්තවණ්ණනා	515
7. චූළතණ්හාසඬ්ඛයසුත්තවණ්ණනා	525
8. මහාතණ්හාසඬ්ඛයසුත්තවණ්ණනා	533
9. මහාඅස්සපුරසුත්තවණ්ණනා	539
10. චූළඅස්සපුරසුත්තවණ්ණනා	550
5. චූළයමකවග්ගො	552
1. සාලෙයාකසුත්තවණ්ණනා	552
2. වෙරඤ්ජකසුත්තවණ්ණනා	558
3. මහාවෙදල්ලසුත්තවණ්ණනා	558
4. චූළවෙදල්ලසුත්තවණ්ණනා	576
5. චූළධම්මසමාදානසුත්තවණ්ණනා	589
6. මහාධම්මසමාදානසුත්තවණ්ණනා	591
7. වීමංසකසුත්තවණ්ණනා	595
8. කොසම්බියසුත්තවණ්ණනා	604
9. ඉන්මනිමන්තනිකසුත්තවණ්ණනා	616
10. මාරතජ්ජනියසුත්තවණ්ණනා	626

“ධම්මා සුඛා ධාතා චච්ඡා පටිච්ඡා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුඡපටිච්ඡිධා.”

(මහා සුඤ්ඤාන සුත්තං; මජ්ඣිම නිකායො, උපරිපණ්ණාසකො, සුඤ්ඤාන වග්ගො.)

පටුන සංස්කරණය - භික්ඛු ධම්මවිහාරී

(ජට්ඨ සංඝායනා ත්‍රිපිටක වැඩසටහනින් උපුටා සකසන ලදී)

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස

මජ්ඣිමනිකායෙ

මූලපණ්ණාස-අට්ඨකථා

(පට්ඨමො භාගො)

ගන්ථාරම්භකථා

කරුණාසිතලභදයං, පඤ්ඤාපජ්ජොතවිභතමොභතමං;

සනරාමරලොකගරුං, වන්දෙ සුගතං ගතිවිමුක්තං.

බුද්ධොපි බුද්ධභාවං, භාවෙන්වා චෙව සච්ඡිකත්වා ච;

යං උපගතො ගතමලං, වන්දෙ තමනුක්තරං ධම්මං.

සුගතස්ස ඔරසානං, පුත්තානං මාරසෙනමට්ඨානං;

අට්ඨන්තම්පි සමුහං, සිරසා වන්දෙ අරියසඬ්ඨං.

ඉති මෙ පසන්නමතිනො, රතනත්තයවන්දනාමයං පුඤ්ඤං;

යං සුවිභතන්තරායො, හුත්වා තස්සානුභාවෙන.

මජ්ඣිමපමාණසුත්තඬ්ඨකිතස්ස ඉධ මජ්ඣිමාගමවරස්ස;

බුද්ධානුබුද්ධසංවණ්ණිකස්ස පරවාදමට්ඨනස්ස.

අත්ථජ්ජකාසනත්ථං, අට්ඨකථා ආදිතො වසිසතෙහි;

පඤ්චහි යා සඬ්ඨිතා, අනුසඬ්ඨිතා ච පච්ඡාපි.

සීහළදීපං පන ආභතාථ වසිනා මහාමහින්දෙන;

යපිතා සීහළභාසාය, දීපවාසීනමත්ථාය.

අපනෙත්වාන තතොහං, සීහළභාසං මනොරමං භාසං;

තන්තිනියානුව්ඡවිකං, ආරොපෙන්නො විගතදොසං.

සමයං අවිලොමෙන්නො, ථෙරානං ථෙරවංසදීපානං;

සුනිපුණවිනිච්ඡයානං, මහාවිභාරෙ නිවාසීනං.

හිත්වා පුනජ්ජනාගතමත්ථං, අත්ථං පකාසයිස්සාමි;

සුජනස්ස ච තුට්ඨත්ථං, චිරට්ඨිතත්ථඤ්ච ධම්මස්ස.

සීලකථා ධූතධම්මා, කම්මට්ඨානානි චෙව සබ්බානි;

වරියාවිධානසහිතො, ඤානසමාපත්තිවිත්ථාරො.

සබ්බා ච අභිඤ්ඤායො, පඤ්ඤාසඬ්ඤානනිච්ඡයො චෙව;

බන්ධාධාතායතනින්ද්‍රියානි අරියානි චෙව චත්තාරි.

සච්චානි පච්චයාකාරදෙසනා සුපරිසුද්ධනිපුණනායා;

අවිමුත්තතත්තිමග්ගා, විපස්සනාභාවනා චෙව.

ඉති පන සබ්බං යස්මා, විසුද්ධිමග්ගෙ මයා සුපරිසුද්ධං;

වුත්තං තස්මා හියොයා, න තං ඉධ විචාරයිස්සාමි.

“මජ්ඣෙ විසුද්ධිමග්ගො, එස චතුත්තම්පි ආගමානඤ්ඡි;

යත්වා පකාසයිස්සති, තත්ථ යථාභාසිතමත්ථං”.

ඉච්චෙව කතො තස්මා, තම්පි ගහෙත්වාන සද්ධිමෙතාය;

අට්ඨකථාය විජානථ, මජ්ඣිමසඬ්ඤිතියා අත්ථන්ති.

නිදානකථා

1. තත්ථ මජ්ඣිමසඬ්ඤිති නාම පණ්ණාසතො මූලපණ්ණාසා මජ්ඣිමපණ්ණාසා උපරිපණ්ණාසානි පණ්ණාසත්තයසඬ්ඤා. වග්ගතො එකෙකාය පණ්ණාසාය පඤ්ච පඤ්ච වග්ගෙ කත්වා පන්තරසවග්ගසමායොගා. සුත්තතො දියඬ්ඬසුත්තසතං ද්වෙ ච සුත්තන්තා. පදතො තෙවිසුත්තරපඤ්චසතාධිකානි අසීතිපදසහස්සානි. තෙනාහු පොරාණා –

“අසීතිපදසහස්සානි, හියොයා පඤ්චසතානි ච;

පුන තෙවිසති වුත්තා, පදමෙවං වචන්ථිත”න්ති.

අක්ඛරතො සත්ත අක්ඛරසතසහස්සානි චත්තාලීසඤ්ච සහස්සානි තෙපඤ්ඤාසඤ්ච අක්ඛරානි. භාණුවාරතො අසීති භාණුවාරා තෙවිසපදාධිකො ච උපඬ්ඬභාණුවාරො. අනුසන්ධිතො පුච්ඡානුසන්ධි-අජ්ඣාසයානුසන්ධි-යථානුසන්ධිවසෙන සඬ්ඤෙපතො තිවිධො අනුසන්ධි. විත්ථාරතො පනෙත්ථ තිණි අනුසන්ධිසහස්සානි නව ච සතානි භොන්ති. තෙනාහු පොරාණා –

“තිණි සන්ධිසහස්සානි, තථා නවසතානි ච;

අනුසන්ධිතයා එතෙ, මජ්ඣිමස්ස පකාසිතා’’ති.

තත්ථ පණ්ණාසාසු මූලපණ්ණාසා ආදි, වග්ගෙසු මූලපරියායවග්ගො, සුත්තෙසු මූලපරියායසුත්තං. තස්සාපි ‘‘එවං මෙ සුත’’න්තිආදිකං ආයස්මතා ආනන්දෙන පට්මමහාසඬ්ඨිතිකාලෙ චුත්තං නිදානමාදි. සා පනෙසා පට්මමහාසඬ්ඨිති සුමඬ්ගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථාය ආදිමිහි විත්ථාරිතා. තස්මා සා තත්ථ විත්ථාරිතනයෙනෙව වෙදිතබ්බා.

1. මූලපරියායවග්ගො

1. මූලපරියායසුත්තවණ්ණනා

1. යං පනෙතං “එවං මෙ සුත”න්තිආදිකං නිදානං. තත්ථ එවන්ති නිපාතපදං. මෙතිආදීනි නාමපදානි. උක්කට්ඨායං විහරතීති එත්ථ චීති උපසග්ගපදං, හරතීති ආබ්‍යාතපදන්ති ඉමිනා තාව නයෙන පදවිභාගො වෙදිතබ්බො.

අත්ථතො පන එවං-සද්දො තාව
උපමූපදෙසසම්පහංසනගරහණවචනසම්පටිග්ගභාකාරනිදස්සනාවධාරණාදීඅ
නෙකත්ථප්පහෙදො. තථාහෙස – “එවං ජාතෙන මච්චෙන කත්තබ්බං කුසලං
බ්‍රු”න්ති එවමාදීසු (ධ. ප. 53) උපමායං ආගතො. “එවං තෙ අභික්කම්මිතබ්බං,
එවං තෙ පටික්කම්මිතබ්බං”න්තිආදීසු (අ. නි. 4.122) උපදෙසෙ. “එවමෙතං
හගවා, එවමෙතං සුගතා”න්තිආදීසු (අ. නි. 3.66) සම්පහංසනෙ. “එවමෙවං
පනායං වසලී යස්මිං වා තස්මිං වා තස්ස මුණ්ඩකස්ස සමණකස්ස වණ්ණං
භාසතී”න්තිආදීසු (සං. නි. 1.187) ගරහණෙ. “එවං හන්තෙති බො තෙ භික්ඛු
හගවතො පච්චස්සොසු”න්තිආදීසු (ම. නි. 1.1) වචනසම්පටිග්ගහෙ. “එවං
බ්‍යාබො අහං, හන්තෙ, හගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමී”න්තිආදීසු (ම. නි.
1.398) ආකාරෙ. “එහි ත්වං, මාණවක, යෙන සමණො ආනන්දො
තෙත්‍රපසඬකම, උපසඬකමීත්වා මම වචනෙන සමණං, ආනන්දං, අප්පාබාධං
අප්පාතඬකං ලහුට්ඨානං බලං එසුචිහාරං පුච්ඡ – ‘සුභො මාණවො
තොදෙය්‍යපුත්තො, හවන්තං ආනන්දං, අප්පාබාධං අප්පාතඬකං ලහුට්ඨානං
බලං එසුචිහාරං පුච්ඡතී’ති, එවඤ්ච වදෙහි සාධු කිර හවං ආනන්දො යෙන
සුභස්ස මාණවස්ස තොදෙය්‍යපුත්තස්ස නිවෙසනං, තෙත්‍රපසඬකමතු අනුකම්පං
උපාදායා”න්තිආදීසු (දී. නි. 1.445) නිදස්සනෙ. “තං කිං මඤ්ඤට්ඨ, කාලාමා,
ඉමෙ ධම්මා කුසලා වා අකුසලා වාති? අකුසලා, හන්තෙ. සාවජ්ජා වා අනවජ්ජා
වාති? සාවජ්ජා, හන්තෙ. විඤ්ඤගරහිතා වා විඤ්ඤප්පසත්ථා වාති?
විඤ්ඤගරහිතා, හන්තෙ. සමත්තා සමාදින්නා අභිතාය දුක්ඛාය සංවත්තන්ති
නො වා, කථං වො එත්ථ භොතීති? සමත්තා, හන්තෙ, සමාදින්නා අභිතාය
දුක්ඛාය සංවත්තන්ති, එවං නො එත්ථ භොතී”න්තිආදීසු (අ. නි. 3.66)
අවධාරණෙ. ස්වායම්ඨ ආකාරනිදස්සනාවධාරණෙසු දට්ඨබ්බො.

තත්ථ ආකාරට්ඨෙන එවංසද්දෙන එතමත්ථං දීපෙති – නානාන්‍යනිපුණං
අනෙකජ්ඣාසයසමුට්ඨානං අත්ථබ්‍යඤ්ජනසම්පන්නං විවිධපාටිභාරියං
ධම්මත්ථදෙසනාපටිවෙධගම්භීරං සබ්බසත්තානං සකසකභාසානුරූපතො
සොතපට්ඨාගච්ඡන්තං තස්ස හගවතො වචනං සබ්බජ්ජකාරෙන කො
සමත්ථො විඤ්ඤාතුං, සබ්බථාමෙන පන සොතුකාමතං ජනෙත්වාපි එවං මෙ
සුතං, මයාපි එකෙනාකාරෙන සුතන්ති.

නිදස්සනටියෙන “නාහං සයම්භූ, න මයා ඉදං සවිජ්ඣත”න්ති අත්තානං පරිමොචෙන්තො එවං මෙ සුතං, මයාපි එවං සුතන්ති ඉදානි චත්තබ්බං සකලං සුත්තං නිදස්සෙති.

අවධාරණටියෙන “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛූනං බහුස්සුතානං යදිදං ආනන්දො, ගතිමන්තානං, සතිමන්තානං, ධිතිමන්තානං, උපට්ඨාකානං යදිදං ආනන්දො”ති (අ. නි. 1.219-223) එවං භගවතා, “ආයස්මා ආනන්දො අත්ථකුසලො ධම්මකුසලො ඛ්‍යාඤ්ජනකුසලො නිරුත්තිකුසලො පුබ්බාපරකුසලො”ති (අ. නි. 5.169) එවං ධම්මසෙනාපතිනා ච පසත්ථභාවානුරූපං අත්තනො ධාරණබලං දස්සෙන්තො සත්තානං සොතුකම්‍යතං ජනෙති “එවං මෙ සුතං, තඤ්ච ඛො අත්ථනො වා ඛ්‍යාඤ්ජනනො වා අනුනමනධිකං, එවමෙව න අඤ්ඤා දට්ඨබ්බ”න්ති.

මෙ-සද්දො තිස්ස අත්ථෙසු දිස්සති. තථා භිස්ස “ගාථාභිගීතං මෙ අභොජනෙය්‍ය”න්තිආදීසු (සු. නි. 81) මයාති අත්ථො. “සාධු මෙ, භත්තෙ භගවා, සංඛිත්තෙන ධම්මං දෙසෙතු”තිආදීසු (සං. නි. 4.88) මය්හන්ති අත්ථො. “ධම්මදායාදා මෙ, භික්ඛවෙ, භවතා”තිආදීසු (ම. නි. 1.29) මමාති අත්ථො. ඉධ පන “මයා සුත”න්ති ච “මම සුත”න්ති ච අත්ථද්වයෙ යුජ්ජති.

සුතන්ති අයං සුත-සද්දො සඋපසග්ගො ච අනුපසග්ගො ච ගමන-විස්සුත-කිලින්ත-උපවිතානුයොග-සොතවිඤ්ඤෙය්‍ය-සොතද්වාරානුසාරවිඤ්ඤාතාදිඅනෙකත්ථප්පහෙදො. තථා භිස්ස “සෙනාය පසුතො”තිආදීසු ගච්ඡන්තොති අත්ථො. “සුතධම්මස්ස පස්සතො”තිආදීසු (උදා. 11) විස්සුතධම්මස්සාති අත්ථො, “අවස්සුතා අවස්සුතස්සාති”ආදීසු (පාචි. 657) කිලින්තා කිලින්තස්සාති අත්ථො. “තුම්හෙහි පුඤ්ඤං පසුතං අනප්පක”න්තිආදීසු (බු. පා. 7.12) උපවිතන්ති අත්ථො. “යෙ ඤානපසුතා ධීරා”තිආදීසු (ධ. ප. 181) ඤානානුයුත්තාති අත්ථො. “දිට්ඨං සුතං මුත”න්තිආදීසු (ම. නි. 1.241) සොතවිඤ්ඤෙය්‍යන්ති අත්ථො. “සුතධරො සුතසන්නිවයො”තිආදීසු (ම. නි. 1.339) සොතද්වාරානුසාරවිඤ්ඤාතධරොති අත්ථො. ඉධ පනස්ස සොතද්වාරානුසාරෙන “උපධාරිත”න්ති වා “උපධාරණ”න්ති වාති අත්ථො. මෙ-සද්දස්ස හි මයාති අත්ථෙ සති “එවං මයා සුතං සොතද්වාරානුසාරෙන උපධාරිත”න්ති යුජ්ජති. මමාති අත්ථෙ සති “එවං මම සුතං සොතද්වාරානුසාරෙන උපධාරණ”න්ති යුජ්ජති.

එවමෙනෙසු තිස්ස පදෙසු එවන්ති සොතවිඤ්ඤාණාදිවිඤ්ඤාණකිව්චනිදස්සනං. මෙති චුත්තවිඤ්ඤාණසමඛිගිපුග්ගලනිදස්සනං. සුතන්ති අස්සවනභාවජ්ජට්ඨකපතො අනුනානධිකාවිපරිතග්ගහණනිදස්සනං. තථා

එවන්ති තස්සා සොතද්වාරානුසාරෙන පවත්තාය විඤ්ඤාණවිටීයා නානප්පකාරෙන ආරම්මණෙ පවත්තිභාවප්පකාසනං. මෙති අත්තප්පකාසනං. සුතන්ති ධම්මප්පකාසනං. අයඤ්ඤෙත්ථ සඬබ්බෙපො “නානප්පකාරෙන ආරම්මණෙ පවත්තාය විඤ්ඤාණවිටීයා මයා න අඤ්ඤං කතං, ඉදං පන කතං, අයං ධම්මො සුතො”ති.

තථා එවන්ති නිද්දිසිතබ්බප්පකාසනං. මෙති පුග්ගලප්පකාසනං. සුතන්ති පුග්ගලකිච්චප්පකාසනං. ඉදං චුත්තං හොති – යං සුත්තං නිද්දිසිස්සාමි, තං මයා එවං සුතන්ති.

තථා එවන්ති යස්ස චිත්තසන්තානස්ස නානාකාරප්පවත්තියා නානත්ථ්වයඤ්ජනග්ගහණං හොති, තස්ස නානාකාරනිද්දෙසො. එවන්ති හි අයං ආකාරපඤ්ඤත්ති, මෙති කත්තුනිද්දෙසො, සුතන්ති විසයනිද්දෙසො. එත්තාවතා නානාකාරප්පවත්තෙන චිත්තසන්තානෙන තංසමඬ්ඛිතො කත්තුවිසයෙ ගහණසන්නිට්ඨානං කතං හොති.

අථ වා එවන්ති පුග්ගලකිච්චනිද්දෙසො. සුතන්ති විඤ්ඤාණකිච්චනිද්දෙසො. මෙති උභයකිච්චයුත්තපුග්ගලනිද්දෙසො. අයං පනෙත්ථ සඬබ්බෙපො – මයා සවනකිච්චවිඤ්ඤාණසමඬ්ඛිතා පුග්ගලෙන විඤ්ඤාණවසෙන ලද්ධසවනකිච්චවොභාරෙන සුතන්ති.

තත්ථ එවන්ති ච මෙති ච සච්චිකට්ඨපරමත්ථවසෙන අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්ති. කිඤ්ඤෙත්ථ තං පරමත්ථතො අත්ථී, යං එවන්ති වා මෙති වා නිද්දෙසං ලභෙථ? සුතන්ති විජ්ජමානපඤ්ඤත්ති. යඤ්ඤි තමෙත්ථ සොතෙන උපලද්ධං, තං පරමත්ථතො විජ්ජමානන්ති.

තථා එවන්ති ච මෙති ච තං තං උපාදාය වත්තබ්බතො උපාදාපඤ්ඤත්ති. සුතන්ති දිට්ඨාදීනි උපනිධාය වත්තබ්බතො උපනිධාපඤ්ඤත්ති. එත්ථ ච එවන්ති වචනෙන අසම්මොහං දීපෙති. න හි සම්මුල්ලො හා නානප්පකාරපට්ඨෙධසමත්ථො හොති. සුතන්ති වචනෙන සුතස්ස අසම්මොසං දීපෙති. යස්ස හි සුතං සම්මුට්ඨං හොති, න සො කාලන්තරෙන මයා සුතන්ති පටිජානාති. ඉච්චස්ස අසම්මොහෙන පඤ්ඤාසිද්ධි, අසම්මොසෙන පන සතිසිද්ධි. තත්ථ පඤ්ඤා පුබ්බඬ්ඛගමාය සතියා බ්‍යඤ්ජනාවධාරණසමත්ථතා, සතිපුබ්බඬ්ඛගමාය පඤ්ඤාය අත්ථපට්ඨෙධසමත්ථතා, තදුභයසමත්ථතායොගෙන අත්ථබ්‍යඤ්ජනසම්පන්නස්ස ධම්මකොසස්ස අනුපාලනසමත්ථතො ධම්මහණ්ඩාගාරිකත්තසිද්ධි.

අපරො නයො – එවන්ති වචනෙන යොනිසො මනසිකාරං දීපෙති, අයොනිසො මනසිකරොතො හි නානප්පකාරපට්ඨෙධාභාවතො. සුතන්ති වචනෙන අවික්ඛෙපං දීපෙති, වික්ඛිත්තවිත්තස්ස සවනාභාවතො. තථා හි වික්ඛිත්තවිත්තො පුග්ගලො සබ්බසම්පත්තියා වුච්චමානොපි “න මයා සුතං, පුත භණ්ඨා”ති භණ්ති. යොනිසො මනසිකාරෙන චෙත්ථ අත්තසම්මාපණ්ඩං පුබ්බෙ ව කතපුඤ්ඤතං සාධෙති, සම්මා අපණ්හිතත්තස්ස පුබ්බෙ අකතපුඤ්ඤස්ස වා තදභාවතො. අවික්ඛෙපෙන පන සද්ධම්මස්සවනං සප්පුරිසුපනිස්සයඤ්ච සාධෙති. න හි වික්ඛිත්තවිත්තො සොතුං සක්කොති, න ච සප්පුරිසෙ අනුපස්සයමානස්ස සවනං අත්ථීති.

අපරො නයො – යස්මා එවන්ති යස්ස විත්තසන්නානස්ස නානාකාරප්පවත්තියා නානත්ථත්වයඤ්ඤානග්ගභණං හොති, තස්ස නානාකාරනිද්දෙසොති වුත්තං. සො ච එවං හද්දකො ආකාරො න සම්මා අප්පණ්හිතත්තො පුබ්බෙ අකතපුඤ්ඤස්ස වා හොති, තස්මා එවන්ති ඉමිනා හද්දකෙන ආකාරෙන පච්ඡිමවක්කද්වයසම්පත්තිං අත්තතො දීපෙති, සුතන්ති සවනයොගෙන පුරිමවක්කද්වයසම්පත්තිං. න හි අප්පතිරූපදෙසෙ වසතො සප්පුරිසුපනිස්සයවිරහිතස්ස වා සවනං අත්ථී. ඉච්චස්ස පච්ඡිමවක්කද්වයසිද්ධියා ආසයසුද්ධි සිද්ධා හොති. පුරිමවක්කද්වයසිද්ධියා පයොගසුද්ධි. තාය ච ආසයසුද්ධියා අධිගමත්තසිද්ධි, පයොගසුද්ධියා ආගමත්තසිද්ධි. ඉති පයොගාසයසුද්ධස්ස ආගමාධිගමසම්පන්නස්ස වචනං අරුණුග්ගං විය සුරියස්ස උදයතො යොනිසොමනසිකාරො විය ච කුසලකම්මස්ස අරහති භගවතො වචනස්ස පුබ්බභිගමං භවිතුන්ති යානෙ නිදානං යපෙන්නො එවං මෙ සුතන්තිආදිමාහ.

අපරො නයො – එවන්ති ඉමිනා නානප්පකාරපට්ඨෙධදීපකෙන වචනෙන අත්තතො අත්ථපට්භානපට්ඨසම්භිදාසම්පත්තිසබ්භාවං දීපෙති. සුතන්ති ඉමිනා සොතබ්බහෙදපට්ඨෙධදීපකෙන ධම්මනිරුත්තිපට්ඨසම්භිදාසම්පත්තිසබ්භාවං. එවන්ති ච ඉදං යොනිසොමනසිකාරදීපකං වචනං භාසමානො – “එතෙ මයා ධම්මා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුප්පට්ඨිද්ධා”ති දීපෙති. සුතන්ති ඉදං සවනයොගදීපකං වචනං භාසමානො – “බහු මයා ධම්මා සුතා ධාතා වචසා පරිචිතා”ති දීපෙති. තදුභයෙනපි අත්ථත්වයඤ්ඤාපාරිසුරිං දීපෙන්නො සවනෙ ආදරං ජනෙති. අත්ථත්වයඤ්ඤාපරිපුණ්ණඤ්ඤා ධම්මං ආදරෙන අස්සුණන්නො මහතා හිතා පරිබාහිරො හොතීති ආදරං ජනෙත්වා සක්කච්චං ධම්මො සොතබ්බොති.

“එවං මෙ සුත”න්ති ඉමිනා පන සකලෙන වචනෙන ආයස්මා ආනන්දො තථාගතජපවෙදිනං ධම්මං අත්තනො අදහන්තො අසජ්ජුරිසභූමිං අතික්කමති, සාවකත්තං පටිජානන්තො සජ්ජුරිසභූමිං ඔක්කමති. තථා අසද්ධම්මා චිත්තං වුට්ඨාපෙති, සද්ධම්මෙ චිත්තං පතිට්ඨාපෙති. “කෙවලං සුතමෙවෙනං මයා තස්සෙව පන භගවතො වචන”න්ති දීපෙන්නො අත්තානං පරිමොචෙති, සත්ථාරං අපදිසති, ජීනවචනං අජපෙති, ධම්මනෙත්තිං පතිට්ඨාපෙති.

අපිව “එවං මෙ සුත”න්ති අත්තනා උප්පාදිතභාවං අප්පටිජානන්තො සුරිමවචනං විවරන්තො “සම්මුඛා පටිග්ගහිතමිදං මයා තස්ස භගවතො චතුර්වෙසාරජ්ජවිසාරදස්ස දසබලධරස්ස ආසභට්ඨානට්ඨායිනො සීහනාදනාදිනො සබ්බසත්තුත්තමස්ස ධම්මිස්සරස්ස ධම්මරාජස්ස ධම්මාධිපතිනො ධම්මදීපස්ස ධම්මසරණස්ස සද්ධම්මවරවක්කවත්තිනො සම්මාසම්බුද්ධස්ස වචනං, න එත්ථ අත්ථෙ වා ධම්මෙ වා පදෙ වා බ්‍යඤ්ජනෙ වා කඬ්ඛා වා විමති වා කත්තබ්බා”ති සබ්බදෙවමනුස්සානං ඉමස්මිං ධම්මෙ අස්සද්ධියං විනාසෙති, සද්ධාසම්පදං උප්පාදෙතිති. තෙනෙනං වුච්චති –

“විනාසයති අස්සද්ධං, සද්ධං වඩ්ඪෙති සාසනෙ;

එවං මෙ සුතමිච්චෙවං, වදං ගොතමසාවකො”ති.

එකන්ති ගණනපරිච්ඡෙදනිද්දෙසො. සමයන්ති පරිච්ඡින්නනිද්දෙසො. එකං සමයන්ති අනියමිතපරිදීපනං. තත්ථ සමයසද්දො –

සමවායෙ බණෙ කාලෙ, සමුහෙ හෙතුදිට්ඨිසු;

පටිලාභෙ පහානෙ ව, පටිවෙධෙ ව දිස්සති.

තථා හිස්ස “අප්පෙව නාම ස්වෙපි උපසඬ්ඤාමෙය්‍යාම කාලඤ්ච සමයඤ්ච උපාදායා”ති එවමාදීසු (දී. නි. 1.447) සමවායො අත්ථො. “එකොව බො, හික්ඛවෙ, බණො ව සමයො ව බ්‍රහ්මවරියවාසායා”තිආදීසු (අ. නි. 8.29) බණො. “උණ්හසමයො පරිළාභසමයො”තිආදීසු (පාවි. 358) කාලො. “මහාසමයො පවනස්මි”න්තිආදීසු සමුහො. “සමයොපි බො තෙ, හද්දාලි, අප්පට්ඨිද්ධො අහොසි, භගවා බො සාවත්ථියං විහරති, භගවාපි මං ජානිස්සති, ‘හද්දාලි, නාම හික්ඛු සත්ථුසාසනෙ සික්ඛාය න පරිපුරකාරි’ති, අයමිපි බො තෙ, හද්දාලි, සමයො අප්පට්ඨිද්ධො අහොසි”තිආදීසු (ම. නි. 2.135) හෙතු. “තෙන බො පන සමයෙන උග්ගාහමානො පරිබ්බාජකො සමණමුණ්ඩිකාපුත්තො සමයජ්ජවාදකෙ තින්ද්‍රකාචීරෙ එකසාලකෙ මල්ලිකාය ආරාමෙ පටිවසති”තිආදීසු (ම. නි. 2.260) දිට්ඨි.

“දිට්ඨෙ ධම්මෙ ව යො අත්ථො, යො චත්ථො සම්පරායිකො;

අත්ථාහිසමයා ධරො, පණ්ඩිතොති පවුච්චති”ති. —

ආදීසු (සං. නි. 1.129) පටිලාභො. “සම්මා මානාහිසමයා අත්තමකාසි දුක්ඛස්සා”තිආදීසු (ම. නි. 1.24) පහානං. “දුක්ඛස්ස පිළනට්ඨො සඤ්ඤාට්ඨො සන්තාපට්ඨො විපරිණාමට්ඨො අහිසමයට්ඨො”තිආදීසු (පටි. ම. 3.1) පටිච්චෙධො. ඉධ පනස්ස කාලො අත්ථො. තෙන සංවච්ඡර-උතු-මාසඨිඨමාස-රත්ති-දිව-පුබ්බණ්හ-මජ්ඣන්තික-සායන්හ- පයමමජ්ඣමපච්ඡිමයාම-මුහුත්තාදීසු කාලප්පහෙදභූතෙසු සමයෙසු එකං සමයන්ති දිපෙති.

තත්ථ කිඤ්චාපි එතෙසු සංවච්ඡරාදීසු සමයෙසු යං යං සුත්තං යමිහි යමිහි සංවච්ඡරෙ උතුමිහි මාසෙ පක්ඛෙ රත්තිභාගෙ දිවසභාගෙ වා චුත්තං, සඤ්ඤා නං ථෙරස්ස සුවිදිතං සුවචත්ථාපිතං පඤ්ඤාය. යස්මා පන “එවං මෙ සුතං අසුකසංවච්ඡරෙ අසුකඋතුමිහි අසුකමාසෙ අසුකපක්ඛෙ අසුකරත්තිභාගෙ අසුකදිවසභාගෙ වා”ති එවං චුත්තෙ න සක්කා සුඛෙන ධාරොතුං වා උද්දිසිතුං වා උද්දිසාපෙතුං වා, බහු ව චත්තඤ්ඤා හොති, තස්මා එකෙනෙව පදෙන තමත්ථං සමොධානෙත්වා “එකං සමය”න්ති ආහ.

යෙ වා ඉමෙ ගඤ්ඤාත්තත්තිසමයො ජාතිසමයො සංවේගසමයො අහිනික්ඛමනසමයො දුක්ඛකාරිකසමයො මාරවිජයසමයො අහිසම්බොධිසමයො දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරසමයො දෙසනාසමයො පරිනිබ්බානසමයොති එවමාදයො භගවතො දෙවමනුස්සෙසු අතිවිස සුප්පකාසා අනෙකකාලප්පහෙදා එව සමයා, තෙසු සමයෙසු දෙසනාසමයසඤ්ඤානං එකං සමයන්ති දිපෙති. යො වායං ඤාණකරුණාකිච්චසමයෙසු අරුණාකිච්චසමයො, අත්තහිතපරහිතපට්ඨපත්තිසමයෙසු පරහිතපට්ඨපත්තිසමයො, සන්නිපතිතානං කරණීයද්වයසමයෙසු ධම්මිකථාසමයො, දෙසනාපට්ඨපත්තිසමයෙසු දෙසනාසමයො, තෙසුපි සමයෙසු අඤ්ඤාතරං සන්ධාය “එකං සමය”න්ති ආහ.

කස්මා පනෙත්ථ යථා අභිධම්මෙ “යස්මිං සමයෙ කාමාවචර”න්ති ව ඉතො අඤ්ඤාසු සුත්තපදෙසු “යස්මිං සමයෙ, හික්ඛවෙ, හික්ඛු විච්චිවෙච කාමෙහි”ති ව භූමිමච්චනෙන නිද්දෙසො කතො, විනයෙ ව “තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා”ති කරණවචනෙන, තථා අකත්වා “එකං සමය”න්ති උපයොගවචනනිද්දෙසො කතොති. තත්ථ තථා ඉධ ව අඤ්ඤාථා අත්ථසම්භවතො. තත්ථ හි අභිධම්මෙ ඉතො අඤ්ඤාසු සුත්තපදෙසු ව අධිකරණත්ථො භාවෙනභාවලක්ඛණත්ථො ව සම්භවති. අධිකරණඤ්ඤා කාලත්ථො ව සමුහත්ථො ව සමයො, තත්ථ චුත්තානං එස්සාදිධම්මානං ඛණසමවායහෙතුසඤ්ඤාතස්ස ව සමයස්ස භාවෙන තෙසං භාවො ලක්ඛීයති, තස්මා තදත්ථජාතනත්ථං තත්ථ භූමිමච්චනනිද්දෙසො කතො.

විනයෙ ච හෙතුඅත්ථො කරණත්ථො ච සම්භවති. යො හි සො සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තිසමයො සාරිපුත්තාදීහිපි දුබ්බිඤ්ඤෙයො, තෙන සමයෙන හෙතුභූතෙන කරණභූතෙන ච සික්ඛාපදානි පඤ්ඤාපයන්තො සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තිහෙතුඤ්ච අපෙක්ඛමානො භගවා තත්ථ තත්ථ විභාසී, තස්මා තදත්ථජොතනත්ථං තත්ථ කරණවචනෙන නිද්දෙසො කතො.

ඉධ පන අඤ්ඤස්මිඤ්ච එවංජාතිකෙ අවිචන්තසංයොගත්ථො සම්භවති. යඤ්චි සමයං භගවා ඉමං අඤ්ඤං වා සුත්තන්තං දෙසෙසී, අවිචන්තමෙව තං සමයං කරුණාවිභාරෙන විභාසී, තස්මා තදත්ථජොතනත්ථං ඉධ උපයොගවචනනිද්දෙසො කතොති.

තෙනෙතං වුච්චති –

“තං තං අත්ථමපෙක්ඛිත්වා, භූමිමෙන කරණෙන ච;

අඤ්ඤත්‍ර සමයො වුත්තො, උපයොගෙන සො ඉධා”ති.

පොරාණා පන වණ්ණයන්ති – “තස්මිං සමයෙ”ති වා – “තෙන සමයෙනා”ති වා – “එකං සමය”න්ති වා අභිලාපමත්තභෙදො එස, සබ්බත්ථ භූමිමමෙව අත්ථොති. තස්මා “එකං සමය”න්ති වුත්තෙපි “එකස්මිං සමයෙ”ති අත්ථො වෙදිතබ්බො.

භගවාති ගරු. ගරුඤ්චි ලොකෙ “භගවා”ති වදන්ති. අයඤ්ච සබ්බගුණවිසිට්ඨතාය සබ්බසත්තානං ගරු, තස්මා “භගවා”ති වෙදිතබ්බො. පොරාණෙහිපි වුත්තං –

“භගවාති වචනං සෙට්ඨං, භගවාති වචනමුත්තමං;

ගරුගාරවයුත්තො සො, භගවා තෙන වුච්චති”ති.

අපිච –

“භාග්‍යවා භග්ගවා යුත්තො, භගෙහි ච විභත්තවා;

භත්තවා වත්තගමනො, භවෙසු භගවා තතො”ති. –

ඉමිස්සා ගාථාය වසෙනස්ස පදස්ස විත්ථාරතො අත්ථො වෙදිතබ්බො. සො ච විසුද්ධිමග්ගෙ බුද්ධානුස්සතිනිද්දෙසෙ වුත්තොයෙව.

එත්තාවතා චෙත්ථ එවං මෙ සුතන්ති වචනෙන යථාසුතං ධම්මං දස්සෙන්තො භගවතො ධම්මසරීරං පච්චක්ඛං කරොති. තෙන – “නයිදං

අතික්කන්තසත්ථුකං පාවචනං, අයං වො සත්ථා”ති සත්ථු අදස්සනෙන උක්කණ්ඨිතං ජනං සමස්සාසෙති.

එකං සමයං භගවාති වචනෙන තස්මිං සමයෙ භගවතො අවිජ්ජමානභාවං දස්සෙන්තො රූපකායපරිනිබ්බානං සාධෙති. තෙන “එවංවිධස්ස නාම අරියධම්මස්ස දෙසකො දසබ්බකො වජිරසඬ්ඝාතසමානකායො, සොපි භගවා පරිනිබ්බුතො, කෙන අඤ්ඤෙන ජීවිතෙ ආසා ජනෙතබ්බො”ති ජීවිතමදමත්තං ජනං සංවෙජෙති, සද්ධම්මෙ වස්ස උස්සාහං ජනෙති.

එවන්ති ච භණන්තො දෙසනාසම්පත්තිං නිද්දිසති. මෙ සුතන්ති සාවකසම්පත්තිං. එකං සමයන්ති කාලසම්පත්තිං. භගවාති දෙසකසම්පත්තිං.

උක්කට්ඨායං විහරතීති එත්ථ උක්කාති දීපිකා, තඤ්ච නගරං “මඬගලදිවසො සුඛණො සුනක්ඛත්තං මා අතික්කමී”ති රත්තිමපි උක්කාසු ධීතාසු මාපිතත්තා උක්කට්ඨාති වුවචති. දණ්ඩදීපිකාසු ජාලෙත්වා ධාරියමානාසු මාපිතත්තාති වුත්තං හොති, තස්සං උක්කට්ඨායං. සමීපත්ථෙ චෙතං භූමිමචචනං. විහරතීති අවිසෙසෙන ඉරියාපථදිබ්බබ්‍රහ්මඅරියවිහාරෙසු අඤ්ඤතරවිහාරසමඬ්ඝිපරිදීපනමෙතං. ඉධ පන යානගමනනිසින්නසයනජ්ජහෙදෙසු රියාපථෙසු අඤ්ඤතරඉරියාපථසමායොගපරිදීපනං. තෙන ධීතොපි ගච්ඡන්තොපි නිසින්නොපි සයානොපි භගවා විහරතිච්චෙව චෙදිතබ්බො. සො හි භගවා එකං ඉරියාපථබ්බාධනං අඤ්ඤෙන ඉරියාපථෙන විච්ඡින්නදිත්වා අපරිපතන්තං අත්තභාවං හරති පවත්තෙති, තස්මා විහරතීති වුවචති.

සුභගවනෙති එත්ථ සුභගත්තා සුභගං, සුන්දරසිරිකත්තා සුන්දරකාමත්තා වාති වුත්තං හොති. තස්ස හි වනස්ස සිරිසම්පත්තියා මනුස්සා අත්තපානාදීනි ආදාය දිවසං තත්ථෙව ඡණසමජ්ජඋස්සවෙ කරොන්තා හොගසුඛං අනුභොන්ති, සුන්දරසුන්දරෙ චෙත්ථ කාමෙ පත්ථෙන්නි “පුත්තං ලහාම, ධීතරං ලහාමා”ති, තෙසං තං තථෙව හොති, එවං තං සුන්දරසිරිකත්තා සුන්දරකාමත්තා ච සුභගං. අපිච ඛුජනකන්තතායපි සුභගං. වනයතීති වනං, අත්තසම්පදාය සත්තානං හත්තිං කාරෙති, අත්තනි සිනෙහං උප්පාදෙතීති අත්ථො. වනුතෙ ඉති වා වනං, නානාවිධකුසුම-ගන්ධසම්මොදමත්තකොකිලාදිවිහඬිගමාහිරුතෙහි මන්දමාලුතවලිතරුක්ඛසාබාවිටපපල්ලවපලාසෙහි ච “එථ මං පරිභුඤ්ජථා”ති සබ්බපාණිනො යාවති වියාති අත්ථො. සුභගඤ්ච තං වනඤ්චාති සුභගවනං. තස්මිං සුභගවනෙ. වනඤ්ච නාම රොපිමං, සයංජාතන්ති දූවිධං. තත්ථ චෙච්චනජෙතවනාදීනි රොපිමානි. අත්ථවනමභාවනඅඤ්ජනවනාදීනි සයං ජාතානි. ඉදම්පි සයංජාතන්ති චෙදිතබ්බං.

සාලරාජමූලෙති එත්ථ සාලරුක්ඛොපි සාලොති වුවිවති. යථාහ “සෙය්‍යාථාපි, භික්ඛවෙ, ගාමස්ස වා නිගමස්ස වා අවිදුරෙ මහන්තං සාලවනං, තඤ්චස්ස එළඤ්ඤෙහි සඤ්ජන්ත”න්ති (ම. නි. 1.225) “අන්තරෙන යමකසාලාන”න්ති ව (දී. නි. 2.195) වනජපතිජෙට්ඨකරුක්ඛොපි. යථාහ –

“තවෙව දෙව විජිතෙ, තවෙවුය්‍යානභූමියා;

උජුචංසා මහාසාලා, නිලොහාසා මනොරමා”ති. (ජා. 2.19.4);

යො කොචි රුක්ඛොපි. යථාහ “අථ ඛො තං, භික්ඛවෙ, මාලුවඛිජං අඤ්ඤතරස්මිං සාලමූලෙ නිපතෙය්‍යා”ති (ම. නි. 1.469). ඉධ පන වනජපතිජෙට්ඨකරුක්ඛො අධිජපෙතො. රාජසද්දො පනස්ස තමෙව ජෙට්ඨකභාවං සාධෙති. යථාහ “සුජපතිට්ඨිතස්ස ඛො බ්‍රාහ්මණ ධම්මික නිග්‍රොධරාජස්සා”ති (අ. නි. 6.54). තත්ථ ද්වෙධා සමාසො, සාලානං රාජානිපි සාලරාජා, සාලො ව සො ජෙට්ඨකට්ඨෙත රාජා ව ඉතිපි සාලරාජා. මූලන්ති සමීපං. අයඤ්ඤි මූලසද්දො, “මූලානි උද්ධරෙය්‍ය, අන්තමසො උසිරනාළිමත්තානිපි”තිආදීසු (අ. නි. 4.195) මූලමූලෙ දිස්සති. “ලොහො අකුසලමූල”න්තිආදීසු (දී. නි. 3.305) අසාධාරණභෙතුමිහි. “යාව මජ්ඣන්තිකෙ කාලෙ ඡායා එරති, නිවාතෙ පණ්ණානි පතන්ති, එත්තාවතා රුක්ඛමූල”න්තිආදීසු සමීපෙ. ඉධ පන සමීපෙ අධිජපෙතො, තස්මා සාලරාජස්ස සමීපෙති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

තත්ථ සියා – යදි තාව භගවා උක්කට්ඨායං විහරති, “සුභගවනෙ සාලරාජමූලෙ”ති න වත්තබ්බං, අථ තත්ථ විහරති, “උක්කට්ඨායං”න්ති න වත්තබ්බං, න හි සක්කා උභයත්ථ එකං සමයං විහරිතුන්ති. න ඛො පනෙතං එවං දට්ඨබ්බං.

නනු අවොචුමිහ “සමීපත්ථෙ චෙතං භූමිමවචන”න්ති. තස්මා යථා ගඬිගායමුනාදීනං සමීපෙ ගොයුථානි වරන්තානි “ගඬිගාය වරන්ති, යමුනාය වරන්ති”ති වුවිවන්ති, එවමිධාපි යදිදං උක්කට්ඨායං සමීපෙ සුභගවනං සාලරාජමූලං, තත්ථ විහරන්තො වුවිවති “උක්කට්ඨායං විහරති සුභගවනෙ සාලරාජමූලෙ”ති. ගොවරගාමනිදස්සනත්ථඤ්ඤිස්ස උක්කට්ඨාවචනං, පබ්බජිතානුරූපනිවාසට්ඨානනිදස්සනත්ථං සෙසවචනං.

තත්ථ උක්කට්ඨාකිත්තනෙන ආයස්මා ආනන්දො භගවතො ගහට්ඨානුග්ගහකරණං දස්සෙති, සුභගවනාදිකිත්තනෙන පබ්බජිතානුග්ගහකරණං. තථා පූරිමෙන පච්චයග්ගහණතො අත්තකිලමථානුයොගවිච්ඡිජනං, පච්ඡිමෙන චත්ථුකාමජ්ජහානතො

කාමසුඛල්ලිකානුයොගවිච්ඡන්දපායදස්සනං. පුරිමෙන ච
 ධම්මදෙසනාහි යොගං, පච්ඡිමෙන විවෙකාධිමුත්තිං. පුරිමෙන කරුණාය
 උපගමනං, පච්ඡිමෙන පඤ්ඤාය අපගමනං. පුරිමෙන සත්තානං
 හිතසුඛනිජ්ඣාදනාධිමුත්තං, පච්ඡිමෙන පරහිතසුඛකරණෙ නිරුපලෙපනං.
 පුරිමෙන ධම්මිකසුඛාපරිච්චාගනිමිත්තං ඵාසුචිහාරං, පච්ඡිමෙන
 උත්තරිමනුස්සධම්මානුයොගනිමිත්තං. පුරිමෙන මනුස්සානං උපකාරබහුලං,
 පච්ඡිමෙන දෙවානං. පුරිමෙන ලොකෙ ජාතස්ස ලොකෙ සංවඨ්ඨිභාවං,
 පච්ඡිමෙන ලොකෙන අනුපලිත්තං. පුරිමෙන “එකපුග්ගලො, භික්ඛවෙ,
 ලොකෙ උප්පජ්ජමානො උප්පජ්ජති බහුජනහිතාය බහුජනසුඛාය
 ලොකානුකම්පාය අත්ථාය හිතාය සුඛාය දෙවමනුස්සානං. කතමො
 එකපුග්ගලො, තථාගතො අරහං සම්මාසම්බුද්ධො”ති (අ. නි. 1.170) වචනතො
 යදත්ථං. භගවා උප්පන්නො, තදත්ථපරිනිජ්ඣාදනං, පච්ඡිමෙන යත්ථ
 උප්පන්නො, තදනුරූපචිහාරං. භගවා හි පයමං ලුම්ඛිනිවනෙ, දුතියං
 බොධිමණ්ඩෙති ලොකියලොකුත්තරාය උප්පත්තියා වනෙයෙව උප්පන්නො,
 තෙනස්ස වනෙයෙව චිහාරං දස්සෙතිති එවමාදිනා නයෙනෙත්ථ අත්ථයොජනා
 වෙදිතබ්බො.

තත්ත්වානි දෙසකාලපරිදීපනං. තඤ්ඤි යං සමයං විහරති, තත්‍ර සමයෙ. යස්මිඤ්ච
 සාලරාජමූලෙ විහරති, තත්‍ර සාලරාජමූලෙති දීපෙති. භාසිතබ්බයුත්තෙ චා
 දෙසකාලෙ දීපෙති. න හි භගවා අයුත්තෙ දෙසෙ කාලෙ චා ධම්මං භාසති.
 “අකාලො බො තාව බාහියා”ති (උදා. 10) ආදිවෙත්ථ සාධකං. බොති
 පදපුරුණමත්තෙ අවධාරණෙ ආදිකාලත්ථෙ චා නිපාතො. භගවාති
 ලොකගරුදීපනං. භික්ඛුති කථාසවනායුත්තපුග්ගලවචනං. අපිවෙත්ථ,
 “භික්ඛකොති භික්ඛු, භික්ඛාවරියං අජ්ඣුපගතොති භික්ඛු”ති ආදිනා (පාරා. 45)
 නයෙන වචනත්ථො වෙදිතබ්බො. ආමන්තෙසීති ආලපි අභාසි සම්බොධෙසීති
 අයමෙත්ථ අත්ථො. අඤ්ඤත්‍ර පන ඤාපනෙපි හොති. යථාහ “ආමන්තයාමි
 වො, භික්ඛවෙ, පටිවෙදයාමි වො, භික්ඛවෙ”ති. පක්කොසනෙපි. යථාහ “එහි
 ත්වං භික්ඛු මම වචනෙන සාරිපුත්තං ආමන්තෙහි”ති (අ. නි. 9.11).

භික්ඛවොති ආමන්තනාකාරදීපනං. තඤ්ච භික්ඛනසීලතාදිගුණයොගසිද්ධත්තා
 චුත්තං. භික්ඛනසීලතාගුණයුත්තොපි හි භික්ඛු භික්ඛනධම්මතාගුණයුත්තොපි.
 භික්ඛනෙ සාධුකාරිතාගුණයුත්තොපිති සද්දවිදු මඤ්ඤන්ති. තෙන ච නෙසං
 භික්ඛනසීලතාදිගුණයොගසිද්ධෙන වචනෙන හීනාධිකජනසෙවිතං චුත්තිං
 පකාසෙන්නො උද්ධතදීනභාවනිග්ගහං කරොති. භික්ඛවොති ඉමිනා ච
 කරුණාවිජ්ඣාරසොම්මහදයනායනනිපාතපුබ්බධිගමෙන වචනෙන තෙ
 අත්තතො මුඛාහිමුඛෙ කරොති. තෙනෙව ච කථෙතුකම්‍යතාදීපකෙන වචනෙන

නෙසං සොතුකමානං ජනෙනි. තෙනෙව ච සම්බොධනටියෙන සාධුකං සවනමනසිකාරෙපි නෙ නියොජෙනි. සාධුකසවනමනසිකාරායත්තා හි සාසනසම්පත්ති.

අපරෙසුපි දෙවමනුස්සෙසු විජ්ජමානෙසු කස්මා භික්ඛුයෙව ආමන්තෙසීති වෙ. ජෙට්ඨසෙට්ඨාසන්නසදාසන්නිහිතභාවතො. සබ්බපරිසසාධාරණා හි භගවතො ධම්මදෙසනා. පරිසාය ච ජෙට්ඨා භික්ඛු, පයමුජ්ජන්නත්තා. සෙට්ඨා, අනගාරියභාවං ආදිං කත්වා සත්ථුචරියානුවිධායකත්තා සකලසාසනපටිග්ගාභකත්තා ච. ආසන්නා, තත්ථ නිසින්නෙසු සත්ථුසන්නිකත්තා. සදාසන්නිහිතා, සත්ථුසන්නිකාවචරත්තාති. අපිච තෙ ධම්මදෙසනාය භාජනං, යථානුසිට්ඨං පටිපත්තිසබ්භාවතො. විසෙසතො ච එකච්චෙ භික්ඛුයෙව සන්ධාය අයං දෙසනාතිපි තෙ එව ආමන්තෙසි.

තත්ථ සියා - කිමත්ථං පන භගවා ධම්මං දෙසෙන්නො පයමං භික්ඛු ආමන්තෙසි, න ධම්මමෙව දෙසෙතීති. සතිජනනත්ථං. භික්ඛු හි අඤ්ඤං වින්තෙන්නාපි වික්ඛිත්තවිත්තාපි ධම්මං පච්චචෙක්ඛන්නාපි කම්මට්ඨානං මනසිකරොන්නාපි නිසින්නා භොන්ති, තෙ අනාමන්තෙත්වා ධම්මෙ දෙසියමානෙ - “අයං දෙසනා කින්නිදානා කිංපච්චයා කතමාය අට්ඨුජ්ජන්නියා දෙසිතා”ති සල්ලක්ඛෙතුං අසක්කොන්නා දුග්ගහිතං වා ගණ්භෙය්‍යං, න වා ගණ්භෙය්‍යං. තෙන නෙසං සතිජනනත්ථං භගවා පයමං ආමන්තෙත්වා පච්ඡා ධම්මං දෙසෙති.

හදන්තෙනි ගාරවච්චනමෙතං, සත්ථුනො පටිච්චනදානං වා, අපිචෙත්ථ භික්ඛවොති වදමානො භගවා තෙ භික්ඛු ආලපති. හදන්තෙනි වදමානා තෙ භගවත්තං පච්චාලපන්ති. තථා භික්ඛවොති භගවා ආභාසති. හදන්තෙනි තෙ පච්චාභාසන්ති. භික්ඛවොති පටිච්චනං දාපෙති, හදන්තෙනි පටිච්චනං දෙන්නි. තෙ භික්ඛුති යෙ භගවා ආමන්තෙසි. භගවතො පච්චස්සොසුන්ති භගවතො ආමන්තනං පටිඅස්සොසුං, අහිමුඛා හුත්වා සුණ්ඤ්ඤ සම්පට්ඨිණ්ඤ පටිග්ගහෙසුන්ති අත්ථො. භගවා එතදවොචාති භගවා එතං ඉදානි වත්තබ්බං සකලං සුත්තං අවොච.

එත්තාවතා ච යං ආයස්මතා ආනන්දෙන කමලකුචලයුජ්ජලවිමලසාදුරසසලිලාය පොක්ඛරණියා සුඛාවතරණත්ථං නිම්මලසිලාතලරචනවිලාසසොහිතරතනසොපානං

විජ්ජකිණ්ණමුත්තාතලසදිසවාලිකාකිණ්ණපණ්ඩරභූමිභාගං තිත්ථං විය සුවිහත්තහිත්තිවිචිත්‍රවෙදිකාපරික්ඛිත්තස්ස නක්ඛත්තපථං චූෂිතුකාමතාය විය, විජම්භිතසමුස්සයස්ස පාසාදවරස්ස සුඛාරොහණත්ථං දන්තමය-

සණ්භමුදුඵලක-කඤ්චනලතාවිනද්ධ-

මණ්ඩණප්පභාසමුදයුජ්ජලසොභං

සොපානං

විය,

සුවණ්ණවලයානුපුරාදිසඬ්ඨිසට්ඨනසද්දසම්මිස්සිතකථිතභසිතමධුරස්සරගෙහජන
විවරිතස්ස උළාරඉස්සරියවිභවසොහිතස්ස මහාසරස්ස සුඛජ්ජවෙසනත්ථං

සුවණ්ණරජතමණිමුත්තාපවාළාදිජුතිවිස්සරවිජ්ජොතිත-

සුජ්ජතිට්ඨිතවිසාලද්වාරබාහං මහාද්වාරං විය ව අත්ථබ්බාඤ්ජනසම්පන්නස්ස
බුද්ධානං දෙසනාඤ්ඤාණගම්භීර්භාවසංසූචකස්ස ඉමස්ස සුත්තස්ස
සුඛාවගාහණත්ථං කාලදෙසදෙසකවත්ථුපරිසාපදෙසපටිමණ්ඩිතං නිදානං
භාසිතං, තස්ස අත්ථවණ්ණනා සමත්තා.

සුත්තනික්ඛෙපවණ්ණනා

ඉදානි “සබ්බධම්මමූලපරියායං වො” තිආදිනා නයෙන භගවතා නික්ඛිත්තස්ස
සුත්තස්ස වණ්ණනාය ඔකාසො අනුජ්ජත්තො. සා පනෙසා සුත්තවණ්ණනා
යස්මා සුත්තනික්ඛෙපං විචාරෙත්වා වුච්චමානා පාකටා හොති, තස්මා
සුත්තනික්ඛෙපං තාව විචාරයිස්සාම. චත්තාරො හි සුත්තනික්ඛෙපා
අත්තජ්ඣාසයො පරජ්ඣාසයො පුච්ඡාවසිකො අට්ඨුජ්ජත්තිකොති.

තත්ථ යානි සුත්තානි භගවා පරෙහි අනජ්ඣිට්ඨො කෙවලං අත්තනො
අජ්ඣාසයෙනෙව කට්ඨෙසි. සෙය්‍යථිදං, ආකඬ්ඨියෙය්‍යසුත්තං, චත්ථසුත්තං,
මහාසතිපට්ඨානසුත්තං, මහාසළායතනවිභඩ්ගසුත්තං, අරියවංසසුත්තං,
සම්මජ්ජධානසුත්තන්තභාරකො,

ඉද්ධිපාදඉන්ද්‍රියබලබොජ්ඣාසගම්ගම්භිගසුත්තන්තභාරකොති එවමාදීති. තෙසං
අත්තජ්ඣාසයො නික්ඛෙපො.

යානි පන “පරිපක්කා බො රාහුලස්ස විමුත්තිපරිපාවනියා ධම්මා, යංනුනාහං
රාහුලං උත්තරි ආසවානං බයෙ විනෙය්‍ය”න්ති (සං. නි. 4.121) එවං පරෙසං
අජ්ඣාසයං ඛන්තිං මනං අභිනිහාරං බුජ්ඣනභාවඤ්ච අවෙක්ඛිත්වා
පරජ්ඣාසයවසෙන කථිතානි. සෙය්‍යථිදං, වුළුරාහුලොවාදසුත්තං,
මහාරාහුලොවාදසුත්තං, ධම්මවක්කජ්ජවත්තනං, ධාතුච්භඩ්ගසුත්තන්ති
එවමාදීති. තෙසං පරජ්ඣාසයො නික්ඛෙපො.

භගවත්තං පන උපසඬ්ඨකම්ත්වා චතස්සො පරිසා චත්තාරො වණ්ණා නාගා
සුපණ්ණා ගන්ධබ්බා අසුරා යක්ඛා මහාරාජානො තාවතිංසාදයො දෙවා
මහාබ්‍රහ්මානි එවමාදයො “බොජ්ඣාසගා බොජ්ඣාසගා”ති, භන්තෙ, වුච්චන්ති.
“නිවරණා නිවරණා”ති, භන්තෙ, වුච්චන්ති. ඉමෙ නු බො, භන්තෙ,
පඤ්චපාදානක්ඛන්ධා. “කිං සුඛං විත්තං පුරිසස්ස සෙට්ඨ”න්තිආදිනා (සු. නි.
183) නයෙන පඤ්භං පුච්ඡන්ති. එවං පුට්ඨෙයන භගවතා යානි කථිතානි

බොජ්ඣංගසංයුත්තාදීනි. යානි වා පනඤ්ඤානිපි දෙවතාසංයුත්ත-
මාරසංයුත්ත-බ්‍රහ්මසංයුත්ත-සක්කපඤ්ඤ-වූළුවෙදල්ල-මහාවෙදල්ල-
සාමඤ්ඤඵල- ආලවක-සූචිලොම-බරලොමසුත්තාදීනි, තෙසං පුච්ඡාවසිකො
නික්ඛෙපො.

යානි පනෙතානි උප්පන්නං කාරණං පටිච්ච කට්ඨිකානි. සෙය්‍යාදීදං, ධම්මදායාදං
වූළුසීහනාදං චන්ද්‍රපමං සුත්තමංසුපමං දාරුක්ඛන්ධුපමං අග්ගික්ඛන්ධුපමං
ඵණ්ණිකංසුපමං පාරිච්ඡන්තකූපමන්ති එවමාදීනි. තෙසං අට්ඨුප්පත්තිකො
නික්ඛෙපො.

එවමිමෙසු චතුසු නික්ඛෙපෙසු ඉමස්ස සුත්තස්ස අට්ඨුප්පත්තිකො නික්ඛෙපො.
අට්ඨුප්පත්තියඤ්ඤි ඉදං භගවතා නික්ඛිත්තං. කතරාය අට්ඨුප්පත්තියා?
පරියත්තිං නිස්සාය උප්පන්නො මානෙ. පඤ්චසතා කිර බ්‍රාහ්මණා තිණ්ණං
වෙදානං පාරගු අපරභාගෙ භගවතො ධම්මදෙසනං සුත්වා කාමෙසු ආදීනවං
නෙක්ඛම්මෙ ව ආනිසංසං සම්පස්සමානා භගවතො සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා
නචිරස්සෙව සබ්බං බුද්ධවචනං උග්ගණ්හිත්වා පරියත්තිං නිස්සාය මානං
උප්පාදෙසු. “යං යං භගවා කථෙති, තං තං මයං බිජ්ජමෙව ජානාම, භගවා හි
තීණි ලිඬගානි චත්තාරි පදානි සත්ත විහත්තියො මුඤ්චිත්වා න කිඤ්චි කථෙති,
එවං කට්ඨිකෙ ව අමහාකං ගණ්ඨිපදං නාම නත්ථි”ති. තෙ භගවති අගාරවා
හුත්වා තතො පට්ඨාය භගවතො උපට්ඨානම්පි ධම්මස්සවනම්පි අභිණ්භං න
ගච්ඡන්ති. භගවා තෙසං තං චිත්තවාරං ඤත්වා “අභබ්බා ඉමෙ ඉමං මානබ්ලං
අනුපහච්ච මග්ගං වා ඵලං වා සච්ඡිකාතු”න්ති තෙසං සුතපරියත්තිං නිස්සාය
උප්පන්නං මානං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා දෙසනාකුසලො භගවා
මානභඤ්ජනත්ථං සබ්බධම්මමූලපරියායන්ති දෙසනං ආරභි.

තත්ථ සබ්බධම්මමූලපරියායන්ති සබ්බෙසං ධම්මානං මූලපරියායං.
සබ්බෙසන්ති අනවසෙසානං. අනවසෙසවාචකො හි අයං සබ්බ-සද්දො. සො
යෙන යෙන සම්බන්ධං ගච්ඡති, තස්ස තස්ස අනවසෙසතං දීපෙති. යථා,
“සබ්බං රූපං අනිච්චං සබ්බා වෙදනා අනිච්චා සබ්බසක්කායපරියාපන්නෙසු
ධම්මෙසු”ති. ධම්ම-සද්දො පනායං පරියත්ති-සච්ච-සමාධි-පඤ්ඤා-පකති-
සභාවසුඤ්ඤතා-පුඤ්ඤාපත්ති-ඤ්ඤායාදීසු දිස්සති. “ඉධ හික්ඛු ධම්මං
පරියාපුණාති සුත්තං ගෙය්‍ය”න්තිආදීසු (අ. නි. 5.73) හි ධම්මසද්දො
පරියත්තියං චත්තති. “දිට්ඨධම්මො විදිතධම්මො”තිආදීසු (දී. නි. 1.299)
සච්චෙසු. “එවං ධම්මා තෙ භගවන්තො”තිආදීසු සමාධිමිති.

“යස්සෙතෙ චතුරො ධම්මා, වානරින්ද යථා තව;

සච්චං ධම්මො ධිති වාගො, දිට්ඨං සො අතිචත්තති”ති. —

ආදීසු (ඡා. 1.1.57) පඤ්ඤාය.

“ජාතිධම්මා ජරාධම්මා, අපො මරණධම්මිනො”තිආදීසු පකතියං. “කුසලා ධම්මා”තිආදීසු (ධ. ස. 1.තිකමාතිකා) සභාවෙ. “තස්මිං බො පන සමයෙ ධම්මා භොන්ති”තිආදීසු (ධ. ස. 121) සුඤ්ඤතායං. “ධම්මො සුචිණ්ණො සුඛමාවහාති”තිආදීසු (ඡා. 1.10.102) පුඤ්ඤෙ. “ද්වෙ අනියතා ධම්මා”තිආදීසු (පාරා. 443) ආපත්තියං. “සබ්බෙ ධම්මා සබ්බාකාරෙන බුද්ධස්ස භගවතො ඤාණමුඛෙ ආපාථං ආගච්ඡන්ති”තිආදීසු ඤෙය්‍යො. ඉධ පනායං සභාවෙ වත්තති. තත්‍රායං වචනත්ථො – අත්තනො ලක්ඛණං ධාරෙන්නීති ධම්මා. මූල-සද්දො විත්ථාරිතො එව. ඉධ පනායං අසාධාරණහෙතුමහි දට්ඨබ්බො.

පරියායසද්දො “මධුපිණ්ඩිකපරියායොති නං ධාරෙහී”තිආදීසු (ම. නි. 1.205) දෙසනායං වත්තති. “අත්ථි ඛිවෙස බ්‍රාහ්මණ, පරියායො, යෙන මං පරියායෙන සම්මා වදමානො වදෙය්‍ය අකිරියවාදො සමණො ගොතමො”තිආදීසු (පාරා. 3) කාරණෙ. “කස්ස නු බො, ආනන්ද, අජ්ජ පරියායො භික්ඛුනියො ඔවදිතු”න්තිආදීසු (ම. නි. 3.398) වාරෙ. ඉධ පන කාරණෙපි දෙසනායමපි වත්තති. තස්මා “සබ්බධම්මමූලපරියාය”න්ති එත්ථ සබ්බෙසං ධම්මානං අසාධාරණහෙතුසඤ්ඤිතං කාරණන්ති වා සබ්බෙසං ධම්මානං කාරණදෙසනන්ති වා එවං අත්ථො දට්ඨබ්බො. නෙය්‍යත්ථත්තා වස්ස සුත්තස්ස, න චතුභුමකාපි සභාවධම්මා සබ්බධම්මාති වෙදිතබ්බා. සක්කායපරියාපන්නා පන තෙභුමකා ධම්මාව අනවසෙසතො වෙදිතබ්බා, අයමෙත්ථ අධිප්පායොති.

වොති

අයං

වො-සද්දො

පච්චත්තඋපයොගකරණසම්පදානසාම්චවනපදපුරණෙසු දිස්සති. “කච්චි පන වො, අනුරුද්ධා, සමග්ගා සම්මොදමානා”තිආදීසු (ම. නි. 1.326) හි පච්චත්තෙ දිස්සති. “ගච්ඡථ, භික්ඛවෙ, පණාමෙමි වො”තිආදීසු (ම. නි. 2.157) උපයොගෙ. “න වො මම සන්තිකෙ වත්ථබ්බ”න්තිආදීසු (ම. නි. 2.157) කරණෙ. “වනපත්ථපරියායං වො, භික්ඛවෙ, දෙසෙස්සාමි”තිආදීසු (ම. නි. 1.190) සම්පදානෙ. “සබ්බෙසං වො, සාරිපුත්ත, සුභාසිත”න්තිආදීසු (ම. නි. 1.345) සාම්චවනෙ. “යෙ හි වො අරියා පරිසුද්ධකායකම්මන්තා”තිආදීසු (ම. නි. 1.35) පදපුරණමත්තෙ. ඉධ පනායං සම්පදානෙ දට්ඨබ්බො.

භික්ඛවෙති පතිස්සවෙන අභිමුඛිභූතානං පුනාලපනං. දෙසෙස්සාමිති දෙසනාපට්ඨානානං. ඉදං චුත්තං භොති, භික්ඛවෙ, සබ්බධම්මානං මූලකාරණං තුම්භාකං දෙසෙස්සාමි, දුතියෙන නයෙන කාරණදෙසනං තුම්භාකං

දෙසෙස්සාමිති. තං සුඤ්ඤාථාති තමත්ථං තං කාරණං තං දෙසනං මයා වුච්චමානං සුඤ්ඤාථ. සාධුකං මනසි කරොථාති එත්ථ පන සාධුකං සාධුති එකත්ථමෙන. අයඤ්ච සාධු සද්දො ආයාචනසම්පට්ඨිතසම්පහංසනසුන්දරදල්භිකම්මාදීසු දිස්සති. “සාධු මෙ භන්තෙ භගවා, සංඛිත්තෙන ධම්මං දෙසෙතු” තිආදීසු (සං. නි. 4.95) හි ආයාචනෙ දිස්සති. “සාධු, භන්තෙති බො සො හික්ඛු භගවතො භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමොදිත්වා” තිආදීසු (ම. නි. 3.86) සම්පට්ඨිතෙන. “සාධු, සාධු සාරිපුත්තා” තිආදීසු (දී. නි. 3.349) සම්පහංසනෙ.

“සාධු ධම්මරුචී රාජා, සාධු පඤ්ඤාණවා නරො;

සාධු මිත්තානමද්දුබ්බො, පාපස්සාකරණං සුඛ” තිති.

ආදීසු (ජා. 2.18.101) සුන්දරෙ. “තෙන හි, බ්‍රාහ්මණ, සාධුකං සුඤ්ඤාහි” තිආදීසු (අ. නි. 5.192) සාධුකසද්දොයෙව දල්භිකම්මෙ, ආණත්තියන්තිපි වුච්චති. ඉධාපි අයං එත්ථෙව දල්භිකම්මෙ ව ආණත්තියඤ්ච අත්ථො වෙදිතබ්බො. සුන්දරත්ථෙපි වත්තති. දල්භිකරණත්ථෙන හි දල්භම්මං ධම්මං සුඤ්ඤාථ සුග්ගහිතං ගණ්හන්තා. ආණත්තිඅත්ථෙන මම ආණත්තියා සුඤ්ඤාථ. සුන්දරත්ථෙන සුන්දරම්මං හද්දකං ධම්මං සුඤ්ඤාථාති එවං දීපිතං හොති.

මනසි කරොථාති ආවජ්ජෙථ, සමන්තාහරොථාති අත්ථො, අවික්ඛිත්තවිත්තා හුත්වා නිසාමෙථ විත්තෙ කරොථාති අධිස්සායො. ඉදානෙත්ථ තං සුඤ්ඤාථාති සොතින්ද්‍රියවික්ඛෙපවාරණමෙන. සාධුකං මනසි කරොථාති මනසිකාරෙ දල්භිකම්මනියොජනෙන මනින්ද්‍රියවික්ඛෙපවාරණං. පුරිමඤ්චෙත්ථ ඛාඤ්ජනවිපල්ලාසග්ගාහවාරණං, පච්ඡිමං අත්ථවිපල්ලාසග්ගාහවාරණං. පුරිමෙන ව ධම්මස්සවනෙ නියොජෙති, පච්ඡිමෙන සුත්තානං ධම්මානං ධාරණපපරික්ඛාදීසු. පුරිමෙන ව සඛ්‍යාඤ්ජනො අයං ධම්මො, තස්මා සවනියොති දීපෙති. පච්ඡිමෙන සාත්ථො, තස්මා මනසි කාතබ්බොති. සාධුකපදං වා උභයපදෙහි යොජෙත්වා යස්මා අයං ධම්මො ධම්මගම්භිරො දෙසනාගම්භිරො ව, තස්මා සුඤ්ඤාථ සාධුකං, යස්මා අත්ථගම්භිරො පටිවෙධගම්භිරො ව, තස්මා සාධුකං මනසි කරොථාති එවං යොජනා වෙදිතබ්බා.

භාසිස්සාමිති දෙසෙස්සාමි. “තං සුඤ්ඤාථා” ති එත්ථ පටිඤ්ඤාතං දෙසනං න සංඛිත්තතොව දෙසෙස්සාමි, අපිච බො විත්ථාරතොපි නං භාසිස්සාමිති වුත්තං හොති, සඬ්ඛෙපවිත්ථාරවාචකානි හි එතානි පදානි. යථාහ වඬ්ඨිසත්ථෙරො –

“සංඛිත්තෙනපි දෙසෙති, විත්ථාරෙනපි භාසති;

සාළිකායිච නිග්ගොසො, පටිභානං උදිරසි” ති. (සං. නි. 1.214);

එවං චුත්තෙ උස්සාහජාතා භුත්වා එවං භන්තෙති ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො පච්චස්සොසුං සත්ථු වචනං සම්පට්ඨිමිංසු, පටිග්ගහෙසුන්ති චුත්තං හොති. අථ නෙසං භගවා එතදවොච එතං ඉදානි වත්තඛිං ඉධ භික්ඛවොතිආදිකං සකලං සුත්තං අවොච. තත්ථ ඉධානි දෙසාපදෙසෙ නිපාතො. ස්වායං කත්ථවි ලොකං උපාදාය චූචිති. යථාහ – “ඉධ තථාගතො ලොකෙ උප්පජ්ජති”ති (දී. නි. 1.190). කත්ථවි සාසනං. යථාහ – “ඉධෙව, භික්ඛවෙ, සමණො, ඉධ දුතියො සමණො”ති (අ. නි. 4.241). කත්ථවි ඔකාසං. යථාහ –

“ඉධෙව තිට්ඨමානස්ස, දෙවභූතස්ස මෙ සතො;

පුනරායු ව මෙ ලද්ධො, එවං ජානාහි මාරිසා”ති. (දී. නි. 2.369);

කත්ථවි පදපුරණමත්තමෙව. යථාහ “ඉධාහං – භික්ඛවෙ, භුත්තාවි අස්සං පචාරිතො”ති (ම. නි. 1.30). ඉධ පන ලොකං උපාදාය චුත්තොති වෙදිතඛිංඛො.

2. භික්ඛවෙති යථාපටිඤ්ඤාතං දෙසනං දෙසෙතුං පුන භික්ඛු ආලපති. උභයෙනාපි, භික්ඛවෙ, ඉමස්මිං ලොකෙති චුත්තං හොති. අස්සුතවා පුටුප්පනොති එත්ථ පන ආගමාධිගමාභාවා ඤෙය්‍යා අස්සුතවා ඉති. යස්ස හි ඛන්ධධාතුආයතනසච්චපච්චයාකාරසතිපට්ඨානාදීසු

උග්ගහපරිපුච්ඡාවිනිච්ඡයරහිතත්තා මඤ්ඤනාපටිසෙධකො නෙව ආගමො, පටිපත්තියා අධිගන්තඛිංස්ස අනධිගතත්තා නෙව අධිගමො අත්ථි. සො ආගමාධිගමාභාවා ඤෙය්‍යා අස්සුතවා ඉති. ස්වායං –

පුටුනං ජනනාදිහි, කාරණෙහි පුටුප්පනො;

පුටුප්පනන්තොගධත්තා, පුටුවායං ජනො ඉති.

සො හි පුටුනං නානප්පකාරානං කිලෙසාදීනං ජනනාදිහි කාරණෙහි පුටුප්පනො. යථාහ – පුටු කිලෙසෙ ජනෙන්නීති පුටුප්පනා, පුටු අවිහතසක්කායදිට්ඨිකාති පුටුප්පනා, පුටු සත්ථාරානං මුඛමුල්ලොකිකාති පුටුප්පනා, පුටු සබ්බගතීහි අවුට්ඨිකාති පුටුප්පනා, පුටු නානාහිසඬ්ඛාරෙ අහිසඬ්ඛරොන්නීති පුටුප්පනා, පුටු නානාඔසෙහි වුස්භන්නීති පුටුප්පනා, පුටු නානාසන්නාපෙහි සන්නප්පන්නීති පුටුප්පනා, පුටු නානාපරිලාභෙහි පරිදස්භන්නීති පුටුප්පනා, පුටු පඤ්චසු කාමගුණෙසු රත්තා ගිද්ධා ගධිතා මුච්ඡිතා අප්පකොසන්නා ලග්ගා ලගිතා පලිබුද්ධාති පුටුප්පනා, පුටු පඤ්චහි නිවරණෙහි ආවුටා නිවුතා ඔවුතා පිහිතා පටිච්ඡන්තා පටිකුප්පිතාති පුටුප්පනාති (මහානි. 51). පුටුනං වා ගණනපට්මතීතානං අරියධම්මපරම්මුඛානං නිවධම්මසමාවාරානං ජනානං අන්තොගධත්තාපි පුටුප්පනා. පුටු වා අයං, විසුංයෙව සඬ්ඛං ගතො, විසංසට්ඨො සීලසුතාදිගුණයුත්තෙහි අරියෙහි

ජනොතිපි පුට්ඨජනො. එවමෙනෙහි “අස්සුතවා පුට්ඨජනො”ති ද්විතීයි පදෙහි යෙනෙ –

දූවෙ පුට්ඨජනා චුත්තා, බුද්ධොනාදිච්චබන්ධුනා;

අන්ධො පුට්ඨජනො එකො, කල්‍යාණෙකො පුට්ඨජනොති. –

ද්වෙ පුට්ඨජනා චුත්තා. තෙසු අන්ධපුට්ඨජනො චුත්තො හොතීති වෙදිතබ්බො. අරියානං අදස්සාවීතිආදීසු අරියාති ආරකත්තා කිලෙසෙහි, අනායෙ නග්ගරියනතො, අයෙ ඉරියනතො, සදෙවකෙන ච ලොකෙන අරණියතො බුද්ධා ච පච්චෙකබුද්ධා ච බුද්ධසාවකා ච චුච්චන්ති, බුද්ධා එව වා ඉධ අරියා. යථාහ “සදෙවකෙ, හික්ඛෙවෙ, ලොකෙ...පෙ.... තථාගතො අරියොති චුච්චන්ති”ති (සං. නි. 5.1098). සප්පුරිසාති එත්ථ පන පච්චෙකබුද්ධා තථාගතසාවකා ච “සප්පුරිසා”ති වෙදිතබ්බො. තෙ හි ලොකුත්තරගුණයොගෙන සොහනා පුරිසාති සප්පුරිසා. සබ්බෙව වා එතෙ ද්වෙධාපි චුත්තා. බුද්ධාපි හි අරියා ච සප්පුරිසා ච, පච්චෙකබුද්ධා බුද්ධසාවකාපි. යථාහ –

“යො වෙ කතඤ්ඤ කතවෙදි ධිරො,

කල්‍යාණමිත්තො දළ්භහත්ති ච හොති;

දුබ්බස්ස සක්කච්ච කරොති කිච්චං,

තථාවිධං සප්පුරිසං වදන්ති”ති. (ජා. 2.17.78);

කල්‍යාණමිත්තො දළ්භහත්ති ච හොතීති එත්තාවතා හි බුද්ධසාවකො චුත්තො, කතඤ්ඤතාදීහි පච්චෙකබුද්ධා බුද්ධාති. ඉදානි යො තෙසං අරියානං අදස්සනසිලො, න ච දස්සනෙ සාධුකාරී, සො අරියානං අදස්සාවීති වෙදිතබ්බො. සො ච චක්ඛුනා අදස්සාවී ඤාණෙන අදස්සාවීති දුට්ඨො, තෙසු ඤාණෙන අදස්සාවී ඉධ අධිප්පෙතො. මංසචක්ඛුනා හි දිබ්බචක්ඛුනා වා අරියා දිට්ඨාපි අදිට්ඨාව හොන්ති. තෙසං චක්ඛුනං චණ්ණමත්තග්ගහණතො, න අරියභාවගොචරතො. සොණසිඨිගාලාදයොපි ච චක්ඛුනා අරියෙ පස්සන්ති. න ච තෙ අරියානං දස්සාවිතො.

තත්ත්වං වත්ථු – චිත්තලපබ්බතවාසිනො කිර ඛිණාසවත්ථෙරස්ස උපට්ඨාකො වුඨ්ඨපබ්බජිතො එකදිවසං ථෙරෙන සද්ධිං පිණ්ඩාය වරින්වා ථෙරස්ස පත්තච්චරං ගහෙත්වා පිට්ඨිතො ආගච්ඡන්තො ථෙරං පුච්ඡි “අරියා නාම, හන්තෙ, කිදිසා”ති. ථෙරො ආහ “ඉධෙකච්චො මහල්ලකො අරියානං පත්තච්චරං ගහෙත්වා චත්තපට්ඨන්ති. කත්වා සභවරන්තොපි නෙව අරියෙ ජානාති, එවං දුජ්ජානා, ආවුසො, අරියා”ති. එවං චුත්තෙපි සො නෙව අඤ්ඤාසී.

තස්මා න චක්ඛුනා දස්සනං දස්සනං, ඤාණෙන දස්සනමෙව දස්සනං. යථාහ “කිං තෙ, චක්කලි, ඉමිනා පුත්තිකායෙන දිට්ඨෙන, යො ඛො, චක්කලි, ධම්මං පස්සති, සො මං පස්සති”ති (සං. නි. 3.87). තස්මා චක්ඛුනා පස්සන්තොපි ඤාණෙන අරියෙහි දිට්ඨං අනිච්චාදිලක්ඛණං අපස්සන්තො අරියාධිගතඤ්ච ධම්මං අනධිගච්ඡන්තො අරියකරධම්මානං අරියභාවස්ස ච අදිට්ඨත්තා “අරියානං අදස්සාමි”ති වෙදිතබ්බො.

අරියධම්මස්ස අකොච්ඡොති සතිපට්ඨානාදිහෙදෙ අරියධම්මෙ අකුසලො. අරියධම්මෙ අවිනිතොති එත්ථ පන –

දුට්ඨො විනයො නාම, එකමෙකෙන්ථ පඤ්චධා;

අභාවතො තස්ස අයං, “අවිනිතො”ති වුච්චති.

අයඤ්ඤි සංවරවිනයො පහානවිනයොති දුට්ඨො විනයො. එත්ථ ච දුට්ඨෙපි විනයෙ එකමෙකො විනයො පඤ්චධා භිජ්ජති. සංවරවිනයොපි හි සීලසංවරො සතිසංවරො ඤාණසංවරො ඛන්තිසංවරො වීරියසංවරොති පඤ්චවිධො. පහානවිනයොපි තදභිගපහානං වික්ඛම්භනපහානං සමුච්ඡෙදපහානං පටිප්පස්සද්ධිපහානං නිස්සරණපහානන්ති පඤ්චවිධො.

තත්ථ “ඉමිනා පාතිමොක්ඛසංවරෙන උපෙතො හොති සමුපෙතො”ති (විහ. 511) අයං සීලසංවරො. “රක්ඛති චක්ඛුන්ද්‍රියං චක්ඛුන්ද්‍රියෙ සංවරං ආපජ්ජති”ති (දී. නි. 1.213; ම. නි. 1.295; සං. නි. 4.239; අ. නි. 3.16) අයං සතිසංවරො.

“යානි සොතානි ලොකස්මිං, (අජිතානි භගවා)

සති තෙසං නිචාරණං;

සොතානං සංවරං බුමි,

පඤ්ඤායෙනෙ පිට්ඨයරෙ”ති. (සු. නි. 1041);

අයං ඤාණසංවරො. “ඛමො හොති සීතස්ස උණ්භස්සා”ති (ම. නි. 1.23; අ. නි. 4.114; 6.58) අයං ඛන්තිසංවරො. “උජ්ජන්තං කාමචිතක්කං නාධිවාසෙති”ති (ම. නි. 1.26; අ. නි. 4.114; 6.58) අයං වීරියසංවරො. සබ්බොපි වායං සංවරො යථාසකං සංවරිතබ්බානං විනෝතබ්බානඤ්ච කායදුච්චරිතාදීනං සංවරණතො “සංවරො”, විනයනතො “විනයො”ති වුච්චති. එවං තාව සංවරවිනයො පඤ්චධා භිජ්ජතිති වෙදිතබ්බො.

තථා යං නාමරූපපරිච්ඡේදාදීසු විපස්සනාඤ්ඤාණෙසු පටිපක්ඛභාවතො දීපාලොකෙනෙව තමස්ස, තෙන තෙන විපස්සනාඤ්ඤාණෙන තස්ස තස්ස අනත්ථස්ස පභානං. සෙය්‍යථිදං, නාමරූපවච්චත්ථානෙන සක්කායදිට්ඨියා, පච්චයපරිග්ගහෙන අහෙතුච්ඡමහෙතුදිට්ඨිනං, තස්සෙව අපරභාගෙන කඬ්ඛාවිතරණෙන කථංකථිභාවස්ස, කලාපසම්මසනෙන “අභං මමා”ති ගාහස්ස, මග්ගාමග්ගවච්චත්ථානෙන අමග්ගෙ මග්ගසඤ්ඤාය, උදයදස්සනෙන උච්ඡේදදිට්ඨියා, වයදස්සනෙන සස්සතදිට්ඨියා, භයදස්සනෙන සහයෙ අභයසඤ්ඤාය, ආදීනවදස්සනෙන අස්සාදසඤ්ඤාය, නිබ්බිදානුපස්සනාය අභිරතිසඤ්ඤාය, මුච්චිතුකම්‍යතාඤ්ඤාණෙන අමුච්චිතුකම්‍යතාය, උපෙක්ඛාඤ්ඤාණෙන අනුපෙක්ඛාය, අනුලොමෙන ධම්මට්ඨිතියං නිබ්බානෙ ව පටිලොමභාවස්ස, ගොත්‍රභූතා සඬ්ඛාරනිමිත්තග්ගාහස්ස පභානං, එතං තදඬ්ගපභානංනාම.

යං පන උපචාරජ්ජනාහෙදෙන සමාධිතා පවත්තිභාවනිචාරණතො සට්ඨපභාරෙතෙව උදකපිට්ඨෙ සෙවාලස්ස තෙසං තෙසං නිවරණාදිධම්මානං පභානං, එතං වික්ඛම්භනපභානං නාම.

යං චතුත්තං අරියමග්ගානං භාවිතත්තා තංතංමග්ගවතො අත්තතො අත්තතො සන්තානෙ “දිට්ඨිගතානං පභානායා”තිආදිනා (ධ. ස. 277) නයෙන චුත්තස්ස සමුදයපක්ඛිකස්ස කිලෙසගණස්ස අවචන්තං අප්පවත්තිභාවෙන පභානං, ඉදං සමුච්ඡේදපභානං නාම. යං පන ඵලක්ඛණෙ පටිජ්ජස්සද්ධත්තං කිලෙසානං, එතං පටිජ්ජස්සද්ධිපභානං නාම. යං සබ්බසඬ්ඛතනිස්සටත්තා පහිනසබ්බසඬ්ඛතං නිබ්බානං එතං නිස්සරණපභානං නාම. සබ්බම්පි චෙතං පභානං යස්මා වාගට්ඨෙත පභානං, විනයනට්ඨෙත විනයො, තස්මා “පභානවිනයො”ති වුච්චති. තංතංපභානවතො වා තස්ස තස්ස විනයස්ස සම්භවතොපෙතං “පභානවිනයො”ති වුච්චති. එවං පභානවිනයොපි පඤ්චධා භිජ්ජතිති වෙදිතබ්බො.

එවමයං සඬ්ඛෙපතො දුට්ඨො, හෙදතො ව දසව්ඨො විනයො භින්නසංවරත්තා පභාතබ්බස්ස ව අප්පහිනත්තා යස්මා එතස්ස අස්සුතවතො පුපුජ්ජනස්ස නත්ථි, තස්මා අභාවතො තස්ස අයං අවිනිතොති වුච්චති. එස නයො සප්පුරිසානං අදස්සාවි සප්පුරිසධම්මස්ස අකොච්ඤො සප්පුරිසධම්මෙ අවිනිතොති එත්ථපි. නින්තානාකරණඤ්ඤි එතං අත්ථතො. යථාහ “යෙව තෙ අරියා, තෙව තෙ සප්පුරිසා. යෙව තෙ සප්පුරිසා, තෙව තෙ අරියා. යො එව සො අරියානං ධම්මො, සො එව සො සප්පුරිසානං ධම්මො. යො එව සො සප්පුරිසානං ධම්මො, සො එව සො අරියානං ධම්මො. යෙව තෙ අරියවිනයා, තෙව තෙ

සප්පුරිසවිනායා. යෙව තෙ සප්පුරිසවිනායා, තෙව තෙ අරියවිනායා. අරියෙති වා සප්පුරිසෙති වා, අරියධම්මෙති වා සප්පුරිසධම්මෙති වා, අරියවිනයෙති වා සප්පුරිසවිනයෙති වා එසෙසෙ එකෙ එකත්ථෙ සමෙ සමභාගෙ තජ්ජාතෙ තඤ්ඤොති”ති.

“කස්මා පන භගවා සබ්බධම්මමූලපරියායං වො, භික්ඛවෙ, දෙසෙස්සාමී”ති වත්ථා තං අදෙසෙත්ථාව “ඉධ, භික්ඛවෙ, අස්සුතවා පුට්ඨජනො අරියානං අදස්සාමී”ති එවං පුට්ඨජනං නිද්දිසිති? පුග්ගලාධිට්ඨානාය ධම්මදෙසනාය තමත්ථං ආවිකාතුං. භගවතො හි ධම්මාධිට්ඨානා ධම්මදෙසනා, ධම්මාධිට්ඨානා පුග්ගලදෙසනා, පුග්ගලාධිට්ඨානා පුග්ගලදෙසනා, පුග්ගලාධිට්ඨානා ධම්මදෙසනාති ධම්මපුග්ගලවසෙනෙව තාව චතුබ්බිධා දෙසනා.

තත්ථ, “තිස්සො ඉමා, භික්ඛවෙ, වෙදනා. කතමා තිස්සො? සුඛා වෙදනා දුක්ඛා වෙදනා අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා. ඉමා ඛො, භික්ඛවෙ, තිස්සො වෙදනා”ති (සං. නි. 4.250) එවරුපි ධම්මාධිට්ඨානා ධම්මදෙසනා වෙදිතබ්බො. “ඡ ධාතුයො අයං පුතිස්සො ඡ එස්සායතනො අට්ඨාරස මනොපච්චාරො චතුරාධිට්ඨානො”ති (ම. නි. 3.343) එවරුපි ධම්මාධිට්ඨානා පුග්ගලදෙසනා. “තයොමෙ, භික්ඛවෙ, පුග්ගලා සන්තො සංවිජ්ජමානා ලොකස්මිං. කතමෙ තයො? අන්ධො එකචක්ඛු ද්විචක්ඛු. කතමො ච, භික්ඛවෙ, පුග්ගලො අන්ධො”ති? (අ. නි. 3.29) එවරුපි පුග්ගලාධිට්ඨානා පුග්ගලදෙසනා. “කතමඤ්ච, භික්ඛවෙ, දුග්ගතිහයං? ඉධ, භික්ඛවෙ, එකච්චො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති, කායදුච්චරිතස්ස ඛො පාපකො විපාකො අභිසම්පරායං...පෙ.... සුද්ධමත්තානං පරිහරති. ඉදං චූච්චති, භික්ඛවෙ, දුග්ගතිහය”න්ති (අ. නි. 4.121) එවරුපි පුග්ගලාධිට්ඨානා ධම්මදෙසනා.

ස්වායං ඉධ යස්මා පුට්ඨජනො අපරිඤ්ඤාතවත්ථුකො, අපරිඤ්ඤාමූලිකා ච ඉධාධිජ්ජෙනානං සබ්බධම්මානං මූලභූතා මඤ්ඤනා හොති, තස්මා පුට්ඨජනං දස්සෙත්ථා පුග්ගලාධිට්ඨානාය දෙසනාය තමත්ථං ආවිකාතුං, “ඉධ, භික්ඛවෙ, අස්සුතවා පුට්ඨජනො අරියානං අදස්සාමී”ති එවං පුට්ඨජනං නිද්දිසිති වෙදිතබ්බො.

සුත්තනික්ඛෙපවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පට්ඨිචාරවණ්ණනා

එවං පුට්ඨජනං නිද්දිසිත්ථා ඉදානි තස්ස පට්ඨිචාරදීප්පු වත්ථුසු සබ්බසක්කායධම්මජනිතං මඤ්ඤනං දස්සෙත්තො, පට්ඨිං පට්ඨිතොතිචාරදීමාහ. තත්ථ ලක්ඛණපට්ඨි සසම්භාරපට්ඨි ආරම්මණපට්ඨි සම්මුතිපට්ඨිති චතුබ්බිධා

පට්ඨි. තාසු “කතමා ව, ආවුසො, අජ්ඣත්තිකා පට්ඨිධාතු? යං අජ්ඣත්තං පච්චත්තං කක්ඛලං බරිගත”න්තිආදීසු (විහ. 173) චුත්තා ලක්ඛණපට්ඨි. “පට්ඨිං බණ්ණයා වා බණ්ණාපෙයා වා”න්තිආදීසු (පාවි. 85) චුත්තා සසම්භාරපට්ඨි. යෙ ව කෙසාදයො වීසති කොට්ඨාසා, අයොලොභාදයො ව බාහිරා. සා හි වණ්ණාදීහි සම්භාරෙහි සද්ධිං පට්ඨිති සසම්භාරපට්ඨි. “පට්ඨිකසිණමෙකො සඤ්ජානාති”න්තිආදීසු (දී. නි. 3.360) ආගතා පන ආරම්භණපට්ඨි, නිමිත්තපට්ඨිතිපි වුවහි. පට්ඨිකසිණජ්ඣානලාභී දෙවලොකෙ නිබ්බත්තො ආගමනවසෙන පට්ඨිදෙවතාති නාමං ලහති. අයං සම්මුතිපට්ඨිති වෙදිතබ්බා. සා සබ්බාපි ඉධ ලබ්භති. තාසු යංකඤ්චි පට්ඨිං අයං පුට්ඨජනො පට්ඨිතො සඤ්ජානාති, පට්ඨිති සඤ්ජානාති, පට්ඨිභාගෙන සඤ්ජානාති, ලොකවොහාරං ගහෙත්වා සඤ්ඤාවිපල්ලාසෙන සඤ්ජානාති පට්ඨිති. එවං පට්ඨිභාගං අමුඤ්චන්තොයෙව වා එතං “සත්තොති වා සත්තස්සා”ති වා ආදිනා නයෙන සඤ්ජානාති. කස්මා එවං සඤ්ජානාතීති න වත්තබ්බං. උම්මත්තකො විය හි පුට්ඨජනො. සො යංකිඤ්චි යෙන කෙනවි ආකාරෙන ගණ්භාති. අරියානං අදස්සාවිතාදිහෙදමෙව වා එත්ථ කාරණං. යං වා පරතො “අපරිඤ්ඤාතං තස්සා”ති වදන්තෙන භගවතාව චුත්තං.

පට්ඨිං පට්ඨිතො සඤ්ඤත්වාති සො තං පට්ඨිං එවං විපරිතසඤ්ඤාය සඤ්ජානිත්වා, “සඤ්ඤානිදානා හි පපඤ්චසඬ්ඛා”ති (සු. නි. 880) වචනතො අපරභාගෙ ථාමපත්තෙහි තණ්හාමානදිට්ඨිපපඤ්චෙහි ඉධ මඤ්ඤනානාමෙන චුත්තෙහි මඤ්ඤති කප්පෙති විකප්පෙති, නානප්පකාරතො අඤ්ඤථා ගණ්භාති. තෙන චුත්තං “පට්ඨිං මඤ්ඤති”ති. එවං මඤ්ඤතො වස්ස තා මඤ්ඤනා ඔළාරිකනයෙන දස්සෙතුං “යා අයං කෙසා ලොමා”න්තිආදිනා නයෙන වීසතිහෙදා අජ්ඣත්තිකා පට්ඨි චුත්තා. යා වායං විහඬ්ගෙ “තත්ථ කතමා බාහිරා පට්ඨිධාතු? යං බාහිරං කක්ඛලං බරිගතං කක්ඛලත්තං කක්ඛලභාවො බහිද්ධා අනුපාදින්නං. සෙයාපීදං, අයො ලොභං තිපු සීසං සජ්ඣං මුත්තා මණි වෙළුරියං සඬ්ඛො සිලා පවාලං රජතං ජාතරූපං ලොහිතඬ්කො මසාරගල්ලං තිණං කට්ඨං සක්ඛරා කඨලං භූමි පාසාණො පබ්බතො”ති (විහ. 173) එවං බාහිරා පට්ඨි චුත්තා. යා ව අජ්ඣත්තාරම්භණත්තිකෙ නිමිත්තපට්ඨි, තං ගහෙත්වා අයමත්ථයොජනා වුවහි.

පට්ඨිං මඤ්ඤතිති තිහි මඤ්ඤනාහි අහං පට්ඨිති මඤ්ඤති, මම පට්ඨිති මඤ්ඤති, පරො පට්ඨිති මඤ්ඤති, පරස්ස පට්ඨිති මඤ්ඤති, අථ වා අජ්ඣත්තිකං පට්ඨිං තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති, මානමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති, දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. කථං? අයඤ්චි කෙසාදීසු ඡන්දරාගං ජනෙති කෙසෙ අස්සාදෙති අහිනන්දති අහිවදති අජ්ඣාසාය තිට්ඨති. ලොමෙ, නබ්බෙ, දන්තෙ,

තථං, අඤ්ඤතරං වා පන රජ්ජනියවත්ථුං. එවං අජ්ඣත්තිකං පථවිං තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. ඉති මෙ කෙසා සියුං අනාගතමද්ධානං. ඉති ලොමාතිආදිනා වා පන නයෙන තත්ථ නන්දිං සමන්තානෙනි. “ඉමිනාහං සීලෙන වා...පෙ.... බ්‍රහ්මවරියෙන වා එවං සිනිද්ධමුදුසුබ්‍රමනීලකෙසො භවිස්සාමි”ති ආදිනා වා පන නයෙන අජ්ජට්ඨාද්ධානං පටිලාභාය චිත්තං පණ්දහති. එවම්පි අජ්ඣත්තිකං පථවිං තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති.

තථා අත්තනො කෙසාදීනං සම්පත්තිං වා විපත්තිං වා නිස්සාය මානං ජනෙති, “සෙය්‍යාහමස්මිති වා සදිසොහමස්මිති වා හීනොහමස්මිති වා”ති. එවං අජ්ඣත්තිකං පථවිං මානමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. “තං ජීවං තං සරීරං”න්ති (ම. නි. 2.187) ආගතනයෙන පන කෙසං “ජීවො”ති අභිනිවිසති. එස නයො ලොමාදියු. එවං අජ්ඣත්තිකං පථවිං දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති.

අථ වා “යා වෙව ඛො පනාචුසො, අජ්ඣත්තිකා පථවීධාතු, යා ච බාහිරා පථවීධාතු, පථවීධාතුරෙවෙසා, තං නෙතං මමා”ති (ම. නි. 1.302) ඉමිස්සා පවත්තියා පච්චනීකනයෙන කෙසාදිහෙදං පථවිං එතං මම එසොහමස්මි එසො මෙ අත්තාති අභිනිවිසති. එවම්පි අජ්ඣත්තිකං පථවිං දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. එවං තාව අජ්ඣත්තිකං පථවිං තීහි මඤ්ඤනාහි මඤ්ඤති.

යථා ච අජ්ඣත්තිකං එවං බාහිරම්පි. කථං? “අයඤ්චි අයලොභාදියු ඡන්දරාගං ජනෙති. අයලොභාදීනි අස්සාදෙනි අභිනන්දති අභිවදති අජ්ඣාසාය තිට්ඨති. මම අයො මම ලොහන්තිආදිනා නයෙන අයාදීනි මමායති රක්ඛති ගොපයති, එවං බාහිරං පථවිං තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. ඉති මෙ අයලොභාදයො සියුං අනාගතමද්ධානන්ති වා පනෙත්ථ නන්දිං සමන්තානෙනි, ඉමිනාහං සීලෙන වා වතෙන වා තපෙන වා බ්‍රහ්මවරියෙන වා එවං සම්පන්නඅයලොභාදිඋපකරණො භවිස්සාමි”ති අජ්ජට්ඨාද්ධස්ස පටිලාභාය චිත්තං පණ්දහති. එවම්පි බාහිරං පථවිං තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති.

තථා අත්තනො අයලොභාදීනං සම්පත්තිං වා විපත්තිං වා නිස්සාය මානං ජනෙති “ඉමිනාහං සෙය්‍යාස්මිති වා, සදිසොස්මිති වා හීනොස්මිති වා”ති (විහ. 832) එවං බාහිරං පථවිං මානමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. අයෙ ජීවසඤ්ඤි භුත්වා පන අයං “ජීවො”ති අභිනිවිසති. එස නයො ලොමාදියු. එවං බාහිරං පථවිං දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති.

අථ වා “ඉධෙකච්චො පථවීකසිණං අත්තනො සමනුපස්සති. යං පථවීකසිණං, සො අහං. යො අහං, තං පථවීකසිණන්ති පථවීකසිණඤ්ච අත්තඤ්ච අද්වයං සමනුපස්සති”ති (පටි. ම. 1.131) පටිසම්භිදායං චුත්තනයෙනෙව නිමිත්තපථවිං “අත්තා”ති අභිනිවිසති. එවං බාහිරං පථවිං දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. එවම්පි

බාහිරං පටචිං තිහි මඤ්ඤනාහි මඤ්ඤති. එවං තාව “පටචිං මඤ්ඤති”ති එත්ථ නිස්සොපි මඤ්ඤනා වෙදිතබ්බා. ඉතො පරං සඬබ්බෙපෙනෙව කථයිස්සාම.

පටචියා මඤ්ඤතීති එත්ථ පටචියාති භූමිමවචනමෙතං. තස්මා අහං පටචියාති මඤ්ඤති, මය්හං කිඤ්චනං පලිබොධො පටචියාති මඤ්ඤති, පරො පටචියාති මඤ්ඤති, පරස්ස කිඤ්චනං පලිබොධො පටචියාති මඤ්ඤතීති අයමෙත්ථ අත්ථො.

අථ වා ය්වායං “කථං රූපස්මිං අත්තානං සමනුපස්සති? ඉධෙකච්චො වෙදනං... සඤ්ඤං... සඬබ්බොරං... විඤ්ඤාණං අත්තතො සමනුපස්සති, තස්ස එවං භොති, අයං බො මෙ අත්තා, සො බො පන මෙ අත්තා ඉමස්මිං රූපෙති එවං රූපස්මිං වා අත්තානං සමනුපස්සති”ති (පටි. ම. 1.131) එතස්ස අත්ථනායො චුත්තො, එතෙනෙව නයෙන වෙදනාදිධම්මෙ අත්තතො ගහෙත්වා තතො අජ්ඣන්තිකබාහිරාසු පටචිසු යංකිඤ්චි පටචිං තස්සොකාසභාවෙන පරිකප්පෙත්වා සො බො පන මෙ අයං අත්තා ඉමිස්සා පටචියාති මඤ්ඤන්තො පටචියා මඤ්ඤති, අයමස්ස දිට්ඨිමඤ්ඤනා. තස්මිංයෙව පනස්ස අත්තති සිනෙහං තබ්බත්ථුකඤ්ච මානං උප්පාදයතො තණ්හාමානමඤ්ඤනාපි වෙදිතබ්බා. යදා පන තෙනෙව නයෙන සො බො පනස්ස අත්තා පටචියාති මඤ්ඤති, තදා දිට්ඨිමඤ්ඤනා එව යුජ්ජති. ඉතරායොපි පන ඉච්ඡන්ති.

පටචිතො මඤ්ඤතීති එත්ථ පන පටචිතොති නිස්සක්කවචනං. තස්මා සඋපකරණස්ස අත්තතො වා පරස්ස වා යථාචුත්තප්පහෙදතො පටචිතො උප්පත්තිං වා නිග්ගමනං වා පටචිතො වා අඤ්ඤො අත්තාති මඤ්ඤමානො පටචිතො මඤ්ඤතීති වෙදිතබ්බො, අයමස්ස දිට්ඨිමඤ්ඤනා. තස්මිංයෙව පනස්ස දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤිතෙ වත්ථුස්මිං සිනෙහං මානඤ්ච උප්පාදයතො තණ්හාමානමඤ්ඤනාපි වෙදිතබ්බා. අපරෙ ආහු පටචිකසිණං පරිත්තං භාවෙත්වා තතො අඤ්ඤං අප්පමාණං අත්තානං ගහෙත්වා පටචිතො බහිද්ධාපි මෙ අත්තාති මඤ්ඤමානො පටචිතො මඤ්ඤතීති.

පටචිං මෙති මඤ්ඤතීති එත්ථ පන කෙවලඤ්චි මහාපටචිං තණ්හාවසෙන මමායතීති ඉමිනා නයෙන පවත්තා එකා තණ්හාමඤ්ඤනා එව ලබ්භතීති වෙදිතබ්බා. සා වායං මම කෙසා, මම ලොමා, මම අයො, මම ලොහන්ති එවං යථාචුත්තප්පහෙදාය සබ්බායපි අජ්ඣන්තිකබාහිරාය පටචියා යොජෙතබ්බාති.

පටචිං අභිනන්දතීති චුත්තප්පකාරමෙව පටචිං තණ්හාදීහි අභිනන්දති, අස්සාදෙති, පරාමසති වාති චුත්තං භොති. “පටචිං මඤ්ඤති”ති එතෙනෙව එතස්මිං අත්ථො සිද්ධො කස්මා එතං චුත්තන්ති වෙ. අවිචාරිතමෙතං පොරාණෙහි. අයං පන අත්තතො මති, දෙසනාවිලාසතො වා

ආදීනවදස්සනතො වා. යස්සා හි ධම්මධාතුයා සුප්පට්ඨිද්ධත්තා නානානායවිචිත්‍රදෙසනාවිලාසසම්පන්නො, අයං සා භගවතා සුප්පට්ඨිද්ධා. තස්මා පුබ්බෙ මඤ්ඤනාවසෙන කිලෙසුප්පත්තිං දස්සෙත්වා ඉදානි අභිනන්දනාවසෙන දස්සෙත්තො දෙසනාවිලාසතො වා ඉදමාහ. යො වා පථවිං මඤ්ඤති, පථවියා මඤ්ඤති, පථවිතො මඤ්ඤති, පථවිං මෙති මඤ්ඤති, සො යස්මා න සක්කොති පථවීනිස්සිතං තණ්හං වා දිට්ඨිං වා පහාතුං, තස්මා පථවිං අභිනන්දනියෙව. යො ච පථවිං අභිනන්දති, දුක්ඛං සො අභිනන්දති, දුක්ඛඤ්ච ආදීනවොති ආදීනවදස්සනතොපි ඉදමාහ. චුත්තඤ්චෙනං භගවතා “යො, හික්ඛවෙ, පථවීධාතුං අභිනන්දති, දුක්ඛං සො අභිනන්දති, යො දුක්ඛං අභිනන්දති, අපරිමුත්තො සො දුක්ඛස්මාති වදාමි”ති.

එවං පථවීවත්ථුකං මඤ්ඤනං අභිනන්දනඤ්ච වත්වා ඉදානි යෙන කාරණෙන සො මඤ්ඤති, අභිනන්දති ච, තං කාරණං ආවිකරොත්තො ආහ තං කිස්ස හෙනු, අපරිඤ්ඤාතං තස්සාති වදාමිති. තස්සත්ථො, සො පුපුජ්ජනො තං පථවිං කිස්ස හෙනු මඤ්ඤති, කෙන කාරණෙන මඤ්ඤති, අභිනන්දතීති වෙ. අපරිඤ්ඤාතං තස්සාති වදාමිති, යස්මා තං වත්ථු තස්ස අපරිඤ්ඤාතං, තස්මාති චුත්තං හොති. යො හි පථවිං පරිජානාති, සො තිහි පරිඤ්ඤාහි පරිජානාති ඤාතපරිඤ්ඤාය තීරණපරිඤ්ඤාය පහානපරිඤ්ඤායාති.

තත්ථ කතමා ඤාතපරිඤ්ඤා. පථවීධාතුං පරිජානාති, අයං පථවීධාතු අජ්ඣත්තිකා, අයං බාහිරා, ඉදමස්සා ලක්ඛණං, ඉමානි රසපච්චුපට්ඨානපදට්ඨානානීති, අයං ඤාතපරිඤ්ඤා. කතමා තීරණපරිඤ්ඤා? එවං ඤාතං කත්වා පථවීධාතුං තීරෙති අනිච්චතො දුක්ඛතො රොගතොති ද්වාචත්තාලියාය ආකාරෙහි, අයං තීරණපරිඤ්ඤා. කතමා පහානපරිඤ්ඤා? එවං තීරයිත්වා අග්ගමග්ගෙන පථවීධාතුයා ඡන්දරාගං පජහති, අයං පහානපරිඤ්ඤා.

නාමරූපවචත්ථානං වා ඤාතපරිඤ්ඤා. කලාපසම්මසනාදිඅනුලොමපරියොසානා තීරණපරිඤ්ඤා. අරියමග්ගෙ ඤාණං පහානපරිඤ්ඤාති. යො පථවිං පරිජානාති, සො ඉමාහි තිහි පරිඤ්ඤාහි පරිජානාති, අස්ස ච පුපුජ්ජනස්ස තා පරිඤ්ඤායො නත්ථී, තස්මා අපරිඤ්ඤාතත්තා පථවිං මඤ්ඤති ච අභිනන්දති වාති. තෙනාහ භගවා – ඉධ, හික්ඛවෙ, අස්සුතවා පුපුජ්ජනො...පෙ.... පථවිං මඤ්ඤති, පථවියා මඤ්ඤති, පථවිතො මඤ්ඤති, පථවිං මෙති මඤ්ඤති, පථවිං අභිනන්දති. තං කිස්ස හෙනු? අපරිඤ්ඤාතං තස්සාති වදාමි”ති.

පථවීචාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ආපොච්ඡාදිවණ්ණනා

ආපං ආපනොති එත්ථාපි ලක්ඛණසසම්භාරාරම්මණසම්මුතිවසෙන චතුබ්බිධො ආපො. තෙසු “තත්ථ, කතමා අජ්ඣත්තිකා ආපොධාතු. යං අජ්ඣත්තං පච්චත්තං ආපො ආපොගතං, සිනෙහො සිනෙහගතං බන්ධනත්තං රූපස්ස අජ්ඣත්තං උපාදින්න”න්තිආදීසු (විභ. 174) චුත්තො ලක්ඛණආපො. “ආපොකසිණං උග්ගණ්හන්තො ආපස්මි. නිමිත්තං ගණ්හාති”න්තිආදීසු චුත්තො සසම්භාරාපො. සෙසං සබ්බං පථවියං චුත්තසදිසමෙව. කෙවලං යොජනානායෙ පන “පිත්තං සෙම්භ”න්තිආදීනා නායෙන චුත්තා ද්වාදසහෙදා අජ්ඣත්තිකා ආපොධාතු, “තත්ථ, කතමා බාහිරා ආපොධාතු? යං බාහිරං ආපො ආපොගතං, සිනෙහො සිනෙහගතං බන්ධනත්තං රූපස්ස බහිද්ධා අනුපාදින්නං. සෙය්‍යථිදං, මූලරසො බන්ධරසො තවරසො පත්තරසො පුප්ඵරසො ඵලරසො බීරං දධි සජ්ජි නවනීතං තෙලං මධු එංගුලං භූමිමානි වා උදකානි අන්තලික්ඛානි වා”ති (විභ. 174) එවං චුත්තා ච බාහිරා ආපොධාතු වෙදිතබ්බා, යො ච අජ්ඣත්තාරම්මණත්තිකෙ නිමිත්තආපො.

තෙජං තෙජනොති ඉමස්මි. තෙජොචාරෙපි චුත්තනායෙනෙව විත්ථාරො වෙදිතබ්බො. යොජනානායෙ පනෙත්ථ “යෙන ච සන්තප්පති, යෙන ච ජීරියති, යෙන ච පරිච්ඡින්නති, යෙන ච අසිත්තපිත්තසායනං සම්මා පරිණාමං ගච්ඡති”ති (විභ. 175) එවං චුත්තා චතුප්පහෙදා අජ්ඣත්තිකා තෙජොධාතු. “තත්ථ කතමා බාහිරා තෙජොධාතු? යං බාහිරං තෙජො තෙජොගතං උස්මා උස්මාගතං උසුමං උසුමගතං බහිද්ධා අනුපාදින්නං. සෙය්‍යථිදං, කට්ඨග්ගි පලාලග්ගි තිණග්ගි ගොමයග්ගි ථුසග්ගි සඬකාරග්ගි ඉන්ද්‍රග්ගි අග්ගිසන්තාපො සූරියසන්තාපො කට්ඨසන්තිවයසන්තාපො තිණසන්තිවයසන්තාපො ධඤ්ඤසන්තිවයසන්තාපො හණ්ඩසන්තිවයසන්තාපො”ති (විභ. 175) එවං චුත්තා ච බාහිරා තෙජොධාතු වෙදිතබ්බා.

වායං වායනොති ඉමස්ස වායවාරස්සාපි යොජනානායෙ පන “උද්ධඬිගමා වාතා අධොගමා වාතා කුච්ඡිසයා වාතා කොට්ඨාසයා වාතා අඬිගමඬිගානුසාරිතො වාතා සත්ථකවාතා බුරකවාතා උප්පලකවාතා අස්සාසො පස්සාසො”ති එවං චුත්තා අජ්ඣත්තිකා වායොධාතු. “තත්ථ කතමා බාහිරා වායොධාතු? යං බාහිරං වායො වායොගතං ථම්භිතත්තං රූපස්ස බහිද්ධා අනුපාදින්නං. සෙය්‍යථිදං, පුරත්ථිමා වාතා පච්ඡිමා වාතා උත්තරා වාතා දක්ඛිණා වාතා සරජා වාතා අරජා වාතා සීතා වාතා උණ්හා වාතා පරිත්තා වාතා අධිමත්තා වාතා කාලවාතා වෙරම්භවාතා පක්ඛවාතා සුපණ්ණවාතා තාලවණ්ටවාතා විධුපනවාතා”ති (විභ. 176) එවං චුත්තා ච බාහිරා වායොධාතු වෙදිතබ්බා. සෙසං චුත්තනායමෙවාති. එත්තාවතා ච ය්වායං –

“චුත්තම්හි එකධම්මෙ, යෙ ධම්මා එකලක්ඛණා තෙන;

චුත්තා භවන්ති සබ්බෙ, ඉති චුත්තො ලක්ඛණො භාරො”ති. —

එවං නෙත්තියං ලක්ඛණො නාම භාරො චුත්තො, තස්ස වසෙන යස්මා චතුසු භූතෙසු ගභිතෙසු උපාදාරූපම්පි ගභිතමෙව භවති, රූපලක්ඛණං අනතීතත්තා. යඤ්ච භූතොපාදාරූපං සො රූපක්ඛන්ධො. තස්මා “අස්සුතවා පුච්ඡ්ජනො පට්ඨං ආපං තෙජං වායං මඤ්ඤති”ති වදන්තෙන අත්ථනො රූපං අත්තනො සමනුපස්සතිති චුත්තං හොති. “පට්ඨියා ආපස්මිං තෙජස්මිං වායස්මිං මඤ්ඤති”ති වදන්තෙන රූපස්මිං වා අත්තානං සමනුපස්සතිති චුත්තම්පි හොති. “පට්ඨිනො ආපනො තෙජනො වායනො මඤ්ඤති”ති වදන්තෙන රූපනො අඤ්ඤො අත්තාති සිද්ධත්තා රූපවන්තං වා අත්තානං අත්තති වා රූපං සමනුපස්සතිති චුත්තං හොති. එවමො චතස්සො රූපවත්ථුකා සක්කායදිට්ඨිමඤ්ඤනා වෙදිතබ්බා. තත්ථ එකා උච්ඡෙදදිට්ඨි, තිස්සො සස්සතදිට්ඨියොති ද්වෙව දිට්ඨියො හොන්තිති අයම්පි අත්ථවිසෙසො වෙදිතබ්බො.

ආපොචාරාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

භූතචාරාදිවණ්ණනා

3. එවං රූපමුඛෙන සඬබ්බරවත්ථුකං මඤ්ඤනං වත්වා ඉදානි යෙ සඬබ්බරො උපාදාය සත්තා පඤ්ඤපියන්ති, තෙසු සඬබ්බරෙසු සත්තෙසුපි යස්මා පුච්ඡ්ජනො මඤ්ඤනං කරොති, තස්මා තෙ සත්තෙ නිද්දිසන්තො භූතෙ භූතනො සඤ්ජානාතීති ආදිමාහ. තත්ථායං භූතසද්දො පඤ්චක්ඛන්ධඅමනුස්සධාතුවිජ්ජමානවිණාසවසත්තරුක්ඛාදීසු දිස්සති. “භූතමිදන්ති, භික්ඛවෙ, සමනුපස්සථා”ති ආදීසු (ම. නි. 1.401) හි අයං පඤ්චක්ඛන්ධෙසු දිස්සති. “යානිධ භූතාති සමාගතාති”ති (සු. නි. 224) එත්ථ අමනුස්සෙසු. “චත්තාරො බො, භික්ඛු, මහාභූතා හෙතු”ති (ම. නි. 3.86) එත්ථ ධාතුසු. “භූතස්මිං පාවිත්තිය”න්ති ආදීසු (පාවි. 69) විජ්ජමානෙ. “යො ච කාලසසො භූතො”ති (ජා. 1.10.190) එත්ථ ඛිණාසවෙ. “සබ්බෙව නික්ඛිපිස්සන්ති භූතා ලොකෙ සමුස්සය”න්ති (දී. නි. 2.220) එත්ථ සත්තෙසු. “භූතගාමපාතබ්බතායා”ති (පාවි. 90) එත්ථ රුක්ඛාදීසු. ඉධ පනායං සත්තෙසු චත්තති, නො ච බො අවිසෙසෙන. වාතූමහාරාජිකානං හි හෙට්ඨා සත්තා ඉධ භූතාති අධිජ්ජෙතා.

තත්ථ භූතෙ භූතනො සඤ්ජානාතීති ආදි චුත්තනයමෙව. භූතෙ මඤ්ඤතීති ආදීසු පන තිස්සොපි මඤ්ඤනා යොජෙතබ්බා. කථං? අයඤ්හි “සො පස්සති ගහපති.

වා ගහපතිපුත්තං වා පඤ්චහි කාමගුණෙහි සමජ්ජිතං සමඛිගිභූත”න්ති (අ. නි. 7.50) චුත්තනායෙන භූතෙ සුභා සුඛිතාති ගහෙත්වා රජ්ජති, දිස්වාපි නෙ රජ්ජති, සුත්වාපි, සායිත්වාපි, සායිත්වාපි, ඵ්ඨිත්වාපි, ඤත්වාපි. එවං භූතෙ තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. “අහො වතාහං ඛත්තියමහාසාලානං වා සහබ්බතං උපපජ්ජෙය්‍ය”න්තිආදිනා (දී. නි. 3.337) වා පන නායෙන අප්පට්ඨද්ධස්ස පට්ඨාභාය චිත්තං පණ්දහති, එවම්පි භූතෙ තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. අත්තනො පන භූතානඤ්ච සම්පත්තිච්ඡත්තිං නිස්සාය අත්තානං වා සෙය්‍යං දහති. භූතෙසු ව යංකිඤ්චි භූතං භීතං අත්තානං වා භීතං, යංකිඤ්චි භූතං සෙය්‍යං. අත්තානං වා භූතෙන, භූතං වා අත්තනා සදිසං දහති. යථාහ “ඉධෙකච්චො ජාතියා වා...පෙ.... අඤ්ඤතරඤ්ඤතරෙන චත්ථුනා පුබ්බකාලං පරෙහි සදිසං අත්තානං දහති. අපරකාලං අත්තානං සෙය්‍යං දහති. පරෙ භීතෙ දහති, යො එවරූපො මානො ...පෙ.... අයං වුච්චති මානාතිමානො”ති (විහ. 876-880). එවං භූතෙ මානමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති.

භූතෙ පන “නිච්චා ධුවා සස්සතා අවිපරිණාමධම්මා”ති වා “සබ්බෙ සත්තා සබ්බෙ පාණා සබ්බෙ භූතා සබ්බෙ ජීවා අවසා අබලා අවිරියා නියතිසඛිගතිභාවපරිණතා ඡස්වෙවාහිජාතීසු සුඛදුක්ඛං පටිසංවෙදෙන්ති”ති (දී. නි. 1.168) වා මඤ්ඤමානො දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. එවං භූතෙ තිහි මඤ්ඤනාහි මඤ්ඤති.

කථං භූතෙසු මඤ්ඤති? තෙසු තෙසු භූතෙසු අත්තනො උපපත්තිං වා සුචුප්පත්තිං වා ආකඛිඛති. එවං තාව තණ්හාමඤ්ඤනාය භූතෙසු මඤ්ඤති. භූතෙසු වා උපපත්තිං ආකඛිඛමානො දානං දෙති, සීලං සමාදියති, උපොසථකම්මං කරොති. එවම්පි භූතෙසු තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. භූතෙ පන සමුහග්ගාගෙන ගහෙත්වා තත්ථ එකච්චෙ භූතෙ සෙය්‍යතො දහති, එකච්චෙ සදිසතො වා භීතතො වාති. එවං භූතෙසු මානමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. තථා එකච්චෙ භූතෙ නිච්චා ධුවාති මඤ්ඤති. එකච්චෙ අනිච්චා අධුවාති, අහම්පි භූතෙසු අඤ්ඤතරොස්මිති වා මඤ්ඤති. එවං භූතෙසු දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති.

භූතතො මඤ්ඤතීති එත්ථ පන සඋපකරණස්ස අත්තනො වා පරස්ස වා යතො කුතොචි භූතතො උප්පත්තිං මඤ්ඤමානො භූතතො මඤ්ඤතීති වෙදිතබ්බො, අයමස්ස දිට්ඨිමඤ්ඤනා. තස්මිංයෙව පනස්ස දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤිතෙ චත්ථස්මිං සිනෙහං මානඤ්ච උප්පාදයතො තණ්හාමානමඤ්ඤනාපි වෙදිතබ්බො. භූතෙ මෙති මඤ්ඤතීති එත්ථ පන එකා තණ්හාමඤ්ඤනාව ලබ්භති. සා වායං “මම පුත්තා, මම ධිතා, මම අපෙළකා, කුක්කුටසුකරා, හත්ථිගවස්සවළවා”ති එවමාදිනා නායෙන මමායතො පවත්තතීති වෙදිතබ්බො.

භූතෙ අභිනන්දතීති එතං චුත්තනයමෙව. අපරිඤ්ඤාතං තස්සාති එත්ථ පන යෙ සඬබ්බා රෙ උපාදාය භූතානං පඤ්ඤත්ති, තෙසං අපරිඤ්ඤාතත්තා භූතා අපරිඤ්ඤාතා භොන්තිති වෙදිතබ්බො. යොජනා පන චුත්තනයෙනෙව කාතබ්බො.

එවං සඬබ්බෙපතො සඬබ්බාරවසෙන ව සත්තවසෙන ව මඤ්ඤනාවත්ථුං දස්සෙත්වා ඉදානි භූමිවිසෙසාදිනා හෙදෙන චිත්ථාරතොපි තං දස්සෙත්තො දෙවෙ දෙවතොති ආදිමාහ. තත්ථ දිබ්බත්ති පඤ්චහි කාමගුණෙහි අත්තතො වා ඉද්ධියාති දෙවා, කීළන්ති ජොතෙන්ති වාති අත්ථො. තෙ තිව්ධා සම්මුතිදෙවා උපපත්තිදෙවා විසුද්ධිදෙවාති. සම්මුතිදෙවා නාම රාජානො දෙවියො රාජකුමාරා. උපපත්තිදෙවා නාම වාතුමහාරාජිකෙ දෙවෙ උපාදාය තතුත්තරිදෙවා. විසුද්ධිදෙවා නාම අරහත්තො බ්ණාසවා. ඉධ පන උපපත්තිදෙවා දට්ඨබ්බො, නො ව බො අවිසෙසෙන. පරනිමිම්බවසවත්තිදෙවලොකෙ මාරං සපරිසං යපෙත්වා සෙසා ඡ කාමාවචරා ඉධ දෙවාති අධිජපෙතො. තත්ථ සබ්බො අත්ථවණ්ණනා භූතවා රෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

පජාපතීන්ති එත්ථ පන මාරො පජාපතීති වෙදිතබ්බො. කෙවි පන “තෙසං තෙසං දෙවානං අධිපතීනං මහාරාජාදීනමෙතං අධිවචන”න්ති වදන්ති. තං දෙවග්ගහණෙනෙව තෙසං ගහිතත්තා අයුත්තන්ති මහාඅට්ඨකථායං පටික්ඛිත්තං, මාරොයෙව පන සත්තසඬබ්බාතාය පජාය අධිපතිභාවෙන ඉධ පජාපතීති අධිජපෙතො. සො කුහිං වසති? පරනිමිම්බවසවත්තිදෙවලොකෙ. තත්ත්ව ච සවත්තිරාජා රජ්ජං කාරෙති. මාරො එකස්මිං පදෙසෙ අත්තතො පරිසාය ඉස්සරියං පවත්තෙන්තො රජ්ජපච්චන්තෙ දාමරිකරාජපුත්තො විය වසතීති වදන්ති. මාරග්ගහණෙනෙව චෙත්ථ මාරපරිසායපි ගහණං වෙදිතබ්බං. යොජනාන යො චෙත්ථ පජාපතිං වණ්ණවත්තං දීඝායුකං සුබ්බහුලං දිස්වා වා සුත්වා වා රජ්ජන්තො තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. “අහො වතාහං පජාපතීතො සහබ්බාතං උපපජ්ජෙය්‍ය”න්ති ආදිනා වා පන න යෙන අජපටිලද්ධස්ස පටිලාභාය චිත්තං පණිදහන්තොපි පජාපතිං තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. පජාපතිභාවං පන පත්තො සමානො අහමස්මි පජානම්ස්සරො අධිපතීති මානං ජනෙන්තො පජාපතිං මානමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. “පජාපති නිච්චො ධූවො”ති වා “උච්ඡිජ්ජිස්සති විනස්සිස්සති”ති වා “අවසො අබලො අවිරියො නියතිසඬගතිභාවපරිණතො ඡස්වෙවාහිජාතිසු සුබ්බුක්ඛං පටිසංවෙදෙති”ති වා මඤ්ඤමානො පන පජාපතිං දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤතිති වෙදිතබ්බො.

පජාපතිස්මිත්ති එත්ථ පන එකා දිට්ඨිමඤ්ඤනාව යුජ්ජති. තස්සා එවං පවත්ති වෙදිතඛ්ඛා. ඉධෙකච්චො “පජාපතිස්මිං යෙ ව ධම්මා සංවිජ්ජන්ති, සඛ්ඛෙ තෙ නිච්චා ධූවා සස්සතා අවිපරිණාමධම්මා”ති මඤ්ඤති. අථ වා “පජාපතිස්මිං නත්ථි පාපං, න තස්මිං පාපකානි කම්මානි උපලබ්භන්ති”ති මඤ්ඤති.

පජාපතිතොති එත්ථ තිස්සොපි මඤ්ඤනා ලබ්භන්ති. කථං? ඉධෙකච්චො සඋපකරණස්ස අත්තතො වා පරස්ස වා පජාපතිතො උජ්ජන්තිං වා නිග්ගමනං වා මඤ්ඤති, අයමස්ස දිට්ඨිමඤ්ඤනා. තස්මිංයෙව පනස්ස දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤිතෙ වත්ථුස්මිං සිනෙහං මානඤ්ච උජ්ජාදයතො තණ්හාමානමඤ්ඤනාපි වෙදිතඛ්ඛා. පජාපතිං මෙති එත්ථ පන එකා තණ්හාමඤ්ඤනාව ලබ්භති. සා වායං “පජාපති මම සත්ථා මම සාමී”තිආදිනා නයෙන මමායතො පවත්තතීති වෙදිතඛ්ඛා. සෙසං චුත්තනයමෙව.

බ්‍රහ්මං බ්‍රහ්මතොති එත්ථ බ්‍රහ්මතො තෙහි තෙහි ගුණවිසෙසෙහිති බ්‍රහ්මා. අපිච්ච බ්‍රහ්මාති මහාබ්‍රහ්මාපි චුච්චති, තථාගතොපි බ්‍රාහ්මණොපි මාතෘපිතරොපි සෙට්ඨමිපි. “සහස්සො බ්‍රහ්මා ද්විසහස්සො බ්‍රහ්මා”තිආදීසු (ම. නි. 3.165-166) හි මහාබ්‍රහ්මා බ්‍රහ්මාති චුච්චති. “බ්‍රහ්මාති ඛො, හික්ඛවෙ, තථාගතස්සෙතං අධිවචන”න්ති එත්ථ තථාගතො.

“තමොනුදො බුද්ධො සමන්තවක්ඛු,

ලොකන්තගු සඛ්ඛහවාතිවත්තො;

අනාසවො සඛ්ඛදුක්ඛජ්ජහීතො,

සච්චචිහයො බ්‍රහ්මෙ උපාසිතො මෙ”ති. (චූළනි. 104) –

එත්ථ බ්‍රාහ්මණො.

“බ්‍රහ්මාති මාතෘපිතරො, පුඛ්ඛාචරියාති චුච්චරෙ”ති. (ඉතිචු. 106; ජා. 2.20.181) –

එත්ථ මාතෘපිතරො. “බ්‍රහ්මචක්කං පවත්තෙති”ති (ම. නි. 1.148; අ. නි. 5.11) එත්ථ සෙට්ඨං. ඉධ පන පඨමාහිනිඛ්ඛත්තො කජ්ජායුකො බ්‍රහ්මා අධිජ්ජෙතො. තග්ගහණෙනෙව ච බ්‍රහ්මපුරොහිතබ්‍රහ්මපාරිසජ්ජාපි ගහිතාති වෙදිතඛ්ඛා. අත්ථවණ්ණනා පනෙත්ථ පජාපතිවාරෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතඛ්ඛා.

ආහස්සරවාරෙ දණ්ඩදීපිකාය අච්චි විය එතෙසං සරිරතො ආහා ඡිජ්ජිත්වා ඡිජ්ජිත්වා පතන්ති විය සරති විසරති ආහස්සරා. තෙසං ගහණෙන සඛ්ඛාපි දුතියජ්ඣානභූමි ගහිතා, එකතලවාසිතො එව වෙතෙ සඛ්ඛෙපි පරිත්තාහා අජ්ජමාණාහා ආහස්සරාති වෙදිතඛ්ඛා.

සුභකිණ්ණවාගරෙ සුභෙන ඔකිණ්ණා විකිණ්ණා සුභෙන සරීරප්පභාවණ්ණෙන එකග්ගනා සුවණ්ණමඤ්ඡුසාය යපිතසම්පජ්ජලිතකඤ්චනපිණ්ඩසස්සිරිකාති සුභකිණ්ණා. තෙසං ගහණෙන සබ්බාපි තතියජ්ඣානභූමි ගහිතා. එකතලවාසිනො එව වෙනෙ සබ්බෙපි පරිත්තසුභා අප්පමාණසුභා සුභකිණ්ණාති වෙදිතබ්බා.

වෙහප්ඵලවාගරෙ, විපුලා ඵලාති වෙහප්ඵලා. චතුත්ථජ්ඣානභූමි බ්‍රහ්මානො වුච්චන්ති. අත්ථනයයොජනා පන ඉමෙසු තීසුපි වාගරෙසු භූතවාගරෙ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බා.

අභිභූවාගරෙ අභිභවීති අභිභූ. කිං අභිභවි? චත්තාරො ඛන්ධෙ අරුපිනො. අසඤ්ඤභවස්සෙතං අධිවචනං. අසඤ්ඤසත්තා දෙවා වෙහප්ඵලෙහි සද්ධිං එකතලායෙව එකස්මිං ඔකාසෙ යෙන ඉරියාපටෙන නිබ්බත්තා, තෙනෙව යාවතායුකං තිට්ඨන්ති විත්තකම්මරූපසදිසා හුත්වා. තෙ ඉධ සබ්බෙපි අභිභූවචනෙන ගහිතා. කෙච්ඡි අභිභූ නාම සහස්සො බ්‍රහ්මාති ඵවමාදිනා නයෙන තත්ථ තත්ථ අධිපතිබ්‍රහ්මානං වණ්ණයන්ති. බ්‍රහ්මග්ගහණෙනෙව පන තස්ස ගහිතත්තා අයුත්තමෙතන්ති වෙදිතබ්බං. යොජනානායො චෙත්ථ අභිභූ වණ්ණවා දිසායුකොති සුත්වා තත්ථ ඡන්දරාගං උප්පාදෙන්තො අභිභූං තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. “අහො වතාහං අභිභූනො සහබ්බතං උපපජ්ජෙය්‍ය”න්තිආදිනා පන නයෙන අප්පට්ඨද්ධස්ස පටිලාභාය විත්තං පණ්දහන්තොපි අභිභූං තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. අත්තානං භීනතො අභිභූං සෙය්‍යතො දහන්තො පන අභිභූං මානමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. “අභිභූ නිච්චො ධූවො”න්තිආදිනා නයෙන පරාමසන්තො අභිභූං දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤතිති වෙදිතබ්බො. සෙසං පජාපතිවාගරෙ වුත්තනයමෙව.

භූතවාරාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ආකාසානඤ්චායතනවාරාදිවණ්ණනා

4. එවං භගවා පටිපාටියා දෙවලොකෙ දස්සෙන්තොපි අභිභූවචනෙන අසඤ්ඤභවං දස්සෙන්වා ඉදානි යස්මා අයං වට්ටකථා, සුද්ධාවාසා ව විවට්ටපක්ඛෙ යීතා, අනාගාමිඛිණාසවා එව හි තෙ දෙවා. යස්මා වා කතිපයකප්පසහස්සායුකා තෙ දෙවා, බුද්ධුප්පාදකාලෙයෙව භොන්ති. බුද්ධා පන අසඬ්ඛෙයෙපි කප්පෙ න උප්පජ්ජන්ති, තදා සුඤ්ඤාපි සා භූමි භොති. රඤ්ඤො ඛන්ධාවාරට්ඨානං විය හි බුද්ධානං සුද්ධාවාසහවො. තෙ තෙනෙව ච කාරණෙන විඤ්ඤාණට්ඨිතිසත්තවාසවසෙනපි න ගහිතා, සබ්බකාලිකා පන ඉමා මඤ්ඤනා. තස්මා තාසං සදාවිජ්ජමානභූමිං දස්සෙන්තො සුද්ධාවාසෙ අතික්කම්ත්වා,

ආකාසානඤ්චායතනන්තිආදිමාහ.

තත්ථ

ආකාසානඤ්ඤායතනන්ති තඤ්ඤායා වත්තාරො කුසලවිපාකකිරියා ඛන්ධා. තෙ ව තනුපපන්තායෙව දට්ඨබ්බා භවපරිච්ඡේදකථා අයන්ති කත්වා. එස නයො විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනාදිසු. අත්ථයොජනා පන චතුසුපි එතෙසු වාරෙසු අභිභූවාලෙ චුත්තනෙයෙනෙව චෙදිතබ්බා. මානමඤ්ඤනා චෙත්ථ පජාපතිවාලෙ චුත්තනෙයෙනෙව යුජ්ජති.

ආකාසානඤ්ඤායතනවාරාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දිට්ඨසුතවාරාදිවණ්ණනා

5. එවං භූමිවිසෙසාදිනා හෙදෙන විත්ථාරතොපි මඤ්ඤනාවත්ථුං දස්සෙත්වා ඉදානි සබ්බමඤ්ඤනාවත්ථුභූතං සක්කායපරියාපන්නං තෙභූමකධම්මහෙදං දිට්ඨාදීහි චතුහි සඬගණ්ණිත්වා දස්සෙත්තො, දිට්ඨං දිට්ඨතොතිආදිමාහ.

තත්ථ දිට්ඨන්ති මංසවක්ඛුනාපි දිට්ඨං, දිබ්බවක්ඛුනාපි දිට්ඨං. රූපායතනස්සෙතං අධිවචනං. තත්ථ දිට්ඨං මඤ්ඤතිති දිට්ඨං තීහි මඤ්ඤනාහි මඤ්ඤති. කථං? රූපායතනං සුභසඤ්ඤාය සුඛසඤ්ඤාය ව පස්සන්තො තත්ථ ඡන්දරාගං ජනෙති, තං අස්සාදෙති අභිනන්දති. චුත්තම්පි හෙතං භගවතා “ඉත්ථීරූපෙ, හික්ඛවෙ, සත්තා රත්තා ගිද්ධා ගධිතා මුච්ඡිතා අජ්ඣාසන්නා, තෙ දිසරත්තං සොචන්ති ඉත්ථීරූපවසානුගා”ති (අ. නි. 5.55). එවං දිට්ඨං තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. “ඉති මෙ රූපං සියා අනාගතමද්ධානන්ති වා පනෙත්ථ නන්දිං සමන්තානෙති, රූපසම්පදං වා පන ආකඬ්ඛමානො දානං දෙති”ති විත්ථාරො. එවම්පි දිට්ඨං තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. අත්තතො පන පරස්ස ව රූපසම්පත්තිං විපත්තිං නිස්සාය මානං ජනෙති. “ඉම්මාහං සෙයොයාස්මි”ති වා “සදිසොස්මි”ති වා “හිතොස්මි”ති වාති එවං දිට්ඨං මානමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. රූපායතනං පන නිච්චං ධූවං සස්සතන්ති මඤ්ඤති, අත්තානං අත්තනියන්ති මඤ්ඤති, මඬගලං අමඬගලන්ති මඤ්ඤති, එවං දිට්ඨං දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. එවං දිට්ඨං තීහි මඤ්ඤනාහි මඤ්ඤති. කථං දිට්ඨස්මිං මඤ්ඤති? රූපස්මිං අත්තානං සමනුපස්සනනෙයෙන මඤ්ඤන්තො දිට්ඨස්මිං මඤ්ඤති. යථා වා ධනෙ ධඤ්ඤෙ. එවං රූපස්මිං රාගාදයොති මඤ්ඤන්තොපි දිට්ඨස්මිං මඤ්ඤති. අයමස්ස දිට්ඨිමඤ්ඤනා. තස්මිඤ්ඤෙව පනස්ස දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤිතෙ වත්ථුස්මිං සිනෙහං මානඤ්ච උප්පාදයතො තණ්හාමානමඤ්ඤනාපි චෙදිතබ්බා. එවං දිට්ඨස්මිං මඤ්ඤති. සෙසං පථවීවාලෙ චුත්තනෙයෙනෙව චෙදිතබ්බං.

සුතන්ති මංසසානෙනෙපි සුතං, දිබ්බසානෙනෙපි සුතං, සද්දායතනස්සෙතං අධිවචනං.

මුත්තති මුත්තවා මුත්තත්තවා ච ගතිං, ආභවිච උපගන්ත්වාති අත්ථො, ඉන්ද්‍රියානං ආරම්මණානඤ්ච අඤ්ඤමඤ්ඤසංසිලෙසෙ විඤ්ඤාතන්ති චුත්තං හොති, ගන්ධරසථොට්ඨබ්බායතනානමෙතං අධිවචනං.

විඤ්ඤාතන්ති මනසා විඤ්ඤාතං, සෙසානං සත්තන්තං ආයතනානමෙතං අධිවචනං ධම්මාරම්මණස්ස වා. ඉධ පන සක්කායපරියාපන්නමෙව ලබ්භති. විත්ථාරො පනෙත්ථ දිට්ඨවාරෙ චුත්තතයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

දිට්ඨසුත්තවාරාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

එකත්තවාරාදිවණ්ණනා

6. එවං සබ්බං සක්කායහෙදං දිට්ඨාදිහි චතුහි දස්සෙත්වා ඉදානි තමෙව සමාපන්නකථාරෙත ච අසමාපන්නකථාරෙත ච ද්විධා දස්සෙත්තො එකත්තං නානත්තන්ති ආදිමාහ.

එකත්තන්ති ඉමිනා හි සමාපන්නකථාරං දස්සෙති. නානත්තන්ති ඉමිනා අසමාපන්නකථාරං. තෙසං අයං වචනත්ථො එකභාවො එකත්තං. නානාභාවො නානත්තන්ති. යොජනා පනෙත්ථ සමාපන්නකථාරං චතුහි ඛන්ධෙහි, අසමාපන්නකථාරඤ්ච පඤ්චහි ඛන්ධෙහි හින්දිත්වා “රූපං අත්තතො සමනුපස්සති” ති ආදිනා සාසනන යෙන පට්ඨිවාරාදිසු චුත්තෙන ච අට්ඨකථාන යෙන යථානුරූපං වීමංසිත්වා වෙදිතබ්බො. කෙච් පන එකත්තන්ති එකත්තනයං වදන්ති නානත්තන්ති නානත්තනයං. අපරෙ “එකත්තසඤ්ඤී අත්තා හොති අරොගො පරං මරණා, නානත්තසඤ්ඤී අත්තා හොති” ති එවං දිට්ඨාහිනිවෙසං. තං සබ්බං ඉධ නාධිප්පෙතත්තා අයුත්තමෙව හොති.

එවං සබ්බං සක්කායං ද්විධා දස්සෙත්වා ඉදානි තමෙව එකධා සම්පිණ්ඩෙත්වා දස්සෙත්තො සබ්බං සබ්බතොති ආදිමාහ. යොජනාන යො පනෙත්ථ සබ්බං අස්සාදෙන්තො සබ්බං තණ්හාමඤ්ඤනයා මඤ්ඤති. “මයා එතෙ සත්තා නිමිමිතා” ති ආදිනා න යෙන අත්තනා නිමිමිතං මඤ්ඤන්තො සබ්බං මානමඤ්ඤනයා මඤ්ඤති. “සබ්බං පුබ්බෙකතකම්මහෙනු, සබ්බං ඉස්සරනිමිමානහෙනු, සබ්බං අහෙනු අපච්චයා, සබ්බං අත්ථි, සබ්බං නත්ථි” ති ආදිනා න යෙන මඤ්ඤන්තො සබ්බං දිට්ඨිමඤ්ඤනයා මඤ්ඤතිනි වෙදිතබ්බො. කථං සබ්බස්මිං මඤ්ඤති? ඉධෙකච්චො එවං දිට්ඨිකො හොති “මහා මෙ අත්තා” ති. සො සබ්බලොකසන්නිවාසං තස්සොකාසභාවෙන පරිකප්පෙත්වා සො බො පන මෙ අයං අත්තා සබ්බස්මිත්ති මඤ්ඤති, අයමස්ස දිට්ඨිමඤ්ඤනා. තස්මිං යෙව පනස්ස අත්තනි සිනෙහං තබ්බත්ථුකඤ්ච මානං

උප්පාදයතො තණ්හාමානමඤ්ඤනාපි වෙදිතබ්බං. සෙසං පථව්වාරෙ
වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

එවං සබ්බං සක්කායං එකධා දස්සෙත්වා ඉදානි අපරෙතපි නයෙන තං එකධා
දස්සෙත්තො නිබ්බානං නිබ්බානතොති ආහ. තත්ථ නිබ්බානන්ති “යතො ඛො,
හො, අයං අත්තා පඤ්චහි කාමගුණෙහි සමප්පිතො සමච්ඡිභූතො පරිවාරෙති.
එත්තාවතා ඛො, හො, අයං අත්තා පරමදිට්ඨධම්මනිබ්බානං පත්තො
හොති” තිආදිනා නයෙන පඤ්චධා ආගතං පරමදිට්ඨධම්මනිබ්බානං
වෙදිතබ්බං. තත්ථ නිබ්බානං අස්සාදෙන්තො තණ්හාමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති.
තෙන නිබ්බානෙන “අහමස්මි නිබ්බානං පත්තො” ති මානං ජනෙන්තො
මානමඤ්ඤනාය මඤ්ඤති. අනිබ්බානංයෙව සමානං තං නිබ්බානතො
නිව්වාදිතො ව ගණ්හන්තො දිට්ඨිමඤ්ඤනාය මඤ්ඤතීති වෙදිතබ්බො.

නිබ්බානතො පන අඤ්ඤං අත්තානං ගහෙත්වා සො ඛො පන මෙ අයං අත්තා
ඉමස්මි. නිබ්බානෙති මඤ්ඤන්තො නිබ්බානස්මි. මඤ්ඤති, අයමස්ස
දිට්ඨිමඤ්ඤනා. තස්මිංයෙව පනස්ස අත්තනි සිනෙහං තබ්බත්ථුකඤ්ච මානං
උප්පාදයතො තණ්හාමානමඤ්ඤනාපි වෙදිතබ්බං. එස නයො නිබ්බානතො
මඤ්ඤනායපි. තත්‍රපි හි නිබ්බානතො අඤ්ඤං අත්තානං ගහෙත්වා “ඉදං
නිබ්බානං, අයං අත්තා, සො ඛො පන මෙ අයං අත්තා ඉතො නිබ්බානතො
අඤ්ඤො” ති මඤ්ඤන්තො නිබ්බානතො මඤ්ඤති, අයමස්ස දිට්ඨිමඤ්ඤනා.
තස්මිංයෙව පනස්ස අත්තනි සිනෙහං තබ්බත්ථුකඤ්ච මානං උප්පාදයතො
තණ්හාමානමඤ්ඤනාපි වෙදිතබ්බං. “අහො සුඛං මම නිබ්බාන”න්ති
මඤ්ඤන්තො පන නිබ්බානං මෙති මඤ්ඤතීති වෙදිතබ්බො. සෙසං
වුත්තනයමෙව. අයං පනෙත්ථ අනුගීති –

යාදිසො එස සක්කායො, තථා නං අවිජානතො;

පුට්ඨ්ථජනස්ස සක්කායෙ, ජායන්ති සබ්බමඤ්ඤනා.

ජෙගුවිජො හිදුරො වායං, දුක්ඛො අපරිණායකො;

තං පච්චනීකතො බාලො, ගණ්හං ගණ්හාති මඤ්ඤනං.

සුභතො සුඛතො වෙච, සක්කායං අනුපස්සතො;

සලහස්සෙව අග්ගිමිහි, හොති තණ්හාය මඤ්ඤනා.

නිව්චසඤ්ඤං අධිට්ඨාය, සම්පත්තිං තස්ස පස්සතො;

ගුථාදී විය ගුථස්මිං, හොති මානෙන මඤ්ඤනා.

අත්තා අත්තනියො මෙනි, පස්සතො නං අබුද්ධිනො;

ආදාසෙ විය බොන්ධිස්ස, දිට්ඨියා හොති මඤ්ඤනා.

මඤ්ඤනාති ච නාමෙතං, සුබ්බමං මාරබන්ධනං;

සිථිලං දුප්පමුඤ්චඤ්ච, යෙන බද්ධො පුපුජ්ජනො.

බහුං විජ්ජන්දමානොපි, සක්කායං නාතිවත්තති;

සමුස්සිතං දළ්භත්ථම්භං, සාව ගද්දුලබන්ධනො.

ස'සො සක්කායමලීනො, ජාතියා ච ජරාය ච;

රොගාදීහි ච දුක්ඛෙහි, නිච්චං භඤ්ඤති බාළ්භසො.

තං වො වදාමි භද්දන්තෙ, සක්කායං අනුපස්සථ;

අසාතතො අසුභතො, හෙදතො ච අනත්තතො.

එසො සභාවො හෙතස්ස, පස්සං එවමිමං බුධො;

පභාය මඤ්ඤනා සබ්බා, සබ්බදුක්ඛා පමුවචතීති.

එකත්තවාරාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පුපුජ්ජනවසෙන චතුච්ඡතිපබ්බා පට්මනායකථා නිට්ඨිතා.

සෙක්ඛවාරදුතියනායවණ්ණනා

7. එවං භගවා පථවීආදීසු චත්ථසු සබ්බසක්කායධම්මමූලභූතං පුපුජ්ජනස්ස පචත්තිං දස්සෙත්වා ඉදානි තෙස්වෙව චත්ථසු සෙක්ඛස්ස පචත්තිං දස්සෙත්තො යොපි සො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සෙක්ඛොතිආදිමාහ. තත්ථ යොති උද්දෙසවචනං. සොති නිද්දෙසවචනං. පිකාරො සම්පිණ්ඩනත්ථො අයම්පි ධම්මො අනියතොතිආදීසු විය. තෙන ච ආරම්මණසභාගෙන පුග්ගලං සම්පිණ්ඩෙති, නො පුග්ගලසභාගෙන, හෙට්ඨතො හි පුග්ගලා දිට්ඨිවිපන්නා, ඉධ දිට්ඨිසම්පන්නා, න තෙසං සභාගතා අත්ථි. ආරම්මණං පන හෙට්ඨා පුග්ගලානම්පි තදෙව, ඉමෙසම්පි තදෙවාවි. තෙන වුත්තං “ආරම්මණසභාගෙන පුග්ගලං සම්පිණ්ඩෙති නො පුග්ගලසභාගෙනා”ති. යොපි සොති ඉමිනා පන සකලෙන වචනෙන ඉදානි චත්තබ්බං සෙක්ඛං දස්සෙතීති වෙදිතබ්බො. භික්ඛවෙ, භික්ඛුහි ඉදං වුත්තනයමෙව.

සෙක්ඛොති කෙනට්ඨෙන සෙක්ඛො? සෙක්ඛධම්මප්පට්ඨාහතො සෙක්ඛො. වුත්තඤ්ඤෙන “කිත්තාවතා නු බො, භන්තෙ, සෙක්ඛො හොතීති? ඉධ,

හික්ඛවෙ, හික්ඛු සෙක්ඛාය සම්මාදිට්ඨියා සමන්තාගතො හොති...පෙ.... සෙක්ඛෙන සම්මාසමාධිනා සමන්තාගතො හොති. එත්තාවතා ඛො හික්ඛු, සෙක්ඛො හොති”ති (සං. නි. 5.13). අපිව සික්ඛතීතිපි සෙක්ඛො. චුත්තඤ්ඤෙනං “සික්ඛතීති ඛො හික්ඛු තස්මා සෙක්ඛොති චුච්චති. කිඤ්ච සික්ඛති? අධිසීලම්පි සික්ඛති, අධිචිත්තම්පි සික්ඛති, අධිපඤ්ඤම්පි සික්ඛති, සික්ඛතීති ඛො හික්ඛු තස්මා සෙක්ඛොති චුච්චති”ති (අ. නි. 3.86).

යොපි කල්‍යාණපුපුඡ්ඡනො අනුලොමපටිපදාය පරිපූරකාරී සීලසම්පත්තො ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරො හොජනෙ මත්තඤ්ඤ ජාගරියානුයොගමනුයුත්තො පුබ්බරත්තාපරරත්තං බොධිපක්ඛියානං ධම්මානං භාවනානුයොගමනුයුත්තො විහරති – “අජ්ජ වා ස්වෙ වා අඤ්ඤතරං සාමඤ්ඤඵලං අධිගම්ස්සාමී”ති, සොපි චුච්චති සික්ඛතීති සෙක්ඛොති. ඉමස්මිං පනත්ථෙ පටිවෙධස්පත්තොව සෙක්ඛො අධිප්පෙනො, නො පුපුඡ්ඡනො.

අප්පත්තං මානසං එතෙනාති අප්පත්තමානසො. මානසන්ති රාගොපි චිත්තම්පි අරහත්තම්පි. “අන්තලික්ඛවරො පාසො, ය්වායං වරති මානසො”ති (මහාව. 33; සං. නි. 1.151) එත්ථ හි රාගො මානසං. “චිත්තං මනො මානස”න්ති (ධ. ස. 65) එත්ථ චිත්තං. “අප්පත්තමානසො සෙක්ඛො, කාලං කසිරා ජනෙසුතා”ති (සං. නි. 1.159) එත්ථ අරහත්තං. ඉධාපි අරහත්තමෙව අධිප්පෙනං. තෙන අප්පත්තාරහත්තොති චුත්තං හොති.

අනුත්තරන්ති සෙට්ඨං, අසදිසන්ති අත්ථො. චතුහි යොගෙහි ඛෙමං අනනුයුත්තන්ති යොගක්ඛෙමං, අරහත්තමෙව අධිප්පෙනං. පත්ථයමානොති ද්වෙ පත්ථනා තණ්හාපත්ථනා ව, ඡන්දපත්ථනා ව. “පත්ථයමානස්ස හි පජජිතාති, පවෙධිතං වාපි පකජ්ජිතෙසු”ති (සු. නි. 908) එත්ථ තණ්හාපත්ථනා.

“ඡිත්තං පාපිමතො සොතං, විද්ධස්තං විනළිකතං;

පාමොජ්ජබ්‍රුලා හොථ, ඛෙමං පත්තත්ථ හික්ඛවො”ති. (ම. නි. 1.352) –

එත්ථ කත්තුකම්‍යතා කුසලච්ඡන්දපත්ථනා. අයමෙව ඉධාධිප්පෙනා. තෙන පත්ථයමානොති තං යොගක්ඛෙමං පත්තුකාමො අධිගන්තුකාමො තන්තින්තො තප්පොණො තප්පබ්භාරොති වෙදිතබ්බො. විහරතීති අඤ්ඤං ඉරියාපට්ඨක්ඛං අඤ්ඤෙන ඉරියාපටෙන විච්ඡින්නදිත්වා අපරිපතන්තං කායං හරති. අථ වා “සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චාති අධිමුච්චන්තො සද්ධාය විහරතී”තිආදිනාපි නිද්දෙසනයෙනත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. පථවිං පථවිතො අභිජානාතීති පථවිං පථවිභාවෙන අභිජානාති, න පුපුඡ්ඡනො විය

සබ්බාකාරවිපරිත්තාය සඤ්ඤාය සඤ්ජානාති. අපිච ඛො අභිවිසිට්ඨොන ඤාණෙන ජානාති, එවං පට්ඨිති එතං පට්ඨිභාවං අධිමුච්චන්තො එව නං අනිච්චාතිපි දුක්ඛාතිපි අනත්තාතිපි එවං අභිජානාතිති වුත්තං හොති. එවඤ්ච නං අභිඤ්ඤත්වා පට්ඨං මා මඤ්ඤීති වුත්තං හොති. මඤ්ඤතීති මඤ්ඤී. අයං පන මඤ්ඤී ව න මඤ්ඤී ව න චත්තබ්බොති. එතස්මිඤ්භි අත්ථෙ ඉදං පදං නිපාතෙත්වා වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. කො පනෙත්ථ අධිජ්ජායොති. වුච්චතෙ, පුච්ඡ්ජන්තො තාව සබ්බමඤ්ඤානානං අජ්ජහීනත්තා මඤ්ඤතීති වුත්තො. බිණ්ණාසවො පහීනත්තා න මඤ්ඤතීති. සෙක්ඛස්ස පන දිට්ඨිමඤ්ඤානා පහීනා, ඉතරා පන තනුභාවං ගතා, තෙන සො මඤ්ඤතීතිපි න චත්තබ්බො පුච්ඡ්ජන්තො විය, න මඤ්ඤතීතිපි න චත්තබ්බො බිණ්ණාසවො වියාති.

පරිඤ්ඤෙය්‍යං තස්සාති තස්ස සෙක්ඛස්ස තං මඤ්ඤනාවත්ථු ඔක්කන්තනියාමත්තා සම්බොධිපරායණත්තා ච තිභි පරිඤ්ඤාභි පරිඤ්ඤෙය්‍යං, අපරිඤ්ඤෙය්‍යඤ්ච අපරිඤ්ඤාතඤ්ච න හොති පුච්ඡ්ජනස්ස විය, නොපි පරිඤ්ඤාතං බිණ්ණාසවස්ස විය. සෙසං සබ්බත්ථ වුත්තනයමෙව.

සෙක්ඛවසෙන දුතියනයකථා නිට්ඨිතා.

බිණ්ණාසවචාරතනියාදිනයවණ්ණනා

8. එවං පට්ඨිආදීසු වත්ථුසු සෙක්ඛස්ස පචත්තිං දස්සෙත්වා ඉදාති බිණ්ණාසවස්ස පචත්තිං දස්සෙත්තො යොපි සො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරහන්තිආදිමාහ. තත්ථ යොජිති පි-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො. තෙන ඉධ උභයසභාගතාපි ලබ්භතීති දස්සෙති. සෙක්ඛො භි බිණ්ණාසවෙන අරියපුග්ගලත්තා සභාගො, තෙන පුග්ගලසභාගතා ලබ්භති, ආරම්මණසභාගතා පන වුත්තනයා එව. අරහන්ති ආරකකිලෙසො, දුරකිලෙසො පහීනකිලෙසොති අත්ථො. වුත්තඤ්චෙනං භගවතා “කථඤ්ච, භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරහං හොති? ආරකාස්ස හොන්ති පාපකා අකුසලා ධම්මා සංකිලෙසිකා පොනොබ්භවිකා සදරා දුක්ඛවිපාකා ආයතිං ජාතිජරාමරණියා. එවං ඛො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරහං හොති”ති. (ම. නි. 1.434) බිණ්ණාසවොති වත්තාරො ආසවා කාමාසවො...පෙ.... අවිජ්ජාසවො, ඉමෙ වත්තාරො ආසවා අරහතො බිණ්ණා පහීනා සමුච්ඡින්නා පටිජ්ජස්සද්ධා, අභබ්බුජ්ජත්තිකා ඤාණග්ගිතා දඩ්ඨා, තෙන වුච්චති බිණ්ණාසවොති.

වුසිතවාති ගරුසංචාසෙපි අරියමග්ගසංචාසෙපි දසසු අරියවාසෙසුපි වසි පරිවසි වුත්ථො පරිවුත්ථො, සො වුත්ථවාසො විණ්ණවරණොති වුසිතවා කතකරණියොති පුච්ඡ්ජනකල්‍යාණකං උපාදාය සත්ත සෙක්ඛා චතුභි මග්ගෙහි කරණියං කරොන්ති නාම, බිණ්ණාසවස්ස සබ්බකරණියාති කතාති

පරියොසිතානි, නත්ථි තස්ස උත්තරි කරණීයං දුක්ඛක්ඛයාධිගමායාති කතකරණීයො. වුත්තම්පි හෙතං -

“තස්ස සම්මා විමුත්තස්ස, සන්තචිත්තස්ස භික්ඛුනො;

කතස්ස පටිච්ඡයො නත්ථි, කරණීයං න විජ්ජති”ති. (ථෙරගා. 642);

ඔහිතභාරොති තයො භාරා ඛන්ධභාරො කිලෙසභාරො අභිසංඛාරභාරොති, තස්සිමෙ තයො භාරා ඔහිතා ඔරොපිතා නික්ඛිත්තා පාතිතා, තෙන වුව්චති ඔහිතභාරොති. අනුප්පත්තසදත්ථොති අනුප්පත්තො සදත්ථං, සකත්ථන්ති වුත්තං හොති. කකාරස්සායං දකාරො කතො, සදත්ථොති ච අරහත්තං චෙදිතඛිං. තඤ්ඤි අත්තූපනිඛන්ධනට්ඨෙත අත්තානං අවිජ්ජනට්ඨෙත අත්තනො පරමත්ථට්ඨෙත ච අත්තනො අත්ථො සකත්ථොති වුව්චති.

පරික්ඛිණ්ණභවසංයොජනොති භවසංයොජනානීති දස සංයොජනානි කාමරාගසංයොජනං

පටිසමානදිට්ඨිවිචිකිච්ඡාසිලඛිතපරාමාසභවරාගඉස්සාමච්ඡරියසංයොජනං අවිජ්ජාසංයොජනං. ඉමානි හි සත්තෙ භවෙසු සංයොජෙත්ති උපනිඛන්ධන්ති, භවං වා භවෙන සංයොජෙත්ති, තස්මා “භවසංයොජනානී”ති වුව්චන්ති. ඉමානි භවසංයොජනානි අරහතො පරික්ඛිණානි පහිනානි ඤාණග්ගිනා දඬුපානි, තෙන වුව්චති “පරික්ඛිණ්ණභවසංයොජනො”ති. සම්මදඤ්ඤා විමුත්තොති එත්ථ සම්මදඤ්ඤාති සම්මා අඤ්ඤාය. කිං වුත්තං හොති - ඛන්ධානං ඛන්ධට්ඨං, ආයතනානං ආයතනට්ඨං, ධාතුනං ධාතුට්ඨං, දුක්ඛස්ස පිළනට්ඨං, සමුදයස්ස පහවට්ඨං, නිරොධස්ස සන්තට්ඨං, මග්ගස්ස දස්සනට්ඨං, සබ්බෙ සංඛාරා අනිච්චාති එවමාදිං වා හෙදං සම්මා යථාභූතං අඤ්ඤාය ජානිත්වා තීරයිත්වා තුලයිත්වා විභාවෙත්වා විභූතං කත්වාති.

විමුත්තොති ද්වෙ විමුත්තියො චිත්තස්ස ච විමුත්ති නිබ්බානඤ්ච. අරහා සබ්බකිලෙසෙහි විමුත්තචිත්තත්තා චිත්තවිමුත්තියාපි විමුත්තො. නිබ්බානං අධිමුත්තත්තා නිබ්බානෙපි විමුත්තො. තෙන වුව්චති “සම්මදඤ්ඤා විමුත්තො”ති. පරිඤ්ඤාතං තස්සාති තස්ස අරහතො තං මඤ්ඤනාවත්ථු තීහි පරිඤ්ඤාහි පරිඤ්ඤාතං. තස්මා සො තං වත්ථුං න මඤ්ඤති, තං වා මඤ්ඤනං න මඤ්ඤතීති වුත්තං හොති, සෙසං වුත්තනයමෙව.

නිබ්බානවාරෙ පන ඛයා රාගස්සාතිආදයො තයො වාරා වුත්තා. තෙ පථව්චාරාදීසුපි විත්ථාරෙතඛිං. අයඤ්ච පරිඤ්ඤාතවාරො නිබ්බානවාරෙපි විත්ථාරෙතඛිං. විත්ථාරෙත්තෙන ච පරිඤ්ඤාතං තස්සාති සබ්බපදෙහි

යොජෙත්වා පුන ඛයා රාගස්ස චිතරාගත්තාති යොජෙතබ්බං. එස නයො ඉතරෙසු. දෙසනා පන එකත්ථ චුත්තං සබ්බත්ථ චුත්තමෙව හොතීති සංඛිත්තා.

ඛයා රාගස්ස චිතරාගත්තාති එත්ථ ව යස්මා බාහිරකො කාමෙසු චිතරාගො, න ඛයා රාගස්ස චිතරාගො. අරහා පන ඛයා යෙව, තස්මා චුත්තං “ඛයා රාගස්ස චිතරාගත්තා”ති. එස නයො දොසමොහෙසුපි. යථා ව “පරිඤ්ඤාතං තස්සාති වදාමි”ති චුත්තෙපි පරිඤ්ඤාතත්තා සො තං වත්ථුං තං වා මඤ්ඤනං න මඤ්ඤතීති අත්ථො හොති, එවමිධාපි චිතරාගත්තා සො තං වත්ථුං තං වා මඤ්ඤනං න මඤ්ඤතීති දට්ඨබ්බො.

එත්ථ ව පරිඤ්ඤාතං තස්සාති අයං වාරො මග්ගභාවනාපාරිපූරිදස්සනත්ථං චුත්තො. ඉතරෙ පන ඵලසච්ඡිකිරියාපාරිපූරිදස්සනත්ථන්ති වෙදිතබ්බා. ද්විති වා කාරණෙහි අරහා න මඤ්ඤති වත්ථුස්ස ව පරිඤ්ඤාතත්තා අකුසලමූලානඤ්ච සමුච්ඡින්නත්තා. තෙනස්ස පරිඤ්ඤාතවාරෙන වත්ථුනො වත්ථුපරිඤ්ඤං දිපෙති, ඉතරෙහි අකුසලමූලසමුච්ඡෙදන්ති. තත්ථ පච්ඡිමෙසු තීසු වාරෙසු අයං විසෙසො වෙදිතබ්බො, තීසු හි වාරෙසු රාගෙ ආදීනවං දිස්වා දුක්ඛානුපස්සි විහරන්තො අප්පණ්ණිතවිමොක්ඛෙන විමුත්තො ඛයා රාගස්ස චිතරාගො හොති. දොසෙ ආදීනවං දිස්වා අනිච්චානුපස්සි විහරන්තො අනිමිත්තවිමොක්ඛෙන විමුත්තො ඛයා දොසස්ස චිතදොසො හොති. මොහෙ ආදීනවං දිස්වා අනත්තානුපස්සි විහරන්තො සුඤ්ඤතවිමොක්ඛෙන විමුත්තො ඛයා මොහස්ස චිතමොහො හොතීති.

එවං සන්තෙ න එකො තීහි විමොක්ඛෙහි විමුච්චතීති ද්වෙ වාරා න වත්තබ්බා සියුන්ති වෙ, තං න. කස්මා? අනියමිත්තා. අනියමෙන හි චුත්තං “යොපි සො, හික්ඛවෙ, හික්ඛු අරහ”න්ති. න පන චුත්තං අප්පණ්ණිතවිමොක්ඛෙන වා විමුත්තො, ඉතරෙන වාති, තස්මා යං අරහතො යුජ්ජති, තං සබ්බං වත්තබ්බමෙවාති.

අවිසෙසෙන වා යො කොචි අරහා සමානෙපි රාගාදික්ඛයෙ විපරිණාමදුක්ඛස්ස පරිඤ්ඤාතත්තා ඛයා රාගස්ස චිතරාගොති චුච්චති, දුක්ඛදුක්ඛස්ස පරිඤ්ඤාතත්තා ඛයා දොසස්ස චිතදොසොති. සඬ්ඛාරදුක්ඛස්ස පරිඤ්ඤාතත්තා ඛයා මොහස්ස චිතමොහොති. ඉට්ඨාරම්මණස්ස වා පරිඤ්ඤාතත්තා ඛයා රාගස්ස චිතරාගො. අනිට්ඨාරම්මණස්ස පරිඤ්ඤාතත්තා ඛයා දොසස්ස චිතදොසො. මජ්ඣන්තාරම්මණස්ස පරිඤ්ඤාතත්තා ඛයා මොහස්ස චිතමොහො. සුඛාය වා වෙදනාය රාගානුසයස්ස සමුච්ඡින්නත්තා ඛයා රාගස්ස චිතරාගො, ඉතරාසු පටිසමොභානුසයානං සමුච්ඡින්නත්තා චිතදොසො

චිතමොහො වාති. තස්මා තං විසෙසං දස්සෙන්තො ආහ “ඛයා රාගස්ස චිතරාගත්තා...පෙ.... චිතමොහත්තා”ති.

ඛණ්ණාසවවසෙන තතියවතුත්ථපඤ්චමජට්ඨනයකථා නිට්ඨිතා.

තථාගතවාරසත්තමනයවණ්ණනා

12. එවං පටච්ඡිආදීප්පු වත්ථුප්පු ඛණ්ණාසවස්ස පවත්තිං දස්සෙන්වා ඉදානි අත්තනො පවත්තිං දස්සෙන්තො තථාගතොපි, භික්ඛවෙනිආදිමාහ. තත්ථ තථාගතොති අට්ඨති කාරණෙහි භගවා තථාගතොති වුවචති – තථා ආගතොති තථාගතො, තථා ගතොති තථාගතො, තථාලක්ඛණං ආගතොති තථාගතො, තථාධම්මෙ යාථාවතො අභිසම්බුද්ධොති තථාගතො, තථාදස්සිතාය තථාගතො, තථාචාදිතාය තථාගතො, තථාකාරිතාය තථාගතො, අභිභවනට්ඨෙත තථාගතොති.

කථං භගවා තථා ආගතොති තථාගතො? යථා සබ්බලොකහිතාය උස්සුක්කමාපන්නා පුරිමකා සම්මාසම්බුද්ධා ආගතා, යථා විපස්සී භගවා ආගතො, යථා සිඛී භගවා, යථා වෙස්සභු භගවා, යථා කකුසන්ධො භගවා, යථා කොණාගමනො භගවා, යථා කස්සපො භගවා ආගතොති. කිං වුත්තං හොති? යෙන අභිනීභාරෙන එතෙ භගවන්තො ආගතා, තෙනෙව අමිභාකම්පි භගවා ආගතො.

අථ වා යථා විපස්සී භගවා...පෙ.... යථා කස්සපො භගවා දානපාරමිං පුරෙත්වා,

සීලනෙක්ඛම්මපඤ්ඤාචරියබන්තිසච්චඅධිට්ඨානමෙත්තාඋපෙක්ඛාපාරමිං.

පුරෙත්වා, ඉමා දස පාරමියො, දස උපපාරමියො, දස පරමත්ථපාරමියොති, සමතිංස පාරමියො පුරෙත්වා, අභිගපරිච්චාගං

නයනධනරජ්ජපුත්තදාරපරිච්චාගන්ති ඉමෙ පඤ්ච මහාපරිච්චාගෙ පරිච්චජිත්වා පුබ්බයොගපුබ්බවරියධම්මක්ඛානඤාතත්ථවරියාදයො පුරෙත්වා, බුද්ධිවරියාය කොටිං පත්වා ආගතො, තථා අමිභාකම්පි භගවා ආගතො.

යථා ව විපස්සී භගවා...පෙ.... යථා කස්සපො භගවා වත්තාරො සතිපට්ඨානෙ සම්මප්පධානෙ ඉද්ධිපාදෙ පඤ්චින්ද්‍රියානි පඤ්ච බ්ලානි සත්ත බොජ්ඣංගිගෙ අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං භාවෙත්වා බුහෙත්වා ආගතො, තථා අමිභාකං භගවාපි ආගතොති තථාගතො.

යථෙව ලොකම්පි විපස්සීආදයො,

සබ්බඤ්ඤාභාවං මුත්තයො ඉධාගතා;

තථා අයං සක්කාමුනීපි ආගතො,
තථාගතො වුවච්ඡි තෙන චක්ඛුමාති.

එවං තථා ආගතොති තථාගතො.

කථං තථා ගතොති තථාගතො. යථා සම්පතිජාතො විපස්සී භගවා ගතො...පෙ.... කස්සපො භගවා ගතො. කථංඤ්ච සො ගතොති, සො හි සම්පතිජාතොව සමෙහි පාදෙහි පථවියං පතිට්ඨාය උත්තරාහිමුඛො සත්තපදවීතිභාරොන ගතො. යථාහ – සම්පතිජාතො, ආනන්ද, බොධිසත්තො සමෙහි පාදෙහි පථවියං පතිට්ඨහිත්වා උත්තරාහිමුඛො සත්තපදවීතිභාරොන ගච්ඡති සෙනම්හි ඡත්තෙ අනුධාරියමානෙ, සබ්බා ච දිසා අනුවලොකෙති, ආසනිඤ්ච වාවං භාසති “අග්ගොහමස්මි ලොකස්ස, ජෙට්ඨොහමස්මි ලොකස්ස, සෙට්ඨොහමස්මි ලොකස්ස, අයමන්තිමා ජාති, නත්ථි දානි පුනඛිහවො”ති (ම. නි. 3.207).

තඤ්චස්ස ගමනං තථං අහොසි අවිතථං අනෙකෙසං විසෙසාධිගමානං පුබ්බනිමිත්තභාවෙන. යඤ්චි සො සම්පතිජාතොව සමෙහි පාදෙහි පතිට්ඨහි, ඉදමස්ස චතුර්දිපාදපට්ලාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං. උත්තරාහිමුඛභාවො පන සබ්බලොකුත්තරභාවස්ස පුබ්බනිමිත්තං. සත්තපදවීතිභාරො සත්තබොජ්ඣාධිගරතනපට්ලාහස්ස. “සුවණ්ණදණ්ඩා වීතිපතන්ති වාමරා”ති (සු. නි. 693) එත්ථ චුත්තො වාමරුක්ඛෙපො සබ්බතිත්ථියනිමිමථනස්ස. සෙනච්ඡත්තධාරණං අරහත්තවිමුත්තිවරවිමලසෙනච්ඡත්තපට්ලාහස්ස. සබ්බදිසානුවලොකනං සබ්බඤ්ඤානාවරණඤ්ඤාපට්ලාහස්ස. ආසනිවාචාභාසනං අප්පට්චත්තියවරධම්මචක්කප්පවත්තනස්ස පුබ්බනිමිත්තං. තථා අයං භගවාපි ගතො. තඤ්චස්ස ගමනං තථං අහොසි අවිතථං තෙසඤ්ඤෙව විසෙසාධිගමානං පුබ්බනිමිත්තභාවෙන. තෙනාහු පොරාණා –

“මුහුත්තජාතොව ගවම්පතී යථා,

සමෙහි පාදෙහි ඵ්ඨි වසුන්ධරං;

සො වික්කම් සත්ත පදානි ගොතමො,

සෙනඤ්ච ඡත්තං අනුධාරයුං මරු.

ගන්ත්වාන සො සත්ත පදානි ගොතමො,

දිසා විලොකෙසි සමා සමන්තතො;

අට්ඨචගුපෙතං ගිරමබ්භුදිරසී,

සීහො යථා පබ්බතමුද්ධනිට්ඨිතො’ ති. —

එවං තථා ගතොති තථාගතො.

අථ වා යථා විපස්සී භගවා...පෙ.... යථා කස්සපො භගවා, අයමිසි භගවා තථෙව නෙක්ඛම්මෙන කාමච්ඡන්දං පහාය ගතො. අබ්‍යාපාදෙන බ්‍යාපාදං, ආලෝකසඤ්ඤාය ථිනමිද්ධං, අවික්ඛෙපෙන උද්ධච්චකුක්කුච්චං, ධම්මවචන්ථානෙන විචිකිච්ඡං පහාය, ඤාණෙන අවිජ්ජං පදාලෙන්වා, පාමොජ්ජෙන අරතිං විනොදෙන්වා, පඨමජ්ඣානෙන නීවරණකවාටං උග්ගාටෙන්වා, දුතියජ්ඣානෙන විතක්කවිචාරධූමං වූපසමෙන්වා, තතියජ්ඣානෙන පිතිං විරාජෙන්වා, චතුත්ථජ්ඣානෙන සුඛදුක්ඛං පහාය, ආකාසානඤ්චායතනසමාපත්තියා

රූපසඤ්ඤාපටිසසඤ්ඤානානත්තසඤ්ඤායො

සමතික්කමිත්වා,

විඤ්ඤාණඤ්චායතනසමාපත්තියා

ආකාසානඤ්චායතනසඤ්ඤං,

ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසමාපත්තියා

විඤ්ඤාණඤ්චායතනසඤ්ඤං,

නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්තියා

ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසඤ්ඤං

සමතික්කමිත්වා ගතො.

අනිච්චානුපස්සනාය නිච්චසඤ්ඤං පහාය, දුක්ඛානුපස්සනාය සුඛසඤ්ඤං, අනත්තානුපස්සනාය අත්තසඤ්ඤං, නිබ්බිදානුපස්සනාය නන්දිං, විරාගානුපස්සනාය රාගං, නිරොධානුපස්සනාය සමුදයං, පටිනිස්සග්ගානුපස්සනාය ආදානං, බ්‍යානුපස්සනාය සන්තසඤ්ඤං, වයානුපස්සනාය ආයුහනං, විපරිණාමානුපස්සනාය ධූවසඤ්ඤං, අනිමිත්තානුපස්සනාය නිමිත්තං, අප්පණ්හිතානුපස්සනාය පණ්ඩං, සුඤ්ඤතානුපස්සනාය අහිනිවෙසං, අධිපඤ්ඤාධම්මවිපස්සනාය සාරාදානාහිනිවෙසං, යථාභූතඤ්ඤාණදස්සනෙන සම්මොහාහිනිවෙසං, ආදීනවානුපස්සනාය ආලයාහිනිවෙසං, පටිසඬ්ඛානුපස්සනාය අප්පටිසඬ්ඛං, විචට්ටානුපස්සනාය සංයොගාහිනිවෙසං, සොතාපත්තිමග්ගෙන දිට්ඨෙකට්ඨෙ කිලෙසෙ හඤ්ජිත්වා, සකදාගාමිමග්ගෙන ඔළාරිකෙ කිලෙසෙ පහාය, අනාගාමිමග්ගෙන අණුසහගතෙ කිලෙසෙ සමුග්ගාටෙන්වා, අරහත්තමග්ගෙන සබ්බකිලෙසෙ සමුච්ඡින්නිත්වා ගතො. එවමිසි තථා ගතොති තථාගතො.

කථං තථලක්ඛණං ආගතොති තථාගතො. පථවිධාතුයා කක්ඛළත්තලක්ඛණං තථං අවිතථං. ආපොධාතුයා පග්ගරණලක්ඛණං. තෙජොධාතුයා උණ්හත්තලක්ඛණං. වායොධාතුයා විත්ථම්භනලක්ඛණං. ආකාසධාතුයා අසම්ප්ප්‍රිට්ඨලක්ඛණං. විඤ්ඤාණධාතුයා විජානනලක්ඛණං.

රූපස්ස රූප්පනලක්ඛණං. වෙදනාය වෙදයිතලක්ඛණං. සඤ්ඤාය සඤ්ඤානනලක්ඛණං. සංඛාරානං අභිසංඛරණලක්ඛණං. විඤ්ඤාණස්ස විජානනලක්ඛණං.

චිත්තකස්ස අභිනිරොපනලක්ඛණං. විචාරස්ස අනුමජ්ජනලක්ඛණං. පිතියා ඵරණලක්ඛණං. සුඛස්ස සාතලක්ඛණං. චිත්තෙකග්ගතාය අවික්ඛෙපලක්ඛණං. එස්සස්ස චූසනලක්ඛණං.

සද්ධිනද්‍රියස්ස අධිමොක්ඛලක්ඛණං. වීරියිනද්‍රියස්ස පග්ගහණලක්ඛණං. සතිනද්‍රියස්ස උපට්ඨානලක්ඛණං. සමාධිනද්‍රියස්ස අවික්ඛෙපලක්ඛණං. පඤ්ඤිනද්‍රියස්ස පජානනලක්ඛණං.

සද්ධාබලස්ස අස්සද්ධියෙ අකම්පියලක්ඛණං. වීරියබලස්ස කොසජ්ජෙ. සතිබලස්ස මුට්ඨසච්චෙ. සමාධිබලස්ස උද්ධච්චෙ. පඤ්ඤාබලස්ස අවිජ්ජාය අකම්පියලක්ඛණං.

සතිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස උපට්ඨානලක්ඛණං. ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස පච්චයලක්ඛණං. වීරියසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස පග්ගහණලක්ඛණං. පිතිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස ඵරණලක්ඛණං. පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස උපසමලක්ඛණං. සමාධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස අවික්ඛෙපලක්ඛණං. උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස පටිසංඛාරානලක්ඛණං.

සම්මාදිට්ඨියා දස්සනලක්ඛණං. සම්මාසංකප්පස්ස අභිනිරොපනලක්ඛණං. සම්මාචාචාය පරිග්ගාහලක්ඛණං. සම්මාකම්මන්තස්ස සමුට්ඨානලක්ඛණං. සම්මාආජීවස්ස වොදානලක්ඛණං. සම්මාචායාමස්ස පග්ගහණලක්ඛණං. සම්මාසතියා උපට්ඨානලක්ඛණං. සම්මාසමාධිස්ස අවික්ඛෙපලක්ඛණං.

අවිජ්ජාය අඤ්ඤාණලක්ඛණං. සංඛාරානං චෙතනාලක්ඛණං. විඤ්ඤාණස්ස විජානනලක්ඛණං. නාමස්ස නමනලක්ඛණං. රූපස්ස රූප්පනලක්ඛණං. සලායතනස්ස ආයතනලක්ඛණං. එස්සස්ස චූසනලක්ඛණං. වෙදනාය වෙදයිතලක්ඛණං. තණ්හාය හෙතුලක්ඛණං. උපාදානස්ස ගහණලක්ඛණං. භවස්ස ආයුහනලක්ඛණං. ජාතියා නිබ්බත්තිලක්ඛණං. ජරාය ජීරණලක්ඛණං. මරණස්ස චූතිලක්ඛණං.

ධාතුනං සුඤ්ඤතාලක්ඛණං. ආයතනානං ආයතනලක්ඛණං. සතිපට්ඨානානං උපට්ඨානලක්ඛණං. සම්මජ්ජධානානං පදහනලක්ඛණං. ඉද්ධිපාදානං ඉජ්ඣනලක්ඛණං. ඉන්ද්‍රියානං අධිපතිලක්ඛණං. බලානං අකම්පියලක්ඛණං. බොජ්ඣකඛිගානං නියානලක්ඛණං. මග්ගස්ස හෙතුලක්ඛණං.

සච්චානං තථලක්ඛණං. සමථස්ස අවික්ඛෙපලක්ඛණං. විපස්සනාය අනුපස්සනාලක්ඛණං. සමථිවිපස්සනානං එකරසලක්ඛණං. යුගනන්ධානං අනතිවත්තනලක්ඛණං.

සීලවිසුද්ධියා සංවරලක්ඛණං. චිත්තවිසුද්ධියා අවික්ඛෙපලක්ඛණං. දිට්ඨිවිසුද්ධියා දස්සනලක්ඛණං.

බයෙඤ්ඤාණස්ස සමුච්ඡෙදලක්ඛණං. අනුප්පාදෙ ඤාණස්ස පස්සද්ධිලක්ඛණං. ඡන්දස්ස මූලලක්ඛණං. මනසිකාරස්ස සමුට්ඨානලක්ඛණං. එස්සස්ස සමොධානලක්ඛණං. වෙදනාය සමොසරණලක්ඛණං. සමාධිස්ස පමුඛලක්ඛණං. සතියා ආධිපතෙයාලක්ඛණං. පඤ්ඤාය තතුත්තරිලක්ඛණං. විමුක්තියා සාරලක්ඛණං. අමනොගධස්ස නිබ්බානස්ස පරියොසානලක්ඛණං. තථං අවිතථං. එවං තථලක්ඛණං ඤාණගතියා ආගතො අවිරජ්ඣිත්වා පත්තො අනුප්පත්තොති තථාගතො, එවං තථලක්ඛණං ආගතොති තථාගතො.

කථං තථධම්මෙ යාථාවතො අභිසම්බුද්ධොති තථාගතො? තථධම්මා නාම චත්තාරි අරියසච්චානි. යථාහ “චත්තාරිමානි, භික්ඛවෙ, තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤාපානි. කතමානි චත්තාරි, ඉදං දුක්ඛන්ති, භික්ඛවෙ, තථමෙතං අවිතථමෙතං අනඤ්ඤාපමෙත”න්ති (සං. නි. 5.1050) විත්ථාරො. තානි ච භගවා අභිසම්බුද්ධො, තස්මා තථානං අභිසම්බුද්ධත්තා තථාගතොති වුච්චති. අභිසම්බුද්ධත්ථො හි එත්ථ ගතස්ද්දො. අපිච ජරාමරණස්ස ජාතිපච්චයසම්භූතසමුදාගතට්ඨො තථො අවිතථො අනඤ්ඤාපො...පෙ.... සඬ්ඛාරානං අවිජ්ජාපච්චයසම්භූතසමුදාගතට්ඨො තථො අවිතථො අනඤ්ඤාපො. තථා අවිජ්ජාය සඬ්ඛාරානං පච්චයට්ඨො. සඬ්ඛාරානං විඤ්ඤාණස්ස පච්චයට්ඨො...පෙ.... ජාතියා ජරාමරණස්ස පච්චයට්ඨො තථො අවිතථො අනඤ්ඤාපො. තං සබ්බං භගවා අභිසම්බුද්ධො, තස්මාපි තථානං ධම්මානං අභිසම්බුද්ධත්තා තථාගතොති වුච්චති. එවං තථධම්මෙ යාථාවතො අභිසම්බුද්ධොති තථාගතො.

කථං තථදස්සිතාය තථාගතො? භගවා යං සදෙවකෙ ලොකෙ...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු අපරිමාණානං සත්තානං චක්ඛුද්ධාරෙ ආපාථං ආගච්ඡන්තං රූපාරම්මණං නාම අත්ථී. තං සබ්බාකාරතො ජානාති, පස්සති. එවං ජානතා පස්සතා ච තෙන තං ඉට්ඨානිට්ඨාදිවසෙන වා දිට්ඨසුතමුතවිඤ්ඤාතෙසු ලබ්භමානකපදවසෙන වා “කතමං තං රූපං රූපායතනං, යං රූපං චතුන්තං මහාභූතානං උපාදාය චණ්ණනිභා සනිදස්සනං සප්පට්ඨං නීලං පීතක”න්ති (ධ. ස. 616) ආදිනා නයෙන අනෙකෙහි නාමෙහි තෙරසහි වාරෙහි ද්වෙපඤ්ඤාසාය නයෙහි

විහජ්ජමානං තථමෙව හොති, විතථං නත්ථී. එස නයො සොතද්චාරාදීසුපි ආපාට්ඨාගච්ඡන්තෙසු සද්දාදීසු. චුත්තඤ්චෙනං භගවතා “යං, භික්ඛවෙ, සදෙවකස්ස ලොකස්ස...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය දිට්ඨං සුතං මුතං විඤ්ඤාතං පත්තං පරියෙසිතං අනුච්චරිතං මනසා, තමහං ජානාමි, ...තමහං අභිඤ්ඤාසිං, තං තථාගතස්ස විදිතං, තං තථාගතො න උපට්ඨාසී”ති (අ. නි. 4.24). එවං තථදස්සිතාය තථාගතො. තත්ථ තථදස්සීඅත්ථෙ තථාගතොති පදසම්භවො වෙදිතබ්බො.

කථං තථාචාදිතාය තථාගතො? යං රත්තිං භගවා බොධිමණ්ඩෙ අපරාජිතපල්ලඬිකෙ නිසින්නො තිණ්ණං මාරානං මත්ථකං මද්දිත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො, යඤ්ච රත්තිං යමකසාලානමත්තරෙ අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායී, එත්ථත්තරෙ පඤ්චවත්තාලීසවස්සපරිමාණෙ කාලෙ පට්ඨමබොධියාපි මජ්ඣිමබොධියාපි පච්ඡිමබොධියාපි යං භගවතා භාසිතං සුත්තං ගෙයාං...පෙ.... වෙදල්ලං, තං සබ්බං අත්ථතො ච බ්‍යඤ්ජනතො ච අනුපවජ්ජං අනුනමනධිකං සබ්බාකාරපරිපුණ්ණං රාගමදනිම්මදනං දොසමොහමදනිම්මදනං, නත්ථී තත්ථ වාලග්ගමත්තමිපි පක්ඛලිතං, සබ්බං තං එකමුද්දිකාය ලඤ්ඡිතං විය, එකනාළියා මිතං විය, එකතුලාය තුලිතං විය ච තථමෙව හොති අවිතථං. තෙනාහ - “යඤ්ච, චුත්ත, රත්තිං තථාගතො අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුජ්ඣති, යඤ්ච රත්තිං අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායති, යං එතස්මිං අත්තරෙ භාසති ලපති නිද්දිසති, සබ්බං තං තථෙව හොති නො අඤ්ඤාථා. තස්මා තථාගතොති චූච්චතී”ති (අ. නි. 4.23). ගදඅත්ථො හි එත්ථ ගතසද්දො. එවං තථාචාදිතාය තථාගතො. අපිච ආගදනං ආගදො, වචනන්ති අත්ථො. තථො අවිපරිතො ආගදො අස්සාති දකාරස්ස තකාරං කත්වා තථාගතොති එවමෙතස්මිං අත්ථෙ පදසිද්ධි වෙදිතබ්බො.

කථං තථාකාරිතාය තථාගතො? භගවතො හි වාචාය කායො අනුලොමෙති, කායස්සපි වාචා. තස්මා යථාචාදී තථාකාරී, යථාකාරී තථාචාදී ච හොති. එවංභූතස්ස වස්ස යථා වාචා, කායොපි තථාගතො පවත්තොති අත්ථො. යථා ච කායො, වාචාපි තථා ගතා පවත්තාති තථාගතො. තෙනාහ “යථාචාදී, භික්ඛවෙ, තථාගතො තථාකාරී, යථාකාරී තථාචාදී. ඉති යථාචාදී තථාකාරී, යථාකාරී තථාචාදී, තස්මා තථාගතොති චූච්චතී”ති (අ. නි. 4.23). එවං තථාකාරිතාය තථාගතො.

කථං අභිභවනට්ඨෙත තථාගතො? උපරි භවග්ගං හෙට්ඨා අවිචිං පරියන්තං කත්වා තිරියං අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු සබ්බසත්තෙ අභිභවති, සිලෙනපි

සමාධිනාපි පඤ්ඤායපි විමුක්තියාපි විමුක්තිඤ්ඤාණදස්සනෙනපි, න තස්ස තුලා වා පමාණං වා අත්ථි, අතුලො අප්පමෙය්‍යා අනුත්තරො රාජරාජො දෙවදෙවො සක්කානං අතිසක්කො බ්‍රහ්මානං අතිබ්‍රහ්මා. තෙනාහ “සදෙවකෙ, භික්ඛවෙ, ලොකෙ...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය තථාගතො අභිභූ අනභිභූතො අඤ්ඤදත්ථු දසො වසවත්ති. තස්මා තථාගතොති වුව්වති”ති.

තත්‍රෙවං පදසිද්ධි වෙදිතඛිබ්බා, අගදො විය අගදො. කො පනෙස? දෙසනාවිලාසමයො වෙව පුඤ්ඤස්සයො ව. තෙන හෙස මහානුභාවො භිසක්කො දිඛ්ඛාගදෙන සප්පෙ විය සබ්බපරප්පවාදිතො සදෙවකඤ්ච ලොකං අභිභවති, ඉති සබ්බලොකාභිභවතෙ තථො අවිපරිතො දෙසනාවිලාසමයො වෙව පුඤ්ඤස්සයො ව අගදො අස්සාති දකාරස්ස තකාරං කත්වා තථාගතොති වෙදිතඛිබ්බො. එවං අභිභවනට්ඨෙත තථාගතො.

අපිව තථාය ගතොතිපි තථාගතො, තථං ගතොතිපි තථාගතො. ගතොති අවගතො, අතීතො, පත්තො, පටිපන්නොති අත්ථො. තත්ථ සකලං ලොකං තීරණපරිඤ්ඤාය තථාය ගතො අවගතොති තථාගතො. ලොකසමුදයං පහානපරිඤ්ඤාය තථාය ගතො අතීතොති තථාගතො. ලොකනිරොධං සච්ඡිකිරියාය තථාය ගතො පත්තොති තථාගතො. ලොකනිරොධගාමිනිං පටිපදං තථං ගතො පටිපන්නොති තථාගතො. තෙන යං චුත්තං භගවතා “ලොකො, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධො, ලොකස්මා තථාගතො විසංයුත්තො. ලොකසමුදයො, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධො, ලොකසමුදයො තථාගතස්ස පභීතො. ලොකනිරොධො, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධො, ලොකනිරොධො තථාගතස්ස සච්ඡිකතො. ලොකනිරොධගාමිනී පටිපදා, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධා, ලොකනිරොධගාමිනී පටිපදා තථාගතස්ස භාවිතා. යං, භික්ඛවෙ, සදෙවකස්ස ලොකස්ස...පෙ.... සබ්බං තං තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධං, තස්මා තථාගතොති වුව්වති”ති (අ. නි. 4.23). තස්ස එවමිපි අත්ථො වෙදිතඛිබ්බො. ඉදමිපි ව තථාගතස්ස තථාගතභාවදීපනෙ මුඛමත්තමෙව. සබ්බාකාරෙන පන තථාගතොව තථාගතස්ස තථාගතභාවං වණ්ණෙය්‍යා.

අරහං සම්මාසම්බුද්ධොති පදද්වයෙ පන ආරකත්තා අරීනං, අරානඤ්ච භතත්තා, පච්චයාදීනං අරහත්තා, පාපකරණෙ රහාභාවාති ඉමෙහි තාව කාරණෙහි අරහත්ති වෙදිතඛිබ්බො.

සම්මා සාමඤ්ච සබ්බධම්මානං බුද්ධත්තා පන සම්මාසම්බුද්ධොති. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො. විත්ථාරතො පනෙතං පදද්වයං විසුද්ධිමග්ගෙ බුද්ධානුස්සතිවණ්ණනායං පකාසිතං.

පරිඤ්ඤාතන්තං තථාගතස්සාති එත්ථ පන තං මඤ්ඤනාවත්ථු පරිඤ්ඤාතං තථාගතස්සාතිපි අත්ථො වෙදිතබ්බො. පරිඤ්ඤාතන්තං නාම පරිඤ්ඤාතපාරං පරිඤ්ඤාතාවසානං අනවසෙසතො පරිඤ්ඤාතන්ති වුත්තං හොති. බුද්ධානඤ්ඨි සාවකෙහි සද්ධිං කිඤ්චාපි තෙන තෙන මග්ගෙන කිලෙසප්පහානෙ විසෙසො නත්ථි, පරිඤ්ඤාය පන අත්ථි. සාවකා හි චතුත්තං ධාතුතං එකදෙසමෙව සම්මසිත්වා නිබ්බානං පාපුණන්ති. බුද්ධානං පන අණුප්පමාණම්පි සඨ්ඛාරගතං ඤාණෙන අදිට්ඨමතුලිතමතිරිතමසච්ඡිකතං නත්ථි.

තථාගතවාරසත්තමනයවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

තථාගතවාරඅට්ඨමනයවණ්ණනා

13. නන්දී දුක්ඛස්ස මූලන්තිආදීසු ච නන්දීති පුරිමතණ්හා. දුක්ඛන්ති පඤ්චක්ඛන්ධා. මූලන්තිආදි. ඉති විදිත්වාති තං පුරිමභවනන්දිං “ඉමස්ස දුක්ඛස්ස මූල”න්ති එවං ජානිත්වා. භවාති කම්මභවතො. ජාතීති විපාකක්ඛන්ධා. තෙ හි යස්මා ජායන්ති, තස්මා “ජාතී”ති වුත්තා. ජාතිසීසෙන වා අයං දෙසනා. එතම්පි “ඉති විදිත්වා”ති ඉමිනා යොජෙතබ්බං. අයඤ්ඨි එත්ථ අත්ථො “කම්මභවතො උපපත්තිභවො හොතීති එවඤ්ච ජානිත්වා”ති. භූතස්සාති සත්තස්ස. ජරාමරණන්ති ජරා ච මරණඤ්ච. ඉදං වුත්තං හොති – තෙන උපපත්තිභවෙන භූතස්ස සත්තස්ස ඛන්ධානං ජරාමරණං හොතීති එවඤ්ච ජානිත්වාති.

එත්තාවතා යං බොධිරුක්ඛමූලෙ අපරාජිතපල්ලඬකෙ නිසින්නො සම්මසිත්වා සබ්බඤ්ඤතං පත්තො, තස්ස පටිච්චසමුප්පාදස්ස පටිච්චො මඤ්ඤනානං අභාවකාරණං දස්සෙන්නො චතුසඬ්ඛෙපං තිසන්ධිං තියද්ධං වීසතාකාරං තමෙව පටිච්චසමුප්පාදං දස්සෙති.

කථං පන එත්තාවතා එස සබ්බො දස්සිතො හොතීති. එත්ථ හි නන්දීති අයං එකො සඬ්ඛෙපො. දුක්ඛස්සාති වචනතො දුක්ඛං දුතියො, භවා ජාතීති වචනතො භවො තතියො, ජාතිජරාමරණං චතුත්ථො. එවං තාව චත්තාරො සඬ්ඛෙපො වෙදිතබ්බො, කොට්ඨාසාති අත්ථො. තණ්හාදුක්ඛානං පන අන්තරං එකො සන්ධි, දුක්ඛස්ස ච භවස්ස ච අන්තරං දුතියො, භවස්ස ච ජාතියා ච අන්තරං තතියො. එවං චතුත්තං අඬ්ගුලීතං අන්තරසදිසා චතුසඬ්ඛෙපන්තරා තයො සන්ධි වෙදිතබ්බො.

තත්ථ නන්දීති අතීතො අද්ධා, ජාතිජරාමරණං අනාගතො, දුක්ඛඤ්ච භවො ච පච්චුප්පන්නොති එවං තයො අද්ධා වෙදිතබ්බො. අතීතෙ පන පඤ්චසු ආකාරෙසු නන්දීවචනෙන තණ්හා එකා ආගතා, තාය අනාගතාපි

අවිජ්ජාසංඛාරඋපාදානභවා පච්චයලක්ඛණෙන ගහිතාව හොත්ති. ජාතිජරාමරණවචනෙන පන යෙසං ඛන්ධානං තජ්ජාතිජරාමරණං, තෙ චුත්තා යෙවාති කත්වා ආයතිං විඤ්ඤාණනාමරූපසලායතනඵස්සවෙදනා ගහිතාව හොත්ති.

එවමෙන “පුරිමකම්මභවස්මිං මොහො අවිජ්ජා, ආයුහනා සංඛාරා, නිකන්ති තණ්හා, උපගමනං උපාදානං, චෙතනා භවො ඉති ඉමෙ පඤ්ච ධම්මා පුරිමකම්මභවස්මිං ඉධ පටිසන්ධියා පච්චයා. ඉධ පටිසන්ධි විඤ්ඤාණං, ඔක්කන්ති නාමරූපං, පසාදො ආයතනං, ථූට්ඨො ඵස්සො, වෙදයිතං වෙදනා ඉති ඉමෙ පඤ්ච ධම්මා ඉධූපපත්තිභවස්මිං පුරෙකතස්ස කම්මස්ස පච්චයා. ඉධ පරිපක්කත්තා ආයතනානං මොහො අවිජ්ජා, ආයුහනා සංඛාරා, නිකන්ති තණ්හා, උපගමනමුපාදානං, චෙතනා භවො ඉති ඉමෙ පඤ්ච ධම්මා ඉධ කම්මභවස්මිං ආයතිං පටිසන්ධියා පච්චයා. ආයතිං පටිසන්ධි විඤ්ඤාණං, ඔක්කන්ති නාමරූපං, පසාදො ආයතනං, ථූට්ඨො ඵස්සො, වෙදයිතං වෙදනා ඉති ඉමෙ පඤ්ච ධම්මා ආයතිං උපපත්තිභවස්මිං ඉධ කතස්ස කම්මස්ස පච්චයා”ති එවං නිද්දිට්ඨලක්ඛණා වීසති ආකාරා ඉධ වෙදිතබ්බො. එවං “නන්දී දුක්ඛස්ස මූලන්ති ඉති විදිත්වා භවා ජාති, භූතස්ස ජරාමරණ”න්ති එත්තාවතා ඵස සබ්බොපි චතුසංඛාරොපො තිසන්ධි තියද්ධො වීසතාකාරො පටිච්චසමුප්පාදො දස්සිතො හොතීති වෙදිතබ්බො.

ඉදානි තස්මා තිහ, භික්ඛවෙ...පෙ.... අභිසම්බුද්ධොති වදාමීති එත්ථ අපුබ්බපදවණ්ණනං කත්වා පදයොජනාය අත්ථනිගමනං කරිස්සාම. තස්මා තිහාති තස්මා ඉච්චෙව චුත්තං හොති. තිකාරභකාරා භි නිපාතා. සබ්බසොති අනවසෙසවචනමෙතං. තණ්හානන්ති නන්දීති එවං චුත්තානං සබ්බතණ්හානං. ඛයාති ලොකුත්තරමග්ගෙන අච්චන්තක්ඛයා. විරාගාදීති ඛයවෙචචනානෙව. යා භි තණ්හා බීණා, විරත්තාපි තා භවන්ති නිරුද්ධාපි චත්තාපි පටිනිස්සට්ඨාපි. ඛයාති වා චතුමග්ගකිච්චසාධාරණමෙතං. තතො පට්ඨමග්ගෙන විරාගා, දුතියෙන නිරොධා, තතියෙන වාගා, චතුත්ථෙන පටිනිස්සග්ගාති යොජෙතබ්බං. යාහි වා තණ්හාහි පථවිං පථවිතො සඤ්ජානෙය්‍ය, තාසං ඛයා. යාහි පථවිං මඤ්ඤෙය්‍ය, තාසං විරාගා. යාහි පථවියා මඤ්ඤෙය්‍ය, තාසං නිරොධා. යාහි පථවිතො මඤ්ඤෙය්‍ය, තාසං වාගා. යාහි පථවිං මෙති මඤ්ඤෙය්‍ය, තාසං පටිනිස්සග්ගා. යාහි වා පථවිං මඤ්ඤෙය්‍ය, තාසං ඛයා...පෙ.... යාහි පථවිං අභිනන්දෙය්‍ය, තාසං පටිනිස්සග්ගාති එවමෙත්ථ යොජනා කාතබ්බො, න කිඤ්චි විරුජ්ඣති.

අනුත්තරන්ති උත්තරවිරහිතං සබ්බසෙට්ඨං. සම්මාසම්බෝධන්ති සම්මා සාමඤ්ච බෝධං. අථ වා පසත්ථං සුන්දරඤ්ච බෝධං. බෝධීති රුක්ඛොපි මග්ගොපි සබ්බඤ්ඤාඤාණමපි නිබ්බානමපි. “බෝධිරුක්ඛමූලෙ පට්ඨානිසම්බුද්ධො”ති (මහාව. 1; උදා. 1) ව “අත්තරා ව බෝධං අත්තරා ව ගය”න්ති (මහාව. 11; ම. නි. 1.285) ව ආගතට්ඨානෙනි රුක්ඛො බෝධීති වුවවති. “චතුස්ස මග්ගෙස්ස ඤාණ”න්ති (වුළුති. 121) ආගතට්ඨානෙ මග්ගො. “පජ්ජොති බෝධං වරහුරිමෙධසො”ති (දී. නි. 3.217) ආගතට්ඨානෙ සබ්බඤ්ඤාඤාණං. “පත්වාන බෝධං අමතං අසඬ්ඛත”න්ති ආගතට්ඨානෙ නිබ්බානං. ඉධ පන භගවතො අරහත්තමග්ගඤාණං අධිජ්ජෙතං. අපරෙ සබ්බඤ්ඤාඤාණන්තිපි වදන්ති.

සාවකානං අරහත්තමග්ගො අනුත්තරා බෝධි භොති න භොතීති. න භොති. කස්මා? අසබ්බගුණදායකත්තා. තෙසඤ්ඤි කස්සපි අරහත්තමග්ගො අරහත්තඵලමෙව දෙනි, කස්සපි තිස්සො විජ්ජා, කස්සපි ඡ අභිඤ්ඤා, කස්සපි චතස්සො පටිසම්භිදා, කස්සපි සාවකපාරමීඤාණං. පච්චෙකබුද්ධානමපි පච්චෙකබෝධිඤාණමෙව දෙනි. බුද්ධානං පන සබ්බගුණසම්පන්නං දෙනි අභිසෙකො විය රඤ්ඤො සබ්බලොකිස්සරියභාවං. තස්මා අඤ්ඤස්ස කස්සපිපි අනුත්තරා බෝධි න භොතීති.

අභිසම්බුද්ධොති අභිඤ්ඤාසි පටිච්ඡක්ඛි, පත්තො අධිගතොති වුත්තං භොති. ඉති වදාමීති ඉති වදාමි ආවික්ඛාමි දෙසෙමි පඤ්ඤපෙමි, පට්ඨපෙමි විවරාමි විහජාමි උත්තානිකරොමීති. තත්තායං යොජනා – තථාගතොපි, භික්ඛවෙ...පෙ.... පථවිං න මඤ්ඤති...පෙ.... පථවිං නාභිනන්දති. තං කිස්ස භෙනු, නන්දී දුක්ඛස්ස මූලං, භවා ජාති, භූතස්ස ජරාමරණන්ති ඉති විදිත්වාති. තත්ථ ඉති විදිත්වාති ඉතිකාරො කාරණත්ථො. තෙන ඉමස්ස පටිච්චසමුප්පාදස්ස විදිතත්තා පටිච්චිකත්තාති වුත්තං භොති. කිඤ්ච භියො – යස්මා ව ඵවමිමං පටිච්චසමුප්පාදං විදිත්වා තථාගතස්ස යා නන්දීති වුත්තතණ්භා සබ්බජ්ජකාරා, සා පභීනා, තාසඤ්ච තථාගතො සබ්බසො තණ්භානං ඛයා...පෙ.... අනුත්තරං සම්මාසම්බෝධං අභිසම්බුද්ධො. තස්මා පථවිං න මඤ්ඤති...පෙ.... පථවිං නාභිනන්දතීති වදාමීති ඵවං අභිසම්බුද්ධත්තා න මඤ්ඤති නාභිනන්දතීති වදාමීති වුත්තං භොති.

අථ වා යස්මා “නන්දී දුක්ඛස්ස මූල”න්තිආදිනා නයෙන පටිච්චසමුප්පාදං විදිත්වා සබ්බසො තණ්භා ඛයං ගතා, තස්මා තිහ, භික්ඛවෙ, තථාගතො සබ්බසො තණ්භානං ඛයා...පෙ.... අභිසම්බුද්ධොති වදාමි. සො ඵවං අභිසම්බුද්ධත්තා පථවිං න මඤ්ඤති...පෙ.... නාභිනන්දතීති. යත්ථ යත්ථ භි

යස්මාති අවත්වා තස්මාති වුච්චති, තත්ථ තත්ථ යස්මාති ආනෙත්වා යොජෙතබ්බං, අයං සාසනායුත්ති. එස නයො සබ්බත්ථ.

ඉදමචොච හගවාති ඉදං නිදානාවසානතො පභුති යාව අභිසම්බුද්ධොති වදාමිති සකලසුත්තන්තං හගවා පරෙසං පඤ්ඤාය අලබ්භණෙය්‍යපතිට්ඨං පරමගම්හිරං සබ්බඤ්ඤානඤාණං දස්සෙන්නො එකෙන පුපුජ්ජනවාරෙන එකෙන සෙක්ඛවාරෙන චතුභි බිණාසවවාරෙහි ද්විභි තථාගතවාරෙහිති අට්ඨහි මහාවාරෙහි එකමෙකස්මිඤ්ච වාරෙ පථවිආදීහි චතුච්ඡනියා අන්තරවාරෙහි පටිමණ්ඩෙත්වා ද්වෙභාණුවාරපරිමාණාය තන්තියා අවොච.

එවං විචිත්‍රනයදෙසනාවිලාසයුත්තං පනෙතං සුත්තං කරවිකරුදමඤ්ජුතා කණ්ණසුබ්බෙන පණ්ඩිතජනහදයානං අමතාභිසෙකසදිසෙන බ්‍රහ්මස්සරෙන භාසමානස්සාපි. න තෙ භික්ඛු හගවතො භාසිතං අභිනන්දුන්ති තෙ පඤ්චසතා භික්ඛු ඉදං හගවතො වචනං නානුමොදිංසු. කස්මා? අඤ්ඤාණකෙන. තෙ කිර ඉමස්ස සුත්තස්ස අත්ථං න ජානිංසු, තස්මා නාභිනන්දිංසු. තෙසඤ්භි තස්මිං සමයෙ එවං විචිත්‍රනයදෙසනාවිලාසයුත්තමිපි එතං සුත්තං සනපුපුලෙන දුස්සපට්ඨෙන මුබ්බෙ බන්ධං කත්වා පුරතො යපිතමනුඤ්ඤභොජනං විය අහොසි. නනු ච හගවා අත්තනා දෙසිතං ධම්මං පරෙ ඤාපෙතුං කප්පසතසහස්සාධිකානි චත්තාරි අසඬ්ඛොය්‍යානි පාරමියො පුරෙත්වා සබ්බඤ්ඤානං පත්තො. සො කස්මා යථා තෙ න ජානන්ති, තථා දෙසෙසිති. වුත්තමිදං ඉමස්ස සුත්තස්ස නික්ඛෙපවිචාරණායං එව “මානහඤ්ජනත්ථං සබ්බධම්මමූලපරියායන්ති දෙසනං ආරභී”ති, තස්මා න යිධ පුන චත්තබ්බමත්ථී, එවං මානහඤ්ජනත්ථං දෙසිතඤ්ච පනෙතං සුත්තං සුත්වා තෙ භික්ඛු තංයෙව කිර පථවිං දිට්ඨිගතිකොපි සඤ්ජානාති, සෙක්ඛොපි අරහාපි තථාගතොපි සඤ්ජානාති. කින්නාමිදං කථං නාමිදන්ති වින්තෙන්තා පුබ්බෙ මයං හගවතා කථිතං යංකිඤ්චි බිජ්ජමෙව ජානාම, ඉදානි පනිමස්ස මූලපරියායස්ස අන්තං වා කොට්ඨං වා න ජානාම න පස්සාම, අහො බුද්ධා නාම අප්පමෙය්‍යා අතුලාති උද්ධට්ඨායා විය සප්පා නිම්මදා හුත්වා බුද්ධුපට්ඨානඤ්ච ධම්මස්සවනඤ්ච සක්කච්චං ආගමංසු.

තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛු ධම්මසභායං සන්තිසින්නා ඉමං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “අහො බුද්ධානං ආනුභාවො, තෙ නාම බ්‍රාහ්මණපබ්බජිතා තථා මානමදමත්තා හගවතා මූලපරියායදෙසනාය නිහතමානා කතා”ති, අයඤ්චරහි තෙසං භික්ඛූනං අන්තරාකථා විජ්ජකතා. අථ හගවා ගන්ධකුටියා නික්ඛමිත්වා තඬ්ඛණානුරූපෙන පාටිභාරියෙන ධම්මසභායං පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසිදිත්වා තෙ භික්ඛු ආහ – “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති. තෙ තමත්ථං හගවතො ආරොවෙසුං. හගවා එතදවොච –

“න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි අහං ඉමෙ එවං මානපග්ගහිතසිරෙ විවරන්තෙ නිහතමානෙ අකාසි”න්ති. තතො ඉමිස්සා අට්ඨුප්පත්තියා ඉදං අතීතං ආනෙසි –

භූතපුබ්බං, භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරො දිසාපාමොක්ඛො බ්‍රාහ්මණො බාරාණසියං පට්ඨසති තිණ්ණං වෙදානං පාරගු සනිසණ්ටකෙටුභානං සාක්ඛරප්පහෙදානං ඉතිභාසපඤ්චමානං පදකො වෙය්‍යාකරණො ලොකායතමභාපුරිසලක්ඛණෙසු අනවයො, සො පඤ්චමත්තානි මාණවකසතානි මන්තෙ වාවෙති. පණ්ඩිතා මාණවකා බහුඤ්ච ගණ්හන්ති ලහුඤ්ච, සුට්ඨු ච උපධාරෙන්ති, ගහිතඤ්ච තෙසං න විනස්සති. සොපි බ්‍රාහ්මණො ආචරියමුට්ඨිං අකත්වා සට්ඨ උදකං ආසිඤ්චන්තො විය සබ්බමපි සිප්පං උග්ගණ්හාපෙත්වා තෙ මාණවකෙ එතදවොච “එත්තකමිදං සිප්පං දිට්ඨධම්මසම්පරායහිත”න්ති. තෙ මාණවකා – “යං අම්භාකං ආචරියො ජානාති, මයමපි තං ජානාම, මයමපි දානි ආචරියා එවා”ති මානං උප්පාදෙන්වා තතො පභූති ආචරියෙ අගාරවා නික්ඛිත්තවත්තා විහරිංසු. ආචරියො ඤත්වා “කරිස්සාමි තෙසං මානනිග්ගහ”න්ති වින්තෙසි. සො එකදිවසං උපට්ඨානං ආගන්ත්වා වන්දිත්වා නිසින්තෙ තෙ මාණවකෙ ආහ “තාතා පඤ්භං පුච්ඡිස්සාමි, කච්චිත්ථ සමත්ථා කට්ඨෙතු”න්ති. තෙ “පුච්ඡථ ආචරිය, පුච්ඡථ ආචරියා”ති සහසාව ආහංසු, යථා තං සුතමදමත්තා. ආචරියො ආහ –

“කාලො සසති භූතානි, සබ්බානෙව සහත්තනා;

යො ච කාලසසො භූතො, ස භූතපවතිං පථි”ති. (ජා. 1.10.190) –

විස්සජ්ජෙථ තාතා ඉමං පඤ්භන්ති.

තෙ වින්තෙත්වා අජානමානා තුණ්හී අහෙසුං. ආචරියො ආහ “අලං තාතා ගච්ඡථජ්ජ, ස්වෙ කට්ඨෙය්‍යාථා”ති උය්‍යාපෙසි. තෙ දසපි වීසතිපි සමිපිණ්ඩිතා හුත්වා න තස්ස පඤ්භස්ස ආදිං, න අන්තමද්දසංසු. ආගන්ත්වා ආචරියස්ස ආරොවෙසුං “න ඉමස්ස පඤ්භස්ස අත්ථං ආජානාමා”ති. ආචරියො තෙසං නිග්ගහත්ථාය ඉමං ගාථමභාසි –

“බහුනි නරසිසානි, ලොමසානි බ්‍රහානි ව;

භීවාසු පටිමුක්කානි, කොච්ඡෙදෙවත්ථ කණ්ණවා”ති. (ජා. 1.10.191) –

ගාථායත්ථො – බහුනි නරානං සීසානි දිස්සන්ති, සබ්බානි ච තානි ලොමසානි සබ්බානි ච මහත්තානි භීවායමෙව ච යපිතානි, න තාලඵලං විය හත්ථෙත ගහිතානි, නත්ථි තෙසං ඉමෙහි ධම්මෙහි නානාකරණං. එත්ථ පන කොච්ඡෙව කණ්ණවාති අත්තානං සන්ධායාහ. කණ්ණවාති පඤ්ඤවා. කණ්ණච්ඡිද්දං පන

න කස්සචි නත්ථි, තං සුත්වා තෙ මාණවකා මඤ්ඤානා පත්තක්ඛන්ධා අධොමුඛා අභිගුලියා භූමිං විලිඛන්තා තුණ්හි අහෙසුං.

අථ නෙසං අභිරික්ඛාචං පස්සිත්වා ආචරියො “උග්ගණ්හථ තාතා පඤ්ඤ”න්ති පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙසි. කාලොති පුරෙහත්තකාලොපි පච්ඡාහත්තකාලොපිති එවමාදි. භූතානීති සත්තාධිවචනමෙතං. කාලො හි භූතානං න වම්මමංසාදීති බාදති, අපිච ඛො නෙසං ආයුචණ්ණකලාති ඛෙපෙන්නො යොබ්බඤ්ඤං මද්දන්තො ආරොග්ගං විනාසෙන්නො සසති බාදතීති වුවිචති. සබ්බානෙව සහත්තනාති එවං සසන්නො ච න කිඤ්චි වජ්ජෙති, සබ්බානෙව සසති. න කෙවලඤ්ච භූතානියෙව, අපිච ඛො සහත්තනා අත්තානම්පි සසති. පුරෙහත්තකාලො හි පච්ඡාහත්තකාලං න පාපුණාති. එස නයො පච්ඡාහත්තකාලාදිසු. යො ච කාලසයො භූතොති ඛිණාසවස්සෙතං අධිවචනං. සො හි ආයතිං පටිසන්ධිකාලං ඛෙපෙත්වා බාදිත්වා ධීතත්තා “කාලසයො”ති වුවිචති. ස භූතපචනිං පචීති සො යායං තණ්හා අපායෙසු භූතෙ පචති, තං ඤාණග්ගිනා පචි දය්හි භස්මමකාසි, තෙන “භූතපචනිං පචී”ති වුවිචති. “පජනි”න්තිපි පායො. ජනිකං නිබ්බන්තිකන්ති අත්ථො.

අථ තෙ මාණවකා දීපසහස්සාලොකෙන විය රත්තිං සමච්ඡමං ආචරියස්ස විස්සජ්ජනෙන පඤ්ඤස්ස අත්ථං පාකටං දිස්වා “ඉදානි මයං යාවජීවං ගුරුචාසං වසිස්සාම, මහත්තා එතෙ ආචරියා නාම, මයඤ්ඤි බ්‍රහ්මස්සුතමානං උප්පාදෙත්වා චතුප්පදිකගාථායපි අත්ථං න ජානාමා”ති නිහතමානා පුබ්බසදිසමෙව ආචරියස්ස වත්තජ්ජට්ඨත්තිං කත්වා සග්ගපරායණා අහෙසුං.

අහං ඛො, භික්ඛවෙ, තෙන සමයෙන තෙසං ආචරියො අහොසිං, ඉමෙ භික්ඛු මාණවකා. එවං පුබ්බෙපාහං ඉමෙ එවං මානපග්ගහිතසිරෙ විචරන්තෙ නිහතමානෙ අකාසිත්ති.

ඉමඤ්ච ජාතකං සුත්වා තෙ භික්ඛු පුබ්බෙපි මයං මානෙතෙව උපහතාති භියොයාසොමත්තාය නිහතමානා භුත්වා අත්තනො උපකාරකකම්මට්ඨානපරායණා අහෙසුං.

තතො භගවා එකං සමයං ජනපදචාරිකං වරන්තො වෙසාලිං පත්වා ගොතමකෙ චෙතියෙ විහරන්තො ඉමෙසං පඤ්චසතානං භික්ඛූනං ඤාණපරිපාකං විදිත්වා ඉමං ගොතමකසුත්තං කථෙසි -

“අභිඤ්ඤායාහං, භික්ඛවෙ, ධම්මං දෙසෙමි නො අනභිඤ්ඤාය, සනිදානාහං...පෙ.... සප්පාටිභාරියාහං, භික්ඛවෙ, ධම්මං දෙසෙමි නො අප්පාටිභාරියං. තස්ස මය්හං, භික්ඛවෙ, අභිඤ්ඤාය ධම්මං දෙසයතො...පෙ....

නො අප්පාටිභාරියං. කරණියො ඔවාදො, කරණියා අනුසාසනී. අලඤ්ච පන වො, භික්ඛවෙ, තුට්ඨියා අලං අත්තමනතාය අලං සොමනස්සාය. සම්මාසම්බුද්ධො භගවා, ස්වාක්ඛාතො ධම්මො, සුඡ්පටිපන්නො සඬ්ඝොති. ඉදම්වොච භගවා, ඉමස්මිඤ්ච පන වෙය්‍යාකරණස්මි. භඤ්ඤමානෙ දසසහස්සිලොකධාතු අකම්පිත්ථා”ති (අ. නි. 3.126).

ඉදඤ්ච සුත්තං සුත්ථා නෙ පඤ්චසතා භික්ඛු තස්මිංයෙවාසනෙ සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණිංසු, එවායං දෙසනා එතස්මිං යානෙ නිට්ඨමගමාසීති.

තථාගතවාරඅට්ඨමනායවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මූලපරියායසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සබ්බාසවසුත්තවණ්ණනා

14. එවං මෙ සුතං...පෙ.... සාවත්ථීයන්ති සබ්බාසවසුත්තං. තත්‍රායං අපුබ්බපදවණ්ණනා – සාවත්ථීති සවත්ථස්ස ඉසිනො නිවාසට්ඨානභූතා නගරී, යථා කාකන්දී මාකන්දී කොසම්බිති එවං තාව අක්ඛරවින්තකා. අට්ඨකථාවරියා පන භණන්ති “යංකිඤ්චි මනුස්සානං උපභොගපරිභොගං සබ්බමෙත්ථ අත්ථීති සාවත්ථී. සත්ථසමායොගෙ ච කිං භණ්ඨමත්ථීති පුච්ඡිතෙ සබ්බමත්ථී”ති වචනමුපාදාය සාවත්ථී.

“සබ්බදා සබ්බුපකරණං, සාවත්ථීයං සමොභිතං;

තස්මා සබ්බමුපාදාය, සාවත්ථීති පවුච්චති.

කොසලානං පුරං රම්මං, දස්සනෙය්‍යං මනොරමං;

දසහි සද්දෙහි අවිචිත්තං, අන්තපානසමායුතං.

වුද්ධිං වෙපුල්ලතං පත්තං, ඉද්ධං ජීතං මනොරමං;

අළකමන්දාව දෙවානං, සාවත්ථීපුරමුත්තම”න්ති.

තස්සං සාවත්ථීයං. ඡෙතවනෙති එත්ථ අත්තනො පච්චත්ථිකජනං ජිනාතීති ඡෙතො, රඤ්ඤා වා අත්තනො පච්චත්ථිකජනෙ ජිතෙ ජාතොති ඡෙතො, මඬිගලකම්‍යතාය වා තස්ස එවංනාමමෙව කතන්ති ඡෙතො, ඡෙතස්ස වනං ඡෙතවනං. තඤ්ඤි ඡෙතෙන රාජකුමාරෙන රොපිතං සංවද්ධිතං පරිපාලිතං, සො ච තස්ස සාමී අහොසි. තස්මා ඡෙතවනන්ති වුච්චති, තස්මිං ඡෙතවනෙ. අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙති එත්ථ සුදත්තො නාම සො ගහපති මාතාපිතුහි කතනාමවසෙන. සබ්බකාමසම්ඥිතාය පන විගතමලම්චිඡෙරතාය

කරුණාදිගුණසමඛිතාය ව නිව්වකාලං අනාථානං පිණ්ඩමදාසී, තෙන අනාථපිණ්ඩිකොති සඬබ්බං ගතො. ආරමන්ති එත්ථ පාණිනො විසෙසෙන වා පබ්බජිතාති ආරාමො, තස්ස පුජ්ඵළාදියොභාය නාතිදුරන්තවාසන්තතාදිපඤ්චවිධසෙනාසනඬගසම්පත්තියා ව තතො තතො ආගම්ම රමන්ති අභිරමන්ති අනුක්කණ්ඨිතා හුත්වා නිවසන්තීති අත්ථො. චුත්තජ්ජකාරාය වා සම්පත්තියා තත්ථ තත්ථ ගතෙපි අත්තනො අබ්භන්තරංයෙව ආනෙත්වා රමෙතීති ආරාමො. සො හි අනාථපිණ්ඩිකෙන ගහපතිතා ඡෙතස්ස රාජකුමාරස්ස හත්ථනො අට්ඨාරසහි හිරඤ්ඤකොට්ඨි කොට්ඨන්ථරෙන කීණ්ත්වා අට්ඨාරසහි හිරඤ්ඤකොට්ඨි සෙනාසනානි කාරාපෙත්වා අට්ඨාරසහි හිරඤ්ඤකොට්ඨි විහාරමහං නිට්ඨාපෙත්වා එවං චතුපඤ්ඤාසහිරඤ්ඤකොට්ඨිපරිව්වාගෙන බුද්ධජ්ජමුඛස්ස සඬසස්ස නියාදිතො. තස්මා “අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමො”ති වුච්චති. තස්මිං අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ.

එත්ථ ව “ඡෙතවනෙ”ති වචනං පුරිමසාම්පරිකිත්තනං. “අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමො”ති පච්ඡිමසාම්පරිකිත්තනං. කිමෙනෙසං පරිකිත්තනෙ පයොජනන්ති. පුඤ්ඤකාමානං දිට්ඨානුගතිආපජ්ජනං. තත්ත හි ද්වාරකොට්ඨකපාසාදමාපනෙ භූමිවික්කයලද්ධා අට්ඨාරස හිරඤ්ඤකොට්ඨියො අනෙකකොට්ඨිඅභිසනකා රුක්ඛා ව ඡෙතස්ස පරිව්වාගො, චතුපඤ්ඤාස කොට්ඨියො අනාථපිණ්ඩිකස්ස. ඉති තෙසං පරිකිත්තනෙන එවං පුඤ්ඤකාමා පුඤ්ඤානි කරොන්තීති දස්සෙන්නො ආයස්මා ආනන්දො අඤ්ඤෙපි පුඤ්ඤකාමෙ තෙසං දිට්ඨානුගතිආපජ්ජනෙ නියොජෙති.

සබ්බාසවසංවරපරියායං වො, භික්ඛවෙති කස්මා ඉදං සුත්තමහාසී? තෙසං භික්ඛුනං උපක්කිලෙසවිසොධනං ආදිං කත්වා ආසවක්ඛයාය පටිපත්තිදස්සනත්ථං. තත්ථ සබ්බාසවසංවරපරියායන්ති සබ්බෙසං ආසවානං සංවරකාරණං සංවරභූතං කාරණං, යෙන කාරණෙන තෙ සංවරිතා පිදහිතා හුත්වා අනුජ්ජාදනිරොධසඬබ්බානං බයං ගච්ඡන්ති පහීයන්ති නජ්ජවත්තන්ති, තං කාරණන්ති අත්ථො. තත්ථ ආසවන්තීති ආසවා, චක්ඛුතොපි...පෙ.... මනතොපි සන්දන්ති පවත්තන්තීති චුත්තං හොති. ධම්මතො යාව ගොත්‍රභූ ඕකාසතො යාව භවග්ගං සවන්තීති වා ආසවා, එතෙ ධම්මෙ එතඤ්ච ඕකාසං අන්තො කරිත්වා පවත්තන්තීති අත්ථො. අන්තොකරණත්ථො හි අයං ආකාරො. චිරපාරිවාසියට්ඨෙන මදිරාදයො ආසවා, ආසවා වියාතිපි ආසවා. ලොකස්මිඤ්ඤි චිරපාරිවාසිකා මදිරාදයො ආසවාති වුච්චන්ති. යදි ව චිරපාරිවාසියට්ඨෙන ආසවා, එතෙයෙව භවිතුමරහන්ති. චුත්තඤ්ඤෙනං “පුරිමා, භික්ඛවෙ, කොට්ඨි න පඤ්ඤායති අවිජ්ජාය, ඉතො පුබ්බෙ අවිජ්ජා

නාහොසි”තිආදි (අ. නි. 10.61). ආයතං වා සංසාරදුක්ඛං සචන්ති පසචන්තිතිපි ආසවා. පුරිමානි චෙත්ථ නිබ්බවනානි යත්ථ කිලෙසා ආසවාති ආගච්ඡන්ති, තත්ථ යුජ්ජන්ති, පච්ඡිමං කම්මෙපි. න කෙවලඤ්ච කම්මකිලෙසායෙව ආසවා, අපිච ඛො නානප්පකාරකා උප්පද්දවාපි. සුත්තෙසු හි “නාහං, චුන්ද, දිට්ඨධම්මිකානංයෙව ආසවානං සංවරාය ධම්මං දෙසෙමි”ති (දී. නි. 3.182) එත්ථ විවාදමූලභූතා කිලෙසා ආසවාති ආගතා.

“යෙන දෙවූපපත්‍යස්ස, ගන්ධබ්බො වා විහඬගමො;

යක්ඛත්තං යෙන ගච්ඡෙය්‍යං, මනුස්සත්තඤ්ච අබ්බපෙ;

තෙ මය්හං ආසවා ඛිණා, විද්ධස්සතා විනළිකතා”ති. (අ. නි. 4.36); –

එත්ථ තෙභූමකඤ්ච කම්මං අවසෙසා ච අකුසලා ධම්මා. “දිට්ඨධම්මිකානං ආසවානං සංවරාය සම්පරායිකානං ආසවානං පටිඝාතායා”ති (පාරා. 39) එත්ථ පරුපවාදවිජ්ජපටිසාරවධබන්ධාදයො චෙව අපායදුක්ඛභූතා ච නානප්පකාරා උප්පද්දවා. තෙ පනෙතෙ ආසවා යත්ථ යථා ආගතා, තත්ථ තථා චෙදිතබ්බා.

එතෙ හි විනයෙ තාව “දිට්ඨධම්මිකානං ආසවානං සංවරාය, සම්පරායිකානං ආසවානං පටිඝාතායා”ති ද්වෙධා ආගතා. සළායතනෙ “තයොමෙ ආවුසො ආසවා, කාමාසවො භවාසවො අවිජ්ජාසවො”ති (අ. නි. 6.63) තිධා ආගතා. අඤ්ඤෙසු ච සුත්තන්තෙසු අභිධම්මෙ ච තෙයෙව දිට්ඨාසවෙන සහ චතුධා ආගතා. නිබ්බේධිකපරියායෙ – “අත්ථි, භික්ඛවෙ, ආසවා නිරයගාමිනියා, අත්ථි ආසවා තිරච්ඡානායොනිගාමිනියා, අත්ථි ආසවා පෙත්තිවිසයගාමිනියා, අත්ථි ආසවා මනුස්සලොකගාමිනියා, අත්ථි ආසවා දෙවලොකගාමිනියා”ති (අ. නි. 6.63) පඤ්චධා ආගතා. ඡක්කනිපාතෙ – “අත්ථි, භික්ඛවෙ, ආසවා සංවරා පභාතබ්බා”තිආදිනා නයෙන ඡධා ආගතා. ඉමස්මිං පන සුත්තෙ තෙයෙව දස්සනාපභාතබ්බෙහි සද්ධිං සත්තධා ආගතාති. අයං තාව ආසවපදෙ චචනත්ථො චෙව පහෙදො ව.

සංවරපදෙ පන සංවරයතීති සංවරො, පිදහති නිවාරෙති පචන්තිතුං න දෙතීති අත්ථො. තථා හි “අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, දිවා පටිසල්ලියන්තෙන ද්වාරං සංවරිත්වා පටිසල්ලියිතු”න්ති (පාරා. 77), “සොතානං සංවරංඉලාමි, පඤ්ඤායෙනෙ පිට්ඨෙරෙ”ති (සු. නි. 1041) ච ආදීසු පිධානට්ඨෙත සංවරමාහ. ස්වායං සංවරො පඤ්චවිධො හොති සීලසංවරො සතිඤ්ඤාණ ඛන්ති විරියසංවරොති. තත්ථ “ඉමිනා පාතිමොක්ඛසංවරෙන උපෙතො”ති (විහ. 511) අයං සීලසංවරො. පාතිමොක්ඛසීලඤ්චි එත්ථ සංවරොති චුත්තං. “චක්ඛුන්ද්‍රියෙ සංවරමාපජ්ජති”තිආදීසු (දී. නි. 1.213) සතිසංවරො. සති

හෙත්ථ සංවරොති චුත්තා. “සොනානං සංවරං බුමි, පඤ්ඤායෙන පිටියරෙ”ති අයං ඤාණසංවරො. ඤාණඤ්ඤානං පිටියරෙති ඉමිනා පිටිනාට්ඨෙන සංවරොති චුත්තං. “බමො හොති සීතස්ස...පෙ..., උප්පන්නං කාමචිතක්කං නාධිවාසෙති”තිආදීනා (ම. නි. 1.24-26) පන නයෙන ඉධෙව බන්තිවීරියසංවරා ආගතා. තෙසඤ්ච “සබ්බාසවසංවරපරියාය”න්ති ඉමිනා උද්දෙසෙන සඬගහිතත්තා සංවරභාවො වෙදිතබ්බො.

අපිව පඤ්චවිධොපි අයං සංවරො ඉධ ආගතොයෙව, තත්ථ බන්තිවීරියසංවරා තාව චුත්තායෙව. “සො තඤ්ච අනාසනං තඤ්ච අගොවර”න්ති (ම. නි. 1.25) අයං පනෙත්ථ සීලසංවරො. “පටිසඬ්ඛා යොනිසො චක්ඛුන්ද්‍රියසංවරසංචුතො”ති (ම. නි. 1.22) අයං සතිසංවරො. සබ්බත්ථ පටිසඬ්ඛා ඤාණසංවරො. අග්ගහිතග්ගහණෙන පන දස්සනං පටිසෙවනා භාවනා ච ඤාණසංවරො. පරියායන්ති එතෙන ධම්මාති පරියායො, උප්පන්නං නිරොධං චා ගච්ඡන්තිති චුත්තං හොති. එත්තාවතා “සබ්බාසවසංවරපරියාය”න්ති එත්ථ යං වත්තබ්බං, තං චුත්තං හොති.

15. ඉදානි ජානතො අහන්තිආදීසු ජානතොති ජානන්තස්ස. පස්සතොති පස්සන්තස්ස. ද්වෙපි පදානි එකත්ථානි, බ්‍යඤ්ජනමෙව නානං. එවං සන්තෙපි ජානතොති ඤාණලක්ඛණං උපාදාය පුග්ගලං නිද්දිසති, ජානනලක්ඛණඤ්ඤි ඤාණං. පස්සතොති ඤාණප්පභාවං උපාදාය, පස්සනප්පභාවඤ්ඤි ඤාණං. ඤාණසමඬ්චි පුග්ගලො චක්ඛුමා විය චක්ඛුනා රූපානි ඤාණෙන විවටෙ ධම්මෙ පස්සති. අපිව යොනිසොමනසිකාරං උප්පාදෙතුං ජානතො, අයොනිසොමනසිකාරො යථා න උප්පජ්ජති, එවං පස්සතොති අයමෙත්ථ සාරො. කෙච්ච පනාවරියා බහු පපඤ්චෙ භණන්ති, තෙ ඉමස්මිං අත්ථෙ න යුජ්ජන්ති.

ආසවානං බයන්ති ආසවප්පභානං ආසවානං අවිචන්තක්ඛයසමුප්පාදං බිණාකාරං නත්ථිභාවන්ති අයමෙව හි ඉමස්මිඤ්ච සුත්තෙ, “ආසවානං බයා අනාසවං වෙතොවිමුත්ති”න්තිආදීසු (ම. නි. 1.438) ච ආසවක්ඛයත්ථො. අඤ්ඤත්ථ පන මග්ගඵලනිබ්බානානිපි ආසවක්ඛයොති වුවිචන්ති. තථා හි –

“සෙබස්ස සික්ඛමානස්ස, උජුමග්ගානුසාරිනො;

බයස්මිං පඨමං ඤාණං, තතො අඤ්ඤා අනන්තරා”ති. (ඉතිවු. 62) –

ආදීසු මග්ගො ආසවක්ඛයොති චුත්තො,

“ආසවානං බයා සමණො හොති”තිආදීසු (ම. නි. 1.438) ඵලං.

“පරවජ්ජානුපස්සිස්ස, නිව්චං උජ්ඣානසඤ්ඤිනො;

ආසවා තස්ස වඩ්ඪන්ති, ආරා සො ආසවක්ඛයෝ’ති. (ධ. ප. 253) –

ආදීඝු නිබ්බානං “ආසවක්ඛයෝ”ති වුත්තං.

නො අජානතො නො අපස්සතොති යො පන න ජානාති න පස්සති, තස්ස නො වදාමිති අත්ථො. එතෙන යෙ අජානතො අපස්සතොපි සංවරාදීහියෙව සුද්ධං වදන්ති, තෙ පටික්ඛිත්තා භොන්ති. පුරිමෙන වා පදද්වයෙන උපායො වුත්තො, ඉමිනා අනුපායපටිසෙධො. සඬ්ඛෙපෙන චෙත්ථ ඤාණං ආසවසංවරපරියායොති දස්සිතං භොති.

ඉදානි යං ජානතො ආසවානං ඛයො භොති, තං දස්සෙතුකාමො කිඤ්ච, භික්ඛවෙ, ජානතොති පුච්ඡං ආරහි, තත්ථ ජානනා ඛහුවිධා. දබ්බජාතිකො එව හි කොචි භික්ඛු ඡත්තං කාතුං ජානාති, කොචි වීවරාදීනං අඤ්ඤතරං, තස්ස ඊදිසානි කම්මානි වත්තසිසෙ යත්වා කරොන්තස්ස සා ජානනා මග්ගඵලානං පදට්ඨානං න භොතීති න වත්තබ්බා. යො පන සාසනෙ පබ්බජිත්වා චෙජ්ජකම්මාදීනි කාතුං ජානාති, තස්සෙවං ජානතො ආසවා වඩ්ඪන්තියෙව, තස්මා යං ජානතො පස්සතො ව ආසවානං ඛයො භොති, තදෙව දස්සෙන්නො ආහ යොනිසො ව මනසිකාරං අයොනිසො ව මනසිකාරන්ති.

තත්ථ යොනිසො මනසිකාරො නාම උපායමනසිකාරො පථමනසිකාරො, අනිච්චාදීඝු අනිච්චන්ති ආදීනා එව නයෙන සච්චානුලොමිකෙන වා චිත්තස්ස ආවට්ටනා අන්වාචට්ටනා ආභොගො සමන්තාභාරො මනසිකාරො, අයං වුච්චති යොනිසො මනසිකාරොති.

අයොනිසො මනසිකාරොති අනුපායමනසිකාරො උජ්ජප්ථමනසිකාරො. අනිච්චෙ නිච්චන්ති දුක්ඛෙ සුඛන්ති අනත්තති අත්තාති අසුභෙ සුභන්ති අයොනිසො මනසිකාරො උජ්ජප්ථමනසිකාරො. සච්චජ්ජකුලෙන වා චිත්තස්ස ආවට්ටනා අන්වාචට්ටනා ආභොගො සමන්තාභාරො මනසිකාරො, අයං වුච්චති අයොනිසො මනසිකාරොති. එවං යොනිසො මනසිකාරං උජ්ජාදෙතුං ජානතො, අයොනිසො මනසිකාරො ව යථා න උජ්ජජ්ජති, එවං පස්සතො ආසවානං ඛයො භොති.

ඉදානි ඉමස්සෙවත්ථස්ස යුත්තිං දස්සෙන්නො ආහ අයොනිසො, භික්ඛවෙ...පෙ.... පභීයන්තීති. තෙන කිං වුත්තං භොති, යස්මා අයොනිසො මනසිකරොතො ආසවා උජ්ජජ්ජන්ති, යොනිසො මනසිකරොතො පභීයන්ති, තස්මා ජානිතබ්බං යොනිසො මනසිකාරං උජ්ජාදෙතුං ජානතො, අයොනිසො මනසිකාරො ව යථා න උජ්ජජ්ජති, එවං පස්සතො ආසවානං ඛයො භොතීති, අයං තාවෙත්ථ සඬ්ඛෙපවණ්ණනා.

අයං පන විත්ථාරො – තත්ථ “යොනියො අයොනියො”ති ඉමෙහි තාව ද්විති පදෙහි ආබද්ධං හොති උපරි සකලසුත්තං. වට්ටව්වට්ටවසෙන හි උපරි සකලසුත්තං වුත්තං. අයොනියො මනසිකාරමූලකඤ්ච වට්ටං, යොනියො මනසිකාරමූලකඤ්ච විවට්ටං. කථං? අයොනියො මනසිකාරො හි වඩ්ඪමානො ද්වෙ ධම්මෙ පරිපූරෙති අවිජ්ජඤ්ච භවතණ්හඤ්ච. අවිජ්ජාය ව සති “අවිජ්ජාපච්චයා සඬ්ඛාරා...පෙ.... දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයො හොති. තණ්හාය සති තණ්හාපච්චයා උපාදානං...පෙ.... සමුදයො හොති”ති. එවං අයං අයොනියො මනසිකාරබහුලො පුග්ගලො වාතවෙගාහිසාතෙන විජ්ජනට්ඨනාවා විය ගඬ්ගාවට්ටෙ පතිතගොකුලං විය වක්කයන්තෙ යුත්තබලිබද්දො විය ව පුනස්පුනං භවයොනිගතිවිඤ්ඤාණට්ඨිතිසත්තාවාසෙසු ආවට්ටපරිවට්ටං කරොති, එවං තාව අයොනියො මනසිකාරමූලකං වට්ටං.

යොනියො මනසිකාරො පන වඩ්ඪමානො – “යොනියො මනසිකාරසම්පන්නස්සෙතං, හික්ඛවෙ, හික්ඛුනො පාටිකඬ්ඛං, අරියං අට්ඨඬ්ඛිකං මග්ගං භාවෙස්සති, අරියං අට්ඨඬ්ඛිකං මග්ගං බහුලීකරිස්සති”ති (සං. නි. 5.55) වචනතො සම්මාදිට්ඨිපමුඛං අට්ඨඬ්ඛිකං මග්ගං පරිපූරෙති. යා ව සම්මාදිට්ඨි, සා විජ්ජාති තස්ස විජ්ජුප්පාදා අවිජ්ජානිරොධො, “අවිජ්ජානිරොධා සඬ්ඛාරනිරොධො...පෙ.... එවං එතස්ස කෙවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස නිරොධො හොති”ති (මහාව. 1) එවං යොනියො මනසිකාරමූලකං විවට්ටං වෙදිතබ්බං. එවං ඉමෙහි ද්විති පදෙහි ආබද්ධං හොති උපරි සකලසුත්තං.

එවං ආබද්ධෙ චෙත්ථ යස්මා පුබ්බෙ ආසවස්පහානං දස්සෙත්වා පච්ඡා උප්පත්ති වුව්වමානා න යුජ්ජති. න හි පහිනා පුන උප්පජ්ජන්ති. උප්පන්නානං පන පහානං යුජ්ජති, තස්මා උද්දෙසපටිලොමතොපි “අයොනියො, හික්ඛවෙ, මනසිකරොතො”තිආදිමාහ.

තත්ථ අයොනියො මනසිකරොතොති වුත්තප්පකාරං අයොනියො මනසිකාරං උප්පාදයතො. අනුප්පන්නා චෙව ආසවා උප්පජ්ජන්තීති එත්ථ යෙ පුබ්බෙ අප්පටිලද්ධපුබ්බං චීවරාදිං වා පච්චයං උපට්ඨාකසද්ධිවිහාරිකඅන්තෙවාසිකානං වා අඤ්ඤතරං මනුඤ්ඤං වත්ථුං පටිලහිත්වා, තං සුභං සුඛන්ති අයොනියො මනසිකරොතො, අඤ්ඤතරඤ්ඤතරං වා පන අනනුභූතපුබ්බං ආරම්මණං යථා වා තථා වා අයොනියො මනසිකරොතො ආසවා උප්පජ්ජන්ති, තෙ අනුප්පන්නා උප්පජ්ජන්තීති වෙදිතබ්බා, අඤ්ඤථා හි අනමතග්ගෙ සංසාරෙ අනුප්පන්නා නාම ආසවා න සන්ති. අනුභූතපුබ්බෙපි ව වත්ථුමිහි ආරම්මණෙ වා යස්ස පකතිසුද්ධියා වා උද්දෙසපරිපුච්ඡාපරියත්තිනවකම්මයොනියොමනසිකාරානං වා අඤ්ඤතරවසෙන පුබ්බෙ අනුප්පජ්ජන්තවා පච්ඡා තාදිසෙන පච්චයෙන සහසා

උප්පජ්ජන්ති, ඉමෙපි අනුප්පන්නා උප්පජ්ජන්තිති වෙදිතබ්බා. තෙසුයෙව පන වත්ථාරම්මණෙසු පුනස්සුතං උප්පජ්ජමානා උප්පන්නා පවඨස්න්තිති වුව්වන්ති. ඉතො අඤ්ඤා භි පට්ඨමුප්පන්නානං වඨස්සී නාම නත්ථී.

යොනියො ව බො, භික්ඛවෙති එත්ථ පන යස්ස පකතිසුද්ධියා වා සෙය්‍යාථාපි ආයස්මතො මහාකස්සපස්ස භද්දාය ව කාපිලානියා, උද්දෙසපරිපුච්ඡාදීහි වා කාරණෙහි ආසවා නුප්පජ්ජන්ති, සො ව ජානාති “න බො මෙ ආසවා මග්ගෙන සමුග්ගානං ගතා, හන්ද තෙසං සමුග්ගානාය පටිපජ්ජාමී”ති. තතො මග්ගභාවනාය සබ්බෙ සමුග්ගානෙති. තස්ස තෙ ආසවා අනුප්පන්නා න උප්පජ්ජන්තිති වුව්වන්ති. යස්ස පන කාරකස්සෙව සතො සතිසම්මොසෙන සහසා ආසවා උප්පජ්ජන්ති, තතො සංවෙගමාපජ්ජිත්වා යොනියො පදහන්තො තෙ ආසවෙ සමුච්ඡින්නදති, තස්ස උප්පන්නා පභියන්තිති වුව්වන්ති මණ්ඩලාරාමවාසීමහාතිස්සභූතත්ථෙරස්ස විය. සො කිර තස්මිංයෙව විහාරෙ උද්දෙසං ගණ්හාති, අථස්ස ගාමෙ පිණ්ඩාය වරතො විසභාගාරම්මණෙ කිලෙසො උප්පජ්ජී, සො තං විපස්සනාය වික්ඛම්භෙත්වා විහාරං අගමාසී. තස්ස සුපිනන්තෙපි තං ආරම්මණං න උපට්ඨාසී. සො “අයං කිලෙසො වඨස්සීත්වා අපායසංවත්තනිකො භොති”ති සංවෙගං ජනෙත්වා ආවරියං ආපුච්ඡිත්වා විහාරා නික්ඛම්ම මහාසඨිසරක්ඛිතත්ථෙරස්ස සන්තිකෙ රාගපටිපක්ඛං අසුභකම්මට්ඨානං ගහෙත්වා ගුම්ඛන්තරං පවිසිත්වා පංසුකුලච්චරං සන්ථරිත්වා නිසජ්ජ අනාගාමිමග්ගෙන පඤ්චකාමගුණිකරාගං ඡින්නදිත්වා උට්ඨාය ආවරියං වන්දිත්වා පුනදිවසෙ උද්දෙසමග්ගං පාපුණි. යෙ පන වත්තමානුප්පන්නා, තෙසං පටිපත්තියා පහානං නාම නත්ථී.

16. ඉදානි “උප්පන්නා ව ආසවා පභියන්ති”ති ඉදමෙව පදං ගහෙත්වා යෙ තෙ ආසවා පභියන්ති, තෙසං නානප්පකාරතො අඤ්ඤම්පි පහානකාරණං ආවිකාතුං දෙසනං විත්ථාරෙන්නො අත්ථී, භික්ඛවෙ, ආසවා දස්සනා පහාතබ්බාතිආදිමාහ යථා තං දෙසනාපහෙදකුසලො ධම්මරාජා. තත්ථ දස්සනා පහාතබ්බාති දස්සනෙන පහාතබ්බා. එස නයො සබ්බන්ථ.

දස්සනාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා

17. ඉදානි තානි පදානි අනුපුබ්බතො බ්‍යාකාතුකාමො “කතමෙ ව, භික්ඛවෙ, ආසවා දස්සනා පහාතබ්බා”ති පුච්ඡං කත්වා මූලපරියායවණ්ණනායං චුත්තනයෙනෙව “ඉධ, භික්ඛවෙ, අස්සුතවා පුපුජ්ජනො”ති පුග්ගලාධිට්ඨානං දෙසනං ආරභී. තත්ථ මනසිකරණීයෙ ධම්මෙ නප්පජානාතීති ආවජ්ජිතබ්බෙ සමන්තාහරිතබ්බෙ ධම්මෙ න පජානාති. අමනසිකරණීයෙති තබ්බිපරිතෙ. එස නයො සෙසපදෙසුපි. යස්මා පන ඉමෙ ධම්මා මනසිකරණීයා, ඉමෙ

අමනසිකරණියාති ධම්මතො නියමො නත්ථී, ආකාරතො පන අත්ථී. යෙනා ආකාරෙන මනසිකරියමානා අකුසලුප්පත්තිපදට්ඨානා භොන්ති, තෙනාකාරෙන න මනසිකාතබ්බා. යෙන කුසලුප්පත්තිපදට්ඨානා භොන්ති, තෙනාකාරෙන මනසිකාතබ්බා. තස්මා “ය’ස්ස, භික්ඛවෙ, ධම්මෙ මනසිකරොතො අනුප්පන්නො වා කාමාසවො”ති ආදිමාහ.

තත්ථ ය’ස්සාති යෙ අස්ස අස්සුතවතො පුපුප්පනස්ස. මනසිකරොතොති ආවජ්ජයතො සමන්තාහරන්තස්ස. අනුප්පන්නො වා කාමාසවොති එත්ථ සමුච්චයත්ථො වාසද්දො, න විකප්පත්ථො. තස්මා යථා “යාවතා, භික්ඛවෙ, සත්තා අපදා වා ද්විපදා වා...පෙ.... තථාගතො තෙසං අග්ගමක්ඛායති”ති (ඉතිවු. 90) වුත්තෙ අපදා ව ද්විපදා වාති අත්ථො, යථා ව “භූතානං වා සත්තානං ධීතියා සම්භවෙසීනං වා අනුග්ගහායා”ති (ම. නි. 1.402) වුත්තෙ භූතානඤ්ච සම්භවෙසීනඤ්චාති අත්ථො, යථා ව “අග්ගිතො වා උදකතො වා මිටුහෙදතො වා”ති (උදා. 76) වුත්තෙ අග්ගිතො ව උදකතො ව මිටුහෙදතො වාති අත්ථො, එවම්ධාපි අනුප්පන්නො ව කාමාසවො උප්පජ්ජති, උප්පන්නො ව කාමාසවො පවඩ්ඪතීති අත්ථො දට්ඨබ්බො. එවං සෙසෙසු.

එත්ථ ව කාමාසවොති පඤ්චකාමගුණිකො රාගො. භවාසවොති රූපාරූපභවෙ ඡන්දරාගො, ඤානනිකන්ති ව සස්සතුවිජෙදදිට්ඨිසහගතා. එවං දිට්ඨාසවොපි භවාසවෙ එව සමොධානං ගච්ඡති. අවිජ්ජාසවොති චතුසු සච්චෙසු අඤ්ඤාණං. තත්ථ කාමගුණෙ අස්සාදතො මනසිකරොතො අනුප්පන්නො ව කාමාසවො උප්පජ්ජති, උප්පන්නො ව පවඩ්ඪතී. මහග්ගතධම්මෙ අස්සාදතො මනසිකරොතො අනුප්පන්නො ව භවාසවො උප්පජ්ජති, උප්පන්නො ව පවඩ්ඪතී. තිසු භූමිසු ධම්මෙ චතුර්විපල්ලාසපදට්ඨානභාවෙන මනසිකරොතො අනුප්පන්නො ව අවිජ්ජාසවො උප්පජ්ජති, උප්පන්නො ව පවඩ්ඪතීති වෙදිතබ්බො. වුත්තනායපච්චනීකතො සුක්කපක්ඛො විත්ථාරෙතබ්බො.

කස්මා පන තයො එව ආසවා ඉධ වුත්තාති. විමොක්ඛපටිපක්ඛතො. අප්පණ්ණිතවිමොක්ඛපටිපක්ඛො හි කාමාසවො,. අනිමිත්තසුඤ්ඤතවිමොක්ඛපටිපක්ඛා ඉතරෙ. තස්මා ඉමෙ තයො ආසවෙ උප්පාදෙන්තා තිණ්ණං විමොක්ඛානං අභාගිතො භොන්ති, අනුප්පාදෙන්තා භාගිතොති එතමත්ථං දස්සෙන්තෙන තයො එව වුත්තාති වෙදිතබ්බා. දිට්ඨාසවොපි වා එත්ථ වුත්තො යෙවාති චණ්ණිතමෙතං.

තස්ස අමනසිකරණියානං ධම්මානං මනසිකාරාති මනසිකාරහෙතු, යස්මා තෙ ධම්මෙ මනසි කරොති, තස්මාති වුත්තං භොති. එස නයො දුතියපදෙපි.

“අනුප්පන්නා චෙව ආසවා උප්පජ්ජන්ති, උප්පන්නා ච ආසවා පවඨස්සන්ති”ති හෙට්ඨා චුත්තආසවානංයෙව අහෙදතො නිගමනමෙතං.

18. එත්තාවතා යො අයං පුග්ගලාධිට්ඨානාය දෙසනාය දස්සනා පහාතඛිබ්බෙ ආසවෙ නිද්දිසිතං අස්සුතවා පුට්ඨජ්ජනො චුත්තො, සො යස්මා “අයොනිසො, භික්ඛවෙ, මනසිකරොතො අනුප්පන්නා චෙව ආසවා උප්පජ්ජන්ති”ති එවං සාමඤ්ඤතො චුත්තානං අයොනිසො මනසිකාරපච්චයානං කාමාසවාදීනම්පි අධිට්ඨානං, තස්මා තෙපි ආසවෙ තෙනෙව පුග්ගලෙන දස්සෙත්වා ඉදානි දස්සනා පහාතඛිබ්බෙ ආසවෙ දස්සෙන්නො සො එවං අයොනිසො මනසිකරොති, අහොසිං නු බො අහන්තිආදිමාහ. විචිකිච්ඡාසිසෙන චෙත්ථ දිට්ඨාසවම්පි දස්සෙතං ඉමං දෙසනං ආරභි.

තස්සත්ථො, යස්ස තෙ ඉමිනා චුත්තනයෙන ආසවා උප්පජ්ජන්ති, සො පුට්ඨජ්ජනො, යො වායං “අස්සුතවා”තිආදිනා නයෙන චුත්තො, සො පුට්ඨජ්ජනො එවං අයොනිසො අනුපායෙන උප්පට්ඨන මනසිකරොති. කථං? අහොසිං නු බො...පෙ....සො කුභිං ගාමී භවිස්සතිති. කිං චුත්තං හොති, සො එවං අයොනිසො මනසිකරොති, යථාස්ස “අහං අහොසිං නු බො”තිආදිනා නයෙන චුත්තා සොළසවිධාපි විචිකිච්ඡා උප්පජ්ජන්ති.

තත්ථ අහොසිං නු බො නනු බොති සස්සතාකාරඤ්ච අධිච්චසමුප්පත්තිආකාරඤ්ච නිස්සාය අතීතෙ අත්තනො විජ්ජමානතං අවිජ්ජමානතඤ්ච කඛ්ඛති. කිං කාරණන්ති න චත්තඛිබ්බං. උම්මත්තකො විය භි බාලපුට්ඨජ්ජනො යථා වා තථා වා පවත්ති. අපිච අයොනිසො මනසිකාරොයෙවෙත්ථ කාරණං. එවං අයොනිසො මනසිකාරස්ස පන කිං කාරණන්ති. ස්වෙව පුට්ඨජ්ජනභාවො අරියානං අදස්සනාදීනි වා. නනු ච පුට්ඨජ්ජනොපි යොනිසො මනසිකරොතිති. කො වා එවමාහ න මනසිකරොතිති. න පන තත්ථ පුට්ඨජ්ජනභාවො කාරණං, සද්ධම්මස්සවනකල්‍යාණමිත්තාදීනි තත්ථ කාරණානි. න භි මච්ඡමංසාදීනි අත්තනො අත්තනො පකතියා සුගන්ධානි, අභිසඬ්ඛාරපච්චයා පන සුගන්ධානිපි හොන්ති.

කිං නු බො අහොසිත්ති ජාතිලිඬ්භූපපත්තියො නිස්සාය ඛත්තියො නු බො අහොසිං, බ්‍රාහ්මණවෙස්සසුද්දගහට්ඨපඛිබ්බිතදෙවමනුස්සානං අඤ්ඤතරොති කඛ්ඛති.

කථං නු බොති සණ්ඨානාකාරං නිස්සාය දීසො නු බො අහොසිං, රස්සඛදාතකණ්ඨප්පමාණිකඅප්පමාණිකාදීනං අඤ්ඤතරොති කඛ්ඛති. කෙච්චි

පන ඉස්සරනිම්මානාදිං නිස්සාය කෙන නු බො කාරණෙන අභොසින්නි හෙතුතො කඨිබ්බිති වදන්ති.

කිං හුත්වා කිං අභොසින්නි ජාතිආදීනි නිස්සාය බත්තියො හුත්වා නු බො බ්‍රාහ්මණො අභොසිං...පෙ.... දෙවො හුත්වා මනුස්සොති අත්තතො පරම්පරං කඨිබ්බිති. සබ්බත්ථෙව පන අද්ධානන්ති කාලාධිවචනමෙතං.

භවිස්සාමී නු බො නනු බොති සස්සතාකාරඤ්ච උච්ඡේදාකාරඤ්ච නිස්සාය අනාගතෙ අත්තතො විජ්ජමානතං අවිජ්ජමානතඤ්ච කඨිබ්බිති. සෙසමෙත්ථ චුත්තනයමෙව.

එතරහි වා පච්චුජ්ජන්තමද්ධානන්ති ඉදානි වා පටිසන්ධිං ආදිං කත්වා චුතිපරියන්තං සබ්බමපි වත්තමානකාලං ගහෙත්වා. අජ්ඣත්තං කථංකථී භොතීති අත්තතො බත්ථෙසු විචිකිච්ඡො භොති. අහං නු බොස්මීති අත්තතො අත්ථිභාවං කඨිබ්බිති. යුත්තං පනෙතන්ති? යුත්තං අයුත්තන්ති කා එත්ථ චිත්තා. අපිචෙත්ථ ඉදං වත්ථුමපි උදාහරන්ති. චූළමාතාය කිර පුත්තො මුණ්ඩො, මහාමාතාය පුත්තො අමුණ්ඩො, තං පුත්තං මුණ්ඩෙසු. සො උට්ඨාය අහං නු බො චූළමාතාය පුත්තොති චිත්තෙසි. එවං අහං නු බොස්මීති කඨිබ්බා භොති.

නො නු බොස්මීති අත්තතො නත්ථිභාවං කඨිබ්බිති. තත්‍රාපි ඉදං වත්ථු – එකො කිර මච්ඡෙ ගණ්හන්තො උදකෙ විරට්ඨානෙන සිතිභූතං අත්තතො උගරුං මච්ඡොති චිත්තෙත්වා පහරි. අපරො සුසානපස්සෙ ඛෙත්තං රක්ඛන්තො භීතො සඬකුටිතො සයි. සො පටිබුජ්ඣත්වා අත්තතො ජණ්ණකානි ද්වෙ යක්ඛාති චිත්තෙත්වා පහරි. එවං නො නු බොස්මීති කඨිබ්බිති.

කිං නු බොස්මීති බත්තියොව සමානො අත්තතො බත්තියභාවං කඨිබ්බිති. එස නයො සෙසෙසු. දෙවො පන සමානො දෙවභාවං අජානන්තො නාම නත්ථි. සොපි පන “අහං රූපී නු බො අරූපී නු බො”තිආදීනා නයෙන කඨිබ්බිති. බත්තියාදයො කස්මා න ජානන්තිති වෙ. අපච්චක්ඛා තෙසං තත්ථ තත්ථ කුලෙ උජ්ජන්ති. ගහට්ඨාපි ව පොත්ථලිකාදයො පබ්බජිතසඤ්ඤිතො. පබ්බජිතාපි “කුජ්ජං නු බො මෙ කම්ම”න්තිආදීනා නයෙන ගහට්ඨසඤ්ඤිතො. මනුස්සාපි ව රාජානො විය අත්තති දෙවසඤ්ඤිතො භොන්ති.

කථං නු බොස්මීති චුත්තනයමෙව. කෙවලඤ්චෙත්ථ අබ්භන්තරෙ ජීවො නාම අත්ථිති ගහෙත්වා තස්ස සණ්ඨානාකාරං නිස්සාය දීඝො නු බොස්මි, රස්සවතුරංසජළංසඅට්ඨංසසොළසංසාදීනං අඤ්ඤතරප්පකාරොති කඨිබ්බන්තො කථං නු බොස්මීති කඨිබ්බිති වෙදිතබ්බො. සරීරසණ්ඨානං පන පච්චුජ්ජන්තං අජානන්තො නාම නත්ථි.

කුතො ආගතො, සො කුහිං ගාමී භවිස්සතීති අත්තභාවස්ස ආගතිගතිට්ඨානං කඬ්ඛති.

19. එවං සොළසප්පහෙදං විචිකිච්ඡං දස්සෙන්වා ඉදානි යං ඉමිනා විචිකිච්ඡාසීසෙන දිට්ඨාසවං දස්සෙතුං අයං දෙසනා ආරද්ධා. තං දස්සෙන්තො තස්ස එවං අයොනියො මනසිකරොතො ඡන්තං දිට්ඨිනන්තිආදිමාහ. තත්ථ තස්ස පුග්ගලස්ස යථා අයං විචිකිච්ඡා උප්පජ්ජති, එවං අයොනියො මනසිකරොතො තස්සෙව සවිචිකිච්ඡස්ස අයොනියො මනසිකාරස්ස ථාමගතත්තා ඡන්තං දිට්ඨිනං අඤ්ඤතරා දිට්ඨි උප්පජ්ජතීති චුත්තං හොති. තත්ථ සබ්බපදෙසු වාසද්දො විකප්පත්ථො, එවං වා එවං වා දිට්ඨි උප්පජ්ජතීති චුත්තං හොති. අත්ථි මෙ අත්තාති චෙත්ථ සස්සතදිට්ඨි සබ්බකාලෙසු අත්තතො අත්ථිතං ගණ්හාති. සච්චතො ථෙතතොති භූතතො ච ථීරතො ච, “ඉදං සච්ච”න්ති භූතතො සුට්ඨු දළ්භභාවෙනාති චුත්තං හොති. නත්ථි මෙ අත්තාති අයං පන උච්ඡෙදදිට්ඨි, සතො සත්තස්ස තත්ථ තත්ථ විභවග්ගහණතො. අථ වා පුරිමාපි තිසු කාලෙසු අත්ථිති ගහණතො සස්සතදිට්ඨි, පච්චුප්පන්තමෙව අත්ථිති ගණ්හන්තො උච්ඡෙදදිට්ඨි. පච්ඡිමාපි අතීතානාගතෙසු නත්ථිති ගහණතො භස්මන්තාහුතියොති ගහිතදිට්ඨිකානං විය, උච්ඡෙදදිට්ඨි. අතීතෙ එව නත්ථිති ගණ්හන්තො අධිච්චසමුප්පත්තිකස්සෙව සස්සතදිට්ඨි.

අත්තනාව අත්තානං සඤ්ජානාමීති සඤ්ඤාක්ඛන්ධසීසෙන ඛන්ධෙ අත්තාති ගහෙන්වා සඤ්ඤාය අවසෙසක්ඛන්ධෙ සඤ්ජානතො ඉමිනා අත්තනා ඉමං අත්තානං සඤ්ජානාමීති හොති. අත්තනාව අනත්තානන්ති සඤ්ඤාක්ඛන්ධංයෙව අත්තාති ගහෙන්වා, ඉතරෙ චත්තාරොපි අනත්තාති ගහෙන්වා සඤ්ඤාය තෙසං ජානතො එවං හොති. අනත්තනාව අත්තානන්ති සඤ්ඤාක්ඛන්ධං අනත්තාති. ඉතරෙ චත්තාරො අත්තාති ගහෙන්වා සඤ්ඤාය තෙසං ජානතො එවං හොති, සබ්බාපි සස්සතුව්ඡෙදදිට්ඨියොව.

වදො වෙදෙයොනිආදයො පන සස්සතදිට්ඨියා එව අහිනිවෙසාකාරා. තත්ථ වදතීති වදො, වචිකම්මස්ස කාරකොති චුත්තං හොති. වෙදයතීති වෙදෙයොනා, ජානාති අනුභවති වාති චුත්තං හොති. කිං වෙදෙතීති, තත්ත තත්ත කල්‍යාණපාපකානං කම්මානං විපාකං පටිසංවෙදෙති. තත්ත තත්තාති තෙසු තෙසු යොනිගතිට්ඨිතීනිවාසනිකායෙසු ආරම්මණෙසු වා. නිච්චොති උප්පාදවයරහිතො. ධූවොති ථීරො සාරභූතො. සස්සතොති සබ්බකාලිකො. අවිපරිණාමධම්මොති අත්තතො පකතිභාවං අවිජහනධම්මො, කකණ්ටකො විය නානප්පකාරතං නාපජ්ජති. සස්සතිසමන්ති චන්දසුරියසමුද්දමභාපට්ඨිපබ්බතා ලොකවොහාරෙන සස්සතියොති චූච්චන්ති.

සස්සතීහි සමං සස්සතිසමං. යාව සස්සතියො තිට්ඨන්ති, තාව තට්ඨෙව යස්සතීති ගණ්හතො එවංදිට්ඨි හොති.

ඉදං වුවචති, භික්ඛවෙ, දිට්ඨිගතන්තිආදීසු. ඉදන්ති ඉදාති චත්තබ්බස්ස පච්චක්ඛන්තිදස්සනං. දිට්ඨිගතසම්බන්ධෙන ච ඉදන්ති වුත්තං, න දිට්ඨිසම්බන්ධෙන. එත්ථ ච දිට්ඨියෙව දිට්ඨිගතං, ගුථගතං විය. දිට්ඨිසු වා ගතමිදං දස්සනං ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිඅන්තොගධත්තාතිපි දිට්ඨිගතං. දිට්ඨියා වා ගතං දිට්ඨිගතං. ඉදංඤ්හි අත්ථි මෙ අත්තාතිආදි දිට්ඨියා ගමනමත්තමෙව, නත්ථෙත්ථ අත්තා වා නිච්චො වා කොචිති වුත්තං හොති. සා වායං දිට්ඨි දුන්නිග්ගමනට්ඨෙයන ගහනං. දුරතික්කමට්ඨෙයන සප්පට්ඨයට්ඨෙයන ච කන්තාරො, දුබ්භික්ඛකන්තාරවාලකන්තාරාදයො විය. සම්මාදිට්ඨියා විනිවිජ්ඣනට්ඨෙයන විලොමනට්ඨෙයන වා විසුකං. කදාපි සස්සතස්ස, කදාපි උච්ඡෙදස්ස ගහණතො විරූපං එන්දිතන්ති විජ්ඣන්දිතං. බන්ධනට්ඨෙයන සංයොජනං. තෙනාහ “දිට්ඨිගහනං...පෙ.... දිට්ඨිසංයොජන”න්ති. ඉදානිස්ස තමෙව බන්ධනත්ථං දස්සෙත්තො දිට්ඨිසංයොජනසංයුත්තොතිආදිමාහ. තස්සායං සඬබ්බෙපත්ථො. ඉමිනා දිට්ඨිසංයොජනෙන සංයුත්තො පුට්ඨ්ථෙනා එතෙහි ජාතිආදීහි න පරිමුච්චතිති. කිං වා බහුනා, සකලවට්ටදුක්ඛතොපි න මුච්චතිති.

20. එවං ඡප්පහෙදං දිට්ඨාසවං දස්සෙත්වා යස්මා සීලබ්බතපරාමාසො කාමාසවාදිවචනෙනෙව දස්සිතො හොති. කාමසුබත්ථඤ්ඤි හවසුබභවවිසුද්ධිඅත්ථඤ්ඤ ආවිජ්ජාය අභිභූතා ඉතො බහිද්ධා සමණබ්බාහිමණා සීලබ්බතාති පරාමසන්ති, තස්මා තං අදස්සෙත්වා දිට්ඨිග්ගහණෙන වා තස්ස ගහිතත්තාපි තං අදස්සෙත්වා ඉදානි යො පුග්ගලො දස්සනා පහාතබ්බෙ ආසවෙ පජහති, තං දස්සෙත්වා තෙසං ආසවානං පහානං දස්සෙතුං පුබ්බෙ වා අයොනියො මනසිකරොතො පුට්ඨ්ථෙනස්ස තෙසං උප්පත්තිං දස්සෙත්වා ඉදානි තබ්බිපරිතස්ස පහානං දස්සෙතුං සුතවා ච බො, භික්ඛවෙතිආදිමාහ.

තස්සත්ථො, යාව “සො ඉදං දුක්ඛ”න්ති ආගච්ඡති, තාව හෙට්ඨා වුත්තනයෙන ච වුත්තපච්චතීකතො ච වෙදිතබ්බො. පච්චතීකතො ච සබ්බාකාරෙන අරියධම්මස්ස අකොවිදාවිනිතපච්චතීකතො අයං “සුතවා අරියසාවකො අරියධම්මස්ස කොවිදො අරියධම්මෙ සුවිනිතො”ති වෙදිතබ්බො. අපිච බො සිබාපත්තවිපස්සනතො පහුති යාව ගොත්රහු, තාව තදනුරූපෙන අත්ථෙත අයං අරියසාවකොති වෙදිතබ්බො.

21. “සො ඉදං දුක්ඛන්ති යොනියො මනසි කරොති”තිආදීසු පන අයං අත්ථවිභාවනා, සො චතුසච්චකම්මට්ඨානිකො අරියසාවකො තණ්හාවජ්ජා

තෙභූමකා ඛන්ධා දුක්ඛං, තණ්හා දුක්ඛසමුදයො, උභින්නං අප්පචත්ති නිරොධො, නිරොධසම්පාපකො මග්ගොති එවං පුබ්බෙව ආචරියසන්නිකෙ උග්ගහිතවතුසච්චකම්මට්ඨානො අපරෙන සමයෙන විපස්සනාමග්ගං සමාරුළ්භො සමානො තෙ තෙභූමකෙ ඛන්ධෙ ඉදං දුක්ඛන්ති යොනිසො මනසි කරොති, උපායෙන පටෙන සමන්නාහරති වෙව විපස්සති ව. එත්ථ හි යාව සොතාපත්තිමග්ගො, තාව මනසිකාරසීසෙනෙව විපස්සනා චුත්තා. යා පනායං තස්සෙව දුක්ඛස්ස සමුට්ඨාපිකා පභාවිකා තණ්හා, අයං සමුදයොති යොනිසො මනසි කරොති. යස්මා පන දුක්ඛඤ්ච සමුදයො ච ඉදං යානං පත්වා නිරුජ්ඣන්ති නප්පචත්තන්ති, තස්මා යදිදං නිබ්බානං නාම, අයං දුක්ඛනිරොධොති යොනිසො මනසි කරොති. නිරොධසම්පාපකං අට්ඨච්ඡිග්ගං මග්ගං අයං දුක්ඛනිරොධගාමීති පටිපදාති යොනිසො මනසි කරොති, උපායෙන පටෙන සමන්නාහරති වෙව විපස්සති ව.

තත්ත්වං උපායො, අභිනිවෙසො නාම වට්ටෙ හොති, විවට්ටෙ නත්ථී. තස්මා “අයං අත්ථී ඉමස්මිං කායෙ පට්ඨිධාතු, ආපොධාතු”ති ආදිනා නයෙන සකසන්නතියං චත්තාරි භූතානි තදනුසාරෙන උපාදාරුපානි ව පරිග්ගහෙත්වා අයං රූපක්ඛන්ධොති වචන්ථපෙති. තං වචන්ථාපයතො උප්පන්නෙ තදාරම්මණෙ විත්තවෙතසිකෙ ධම්මෙ ඉමෙ චත්තාරො අරූපක්ඛන්ධාති වචන්ථපෙති. තතො ඉමෙ පඤ්චක්ඛන්ධා දුක්ඛන්ති වචන්ථපෙති. තෙ පන සඬ්ඛෙපතො නාමඤ්ච රූපඤ්චාති ද්වෙ භාගායෙව හොන්ති. ඉදඤ්ච නාමරූපං සහෙතු සප්පච්චයං උප්පජ්ජති. තස්ස අයං හෙතු අයං පච්චයොති අවිජ්ජාභවතණ්හාකම්මාභාරාදිකෙ හෙතුපච්චයෙ වචන්ථපෙති. තතො තෙසං පච්චයානඤ්ච පච්චයුප්පන්නධම්මානඤ්ච යාථාවසරසලක්ඛණං වචන්ථපෙත්වා ඉමෙ ධම්මා අභුත්වා හොන්තීති අනිච්චලක්ඛණං ආරොපෙති, උදයබ්බයපිළිත්තතා දුක්ඛාති දුක්ඛලක්ඛණං ආරොපෙති. අවසචත්තනතො අනත්තාති අනත්තලක්ඛණං ආරොපෙති. එවං තිණි ලක්ඛණානි ආරොපෙත්වා පටිපාටියා විපස්සනං පවත්තෙන්තො සොතාපත්තිමග්ගං පාපුණාති.

තස්මිං ඛණෙ චත්තාරි සච්චානි එකපට්ඨෙධෙනෙව පටිච්ඡ්ඣන්ති, එකාභිසමයෙන අභිසමෙති. දුක්ඛං පරිඤ්ඤාපට්ඨෙධෙන පටිච්ඡ්ඣන්ති, සමුදයං පභානපට්ඨෙධෙන, නිරොධං සච්ඡිකිරියාපට්ඨෙධෙන, මග්ගං භාවනාපට්ඨෙධෙන. දුක්ඛඤ්ච පරිඤ්ඤාභිසමයෙන අභිසමෙති...පෙ.... මග්ගං භාවනාභිසමයෙන අභිසමෙති, නො ච ඛො අඤ්ඤමඤ්ඤෙන ඤාණෙන. එකඤාණෙනෙව හි එස නිරොධං ආරම්මණතො, සෙසානි කිච්චතො පටිච්ඡ්ඣන්ති වෙව අභිසමෙති ව. න හිස්ස තස්මිං සමයෙ එවං හොති – “අහං දුක්ඛං පරිජානාමි”ති වා...පෙ.... “මග්ගං භාවෙමි”ති වා. අපිච ඛිචස්ස

ආරම්මණං කත්වා පටිවෙධවසෙන නිරොධං සච්ඡිකරොතො එවං තං ඤාණං දුක්ඛපරිඤ්ඤාකිච්චම්පි සමුදයපහානකිච්චම්පි මග්ගභාවනාකිච්චම්පි කරොති යෙව. තස්සෙවං උපායෙන යොනිසො මනසිකරොතො තිණි සංයොජනානි පහියන්ති, විසතිවත්ථුකා සක්කායදිට්ඨි, අට්ඨවත්ථුකා විචිකිච්ඡා, “සිලෙන සුද්ධි වතෙන සුද්ධි”ති සිලබ්බතානං පරාමසනතො සිලබ්බතපරාමාසොති. තත්ථ චතුසු ආසවෙසු සක්කායදිට්ඨිසිලබ්බතපරාමාසා දිට්ඨාසවෙන සභිගහිතත්තා ආසවා වෙව සංයොජනා ව. විචිකිච්ඡා සංයොජනමෙව, න ආසවො. “දස්සනා පහාතබ්බා ආසවා”ති එත්ථ පරියාපන්නත්තා පන ආසවාති.

“ඉමෙ වුච්චන්ති...පෙ.... පහාතබ්බා”ති ඉමෙ සක්කායදිට්ඨිආදයො දස්සනා පහාතබ්බා නාම ආසවාති දස්සෙන්නො ආහ. අථ වා යා අයං ඡන්තං දිට්ඨිතං අඤ්ඤතරා දිට්ඨි උප්පජ්ජතිති එවං සරුපෙනෙව සක්කායදිට්ඨි විහත්තා. තං සන්ධායාහ “ඉමෙ වුච්චන්ති, භික්ඛවෙ”ති. සා ව යස්මා සහජාතපහානෙකට්ඨෙහි සද්ධිං පහියති. දිට්ඨාසවෙ හි පහියමානෙ තංසහජාතො චතුසු දිට්ඨිසම්පයුත්තවිත්තෙසු කාමාසවොපි අවිජ්ජාසවොපි පහියති. පහානෙකට්ඨො පන චතුසු දිට්ඨිවිජ්ජයුත්තෙසු නාගසුපණ්ණාදිසම්ථිද්ධිපත්ථනාවසෙන උප්පජ්ජමානො භවාසවො. තෙනෙව සම්පයුත්තො අවිජ්ජාසවොපි, ද්විසු දොමනස්සවිත්තෙසු පාණාතිපාතාදිනිබ්බත්තකො අවිජ්ජාසවොපි, තථා විචිකිච්ඡාවිත්තසම්පයුත්තො අවිජ්ජාසවොපිති එවං සබ්බථාපි අවසෙසා තයොපි ආසවා පහියන්ති. තස්මා බහුවචනනිද්දෙසො කතොති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. එස පොරාණානං අධිජ්ජායො.

දස්සනා පහාතබ්බාති දස්සනං නාම සොතාපත්තිමග්ගො, තෙන පහාතබ්බාති අත්ථො. කස්මා සොතාපත්තිමග්ගො දස්සනං? පයමං නිබ්බාතදස්සනතො. නනු ගොත්රභූ පයමතරං පස්සතිති? නො න පස්සති. දිස්වා කත්තබ්බකිච්චං පන න කරොති සංයොජනානං අප්පහානතො. තස්මා පස්සතිති න චත්තබ්බො. යත්ථ කත්ථවි රාජානං දිස්වාපි පණ්ණාකාරං දත්වා කිච්චනිජ්ජත්තියා අදිට්ඨත්තා “අජ්ජාපි රාජානං න පස්සාමි”ති වදන්තො ගාමවාසී පුරිසො වෙත්ථ නිදස්සනං.

දස්සනාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සංචරාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා

22. එවං දස්සනෙන පහාතබ්බෙ ආසවෙ දස්සෙත්වා ඉදානි තදනන්තරුද්දිට්ඨෙය් සංචරා පහාතබ්බෙ දස්සෙතුං, කතමෙ ව, භික්ඛවෙ, ආසවා සංචරා පහාතබ්බාති

ආහ. එවං සබ්බත්ථ සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. ඉතො පරඤ්ඡි අත්ථමත්තමෙව වණ්ණයිස්සාම.

නනු ච දස්සනෙන භාවනායාති ඉමෙහි ද්විති අප්පහාතබ්බො ආසවො නාම නත්ථි, අථ කස්මා විසුං සංවරාදිහි පහාතබ්බෙ දස්සෙතීති. සංවරාදිහි පුබ්බභාගෙ වික්ඛම්භිතා ආසවා චතුහි මග්ගෙහි සමුග්ගාතං ගච්ඡන්ති, තස්මා තෙසං මග්ගානං පුබ්බභාගෙ ඉමෙහි පඤ්චභාකාරෙහි වික්ඛම්භනප්පහානං දස්සෙන්නො එවමාහ. තස්මා යො වායං චුත්තො පඨමො දස්සනමග්ගොයෙව, ඉදානි භාවනානාමෙන චුච්චිස්සන්ති තයො මග්ගා, තෙසං සබ්බෙසම්පි අයං පුබ්බභාගපටිපදාති වෙදිතබ්බො.

තත්ථ ඉධාති ඉමස්මිං සාසනෙ. පටිසඬ්ඛාති පටිසඬ්ඛාය. තත්ථායං සඬ්ඛාසද්දො ඤාණකොට්ඨාසපඤ්ඤත්තිගණනාසු දිස්සති. “සඬ්ඛායෙකං පටිසෙවති” තිආදීසු (ම. නි. 2.168) හි ඤාණෙ දිස්සති. “පපඤ්චසඤ්ඤාසඬ්ඛා සමුදාවරන්ති” තිආදීසු (ම. නි. 1.201) කොට්ඨාසෙ. “තෙසං තෙසං ධම්මානං සඬ්ඛා සමඤ්ඤා” තිආදීසු (ධ. ස. 1313) පඤ්ඤත්තියං. “න සුකරං සඬ්ඛාතු” තිආදීසු (සං. නි. 2.128) ගණනායං. ඉධ පන ඤාණෙ දට්ඨබ්බො.

පටිසඬ්ඛා යොනිසොති හි උපායෙන පථෙන පටිසඬ්ඛාය ඤත්වා පච්චෙක්ඛිත්වාති අත්ථො. එත්ථ ච අසංවරෙ ආදීනවපටිසඬ්ඛා යොනිසො පටිසඬ්ඛාති වෙදිතබ්බො. සා වායං “වරං, හික්ඛවෙ, තත්තාය අයොසලාකාය ආදිත්තාය සම්පජ්ජිතාය සජොතිභූතාය චක්ඛුන්ද්‍රියං සම්පලිමට්ඨං, න ත්වෙව චක්ඛුච්ඤ්ඤෙයොසු රූපෙසු අනුබ්බාසද්වයො නිමිත්තග්ගාහො” තිආදීනා (සං. නි. 4.235) ආදිත්තපරියායනායෙන වෙදිතබ්බො. චක්ඛුන්ද්‍රියසංවරසංචුතො විහරතීති එත්ථ චක්ඛුමෙව ඉන්ද්‍රියං චක්ඛුන්ද්‍රියං, සංවරණතො සංවරො, පිදහනතො ථකනතොති චුත්තං හොති. සතියා එතං අධිවචනං. චක්ඛුන්ද්‍රියෙ සංවරො චක්ඛුන්ද්‍රියසංවරො. තිත්ථකාකො ආවාටකච්ඡපො වනමහිංසොතිආදයො විය.

තත්ථ කිඤ්චාපි චක්ඛුන්ද්‍රියෙ සංවරො වා අසංවරො වා නත්ථි. න හි චක්ඛුපසාදං නිස්සාය සති වා මුට්ඨසච්චං වා උප්පජ්ජති. අපිච යදා රූපාරම්මණං චක්ඛුස්ස ආපාථං ආගච්ඡති, තදා භවඬ්ඛෙ ද්වික්ඛත්තුං උප්පජ්ජිත්වා නිරුද්ධෙ කිරියමනොධාතු ආවජ්ජනකිච්චං සාධයමානා උප්පජ්ජිත්වා නිරුජ්ඣති, තතො චක්ඛුච්ඤ්ඤාණං දස්සනකිච්චං, තතො විපාකමනොධාතු සම්පට්ච්ඡනකිච්චං, තතො විපාකාහෙතුකමනොච්ඤ්ඤාණධාතු සන්තීරණකිච්චං, තතො කිරියාහෙතුකමනොච්ඤ්ඤාණධාතු වොට්ඨබ්බනකිච්චං සාධයමානා උප්පජ්ජිත්වා නිරුජ්ඣති. තදනන්තරං ජවනං ජවති.

තත්ථපි නෙව භවඤ්ඤාසමයෙ, න ආවජ්ජනාදීනං අඤ්ඤාතරසමයෙ සංවරො වා අසංවරො වා අත්ථී. ජවනක්ඛණෙ පන සචෙ දුස්සීලාං වා මුට්ඨසච්චං වා අඤ්ඤාණං වා අක්ඛන්ති වා කොසජ්ජං වා උජ්ජජ්ජති, අයං අසංවරො හොති. එවං හොන්තොපි සො චක්ඛන්ද්‍රියෙ අසංවරොති වුච්චති. කස්මා? තස්මිඤ්ඤි සති ද්වාරම්පි අගුත්තං හොති, භවඤ්ඤාමිපි ආවජ්ජනාදීනි වීථිචිත්තානිපි. යථා කිං, යථා නගරෙ චතුස්ස ද්වාරෙස්ස අසංවුතෙස්ස කිඤ්ඤාපි අන්තො සරකොට්ඨකගඤ්ඤාදයො සුසංවුතා, තථාපි අන්තොනගරෙ සබ්බං භණ්ඩං අරක්ඛිතං අගොපිතමෙව හොති. නගරද්වාරෙන හි පවිසිත්වා වොරා යදිච්ඡන්ති, තං කරෙය්‍යං, එවමෙව ජවනෙ දුස්සීලාදීස්ස උජ්ජන්තෙස්ස, තස්මිං අසංවරෙ සති ද්වාරම්පි අගුත්තං හොති, භවඤ්ඤාමිපි ආවජ්ජනාදීනි වීථිචිත්තානිපිති.

තස්මිං පන සීලාදීස්ස උජ්ජන්තෙස්ස ද්වාරම්පි ගුත්තං හොති, භවඤ්ඤාමිපි ආවජ්ජනාදීනි වීථිචිත්තානිපි. යථා කිං? යථා නගරද්වාරෙස්ස සුසංවුතෙස්ස කිඤ්ඤාපි අන්තො සරාදයො අසංවුතා, තථාපි අන්තොනගරෙ සබ්බං භණ්ඩං සුරක්ඛිතං සුගොපිතමෙව හොති. නගරද්වාරෙස්ස හි පිහිතෙස්ස වොරානං පච්චෙසො නත්ථී, එවමෙව ජවනෙ සීලාදීස්ස උජ්ජන්තෙස්ස ද්වාරම්පි සුගුත්තං හොති, භවඤ්ඤාමිපි ආවජ්ජනාදීනි වීථිචිත්තානිපි. තස්මා ජවනක්ඛණෙ උජ්ජජ්ජමානොපි චක්ඛන්ද්‍රියෙ සංවරොති වුත්තො. ඉධ වායං සතිසංවරො අධිජ්ජෙතොති චෙදිතබ්බො. චක්ඛන්ද්‍රියසංවරෙන සංවුතො චක්ඛන්ද්‍රියසංවරසංවුතො, උපෙතොති වුත්තං හොති. තථා හි, පාතිමොක්ඛසංවරසංවුතොති ඉමස්ස විභජ්ජිතෙ “ඉමිනා පාතිමොක්ඛසංවරෙන උපෙතො හොති...පෙ.... සමන්තාගතො”ති (විභ. 511) වුත්තං. තං එකජ්ඣං කත්වා චක්ඛන්ද්‍රියසංවරෙන සංවුතොති එවමත්ථො චෙදිතබ්බො.

අථ වා සංවරීති සංවුතො, ථකෙසි පිදහීති වුත්තං හොති. චක්ඛන්ද්‍රියෙ සංවරසංවුතො චක්ඛන්ද්‍රියසංවරසංවුතො, චක්ඛන්ද්‍රියසංවරසඤ්ඤිතං සතිකවාටං චක්ඛද්වාරෙ, සරද්වාරෙ කවාටං විය සංවරී ථකෙසි පිදහීති වුත්තං හොති. අයමෙව චෙත්ථ අත්ථො සුන්දරතරො. තථා හි “චක්ඛන්ද්‍රියසංවරං අසංවුතස්ස විහරතො සංවුතස්ස විහරතො”ති එතෙස්ස පදෙස්ස අයමෙව අත්ථො දිස්සති.

විහරතීති එවං චක්ඛන්ද්‍රියසංවරසංවුතො යෙන කෙනචි ඉරියාපථවිහාරෙන විහරති. යඤ්ඤිස්සාතිආදිමිහි යං චක්ඛන්ද්‍රියසංවරං අස්ස හික්ඛුතො අසංවුතස්ස අථකෙත්වා අපිදහිත්වා විහරන්තස්සාති එවමත්ථො චෙදිතබ්බො. අථ වා, යෙ-කාරස්ස යන්ති ආදෙසො. හිකාරො ච පදපුරුණො, යෙ අස්සාති අත්ථො.

උප්පජ්ජෙය්‍යුන්ති නිබ්බන්තෙය්‍යුං. ආසවා විසාතපරිලාභානි චත්තාරො ආසවා ච අඤ්ඤා ච විසාතකරා කිලෙසපරිලාභා විපාකපරිලාභා ච. චක්ඛුද්වාරෙ හි ඉට්ඨාරම්මණං ආපාඨගතං කාමස්සාදවසෙන අස්සාදයතො අහිනන්දතො කාමාසවො උප්පජ්ජති, ඊදිසං අඤ්ඤස්මිම්පි සුගතිහවෙ ලහිස්සාමීති භවපත්ථනාය අස්සාදයතො භවාසවො උප්පජ්ජති, සත්තොති වා සත්තස්සාති වා ගණ්හන්තස්ස දිට්ඨාසවො උප්පජ්ජති, සබ්බෙහෙව සහජාතං අඤ්ඤාණං අවිජ්ජාසවොති චත්තාරො ආසවා උප්පජ්ජන්ති. තෙහි සම්පයුත්තා අපරෙ කිලෙසා විසාතපරිලාභා, ආයතිං වා තෙසං විපාකා. තෙපි හි අසංවුතස්සෙව විහරතො උප්පජ්ජෙය්‍යුන්ති වුච්චන්ති.

එවංස තෙති එවං අස්ස තෙ. එවං එතෙන උපායෙන න භොන්ති, නො අඤ්ඤාති වුත්තං භොති. එස නයො පට්ඨංගො යොනිසො යොතින්ද්‍රියසංවරසංවුතොතිආදීසු.

ඉමෙ වුච්චන්ති, භික්ඛවෙ, ආසවා සංවරා පහාතබ්බාති ඉමෙ ඡසු ද්වාරෙසු චත්තාරො චත්තාරො කත්වා චතුර්විසති ආසවා සංවරෙන පහාතබ්බාති වුච්චන්ති. සබ්බන්තෙව චෙත්ථ සතිසංවරො එව සංවරොති වෙදිතබ්බො.

සංවරාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පට්ඨෙවනාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා

23. පට්ඨංගො යොනිසො චීවරන්තිආදීසු යං චත්තබ්බං, තං සබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ සීලකථායං වුත්තමෙව. යඤ්ඤිස්සාති යං චීවරපිණ්ඩපාතාදීසු වා අඤ්ඤතරං අස්ස. අප්පට්ඨෙවතොති එවං යොනිසො අප්පට්ඨෙවන්තස්ස. සෙසං වුත්තනයමෙව. කෙවලං පනිධ අලද්ධං චීවරාදිං පත්ථයතො ලද්ධං වා අස්සාදයතො කාමාසවස්ස උප්පත්ති වෙදිතබ්බො. ඊදිසං අඤ්ඤස්මිම්පි සම්පත්තිහවෙ සුගතිහවෙ ලහිස්සාමීති භවපත්ථනාය අස්සාදයතො භවාසවස්ස, අහං ලහාමි න ලහාමීති වා මය්හං වා ඉදන්ති අත්තසඤ්ඤං අධිට්ඨහතො දිට්ඨාසවස්ස උප්පත්ති වෙදිතබ්බො. සබ්බෙහෙව පන සහජාතො අවිජ්ජාසවොති එවං චතුර්තං ආසවානං උප්පත්ති විපාකපරිලාභා ච නවවෙදනුප්පාදනතොපි වෙදිතබ්බො.

ඉමෙ වුච්චන්ති, භික්ඛවෙ, ආසවා පට්ඨෙවනා පහාතබ්බාති ඉමෙ එකමෙකස්මිං පච්චයෙ චත්තාරො චත්තාරො කත්වා සොළස ආසවා ඉමිනා ඤාණසංවරසංඝාතෙන පච්චවෙක්ඛණපට්ඨෙවනෙන පහාතබ්බාති වුච්චන්ති.

පට්ඨෙවනාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අධිවාසනාපහනබ්බආසවවණ්ණනා

24. පටිසඬ්ඛා යොනියො බමො හොති සීතස්සාති උපායෙන පථෙන පච්චචෙක්ඛිත්වා බමො හොති සීතස්ස සීතං බමති සහති, න අවිරජ්ජරියො විය අප්පමත්තකෙනපි සීතෙන චලති කම්පති කම්මට්ඨානං විජහති. අපිච බො ලොමසනාගත්ථෙරො විය අනප්පකෙනාපි සීතෙන චූට්ඨො න චලති න කම්පති, කම්මට්ඨානමෙව මනසි කරොති. ථෙරො කිර වෙනියපබ්බතෙ පියඬ්ගුහායං පධානසරෙ විහරන්තො අන්තරට්ඨකෙ භිමපාතසමයෙ ලොකන්තරිකන්තරයෙ පච්චචෙක්ඛිත්වා කම්මට්ඨානං අවිජහන්තොව අබ්භොකාසෙ චිතිනාමෙසි. එවං උණ්හාදීසුපි අත්ථයොජනා වෙදිතබ්බා.

කෙවලඤ්ඤි යො භික්ඛු අධිමත්තමපි උණ්හං සහති ස්වෙච ථෙරො විය, අයං “බමො උණ්හස්සා”ති වෙදිතබ්බො. ථෙරො කිර ගිම්හසමයෙ පච්ඡාහත්තං බහිවඬ්කමෙ නිසීදි. කම්මට්ඨානං මනසිකරොන්තො සෙදාපිස්ස කච්ඡෙහි මුච්චන්ති. අථ නං අන්තෙවාසිකො ආහ “ඉධ, හන්තෙ, නිසීදං, සීතලො ඔකාසො”ති. ථෙරො “උණ්හහයෙනෙවමිහි ආචුසො ඉධ නිසින්තො”ති අවිචිමහාතිරයං පච්චචෙක්ඛිත්වා නිසීදියෙව. උණ්හන්ති චෙන්ථ අග්ගිසන්තාපොව වෙදිතබ්බො. සූරියසන්තාපවසෙන පනෙතං වත්ථු චුත්තං.

යො ච ද්වෙ තයො වාරෙ හත්තං වා පානීයං වා අලහමානොපි අනමතග්ගෙ සංසාරෙ අත්තනො පෙත්තිවිසයුපපත්ති. පච්චචෙක්ඛිත්වා අවෙධෙන්තො කම්මට්ඨානං න විජහතියෙව. අධිමත්තෙහි ඩංසමකසවාතාතපසම්ඵස්සෙහි චූට්ඨො වාපි තිරව්ඡානුපපත්ති. පච්චචෙක්ඛිත්වා අවෙධෙන්තො කම්මට්ඨානං න විජහතියෙව. සරීසපසම්ඵස්සෙන චූට්ඨො වාපි අනමතග්ගෙ සංසාරෙ සීහබ්බග්ගාදිමුඛෙසු අනෙකවාරං පරිවත්තිතපුබ්බහාවං පච්චචෙක්ඛිත්වා අවෙධෙන්තො කම්මට්ඨානං න විජහතියෙව පධානියත්ථෙරො විය. අයං “බමො ජීසව්ඡාය...පෙ.... සරීසපසම්ඵස්සාන”න්ති වෙදිතබ්බො.

ථෙරං කිර බණ්ඩවෙලවිහාරෙ කණ්ණිකාරපධානියසරෙ අරියවංසං සුණන්තං ඝොරවිසො සප්පො ඩංසි. ථෙරො ඡානිත්වාපි පසන්නචිත්තො නිසින්තො ධම්මංයෙව සුණාති. විසවෙගො ථද්ධො අහොසි. ථෙරො උපසම්පදමණ්ඩලං ආදිං කත්වා සීලං පච්චචෙක්ඛිත්වා පරිසුද්ධසීලොහමස්මිති පීති. උප්පාදෙසි. සහ පිතුප්පාදා විසං නිවත්තිත්වා පථවිං පාවිසි. ථෙරො තත්ථෙව චිත්තෙකග්ගතං ලභිත්වා විපස්සනං වඬ්ඨෙත්වා අරහත්තං පාපුණ්.

යො පන අක්කොසවසෙන දුරුත්තෙ දුරුත්තත්තායෙව ච දුරාගතෙ අපි අන්තිමචත්ථුසඤ්ඤිතෙ වචනපථෙ සුත්වා ඛන්තිගුණංයෙව පච්චචෙක්ඛිත්වා

න වෙධනී දීඝභාණකඅභයත්ථෙරො විය. අයං “ඛමො දුරුක්ඛානං දුරාගතානං වචනපථාන”න්ති වෙදිතබ්බො.

ථෙරො කීර පච්චයසන්නොසභාවනාරාමතාය මහාඅරියවංසජ්ජපිපදං කථෙසී, සබ්බො මහාගාමො ආගච්ඡති. ථෙරස්ස මහාසක්කාරො උජ්ජජ්ජති. තං අඤ්ඤතරො මහාථෙරො අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො දීඝභාණකො අරියවංසං කථෙමීති සබ්බරත්තිං කොලාහලං කරොසීතිආදීහි අක්කොසී. උභොපි ච අත්තනො අත්තනො විහාරං ගච්ඡන්තා ගාචුතමත්තං එකපථෙන අගමංසු. සකලගාචුතමීපි සො තං අක්කොසියෙව. තතො යත්ථ ද්වින්නං විහාරානං මග්ගො හිජ්ජති, තත්ථ යත්වා දීඝභාණකත්ථෙරො තං වන්දිත්වා “එස, භන්තෙ, තුම්භාකං මග්ගො”ති ආහ. සො අසුණන්තො විය අගමාසී. ථෙරොපි විහාරං ගන්ත්වා පාදෙ පක්ඛාලෙත්වා නිසීදි. තමෙනං අන්තෙවාසිකො “කිං, භන්තෙ, සකලගාචුතං පරිභාසන්තං න කිඤ්චි අවොචුත්ථා”ති ආහ. ථෙරො “ඛන්තියෙව, ආචුසො, මය්හං භාරො, න අක්ඛන්ති. එකපදුද්ධාරෙපි කම්මට්ඨානවියොගං න පස්සාමී”ති ආහ. එත්ථ ච වචනමෙව වචනපථොති වෙදිතබ්බො.

යො පන උජ්ජන්නා සාරීරිකා වෙදනා දුක්ඛමනට්ඨෙන දුක්ඛා, ඛලට්ඨෙන තිබ්බා, ඵරුසට්ඨෙන බරා, තිබ්බිණට්ඨෙන කටුකා, අස්සාදවිරහතො අසානා, මනං අවධිස්ථනතො අමනාපා, පාණහරණසමත්ථතාය පාණහරා අධිවාසෙතියෙව, න වෙධනී. එවං සභාවො හොති විත්තලපබ්බතෙ පධානියත්ථෙරො විය. අයං “උජ්ජන්නානං...පෙ.... අධිවාසනජාතිකො”ති වෙදිතබ්බො.

ථෙරස්ස කීර රත්තිං පධානෙන විනිනාමෙත්වා ධීතස්ස උදරවාතො උජ්ජජ්ජී. සො තං අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො ආවත්තති පරිවත්තති. තමෙනං වඩ්ඤ්ඤාපස්සෙ ධීතො පිණ්ඩපාතියත්ථෙරො ආහ “ආචුසො, පබ්බජිතො නාම අධිවාසනසීලො හොති”ති. සො “සාධු, භන්තෙ”ති අධිවාසෙත්වා නිව්චලො සයි. වාතො නාහිතො යාව හදයං ඵාලෙති. ථෙරො වෙදනං වික්ඛම්භෙත්වා විපස්සන්තො මුහුත්තෙන අනාගාමී භුත්වා පරිනිබ්බාසීති.

යඤ්ඤිස්සාති සීතාදීසු යංකිඤ්චි එකධම්මමිපි අස්ස. අනධිවාසයතොති අනධිවාසෙත්තස්ස අක්ඛමන්තස්ස. සෙසං චුත්තනයමෙව. ආසචුජ්ජත්ති පනෙත්ථ එවං වෙදිතබ්බො. සීතෙන චුට්ඨස්ස උණ්හං පත්ථයන්තස්ස කාමාසවො උජ්ජජ්ජති, එවං සබ්බත්ථ. නත්ථි නො සම්පත්තිහවෙ සුගතිහවෙ සීතං වා උණ්හං වාති හවං පත්ථයන්තස්ස භවාසවො. මය්හං සීතං උණ්හන්ති ගාහො දිට්ඨාසවො. සබ්බෙහෙව සම්පයුත්තො අවිජ්ජාසවොති.

“ඉමෙ වුවචන්ති...පෙ.... අධිවාසනා පහාතඛිබා”ති ඉමෙ සීතාදිසු එකමෙකස්ස වසෙන චත්තාරො චත්තාරො කත්වා අනෙකෙ ආසවා ඉමාය ඛන්තිසංවරසඬ්ඛාතාය අධිවාසනාය පහාතඛිබාති වුවචන්තිති අත්ථො. එත්ථ ව යස්මා අයං ඛන්ති සීතාදිධම්මෙ අධිවාසෙති, අත්තනො උපරි ආරොපෙත්වා වාසෙතියෙව. න අසහමානා හුත්වා නිරස්සති, තස්මා “අධිවාසනා”ති වුවචන්ති වෙදිතඛිබා.

අධිවාසනාපහාතඛිබාආසවචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පරිවජ්ජනාපහාතඛිබාආසවචණ්ණනා

25. පටිසඬ්ඛා යොනිසො චණ්ඩං හත්ථීං පරිවජ්ජෙතිති අහං සමණොති චණ්ඩස්ස හත්ථීස්ස ආසන්නෙ න යාතඛිබං. තතොනිදානඤ්චි මරණම්පි සියා මරණමත්තම්පි දුක්ඛන්ති එවං උපායෙන පටෙන පච්චයෙන පච්චවෙක්ඛිත්වා චණ්ඩං හත්ථීං පරිවජ්ජෙති පටික්කමති. එස නයො සබ්බත්ථං. චණ්ඩන්ති ව දුට්ඨං, වාළන්ති වුත්තං හොති. බාණුන්ති බදිරබාණුආදිං. කණ්ටකට්ඨානන්ති කණ්ටකානං යානං, යත්ථ කණ්ටකා විජ්ජන්ති, තං ඔකාසන්ති වුත්තං හොති. සොඛිහන්ති සබ්බතො පරිවජිත්තතටං. පපාතන්ති එකතො ඡිත්තතටං. චන්දනිකන්ති උච්ඡිට්ඨොදකගඬ්ඛමලාදීනං ඡඩ්ඛනට්ඨානං. ඔළිගල්ලන්ති තෙසංයෙව සකද්දමාදීනං සන්දනොකාසං. තං ජණ්ණමත්තම්පි අසුචිහරිතං හොති, ද්වෙපි චෙතානි යානානි අමනුස්සදුට්ඨානි හොන්ති. තස්මා තානි වජ්ජෙතඛිබාති. අනාසනෙති එත්ථ පන අයුත්තං ආසනං අනාසනං, තං අත්ථතො අනියතවත්ථුකං රහොපට්ඨිජන්තාසනන්ති වෙදිතඛිබං. අගොචරෙති එත්ථපි ව අයුත්තො ගොචරො අගොචරො, සො වෙසියාදිහෙදතො පඤ්චවිධො. පාපකෙ මිත්තෙති ලාමකෙ දුස්සිලෙ මිත්තපතිරූපකෙ, අමිත්තෙ වා. හජන්තන්ති සෙවමානං. විඤ්ඤා සබ්බන්තොති පණ්ඩිතා බුද්ධිසම්පන්නා සබ්බන්තොති, හික්ඛුනමෙතං අධිවචනං. තෙ හි එකකම්මං එකද්දෙසො සමසික්ඛතාති ඉමං බ්‍රහ්මං සමානං වරන්ති, තස්මා සබ්බන්තොති වුවචන්ති. පාපකෙසු යානෙසුති ලාමකෙසු යානෙසු. ඔකජ්ජෙය්‍යුන්ති සද්දහෙය්‍යුං, අධිමුච්චෙය්‍යුං “අද්ධා අයමායස්මා අකාසි වා කරස්සති වා”ති.

යඤ්චිස්සාති හත්ථීආදිසු යංකිඤ්චි එකම්පි අස්ස. සෙසං වුත්තනයමෙව. ආසවුජ්ජන්ති පනෙත්ථ එවං වෙදිතඛිබා. හත්ථීආදිනිදානෙන දුක්ඛෙන ථුට්ඨස්ස සුඛං පත්ථයතො කාමාසවො උප්පජ්ජති. නත්ථි නො සම්පත්තිහවෙ සුගතිහවෙ ඊදිසං දුක්ඛන්ති හවං පත්ථෙත්තස්ස හවාසවො. මං හත්ථි මද්දති, මං අස්සොති ගාහො දිට්ඨාසවො. සබ්බෙහෙව සම්පයුත්තො අවිජ්ජාසවොති.

ඉමෙ වුවචන්ති...පෙ.... පරිවජ්ජනා පහාතඛ්ඛාති ඉමෙ හත්ථිආදීසු එකෙකස්ස වසෙන චත්තාරො චත්තාරො කත්වා අනෙකෙ ආසවා ඉමිනා සීලසංවරසඬ්ඛාතෙන පරිවජ්ජනෙන පහාතඛ්ඛාති වුවචන්තිති වෙදිතඛ්ඛා.

පරිවජ්ජනාපහාතඛ්ඛාසවචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

විනෝදනාපහාතඛ්ඛාසවචණ්ණනා

26. පටිසඬ්ඛා යොනියො උජ්ජන්තං කාමචිතක්කං නාධිවාසෙතිති “ඉති පායං විතක්කො අකුසලො, ඉතිපි සාවජ්ජො, ඉතිපි දුක්ඛවිපාකො, සො ච බො අත්තඛ්ඛාතාධාය සංවත්තති”තිආදිනා නයෙන යොනියො කාමචිතක්කෙ ආදීනවං පච්චවෙක්ඛිත්වා තස්මිං තස්මිං ආරම්මණෙ උජ්ජන්තං ජාතමභිනිබ්බත්තං කාමචිතක්කං නාධිවාසෙති, විත්තං ආරොපෙත්වා න වාසෙති, අඛින්නරෙ වා න වාසෙතිතිපි අත්ථො.

අනධිවාසෙත්තො කිං කරොතිති? පජ්හති ඡඩ්ඛෙති.

කිං කචචරං විය පිටකෙනාති? න හි, අපිච බො නං විනෝදෙති තුදති විජ්ඣති නිහරති.

කිං බලිබද්දං විය පතොදෙනාති? න හි, අථ බො නං ඛ්‍යන්තිකරොති විගතන්තං කරොති. යථාස්ස අන්තොපි නාවසිස්සති අත්තමසො භඩ්ගමත්තමිපි, තථා නං කරොති.

කථං පන නං තථා කරොතිති? අනභාවං ගමෙතිති අනු අනු අභාවං ගමෙති, වික්ඛම්භනජ්ජහානෙන යථා සුචික්ඛම්භිතො හොති, තථා කරොතිති චුත්තං හොති. එස නයො ඛ්‍යාපාදවිහිංසාවිතක්කෙසු.

එත්ථ ච කාමචිතක්කොති “යො කාමපටිසංයුත්තො තක්කො විතක්කො මිච්ඡාසඬ්ඛකජ්ජො”ති විහඬ්ගෙ (විහ. 910) චුත්තො. එස නයො ඉතරෙසු. උජ්ජන්තූජ්ජන්තෙති උජ්ජන්තෙ උජ්ජන්තෙ, උජ්ජන්තමත්තෙයෙවාති චුත්තං හොති. සකිං වා උජ්ජන්තෙ විනෝදෙත්වා දුතියවාරෙ අජ්ඣුපෙක්ඛිතා න හොති, සතක්ඛත්තුමිපි උජ්ජන්තෙ උජ්ජන්තෙ විනෝදෙතියෙව. පාපකෙ අකුසලෙති ලාමකට්ඨෙන පාපකෙ, අකොසල්ලතාය අකුසලෙ. ධම්මෙති තෙයෙව කාමචිතක්කාදයො සබ්බෙපි වා නව මහාවිතක්කෙ. තත්ථ තයො චුත්තා එව. අවසෙසා “ඤාතිවිතක්කො ජනපදවිතක්කො අමරවිතක්කො පරානුද්දයතාපටිසංයුත්තො විතක්කො ලාභසක්කාරසීලොකපටිසංයුත්තො විතක්කො අනවඤ්ඤත්තිපටිසංයුත්තො විතක්කො”ති (මහානි. 207) ඉමෙ ඡ.

යඤ්ඤිස්සාති එතෙසු විතක්කෙසු යංකිඤ්ඤි අස්ස, සෙසං චුත්තනයමෙව. කාමවිතක්කො පනෙත්ථ කාමාසවො එව. තබ්බිසෙසො භවාසවො. තංසම්පයුත්තො දිට්ඨාසවො. සබ්බවිතක්කෙසු අවිජ්ජාසවොති එවං ආසවුප්පත්තිපි වෙදිතබ්බා.

ඉමෙ වුවචන්ති...පෙ.... විනොදනා පහාතබ්බාති ඉමෙ කාමවිතක්කාදිවසෙන චුත්තප්පකාරා ආසවා ඉමිනා තස්මිං තස්මිං විතක්කෙ ආදීනවපච්චවෙක්ඛණසහිතෙන වීරියසංවරසඬාතෙන විනොදනෙන පහාතබ්බාති වුවචන්තිති වෙදිතබ්බා.

විනොදනාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

භාවනාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා

27. පටිසඬිබා යොනිසො සතිසම්බොජ්ඣාදිගං භාවෙතීති අභාවනාය ආදීනවං, භාවනාය ච ආනිසංසං උපායෙන පටෙන පච්චවෙක්ඛිත්වා සතිසම්බොජ්ඣාදිගං භාවෙති, එස නයො සබ්බත්ථ. එත්ථ ච කිඤ්චාපි ඉමෙ උපරිමග්ගත්තයසමයසම්භූතා ලොකුත්තරබොජ්ඣාදිගා එව අධිජ්ජෙතා, තථාපි ආදිකම්මිකානං බොජ්ඣාදිගෙසු අසම්මොහත්ථං ලොකියලොකුත්තරමිස්සකෙන නෙසං නයෙන අත්ථවණ්ණනං කරිස්සාමි. ඉධ පන ලොකියනයං පහාය ලොකුත්තරනයො එව ගහෙතබ්බො. තත්ථ සතිසම්බොජ්ඣාදිගන්තිආදීනා නයෙන චුත්තානං සත්තන්තං ආදිපදානංයෙව තාව –

අත්ථතො ලක්ඛණාදීහි, කමතො ච විනිච්ඡයො;

අනුනාධිකතො වෙව, විඤ්ඤාතබ්බො විභාවිනා.

තත්ථ සතිසම්බොජ්ඣාදිගෙ තාව සරණට්ඨෙන සති. සා පනෙසා උපට්ඨානලක්ඛණා, අපිලාපනලක්ඛණා වා. චුත්තම්පි හෙතං “යථා, මහාරාජ, රඤ්ඤො භණ්ඩාගාරිකො රඤ්ඤො සාපතෙය්‍යං අපිලාපෙති, එත්තකං, මහාරාජ, හිරඤ්ඤං, එත්තකං සුවණ්ණං, එත්තකං සාපතෙය්‍යන්ති, එවමෙව බො, මහාරාජ, සති උප්පජ්ජමානා කුසලාකුසලසාවජ්ජානවජ්ජහීනපණ්ණිකණ්හසුක්කසජ්ජට්ඨාගෙ ධම්මෙ අපිලාපෙති. ඉමෙ චත්තාරො සතිපට්ඨානා”ති (මි. ප. 2.1.13) විත්ථාරො. අපිලාපනරසා. කිච්චවසෙනෙව භික්ඛු එතං ලක්ඛණං ථෙරෙන චුත්තං. අසම්මොසරසා වා. ගොචරාහිමුඛභාවපච්චුපට්ඨානා. සති එව සම්බොජ්ඣාදිගො සතිසම්බොජ්ඣාදිගො. තත්ථ බොධියා බොධිස්ස වා අඬිගොති බොජ්ඣාදිගො.

කිං චුත්තං හොති? යා හි අයං ධම්මසාමග්ගී, යාය
ලොකියලොකුත්තරමග්ගක්ඛණෙ උප්පජ්ජමානාය

ලීනුද්ධච්චපතිට්ඨානායුහන-කාමසුඛත්තකිලමථානුයොග-

උච්ඡෙදසස්සතාහිනිවෙසාදීනං අනෙකෙසං උපද්දවානං පටිපක්ඛභූතාය
සතිධම්මච්චයවීරියපීතිපස්සද්ධිසමාධිඋපෙක්ඛාසඤ්ඤානාය ධම්මසාමග්ගියා
අරියසාවකො බුද්ධකීර්ති කත්වා “බොධි”ති චුච්චති. බුද්ධකීර්ති
කිලෙසසත්තානනිද්දාය උට්ඨහති, චත්තාරි වා අරියසච්චානි පටිච්ඡිකුති,
නිබ්බානමෙව වා සච්ඡිකරොතිති චුත්තං හොති. යථාහ “සත්ත බොජ්ඣංගිගෙ
හාවෙන්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො”ති. තස්සා
ධම්මසාමග්ගිසඤ්ඤානාය බොධියා අභිගොතිපි බොජ්ඣංගිගො,
කුමාරකම්මග්ගිගොදියො විය.

යොපෙස යථාචුත්තජ්ජකාරාය එතාය ධම්මසාමග්ගියා බුද්ධකීර්ති කත්වා
අරියසාවකො “බොධි”ති චුච්චති, තස්ස බොධිස්ස අභිගොතිපි බොජ්ඣංගිගො,
සෙනඤ්ඤානභිගොදියො විය. තෙනාහු අට්ඨකථාවරියා “බුද්ධකීර්තිසස්ස
පුග්ගලස්ස අභිගාති වා බොජ්ඣංගිගා”ති. අපිච “බොජ්ඣංගිගාති කෙනට්ඨෙන
බොජ්ඣංගිගා? බොධාය සංචත්තන්තීති බොජ්ඣංගිගා, බුද්ධකීර්තීති
බොජ්ඣංගිගා, අනුබුද්ධකීර්තීති බොජ්ඣංගිගා, පටිබුද්ධකීර්තීති බොජ්ඣංගිගා,
සම්බුද්ධකීර්තීති බොජ්ඣංගිගා”තිආදිනා (පටි. ම. 3.17) පටිසම්භිදානායෙනාපි
අත්ථො වෙදිතබ්බො. පසත්ථො සුන්දරො වා බොජ්ඣංගිගාති
සම්බොජ්ඣංගිගො. එවං සති එව සම්බොජ්ඣංගිගො සතිසම්බොජ්ඣංගිගො. තං
සතිසම්බොජ්ඣංගිගං. එවං තාව එකස්ස ආදිපදස්ස අත්ථතො ලක්ඛණාදිහි ව
චිතිච්ඡයො විඤ්ඤාතබ්බො.

දුතියාදීසු පන චතුසච්චධම්මෙ විචිනාතීති ධම්මච්චයො. සො පන
ච්චයලක්ඛණො, ඔභාසනරසො, අසම්මොහපච්චුපට්ඨානො. වීරහාවතො
විධිනා ඊරසිතබ්බතො ව වීරියං. තං පග්ගහලක්ඛණං, උපත්ථම්භනරසං,
අනොසිදනපච්චුපට්ඨානං. පිණයතීති පීති. සා ඵරණලක්ඛණො, තුට්ඨිලක්ඛණො
වා, කායචිත්තානං පිණනරසා, තෙසංයෙව ඔදග්ගපච්චුපට්ඨානා.
කායචිත්තදරපස්සම්භනතො පස්සද්ධි. සා උපසම්මලක්ඛණො,
කායචිත්තදරපනිමිමද්දනරසා, ආයචිත්තානං
අපරිජ්ඣන්දනභූතසීතිභාවපච්චුපට්ඨානා. සමාධානතො සමාධි. සො
අවික්ඛෙපලක්ඛණො, අවිසාරලක්ඛණො වා, චිත්තචේතසිකානං
සම්පිණ්ඩනරසො, චිත්තට්ඨිතිපච්චුපට්ඨානො. අජ්ඣුපෙක්ඛනතො උපෙක්ඛා.
සා පටිසඤ්ඤානලක්ඛණො, සමවාහිතලක්ඛණො වා, උභාධිකතානිවාරණරසා,

පක්ඛපාතූපච්ඡෙදරසා වා, මජ්ඣන්තභාවපච්චුපට්ඨානා. සෙසං චුත්තනයමෙව. එවං සෙසපදානම්පි අත්ථතො ලක්ඛණාදීහි ව විනිවිජයො විඤ්ඤාතබ්බො.

කමතොති එත්ථ ව “සතිඤ්ච බ්වාහං, හික්ඛවෙ, සබ්බත්ථිකං වදාමි”ති (සං. නි. 5.234) වචනතො සබ්බෙසං සෙසබ්බොජ්ඣාසිගානං උපකාරකත්තා සතිසම්බොජ්ඣාසිගොව පට්ඨමං චුත්තො. තතො පරං “සො තථා සතො විහරන්තො තං ධම්මං පඤ්ඤාය පවිට්ඨන්ති”තිආදිනා (විභ. 469) නයෙන සෙසබ්බොජ්ඣාසිගානං පුබ්බාපරියවචනෙ පයොජනං සුත්තෙයෙව චුත්තං. එවමෙත්ථ කමතොපි විනිවිජයො විඤ්ඤාතබ්බො.

අනුනාධිකතොති කස්මා පන භගවතා සත්තෙව බොජ්ඣාසිගා චුත්තා අනුනා අනාධිකාති. ලීනුද්ධච්චපටිපක්ඛතො සබ්බත්ථිකතො ව. එත්ථ හි තයො බොජ්ඣාසිගා ලීනස්ස පටිපක්ඛා. යථාහ – “යස්මිඤ්ච බො, හික්ඛවෙ, සමයෙ ලීනං චිත්තං හොති, කාලො තස්මිං සමයෙ ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣාසිගස්ස භාවනාය, කාලො වීරියසම්බොජ්ඣාසිගස්ස භාවනාය, කාලො ජිනිසම්බොජ්ඣාසිගස්ස භාවනායා”ති (සං. නි. 5.234). තයො උද්ධච්චස්ස පටිපක්ඛා. යථාහ – “යස්මිඤ්ච බො, හික්ඛවෙ, සමයෙ උද්ධතං චිත්තං හොති, කාලො තස්මිං සමයෙ පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣාසිගස්ස භාවනාය, කාලො සමාධිසම්බොජ්ඣාසිගස්ස භාවනාය, කාලො උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣාසිගස්ස භාවනායා”ති (සං. නි. 5.234). එකො පනෙත්ථ සබ්බත්ථිකො. යථාහ – “සතිඤ්ච බ්වාහං, හික්ඛවෙ, සබ්බත්ථිකං වදාමි”ති. “සබ්බත්ථක”න්තිපි පායො, ද්විත්තම්පි සබ්බත්ථ ඉච්ඡිතබ්බන්ති අත්ථො. එවං ලීනුද්ධච්චපටිපක්ඛතො සබ්බත්ථිකතො ව සත්තෙව බොජ්ඣාසිගා චුත්තා අනුනා අනාධිකාති, එවමෙත්ථ අනුනාධිකතොපි විනිවිජයො විඤ්ඤාතබ්බො.

එවං තාව “සතිසම්බොජ්ඣාසිග”න්තිආදිනා නයෙන චුත්තානං සත්තන්තං ආදිපදානංයෙව අත්ථවණ්ණනං ඤාත්වා ඉදානි භාවෙති විවෙකනිස්සිතන්තිආදීසු එවං ඤාතබ්බා. භාවෙතීති වඩ්ඪෙති, අත්තතො චිත්තසන්තානෙ පුනස්පුනං ජනෙති අභිනිබ්බත්තෙතීති අත්ථො. විවෙකනිස්සිතන්ති විවෙකෙ නිස්සිතං. විවෙකොති විචිත්තතා. ස්වායං තදභිගවිවෙකො වික්ඛම්භනසමුච්ඡෙදපටිපස්සද්ධි නිස්සරණවිවෙකොති පඤ්චවිධො. තස්ස නානත්තං “අරියධම්මෙ අවිනීතො”ති එත්ථ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. අයමෙව හි තත්ථ විනයොති චුත්තො. එවං එතස්මිං පඤ්චවිධෙ විවෙකෙ.

විවෙකනිස්සිතන්ති තදභිගවිවෙකනිස්සිතං සමුච්ඡෙදවිවෙකනිස්සිතං නිස්සරණවිවෙකනිස්සිතඤ්ච සතිසම්බොජ්ඣාසිගං භාවෙතීති අයමත්ථො

වෙදිතබ්බො. තථා හි අයං බොජ්ඣංගභාවනානුයුත්තො යොගී විපස්සනාක්ඛණෙ කිච්චතො තදඛගවිවෙකනිස්සිතං, අජ්ඣාසයතො නිස්සරණවිවෙකනිස්සිතං, මග්ගකාලෙ පන කිච්චතො සමුච්ඡෙදවිවෙකනිස්සිතං, ආරම්මණතො නිස්සරණවිවෙකනිස්සිතං සතිසම්බොජ්ඣංගං භාවෙති. පඤ්චවිධවිවෙකනිස්සිතන්තිපි එකෙ, තෙ හි න කෙවලං බලවවිපස්සනාමග්ගඵලක්ඛණෙසු එව බොජ්ඣංගිගෙ උද්ධරන්ති, විපස්සනාපාදකකසිණජ්ඣානආනාපානාසුභවුමවිහාරජ්ඣානෙසුපි උද්ධරන්ති. න ච පටිසිද්ධා අට්ඨකථාවරියෙහි. තස්මා තෙසං මනෙන එතෙසං ඥානානං පවත්තික්ඛණෙ කිච්චතො එව වික්ඛම්භනවිවෙකනිස්සිතං. යථා ච “විපස්සනාක්ඛණෙ අජ්ඣාසයතො නිස්සරණවිවෙකනිස්සිත”න්ති චුත්තං, එවං පටිප්පස්සද්ධිවිවෙකනිස්සිතම්පි භාවෙතීති වත්තුං වට්ටති. එස න යො විරාගනිස්සිතාදීසු. විවෙකට්ඨා එව හි විරාගාදයො.

කෙවලඤ්ඤෙත්ථ වොස්සග්ගො දුට්ඨො පරිච්චාගවොස්සග්ගො ච පක්ඛන්දනවොස්සග්ගො වාති. තත්ථ පරිච්චාගවොස්සග්ගොති විපස්සනාක්ඛණෙ ච තදඛගවසෙන, මග්ගක්ඛණෙ ච සමුච්ඡෙදවසෙන කිලෙසප්පහානං. පක්ඛන්දනවොස්සග්ගොති විපස්සනාක්ඛණෙ තන්තින්තභාවෙන, මග්ගක්ඛණෙ පන ආරම්මණකරණෙන නිබ්බානපක්ඛන්දනං. තදුභයම්පි ඉමස්මිං ලොකියලොකුත්තරම්ස්සකෙ අත්ථවණ්ණනානායෙ වට්ටති. තථා හි අයං සතිසම්බොජ්ඣංගො යථාචුත්තෙන පකාරෙන කිලෙසෙ පරිච්චජති, නිබ්බානඤ්ච පක්ඛන්දති. වොස්සග්ගපරිණාමීන්ති ඉමිනා පන සකලෙන වචනෙන වොස්සග්ගත්තං පරිණමත්තං පරිණතඤ්ච පරිපච්චත්තං පරිපක්කඤ්චාති. ඉදං චුත්තං හොති “අයඤ්ඤි බොජ්ඣංගභාවනානුයුත්තො හික්ඛු යථා සතිසම්බොජ්ඣංගො කිලෙසපරිච්චාගවොස්සග්ගත්තං නිබ්බානපක්ඛන්දනවොස්සග්ගත්තඤ්ච පරිපච්චති, යථා ච පරිපක්කො හොති, තථා නං භාවෙතී”ති. එස න යො සෙසබොජ්ඣංගිගෙසු.

ඉධ පන නිබ්බානංයෙව සබ්බසංඛතෙහි විචිත්තත්තා විවෙකො, සබ්බෙසං විරාගභාවතො විරාගො, නිරොධභාවතො නිරොධොති චුත්තං. මග්ගො එව ච වොස්සග්ගපරිණාමී, තස්මා සතිසම්බොජ්ඣංගං භාවෙති විවෙකං ආරම්මණං කත්වා පවත්තියා විවෙකනිස්සිතං. තථා විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං. තඤ්ච බො අරියමග්ගක්ඛණූප්පත්තියා කිලෙසානං සමුච්ඡෙදතො පරිච්චාගභාවෙන ච නිබ්බානපක්ඛන්දනභාවෙන ච පරිණතං පරිපක්කන්ති අයමෙව අත්ථො දට්ඨබ්බො. එස න යො සෙසබොජ්ඣංගිගෙසු.

යඤ්ඤිස්සාති එතෙසු බොජ්ඣංගිගෙසු යංකිඤ්චි අස්ස. සෙසං චුත්තනයමෙව. ආසවුප්පත්තියං පනෙත්ථ ඉමෙසං උපරිමග්ගත්තයසම්පයුත්තානං බොජ්ඣංගිගානං අභාවිතත්තා යෙ උප්පජ්ජෙය්‍යාං කාමාසවො භවාසවො අවිජ්ජාසවොති තයො ආසවා, භාවයතො එවංස තෙ ආසවා න හොන්තීති අයං නයො වෙදිතබ්බො.

ඉමෙ චුච්චන්ති...පෙ.... භාවනා පහාතබ්බාති ඉමෙ තයො ආසවා ඉමාය මග්ගත්තයසම්පයුත්තාය බොජ්ඣංගිගභාවනාය පහාතබ්බාති චුච්චන්තීති වෙදිතබ්බො.

28. ඉදානි ඉමෙහි සත්තභාකාරෙහි පහිනාසවං හික්ඛුං ටොමෙත්තො ආසවප්පහානෙ වස්ස ආනිසංසං දස්සෙත්තො එතෙහෙව ච කාරණෙහි ආසවප්පහානෙ සත්තානං උස්සුක්කං ජනෙත්තො යතො බො, හික්ඛවෙ...පෙ.... අන්තමකාසි දුක්ඛස්සාති ආහ. තත්ථ යතො බොති සාම්චචනෙ තොකාරො, යස්ස බොති චුත්තං හොති. පොරාණා පන යස්මිං කාලෙති වණ්ණයන්ති. යෙ ආසවා දස්සනා පහාතබ්බාති යෙ ආසවා දස්සනෙන පහාතබ්බො, තෙ දස්සනෙනෙව පහිනා හොන්ති, න අප්පහිනෙසුයෙව පහිනසඤ්ඤී හොති. එවං සබ්බත්ථ විත්ථාරො.

සබ්බාසවසංවරසංචුතොති සබ්බෙහි ආසවපිධානෙහි පිහිතො, සබ්බෙසං වා ආසවානං පිධානෙහි පිහිතො. අවිජ්ජෙවජ්ඣි තණ්හන්ති සබ්බමපි තණ්හං ඡින්දි, සංඡින්දි සමුච්ඡින්දි. විචත්තයි සංයොජනන්ති දසවිධමපි සංයොජනං පරිචත්තයි නිම්මලමකාසි. සම්මාති හෙතුනා කාරණෙන. මානාහිසමයාති මානස්ස දස්සනාහිසමයා පහානාහිසමයා ව. අරහත්තමග්ගො හි කිච්චවසෙන මානං පස්සති, අයමස්ස දස්සනාහිසමයො. තෙන දිට්ඨො පන සො තාවදෙව පහියති දිට්ඨවිසෙන දිට්ඨසත්තානං ජීවිතං විය. අයමස්ස පහානාහිසමයො.

අන්තමකාසි දුක්ඛස්සාති එවං අරහත්තමග්ගෙන සම්මා මානස්ස දිට්ඨත්තා පහිනත්තා ව යෙ ඉමෙ “කායබන්ධනස්ස අන්තො ජීරති (චූළව. 278). හරිතත්තං වා”ති (ම. නි. 1.304) එවං චුත්තඅන්තිමමරියාදන්තො ව, “අන්තමිදං, හික්ඛවෙ, ජීවිකාන”න්ති (ඉතිවු. 91; සං. නි. 3.80) එවං චුත්තලාමකන්තො ව, “සක්කායො එකො අන්තො”ති (අ. නි. 6.61) එවං චුත්තකොට්ඨාසන්තො ව, “එසෙවන්තො දුක්ඛස්ස සබ්බපච්චයසඬ්ඛයා”ති (සං. නි. 2.51) එවං චුත්තකොටන්තො වාති එවං චත්තාරො අන්තා, තෙසු සබ්බස්සෙව වට්ටදුක්ඛස්ස අන්තං චතුත්ථකොට්ඨසඬ්ඛානං අන්තිමකොට්ඨසඬ්ඛානං අන්තමකාසි පරිච්ඡෙදං පරිවට්ටමං අකාසි. අන්තිමසමුස්සයමත්තාවසෙසං දුක්ඛං අකාසීති චුත්තං හොති.

අත්තමනා තෙ භික්ඛුති සකමනා තුට්ඨමනා, පීතියොමනස්සෙහි වා සම්පයුත්තමනා භුත්වා. භගවතො භාසිතං අභිනන්දුන්ති ඉදං දුක්ඛස්ස අත්තකිරියාපරියොසානං භගවතො භාසිතං සුකථිතං සුලභිතං, එවමෙනං භගවා එවමෙනං සුගතාති මත්ථකෙන සම්පට්ඨිජන්තා අබ්භන්තමොදිංසුති.

සෙසමෙත්ථ යං න චුත්තං, තං පුබ්බෙ චුත්තත්තා ව සුවිඤ්ඤෙය්‍යත්තා ව න චුත්තං. තස්මා සබ්බං චුත්තානුසාරෙන අනුපදෙසො පච්චවෙක්ඛිතබ්බං.

භාවනාපහාතබ්බආසවවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

සබ්බාසවසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. ධම්මදායාදසුත්තවණ්ණනා

29. එවං මෙ සුතන්ති ධම්මදායාදසුත්තං. යස්මා පනස්ස අට්ඨුප්පත්තිකො නික්ඛෙපො, තස්මා තං දස්සෙත්වා වස්ස අපුබ්බපදවණ්ණනං කරස්සාම. කතරාය ව පනිදං අට්ඨුප්පත්තියා නික්ඛිත්තන්ති. ලාභසක්කාරො. භගවතො කීර මහාලාභසක්කාරො උප්පජ්ජී. යථා තං චත්තාරො අසඬ්ඛොයො පූරිතදානපාරමීසඤ්චයස්ස. සබ්බදිසාසු යමකමහාමෙසො චුට්ඨහිත්වා මහොසං විය සබ්බපාරමියො එකස්මිං අත්තභාවෙ විපාකං දස්සාමාති සම්පිණ්ඩිතා විය ලාභසක්කාරමහොසං නිබ්බන්තයිංසු. තතො තතො අන්තපානායානවත්ථමාලාගන්ධවිලෙපනාදිභත්ථා ඛත්තියබ්‍රාහ්මණාදෙයො ආගන්ත්වා – “කහං බුද්ධො, කහං භගවා, කහං දෙවදෙවො, නරාසහො, පුරිසසීහො”ති භගවත්තං පරියෙසන්ති. සකට්ඨකෙහිපි පච්චයෙ ආහරිත්වා ඔකාසං අලභමානා සමන්තා ගාචුතප්පමාණමපි සකට්ඨරෙන සකට්ඨරමාහව්වතිට්ඨන්ති වෙව අනුබන්ධන්ති ව. අන්ධකචින්දබ්‍රාහ්මණාදෙයො විය. සබ්බං බන්ධකෙ තෙසු තෙසු සුත්තෙසු ව ආගතනායෙනෙව වෙදිතබ්බං. යථා ව භගවතො, එවං භික්ඛුසඬ්ඝස්සාපි.

චුත්තමපි වෙනං – “තෙන ඛො පන සමයෙන භගවා සක්කතො හොති ගරුකතො මානිතො සුජිතො අපචිතො ලාභී විචරපිණ්ඩපාතසෙනාසනගිලානපච්චයහෙසජ්ජපරික්ඛාරානං, භික්ඛුසඬ්ඝොපි ඛො සක්කතො හොති...පෙ.... පරික්ඛාරාන”න්ති (උදා. 14). තථා – “යාවතා ඛො, චුන්ද, එතරහි සඬ්ඝො වා ගණො වා ලොකෙ උප්පන්නො, නාහං, චුන්ද, අඤ්ඤං එකසඬ්ඝමපි සමනුපස්සාමි, එවං ලාභග්ගයසග්ගපත්තං, යථරිච, චුන්ද, භික්ඛුසඬ්ඝො”ති (දී. නි. 3.176).

ස්වායං භගවතො ච භික්ඛුසඤ්ඤාස්ස ච උප්පත්තො ලාභසක්කාරො එකතො
 හුත්වා ද්විත්තං මහානදීනං උදකම්ච අප්පමෙය්‍යා අහොසි. කමෙන භික්ඛු
 පච්චයගරුකා පච්චයබාහුලිකා අහෙසුං. පච්ඡාභත්තම්පි තෙලමධුථාණිකාදීසු
 ආහටෙසු ගණ්ඨිංයෙව පහරිත්වා “අම්භාකං ආචරියස්ස දෙට්ඨ, උපජ්ඣායස්ස
 දෙට්ඨ”ති උච්චාසද්දමභාසද්දං කරොන්ති. සා ච නෙසං පවත්ති භගවතොපි
 පාකටා අහොසි. තතො භගවා අනනුච්ඡවිකන්ති ධම්මසංවේගං උප්පාදෙන්වා
 වින්තෙසි –

“පච්චයා අකප්පියාති න සක්කා සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙතුං. පච්චයපට්ඨද්ධා භි
 කුලපුත්තානං සමණධම්මවුත්ති. හන්දාහං ධම්මදායාදපට්ඨපදං දෙසෙමි. සා
 සික්ඛාකාමානං කුලපුත්තානං සික්ඛාපදපඤ්ඤත්ති විය භවිස්සති නගරද්වාරෙ
 යපිතසබ්බකායිකආදාසො විය ච, යථා භි නගරද්වාරෙ යපිතෙ සබ්බකායිකෙ
 ආදාසෙ චත්තාරො චණ්ණා අත්තතො ඡායං දිස්වා චජ්ජං පහාය නිද්දොසා
 හොන්ති, එවමෙව සික්ඛාකාමා කුලපුත්තා පයොගමණ්ඩනෙන අත්තානං
 මණ්ඩෙතුකාමා ඉමං සබ්බකායිකාදාසුපමං දෙසනං ආචජ්ජිත්වා
 ආමිසදායාදපට්ඨපදං චජ්ජෙන්වා ධම්මදායාදපට්ඨපදං පුරෙත්තා ඛිජ්ජමෙව
 ඡාතිජරාමරණස්ස අන්තං කරිස්සන්ති”ති. ඉමිස්සා අට්ඨුප්පත්තියා ඉදං සුත්තං
 අහාසි.

තත්ථ ධම්මදායාදා මෙ, භික්ඛවෙ, භවට්ඨ, මා ආමිසදායාදාති ධම්මස්ස මෙ
 දායාදා, භික්ඛවෙ, භවට්ඨ, මා ආමිසස්ස. යො මය්හං ධම්මො, තස්ස පටිග්ගාහකා
 භවට්ඨ, යඤ්ච බො මය්හං ආමිසං, තස්ස මා පටිග්ගාහකා භවට්ඨාති වුත්තං හොති.
 තත්ථ ධම්මොපි දුට්ඨො – නිජ්ජපරියායධම්මො, පරියායධම්මොති. ආමිසම්පි
 දුට්ඨං – නිජ්ජපරියායාමිසං, පරියායාමිසන්ති. කථං? මග්ගඵලනිබ්බානහෙදො භි
 නවට්ඨොපි ලොකුත්තරධම්මො නිජ්ජපරියායධම්මො නිබ්බත්තිතධම්මො, න
 යෙන කෙනචි පරියායෙන කාරණෙන වා ලෙසෙන වා ධම්මො. යං පනිදං
 විවට්ඨපනිස්සිතං කුසලං, සෙය්‍යථිදං, ඉධෙකච්චො විවට්ඨං පත්ථෙත්තො දානං
 දෙති, සීලං සමාදියති, උපොසථකම්මං කරොති, ගන්ධමාලාදීහි චත්ථුපුෂං
 කරොති, ධම්මං සුඤ්ඤාති දෙසෙති ඤානසමාපත්තියො නිබ්බත්තෙති, එවං
 කරොත්තො අනුපුබ්බෙන නිජ්ජපරියායධම්මං අමතං නිබ්බානං පටිලභති, අයං
 පරියායධම්මො. තථා වීචරාදයො චත්තාරො පච්චයා නිජ්ජපරියායාමිසමෙව, න
 අඤ්ඤෙන පරියායෙන කාරණෙන වා ලෙසෙන වා ආමිසං. යං පනිදං
 විවට්ඨගාමිකුසලං, සෙය්‍යථිදං, ඉධෙකච්චො විවට්ඨං පත්ථෙත්තො සම්පත්තිභවං
 ඉච්ඡමානො දානං දෙති...පෙ.... සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙති, එවං
 කරොත්තො අනුපුබ්බෙන දෙවමනුස්සමිපත්තිං පටිලභති, ඉදං පරියායාමිසං
 නාම.

තත්ථ නිජ්ජපරියායධම්මොපි භගවතොයෙව සන්තකො. භගවතා හි කථිතත්තා භික්ඛු මග්ගඵලනිබ්බානානි අධිගච්ඡන්ති. චුත්තම්පි වෙතං “සො හි බ්‍රාහ්මණ භගවා අනුජ්ජන්තස්ස මග්ගස්ස උජ්ජාදෙනා, අසඤ්ජාතස්ස මග්ගස්ස සඤ්ජනෙනා, අනක්ඛාතස්ස මග්ගස්ස අක්ඛාතා, මග්ගඤ්ඤ මග්ගවිදු මග්ගකොවිදො. මග්ගානුගා ච පන ඵතරහි සාවකා විහරන්ති පච්ඡා සමන්තාගතා”ති (ම. නි. 3.79) ච – “සො භාවුසො, භගවා ජානං ජානාති, පස්සං පස්සති චක්ඛුභූතො ඤාණභූතො ධම්මභූතො බ්‍රහ්මභූතො චත්තා පචත්තා අත්ථස්ස නින්තෙනා අමතස්ස දාතා ධම්මස්සාමී තථාගතො”ති (ම. නි. 1.203) ච. පරියායධම්මොපි භගවතොයෙව සන්තකො. භගවතා හි කථිතත්තා ඵච ජානන්ති “විවට්ඨං පත්ථෙත්වා දානං දෙන්තො...පෙ.... සමාපත්තිංයො නිබ්බත්තෙන්තො අනුක්කමෙන අමතං නිබ්බානං පටිලභති”ති. නිජ්ජපරියායාමිසම්පි ච භගවතොයෙව සන්තකං. භගවතා හි අනුඤ්ඤාතත්තායෙව භික්ඛුහි ජීවකචත්ථුං ආදිං කත්වා පණීතචීවරං ලද්ධං. යථාහ “අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, ගහපතිචීවරං. යො ඉච්ඡති, පංසුකුලිකො හොතු, යො ඉච්ඡති, ගහපතිචීවරං සාදියතු. ඉතරීතරෙනපාහං, භික්ඛවෙ, සන්තුට්ඨිංයෙව චණ්ණෙමි”ති (මහාව. 337).

පුබ්බෙ ච භික්ඛු පණීතපිණ්ඩපාතං නාලත්ථුං. සපදානපිණ්ඩියාලොපභොජනා ඵවාහෙසුං. තෙහි රාජගහෙ විහරන්තෙන භගවතා – “අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, සඬ්ඝහත්තං උද්දෙසහත්තං නිමන්තනං සලාකහත්තං පක්ඛිකං උපොසථිකං පාටිපදික”න්ති (චූළව. 325) ඵච අනුඤ්ඤාතත්තායෙව පණීතභොජනං ලද්ධං. තථා සෙනාසනං. පුබ්බෙ හි අකතපබ්භාරරුක්ඛමූලාදිසෙනාසනායෙව භික්ඛු අහෙසුං. තෙ “අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, පඤ්ච ලෙණානි”ති (චූළව. 294) ඵච භගවතා අනුඤ්ඤාතත්තායෙව විභාරො අඬ්ඬියොගො පාසාදො හම්මියං ගුහාති ඉමානි සෙනාසනානි ලභිංසු. පුබ්බෙ ච මුත්තහරීතකෙනෙව හෙසජ්ජං අකංසු. තෙ භගවතායෙව – “අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, පඤ්ච හෙසජ්ජානි, සෙයාථිදං, සජ්ජි, නවනීතං, තෙලං, මධු, ආණිත”න්ති (මහාව. 260) ඵචමාදිනා නයෙන අනුඤ්ඤාතත්තා නානාහෙසජ්ජානි ලභිංසු.

පරියායාමිසම්පි භගවතොයෙව සන්තකං. භගවතා හි කථිතත්තා යෙව ජානන්ති – “සම්පත්තිහවං පත්ථෙත්වා දානං දත්වා සීලං...පෙ.... සමාපත්තිංයො නිබ්බත්තෙන්වා අනුක්කමෙන පරියායාමිසං දිබ්බසම්පත්තිං මනුස්සසම්පත්තිං පටිලභති”ති. තදෙව, යස්මා නිජ්ජපරියායධම්මොපි පරියායධම්මොපි නිජ්ජපරියායාමිසම්පි පරියායාමිසම්පි භගවතොයෙව සන්තකං, තස්මා තත්ථ අත්තතො සාම්භාවං දස්සෙන්තො ආහ – “ධම්මදායාදා මෙ, භික්ඛවෙ, භවථ මා ආමිසදායාදා”ති.

යො මය්හං සන්තකො දුට්ඨොපි ධම්මො, තස්ස දායාදා භවට්ඨං. යඤ්ච ඛො එතං මය්හමෙව සන්තකං ආමිසං, තස්ස දායාදා මා භවට්ඨං. ධම්මකොට්ඨාසස්සෙව සාමිනො භවට්ඨං, මා ආමිසකොට්ඨාසස්ස. යො හි ජිනසාසනෙ පබ්බජිත්වා පච්චයපරමො විහරති චතුස්ස තණ්හුප්පාදෙස්ස සන්දිස්සමානො නික්ඛිත්තධුරො ධම්මානුධම්මප්පට්ඨත්තියං, අයං ආමිසදායාදො නාම. තාදිසා මා භවට්ඨං. යො පන අනුඤ්ඤාතපච්චයෙස්ස අප්පිච්ඡතාදීනි නිස්සාය පටිසංඛා සෙවමානො පට්ඨත්තීපරමො විහරති චතුස්ස අරියවංසෙස්ස සන්දිස්සමානො, අයං ධම්මදායාදො නාම. තාදිසා භවට්ඨාති චුත්තං හොති.

ඉදානි යෙසං තත්ථ එතදහොසි, භවිස්සති වා අනාගතමද්ධානං. “කිං නු ඛො භගවා සාවකානං අලාභත්ථිකො ඵවමාහා”ති, තෙසං අතිපණ්ණිකලාභත්ථිකො අහං ඵවං වදාමිති දස්සෙතුමාහ අත්ථි මෙ තුම්හෙස්ස...පෙ.... නො ආමිසදායාදාති.

තස්සායමත්ථො – අත්ථි මෙ තුම්හෙස්ස අනුකම්පා අනුද්දයා හිතෙසිතා, කෙන නු ඛො කාරණෙන කෙන උපායෙන සාවකා ධම්මදායාදා අස්ස ධම්මකොට්ඨාසසාමිනො, නො ආමිසදායාදාති. අයං පන අධිප්පායො, පස්සති කිර භගවා ආමිසගරුකානං ආමිසෙ උපක්ඛලිතානං අතීතකාලෙ තාව කපිලස්ස හික්ඛුනො, “සංඛ්ඛාපි ආදිත්තා හොති”ති ආදිනා (පාරා. 230; සං. නි. 2.218) නයෙන ආගතපාපහික්ඛුහික්ඛුනිසික්ඛමානාදීනඤ්ච අනෙකසතානං අපායපරිපූරණත්තං අත්තනො සාසනෙ පබ්බජිතානඤ්ච දෙවදත්තාදීනං. ධම්මගරුකානං පන සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානමහාකස්සපාදීනං අහිඤ්ඤාපටිසම්භිදාදිගුණප්පට්ඨානං. තස්මා තෙසං අපායා පරිමුත්තිං සබ්බගුණසම්පත්තිඤ්ච ඉච්ඡන්තො ආහ – “අත්ථි මෙ තුම්හෙස්ස අනුකම්පා කිත්ති මෙ සාවකා ධම්මදායාදා භවෙය්හං, නො ආමිසදායාදා”ති. පච්චයගරුකො ව චතුපරිසන්තරෙ කුටකභාපණො විය නිබ්බුතභිගාරො විය ව නිත්තෙජො නිප්පහො හොති. තතො විචත්තිතචිත්තො ධම්මගරුකො තෙජවා සිහොව අභිභුය්වාරී, තස්මාපි ඵවමාහ – “අත්ථි මෙ...පෙ.... නො ආමිසදායාදා”ති.

ඵවං “ධම්මදායාදා මෙ, හික්ඛවෙ, භවට්ඨං, මා ආමිසදායාදා”ති ඉදං අනුකම්පාය පණ්ණිතතරං ලාභං ඉච්ඡන්තෙන චුත්තං, නො අලාභත්ථිකෙනාති සාවෙන්වා ඉදානි ඉමස්ස ඔවාදස්ස අකරණෙ ආදීනවං දස්සෙන්තො ආහ “තුම්හෙ ව මෙ, හික්ඛවෙ...පෙ.... නො ධම්මදායාදා”ති. තත්ථ තුම්හෙපි තෙන ආදියා භවෙය්හාට්ඨාති තුම්හෙපි තෙන ආමිසදායාදහාවෙන නො ධම්මදායාදහාවෙන ආදියා භවෙය්හාට්ඨාති. අපදිසිතබ්බා විසුං කාතබ්බා වචන්ථපෙනබ්බා, විඤ්ඤාහි

ගාරය්හා භවෙය්‍යාථාති චුත්තං නොති. කිත්ති? ආමිසදායාදා සත්ථුසාවකා විහරන්ති, නො ධම්මදායාදාති.

අහම්පි තෙන ආදියො භවෙය්‍යන්ති අහම්පි තෙන තුම්භාකං ආමිසදායාදභාවෙන නො ධම්මදායාදභාවෙන ගාරය්හො භවෙය්‍යං. කිත්ති? ආමිස...පෙ.... දායාදාති. ඉදං භගවා තෙසං අතීච මුදුකරණත්ථමාහ. අයඤ්ඨි එත්ථ අධිජ්ජායො – සචෙ, භික්ඛචෙ, තුම්භෙ ආමිසලොලා චරිස්සථ, තත්ථ විඤ්ඤු මං ගරහිස්සන්ති “කථඤ්ඨි නාම සබ්බඤ්ඤු සමානො අත්තනො සාවකෙ ධම්මදායාදෙ නො ආමිසදායාදෙ කාතුං න සක්කොති”ති. සෙය්‍යාථාපි නාම අනාකජ්ජසම්පන්නෙ භික්ඛු දිස්වා ආචරියුපජ්ඣායෙ ගරහන්ති “කස්සිමෙ සද්ධිවිහාරිකා, කස්සන්තෙවාසිකා”ති; සෙය්‍යාථා වා පන කුලකුමාරකෙ වා කුලකුමාරිකායො වා දුස්සිලෙ පාපධම්මෙ දිස්වා මාතෘපිතරො ගරහන්ති “කස්සිමෙ පුත්තා, කස්ස ධීතරො”ති; එවමෙව මං විඤ්ඤු ගරහිස්සන්ති “කථඤ්ඨි නාම සබ්බඤ්ඤු සමානො අත්තනො සාවකෙ ධම්මදායාදෙ නො ආමිසදායාදෙ කාතුං න සක්කොති”ති.

එවං ඉමස්ස ඔවාදස්ස අකරණෙ ආදීනවං දස්සෙත්වා කරණෙ ආනිසංසං දස්සෙන්නො තුම්භෙ ව මෙනිආදිමාහ. තත්ථ අහම්පි තෙන න ආදියො භවෙය්‍යන්ති සෙය්‍යාථාපි නාම චත්තපරිපූරකෙ දහරහික්ඛු උද්දෙසපරිපුච්ඡාසම්පන්නෙ වස්සසතිකත්ථෙරෙ විය ආකජ්ජසම්පන්නෙ දිස්වා, කස්ස සද්ධිවිහාරිකා, කස්සන්තෙවාසිකාති, අසුකස්සාති, “පතිරූපං ථෙරස්ස, පට්ඨලො චත ඔවදිතුං අනුසාසිතු”න්ති ආචරියුපජ්ඣායා න ආදියා න ගාරය්හා භවන්ති, එවමෙව අහම්පි තෙන තුම්භාකං ධම්මදායාදභාවෙන නො ආමිසදායාදභාවෙන කස්ස සාවකා නාලකපට්ඨං තුවට්ඨකපට්ඨං චන්ද්‍රපමපට්ඨං රථවිනිතපට්ඨං මහාගොසිඬගසාලපට්ඨං මහාසුඤ්ඤතපට්ඨං පට්ඨන්තා චතුපච්චයසන්නොසභාවනාරාමඅරියවංසෙසු සක්ඛිභූතා පච්චයගෙධතො විචත්තමානසා අබ්භා මුත්තචන්දසමා විහරන්තිති; “සමණස්ස ගොතමස්සා”ති චුත්තෙ “සබ්බඤ්ඤු චත භගවා, අසක්ඛි චත සාවකෙ ආමිසදායාදපට්ඨං ඡඩ්ඛාපෙත්වා ධම්මදායාදපට්ඨන්තිපූරකෙ කාතු”න්ති විඤ්ඤුනං න ආදියො න ගාරය්හො භවෙය්‍යන්ති. එවම්මස්මීං පදෙ අධිජ්ජායං ඤත්වා සෙසං කණ්ඨපක්ඛෙ චුත්තනයපච්චනීකෙන චෙදිතබ්බං. එවං ඉමස්ස ඔවාදස්ස කරණෙ ආනිසංසං දස්සෙත්වා ඉදානි තං ඔවාදං නිය්‍යාතෙන්නො ආහ – “තස්මා තිහ මෙ, භික්ඛචෙ...පෙ.... නො ආමිසදායාදා”ති.

30. එවමිමං ඔවාදං නිය්‍යානෙත්වා ඉදානි තස්සා ධම්මදායාදපටිපත්තියා පරිපූරකාරිං ථොමෙතුං ඉධාහං, භික්ඛවෙනිආදිමාහ. භගවතො හි ථොමනං සුත්වාපි භොත්තියෙව තදත්ථාය පටිපජ්ජිතාරො.

තත්ථ ඉධානි නිපාතපදමෙතං. භුත්තාවීති භුත්තවා, කතහත්තකිච්චොති චුත්තං භොති. පචාරිතොති යාවදත්ථපචාරණාය පචාරිතො, යාවදත්ථං භුඤ්ජිත්වා පටික්ඛිත්තභොජනො තිත්තොවාති චුත්තං භොති. චතුබ්බිධා හි පචාරණා වස්සංවුට්ඨපචාරණා පච්චයපචාරණා අනතිරිත්තපචාරණා යාවදත්ථපචාරණාති. තත්ථ, “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, වස්සංවුට්ඨානං භික්ඛුනං තීහි යානෙහි පචාරෙතු”න්ති (මහාව. 209) අයං වස්සංවුට්ඨපචාරණා. “ඉච්ඡාමහං, භන්තෙ, සඬ්ඝං චතුමාසං භෙසජ්ජෙන පචාරෙතු”න්ති (පාවි. 303) ච “අඤ්ඤත්‍ර පුනපචාරණාය අඤ්ඤත්‍ර නිච්චපචාරණායා”ති (පාවි. 307) ච අයං පච්චයපචාරණා. “පචාරිතො නාම අසනං පඤ්ඤායති, භොජනං පඤ්ඤායති, භත්ථපාසෙ ධීතො අභිහරති, පටික්ඛෙපො පඤ්ඤායති, එසො පචාරිතො නාමා”ති (පාවි. 239) අයං අනතිරිත්තපචාරණා. “පණිතෙන බාදනීයෙන භොජනීයෙන සහත්ථා සන්තප්පෙසි සම්පචාරෙසි”ති (දී. නි. 1.297, 358) අයං යාවදත්ථපචාරණා. අයමිධ අධිජ්ජෙතා. තෙන චුත්තං “පචාරිතොති යාවදත්ථපචාරණාය පචාරිතො”ති.

පරිපුණ්ණොති භොජනෙන පරිපුණ්ණො. පරියොසිතොති පරියොසිතභොජනො, උත්තරපදලොපො දට්ඨබ්බො. යාවතකං භුඤ්ජිතබ්බං, තාවතකං භුත්තං භොති, අවසිතා මෙ භොජනකිරියාති අත්ථො. සුභිතොති ධාතො, ජීසච්ඡාදුක්ඛාභාවෙන වා සුබ්බිතොති චුත්තං භොති. යාවදත්ථොති යාවතකො මෙ භොජනෙන අත්ථො, සො සබ්බො පත්තොති. එත්ථ ච පුරිමානං තිණ්ණං පච්ඡිමානි සාධකානි. යො හි පරියොසිතො, සො භුත්තාවී භොති. යො ච සුභිතො, සො යාවදත්ථපචාරණාය පචාරිතො. යො යාවදත්ථො, සො පරිපුණ්ණොති. පුරිමානි වා පච්ඡිමානං. යස්මා හි භුත්තාවී, තස්මා පරියොසිතො. යස්මා පචාරිතො, තස්මා සුභිතො. යස්මා පරිපුණ්ණො, තස්මා යාවදත්ථොති. සබ්බඤ්ඤෙතං පරිකප්පෙත්වා චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

සියාති එකංසෙ ච විකප්පනෙ ච. “පථවිධාතු සියා අජ්ඣත්තිකා, සියා බාහිරා”ති (ම. නි. 3.349) එකංසෙ. “සියා අඤ්ඤතරස්ස භික්ඛුනො ආපත්ති විතික්කමො”ති (ම. නි. 3.39) විකප්පනෙ. ඉධ උභයමිපි වට්ටති. අතිරෙකොච අතිරෙකධම්මො. තථා ඡඩ්ඛනීය ධම්මො. අධිකො ච ඡඩ්ඛෙතබ්බො ච, න අඤ්ඤං කිඤ්චි කාතබ්බොති අත්ථො. අථානි තමහි කාලෙ. ජීසච්ඡාදුබ්බලාපරෙතාති ජීසච්ඡාය ච දුබ්බලොපන ච පරෙතා ඵ්ථිඨා අනුගතා ච

අට්ඨපි දසපි දිවසානි. තත්ථ කෙවි ජිසව්ඡිතාපි න දුබ්බලා භොන්ති,
සක්කොන්ති ජිසව්ඡං සහිතුං. ඉමෙ පන න තාදිසාති දස්සෙතුං උභයමාහ.
ත්‍යාහන්ති තෙ අහං. සචෙ ආකඨ්ඨිතාති යදි ඉච්ඡං.

අප්පහරිතෙති අප්පරුල්භහරිතෙ, යස්මිං යානෙ පිණ්ඩපාතජ්ඣෙධාත්ථරණෙන
විනස්සනධම්මානි තිණානි නත්ථි, තස්මින්ති අත්ථො. තෙන නිත්තිණඤ්ච
මහාතිණගහනං ව, යත්ථ සකට්ඨනපි ඡඩ්ඞිතෙ පිණ්ඩපාතෙ තිණානි න
විනස්සන්ති, තඤ්ච යානං පරිග්ගහිතං භොති. භූතගාමසික්ඛාපදස්ස හි
අවිකොපනත්ථමෙතං වුත්තං.

අප්පාණකෙති නිප්පාණකෙ පිණ්ඩපාතජ්ඣෙධාත්ථරණෙන
මරිතබ්බපාණකරහිතෙ වා මහාඋදකක්ඛන්ධෙ. පරිත්තොදකෙ ඵච හි
හත්තපක්ඛෙපෙන ආච්චිතෙ සුමුච්ඡාණකා මරන්ති, න මහාතළාකාදිසුති.
පාණකානුරක්ඛණත්ථඤ්චි ඵතං වුත්තං. ඔපිලාපෙස්සාමිති නිමුජ්ජාපෙස්සාමි.

තත්‍රෙකස්සාති තෙසු ද්විසු ඵකස්ස. යො ඉමං ධම්මදෙසනං සුට්ඨු සුතවා
පුනස්සුතං ආවජ්ජෙති ව, තං සන්ධායාහ වුත්තං බො පනෙතන්ති. අයං වුත්ත-
සද්දො කෙසොභාරණෙපි දිස්සති “කාපටිකො මාණවො දහරො
වුත්තසිරො”තිආදිසු (ම. නි. 2.426). රොපිතෙපි “යථා සාරදිකං බීජං,
බෙත්තෙ වුත්තං විරුහති”තිආදිසු (ජා. 1.3.31). කථිතෙපි “වුත්තමිදං භගවතා,
වුත්තමිදං අරහතා”තිආදිසු. ඉධ පන කථිතෙ දට්ඨබ්බො. කථිතං බො
පනෙතන්ති අයඤ්චිස්ස අත්ථො. ආමිසඤ්ඤතරන්ති චතුත්තං පච්චයාමිසානං
අඤ්ඤතරං, ඵකන්ති අත්ථො. යදිදන්ති නිපාතො, සබ්බලිඞ්ගවිහත්තිවචනෙසු
තාදිසොච තත්ථ තත්ථ අත්ථොතො පරිණාමෙතබ්බො. ඉධ පනාස්ස යො ඵසොති
අත්ථො. යො ඵසො පිණ්ඩපාතො නාම. ඉදං ආමිසඤ්ඤතරන්ති වුත්තං භොති.
යංනුනාහන්ති සාධු වතාහං. ඵවන්ති යථා ඉදානි ඉමං බණං විනිනාමෙමි,
ඵවමෙව රත්තින්දිවං. විනිනාමෙයාන්ති බෙපෙයාං අතිවත්තාපෙයාං.

සො තං පිණ්ඩපාතන්ති සො තං සදෙවකෙන ලොකෙන සිරසා
සම්පට්ඨිතබ්බරූපං සුගතාතිරිත්තමිපි පිණ්ඩපාතං අභුඤ්ජිත්වා
ධම්මදායාදහාවං ආකඨ්ඨිතොතො ආදිත්තසිසුපමං පච්චවෙක්ඛිත්වා තෙනෙව
ජිසව්ඡාදුබ්බලොපන ඵවං තං රත්තින්දිවං විනිනාමෙයා.

අථ දුතියස්සාති ඉමස්මිං පන වාරෙ ඵස සඞ්ඛෙපො, සචෙ සො හික්ඛු,
යංනුනාහං...පෙ.... විනිනාමෙයාන්ති විත්තෙන්තො ඵවමිපි විත්තෙයා,
පබ්බජිතෙන බො වාළමිගාකුලෙ අරඤ්ඤෙ හෙසජ්ජං විය
පඤ්චකාමගුණවාළාකුලෙ ගාමෙ පිණ්ඩපාතොපි දුක්ඛං පරියෙසිතුං. අයං පන

පිණ්ඩපාතො ඉති පරියෙසනාදීනවට්ඨුත්තො ච සුගතාතිරිත්තො වාති උභතො සුඡාතඛත්තියකුමාරො විය හොති, යෙනි ච පඤ්චහි කාරණෙහි පිණ්ඩපාතො න පරිභුඤ්ජිතබ්බො හොති. සෙය්‍යථිදං, පුග්ගලං ගරහිත්වා න පරිභුඤ්ජිතබ්බො හොති “අලජ්ජිපුග්ගලස්ස සන්තකො”ති. අපරිසුද්ධඋප්පත්තිතාය න පරිභුඤ්ජිතබ්බො හොති “හික්ඛුනිපරිපාවනඅසන්තසම්භාවනුප්පන්නො”ති. සාමිකානුකම්පාය න පරිභුඤ්ජිතබ්බො හොති “පිණ්ඩපාතසාමිකො හික්ඛු ජිසවිජිතො”ති. සො ධාතො තස්සෙව අන්තෙවාසිකාදීසු අනුකම්පාය න පරිභුඤ්ජිතබ්බො හොති “අන්තෙවාසිකා අඤ්ඤො වා තප්පට්ඨද්ධා ජිසවිජිතා”ති, තෙපි ධාතා සුහිතා, අපිච ඛො අස්සද්ධතාය න පරිභුඤ්ජිතබ්බො හොති “පිණ්ඩපාතසාමිකො හික්ඛු අස්සද්ධො”ති. තෙහි ච කාරණෙහි අයං වට්ඨුත්තො. භගවා හි ලජ්ජිනං අග්ගො, පරිසුද්ධුප්පත්තිකො පිණ්ඩපාතො, භගවා ච ධාතො සුහිතො, පච්චාසිසකොපි අඤ්ඤො පුග්ගලො නත්ථි, යෙ ලොකෙ සද්ධා, භගවා තෙසං අග්ගොති එවං වින්තෙත්වා ච සො තං පිණ්ඩපාතං භුඤ්ජිත්වා...පෙ.... වීතිනාමෙය්‍ය. එත්තාවතා යොපි අභුඤ්ජිත්වා සමණධම්මං කරොති, සොපි භුඤ්ජිතබ්බකමෙව පිණ්ඩපාතං න භුත්තො හොති. යොපි භුඤ්ජිත්වා සමණධම්මං කරොති, සොපි භුඤ්ජිතබ්බකමෙව භුත්තො හොති. නත්ථි පිණ්ඩපාතෙ විසෙසො. පුග්ගලෙ පන අත්ථි විසෙසො. තස්මා තං දස්සෙන්නො කිඤ්චාපි සොතිආදිමාහ.

තත්ථ කිඤ්චාපිති අනුඡානනප්පසංසන්තං ටි නිපාතො. කිං අනුඡානාති? තස්ස හික්ඛුනො තං අනවජ්ජපරිභොගං. කිං පසංසති? භුත්වා සමණධම්මකරණං. ඉදං චුත්තං හොති යදිපි සො හික්ඛු එවං භුඤ්ජිතබ්බකමෙව භුඤ්ජිත්වා කාතබ්බකමෙව කරෙය්‍ය. අථ ඛො අසුයෙව මෙ පුරිමො හික්ඛුනි යො පුරිමො හික්ඛු තම්පි පිණ්ඩපාතං පටික්ඛිපිත්වා සමණධම්මං කරොති, සොයෙව මම ද්විසු සුරෙසු සුරතරො විය ද්විසු පණ්ඩිතෙසු පණ්ඩිතතරො විය ච පුජ්ජතරො ච පාසංසතරො ච, දුතියහික්ඛුනො අතිරෙකෙන පුජනීයො ච පසංසනීයො වාති චුත්තං හොති.

ඉදානි තමත්ථං කාරණෙන සාධෙන්නො තං කිස්ස හෙතුතිආදිමාහ. තස්සත්ථො, තත්ථ සියා තුම්භාකං, කස්මා සො හික්ඛු භගවතො පුජ්ජතරො ච පාසංසතරො වාති? තඤ්ඤි තස්සාති යස්මා තං පිණ්ඩපාතපටික්ඛිපනං තස්ස හික්ඛුනො දීඝරත්තං අප්පිච්ඡතාය...පෙ.... වීරියාරම්භාය සංවත්තිස්සති. කථං? තස්ස හි සචෙ අපරෙන සමයෙන පච්චයෙසු අත්තිව්ජනා වා පාපිච්ඡනා වා මහිච්ඡනා වා උප්පජ්ජිස්සති. තතො නං ඉමිනා පිණ්ඩපාතපටික්ඛිපෙඤ්ඤායෙන නිවාරෙස්සති “අරෙ ත්වං සුගතාතිරිත්තම්පි පිණ්ඩපාතං පටික්ඛිපිත්වා ඊදිසං ඉච්ඡං උප්පාදෙසි”ති එවං පච්චචෙක්ඛමානො. එස නයො අසන්තුට්ඨියා

අසංලෙඛස්ස චුප්පන්නස්ස නිවාරණෙ. එවං තාවස්ස අප්පිච්ඡතාය සන්තුට්ඨියා සංලෙඛාය සංවත්තිස්සති.

සුභරතායාති එත්ථ අයං සංවණ්ණනා - ඉධෙකච්චො අත්තනොපි උපට්ඨාකානම්පි දුබ්භරො හොති දුප්පොසො. එකච්චො අත්තනොපි උපට්ඨාකානම්පි සුභරො හොති සුපොසො. කථං? යො හි අම්බිලාදීති ලද්ධා අනම්බිලාදීති පරියෙසති, අඤ්ඤස්ස සරෙ ලද්ධං අඤ්ඤස්ස සරෙ ඡඩ්ඛෙන්තො සබ්බං ගාමං විවරිත්වා රිත්තපත්තොව විහාරං පවිසිත්වා නිපජ්ජති, අයං අත්තනො දුබ්භරො. යො පන සාලිමංසොදනාදීනං පත්තෙ සුරෙත්වා දින්නෙපි දුම්මුඛභාවං අනත්තමනභාවමෙව ච දස්සෙති, තෙසං චා සම්මුඛාව තං පිණ්ඩපාතං “කිං තුමහෙහි දින්න”න්ති අපසාදෙන්තො සාමණෙරගහට්ඨාදීනම්පි දෙති, අයං උපට්ඨාකානං දුබ්භරො. එතං දිස්වා මනුස්සා දුරතො පරිවජ්ජන්ති දුබ්භරො හික්ඛු න සක්කා පොසිතුන්ති. යො පන යංකිඤ්චි ලුඛං චා පණීතං චා ලද්ධා තුට්ඨවිත්තොව භුඤ්ජිත්වා විහාරං ගන්ත්වා අත්තනො කම්මං කරොති, අයං අත්තනො සුභරො. යො ච පරෙසම්පි අප්පං චා බහුං චා ලුඛං චා පණීතං චා දානං අභිලෙක්ථා අත්තමනො විජ්ජසන්නමුඛො හුත්වා තෙසං සම්මුඛාව පරිභුඤ්ජිත්වා යාති, අයං උපට්ඨාකානං සුභරො. එතං දිස්වා මනුස්සා අතිවිය විස්සත්ථා හොන්ති - “අම්භාකං භදන්තො සුභරො ථොකෙනපි තුස්සති, මයමෙව නං පොසිස්සාමා”ති පටිඤ්ඤං කත්වා පොසෙන්නි.

තත්ථ සචෙ අපරෙන සමයෙන අස්ස අත්තනො චා උපට්ඨාකානං චා දුබ්භරතානායෙන චිත්තං උප්පජ්ජිස්සති. තතො නං ඉමිනා පිණ්ඩපාතපටික්ඛෙපඤ්ඤායෙන නිවාරෙස්සති - “අරෙ ත්වං සුගතාතිරිත්තම්පි පිණ්ඩපාතං පටික්ඛිපිත්වා ඊදිසං චිත්තං උප්පාදෙසී”ති එවං පච්චචෙක්ඛමානො, එවමස්ස සුභරතාය සංවත්තිස්සති. සචෙ පනස්ස කොසජ්ජං උප්පජ්ජිස්සති, තම්පි එතෙනෙවඤ්ඤායෙන නිවාරෙස්සති - “අරෙ ත්වං නාම තදා සුගතාතිරිත්තම්පි පිණ්ඩපාතං පටික්ඛිපිත්වා තථා ජිහ්විඡාදුබ්බලාපරෙතොපි සමණධම්මං කත්වා අජ්ජ කොසජ්ජමනුයුඤ්ජසී”ති එවං පච්චචෙක්ඛමානො, එවමස්ස වීරියාරම්භාය සංවත්තිස්සති. එවමස්ස ඉදං පිණ්ඩපාතපටික්ඛිපනං දීසරත්තං අප්පිච්ඡතාය...පෙ.... වීරියාරම්භාය සංවත්තිස්සති. එවමස්සිමෙ පඤ්ච ගුණා පරිපුරා දස කථාවත්ථුනි පරිපුරෙස්සන්ති.

කථං? අත්ත හි පාළියංයෙව අප්පිච්ඡතාසන්තුට්ඨිතාවීරියාරම්භවසෙන තිණි ආගතාති, සෙසාති සල්ලෙඛෙන සඬගහිතාති. ඉදඤ්චි සබ්බකථාවත්ථුනං නාමමෙව, යදිදං සල්ලෙඛො. යථාහ - “යා ච ඛො අයං, ආනන්ද, කථා

අභිසල්ලෙඛිකා වෙනොව්නීවරණසප්පායා එකන්තනිබ්බදාය විරාගාය නිරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්බොධාය නිබ්බානාය සංවත්තති. සෙය්‍යථිදං, අප්පිච්ඡකථා”ති (ම. නි. 3.189, 192) විත්ථාරො. එවං ඉමෙ පඤ්ච ගුණා පරිපූරා දස කථාවත්ථුනි පරිපූරෙස්සන්ති. දස කථාවත්ථුනි පරිපූරානි තිස්සො සික්ඛා පරිපූරෙස්සන්ති.

කථං? එතෙසු හි අප්පිච්ඡකථා සන්තොසකථා අසංසග්ගකථා සීලකථානි ඉමා වතස්සො කථා අධිසීලසික්ඛාසඤ්ඤානායෙව. පටිච්චෙකකථා විරියාරම්භකථා සමාධිකථානි ඉමා තිස්සො අධිවිත්තසික්ඛාසඤ්ඤානායෙව. පඤ්ඤාකථා විමුත්තිකථා විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනකථානි ඉමා තිස්සො අධිපඤ්ඤාසික්ඛාසඤ්ඤානායෙව. එවං දස කථාවත්ථුනි පරිපූරානි තිස්සො සික්ඛා පරිපූරෙස්සන්ති. තිස්සො සික්ඛා පරිපූරා පඤ්ච අසෙක්ඛධම්මක්ඛන්ධො පරිපූරෙස්සන්ති.

කථං? පරිපූරා හි අධිසීලසික්ඛා අසෙක්ඛො සීලක්ඛන්ධොයෙව හොති, අධිවිත්තසික්ඛා අසෙක්ඛො සමාධික්ඛන්ධො, අධිපඤ්ඤාසික්ඛා අසෙක්ඛා පඤ්ඤා-විමුත්ති-විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනක්ඛන්ධො එවානි එවං තිස්සො සික්ඛා පරිපූරා පඤ්ච අසෙක්ඛධම්මක්ඛන්ධො පරිපූරෙස්සන්ති. පඤ්ච ධම්මක්ඛන්ධො පරිපූරා අමතං නිබ්බානං පරිපූරෙස්සන්ති. සෙය්‍යථාපි උපරිපබ්බතෙ පාචුස්සකො මහාමෙසො අභිවුට්ඨො පබ්බතකන්දරසරසාඛා පරිපූරෙති. තා පරිපූරා කුසොඛිහෙ, කුසොඛිහා මහාසොඛිහෙ, මහාසොඛිහා කුන්තදියො, කුන්තදියො මහානදියො, මහානදියො මහාසමුද්දසාගරං පරිපූරෙත්ති; එවමෙව තස්ස භික්ඛුනො ඉමෙ පඤ්ච ගුණා පරිපූරා දස කථාවත්ථුනි ආදිං කත්වා යාව අමතං නිබ්බානං පරිපූරෙස්සන්ති. එවමයං භික්ඛු ධම්මදායාදපටිපදං පටිපන්නො පරමධම්මදායාදං ලහතීති එතමත්ථං සම්පස්සමානො භගවා “තං කිස්ස හෙතු තඤ්ඤි තස්ස, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො”ති ආදිමාහ.

එවං තස්ස භික්ඛුනො පුජ්ජතරපාසංසතරභාවං කාරණෙන සාධෙත්වා ඉදානි තෙ භික්ඛු තථත්තාය සන්තියොපෙන්නො තස්මා තිහ මෙ භික්ඛවෙති ආදිමාහ. කිං වුත්තං හොති, යස්මා යො තං පිණ්ඩපාතං භුඤ්ජිත්වා සමණධම්මං කරෙය්‍ය, සො ඉමෙහි පඤ්චහි මූලගුණෙහි පරිබාහිරො. යො පන අභුඤ්ජිත්වා කරෙය්‍ය, සො ඉමෙසං භාගී හොති – “තස්මා තිහ මෙ, භික්ඛවෙ...පෙ.... නො ආමිසදායාදා”ති.

ඉදමචොව භගවානි ඉදං නිදානපරියොසානතො පභූති යාව නො ආමිසදායාදානි සුත්තප්පදෙසං භගවා අවොච. ඉදං වත්ථාන සුගතොති ඉදඤ්ච සුත්තප්පදෙසං වත්ථාව සොභනාය පටිපදාය ගතත්තා සුගතොති සඤ්ඤං පත්තොයෙව භගවා. උට්ඨායාසනා විහාරං පාවිසී පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනතො උට්ඨහිත්වා විහාරං

අත්තනො මහාගන්ධකුට්ඨං පාවිසි අසමභින්නාය එව පරිසාය. කස්මා ධම්මථොමනත්ථං.

බුද්ධා කිර අපරිනිට්ඨිකාය දෙසනාය විහාරං පවිසන්තා ද්විති කාරණෙහි පවිසන්ති පුග්ගලථොමනත්ථං වා ධම්මථොමනත්ථං වා. පුග්ගලථොමනත්ථං පවිසන්තො එවං චිත්තෙසි – “ඉමං මයා සංඛිත්තෙන උද්දෙසං උද්දිට්ඨං, විත්ථාරෙන අවිහත්තං, ධම්මපටිග්ගාහකා භික්ඛූ උග්ගහෙත්වා ආනන්දං වා කච්චානං වා උපසඬකම්භත්වා පුච්ඡස්සන්ති, තෙ මය්හං ඤාණෙන සංසන්දෙත්වා කථෙස්සන්ති, තතො ධම්මපටිග්ගාහකා පුන මං පුච්ඡස්සන්ති, තෙසං අහං සුකථිතං, භික්ඛවෙ, ආනන්දෙන සුකථිතං කච්චානෙන, මං වෙපි තුම්හෙ එතමත්ථං පුච්ඡෙය්‍යාථ, අහම්පි නං එවමෙව බ්‍යාකරෙය්‍යන්ති එවං තෙ පුග්ගලෙ ථොමෙස්සාමි, තතො තෙසු ගාරවං ජනෙත්වා භික්ඛූ උපසඬකම්භස්සන්ති, තෙපි භික්ඛූ අත්ථෙ ව ධම්මෙ ව නියොපෙස්සන්ති, තෙ තෙහි නියොජිතා තිස්සො සික්ඛා පරිපුරන්තා දුක්ඛස්සන්තං කරස්සන්ති” ති.

ධම්මථොමනත්ථං පවිසන්තො එවං චිත්තෙසි, යථා ඉධෙව චිත්තෙසි – “මයි විහාරං පටිට්ඨෙ තමෙව ආමිසදායාදං ගරහන්තො ධම්මදායාදඤ්ච ථොමෙත්තො ඉමිස්සංයෙව පරිසති නිසින්තො සාරිපුත්තො ධම්මං දෙසෙස්සති, එවං ද්විත්තම්පි අමහාකං එකජ්ඣාසයාය මනියා දෙසිතා අයං දෙසනා අග්ගා ව ගරුකා ව භවිස්සති පාසාණච්ඡත්තසදිසා. චතුරොසනිත්ථරණට්ඨෙත තිත්ථෙ යපිතා නාවා විය මග්ගගමනට්ඨෙත චතුසුත්තආජඤ්ඤරථො විය ව භවිස්සති. යථා ව ‘එවං කරොන්තස්ස අයං දණ්ඨො’ති පරිසති ආණං යපෙත්වා උට්ඨායාසනා පාසාදං ආරුල්ලෙ රාජිනි තත්ථෙව නිසින්තො සෙනාපති තං රඤ්ඤා යපිතං ආණං පවත්තෙති; එවම්පි මයා යපිතං දෙසනං ඉමිස්සංයෙව පරිසති නිසින්තො සාරිපුත්තො ථොමෙත්වා දෙසෙස්සති, එවං ද්විත්තම්පි අමහාකං මනියා දෙසිතා අයං දෙසනා බලවතරා මජ්ඣන්තිකසුරියො විය පජ්ජලිස්සති” ති. එවම්ධ ධම්මථොමනත්ථං උට්ඨායාසනා විහාරං පාවිසි.

ඊදිසෙසු ව යානෙසු හගවා නිසින්තාසනෙයෙව අත්තරහිතො චිත්තගතියා විහාරං පවිසති වෙදිතබ්බො. යදි හි කායගතියා ගච්ඡෙය්‍ය, සබ්බා පරිසා හගවත්තං පරිවාරෙත්වා ගච්ඡෙය්‍ය, සා එකචාරං භින්නා පුන දුස්සන්තිපාතා හවෙය්‍යාති හගවා චිත්තගතියා එව පාවිසි.

31. එවං පටිට්ඨෙ පන හගවති හගවතො අධිජ්ජායානුරූපං තං ධම්මං ථොමෙතුකාමො තත්‍ර බො ආයස්මා සාරිපුත්තො...පෙ....එතදවොච. තත්ථ ආයස්මාති පියවචනමෙතං. සාරිපුත්තොති තස්ස ථෙරස්ස නාමං, තඤ්ච බො

මානිතො, න පිනිතො. රූපසාරියා හි බ්‍රාහ්මණියා සො පුත්තො, තස්මා සාරිපුත්තොති වුච්චති. අවිරපක්කන්තස්සාති පක්කන්තස්ස සතො නචිරෙන. ආවුසො, භික්ඛවෙති එත්ථ පන බුද්ධා භගවන්තො සාවකෙ ආලපන්නා භික්ඛවෙති ආලපන්ති. සාවකා පන බුද්ධෙහි සදිසා මා හොමාති ආවුසොති පයමං වත්වා පච්ඡා භික්ඛවෙති භණන්ති. බුද්ධෙහි ච ආලපිතො භික්ඛුසඬ්ඨිසො භදන්තෙති පටිච්චනං දෙනි, සාවකෙහි ආවුසොති.

කිත්තාවතා නු ඛො, ආවුසොති එත්ථ කිත්තාවතාති පරිච්ඡෙදවචනං, කිත්තකෙනාති වුත්තං හොති. නුකාරො පුච්ඡායං. ඛොකාරො නිපාතමත්තං. සත්ථු පච්චිත්තස්ස විහරතොති, තීහි විවෙකෙහි කායචිත්තඋපධිවිවෙකෙහි සත්ථුතො විහරන්තස්ස. විවෙකං නානුසික්ඛන්තීති තිණ්ණං විවෙකානං අඤ්ඤතරම්පි නානුසික්ඛන්ති, ආමිසදායාදාව හොන්තීති ඉමමත්ථං ආයස්මා සාරිපුත්තො භික්ඛු පුච්ඡී. එස නයො සුක්කපක්ඛෙපි.

එවං වුත්තෙ තමත්ථං සොතුකාමා භික්ඛු දුරතොපි ඛොතිආදිමාහංසු. තත්ථ දුරතොපීති තිරොරට්ඨතොපි තිරොජනපදතොපි අනෙකයොජනගණනතොපීති වුත්තං හොති. සන්තිකෙති සමීපෙ. අඤ්ඤාතුන්ති ජාතිතුං බුජ්ඣතුං. ආයස්මත්තංයෙව සාරිපුත්තං පටිභාතුති ආයස්මතොයෙව සාරිපුත්තස්ස භාගො හොතු, ආයස්මා පන සාරිපුත්තො අත්තතො භාගං කත්වා විභජතුති වුත්තං හොති. ආයස්මතො හි භාගො යදිදං අත්ථක්ඛානං, අමිභාකං පන සචනං භාගොති අයමෙත්ථ අධිජ්ජායො, එවං සද්දලක්ඛණෙන සමෙති. කෙචි පන භණන්ති “පටිභාතුති දිස්සතු”ති. අපරෙ “උපට්ඨාතු”ති. ධාරෙස්සන්තීති උග්ගහෙස්සන්ති පරියාපුණිස්සන්ති. තතො නෙසං කථෙතුකාමො ථෙරො තෙන භීතිආදිමාහ. තත්ථ තෙනාති කාරණවචනං. භිකාරො නිපාතො. යස්මා සොතුකාමාත්ථ, යස්මා ච මය්හං භාරං ආරොපයිත්ථ, තස්මා සුණාමාති වුත්තං හොති. තෙපි භික්ඛු ථෙරස්ස වචනං සම්පට්ඨිංසු, තෙනාහ “එවමාවුසොති...පෙ....පච්චස්සොසු”න්ති.

අථ නෙසං, ආමිසදායාදං ගරහන්තෙන භගවතා “තුම්හෙපි තෙන ආදියා භවෙය්‍යාමා”ති එකෙනෙවාකාරෙන වුත්තමත්ථං තීහි ආකාරෙහි දස්සෙන්නො ආයස්මා සාරිපුත්තො එතදථොච – “ඉධාවුසො, සත්ථු පච්චිත්තස්ස විහරතො...පෙ.... එත්තාවතා ඛො, ආවුසො, සත්ථු පච්චිත්තස්ස විහරතො සාවකා විවෙකං නානුසික්ඛන්තී”ති.

එත්තාවතා යඤ්ච භගවා ආමිසදායාදපටිපදං ගරහන්තො “තුම්හෙපි තෙන ආදියා භවෙය්‍යාමා”ති ආහ, යඤ්ච අත්තනා පුච්ඡං පුච්ඡී “කිත්තාවතා නු ඛො...පෙ.... නානුසික්ඛන්තී”ති, තස්ස විත්ථාරතො අත්ථො සුවිහත්තො

හොති. සො ච ඛො භගවතො ආදියභාවං අනාමසිත්ථාව. භගවතොයෙව හි යුත්තං සාවකෙ අනුග්ගණ්හන්තස්ස “අහමි පි තෙන ආදියො භවිස්සාමි”ති වත්තුං, න සාවකානං. එස නයො සුක්කපක්ඛෙපි, අයං තාවෙන්ථ අනුසන්ධික්කමයොජනා.

අයං පනත්ථවණ්ණනා ඉධාති ඉමස්මිං සාසනෙ, සත්ථු පච්චිත්තස්සාති සත්ථුතො තිහි විචෙකෙහි අච්චන්තපච්චිත්තස්ස. විචෙකං නානුසික්ඛන්තීති කායවිචෙකං නානුසික්ඛන්තී, න පරිපුරෙන්තීති චුත්තං හොති. යදි පන තිවිධං විචෙකං සන්ධාය වදෙයා, පුච්ඡාය අවිසෙසො සියා. බ්‍යාකරණපක්ඛො හි අයං. තස්මා ඉමිනා පදෙන කායවිචෙකං, “යෙසඤ්ච ධම්මාන”න්තිආදිනා චිත්තවිචෙකං, “බාහුලිකා”තිආදිනා උපධිවිචෙකඤ්ච දස්සෙතීති එවමෙන්ථ සඬබ්බෙපතො අත්ථො වෙදිතබ්බො.

යෙසඤ්ච ධම්මානන්ති ලොභාදයො සන්ධායාහ, යෙ පරතො “තත්‍රාවුසො ලොභො ච පාපකො”තිආදිනා නයෙන වක්ඛති. නප්පජ්ඣන්තීති න පරිච්චජන්ති, චිත්තවිචෙකං න පරිපුරෙන්තීති චුත්තං හොති. බාහුලිකාති විවරාදිබාහුල්ලාය පටිපන්නා. සාසනං සිලීලං ගණ්හන්තීති සාඨලිකා. ඔක්කමනෙ පුබ්බචගමාති එත්ථ ඔක්කමනං වුච්චන්ති අවගමනටියෙන පඤ්ච නිවරණාති, තෙන පඤ්චනිවරණපුබ්බචගමාති චුත්තං හොති. පච්චෙකෙති උපධිවිචෙකෙ නිබ්බානෙ. නික්ඛිත්තධුරාති ඔරොපිතධුරා, තදධිගමාය ආරම්භමිපි අකුරුමානාති, එත්තාවතා උපධිවිචෙකං න පරිපුරෙන්තීති චුත්තං හොති.

එත්තාවතා අනියමෙනෙව වත්ථා ඉදාති දෙසනං නියමෙන්තො “තත්‍රාවුසො”තිආදිමාහ. කස්මා? සාවකා “තිහි යානෙහි”ති එවඤ්චි අනියමෙන්ථාව වුච්චමානෙ “කමිපි මඤ්ඤෙ භණ්ති, න අමිහෙ”ති උදාසිනාපි හොන්ති. “ථෙරා නවා මජ්ඣමා”ති එවං පන නියමෙන්ථාව වුච්චමානෙ අමිහෙ භණ්තිති ආදරං කරොන්ති. යථා රඤ්ඤා “අමච්චෙහි නගරවිලියො සොධෙතබ්බො”ති චුත්තෙපි “කෙන නු ඛො සොධෙතබ්බො”ති මඤ්ඤමානා න සොධෙන්ති, අත්තනො අත්තනො සරද්ථාරං සොධෙතබ්බන්ති පන හෙරියා නික්ඛන්තාය සබ්බෙ මුහුත්තෙන සොධෙන්ති ච අලඬකරොන්ති ච, එවංසම්පදමිදං වෙදිතබ්බං.

තත්ථ තත්‍රාති තෙසු සාවකෙසු. ථෙරාති දසවස්සෙ උපාදාය වුච්චන්ති. තිහි යානෙහිති තිහි කාරණෙහි. අයඤ්චි යානසද්දො ඉස්සරියට්ඨිතිඛණකාරණෙසු දිස්සති. “කිං පනායස්මා දෙවානමින්දො කම්මං කත්ථා ඉමං යානං පත්තො”තිආදිසු හි ඉස්සරියෙ දිස්සති. “යානකුසලො හොති

අක්ඛණ්ණවෙධි”තිආදීසු යිති යං. “යානසොවෙනං තථාගතං පටිභාතී”තිආදීසු (ම. නි. 2.87) ඛණ්ණ. “යානඤ්ච යානතො අට්ඨානඤ්ච අට්ඨානතො”තිආදීසු (විභ. 809; ම. නි. 1.148) කාරණෙ. ඉධ පන කාරණෙයෙව. කාරණඤ්චි යස්මා තත්ථ ඵලං තිට්ඨති තදායත්තචුත්තිභාවෙන, තස්මා යානන්ති වුච්චති.

ඉමිනා පයමෙන යානෙන ථෙරා භික්ඛු භාරය්භාති එත්ථ භාරය්භාති ගරහිතබ්බා. ථෙරා නාම සමානා අරඤ්ඤවනපත්ථානි පන්තානි සෙනාසනානි න උපෙනති, ගාමන්තසෙනාසනං න මුඤ්චන්ති, සඬගණිකාරාමතං වඩ්චෙස්ත්තා විහරන්ති, කායවිවෙකම්පි න පරිපුරෙන්නි, නවමජ්ඣිමකාලෙ කිදිසා අහෙසුන්ති ඵලං නින්දිතබ්බා භොන්ති, ඉමං නින්දං ආවුසො ලහන්තීති දස්සෙති. දුතියෙන යානෙනාති එත්ථාපි ඉමෙ නාම ආවුසො ථෙරාපි සමානා යෙසං ධම්මානං සත්ථා පහානමාහ, තෙ ලොභාදිධම්මෙ න ජහන්ති, අවිජරාසඬ්ඝාතමත්තම්පි එකමන්තං නිසීදිත්වා විත්තෙකග්ගතං න ලහන්ති, නවමජ්ඣිමකාලෙ කිදිසා අහෙසුන්ති ඵලං නින්දිතබ්බා භොන්ති, ඉමං නින්දං ආවුසො ලහන්තීති දස්සෙති ඵලං යොජනා කාතබ්බා. තතියෙන යානෙනාති එත්ථාපි ඉමෙ නාමාවුසො, ථෙරාපි සමානා ඉතරීතරෙන න යාපෙනති, විවරපත්තසෙනාසනපුත්තිකායමණ්ඩනානුයොගමනුයුත්තා විහරන්ති උපධිවිවෙකං අපුරයමානා, නවමජ්ඣිමකාලෙ කිදිසා අහෙසුන්ති ඵලං නින්දිතබ්බා භොන්ති, ඉමං නින්දං, ආවුසො, ලහන්තීති දස්සෙති ඵලං යොජනා වෙදිතබ්බා. එස නයො මජ්ඣිමනවචාරෙසු.

අයං පන විසෙසො. මජ්ඣිමාති පඤ්චවස්සෙ උපාදාය යාව නව වස්සා වුච්චන්ති. නවාති උනපඤ්චවස්සා වුච්චන්ති. යථා ච තත්ථ නවමජ්ඣිමකාලෙ කිදිසා අහෙසුන්ති චුත්තං, ඵලම්ඨ නවකාලෙ කිදිසා අහෙසුං, ථෙරකාලෙ කිදිසා භවිස්සන්ති, මජ්ඣිමථෙරකාලෙ කිදිසා භවිස්සන්තීති වත්වා යොජෙතබ්බං.

32. ඉමස්මිඤ්ච කණ්ඨපක්ඛෙ චුත්තපච්චනීකනයෙන සුක්කපක්ඛෙ අත්ථො වෙදිතබ්බො. අයං පනෙත්ථ සඬබ්බෙපො. ඉමෙ චත ථෙරාපි සමානා යොජනපරම්පරාය අරඤ්ඤවනපත්ථානි පන්තානි සෙනාසනානි සෙවන්ති, ගාමන්තසෙනාසනං උපගන්තුං යුත්තකාලෙපි න උපගච්ඡන්ති, ඵලං ජිණ්ණසරීරාපි ආරද්ධවිරියා පච්චයදායකානං පසාදං ජනෙන්නි, නවමජ්ඣිමකාලෙ කිදිසා අහෙසුන්ති ඉමිනා පයමෙන යානෙන ථෙරා පාසංසා භවන්ති, පසංසං ලහන්ති. ලොභාදයො පහාය විත්තවිවෙකං පුරෙන්නි, අයම්පි මහාථෙරො සද්ධිවිහාරිකඅන්තෙවාසිකපරිවාරිතො හුත්වා නිසීදිතුං යුත්තකාලෙපි ඊදිසෙපි වයෙ වත්තමානෙ හත්තකිච්චං කත්වා පට්ඨොයො සායං නික්ඛමති, සායං පට්ඨොයො පාතො නික්ඛමති, කසිණපරිකම්මං කරොති,

සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙති, මග්ගඵලානි අධිගච්ඡති, සබ්බථාපි චිත්තවිවෙකං පූරෙතීති ඉමිනා දුතියෙන යානෙන ථෙරා භික්ඛු පාසංසා භවන්ති, පසංසං ලභන්ති. යස්මිං කාලෙ ථෙරස්ස පට්ටදුකුලකොසෙය්‍යාදීනි සුඛසම්ඵස්සානි ලභුවිචරාදීනි යුත්තානි, තස්මිම්පි නාම කාලෙ අයං මහාථෙරො පංසුකුලානි ධාරෙති, අසිථිලං සාසනං ගහෙත්වා විගතනීවරණො ඵලසමාපත්තිං අප්පෙත්වා උපධිවිවෙකං පරිපූරයමානො විහරති, නවමජ්ඣිමකාලෙ කීදිසො අහොසීති ඉමිනා තතියෙන යානෙන ථෙරා පාසංසා භවන්ති, පසංසං ලභන්තිති. එස නයො මජ්ඣිමනවචාරෙසු.

33. තත්‍රාචුසොති කො අනුසන්ධි, එවං නවහාකාරෙහි ආමිසදායාදපට්පදං ගරහන්තො, නවහි ධම්මදායාදපට්පදං ථොමෙත්තො, අට්ඨාරසහාකාරෙහි දෙසනං නිට්ඨාපෙත්වා, යෙ තෙ “යෙසඤ්ච ධම්මානං සත්ථා පහානමාහ, තෙ ච ධම්මෙ න පජහන්ති”ති එවං පහාතබ්බධම්මා චුත්තා. තෙ සරූපතො “ඉමෙ තෙ”ති දස්සෙතුමිදං “තත්‍රාචුසො, ලොභො චා”තිආදිමාහ, අයං අනුසන්ධි.

අපිච හෙට්ඨා පරියායෙනෙව ධම්මො කථිතො. ආමිසං පන පරියායෙනපි නිජ්ජපරියායෙනපි කථිතං. ඉදානි නිජ්ජපරියායධම්මං ලොකුත්තරමග්ගං කථෙතුමිදමාහ. අයං පෙත්ථ අනුසන්ධි.

තත්ථ තත්‍රාති අතීතදෙසනානිදස්සනං, “සත්ථු පච්චිත්තස්ස විහරතො සාවකා විවෙකං නානුසික්ඛන්ති”තිආදිනා නයෙන චුත්තදෙසනායන්ති චුත්තං හොති. ලොභො ච පාපකො, දොසො ච පාපකොති ඉමෙ ද්වෙ ධම්මා පාපකා ලාමකා, ඉමෙ පහාතබ්බාති දස්සෙති. තත්ථ ලුඛනලක්ඛණො ලොභො. දුස්සනලක්ඛණො දොසො. තෙසු ලොභො ආමිසදායාදස්ස පච්චයානං ලාභෙ හොති, දොසො අලාභෙ. ලොභෙන අලද්ධං පත්ථෙති, දොසෙන අලභන්තො විසාතවා හොති. ලොභො ච දෙය්‍යධම්මෙ හොති, දොසො අදායකෙ චා අමනුස්සදායකෙ චා. ලොභෙන නවතණ්හාමූලකෙ ධම්මෙ පරිපූරෙති, දොසෙන පඤ්ච මච්ඡරියානි.

ඉදානි තෙසං පහානුපායං දස්සෙත්තො ලොභස්ස ච පහානායාතිආදිමාහ. තස්සත්ථො, තස්ස පන පාපකස්ස ලොභස්ස ච දොසස්ස ච පහානාය. අත්ථි මජ්ඣිමා පට්ටදානි මග්ගං සන්ධාය ඉදං චුත්තං. මග්ගො හි ලොභො එකො අන්තො, දොසො එකො අන්තොති එතෙ ද්වෙ අන්තෙ න උපෙනි, න උපගච්ඡති, විමුත්තො එතෙහි අන්තෙහි, තස්මා “මජ්ඣිමා පට්ටදා”ති චුච්චති. එතෙසං මජ්ඣෙ භවත්තා “මජ්ඣිමා, පට්ටජ්ජිතබ්බතො ච පට්ටදානි. තථා කාමසුඛල්ලිකානුයොගො එකො අන්තො, අත්තකිලමථානුයොගො එකො

අන්තො, සස්සනං එකො අන්තො, උච්ඡේදො එකො අන්තොති පුරිමනයෙනෙව විත්ථාරෙතබ්බං.

චක්ඛුකරණීතිආදීහි පන තමෙව පටිපදං ථොමෙති. සා හි සච්චානං දස්සනාය සංවත්තති දස්සනපරිණායකට්ඨෙතාති චක්ඛුකරණී. සච්චානං ඤාණාය සංවත්තති විදිතකරණට්ඨෙතාති ඤාණකරණී. රාගාදීනඤ්ච වූපසමනතො උපසමාය සංවත්තති. චතුත්තම්පි සච්චානං අභිඤ්ඤායාභාවදස්සනතො අභිඤ්ඤාය සංවත්තති. සම්බොධොති මග්ගො, තස්සත්ථාය සංවත්තනතො සම්බොධාය සංවත්තති. මග්ගොයෙව හි මග්ගත්ථාය සංවත්තති මග්ගෙන කාතබ්බකිච්චකරණතො. නිබ්බානං නාම අප්පච්චයං තස්ස පන සච්ඡිකිරියාය පච්චික්ඛකම්මාය සංවත්තනතො නිබ්බානාය සංවත්තති වූච්චති. අයමෙත්ථ සාරො. ඉතො අඤ්ඤථා වණ්ණනා පපඤ්චා.

ඉදානි තං මජ්ඣිමං පටිපදං සරූපතො දස්සෙතුකාමො “කතමා ච සා”ති පුච්ඡන්වා “අයමෙවා”තිආදිනා නයෙන විස්සජ්ජෙති.

තත්ථ අයමෙවාති අවධාරණවචනං, අඤ්ඤමග්ගප්පට්ඨෙසධනත්ථං, බුද්ධපච්චෙකබුද්ධබුද්ධසාවකානං සාධාරණභාවදස්සනත්ථඤ්ච. චුත්තඤ්චෙන “එසෙව මග්ගො නත්ථඤ්ඤො දස්සනස්ස විසුද්ධියා”ති (ධ. ප. 274). ස්ථායං කිලෙසානං ආරකත්තාපි අරියො. අරිපභානාය සංවත්තතිතිපි අරියෙන දෙසිතොතිපි අරියභාවප්පට්ඨාභාය සංවත්තතිතිපි අරියො. අට්ඨහි අභිගෙහි උපෙතත්තා අට්ඨචිගිකො, න ච අභිගවිනිමුත්තො පඤ්චචිගිකතුරියාදීති විය. කිලෙසෙ මාරෙන්නො ගච්ඡති, මග්ගති චා නිබ්බානං, මග්ගියති චා නිබ්බානත්ථිකෙහි, ගම්මති චා තෙහි පටිපජ්ජියතිති මග්ගො. සෙය්‍යථිදන්ති නිපාතො, තස්ස කතමො සො ඉති චෙති අත්ථො, කතමාති චා තාති අට්ඨචිගානීති. එකමෙකඤ්චි අභිගං මග්ගොයෙව. යථාහ “සම්මාදිට්ඨි මග්ගො චෙව හෙතු චා”ති (ධ. ස. 1039). පොරාණාපි භණන්ති – “දස්සනමග්ගො සම්මාදිට්ඨි, අභිනිරොපනමග්ගො සම්මාසඬකප්පො...පෙ.... අවික්ඛෙපමග්ගො සම්මාසමාධි”ති.

සම්මාදිට්ඨාදීසු චෙනෙසු සම්මා දස්සනලක්ඛණා සම්මාදිට්ඨි. සම්මා අභිනිරොපනලක්ඛණො සම්මාසඬකප්පො. සම්මා පරිග්ගහලක්ඛණො සම්මාවාචා. සම්මා සමුට්ඨානලක්ඛණො සම්මාකම්මන්තො. සම්මා වොදානලක්ඛණො සම්මාආච්චො. සම්මා පග්ගහලක්ඛණො සම්මාවායාමො. සම්මා උපට්ඨානලක්ඛණො සම්මාසති. සම්මා සමාධානලක්ඛණො සම්මාසමාධි. නිබ්බවනම්පි නෙසං සම්මා පස්සතිති සම්මාදිට්ඨිති එතෙනෙව නයෙන චෙදිතබ්බං.

තත්ථ සම්මාදිට්ඨි උප්පජ්ජමානා මිච්ඡාදිට්ඨිං තජ්ජච්චනීයකිලෙසෙ ච අවිජ්ජඤ්ච පජහති, නිබ්බානඤ්ච ආරම්මණං කරොති, සම්පයුත්තධම්මෙ ච පස්සති, තෙ ච ඛො අසම්මොහතො, නො ආරම්මණතො, තස්මා “සම්මාදිට්ඨි”ති වුච්චති.

සම්මාසඬ්ඤ්ඤා මිච්ඡාසඬ්ඤ්ඤා තජ්ජච්චනීයකිලෙසෙ ච පජහති, නිබ්බානඤ්ච ආරම්මණං කරොති, සම්පයුත්තධම්මෙ ච සම්මා අභිනිරොපෙති, තස්මා “සම්මාසඬ්ඤ්ඤා”ති වුච්චති.

සම්මාචාචා මිච්ඡාචාචං තජ්ජච්චනීයකිලෙසෙ ච පජහති, නිබ්බානඤ්ච ආරම්මණං කරොති, සම්පයුත්තධම්මෙ ච සම්මා පරිග්ගණ්හාති, තස්මා “සම්මාචාචා”ති වුච්චති.

සම්මාකම්මන්තො මිච්ඡාකම්මන්තං තජ්ජච්චනීයකිලෙසෙ ච පජහති, නිබ්බානඤ්ච ආරම්මණං කරොති, සම්පයුත්තධම්මෙ ච සම්මා සමුට්ඨාපෙති, තස්මා “සම්මාකම්මන්තො”ති වුච්චති.

සම්මාආජීවො මිච්ඡාආජීවං තජ්ජච්චනීයකිලෙසෙ ච පජහති, නිබ්බානඤ්ච ආරම්මණං කරොති, සම්පයුත්තධම්මෙ ච සම්මා වොදාපෙති, තස්මා “සම්මාආජීවො”ති වුච්චති.

සම්මාචායාමො මිච්ඡාචායාමං තජ්ජච්චනීයකිලෙසෙ ච කොසජ්ජඤ්ච පජහති, නිබ්බානඤ්ච ආරම්මණං කරොති, සම්පයුත්තධම්මෙ ච සම්මා පග්ගණ්හාති, තස්මා “සම්මාචායාමො”ති වුච්චති.

සම්මාසති මිච්ඡාසතිං තජ්ජච්චනීයකිලෙසෙ ච පජහති, නිබ්බානඤ්ච ආරම්මණං කරොති, සම්පයුත්තධම්මෙ ච සම්මා උපට්ඨාපෙති, තස්මා “සම්මාසති”ති වුච්චති.

සම්මාසමාධි මිච්ඡාසමාධිං තජ්ජච්චනීයකිලෙසෙ ච උද්ධච්චඤ්ච පජහති, නිබ්බානඤ්ච ආරම්මණං කරොති, සම්පයුත්තධම්මෙ ච සම්මා සමාධියති, තස්මා “සම්මාසමාධි”ති වුච්චති.

ඉදානි අයං ඛො සා, ආවුසොති තමෙව පටිපදං නිගමෙන්නො ආහ. තස්සත්ථො, ය්වායං චත්තාරොපි ලොකුත්තරමග්ගෙ එකතො කත්වා කට්ඨො “අට්ඨඬ්ඨිගිකො මග්ගො”, අයං ඛො සා, ආවුසො...පෙ.... නිබ්බානාය සංවත්තතීති.

එවං පහාතබ්බධම්මෙසු ලොහදොසෙ තජ්ජභානුපායඤ්ච දස්සෙත්වා ඉදානි අඤ්ඤෙපි පහාතබ්බධම්මෙ තෙසං පහානුපායඤ්ච දස්සෙන්නො තත්ත්වමුසො,

කොධො වාතිආදිමාහ. තත්ථ කුජ්ඣනලක්ඛණො කොධො, වණ්ඨික්කලක්ඛණො වා, ආසාතකරණරසො, දුස්සනපච්චුපට්ඨානො. උපනන්ධනලක්ඛණො උපනාහො, වෙර අප්පට්ඨිස්සජ්ජනරසො, කොධානුපබන්ධභාවපච්චුපට්ඨානො. චුත්තඤ්චෙනං - “පුබ්බකාලෙ කොධො, අපරකාලෙ උපනාහො” තිආදි (විහ. 891).

පරගුණමක්ඛනලක්ඛණො මක්ඛො, තෙසං විනාසනරසො, තදවච්ඡාදනපච්චුපට්ඨානො. යුගග්ගාහලක්ඛණො පළාසො, පරගුණෙහි අත්තනො ගුණානං සමීකරණරසො, පරෙසං ගුණප්පමාණෙන උපට්ඨානපච්චුපට්ඨානො.

පරසම්පත්තිබ්බියනලක්ඛණො ඉස්සා, තස්සා අක්ඛමනලක්ඛණො වා, තත්ථ අනභිරතිරසා, තතො විමුඛභාවපච්චුපට්ඨානා. අත්තනො සම්පත්තිනිගුහනලක්ඛණං මච්ඡෙරං, අත්තනො සම්පත්තියා පරෙහි සාධාරණභාවඅසුඛායනරසං, සඬකොචනපච්චුපට්ඨානං.

කතපාපපට්ච්ඡාදනලක්ඛණො මායා, තස්ස නිගුහනරසා, තදාවරණපච්චුපට්ඨානා. අත්තනො අවිජ්ජමානගුණපකාසනලක්ඛණං සායෙය්‍යං, තෙසං සමුදාහරණරසං, සරීරාකාරෙහිපි තෙසං විභූතකරණපච්චුපට්ඨානං.

චිත්තස්ස උද්ධුමාතභාවලක්ඛණො ථම්මො, අප්පතිස්සයචුත්තිරසො, අමද්දවතාපච්චුපට්ඨානො. කරණුත්තරියලක්ඛණො සාරම්මො, විපච්චනීකතාරසො, අගාරවපච්චුපට්ඨානො.

උණ්ණතිලක්ඛණො මානො, අභංකාරරසො, උද්ධුමාතභාවපච්චුපට්ඨානො. අබ්භුණ්ණතිලක්ඛණො අතිමානො, අතිවිය අභඬකාරරසො. අච්චුද්ධුමාතභාවපච්චුපට්ඨානො.

මත්තභාවලක්ඛණො මදො, මදග්ගාහණරසො, උම්මාදපච්චුපට්ඨානො. පඤ්චස්ස කාමගුණස්ස චිත්තවොස්සග්ගලක්ඛණො පමාදො, වොස්සග්ගානුප්පදානරසො, සතිවිජ්ජවාසපච්චුපට්ඨානොති එවං ඉමෙසං ධම්මානං ලක්ඛණාදීනි වෙදිතබ්බානි. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො, චිත්ථාරො පන “තත්ථ කතමො කොධො” තිආදිනා විහඬිගෙ (විහ. 891) චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

විසෙසතො චෙත්ථ ආමිසදායාදො අත්තනා අලහන්තො අඤ්ඤස්ස ලාභිනො කුජ්ඣති, තස්ස සකිං උප්පන්නො කොධො කොධොයෙව, තතුත්තරි

උපනාහො. සො එවං කුද්ධො උපනාය්හන්තො ච සන්තෙපි අඤ්ඤස්ස ලාභිනො ගුණෙ මක්ඛෙති, අහමිපි තාදිසොති ච යුගග්ගාහං ගණ්හාති, අයමස්ස මක්ඛො ච පළාසො ච, එවං මක්ඛී පළාසී තස්ස ලාභසක්කාරාදීසු කිං ඉමස්ස ඉමිනාති ඉස්සති පදුස්සති, අයමස්ස ඉස්සා. සචෙ පනස්ස කාචි සම්පත්ති හොති, තස්සා තෙන සාධාරණභාවං න සහති, ඉදමස්ස මච්ඡෙරං. ලාභහෙතු ඛො පන අත්තනො සන්තෙපි දොසෙ පටිච්ඡාදෙති, අයමස්ස මායා. අසන්තෙපි ගුණෙ පකාසෙති. ඉදමස්ස සාධෙය්‍යං. සො එවං පටිපන්නො සචෙ යථාධිජ්ජායං ලාභං ලහති, තෙන ථද්ධො හොති අමුදුචිත්තො, නයිදං එවං කාතබ්බන්ති ඔවදිතුං අසක්කුණෙය්‍යො, අයමස්ස ථම්මො. සචෙ පන නං කොචි කිඤ්චි වදති “නයිදං එවං කාතබ්බ”න්ති, තෙන සාරද්ධචිත්තො හොති භාකුටිකමුඛො “කො මෙ ත්ව”න්ති පසය්හ භාණී, අයමස්ස සාරම්මො. තතො ථම්මෙන “අහමෙව සෙය්‍යො”ති අත්තානං මඤ්ඤන්තො මානී හොති. සාරම්මෙන “කෙ ඉමෙ”ති පරෙ අතිමඤ්ඤන්තො අතිමානී, අයමස්ස මානො ච අතිමානො ච. සො තෙහි මානාතිමානෙහි ජාතිමදාදිඅනෙකරූපං මදං ජනෙති. මත්තො සමානො කාමගුණාදිහෙදෙසු වත්ථුසු පමජ්ජති, අයමස්ස මදො ච පමාදො වාති.

එවං ආමිසදායාදො අපරිමුත්තො හොති ඉමෙහි පාපකෙහි ධම්මෙහි අඤ්ඤෙහි ච එවරූපෙහි. එවං තාවෙත්ථ පහාතබ්බධම්මා වෙදිතබ්බා. පහානුපායො පාඨනො ච අත්ථනො ච සබ්බත්ථ නිබ්බිසෙසොයෙව.

ඤාණපරිවයපාටවත්ථං පනෙත්ථ අයං හෙදො ච කමො ච භාවනානායො ච වෙදිතබ්බො. තත්ථ හෙදො තාව, අයඤ්ඤි මජ්ඣිමා පටිපදා කදාචි අරියො අට්ඨච්ඡිගිකො මග්ගො හොති, කදාචි සත්තච්ඡිගිකො. අයඤ්ඤි ලොකුත්තරපට්ඨමජ්ඣානවසෙන උප්පජ්ජමානො අට්ඨච්ඡිගිකො මග්ගො හොති, අවසෙසජ්ඣානවසෙන සත්තච්ඡිගිකො. උක්කට්ඨනිද්දෙසනො පනිධ අට්ඨච්ඡිගිකොති චුත්තො. ඉතො පරඤ්ඤි මග්ගච්ඡිගං නත්ථී. එවං තාවෙත්ථ හෙදො වෙදිතබ්බො.

යස්මා පන සබ්බකුසලානං සම්මාදිට්ඨි සෙට්ඨා, යථාහ “පඤ්ඤා හි සෙට්ඨා කුසලා වදන්ති”ති (ජා. 2.17.81). කුසලවාරෙ ච පුබ්බච්ඡගමා, යථාහ “කථඤ්ච, හික්ඛවෙ, සම්මාදිට්ඨි පුබ්බච්ඡගමා හොති, සම්මාදිට්ඨිං සම්මාදිට්ඨිති පජානාති, මිච්ඡාදිට්ඨිං මිච්ඡාදිට්ඨිති පජානාති”ති (ම. නි. 3.136) විත්ථාරො. යථා වාහ “විජ්ජා ච ඛො, හික්ඛවෙ, පුබ්බච්ඡගමා කුසලානං ධම්මානං සමාපත්තියා”ති. තජ්ජහවාහිනිබ්බත්තාති සෙසච්ඡගාති, යථාහ “සම්මාදිට්ඨිස්ස සම්මාසච්ඡකජ්ජො පහොති...පෙ.... සම්මාසතිස්ස සම්මාසමාධි පහොති”ති (ම. නි. 3.141).

තස්මා ඉමිනා කමෙන එතානි අභිගානි චුත්තානීති එවමෙත්ථ කමො වෙදිතබ්බො.

භාවනානයොති කොචි සමථපුබ්බඤ්චගමං විපස්සනං භාවෙති, කොචි විපස්සනාපුබ්බඤ්චගමං සමථං. කථං? ඉධෙකච්චො පයමං උපචාරසමාධිං වා අප්පනාසමාධිං වා උප්පාදෙති, අයං සමථො; සො තඤ්ච තංසම්පයුත්තෙ ව ධම්මෙ අනිච්චාදීහි විපස්සති, අයං විපස්සනා. ඉති පයමං සමථො, පච්ඡා විපස්සනා. තෙන චුච්චති “සමථපුබ්බඤ්චගමං විපස්සනං භාවෙති”ති. තස්ස සමථපුබ්බඤ්චගමං විපස්සනං භාවයතො මග්ගො සඤ්ජායති, සො තං මග්ගං ආසෙවති භාවෙති බහුලීකරොති, තස්ස තං මග්ගං ආසෙවතො භාවයතො බහුලීකරොතො සංයොජනානි පභීයන්ති, අනුසයා ඛ්‍යන්තීහොන්ති, එවං සමථපුබ්බඤ්චගමං විපස්සනං භාවෙති.

ඉධ පනෙකච්චො චුත්තප්පකාරං සමථං අනුප්පාදෙත්ථාව පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධෙ අනිච්චාදීහි විපස්සති, අයං විපස්සනා. තස්ස විපස්සනාපාරිපුරියා තත්ථ ජාතානං ධම්මානං වොස්සග්ගාරම්මණතො උප්පජ්ජති චිත්තස්ස එකග්ගතා, අයං සමථො. ඉති පයමං විපස්සනා පච්ඡා සමථො. තෙන චුච්චති “විපස්සනාපුබ්බඤ්චගමං සමථං භාවෙති”ති. තස්ස විපස්සනාපුබ්බඤ්චගමං සමථං භාවයතො මග්ගො සඤ්ජායති, සො තං මග්ගං ආසෙවති...පෙ.... බහුලීකරොති, තස්ස තං මග්ගං ආසෙවතො...පෙ.... අනුසයා ඛ්‍යන්තීහොන්ති (අ. නි. 4.170; පටි. ම. 2.1), එවං විපස්සනාපුබ්බඤ්චගමං සමථං භාවෙති.

සමථපුබ්බඤ්චගමං පන විපස්සනං භාවයතොපි විපස්සනාපුබ්බඤ්චගමං සමථං භාවයතොපි ලොකුත්තරමග්ගක්ඛණෙ සමථවිපස්සනා යුගනද්ධාව හොන්ති. එවමෙත්ථ භාවනානයො වෙදිතබ්බොති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

ධම්මදායාදසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. භයහෙරවසුත්තවණ්ණනා

34. එවං මෙ සුතන්ති භයහෙරවසුත්තං. තත්‍රායං අපුබ්බපදවණ්ණනා — අථාති අවිච්ඡෙදනත්ථෙ නිපාතො. බොති අවධාරණත්ථෙ, භගවතො සාවත්ථියං විහාරෙ අවිච්ඡින්නෙයෙවාති චුත්තං හොති. ජාණුස්සොණිති නෙතං තස්ස මාතෘපිතූහි කතනාමං, අපිච ඛො යානන්තරපටිලාභලද්ධං. ජාණුස්සොණිට්ඨානං කිර නාමෙතං පුරොහිතට්ඨානං, තං තස්ස රඤ්ඤා දිත්තං, තස්මා “ජාණුස්සොණි”ති චුච්චති. ඉහිමං අණතීති බ්‍රාහ්මණො, මන්තෙ

සප්ඤ්ඤායනීති අත්ථො. ඉදමෙව හි ජාතිබ්‍රාහ්මණානං නිරුත්තිවචනං. අරියා පන බාහිතපාපත්තා බ්‍රාහ්මණාති වුච්චන්ති.

යෙන භගවා තෙනුපසඤ්ඤායනාති යෙනාති භූමිමත්ථෙ කරණවචනං, තස්මා යත්ථ භගවා, තත්ථ උපසඤ්ඤායනීති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. යෙන වා කාරණෙන භගවා දෙවමනුස්සෙහි උපසඤ්ඤායනීතිබ්බො, තෙන කාරණෙන උපසඤ්ඤායනීති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. කෙන ව කාරණෙන භගවා උපසඤ්ඤායනීතිබ්බො? නානප්පකාරගුණවිසෙසාධිගමාධිප්පායෙන, සාදුච්ඡුපභොගාධිප්පායෙන දිජගණෙහි නිව්චච්චිතමහාරුක්ඛො විය.

උපසඤ්ඤායනීති ව ගතොති වුත්තං හොති. උපසඤ්ඤායනීත්වාති උපසඤ්ඤායනපරියොසානදීපනං. අථ වා එවං ගතො තතො ආසන්නතරං යානං භගවතො සමීපසඤ්ඤායනං ගන්ත්වාතිපි වුත්තං හොති. භගවතා සද්ධිං සම්මොදිති යථා ඛමනීයාදීති පුච්ඡන්තො භගවා තෙන, එවං සොපි භගවතා සද්ධිං සමප්පවත්තමොදො අහොසි, සිතොදකං විය උණ්හොදකෙන සම්මොදිතං එකිභාවං අගමාසි. යාය ව “කච්චි තෙ, හො ගොතම, ඛමනීයං, කච්චි යාපනීයං, කච්චි හොතො ගොතමස්ස ගොතමසාවකානඤ්ච අප්පාබාධං අප්පාතඤ්ඤං ලහුට්ඨානං බලං ඵාසුච්ඡාරො”තිආදිකාය කථාය සම්මොදි, තං ඡිතිපාමොජ්ජසඤ්ඤායනසම්මොදජනනතො සම්මොදිතුං යුත්තභාවතො ව සම්මොදනීයං, අත්ථබ්‍යඤ්ජනමධුරතාය සුචිරමපි කාලං සාරෙතුං නිරන්තරං පවත්තෙතුං අරහරූපතො සරිතබ්බභාවතො ව සාරාණීයං. සුයාමානසුඛතො ව සම්මොදනීයං, අනුස්සරියමානසුඛතො ව සාරාණීයං. තථා බ්‍යඤ්ජනපරිසුද්ධතාය සම්මොදනීයං, අත්ථපරිසුද්ධතාය සාරාණීයන්ති එවං අනෙකෙහි පරියායෙහි සම්මොදනීයං කථං සාරාණීයං චිතිසාරෙත්වා පරියොසාපෙත්වා නිට්ඨාපෙත්වා යෙනත්ථෙන ආගතො, තං පුච්ඡිතුකාමො එකමන්තං නිසීදි.

එකමන්තන්ති භාවනපුංසකනිද්දෙසො, “විසමං වන්දිමසුරියා පරිවත්තන්ති”තිආදීසු (අ. නි. 4.70) විය. තස්මා යථා නිසින්නො එකමන්තං නිසින්නො හොති, තථා නිසීදිති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. භූමිමත්ථෙ වා එතං උපයොගවචනං. නිසීදිති උපාචිසි. පණ්ඩිතා හි පුරිසා ගරුට්ඨානීයං උපසඤ්ඤායනීත්වා ආසනකුසලතාය එකමන්තං නිසීදන්ති, අයඤ්ච නෙසං අඤ්ඤතරො, තස්මා එකමන්තං නිසීදි.

කථං නිසින්නො පන එකමන්තං නිසින්නො හොතීති. ඡ නිසජ්ජදොසෙ වජ්ජෙත්වා. සෙය්‍යථිදං, අතිදුරං අච්චාසන්නං උපරිවාතං උන්නතපදෙසං අතිසම්මුඛං අතිපච්ඡාති. අතිදුරෙ නිසින්නො හි සචෙ කථෙතුකාමො හොති,

උච්චාසද්දෙන කට්ඨකථාං හොති. අච්චාසන්තො නිසින්තො සඬ්ඝට්ඨනං කරොති. උපරිවාතෙ නිසින්තො සරිරගන්ධෙන බාධති. උන්නතප්පදෙසෙ නිසින්තො අගාරවං පකාසෙති. අතිසම්මුඛා නිසින්තො සචෙ දට්ඨුකාමො හොති, චක්ඛුනා චක්ඛුං ආහව්ව දට්ඨබ්බං හොති. අතිපච්ඡා නිසින්තො සචෙ දට්ඨුකාමො හොති, ගීවං පසාරෙත්වා දට්ඨබ්බං හොති. තස්මා අයම්පි එතෙ ඡ නිසජ්ජදොසෙ වජ්ජෙත්වා නිසීදි, තෙන වුත්තං “එකමන්තං නිසීදි”ති.

යෙමෙති යෙ ඉමෙ. කුලපුත්තාති දුට්ඨා කුලපුත්තා ජාතිකුලපුත්තා ආචාරකුලපුත්තා. තත්ථ “තෙන ඛො පන සමයෙන රට්ඨපාලො නාම කුලපුත්තො තස්මිංයෙව පුල්ලකොට්ඨිකෙ අග්ගකුලස්ස පුත්තො”ති (ම. නි. 2.294) එවං ආගතා උච්චාකුලප්පසුතා ජාතිකුලපුත්තා නාම. “යෙ තෙ කුලපුත්තා සද්ධා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතා”ති (ම. නි. 3.78) එවං ආගතා පන යත්ථ කත්ථවි කුලෙ පසුතාපි ආචාරසම්පන්නා ආචාරකුලපුත්තා නාම. ඉධ පන ද්විතීයි කාරණෙහි කුලපුත්තායෙව.

සද්ධාති සද්ධාය. අගාරස්මාති අගාරතො. අනගාරියන්ති පබ්බජ්ජං හික්ඛුභාවඤ්ච. පබ්බජ්ජාපි හි නත්ථෙත්ථ අගාරියන්ති අනගාරියා, අගාරස්ස හිතං කසිගොරක්ඛාදිකම්මමෙත්ථ නත්ථීති අත්ථො. හික්ඛුපි නත්ථෙත්ථස අගාරන්ති අනගාරො, අනගාරස්ස භාවො අනගාරියං. පබ්බජිතාති උපගතා, එවං සබ්බථාපි අනගාරියසඬ්ඛාතං පබ්බජ්ජං හික්ඛුභාවං වා උපගතාති වුත්තං හොති. පුබ්බඬ්ඨගමොති පුරතො ගාමී නායකො. බහුකාරොති හිතකිරියාය බහුපකාරො. භවං තෙසං ගොතමො සමාදපෙතාති තෙ කුලපුත්තෙ භවං ගොතමො අධිසිලාදීනි ගාහෙතා සික්ඛාපෙතා. සා ජනතාති සො ජනසමුහො. දිට්ඨානුගතිං ආපජ්ජතීති දස්සනානුගතිං පටිපජ්ජති, යන්දිට්ඨිකො භවං ගොතමො යංඛන්තිකො යංරුචිකො, තෙපි තන්දිට්ඨිකා හොන්ති තංඛන්තිකා තංරුචිකාති අත්ථො.

කස්මා පනායං එවමාහාති? එස කිර පුබ්බෙ අනෙකෙ කුලපුත්තෙ අගාරමජ්ඣෙ වසන්තෙ දෙවපුත්තෙ විය පඤ්චහි කාමගුණෙහි පරිවාරියමානෙ අන්තො ව බහි ව සුසංවිහිතාරක්ඛෙ දිස්වා, තෙ අපරෙන සමයෙන භගවතො මධුරරසං ධම්මදෙසනං සුත්වා සද්ධාය සරා නික්ඛම්ම පබ්බජිත්වා සාසවිජාදනපරමතාය සන්තුට්ඨෙ ආරඤ්ඤකෙසු සෙනාසනෙසු කෙනවි අරක්ඛියමානෙපි අනුස්සඬ්ඛිකාපරිසඬ්ඛිකෙ හට්ඨපහට්ඨෙ උදග්ගදග්ගෙ අද්දස, දිස්වා ව ඉමෙසං කුලපුත්තානං “අයං ථාසුචිභාරො කං නිස්සාය උප්පන්නො”ති වින්තෙන්නො “සමණං ගොතම”න්ති භගවති පසාදං අලත්ථ. සො තං පසාදං නිවෙදෙතුං භගවතො සන්තිකං ආගතො, තස්මා එවමාහ.

අට්ඨස්ස භගවා තං වචනං සම්පට්ඨිතත්තො අබ්භතූමොදන්තො ච එවමෙතං බ්‍රාහ්මණාතිආදිමාහ. වචනසම්පට්ඨිතානුමොදනත්ථොයෙව හි එත්ථ අයං එවන්ති නිපාතො. මමං උද්දිස්සාති මං උද්දිස්ස. සද්ධාති සද්ධායෙව. න ඉණ්ටියා න භයට්ටාතිආදීනි සන්ධායාහ. ඊදිසානංයෙව හි භගවා පුබ්බඛගිමො, න ඉතරෙසං. දුරභිසම්භවානි හීනි සම්භවිතුං දුක්ඛානි දුස්සභානි, න සක්කා අප්පෙසක්ඛෙහි අප්පෙකොගාහිතුන්ති චුත්තං හොති. අරඤ්ඤවනපත්ථානීති අරඤ්ඤානි ච වනපත්ථානි ච. තත්ථ කිඤ්චාපි අභිධම්මෙ නිප්පරියායෙන, “නික්ඛම්ත්වා බහි ඉන්ද්‍රිඛා සබ්බමෙතං අරඤ්ඤ”න්ති චුත්තං, තථාපි යන්තං “පඤ්චධනුසතිකං පච්ඡම”න්ති ආරඤ්ඤිකඛගනිප්ථාදකං සෙනාසනං චුත්තං, තදෙව අධිප්පෙතන්ති වෙදිතබ්බං.

වනපත්ථන්ති ගාමන්තං අතික්කම්ත්වා මනුස්සානං අනුපචාරට්ඨානං, යත්ථ න කසියති න වජියති. චුත්තම්පි චෙතං “වනපත්ථන්ති දුරානමෙතං සෙනාසනානං අධිවචනං, වනපත්ථන්ති වනසණ්ඩානමෙතං සෙනාසනානං, වනපත්ථන්ති හිංසනකානමෙතං, වනපත්ථන්ති සලොමහංසානමෙතං, වනපත්ථන්ති පරියන්තානමෙතං, වනපත්ථන්ති න මනුස්සුපචාරානමෙතං සෙනාසනානං අධිවචන”න්ති. එත්ථ ච පරියන්තානන්ති ඉමමෙකං පරියායං යපෙත්වා සෙසපරියායෙහි වනපත්ථානි වෙදිතබ්බානි. පන්තානීති පරියන්තානි අතිදුරානි. දුක්කරං පච්චෙකන්ති කායච්චෙකං දුක්කරං. දුරභිරමන්ති අභිරම්තුං න සුබං. එකත්තෙති එකීභාවෙ. කිං දස්සෙති? කායච්චෙකෙ කතෙපි තත්ථ චිත්තං අභිරමාපෙතුං දුක්කරං. ද්වයංද්වයාරාමො හි අයං ලොකොති. භරන්ති මඤ්ඤති භරන්ති විය සසන්ති විය. මනොති මනං. සමාධිං අලභමානස්සාති උපචාරසමාධිං චා අප්පනාසමාධිං චා අලභන්තස්ස. කිං දස්සෙති? ඊදිසස්ස හික්ඛුනො තිණපණ්ණමිගාදිසද්දෙහි විවිධෙහි ච හිංසනකෙහි වනානි චිත්තං වික්ඛිපන්ති මඤ්ඤති, සබ්බං බ්‍රාහ්මණො සද්ධාපබ්බජිතානං කුලපුත්තානං අරඤ්ඤවාසෙ (විහ. 529) විමිහිතො ආහ.

කායකම්මන්තචාරකථා

35. අට්ඨස්ස භගවා පුරිමනයෙනෙව “එවමෙතං බ්‍රාහ්මණා”තිආදීහි තං තං වචනං සම්පට්ඨිතත්වා අබ්භතූමොදිත්වා ච යස්මා සොළසසු යානෙසු ආරම්මණපරිග්ගහරහිතානංයෙව තාදිසානි සෙනාසනානි දුරභිසම්භවානි, න තෙසු ආරම්මණපරිග්ගහයුත්තානං, අත්තනා ච බොධිසත්තො සමානො තාදිසො අහොසි, තස්මා අත්තනො තාදිසානං සෙනාසනානං දුරභිසම්භවනං දස්සෙතුං, මය්හම්පි බොතිආදිමාහ.

තත්ථ පුබ්බෙව සම්බොධාති සම්බොධතො පුබ්බෙව, අරියමග්ගප්පත්තිතො අපරභාගෙයෙවාති වුත්තං හොති. අනභිසම්බුද්ධස්සාති අප්පට්ඨිද්ධවතුසච්චස්ස. බොධිසත්තස්සෙව සතොති බුද්ධකතසත්තස්සෙව සම්මාසම්බොධිං අධිගන්තුං අරහස්සත්තස්සෙව සතො, බොධියා වා සත්තස්සෙව ලග්ගස්සෙව සතො. දීපඬිකරස්ස හි භගවතො පාදමූලෙ අට්ඨධම්මසමොධානෙන අභිනිභාරසම්ප්ප්පිතො පභුති තථාගතො බොධියා සත්තො ලග්ගො “පත්තබ්බා මයා එසා”ති තදධිගමාය පරක්කමං අමුඤ්චන්තොයෙව ආගතො, තස්මා බොධිසත්තොති වුච්චති. තස්ස මය්හන්ති තස්ස එවං බොධිසත්තස්සෙව සතො මය්හං. යෙ බො කෙච්ඡි සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වාති යෙ කෙච්ඡි පබ්බජ්ජපගතා වා හොවාදිතො වා.

අපරිසුද්ධකායකම්මන්තාති අපරිසුද්ධෙන පාණාතිපාතාදිනා කායකම්මන්තෙන සමන්තාගතා. අපරිසුද්ධකායකම්මන්තසන්දොසහෙතුති අපරිසුද්ධස්ස කායකම්මන්තසඬිබාතස්ස අත්තතො දොසස්ස හෙතු, අපරිසුද්ධකායකම්මන්තකාරණාති වුත්තං හොති. භවෙති එකංසච්චනෙ නිපාතො. අකුසලන්ති සාවජ්ජං අක්ඛෙමඤ්ච. භයහෙරවන්ති භයඤ්ච හෙරවඤ්ච. චිත්තුත්‍රාසස්ස ච භයානකාරම්මණස්ස චෙතං අධිච්චනං. තත්‍ර භයං සාවජ්ජට්ඨෙන අකුසලං, හෙරවං අක්ඛෙමට්ඨෙනාති වෙදිතබ්බං. අවිභායන්තීති පක්කොසන්ති. කථං? තෙ හි පාණාතිපාතාදිති කත්වා “මයං අයුත්තමකම්භා, සචෙ තො තෙ ජාතෙය්‍යුං, යෙසං අපරජ්ඣම්භා, ඉදානි අනුබන්ධිත්වා අනායබ්‍යසනං ආපාදෙය්‍යු”න්ති අරඤ්ඤං පටිසිත්වා ගච්ඡන්තරෙ වා ගුම්ඛන්තරෙ වා නිසීදන්ති. තෙ “අප්පමත්තකම්පි තිණසද්දං වා පණ්ණසද්දං වා සුත්වා, ඉදානිම්භා නට්ඨා”ති තසන්ති චිත්තසන්ති, ආගන්ත්වා පරෙහි පරිවාරිතා විය බද්ධා වධිතා විය ච හොන්ති. එවං තං භයහෙරවං අත්තති සමාරොපනට්ඨෙන අවිභායන්ති පක්කොසන්ති.

න බො පනාහං...පෙ.... පටිසෙවාමීති අහං බො පන අපරිසුද්ධකායකම්මන්තො හුත්වා අරඤ්ඤවනපත්ථාති පන්තාති සෙනාසනාති න පටිසෙවාමි. යෙ හි වොති එත්ථ වොති නිපාතමත්තං. අරියා වුච්චන්ති බුද්ධා ච බුද්ධසාවකා ච. පරිසුද්ධකායකම්මන්තාති ඊදිසා හුත්වා. තෙසමහං අඤ්ඤතරොති තෙසං අහම්පි එකො අඤ්ඤතරො. බොධිසත්තො හි ගහට්ඨොපි පබ්බජිතොපි පරිසුද්ධකායකම්මන්තොව හොති. භියොනාති අතිරෙකත්ථෙ නිපාතො. පල්ලොමන්ති පන්තලොමතං, බෙමං සොත්ථිභාවන්ති අත්ථො. ආපාදින්ති ආපජ්ජිං, අතිරෙකං සොත්ථිභාවං අතිරෙකෙන වා

සොත්ථිභාවමාපජ්ජන්ති චුත්තං හොති. අරඤ්ඤෙ විහාරායාති අරඤ්ඤෙ විහාරත්ථාය.

කායකම්මන්තවාරකථා නිට්ඨිතා.

වච්ඡාමන්තවාරාදිවණ්ණනා

36. එස නයො සබ්බත්ථ. අයං පන විසෙසො, වච්ඡාමන්තවාරෙ තාව අපරිසුද්ධවච්ඡාමන්තාති අපරිසුද්ධෙන මුසාවාදාදිනා වච්ඡාමන්තෙන සමන්තාගතා. තෙ කථං භයහෙරවං අවිභායන්ති? තෙ මුසාවාදෙන පරස්ස අත්ථං භඤ්ජිත්වා, පිසුණුවාචාය මිත්තහෙදං කත්වා ඵරුසවාචාය පරෙසං පරිසමජ්ඣෙ මම්මාති තුදිත්වා නිරත්ථකවාචාය පරසත්තානං කම්මන්තෙනාසෙත්වා “මයං අයුත්තමකම්මා, සචෙ නො තෙ ජානෙය්‍යං, යෙසං අපරජ්ඣාමිහා, ඉදාති අනුබන්ධිත්වා අනායාසෙනං පාපෙය්‍ය”න්ති අරඤ්ඤං පවිසිත්වා ගච්ඡන්තරෙ වා ගුම්බන්තරෙ වා නිසීදන්ති. තෙ “අප්පමන්තකම්පි තිණසද්දං වා පණ්ණසද්දං වා සුත්වා ඉදාතිමිහා නට්ඨා”ති තසන්ති විත්තසන්ති ආගන්ත්වා පරෙහි පරිවාරිතා විය බද්ධා වධිතා විය ව හොන්ති. එවං තං භයහෙරවං අත්තති සමාරොපනට්ඨෙන අවිභායන්ති, පක්කොසන්ති.

මනොකම්මන්තවාරෙ අපරිසුද්ධමනොකම්මන්තාති අපරිසුද්ධෙන අභිජ්ඣාදිනා මනොකම්මන්තෙන සමන්තාගතා. තෙ කථං භයහෙරවං අවිභායන්ති? තෙ පරෙසං රක්ඛිතගොපිතෙසු භණ්ඩෙසු අභිජ්ඣාවිසමලොභං උප්පාදෙත්වා පරස්ස කුජ්ඣිත්වා පරසත්තෙ මිච්ඡාදස්සනං ගාභාපෙත්වා මයං අයුත්තමකම්මා...පෙ.... අත්තති සමාරොපනට්ඨෙන අවිභායන්ති පක්කොසන්ති.

ආජීවවාරෙ අපරිසුද්ධාජීවාති අපරිසුද්ධෙන චෙජ්ජකම්මදුක්ඛකම්මවධිභිපයොගාදිනා එකවිසතිඅනෙසනහෙදෙන ආජීවෙන සමන්තාගතා. තෙ කථං භයහෙරවං අවිභායන්ති? තෙ එවං ජීවිකං කප්පෙත්වා සුණන්ති – “සාසනසොධකා කිර තෙපිටකා හික්ඛු සාසනං සොධෙතුං නික්ඛන්තා, අජ්ජ වා ස්වෙ වා ඉධාගමිස්සන්ති”ති අරඤ්ඤං පවිසිත්වා ගච්ඡන්තරෙ වා...පෙ.... තසන්ති විත්තසන්ති. තෙ හි ආගන්ත්වා පරිවාරෙත්වා ගහිතා විය ඔදාතවත්ථනිවාසිතා විය ව හොන්ති. සෙසං තාදිසමෙව.

37. ඉතො පරං අභිජ්ඣාලුතිආදීසු කිඤ්චාපි අභිජ්ඣාඛ්‍යාපාදා මනොකම්මන්තෙන සඬිගහිතා තථාපි නිවරණවසෙන පුන චුත්තාති චෙදිතබ්බා. තත්ථ අභිජ්ඣාලුති පරහණ්ඩාදිඅභිජ්ඣායනසීලා. කාමෙසු තිබ්බසාරාගාති වත්ථුකාමෙසු බහලකිලෙසරාගා, තෙ කථං භයහෙරවං

අවිභායන්ති? තෙ අවචන්ටීතාරම්මණා භොන්ති, තෙසං අවචන්ටීතාරම්මණානං අරඤ්ඤෙ විහරන්තානං දිවා දිට්ඨං රත්තිං භයභෙරවං භුත්වා උපට්ඨාති – “තෙ ආකුලචිත්තා අප්පමත්තකෙනපි තසන්ති චිත්තසන්ති, රජ්ජුං වා ලතං වා දිස්වා සප්පසඤ්ඤිතො භොන්ති, බාණුං දිස්වා යක්ඛසඤ්ඤිතො, ථලං වා පබ්බතං වා දිස්වා හත්ථිසඤ්ඤිතො සප්පාදිහි අනයඛ්‍යාසනං ආපාදිතා විය භොන්ති”ති. සෙසං තාදිසමෙව.

38. බ්‍යාපන්නචිත්තාති පකතිභාවච්ඡහනෙන විපන්නචිත්තා. කිලෙසානුගතඤ්ඤි විත්තං පකතිභාවං ච්ඡහති, පුරාණභත්තඛ්‍යාඤ්ජනං විය පුත්තිකං භොති. පදුට්ඨමනසඬකප්පාති පදුට්ඨචිත්තසඬකප්පා, අභද්‍රකෙන පරෙසං අනත්ථජනකෙන චිත්තසඬකප්පෙන සමන්තාගතාති චුත්තං භොති. තෙ කථං භයභෙරවං අවිභායන්ති? භයභෙරවාච්භායනං ඉතො පභූති අභිජ්ඣාලුවාරෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. යත්ථ පන විසෙසො භවිස්සති, තත්ථ වක්ඛාම. න බො පනාහං බ්‍යාපන්නචිත්තොති එත්ථ පන මෙත්තචිත්තො අහං භිතචිත්තොති දස්සෙති, ඊදිසා හි බොධිසත්තා භොන්ති. එවං සබ්බත්ථ චුත්තදොසපටිපක්ඛවසෙන බොධිසත්තස්ස ගුණා වණ්ණෙතබ්බා.

39. ථිතමිද්ධපරියුට්ඨිතාති විත්තගෙලඤ්ඤභූතෙන ථිතෙන සෙසනාමකායගෙලඤ්ඤභූතෙන මිද්ධෙන ච පරියුට්ඨිතා, අභිභූතා ගහිතාති චුත්තං භොති. තෙ නිද්දාබ්‍රහ්මලා භොන්ති.

40. උද්ධතාති උද්ධච්චපකතිකා විජ්ජන්දමානචිත්තා, උද්ධච්චෙන හි එකාරම්මණෙ විත්තං විජ්ජන්දති ධජයට්ඨියං වාතෙන පටාකා විය. අවුපසන්නචිත්තාති අනිබ්බුතචිත්තා, ඉධ කුක්කුච්චං ගහෙතූං වට්ටති.

41. කඬ්ඨි විචිකිච්ඡිති එත්ථ එකමෙවිදං පඤ්චමං නිවරණං. කිං නු බො ඉදන්ති ආරම්මණං කඬ්ඬනතො කඬ්ඬා, ඉදමෙවිදන්ති නිච්ඡෙතූං අසමත්ථභාවතො විචිකිච්ඡාති චුච්චති, තෙන සමන්තාගතා සමණබ්‍රාහ්මණා “කඬ්ඨි විචිකිච්ඡි”ති චුත්තා.

42. අත්තුක්කංසනකා පරවම්භීති යෙ අත්තානං උක්කංසෙන්ති උක්ඛිපන්ති, උච්චෙ යානෙ යපෙන්ති, පරඤ්ච වම්භෙන්ති ගරහන්ති නින්දන්ති, නිවෙ යානෙ යපෙන්ති, තෙසමෙතං අධිවචනං. තෙ කථං භයභෙරවං අවිභායන්ති? තෙ පරෙහි “අසුකො ච කිර අසුකො ච අත්තානං උක්කංසෙන්ති, අම්භෙ ගරහන්ති, දාසෙ විය කරොන්ති, ගණ්හථ තෙ”ති අනුබද්ධා පලායිත්වා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා ගච්ජන්තරෙ වා ගුම්ඛන්තරෙ වාති කායකම්මන්තසදිසං විත්ථාරෙතබ්බං.

43. ජම්භීති කායථම්භනලොමභංසනකරෙන ථම්භෙන සමන්නාගතා. භීරුකජාතිකාති භීරුකපකතිකා, ගාමදාරකා විය භයබ්බලා අසුරා කාතරාති වුත්තං හොති.

44. ලාභසක්කාරසිලොකන්ති එත්ථ ලබ්භතීති ලාභො, චතුත්තං පච්චයානමෙතං අධිවචනං. සක්කාරොති සුන්දරකාරො, පච්චයා එව හි පණිතපණිතා සුන්දරසුන්දරා ච අභිසංඛරිත්වා කතා සක්කාරාති වුච්චන්ති. යා ච පරෙහි අත්තනො ගාරවකිරියා පුජ්ථාදීහි වා පුජා. සිලොකොති වණ්ණභණ්ණනං එතං, ලාභඤ්ච සක්කාරඤ්ච සිලොකඤ්ච ලාභසක්කාරසිලොකං. නිකාමයමානාති පත්ථයමානා. භයහෙරවාච්භායනං අභිජ්ඣාලුචාරසදිසමෙව. තදත්ථදීපකං පනෙත්ථ පියගාමිකචත්ථුං කට්ඨන්ති –

එකො කිර පියගාමිකො නාම හික්ඛු සමාදින්නධුතඬිගානං හික්ඛුනං ලාභං දිස්වා “අහම්පි ධුතඬිගං සමාදිස්සිත්වා ලාභං උජ්ජාදෙමි”ති වින්තෙත්වා සොසානිකඬිගං සමාදාය සුසානෙ වසති. අට්ඨකදිවසං එකො කම්මමුත්තො ජරග්ගවො දිවා ගොවරෙ වරිත්වා රත්තිං තස්මිං සුසානෙ පුජ්ථගුම්බෙ සිසං කත්වා රොමන්ථයමානො අට්ඨාසි. පියගාමිකො රත්තිං වඬිකමනා නික්ඛන්තො තස්ස හනුසද්දං සුත්වා වින්තෙසි “අද්ධා මං ලාභගිද්ධො එස සුසානෙ වසතීති ඤත්වා දෙවරාජා විහෙයෙතුං ආගතො”ති, සො ජරග්ගවස්ස පුරතො අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා “සජ්ජුරිස දෙවරාජ අජ්ජ මෙ එකරත්තිං බම, ස්වෙ පට්ඨාය න එවං කරිස්සාමි”ති නමස්සමානො සබ්බරත්තිං යාවන්තො අට්ඨාසි. තතො සුරියෙ උට්ඨිතෙ තං දිස්වා කත්තරයට්ඨියා පහරිත්වා පලාපෙසි “සබ්බරත්තිං මං හිංසාපෙසි”ති.

45. කුසීතාති කොසජ්ජානුගතා. භීතවීරියාති භීතා වීරියෙන විරහිතා වියුත්තා, නිබ්බීරියාති වුත්තං හොති. තත්ථ කුසීතා කායිකවීරියාරම්භවිරහිතා හොන්ති, භීතවීරියා චෙතසිකවීරියාරම්භවිරහිතා. තෙ ආරම්මණවචත්ථානමත්තම්පි කාතුං න සක්කොන්ති. තෙසං අවචත්ථිතාරම්මණානන්ති සබ්බං පුබ්බසදිසමෙව.

46. මුට්ඨස්සතීති නට්ඨස්සතී. අසම්පජානාති පඤ්ඤාරහිතා, ඉමස්ස ච පටිපක්ඛෙ “උපට්ඨිතස්සතීහමස්මි”ති වචනතො සතිභාජනියමෙවෙනං. පඤ්ඤා පනෙත්ථ සතිදුබ්බලාදීපනත්ථං වුත්තා. දුට්ඨා හි සති පඤ්ඤාසම්පයුත්තා පඤ්ඤාවිජ්ජයුත්තා ච. තත්ථ පඤ්ඤාසම්පයුත්තා බලවතී, විජ්ජයුත්තා දුබ්බලා, තස්මා යදාපි තෙසං සති හොති, තදාපි අසම්පජානන්තා මුට්ඨස්සතීයෙව තෙ, දුබ්බලාය සතියා සතිකිච්චාභාවතොති එතමත්ථං දීපෙතුං

“අසම්පජානා”ති වුත්තං. තෙ එවං මුට්ඨස්සතී අසම්පජානා ආරම්මණුවචත්ථානමත්තම්පි කාතුං න සක්කොන්තීති සබ්බං පුබ්බසදිසමෙව.

47. අසමාහිතාති උපචාරජපනාසමාධිවිරහිතා. විබ්භන්තචිත්තාති උබ්භන්තචිත්තා. සමාධිවිරහෙන උද්ධොකාසෙන උද්ධච්චෙන තෙසං සමාධිවිරහානං චිත්තං නානාරම්මණෙසු පරිබ්භමති, වනමක්කටො විය වනසාබාසු උද්ධච්චෙන එකාරම්මණෙ විජ්ජන්දති. පුබ්බෙ වුත්තනයෙනෙත තෙ එවං අසමාහිතා විබ්භන්තචිත්තා ආරම්මණුවචත්ථානමත්තම්පි කාතුං න සක්කොන්තීති සබ්බං පුබ්බසදිසමෙව.

48. දුප්පඤ්ඤාති නිප්පඤ්ඤානමෙතං අධිවචනං. පඤ්ඤා පන දුට්ඨා නාම නත්ථි. එළමුගාති එළමුබ්බා, බ-කාරස්ස ග-කාරො කතො. ලාලමුබ්බාති වුත්තං හොති. දුප්පඤ්ඤානඤ්ඤි කට්ඨන්තානං ලාලා මුබ්බතො ගලති, ලාලා ච එලාති වුවචති. යථාහ “පස්සෙලමුගං උරගං දුප්ප්චිහ”න්ති. තස්මා තෙ “එළමුගා”ති වුවචන්ති. “එළමුබ්බා”තිපි පායො. “එළමුගා”ති කෙචි පයන්ති, අපරෙ “එළමුකා”තිපි, සබ්බත්ථ “එළමුබ්බා”ති අත්ථො. තෙ කථං භයහෙරවං අවිභායන්ති? තෙ දුප්පඤ්ඤා එළමුගා ආරම්මණුවචත්ථානමත්තම්පි කාතුං න සක්කොන්තී. තෙසං අවචත්ථිතාරම්මණානං අරඤ්ඤෙ විහරන්තානං දිවා දිට්ඨං රත්ති. භයහෙරවං හුත්වා උපට්ඨාති “තෙ ආකුලචිත්තා අප්පමත්තකෙනපි තසන්ති චිත්තසන්ති, රජ්ජුං වා ලතං වා දිස්වා සප්පසඤ්ඤිතො හොන්ති, බාණුං දිස්වා යක්ඛසඤ්ඤිතො, ථලං වා පබ්බතං වා දිස්වා හත්ථිසඤ්ඤිතො සප්පාදිහි අනායවාසනං ආපාදිතා විය හොන්ති”ති. එවං තං භයහෙරවං අත්තති සමාරොපනට්ඨෙන අවිභායන්ති පක්කොසන්ති. පඤ්ඤාසම්පන්නොහමස්මීති එත්ථ පඤ්ඤාසම්පන්නොති පඤ්ඤාය සම්පන්නො සමන්තාගතො, නො ච බො විපස්සනාපඤ්ඤාය, න මග්ගපඤ්ඤාය, අපිච බො පන ඉමෙසු සොළසසු යානෙසු ආරම්මණුවචත්ථානපඤ්ඤායාති අත්ථො. සෙසං සබ්බත්ථ වුත්තනයමෙවාති.

වච්ඡිකම්මන්තවාරාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සොළසට්ඨානාරම්මණපරිග්ගහො නිට්ඨිතො.

භයහෙරවසෙනාසනාදිවණ්ණනා

49. තස්ස මය්හන්ති කො අනුසන්ධි? බොධිසත්තො කිර ඉමානි සොළසාරම්මණානි පරිග්ගණ්හන්තො ච භයහෙරවං අදිස්වා භයහෙරවං නාම එවරූපාසු රත්තිසු එවරූපෙ සෙනාසනෙ ච පඤ්ඤායති, හන්ද නං තත්ථාපි

ගවෙසිස්සාමිති භයහෙරවගවෙසනමකාසි, එතමත්ථං භගවා ඉදානි බ්‍රාහ්මණස්ස දස්සෙන්නො තස්ස මය්හන්තිආදිමාහ.

තත්ථ යා තාති උභයමෙතං රත්තීනංයෙව උද්දෙසනිද්දෙසවචනං. අභිඤ්ඤාතාති එත්ථ අභීති ලක්ඛණත්ථෙ උපසග්ගො. තස්මා අභිඤ්ඤාතාති චන්දපාරිපූරියා චන්දපරික්ඛයෙනාති එවමාදීහි ලක්ඛණෙහි ඤාතාති වෙදිතබ්බා. අභිලක්ඛිතාති එත්ථ උපසග්ගමත්තමෙව, තස්මා අභිලක්ඛිතාති ලක්ඛණියා ඉච්චෙව අත්ථො, උපොසථසමාදානධම්මස්සවනපූජාසක්කාරාදිකරණත්ථං ලක්ඛෙතබ්බා සල්ලක්ඛෙතබ්බා උපලක්ඛෙතබ්බාති වුත්තං හොති.

වාතුද්දසීති පක්ඛස්ස පයමදිවසතො පහුති චතුද්දසන්තං පූරණි එකා රත්ති. එවං පඤ්චදසී අට්ඨමී ව. පක්ඛස්සාති සුක්කපක්ඛස්ස කණ්ඨපක්ඛස්ස ව. එතා තිස්සො තිස්සො කත්වා ඡ රත්තියො, තස්මා සබ්බත්ථ පක්ඛවචනං යොජෙතබ්බං. “පක්ඛස්ස වාතුද්දසී පක්ඛස්ස පඤ්චදසී පක්ඛස්ස අට්ඨමී”ති. අථ පඤ්චමී කස්මා න ගහිතාති? අසබ්බකාලිකත්තා. බුද්ධෙ කිර භගවති අනුප්පන්නෙපි උප්පජ්ජිත්වා අපරිනිබ්බුතෙපි පඤ්චමී අනභිලක්ඛිතායෙව, පරිනිබ්බුතෙ පන ධම්මසඬගාහකත්ථෙරා වින්තෙසු. “ධම්මස්සවනං විරෙන හොති”ති. තතො සම්මන්තිත්වා පඤ්චමීති ධම්මස්සවනදිවසං යපෙසුං, තතො පහුති සා අභිලක්ඛිතා ජාතා, එවං අසබ්බකාලිකත්තා එත්ථ න ගහිතාති.

තථාරූපාසුති තථාවිධාසු. ආරාමචෙතියානීති පූජ්ථාරාමඵලාරාමාදයො ආරාමා එව ආරාමචෙතියානි. චිත්තිකතට්ඨෙත හි චෙතියානීති වුවචන්ති, පූජනීයට්ඨෙතාති වුත්තං හොති. වනචෙතියානීති බලිහරණවනසංඝඬසුභගවනදෙවසාලවනාදීති වනානියෙව වනචෙතියානි. රුක්ඛචෙතියානීති ගාමනිගමාදිද්වාරෙසු පූජනීයරුක්ඛායෙව රුක්ඛචෙතියානි. ලොකියා හි දිබ්බාධිවත්ථාති වා මඤ්ඤමානා තෙසුයෙව වා දිබ්බසඤ්ඤිතො හුත්වා ආරාමවනරුක්ඛෙ චිත්තිකරොන්ති, පූජෙන්නි, තෙන තෙ සබ්බෙපි චෙතියානීති වුවචන්ති. භිංසනකානීති භයජනකානි, පස්සතොපි සුණතොපි භයං ජනෙන්නි. සලොමහංසානීති සහෙව ලොමහංසෙන වත්තන්ති, පටිසමානස්සෙව ලොමහංසජනනතො. අප්පෙව නාම පස්සෙය්‍යන්ති අපි නාම තං භයහෙරවං පස්සෙය්‍යමෙව. අපරෙන සමයෙනාති, “එතදහොසි යංනුනාහ”න්ති එවං චිත්තිතකාලතො පටියාය අඤ්ඤෙත කාලෙන.

තත්ථ ව මෙ බ්‍රාහ්මණ විහරතොති තථාරූපෙසු සෙනාසනෙසු යං යං මනුස්සානං ආයාචනඋපහාරකරණාරහං යක්ඛට්ඨානං පූජ්ථිපුමංසරුහිරවසාමෙදපිහකපජ්ථාසසුරාමෙරයාදීහි

ඔකිණ්ණකිලින්තධරණිතලං ඵකනිපාතං විය යක්ඛරක්ඛසපිසාවානං, යං දිවාපි පස්සන්තානං හදයං මඤ්ඤෙ ඵලති, තං යානං සන්ධායාහ “තත්ථ ච මෙ, බ්‍රාහ්මණ, විහරතො”ති. මගො වා ආගච්ඡතීති සිඬගානි වා බුරානි වා කොට්ටෙන්තො ගොකණ්ණඛගදීපිවරාහාදිහෙදො මගො වා ආගච්ඡති, සබ්බවතුප්පදානඤ්ඡි ඉධ මගොති නාමං. කත්ථවි පන කාලසිඬගාලොපි වුවිවති. යථාහ –

“උසහස්සෙව තෙ ඛන්ධො, සිහස්සෙව විජම්භිතං;

මගරාජ නමො ත්‍යත්ථු, අපි කිඤ්චි ලභාමසෙ”ති. (ජා. 1.3.133);

මොරො වා කට්ඨං පාතෙතීති මොරො වා සුක්ඛකට්ඨං රුක්ඛතො වාලෙන්වා පාතෙති. මොරග්ගහණෙන ච ඉධ සබ්බපක්ඛිග්ගහණං අධිප්පෙතං, තෙන යො කොචි පක්ඛිති චුත්තං හොති. අථ වා මොරො වාති වා සද්දෙන අඤ්ඤො වා කොචි පක්ඛිති. එස නයො පුරිමෙ මගග්ගහණෙපි. වාතො වා පණ්ණකසටං එරෙතීති වාතො වා පණ්ණකවවරං සට්ටෙති. එතං නුන තං භයහෙරවං ආගච්ඡතීති යමෙතං ආගච්ඡති, තං භයහෙරවං නුනාති. ඉතො පභුති ච ආරම්මණමෙව භයහෙරවන්ති වෙදිතබ්බං. පරිත්තස්ස ච අධිමත්තස්ස ච භයස්ස ආරම්මණත්තා සුඛාරම්මණං රූපං සුඛමිව. කිං නු ඛො අහං අඤ්ඤදත්ථු භයපටිකඬ්ඛි විහරාමීති අහං ඛො කිං කාරණං එකංසෙනෙව භයං ආකඬ්ඛමානො ඉච්ඡමානො හුත්වා විහරාමි.

යථාභූතං යථාභූතස්සාති යෙන යෙන ඉරියාපටෙන භූතස්ස භවිතස්ස සතො වත්තමානස්ස සමඬ්ඛිභූතස්ස වා. මෙති මම සන්තිකෙ. තථාභූතං තථාභූතො වාති තෙන තෙනෙව ඉරියාපටෙන භූතො භවිතො සන්තො වත්තමානො සමඬ්ඛිභූතො වාති අත්ථො. සො ඛො අහං...පෙ.... පටිච්චෙනමීති ඛොධිසත්තස්ස කිර වඬ්කමන්තස්ස තස්මිං මගසිඬගබුරසද්දාදිහෙදෙ භයහෙරවාරම්මණෙ ආගතෙ නෙව මහාසත්තො තිට්ඨති, න නිසීදති න සයති, අථ ඛො වඬ්කමන්තොව පරිච්චිමංසන්තො පරිච්චිනන්තො භයහෙරවං න පස්සති, මගසිඬගබුරසද්දාදිමත්තමෙව චෙතං හොති, සො තං ඤත්වා ඉදං නාමෙතං, න භයහෙරවන්ති තතො තිට්ඨති වා නිසීදති වා සයති වා. එතමත්ථං දස්සෙන්තො “සො ඛො අහ”න්තිආදිමාහ. එස නයො සබ්බපෙය්‍යාලෙසු. ඉතො පරඤ්ච ඉරියාපථපටිපාටියා අවත්වා ආසන්නපටිපාටියා ඉරියාපථා චුත්තාති වෙදිතබ්බා, වඬ්කමන්තස්ස හි භයහෙරවෙ ආගතෙ න යීතො න නිසීන්තො න නිපන්තො යීතස්සාපි ආගතෙ න වඬ්කමීති එවං තස්ස ආසන්නපටිපාටියා චුත්තාති.

භයහෙරවසෙනාසනාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අසම්මොභවිහාරවණ්ණනා

50. එවං භිංසනකෙසුපි යානෙසු අත්තනො භයහෙරවාභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි කුමාසිනං සම්මොභට්ඨානෙසු අත්තනො අසම්මොභවිහාරං දස්සෙතුං සන්ති ඛො පන, බ්‍රාහ්මණානිආදිමාහ.

තත්ථ සන්තිති අත්ථි සංවිජ්ජන්ති උපලබ්භන්ති. රත්තිංයෙව සමානන්ති රත්තිංයෙව සන්තං, දිවානි සඤ්ජානන්ති “දිවසො අය”න්ති සඤ්ජානන්ති. දිවායෙව සමානන්ති දිවසංයෙව සන්තං. රත්තිති සඤ්ජානන්ති “රත්ති අය”න්ති සඤ්ජානන්ති. කස්මා පනෙනෙ එවංසඤ්ඤිතො හොත්තිති. වුට්ඨානකොසල්ලාභාවතො වා සකුණරුතතො වා. කථං? ඉධෙකච්චො ඔදාතකසිණලාභී දිවා පරිකම්මං කත්වා දිවා සමාපන්නො දිවායෙව වුට්ඨහාමිති මනසිකාරං උප්පාදෙති, නො ච ඛො අද්ධානපරිච්ඡේදෙ කුසලො හොති. සො දිවසං අතික්කම්ත්වා රත්තිභාගෙ වුට්ඨාති. ඔදාතකසිණඵරණවසෙන වස්ස විසදං හොති විභූතං සුවිභූතං. සො, දිවා වුට්ඨහාමිති උප්පාදිතමනසිකාරතාය ඔදාතකසිණඵරණවිසදවිභූතතාය ච රත්තිංයෙව සමානං දිවානි සඤ්ජානාති. ඉධ පනෙකච්චො නිලකසිණලාභී රත්තිං පරිකම්මං කත්වා රත්තිං සමාපන්නො රත්තිංයෙව වුට්ඨහාමිති මනසිකාරං උප්පාදෙති, නො ච ඛො අද්ධානපරිච්ඡේදෙ කුසලො හොති. සො රත්තිං අතික්කම්ත්වා දිවසභාගෙ වුට්ඨාති. නිලකසිණඵරණවසෙන වස්ස අවිසදං හොති අවිභූතං. සො රත්තිං වුට්ඨහාමිති උප්පාදිතමනසිකාරතාය නිලකසිණඵරණවිසදවිභූතතාය ච දිවායෙව සමානං රත්තිති සඤ්ජානාති. එවං තාව වුට්ඨානකොසල්ලාභාවතො එවංසඤ්ඤිතො හොත්ති.

සකුණරුතතො පන ඉධෙකච්චො අන්තොසෙනාසනෙ නිසින්තො හොති. අථ දිවා රවනකසකුණා කාකාදයො චන්දාලොකෙන දිවානි මඤ්ඤමානා රත්තිං රවන්ති, අඤ්ඤෙහි වා කාරණෙහි. සො තෙසං සද්දං සුත්වා රත්තිංයෙව සමානං දිවානි සඤ්ජානාති. ඉධ පනෙකච්චො පබ්බතන්තරෙ ගම්භිරාය සනවනප්පට්ඨිජන්තාය ගිරිගුහාය සත්තාභවද්දලිකාය වත්තමානාය අත්තරහිතසුරියාලොකෙ කාලෙ නිසින්තො හොති. අථ රත්තිං රවනකසකුණා උලුකාදයො මජ්ඣන්තිකසමයෙපි තත්ථ තත්ථ සමන්ධකාරෙ නිලීනා රත්තිසඤ්ඤාය වා අඤ්ඤෙහි වා කාරණෙහි රවන්ති. සො තෙසං සද්දං සුත්වා දිවායෙව සමානං රත්තිති සඤ්ජානාති. එවං සකුණරුතතො එවංසඤ්ඤිතො හොත්තිති. ඉදමහන්ති ඉදං අහං එවං සඤ්ජානනං. සම්මොභවිහාරස්මිං වදාමිති

සම්මොහවිහාරපරියාපන්නං අන්තොගධං, සම්මොහවිහාරානං අඤ්ඤතරං වදාමිති වුත්තං හොති.

අහං බො පන බ්‍රාහ්මණ...පෙ.... සඤ්ජානාමිති පාකටො බොධිසත්තස්ස රත්තින්දිවපරිච්ඡේදො සත්තාභවද්දලෙපි චන්දිමසූරියෙසු අදිස්සමානෙසුපි ජානාතියෙව “එත්තකං පුරෙහත්තකාලො ගතො, එත්තකං පච්ඡාභත්තකාලො, එත්තකං පයමයාමො, එත්තකං මජ්ඣමයාමො, එත්තකං පච්ඡිමයාමො”ති, තස්මා එවමාහ. අනච්ඡරියඤ්චෙනං යං පූරිතපාරමි බොධිසත්තො එවං ජානාති. පදෙසඤ්ඤාණෙ යිත්තානං සාවකානම්පි හි රත්තින්දිවපරිච්ඡේදො පාකටො හොති.

කල්‍යාණියමභාවිහාරෙ කිර ගොදත්තත්ථෙරො ද්වඬිගුලකාලෙ භත්තං ගහෙත්වා අඬිගුලකාලෙ භුඤ්ජති. සූරියෙ අදිස්සමානෙපි පාතොයෙව සෙනාසනං පවිසිත්වා තාය වෙලාය නික්ඛමති. එකදිවසං ආරාමිකා “ස්වෙ ථෙරස්ස නික්ඛමනකාලෙ පස්සාමා”ති භත්තං සම්පාදෙත්වා කාලත්ථම්භමූලෙ නිසිදිංසු. ථෙරො ද්වඬිගුලකාලෙයෙව නික්ඛමති. තතො පභූති කිර සූරියෙ අදිස්සමානෙපි ථෙරස්ස නික්ඛමනසඤ්ඤාය එව හෙරිං ආකොටෙන්ති.

අජගරවිහාරෙපි කාළදෙවත්ථෙරො අන්තොවස්සෙ යාමගණ්ඨිකං පහරති, ආවිණ්ණමෙනං ථෙරස්ස. න ච යාමයන්තනාලිකං පයොජෙති, අඤ්ඤෙ භික්ඛු පයොජෙත්ති. අථ නික්ඛන්තෙ පයමෙ යාමෙ ථෙරෙ මුග්ගරං ගහෙත්වා යිත්තමත්තෙයෙව එකං ද්වෙ වාරෙ පහරන්තෙයෙව වා යාමයන්තං පතති, එවං තීසු යාමෙසු සමණධම්මං කත්වා ථෙරො පාතොයෙව ගාමං පවිසිත්වා පිණ්ඩපාතං ආදාය විහාරං ආගන්ත්වා භොජනවෙලාය පත්තං ගහෙත්වා දිවා විහාරට්ඨානං ගන්ත්වා සමණධම්මං කරොති. භික්ඛු කාලත්ථම්භං දිස්වා ථෙරස්ස අදිස්වා ආගමනත්ථාය පෙසෙත්ති. සො භික්ඛු ථෙරං දිවා විහාරට්ඨානා නික්ඛමන්තමෙව වා අන්තරාමග්ගෙ වා පස්සති. එවං පදෙසඤ්ඤාණෙ යිත්තානං සාවකානම්පි රත්තින්දිවපරිච්ඡේදො පාකටො හොති, කිමඬිගං පන බොධිසත්තානන්ති.

යං බො තං බ්‍රාහ්මණ...පෙ.... වදෙය්‍යාති එත්ථ පන “යං බො තං, බ්‍රාහ්මණ, අසම්මොහධම්මො සත්තො ලොකෙ උප්පන්නො...පෙ.... සුඛාය දෙවමනුස්සාන”න්ති වචනං වදමානො කොචි සම්මා වදෙය්‍ය, සම්මා වදමානො සියා, න විතථවාදී අස්ස. මමෙව තං වචනං වදමානො සම්මා වදෙය්‍ය, සම්මා වදමානො සියා, න විතථවාදී අස්සාති එවං පදසම්බන්ධො වෙදිතඛිබ්බො.

තත්ථ අසම්මොහධම්මොති අසම්මොහසභාවො. ලොකෙති මනුස්සලොකෙ. බහුජනභිතායාති බහුජනස්ස භිතත්ථාය, පඤ්ඤාසම්පත්තියා දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකභිතුපදෙසකොති. බහුජනසුඛායාති බහුජනස්ස සුඛත්ථාය, වාගසම්පත්තියා උපකරණසුඛස්ස දායකොති. ලොකානුකම්පායාති ලොකස්ස අනුකම්පත්ථාය, මෙත්තාකරුණාසම්පත්තියා මාතෘපිතරො විය ලොකස්ස රක්ඛිතා ගොපයිතාති. අත්ථාය භිතාය සුඛාය දෙවමනුස්සානන්ති ඉධ දෙවමනුස්සග්ගහණෙන ච භබ්බපුග්ගලවෙනෙයාසත්තෙයෙව ගහෙත්වා තෙසං නිබ්බානමග්ගඵලාධිගමාය අත්තනො උප්පත්තිං දස්සෙතීති වෙදිතබ්බො. අත්ථායාති හි චුත්තෙ පරමත්ථත්ථාය නිබ්බානායාති චුත්තං හොති. භිතායාති චුත්තෙ තං සම්පාපකමග්ගත්ථායාති චුත්තං හොති, නිබ්බානසම්පාපකමග්ගතො හි උත්තරි භිතං නාම නත්ථී. සුඛායාති චුත්තෙ ඵලසමාපත්තිසුඛත්ථායාති චුත්තං හොති, තතො උත්තරි සුඛාභාවතො. චුත්තඤ්ඤෙතං “අයං සමාධි පච්චුප්පන්නසුඛො වෙව ආයතිඤ්ඤ ව සුඛවිපාකො”ති (දී. නි. 3.355; අ. නි. 5.27; විභ. 804).

අසම්මොහවිහාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පුබ්බභාගපටිපදාදිවණ්ණනා

51. ඵචං භගවා බුද්ධගුණපටිලාභාවසානං අත්තනො අසම්මොහවිහාරං බ්‍රාහ්මණස්ස දස්සෙත්වා ඉදානි යාය පටිපදාය තං කොට්ඨපත්තං අසම්මොහවිහාරං අධිගතො, තං පුබ්බභාගතො පභූති දස්සෙතුං ආරද්ධං බො පන මෙ බ්‍රාහ්මණාතිආදිමාහ.

කෙචි පනාහු “ඉමං අසම්මොහවිහාරං සුත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස චිත්තමෙවං උප්පන්නං ‘කාය නු බො පටිපදාය ඉමං පත්තො’ති, තස්ස චිත්තමඤ්ඤාය ඉමායාහං පටිපදාය ඉමං උත්තමං අසම්මොහවිහාරං පත්තොති දස්සෙත්තො ඵවමාහා”ති.

තත්ථ ආරද්ධං බො පන මෙ, බ්‍රාහ්මණ, වීරියං අහොසීති, බ්‍රාහ්මණ, න මයා අයං උත්තමො අසම්මොහවිහාරො කුසිතෙන මුට්ඨස්සතිනා සාරද්ධකායෙන වික්ඛිත්තචිත්තෙන වා අධිගතො, අපිච බො තදධිගමාය ආරද්ධං බො පන මෙ වීරියං අහොසි, බොධිමණ්ඩෙ නිසිත්තෙන මයා චතුරභිගවීරියං ආරද්ධං අහොසි, පග්ගහිතං අසිට්ඨෙප්පවත්තිතන්ති චුත්තං හොති. ආරද්ධත්තායෙව ච මෙතං අසල්ලීතං අහොසි.

උපට්ඨිතා සති අසම්මුට්ඨාති න කෙවලඤ්ඤ වීරියමෙව, සතිපි මෙ ආරම්මණාභිමුඛිභාවෙන උපට්ඨිතා අහොසි. උපට්ඨිතත්තායෙව ච අසම්මුට්ඨා.

පස්සද්ධො කායොති කායචිත්තස්පස්සද්ධිසම්භවෙන කායොපි මෙ පස්සද්ධො අහොසි. තත්ථ යස්මා නාමකායෙ පස්සද්ධෙ රූපකායොපි පස්සද්ධොයෙව හොති, තස්මා නාමකායො රූපකායොති අවිසෙසෙත්වාව පස්සද්ධො කායොති චුත්තං. අසාරද්ධොති සො ච බො පස්සද්ධත්තායෙව අසාරද්ධො, විගතදරුථොති චුත්තං හොති. සමාහිතං චිත්තං එකග්ගන්ති චිත්තමිති මෙ සම්මා ආහිතං සුට්ඨු යපිතං අප්පිතං විය අහොසි. සමාහිතත්තා එව ච එකග්ගං අවලං නිප්පන්දනන්ති, එත්තාවතා ඤානස්ස පුබ්බභාගපටිපදා කථිතා හොති.

ඉදාති ඉමාය පටිපදාය අධිගතං පට්ඨමජ්ඣානං ආදිං කත්වා විජ්ජාත්තයපරියොසානං විසෙසං දස්සෙන්නො සො බො අහන්තිආදිමාහ. තත්ථ විචිච්චෙව කාමෙහි...පෙ.... චතුත්ථජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහාසිත්ති එත්ථ තාව යං චත්තබ්බං සියා, තං සබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ පට්ඨිකසිංහකථායං චුත්තං. කෙවලඤ්ඤි තත්ථ “උපසම්පජ්ජ විහරති”ති ආගතං, ඉධ “විහාසි”ත්ති, අයමෙව විසෙසො. කිං කත්වා පන භගවා ඉමානි ඤානානි උපසම්පජ්ජ විහාසිති, කම්මට්ඨානං භාවෙත්වා. කතරං? ආනාපානස්සතිකම්මට්ඨානං.

ඉමානි ච පන චත්තාරි ඤානානි කෙසඤ්චි චිත්තෙකග්ගතත්ථානි හොන්ති, කෙසඤ්චි විපස්සනාපාදකානි, කෙසඤ්චි අභිඤ්ඤාපාදකානි, කෙසඤ්චි නිරොධපාදකානි, කෙසඤ්චි භවොක්කමනත්ථානි. තත්ථ ඛිණ්ණාසවානං චිත්තෙකග්ගතත්ථානි හොන්ති. තෙ හි සමාපජ්ජිත්වා එකග්ගචිත්තා සුඛං දිවසං විහරිස්සාමාති ඉච්චෙවං කසිණපරිකම්මං කත්වා අට්ඨ සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙන්ති. සෙක්ඛපුට්ඨජ්ජනානං සමාපත්තියො චූට්ඨාය සමාහිතෙන චිත්තෙන විපස්සිස්සාමාති නිබ්බත්තෙන්තානං විපස්සනාපාදකානි හොන්ති. යෙ පන අට්ඨ සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙන්වා අභිඤ්ඤාපාදකජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා සමාපත්තියො චූට්ඨාය “එකොපි හුත්වා බහුධා හොති”ති (දී. නි. 1.238; පටි. ම. 1.102) චුත්තනයා අභිඤ්ඤායො පත්ථෙත්තා නිබ්බත්තෙන්ති, තෙසං අභිඤ්ඤාපාදකානි හොන්ති. යෙ පන අට්ඨ සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙන්වා නිරොධසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා සත්තාහං අචිත්තා හුත්වා දිට්ඨෙව ධම්මෙ නිරොධං නිබ්බානං පත්වා සුඛං විහරිස්සාමාති නිබ්බත්තෙන්ති, තෙසං නිරොධපාදකානි හොන්ති. යෙ පන අට්ඨ සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙන්වා අපරිහීනජ්ඣානා බ්‍රහ්මලොකෙ උප්පජ්ජිස්සාමාති නිබ්බත්තෙන්ති, තෙසං භවොක්කමනත්ථානි හොන්ති.

භගවතා පනිදං චතුත්ථජ්ඣානං බොධිරුක්ඛමුලෙ නිබ්බත්තිතං, තං තස්ස විපස්සනාපාදකඤ්චෙව අහොසි අභිඤ්ඤාපාදකඤ්ච සබ්බකිච්චසාධකඤ්ච, සබ්බලොකීයලොකුත්තරගුණදායකන්ති වෙදිතබ්බං.

පුබ්බභාගපටිපදාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පුබ්බෙතිවාසකථාවණ්ණනා

52. යෙසඤ්ච ගුණානං දායකං අහොසි, තෙසං එකදෙසං දස්සෙන්නො සො එවං සමාහිතෙ විත්තෙතිආදිමාහ. තත්ථ ද්විත්තං විජ්ජානං අනුපදවණ්ණනා චෙව භාවනානායො ච විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරිතො. කෙවලඤ්භි තත්ථ “සො එවං සමාහිතෙ විත්තෙ...පෙ.... අභිනින්නාමෙති”ති වුත්තං, ඉධ “අභිනින්නාමෙසි”න්ති. අයං බො මෙ බ්‍රාහ්මණාති අයඤ්ච අප්පනාවාරො තත්ථ අනාගතොති අයමෙව විසෙසො. තත්ථ සොති සො අහං. අභිනින්නාමෙසින්ති අභිනිහරිං. අභිනින්නාමෙසින්ති ච චචනතො සොති එත්ථ සො අහන්ති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො.

යස්මා විදං භගවතො වසෙන පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤ්ඤාණං ආගතං, තස්මා “සො තතො චුතො ඉධුපපන්නො”ති එත්ථ එවං යොජනා වෙදිතබ්බො. එත්ථ හි සො තතො චුතොති පටිනිවත්තන්තස්ස පච්චවෙක්ඛණං. තස්මා ඉධුපපන්නොති ඉමිස්සා ඉධුපපත්තියා අනන්තරං. අමුත්‍ර උදපාදින්නි තුසිතභවනං සන්ධායාහාති වෙදිතබ්බො. තත්‍රාපාසිං එවංනාමොති තත්‍රාපි තුසිතභවනෙ සෙතකෙතු නාම දෙවපුත්තො අහොසිං. එවංගොත්තොති තාහි දෙවතාහි සද්ධිං එකගොත්තො. එවංචණ්ණොති සුචණ්ණචණ්ණො. එවමාහාරොති දිබ්බසුඛාහාරො. එවංසුඛදුක්ඛප්පටිසංවෙදීති එවං දිබ්බසුඛපටිසංවෙදී. දුක්ඛං පන සඬ්ඛාරදුක්ඛමත්තමෙව. එවමායුපරියන්තොති එවං සත්තපඤ්ඤාසවස්සකොට්ඨිවස්සසතසහස්සායුපරියන්තො. සො තතො චුතොති සො අහං තතො තුසිතභවනතො චුතො. ඉධුපපන්නොති ඉධ මහාමායාය දෙවියා කුච්ඡිමිහි නිබ්බත්තො.

අයං බො මෙ බ්‍රාහ්මණාතිආදීසු මෙති මයා. විජ්ජාති විදිතකරණට්ඨෙත විජ්ජා. කිං විදිතං කරොති? පුබ්බෙතිවාසං. අවිජ්ජාති තස්සෙව පුබ්බෙතිවාසස්ස අවිදිතකරණට්ඨෙත තප්පට්ඨිජාදකො මොහො වුවිච්ඡි. තමොති ස්වෙව මොහො පට්ඨිජාදකට්ඨෙත “තමො”ති වුවිච්ඡි. ආලොකොති සායෙව විජ්ජා ඔහාසකරණට්ඨෙත “ආලොකො”ති වුවිච්ඡි. එත්ථ ච විජ්ජා අධිගතාති අයං අත්ථො, සෙසං පසංසාවචනං. යොජනා පනෙත්ථ අයං බො මෙ විජ්ජා අධිගතා,

තස්ස මෙ අධිගතවිජ්ජස්ස අවිජ්ජා විහතා, විනට්ඨාති අත්ථො. කස්මා? යස්මා විජ්ජා උප්පන්නා. එස නයො ඉතරස්මිම්පි පදද්වයෙ.

යථා තන්ති එත්ථ යථාති ඔපම්මෙ. තන්ති නිපාතො. සතියා අවිජ්ජවාසෙන අප්පමත්තස්ස. විරියාතාපෙන ආතාපිනො. කායෙ ච ජීවිතෙ ච අනපෙක්ඛතාය පහිතත්තස්ස, පෙසිතත්තස්සාති අත්ථො. ඉදං චුත්තං හොති “යථා අප්පමත්තස්ස ආතාපිනො පහිතත්තස්ස විහරතො අවිජ්ජා විහඤ්ඤෙය්‍ය, විජ්ජා උප්පජ්ජෙය්‍ය. තමො විහඤ්ඤෙය්‍ය, ආලොකො උප්පජ්ජෙය්‍ය. එවමෙව මම අවිජ්ජා විහතා, විජ්ජා උප්පන්නා. තමො විහතො, ආලොකො උප්පන්නො. එතස්ස මෙ පධානානුයොගස්ස අනුරූපමෙව ඵලං ලද්ධ”න්ති.

පුබ්බෙනිවාසකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණකථාවණ්ණනා

53. චුතුපපාතකථායං යස්මා ඉධ භගවතො වසෙන පාළි ආගතා, තස්මා “පස්සාමි පජානාමි”ති චුත්තං, අයං විසෙසො. සෙසං විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තසදිසමෙව.

එත්ථ පන විජ්ජාති දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාවිජ්ජා. අවිජ්ජාති සත්තානං චුතිපටිසන්ධිපටිච්ඡාදිකා අවිජ්ජා. සෙසං චුත්තනයමෙවාති. යස්මා ච පූරිතපාරමිතං මහාසත්තානං පරිකම්මකිව්වං නාම නත්ථි. තෙ හි විත්තෙ අහිනින්නාමිතමත්තෙයෙව අනෙකවිහිතං පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරන්ති, දිබ්බෙන වක්ඛුනා සත්තෙ පස්සන්ති. තස්මා යො තත්ථ පරිකම්මං ආදිං කත්වා භාවනානයො චුත්තො, න තෙන ඉධ අත්ථොති.

දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ආසවක්ඛයඤ්ඤාණකථාවණ්ණනා

54. තතියවිජ්ජාය සො එවං සමාහිතෙ විත්තෙති විපස්සනාපාදකං චතුත්ථජ්ඣානවිත්තං වෙදිතබ්බං. ආසවානං ඛයඤ්ඤාණායාති අරහත්තමග්ගඤ්ඤාණත්ථාය. අරහත්තමග්ගො හි ආසවවිනාසනතො ආසවානං ඛයොති චුච්චති, තත්‍ර චෙතං ඤාණං, තප්පරියාපන්නත්තාති. විත්තං අහිනින්නාමෙසින්ති විපස්සනාවිත්තං අහිනිහරිං. සො ඉදං දුක්ඛන්ති එවමාදිසු “එත්තකං දුක්ඛං, න ඉතො හියොයා”ති සබ්බම්පි දුක්ඛසච්චං සරසලක්ඛණපටිච්චෙධෙන යථාභූතං අබ්භඤ්ඤාසිං ජානිං පටිච්ජ්ඣං. තස්ස ච දුක්ඛස්ස නිබ්බන්තිකං තණ්හං අයං දුක්ඛසමුදයොති. තදුභයම්පි යං ධානං පත්වා නිරුජ්ඣති, තං තෙසං අප්පවත්ති. නිබ්බානං අයං දුක්ඛනිරොධොති.

තස්ස සම්පාපකං අරියමග්ගං අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදාති සරසලක්ඛණපටිවෙධෙන යථාභූතං අඛිභඤ්ඤාසිං ජානිං පටිච්ඡික්ඛන්ති එවමත්තො වෙදිතබ්බො.

එවං සරූපතො සච්චාති දස්සෙත්වා ඉදාති කිලෙසවසෙන පරියායතො දස්සෙන්නො ඉමෙ ආසවාතිආදිමාහ. තස්ස මෙ එවං ජානතො එවං පස්සතොති තස්ස මය්හං එවං ජානන්තස්ස එවං පස්සන්තස්ස. සහ විපස්සනාය කොට්ඨිපත්තං මග්ගං කථෙති. කාමාසවාති කාමාසවතො. විමුච්චිත්ථාති ඉමිනා එලක්ඛණං දස්සෙති, මග්ගක්ඛණෙ හි චිත්තං විමුච්චති, එලක්ඛණෙ විමුත්තං හොති. විමුත්තස්මිං විමුත්තමිති ඤාණන්ති ඉමිනා පච්චවෙක්ඛණඤාණං දස්සෙති. ඛිණා ජාතීතිආදීහි තස්ස භූමිං, තෙන හි ඤාණෙන භගවා පච්චවෙක්ඛන්තො “ඛිණා ජාතී”තිආදීති අඛිභඤ්ඤාසිං. කතමා පන භගවතො ජාති ඛිණා, කථඤ්ච නං අඛිභඤ්ඤාසිති? න තාවස්ස අතීතා ජාති ඛිණා, පුබ්බෙව ඛිණත්තා, න අනාගතා, අනාගතෙ වායාමාභාවතො, න පච්චුප්පන්නා, විජ්ජමානත්තා. යා පන මග්ගස්ස අභාවිතත්තා උප්පජ්ජෙය්‍යා එකචතුපඤ්චවොකාරභවෙසු එකචතුපඤ්චක්ඛන්ධහෙදා ජාති, සා මග්ගස්ස භාවිතත්තා අනුප්පාදධම්මතං ආපජ්ජනෙන ඛිණා, තං සො මග්ගභාවනාය පහිනකිලෙසෙ පච්චවෙක්ඛිත්වා “කිලෙසාභාවෙ විජ්ජමානමපි කම්මං ආයතිං අප්පටිසන්ධිකං හොති”ති ජානන්තො අඛිභඤ්ඤාසිං.

චුෂිතන්ති චුත්ථං පරිචුත්ථං, කතං වරිතං නිට්ඨිතන්ති අත්තො. බ්‍රහ්මවරියන්ති මග්ගබ්‍රහ්මවරියං, පුපුජ්ජනකල්‍යාණකෙන හි සද්ධිං සත්තසෙක්ඛා බ්‍රහ්මවරියවාසං වසන්ති නාම, ඛිණාසවො චුත්ථවාසො. තස්මා භගවා අත්තතො බ්‍රහ්මවරියවාසං පච්චවෙක්ඛන්තො “චුෂිතං බ්‍රහ්මවරිය”න්ති අඛිභඤ්ඤාසිං. කතං කරණීයන්ති චතුසු සච්චෙසු චතුහි මග්ගෙහි පරිඤ්ඤාපභානසච්ඡිකිරියාභාවනාවසෙන සොළසවිධමපි කිච්චං නිට්ඨාපිතන්ති අත්තො. පුපුජ්ජනකල්‍යාණකාදයො හි තං කිච්චං කරොන්ති, ඛිණාසවො කතකරණීයො. තස්මා භගවා අත්තතො කරණීයං පච්චවෙක්ඛන්තො “කතං කරණීය”න්ති අඛිභඤ්ඤාසිං.

නාපරං ඉත්ථත්තායාති ඉදාති පුන ඉත්ථභාවාය එවංසොළසකිච්චභාවාය, කිලෙසක්ඛයාය වා මග්ගභාවනාකිච්චං මෙ නත්ථීති අඛිභඤ්ඤාසිං. අථ වා ඉත්ථත්තායාති ඉත්ථභාවතො ඉමස්මා එවංපකාරා ඉදාති වත්තමානක්ඛන්ධසන්තානා අපරං ඛන්ධසන්තානං මය්හං නත්ථී. ඉමෙ පන පඤ්චක්ඛන්ධා පරිඤ්ඤාතා තිට්ඨන්ති ඡින්නමූලකා රුක්ඛා විය. තෙ

වරිමකවිඤ්ඤාණනිරොධෙන අනුපාදානො විය ජාතවෙදො නිබ්බායිස්සන්තීති අබ්භඤ්ඤාසී.

ඉදානි එවං පච්චවෙක්ඛණඤාණපරිග්ගහිතං ආසවානං ඛයඤාණාධිගමං බ්‍රාහ්මණස්ස දස්සෙන්නො, අයං ඛො මෙ බ්‍රාහ්මණාතිආදිමාහ. තත්ථ විජ්ජාති අරහත්තමග්ගඤාණවිජ්ජා. අවිජ්ජාති චතුසච්චපට්ඨිජාදිකා අවිජ්ජා. සෙසං චුත්තනයමෙව. එත්තාවතා ච පුබ්බෙනිවාසඤාණෙන අතීතංසඤාණං, දිබ්බවක්ඛුනා පච්චුප්පන්නානාගතංසඤාණං, ආසවක්ඛයෙන සකලලොකියලොකුත්තරගුණන්ති එවං තීහි විජ්ජාහි සබ්බෙපි සබ්බඤ්ඤාගුණ සංගහෙත්වා පකාසෙන්නො අත්තනො අසම්මොහවිහාරං බ්‍රාහ්මණස්ස දස්සෙසී.

ආසවක්ඛයඤාණකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අරඤ්ඤවාසකාරණවණ්ණනා

55. එවං චුත්තෙ කිර බ්‍රාහ්මණො චින්තෙසි – “සමණො ගොතමො සබ්බඤ්ඤානං පටිජානාති, අජ්ජාපි ච අරඤ්ඤවාසං න විජහති, අත්ථි නු ඛිවස්ස අඤ්ඤම්පි කිඤ්චි කරණීය”න්ති. අථස්ස භගවා අජ්ඣාසයං විදිත්වා ඉමිනා අජ්ඣාසයානුසන්ධිනා, සීයා ඛො පන තෙතිආදිමාහ. තත්ථ සීයා ඛො පන තෙ, බ්‍රාහ්මණ, එවමස්සාති, බ්‍රාහ්මණ, කදාපි තුය්හං එවං භවෙය්‍යා. න ඛො පනෙතං බ්‍රාහ්මණ එවං දට්ඨබ්බන්ති එතං ඛො පන, බ්‍රාහ්මණ, තයා මය්හං පන්තසෙනාසනපටිසෙවනං අචීතරාගාදිතායාති එවං න දට්ඨබ්බං. එවං පන්තසෙනාසනපටිසෙවනෙ අකාරණං පටික්ඛිපිත්වා කාරණං දස්සෙන්නො ද්වෙ ඛො අහන්තිආදිමාහ. තත්ථ අත්ථොයෙව අත්ථවසො. තස්මා ද්වෙ ඛො අහං, බ්‍රාහ්මණ, අත්ථවසෙති අහං ඛො, බ්‍රාහ්මණ, ද්වෙ අත්ථෙ ද්වෙ කාරණාති සම්පස්සමානොති චුත්තං හොති. අත්තනො ච දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරන්ති එත්ථ දිට්ඨධම්මො නාම අයං පච්චක්ඛො අත්තහාවො. සුඛවිහාරො නාම චතුත්තම්පි ඉරියාපථවිහාරානං ඵාසුතා, එකකස්ස හි අරඤ්ඤෙ අත්තමසො උච්චාරපස්සාවකිච්චං උපාදාය සබ්බෙව ඉරියාපථා ඵාසුතා හොන්ති, තස්මා දිට්ඨධම්මස්ස සුඛවිහාරන්ති අයමත්ථො වෙදිතබ්බො. පච්ඡිමඤ්ච ජනතං අනුකම්පමානොති කථං අරඤ්ඤවාසෙන පච්ඡිමා ජනතා අනුකම්පිතා හොති? සද්ධාපබ්බජිතා හි කුලපුත්තා භගවතො අරඤ්ඤවාසං දිස්වා භගවාපි නාම අරඤ්ඤසෙනාසනාති න මුඤ්චති, යස්ස නෙවත්ථි පරිඤ්ඤාතබ්බං න පහාතබ්බං න භාවෙතබ්බං න සච්ඡිකාතබ්බං, කිමච්චං පන මයන්ති චින්තෙත්වා තත්ථ වසිතබ්බමෙව මඤ්ඤිස්සන්ති. එවං ඛිජ්ජමෙව

දුක්ඛස්සන්තකරා භවිස්සන්ති. එවං පච්ඡිමා ජනතා අනුකම්පිතා හොති. එතමත්ථං දස්සෙන්නො ආහ “පච්ඡිමඤ්ච ජනතං අනුකම්පමානො”ති.

අරඤ්ඤවාසකාරණවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දෙසනානුමොදනාවණ්ණනා

56. තං සුත්වා අත්තමනො බ්‍රාහ්මණො අනුකම්පිතරූපාතිආදිමාහ. තත්ථ අනුකම්පිතරූපාති අනුකම්පිතජාතිකා අනුකම්පිතසභාවා. ජනතාති ජනසමූහො. යථා තං අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙතාති යථා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො අනුකම්පෙය්‍ය, තථෙව අනුකම්පිතරූපාති.

එවඤ්ච පන වත්වා පුන තං භගවතො ධම්මදෙසනං අඛණ්ඩනුමොදමානො භගවත්තං එතදවොච අභික්කන්තං, හො ගොතම, අභික්කන්තං, හො ගොතමාති. තත්ථායං අභික්කන්තසද්දො ඛයසුන්දරාභිරූපඅඛණ්ඩනුමොදනෙසු දිස්සති. “අභික්කන්තා, භන්තෙ, රත්ති, නික්ඛන්තො පටිමො යාමො, විරනිසින්තො භික්ඛුසඬ්ඨො”තිආදීසු (වුළුව. 383; අ. නි. 8.20) භි ඛයෙ දිස්සති. “අයං ඉමෙසං චතුත්තං පුග්ගලානං අභික්කන්තතරො ච පණීතතරො වා”තිආදීසු (අ. නි. 4.100) සුන්දරෙ.

“කො මෙ වන්දති පාදානි, ඉද්ධියා යසසා ජලං;

අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, සබ්බා ඔභාසයං දිසා”ති. —

ආදීසු (වි. ව. 857) අභිරූපෙ. “අභික්කන්තං, භන්තෙ”තිආදීසු (දී. නි. 1.250; පාරා. 15) අඛණ්ඩනුමොදනෙ. ඉධාපි අඛණ්ඩනුමොදනයෙව. යස්මා ච අඛණ්ඩනුමොදනෙ, තස්මා සාධු සාධු හො, ගොතමාති වුත්තං හොතීති වෙදිතබ්බං.

“භයෙ කොධෙ පසංසායං, තුරිතෙ කොතුහලච්ඡරෙ;

භාසෙ සොකෙ පසාදෙ ච, කරෙ ආමෙඨිතං බුධො”ති. —

ඉමිනා ච ලක්ඛණෙන ඉධ පසාදවසෙන පසංසාවසෙන වායං ද්වික්ඛත්තුං වුත්තොති වෙදිතබ්බො. අථ වා අභික්කන්තන්ති අභිකන්තං. අතිඉට්ඨං අතිමනාපං, අතිසුන්දරන්ති වුත්තං හොති.

තත්ථ එකෙන අභික්කන්තසද්දෙන දෙසනං ථොමෙති, එකෙන අත්තමනො පසාදං. අයඤ්ඤත්ථ අධිප්පායො — අභික්කන්තං, හො ගොතම, යදිදං හොතො ගොතමස්ස ධම්මදෙසනා, අභික්කන්තං යදිදං හොතො ගොතමස්ස ධම්මදෙසනං ආගම්ම මම පසාදොති. භගවතොයෙව වා වචනං ද්වෙ ද්වෙ

අත්ථෙ සන්ධාය ථොමෙති - භොතො ගොතමස්ස වචනං අභික්කන්තං දොසනාසනතො, අභික්කන්තං ගුණාධිගමනතො, තථා සද්ධාජනනතො, පඤ්ඤාජනනතො, සාත්ථතො, සබ්බාසද්දාජනනතො, උත්තානපදනතො, ගම්භීරත්ථතො, කණ්ණසුඛතො, හදයඬිගමනතො, අනත්තුක්කංසනතො, අපරවම්භනතො, කරුණාසීතලතො, පඤ්ඤාවදානතො, ආපාඨරමණියතො, විමද්දක්ඛමනො, සුයාමානසුඛතො, විමංසියමානහිතතොති එවමාදීහි යොජෙතබ්බං.

තතො පරමිපි චතුහි උපමාහි දෙසනංයෙව ථොමෙති. තත්ථ නික්කුජ්ජිතන්ති අධොමුඛධපිතං, හෙට්ඨාමුඛජාතං වා. උක්කුජ්ජෙය්‍යාති උපරි මුඛං කරෙය්‍ය. පටිච්ඡන්තන්ති තිණපණ්ණාදිච්ඡාදිතං. විවරෙය්‍යාති උග්ගාටෙය්‍ය. මුල්භස්සාති දිසාමුල්භස්ස. මග්ගං ආචික්ඛෙය්‍යාති හත්ථෙ ගහෙත්වා “එස මග්ගො”ති වදෙය්‍ය.

අන්ධකාරෙති

කාලපක්ඛවාතුද්දසීඅඬිඬරත්තසනවනසණ්ඨමෙසපටලෙහි චතුරඬිගෙ තමෙ, අයං තාව අනුත්තානපදත්ථො.

අයං පන අධිප්පායයොජනා - යථා කොචි නික්කුජ්ජිතං උක්කුජ්ජෙය්‍ය, එවං සද්ධම්මවිමුඛං අසද්ධම්මෙ පතිතං මං අසද්ධම්මා වුට්ඨාපෙන්නෙන, යථා පටිච්ඡන්තං විවරෙය්‍ය. එවං කස්සපස්ස භගවතො සාසනන්තරධානතො පභුති මිච්ඡාදිට්ඨිගහනපටිච්ඡන්තං සාසනං විවරන්නෙන, යථා මුල්භස්ස මග්ගං ආචික්ඛෙය්‍ය, එවං කුම්මග්ගමිච්ඡාමග්ගප්පටිපන්නස්ස මෙ සග්ගමොක්ඛමග්ගං ආචික්ඛන්නෙන, යථා අන්ධකාරෙ තෙලපජ්ජොතං ධාරෙය්‍ය, එවං මොහන්ධකාරෙ නිමුග්ගස්ස මෙ බුද්ධාදිරතනරූපාති අපස්සතො තප්පටිච්ඡාදකමොහන්ධකාරවිද්ධංසකදෙසනාපජ්ජොතධාරණෙන මය්හං භොතා ගොතමෙන එතෙහි පරියායෙහි පකාසිතත්තා අනෙකපරියායෙන ධම්මො පකාසිතොති.

දෙසනානුමොදනාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පසන්නාකාරවණ්ණනා

එවං දෙසනං ථොමෙත්වා ඉමාය දෙසනාය රතනත්තයපසන්නවිත්තො පසන්නාකාරං කරොන්නො එසාහන්තිආදිමාහ. තත්ථ එසාහන්ති එසො අහං. භවන්තං ගොතමං සරණං ගච්ඡාමිති භවං මෙ ගොතමො සරණං පරායණං, අසස්ස තාතා, හිතස්ස ච විධාතාති ඉමිනා අධිප්පායෙන භවන්තං ගොතමං ගච්ඡාමි, භජාමි, සෙවාමි, පසිරූපාසාමි, එවං වා ජානාමි, බුජ්ඣාමිති. යෙසඤ්ඤි ධාතුනං ගතිඅත්ථො, බුද්ධිපි තෙසං අත්ථො. තස්මා ගච්ඡාමිති ඉමස්ස ජානාමි, බුජ්ඣාමිති අයමත්ථො චුත්තො. ධම්මඤ්ච භික්ඛුසඬ්ඨසඤ්චාති එත්ථ පන

අධිගතමග්ගෙ සච්ඡිකතනිරොධෙ යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානෙ ච අපායෙසු අපතමානෙ ධාරෙතීති ධම්මො, සො අත්ථතො අරියමග්ගො වෙච නිබ්බානඤ්ච. චූත්තඤ්ඤෙතං - “යාවතා, භික්ඛවෙ, ධම්මා සඤ්ඤා, අරියො අට්ඨඨගිකො මග්ගො තෙසං අග්ගමක්ඛායතී”ති (අ. නි. 4.34) විත්ථාරො. න කෙවලඤ්ච අරියමග්ගො වෙච නිබ්බානඤ්ච, අපිච ඛො අරියඵලෙහි සද්ධිං පරියත්තිධම්මොපි. චූත්තඤ්ඤෙතං ඡත්තමාණවකච්චමානෙ -

“රාගවිරාගමනෙජමසොකං, ධම්මමසඤ්ඤාමජ්ජපටිකුලං;

මධුරමීමං පගුණං සුචිහත්තං, ධම්මමීමං සරණත්ථමුපෙහි”ති. (වි. ව. 887);

එත්ථ රාගවිරාගොති මග්ගො කථිතො. අනෙජමසොකන්ති ඵලං. ධම්මමසඤ්ඤාන්ති නිබ්බානං. අජ්ජපටිකුලං මධුරමීමං පගුණං සුචිහත්තන්ති පිටකත්තයෙන විහත්තා සඤ්ඤාධම්මක්ඛන්ධාති. දිට්ඨිසීලසඤ්ඤාතෙන සංහතොති සඤ්ඤා, සො අත්ථතො අට්ඨ අරියපුග්ගලසමුභො. චූත්තඤ්ඤෙතං තස්මිංයෙව විමානෙ.

“යත්ථ ච දිත්තමහජ්ජලමාහු, චතුසු සුචිසු පුරිසයුගෙසු;

අට්ඨ ච පුග්ගල ධම්මදසා තෙ, සඤ්ඤාමං සරණත්ථමුපෙහි”ති. (වි. ව. 888);

භික්ඛූනං සඤ්ඤා භික්ඛුසඤ්ඤා. එත්තාවතා බ්‍රාහ්මණො තිණි සරණගමනාති පටිවෙදෙසි.

පසන්නාකාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සරණගමනකථාවණ්ණනා

ඉදානි තෙසු සරණගමනෙසු කොසල්ලත්ථං සරණං, සරණගමනං. යො ච සරණං ගච්ඡති, සරණගමනජ්ජහෙදො, සරණගමනස්ස ඵලං, සංකිලෙසො, හෙදොති අයං විධි වෙදිතබ්බො. සෙය්‍යාපීදං - පදත්ථතො තාව භිංසතීති සරණං, සරණගතානං තෙනෙව සරණගමනෙන භයං සන්නාසං දුක්ඛං දුග්ගතිපරිකිලෙසං හනති විනාසෙතීති අත්ථො, රතනත්තයස්සෙවෙනං අධිවචනං.

අථ වා භිතෙ පචත්තනෙන අහිතා ච නිවත්තනෙන සත්තානං භයං භිංසති බුද්ධො. භවකත්තාරා උත්තාරණෙන අස්සාසදානෙන ච ධම්මො. අජ්ජකානම්පි කාරානං විපුලඵලපටිලාභකරණෙන සඤ්ඤා. තස්මා ඉමිනාපි පරියායෙන රතනත්තයං සරණං. තජ්ජසාදනග්ගරුතාහි විහතකිලෙසො තජ්ජරායණාකාරජ්ජවත්තො චිත්තුජ්ජපාදො සරණගමනං. තංසමඤ්ඤිසත්තො සරණං ගච්ඡති, චූත්තජ්ජකාරෙන චිත්තුජ්ජපාදෙන ඵතාති මෙ තිණි සරණාති

සරණං, එතානි පරායණන්ති එවං උපෙනීති අත්ථො. එවං තාව සරණං සරණගමනං යො ව සරණං ගච්ඡතීති ඉදං තයං වෙදිතබ්බං.

සරණගමනප්පහෙදෙ පන දුට්ඨං සරණගමනං ලොකුත්තරං ලොකියඤ්ච. තත්ථ ලොකුත්තරං දිට්ඨසච්චානං මග්ගක්ඛණෙ සරණගමනුපක්කිලෙසසමුච්ඡේදෙන ආරම්මණතො නිබ්බානාරම්මණං හුත්වා කිච්චතො සකලෙපි රතනත්තයෙ ඉජ්ඣති. ලොකියං පුපුඡ්ඡනානං සරණගමනුපක්කිලෙසවික්ඛම්භනෙන ආරම්මණතො බුද්ධාදිගුණාරම්මණං හුත්වා ඉජ්ඣති, තං අත්ථතො බුද්ධාදීසු වත්ථුසු සද්ධාපටිලාභො, සද්ධාමූලිකා ව සම්මාදිට්ඨි දසසු පුඤ්ඤකිරියවත්ථුසු දිට්ඨිජුකම්මන්ති වුච්චති.

තයිදං චතුර්ධා පවත්තති අත්තසන්තියායාතනෙන තප්පරායණතාය සිස්සභාවුපගමනෙන පණිපාතෙනාති. තත්ථ අත්තසන්තියායාතනං නාම “අජ්ජ ආදිං කත්වා අහං අත්තානං බුද්ධස්ස නියායාතෙමි, ධම්මස්ස, සඬ්ඝස්සා”ති එවං බුද්ධාදීනං අත්තපරිච්චජනං. තප්පරායණතා නාම “අජ්ජ ආදිං කත්වා අහං බුද්ධපරායණො, ධම්මපරායණො, සඬ්ඝපරායණො ඉති මං ධාරෙථා”ති එවං තප්පරායණභාවො. සිස්සභාවුපගමනං නාම “අජ්ජ ආදිං කත්වා අහං බුද්ධස්ස අන්තෙවාසිකො, ධම්මස්ස, සඬ්ඝස්සාති මං ධාරෙථා”ති එවං සිස්සභාවුපගමො. පණිපාතො නාම “අජ්ජ ආදිං කත්වා අහං අභිවාදනපච්චුට්ඨානඅඤ්ජලිකම්මසාමිච්ඡිකම්මං බුද්ධාදීනංයෙව තිණ්ණං වත්ථුනං කරොමි, ඉති මං ධාරෙථා”ති එවං බුද්ධාදීසු පරමනිපච්චකාරො. ඉමෙසඤ්ඤි චතුත්තං ආකාරානං අඤ්ඤතරම්පි කරොන්තෙන ගහිතංයෙව භොති සරණගමනං.

අපිච භගවතො අත්තානං පරිච්චජාමි, ධම්මස්ස, සඬ්ඝස්ස අත්තානං පරිච්චජාමි. ජීවිතං පරිච්චජාමි, පරිච්චත්තොයෙව මෙ අත්තා, පරිච්චත්තංයෙව මෙ ජීවිතං, ජීවිතපරියන්තිකං බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි, බුද්ධො මෙ සරණං ලෙණං තාණන්ති එවම්පි අත්තසන්තියායාතනං වෙදිතබ්බං. “සත්ථාරඤ්ච වතාහං පස්සෙයාං භගවන්තමෙව පස්සෙයාං, සුගතඤ්ච වතාහං පස්සෙයාං භගවන්තමෙව පස්සෙයාං, සම්මාසම්බුද්ධඤ්ච වතාහං පස්සෙයාං භගවන්තමෙව පස්සෙයාං”න්ති (සං. නි. 2.154) එවම්පි මහාකස්සපස්ස සරණගමනං විය සිස්සභාවුපගමනං දට්ඨබ්බං.

“සො අහං විචරිස්සාමි, ගාමා ගාමං පුරා පුරං;

නමස්සමානො සම්බුද්ධං, ධම්මස්ස ව සුධම්මත”න්ති. (සු. නි. 194; සං. නි. 1.246) –

එවම්පි ආලවකාදීනං සරණගමනං විය තප්පරායණතා වෙදිතබ්බො. “අථ බො බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණො උට්ඨායාසනා එකංසං උත්තරාසඬිගං කරිත්වා භගවතො පාදෙසු සිරසා නිපතිත්වා භගවතො පාදානි මුඛෙන ච පරිචුම්බති, පාණීනි ච පරිසම්බාහති, නාමඤ්ච සාවෙති බ්‍රහ්මායු අහං, හො ගොතම, බ්‍රාහ්මණො, බ්‍රහ්මායු අහං, හො ගොතම, බ්‍රාහ්මණො”ති (ම. නි. 2.394) එවම්පි පණ්ණාසානො දට්ඨබ්බො.

සො පනෙස ඤාතිභයාවරියදක්ඛිණෙය්‍යවසෙන චතුබ්බිධො හොති. තත්ථ දක්ඛිණෙය්‍යපණ්ණාසානෙන සරණගමනං හොති, න ඉතරෙහි. සෙට්ඨවසෙනෙව හි සරණං ගස්හති, සෙට්ඨවසෙන හිජ්ජති, තස්මා යො සාකියො වා කොලියො වා “බුද්ධො අම්භාකං ඤාතකො”ති වන්දති, අග්ගහිතමෙව හොති සරණං. යො වා “සමණො ගොතමො රාජපුජිතො මහානුභාවො, අවන්දියමානො අනත්ථම්පි කරෙය්‍යා”ති භයෙන වන්දති, අග්ගහිතමෙව හොති සරණං. යො වා බොධිසත්තකාලෙ භගවතො සන්තිකෙ කිඤ්චි උග්ගහිතං සරමානො බුද්ධකාලෙ වා –

“එකෙන හොගෙ භුඤ්ජෙය්‍ය, ද්විති කම්මං පයොජයෙ;

චතුත්ථඤ්ච නිධාපෙය්‍ය, ආපදාසු භවිස්සති”ති. (දී. නි. 3.265) –

එවරූපං අනුසාසනිං උග්ගහෙත්වා “ආචරියො මෙ”ති වන්දති, අග්ගහිතමෙව හොති සරණං. යො පන “අයං ලොකෙ අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යො”ති වන්දති, තෙනෙව ගහිතං හොති සරණං.

එවං ගහිතසරණස්ස ච උපාසකස්ස වා උපාසිකාය වා අඤ්ඤතිත්ථියෙසු පබ්බජිතම්පි ඤාතිං “ඤාතකො මෙ අය”න්ති වන්දතො සරණගමනං න හිජ්ජති, පගෙව අපබ්බජිතං. තථා රාජානං භයවසෙන වන්දතො, සො හි රට්ඨපුජිතත්තා අවන්දියමානො අනත්ථම්පි කරෙය්‍යාති. තථා යංකිඤ්චි සිජ්පං සික්ඛාපකං තිත්ථියං “ආචරියො මෙ අය”න්ති වන්දතොපි න හිජ්ජතිති එවං සරණගමනස්පහෙදො වෙදිතබ්බො.

එත්ථ ච ලොකුත්තරස්ස සරණගමනස්ස චත්තාරි සාමඤ්ඤඵලානි විපාකඵලං, සබ්බදුක්ඛක්ඛයො ආනිසංසඵලං. චුත්තඤ්ඤානං –

“යො ච බුද්ධඤ්ච ධම්මඤ්ච, සඬ්ඝඤ්ච සරණං ගතො;

චත්තාරි අරියසච්චානි, සම්මජ්ජඤ්ඤාය පස්සති.

දුක්ඛං දුක්ඛසමුප්පාදං, දුක්ඛස්ස ච අතික්කමං;

අරියඤ්චට්ඨඬ්ඨිකං මග්ගං, දුක්ඛුපසමගාමිනං.

එතං බො සරණං බෙමං, එතං සරණමුත්තමං;

එතං සරණමාගමිම, සබ්බදුක්ඛා පමුච්චති”ති. (ධ. ප. 190-192);

අපිච නිච්චතො අනුපගමනාදිවසෙන පෙතස්ස ආනිසංසඵලං වෙදිතබ්බං. චුත්තඤ්ඤෙනං, “අට්ඨානමෙනං, භික්ඛවෙ, අනවකාසො, යං දිට්ඨිසම්පන්නො පුග්ගලො කඤ්චි සඬ්ඛාරං නිච්චතො උපගච්ඡෙය්‍ය, සුඛතො උපගච්ඡෙය්‍ය, කඤ්චි ධම්මං අත්තතො උපගච්ඡෙය්‍ය, මාතරං ජීවිතා වොරොපෙය්‍ය, පිතරං අරහන්තං ජීවිතා වොරොපෙය්‍ය, දුට්ඨවිත්තො තථාගතස්ස ලොහිතං උප්පාදෙය්‍ය, සඬ්ඛං භිත්තෙය්‍ය, අඤ්ඤං සත්ථාරං උද්දිසෙය්‍ය, නෙතං යානං විජ්ජති”ති (ම. නි. 3.128; අ. නි. 1.268-276).

ලොකියස්ස පන සරණගමනස්ස භවසම්පදාපි භොගසම්පදාපි ඵලමෙව. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“යෙකෙචි බුද්ධං සරණං ගතාසෙ,

න තෙ ගමිස්සන්ති අපායභූමිං;

පහාය මානුසං දෙහං,

දෙවකායං පරිපුරෙස්සන්ති”ති. (සං. නි. 1.37);

අපරම්පි චුත්තං “අථ බො සක්කො දෙවානම්න්දො අසීනියා දෙවතාසහස්සෙහි සද්ධිං යෙනායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො, තෙනුපසඬ්ඤාමි...පෙ.... එකමන්තං ධීතං බො සක්කං දෙවානම්න්දං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො එතදවොච ‘සාධු බො දෙවානම්න්ද බුද්ධං සරණගමනං භොති, බුද්ධං සරණගමනහෙතු බො දෙවානම්න්ද එවමිධෙකච්චෙ සත්තා කායස්ස හෙදා පරං මරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජන්ති”ති. තෙ අඤ්ඤෙ දෙවෙ දසහි යානෙහි අධිගණ්හන්ති දිබ්බෙන ආයුතා දිබ්බෙන චණ්ණෙන සුබ්බෙන යසෙන ආධිපතෙය්‍යෙන දිබ්බෙහි රූපෙහි සද්දෙහි ගන්ධෙහි රසෙහි ඵොට්ඨබ්බෙහි”ති (සං. නි. 4.341). එස නයො ධම්මෙ සඬ්ඛෙ ව. අපිච වෙලාමසුත්තාදිවසෙනාපි (අ. නි. 9.20) සරණගමනස්ස ඵලවිසෙසො වෙදිතබ්බො. එවං සරණගමනඵලං වෙදිතබ්බං.

තත්ථ ලොකියසරණගමනං තිසු වත්ථුසු අඤ්ඤාණසංසයම්ච්ඡාඤාණාදිහි සංකිලිස්සති, න මහාජුතිකං භොති, න මහාවිජ්ජාරං. ලොකුත්තරස්ස නත්ථි සංකිලෙසො. ලොකියස්ස ච සරණගමනස්ස දුට්ඨො හෙදො සාවජ්ජො අනවජ්ජො ව. තත්ථ සාවජ්ජො අඤ්ඤසත්ථාරාදිසු අත්තසන්නියායාතනාදිහි භොති, සො අනිට්ඨඵලො. අනවජ්ජො කාලං කිරියාය, සො අවිපාකත්තා

අඵලො. ලොකුත්තරස්ස පන නෙවත්ථි හෙදො. භවත්තරෙපි හි අරියසාවකො අඤ්ඤාසත්ථාරං න උද්දිසතීති එවං සරණගමනස්ස සංකිලෙසො ච හෙදො ච වෙදිතඛිබ්බොති. උපාසකං මං භවං ගොතමො ධාරෙතුති මං භවං ගොතමො “උපාසකො අය”න්ති එවං ධාරෙතු, ජානාතුති අත්ථො.

සරණගමනකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

උපාසකවිධිකථාවණ්ණනා

උපාසකවිධිකොසල්ලත්ථං පනෙත්ථ කො උපාසකො, කස්මා උපාසකොති වුවචති, කිමස්ස සීලං, කො ආජීවො, කා විපත්ති, කා සම්පත්තීති ඉදං පකිණ්ණකං වෙදිතඛිබ්බං.

තත්ථ කො උපාසකොති යො කොචි තිසරණගතො ගහට්ඨො. වුත්තඤ්ඤෙනං – “යතො බො මහානාම උපාසකො බුද්ධං සරණං ගතො හොති, ධම්මං සරණං ගතො හොති, සඬ්ඝං සරණං ගතො හොති. එත්තාවතා බො මහානාම උපාසකො හොති”ති (සං. නි. 5.1033).

කස්මා උපාසකොති රතනත්තයස්ස උපාසනතො. සො හි බුද්ධං උපාසතීති උපාසකො. ධම්මං, සඬ්ඝං උපාසතීති උපාසකො.

කිමස්ස සීලන්ති පඤ්ච වෙරමණියො. යථාහ “යතො බො මහානාම උපාසකො පාණාතිපාතා පටිවිරතො හොති අදින්නාදානා, කාමෙසු මිච්ඡාචාරා, මුසාවාදා, සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානා පටිවිරතො හොති. එත්තාවතා බො මහානාම උපාසකො සීලවා හොති”ති (සං. නි. 5.1033).

කො ආජීවොති පඤ්ච මිච්ඡාවණිජ්ජා පහාය ධම්මෙන සමෙන ජීවිතකප්පනං. වුත්තඤ්ඤෙනං “පඤ්චිමා, හික්ඛවෙ, වණිජ්ජා උපාසකෙන අකරණියා. කතමා පඤ්ච? සත්ථවණිජ්ජා, සත්තවණිජ්ජා, මංසවණිජ්ජා, මජ්ජවණිජ්ජා, විසවණිජ්ජා. ඉමා බො, හික්ඛවෙ, පඤ්ච වණිජ්ජා උපාසකෙන අකරණියා”ති (අ. නි. 5.177).

කා විපත්තීති යා තස්සෙව සීලස්ස ච ආජීවස්ස ච විපත්ති, අයමස්ස විපත්ති. අපිච යාය එස වණ්ඩාලො වෙච හොති මලඤ්ච පතිකුට්ඨො ච. සාපිස්ස විපත්තීති වෙදිතඛිබ්බො. තෙ ච අත්ථතො අස්සද්ධියාදයො පඤ්ච ධම්මා හොත්ති. යථාහ “පඤ්චහි, හික්ඛවෙ, ධම්මෙහි සමන්නාගතො උපාසකො උපාසකවණ්ඩාලො ච හොති උපාසකමලඤ්ච උපාසකපතිකුට්ඨො ච. කතමෙහි පඤ්චහි? අස්සද්ධො හොති, දුස්සීලො හොති, කොතුහලමඬ්ඛිගලිකො

හොති, මඬගලං පච්චෙති නො කම්මං, ඉතො ච බහිද්ධා දක්ඛිණෙය්‍යං පරියෙසති තත්ථ ච පුබ්බකාරං කරොති”ති (අ. නි. 5.175).

කා සම්පත්තීති යා වස්ස සීලසම්පදා ච ආර්ථසම්පදා ච, සා සම්පත්ති. යෙ වස්ස රතනභාවාදිකරා සද්ධාදයො පඤ්ච ධම්මා. යථාහ “පඤ්චහි, භික්ඛවෙ, ධම්මෙහි සමන්තාගතො උපාසකො උපාසකරතනඤ්ච හොති උපාසකපද්මඤ්ච උපාසකපුණ්ඩරිකඤ්ච. කතමෙහි පඤ්චහි? සද්ධො හොති, සීලවා හොති, න කොතුහලමඬගලිකො හොති, කම්මං පච්චෙති නො මඬගලං, න ඉතො බහිද්ධා දක්ඛිණෙය්‍යං ගවෙසති, ඉධ ච පුබ්බකාරං කරොති”ති (අ. නි. 5.175).

අප්පනග්ගෙති එත්ථ අයං අග්ගසද්දො ආදිකොටිකොට්ඨාසසෙට්ඨෙසු දිස්සති. “අප්පනග්ගෙ, සම්ම දොචාරික, ආචරාමී ද්වාරං නිගණ්ඨානං නිගණ්ඨීන”න්තිආදීසු (ම. නි. 2.70) හි ආදිමහි දිස්සති. “තෙනෙව අඬගුලග්ගෙන තං අඬගුලග්ගං පරාමසෙය්‍ය, (කථා. 441) උච්ඡග්ගං චෙළග්ග”න්තිආදීසු කොටියං. “අම්බිලග්ගං වා මධුරග්ගං වා තිත්තකග්ගං වා (සං. නි. 5.374), අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, විහාරග්ගෙන වා පරිවෙණග්ගෙන වා භාෂෙතු”න්තිආදීසු (චූළව. 318) කොටියාසෙ. “යාවතා, භික්ඛවෙ, සත්තා අපදා වා...පෙ.... තථාගතො තෙසං අග්ගමක්ඛායතී”තිආදීසු (අ. නි. 4.34) සෙට්ඨෙ. ඉධ පනායං ආදිමහි දට්ඨබ්බො. තස්මා අප්පනග්ගෙති අප්පනං ආදිං කත්වා, එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. අප්පනන්ති අප්පභාවං. අප්පදග්ගෙති වා පාඨො, ද-කාරො පදසන්ධිකරො, අප්ප අග්ගං කත්වාති අත්ථො.

පාණුපෙතන්ති පාණෙහි උපෙතං, යාව මෙ ජීවිතං පවත්තති, තාව උපෙතං. අනඤ්ඤසත්ථුකං තීහි සරණගමනෙහි සරණං ගතං උපාසකං කප්පියකාරකං මං භවං ගොතමො ධාරෙතු ජානාතු. අහඤ්ඤි සවෙපි මෙ තිබ්බෙණන අසිනා සීසං ඡින්දෙය්‍ය, තෙව බුද්ධං “න බුද්ධො”ති වා ධම්මං “න ධම්මො”ති වා, සඬ්ඝං “න සඬ්ඝො”ති වා වදෙය්‍යන්ති. එවං අත්තසන්නියාතනෙන සරණං ගත්ත්වා චතුහි ච පච්චයෙහි පචාරත්වා උට්ඨායාසනා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා තික්ඛත්තුං පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමීති.

උපාසකවිධිකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

භයහෙරවසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. අනඛගණසුත්තවණ්ණනා

57. එවං මෙ සුතං...පෙ.... ආයස්මා සාරිපුත්තොති අනඛගණසුත්තං. තත්‍රායං අනුත්තානපදවණ්ණනා – යථා චෙත්ථ, එවං සබ්බසුත්තෙසු. තස්මා ඉතො පරං එත්තකම්පි අවත්වා අපුබ්බපදවණ්ණනංයෙව කර්ස්සාම.

චත්තාරොති ගණනපරිච්ඡේදො. පුග්ගලාති සත්තා නරා පොසා. එත්තාවතා ච පුග්ගලවාදී මහාථෙරොති න ගහෙතබ්බං, අයඤ්චි ආයස්මා බුද්ධපුත්තානං සෙට්ඨො, සො බුද්ධස්ස භගවතො දෙසනං අවිලොමෙත්තොයෙව දෙසෙති.

සම්මුතිපරමත්ථදෙසනාකථාවණ්ණනා

බුද්ධස්ස භගවතො දූවිධා දෙසනා සම්මුතිදෙසනා, පරමත්ථදෙසනා වාති. තත්ථ පුග්ගලො සත්තො ඉත්ථී පුරිසො ඛත්තියො බ්‍රාහ්මණො දෙවො මාරොති එවරූපා සම්මුතිදෙසනා. අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තා, ඛන්ධා ධාතු ආයතනාති සතිපට්ඨානාති එවරූපා පරමත්ථදෙසනා.

තත්ථ භගවා යෙ සම්මුතිවසෙන දෙසනං සුත්වා අත්ථං පටිච්ඡක්ඛිත්වා මොහං පහාය විසෙසං අධිගන්තුං සමත්ථා, තෙසං සම්මුතිදෙසනං දෙසෙති. යෙ පන පරමත්ථවසෙන දෙසනං සුත්වා අත්ථං පටිච්ඡක්ඛිත්වා මොහං පහාය විසෙසමධිගන්තුං සමත්ථා, තෙසං පරමත්ථදෙසනං දෙසෙති. තත්ථායං උපමා, යථා හි දෙසභාසාකුසලො තිණ්ණං වෙදානං අත්ථසංවණ්ණනාකො ආචරියො යෙ දම්මභාසාය චුත්තෙ අත්ථං ජානන්ති, තෙසං දම්මභාසාය ආචික්ඛති. යෙ අත්ථකභාසාදීසු අඤ්ඤතරාය, තෙසං තාය තාය භාසාය. එවං තෙ මාණවකා ඡෙකං බ්‍යත්තං ආචරියමාගම්ම ඛිජ්ජමෙව සිජ්ජං උග්ගණ්හන්ති. තත්ථ ආචරියො විය බුද්ධො භගවා. තයො වෙදා විය කථෙතබ්බභාවෙන ධීතාති තිණ්ණි පිටකාති. දෙසභාසාකොසල්ලම්ච සම්මුතිපරමත්ථකොසල්ලං. නානාදෙසභාසා මාණවකා විය සම්මුතිපරමත්ථදෙසනාපටිච්ඡක්ඛනසමත්ථා වෙනෙය්‍යසත්තා. ආචරියස්ස දම්මභාසාදිආචික්ඛනං විය භගවතො සම්මුතිපරමත්ථවසෙන දෙසනා වෙදිතබ්බා. ආහ චෙත්ථ –

“දූවෙ සච්චාති අක්ඛාසි, සම්බුද්ධො වදනං වරො;

සම්මුතිං පරමත්ථඤ්ච, තතියං නුපලබ්භති.

සඬකෙතචචනං සච්චං, ලොකසම්මුතිකාරණා;

පරමත්ථචචනං සච්චං, ධම්මානං භූතකාරණා.

තස්මා වොහාරකුසලස්ස, ලොකනාථස්ස සත්ථුතො;

සම්මුතිං වොහරන්තස්ස, මුසාවාදො න ජායතී’ති.

අපිව අට්ඨහි කාරණෙහි භගවා පුග්ගලකථං කථෙති – හිරොත්තජපදීපනත්ථං, කම්මස්සකතාදීපනත්ථං, පච්චත්තපුරිසකාරදීපනත්ථං, ආනන්තරියදීපනත්ථං, බ්‍රහ්මචිහාරදීපනත්ථං, පුබ්බෙනිවාසදීපනත්ථං, දක්ඛිණාවිසුද්ධිදීපනත්ථං, ලොකසම්මුතියා අප්පහානත්ථස්ද්වාති. “ඛන්ධධාතුආයතනානි හිරියන්ති ඔත්තජපන්ති”ති හි වුත්තෙ මහාජනො න ජානාති, සම්මොහමාපජ්ජති, පටිසත්තු හොති “කිමිදං ඛන්ධධාතුආයතනානි හිරියන්ති ඔත්තජපන්ති නාමා”ති. “ඉත්ථි හිරියති ඔත්තජපති පුරිසො ඛන්තියො බ්‍රාහ්මණො දෙවො මාරො”ති වුත්තෙ පන ජානාති, න සම්මොහමාපජ්ජති, න පටිසත්තු හොති. තස්මා භගවා හිරොත්තජපදීපනත්ථං පුග්ගලකථං කථෙති.

“ඛන්ධා කම්මස්සකා ධාතුයො ආයතනානි”ති වුත්තෙපි එසෙව නයො. තස්මා භගවා කම්මස්සකතාදීපනත්ථං පුග්ගලකථං කථෙති.

“වෙළුචනාදයො මහාවිහාරා ඛන්ධෙහි කාරාපිතා ධාතුහි ආයතනෙහි”ති වුත්තෙපි එසෙව නයො. තස්මා භගවා පච්චත්තපුරිසකාරදීපනත්ථං පුග්ගලකථං කථෙති.

“ඛන්ධා මාතරං ජීවිතා වොරොපෙන්ති පිතරං අරහන්තං රුහිරුජ්ජාදකම්මං කරොන්ති, සඬ්ඝහෙදකම්මං කරොන්ති, ධාතුයො ආයතනානි”ති වුත්තෙපි එසෙව නයො. තස්මා භගවා ආනන්තරියදීපනත්ථං පුග්ගලකථං කථෙති. “ඛන්ධා මෙත්තායන්ති ධාතුයො ආයතනානි”ති වුත්තෙපි එසෙව නයො. තස්මා භගවා බ්‍රහ්මචිහාරදීපනත්ථං පුග්ගලකථං කථෙති.

“ඛන්ධා පුබ්බෙනිවාසමනුස්සරන්ති ධාතුයො ආයතනානි”ති වුත්තෙපි එසෙව නයො. තස්මා භගවා පුබ්බෙනිවාසදීපනත්ථං පුග්ගලකථං කථෙති. “ඛන්ධා දානං පටිග්ගණ්හන්ති ධාතුයො ආයතනානි”ති වුත්තෙපි මහාජනො න ජානාති, සම්මොහමාපජ්ජති, පටිසත්තු හොති “කිමිදං ඛන්ධධාතුආයතනානි පටිග්ගණ්හන්ති නාමා”ති. “පුග්ගලා පටිග්ගණ්හන්ති සීලවන්තො කල්‍යාණධම්මා”ති වුත්තෙ පන ජානාති, න සම්මොහමාපජ්ජති, න පටිසත්තු හොති. තස්මා භගවා දක්ඛිණාවිසුද්ධිදීපනත්ථං පුග්ගලකථං කථෙති.

ලොකසම්මුතිස්ද්ව වුද්ධා භගවන්තො නජ්ජහන්ති, ලොකසමස්සද්ධාය ලොකනිරුත්තියං ලොකාහිලාපෙ යිතායෙව ධම්මං දෙසෙන්ති. තස්මා භගවා ලොකසම්මුතියා අප්පහානත්ථම්පි පුග්ගලකථං කථෙති. තස්මා අයම්පි ආයස්මා ලොකවොහාරකුසලතාය වුද්ධස්ස භගවතො දෙසනං අවිලෝමෙත්තො ලොකසම්මුතියං යත්වාව චත්තාරොමෙ, ආවුසො, පුග්ගලාති

ආහ. තස්මා එත්ථ පරමත්ථවසෙන අග්ගහෙත්වා සම්මුතිවසෙනෙව පුග්ගලො වෙදිතබ්බො.

සන්නො සංවිජ්ජමානාති ලොකසඬකෙතවසෙන අත්ථි උපලබ්භමානා. ලොකස්මිත්ති සත්තලොකෙ. සාඬගණොව සමානොතිආදීසු පන අඬගණන්ති කත්ථවි කිලෙසා වුවිචන්ති. යථාහ “තත්ථ කතමාති තිණි අඬගණාති? රාගො අඬගණං, දොසො අඬගණං, මොහො අඬගණං”න්ති (විහ. 924). කත්ථවි යංකිඤ්චි මලං වා පඬකො වා, යථාහ “තස්සෙව රජස්ස වා අඬගණස්ස වා පහානාය වායමති”ති. කත්ථවි තථාරූපො භූමිභාගො, සො බොධියඬගණං චෙතියඬගණන්තිආදීනං වසෙන වෙදිතබ්බො. ඉධ පන නානප්පකාරා තිබ්බකිලෙසා “අඬගණං”න්ති අධිප්පෙතා. තථා හි වක්ඛති “පාපකානං බො එතං, ආවුසො, අකුසලානං ඉච්ඡාවචරානං අධිවචනං, යදිදං අඬගණං”න්ති (ම. නි. 1.60). සහ අඬගණෙන සාඬගණො.

සාඬගණොව සමානොති සකිලෙසොයෙව සන්නො. අත්ථි මෙ අජ්ඣන්තං අඬගණන්ති යථාභූතං නප්පජානාතීති මය්හං අත්තනො චිත්තසන්තානෙ කිලෙසො අත්ථිතිපි න ජානාති. “ඉමෙ කිලෙසා නාම කක්ඛලා වාලා ජහිතබ්බා න ගහිතබ්බා විසද්ධිසල්ලසදිසා”ති එවං යාථාවසරසතොපි න ජානාති. යො අත්ථිති ව ජානාති, එවඤ්ච ජානාති. සො “අත්ථි මෙ අජ්ඣන්තං අඬගණන්ති යථාභූතං පජානාතී”ති වුවිචති. යස්ස පන න ව මග්ගෙන සමුහතා කිලෙසා, න ව උප්පජ්ජන්ති යෙන වා තෙන වා වාරිතත්තා, අයමිධ අනඬගණොති අධිප්පෙතො. නත්ථි මෙ අජ්ඣන්තං අඬගණන්ති යථාභූතං නප්පජානාතීති “මය්හං කිලෙසා යෙන වා තෙන වා වාරිතත්තා නත්ථි, න මග්ගෙන සමුහතත්තා”ති න ජානාති, “තෙ උප්පජ්ජමානා මහාඅනත්ථං කරිස්සන්ති කක්ඛලා වාලා විසද්ධිසල්ලසදිසා”ති එවං යාථාවසරසතොපි න ජානාති. යො පන “ඉමිනා කාරණෙන නත්ථි”ති ව ජානාති, එවඤ්ච ජානාති, සො “නත්ථි මෙ අජ්ඣන්තං අඬගණන්ති යථාභූතං පජානාතී”ති වුවිචති. තත්ත්වා තෙසු චතුසු පුග්ගලෙසු, තෙසු වා ද්විසු සාඬගණෙසු, ය්වායන්ති යො අයං, යායන්තිපි පායො.

58. කො නු බො, ආවුසො, සාරිපුත්ත, හෙතු කො පච්චයොති උභයෙනාපි කාරණමෙව පුච්ඡති. යෙනිමෙසන්ති යෙන හෙතුනා යෙන පච්චයෙන ඉමෙසං ද්විත්තං එකො සෙට්ඨපුරිසො එකො භීනපුරිසොති අක්ඛායති, සො කො හෙතු කො පච්චයොති එවමෙත්ථ සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. තත්ථ කිඤ්චාපි “නප්පජානාති පජානාතී”ති එවං වුත්තං, පජානනා නප්පජානනාති ඉදමෙව උභයං හෙතු චෙව පච්චයො ව.

59. ථෙරො පන අත්තනො විචිත්‍රපටිභානනාය තං පාකටතරං කත්වා දස්සෙතං පුන තත්‍රාවුසොතිආදිමාහ. තත්ථ තස්සෙතං පාටිකඬ්ඛන්ති තස්ස පුග්ගලස්ස එතං පාටිකඬ්ඛිතබ්බං. ඉදමෙව එස පාපුණ්ණස්සති, න අඤ්ඤන්ති ඉච්ඡිතබ්බං, අවස්සං භාවිති චුත්තං හොති. “න ඡන්දං ජනෙස්සතී”තිආදිනා නයෙන චුත්තං අජන්දජනනාදිං සන්ධායාහ.

තත්ථ ච න ඡන්දං ජනෙස්සතීති අප්පජානන්තො තස්ස අඬ්ගණස්ස පහානත්ථං කත්තුකම්‍යතාඡන්දං න ජනෙස්සති. න වායමිස්සතීති තතො බලවතරං වායාමං න කරිස්සති, න වීරියං ආරහිස්සතීති ථාමගතවීරියං පන නෙව ආරහිස්සති, න පවත්තෙස්සතීති චුත්තං හොති. සාඬ්ගණොති ඉමෙහි රාගාදීහි අඬ්ගණෙහි සාඬ්ගණො. සංකිලිට්ඨවිත්තොති තෙහියෙව සුට්ඨතරං කිලිට්ඨවිත්තො මලිනවිත්තො විබාධිතවිත්තො උපතාපිතවිත්තො ච භුත්වා. කාලං කරිස්සතීති මරිස්සති.

සෙය්‍යථාපිති යථා නාම. කංසපාතීති කංසලොභභාජනං. ආහතාති ආනීතා. ආපණා වා කම්මාරකුලා වාති ආපණතො වා කංසපාතිකාරකානං කම්මාරානං සරතො වා. රජෙනාති ආගන්තුකරජෙන පංසුආදිනා. මලෙනාති තත්ථෙව උට්ඨිතෙන ලොභමලෙන. පරියොනද්ධාති සඤ්ජන්තා. න වෙව පරිභුඤ්ජෙය්‍යුන්ති උදකබාදනීයපක්ඛිපනාදීහි පරිභොගං න කරෙය්‍යුං. න ච පරියොදපෙය්‍යුන්ති ධොවනසංසනාදීහි න පරිසුද්ධං කාරාපෙය්‍යුං. රජාපථෙති රජපථෙ. අයමෙව වා පායො, රජස්ස ආගමනට්ඨානෙ වා චූට්ඨානුට්ඨානෙ වා හෙට්ඨාමඤ්චෙ වා උසකොට්ඨකෙ වා භාජනන්තරෙ වා, යත්ථ රජෙන ඔකිරියතීති අත්ථො. සංකිලිට්ඨතරා අස්ස මලග්ගහිතාති එත්ථ රජාපථෙ නික්ඛිපනෙන සංකිලිට්ඨතරා, අපරිභොගාපරියොදපනෙහි මලග්ගහිතතරාති චුත්තං හොති, පටිපුච්ඡාවචනඤ්චෙතං. තෙනස්ස එවමත්ථො වෙදිතබ්බො, ආවුසො, සා කංසපාති එවං කරියමානා අපරෙන කාලෙන සංකිලිට්ඨතරා ච මලග්ගහිතතරා ච මත්තිකපාතීති වා කංසපාතීති වා ඉතිපි දුජ්ජානා භවෙය්‍ය නු ඛො නොති, ථෙරො තං පටිජානන්තො ආහ “එවමාවුසො”ති. පුන ධම්මසෙනාපති ඔපම්මං සම්පටිපාදෙන්තො, එවමෙව ඛොතිආදිමාහ. තත්ථෙවං ඔපම්මසංසන්දනා වෙදිතබ්බා – කිලිට්ඨකංසපාතිසදිසො සාඬ්ගණො පුග්ගලො. සංකිලිට්ඨකංසපාතියා නපරිභුඤ්ජනමාදිං කත්වා රජාපථනික්ඛෙපො විය තස්ස පුග්ගලස්ස පබ්බජ්ජං ලභමානස්ස වෙජ්ජකම්මාදිසු පසුතපුග්ගලසන්තිකෙ පබ්බජ්ජාපට්ඨානො. සංකිලිට්ඨකංසපාතියා පුන සංකිලිට්ඨතරභාවො විය තස්ස පුග්ගලස්ස අනුක්කමෙන ආචරියුපජ්ඣායානං අනුසික්ඛතො වෙජ්ජකම්මාදිකරණං, එත්ථ

ධීතස්ස සාඨගණකාලකිරියා. අථ චා අනුක්කමෙන දුක්කට්ඨබ්බාසිතවීතික්කමනං, එත්ථ ධීතස්ස සාඨගණකාලකිරියා. අථ චා අනුක්කමෙන පාවිත්තියථුල්ලව්වයවීතික්කමනං, සඨසාදිසෙසවීතික්කමනං, පාරාජිකවීතික්කමනං, මාතුසාතාදිආනන්තරියකරණං, එත්ථ ධීතස්ස සාඨගණකාලකිරියාති.

සංකිලිට්ඨවීත්තො කාලං කරස්සතීති එත්ථ ච අකුසලවීත්තෙන කාලං කරස්සතීති න එවමත්ථො දට්ඨබ්බො. සබ්බසත්තා හි පකතිවීත්තෙන භවඨගවීත්තෙනෙව කාලං කරොන්ති. අයං පන අවිසොධෙන්වා විත්තසත්තානං කාලං කරස්සතීති එතමත්ථං සන්ධාය එවං චුත්තොති වෙදිතබ්බො.

දුතියවාරෙ පරියොදපෙය්‍යුන්ති ධොවනසංසනසණ්භජාරිකාපරිමජ්ජනාදිහි පරිසුද්ධං ආදාසමණ්ඩලසදිසං කරෙය්‍යුං. න ච නං රජාපථෙති පුබ්බෙ චුත්තජපකාරෙ යානෙ අනික්ඛිපිත්වා කරණ්ඩමඤ්ඡුසාදීසු චා යපෙය්‍යුං, පලිවෙයෙත්වා චා නාගදන්තෙ ලගෙය්‍යුං. සෙසං චුත්තනායානුසාරෙනෙව ගහෙතබ්බං.

උපමාසංසන්දනා චෙත්ථ එවං වෙදිතබ්බා — කිලිට්ඨකංසපාතිසදිසො සාඨගණො භබ්බපුග්ගලො. කිලිට්ඨකංසපාතියා පරිභුඤ්ජනමාදිං කත්වා සුද්ධට්ඨානෙ යපනං විය තස්ස පුග්ගලස්ස පබ්බජ්ජං ලභමානස්ස පෙසලහික්ඛුනං සන්තිකෙ පබ්බජ්ජාපට්ඨානො. යෙ ඔවදන්ති අනුසාසන්ති අජපමත්තකම්පි පමාදං දිස්වා දණ්ඩකම්මං කත්වා පුනජ්ජනං සික්ඛාපෙත්ති, සංකිලිට්ඨකංසපාතියා අපරකාලෙ පරිසුද්ධපරියොදානභාවො විය තස්ස පුග්ගලස්ස ආවරියුපජ්ඣායානං අනුසික්ඛතො අනුක්කමෙන සම්මාවත්තපට්ඨත්ති, එත්ථ ධීතස්ස අනඨගණකාලකිරියා. අථ චා අනුක්කමෙන පරිසුද්ධෙ සීලෙ පතිට්ඨාය අත්තනො අනුරූපං බුද්ධවචනං උග්ගණ්හිත්වා ධුතඨගානි සමාදාය අත්තනො අනුකූලකම්මට්ඨානං ගහෙත්වා ගාමන්තසෙනාසනවාසං මුඤ්චිත්වා පන්තසෙනාසනවාසො, එත්ථ ධීතස්ස අනඨගණකාලකිරියා. අථ චා අනුක්කමෙන කසිණපරිකම්මං කත්වා අට්ඨසමාපත්තිනිබ්බත්තනෙන කිලෙසවික්ඛම්භනං, විපස්සනාපාදකජ්ඣානා වුට්ඨාය විපස්සනාය කිලෙසානං තදඨගනිවාරණං, සොනාපත්තිඵලාධිගමො...පෙ.... අරහත්තසච්ඡිකිරියාති එත්ථ ධීතස්ස අව්චන්තං අනඨගණකාලකිරියා එව.

තතියවාරෙ සුභනිමිත්තන්ති රාගට්ඨානියං ඉට්ඨාරම්මණං. මනසි කරස්සතීති තස්මිං විපන්තස්සති තං නිමිත්තං ආවජ්ජිස්සති. තස්ස සුභනිමිත්තස්ස

මනසිකාරාති තස්ස පුග්ගලස්ස සුභනිමිත්තමනසිකාරකාරණා. අනුද්ධංසෙස්සතීති හිංසිස්සති අධිගච්ඡති. රාගො හි උප්පජ්ජන්තො කුසලචාරං පච්ඡන්දිත්වා සයමෙව අකුසලජවනං භුත්වා තිට්ඨන්තො කුසලචිත්තං අනුද්ධංසෙතීති වෙදිතබ්බො. සෙසං චුත්තනායානුසාරෙනෙව ගහෙතබ්බං.

ඔපම්මසංසන්දනා පනෙත්ථ එවං වෙදිතබ්බා - පරිසුද්ධකංසපාතිසදිසො පකතියා අප්පකිලෙසො අනඬගණපුග්ගලො. පරිසුද්ධකංසපාතියා නපරිභුඤ්ජනං ආදිං කත්වා රජාපටෙ නික්කෙපො විය තස්ස පුග්ගලස්ස පබ්බජ්ජං ලභමානස්සාති ඉතො පරං සබ්බං පට්ඨමාරසදිසමෙව.

චතුත්ථවාරෙ සුභනිමිත්තං න මනසි කර්ස්සතීති තස්මිං සතිවිරහාභාවතො තං නිමිත්තං නාවජ්ජිස්සති, සෙසං දුතියවාරානුසාරෙන වෙදිතබ්බං. “අයං බො, ආවුසො” තිආදි “කො නු බො, ආවුසො” තිආදිමිති චුත්තනායමෙව.

60. ඉදානි තං අඬගණං නානප්පකාරතො පාකටං කාරාපෙතුකාමෙනායස්මතා මහාමොග්ගල්ලානෙන “අඬගණං අඬගණං” තිආදිනා නයෙන පුට්ඨො තං බ්‍යාකරොන්තො පාපකානං බො එතං, ආවුසොතිආදිමාහ. තත්ථ ඉච්ඡාවචරානන්ති ඉච්ඡාය අවචරානං, ඉච්ඡාවසෙන ඔතිණ්ණානං පවත්තානං නානප්පකාරානං කොපඅප්පච්චයානන්ති අත්ථො. යං ඉධෙකච්චස්සාති යෙන ඉධෙකච්චස්ස එවං ඉච්ඡා උප්පජ්ජෙය්‍ය, තං යානං තං කාරණං විජ්ජති අත්ථී, උපලබ්භතීති චුත්තං හොති. ආපන්නො අස්සන්ති ආපන්නො භවෙය්‍යං. න ච මං භික්ඛු ජානෙය්‍යුන්ති භික්ඛු ච මං න ජානෙය්‍යුං. කිං පනෙත්ථ යානං, ලාභත්ථිකතා. ලාභත්ථිකො හි භික්ඛු පකතියාපි ච කතපුඤ්ඤො මනුස්සෙහි සක්කතො ගරුකතො එවං චින්තෙති “ආපත්තිං ආපන්නං භික්ඛුං ථෙරා ඤත්වා මජ්ඣමානං ආරොචෙත්ති, තෙ නවකානං, නවකා විහාරෙ විසාසාදාදීනං, තෙ ඔවාදං ආගතානං භික්ඛුනීනං, එවං කමෙන චතස්සො පරිසා ජානන්ති. එවමස්ස ලාභන්තරායො හොති. අහො වතාහං ආපත්තිඤ්ච වත ආපන්නො අස්සං, න ච මං භික්ඛු ජානෙය්‍යු” තිති.

යං තං භික්ඛුං භික්ඛු ජානෙය්‍යුන්ති යෙන කාරණෙන තං භික්ඛුං අඤ්ඤෙ භික්ඛු ජානෙය්‍යුං, තං කාරණං විජ්ජති බො පන අත්ථීයෙව, නො නත්ථී. ථෙරා හි ඤත්වා මජ්ඣමානං ආරොචෙත්ති. එවං සො පුබ්බෙ චුත්තනායෙන චතුසු පරිසාසු පාකටො හොති. එවං පාකටො ච අයසාහිභූතො ගාමසතම්පි පවිසිත්වා උම්මාරසතෙසු යානෙසු උඤ්ඡිත්වා යථාධොතෙන පත්තෙන නික්ඛමති. තතො ජානන්ති මං භික්ඛු ආපත්තිං ආපන්නොති තෙහි වම්හි එවං නාසිතොති

වින්තෙන්වා, ඉති සො කුපිතො හොති අප්පතීතො සො ඉමිනා කාරණෙන කුපිතො වෙව හොති කොධාහිභූතො අප්පතීතො ච දොමනස්සාහිභූතො.

යො වෙව බො, ආවුසො, කොපො යො ච අප්පච්චයො උභයමෙතං අභිගණන්ති, ආවුසො, යො වායං සඬ්ඛාරක්ඛන්ධසඬ්ඛහිතො කොපො, යො ච වෙදනාක්ඛන්ධසඬ්ඛහිතො අප්පච්චයො, එතං උභයං අභිගණන්ති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. ඉද්දෙව තාදිසානං පුග්ගලානං වසෙන වුත්තං. ලොහො පන ඉමස්ස අභිගණස්ස පුබ්බභාවසෙන, මොහො සම්පයොගවසෙනාපි ගහිතොයෙව හොති.

අනුරහො මන්ති පුරිමසදිසමෙව හික්ඛුං ගහෙන්වා විහාරපච්චන්තෙ සෙනාසනං පවෙසෙන්වා ද්වාරං ථකෙන්වා වොදෙන්තෙ ඉච්ඡති. යානං බො පනෙතන්ති එතං කාරණං විජ්ජති, යං තං හික්ඛුං චතුපරිසමජ්ඣෙ ආනෙන්වා බ්‍යත්තා විනීතා “තයා අසුකම්භි නාම යානෙ වෙජ්ජකම්මං කත”න්තිආදිනා නයෙන වොදෙය්‍යුං. සො චතුසු පරිසාසු පාකටො හොති. එවං පාකටො ච අයසාහිභූතොති සබ්බං පුරිමසදිසමෙව.

සප්පටිපුග්ගලොති සමානො පුග්ගලො. සමානොති සාපත්තිකො. පටිපුග්ගලොති වොදකො. අයං සාපත්තිකෙනෙව වොදනං ඉච්ඡති, ත්වම්පි ඉමඤ්චිමඤ්ච ආපත්තිං ආපන්නො, තං තාව පටිකරොහි පච්ඡා මං වොදෙස්සසීති වත්තුං සක්කාති මඤ්ඤමානො. අපිච ජාතිආදීහිපි සමානො පුග්ගලො සප්පටිපුග්ගලො. අයඤ්භි අත්තනො ජාතියා කුලෙන බාහුසච්චෙන බ්‍යත්තතාය ධුතඬ්ඛිගෙනාති එවමාදීහිපි සමානෙනෙව වොදනං ඉච්ඡති, තාදිසෙන වුත්තං නාතිදුක්ඛං හොතීති මඤ්ඤමානො. අප්පටිපුග්ගලොති එත්ථ අයුත්තො පටිපුග්ගලො අප්පටිපුග්ගලො. ඉමෙහි ආපත්තාදීහි අසදිසත්තා පටිසත්තු පටිසල්ලො වොදකො භවිතුං අයුත්තොති වුත්තං හොති. ඉති සො කුපිතොති ඉති සො ඉමාය අප්පටිපුග්ගලවොදනාය එවං කුපිතො හොති.

චතුත්ථවාරෙ අහො වතාති “අහො වත රෙ අම්භාකං පණ්ඩිතකා, අහො වත රෙ අම්භාකං බහුස්සුතකා තෙවිජ්ජකා”ති (දී. නි. 1.291) ගරභායං දිස්සති. “අහො වත මං දහරංයෙව සමානං රජ්ජෙ අහිසිඤ්චෙය්‍යු”න්ති (මහාව. 57) පත්ථනායං. ඉධ පත්ථනායමෙව. පටිපුච්ඡිත්වා පටිපුච්ඡිත්වාති පුනස්පුනං පුච්ඡිත්වා. අයං හික්ඛු ලාභත්ථිකො භගවතො අත්තානං පටිපුච්ඡිතබ්බං ඉච්ඡති, තඤ්ච බො අනුමතිපුච්ඡාය, නො මග්ගං වා ඵලං වා විපස්සනං වා අත්තරං කත්වා. අයඤ්භි පස්සති භගවත්තං සාරිපුත්තාදයො මහාපෙරෙ “තං කිං මඤ්ඤසි, සාරිපුත්ත, මොග්ගල්ලාන, කස්සප, රාහුල චක්ඛුං නිච්චං වා අනිච්චං වා”ති එවං පරිසමජ්ඣෙ පටිපුච්ඡිත්වා පටිපුච්ඡිත්වා ධම්මං දෙසෙන්තං,

මනුස්සෙ ච “තෙස පණ්ඩිතා ථෙරා සත්ථු චිත්තං ආරාධෙත්ති”ති වණ්ණං භණන්තෙ, ලාභසක්කාරඤ්ච උපහරන්තෙ. තස්මා තං ලාභසක්කාරං ඉච්ඡන්තො එවං චින්තෙත්වා නිබ්ණිත්වා යපිතබාණු විය භගවතො පුරතොව හොති.

ඉති සො කුපිතොති අථ භගවා තං අමනසිකරිත්වාච අඤ්ඤං ථෙරං පටිපුච්ඡිත්වා ධම්මං දෙසෙති, තෙන සො කුපිතො හොති භගවතො ච ථෙරස්ස ච. කථං භගවතො කුප්පති? “අහං පබ්බජිතකාලතො පභුති ගන්ධකුට්ඨපරිවෙණතො බහිනික්ඛමනං න ජානාමි, සබ්බකාලං ඡායාව න විජ්ඣාමි, මං නාම පුච්ඡිත්වා ධම්මදෙසනාමත්තම්පි නත්ථි. තංමුහුත්තං දිට්ඨමත්තකමෙව ථෙරං පුච්ඡිත්වා ධම්මං දෙසෙති”ති එවං භගවතො කුප්පති. කථං ථෙරස්ස කුප්පති? “අයං මහල්ලකත්ථෙරො භගවතො පුරතො බාණු විය නිසීදති, කදා නු බො ඉමං ධම්මකම්මිකා අභබ්බට්ඨානං පාපෙත්වා නිහරිස්සන්ති, අයඤ්ඤි යදි ඉමස්මිං විහාරෙ න භවෙය්‍ය, අවස්සං භගවා මයා සද්ධිං සල්ලපෙය්‍යා”ති එවං ථෙරස්ස කුප්පති.

පුරක්ඛත්වා පුරක්ඛත්වාති පුරතො පුරතො කත්වා, සම්පරිවාරෙත්වාති චූත්තං හොති. අයම්පි ලාභත්ථිකොයෙව, අයඤ්ඤි පස්සති බ්‍රහ්මස්සුතෙ භික්ඛු මහාපරිවාරෙන ගාමං පවිසන්තෙ, චෙතියං වන්දන්තෙ, තෙසඤ්ච තං සම්පත්තිං දිස්වා උපාසකෙ පසන්තෙ පසන්තාකාරං කරොන්තෙ. තස්මා එවං ඉච්ඡති. කුපිතොති අයම්පි ද්විසු යානෙසු කුප්පති භික්ඛුනං ථෙරස්ස ච. කථං භික්ඛුනං? “ඉමෙ යදෙව මය්‍හං උප්පජ්ජති වීචරං වා පිණ්ඩපාතො වා, තං ගහෙත්වා පරිභුඤ්ජන්ති, මය්‍හං පන පත්තවීචරං ගහෙත්වා පිට්ඨිතො ආගච්ඡන්තොපි නත්ථි”ති එවං භික්ඛුනං කුප්පති. කථං ථෙරස්ස? “එසො මහල්ලකත්ථෙරො තෙසු තෙසු යානෙසු සයමෙව පඤ්ඤායති, කදාස්සු නාම නං ධම්මකම්මිකා නික්කඩ්ඪිස්සන්ති, ඉමස්මිං අසති අවස්සං මංයෙව පරිවාරෙස්සන්ති”ති.

භත්තග්ගෙති හොජනට්ඨානෙ. අග්ගාසනන්ති සඬ්ඝත්ථෙරාසනං. අග්ගොදකන්ති දක්ඛිණොදකං. අග්ගපිණ්ඩන්ති සඬ්ඝත්ථෙරපිණ්ඩං. සබ්බත්ථ වා අග්ගන්ති පණ්ණාසවචනමෙතං. තත්ථ අහමෙව ලභෙය්‍යන්ති ඉච්ඡා නාතිමහාසාවජ්ජා. න අඤ්ඤො භික්ඛු ලභෙය්‍යාති පන අතිමහාසාවජ්ජා. අයම්පි ලාභත්ථිකො පාසාදිකො හොති වීචරධාරණාදීහි, කදාපි පබ්බජති, කදාපි විබ්භමති. තෙන සො පුබ්බෙ ලද්ධපුබ්බං ආසනාදිං පච්ඡා අලභන්තො එවං චින්තෙසි. න සො භික්ඛු ලභෙය්‍යාති න සො භික්ඛු ථෙරානං අග්ගාසනාදීසු තදනුසාරෙන මජ්ඣිමානං අඤ්ඤෙසඤ්ච නවානං කදාපි යං වා තං වා සබ්බනිහීනං ආසනාදිං ලභති. කුපිතොති අයම්පි ද්විසු යානෙසු කුප්පති

මනුස්සානඤ්ච ථෙරානඤ්ච. කථං මනුස්සානං? “ඉමෙ මඤ්ඤාදීසු මං නිස්සාය භික්ඛු ලහන්ති, එතෙ, ‘හන්තෙ, එත්තකෙ භික්ඛු ගහෙත්වා අම්භාකං අනුකම්පං කරොථා’ති වදන්ති, ඉදානි තංමුහුත්තං දිට්ඨමත්තකං මහල්ලකත්ථෙරං ගහෙත්වා ගතා, හොතු ඉදානි, නෙසං කිච්චෙ උප්පන්නෙ ජානිස්සාමි”ති එවං මනුස්සානං කුප්පති. කථං ථෙරානං? “ඉමෙ නාම යදි න භවෙය්‍යං, මංයෙව මනුස්සා නිමත්තෙය්‍ය”න්ති එවං ථෙරානං කුප්පති.

අනුමොදෙය්‍යන්ති අනුමොදනං කරෙය්‍යං. අයම්පි ලාභත්ථිකො යං වා තං වා ඛණ්ඩානුමොදනං ජානාති, “සො අනුමොදනට්ඨානෙ ඛහු මාතුගාමා ආගච්ඡන්ති, තා මං සඤ්ජානිත්වා තතො පහුති ටාලකභික්ඛං දස්සන්ති”ති පත්ථෙත්තො එවං චිත්තෙසි. යානන්ති ඛහුස්සුතානං අනුමොදනා භාරො, තෙන ඛහුස්සුතො අනුමොදෙය්‍යාති චුත්තං හොති. කුපිතොති අයම්පි තීසු යානෙසු කුප්පති මනුස්සානං ථෙරස්ස ධම්මකථිකස්ස ච. කථං මනුස්සානං? “ඉමෙ පුබ්බෙ මංයෙව උපසඬ්ඛිතමිත්වා යාවන්ති ‘අම්භාකං නාගත්ථෙරො අම්භාකං සුමනත්ථෙරො අනුමොදතු’ති, අප්ප පන නාවොචු”න්ති එවං මනුස්සානං කුප්පති. කථං ථෙරස්ස? “අයං සඬ්ඛිතමිත්වා ‘තුම්භාකං කුලුපකං නාගත්ථෙරං සුමනත්ථෙරං උපසඬ්ඛිතමිත්වා, අයං අනුමොදිස්සති’ති න භණ්ති”ති එවං ථෙරස්ස කුප්පති. කථං ධම්මකථිකස්ස? “ථෙරෙන චුත්තමත්තෙයෙව පහාරං ලද්ධකුක්කුටො විය තුරිතතුරිතං වස්සති, ඉමං නාම නික්කඬ්ඪන්තා නත්ථි, ඉමස්මිඤ්ඤි අසති අහමෙව අනුමොදෙය්‍ය”න්ති එවං ධම්මකථිකස්ස කුප්පති.

ආරාමගතානන්ති විහාරෙ සන්තිපතිතානං. අයම්පි ලාභත්ථිකො යං වා තං වා ඛණ්ඩධම්මකථං ජානාති, සො පස්සති තාදිසෙසු යානෙසු ද්වියොජනතියොජනතො සන්තිපතිත්වා භික්ඛු සබ්බරත්තිකානි ධම්මස්සවනානි සුණන්තෙ, තුට්ඨචිත්තෙ ච දහරෙ වා සාමණෙරෙ වා සාධු සාධුති මහාසද්දෙන සාධුකාරං දෙන්තෙ, තතො දුතියදිවසෙ අත්තොගාමගතෙ භික්ඛු උපාසකා පුච්ඡන්ති “කෙ, හන්තෙ, ධම්මං කථෙසු”න්ති. තෙ භණන්ති “අසුකො ච අසුකො වා”ති. තං සුත්වා පසන්නා මනුස්සා ධම්මකථිකානං මහාසක්කාරං කරොන්ති. සො තං ඉච්ඡමානො එවං චිත්තෙසි. යානන්ති ඛහුස්සුතානං විනිච්ඡයකුසලානං ධම්මදෙසනා භාරො, තෙන ඛහුස්සුතො දෙසෙය්‍යාති චුත්තං හොති. කුපිතොති චතුප්පදිකං ගාථම්පි වත්තුං ඔකාසං අලභමානො කුපිතො හොති අත්තතො මන්දභාවස්ස “අහඤ්ඤි මන්දො දුප්පඤ්ඤො කුතො ලභිස්සාමි දෙසෙතු”න්ති.

භික්ඛුනීනන්ති ඔවාදන්ථං වා උද්දෙසන්ථං වා පරිපුච්ඡන්ථං වා පුජාකරණන්ථං වා ආරාමං ආගන්ත්වා සන්තිපතිතභික්ඛුනීනං. අයම්පි ලාභත්ථිකො, තස්සෙවං හොති ඉමා මහාකුලා පබ්බජිතා භික්ඛුනියො, තාසු කුලෙසු පවිසෙත්වා නිසින්නාසු මනුස්සා පුච්ඡස්සන්ති “කස්ස සන්තිකෙ ඔවාදං වා උද්දෙසං වා පරිපුච්ඡං වා ගණ්හවා”ති. තතො චක්ඛන්ති “අසුකො නාම අයොසා බහුස්සුතො, තස්ස දෙථ කරොවා”ති, තෙනස්ස එවං ඉච්ඡා උප්පජ්ජති. යානන්ති ඔවාදාදයො නාම බහුස්සුතානං භාරො, තෙන බහුස්සුතො දෙසෙය්‍යාති චුත්තං හොති. කුපිතොති අයම්පි ද්වීසු යානෙසු කුප්පති, තාසඤ්ච භික්ඛුනීනං “ඉමා පුබ්බෙ මං නිස්සාය උපොසථප්පචාරණාදීනි ලභන්ති, තා ඉදානි තංමුහුත්තං දිට්ඨමත්තකමහල්ලකත්ථෙරස්ස සන්තිකං ගතා”ති. ධම්මකථිකස්ස ච “එස ඉමාසං සහසා ඔවාදං අදාසියෙවා”ති.

උපාසකානන්ති, ආරාමගතානං උපාසකානං. නිස්සට්ඨකම්මන්තා නාම මහාඋපාසකා හොන්ති, තෙ පුත්තභාතූකානං කම්මං නිය්‍යාතෙත්වා ධම්මං සුභන්තා විවරන්ති, අයං තෙසං දෙසෙතුං ඉච්ඡති, කිං කාරණා? ඉමෙ පසිදින්වා උපාසිකානම්පි ආරොචෙස්සන්ති, තතො සද්ධිං උපාසිකාහි මය්හමෙව ලාභසක්කාරං උපහරිස්සන්තිති. යානං බහුස්සුතෙනෙව යොජෙතබ්බං. කුපිතොති අයම්පි ද්වීසු යානෙසු කුප්පති, උපාසකානඤ්ච “ඉමෙ අඤ්ඤත්ථ සුභන්ති, අම්භාකං කුලුපකස්ස සන්තිකෙ සුභාමාති නාගච්ඡන්ති, හොතු ඉදානි, තෙසං උප්පන්නෙ කිච්චෙ ජානිස්සාමි”ති ධම්මකථිකස්ස ච, “අයමෙතෙසං දෙසෙති”ති.

උපාසිකානන්ති ආරාමගතානං. උපාසිකා නාම ආසනපුජාදිකරණන්ථං වා උපොසථදිවසෙ වා ධම්මස්සවනන්ථං සන්තිපතිතා. සෙසං උපාසකවාරෙ චුත්තනයමෙව.

සක්කරෙය්‍යුන්ති සක්කච්චඤ්ච කරෙය්‍යුං, සුන්දරඤ්ච කරෙය්‍යුං. ඉමිනා අත්තති කාරං කරියමානං සක්කච්චං කතඤ්ච සුන්දරඤ්ච පත්ථෙති. ගරුං කරෙය්‍යුන්ති භාරියං කරෙය්‍යුං. ඉමිනා භික්ඛුහි අත්තානං ගරුට්ඨානෙ යජියමානං පත්ථෙති. මානෙය්‍යුන්ති පියායෙය්‍යුං. පුජෙය්‍යුන්ති එවං සක්කරොන්තා ගරුං කරොන්තා මානෙන්තා පව්චයෙහි පුජෙය්‍යුන්ති පව්චයපුජං පත්ථෙති. යානන්ති “පියො ගරු භාවනියො”ති චුත්තස්පකාරො බහුස්සුතො ච සීලවා ච එතං විධිං අරහති තෙන භික්ඛු එවරූපං එවං කරෙය්‍යුන්ති චුත්තං හොති. කුපිතොති අයම්පි ද්වීසු යානෙසු කුප්පති භික්ඛුනඤ්ච “ඉමෙ එතං සක්කරොන්ති”ති ථෙරස්ස ච “ඉමස්මිං අසති මංයෙව සක්කරෙය්‍යු”න්ති. එස නයො ඉතො පරෙසු තීසු වාරෙසු.

පණීතානං විවරානන්ති පටිට්ඨකූලපට්ටුණ්ණකොසෙය්‍යාදීනං
 මහග්ගසුඛමසුඛසම්ඵස්සානං විවරානං. ඉධාපි අහමෙව ලාභී අස්සන්ති ඉච්ඡා
 නාතිමහාසාවජ්ජා. න අඤ්ඤො භික්ඛු ලාභී අස්සාති පන මහාසාවජ්ජා.

පණීතානං පිණ්ඩපාතානන්ති සප්පිතෙලමධුසක්කරාදිපූරිතානං
 සෙට්ඨපිණ්ඩපාතානං. පණීතානං සෙනාසනානන්ති
 අනෙකසතසහස්සග්ගසනකානං මඤ්චපියාදීනං පණීතානං.
 ගිලානප්පච්චයහෙසප්පරික්ඛාරානන්ති සප්පිතෙලමධුචාණිතාදීනං
 උත්තමහෙසජ්ජානං. සබ්බත්ථාපි යානං බහුස්සුතෙහි පුඤ්ඤවන්තෙහි ච
 යොජෙතබ්බං. කුපිතොති සබ්බත්ථාපි ද්විසු යානෙසු කුප්පති, මනුස්සානඤ්ච
 “ඉමෙසං නාම පරිචිතභාවොපි නත්ථි, දීඝරත්තං එකතො වසන්තස්ස
 පංසුකූලත්ථාය වා පිණ්ඩපාතත්ථාය වා සප්පිතෙලාදිකාරණා වා සරපට්ඨාටියා
 වරත්තස්සාපි මෙ එකදිවසමිපි කිඤ්චි පණීතං පච්චයං න දෙන්ති. ආගන්තුකං
 මහල්ලකං පන දිස්වාච යං ඉච්ඡති, තං දෙන්ති”ති, ථෙරස්ස ච “අයමිපි
 මහල්ලකො ඉමෙසං අත්තානං දස්සෙන්නොයෙව වරති, කුදාස්සු නාම නං
 ධම්මකම්මිකා නික්කඨ්ථෙය්‍යාං, එවං ඉමස්මිං අසති අහමෙව ලාභී අස්ස”න්ති.

ඉමෙසං බො, එතං ආවුසොති ඉමෙසං හෙට්ඨා එකුනවිසතිවාරෙහි චුත්තානං
 ඉච්ඡාවචරානං.

61. දිස්සන්ති චෙව සුයන්ති වාති න ඉච්ඡාවචරා චක්ඛුනා දිස්සන්ති, න
 සොතෙන සුයන්ති, මනොවිඤ්ඤාණවිසයත්තා. අප්පහීනඉච්ඡාවචරස්ස පන
 පුග්ගලස්ස ඉච්ඡාවචරවසෙන පවත්තකායකම්මං දිස්වා දිට්ඨා විය වචිකම්මං
 සුත්වා සුතා විය ච භොන්ති, තෙන චුත්තං “දිස්සන්ති චෙව සුයන්ති වා”ති.
 පච්චික්ඛකාලෙ දිස්සන්ති, “අසුකො කිර භික්ඛු ඊදිසො”ති තිරොක්ඛකාලෙ
 සුයන්ති. කිඤ්චාපිති අනුග්ගහගරහවචනං. තෙන ආරඤ්ඤිකත්තං
 අනුග්ගණ්හාති, ඉච්ඡාවචරානං අප්පහානං ගරහති.

තත්‍රායං යොජනා, කිඤ්චාපි සො භික්ඛු ගාමන්තසෙනාසනං පටික්ඛිපිත්වා
 ආරඤ්ඤිකො භොති, අන්තෙ පන්තසෙනාසනෙ වසති, ඉමෙ වස්ස එත්තකා
 ඉච්ඡාවචරා අප්පහීනා. කිඤ්චාපි සො අතිරෙකලාභං පටික්ඛිපිත්වා
 පිණ්ඩපාතිකො භොති. කිඤ්චාපි සො ලොලුප්පචාරං වජ්ජෙත්වා සපදානචාරී
 භොති. කිඤ්චාපි සො ගහපතිවිවරං පටික්ඛිපිත්වා පංසුකූලිකො භොති.

ලුඛවීරධරොති එත්ථ පන ලුඛන්ති සත්ථලුඛං සුත්තලුඛං රජනලුඛන්ති තිහි
 කාරණෙහි ලුඛං වෙදිතබ්බං. තත්ථ සත්ථෙත ඛණ්ඩාඛණ්ඩිකං ඡන්තං
 සත්ථලුඛං නාම, තං අග්ගෙත පරිභායති, ථූලදීඝසුත්තකෙන සිබ්බිතං

සුත්තලුඛං නාම, තං ඵස්සෙන පරිභායති ඛරසම්ඵස්සං හොති. රජනෙන රත්තං රජනලුඛං නාම, තං චණ්ණෙන පරිභායති දුබ්බණ්ණං හොති. කිඤ්චාපි සො භික්ඛු ඵචං සත්ථලුඛසුත්තලුඛරජනලුඛච්චරධරො හොති, ඉමෙ චස්ස ඵත්තකා ඉච්ඡාවචරා අප්පභිනා දිස්සන්ති වෙව සුයන්ති ච, අථ ඛො නං විඤ්ඤ සබ්බමචාරී නෙව සක්කරොන්ති...පෙ.... න පුපෙන්නීති. තං කිස්ස හෙතුති ඵත්ථ තන්ති නිපාතමත්තං, කිස්ස හෙතුති කිං කාරණං. තෙ හි තස්ස...පෙ.... සුයන්ති ච යස්මා තස්ස තෙ පාපකා සුයන්ති චාති වුත්තං හොති. ඉමෙසං ඉච්ඡාවචරානං අප්පභිනත්තාති අයමෙත්ථ අධිප්පායො.

ඉදානි තමත්ථං උපමාය පාකටං කරොන්තො සෙය්‍යථාපීතිආදිමාහ. තත්ථ කුණපන්ති මතකලෙවරං. අභිස්ස කුණපං අභිකුණපං. ඵචං ඉතරානි. අතිපටිකුලජ්ගුවිජනීයභාවතො චෙත්ථ ඉමානෙව තිණි වුත්තානීති වෙදිතබ්බානි. අඤ්ඤෙසඤ්භි සසසුකරාදීනං කුණපං මනුස්සා කටුකභණ්ඩාදීහි අභිසඬ්චරිත්වා පරිභුඤ්ජන්තිපි. ඉමෙසං පන කුණපං අභිනවම්පි ජ්ගුවිජන්තියෙව, කො පන වාදො කාලාතික්කමෙන පුතිභූතෙ. රචයිත්වාති වඩ්ඪෙත්වා, පරිපුරෙත්වාති අත්ථො, කුණපං ගහෙත්වා කංසපාතියං පක්ඛිපිත්වාති වුත්තං හොති. අඤ්ඤිස්සාති අපරාය. පටිකුජ්ජිත්වාති පිදහිත්වා. අන්තරාපණන්ති ආපණානමත්තරෙ මහාජනසංකිණ්ණං රච්ඡාමුඛං. පටිපජ්ජෙය්‍යන්ති ගච්ඡෙය්‍යං. ජඤ්ඤජඤ්ඤං වියාති චොක්ඛචොක්ඛං විය මනාපමනාපං විය. අපිච වටුකාපණ්ණාකාරං වියාති වුත්තං හොති. වටුකාති ජනෙත්ති වුව්චති, තස්සා නියමානං පණ්ණාකාරං ජඤ්ඤං, උභයත්ථාපි ආදරවසෙන වා පසංසාවසෙන වා පුනරුත්තං. “ජඤ්ඤජඤ්ඤං ඛ්‍යා”තිපි පාඨො.

අපාපුරිත්වාති විවරිත්වා. තස්ස සහ දස්සනෙන අමනාපතා ච සණ්ඨහෙය්‍යාති තස්ස කුණපස්ස දස්සනෙන සහෙව තස්ස ජනස්ස අමනාපතා තිට්ඨෙය්‍ය. අමනාපතාති ච “අමනාපමිද්”න්ති උප්පන්නචිත්තචෙතසිකානමෙතං අධිවචනං. ඵස නයො පටිකුලාපෙගුවිජතාසු. ජිසවිජ්ජානම්පීති ඡාතානම්පි. න හොත්තුකම්‍යතා අස්සාති භුඤ්ජිතුකාමතා න භවෙය්‍ය. පගෙව සුභිතානන්ති ධාතානං පන පයමතරමෙව භුඤ්ජිතුකාමතා න භවෙය්‍යාති වුත්තං හොති.

තත්‍රායං උපමාසංසන්දනා — පරිසුද්ධකංසපාතිසදිසං ඉමස්ස පබ්බජ්ජාලිඬ්ගං, කුණපරචනං විය ඉච්ඡාවචරානං අප්පභානං, අපරකංසපාතියා පටිකුජ්ඣනං විය ආරඤ්ඤිකඬ්ගාදීහි ඉච්ඡාවචරප්පටිච්ඡාදනං, කංසපාතිං විවරිත්වා කුණපදස්සනෙන ජනස්ස අමනාපතා විය ආරඤ්ඤිකඬ්ගාදීහි අනාදිශිත්වා ඉච්ඡාවචරදස්සනෙන සබ්බමචාරීනං අසක්කාරකරණාදිතාති.

62. සුක්කපක්කේ පන, කිඤ්චාපීති අනුග්ගහපසංසාවචනං, තෙන ආරඤ්ඤිකත්තං අනුග්ගණ්හාති, ඉච්ඡාවචරජ්ජහානං පසංසති. නෙමන්තනිකොති නිමන්තනපටිග්ගාහකො. විචිතකාළකන්ති විචිතිත්වා අපතීතකාළකං. අනෙකසුපං අනෙකඛ්‍යඤ්ජනන්ති එත්ථ සුපො නාම හත්ථහාරියො වුච්චති. ඛ්‍යඤ්ජනන්ති උත්තරිහඬිගං, තෙන මච්ඡමංසමුග්ගසුපාදිහි අනෙකසුපං, නානජ්ජකාරමංසාදිඛ්‍යඤ්ජනෙහි අනෙකඛ්‍යඤ්ජනන්ති වුත්තං හොති. සෙසං වුත්තනයෙනෙව වෙදිතඛ්ඛං.

උපමාසංසන්දනෙ ව සාලිවරහත්තරචනං විය ඉච්ඡාවචරජ්ජහානං, අපරකංසපාතියා පටිකුජ්ඣකං විය අජ්ජිච්ඡතාසමුට්ඨානෙහි ගාමන්තවිහාරාදිහි ඉච්ඡාවචරජ්ජහානජ්ජට්ච්ඡාදකං, කංසපාතිං විවරිත්වා සාලිවරහත්තදස්සනෙන ජනස්ස මනාපතා විය ගාමන්තවිහාරාදීනි අනාදිශිත්වා ඉච්ඡාවචරජ්ජහානදස්සනෙන සබ්බමචාරිතං සක්කාරකරණාදිතා වෙදිතඛ්ඛං.

63. උපමා මං, ආවුසො සාරිපුත්ත, පටිභාතීති මය්හං, ආවුසො සාරිපුත්ත, උපමා උපට්ඨාති. එකං උපමං වත්තුකාමො අහන්ති අධිජ්ජායො. පටිභාතු තන්ති තුය්හං පටිභාතු උපට්ඨාතු, වද ත්වන්ති අධිජ්ජායො. එකමිදාහන්ති එත්ථ ඉදාති නිපාතමත්තං, එකස්මිං සමයෙ අහන්ති වුත්තං හොති, භුම්මත්ථෙ උපයොගවචනං. රාජගහෙ විහරාමී ගිරිඛ්ඛජෙති, රාජගහන්ති තස්ස නගරස්ස නාමං. සමන්තතො පන ගිරිපරික්කේපෙන වජො විය සණ්ඨිතත්තා ගිරිඛ්ඛජන්ති වුච්චති. තස්මිං නගරෙ විහරාමී, තං නිස්සාය අහං විහරාමීති වුත්තං හොති. අථ ඛ්චාහන්ති අථ ඛො අහං. එත්ථ ව අථාති අඤ්ඤාධිකාරවචනාරම්භෙ නිපාතො. ඛොති පදපුරණමත්තෙ. පුඛ්ඛණ්ණසමයන්ති දිවසස්ස පුඛ්ඛහාගසමයං. පුඛ්ඛණ්ණසමයෙති අත්ථො, පුඛ්ඛණ්ණෙ වා සමයං පුඛ්ඛණ්ණසමයං, පුඛ්ඛණ්ණෙ එකං ඛණන්ති වුත්තං හොති, එවං අවිචන්තසංයොගෙ උපයොගවචනං ලඛ්භති. නිවාසෙත්ථාති පරිදහිත්වා, විහාරනිවාසනපරිවත්තනවසෙනෙතං වෙදිතඛ්ඛං. ගාමජ්ජවෙසනත්ථාය වා සණ්ඨපෙත්ථා නිවාසනවසෙන, න හි සො තතො පුඛ්ඛෙ අනිවත්ථො අහොසි.

පත්තච්චරමාදායාති පත්තං හත්ථෙත වීවරං කායෙන ආදිශිත්වා. පිණ්ඩායාති පිණ්ඩපාතත්ථාය. සමීතීති තස්ස නාමං. යානකාරපුත්තොති රථකාරපුත්තො. පණ්ඩුපුත්තොති පණ්ඩුස්ස පුත්තො. ආජීවකොති නග්ගසමණකො. පුරාණයානකාරපුත්තොති පොරාණයානකාරකුලස්ස පුත්තො. පච්චුපට්ඨිතොති උපගන්ත්වා ධීතො. වඬිකං නාම එකතො කුට්ලං. ජිම්භං නාම සජ්ජගතමග්ගසදිසං. දොසන්ති ඵෙග්ගුවිසමගණ්ඨිකාදි. යථා යථාති කාලත්ථෙ

නිපාතො, යදා යදා යස්මිං තස්මිං කාලෙති චුත්තං හොති. තථා තථාති අයම්පි කාලත්ථොයෙව, තස්මිං තස්මිං කාලෙති චුත්තං හොති. සො අත්තනො සුත්තානුලොමෙන චිත්තෙසි, ඉතරො තෙන චිත්තිතක්ඛණෙ චිත්තිතට්ඨානමෙව තච්ඡති. අත්තමනොති සකමනො තුට්ඨමනො පිතිසොමනස්සෙහි ගහිතමනො. අත්තමනවාචං නිච්ඡාරෙසීති අත්තමනතාය වාචං, අත්තමනභාවස්ස වා යුත්තං වාචං නිච්ඡාරෙසි උදිරයි, පඤ්ඤාභරීති චුත්තං හොති. හදයා හදයං මඤ්ඤෙ අඤ්ඤායාති චිත්තෙන චිත්තං ජානිත්වා විය.

අස්සද්ධාති බුද්ධධම්මසඬ්ඤ්ඤා සද්ධාවිරහිතා. ජීවිකත්ථාති ඉණ්භයාදීහි පිළිතා බහි ජීවිතුං අසක්කොන්තා ඉධ ජීවිකත්ථිකා හුත්වා. න සද්ධාති න සද්ධාය. සඨා මායාවිනොති මායාසායෙයොහි යුත්තා. කෙතබ්බොති සික්ඛිතකෙරාටිකා, නිජ්ජන්තථාමග්ගසායෙයාහි චුත්තං හොති. සායෙයාඤ්ඤි අභුතගුණදස්සනතො අභුතභණ්ඩගුණදස්සනසමං කත්වා ‘‘කෙරාටිය’’න්ති චුච්චති. උත්තළාති උග්ගතනළා, උට්ඨිතතුච්ඡමානාති චුත්තං හොති. චපලාති පත්තචීවරමණ්ඩනාදිනා වාපල්ලෙන යුත්තා. මුඛරාති මුඛරා, බරවචනාති චුත්තං හොති, විකිණ්ණවාචාති අසංයතවචනා, දිවසම්පි නිරත්ථකවචනප්පලාපිනො. ඉන්ද්‍රියෙසු අගුත්තද්වාරාති ඡසු ඉන්ද්‍රියෙසු අසංචුතකම්මද්වාරා. හොජනෙ අමත්තඤ්ඤුනොති හොජනෙ යා මත්තා ජානිතබ්බා පරියෙසනපටිග්ගභණ්ණපරිභොගෙසු යුත්තතා, තස්සා අජානනකා. ජාගරියං අනනුයුත්තාති ජාගරෙ අනනුයුත්තා. සාමඤ්ඤෙ අනපෙක්ඛවන්තොති සමණධම්මෙ නිරපෙක්ඛා, ධම්මානුධම්මප්පටිපත්තිරහිතාති අත්ථො. සික්ඛාය න තිබ්බගාරවාති සික්ඛාපදෙසු බහුලගාරවා න හොන්ති, ආපත්තිවිතික්කමබ්බලා වා. බාහුලිකාතිආදි ධම්මදායාදෙ චුත්තං, කුසීනාතිආදි භයභෙරවෙ. ධම්මපරියායෙනාති ධම්මදෙසනාය.

සද්ධා අගාරස්මාති පකතියාපි සද්ධා, පබ්බජිතාපි සද්ධාය අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතා. පිචන්ති මඤ්ඤෙ සසන්ති මඤ්ඤෙති පිචන්ති විය සසන්ති විය. අත්තමනවාචං නිච්ඡාරෙන්නා වචසා පිචන්ති විය, අබ්භනුමොදන්නා මනසා සසන්ති විය. සාධු වතාති සුන්දරං වත. සබ්බමචාරීති රස්සම්පි වට්ටති දීඝම්පි. රස්සෙ සති සාරිපුත්තස්ස උපරි හොති, දීඝෙ සති සබ්බමචාරීනං. යදා සාරිපුත්තස්ස උපරි හොති, තදා සබ්බමචාරී සාරිපුත්තො අම්භෙ අකුසලා වුට්ඨාපෙත්වාති අත්ථො. යදා සබ්බමචාරීනං, තදා සබ්බමචාරයො අකුසලා වුට්ඨාපෙත්වාති අත්ථො. දහරොති තරුණො. යුවාති යොබ්බනභාවෙ යීතො. මණ්ඩනකජාතිකොති අලඬිකාරකසභාවො. තත්ථ කොචි තරුණොපි යුවා න

හොති යථා අතිතරුණො, කොච්ඡුචාපි මණ්ඩනකජාතිකො න හොති යථා උපසන්නසභාවො, ආලසියඛ්‍යසනාදීහි වා අභිභූතො, ඉධ පන දහරො වෙව යුචා ව මණ්ඩනකජාතිකො ව අධිජ්ජෙතො, තස්මා එවමාහ. උජ්ජලාදීති ලොකසම්මතත්තා චුත්තාති. ඉතිහ තෙති එවං තෙ. උභො මහානාගාති ද්වෙපි මහානාගා, ද්වෙපි හි එතෙ අග්ගසාවකා “මහානාගා”ති චුච්චන්ති. තත්‍රායං වචනත්ථො, ඡන්දාදීහි න ගච්ඡන්තීති නාගා, තෙන තෙන මග්ගෙන පහිනෙ කිලෙසෙ න ආගච්ඡන්තීති නාගා, නානජ්ජකාරකං ආගුං න කරොන්තීති නාගා, අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො. විත්ථාරො පන මහානිද්දෙසෙ (මහානි. 80) චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. අපිච –

“ආගුං න කරොති කිඤ්චි ලොකෙ,

සබ්බසංයොගෙ විසජ්ජ ඛන්ධනාති;

සබ්බත්ථ න සජ්ජතී විමුත්තො,

නාගො තාදි පචුච්චතෙ තථත්තා”ති. (සු. නි. 527; මහානි. 80);

එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. මහන්තා නාගා මහානාගා, අඤ්ඤෙහි ඛිණ්ණසවනාගෙහි පුජ්ජතරා ව පාසංසතරා වාති අත්ථො. අඤ්ඤමඤ්ඤස්සාති අඤ්ඤො අඤ්ඤස්ස. සමනුමොදිංසුති සමං අනුමොදිංසු. තත්ථ ඉමාය උපමාය මහාමොග්ගල්ලානො අනුමොදි, පටිභාතු තං ආචුසොති ධම්මසෙනාපති. තෙන චුත්තං “අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස සුභාසිතං සමනුමොදිංසු”ති.

සම්මුතිපරමත්ථදෙසනාකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

අනඬගණසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. ආකඬබ්බෙය්‍යසුත්තවණ්ණනා

64. එවං මෙ සුතන්ති ආකඬබ්බෙය්‍යසුත්තං. තත්ථ සම්පන්නසීලාති තිවිධං සම්පන්නං පරිපුණ්ණසමඬගිමධුරවසෙන. තත්ථ –

“සම්පන්නං සාලිකෙදාරං, සුචා භුඤ්ජන්ති කොසිය;

පටිවෙදෙමි තෙ බුහුමෙ, න නං වාරෙතුමුස්සහෙ”ති. (ජා. 1.14.1);

ඉදං පරිපුණ්ණසම්පන්නං නාම. “ඉමිනා පාතිමොක්ඛසංවරෙන උපෙතො හොති සමුපෙතො උපාගතො සමුපාගතො උපපන්නො සම්පන්නො සමන්තාගතො”ති (විහ. 511) ඉදං සමඬගිසම්පන්නං නාම. “ඉමිස්සා, හන්තෙ, මහාපථවියා හෙට්ඨිමතලං සම්පන්නං, සෙය්‍යථාපි බුද්දමධුං අනෙළකං,

එවමස්සාද්’න්ති (පාරා. 17) ඉදං මධුරසම්පන්නං නාම. ඉධ පන පරිපුණ්ණසම්පන්නම්පි සමඛගිසම්පන්නම්පි වට්ටති. තස්මා සම්පන්නසීලාති පරිපුණ්ණසීලා භුත්වාතිපි සීලසමඛගිනො භුත්වාතිපි එවමෙන්ථ අත්ථො වෙදිබ්බො. සීලන්ති කෙනට්ඨෙන සීලං? සීලනට්ඨෙන සීලං. තස්ස විත්ථාරකථා විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තා.

තත්ථ “පරිපුණ්ණසීලා”ති ඉමිනා අත්ථෙත ඛෙත්තදොසවිගමෙන ඛෙත්තපාරිපුරි විය සීලදොසවිගමෙන සීලපාරිපුරි වුත්තා හොති. යථා හි ඛෙත්තං ඛිජ්ඣණ්ඩං වජ්ජණ්ඩං උදකණ්ඩං ඌසණ්ඩන්ති චතුදොසසමන්තාගතං අපරිපුරං හොති.

තත්ථ ඛිජ්ඣණ්ඩං නාම යත්ථ අන්තරන්තරා ඛිජාති ඛණ්ඩාති වා පුතීති වා හොන්ති, තාති යත්ථ වපන්ති, තත්ථ සස්සං න උට්ඨෙති, ඛෙත්තං ඛණ්ඩං හොති. වජ්ජණ්ඩං නාම යත්ථ අකුසලො ඛිජාති වපන්තො අන්තරන්තරා නිපාතෙති. එවඤ්චි සබ්බත්ථ සස්සං න උට්ඨෙති, ඛෙත්තං ඛණ්ඩං හොති. උදකණ්ඩං නාම යත්ථ කත්ථවි උදකං අතිබ්බු වා න වා හොති, තත්ත්ව පි සස්සාති න උට්ඨෙත්ති, ඛෙත්තං ඛණ්ඩං හොති. ඌසණ්ඩං නාම යත්ථ කස්සකො කිස්මිඤ්චි පදෙසෙ නඛිගලෙන භූමිං චත්තාරො පඤ්ච වාරෙ කසන්තො අතිගම්හිරං කරොති, තතො ඌසං උජ්ජජ්ජති, තත්ත්ව පි සස්සං න උට්ඨෙති, ඛෙත්තං ඛණ්ඩං හොති, තාදිසඤ්ච ඛෙත්තං න මහජ්ඣලං හොති න මහානිසංසං, තත්ත්ව පි බ්බුමිපි වපිත්වා අජ්ජං ලහති. ඉමෙසං පන චතුත්තං දොසානං විගමා ඛෙත්තං පරිපුණ්ණං හොති. තාදිසඤ්ච ඛෙත්තං මහජ්ඣලං හොති මහානිසංසං. එවමෙව ඛණ්ඩං ඡිද්දං සබලං කම්මාසන්ති චතුදොසසමන්තාගතං සීලං අපරිපුරං හොති. තාදිසඤ්ච සීලං න මහජ්ඣලං හොති, න මහානිසංසං. ඉමෙසං පන චතුත්තං දොසානං විගමා සීලඛෙත්තං පරිපුණ්ණං හොති, තාදිසඤ්ච සීලං මහජ්ඣලං හොති මහානිසංසං.

“සීලසමඛගිනො”ති ඉමිනා පනත්ථෙත සීලෙන සමඛගිභූතා සමොධානං ගතා සමන්තාගතා භුත්වා විහරංති ඉදමෙව වුත්තං හොති. තත්ථ ද්විති කාරණෙහි සම්පන්නසීලතා හොති සීලවිපත්තියා ච ආදීනවදස්සනෙන සීලසම්පත්තියා ච ආනිසංසදස්සනෙන. තදුභයමිපි විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරිතං.

තත්ථ “සම්පන්නසීලා”ති එත්තාවතා කිර හගවා චතුපාරිසුද්ධිසීලං උද්දිසිත්වා “පාතිමොක්ඛසංවරසංවුත්තා”ති ඉමිනා තත්ථ ජෙට්ඨකසීලං විත්ථාරෙත්වා දස්සෙසීති දීපවිහාරවාසී සුමනත්ථෙරො ආහ. අන්තෙවාසිකො පනස්ස තෙපිටකචූළනාගත්ථෙරො ආහ – උභයත්ථාපි පාතිමොක්ඛසංවරො හගවාතා වුත්තො, පාතිමොක්ඛසංවරොයෙව හි සීලං. ඉතරාති පන තිණි සීලන්ති

චුත්තට්ඨානං නාම අත්ථිති අනනුජානන්තො චත්වා ආහ – “ඉන්ද්‍රියසංචරො නාම ඡද්චාරරක්ඛාමත්තකමෙව, ආජීවපාරිසුද්ධි ධම්මෙන සමෙන පච්චයුජ්ජත්තිමත්තකං, පච්චයනිස්සිතං පටිලද්ධපච්චයෙ ඉදමත්ථන්ති පච්චෙක්ඛිත්වා පරිභුඤ්ජනමත්තකං. නිජ්ජපරියායෙන පාතිමොක්ඛසංචරොව සීලං. යස්ස සො භිත්තො, අයං ඡිත්තසිසො විය පුරිසො භත්ථපාදෙ සෙසානි රක්ඛිස්සතීති න චත්තබ්බො. යස්ස පන සො අරොගො, අයං අවිජින්නසිසො විය පුරිසො ජීවිතං සෙසානි පුන පාකතිකානි කත්වා රක්ඛිතුං සක්කොති. තස්මා ‘සම්පන්නසීලා’ති ඉමිනා පාතිමොක්ඛසංචරං උද්දිසිත්වා ‘සම්පන්නපාතිමොක්ඛා’ති තස්සෙව වෙච්චනං චත්වා තං විත්ථාරෙත්වා දස්සෙන්නො ‘පාතිමොක්ඛසංචරසංචුතා’ති ආදිමාහා”ති.

තත්ථ පාතිමොක්ඛසංචරසංචුතාති පාතිමොක්ඛසංචරෙන සමන්නාගතා. ආචාරගොචරසම්පන්නාති ආචාරෙන ච ගොචරෙන ච සම්පන්නා. අණුමත්තෙසුති අප්පමත්තකෙසු. චජ්ජෙසුති අකුසලධම්මෙසු. භයදස්සාචීති භයදස්සිනො. සමාදායාති සම්මා ආදිශිත්වා. සික්ඛට්ඨ සික්ඛාපදෙසුති සික්ඛාපදෙසු තං තං සික්ඛාපදං සමාදිශිත්වා සික්ඛට්ඨ. අපිච සමාදාය සික්ඛට්ඨ සික්ඛාපදෙසුති යංකිඤ්චි සික්ඛාකොට්ඨාසෙසු සික්ඛිතබ්බං කායිකං වාචසිකඤ්චි, තං සබ්බං සමාදාය සික්ඛට්ඨාති අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරතො පන සබ්බානෙතානි පාතිමොක්ඛසංචරාදීනි පදානි විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තානි.

65. ආකඬ්ඛෙය්‍ය චෙති ඉදං කස්මා ආරද්ධං? සීලානිසංසදස්සනත්ථං. සචෙපි අවිරපබ්බජිතානං වා දුජ්ජඤ්ඤානං වා එවමස්ස “භගවා සීලං පුරෙථාති වදති, කො නු ඛො සීලපුරණෙ ආනිසංසො, කො විසෙසො, කා වඩ්ඪී”ති? තෙසං සත්තරස ආනිසංසෙ දස්සෙතුං එවමාහ. අප්පෙව නාම එතං සබ්බමචාරීතං පියමනාපතාදිආසවක්ඛයපරියොසානං ආනිසංසං සුත්වාපි සීලං පරිපුරෙය්‍යන්ති. විසකණ්ටකවාණිජො විය. විසකණ්ටකවාණිජො නාම ගුලවාණිජො වුවිච්චි.

සො කිර ගුලවාණිතඛණ්ඩසක්ඛරාදීනි සකට්ඨනාදාය පච්චන්තගාමං ගන්ත්වා “විසකණ්ටකං ගණ්හථ, විසකණ්ටකං ගණ්හථා”ති උග්ගොසෙසි. තං සුත්වා ගාමිකා “විසං නාම කක්ඛලං, යො නං බාදති, සො මරති, කණ්ටකමපි විජ්ඣිත්වා මාරෙති, උභොපෙතෙ කක්ඛලා, කො එත්ථ ආනිසංසො”ති ගෙහද්වාරානි ථකෙසුං, දාරකෙ ච පලාපෙසුං. තං දිස්වා වාණිජො “අවොහාරකුසලා ඉමෙ ගාමිකා, හන්ද තෙ උපායෙන ගණ්හාපෙමී”ති “අතිමධුරං ගණ්හථ, අතිසාදුං ගණ්හථ, ගුලං ථාණිතං සක්ඛරං සමග්ගං ලබ්හති,

කුට්ඨාසකකුට්ඨකභාෂණාදීහිපි ලබ්භතී”ති උග්ගෙසාසෙසි. තං සුත්ථා ගාමිකා හට්ඨතුට්ඨා ආගන්ත්වා බහුමිපි මූලං දත්වා ගහෙසුං. තත්ථ වාණිජස්ස “විසකණ්ටකං ගණ්භථා”ති උග්ගෙසාසනං විය හගවතො “සම්පන්නසීලා, හික්ඛවෙ, විහරං...පෙ.... සමාදාය සික්ඛං සික්ඛාපදෙසු”ති වචනං. “උභොපෙනෙ කක්ඛලා, කො එත්ථ ආනිසංසො”ති ගාමිකානං වින්තනං විය හගවා “සම්පන්නසීලා විහරං”ති ආහ, “සීලඤ්ච නාමෙතං කක්ඛලං ඵරුසං බිඬ්ඬාදිපච්චනීකං, කො භු ඛො සම්පන්නසීලානං ආනිසංසො”ති හික්ඛුනං වින්තනං. අථ තස්ස වාණිජස්ස “අතිමධුරං ගණ්භථා”ති ආදිවචනං විය හගවතො

පියමනාපනාදිආසවක්ඛයපරියොසානං සත්තරසආනිසංසප්පකාසනත්ථං “ආකඬ්ඛෙය්‍ය වෙ”ති ආදිවචනං වෙදිතබ්බං.

තත්ථ ආකඬ්ඛෙය්‍ය වෙති යදි ආකඬ්ඛෙය්‍ය යදි ඉච්ඡෙය්‍ය. පියො ව අස්සන්ති පියවක්ඛුහි සම්පස්සිතබ්බො, සිනෙහුප්පත්තියා පදට්ඨානභූතො හවෙය්‍යන්ති චුත්තං හොති. මනාපොති තෙසං මනවඬ්ඬනකො, තෙසං වා මනෙන පත්තබ්බො, මෙත්තචිත්තෙන ඵරිතබ්බොති චුත්තං හොති. ගරුති තෙසං ගරුට්ඨානියො පාසාණච්ඡත්තසදිසො. භාවතීයොති “අද්ධා අයමායස්මා ජානං ජානාති පස්සං පස්සති”ති එවං සම්භාවතීයො. සීලෙස්වෙවස්ස පරිපූරකාරීති චතුපාරිසුද්ධිසීලෙසුයෙව පරිපූරකාරී අස්ස, අනුනෙන පරිපූරිතාකාරෙන සමන්තාගතො හවෙය්‍යාති චුත්තං හොති. අජ්ඣත්තං වෙතොසමට්ඨනුයුත්තොති අත්තනො විත්තසමට්ඨ යුත්තො, එත්ථ හි අජ්ඣත්තන්ති වා අත්තනොති වා එතං එකත්ථං, ඛ්‍යඤ්ජනමෙව නානං. භූමිමත්ථෙ පනෙතං සමට්ඨන්ති උපයොගවචනං. අනුති ඉමිනා උපසග්ගෙන යොගෙ සිද්ධං. අනිරාකතජ්ඣානොති බහි අනිහට්ඨානො, අවිනාසිතජ්ඣානො වා, නිහරණවිනාසත්ථඤ්ඤි ඉදං නිරාකරණං නාම. ථම්මං නිරංකත්වා නිවාතචුත්තීති ආදීසු වස්ස පයොගො දට්ඨබ්බො.

විපස්සනාය සමන්තාගතොති සත්තවිධාය අනුපස්සනාය යුත්තො, සත්තවිධා අනුපස්සනා නාම අනිච්චානුපස්සනා දුක්ඛානුපස්සනා අනත්තානුපස්සනා නිබ්බිදානුපස්සනා විරාගානුපස්සනා නිරොධානුපස්සනා පටිනිස්සග්ගානුපස්සනාති. තා විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරිතා. බුහෙතා සුඤ්ඤාගාරානන්ති වඬ්ඬෙතා සුඤ්ඤාගාරානං, එත්ථ ව සමට්ඨවිපස්සනාවසෙන කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා රත්තින්දිවං සුඤ්ඤාගාරං පටිසිත්වා නිසීදමානො හික්ඛු “බුහෙතා සුඤ්ඤාගාරාන”න්ති වෙදිතබ්බො. එකභූමකාදිපාසාදෙ කුරුමානොපි පන නෙව සුඤ්ඤාගාරානං බුහෙතාති දට්ඨබ්බොති.

එත්තාවතා ව යථා තණ්හාවිවර්තදෙසනා පයමං තණ්හාවසෙන ආරද්ධාපි තණ්හාපදට්ඨානත්තා මානදිට්ඨිනං මානදිට්ඨියො ඔසරිත්වා කමෙන පපඤ්චත්තයදෙසනා ජාතා, එවමයං දෙසනා පයමං අධිසීලසික්ඛාවසෙන ආරද්ධාපි සීලපදට්ඨානත්තා සමථවිපස්සනානං සමථවිපස්සනායො ඔසරිත්වා කමෙන සික්ඛත්තයදෙසනා ජාතාති වෙදිතබ්බා.

එත්ථ හි “සීලෙස්වෙවස්ස පරිපූරකාරී”ති එත්තාවතා අධිසීලසික්ඛා වුත්තා. “අජ්ඣත්තං වෙනොසමථමනුයුත්තො අනිරාකතජ්ඣානො”ති එත්තාවතා අධිවිත්තසික්ඛා, “විපස්සනාය සමන්තාගතො”ති එත්තාවතා අධිපඤ්ඤාසික්ඛා, “බුහෙතා සුඤ්ඤාගාරාන”න්ති ඉමිනා පන සමථවසෙන සුඤ්ඤාගාරවඨ්ඨනෙ අධිවිත්තසික්ඛා, විපස්සනාවසෙන අධිපඤ්ඤාසික්ඛාති එවං ද්වෙපි සික්ඛා සඨගහෙත්වා වුත්තා. එත්ථ ව “අජ්ඣත්තං වෙනොසමථමනුයුත්තො අනිරාකතජ්ඣානො”ති ඉමෙහි පදෙහි සීලානුරක්ඛිකා එව විත්තෙකග්ගතා කථිතා. “විපස්සනායා”ති ඉමිනා පදෙන සීලානුරක්ඛිකො සඨබාරපරිග්ගහො.

කථං විත්තෙකග්ගතා සීලමනුරක්ඛති? යස්ස හි විත්තෙකග්ගතා නත්ථි, සො බ්‍යාධිමිහි උජ්ජන්තෙ විහඤ්ඤති, සො බ්‍යාධිවිහතො වික්ඛිත්තවිත්තො සීලං විනාසෙත්වාපි බ්‍යාධිවූපසමං කත්තා හොති. යස්ස පන විත්තෙකග්ගතා අත්ථි, සො තං බ්‍යාධිදුක්ඛං වික්ඛම්හෙත්වා සමාපත්තිං සමාපජ්ජති, සමාපන්නක්ඛණෙ දුක්ඛං දුරාපකතං හොති, බලවතරසුබ්බුජ්ජජ්ජති. එවං විත්තෙකග්ගතා සීලං අනුරක්ඛති.

කථං සඨබාරපරිග්ගහො සීලමනුරක්ඛති? යස්ස හි සඨබාරපරිග්ගහො නත්ථි, තස්ස “මම රූපං මම විඤ්ඤාණං”න්ති අත්තභාවෙ බලවමමත්තං හොති, සො තථාරූපෙසු දුබ්භික්ඛබ්‍යාධිහයාදීසු සම්පත්තෙසු සීලං විනාසෙත්වාපි අත්තභාවං පොසෙතා හොති. යස්ස පන සඨබාරපරිග්ගහො අත්ථි, තස්ස අත්තභාවෙ බලවමමත්තං වා සිනෙහො වා න හොති, සො තථාරූපෙසු දුබ්භික්ඛබ්‍යාධිහයාදීසු සම්පත්තෙසු සචෙපිස්ස අත්තාති බහි නික්ඛමන්ති, සචෙපි උස්සුස්සති විසුස්සති, ඛණ්ඩාඛණ්ඩිකො වා හොති සතධාපි සහස්සධාපි, නෙව සීලං විනාසෙත්වා අත්තභාවං පොසෙතා හොති. එවං සඨබාරපරිග්ගහො සීලමනුරක්ඛති. “බුහෙතා සුඤ්ඤාගාරාන”න්ති ඉමිනා පන තස්සෙව උභයස්ස බුහනා වඨ්ඨනා සාතච්චකිරියා දස්සිතා.

එවං භගවා යස්මා “සබ්බුග්ගමාරීනං පියො වස්සං මනාපො ව ගරු ව භාවනීයො වා”ති ඉමෙ වත්තාරො ධම්මෙ ආකඨ්ඨන්තෙන නත්ථඤ්ඤං කිඤ්චි කාතබ්බං,

අඤ්ඤාදත්ථු සීලාදිගුණසමන්තාගතෙන භවිතබ්බං, ඉදිසො හි සබ්බන්තමාරීනං පියො හොති මනාපො ගරු භාවතීයො. චුත්තම්පි හෙතං -

“සීලදස්සනසම්පන්නං, ධම්මට්ඨං සච්චවාදිනං;

අත්තනො කම්ම කුබ්බානං, තං ජනො කුරුතෙ පිය”න්ති. (ධ. ප. 217);

තස්මා “ආකඨ්ඨෙය්‍ය වෙ, හික්ඛවෙ, හික්ඛු සබ්බන්තමාරීනං පියො චස්සං මනාපො ච ගරු ච භාවතීයො චාති සීලෙස්වෙචස්ස පරිපූරකාරී...පෙ.... සුඤ්ඤාගාරාන”න්ති චත්වා ඉදානි යස්මා පච්චයලාභාදිං පත්ථයන්තෙනාපි ඉදමෙව කරණීයං, න අඤ්ඤං කිඤ්චි, තස්මා “ආකඨ්ඨෙය්‍ය වෙ, හික්ඛවෙ, හික්ඛු ලාභී අස්ස”න්තිආදිමාහ. න චෙත්ථ භගවා ලාභනිමිත්තං සීලාදිපරිපූරණං කට්ඨෙති වෙදිතබ්බො. භගවා හි සාසෙසනං ඡින්නකථො න චාචං පයුත්තං භණෙති, එවං සාවකෙ ඔවදති, සො කථං ලාභනිමිත්තං සීලාදිපරිපූරණං කට්ඨෙස්සති, පුග්ගලජ්ඣාසයවසෙන පනෙතං චුත්තං. යෙසඤ්චි එවං අජ්ඣාසයො භවෙය්‍ය “සවෙ මයං චතුහි පච්චයෙහි න කිලමෙය්‍යාම, සීලාදිං පුරෙතං සක්කුණෙය්‍යාමා”ති, තෙසං අජ්ඣාසයවසෙන භගවා එවමාහ. අපිච රසානිසංසො එස සීලස්ස, යදිදං චත්තාරො පච්චයා නාම. තථා හි පණ්ඩිතමනුස්සා කොට්ඨාදීසු යපිතං නිහරිත්වා පුත්තාදීනම්පි අදත්වා අත්තනාපි අපරිභුඤ්ජිත්වා සීලවත්තානං දෙන්තිති සීලස්ස සරසානිසංසදස්සනත්ථං පෙතං චුත්තං.

තතියවාරෙ යෙසාහන්ති යෙසං අහං. තෙසං තෙ කාරාති තෙසං දෙවානං චා මනුස්සානං චා තෙ මයි කතා පච්චයදානකාරා. දෙවාපි හි සීලාදිගුණයුත්තානං පච්චයෙ දෙන්ති, න කෙවලං මනුස්සායෙව, සක්කො විය ආයස්මතො මහාකස්සපස්ස. මහජ්ඣලා මහානිසංසාති උභයමෙතං අත්ථතො එකං, බ්‍යඤ්ජනමෙව නානං. මහත්තං චා ලොකියසුඛං එලන්තිති මහජ්ඣලා. මහතො ලොකුත්තරසුඛස්ස ච පච්චයා හොත්තිති මහානිසංසා. සීලාදිගුණයුත්තස්ස හි කට්ඨජුහික්ඛාපි පඤ්චරතනමත්තාය භූමියා පණ්ණසාලාපි කත්වා දින්නා අනෙකානි කප්පසහස්සාති දුග්ගතිවිනිපාතතො රක්ඛති, පරියොසානෙ ච අමතාය පරිනිබ්බානධාතුයාපච්චයො හොති. “බීරොදනං අහමදාසි”න්තිආදීනි (වි. ව. 413) චෙත්ථ චත්ථුනි, සකලමෙව චා පෙතචත්ථු විමානචත්ථු ච සාධකං. තස්මා පච්චයදායකෙහි අත්තනි කතානං කාරානං මහජ්ඣලං ඉච්ඡන්තෙනාපි සීලාදිගුණයුත්තෙනෙව භවිතබ්බන්ති දස්සෙති.

චතුත්ථවාරෙ ඤාතීති සස්සුසසුරපක්ඛිකා. සාලොහිතාති එකලොහිතසම්බද්ධා පිතිපිතාමහාදයො. පෙතාති පෙච්චභාවං ගතා. කාලඬකතාති මතා. තෙසං තන්ති තෙසං තං මයි පසන්නචිත්තතං චා පසන්නෙන විත්තෙන අනුස්සරණං චා.

යස්ස හි භික්ඛුනො කාලඬකතො පිතා වා මාතා වා “අම්භාකං ඤාතකො ථෙරො සීලවා කල්‍යාණධම්මො”ති පසන්නචිත්තො භුත්වා තං භික්ඛුං අනුස්සරති, තස්ස සො චිත්තජපසාදොපි තං අනුස්සරණමත්තම්පි මහජ්ඵලං මහානිසංසමෙව හොති, අනෙකානි කජ්ජසත්තසහස්සානි දුග්ගතිතො වාරොතුං අන්තෙ ච අමතං පාපෙතුං සමත්ථමෙව හොති. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා “යෙ තෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලසම්පන්නා සමාධිසම්පන්නා පඤ්ඤා, විමුත්ති, විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනසම්පන්නා, දස්සනංපාහං, භික්ඛවෙ, තෙසං භික්ඛුනං බහුකාරං වදාමි. සවනං, අනුස්සනං, අනුපබ්බජ්ජං, උපසඬකමනං, පයිරූපාසනංපාහං, භික්ඛවෙ, තෙසං භික්ඛුනං බහුකාරං වදාමි”ති (ඉතිවු. 104). තස්මා ඤාතිසාලොභිතානං අත්තති චිත්තජපසාදස්ස අනුස්සනියා ච මහජ්ඵලතං ඉච්ඡන්තෙනාපි සීලාදිගුණයුත්තෙනෙව, භවිතබ්බන්ති දස්සෙති.

66. පඤ්චමචාරෙ අරතීරතිසහො අස්සන්ති අරතියා රතියා ච සහො අභිභවිතා අජ්ඣෙය්‍යාත්ථරිතා භවෙය්‍යං. එත්ථ ච අරතීති අධිකුසලෙසු ධම්මෙසු පන්තසෙනාසනෙසු ච උක්කණ්ඨා. රතීති පඤ්චකාමගුණරති. න ච මං අරති සහෙය්‍යාති මඤ්ච අරති න අභිභවෙය්‍ය න මද්දෙය්‍ය න අජ්ඣෙය්‍යාත්ථරෙය්‍ය. උජ්ජන්නන්ති ජාතං නිබ්බන්තං. සීලාදිගුණයුත්තො හි අරතිඤ්ච රතිඤ්ච සහති අජ්ඣෙය්‍යාත්ථරති මද්දිත්වා තිට්ඨති. තස්මා ඊදිසං අත්තානං ඉච්ඡන්තෙනාපි සීලාදිගුණයුත්තෙනෙව භවිතබ්බන්ති දස්සෙති.

ජට්ඨචාරෙ භයං චිත්තත්‍රාසොපි ආරම්මණම්පි. හෙරවං ආරම්මණමෙව. සෙසං පඤ්චමචාරෙ චුත්තනයමෙව. සීලාදිගුණයුත්තො හි භයහෙරවං සහති අජ්ඣෙය්‍යාත්ථරති මද්දිත්වා තිට්ඨති අරියකොට්ඨවාසිමහාදත්තත්ථෙරො විය.

ථෙරො කිර මග්ගං පටිපන්නො අඤ්ඤතරං පාසාදිකං අරඤ්ඤං දිස්වා “ඉධෙවජ්ජ සමණධම්මං කත්වා ගමිස්සාමි”ති මග්ගා ඔක්කම්ම අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමූලෙ සඬ්ඝාටිං පඤ්ඤපෙත්වා පල්ලඬකං ආභූජිත්වා නිසීදි. රුක්ඛදෙවතාය දාරකා ථෙරස්ස සීලතෙජෙන සකභාවෙන සණ්ඨාතුං අසක්කොන්තා විස්සරමකංසු. දෙවතාපි රුක්ඛං වාලෙසි. ථෙරො අවලොච නිසීදි. සා දෙවතා ධූමාසි, පජ්ජලි, නෙව සක්ඛි ථෙරං වාලෙතුං, තතො උපාසකවණ්ණෙනාගන්ත්වා වන්දිත්වා අට්ඨාසි. “කො එසො”ති චුත්තා “අහං, භන්තෙ, එතස්මිං රුක්ඛෙ අධිවත්ථා දෙවතා”ති අවොච. ත්වං එතෙ විකාරෙ අකාසීති. ආම භන්තෙති. කස්මාති ච චුත්තා ආහ – “තුම්භාකං, භන්තෙ, සීලතෙජෙන දාරකා සකභාවෙන සණ්ඨාතුං අසක්කොන්තා විස්සරමකංසු, සාහං තුම්භෙ පලාපෙතුං එවමකාසි”න්ති. ථෙරො ආහ – “අථ කස්මා ඉධ, භන්තෙ, මා වසථ, මය්හං අථාසුති පටිකච්චෙව නාවවාසි. ඉදානි

පන මා කිඤ්චි අවච, අරියකොට්ඨමහාදත්තො අමනුස්සහයෙන ගතොති වචනතො ලජ්ජාමි, තෙනාහං ඉධෙව වසිස්සං, ත්වං පන අජ්ජෙකදිවසං යත්ථ කත්ථවි වසාහි”ති. එවං සීලාදිගුණයුත්තො භයහෙරවසහො හොති. තස්මා ඊදිසමත්තානං ඉච්ඡන්තෙනාපි සීලාදිගුණයුත්තෙනෙව භවිතබ්බන්ති දස්සෙති.

සත්තමචාරෙ ආභිචේතසිකානන්ති අභිචේතොති අභික්කන්තං විසුද්ධචිත්තං වුවචති, අධිචිත්තං වා, අභිචේතසි ජාතාති ආභිචේතසිකාති, අභිචේතො සන්තිස්සිතානීති වා ආභිචේතසිකාති. දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරානන්ති දිට්ඨධම්මෙ සුඛවිහාරානං. දිට්ඨධම්මොති පච්චක්ඛො අත්තභාවො වුවචති, තත්ථ සුඛවිහාරභූතානන්ති අත්ථො, රූපාවචරජ්ඣානානමෙතං අධිවචනං. තාති හි අජ්ජෙත්වා නිසිත්තා කායිනො ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ අසංකිලිට්ඨං නෙක්ඛම්මසුඛං වින්දන්ති, තස්මා “දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරානී”ති වුවචන්ති. නිකාමලාභීති නිකාමෙන ලාභී අත්තතො ඉච්ඡාවසෙන ලාභී, ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙ සමාපජ්ජිතුං සමත්ථොති වුත්තං හොති. අකිච්ඡලාභීති සුඛෙනෙව පච්චනීකධම්මෙ වික්ඛම්හෙත්වා සමාපජ්ජිතුං සමත්ථොති වුත්තං හොති. අකසිරලාභීති අකසිරානං විපුලානං ලාභී, යථාපරිච්ඡෙදෙයෙව වුට්ඨාතුං සමත්ථොති වුත්තං හොති. එකච්චො හි ලාභීයෙව හොති, න පන සක්කොති ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙ සමාපජ්ජිතුං. එකච්චො සක්කොති තථා සමාපජ්ජිතුං, පාරිබන්ධිකෙ පන කිච්ඡෙන වික්ඛම්හෙති. එකච්චො තථා සමාපජ්ජති, පාරිබන්ධිකෙ ච අකිච්ඡෙනෙව වික්ඛම්හෙති, න සක්කොති නාළිකායන්තං විය යථාපරිච්ඡෙදෙයෙව ච වුට්ඨාතුං. යො පන ඉමං තිව්ධම්පි සම්පදං ඉච්ඡති, සොපි සීලෙස්වෙවස්ස පරිපූරකාරීති.

එවං අභිඤ්ඤාපාදකෙ කානෙ වුත්තෙ කිඤ්චාපි අභිඤ්ඤානං වාරො ආගතො, අථ ඛො නං භගවා අග්ගහෙත්වාච යස්මා න කෙවලං අභිඤ්ඤාපාදකජ්ඣානාති ච අභිඤ්ඤායොයෙව ච සීලානං ආනිසංසො, අපිච ඛො චත්තාරි ආරුප්පකානානිපි තයො ච හෙට්ඨිමා අරියමග්ගා, තස්මා තං සබ්බං පරියාදිගිත්වා දස්සෙතුං ආකඬ්ඛෙය්‍ය වෙ...පෙ.... යෙ තෙ සන්තාති එවමාදිමාහ.

තත්ථ සන්තාති අඬ්ගසන්තතාය වෙච ආරම්මණසන්තතාය ච. විමොක්ඛාති පච්චනීකධම්මෙහි විමුත්තත්තා ආරම්මණෙ ච අධිමුත්තත්තා. අතික්කම්ම රූපෙති රූපාවචරජ්ඣානෙ අතික්කම්මත්වා, යෙ තෙ විමොක්ඛා අතික්කම්ම රූපෙ සන්තාති පදසම්බන්ධො, ඉතරථා හි අතික්කම්ම රූපෙ කිං කරොතීති න පඤ්ඤායෙය්‍යං. ආරුප්පාති ආරම්මණතො ච විපාකතො ච රූපවිරහිතා. කායෙන චුසිත්වාති නාමකායෙන චුසිත්වා පාපුණිත්වා, අධිගන්ත්වාති වුත්තං

හොති. සෙසං චුත්තානමෙව. ඉදං චුත්තං හොති “යොපි භික්ඛු ඉමෙ විමොක්ඛෙ ඵ්ඨස්ත්වා විහරිතුකාමො, සොපි සීලෙස්වෙවස්ස පරිපූරකාරී”ති.

67. නවමචාරෙ තිණ්ණං සංයොජනානන්ති
සක්කායදිට්ඨිවිචිකිච්ඡාසීලබ්බතපරාමාසසඬාතානං තිණ්ණං ඛන්ධනානං. තානි හි සංයොජන්ති ඛන්ධගතිභවාදීහි ඛන්ධගතිභවාදයො, කම්මං චා ඵලෙන, තස්මා සංයොජනානීති චුච්චන්ති, ඛන්ධනානීති අත්ථො. පරික්ඛයාති පරික්ඛයෙන. සොතාපන්නොති සොතං ආපන්නො. සොතොති ච මග්ගස්සෙනං අධිච්චනං. සොතාපන්නොති තංසමඬගිපුග්ගලස්ස. යථාහ “සොතො සොතොති හිදං, සාරිපුත්ත, චුච්චති. කතමො නු බො, සාරිපුත්ත, සොතොති? අයමෙව හි, භන්තෙ, අරියො අට්ඨඬගිකො මග්ගො. සෙය්‍යපීදං, සම්මාදිට්ඨි...පෙ.... සම්මාසමාධීති. සොතාපන්නො සොතාපන්නොති හිදං, සාරිපුත්ත, චුච්චති. කතමො නු බො, සාරිපුත්ත, සොතාපන්නොති? යො හි, භන්තෙ, ඉමිනා අට්ඨඬගිකෙන මග්ගෙන සමන්තාගතො, අයං චුච්චති සොතාපන්නො, යොයං ආයස්මා ඵවංනාමො ඵවංගොත්තො”ති. ඉධ පන මග්ගෙන ඵලස්ස නාමං දිත්තං, තස්මා ඵලට්ඨො “සොතාපන්නො”ති වෙදිතබ්බො. අවිනිපාතධම්මොති විනිපාතෙතීති විනිපාතො, නාස්ස විනිපාතො ධම්මොති අවිනිපාතධම්මො, න අත්තානං අපායෙ විනිපාතසභාවොති චුත්තං හොති. කස්මා? යෙ ධම්මා අපායගමනියා, තෙසං පභීනත්තා. සම්බොධි පරං අයනං ගති අස්සාති සම්බොධිපරායණො, උපරිමග්ගත්තයං අවස්සං සම්පාපකොති අත්ථො. කස්මා? පටිලද්ධපයමමග්ගත්තා. සීලෙස්වෙවාති ඊදිසො හොතුකාමොපි සීලෙස්වෙවස්ස පරිපූරණාරීති.

දසමචාරෙ පයමමග්ගෙන පරික්ඛිණානිපි තිණ්ණං සංයොජනානි සකදාගාමිමග්ගස්ස වණ්ණභණ්ණත්ථං චුත්තානි. රාගදොසමොහානං තනුත්තානි ඵතෙසං තනුභාවෙන, තනුත්තකරණෙනානි චුත්තං හොති. තත්ථ ද්විහි කාරණෙහි තනුත්තං වෙදිතබ්බං අධිච්චුප්පත්තියා ච පරියුට්ඨානමන්දතාය ච. සකදාගාමිස්ස හි වට්ඨානුසාරිමහාජනස්සෙව කිලෙසා අභිණ්භං න උප්පජ්ජන්ති, කදාචි කරහචි උප්පජ්ජන්ති විරලාකාරා භුත්වා, විරලවාපිතෙ බෙත්තෙ අඬකුරා විය. උප්පජ්ජමානාපි ච වට්ඨානුසාරිමහාජනස්සෙව මද්දන්තා ඵරන්තා ඡාදෙන්තා අත්ඨකාරං කරොන්තා න උප්පජ්ජන්ති, මන්දමන්දා උප්පජ්ජන්ති තනුකාකාරා භුත්වා, අබ්භපටලමිව මක්ඛිකාපත්තමිව ච.

තත්ථ කෙචි ථෙරා භණන්ති “සකදාගාමිස්ස කිලෙසා කිඤ්චාපි විරෙන උප්පජ්ජන්ති, බහලාව උප්පජ්ජන්ති, තථා හිස්ස පුත්තා ච ධිතරො ච දිස්සන්ති”ති, එතං පන අප්පමාණං. පුත්තධිතරො හි

අඬගපච්චඬගපරාමසනමත්තෙනපි හොත්තීති. ද්විතියෙව කාරණෙහිස්ස කිලෙසානං තනුත්තං වෙදිතබ්බං අධිච්චුප්පත්තියා ච පරියුට්ඨානමන්දතාය වාති.

සකදාගාමීති සකිං ආගමනධම්මො. සකිදෙව ඉමං ලොකං ආගන්ත්වාති එකවාරංයෙව ඉමං මනුස්සලොකං පටිසන්ධිවසෙන ආගන්ත්වා. යොපි හි ඉධ සකදාගාමිමග්ගං භාවෙත්වා ඉධෙව පරිනිබ්බාති, සොපි ඉධ න ගහිතො. යොපි ඉධ මග්ගං භාවෙත්වා දෙවෙසු උපපජ්ජිත්වා තත්ථෙව පරිනිබ්බාති. යොපි දෙවලොකෙ මග්ගං භාවෙත්වා තත්ථෙව පරිනිබ්බාති. යොපි දෙවලොකෙ මග්ගං භාවෙත්වා ඉධෙව මනුස්සලොකෙ නිබ්බත්තිත්වා පරිනිබ්බාති. යො පන ඉධ මග්ගං භාවෙත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බත්තො, තත්ථ යාවතායුකං යත්වා පුන ඉධෙව උපපජ්ජිත්වා පරිනිබ්බාති, අයමිධ ගහිතොති වෙදිතබ්බො. දුක්ඛස්සත්තං කරොයාන්ති වට්ටදුක්ඛස්ස පරිච්ඡෙදං කරොයාං. සීලෙස්වෙවාති ඊදිසො හොතුකාමොපි සීලෙස්වෙවස්ස පරිපූරකාරීති.

එකාදසමවාරෙ පඤ්චන්තන්ති ගණනපරිච්ඡෙදො. ඔරම්භාගියානන්ති ඔරං වුච්චති හෙට්ඨා, හෙට්ඨාභාගියානන්ති අත්ථො, කාමාවචරලොකෙ උප්පත්තිපච්චයානන්ති අධිප්පායො. සංයොජනානන්ති ඛන්ධනානං, තානි කාමරාගඛ්‍යාපාදසංයොජනෙහි සද්ධිං පුබ්බෙ චුත්තසංයොජනානෙව වෙදිතබ්බාති. යස්ස හි එතානි අප්පහීනානි, සො කිඤ්චාපි භවග්ගෙ උප්පන්නො හොති, අථ ඛො ආයුපරික්ඛයා කාමාවචරෙ නිබ්බත්තතියෙව, ගිලිතබ්බසමච්ඡුපමො ස්වායං පුග්ගලො දීඝසුත්තකෙන පාදෙ බද්ධවිහඬගුපමො වාති වෙදිතබ්බො. පුබ්බෙ චුත්තානම්පි චෙත්ථ චචනං වණ්ණහණනත්ථමෙවාති වෙදිතබ්බං. ඔපපාතිකොති

සෙසයොනිපටික්ඛෙපවචනමෙතං. තත්ථපරිනිබ්බායීති තත්ථෙව බ්‍රහ්මලොකෙ පරිනිබ්බායී. අනාවත්තිධම්මො තස්මා ලොකාති තතො බ්‍රහ්මලොකා පටිසන්ධිවසෙන පුන අනාවත්තිසභාවො. සීලෙස්වෙවාති ඊදිසො හොතුකාමොපි සීලෙස්වෙවස්ස පරිපූරකාරීති.

68. එවං අනාගාමිමග්ගෙ චුත්තෙ කිඤ්චාපි චතුත්ථමග්ගස්ස වාරො ආගතො, අථ ඛො නං භගවා අග්ගහෙත්වාච යස්මා න කෙවලා ආසවක්ඛයාහිඤ්ඤා එව සීලානං ආනිසංසො, අපිච ඛො ලොකියපඤ්චාහිඤ්ඤායොපි, තස්මා තාපි දස්සෙතුං, යස්මා ච ආසවක්ඛයෙ කටීතෙ දෙසනා නිට්ඨිතා හොති, එවඤ්ච සති ඉමෙසං ගුණානං අකටීතත්තා අයං කථා මුණ්ඩාහිඤ්ඤාකථා නාම භවෙයා, තස්මා ච අහිඤ්ඤාපාරිපූරිං කත්වා දස්සෙතුම්පි, යස්මා ච අනාගාමිමග්ගෙ ධීතස්ස සුබ්බෙත ඉද්ධිච්ඡුප්පනා ඉජ්ඣති, සමාධිපරිබන්ධානං

කාමරාගඛ්‍යාපාදානං සමුහතත්තා, අනාගාමී හි සීලෙසු ච සමාධිමිහි ච පරිපූරකාරී, තස්මා යුත්තට්ඨානෙනෙයෙව ලොකියාහිඤ්ඤායො දස්සෙතුම්පි “ආකඬ්ඛෙය්‍ය වෙ...පෙ.... අනෙකච්ඡිත”න්ති එවමාදිමාහාති අයමනුසන්ධි.

තත්ථ “අනෙකච්ඡිතං ඉද්ධිවිධ”න්තිආදිනා නයෙන ආගතානං පඤ්චන්තම්පි ලොකියාහිඤ්ඤානං පාලිවණ්ණනා සද්ධිං භාවනානායෙන විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තා.

69. ඡට්ඨාහිඤ්ඤාය ආසවානං ඛයාති අරහත්තමග්ගෙන සබ්බකිලෙසානං ඛයා. අනාසවන්ති ආසවචිරහිතං. චෙතොවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තින්ති එත්ථ චෙතොවචනෙන අරහත්තඵලසම්පයුත්තොව සමාධි, පඤ්ඤාවචනෙන තංසම්පයුත්තා පඤ්ඤාව වුත්තා. තත්ථ ච සමාධි රාගතො විමුත්තත්තා චෙතොවිමුත්ති, පඤ්ඤා අවිජ්ජාය විමුත්තත්තා පඤ්ඤාවිමුත්තිති වෙදිතබ්බා. වුත්තඤ්චෙනං භගවතා “යො හිස්ස, හික්ඛවෙ, සමාධි, තදස්ස සමාධින්ද්‍රියං. යා හිස්ස, හික්ඛවෙ, පඤ්ඤා, තදස්ස පඤ්ඤින්ද්‍රියං. ඉති ඛො, හික්ඛවෙ, රාගවිරාගා චෙතොවිමුත්ති, අවිජ්ජාවිරාගා පඤ්ඤාවිමුත්ති”ති, අපිචෙත්ථ සමථඵලං චෙතොවිමුත්ති, විපස්සනාඵලං පඤ්ඤාවිමුත්තිති වෙදිතබ්බා.

දිට්ඨෙව ධම්මෙති ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ. සයං අහිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වාති අත්තනොයෙව පඤ්ඤාය පච්චක්ඛං කත්වා, අපරපච්චයෙන ඤත්වාති අත්ථො. උපසම්පජ්ජ විහරෙය්‍යන්ති පාපුණ්ත්වා සම්පාදෙත්වා විහරෙය්‍යං. සීලෙස්වෙවාති එවං සබ්බාසවෙ නිද්ධුනිත්වා චෙතොවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං අධිගන්තුකාමොපි සීලෙස්වෙවස්ස පරිපූරකාරීති.

එවං භගවා සීලානිසංසකථං යාව අරහත්තා කථෙත්වා ඉදානි සබ්බම්පි තං සීලානිසංසං සම්පිණ්ඨෙත්වා දස්සෙන්නො නිගමනං ආහ “සම්පන්නසීලා, හික්ඛවෙ...පෙ.... ඉදමෙතං පටිච්ච වුත්ත”න්ති. තස්සායං සඬ්ඛෙපත්ථො, “සම්පන්නසීලා, හික්ඛවෙ, විහරථ...පෙ.... සමාදාය සික්ඛථ සික්ඛාපදෙසු”ති ඉති යං තං මයා පුබ්බෙ එවං වුත්තං, ඉදං සබ්බම්පි සම්පන්නසීලො හික්ඛු සබ්බමචාරීනං පියො හොති මනාපො, ගරු භාවනීයො පච්චයානං ලාභී, පච්චයදායකානං මහජ්ජලකරො, පුබ්බඤ්ඤානිතං අනුස්සරණචෙතනාය ඵලමහත්තකරො, අරතිරතිසහො, භයහෙරවසහො, රූපාවචරජ්ඣානානං අරූපාවචරජ්ඣානානඤ්ච ලාභී, හෙට්ඨිමානි තිණි සාමඤ්ඤඵලානි පඤ්ච ලොකියාහිඤ්ඤා ආසවක්ඛයඤ්ඤාණන්ති ච ඉමෙ ච ගුණෙ සයං අහිඤ්ඤා සච්ඡිකත්තා හොති, එතං පටිච්ච ඉදං සන්ධාය වුත්තන්ති. ඉදමචොව භගවා, අත්තමනා තෙ හික්ඛු භගවතො භාසිතං අහිනන්දුන්ති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

ආකඨබ්බෙය්‍යසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. වත්ථසුත්තවණ්ණනා

70. එවං මෙ සුතන්ති වත්ථසුත්තං. තත්ථ සෙය්‍යථාපි, භික්ඛවෙ, වත්ථන්ති උපමාවචනමෙවෙනං. උපමං කරොන්තො ච භගවා කත්ථවි පයමංයෙව උපමං දස්සෙත්වා පච්ඡා අත්ථං දස්සෙති, කත්ථවි පයමමත්ථං දස්සෙත්වා පච්ඡා උපමං, කත්ථවි උපමාය අත්ථං පරිවාරෙත්වා දස්සෙති, කත්ථවි අත්ථෙත උපමං.

තථා හෙස – “සෙය්‍යථාපිස්සු, භික්ඛවෙ, ද්වෙ අගාරා සද්චාරා, තත්ථ වක්ඛුමා පුරිසො මජ්ඣෙකං ධීතො පස්සෙය්‍යා”ති (ම. නි. 3.261) සකලමිපි දෙවදුතසුත්තං උපමං පයමං දස්සෙත්වා පච්ඡා අත්ථං දස්සෙත්තො ආහ. “තිරොකුට්ඨං තිරොපාකාරං තිරොපබ්බතං අසජ්ජමානො ගච්ඡති, සෙය්‍යථාපි ආකාසෙ”තිආදිනා (දී. නි. 1.238; පටි. ම. 1.102) පන නයෙන සකලමිපි ඉද්ධිවිධමත්ථං පයමං දස්සෙත්වා පච්ඡා උපමං දස්සෙත්තො ආහ. “සෙය්‍යථාපි බ්‍රාහ්මණපුරිසො සාරත්ථිකො සාරගවෙසී”තිආදිනාව (ම. නි. 1.318) නයෙන සකලමිපි චූළසාරොපමසුත්තං උපමාය අත්ථං පරිවාරෙත්වා දස්සෙත්තො ආහ. “ඉධ පන, භික්ඛවෙ, එකච්චෙ කුලපුත්තා ධම්මං පරියාපුණන්ති සුත්තං...පෙ.... සෙය්‍යථාපි, භික්ඛවෙ, පුරිසො අලගද්දත්ථිකො”තිආදිනා (ම. නි. 1.238) නයෙන සකලමිපි අලගද්දසුත්තං මහාසාරොපමසුත්තන්ති එවමාදීති සුත්තානි අත්ථෙත උපමං පරිවාරෙත්වා දස්සෙත්තො ආහ.

ස්වායං ඉධ පයමං උපමං දස්සෙත්වා පච්ඡා අත්ථං දස්සෙති. කස්මා පනෙවං භගවා දස්සෙතිති? පුග්ගලජ්ඣාසයෙන වා දෙසනාවිලාසෙන වා. යෙ භි පුග්ගලා පයමං උපමං දස්සෙත්වා වුව්චමානමත්ථං සුබ්බෙන පටිච්ඡේදකන්ති, තෙසං පයමං උපමං දස්සෙති. එස නයො සබ්බත්ථං. යස්සා ච ධම්මධාතුයා සුප්පට්ඨිද්ධත්තා දෙසනාවිලාසං පත්තො හොති, තස්සා සුප්පට්ඨිද්ධා. තස්මා එස දෙසනාවිලාසම්පත්තො ධම්මිස්සරො ධම්මරාජා, සො යථා යථා ඉච්ඡති, තථා තථා ධම්මං දෙසෙතිති එවං ඉමිනා පුග්ගලජ්ඣාසයෙන වා දෙසනාවිලාසෙන වා එවං දස්සෙතිති වෙදිතබ්බො.

තත්ථ වත්ථන්ති පකතිපරිසුද්ධං වත්ථං. සංකිලිට්ඨං මලග්ගහිතන්ති ආගන්තුකෙන පංසුරජාදිනා සංකිලෙසෙන සංකිලිට්ඨං, සෙදජල්ලිකාදිනා මලෙන ගහිතත්තා මලග්ගහිතං. රඞ්ගජාතෙති එත්ථ රඞ්ගමෙව රඞ්ගජාතං. උපසංභරෙය්‍යාති උපනාමෙය්‍ය. යදි නීලකායාති නීලකාය වා, නීලකත්ථාය වාති චූත්තං හොති. එවං සබ්බත්ථං. රජකො හි නීලකත්ථාය උපසංභරන්තො කංසනීලපලාසනීලාදිකෙ නීලරඞ්ගෙ උපසංභරති. පිතකත්ථාය

උපසංභරන්තො කණ්ණිකාරපුප්ඵසදිසෙ පිතකරඬගෙ. ලොහිතකත්ථාය උපසංභරන්තො ඛන්ධුජීවකපුප්ඵසදිසෙ ලොහිතකරඬගෙ. මඤ්ජීට්ඨකත්ථාය උපසංභරන්තො කණ්ණිකාරපුප්ඵසදිසෙ මන්දරත්තරඬගෙ. තෙන චුත්තං “යදි නිලකාය...පෙ.... යදි මඤ්ජීට්ඨකායා”ති.

දුරත්තවණ්ණමෙවස්සාති දුට්ඨ රඤ්ජීතවණ්ණමෙව අස්ස. අපරිසුද්ධවණ්ණමෙවස්සාති නිලවණ්ණොපිස්ස පරිසුද්ධො න භවෙය්‍ය, සෙසවණ්ණොපි. තාදිසඤ්චි වත්ථං නිලකුම්භියා පක්ඛිත්තමිපි සුනීලං න භොති, සෙසකුම්භිපු පක්ඛිත්තමිපි පිතකාදිවණ්ණං න භොති, මිලාතනිල කුරණ්ඩ-කණ්ණිකාර-ඛන්ධුජීවක-කණ්ණිකාරපුප්ඵවණ්ණමෙව භොති. තං කිස්ස හෙතුති තං වත්ථං කිස්ස හෙතු කිං කාරණා ඊදිසං භොති, තස්මිං වා වත්ථෙ රඬගජාතං කිස්ස හෙතු ඊදිසං දුරත්තවණ්ණං අපරිසුද්ධවණ්ණං භොතිති? යස්මා පනස්ස වත්ථස්ස සංකිලිට්ඨභාවොයෙවෙත්ථ කාරණං, න අඤ්ඤං කිඤ්චි, තස්මා “අපරිසුද්ධත්තා, භික්ඛවෙ, වත්ථස්සා”ති ආහ.

එවමෙව බොති උපමාසම්පට්පාදනං. චිත්තෙ සංකිලිට්ඨෙති චිත්තමිති සංකිලිට්ඨමිති. කස්මා පන භගවා සංකිලිට්ඨවත්ථෙත ඔපම්මං අකාසිති වෙ, වායාමමහජ්ඵලදස්සනත්ථං. යථා හි ආගන්තුකෙහි මලෙහි සංකිලිට්ඨං වත්ථං පකතියා පණ්ඩරත්තා පුන ධොවියමානං පණ්ඩරං භොති, න තත්ථ ජාතිකාළකෙ විය එළකලොමෙ වායාමො නිජ්ඵලො භොති, එවං චිත්තමිපි ආගන්තුකෙහි කිලෙසෙහි සංකිලිට්ඨං. පකතියා පන තං සකලෙපි පටිසන්ධිභවඬගවාරෙ පණ්ඩරමෙව. යථාහ – “පහස්සරමිදං, භික්ඛවෙ, චිත්තං, තඤ්ච බො ආගන්තුකෙහි උපක්කිලෙසෙහි උපක්කිලිට්ඨ”න්ති (අ. නි. 1.51). තං විසොධියමානං සක්කා පහස්සරතරං කාතුං, න තත්ථ වායාමො නිජ්ඵලොති එවං වායාමමහජ්ඵලදස්සනත්ථං සංකිලිට්ඨවත්ථෙත ඔපම්මං අකාසිති වෙදිතබ්බො.

දුග්ගති පාටිකඬබාති ඊදිසෙ චිත්තෙ දුග්ගති පාටිකඬබිතබ්බා, දුග්ගතිං එව එස පාපුණ්ණස්සති, නාඤ්ඤන්ති එවං දුග්ගති ඉච්ඡිතබ්බා, අවස්සං භාවිති චුත්තං භොති. සා වායං දුග්ගති නාම පටිපත්තිදුග්ගති, ගතිදුග්ගතිති දුට්ඨා භොති. පටිපත්තිදුග්ගතිපි අගාරියපටිපත්තිදුග්ගති, අනගාරියපටිපත්තිදුග්ගතිති දුට්ඨා භොති.

අගාරියො හි සංකිලිට්ඨචිත්තො පාණමපි හනති, අදින්නමපි ආදියති, සකලෙපි දස අකුසලකම්මපථෙ පුරෙති, අයමස්ස අගාරියපටිපත්තිදුග්ගති. සො තත්ථ ධීතො කායස්ස හෙදා නිරයමිපි ගච්ඡති, තිරච්ඡානායොනිමිපි, පෙත්තිවිසයමිපි ගච්ඡති, අයමස්ස ගතිදුග්ගති.

අනගාරියොපි ඉමස්මිං සාසනෙ පබ්බජිතො සංකිලිට්ඨවිත්තො දූතෙය්‍යපභිණගමනං ගච්ඡති, වෙජ්ජකම්මං කරොති, සඬ්ඝභෙදාය වෙනියභෙදාය පරක්කමති, වෙළුදානාදීහි ජීවිකං කප්පෙති, සකලම්පි අනාචාරං අගොචරඤ්ච පරිපුරෙති, අයමස්ස අනගාරියපටිපත්තිදුග්ගති. සො තත්ථ ධීතො කායස්ස භෙදා නිරයම්පි ගච්ඡති, තීරවිජානායොනිම්පි, පෙත්තිවිසයම්පි ගච්ඡති සමණයක්ඛො නාම භොති සමණපෙතො, ආදිත්තෙහි සඬ්ඝාට්ඨාදීහි සම්පජ්ජලිතකායො අට්ටස්සරං කරොත්තො විචරති, අයමස්ස ගතිසුගති.

සෙය්‍යථාපීති සුක්කපක්ඛං දස්සෙතුමාරද්ධො, තස්සත්ථො කණ්භපක්ඛෙ චුත්තපච්චනීකෙනෙව වෙදිතඛිඛො. එත්ථාපි ච සුගති නාම පටිපත්තිසුගති ගතිසුගතීති දුට්ඨා භොති. පටිපත්තිසුගතීපි අගාරියපටිපත්තිසුගති අනගාරියපටිපත්තිසුගතීති දුට්ඨා භොති. අගාරියො හි පරිසුද්ධවිත්තො පාණාතිපාතාපි විරමති, අදිත්තාදානාපි, සකලෙපි දස කුසලකම්මපථො පරිපුරෙති, අයමස්ස අගාරියපටිපත්තිසුගති. සො තත්ථ ධීතො කායස්ස භෙදා මනුස්සමහන්තතම්පි දෙවමහන්තතම්පි උපපජ්ජති, අයමස්ස ගතිසුගති.

අනගාරියොපි ඉමස්මිං සාසනෙ පබ්බජිත්වා පරිසුද්ධවිත්තො චතුපාරිසුද්ධිසීලං සොධෙති, තෙරස ධුතඬ්භානි සමාදියති, අට්ඨනීංසාරම්මණෙසු අත්තනො අනුකූලකම්මට්ඨානං ගහෙත්වා පන්තසෙනාසනෙ පටිසෙවමානො කසිණපරිකම්මං කත්වා කුමාරසමාපත්තියො නිබ්බත්තෙති, සොනාපත්තිමග්ගං භාවෙති...පෙ.... අනාගාමීමග්ගං භාවෙති, අයමස්ස අනගාරියපටිපත්තිසුගති. සො තත්ථ ධීතො කායස්ස භෙදා මනුස්සලොකෙ වා තිසු මහාකුලෙසු, ඡසු වා කාමාවචරදෙවෙසු, දසසු වා බ්‍රහ්මභවනෙසු, පඤ්චසු වා සුද්ධාවාසෙසු, චතුසු වා ආරුප්පෙසු උපපජ්ජති, අයමස්ස ගතිසුගතීති.

71. එවං සංකිලිට්ඨෙ විත්තෙ දුග්ගති පාටිකඬ්ඛා, අසංකිලිට්ඨෙ ච සුගතීති චත්ථා ඉදානි යෙහි උපක්කිලෙසෙහි විත්තං සංකිලිට්ඨං භොති, තෙ දස්සෙත්තො කතමෙ ච, භික්ඛවෙ, විත්තස්ස උපක්කිලෙසා? අභිජ්ඣා විසමලොභොතිආදිමාහ.

තත්ථ සකභණ්ඩෙ ඡන්දරාගො අභිජ්ඣා, පරභණ්ඩෙ විසමලොභො. අථ වා සකභණ්ඩෙ වා පරභණ්ඩෙ වා භොතු, යුත්තපත්තට්ඨානෙ ඡන්දරාගො අභිජ්ඣා, අයුත්තපත්තට්ඨානෙ විසමලොභො. ථෙරො පනාහ “කිස්ස විනිබ්භොගං කරොථ, යුත්තෙ වා අයුත්තෙ වා භොතු, ‘රාගො විසමං දොසො විසමං මොහො විසම’න්ති (විභ. 924) වචනතො න කොචි ලොභො අවිසමො නාම, තස්මා ලොභොයෙව අභිජ්ඣායනට්ඨෙන අභිජ්ඣා, විසමට්ඨෙන විසමං, එකත්ථමෙතං ඛ්‍යාඤ්ජනමෙව නාන”න්ති. සො පනෙස අභිජ්ඣාවිසමලොභො

උප්පජ්ජිත්වා චිත්තං දූසෙති, ඔහාසිතුං න දෙති. තස්මා “චිත්තස්ස උපක්කිලෙසො”ති වුච්චති.

යථා වෙස, එවං නවවිධආසාතවත්ථුසම්භවො ඛ්‍යාපාදො. දසවිධආසාතවත්ථුසම්භවො කොධො. පුනප්පුනං චිත්තපරියොනන්ධනො උපනාහො. අගාරියස්ස වා අනගාරියස්ස වා සුක්කකරණවිනාසනො මක්ඛො. අගාරියොපි හි කෙනචි අනුකම්පකෙන දලිද්දො සමානො උච්චෙ යානෙ යපිනො, අපරෙන සමයෙන “කිං තයා මය්හං කත”න්ති තස්ස සුක්කකරණං විනාසෙති. අනගාරියොපි සාමණෙරකාලනො පභුති ආචරියෙන වා උපජ්ඣායෙන වා චතුහි පච්චයෙහි උද්දෙසපරිපුච්ඡාහි ච අනුග්ගහෙත්වා ධම්මකථානයපකරණකොසල්ලාදිති සික්ඛාපිනො, අපරෙන සමයෙන රාජරාජමහාමත්තාදිහි සක්කතො ගරුකතො ආචරියුපජ්ඣායෙසු අවිත්තීකතො චරමානො “අයං අම්භෙහි දහරකාලෙ එවං අනුග්ගහිතො සංවඩ්ඪිතො ච, අථ පනිදානි නිස්සිනෙහො ඡානො”ති වුච්චමානො “කිං මය්හං තුම්භෙහි කත”න්ති තෙසං සුක්කකරණං විනාසෙති, තස්ස සො සුක්කකරණවිනාසනො මක්ඛො උප්පජ්ජිත්වා චිත්තං දූසෙති, ඔහාසිතුං න දෙති. තස්මා “චිත්තස්ස උපක්කිලෙසො”ති වුච්චති.

යථා වායං, එවං බහුස්සුතෙපි පුග්ගලෙ අජ්ඣෙත්ථරිත්වා “ඊදිසස්ස වෙච බහුස්සුතස්ස අනියතා ගති, තච වා මම වා කො විසෙසො”තිආදිනා නයෙන උප්පජ්ජමානො යුගග්ගාහගාහී පළාසො. පරෙසං සක්කාරාදිති බියනා ඉස්සා. අත්තනො සම්පත්තියා පරෙහි සාධාරණභාවං අසහමානං මච්ඡරියං. වඤ්චනිකචරියභූතා මායා. කෙරාටිකභාවෙන උප්පජ්ජමානං සායෙය්‍යං. කෙරාටිකො හි ආයතනමච්ඡො විය හොති. ආයතනමච්ඡො නාම කිර මච්ඡානං නඬ්භුට්ඨං දස්සෙති සප්පානං සීසං, “තුම්භෙහි සදිසො අහ”න්ති ඡානාපෙතුං. එවමෙව කෙරාටිකො පුග්ගලො යං යං සුත්තන්තිකං වා ආහිධම්මිකං වා උපසඬ්ඛමති, තං තං එවං වදති “අහං තුම්භාකං බද්ධවරො, තුම්භෙ මය්හං අනුකම්පකා, නාහං තුම්භෙ මුඤ්චාමී”ති “එවමෙනෙ ‘සගාරවො අයං අම්භෙසු සප්පතිස්සො’ති මඤ්ඤිස්සන්ති”ති. තස්සෙතං කෙරාටිකභාවෙන උප්පජ්ජමානං සායෙය්‍යං උප්පජ්ජිත්වා චිත්තං දූසෙති, ඔහාසිතුං න දෙති. තස්මා “චිත්තස්ස උපක්කිලෙසො”ති වුච්චති.

යථා වෙනං, එවං වාතහරිතහස්තසදිසථද්ධභාවපග්ගහිතසිරඅනිවාතචුත්තිකාරකරණො ථම්මො. තදුත්තිරිකරණො සාරම්මො. සො දුච්චෙධන ලබ්භති අකුසලවසෙන වෙච කුසලවසෙන ච. තත්ථ අගාරියස්ස පරෙන කතං අලඬ්ඛාරාදිං දිස්වා

තද්දිගුණකරණෙන උප්පජ්ජමානො, අනගාරියස්ස ච යත්තකං යත්තකං පරො පරියාපුණාති චා කථෙති චා, මානවසෙන තද්දිගුණතද්දිගුණකරණෙන උප්පජ්ජමානො අකුසලො. අගාරියස්ස පන පරං එකං සලාකහත්තං දෙන්තං දිස්වා අත්තනා ද්වෙ චා තිණි චා දාතුකාමතාය උප්පජ්ජමානො, අනගාරියස්ස ච පරෙන එකනිකායෙ ගහිතෙ මානං අනිස්සාය කෙවලං තං දිස්වා අත්තනා ආලසියං අභිභුයා ද්වෙ නිකායෙ ගහෙතුකාමතාය උප්පජ්ජමානො කුසලො. ඉධ පන අකුසලො අධිප්පෙතො. අයඤ්චි උප්පජ්ජිත්වා චිත්තං දුසෙති, ඔහාසිතුං න දෙති. තස්මා “චිත්තස්ස උපක්කිලෙසො”ති වුච්චති.

යථා වායං, එවං ජාතිආදීනි නිස්සාය චිත්තස්ස උණ්ණතිවසෙන පචත්තමානො මානො, අවිචුණ්ණතිවසෙන අතිමානො, මදග්ගහණාකාරො මදො, කාමගුණෙසු චිත්තවොස්සග්ගවසෙන උප්පජ්ජමානො පමාදො උප්පජ්ජිත්වා චිත්තං දුසෙති, ඔහාසිතුං න දෙති. තස්මා “චිත්තස්ස උපක්කිලෙසො”ති වුච්චති.

කස්මා පන භගවා උපක්කිලෙසං දස්සෙන්නො ලොභමාදිං කත්වා දස්සෙතිති? තස්ස පට්ඨප්පත්තිතො. සබ්බසත්තානඤ්චි යත්ථ කත්ථවි උපපන්නානං අත්තමසො සුද්ධාවාසභූමියම්පි සබ්බපට්ඨමං භවනිකත්තිවසෙන ලොභො උප්පජ්ජති, තතො අත්තතො අත්තතො අනුරූපපච්චයං පටිච්ච යථාසම්භවං ඉතරෙ, න ච එතෙ සොළසෙව චිත්තස්ස උපක්කිලෙසා, එතෙන පන නයෙන සබ්බෙපි කිලෙසා ගහිතායෙව හොත්තිති වෙදිතබ්බං.

72. එත්තාවතා සංකිලෙසං දස්සෙත්වා ඉදානි වොදානං දස්සෙන්නො ස ඛො සො, භික්ඛවෙනිආදිමාහ. තත්ථ ඉති විදිත්වාති එවං ජානිත්වා. පජ්ඣතිති සමුච්ඡෙදප්පහානවසෙන අරියමග්ගෙන පජ්ඣති. තත්ථ කිලෙසපටිපාටියා මග්ගපටිපාටියාති ද්විධා පහානං වෙදිතබ්බං. කිලෙසපටිපාටියා තාව අභිජ්ඣාචිසමලොභො ථම්මො සාරම්මො මානො අතිමානො මදොති ඉමෙ ඡ කිලෙසා අරහත්තමග්ගෙන පභියන්ති. ඛ්‍යාපාදො කොධො උපනාහො පමාදොති ඉමෙ චත්තාරො කිලෙසා අනාගාමිමග්ගෙන පභියන්ති. මක්ඛො පළාසො ඉස්සා මච්ඡරියං මායා සාධෙය්‍යන්ති ඉමෙ ඡ සොතාපත්තිමග්ගෙන පභියන්ති. මග්ගපටිපාටියා පන, සොතාපත්තිමග්ගෙන මක්ඛො පළාසො ඉස්සා මච්ඡරියං මායා සාධෙය්‍යන්ති ඉමෙ ඡ පභියන්ති. අනාගාමිමග්ගෙන ඛ්‍යාපාදො කොධො උපනාහො පමාදොති ඉමෙ චත්තාරො. අරහත්තමග්ගෙන අභිජ්ඣාචිසමලොභො ථම්මො සාරම්මො මානො අතිමානො මදොති ඉමෙ ඡ පභියන්ති.

ඉමස්මිං පන ධාතෙ ඉමෙ කිලෙසා සොතාපත්තිමග්ගවජ්ඣා වා හොත්තු, සෙසමග්ගවජ්ඣා වා, අථ ඛො අනාගාමිමග්ගෙනෙව පහානං සන්ධාය “අභිජ්ඣාච්ඡමලොභං චිත්තස්ස උපක්කිලෙසං පජහති” තිආදිමාහාති චෙදිතබ්බා. අයමෙත්ථ පචෙණ්ණිමග්ගාගතො සම්භවො, සො ච උපරි චතුත්ථමග්ගස්සෙව නිද්දිට්ඨත්තා යුජ්ජති, තතියමග්ගෙන පහිනාවසෙසානඤ්චි විසමලොභාදීනං තෙන පහානං හොති, සෙසානං ඉමිනාව. යෙපි හි සොතාපත්තිමග්ගෙන පහියන්ති, තෙපි තංසමුට්ඨාපකචිත්තානං අජ්ජහිනත්තා අනාගාමිමග්ගෙනෙව සුජ්ජහිනා හොත්තීති. කෙච් පන පයමමග්ගෙන චෙත්ථ පහානං චණ්ණයන්ති, තං පුබ්බාපරෙන න සන්ධියති. කෙච් වික්ඛම්භනජ්ජහානම්පි, තං තෙසං ඉච්ඡාමත්තමෙව.

73. යතො ඛො, භික්ඛවෙනි එත්ථ යතොති යම්හි කාලෙ. පහිනො හොතීති අනාගාමිමග්ගක්ඛණෙ පහානං සන්ධායෙවාහ.

74. සො බුද්ධෙ අවෙච්චජ්ජසාදෙනාති එතං “යතො ඛො, භික්ඛවෙ, අභිජ්ඣාච්ඡමලොභො පහිනො හොති, සො බුද්ධෙ අවෙච්චජ්ජසාදෙන සමත්තාගතො හොතී”ති එවං එකමෙකෙන පදෙන යොජෙතබ්බං. ඉමස්ස හි භික්ඛුනො අනාගාමිමග්ගෙන ලොකුත්තරජ්ජසාදො ආගතො, අථස්ස අපරෙන සමයෙන බුද්ධගුණෙ ධම්මගුණෙ සඬ්ඝගුණෙ ච අනුස්සරතො ලොකියො උජ්ජජ්ජති, තමස්ස සබ්බම්පි ලොකියලොකුත්තරමිස්සකං පසාදං දස්සෙන්නො භගවා “බුද්ධෙ අවෙච්චජ්ජසාදෙනා”තිආදිමාහ.

තත්ථ අවෙච්චජ්ජසාදෙනාති බුද්ධධම්මසඬ්ඝගුණානං යාථාවතො ඤාතත්තා අවලෙන අච්චුතෙන පසාදෙන. ඉදානි යථා තස්ස භික්ඛුනො අනුස්සරතො සො අවෙච්චජ්ජසාදො උජ්ජන්තො, තං විධිං දස්සෙන්නො “ඉතිපි සො භගවා”තිආදිනා නයෙන තිණි අනුස්සතිට්ඨානානි විත්ථාරෙසි. තෙසං අත්ථචණ්ණනා සබ්බාකාරෙන විසුද්ධිමග්ගෙ අනුස්සතිකථායං වුත්තා.

75. එවමස්ස ලොකියලොකුත්තරමිස්සකං පසාදං දස්සෙත්වා ඉදානි කිලෙසජ්ජහානං අවෙච්චජ්ජසාදසමත්තාගතඤ්ච පච්චචෙක්ඛතො උජ්ජජ්ජමානං සොමනස්සාදිආනිසංසං දස්සෙන්නො යථොධි ඛො පනස්සාතිආදිමාහ. අනාගාමිස්ස හි පච්චන්තෙ වුට්ඨිතං වොරුපද්දවං වූපසමෙත්වා තං පච්චචෙක්ඛතො මහානගරෙ වසන්තස්ස රඤ්ඤො විය ඉමෙ විමෙ ච මම කිලෙසා පහිනාති අත්තතො කිලෙසජ්ජහානං පච්චචෙක්ඛතො බලවසොමනස්සං උජ්ජජ්ජති. තං දස්සෙන්නො භගවා “යථොධි ඛො පනස්සා”තිආදිමාහ.

තස්සත්ථො – ය්වායං අනාගාමී භික්ඛු එවං “බුද්ධෙ අවෙච්චජ්ජසාදෙන සමන්තාගතො හොති...පෙ.... ධම්මෙ...පෙ.... සඬ්ඝෙ...පෙ.... අනුත්තරං පුඤ්ඤක්ඛේත්තං ලොකස්සා”ති, තස්ස යථොධි ඛො චත්තං හොති පටිනිස්සට්ඨං, සකසකඔධිවසෙන චත්තමෙව හොති, තං තං කිලෙසජාතං චත්තං මුත්තං පභීතං පටිනිස්සට්ඨං. සකසකඔධිවසෙනාති ද්වෙ ඔධි කිලෙසොධි ව මග්ගොධි ව. තත්ථ කිලෙසොධිවසෙනාපි යෙ කිලෙසා යං මග්ගචජ්ඣා, තෙ අඤ්ඤමග්ගචජ්ඣොති අමිස්සා හුත්වා සකෙනෙව ඔධිනා පභීතා. මග්ගොධිවසෙනාපි යෙ කිලෙසා යෙන මග්ගෙන පහාතඛිබ්බා, තෙන තෙයෙව පභීතා හොන්ති. එවං සකසකඔධිවසෙන තං තං කිලෙසජාතං චත්තමෙව හොති පටිනිස්සට්ඨං, තං පච්චවෙක්ඛිත්වා ව ලද්ධසොමනස්සො තතුත්තරිපි සො “බුද්ධෙ අවෙච්චජ්ජසාදෙන සමන්තාගතොමිහි”ති ලභති අත්ථවෙදන්ති සම්බන්ධො.

යතොධි ඛොතිපි පායො. තස්ස වසෙන අයමත්ථො, අස්ස භික්ඛුනො යතොධි ඛො පන චත්තං හොති පටිනිස්සට්ඨං. තත්ථ යතොති කාරණවචනං, යස්මාති වුත්තං හොති. ඔධිති හෙට්ඨා තයො මග්ගා වුච්චන්ති. කස්මා? තෙ හි ඔධිං කත්වා කොට්ඨාසං කත්වා උපරිමග්ගෙන පහාතඛිබ්බකිලෙසෙ යපෙත්වා පජහන්ති, තස්මා ඔධිති වුච්චන්ති. අරහත්තමග්ගො පන කිඤ්චි කිලෙසං අනවසෙසෙත්වා පජහති, තස්මා අනොධිති වුච්චති. ඉමස්ස ව භික්ඛුනො හෙට්ඨාමග්ගත්තයෙන චත්තං. තෙන වුත්තං “යතොධි ඛො පනස්ස චත්තං හොති”ති. තත්ථ ඛො පනාති නිපාතමත්තං. අයං පන පිණ්ඩත්ථො. යස්මා අස්ස ඔධි චත්තං හොති පටිනිස්සට්ඨං, තස්මා තං පච්චවෙක්ඛිත්වා ව ලද්ධසොමනස්සො තතුත්තරිපි සො “බුද්ධෙ අවෙච්චජ්ජසාදෙන සමන්තාගතොමිහි”ති ලභති අත්ථවෙදන්ති යථාපාළි නෙතඛිබ්බං.

තත්ථ චත්තන්ති ඉදං සකභාවපරිච්චජනවසෙන වුත්තං. චත්තන්ති ඉදං පන අනාදියනභාවදස්සනවසෙන. මුත්තන්ති ඉදං සත්තතිතො විනිමොචනවසෙන. පභීතන්ති ඉදං මුත්තස්සපි ක්වචි අනවට්ඨානදස්සනවසෙන. පටිනිස්සට්ඨන්ති ඉදං පුබ්බෙ ආදින්නපුබ්බස්ස පටිනිස්සග්ගදස්සනවසෙන පටිමුඛං වා නිස්සට්ඨභාවදස්සනවසෙන භාවනාබලෙන අභිභූයා නිස්සට්ඨභාවදස්සනවසෙනාති වුත්තං හොති. ලභති අත්ථවෙදං ලභති ධම්මවෙදන්ති එත්ථ බුද්ධාදීසු අවෙච්චජ්ජසාදොයෙව අරණියතො අත්ථො, උපගන්තඛිබ්බතොති වුත්තං හොති. ධාරණතො ධම්මො, විනිපතිතුං අප්පදානතොති වුත්තං හොති. වෙදොති ගන්ථොපි ඤාණමිපි සොමනස්සමිපි. “තිණ්ණං වෙදානං පාරගු”තිආදීසු (දී. නි. 1.256) හි ගන්ථො “වෙදො”ති වුච්චති. “යං බ්‍රාහ්මණං වෙදගුමාහිජඤ්ඤා, අකිඤ්චනං කාමභාවෙ

අසත්ත’ ත්තිආදීසු (සු. නි. 1065) ඤාණං. “යෙ වෙදජාතා විවරන්ති ලොකෙ” ත්තිආදීසු සොමනස්සං. ඉධ පන සොමනස්සඤ්ච සොමනස්සසම්පයුත්තඤාණඤ්ච අධිජ්ජෙතං, තස්මා “ලහති අත්ථවෙදං ලහති ධම්මවෙදන්ති අවෙච්චජ්ජසාදාරම්මණසොමනස්සඤ්ච සොමනස්සමයඤාණඤ්ච ලහති” ති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

අථ වා අත්ථවෙදන්ති අවෙච්චජ්ජසාදං පච්චවෙක්ඛතො උජ්ජන්තං චුත්තජ්ජකාරමෙව වෙදං. ධම්මවෙදන්ති අවෙච්චජ්ජසාදස්ස හෙතුං ඔධිසො කිලෙසජ්ජහානං පච්චවෙක්ඛතො උජ්ජන්තං චුත්තජ්ජකාරමෙව වෙදන්ති එවම්පි එත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. චුත්තඤ්ඤෙනං “හෙතුම්හි ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා, හෙතුඵලෙ ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා” ති (විහ. 718-719). ධම්මුපසංහිතං පාමොජ්ජන්ති තමෙව අත්ථඤ්ච ධම්මඤ්ච අත්ථධම්මානිසංසභූතං වෙදඤ්ච පච්චවෙක්ඛතො උජ්ජන්තං පාමොජ්ජං. තඤ්ඤි අනවජ්ජලක්ඛණෙන පච්චවෙක්ඛණාකාරජ්ජවත්තෙන ධම්මෙන උපසඤ්ඤිතන්ති චුච්චති. පමුදිතස්ස පිති ජායතීති ඉමිනා පාමොජ්ජෙන පමුදිතස්ස නිරාමිසා පිති ජායති. පිතිමනස්සාති තාය පිතියා පිණිතමනස්ස. කායො පස්සම්භතීති කායොපි පස්සද්ධො හොති චූපසන්තදරථො. පස්සද්ධකායො සුඛන්ති එවං චූපසන්තකායදරථො චෙතසිකං සුඛං පටිසංවෙදෙති. චිත්තං සමාධියතීති චිත්තං සම්මා ආධියති අජ්ජිතං විය අවලං තිට්ඨති.

76. එවමස්ස කිලෙසජ්ජහානං අවෙච්චජ්ජසාදසමන්තාගතං පච්චවෙක්ඛතො උජ්ජජ්ජමානං සොමනස්සාදිආනිසංසං දස්සෙත්වා ඉදානි “යථොධි බො පන මෙ” ති වාරෙන තස්ස පච්චවෙක්ඛණාය පවත්තාකාරං පකාසෙත්වා තස්සෙව අනාගාමිමග්ගානුභාවසූචකං ඵලං දස්සෙත්තො ස බො සො, හික්ඛවෙතිආදිමාහ.

තත්ථ එවංසීලොති තස්ස අනාගාමිමග්ගසම්පයුත්තං සීලක්ඛන්ධං දස්සෙති. එවංධම්මො එවංපඤ්ඤොති තංසම්පයුත්තමෙව සමාධික්ඛන්ධං පඤ්ඤාක්ඛන්ධඤ්ච දස්සෙති. සාලීනන්ති ලොහිතසාලිගන්ධසාලිආදීනං අනෙකරූපානං. පිණ්ඩපාතන්ති ඔදනං. විචිතකාළකන්ති අපතීතකාළකං. නෙවස්ස තං හොති අන්තරායායාති තස්ස එවංවිධස්ස හික්ඛුනො තං චුත්තජ්ජකාරපිණ්ඩපාතහොජනං මග්ගස්ස වා ඵලස්ස වා නෙව අන්තරායාය හොති, පටිලද්ධගුණස්ස හි තං කිමන්තරායං කරිස්සති? යොපිස්ස අජ්ජපටිලද්ධො චතුත්ථමග්ගො ව ඵලං ව තජ්ජපටිලාහාය විපස්සනං ආරහතොපි

නෙවස්ස තං හොති අන්තරායාය, අන්තරායං කාතුං අසමත්ථමෙව හොති. කස්මා? චුත්තජපකාරසීලධම්මපඤ්ඤාසඬගහෙන මග්ගෙන විසුද්ධචිත්තත්තා.

යස්මා චෙත්ථ එතදෙව කාරණං, තස්මා තදනුරූපං උපමං දස්සෙන්නො සෙය්‍යාපාඨිතිආදිමාහ.

තත්ථ අවිජන්ති විජපසන්නං. පරිසුද්ධං මලවිගමෙන. පරියොදානං පහස්සරතාය. උක්කාමුඛන්ති සුවණ්ණකාරානං මුසාමුඛං. සුවණ්ණකාරානං මුසා හි ඉධ උක්කා, අඤ්ඤත්ථ පන දීපිකාදයොපි වුව්චන්ති. “උක්කාසු ධාරියමානාසු”ති (දී. නි. 1.159) හි ආගතට්ඨානෙ දීපිකා “උක්කා”ති වුව්චන්ති. “උක්කං ඛන්ධෙය්‍ය, උක්කං ඛන්ධිත්වා උක්කාමුඛං ආලිම්පෙය්‍යා”ති (ම. නි. 3.360) ආගතට්ඨානෙ අඬගාරකපල්ලං. “කම්මාරානං යථා උක්කා, අන්තො ක්කායති නො ඛහී”ති (ජා. 2.22.649) ආගතට්ඨානෙ කම්මාරුද්ධනං. “එවංවිපාකො උක්කාපාතො භවිස්සති”ති (දී. නි. 1.24) ආගතට්ඨානෙ වාතවෙගො “උක්කා”ති වුව්චන්ති. ඉමස්මිං පන යානෙ අඤ්ඤෙසු ච එවරූපෙසු “සණ්ඨාසෙන ජාතරූපං ගහෙත්වා උක්කාමුඛෙ පක්ඛිපති”ති ආගතට්ඨානෙසු සුවණ්ණකාරානං මුසා “උක්කා”ති වෙදිතබ්බො.

තත්‍රායං උපමාසංසන්දනා – සංකිලිට්ඨචත්ථං විය හි සංකිලිට්ඨජාතරූපං විය ච ඉමස්ස භික්ඛුනො පුට්ඨජනකාලෙ කාමරාගාදිමලානුගතං චිත්තං දට්ඨබ්බං. අවිජොදකං විය උක්කාමුඛං විය ච අනාගාමිමග්ගො. තං උදකං උක්කාමුඛඤ්ච ආගම්ම චත්ථසුවණ්ණානං පරිසුද්ධතා විය තස්ස භික්ඛුනො චුත්තජපකාරසීලධම්මපඤ්ඤාසඬගහං අනාගාමිමග්ගං ආගම්ම විසුද්ධචිත්තත්තාති.

77. සො මෙත්තාසභගතෙන චෙතසාති යථානුසන්ධිවසෙන දෙසනා ආගතා. තයො හි අනුසන්ධි පුච්ඡානුසන්ධි අජ්ඣාසයානුසන්ධි යථානුසන්ධිති. තත්ථ “එවං චුත්තෙ අඤ්ඤතරො භික්ඛු භගවන්නං එතදෙවොච ‘සියා නු බො, භන්නෙ, ඛහිද්ධා අසති පරිතස්සනා’ති? ‘සියා භික්ඛු’ති භගවා අවොවා”ති (ම. නි. 1.242). එවං පුච්ඡන්තානං විස්සජ්ජිතසුත්තවසෙන පුච්ඡානුසන්ධි වෙදිතබ්බො. “සියා බො පන තෙ බ්‍රාහ්මණ එවමස්ස, අජ්ජාපි නුන සමණො ගොතමො අවීතරාගො”ති (ම. නි. 1.55) එවං පරෙසං අජ්ඣාසයං විදිත්වා චුත්තස්ස සුත්තස්ස වසෙන අජ්ඣාසයානුසන්ධි වෙදිතබ්බො. යෙන පන ධම්මෙන ආදිම්භි දෙසනා උට්ඨිතා, තස්ස ධම්මස්ස අනුරූපධම්මවසෙන වා පටිපක්ඛවසෙන වා යෙසු සුත්තෙසු උපරි දෙසනා ආගච්ඡති, තෙසං වසෙන යථානුසන්ධි වෙදිතබ්බො. සෙය්‍යාපීදං, ආකඬ්ඛෙය්‍යසුත්තෙ හෙට්ඨා සීලෙන දෙසනා උට්ඨිතා, උපරි ඡ අභිඤ්ඤා ආගතා. කකචුපමෙ හෙට්ඨා අක්ඛන්තියා

උට්ඨිතා, උපරි කකචුපමොවාදො ආගතො. අලගද්දෙ හෙට්ඨා දිට්ඨිපරිදීපනෙන උට්ඨිතා, උපරි තිපරිවට්ටසුඤ්ඤතාපකාසනා ආගතා, චූළඅස්සපුරෙ හෙට්ඨා කිලෙසපරිදීපනෙන උට්ඨිතා, උපරි බ්‍රහ්මචිහාරා ආගතා. කොසම්බියසුත්තෙ හෙට්ඨා භණ්ඩනෙන උට්ඨිතා, උපරි සාරණියධම්මා ආගතා. ඉමස්මිම්පි වත්ථසුත්තෙ හෙට්ඨා කිලෙසපරිදීපනෙන උට්ඨිතා, උපරි බ්‍රහ්මචිහාරා ආගතා. තෙන චුත්තං “යථානුසන්ධිවසෙන දෙසනා ආගතා”ති. බ්‍රහ්මචිහාරෙසු පන අනුපදවණ්ණනා ව භාවනානායො ව සබ්බො සබ්බාකාරෙන විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තො.

78. එවං භගවා අභිජ්ඣාදීනං උපක්කිලෙසානං පටිපක්ඛභූතං සබ්බසො ව කාමරාගඛ්‍යාපාදප්පහානෙන විහතපච්චත්ථිකත්තා ලද්ධපදට්ඨානං තස්ස අනාගාමීනො බ්‍රහ්මචිහාරභාවනං දස්සෙත්වා ඉදානිස්ස අරහත්තාය විපස්සනං දස්සෙත්වා අරහත්තප්පත්තිං දස්සෙතුං සො අත්ථි ඉදන්තිආදිමාහ.

තස්සත්ථො – සො අනාගාමී එවං භාවිතබ්‍රහ්මචිහාරො එතෙසං බ්‍රහ්මචිහාරානං යතො කුතොචි චූට්ඨාය තෙ එව බ්‍රහ්මචිහාරධම්මෙ නාමවසෙන තෙසං නිස්සයං හදයවත්ථුං වත්ථුනිස්සයානි භූතානීති ඉමිනා නයෙන භූතූපාදායධම්මෙ රූපවසෙන ව වචන්ථපෙත්වා අත්ථි ඉදන්ති පජානාති, එත්තාවතානෙන දුක්ඛසච්චවචන්ථානං කතං හොති. තතො තස්ස දුක්ඛස්ස සමුදයං පටිවිජ්ඣන්තො අත්ථි භීනන්ති පජානාති, එත්තාවතානෙන සමුදයසච්චවචන්ථානං කතං හොති. තතො තස්ස පහානූපායං විචිනන්තො අත්ථි පණ්ණිකන්ති පජානාති, එත්තාවතානෙන මග්ගසච්චවචන්ථානං කතං හොති. තතො තෙන මග්ගෙන අධිගන්තබ්බට්ඨානං විචිනන්තො අත්ථි උත්තරි ඉමස්ස සඤ්ඤාගතස්ස නිස්සරණන්ති පජානාති, ඉමස්ස මයා අධිගතස්ස බ්‍රහ්මචිහාරසඤ්ඤාගතස්ස උත්තරි නිස්සරණං නිබ්බානං අත්ථිති එවං පජානාතීති අධිප්පායො, එත්තාවතානෙන නිරොධසච්චවචන්ථානං කතං හොති. තස්ස එවං ජානතො එවං පස්සතොති තස්ස විපස්සනාපඤ්ඤාය එවං චතුභි ආකාරෙහි වත්තාරි සච්චානි ජානතො, මග්ගපඤ්ඤාය එවං පස්සතො, භයහෙරවෙ චුත්තනයෙනෙව කාමාසවාපි චිත්තං විමුච්චති...පෙ.... ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

එවං යාව අරහත්තා දෙසනං පාපෙත්වා ඉදානි යස්මා තස්සං පරිසති ත්භානසුද්ධිකො බ්‍රාහ්මණො නිසින්තො, සො එවං ත්භානසුද්ධියා වණ්ණං චූච්චමානං සුත්වා පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණ්ණස්සතීති භගවතා විදිතො, තස්මා තස්ස වොදනත්ථාය “අයං චූච්චති, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සිනාතො අන්තරෙන

සිනානෙනා’ති ඉමං පාටියෙක්කං අනුසන්ධිමාහ. තත්ථ අන්තරෙන සිනානෙනාති අබ්භන්තරෙන කිලෙසවුට්ඨානසිනානෙන.

79. සුන්දරිකභාරද්වාජොති භාරද්වාජො නාම සො බ්‍රාහ්මණො අත්තනො ගොත්තවසෙන, සුන්දරිකාය පන නදියා සිනාතස්ස පාපප්පහානං හොතීති අයමස්ස දිට්ඨි, තස්මා “සුන්දරිකභාරද්වාජො”ති වුච්චති. සො තං භගවතො වචනං සුත්වා වින්තෙසි “මයං සිනානසුද්ධිං චණ්ණෙම, සමණොපි ගොතමො තථෙව චණ්ණෙති, සමානච්ඡන්දො දානි එස අමිහෙහී”ති. අථ භගවන්තං බාහුකං නදිං ගන්ත්වා තං තත්ථ පාපං පවාහෙත්වා ආගතං විය මඤ්ඤමානො ආහ “ගච්ඡති පන භවං ගොතමො බාහුකං නදිං සිනායිතු”න්ති? භගවා තස්ස ගච්ඡාමිති වා න ගච්ඡාමිති වා අවත්වායෙව බ්‍රාහ්මණස්ස දිට්ඨිසමුග්ගානං කත්තුකාමො “කිං බ්‍රාහ්මණ බාහුකාය නදියා, කිං බාහුකා නදී කර්ස්සති”ති ආහ. තස්සත්ථො කිං පයොජනං බාහුකාය, කිං සා කර්ස්සති? අසමත්ථා සා කස්සපි අත්ථාය, කිං තත්ථ ගමිස්සාමිති?

අථ බ්‍රාහ්මණො තං පසංසන්තො ලොක්ඛසම්මතාතිආදිමාහ. තත්ථ ලොක්ඛසම්මතාති ලුබ්භාවසම්මතා, ලුබ්භාවන්ති වොක්ඛභාවං, විසුද්ධිභාවං දෙනීති එවං සම්මතාති වුත්තං හොති. ලොකාසම්මතාතිපි පායො. තස්සත්ථො, සෙට්ඨං ලොකං ගමයතීති එවං සම්මතාති. පුඤ්ඤසම්මතාති පුඤ්ඤන්ති සම්මතා. පවාහෙතීති ගමයති විසොධෙති. ගාථාහි අප්ඤ්ඤාසීති ගාථාහි අභාසී. ගාථා ව වුච්චමානා තදත්ථදීපනත්ථමෙව වා ගාථාරුචිකානං වුච්චති, විසෙසත්ථදීපනත්ථං වා. ඉධ පනෙතා උභයත්ථදීපනත්ථං වුත්තාති වෙදිතබ්බා.

බාහුකන්ති ඉදමෙව හි එත්ථ වචනං තදත්ථදීපකං, සෙසානි විසෙසත්ථදීපකානි. යථෙව හි බාහුකං, එවං අධිකක්කාදීනිපි ලොකො ගච්ඡති න්භානෙන පාපං පවාහෙතුං. තත්ථ යෙ තෙසං ධානානං ආසන්නා හොන්ති, තෙ දිවසස්ස තික්ඛත්තුං න්භායන්ති. යෙ දුරා, තෙ යථාක්කමං ද්වික්ඛත්තුං සකිං එකදිවසන්තරං, එවං යාව සංචච්ඡරන්තරං න්භායන්ති. යෙ පන සබ්බථාපි ගන්තුං න සක්කොන්ති, තෙ සට්ඨෙහිපි තතො උදකං ආහරාපෙත්වා න්භායන්ති. සබ්බඤ්ඤෙතං නිරත්ථකං, තස්මා ඉමං විසෙසත්ථං දීපෙතුං අධිකක්කාදීනිපිති ආහ.

තත්ථ අධිකක්කන්ති න්භානසම්භාරවසෙන ලද්ධවොහාරං එකං තිත්ථං වුච්චති. ගයාතිපි මණ්ඩලවාපිසණ්ඨානං තිත්ථමෙව වුච්චති. පයාගාති එතමිපි ගඬගාය එකං තිත්ථමෙව මහාපනාදස්ස රඤ්ඤො ගඬගායං නිමුග්ගපාසාදස්ස සොපානසම්මුඛට්ඨානං, බාහුකා සුන්දරිකා සරස්සතී බාහුමතීති ඉමා පන

වතස්සො නදියො. බාලොති දුප්පඤ්ඤො. පක්ඛන්දොති පවිසන්තො. න සුඡ්ඤ්ඤාති කිලෙසසුද්ධිං න පාපුණාති, කෙවලං රජොජල්ලමෙව පවාහෙති.

කිං සුන්දරිකා කර්ස්සතීති සුන්දරිකා කිලෙසවිසොධනො කිං කර්ස්සති? න කිඤ්චි කාතුං සමත්ථාති අධිජ්ජායො. එස නයො පයාගබ්බාසු. ඉමෙහි ච තීහි පදෙහි චුත්තෙහි ඉතරානිපි වත්තාරි ලක්ඛණාභාරනයෙන චුත්තානෙව හොත්ති, තස්මා යථෙව සුන්දරිකා පයාගා බ්බාසා න කිඤ්චි කරොන්ති, තථා අධිකක්කාදයොපිති වෙදිතබ්බා.

වෙරින්ති පාණාතිපාතාදිපඤ්චවෙරසමන්තාගතං. කතකිබ්බිසන්ති කතලුද්දකම්මං. න හි නං සොධයෙති සුන්දරිකා වා පයාගා වා බ්බාසා වා න සොධයෙ, න සොධෙතීති චුත්තං හොති. පාපකම්මිනන්ති පාපකෙහි වෙරකිබ්බිසකම්මෙහි යුත්තං, ලාමකකම්මෙ යුත්තං වා වෙරකිබ්බිසභාවං අජපත්තෙහි බුද්දකෙහිපි පාපෙහි යුත්තන්ති චුත්තං හොති.

සුද්ධස්සාති නික්කිලෙසස්ස. සදා එග්ගුති නිව්චම්පි එග්ගුනීනක්ඛත්තමෙව. එග්ගුනමාසෙ කිර “උත්තරඑග්ගුනදිවසෙ යො න්භායති, සො සංචච්ඡරං කතපාපං සොධෙති”ති එවං දිට්ඨිකො සො බ්‍රාහ්මණො, තෙනස්ස භගවා තං දිට්ඨිං පටිභනන්තො ආහ “සුද්ධස්ස වෙ සදා එග්ගු”ති. නික්කිලෙසස්ස නිව්චං එග්ගුනීනක්ඛත්තං, ඉතරො කිං සුඡ්ඤ්ඤාති? උපොසථො සදාති සුද්ධස්ස ච වාතුද්දසපන්තරසාදිසු උපොසථච්ඡිගාති අසමාදියතොපි නිව්චමෙව උපොසථො. සුද්ධස්ස සුවිකම්මස්සාති නික්කිලෙසතාය සුද්ධස්ස සුවිහි ච කායකම්මාදිහි සමන්තාගතස්ස. සදා සම්පජ්ජතෙ වතන්ති ඊදිසස්ස ච කුසලූපසඤ්ඤිතං වතසමාදානම්පි නිව්චං සම්පන්තමෙව හොතීති. ඉධෙව සිනාහීති ඉමස්මිංයෙව මම සාසනෙ සිනාහි. කිං චුත්තං හොති? “සචෙ අඡ්ඤාත්තිකකිලෙසමලජ්ජවාහනං ඉච්ඡසි, ඉධෙව මම සාසනෙ අට්ඨච්ඡිකමග්ගසලිලෙන සිනාහි, අඤ්ඤාත්ති ඉදං නත්ථි”ති.

ඉදානිස්ස සජ්ජායදෙසනාවසෙන තීසුපි ද්වාරෙසු සුද්ධිං දස්සෙන්නො සබ්බභූතෙසු කරොහි බ්‍රෙමතන්තිආදිමාහ. තත්ථ බ්‍රෙමතන්ති අභයං හිතභාවං, මෙත්තන්ති චුත්තං හොති. එතෙනස්ස මනොද්වාරසුද්ධි දස්සිතා හොති.

සචෙ මුසා න භණ්ඩිති එතෙනස්ස වච්ඡ්චාරසුද්ධි. සචෙ පාණං න හිංසසි සචෙ අදින්නං නාදියසීති එතෙහි කායද්වාරසුද්ධි. සද්දභානො අමච්ඡරීති එතෙහි පන නං එවං පරිසුද්ධද්වාරං සද්ධාසම්පදාය වාගසම්පදාය ච නියොජෙසි. කිං කාහසි ගයං ගන්ත්වා, උදපානොපි තෙ ගයාති අයං පන උපච්ඡිගාථා, සචෙ සබ්බභූතෙසු බ්‍රෙමතං කර්ස්සසි, මුසා න භණ්ඩිති, පාණං න හනිස්සසි,

අදින්තං නාදිසිස්සසි, සද්ධනානො අමච්ඡරි භවිස්සසි, කිං කාහසි ගයං ගන්ත්වා උද්දානොපි තෙ ගයා, ගයායපි හි තෙ න්භායන්තස්ස උද්දානොපි ඉමාය එව පටිපත්තියා කිලෙසසුද්ධි, සරිරමලසුද්ධි පන උභයත්ථ සමාති එවං යොජෙතබ්බං. යස්මා ච ලොකෙ ගයා සම්මතතරා, තස්මා තස්ස භගවා “ගච්ඡති පන භවං ගොතමො බාහුක”න්ති පුට්ඨොපි “කිං කාහසි බාහුකං ගන්ත්වා”ති අවත්වා “කිං කාහසි ගයං ගන්ත්වා”ති ආහාති වෙදිතබ්බො.

80. එවං චුත්තෙති එවමාදි භයහෙරවෙ චුත්තත්තා පාකට්ඨෙව. එකො වූපකට්ඨොතිආදීසු පන එකො කායච්චෙකෙන. වූපකට්ඨො චිත්තච්චෙකෙන. අප්පමත්තො කම්මට්ඨානෙ සති අව්ඡහනෙන. ආතාපී කායිකචෙතසිකචිරියසඬ්ඛාතෙන ආතාපෙන. පහිතත්තො කායෙ ච ජීවිතෙ ච අනපෙක්ඛතාය. විහරන්තො අඤ්ඤතරඉරියාපට්ඨිභාරෙන. නචිරස්සෙවාති පබ්බජ්ජං උපාදාය චුච්චති. කුලපුත්තාති දුට්ඨා කුලපුත්තා ජාතිකුලපුත්තා ච ආචාරකුලපුත්තා ච, අයං පන උභයථාපි කුලපුත්තො. අගාරස්මාති සරා. අගාරස්ස හිතං අගාරියං, කසිගොරක්ඛාදිකුටුම්භපොසනකම්මං චුච්චති, නත්ථි එත්ථ අගාරියන්ති අනගාරියං, පබ්බජ්ජායෙතං අධිවචනං. පබ්බජන්තීති උපගච්ඡන්ති උපසඬ්ඛමන්ති. තදනුත්තරන්ති තං අනුත්තරං. බ්‍රහ්මචරියපරියොසානන්ති මග්ගබ්‍රහ්මචරියස්ස පරියොසානං, අරහත්තඵලන්ති චුත්තං හොති. තස්ස හි අත්ථාය කුලපුත්තා පබ්බජන්ති. දිට්ඨෙව ධම්මෙති තස්මිංයෙව අත්තභාවෙ. සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වාති අත්තනායෙව පඤ්ඤාය පච්චක්ඛං කත්වා, අපරප්පච්චයං කත්වාති අත්ථො. උපසම්පජ්ජ විහාසීති පාපුණ්ත්වා සම්පාදෙත්වා විහාසීති, එවං විහරන්තො ච ඛිණා ජාති...පෙ.... අබ්භඤ්ඤාසි. එතෙනස්ස පච්චෙක්ඛණභූමිං දස්සෙති.

කතමා පනස්ස ජාති ඛිණා? කථංඤ්ච නං අබ්භඤ්ඤාසීති? චුච්චතෙ, කාමඤ්ඤෙවං භයහෙරවෙපි චුත්තං, තථාපි නං ඉධ පට්ඨපුරිසවසෙන යොජනානායස්ස දස්සනත්ථං පුන සඬ්ඛෙපතො භණාම. න තාවස්ස අතීතා ජාති ඛිණා, පුබ්බෙව ඛිණත්තා. න අනාගතා, තත්ථ වායාමාභාවතො. න පච්චුප්පන්තා, විජ්ජමානත්තා. මග්ගස්ස පන අභාවිතත්තා යා උප්පජ්ජෙයා එකචතුපඤ්ඤවොකාරභවෙසු එකචතුපඤ්ඤවක්ඛන්ධප්පහෙදා ජාති, සා මග්ගස්ස භාවිතත්තා අනුප්පාදධම්මතං ආපජ්ජනෙන ඛිණා, තං සො මග්ගභාවනාය පහිනකිලෙසෙ පච්චෙක්ඛිත්වා කිලෙසාභාවෙ විජ්ජමානම්පි කම්මං ආයතිං අප්පට්ඨසන්ධිකං හොතීති ජානන්තො ජානාති.

වුසිතන්ති චුත්ථං පරිචුත්ථං, කතං චරිතං නිට්ඨාපිතන්ති අත්ථො. බ්‍රහ්මචරියන්ති මග්ගබ්‍රහ්මචරියං. කතං කරණීයන්ති චතුසු සච්චෙසු චතුහි මග්ගෙහි

පරිඤ්ඤාපහානසච්ඡිකිරියභාවනාවසෙන සොළසවිධමපි කිව්වං නිට්ඨාපිතන්ති අත්ථො. නාපරං ඉත්ථත්තායාති ඉදානි සුනඉත්ථභාවාය එවංසොළසකිව්වභාවාය, කිලෙසක්ඛයාය වා මග්ගභාවනා නත්ථිති. අථ වා, ඉත්ථත්තායාති ඉත්ථභාවතො ඉමස්මා එවංපකාරා ඉදානි වත්තමානක්ඛන්ධසන්තානා අපරං ඛන්ධසන්තානං නත්ථි. ඉමෙ පන පඤ්චක්ඛන්ධා පරිඤ්ඤාතා තිට්ඨන්ති, ඡින්නමූලකො රුක්ඛො වියාති අබ්භඤ්ඤාසි. අඤ්ඤතරොති එකො. අරහතන්ති අරහන්තානං, භගවතො සාවකානං අරහතං අබ්භන්තරො අහොසිති.

පපඤ්චසුද්දනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

වත්ථසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. සල්ලෙඛසුත්තවණ්ණනා

81. එවං මෙ සුතන්ති සල්ලෙඛසුත්තං. තත්ථ මහාචුත්ථොති තස්ස ථෙරස්ස නාමං. සායන්භසමයන්ති සායන්භකාලෙ. පටිසල්ලානා වුට්ඨිතොති එත්ථ පටිසල්ලානන්ති තෙහි තෙහි සත්තසඬ්ඛාරෙහි පටිනිවත්තිත්වා සල්ලානං නිලියනං, එකිභාවො පටිවෙකොති චුත්තං හොති. යො තතො වුට්ඨිතො, සො පටිසල්ලානා වුට්ඨිතො නාම හොති. අයං පන යස්මා පටිසල්ලානානං උත්තමතො ඵලසමාපත්තිතො වුට්ඨාසි, තස්මා “පටිසල්ලානා වුට්ඨිතො”ති චුත්තො. භගවත්තං අභිවාදෙත්වාති සමදසනඛුජ්ජලවිභූසිතෙන සිරසා භගවත්තං සක්කව්වං වන්දිත්වා, අභිවාදාපෙත්වා වා “සුඛී භව, චුත්ථා”ති එවං වච්ඡෙදං කාරාපෙත්වා, භගවා පන කිර වන්දිතො සමානො සුවණ්ණදුන්දුහිසදිසං ගීවං පග්ගය්හ කණ්ණසුඛං පෙමනියං අමතාභිසෙකසදිසං බ්‍රහ්මසොසං නිව්ඡාරෙත්තො “සුඛී හොහි”ති තස්ස තස්ස නාමං ගහෙත්වා වදති, එතං ආවිණ්ණං තථාගතානං. තත්‍රිදං සාධකසුත්තං, “සක්කො, භන්තෙ, දෙවානම්න්දො සාමච්චො සපරිජනො භගවතො පාදෙ සිරසා වන්දතීති, සුඛී හොතු පඤ්චසිඛ සක්කො දෙවානම්න්දො සාමච්චො සපරිජනො, සුඛකාමා හි දෙවා මනුස්සා අසුරා නාගා ගන්ධබ්බා, යෙ චඤ්ඤෙ සන්ති පුට්ඨකායා”ති. එවඤ්ච පන තථාගතා එවරූපෙ මහෙසක්ඛෙ යක්ඛෙ අභිවදන්තීති.

යා ඉමාති ඉදානි වත්තබ්බාහිමුඛං කරොන්තො විය ආහ. අනෙකච්ඡිතාති නානප්පකාරා. දිට්ඨියොති මිච්ඡාදිට්ඨියො. ලොකෙ උප්පජ්ජන්තීති සත්තෙසු පාතුභවන්ති. අත්තවාදප්පටිසංයුත්තාති “රූපං අත්තතො සමනුපස්සති”තිආදින යප්පවත්තෙන අත්තවාදෙන පටිසංයුත්තා, තා වීසති භවන්ති. ලොකවාදප්පටිසංයුත්තාති “සස්සතො අත්තා ව ලොකො වා”තිආදින යප්පවත්තෙන ලොකවාදෙන පටිසංයුත්තා, තා අට්ඨ හොන්ති

සස්සතො, අසස්සතො, සස්සතො ච අසස්සතො ච, නෙව සස්සතො නාසස්සතො, අන්තවා, අනන්තවා, අන්තවා ච අනන්තවා ච, නෙවන්තවා නානන්තවා අත්තා ච ලොකො වාති එවං පවත්තත්තා.

ආදිමෙවාතිආදීසු අයමත්ථො කිං නු ඛො භන්තෙ ආදිමෙව මනසිකරොන්තස්ස අප්පත්වාපි සොතාපත්තිමග්ගං විපස්සනාමිස්සකපයමමනසිකාරමෙව මනසිකරොන්තස්ස භික්ඛුනො එවමෙතාසං එත්තකෙනෙව උපායෙන එතාසං දිට්ඨිනං පභානඤ්ච පටිනිස්සග්ගො ච භොතීති. ඉදඤ්ච ථෙරො අත්තනා අනධිමානිකොපි සමානො අධිමානිකානං අධිමානප්පභානත්ථං අධිමානිකො විය හුත්වා පුච්ඡතීති වෙදිතඛිඛො. අපරෙ පනාහු “ථෙරස්ස අන්තෙවාසිකා ආදිමනසිකාරෙනෙව දිට්ඨිනං සමුච්ඡෙදප්පභානං භොතීති එවංසඤ්ඤිනොපි, සමාපත්තිවිහාරා සල්ලෙඛවිහාරාති එවංසඤ්ඤිනොපි අත්ථි. සො තෙසං අත්ථාය භගවන්තං පුච්ඡතී”ති.

82. අථස්ස භගවා තාසං දිට්ඨිනං පභානුපායං දස්සෙන්තො යා ඉමාතිආදිමාහ. තත්ථ යත්ථ චෙතා දිට්ඨියො උප්පජ්ජන්තීතිආදි පඤ්චක්ඛන්ධෙ සන්ධාය වුත්තං. එතෙසු හි එතා දිට්ඨියො උප්පජ්ජන්ති. යථාහ “රූපෙ ඛො, භික්ඛවෙ, සති රූපං අභිනිවිස්ස එවං දිට්ඨි උප්පජ්ජති, සො අත්තා සො ලොකො සො පෙච්ච භවිස්සාමි නිච්චො ධූවො සස්සතො අවිපරිණාමධම්මො”ති (සං. නි. 3.152) විත්ථාරො. ආරම්මණවසෙන පන එකච්චනං කත්වා යත්ථ වාති ආහ, යස්මිං ආරම්මණෙ උප්පජ්ජන්තීති වුත්තං භොති. එත්ථ ච උප්පජ්ජන්ති අනුසෙන්ති සමුදාවරන්තීති ඉමෙසං එවං නානාකරණං වෙදිතඛිඛං. ජාතිවසෙන හි අජාතා ජායමානා උප්පජ්ජන්තීති වුච්චන්ති. පුනප්පුනං ආසෙවිතා ථාමගතා අප්පට්ඨිනිකා අනුසෙන්තීති. කායවච්ඡ්චාරං සම්පත්තා සමුදාවරන්තීති, ඉදමෙතෙසං නානාකරණං. තං නෙතං මමාතිආදීසු තං පඤ්චක්ඛන්ධප්පහෙදං ආරම්මණමෙතං මය්හං න භොති, අහමිපි එසො න අස්මි, එසො මෙ අත්තාපි න භොතීති එවමෙතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය පස්සතොති එවං තාව පදත්ථො වෙදිතඛිඛො.

යස්මා පන එත්ථ එතං මමාති තණ්හාගාහො, තඤ්ච ගණ්හන්තො අට්ඨසතතණ්හාවිචරිතප්පහෙදං තණ්හාපපඤ්චං ගණ්හාති. එසොහමස්මීති මානගාහො, තඤ්ච ගණ්හන්තො නවප්පහෙදං මානපපඤ්චං ගණ්හාති. එසො මෙ අත්තාති දිට්ඨිගාහො, තඤ්ච ගණ්හන්තො ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතප්පහෙදං දිට්ඨිපපඤ්චං ගණ්හාති. තස්මා නෙතං මමාති වදන්තො භගවා යථාවුත්තප්පහෙදං තණ්හාපපඤ්චං පටික්ඛිපති. නෙසොහමස්මීති මානපපඤ්චං. න මෙසො අත්තාති දිට්ඨිපපඤ්චං. දිට්ඨෙකට්ඨායෙව චෙත්ථ

තණ්හාමානා වෙදිතබ්බා. එවමෙනන්ති එවං “නෙතං මමා”තිආදිනා ආකාරෙන එතං ඛන්ධපඤ්චකං. යථාභූතන්ති යථා සභාවං, යථා අත්ථීති චුත්තං හොති. ඛන්ධපඤ්චකඤ්චි එතෙනෙව ආකාරෙන අත්ථී. මමන්තිආදිනා පන ගය්හමානම්පි තෙනාකාරෙන නෙවත්ථීති අධිජ්ජායො. සම්මජ්ජපඤ්ඤාය පස්සතොති සොතාපත්තිමග්ගපඤ්ඤාපරියොසානාය විපස්සනාපඤ්ඤාය සුට්ඨු පස්සන්තස්ස. එවමෙනාසන්ති එතෙන උපායෙන එතාසං. පහානං පටිනිස්සග්ගොති උභයම්පෙතං සමුච්ඡෙදජ්ජහානස්සෙවාධිවචනං.

එවං භගවා ආදිමනසිකාරෙනෙව දිට්ඨිතං පහානං හොති නු ඛො තොති ආයස්මතා මහාචුන්දෙන අධිමානිකානං වසෙන පඤ්ඤං පුට්ඨො සොතාපත්තිමග්ගෙන දිට්ඨිජ්ජහානං දස්සෙත්වා ඉදානි සයමෙව අධිමානිකානං ඤානං විහජන්තො යානං ඛො පනෙතන්තිආදිමාහ. තත්ථ අධිමානිකා නාම යෙසං අජ්ජත්තෙ පත්තසඤ්ඤාය අධිමානො උජ්ජජ්ජති, ස්වායං උජ්ජජ්ජමානො නෙව ලොකචට්ටානුසාරීතං බාලපුටුජ්ජනානං උජ්ජජ්ජති, න අරියසාවකානං. න හි සොතාපත්තස්ස “සකදාගාමී අහ”න්ති අධිමානො උජ්ජජ්ජති, න සකදාගාමීස්ස “අනාගාමී අහ”න්ති, න අනාගාමීනො “අරහා අහ”න්ති, කාරකස්සෙව පන සමථවසෙන වා විපස්සනාවසෙන වා වික්ඛම්භිතකිලෙසස්ස නිව්චං යුත්තපයුත්තස්ස ආරද්ධවිපස්සකස්ස උජ්ජජ්ජති. තස්ස හි සමථවික්ඛම්භිතානං වා විපස්සනාවික්ඛම්භිතානං වා කිලෙසානං සමුදාවාරං අපස්සතො “සොතාපත්තො අහන්ති වා, සකදාගාමී, අනාගාමී, අරහා අහ”න්ති වා අධිමානො උජ්ජජ්ජති, තලඬගරතිස්සපබ්බතවාසිධම්මදින්නත්ථෙරෙන ඔවාදියමානත්ථෙරානං විය.

ථෙරස්ස කිර අචිරුපසම්පන්නස්සෙව ඔවාදෙ යත්වා බහු භික්ඛු විසෙසං අධිගච්ඡිංසු. තං පවත්තිං සුත්වා තිස්සමහාවිහාරවාසී භික්ඛුසඬ්ඨො “න අට්ඨානනියොජකො ථෙරොති ථෙරං ආනෙථා”ති සම්බහුලෙ භික්ඛු පාහෙසි. තෙ ගන්ත්වා, “ආචුසො, ධම්මදින්න භික්ඛුසඬ්ඨො තං පක්කොසාපෙති”ති ආහංසු. සො ආහ “කිං පන තුම්හෙ, හන්තෙ, අත්තානං ගවෙසථ පර”න්ති? අත්තානං සජ්ජුරිසාති, සො තෙසං කම්මට්ඨානමදාසි, සබ්බෙව අරහත්තං පාපුණිංසු. භික්ඛුසඬ්ඨො පුන අඤ්ඤෙ භික්ඛු පාහෙසි, එවං යාවතතියං පහිතා සබ්බෙපි තත්ථෙව අරහත්තං පත්වා විහරිංසු.

තතො සඬ්ඨො ගතගතා නාගච්ඡන්තිති අඤ්ඤතරං වුඩ්ඨපබ්බජිතං පාහෙසි. සො ගන්ත්වා ව, “හන්තෙ, ධම්මදින්න තික්ඛත්තුං තිස්සමහාවිහාරවාසී භික්ඛුසඬ්ඨො තුය්හං සන්තිකෙ පෙසෙසි, ත්වං නාම සඬ්ඨස්ස ආණං ගරුං න කරොසි, නාගච්ඡසි”ති ආහ. ථෙරො කිමෙනන්ති පණ්ණසාලං අජ්ජවිසිත්වා

පත්තචීවරං ගාභාපෙත්වා තාවදෙව නික්ඛමි, සො අත්තරාමග්ගෙ
 භඩ්ඤානවිහාරං පාවිසි. තත්ථ වෙකො මහාථෙරො සට්ඨිවස්සාතීතො
 අධිමානෙන අරහත්තං පටිජානාති. ථෙරො තං උපසඬ්ඤාමිත්වා වන්දිත්වා
 පටිසන්ථාරං කත්වා අධිගමං පුච්ඡි. ථෙරො ආහ “ආම ධම්මදින්න, යං
 පබ්බජිතෙන කාතබ්බං, චිරකතං තං මයා, අතීතසට්ඨිවස්සොමහි එතරහී”ති.
 කිං, භන්තෙ, ඉද්ධිමපි වළඤ්ජෙථාති. ආම ධම්මදින්නාති. සාධු වත, භන්තෙ,
 භත්ථිං තුම්භාකං පටිමුඛං ආගච්ඡන්තං මාපෙථාති. සාධාචුසොති ථෙරො
 සබ්බසෙතං සත්තජපතිට්ඨං තිධාපහින්තං නඬ්ගුට්ඨං ඛිජයමානං සොණ්ඩං
 මුඛෙ පක්ඛිපිත්වා ද්විතී දන්තෙහි විජ්ඣාමං විය පටිමුඛං ආගච්ඡන්තං
 මහාභත්ථිං මාපෙසි. සො තං අත්තනායෙව මාපිතං භත්ථිං දිස්වා හීතො
 පලායිතුං ආරහි. තදාව අත්තානං “නාහං අරහා”ති ඤාත්වා ධම්මදින්නස්ස
 පාදමූලෙ උක්කුට්ඨං නිසිදිත්වා “පතිට්ඨා මෙ භොහි, ආචුසො”ති ආහ.
 ධම්මදින්නො “මා, භන්තෙ, සොචි, මා අනත්තමනො අභොසි, කාරකානංයෙව
 අධිමානො උජ්ජජ්ජති”ති ථෙරං සමස්සාසෙත්වා කම්මට්ඨානමදාසි. ථෙරො
 තස්සොවාදෙ යත්වා අරහත්තං පාපුණි.

විත්තලපබ්බතෙපි තාදිසොව ථෙරො වසති. ධම්මදින්නො තම්පි
 උපසඬ්ඤාමිත්වා තථෙව පුච්ඡි. සොපි තථෙව ඛ්‍යාකාසි. තතො නං ධම්මදින්නො
 කිං, භන්තෙ, ඉද්ධිමපි වළඤ්ජෙථාති ආහ. ආමාචුසොති. සාධු වත, භන්තෙ,
 එකං පොක්ඛරණං මාපෙථාති. ථෙරො මාපෙසි. එත්ථ, භන්තෙ, පදුමගුම්ඛං
 මාපෙථාති. තම්පි මාපෙසි. පදුමගුම්ඛෙ මහාපදුමං මාපෙථාති. තම්පි මාපෙසි.
 එතස්මිං පදුමගුම්ඛෙ යත්වා මධුරස්සරෙන ගායන්තං නච්චන්තඤ්ච එකං
 ඉත්ථිවිග්ගහං මාපෙථාති. තම්පි මාපෙසි. සො එතං, භන්තෙ, පුනස්පුනං
 උපනිජ්ඣායථාති වත්වා සයං පාසාදං පාවිසි. ථෙරස්ස තං උපනිජ්ඣායතො
 සට්ඨිවස්සාති වික්ඛම්භිතකිලෙසා වලිංසු, සො තදා අත්තානං ඤාත්වා
 පුරිමත්ථෙරො විය ධම්මදින්නත්ථෙරස්ස සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා
 අරහත්තං පාපුණි.

ධම්මදින්නොපි අනුපුබ්බෙන තිස්සමහාවිහාරං අගමාසි. තස්මිඤ්ච සමයෙ
 ථෙරා වෙතියඬ්ගණං සම්මජ්ජිත්වා බුද්ධාරම්මණං පීතිං උජ්ජාදෙත්වා නිසින්තා
 භොන්ති, එතං කිර තෙසං වත්තං. තෙන තෙසං එකොපි “ඉධ පත්තචීවරං
 යපෙහී”ති ධම්මදින්නං වත්තා පුච්ඡිතාපි නාභොසි. ධම්මදින්නො එසො
 භවෙය්‍යාති ඤාත්වා පන පඤ්ඤං පුච්ඡිංසු. සො පුච්ඡිතපඤ්ඤෙ තිණ්හෙන අසිතා
 කුමුදනාලකලාපං විය ඡින්දිත්වා පාදඬ්ගුලියා මහාපථවිං පහරි. භන්තෙ අයං
 අවෙතනා මහාපථවීපි ධම්මදින්නස්ස ගුණං ජානාති. තුම්භෙ පන න ජානිත්ථාති
 ච වත්වා ඉමං ගාථමාහ —

“අවෙනනායං පථවී, විජානාති ගුණාගුණං;

සවෙනනාථ ඛො භන්තෙ, න ජානාථ ගුණාගුණං”න්ති.

තාවදෙව ච ආකාසෙ අබ්භුග්ගන්ත්වා තලඛගරතිස්සපබ්බතමෙව අගමාසී. එවං කාරකස්සෙව අධිමානො උප්පජ්ජති. තස්මා භගවා තාදිසානං භික්ඛූනං වසෙන ඤානං විභජන්තො යානං ඛො පනෙනන්ති ආදිමාහ.

තස්සත්ථො, අත්ථෙතං කාරණං, නො නත්ථී. යෙන ඉධෙකච්චො භික්ඛූ ඛාහිරපරිබ්බාජකෙහි සාධාරණං විචිච්චෙව කාමෙහි...පෙ.... පයමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරෙය්‍ය, යං පන තස්ස එවමස්ස සල්ලෙබ්බෙන විහරාමීති, යං පටිපත්තිවිධානං කිලෙසෙ සංලිබ්බති, තෙනාහං විහරාමීති, තං න යුජ්ජති, න හි අධිමානිකස්ස භික්ඛූනො ඤානං සල්ලෙබ්බො වා සල්ලෙබ්බපටිපදා වා භොති. කස්මා? අවිපස්සනාපාදකත්තා. න හි සො ඤානං සමාපජ්ජන්ත්වා තතො වුට්ඨාය සඬබ්බරෙ සම්මසති, ඤානං පනස්ස විත්තෙකග්ගමත්තං කරොති, දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරො භොති. තස්මා තමත්ථං දස්සෙන්තො භගවා “න ඛො පනෙන, චුන්ද, අරියස්ස විනයෙ සල්ලෙබ්බා වුච්චන්ති, දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරා එතෙ අරියස්ස විනයෙ වුච්චන්ති”ති ආහ.

තත්ථ එතෙති ඤානධම්මවසෙන බහුවචනං වෙදිතබ්බං, එතෙ පයමජ්ඣානධම්මාති චුත්තං භොති. සමාපත්තිවසෙන වා, එකමිපි හි පයමජ්ඣානං පුනප්පුනං සමාපත්තිවසෙන පවත්තත්තා බහුත්තං ගච්ඡති. ආරම්මණවසෙන වා, එකමිපි හි පයමජ්ඣානං පථවීකසිණාදීසු පවත්තිවසෙන බහුත්තං ගච්ඡතීති. එස නයො දුතියතතියචතුත්ථජ්ඣානෙසු. ආරුප්පඤානෙසු පන ආරම්මණභෙදාභාවතො පුරිමකාරණද්වයවසෙනෙව බහුවචනං වෙදිතබ්බං.

යස්මා වෙනෙසං අඬගානිපි සන්තානි ආරම්මණානිපි, නිබ්බූතානි වෙව සුබ්බමානි වාති චුත්තං භොති, තස්මා තානි සන්තා එතෙ විහාරානි එවං චුත්තානීති වෙදිතබ්බානි. අයං තාව තෙසං චතුත්තමිපි සාධාරණා වණ්ණනා. විසෙසවණ්ණනා පන “සබ්බසො රූපසඤ්ඤාන”න්ති ආදිපදානුසාරතො චත්තබ්බා සියා. සා විසුද්ධිමග්ගෙ සබ්බාකාරෙන චුත්තායෙව.

83. එවං යස්මා අධිමානිකස්ස භික්ඛූනො ඤානවිහාරො අවිපස්සනාපාදකත්තා සල්ලෙබ්බවිහාරො න භොති, න හි සො ඤානං සමාපජ්ජන්ත්වා තතො වුට්ඨාය සඬබ්බරෙ සම්මසති, විත්තෙකග්ගකරො දිට්ඨධම්මෙ සුඛවිහාරො පනස්ස භොති, තස්මා තමත්ථං දස්සෙන්තො රූපජ්ඣානානි ච අරූපජ්ඣානානි ච

විහජිත්වා ඉදානි ච යත්ථ සල්ලෙබ්බො කාතබ්බො චතුචත්තාලීසාය ආකාරෙහි, තඤ්ච චත්ථං තඤ්ච සල්ලෙබ්බං දස්සෙන්නො ඉධ බො පන චොතිආදිමාහ.

කස්මා පන “අට්ඨහි සමාපත්තීහි අවිහිංසාදයො සල්ලෙබ්බො”ති චුත්තා? ලොකුත්තරපාදකත්තා. බාහිරකානඤ්ඤි අට්ඨ සමාපත්තියො චට්ඨපාදකායෙව. සාසනෙ සරණගමනමිපි ලොකුත්තරපාදකං, පගෙව අවිහිංසාදයො. ඉමිනායෙව ච සුත්තෙන වෙදිතබ්බං “යථා බාහිරකස්ස අට්ඨසමාපත්තිලාභිනො පඤ්චාහිඤ්ඤස්සාපි දින්නදානතො සාසනෙ තිසරණගතස්ස දින්නදානං මහජ්ජලතරං හොති”ති. ඉදඤ්ඤි සන්ධාය දක්ඛිණාවිසුද්ධිසුත්තෙ “බාහිරකෙ කාමෙසු චිතරාගෙ දානං දත්වා කොට්ඨකසහස්සගුණා පාටිකඨබ්බිතබ්බා. සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නො දානං දත්වා අසඨබ්බෙය්‍යා අප්පමෙය්‍යා දක්ඛිණා පාටිකඨබ්බිතබ්බා, කො පන වාදො සොතාපන්නො”ති චුත්තං (ම. නි. 3.379). සරණගමනතො පට්ඨාය හි තත්ථ සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නො අධිජ්ජෙතොති, අයං තාවෙත්ථ පාළියොජනා.

අනුපදවණ්ණනායං පන ඉධානි විහිංසාදිවත්ථුදිපනමෙතං. බො පනාති නිපාතමත්තං. චොති කරණත්ථෙ සාමිවචනං, අයං පන සඨබ්බෙපත්ථො, යදෙන “පරෙ විහිංසකා හවිස්සන්ති”තිආදිනා නයෙන විහිංසාදිවත්ථං වදාම. ඉධ, චුන්ද, තුම්හෙහි සල්ලෙබ්බො කාතබ්බොති.

ඵවං සඨබ්බෙපතො චත්වා ඉදානි විත්ථාරෙන්නො “පරෙ විහිංසකා හවිස්සන්ති, මයමෙත්ථ අවිහිංසකා හවිස්සාමාති සල්ලෙබ්බො කරණීයො”තිආදිමාහ.

තත්ථ පරෙති යෙ කෙචි ඉමං සල්ලෙබ්බමනනුයුත්තා. විහිංසකා හවිස්සන්තීති පාණිනා වා ලෙඨඩුනා වාතිආදීහි සත්තානං විහෙසකා හවිස්සන්ති. මයමෙත්ථ අවිහිංසකා හවිස්සාමාති මයං පන යත්ථෙව චත්ථුස්මිං පරෙ ඵවං විහිංසකා හවිස්සන්ති, ඵත්ථෙව අවිහිංසකා හවිස්සාම, අවිහිංසං උප්පාදෙත්වා විහරිස්සාම. ඉති සල්ලෙබ්බො කරණීයොති ඵවං තුම්හෙහි සල්ලෙබ්බො කාතබ්බො. සල්ලෙබ්බොති ච ඉධ අවිහිංසාව වෙදිතබ්බා. අවිහිංසා හි විහිංසං සල්ලෙබ්බති, තං ඡින්නති, තස්මා සල්ලෙබ්බොති චුච්චති. ඵස නයො සබ්බත්ථං. අයං පන විසෙසො. පරෙ මිච්ඡාදිට්ඨිති ඵත්ථ කම්මපථානං අන්තමිච්ඡාදිට්ඨිඤ්ච මිච්ඡත්තානං ආදිමිච්ඡාදිට්ඨිඤ්ච මිස්සෙත්වා දිට්ඨි චුත්තාති වෙදිතබ්බා. තථා මයමෙත්ථ සම්මාදිට්ඨිති චුත්තට්ඨානෙ සම්මාදිට්ඨි. ඵත්ථ ච කම්මපථකථා විත්ථාරතො සම්මාදිට්ඨිසුත්තෙ ආවි හවිස්සති. මිච්ඡත්තෙසු මිච්ඡාදිට්ඨිආදයො ද්වෙධාවිතක්කෙ.

අයං පනෙත්ථ සඨබ්බෙපො, පාණං අතිපාතෙන්තිති පාණානිපාතී පාණසාතකාති අත්ථො. අදින්නං ආදියන්තිති අදින්නාදායී, පරස්ස භාරිතොති අත්ථො. අබ්බන්තං භීතං ලාමකධම්මං වරන්තිති අබ්බන්තවාරී, මෙටුනධම්මපටිපෙවකාති අත්ථො. බ්බන්තං සෙට්ඨං පටිපදං වරන්තිති බ්බන්තවාරී, මෙටුනා පටිවිරතාති අත්ථො. එත්ථ ච බ්බන්තවරියං සල්ලෙබ්බොති වෙදිතබ්බං. බ්බන්තවරියඤ්ඤි අබ්බන්තවරියං සල්ලෙබ්බති. මුසා වදන්තිති මුසාවාදී, පරෙසං අත්ථහඤ්ජනකං තුච්ඡං අලිකං වාවං භාසිතාරොති අත්ථො. පිසුණා වාවා එතෙසන්ති පිසුණුවාවා. පරෙසං මම්මච්ඡෙදිකා ඵරුසා වාවා එතෙසන්ති ඵරුසාවාවා. සම්ඵං නිරත්ථකවචනං පලපන්තිති සම්ඵප්පලාපී. අභිජ්ඣායන්තිති අභිජ්ඣාලු, පරහණ්ඩලුබ්බනසීලාති අත්ථො. ඛ්‍යාපන්නං පුතිභූතං විත්තමෙතෙසන්ති ඛ්‍යාපන්නචිත්තා. මිච්ඡා පාපිකා විඤ්ඤුගරහිතා එතෙසං දිට්ඨිති මිච්ඡාදිට්ඨි, කම්මපට්ඨපරියාපන්නාය නත්ථී දින්නන්තිආදිවත්ථුකාය, මිච්ඡත්තපරියාපන්නාය අනියායානිකදිට්ඨියා ච සමන්තාගතාති අත්ථො. සම්මා සොහනා විඤ්ඤුප්පසත්ථා එතෙසං දිට්ඨිති සම්මාදිට්ඨි, කම්මපට්ඨපරියාපන්නාය අත්ථී දින්නන්තිආදිකාය කම්මස්සකතාදිට්ඨියා, සම්මත්තපරියාපන්නාය මග්ගදිට්ඨියා ච සමන්තාගතාති අත්ථො.

මිච්ඡාසඬකප්පාති අයාථාවඅනියායානිකඅකුසලසඬකප්පා. එස නයො මිච්ඡාවාවාතිආදීසු. අයං පන විසෙසො, මිච්ඡාසඬකප්පාදයො විය හි මිච්ඡාසති නාම පාටිඵක්කො කොට්ඨි ධම්මො නත්ථී, අතීතං පන විත්තයතො පවත්තානං චතුන්නම්පි අකුසලක්ඛන්ධානමෙතං අධිවචනං. යම්පි චුත්තං භගවතා – “අත්ථෙසා, හික්ඛවෙ, අනුස්සති, නෙසා නත්ථීති වදාමි, පුත්තලාභං වා, හික්ඛවෙ, අනුස්සරතො, ධනලාභං වා, හික්ඛවෙ, අනුස්සරතො, යසලාභං වා, හික්ඛවෙ, අනුස්සරතො”ති, තම්පි තං තං විත්තෙන්තස්ස සතිපතිරූපකෙන උප්පත්තිං සන්ධාය චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. මිච්ඡාඤාණීති එත්ථ ච මිච්ඡාඤාණන්ති පාපකිරියාසු උපායවිත්තාවසෙන පාපං කත්වා “සුකතං මයා”ති පච්චවෙක්ඛණාකාරෙන ච උප්පන්නො මොහො වෙදිතබ්බො, තෙන සමන්තාගතා පුග්ගලා මිච්ඡාඤාණී. සම්මාඤාණීති එත්ථ පන එකූනචිසතිහෙදං පච්චවෙක්ඛණාඤාණං “සම්මාඤාණ”න්ති චුච්චති, තෙන සමන්තාගතා පුග්ගලා සම්මාඤාණී. මිච්ඡාවිමුත්තිති අවිමුත්තායෙව සමානා “විමුත්තා මය”න්ති එවංසඤ්ඤිතො, අවිමුත්තියං වා විමුත්තිසඤ්ඤිතො. තත්‍රායං වචනත්ථො, මිච්ඡා පාපිකා විපරිතා විමුත්ති එතෙසං අත්ථීති මිච්ඡාවිමුත්ති. මිච්ඡාවිමුත්තිති ච යථාචුත්තෙනාකාරෙන පවත්තානං අකුසලක්ඛන්ධානමෙතං අධිවචනං. ඵලසම්පයුත්තාති පන සම්මාදිට්ඨිආදීති අට්ඨකථානි යපෙත්වා සෙසධම්මා සම්මාවිමුත්තිති වෙදිතබ්බො. සා ච මිච්ඡාවිමුත්ති. සල්ලිබ්බත්වා

ධීතත්තා සල්ලෙබොති වෙදිතබ්බා. තත්ථ නියොජෙන්නො ආහ “මයමෙත්ථ සම්මාවිමුත්ති භවිස්සාමාති සල්ලෙබො කරණියො”ති.

ඉතො පරාති තිණි නිවරණවසෙන චුත්තාති. අභිජ්ඣාලු ඛ්‍යාපන්නචිත්තාති එවං කම්මපටෙසු චුත්තත්තා පනෙත්ථ පට්ඨානි ද්වෙ නිවරණාති න චුත්තාතිති වෙදිතබ්බාති. තත්ථ ටීනමිද්ධෙන පරිසුට්ඨිතා අභිභූතාති ටීනමිද්ධපරිසුට්ඨිතා. උද්ධච්චෙන සමන්තාගතාති උද්ධතා. විචින්නා කිච්ඡන්ති න සක්කොන්ති සන්නිට්ඨානං කාතුන්ති විචිකිච්ඡී. කොධනාතිආදීනි දස චිත්තස්ස උපක්කිලෙසවසෙන චුත්තාති. තත්ථ කොධාදීසු යං චත්තබ්බං සියා, තං සබ්බං ධම්මදායාදචත්ථසුත්තෙසු චුත්තං. අයං පනෙත්ථ චචනත්ථො – කොධනාති කුජ්ඣකසීලා. උපනාහීති උපනාහනසීලා, උපනාහො වා එතෙසං අත්ථිති උපනාහී. තථා මක්ඛි පලාසි ව. ඉස්සන්තිති ඉස්සුකී. මච්ඡරායන්තිති මච්ඡරී, මච්ඡෙරං වා එතෙසං අත්ථිති මච්ඡරී. සය්යන්තිති සයා, න සම්මා භාසන්තිති චුත්තං හොති, කෙරාටිකයුත්තානමෙතං අධිවචනං. මායා එතෙසං අත්ථිති මායාවී. ථම්හසමඤ්චිතාය ථද්ධා. අතිමානයොගෙන අතිමානී. චුත්තපච්චනීකනයෙන සුක්කපක්ඛො වෙදිතබ්බො.

දුබ්බවාති චත්තුං දුක්ඛා කිඤ්චි චුච්චමානා න සහන්ති. තබ්බිපරිතා සුවවා. දෙවදත්තාදිසදිසා පාපකා මිත්තා එතෙසන්ති පාපමිත්තා. බුද්ධා වා සාරිපුත්තාදිසදිසා වා කල්‍යාණා මිත්තා එතෙසන්ති කල්‍යාණමිත්තා. කායදුච්චරිතාදීසු චිත්තවොස්සග්ගවසෙන පමත්තා. විපරිතා අප්පමත්තාති වෙදිතබ්බා. ඉමානි තිණි පකිණ්ණකවසෙන චුත්තාති. අස්සද්ධාතිආදීනි සත්ත අසද්ධම්මවසෙන. තත්ථ තිසු චත්ථුසු සද්ධා එතෙසං නත්ථිති අස්සද්ධා. සුක්කපක්ඛෙ සද්දහන්තිති සද්ධා, සද්ධා වා එතෙසං අත්ථිතිපි සද්ධා. නත්ථි එතෙසං හිරිති අහිරිකා, අකුසලසමාපත්තියා අප්ඵලච්ඡමානානමෙතං අධිවචනං. හිරි එතෙසං මනෙ, හිරියා වා යුත්තමනාති හිරිමනා. න ඔත්තප්පන්තිති අනොත්තප්පී, අකුසලසමාපත්තියා න භායන්තිති චුත්තං හොති. තබ්බිපරිතා ඔත්තප්පී. අප්පං සුතමෙතෙසන්ති අප්පස්සුතා, අප්පන්ති ව ථොකන්ති න ගහෙතබ්බං, නත්ථිති ගහෙතබ්බං. “අප්පස්සුතා”ති හි නිස්සුතා සුතවිරහිතා චුච්චන්ති. බහු සුතමෙතෙසන්ති බහුස්සුතා, තථාගතභාසිතං එකමිපි ගාථං යාථාවතො ඤත්වා අනුරූපපටිපන්නානමෙතං අධිවචනං. කුච්ඡිතා සිද්ධන්තිති කුච්ඡිතා, හීනවිරියානමෙතං අධිවචනං. ආරද්ධං වීරියමෙතෙසන්ති ආරද්ධවීරියා, සම්මප්පධානසුත්තානමෙතං අධිවචනං, මුට්ඨා සති එතෙසන්ති මුට්ඨස්සතී, නට්ඨස්සතීති චුත්තං හොති. උපට්ඨිතා සති එතෙසන්ති උපට්ඨිතස්සතී, නිච්චං ආරම්මණාහිමුඛප්පචත්තසතිනමෙතං අධිවචනං. දුට්ඨා පඤ්ඤා එතෙසන්ති

දුප්පඤ්ඤා, නට්ඨපඤ්ඤානි චුත්තං හොති. පඤ්ඤාය සම්පන්නානි පඤ්ඤාසම්පන්නා, පඤ්ඤානි ච ඉධ විපස්සනාපඤ්ඤා වෙදිතබ්බා. විපස්සනාසම්භාරො හි පරිපූරො ඉමස්මිං යානෙ ආගතො, තස්මා විපස්සනාපඤ්ඤාව අයන්ති පොරාණානං ආණා.

ඉදානි එකමෙව ලොකුත්තරගුණානං අත්තරායකරං අනියානිකදිට්ඨිං තීහාකාරෙහි දස්සෙත්තො සන්දිට්ඨිපරාමාසිතිආදිමාහ. තත්ථ සන්දිට්ඨිං පරාමසන්නිති සන්දිට්ඨිපරාමාසි. ආධානං ගණ්හන්තිති ආධානග්ගාහී, ආධානන්ති දළ්භං චුච්චති, දළ්භග්ගාහීති අත්ථො. යුත්තකාරණං දිස්වාච ලද්ධිං පටිනිස්සජ්ජන්තිති පටිනිස්සග්ගී, දුක්ඛෙන කිච්ඡෙන කසිරෙන බහුමිපි කාරණං දස්සෙත්වා න සක්කා පටිනිස්සග්ගං කාතුන්ති දුප්පටිනිස්සග්ගී, යෙ අත්තතො උප්පන්නං දිට්ඨිං ඉදමෙව සච්චන්ති දළ්භං ගණ්හිත්වා අපි බුද්ධාදීහි කාරණං දස්සෙත්වා චුච්චමානා න පටිනිස්සජ්ජන්ති, තෙසමෙනං අධිවචනං. තාදිසා හි පුග්ගලා යං යදෙව ධම්මං වා අධම්මං වා ගණ්හන්ති, තං සබ්බං “එවං අම්භාකං ආචරියෙහි කපීතං, එවං අම්භෙහි සුත්ත”න්ති කුම්මොව අඬගානි සකෙ කපාලෙ අත්තොයෙව සමොදහන්ති, කුම්භීලග්ගාහං ගණ්හන්ති න විස්සජ්ජන්ති. චුත්තවිපරියායෙන සුක්කපක්ඛො වෙදිතබ්බො.

84. එවං චතුචත්තාලියාය ආකාරෙහි සල්ලෙඛං දස්සෙත්වා ඉදානි තස්මිං සල්ලෙඛෙ විත්තුප්පාදස්සාපි බහුපකාරතං දස්සෙතුං විත්තුප්පාදමිපි බො අහන්තිආදිමාහ.

තස්සත්ථො, අහං, චුන්ද, කුසලෙසු ධම්මෙසු විත්තුප්පාදමිපි බහුපකාරං වදාමි, යා පනෙතා කායෙන ච වාචාය ච අනුචිධියනා, යථා පයමං චිත්තං උප්පන්නං, තථෙව තෙසං ධම්මානං කායෙන කරණං, වාචාය ච “කරොථා”ති ආණාපනං වා, උග්ගහපරිපුච්ඡාදීනි වා, තත්ථ වාදොයෙව කො, එකන්තබ්බපකාරායෙව හි තා අනුචිධියනාති දස්සෙති. කස්මා පනෙත්ථ විත්තුප්පාදොපි බහුපකාරොති? එකන්තහිතසුඛාවහන්තා අනුචිධියනානං හෙතුත්තා ව.

“දානං දස්සාමි”ති හි විත්තුප්පාදො සයමිපි එකන්තහිතසුඛාවහො අනුචිධියනානමිපි හෙතු, එවඤ්ඤි උප්පන්නචිත්තත්තායෙව දුතියදිවසෙ මහාවිථිං පිදහිත්වා මහාමණ්ඩපං කත්වා හික්ඛුසතස්ස වා හික්ඛුසහස්සස්ස වා දානං දෙති, “හික්ඛුසඬ්ඨං නිමන්තෙථ පුජෙථ පරිවිසථා”ති පරිජනෙ ආණාපෙති. එවං “සඬ්ඨස්ස විවරං සෙනාසනං හෙසජ්ජං දස්සාමි”ති විත්තුප්පාදො සයමිපි එකන්තහිතසුඛාවහො අනුචිධියනානමිපි හෙතු, එවං උප්පන්නචිත්තත්තායෙව හි විවරාදීනි අභිසංඛරොති දෙති දාපෙති ව. එස නයො සරණගමනාදීසු.

“සරණං ගච්ඡාමි”ති හි චිත්තං උප්පාදෙත්වා පච්ඡා කායෙන වා වාචාය වා සරණං ගණ්හාති. තථා “පඤ්චඩ්ඨං අට්ඨඩ්ඨං දසඩ්ඨං වා සීලං සමාදිග්ගිස්සාමි”ති චිත්තං උප්පාදෙත්වා කායෙන වා වාචාය වා සමාදියති, “පබ්බජිත්වා චතුස්ස සීලෙස්ස පතිට්ඨනිස්සාමි”ති ච චිත්තං උප්පාදෙත්වා කායෙන වාචාය ච පුරෙතබ්බං සීලං පුරෙති. “බුද්ධච්චනං උග්ගහෙස්සාමි”ති චිත්තං උප්පාදෙත්වා ඵකං වා නිකායං ද්වෙ වා තයො වා චත්තාරො වා පඤ්ච වා නිකායෙ වාචාය උග්ගණ්හාති. ඵං ධූතභිගසමාදාන-කම්මට්ඨානුග්ගහ-කසිණපරිකම්ම-කුමාරසමාපත්තිවිපස්සනාමග්ගඵල-පච්චෙකබ්බොධි-සම්මාසම්බොධිවසෙන නෙතබ්බං.

“බුද්ධො භවිස්සාමි”ති හි චිත්තඋප්පාදො සයම්පි ඵකන්තනිතසුඛාවහො අනුචිධියනානම්පි හෙතු, ඵචඤ්ඤි උප්පන්නචිත්තත්තායෙව අපරෙන සමයෙන කප්පසතසහස්සාධිකානි චත්තාරි අසඬ්ඛෙය්‍යානි කායෙන වාචාය ච පාරම්මො පුරෙත්වා සදෙවකං ලොකං තාරෙත්තො විවරති. ඵං පබ්බජිතං චිත්තඋප්පාදොපි බහුපකාරො. කායවාචාහි පන අනුචිධියනා අතිබහුපකාරායෙවාති වෙදිතබ්බං.

ඵං කුසලෙස්ස ධම්මෙස්ස චිත්තඋප්පාදස්සාපි බහුපකාරතං දස්සෙත්වා ඉදානි තත්ථ නියොජෙත්තො “තස්මා තිහ චුන්දා”තිආදිමාහ. තං අත්ථතො පාකට්මෙව.

85. ඵං චතුචත්තාලීසාය ආකාරෙහි දස්සිතෙ සල්ලෙබ්බෙ චිත්තඋප්පාදස්සාපි බහුපකාරතං දස්සෙත්වා ඉදානි තස්සෙව සල්ලෙබ්බස්ස හිතාධිගමාය මග්ගභාවං දස්සෙත්තො සෙය්‍යථාපීතිආදිමාහ.

තස්සත්ථො, යථා නාම, චුන්ද, බාණුකණ්ටකපාසාණාදීහි විසමො මග්ගො භවෙය්‍ය, තස්ස පරික්කමනාය පරිවජ්ජනත්ථාය අඤ්ඤො සුපරිකම්මකතො විය භූමිභාගො සමො මග්ගො භවෙය්‍ය, යථා ච රුක්ඛමූලපාසාණපපාතකුම්භීලමකරාදි පරිබ්‍යාකුලං විසමං තිත්ථමස්ස, තස්ස පරික්කමනාය පරිවජ්ජනත්ථාය අඤ්ඤං අවිසමං අනුපුබ්බගම්භිරං සොපානඵලකසදිසං තිත්ථං භවෙය්‍ය, යං පටිපන්නො සුබ්බෙනෙව තං නදිං වා තලාකං වා අජ්ඣොගාහෙත්වා න්හායෙය්‍ය වා උත්තරෙය්‍ය වා, ඵචමෙව බො, චුන්ද, විසමමග්ගවිසමතිත්ථසදිසාය විහිංසාය සමන්තාගතස්ස විහිංසකපුග්ගලස්ස සමමග්ගසමතිත්ථසදිසා අවිහිංසා හොති පරික්කමනාය. යථෙව හි විසමමග්ගතිත්ථපරිවජ්ජනත්ථාය සමො මග්ගො ච තිත්ථඤ්ච පටියත්තං, ඵං විහිංසාපරිවජ්ජනත්ථාය අවිහිංසා පටියත්තා, යං පටිපන්නො සුබ්බෙනෙව මනුස්සගතිං වා දෙවගතිං වා අජ්ඣොගාහෙත්වා සම්පත්තිං වා අනුභවෙය්‍ය උත්තරෙය්‍ය වා ලොකා. ඵනෙනෙව උපායෙන සබ්බපදානි යොජෙතබ්බානි.

86. එවං තස්සෙව හිතාධිගමාය මග්ගභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි උපරිභාගභිගමනීයතං දස්සෙත්තො, සෙය්‍යථාපීතිආදිමාහ.

තස්සත්ථො, යථා නාම, චුන්ද, යෙ කෙච් අකුසලා ධම්මා පටිසන්ධියා ජනකා වා අජනකා වා, දින්නායපි පටිසන්ධියා විපාකජනකා වා අජනකා වා, සබ්බෙ තෙ ජාතිවසෙන අධොභාගභිගමනීයාති එවංනාමාව භොන්ති, විපාකකාලෙ අනිට්ඨාකත්තවිපාකත්තා. යථා ච යෙ කෙච් කුසලා ධම්මා පටිසන්ධියා ජනකා වා අජනකා වා දින්නායපි පටිසන්ධියා විපාකජනකා වා අජනකා වා, සබ්බෙ තෙ ජාතිවසෙන උපරිභාගභිගමනීයාති එවංනාමාව භොන්ති, විපාකකාලෙ ඉට්ඨකත්තවිපාකත්තා, එවමෙව ඛො, චුන්ද, විහිංසකස්ස...පෙ.... උපරිභාගායාති. තත්‍රායං ඔපම්මසංසන්දනා - යථා සබ්බෙ අකුසලා අධොභාගභිගමනීයා, එවං විහිංසකස්ස එකා විහිංසාපි. යථා ච සබ්බෙ කුසලා උපරිභාගභිගමනීයා, එවං අවිහිංසකස්ස එකා අවිහිංසාපි. එතෙනෙව උපායෙන අකුසලං අකුසලෙන කුසලඤ්ච කුසලෙන උපමෙතබ්බං, අයං කිරෙත්ථ අධිජ්ජායොති.

87. එවං තස්සෙව සල්ලෙඛස්ස උපරිභාගභිගමනීයතං දස්සෙත්වා ඉදානි පරිනිබ්බාපනෙ සමත්ථභාවං දස්සෙතුං සො වත චුන්දාතිආදිමාහ. තත්ථ සොති චුත්තජ්ජකාරපුග්ගලනිද්දෙසො. තස්ස යොති ඉමං උද්දෙසවචනං ආහරිත්වා යො අත්තනා පලිපපලිපන්තො, සො වත, චුන්ද, පරං පලිපපලිපන්තං උද්ධරිස්සතීති එවං සබ්බපදෙසු සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. පලිපපලිපන්තොති ගම්භීරකද්දමෙ නිමුග්ගො චුච්චති, නො ච ඛො අරියස්ස චිනයෙ. අරියස්ස පන චිනයෙ පලිපන්ති පඤ්ච කාමගුණා චුච්චන්ති. පලිපන්තොති තත්ථ නිමුග්ගො බාලපුපුජ්ජනො, තස්මා එවමෙත්ථ අත්ථයොජනා වෙදිතබ්බා. යථා, චුන්ද, කොච් පුරිසො යාව නාසිකග්ගා ගම්භීරෙ කද්දමෙ නිමුග්ගො අපරං තත්ථෙව නිමුග්ගං හත්ථෙ වා සීසෙ වා ගහෙත්වා උද්ධරිස්සතීති නෙතං යානං විජ්ජති, න හි තං කාරණමත්ථී, යෙන සො තං උද්ධරිත්වා ථලෙ පතිට්ඨපෙය්‍ය, එවමෙව යො අත්තනා පඤ්චකාමගුණපලිපෙ පලිපන්තො, සො වත පරං තථෙව පලිපපලිපන්තං උද්ධරිස්සතීති නෙතං යානං විජ්ජති.

තත්ථ සියා අයුත්තමෙතං, පුපුජ්ජනානම්පි හික්ඛුහික්ඛුනීඋපාසකඋපාසිකානං ධම්මදෙසනං සුත්වා භොන්තියෙව ධම්මං. අභිසමෙතාරො, තස්මා පලිපපලිපන්තො උද්ධරතීති, තං න තථා දට්ඨබ්බං. භගවායෙව හි තත්ථ උද්ධරති, පසංසාමත්තමෙව පන ධම්මකථිකා ලහන්ති රඤ්ඤො පහිතලෙඛවාචකො විය. යථා හි රඤ්ඤො පච්චන්තජනපදෙ පහිතං ලෙඛං තත්ථ මනුස්සා ලෙඛං වාවෙතුං අජානන්තා යො වාවෙතුං ජානාති, තෙන

වාචාපෙත්වා තමත්ථං සුත්වා “රඤ්ඤො ආණා”ති ආදරෙන සම්පාදෙන්ති, න ච නෙසං හොති “ලෙඛවාචකස්ස අයං ආණා”ති. ලෙඛවාචකො පන “විස්සට්ඨාය වාචාය වාචෙසි අනෙලගළායා”ති පසංසාමත්තමෙව ලභති, එවමෙව කිඤ්චාපි සාරිපුත්තපභූතයො ධම්මකථිකා ධම්මං දෙසෙන්ති, අථ බො ලිඛිතපණ්ණවාචකො විය තෙ හොන්ති. භගවතොයෙව පන සා ධම්මදෙසනා රඤ්ඤො ආණා විය. යෙ ච තං සුත්වා ධම්මං අභිසමෙන්ති, තෙ භගවායෙව උද්ධරතිති වෙදිතබ්බො. ධම්මකථිකා පන “විස්සට්ඨාය වාචාය ධම්මං දෙසෙන්ති අනෙලගළායා”ති පසංසාමත්තමෙව ලභන්තිති. තස්මා යුත්තමෙවෙතන්ති. චුත්තවිපරියායෙන සුක්කපක්ඛො වෙදිතබ්බො.

අදන්තො අවිනීතො අපරිනිබ්බුතොති එත්ථ පන අනිබ්බිසතාය අදන්තො. අසික්ඛිතවිනයතාය අවිනීතො. අනිබ්බුතකිලෙසතාය අපරිනිබ්බුතොති වෙදිතබ්බො. සො තාදිසො පරං දමෙස්සති, නිබ්බිසං කරස්සති, විනෙස්සති වා තිස්සො සික්ඛා සික්ඛාපෙස්සති, පරිනිබ්බාපෙස්සති වා තස්ස කිලෙසෙ නිබ්බාපෙස්සතිති නෙතං යානං විජ්ජති. චුත්තවිපරියායෙන සුක්කපක්ඛො වෙදිතබ්බො.

එවමෙව බො, චුන්ද, විහිංසකස්ස...පෙ.... පරිනිබ්බානායාති එත්ථ පන එවමත්ථො වෙදිතබ්බො – යථා හි අත්තනා අපලිපපලිපන්නො පරං පලිපපලිපන්නං උද්ධරස්සති, දන්තො දමෙස්සති, විනීතො විනෙස්සති, පරිනිබ්බුතො පරිනිබ්බාපෙස්සතිති යානමෙතං විජ්ජති. කිං පන තන්ති? අපලිපපලිපන්නත්තං, දන්තත්තං විනීතත්තං පරිනිබ්බුතත්තඤ්ච, එවමෙව බො, චුන්ද, විහිංසකස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස අවිහිංසා හොති පරිනිබ්බානාය. කිං චුත්තං හොති? යො අත්තනා අවිහිංසකො, තස්ස යා අවිහිංසා, අයං යා එසා විහිංසකස්ස පරස්ස විහිංසා, තස්සා පරිනිබ්බානාය හොති, අත්තනා හි අවිහිංසකො පරස්ස විහිංසාවෙතනං නිබ්බාපෙස්සතිති යානමෙතං විජ්ජති. කිං පන තන්ති? අවිහිංසකත්තමෙව. යඤ්චි යෙන අත්තනා අධිගතං හොති, සො පරං තදත්ථාය සමාදායෙතුං සක්කොතිති.

අථ වා යථා අත්තනා අපලිපන්නො දන්තො විනීතො පරිනිබ්බුතො පරං පලිපපලිපන්නං අදන්තං අවිනීතං අපරිනිබ්බුතඤ්ච උද්ධරස්සති දමෙස්සති විනෙස්සති පරිනිබ්බාපෙස්සතිති යානමෙතං විජ්ජති, එවමෙව විහිංසකස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස විහිංසාපහානාය මග්ගං භාවයතො උප්පන්නා අවිහිංසා හොති පරිනිබ්බානාය. පරිනිබ්බුතො විය හි අපරිනිබ්බුතං අවිහිංසාවෙතනාව විහිංසාවෙතනං පරිනිබ්බාපෙතුං සමත්ථා. එතමත්ථං දස්සෙන්තො “එවමෙව බො, චුන්දා”ති ආදිමාහාති එවමත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. යථා වෙත්ථ, එවං සබ්බපදෙසු. අනිවිත්ථාරභයෙන පන අනුපදෙයොජනා න කතාති.

88. එවං තස්ස පරිනිබ්බාපනෙ සමත්ථභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි තං දෙසනං නිගමෙත්වා ධම්මපට්ටපත්තියං නියොජෙතුං ඉති බො, චුන්දාතිආදිමාහ. තත්ථ සල්ලෙඛපරියායොති සල්ලෙඛකාරණං. එස නයො සබ්බත්ථ එත්ථ අවිහිංසාදයො එව විහිංසාදීනං සල්ලෙඛනතො සල්ලෙඛකාරණං. තෙසං වසෙන චිත්තස්ස උප්පාදෙනබ්බතො චිත්තූපාදකාරණං, විහිංසාදි, පරික්කමනස්ස හෙතුතො පරික්කමනකාරණං, උපරිභාගනිජ්ඣාදනතො උපරිභාගකාරණං, විහිංසාදීනං පරිනිබ්බාපනතො පරිනිබ්බානකාරණන්ති වෙදිතබ්බා. හිතෙසිනාති හිතං එසන්තෙන. අනුකම්පකෙනාති අනුකම්පමානෙන. අනුකම්පං උපාදායාති අනුකම්පං චිත්තෙන පරිග්ගහෙත්වා, පරිච්චාතිපි චුත්තං හොති. කතං වො තං මයාති තං මයා ඉමෙ පඤ්ච පරියායෙ දස්සෙත්තෙන තුම්භාකං කතං. එත්තකමෙව හි අනුකම්පකස්ස සත්ථු කිච්චං, යදිදං අවිපරිතධම්මදෙසනා. ඉතො පරං පන පට්ටපත්ති නාම සාවකානං කිච්චං. තෙනාහ එතානි, චුන්ද, රුක්ඛමූලානි...පෙ.... අම්භාකං අනුසාසනීති.

තත්ථ ච රුක්ඛමූලානීති ඉමිනා රුක්ඛමූලසෙනාසනං දස්සෙති. සුඤ්ඤාගාරානීති ඉමිනා ජනවිචිත්තට්ඨානං. උභයෙනාපි ච යොගානුරූපසෙනාසනමාවික්ඛති, දායජ්ජං නියානෙති. ඤායථාති ආරම්මණුපනිජ්ඣානෙන අට්ඨතිංසාරම්මණානි, ලක්ඛණුපනිජ්ඣානෙන ච අනිච්චාදිතො ඛන්ධායතනාදීනි උපනිජ්ඣායථ, සමථඤ්ච විපස්සනඤ්ච වඩ්චෙඨාති චුත්තං හොති. මා පමාදත්ථාති මා පමජ්ජිත්ථ. මා පච්ඡා විජ්ජපිසාරිතො අහුවත්ථාති යෙ හි පුබ්බෙ දහරකාලෙ, ආරොග්ගකාලෙ, සත්තසප්පායාදිසම්පත්තිකාලෙ, සත්ථු සම්මුඛිභාවකාලෙ ච යොනියොමනසිකාරවිරහිතා රත්තින්දිවං මඬිගුලහත්තා හුත්වා සෙය්‍යසුඛං මිද්ධසුඛමනුභොන්තා පමජ්ජන්ති, තෙ පච්ඡා ජරාකාලෙ, රොගකාලෙ, මරණකාලෙ, විපත්තිකාලෙ, සත්ථු පරිනිබ්බුතකාලෙ ච තං පුබ්බෙ පමාදවිහාරං අනුස්සරන්තා, සප්පට්ඨසන්ධිකාලකිරියඤ්ච භාරියං සම්පස්සමානා විජ්ජපිසාරිතො හොන්ති, තුම්භෙ පන තාදිසා මා අහුවත්ථාති එතමත්ථං දස්සෙත්තො ආහ “මා පච්ඡා විජ්ජපිසාරිතො අහුවත්ථා”ති. අයං වො අම්භාකං අනුසාසනීති අයං අම්භාකං සන්තිකා “ඤායථ මා පමාදත්ථා”ති තුම්භාකං අනුසාසනී, ඔවාදොති චුත්තං හොති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

සල්ලෙඛසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. සම්මාදිට්ඨිසුත්තවණ්ණනා

89. එවං මෙ සුතන්ති සම්මාදිට්ඨිසුත්තං. තත්ථ “සම්මාදිට්ඨි සම්මාදිට්ඨිති, ආවුසො, වුව්චති, කිත්තාවතා නු ඛො, ආවුසො”ති වා “කතමං පනාවුසො, අකුසල”න්ති වා එවං යත්තකා ථෙරෙන පුච්ඡා වුත්තා, සබ්බා කථෙතුකම්මයතා පුච්ඡා එව.

තත්ථ යස්මා ජානන්තාපි සම්මාදිට්ඨිති වදන්ති අජානන්තාපි බාහිරකාපි සාසනිකාපි අනුස්සවාදිවසෙනාපි අත්තපච්චක්ඛෙනාපි, තස්මා තං බහුතං වචනං උපාදාය ද්වික්ඛත්තුං ආමසන්තො “සම්මාදිට්ඨි සම්මාදිට්ඨිති, ආවුසො, වුව්චති”ති ආහ. අයඤ්භි එත්ථ අධිජ්ජායො, අපරෙහිපි සම්මාදිට්ඨිති වුව්චති, අථාපරෙහිපි සම්මාදිට්ඨිති වුව්චති, ස්වායං එවං වුව්චමානො අත්ථඤ්ච ලක්ඛණඤ්ච උපාදාය කිත්තාවතා නු ඛො, ආවුසො, අරියසාවකො සම්මාදිට්ඨි හොතිති. තත්ථ සම්මාදිට්ඨිති සොහනාය පසත්ථාය ව දිට්ඨියා සමන්තාගතො. යදා පන ධම්මෙයෙව අයං සම්මාදිට්ඨිසද්දො වත්තති, තදාස්ස සොහනා පසත්ථා ව දිට්ඨි සම්මාදිට්ඨිති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො.

සා වායං සම්මාදිට්ඨි දුට්ඨා හොති ලොකියා ලොකුත්තරාති. තත්ථ කම්මස්සකතාඤ්ඤාණං සච්චානුලොමිකඤ්ඤාණඤ්ච ලොකියා සම්මාදිට්ඨි, සඬ්ඛෙපතො වා සබ්බාපි සාසවා පඤ්ඤා. අරියමග්ගඵලසම්පයුත්තා පඤ්ඤා ලොකුත්තරා සම්මාදිට්ඨි. පුග්ගලො පන තිව්ඛො හොති පුපුජ්ජනො සෙක්ඛො අසෙක්ඛො ව. තත්ථ පුපුජ්ජනො දුට්ඨො හොති බාහිරකො සාසනිකො ව. තත්ථ බාහිරකො කම්මවාදී කම්මස්සකතාදිට්ඨියා සම්මාදිට්ඨි හොති, නො සච්චානුලොමිකාය අත්තදිට්ඨිපරාමාසකත්තා. සාසනිකො ද්විහිපි. සෙක්ඛො නියතාය සම්මාදිට්ඨියා සම්මාදිට්ඨි. අසෙක්ඛො අසෙක්ඛාය. ඉධ පන නියතාය නියානිකාය ලොකුත්තරකුසලසම්මාදිට්ඨියා සමන්තාගතො “සම්මාදිට්ඨි”ති අධිජ්ජෙතො. තෙනෙවාහ “උජුගතාස්ස දිට්ඨි ධම්මෙ අවෙච්චජ්ජසාදෙන සමන්තාගතො ආගතො ඉමං සද්ධම්ම”න්ති, ලොකුත්තරකුසලසම්මාදිට්ඨියෙව හි අත්තද්වයමනුපගම්ම උජුභාවෙන ගතත්තා, කායවච්ඡාදීනි ව සබ්බවච්ඡානි සමුච්ඡින්නදිත්වා ගතත්තා උජුගතා හොති, තායෙව ව දිට්ඨියා සමන්තාගතො නවජ්ජකාරෙපි ලොකුත්තරධම්මෙ අවෙච්චජ්ජසාදෙන අවලජ්ජසාදෙන සමන්තාගතො හොති, සබ්බදිට්ඨිගහනානි ව විනිබ්බෙයෙන්තො සබ්බකිලෙසෙ පජහන්තො ජාතිසංසාරා නික්ඛමන්තො පටිපත්ති. පරිනිට්ඨිපෙන්තො අරියෙන මග්ගෙන ආගතො ඉමං සම්බුද්ධජ්ජවෙදිතං අමනොගධං නිබ්බානසඬ්ඛාතං සද්ධම්මන්ති වුව්චති.

යතො බොති කාලපරිච්ඡෙදවචනමෙතං, යස්මිං කාලෙති චුත්තං හොති. අකුසලඤ්ච පජානාතීති දසාකුසලකම්මපථසඬ්ඛාතං අකුසලඤ්ච පජානාති, නිරොධාරම්මණාය පජානනාය කිච්චවසෙන “ඉදං දුක්ඛ”න්ති පටිච්ඡික්ඛන්තො අකුසලං පජානාති. අකුසලමූලඤ්ච පජානාතීති තස්ස මූලපච්චයභූතං අකුසලමූලඤ්ච පජානාති, තෙනෙව පකාරෙන “අයං දුක්ඛසමුදයො”ති පටිච්ඡික්ඛන්තො. එස නයො කුසලඤ්ච කුසලමූලඤ්චාති එත්ථාපි. යථා චෙත්ථ, එවං ඉතො පරෙසු සබ්බවාරෙසු කිච්චවසෙනෙව චත්ථුපජානනා වෙදිතබ්බො. එත්තාවතාපීති එත්තකෙන ඉමිනා අකුසලාදිප්පජානනෙනාපි. සම්මාදිට්ඨි හොතීති චුත්තප්පකාරාය ලොකුත්තරසම්මාදිට්ඨියා සමන්තාගතො හොති. උජුගතාස්ස...පෙ.... ඉමං සද්ධම්මන්ති එත්තාවතා සංඛිත්තදෙසනා නිට්ඨිතා හොති. දෙසනායෙව චෙසා සංඛිත්තා, තෙසං පන භික්ඛූනං විත්ථාරවසෙනෙව සම්මාමනසිකාරප්පට්ඨෙධො වෙදිතබ්බො.

දුතියවාරෙ පන දෙසනාපි විත්ථාරෙන මනසිකාරප්පට්ඨෙධොපි විත්ථාරෙනෙව චුත්තොති වෙදිතබ්බො. තත්ථ “සංඛිත්තදෙසනාය ද්වෙ හෙට්ඨිමමග්ගා, විත්ථාරදෙසනාය ද්වෙ උපරිමමග්ගා කථිතා”ති භික්ඛූ ආහංසු විත්ථාරදෙසනාවසානෙ “සබ්බසො රාගානුසයං පහායා”තිආදිවචනං සම්පස්සමානා. ථෙරො පනාහ “සංඛිත්තදෙසනායපි චත්තාරො මග්ගා රාසිතො කථිතා, විත්ථාරදෙසනායපි”ති. යා වායං ඉධ සංඛිත්තවිත්ථාරදෙසනාසු විචාරණා ආවිකතා, සා සබ්බවාරෙසු ඉධ චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බො. අපුබ්බානුත්තානපදවණ්ණනාමත්තමෙව හි ඉතො පරං කරිස්සාම.

අකුසලකම්මපථවණ්ණනා

තත්ථ පයමචාරස්ස තාව විත්ථාරදෙසනාය “පාණාතිපාතො බො, ආවුසො, අකුසල”න්තිආදීසු අකොසල්ලප්පවත්තියා අකුසලං වෙදිතබ්බං, පරතො චත්තබ්බකුසලප්පට්ඨිකතො වා. තං ලක්ඛණතො සාවජ්ජදුක්ඛවිපාකං සංකිලිට්ඨං වා. අයං තාවෙත්ථ සාධාරණපදවණ්ණනා.

අසාධාරණෙසු පන පාණස්ස අතිපාතො පාණාතිපාතො, පාණවධො පාණසාතොති චුත්තං හොති. පාණොති චෙත්ථ වොහාරතො සත්තො, පරමත්ථතො ජීවිතින්ද්‍රියං. තස්මිං පන පාණෙ පාණසඤ්ඤිතො ජීවිතින්ද්‍රියපච්ඡෙදකඋපක්කමසමුට්ඨාපිකා කායවච්ඡ්චාරානං අඤ්ඤතරද්වාරප්පවත්තා වධකචෙතනා පාණාතිපාතො. සො ගුණවිරහිතෙසු තිරච්ජානගතාදීසු පාණෙසු බුද්දකෙ පාණෙ අප්පසාවජ්ජො, මහාසරීරෙ

මහාසාවජ්ජො. කස්මා? පයොගමහන්තතාය. පයොගසමත්තෙපි වත්ථුමහන්තතාය. ගුණවන්තෙසු මනුස්සාදීසු අප්පගුණෙ පාණෙ අප්පසාවජ්ජො, මහාගුණෙ මහාසාවජ්ජො. සරීරගුණානං පන සමභාවෙ සති කිලෙසානං උපක්කමානඤ්ච මුදුතාය අප්පසාවජ්ජො, තිබ්බතාය මහාසාවජ්ජොති වෙදිතබ්බො. තස්ස පඤ්ච සම්භාරා භොන්ති පාණො, පාණසඤ්ඤිතා, වධකචිත්තං, උපක්කමො, තෙන මරණන්ති. ඡ පයොගා සාහත්ථිකො, ආණත්තිකො, නිස්සග්ගියො, ථාවරො, විජ්ජාමයො, ඉද්ධිමයොති. ඉමස්මිං පනෙත්ථ විත්ථාරියමානෙ අතිපපඤ්චො භොති, තස්මා න විත්ථාරයාම, අඤ්ඤඤ්ච ඵවරුපං. අත්ථිකෙහි පන සමන්තපාසාදිකං විනයට්ඨකථං (පාරා. අට්ඨ. 2.172) ඔලොකෙත්වා ගහෙතබ්බො.

අදින්නස්ස ආදානං අදින්නාදානං, පරස්ස භරණං ථෙය්‍යං, වොරිකාති චුත්තං භොති. තත්ථ අදින්නන්ති පරපරිග්ගහිතං, යත්ථ පරො යථාකාමකාරිතං ආපජ්ජන්තො අදණ්ඩාරහො අනුපවජ්ජො ච භොති. තස්මිං පන පරපරිග්ගහිතෙ පරපරිග්ගහිතසඤ්ඤිතො තදාදායකඋපක්කමසමුට්ඨාපිකා ථෙය්‍යවෙතනා අදින්නාදානං. තං හීතෙ පරසන්නකෙ අප්පසාවජ්ජං, පණිතෙ මහාසාවජ්ජං. කස්මා? වත්ථුපණිතතාය. වත්ථුසමත්තෙ සති ගුණාධිකානං සන්නකෙ වත්ථුස්මිං මහාසාවජ්ජං. තං තං ගුණාධිකං උපාදාය තතො තතො හීනගුණස්ස සන්නකෙ වත්ථුස්මිං අප්පසාවජ්ජං. තස්ස පඤ්ච සම්භාරා භොන්ති පරපරිග්ගහිතං, පරපරිග්ගහිතසඤ්ඤිතා, ථෙය්‍යචිත්තං, උපක්කමො, තෙන භරණන්ති. ඡ පයොගා සාහත්ථිකාදයොව. තෙ ච බො යථානුරුපං ථෙය්‍යාවහාරො, පසය්භාවහාරො, පටිච්ඡන්තාවහාරො, පරිකප්පාවහාරො, කුසාවහාරොති ඉමෙසං අවහාරානං වසෙන පවත්තාති අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො. විත්ථාරො පන සමන්තපාසාදිකායං (පාරා. අට්ඨ. 1.92) චුත්තො.

කාමෙසුච්චිඡාවාරොති එත්ථ පන කාමෙසුති මෙටුනසමාවාරෙසු. ච්චිඡාවාරොති එකන්නනින්දිතො ලාමකාවාරො. ලක්ඛණතො පන අසද්ධම්මාධිප්පායෙන කායද්වාරජ්ජවත්තා අගමනීයට්ඨානචිතික්කමවෙතනා කාමෙසුච්චිඡාවාරො.

තත්ථ අගමනීයට්ඨානං නාම පුරිසානං තාව මාතූරක්ඛිතා, පිතූරක්ඛිතා, මාතෘපිතූරක්ඛිතා, භාතූරක්ඛිතා, හගිනිරක්ඛිතා, ඤාතිරක්ඛිතා, ගොත්තරක්ඛිතා, ධම්මරක්ඛිතා, සාරක්ඛා, සපරිදණ්ඩාති මාතූරක්ඛිතාදයො දස; ධනක්කිතා, ඡන්දවාසිනී, භොගවාසිනී, පටවාසිනී, ඔදපත්තකිනී, ඔහටචුම්බටා, දාසී ච හරියා ච, කම්මකාරී ච හරියා ච, ධජාහතා, මුහුත්තිකාති එතා ච ධනක්කිතාදයො දසාති වීසති ඉත්ථිසො. ඉත්ථිසු පන ද්විත්තං

සාරක්ඛාසපරිදණ්ඩානං, දසන්තඤ්ච ධනක්කිතාදීනන්ති ද්වාදසන්තං ඉත්ථිතං අඤ්ඤෙ පුරිසා, ඉදං අගමනීයට්ඨානං නාම. සො පනෙස මිච්ඡාචාරො සීලාදිගුණරහිතෙ අගමනීයට්ඨානෙ අප්පසාවජ්ජො, සීලාදිගුණසම්පන්නෙ මහාසාවජ්ජො. තස්ස චත්තාරො සම්භාරා අගමනීයවත්ථු, තස්මිං සෙවනචිත්තං, සෙවනපයොගො, මග්ගෙනමග්ගප්පට්ඨපත්තිඅධිවාසනන්ති. එකො පයොගො සාහත්ථිකො එව.

මුසාති විසංවාදනපුරෙක්ඛාරස්ස අත්ථහඤ්ජකො වච්ඡයොගො කායපයොගො වා. විසංවාදනාධිප්පායෙන පනස්ස පරවිසංවාදනකකායවච්ඡයොගසමුට්ඨාපිකා චෙතනා මුසාවාදො. අපරො නයො මුසාති අභූතං අතච්ඡං වත්ථු. වාදොති තස්ස භූතතො තච්ඡතො විඤ්ඤාපනං. ලක්ඛණතො පන අතථං වත්ථුං තථතො පරං විඤ්ඤාපෙතුකාමස්ස තථාවිඤ්ඤත්තිසමුට්ඨාපිකා චෙතනා මුසාවාදො. සො යමත්ථං භඤ්ජති, තස්ස අප්පතාය අප්පසාවජ්ජො, මහන්තතාය මහාසාවජ්ජො. අපිච ගහට්ඨානං අත්තතො සන්තකං අදාතුකාමතාය නත්ථිතිආදිනයප්පවත්තො අප්පසාවජ්ජො, සක්ඛිතා හුත්වා අත්ථහඤ්ජනත්ථං චුත්තො මහාසාවජ්ජො. පබ්බජිතානං අප්පකම්පි තෙලං වා සජ්ජිං වා ලහිත්වා හසාධිප්පායෙන “අජ්ජ ගාමෙ තෙලං නදීමඤ්ඤෙ සන්දති”ති පුරාණකථානයෙන පවත්තො අප්පසාවජ්ජො, අදිට්ඨංයෙව පන දිට්ඨන්තිආදිනා නයෙන වදන්තානං මහාසාවජ්ජො. තස්ස චත්තාරො සම්භාරා හොන්ති අතථං වත්ථු, විසංවාදනචිත්තං, තජ්ජො වායාමො, පරස්ස තදත්ථවිජානනන්ති. එකො පයොගො සාහත්ථිකොව. සො කායෙන වා කායප්පට්ඨද්ධෙන වා වාචාය වා විසංවාදකකිරියාකරණෙ දට්ඨබ්බො. තාය චෙ කිරියාය පරො තමත්ථං ජානාති, අයං කිරියාසමුට්ඨාපිකචෙතනාක්ඛණෙයෙව මුසාවාදකම්මුතා බජ්ඣති.

පිසුණා වාචාතිආදීසු යාය වාචාය යස්ස තං වාචං භාසති, තස්ස හදයෙ අත්තතො පියභාවං පරස්ස ච සුඤ්ඤභාවං කරොති, සා පිසුණා වාචා. යාය පන අත්තානම්පි පරම්පි ඵරුසම්පි කරොති, සා වාචා සයම්පි ඵරුසා නෙව කණ්ණසුඛා න හදයසුඛා වා, අයං ඵරුසා වාචා. යෙන සම්ඵං පලපති නිරත්ථකං, සො සම්ඵප්පලාපො. තෙසං මූලභූතා චෙතනාපි පිසුණාවාදිනාමමෙව ලහති, සා එව ච ඉධ අධිප්පෙතාති. තත්ථ සංකිලිට්ඨචිත්තස්ස පරෙසං වා හෙදාය අත්තතො පියකම්මානාය වා කායවච්ඡයොගසමුට්ඨාපිකා චෙතනා පිසුණා වාචා. සා යස්ස හෙදං කරොති, තස්ස අප්පගුණතාය අප්පසාවජ්ජො, මහාගුණතාය මහාසාවජ්ජො. තස්සා චත්තාරො සම්භාරා භින්දිතබ්බො පරො, “ඉති ඉමෙ නානා භවිස්සන්ති විනා

භවිස්සන්ති”ති හෙදපුරෙක්ඛාරතා වා, “අහං පියො භවිස්සාමි විස්සාසිකො”ති පියකම්යතා වා, තජ්ජො වායාමො, තස්ස තදත්ථවිජානනන්ති.

පරස්ස මම්මච්ඡෙදකකායවච්ඡයොගසමුට්ඨාපිකා එකන්තඵරුසා චෙතනා ඵරුසා වාවා. තස්ස ආවිභාවත්ථමිදං වත්ථු – එකො කිර දාරකො මාතුවචනං අනාදිශිත්වා අරඤ්ඤං ගච්ඡති, තං මාතා නිවත්තෙතුං අසක්කොන්ති “චණ්ඩා තං මහිංසි අනුබන්ධතු”ති අක්කොසි. අට්ඨස්ස තත්ථෙව අරඤ්ඤෙ මහිංසි උට්ඨාසි. දාරකො “යං මම මාතා මුඛෙන කථෙසි තං මා භොතු, යං චිත්තෙන චිත්තෙසි තං භොතු”ති සච්චකිරියමකාසි. මහිංසි තත්ථෙව බද්ධා විය අට්ඨාසි. එවං මම්මච්ඡෙදකොපි පයොගො චිත්තසණ්භතාය ඵරුසා වාවා න භොති. මාතාපිතරො හි කදාපි පුත්තකෙ එවමිපි වදන්ති “වොරා වො ඛණ්ඩාඛණ්ඩිකං කරොන්තු”ති, උප්පලපත්තමිපි ව නෙසං උපරි පතන්තං න ඉච්ඡන්ති. ආවරිට්ඨපජ්ඣායා ව කදාපි නිස්සිතකෙ එවං වදන්ති “කිං ඉමෙ අහිරිකා අනොත්තජ්ජිනො වරන්ති නිද්ධමථ නෙ”ති. අථ ඛො නෙසං ආගමාධිගමසම්පත්තිං ඉච්ඡන්ති. යථා ව චිත්තසණ්භතාය ඵරුසා වාවා න භොති, එවං වචනසණ්භතාය අඵරුසා වාවාපි න භොති. න හි මාරාපෙතුකාමස්ස “ඉමං සුඛං සයාපෙථා”ති වචනං අඵරුසා වාවා භොති. චිත්තඵරුසතාය පනෙසා ඵරුසා වාවාච. සා යං සන්ධාය පචත්තිතා, තස්ස අප්පගුණතාය අප්පසාවජ්ජා, මහාගුණතාය මහාසාවජ්ජා. තස්සා තයො සම්භාරා අක්කොසිතබ්බො පරො, කුපිතචිත්තං, අක්කොසනාති.

අනත්ථවිඤ්ඤාපකකායවච්ඡයොගසමුට්ඨාපිකා අකුසලචෙතනා සම්ඵජ්ජලාපො. සො ආසෙවනමන්දතාය අප්පසාවජ්ජො, ආසෙවනමහන්තතාය මහාසාවජ්ජො. තස්ස ද්වෙ සම්භාරා භාරතයුද්ධසිතාහරණාදිනිරත්ථකකථාපුරෙක්ඛාරතා, තථාරුපිකථාකථනන්ති.

අභිජ්ඣායතීති අභිජ්ඣා, පරහණ්ඩාහිමුඛි හුත්වා තන්තින්තතාය පචත්තතීති අත්ථො. සා “අහො වත ඉදං මමස්සා”ති එවං පරහණ්ඩාහිජ්ඣායනලක්ඛණා. අදින්නාදානං විය අප්පසාවජ්ජා ව මහාසාවජ්ජා ව. තස්සා ද්වෙ සම්භාරා පරහණ්ඩං, අත්තනො පරිණාමනඤ්ච. පරහණ්ඩවත්ථුකෙ හි ලොභෙ උප්පන්නෙපි න තාව කම්මපථභෙදො භොති, යාව “අහො වතීදං මමස්සා”ති අත්තනො න පරිණාමෙති.

හිතසුඛං ඛ්‍යාපාදයතීති ඛ්‍යාපාදො. සො පරචිනාසාය මනොපදොසලක්ඛණො, ඵරුසා වාවා විය අප්පසාවජ්ජො මහාසාවජ්ජො ව. තස්ස ද්වෙ සම්භාරා පරසත්තො ව, තස්ස ව චිනාසචිත්තා. පරසත්තවත්ථුකෙ හි කොධෙ

උප්පන්නෙපි න තාව කම්මපථහෙදො හොති, යාව “අහො වතායං උච්ඡිජ්ජෙය්‍යා විනස්සෙය්‍යා”ති තස්ස විනාසං න වින්නෙති.

යථාභූච්චගහණාභාවෙන මිච්ඡා පස්සතිති මිච්ඡාදිට්ඨි. සා “නත්ථි දින්න”න්තිආදිනා නයෙන විපරිතදස්සනලක්ඛණා. සම්ඵප්පලාපො විය අප්පසාවජ්ජා මහාසාවජ්ජා ච. අපිච අනියතා අප්පසාවජ්ජා, නියතා මහාසාවජ්ජා. තස්සා ද්වෙ සම්භාරා වත්ථුනො ච ගහිතාකාරවිපරිතතා, යථා ච තං ගණ්හාති, තථාභාවෙන තස්සුපට්ඨානන්ති.

ඉමෙසං පන දස්සන්තං අකුසලකම්මපථානං ධම්මතො කොට්ඨාසතො ආරම්මණතො වෙදනාතො මූලතොති පඤ්චභාකාරෙහි විනිච්ඡයො වෙදිතබ්බො.

තත්ථ ධම්මතොති එතෙසු හි පටිපාටියා සත්ත, චෙතනාධම්මාව හොන්ති, අභිජ්ඣාදයො තයො චෙතනාසම්පයුත්තා.

කොට්ඨාසතොති පටිපාටියා සත්ත, මිච්ඡාදිට්ඨි වාති ඉමෙ අට්ඨ කම්මපථා එව හොන්ති, නො මූලානි. අභිජ්ඣාඛ්‍යාපාදා කම්මපථා වෙච මූලානි ච. අභිජ්ඣා හි මූලං පත්ථා ලොභො අකුසලමූලං හොති. ඛ්‍යාපාදො දොසො අකුසලමූලං.

ආරම්මණතොති පාණාතිපාතො ජීවිතින්ද්‍රියාරම්මණතො සඬබ්බාරාරම්මණො හොති. අදින්නාදානං සත්තාරම්මණං වා සඬබ්බාරාරම්මණං වා. මිච්ඡාවාරො ථොට්ඨබ්බවසෙන සඬබ්බාරාරම්මණො. සත්තාරම්මණොතිපි එකෙ. මුසාවාදො සත්තාරම්මණො වා සඬබ්බාරාරම්මණො වා. තථා පිසුණා වාචා. ඵරුසා වාචා සත්තාරම්මණාව. සම්ඵප්පලාපො දිට්ඨසුතමුතවිඤ්ඤාතවසෙන සත්තාරම්මණො වා සඬබ්බාරාරම්මණො වා, තථා අභිජ්ඣා. ඛ්‍යාපාදො සත්තාරම්මණාව. මිච්ඡාදිට්ඨි තෙභූමකධම්මවසෙන සඬබ්බාරාරම්මණො.

වෙදනාතොති පාණාතිපාතො දුක්ඛවෙදනො හොති. කිඤ්චාපි හි රාජානො චොරං දිස්වා භසමානාපි “ගච්ඡථ නං සාතෙථා”ති වදන්ති, සන්නිට්ඨාපකච්ඡෙනා පන නෙසං දුක්ඛසම්පයුත්තාව හොති. අදින්නාදානං තිවෙදනං. මිච්ඡාවාරො සුඛමජ්ඣත්තවසෙන ද්විවෙදනො, සන්නිට්ඨාපකච්ඡත්තෙ පන මජ්ඣත්තවෙදනො න හොති. මුසාවාදො තිවෙදනො, තථා පිසුණා වාචා. ඵරුසා වාචා දුක්ඛවෙදනාව. සම්ඵප්පලාපො තිවෙදනො. අභිජ්ඣා සුඛමජ්ඣත්තවසෙන ද්විවෙදනා, තථා මිච්ඡාදිට්ඨි. ඛ්‍යාපාදො දුක්ඛවෙදනො.

මූලතොති පාණාතිපාතො දොසමොභවසෙන ද්විමූලකො හොති. අදින්නාදානං දොසමොභවසෙන වා ලොභමොභවසෙන වා. මිච්ඡාවාරො

ලොහමොහවසෙන. මුසාවාදො දොසමොහවසෙන වා ලොහමොහවසෙන වා, තථා පිසුණා වාවා සම්ඵජ්ජලාපො ච. ඵරුසා වාවා දොසමොහවසෙන. අභිජ්ඣා මොහවසෙන එකමූලා, තථා ඛ්‍යාපාදො. ථිව්ජාදිට්ඨි ලොහමොහවසෙන ද්විමූලාති.

ලොහො අකුසලමූලන්තිආදීසු ලුබ්භතීති ලොහො. දුස්සතීති දොසො. මුය්භතීති මොහො. තෙසු ලොහො සයඤ්ච අකුසලො සාවජ්ජදුක්ඛවිපාකට්ඨෙන, ඉමෙසඤ්ච පාණාතිපාතාදීනං අකුසලානං කෙසඤ්ච සම්පයුත්තජ්ජභාවකට්ඨෙන කෙසඤ්ච උපනිස්සයපච්චයට්ඨෙන මූලන්ති අකුසලමූලං. චුත්තම්පි චෙතං “රත්තො ඛො ආචුසො රාගෙන අභිභූතො පරියාදින්නවිත්තො පාණම්පි හනතී”තිආදි. දොසමොහානං අකුසලමූලභාවෙපි එසෙව නයො.

අකුසලකම්මපථවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

කුසලකම්මපථවණ්ණනා

පාණාතිපාතා වෙරමණි කුසලන්තිආදීසු පාණාතිපාතාදයො චුත්තත්ථා එව. වෙරං මණ්ණිති වෙරමණි, වෙරං පජ්ඣතීති අත්ථො. විරමති වා එතාය කරුණභූතාය, විකාරස්ස වෙකාරං කත්වාපි වෙරමණි. අයං තාවෙන්ථ ඛ්‍යාඤ්ජනතො වණ්ණනා. අත්ථතො පන වෙරමණිති කුසලචිත්තසම්පයුත්තා විරති. යා “පාණාතිපාතා විරමන්තස්ස, යා තස්මිං සමයෙ පාණාතිපාතා ආරති විරති”ති එවං චුත්තා කුසලචිත්තසම්පයුත්තා විරති, සා හෙදතො තිව්ධො හොති සම්පත්තවිරති සමාදානවිරති සමුච්ඡෙදවිරතීති. තත්ථ අසමාදින්නසික්ඛාපදානං අත්තතො ජාතිවයඛාහුසච්චාදීනි පච්චවෙක්ඛිත්වා “අයුත්තං අමහාකං ඵවරූපං කාතු”න්ති සම්පත්තවත්ථුං අවිතික්කමන්තානං උජ්ජජ්ජමානා විරති සම්පත්තවිරතීති වෙදිතඛ්ඛා සිහලදීපෙ චක්කනඋපාසකස්ස විය.

තස්ස කිර දහරකාලෙයෙව මාතුයා රොගො උජ්ජජ්ජී. වෙජ්ජෙන ච “අල්ලසසමංසං ලද්ධුං වට්ටතී”ති චුත්තං. තතො චක්කනස්ස භාතා “ගච්ඡ තාත ඛෙත්තං ආභිණ්ඩාහී”ති චක්කනං පෙසෙසි. සො තත්ථ ගතො. තස්මිඤ්ච සමයෙ එකො සසො තරුණසස්සං බාදිතුං ආගතො හොති, සො තං දිස්වා වෙගෙන ධාවෙන්තො වල්ලියා බද්ධො “කිරි කිරි”ති සද්දමකාසි. චක්කතො තෙන සද්දෙන ගන්ත්වා තං ගහෙන්වා වින්තෙසි “මාතු හෙසජ්ජං කරොමී”ති. පුන වින්තෙසි “න මෙතං පතිරූපං, ය්වාහං මාතු ජීවිතකාරණා පරං ජීවිතා වොරොපෙය්‍යා”න්ති. අථ නං “ගච්ඡ අරඤ්ඤෙ සසෙහි සද්ධිං තිණොදකං

පරිභුඤ්ජා”ති මුඤ්චි. භාතරා ව “කිං තාත සසො ලද්ධො”ති පුච්ඡිතො තං පචත්තිං ආචික්ඛි. තතො නං භාතා පරිභාසි. සො මාතුසන්තිකං ගන්ත්වා “යතොහං ජාතො, නාභිජානාමි සඤ්චිච්ච පාණං ජීවිතා වොරොපෙතා”ති සච්චං වත්වා අධිට්ඨාසි. තාවදෙවස්ස මාතා අරොගා අහොසි.

සමාදින්නසික්ඛාපදානං පන සික්ඛාපදසමාදානෙ ව තතුත්තරි ව අත්තනො ජීවිතම්පි පරිච්චජිත්වා වත්ථුං අවිතික්කමන්තානං උප්පජ්ජමානා විරති සමාදානවිරතීති වෙදිතඛිබ්බා උත්තරවඩ්ඪමානපඛිබ්බවාසිඋපාසකස්ස විය.

සො කිර අම්බරියවිහාරවාසීපිඨගලබුද්ධරක්ඛිතත්ථෙරස්ස සන්තිකෙ සික්ඛාපදානි ගහෙත්වා ඛෙත්තං කස්සති. අථස්ස ගොණො නට්ඨො, සො තං ගවෙසන්තො උත්තරවඩ්ඪමානපඛිබ්බං ආරුහි, තත්ත්වං මහාසප්පො අග්ගහෙසි. සො චිත්තෙසි “ඉමායස්ස තිබ්බොවාසියා සිසං ඡිත්ථාමි”ති. පුන චිත්තෙසි “න මෙතං පතිරූපං, ය්වාහං භාවනීයස්ස ගරුතො සන්තිකෙ සික්ඛාපදං ගහෙත්වා භින්දෙය්‍ය”න්ති. එවං යාවතතියං චිත්තෙත්වා “ජීවිතං පරිච්චජාමි, න සික්ඛාපද”න්ති අංසෙ යපිතං තිබ්බොදණ්ඩවාසිං අරඤ්ඤෙ ඡඩ්ඨෙසි. තාවදෙව නං මහාවාළො මුඤ්චිත්වා අගමාසිති.

අරියමග්ගසම්පයුත්තා පන විරති සමුච්ඡෙදවිරතීති වෙදිතඛිබ්බා. යස්සා උප්පත්තිතො පභුති “පාණං සාතෙස්සාමි”ති අරියපුග්ගලානං චිත්තම්පි න උප්පජ්ජතිති. සා පනායං විරති කොසල්ලප්පවත්තියා කුසලන්ති වුත්තා. කුච්ඡිතසයනතො වා කුසන්ති ලද්ධවොහාරං දුස්සීලාං ලුනාතීතිපි කුසලං. කතමඤ්චාචුසො කුසලන්ති ඉමස්ස පන පඤ්ඤාස්ස අනනුරූපත්තා කුසලාති න වුත්තා.

යථා ව අකුසලානං, එවං ඉමෙසම්පි කුසලකම්මපථානං ධම්මතො කොට්ඨාසතො ආරම්මණතො වෙදනාතො මූලතොති පඤ්චභාකාරෙහි විනිච්ඡයො වෙදිතඛිබ්බො.

තත්ථ ධම්මතොති එතෙසු හි පටිපාටියා සත්ත චෙතනාපි වට්ටන්ති, විරතියොපි. අන්තෙ තයො චෙතනාසම්පයුත්තාව.

කොට්ඨාසතොති පටිපාටියා සත්ත කම්මපථා එව, නො මූලානි. අන්තෙ තයො කම්මපථා වෙව මූලානි ව. අනභිජ්ඣා හි මූලං පත්වා අලොභො කුසලමූලං හොති. අබ්‍යාපාදො අදොසො කුසලමූලං. සම්මාදිට්ඨි අමොහො කුසලමූලං.

ආරම්මණතොති පාණානිපාතාදීනං ආරම්මණානෙව එතෙසං ආරම්මණානි, විතික්කම්තඛිබ්බතොයෙව හි වෙරමණි නාම හොති. යථා පන නිබ්බානාරම්මණො අරියමග්ගො කිලෙසෙ පජ්භති, එවං

ජීවිතින්ද්‍රියාදිආරම්මණාපෙනෙ කම්මපථා පාණාතිපාතාදීනි දුස්සිලානි පජහන්තීති වෙදිතබ්බා.

වෙදනාකොති සබ්බෙ සුඛවෙදනා වා හොන්ති, මජ්ඣන්තවෙදනා වා. කුසලං පත්වා හි දුක්ඛවෙදනා නාම නත්ථී.

මූලකොති පටිපාටියා සත්ත කම්මපථා ඤාණසම්පයුත්තචිත්තෙන විරමන්තස්ස අලොභඅදොසඅමොහවසෙන තිමූලා හොන්ති. ඤාණවිජ්ජයුත්තචිත්තෙන විරමන්තස්ස ද්විමූලා. අනභිජ්ඣා ඤාණසම්පයුත්තචිත්තෙන විරමන්තස්ස ද්විමූලා. ඤාණවිජ්ජයුත්තචිත්තෙන එකමූලා. අලොභො පන අත්තනාව අත්තනො මූලං න හොති, අබ්‍යාපාදෙපි එසෙව නයො. සම්මාදිට්ඨි අලොභාදොසවසෙන ද්විමූලාවාති.

අලොභො කුසලමූලන්තිආදීසු න ලොභොති අලොභො, ලොභපටිපක්ඛස්ස ධම්මස්සෙනං අධිවචනං. අදොසාමොහෙසුපි එසෙව නයො. තෙසු අලොභො සයඤ්ච කුසලං, ඉමෙසඤ්ච පාණාතිපාතා වෙරමණිආදීනං කුසලානං කෙසඤ්චි සම්පයුත්තජපභාවකට්ඨෙයන කෙසඤ්චි උපනිස්සයපච්චයට්ඨෙයන මූලන්ති කුසලමූලං. අදොසාමොහානම්පි කුසලමූලභාවෙ එසෙව නයො.

ඉදානි සබ්බම්පි තං සඬ්ඛෙපෙන ච විත්ථාරෙන ච දෙසිතමත්ථං නිගමෙත්තො යතො බො ආවුසොතිආදිඅජපනාවාරමාහ. තත්ථ එවං අකුසලං පජානාතීති එවං යථානිද්දිට්ඨදසාකුසලකම්මපථවසෙන අකුසලං පජානාති. එවං අකුසලමූලන්තිආදීසුපි එසෙව නයො. එත්තාවතා එකෙන නයෙන චතුසච්චකම්මට්ඨානිකස්ස යාව අරහත්තා නිය්‍යානං කථිතං හොති. කථං? එත්ථ හි යපෙත්වා අභිජ්ඣාං දස අකුසලකම්මපථා ච කුසලකම්මපථා ච දුක්ඛසච්චං. අභිජ්ඣා ච ලොභො අකුසලමූලඤ්චාති ඉමෙ ද්වෙ ධම්මා නිජ්ජරියායෙන සමුදයසච්චං. පරියායෙන පන සබ්බෙපි කම්මපථා දුක්ඛසච්චං. සබ්බානි කුසලාකුසලමූලානි සමුදයසච්චං. උභින්නං අජපවත්ති නිරොධසච්චං. දුක්ඛං පරිජානන්තො සමුදයං පජහමානො නිරොධං පජානන්තො අරියමග්ගො මග්ගසච්චන්ති ඉති ද්වෙ සච්චානි සරූපෙන චුත්තානි, ද්වෙ ආවත්තභාරවසෙන වෙදිතබ්බානි.

සො සබ්බසො රාගානුසයං පහායාති සො එවං අකුසලාදීනි පජානන්තො සබ්බාකාරෙන රාගානුසයං පජහිත්වා. පටිසානුසයං පටිවිනොදෙත්වාති පටිසානුසයඤ්ච සබ්බාකාරෙනෙව නිහරිත්වාති චුත්තං හොති. එත්තාවතා අනාගාමිමග්ගො කථිතො. අස්මිති දිට්ඨිමානානුසයං සමුහන්තිත්වාති පඤ්චසු

බන්ධෙසු කඤ්චි ධම්මං අනවකාරිකරිත්වා “අස්මි”ති ඉමිනා සමුහග්ගහණාකාරෙන පවත්තං දිට්ඨිමානානුසයං සමුග්ගාටෙත්වා.

තත්ථ දිට්ඨිමානානුසයන්ති දිට්ඨිසදිසං මානානුසයන්ති වුත්තං හොති. අයඤ්චි මානානුසයො අස්මිති පවත්තත්තා දිට්ඨිසදිසො හොති, තස්මා එවං වුත්තො. ඉමඤ්ච අස්මිමානං විත්ථාරතො විඤ්ඤාතුකාමෙන බන්ධියවග්ගෙ බෙමකසුත්තං (සං. නි. 3.89) ඔලොකෙතබ්බන්ති.

අවිජ්ජං පභායාති වට්ටමූලං අවිජ්ජං පජහිත්වා. විජ්ජං උප්පාදෙත්වාති තස්සා අවිජ්ජාය සමුග්ගාටිකං අරහත්තමග්ගවිජ්ජං උප්පාදෙත්වා. එත්තාවතා අරහත්තමග්ගො කටීතො. දිට්ඨෙව ධම්මෙ දුක්ඛස්සන්තකරො හොතීති අස්මිංයෙව අත්තභාවෙ වට්ටදුක්ඛස්ස පරිච්ඡේදකරො හොති. එත්තාවතාපි බො, ආවුසොති දෙසනං නියායාතෙති, ඉමාය කම්මපථදෙසනාය වුත්තමනසිකාරජපට්ඨෙධවසෙනපීති වුත්තං හොති. සෙසං වුත්තනයමෙව. එවං අනාගාමීග්ගඅරහත්තමග්ගෙහි දෙසනං නිට්ඨපෙසීති.

කුසලකම්මපථවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ආහාරවාරවණ්ණනා

90. සාධාවුසොති බො...පෙ.... ආගතො ඉමං සද්ධම්මන්ති එවං ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස කුසලාකුසලමුඛෙන චතුසච්චදෙසනං සුත්වා තං ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස භාසිතං “සාධාවුසො”ති ඉමිනා වචනෙන තෙ හික්ඛු අහිනන්දිත්වා ඉමස්සෙව වචනස්ස සමුට්ඨාපකෙන විත්තෙන අනුමොදිත්වා වචසා සම්පට්ඨිත්වා චෙතසා සම්පියායිත්වාති වුත්තං හොති. ඉදානි යස්මා ථෙරො නානජපකාරෙන චතුසච්චදෙසනං දෙසෙතුං පට්ඨලො, යථාහ “සාරිපුත්තො, හික්ඛවෙ, පහොති චත්තාරි අරියසච්චානි විත්ථාරෙන ආචික්ඛිතුං දෙසෙතු”න්ති යස්මා චා උත්තරිමිපි දෙසෙතුකාමොව හුත්වා “එත්තාවතාපි බො”ති අවච, තස්මා අපරෙනපි නයෙන සච්චදෙසනං සොතුකාමා තෙ හික්ඛු ආයස්මන්තං සාරිපුත්තං උත්තරිං පඤ්භං අපුච්ඡංසු. තෙන සයමෙව පුච්ඡිත්වා විස්සජ්ජිතපඤ්භතො උත්තරිං සියා බො පනාවුසො, අඤ්ඤොපි පරියායො භවෙය්‍යා අඤ්ඤම්පි කාරණන්ති ඉමිනා නයෙන අඤ්ඤං අතිරෙකං පඤ්භං පුච්ඡංසු, පුරිමපඤ්භස්ස චා උපරිභාගෙ පුච්ඡංසුති වුත්තං හොති. අථ නෙසං බ්‍යාකරමානො ථෙරො සියා, ආවුසොතිආදිමාහ. තත්ථායං අනුත්තානපදවණ්ණනා, ආහාරන්ති පච්චයං. පච්චයො හි ආහරති අත්තතො ඵලං, තස්මා “ආහාරො”ති වුච්චති.

භූතානං වා සත්තානන්තිආදීසු භූතානි සඤ්ජාතා, නිබ්බන්තා. සම්භවෙසීනන්ති යෙ සම්භවං ජාතිං නිබ්බන්තිං එසන්ති ගවෙසන්ති. තත්ථ චතුසු යොනීසු අණ්ඩජජලාබුජා සත්තා යාව අණ්ඩකොසං චත්ථිකොසඤ්ච න භින්දන්ති, තාව සම්භවෙසීනො නාම. අණ්ඩකොසං චත්ථිකොසඤ්ච භින්දන්වා බහි නික්ඛන්තා භූතා නාම. සංසෙදජා ඔපපාතිකා ච පට්ඨමිත්තක්ඛණෙ සම්භවෙසීනො නාම. දුතියවිත්තක්ඛණතො පභූති භූතා නාම. යෙන යෙන වා ඉරියාපටෙන ජායන්ති, යාව තෙ තතො අඤ්ඤං න පාපුණන්ති, තාව සම්භවෙසීනො නාම. තතො පරං භූතා නාම.

අථ වා භූතානි ජාතා අභිනිබ්බන්තා, යෙ භූතායෙව න පුන හවිස්සන්තීති සඬ්ඛං ගච්ඡන්ති, තෙසං ඛිණාසවානමෙතං අධිවචනං. සම්භවමෙසන්තීති සම්භවෙසීනො. අප්පභීනභවසංයොජනත්තා ආයතිමිපි සම්භවං එසන්තානං සෙක්ඛපුපුජ්ජනානමෙතං අධිවචනං. එවං සබ්බථාපි ඉමෙහි ද්විති පදෙහි සබ්බසත්තෙ පරියාදියති. වාසද්දො චෙත්ථ සම්පිණ්ඩනත්ථො, තස්මා භූතානඤ්ච සම්භවෙසීනඤ්චාති අයමත්ථො වෙදිතබ්බො.

ධීතියාති ධීතත්ථං. අනුග්ගහායාති අනුග්ගහත්ථං. උපකාරත්ථං. වචනභෙදො චෙස, අත්ථො පන ද්විත්තමිපි පදානං එකොයෙව. අථ වා ධීතියාති තස්ස තස්ස සත්තස්ස උප්පන්නධම්මානං අනුප්පබන්ධවසෙන අවිච්ඡේදාය. අනුග්ගහායාති අනුප්පන්නානං උප්පාදාය. උභොපි චෙතානි භූතානං ධීතියා චෙව අනුග්ගහාය ව. සම්භවෙසීනං වා ධීතියා චෙව අනුග්ගහාය වාති එවං උභයත්ථ දට්ඨබ්බානි. කබලීකාරො ආහාරොති කබලං කත්වා අප්ඤ්ඤාහරිතබ්බතො කබලීකාරො ආහාරො, ඔදනකුම්මාසාදිවත්ථුකාය ඔජායෙනං අධිවචනං. ඔළාරිකො වා සුබ්බමො වාති වත්ථුඔළාරිකතාය ඔළාරිකො, වත්ථුසුබ්බමතාය සුබ්බමො. සභාවෙන පන සුබ්බමරූපපරියාපන්නත්තා කබලීකාරො ආහාරො සුබ්බමොව හොති. සාපි චස්ස වත්ථුතො ඔළාරිකතා සුබ්බමතා ච උපාදායුපාදාය වෙදිතබ්බො.

කුම්භීලානඤ්ඤි ආහාරං උපාදාය මොරානං ආහාරො සුබ්බමො. කුම්භීලා කිර පාසාණෙ ගිලන්ති. තෙ ව තෙසං කුච්ඡ්ජපත්තාව විලියන්ති. මොරා සප්පච්චිජ්ඣාදිපාණෙ බාදන්ති. මොරානං පන ආහාරං උපාදාය තරච්ඡානං ආහාරො සුබ්බමො. තෙ කිර තිවස්සජඩ්ඨිතානි විසාණානි චෙව අට්ඨිති ව බාදන්ති. තානි ව තෙසං බෙළෙන තෙමිතමත්තෙනෙව කන්දමුලං විය මුදුකානි හොන්ති. තරච්ඡානමිපි ආහාරං උපාදාය හත්ථීනං ආහාරො සුබ්බමො. තෙපි නානාරුක්ඛසාබායො බාදන්ති. හත්ථීනං ආහාරතො ගවයගොකණ්ණමිගාදීනං ආහාරො සුබ්බමො. තෙ කිර නිස්සාරානි නානාරුක්ඛපණ්ණාදීනි බාදන්ති. තෙසමිපි ආහාරතො ගුන්තං ආහාරො සුබ්බමො. තෙ අල්ලසුක්ඛනිණානි

බාදන්ති. තෙසං ආහාරතො සසානං ආහාරො සුඛමො. සසානං ආහාරතො සකුණානං ආහාරො සුඛමො. සකුණානං ආහාරතො පච්චන්තවාසීනං ආහාරො සුඛමො. පච්චන්තවාසීනං ආහාරතො ගාමභොජකානං ආහාරො සුඛමො. ගාමභොජකානං ආහාරතො රාජරාජමහාමත්තානං ආහාරො සුඛමො. තෙසමපි ආහාරතො චක්කවත්තීනො ආහාරො සුඛමො. චක්කවත්තීනො ආහාරතො භූමිමදෙවානං ආහාරො සුඛමො. භූමිමදෙවානං ආහාරතො වාතුමහාරාජිකානං ආහාරො සුඛමො. එවං යාව පරනිම්මිතවසවත්තීනං ආහාරො විත්ථාරෙතබ්බො, තෙසං ආහාරො සුඛමොත්ථෙව නිට්ඨං පත්තො.

එත්ථ ච ඔළාරිකෙ චත්ථස්මිං ඔජා පරිත්තා හොති දුබ්බලා, සුඛමෙ බලවතී. තථා හි එකපත්තපුරුමපි යාගුං පිචතො මුහුත්තෙනෙව ජිසවිජිතො හොති, යංකඤ්චිදෙව බාදිතුකාමො. සජ්ජිං පන පසට්ඨත්තං පිචිත්වා දිවසං අහොත්තුකාමො හොති. තත්ථ චත්ථ පරිස්සමං විනොදෙති, න පන සක්කොති පාලෙතුං. ඔජා පාලෙති, න සක්කොති පරිස්සමං විනොදෙතුං. ද්වෙ පන එකතො හුත්වා පරිස්සමඤ්චෙව විනොදෙත්ති පාලෙත්ති වාති.

එස්සො දුතියොති චක්ඛුසම්ඵස්සාදි ඡබ්බිධොපි එස්සො. එතෙසු චතුසු ආහාරෙසු දුතියො ආහාරොති වෙදිතබ්බො. දෙසනානායො එව වෙස. තස්මා ඉමිනා නාම කාරණෙන දුතියො වා තතියො වාති ඉදමෙත්ථ න ගවෙසිතබ්බං. මනොසඤ්චෙතනාති චෙතනා එව වුච්චති. විඤ්ඤාණන්ති යංකිඤ්චි විත්තං.

එත්ථාහ, යදි පච්චයට්ඨො ආහාරට්ඨො, අථ කස්මා අඤ්ඤෙසුපි සත්තානං පච්චයෙසු විජ්ජමානෙසු ඉමෙයෙව චත්තාරො වුත්තාති? වුච්චතෙ, අජ්ඣත්තිකසන්තතියා විසෙසපච්චයත්තා. විසෙසපච්චයො හි කබලීකාරාහාරහක්ඛානං සත්තානං රූපකායස්ස කබලීකාරො ආහාරො. නාමකායෙ වෙදනාය එස්සො, විඤ්ඤාණස්ස මනොසඤ්චෙතනා, නාමරූපස්ස විඤ්ඤාණං. යථාහ —

“සෙය්‍යථාපි, හික්ඛවෙ, අයං කායො ආහාරට්ඨිතිකො, ආහාරං පටිච්ච තිට්ඨති, අනාහාරො නො තිට්ඨති. තථා එස්සපච්චයා වෙදනා, සඬ්ඛාරපච්චයා විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූප”න්ති.

කො පනෙත්ථ ආහාරො, කිං ආහරතීති? කබලීකාරාහාරො ඔපට්ඨමකරූපාති ආහරති. එස්සාහාරො තිස්සො වෙදනා, මනොසඤ්චෙතනාහාරො තයො භවෙ, විඤ්ඤාණාහාරො පටිසන්ධිනාමරූපන්ති.

කථං? කබලීකාරාභාරො තාච මුඛෙ යපිතමත්තොයෙව අට්ඨ රූපානි සමුට්ඨාපෙති. දන්තවිචුණ්ණිතං පන අජ්ඣොහරියමානං එකෙකං සිත්ථං අට්ඨට්ඨ රූපානි සමුට්ඨාපෙතියෙව. එවං ඔජට්ඨමකරූපානි ආහරති.

එස්සාභාරො පන සුඛවෙදනියො එස්සො උප්පජ්ජමානො සුඛවෙදනං ආහරති, තථා දුක්ඛවෙදනියො දුක්ඛං, අදුක්ඛමසුඛවෙදනියො අදුක්ඛමසුඛන්ති එවං සබ්බථාපි එස්සාභාරො තිස්සො වෙදනා ආහරති.

මනොසඤ්චෙතනාභාරො කාමහවුපගං කම්මං කාමහවං ආහරති, රූපාරූපහවුපගානි තං තං හවං. එවං සබ්බථාපි මනොසඤ්චෙතනාභාරො තයො හවෙ ආහරති.

විඤ්ඤාණාභාරො පන යෙ ච පටිසන්ධික්ඛණේ තංසම්පයුත්තකා තයො ඛන්ධා, යානි ච තිසන්තතිවසෙන තිංසරූපානි උප්පජ්ජන්ති, සහජාතාදිපච්චයනායෙන තානි ආහරතීති වුවවති. එවං විඤ්ඤාණාභාරො පටිසන්ධිනාමරූපං ආහරතීති.

එත්ථ ච මනොසඤ්චෙතනාභාරො තයො හවෙ ආහරතීති සාසවා කුසලාකුසලචෙතනාව වුත්තා. විඤ්ඤාණං පටිසන්ධිනාමරූපං ආහරතීති පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණමෙව වුත්තං. අවිසෙසෙන පන තංසම්පයුත්තතංසමුට්ඨානධම්මානං ආහරණතො පෙනෙ ආභාරාති වෙදිතබ්බා.

එතෙසු චතුසු ආභාරෙසු කබලීකාරාභාරො උපත්ථම්භෙන්තො ආභාරකිච්චං සාධෙති. එස්සො චුසන්තොයෙව, මනොසඤ්චෙතනා ආයුහමානාව. විඤ්ඤාණං විජානන්තමෙව.

කථං? කබලීකාරාභාරො හි උපත්ථම්භෙන්තොයෙව කායට්ඨපනෙන සත්තානං ධීතියා හොති. කම්මජනිතොපි හි අයං කායො කබලීකාරාභාරෙන උපත්ථම්භිතො දසපි වස්සානි වස්සසතම්පි යාව ආයුපරිමාණං තිට්ඨති. යථා කිං? යථා මාතුයා ජනිතොපි දාරකො ධාතියා ථඤ්ඤාදීනි පායෙන්වා පොසියමානොව විරං තිට්ඨති, යථා වුපත්ථම්භෙන උපත්ථම්භිතගෙහං. වුත්තම්පි චෙතං -

“යථා මහාරාජ ගෙහෙ පතන්තෙ අඤ්ඤෙන දාරුනා උපත්ථම්භෙන්ති, අඤ්ඤෙන දාරුනා උපත්ථම්භිතං සන්තං එවං තං ගෙහං න පතති, එවමෙව ඛො මහාරාජ අයං කායො ආභාරට්ඨිතිකො, ආහාරං පටිච්ච තිට්ඨති” ති.

එවං කබලීකාරො ආභාරො උපත්ථම්භෙන්තො ආභාරකිච්චං සාධෙති. එවං සාධෙන්නොපි ච කබලීකාරො ආභාරො ද්විත්තං රූපසන්තතිතං පච්චයො

හොති ආහාරසමුට්ඨානස්ස ච උපාදිත්තස්ස ච. කම්මජානං අනුපාලකො භුත්වා පච්චයො හොති. ආහාරසමුට්ඨානානං ජනකො භුත්වා පච්චයො හොති.

එස්සො පන සුඛාදිවත්ථුභූතං ආරම්මණං චුසන්තොයෙව සුඛාදිවේදනාපවත්තනෙන සත්තානං ධීනියා හොති. මනොසඤ්චෙනනා කුසලාකුසලකම්මවසෙන ආයුහමානායෙව භවමූලනිජ්ඣාදනතො සත්තානං ධීනියා හොති. විඤ්ඤාණං විජානන්තමෙව නාමරූපජ්ජවත්තනෙන සත්තානං ධීනියා හොති.

එවං උපත්ථම්භනාදිවසෙන ආහාරකිච්චං සාධයමානෙසු පනෙතෙසු චත්තාරි භයානි දට්ඨබ්බානි. සෙය්‍යථිදං, කබලීකාරාහාරෙ නිකන්තියෙව භයං, එස්සෙ උපගමනමෙව, මනොසඤ්චෙනනාය ආයුහනමෙව, විඤ්ඤාණෙ අභිනිපාතොයෙව භයන්ති. කිං කාරණං? කබලීකාරාහාරෙ හි නිකන්තිං කත්වා සීතාදීනං පුරෙක්ඛතා සත්තා ආහාරත්ථාය මුද්දාගණනාදිකම්මානි කරොන්තා අනප්පකං දුක්ඛං නිගච්ඡන්ති. එකච්චෙ ච ඉමස්මිං සාසනෙ පබ්බජිත්වාපි වෙජ්ජකම්මාදිකාය අනෙසනාය ආහාරං පරියෙසන්තා දිට්ඨෙපි ධම්මෙ ගාරය්හා හොන්ති. සම්පරායෙපි තස්ස සඬ්ඝාටිපි ආදිත්තා සම්පජ්ජලිතාතිආදිනා ලක්ඛණසංයුත්තෙ චුත්තනයෙන සමණපෙතා හොන්ති. ඉමිනා ච තාච කාරණෙන කබලීකාරාහාරෙ නිකන්තියෙව භයන්ති වෙදිතබ්බං.

එස්සං උපගච්ඡන්තාපි එස්සස්සාදිනො පරෙසං රක්ඛිතගොපිතෙසු දාරාදීසු භණ්ඩෙසු අපරජ්ඣන්ති. තෙ සහ භණ්ඩෙන භණ්ඩසාමිකා ගහෙත්වා බණ්ඩාබණ්ඩිකං වා ඡින්දිත්වා සඬ්ඝාරකූටෙසු ඡඩ්ඬෙන්ති. රඤ්ඤො වා නියායාතෙන්ති. තතො නෙ රාජා විවිධා කම්මකාරණා කාරාපෙති. කායස්ස ච හෙදා දුග්ගති නෙසං පාටිකඩ්ඛා හොති. ඉති එස්සස්සාදමූලකං දිට්ඨධම්මිකම්පි සම්පරායිකම්පි භයං සබ්බමාගතමෙව හොති. ඉමිනා කාරණෙන එස්සාහාරෙ උපගමනමෙව භයන්ති වෙදිතබ්බං.

කුසලාකුසලකම්මායුහනෙනෙව පන තම්මූලකං තීසු භවෙසු භයං සබ්බමාගතංයෙව හොති. ඉමිනා කාරණෙන මනොසඤ්චෙනනාහාරෙ ආයුහනමෙව භයන්ති වෙදිතබ්බං.

පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණඤ්ච යස්මිං යස්මිං යානෙ අභිනිපතති, තස්මිං තස්මිං යානෙ පටිසන්ධිනාමරූපං ගහෙත්වා නිබ්බත්තති, තස්මිඤ්ච නිබ්බත්තෙ සබ්බභයානි නිබ්බත්තානියෙව හොන්ති, තම්මූලකත්තාති, ඉමිනා කාරණෙන විඤ්ඤාණාහාරෙ අභිනිපාතොයෙව භයන්ති වෙදිතබ්බං.

එවං සභයෙසු පන ඉමෙසු ආභාරෙසු සම්මාසම්බුද්ධො කබ්බිකාරාභාරෙ නිකන්තිපරියාදානත්ථං “සෙය්‍යාථාපි, භික්ඛවෙ, ද්වෙ ජායම්පතිකා” තිආදිනා (සං. නි. 2.63) නයෙන පුත්තමංසුපමං දෙසෙසි. එස්සාභාරෙ නිකන්තිපරියාදානත්ථං “සෙය්‍යාථාපි, භික්ඛවෙ, ගාථී නිච්චම්මා” තිආදිනා නයෙන නිච්චම්මගාචුපමං දෙසෙසි. මනොසඤ්චෙනනාභාරෙ නිකන්තිපරියාදානත්ථං “සෙය්‍යාථාපි, භික්ඛවෙ, අඬගාරකාසු” තිආදිනා නයෙන අඬගාරකාසුපමං දෙසෙසි. විඤ්ඤාණාභාරෙ නිකන්තිපරියාදානත්ථං “සෙය්‍යාථාපි, භික්ඛවෙ, වොරං ආගුචාරි” තිආදිනා නයෙන සත්තිසතාහතුපමං දෙසෙසි.

තත්‍රායං භූතමත්ථං කත්ථා සඬබ්බෙපතො අත්ථයොජනා, ද්වෙ කිර ජායම්පතිකා පුත්තං ගහෙත්ථා පරිත්තෙන පාටෙය්‍යන යොජනසතිකං කන්තාරමග්ගං පටිපජ්ජිංසු. තෙසං පඤ්ඤාස යොජනානි ගන්ත්ථා පාටෙය්‍යං නිට්ඨාසි. තෙ බුජ්ජිපාසාතුරා විරලුච්ඡායායං නිසිදිංසු. තතො පුරිසො හරියං ආහ “හද්දෙ ඉතො සමන්තා පඤ්ඤාස යොජනානි ගාමො වා නිගමො වා නත්ථී, තස්මා යං තං පුරිසෙන කාතබ්බං බහුමිපි කසිගොරක්ඛාදිකම්මං, න දානි සක්කා තං මයා කාතුං, එහි මං මාරෙත්ථා උපඩ්ඨමංසං බාදිත්ථා උපඩ්ඨං පාටෙය්‍යං කත්ථා පුත්තෙන සද්ධිං කන්තාරං නිත්ථරාහී” ති. සාපි ආහ “සාමී මයා දානි යං තං ඉත්ථියා කාතබ්බං බහුමිපි පුත්තකන්තනාදිකම්මං, තං කාතුං න සක්කා, එහි මං මාරෙත්ථා උපඩ්ඨමංසං බාදිත්ථා උපඩ්ඨං පාටෙය්‍යං කත්ථා පුත්තෙන සද්ධිං කන්තාරං නිත්ථරාහී” ති. තතො සො තං ආහ “හද්දෙ මාතුගාමමරණෙන ද්වින්නං මරණං පඤ්ඤායති. න හි මන්දො කුමාරො මාතරං විනා ජීවිතුං සක්කොති. යදි පන මයං ජීවාම, පුත දාරකං ලභෙය්‍යාම, හන්ද දානි පුත්තකං මාරෙත්ථා මංසං ගහෙත්ථා කන්තාරං නිත්ථරාමා” ති.

තතො මාතා පුත්තමාහ “තාත පිතු සන්තිකං ගච්ඡාහී” ති. සො අගමාසි. අඨස්ස පිතා “මයා පුත්තකං පොසෙස්සාමිති කසිගොරක්ඛාදීහි අනප්පකං දුක්ඛමනුභූතං, න සක්කොමි පුත්තං මාරෙතුං, ත්වංයෙව තව පුත්තකං මාරෙහී” ති වත්ථා “තාත මාතුසන්තිකමෙව ගච්ඡාහී” ති ආහ. සො අගමාසි. අඨස්ස මාතාපි “මයා පුත්තං පත්ථෙන්නියා ගොවතකුක්කුරවතදෙවතායාවනාදිහිපි තාව අනප්පකං දුක්ඛං අනුභූතං, කො පන වාදො කුච්ඡිනා පරිහරන්තියා? න සක්කාහං පුත්තං මාරෙතු” ති වත්ථා “තාත පිතුසන්තිකංයෙව ගච්ඡාහී” ති ආහ. එවං සො ද්වින්නං අන්තරා ගච්ඡන්තොයෙව මතො. තෙ තං දිස්වා පරිදෙවිත්ථා පුබ්බෙ වුත්තනායෙනෙව මංසානි ගහෙත්ථා බාදන්තා පක්කම්මිසු. තෙසං සො පුත්තමංසාභාරො නවහි

කාරණෙහි පටිකුලත්තා නෙව දවාය හොති, න මදාය න මණ්ඩනාය න විභූසනාය, කෙවලං කන්තාරනින්ථරණත්ථායෙව හොති.

කතමෙහි නවහි කාරණෙහි පටිකුලොති වෙ? සජාතිමංසනාය ඤාතිමංසනාය පුත්තමංසනාය පියපුත්තමංසනාය තරුණමංසනාය ආමකමංසනාය අගොරසමංසනාය අලොණනාය අධුපිතතායාති. තස්මා යො භික්ඛු කබ්බිකාරාහාරං එවං පුත්තමංසසදිසං පස්සති, සො තත්ථ නිකන්තිං පරියාදියති. අයං තාව පුත්තමංසුපමායං අත්ථයොජනා.

නිච්චම්මගාවූපමායං පන යථා සා ගාවී ගීවතො යාව බුරා, තාව චම්මං උද්දාලෙන්වා මුත්තා යං යදෙව නිස්සාය තිට්ඨති, තත්ථ පාණකෙහි ඛජ්ජමානා දුක්ඛස්සෙවාධිකරණං හොති, එවං එස්සොපි යං යදෙව වත්ථුං ආරම්මණං වා නිස්සාය තිට්ඨති, තංතංවත්ථාරම්මණසම්භවස්ස වෙදගිතදුක්ඛස්ස අධිකරණමෙව හොති. තස්මා යො භික්ඛු එස්සාහාරං එවං නිච්චම්මගාවූපමායං පස්සති, සො තත්ථ නිකන්තිං පරියාදියති, අයං නිච්චම්මගාවූපමායං අත්ථයොජනා.

අභිගාරකාසුපමායං පන යථා සා අභිගාරකාසු, එවං මහාපරිළාභට්ඨෙන තයො භවා. යථා නානාබාහාසු ගහෙන්වා තත්ථ උපකඩ්ඨකා ද්වෙ පුරිසා, එවං භවෙසු උපකඩ්ඨනට්ඨෙන මනොසඤ්චෙනනා. තස්මා යො භික්ඛු මනොසඤ්චෙනනාහාරං එවං අභිගාරකාසුපකඩ්ඨකපුරිසසදිසං පස්සති, සො තත්ථ නිකන්තිං පරියාදියති, අයං අභිගාරකාසුපමායං අත්ථයොජනා.

සත්තිසතාහතුපමායං පන යෙන සො පුරිසො පුබ්බණ්හසමයෙ සත්තිසතෙන භඤ්ඤති, තමස්ස සරීරෙ වණුමුඛසතං කත්වා අන්තරා අට්ඨත්වා විනිවිජ්ඣිත්වා අපරභාගෙයෙව පතති, එවං ඉතරානි ද්වෙ සත්තිසතානි, එවමස්ස පතිතොකාසෙ අපතිත්වා අපතිත්වා ගතාහි සත්තිහි සබ්බසරීරං ඡිද්දාවඡිද්දමෙව හොති, තස්ස එකවණුමුඛෙපි උප්පන්නස්ස දුක්ඛස්ස පමාණං නත්ථී, කො පන වාදො තීසු වණුමුඛසතෙසු? තත්ථ සත්තිනිපාතකාලො විය පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණනිබ්බත්තකාලො. වණුමුඛජනනං විය ඛන්ධජනනං. වණුමුඛෙසු දුක්ඛවෙදනුප්පාදො විය ජාතෙසු ඛන්ධෙසු වට්ටමූලකනානාවිධදුක්ඛූප්පාදො. අපරො නයො, ආගුචාරී පුරිසො විය පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණං. තස්ස සත්තිසාතෙහි උප්පන්නවණුමුඛානි විය විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූපං. වණුමුඛපච්චයා තස්ස පුරිසස්ස කක්ඛළදුක්ඛූප්පාදො විය නාමරූපපච්චයා විඤ්ඤාණස්ස ද්වත්තිංසකම්මකාරණඅට්ඨනවුත්තිරොගාදිවසෙන නානප්පකාරකදුක්ඛූප්පාදො දට්ඨබ්බො. තස්මා යො භික්ඛු විඤ්ඤාණාහාරං එවං සත්තිසතාහතසදිසං

පස්සති. සො තත්ථ නිකන්තිං පරියාදියති, අයං සත්තිසතාහතුපමායං අත්ථයොජනා.

සො එවං ඉමෙසු ආහාරෙසු නිකන්තිං පරියාදියන්තො චත්තාරොපි ආහාරෙ පරිජානාති, යෙසු පරිඤ්ඤාතෙසු සබ්බමිපි පරිඤ්ඤාතං චත්ථු පරිඤ්ඤාතමෙව හොති. චුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා -

“කබ්ලිකාරෙ, හික්ඛවෙ, ආහාරෙ පරිඤ්ඤාතෙ පඤ්චකාමගුණිකො රාගො පරිඤ්ඤාතො හොති. පඤ්චකාමගුණිකෙ රාගෙ පරිඤ්ඤාතෙ නත්ථි තං සංයොජනං, යෙන සංයොජනෙන සංයුත්තො අරියසාවකො පුන ඉමං ලොකං ආගච්ඡෙය්‍යා. එස්සෙ, හික්ඛවෙ, ආහාරෙ පරිඤ්ඤාතෙ තිස්සො වෙදනා පරිඤ්ඤාතා හොන්ති. තීසු වෙදනාසු පරිඤ්ඤාතාසු අරියසාවකස්ස නත්ථි කිඤ්චි උත්තරිකරණියන්ති වදාමි. මනොසඤ්චෙතනාය, හික්ඛවෙ, ආහාරෙ පරිඤ්ඤාතෙ තිස්සො තණ්හා පරිඤ්ඤාතා හොන්ති. තීසු තණ්හාසු පරිඤ්ඤාතාසු අරියසාවකස්ස නත්ථි කිඤ්චි උත්තරිකරණියන්ති වදාමි. විඤ්ඤාණෙ, හික්ඛවෙ, ආහාරෙ පරිඤ්ඤාතෙ නාමරූපං පරිඤ්ඤාතං හොති. නාමරූපෙ පරිඤ්ඤාතෙ අරියසාවකස්ස නත්ථි කිඤ්චි උත්තරිකරණියන්ති වදාමි”ති (සං. නි. 2.63).

තණ්හාසමුදයා ආහාරසමුදයොති පුරිමතණ්හාසමුදයා පටිසන්ධිකානං ආහාරානං සමුදයො නිබ්බන්තො හොතීති අත්ථො. කථං? පටිසන්ධික්ඛණෙ හි තිසන්තතිවසෙන උප්පන්නසමතිංසරූපබ්බන්තරෙ ජාතා ඔජා අත්ථි. අයං තණ්හාපච්චයා නිබ්බන්තො උපාදින්නකකබ්ලිකාරාහාරො. පටිසන්ධිචිත්තසම්පයුත්තා පන එස්සවෙනතා සයඤ්ච චිත්තං විඤ්ඤාණන්ති ඉමෙ තණ්හාපච්චයා නිබ්බන්තා උපාදින්නකඑස්සමනොසඤ්චෙතනා විඤ්ඤාණාහාරාති. එවං තාව පුරිමතණ්හාසමුදයා පටිසන්ධිකානං ආහාරානං සමුදයො වෙදිතබ්බො. යස්මා පනිධි උපාදින්නකාපි අනුපාදින්නකාපි ආහාරා මිස්සෙත්වා කටීතා, තස්මා අනුපාදින්නකානමිපි එවං තණ්හාසමුදයා ආහාරසමුදයො වෙදිතබ්බො. අට්ඨලොභසහගතචිත්තසමුට්ඨිතෙසු හි රූපෙසු ඔජා අත්ථි, අයං සහජාතතණ්හාපච්චයා නිබ්බන්තො අනුපාදින්නකකබ්ලිකාරාහාරො. ලොභසහගතචිත්තසම්පයුත්තා පන එස්සවෙනතා සයඤ්ච චිත්තං විඤ්ඤාණන්ති ඉමෙ තණ්හාපච්චයා නිබ්බන්තා අනුපාදින්නකඑස්සමනොසඤ්චෙතනා විඤ්ඤාණාහාරාති.

තණ්හානිරොධා ආහාරනිරොධොති ඉමිස්සා උපාදින්නකානඤ්ච අනුපාදින්නකානඤ්ච ආහාරානං පච්චයභූතාය තණ්හාය නිරොධෙන ආහාරනිරොධො පඤ්ඤායති. සෙසං චුත්තනයමෙව. අයං පන විසෙසො, ඉධ

චත්තාරිපි සච්චානි සරූපෙනෙව චුත්තානි. යථා ච ඉධ, එවං ඉතො උත්තරිමපි සබ්බචාරෙසුති. තස්මා සබ්බත්ථ අසම්මුය්හන්තෙන සච්චානි උද්ධරිතබ්බානි. සබ්බචාරෙසු ච “එත්තාවතාපි බො ආවුසො”ති ඉදං දෙසනානියායාතනං තත්ථ තත්ථ දෙසිතධම්මවසෙන යොජෙතබ්බං. තස්ස ඉධ තාව අයං යොජනා එත්තාවතාපිති ඉමාය ආහාරදෙසනාය චුත්තමනසිකාරජපට්ඨෙධවසෙනාපිති චුත්තං හොති. එස නයො සබ්බත්ථාපි.

ආහාරචාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සච්චචාරවණ්ණනා

91. ඉදානි “සාධාවුසො”ති පුරිමනෙයෙනෙව ථෙරස්ස භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමොදිත්වා තෙ භික්ඛු උත්තරිමපි පඤ්භං පුච්ඡිංසු. ථෙරො ච තෙසං අඤ්ඤෙතපි පරියායෙන බ්‍යාකාසි. එස නයො ඉතො පරෙසුපි සබ්බචාරෙසු. තස්මා ඉතො පරං එවරූපානි වචනානි අනාමසිත්වා යෙන යෙන පරියායෙන බ්‍යාකරොති, තස්ස තස්සෙව අත්ථං වණ්ණයිස්සාම. ඉමස්ස පන චාරස්ස සඬ්ඛෙපදෙසනායං දුක්ඛඤ්ච පජානාතීති එත්ථ දුක්ඛන්ති දුක්ඛසච්චං. විත්ථාරදෙසනායං පන යං චත්තබ්බං සියා, තං සබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ සච්චනිද්දෙසෙ චුත්තමෙවාති.

සච්චචාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ජරාමරණචාරවණ්ණනා

92. ඉතො පරං පට්ඨිචසමුප්පාදවසෙන දෙසනා හොති. තත්ථ ජරාමරණචාරෙ තාව තෙසං තෙසන්ති අයං සඬ්ඛෙපතො අනෙකෙසං සත්තානං සාධාරණනිද්දෙසොති ඤාතබ්බො. යා දෙවදත්තස්ස ජරා, යා සොමදත්තස්ස ජරාති එවඤ්චි දිවසම්පි කථෙත්තස්ස නෙව සත්තා පරියාදානං ගච්ඡන්ති. ඉමෙහි පන ද්විති පදෙහි න කොචි සත්තො අපරියාදිත්තො හොති. තස්මා චුත්තං “අයං සඬ්ඛෙපතො අනෙකෙසං සත්තානං සාධාරණනිද්දෙසො”ති.

තම්හි තම්හිති අයං ගතිජාතිවසෙන අනෙකෙසං නිකායානං සාධාරණනිද්දෙසො. සත්තනිකායෙති සාධාරණනිද්දෙසෙන නිද්දිට්ඨස්ස සරූපනිදස්සනං. ජරා ජීරණතාතිආදීසු පන ජරාති සභාවනිද්දෙසො. ජීරණතාති ආකාරනිද්දෙසො. බණ්ඩිච්චන්තිආදයො කාලාතික්කමෙ කිච්චනිද්දෙසො. පච්ඡිමා ද්වෙ පකතිනිද්දෙසො. අයඤ්චි ජරාති ඉමිනා පදෙන සභාවතො දීපිතා, තෙනස්සායං සභාවනිද්දෙසො. ජීරණතාති ඉමිනා ආකාරතො. තෙනස්සායං ආකාරනිද්දෙසො. බණ්ඩිච්චන්ති ඉමිනා කාලාතික්කමෙ දන්තනබානං.

බණ්ඩිතභාවකරණකිව්වතො. පාලිව්වන්ති ඉමිනා කෙසලොමානං පලිතභාවකරණකිව්වතො. වලිත්තවතාති ඉමිනා මංසං මිලාපෙත්වා තවෙ වලිත්තභාවකරණකිව්වතො දීපිතා. තෙනස්සා ඉමෙ බණ්ඩිව්වන්තිආදයො තයො කාලාතික්කමෙ කිව්වන්තිද්දෙසා. තෙහි ඉමෙසං විකාරානං දස්සනවසෙන පාකට්ඨිකා පාකට්ඨරා දස්සිතා. යථෙව හි උදකස්ස වා අග්ගිනො වා වාතස්ස වා තිණරුක්ඛාදීනං සම්භග්ගපලිභග්ගතාය වා ක්කාමතාය වා ගතමග්ගො පාකට්ඨො හොති, න ව සො ගතමග්ගො තානෙව උදකාදීනි, එවමෙව ජරාය දන්තාදීසු බණ්ඩිව්වාදිවසෙන ගතමග්ගො පාකට්ඨො, වක්ඛුං උම්මිලෙත්වාපි ගය්හති. න ව බණ්ඩිව්වාදීනෙව ජරා, න හි ජරා වක්ඛුච්ඤ්ඤායා හොති.

ආයුනො සංභාති ඉන්ද්‍රියානං පරිපාකොති ඉමෙහි පන පදෙහි කාලාතික්කමෙයෙව අභිබ්‍යන්තතාය ආයුක්ඛයවක්ඛාදිඉන්ද්‍රියපරිපාකසඤ්ඤිතාය පකතියා දීපිතා. තෙනස්සිමෙ පච්ඡිමා ද්වෙ පකතිනිද්දෙසාති වෙදිතබ්බා.

තත්ථ යස්මා ජරං පත්තස්ස ආයු භායති, තස්මා ජරා “ආයුනො සංභාති”ති ඵලූපවාරෙන චුත්තා. යස්මා ව දහරකාලෙ සුප්පසන්නාති සුබ්බමම්පි අත්තනො විසයං සුබ්බෙනෙව ගණ්හනසමත්ථාති වක්ඛාදීනි ඉන්ද්‍රියානි ජරං පත්තස්ස පරිපක්කාති ආලුලිතාති අවිසදාති ඔළාරිකම්පි අත්තනො විසයං ගහෙතුං අසමත්ථාති හොන්ති, තස්මා “ඉන්ද්‍රියානං පරිපාකො”තිපි ඵලූපවාරෙනෙව චුත්තා. සා පනායං එවං නිද්දිට්ඨා සබ්බාපි ජරා පාකට්ඨා පටිච්ඡන්තාති දුට්ඨා හොති.

තත්ථ දන්තාදීසු බණ්ඩිභාවාදිදස්සනතො රූපධම්මෙසු ජරා පාකට්ඨරා නාම. අරූපධම්මෙසු පන තාදිසස්ස විකාරස්ස අදස්සනතො පටිච්ඡන්තජරා නාම. තත්ථ ය්වායං බණ්ඩාදිභාවො දිස්සති, සො තාදිසානං දන්තාදීනං සුවිඤ්ඤායාත්තා වණ්ණොයෙව, තං වක්ඛුනා දිස්වා මනොද්වාරෙන වින්තෙත්වා “ඉමෙ දන්තා ජරාය පහටා”ති ජරං ජානාති උදකට්ඨානෙ බද්ධාති ගොසිසාදීනි ඔලොකෙත්වා හෙට්ඨා උදකස්ස අත්ථිභාවං ජානනං විය. පුන අවිච්චි සච්චිති එවම්පි දුට්ඨා හොති. තත්ථ මණ්කනකරජතපවාලසුරියාදීනං මන්දදසකාදීසු පාණිනං විය පුප්ඵලපල්ලවාදීසු ව අපාණිනං විය අත්තරන්තරා වණ්ණවිසෙසාදීනං දුට්ඤ්ඤායාත්තා ජරා අවිච්ඡරා නාම, නිරන්තරජරාති අත්ථො. තතො අඤ්ඤෙසු පන යථාචුත්තෙසු අත්තරන්තරා වණ්ණවිසෙසාදීනං සුවිඤ්ඤායාත්තා ජරා සච්චිජරා නාමාති වෙදිතබ්බා.

ඉතො පරං, තෙසං තෙසන්තිආදි චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. චුති වචනතාතිආදීසු පන චුතීති වචනකවසෙන චුච්චති, එකවතුපඤ්ඤාත්තං

සාමඤ්ඤවචනමෙතං. චචනතාති භාවචචනෙන ලක්ඛණනිදස්සනං. හෙදොති චුතික්ඛන්ධානං භඩ්දුප්පත්තිපරිදීපනං. අන්තරධානන්ති සටස්සෙව හින්තස්ස හින්තානං චුතික්ඛන්ධානං යෙන කෙනචි පරියායෙන ධානාභාවපරිදීපනං. මච්චු මරණන්ති මච්චුසඬ්ඛානං මරණං. තෙන සමුච්ඡේදමරණාදීති නිසෙධෙති. කාලො නාම අන්තකො, තස්ස කිරියාති කාලකිරියා. එතෙන ලොකසම්මුතියා මරණං දීපෙති.

ඉදාති පරමත්ථෙත දීපෙතුං, ඛන්ධානං හෙදොතිආදිමාහ. පරමත්ථෙත හි ඛන්ධායෙව හිජ්ජන්ති, න සත්තො නාම කොචි මරති. ඛන්ධෙසු පන හිජ්ජමානෙසු සත්තො මරති, හින්තෙසු මතොති වොභාරො හොති.

එත්ථ ච චතුචොකාරවසෙන ඛන්ධානං හෙදො, එකචොකාරවසෙන කලෙවරස්ස නික්ඛෙපො. චතුචොකාරවසෙන වා ඛන්ධානං හෙදො, සෙසද්වයවසෙන කලෙවරස්ස නික්ඛෙපො වෙදිතඛ්ඛො. කස්මා? භවද්වයෙපි රූපකායසඬ්ඛාතස්ස කලෙවරස්ස සම්භවතො. අථ වා යස්මා ච වාතුමහාරාජිකාදීසු ඛන්ධා හිජ්ජන්තෙව, න කිඤ්චි නික්ඛිපන්ති, තස්මා තෙසං වසෙන ඛන්ධානං හෙදො, මනුස්සාදීසු කලෙවරස්ස නික්ඛෙපො. එත්ථ ච කලෙවරස්ස නික්ඛෙපකාරණතො මරණං කලෙවරස්ස නික්ඛෙපොති චුත්තන්ති එවමත්ථො දට්ඨඛ්ඛො.

ඉති අයඤ්ච ජරා ඉදඤ්ච මරණං. ඉදං චූච්චතාචුසොති ඉදං උභයමිපි එකතො කත්වා ජරාමරණන්ති කථියති. සෙසං චුත්තනයමෙවාති.

ජරාමරණචාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ජාතිචාරවණ්ණනා

93. ජාතිචාරෙ ජාති සඤ්ජාතීතිආදීසු ජායනට්ඨෙන ජාති, සා අපරිපුණ්ණායතනවසෙන යුත්තා. සඤ්ජායනට්ඨෙන සඤ්ජාති, සා පරිපුණ්ණායතනවසෙන යුත්තා. ඔක්කමනට්ඨෙන ඔක්කන්ති, සා අණ්ඩප්පලාබ්ජවසෙන යුත්තා. තෙ හි අණ්ඩකොසඤ්ච වත්ථිකොසඤ්ච ඔක්කමන්තා පවිසන්තා විය පටිසන්ධිං ගණ්හන්ති. අභිනිබ්බත්තනට්ඨෙන අභිනිබ්බත්ති, සා සංසෙදප්ඵපපාතිකවසෙන යුත්තා, තෙ හි පාකටායෙව හුත්වා නිබ්බත්තන්ති. අයං තාව වොභාරදෙසනා.

ඉදාති පරමත්ථදෙසනා හොති. ඛන්ධායෙව හි පරමත්ථතො පාතුභවන්ති, න සත්තො. තත්ථ ච ඛන්ධානන්ති එකචොකාරභවෙ එකස්ස චතුචොකාරභවෙ චතුත්තං පඤ්චචොකාරභවෙ පඤ්චන්තමිපි ගහණං වෙදිතඛ්ඛං. පාතුභාවොති උප්පත්ති. ආයතනානන්ති එත්ථ තත්ත තත්ත උප්පජ්ජමානායතනවසෙනෙව

සඬගහො වෙදිතබ්බො. පටිලාහොති සන්තතියං පාතුහාවොයෙව. පාතුභවත්තානෙව හි තාති පටිලද්ධාති නාම හොත්ති. අයං වුව්චතාචුසො ජාතීති ඉමිනා පදෙන වොහාරතො පරමත්ථතො ච දෙසිතාය ජාතියා නිගමනං කරොතීති. භවසමුදයාති එත්ථ පන ජාතියා පච්චයභූතො කම්මභවො වෙදිතබ්බො. සෙසං චුත්තනයමෙවාති.

ජාතිවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

භවවාරවණ්ණනා

94. භවවාරෙ කාමභවොති කම්මභවො ච උපපත්තිභවො ච. තත්ථ කම්මභවො නාම කාමභවූපගං කම්මමෙව. තඤ්ඤි උපපත්තිභවස්ස කාරණත්තා “සුඛො බුද්ධානමුප්පාදො (ධ. ප. 194) දුක්ඛො පාපස්ස උච්චයො” තිආදීති (ධ. ප. 117) විය ඵලවොහාරෙන භවොති චුත්තං. උපපත්තිභවො නාම තෙන කම්මෙන නිබ්බත්තං උපාදිත්තබන්ධපඤ්චකං. තඤ්ඤි තත්ථ භවතීති කත්වා භවොති චුත්තං. එවං සබ්බථාපි ඉදං කම්මඤ්ච උපපත්ති ච උභයමිපෙතමිධ “කාමභවො” ති චුත්තං. එස නයො රූපාරූපභවෙසු. උපාදානසමුදයාති එත්ථ පන උපාදානං කුසලකම්මභවස්ස උපනිස්සයවසෙනෙව පච්චයො හොති. අකුසලකම්මභවස්ස උපනිස්සයවසෙනපි සහජාතාදිවසෙනපි. උපපත්තිභවස්ස පන සබ්බස්සාපි උපනිස්සයවසෙනෙව. සෙසං චුත්තනයමෙවාති.

භවවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

උපාදානවාරවණ්ණනා

95. උපාදානවාරෙ කාමුපාදානන්තිආදීසු වත්ථුකාමං උපාදියති එතෙන, සයං වා තං උපාදියතීති කාමුපාදානං. කාමො ච සො උපාදානඤ්චාති වා කාමුපාදානං. උපාදානන්ති දළ්භග්ගහණං වුව්චති. දළ්භත්ථො හි එත්ථ උපසද්දො, “උපායාස උපකට්ඨා” තිආදීසු විය පඤ්චකාමගුණිකරාගස්සෙනං අධිවචනං. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො. විත්ථාරතො පනෙනං “තත්ථ කතමං කාමුපාදානං, යො කාමෙසු කාමච්ඡන්දො” ති (ධ. ස. 1220; විහ. 938) චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බං.

තථා දිට්ඨි ච සා උපාදානඤ්චාති දිට්ඨුපාදානං. අථ වා දිට්ඨිං උපාදියති, උපාදියන්ති වා එතෙන දිට්ඨින්ති දිට්ඨුපාදානං. උපාදියති හි පුරිමදිට්ඨිං උත්තරදිට්ඨිං. උපාදියන්ති ච තාය දිට්ඨිං. යථාහ “සස්සතො අත්තා ච ලොකො ච, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ” තිආදි (ම. නි. 3.27), සීලබ්බතුපාදානඅත්තවාදුපාදානවජ්ජස්ස සබ්බදිට්ඨිගතස්සෙනං අධිවචනං. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො. විත්ථාරතො පනෙනං “තත්ථ කතමං දිට්ඨුපාදානං නත්ථි දින්ත” ති (ධ. ස. 1220; විහ. 938) චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බං.

තථා සීලබ්බතං උපාදියන්ති එතෙන, සයං වා තං උපාදියති, සීලබ්බතඤ්ච තං උපාදානඤ්චාති වා සීලබ්බතුපාදානං. ගොසීලගොචතාදීනි හි එවං සුද්ධිති අහිනිවෙසතො සයමෙව උපාදානානි අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො. විත්ථාරතො පනෙනං “තත්ථ කතමං සීලබ්බතුපාදානං, ඉතො බහිද්ධා සමණුඛාභ්මණානං සීලෙන සුද්ධි”ති චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බං.

ඉදානි වදන්ති එතෙනාති වාදො. උපාදියන්ති එතෙනාති උපාදානං. කිං වදන්ති, උපාදියන්ති වා? අත්තානං. අත්තතො වාදුපාදානං අත්තවාදුපාදානං. අත්තවාදමත්තමෙව වා අත්තාති උපාදියති එතෙනාති අත්තවාදුපාදානං, විසතිවත්ථුකාය සක්කායදිට්ඨියා එතං අධිවචනං. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො. විත්ථාරතො පනෙනං “තත්ථ කතමං අත්තවාදුපාදානං, ඉධ අස්සුතවා පුථුඡ්ඡතො අරියානං අදස්සාවි”ති (ධ. ස. 1223) චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බං.

තණ්හාසමුදයාති එත්ථ තණ්හා කාමුපාදානස්ස උපනිස්සයවසෙන අනන්තරසමනන්තරනත්ථිවිගතාසෙවනවසෙන වා පච්චයො. අවසෙසානං පන සහජාතාදිවසෙනාපි. සෙසං චුත්තනයමෙවාති.

උපාදානවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

තණ්හාවාරවණ්ණනා

96. තණ්හාවාරෙ රූපතණ්හා...පෙ.... ධම්මතණ්හාති එවං චක්ඛුද්වාරාදීසු ජවනවීරියං පවත්තාය තණ්හාය “සෙට්ඨිපුත්තො ඛාභ්මණුපුත්තො”ති එවමාදීසු පිනිතො නාමං විය පිනිසදිසාරම්මණතො නාමං. එත්ථ ව රූපාරම්මණා තණ්හා, රූපෙ තණ්හාති රූපතණ්හා. සා කාමරාගභාවෙන රූපං අස්සාදෙන්ති පවත්තමානා කාමතණ්හා. සස්සතදිට්ඨිසහගතරාගභාවෙන රූපං නිව්චං. ධූවං සස්සතන්ති එවං අස්සාදෙන්ති පවත්තමානා භවතණ්හා. උච්ඡෙදදිට්ඨිසහගතරාගභාවෙන රූපං උච්ඡ්ඡන්ති විනස්සති පෙච්ච ත භවිස්සති එවං අස්සාදෙන්ති පවත්තමානා විභවතණ්හාති එවං තිව්ධා හොති. යථා ව රූපතණ්හා, තථා සද්දතණ්හාදයොපිති එතානි අට්ඨාරස තණ්හාවිවරිතානි හොන්ති. තානි අජ්ඣත්තරූපාදීසු අට්ඨාරස, බහිද්ධාරූපාදීසු අට්ඨාරසාති ඡත්තිංස. ඉති අතීතානි ඡත්තිංස, අනාගතානි ඡත්තිංස, පච්චුප්පන්තානි ඡත්තිංසාති අට්ඨසනං. “අජ්ඣත්තිකස්සුපාදාය ‘අස්මි’ති හොති, ‘ඉත්ථස්මි’ති හොති”ති (විහ. 973-974) වා එවමාදීනා අජ්ඣත්තිකරූපාදිනිස්සිතානි අට්ඨාරස, “බාහිරස්සුපාදාය ‘ඉමිනා අස්මි’ති හොති, ‘ඉමිනා ඉත්ථස්මි’ති හොති”ති වා (විහ. 975) එවමාදීනා බාහිරරූපාදිනිස්සිතානි අට්ඨාරසාති ඡත්තිංස. ඉති අතීතානි ඡත්තිංස,

අනාගතානි ඡත්තිංස, පච්චුප්පන්නානි ඡත්තිංසානි එවමපි අට්ඨසත්තණ්භාවිවර්තානි භොන්ති. පුන සඬගහෙ කරියමානෙ රූපාදීසු ආරම්මණෙසු ඡලෙව තණ්භාකායා තිස්සොයෙව කාමතණ්භාදයො භොන්තිති එවං -

නිද්දෙසත්ථෙත නිද්දෙස-චිත්ථාරා චිත්ථාරස්ස ව;

පුන සඬගහතො තණ්භා, විඤ්ඤාතඛ්ඛා විභාවිතාති.

වෙදනාසමුදයාති එත්ථ පන වෙදනාති විපාකවෙදනා අධිප්පෙතා. සා කථං ඡසු ද්වාරෙසු තණ්භාය පච්චයො භොතිති වෙ? අස්සාදනීයතො. සුඛාය හි වෙදනාය අස්සාදනෙන සත්තා වෙදනං මමායන්තා වෙදනාය තණ්භං උප්පාදෙන්වා වෙදනාරාගරත්තා හුත්වා චක්ඛුද්වාරෙ ඉට්ඨමෙව රූපං පත්ථෙත්ති, ලද්ධා ව නං අස්සාදෙන්ති, ආරම්මණදායකානඤ්ච විත්තකාරාදීනං සක්කාරං කරොන්ති. තථා සොතද්වාරාදීසු ඉට්ඨෙව ච සද්දාදයො පත්ථෙත්ති, ලද්ධා ව නෙ අස්සාදෙන්ති, ආරම්මණදායකානඤ්ච වීණාවාදක-ගන්ධිකසුද-තත්තවාය-නානාවිධසිප්පසන්දස්සකාදීනං සක්කාරං කරොන්ති. යථා කිං? යථා පුත්තසිනෙහෙන පුත්තං මමායන්තා ධාතියා සක්කාරං කරොන්ති, සප්පායසප්පිඛිරාදීනියෙව නං පායෙන්ති වෙව භොජෙන්ති ව. සෙසං චුත්තනයමෙව.

තණ්භාවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

වෙදනාවාරවණ්ණනා

97. වෙදනාවාරෙ වෙදනාකායාති වෙදනාසමුභා. චක්ඛුසම්ඵස්සජා වෙදනා...පෙ.... මනොසම්ඵස්සජා වෙදනාති එතං “චක්ඛුසම්ඵස්සජා වෙදනා අත්ථි කුසලා, අත්ථි අකුසලා, අත්ථි අඛ්‍යාකතා”ති (විභ. 34) එවං විභඬගෙ ආගතත්තා චක්ඛුද්වාරාදීසු පචත්තානං කුසලාකුසලාඛ්‍යාකතවෙදනානං “සාරිපුත්තො, මත්තාණිපුත්තො”ති එවමාදීසු මාතිතො නාමං විය මාතිසදිසවත්ථුතො නාමං. වචනත්ථො පනෙත්ථ චක්ඛුසම්ඵස්සහෙතු ජාතා වෙදනා චක්ඛුසම්ඵස්සජා වෙදනාති. එස නයො සඛ්ඛත්ථ. අයං තාවෙත්ථ සඛ්ඛසඬගාහිකකථා. විපාකවසෙන පන චක්ඛුද්වාරෙ ද්වෙ චක්ඛුවිඤ්ඤාණානි, ද්වෙ මනොධාතුයො, තිස්සො මනොවිඤ්ඤාණධාතුයොති එතාහි සම්පයුත්තවසෙන වෙදනා වෙදිතඛ්ඛා. එස නයො සොතද්වාරාදීසු. මනොද්වාරෙ මනොවිඤ්ඤාණධාතුසම්පයුත්තාව.

එස්සසමුදයාති එත්ථ පන පඤ්චද්වාරෙ පඤ්චවත්ථුකවෙදනානං සහජාතචක්ඛුසම්ඵස්සාදිසමුදයා සමුදයො භොති. අවසෙසානං

මජ්ඣිමනිකායෙ මූලපණ්ණාස-අට්ඨකථා මූලපරියායවග්ගො
 චක්ඛුසම්ඵස්සාදයො උපනිස්සයාදිවසෙන පච්චයා. මනොද්චාරෙ
 තදාරම්මණවෙදනානං අද්චාරිකානඤ්ච පටිසන්ධිභවභිගච්ඡිතිවෙදනානං
 සහජාතමනොසම්ඵස්සසමුදයා සමුදයො භොතීති වෙදිතබ්බො. සෙසං
 චුත්තනයමෙව.

වෙදනාවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඵස්සවාරවණ්ණනා

98. ඵස්සවාරෙ චක්ඛුසම්ඵස්සොති චක්ඛුමහි සම්ඵස්සො. ඵස නයො සබ්බත්ථං.
 චක්ඛුසම්ඵස්සො...පෙ.... කායසම්ඵස්සොති එත්තාවතා ච කුසලාකුසලවිපාකා
 පඤ්චවත්ථුකා දස සම්ඵස්සා චුත්තා භොතන්ති. මනොසම්ඵස්සොති ඉමිනා
 සෙසා ඛාවිසති ලොකියවිපාකමනසම්පයුත්තඵස්සා. සලායතනසමුදයාති
 ඡන්තං චක්ඛාදීනං ආයතනානං සමුදයෙන ඉමස්ස ඡබ්බිධස්සාපි සම්ඵස්සස්ස
 සමුදයො භොතීති වෙදිතබ්බො. සෙසං චුත්තනයමෙවති.

ඵස්සවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සලායතනවාරවණ්ණනා

99. සලායතනවාරෙ චක්ඛායතනන්තිආදීසු යං චත්තබ්බං, තං සබ්බං
 විසුද්ධිමග්ගෙ ඛන්ධනිද්දෙසෙ වෙව ආයතනනිද්දෙසෙ ච චුත්තනයමෙව.
 නාමරූපසමුදයාති එත්ථ පන යං නාමං යඤ්ච රූපං, යඤ්ච නාමරූපං යස්ස
 ආයතනස්ස පච්චයො භොති, තස්ස වසෙන විසුද්ධිමග්ගෙ
 පටිච්චසමුප්පාදනිද්දෙසෙ චුත්තනයෙන නාමරූපසමුදයා සලායතනසමුදයො
 වෙදිතබ්බො. සෙසං චුත්තස්පකාරමෙවති.

සලායතනවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නාමරූපවාරවණ්ණනා

100. නාමරූපවාරෙ නමනලක්ඛණං නාමං. රූප්පනලක්ඛණං රූපං.
 විත්ථාරවාරෙ පනස්ස වෙදනාති වෙදනාක්ඛන්ධො. සඤ්ඤාති
 සඤ්ඤාක්ඛන්ධො. වෙනනා ඵස්සො මනසිකාරොති සඛ්ඛාරක්ඛන්ධො
 වෙදිතබ්බො. කාමඤ්ච අඤ්ඤෙපි සඛ්ඛාරක්ඛන්ධසඛිගහිතා ධම්මා සන්ති,
 ඉමෙ පන තයො සබ්බදුබ්බලෙසුපි චිත්තෙසු සන්ති. තස්මා එතෙසංයෙව
 වසෙනෙත්ථ සඛ්ඛාරක්ඛන්ධොපි දස්සිතො. චත්තාරි ච මහාභූතානීති එත්ථ
 චත්තාරීති ගණනපරිච්ඡෙදො. මහාභූතානීති පථවිආපතෙජවායානමෙතං
 අධිවචනං. යෙන පන කාරණෙන තාති මහාභූතානීති වුව්චන්ති, යො වෙත්ථ

අඤ්ඤා විනිවිජයනං, සො සබ්බො විසුද්ධිමග්ගෙ රූපක්ඛන්ධනිද්දෙසෙ වුත්තො.

චතුත්තඤ්ච මහාභූතානං උපාදායාති එත්ථ පන චතුත්තන්ති උපයොගත්ථෙ සාමිවචනං, චත්තාරි ච මහාභූතානීති වුත්තං හොති. උපාදායාති උපාදිශිත්වා, ගහෙත්වාති අත්ථො. නිස්සායාතිපි එකෙ. චත්තමානන්ති අයඤ්චෙත්ථ පාඨසෙසො. සමුහන්ථෙ වා එතං සාමිවචනං. තෙන චතුත්තඤ්ච මහාභූතානං සමුහං උපාදාය පචත්තමානං රූපන්ති අයමත්ථො වෙදිතබ්බො. එවං සබ්බත්ථාපි යාති චත්තාරි පථවීආදීති මහාභූතානි, යඤ්ච චතුත්තං මහාභූතානං උපාදාය චත්තමානං චක්ඛායතනාදිහෙදෙන අභිධම්මපාළියමෙව වුත්තං තෙවිසතිවිධං රූපං, තං සබ්බමිපි “රූප”න්ති වෙදිතබ්බං. විඤ්ඤාණසමුදයාති එත්ථ පන යං විඤ්ඤාණං යස්ස නාමස්ස යස්ස ච රූපස්ස යස්ස ච නාමරූපස්ස පච්චයො හොති, තස්ස වසෙන විසුද්ධිමග්ගෙ පටිච්චසමුප්පාදනිද්දෙසෙ වුත්තනායෙනෙව විඤ්ඤාණසමුදයා නාමරූපසමුදයො වෙදිතබ්බො. සෙසං වුත්තනායමෙවාති.

නාමරූපචාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

විඤ්ඤාණචාරවණ්ණනා

101. විඤ්ඤාණචාරෙ චක්ඛුවිඤ්ඤාණන්ති චක්ඛුමිහි විඤ්ඤාණං, චක්ඛුතො වා ජාතං විඤ්ඤාණන්ති චක්ඛුවිඤ්ඤාණං. එවං සොතසානජීවහාකායවිඤ්ඤාණානි. ඉතරං පන මනොයෙව විඤ්ඤාණන්ති මනොවිඤ්ඤාණං. ද්විපඤ්චවිඤ්ඤාණවජ්ජස්ස තෙභූමකවිපාකචිත්තස්සෙතං අධිවචනං. සඛ්ඛාරසමුදයාති එත්ථ පන යො සඛ්ඛාරො යස්ස විඤ්ඤාණස්ස පච්චයො හොති, තස්ස වසෙන සඛ්ඛාරසමුදයා විඤ්ඤාණසමුදයො වෙදිතබ්බො. සෙසං වුත්තනායමෙවාති.

විඤ්ඤාණචාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සඛ්ඛාරචාරවණ්ණනා

102. සඛ්ඛාරචාරෙ අභිසඛ්ඛරණලක්ඛණො සඛ්ඛාරො. විත්ථාරචාරෙ පනස්ස කායසඛ්ඛාරොති කායතො පචත්තසඛ්ඛාරො, කායද්වාරෙ වොපනවසෙන පචත්තානං කාමාවචරකුසලතො අට්ඨන්තං, අකුසලතො ද්වාදසන්තන්ති වීසතියා කායසඤ්චෙතනානමෙතං අධිවචනං. වච්ඡසඛ්ඛාරොති වචිතො පචත්තසඛ්ඛාරො, වච්ඡද්වාරෙ වචනහෙදවසෙන පචත්තානං වීසතියා එව වච්ඡඤ්චෙතනානමෙතං අධිවචනං. චිත්තසඛ්ඛාරොති චිත්තතො

පවත්තසඬ්ඛාරො, කායවච්ඡේදායො වොපනං අකත්වා රහො නිසිදිත්වා විත්තයන්තස්ස පවත්තානං ලොකීයකුසලාකුසලවසෙන එකුනතිංසමනොසඤ්චේතනානමෙතං අධිවචනං. අවිජ්ජාසමුදයාති එත්ථ පන කුසලානං උපනිස්සයවසෙන අකුසලානං සහජාතාදිවසෙනාපි අවිජ්ජාපච්චයො හොතීති වෙදිතබ්බා. සෙසං වුත්තනයමෙවාති.

සඬ්ඛාරවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අවිජ්ජාවාරවණ්ණනා

103. අවිජ්ජාවාරෙ දුක්ඛෙ අඤ්ඤාණන්ති දුක්ඛසච්චෙ අඤ්ඤාණං, මොහස්සෙනං අධිවචනං. එස නයො සමුදයෙ අඤ්ඤාණන්තිආදීසු. තත්ථ චතුභි කාරණෙහි දුක්ඛෙ අඤ්ඤාණං වෙදිතබ්බං අන්තොගධතො චත්ථුතො ආරම්මණතො පටිච්ඡාදනතො ච. තථා හි තං දුක්ඛසච්චපරියාපන්නත්තා දුක්ඛෙ අන්තොගධං, දුක්ඛසච්චඤ්චස්ස නිස්සයපච්චයභාවෙන චත්ථු, ආරම්මණපච්චයභාවෙන ආරම්මණං, දුක්ඛසච්චඤ්ච එතං පටිච්ඡාදෙති, තස්ස යාථාචලක්ඛණප්පටිවේධනිවාරණෙන, ඤාණප්පවත්තියා චෙත්ථ අප්පදානෙන.

සමුදයෙ අඤ්ඤාණං තිභි කාරණෙහි වෙදිතබ්බං චත්ථුතො ආරම්මණතො පටිච්ඡාදනතො ච. නිරොධෙ පටිපදායඤ්ච අඤ්ඤාණං එකෙනෙව කාරණෙන වෙදිතබ්බං පටිච්ඡාදනතො. නිරොධපටිපදාය හි පටිච්ඡාදකමෙව අඤ්ඤාණං තෙසං යාථාචලක්ඛණප්පටිවේධනිවාරණෙන, තෙසු ච ඤාණප්පවත්තියා අප්පදානෙන. න පන තත්ථ අන්තොගධං, තස්මිං සච්චද්වයෙ අපරියාපන්නත්තා. න තස්ස තං සච්චද්වයං චත්ථු, අසහජාතත්තා. නාරම්මණං, තදාරබ්භ අප්පවත්තනතො. පච්ඡිමඤ්චි සච්චද්වයං ගම්භීරත්තා දුද්දසං, න චෙත්ථ අන්ධභූතං අඤ්ඤාණං පවත්තති. පුරිමං පන චඤ්චනියට්ඨෙන සභාවලක්ඛණස්ස දුද්දසත්තා ගම්භීරං, තත්ථ විපල්ලාසග්ගාභවසෙන පවත්තති.

අපිච දුක්ඛෙති එත්තාවතා සඬ්ඛගහතො චත්ථුතො ආරම්මණතො කිච්චතො ච අවිජ්ජා දීපිතා. දුක්ඛසමුදයෙති එත්තාවතා චත්ථුතො ආරම්මණතො කිච්චතො ච. දුක්ඛනිරොධෙ දුක්ඛනිරොධගාමිනියා පටිපදායාති එත්තාවතා කිච්චතො. අවිසෙසතො පන අඤ්ඤාණන්ති එතෙන සභාවතො නිද්දිට්ඨාති ඤාතබ්බා. ආසවසමුදයාති එත්ථ පන කාමාසවභවාසවා සහජාතාදිවසෙන අවිජ්ජාය පච්චයා හොත්ති. අවිජ්ජාසවො උපනිස්සයවසෙනෙව. පුබ්බුප්පන්නා චෙත්ථ අවිජ්ජා අවිජ්ජාසවොති වෙදිතබ්බා. සා අපරාපරුප්පන්නාය අවිජ්ජාය උපනිස්සයපච්චයො හොති. සෙසං වුත්තනයමෙවාති.

අවිජ්ජාචාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ආසවචාරවණ්ණනා

104. ආසවචාරෙ අවිජ්ජාසමුදයාති එත්ථ අවිජ්ජා කාමාසවභවාසවානං සහජාතාදිවසෙන පච්චයො හොති. අවිජ්ජාසවස්ස උපනිස්සයවසෙනෙව. අපරාපරුප්පන්තා චෙත්ථ අවිජ්ජා අවිජ්ජාසචොති චෙදිතඛ්ඛා. පුබ්බුප්පන්තා අවිජ්ජායෙවස්ස අපරාපරුප්පන්තස්ස අවිජ්ජාසවස්ස උපනිස්සයපච්චයො හොති. සෙසං වුත්තනයමෙවාති. අයං වාරො යා එසා පටිච්චසමුප්පාදපදෙසු ජෙට්ඨිකා අවිජ්ජා, තස්සාපි පච්චයදස්සනවසෙන වුත්තො. එවං වුත්තෙන වාරෙන සංසාරස්ස අනමතග්ගතා සාධිතා හොති. කථං? ආසවසමුදයෙන හි අවිජ්ජාසමුදයො. අවිජ්ජාසමුදයෙනාපි ආසවසමුදයො. එවං ආසවා අවිජ්ජාය අවිජ්ජාපි ආසවානං පච්චයොති කත්වා පුබ්බකොටි න පඤ්ඤායති අවිජ්ජාය, තස්සා අපඤ්ඤායනතො සංසාරස්ස අනමතග්ගතා සිද්ධා හොතිති.

එවං සබ්බෙපිමෙ ඉමස්මිං සුත්තෙ කම්මපථවාරො ආභාරවාරො දුක්ඛවාරො ජරා-මරණ-ජාති-භව-උපාදාන-තණ්හා-වෙදනා-එස්ස-සලායතන-නාමරූප-විඤ්ඤාණ-සඬ්ඛාර-අවිජ්ජා-ආසවචාරොති සොළසවාරා වුත්තා.

තෙසු එකෙකස්ස වාරස්ස සඬ්ඛෙපච්චාරවසෙන ද්විධා විභත්තා ද්වත්තිංසට්ඨානානි හොත්ති. ඉති ඉමස්මිං සුත්තෙ ඉමෙසු ද්වත්තිංසට්ඨානෙසු චත්තාරි සච්චාති කථිතාති. එතෙසංයෙව චිත්ථාරවසෙන වුත්තෙසු සොළසසු යානෙසු අරහත්තං කථිතං. ථෙරස්ස පන මතෙන ද්වත්තිංසායපි යානෙසු චත්තාරි සච්චාති චත්තාරො ච මග්ගා කථිතාති. ඉති සකලෙපි පඤ්චමහානිකායසඬ්ගහිතෙ බුද්ධවචනෙ නත්ථි තං සුත්තං, යත්ථ ද්වත්තිංසක්ඛත්තුං චත්තාරි සච්චාති ද්වත්තිංසක්ඛත්තුඤ්ච අරහත්තං පකාසිතං අඤ්ඤානු ඉමම්භා සම්මාදිට්ඨිසුත්තාති.

ඉදමචොවායස්මා සාරිපුත්තොති ඉදං ද්වත්තිංසාය චතුසච්චපරියායෙහි ද්වත්තිංසාය අරහත්තපරියායෙහිති චතුසට්ඨියා කාරණෙහි අලඬ්කරිත්වා සම්මාදිට්ඨිසුත්තං ආයස්මා සාරිපුත්තො අවොච, අත්තමනා තෙ භික්ඛු ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස භාසිතං අභිනන්දුන්ති.

ආසවචාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

සම්මාදිට්ඨිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. සතිපට්ඨානසුත්තවණ්ණනා

105. එවං මෙ සුතන්ති සතිපට්ඨානසුත්තං. තත්ථ කුරුසු විහරන්ති කුරුනාමකා ජානපදිතො රාජකුමාරා, තෙසං නිවාසො එකොපි ජනපදො රුළුභිසද්දෙන කුරුති වුව්වති, තස්මිං කුරුසු ජනපදෙ. අට්ඨකථාවරියා පනාහු – මන්ධාතුකාලෙ තිසු දීපෙසු මනුස්සා ජම්බුදීපො නාම බුද්ධපච්චෙකබුද්ධමහාසාවකචක්ඛත්තිපභූතීනං උත්තමපුරිසානං උප්පත්තිභූමි උත්තමදීපො අතිරමණියොති සුත්වා රඤ්ඤො මන්ධාතුවක්ඛත්තිනා චක්ඛරතනං පුරක්ඛත්වා චත්තාරො දීපෙ අනුසංයායන්තෙන සද්ධිං ආගමංසු. තතො රාජා පරිණායකරතනං පුච්ඡි –

“අත්ථි නු ඛො මනුස්සලොකතො රමණියතරං යාන”න්ති?

“කස්මා දෙව එවං භණ්හි?

“කිං න පස්සසි චන්දිමසුරියානං ආනුභාවං?

“නනු එතෙසං යානං ඉතො රමණියතර”න්ති?

රාජා චක්ඛරතනං පුරක්ඛත්වා තත්ථ අගමාසි. චත්තාරො මහාරාජානො “මන්ධාතුවහාරාජා ආගතො”ති සුත්වාච “මහිද්ධිකො මහානුභාවො රාජා න සක්කා යුද්ධෙන පටිබාහිතු”න්ති සකරජ්ජං නියායාතෙසුං. සො තං ගහෙත්වා පුන පුච්ඡි – “අත්ථි නු ඛො ඉතො රමණියතරං යාන”න්ති. අථස්ස තාවතිංසභවනං කථංසිංසු – “තාවතිංසභවනං, දෙව, රමණියතරං, තත්ථ සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො ඉමෙ චත්තාරො මහාරාජානො පරිවාරකා දොවාරිකභූමියං තිට්ඨන්ති. සක්කො දෙවරාජා මහිද්ධිකො මහානුභාවො. තස්සිමානි පන උපහොගට්ඨානානි, යොජනසහස්සුඛිබ්බෙධො චෙජයන්තපාසාදො, පඤ්චයොජනසතුඛිබ්බෙධො සුධම්මා දෙවසභා, දියඬ්ඨයොජනසතිකො චෙජයන්තරථො, තථා එරාවණො භත්ථි, දිඛ්ඛරුක්ඛසහස්සපටිමණ්ඩිතං නන්දනවනං විත්තලතාවනං ථාරුසකවනං මිස්සකවනං. යොජනසතුඛිබ්බෙධො පාරිච්ජත්තකො කොවිළාරො, තස්ස භෙට්ඨා සට්ඨියොජනායාමා පණ්ණාසයොජනවිත්ථතා පඤ්චදසයොජනුඛිබ්බෙධො ජයසුමනපුප්ඵවණ්ණා පණ්ඩුකම්බලසිලා, යස්සා මුදුතාය සක්කස්ස නිසීදතො උපඬ්ඨිකායො අනුපවිසති”ති.

තං සුත්වා රාජා තත්ථ ගන්තුකාමො චක්ඛරතනං අඛිභුක්කිරි. තං ආකාසෙ පතිට්ඨාසි සද්ධිං චතුරඬ්ඨිනියා සෙනාය. අථ ද්විත්තං දෙවලොකානං චෙමජ්ඣතො චක්ඛරතනං ඔතරිත්වා පථවියං පතිට්ඨාසි සද්ධිං පරිණායකරතනජපමුඛාය චතුරඬ්ඨිනියා සෙනාය. රාජා එකකොච

තාවතිංසභවනං අගමාසි. සක්කො ‘‘මන්ධාතා ආගතො’’ති සුත්වාච තස්ස පච්චුග්ගමනං කත්වා – ‘‘ස්වාගතං තෙ, මහාරාජ, සකං තෙ, මහාරාජ. අනුසාස, මහාරාජා’’ති වත්වා සද්ධිං නාටකෙහි රජ්ජං ද්වෙභාගෙ කත්වා එකං භාගමදාසි. රඤ්ඤො තාවතිංසභවනෙ පතිට්ඨිතමත්තස්සෙව මනුස්සභාවො විගච්ඡී, දෙවභාවො පාතුරහොසි.

තස්ස කිර සක්කෙන සද්ධිං පණ්ඩුකම්බලසිලායං නිසින්තස්ස අක්ඛිනිමිසමත්තෙන නානත්තං පඤ්ඤායති. තං අසල්ලක්ඛෙන්තා දෙවා සක්කස්ස ච තස්ස ච නානත්තෙ මුය්හන්ති. සො තත්ථ දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවමානො යාව ඡත්තිංස සක්කා උප්පජ්ජිත්වා චුතා, තාව රජ්ජං කාරෙත්වා අතිත්තොයෙව කාමෙහි තතො වචිත්වා අත්තනො උය්‍යානෙ පතිට්ඨිතො වාතාතපෙන ථුට්ඨගත්තො කාලමකාසි.

චක්කරතනෙ පන පට්ඨියං පතිට්ඨිතෙ පරිණායකරතනං සුවණ්ණපට්ටෙ මන්ධාතුඋපාහනං ලිබාපෙත්වා ඉදං මන්ධාතුරජ්ජන්ති රජ්ජමනුසාසි. තෙපි තීහි දීපෙහි ආගතමනුස්සා පුන ගන්තුං අසක්කොන්තා පරිණායකරතනං උපසඬ්ඤාමිත්වා ‘‘දෙව මයං රඤ්ඤො ආනුභාවෙන ආගතා, ඉදානි ගන්තුං න සක්කොම, වසනට්ඨානං නො දෙහී’’ති යාචිංසු. සො තෙසං එකෙකං ජනපදමදාසි. තත්ථ පුබ්බවිදෙහතො ආගතමනුස්සෙහි ආවසිතපදෙසො තායෙව පුරිමසඤ්ඤාය විදෙහරට්ඨන්ති නාමං ලහී. අපරගොයානතො ආගතමනුස්සෙහි ආවසිතපදෙසො අපරත්තජනපදොති නාමං ලහී. උත්තරකුරුතො ආගතමනුස්සෙහි ආවසිතපදෙසො කුරුරට්ඨන්ති නාමං ලහීති. බහුකෙ පන ගාමනිගමාදයො උපාදාය බහුවචනෙන වොහරීයති. තෙන චුත්තං ‘‘කුරුසු විහරති’’ති.

කම්මාසධම්මං නාම කුරුනං නිගමොති. කම්මාසධම්මන්ති එත්ථ කෙචි ධ-කාරස්ස ද-කාරෙන අත්ථං වණ්ණයන්ති. කම්මාසො එත්ථ දම්මොති කම්මාසදම්මො. කම්මාසොති කම්මාසපාදො පොරිසාදො වුවිචති. තස්ස කිර පාදෙ බාණුකෙන විද්ධට්ඨානෙ වණො රුහන්තො චිත්තදාරුසදියො හුත්වා රුහී, තස්මා කම්මාසපාදොති පඤ්ඤායිත්ථ. සො ච තස්මිං ඔකාසෙ දම්මො පොරිසාදභාවතො පටිසෙධිතො. කෙන? මහාසත්තෙන. කතරස්මිං ජාතකෙති? මහාසුතසොමජාතකෙති එකෙ. ඉමෙ පන ථෙරා ජයද්දියජාතකෙති වදන්ති. තදා හි මහාසත්තෙන කම්මාසපාදො දම්මො. යථාහ –

‘‘පුත්තො යදා හොමි ජයද්දියස්ස,

පඤ්චාලරට්ඨාධිපතිස්ස අත්‍රපො;

වජිත්වාන පාණං පිතරං පමොවයිං,

කම්මාසපාදම්පි වහං පසාදයි''න්ති.

කෙවි පන ධ-කාරෙනෙව අත්ථං වණ්ණයන්ති. කුරුරට්ඨවාසීනං කිර කුරුවත්තධම්මො තස්මිං කම්මාසො ජාතො, තස්මා තං යානං කම්මාසො එත්ථ ධම්මො ජාතොති කම්මාසධම්මන්ති වුවවති. තත්ථ නිව්ට්ඨනිගමස්සාපි එතදෙව නාමං. භූමිමවචනෙන තස්මා න වුත්තන්ති? අවසනොකාසනො. භගවතො කිර තස්මිං නිගමෙ වසනොකාසො කොවි විහාරො නාහොසි. නිගමතො පන අපක්කම්ම අඤ්ඤතරස්මිං උදකසම්පන්නෙ රමණීයෙ භූමිභාගෙ මහාවනසණ්ඨො අහොසි. තත්ථ භගවා විහාසි. තං නිගමං ගොවරගාමං කත්වා, තස්මා එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතඛිබ්බො “කුරුසු විහරති කම්මාසධම්මං නාම කුරුනං නිගමො, තං ගොවරගාමං කත්වා”ති.

උද්දෙසවාරකථාවණ්ණනා

106. එකායනො අයං, භික්ඛවෙ, මග්ගොති. තස්මා භගවා ඉදං සුත්තමහාසි? කුරුරට්ඨවාසීනං ගම්භීරදෙසනාපටිග්ගභණ්ණසමත්ථතාය. කුරුරට්ඨවාසීනො කිර භික්ඛු භික්ඛුනියො උපාසකා උපාසිකායො උතුපච්චයාදිසම්පන්නත්තා තස්ස රට්ඨස්ස සප්පායඋතුපච්චයසෙවනෙන නිව්චං කල්ලසරීරා කල්ලචිත්තා ව හොන්ති. තෙ චිත්තසරීරකල්ලතාය අනුග්ගහිතපඤ්ඤාබලා ගම්භීරකථං පරිග්ගහෙතුං සමත්ථා හොන්ති. තෙන තෙසං භගවා ඉමං ගම්භීරදෙසනාපටිග්ගභණ්ණසමත්ථතං සම්පස්සන්තො එකච්ඡතියා යානෙසු කම්මට්ඨානං අරහත්තෙ පක්ඛිපිත්වා ඉදං ගම්භීරත්ථං සතිපට්ඨානසුත්තං අහාසි. යථා හි පුරිසො සුවණ්ණවච්ඡිකොටකං ලභිත්වා තත්ථ නානාපුජ්ඣානි පක්ඛිපෙය්‍යා, සුවණ්ණමඤ්ජුසං වා පන ලභිත්වා සත්තරතනානි පක්ඛිපෙය්‍යා, එවං භගවා කුරුරට්ඨවාසීපරිසං ලභිත්වා ගම්භීරදෙසනං දෙසෙසි. තෙනෙවෙත්ථ අඤ්ඤානිපි ගම්භීරත්ථානි දීඝනිකායෙ මහානිදානං මහාසතිපට්ඨානං ඉමස්මිං මජ්ඣිමනිකායෙ සාරොපමං රුක්ඛුපමං රට්ඨපාලං මාගණ්ඩියං ආනෙඤ්ජප්පප්පායන්ති අඤ්ඤානිපි සුත්තානි දෙසෙසි.

අපිව තස්මිං ජනපදෙ වතස්සො පරිසා පකතියාව සතිපට්ඨානභාවනානුයොගමනුයුත්තා විහරන්ති, අන්තමසො දාසකම්මකරපරිජනාපි සතිපට්ඨානප්පටිසංයුත්තමෙව කථං කථෙත්ති. උදකතිත්ථසුත්තකන්තනට්ඨානාදීසුපි නිරත්ථකකථා නාම න පවත්ති. සචෙ කාචි ඉත්ථි “අම්ම ත්වං කතරං සතිපට්ඨානභාවනං මනසිකරොසි”ති ප්‍රච්ඡිතා “න කිඤ්චි”ති වදති. තං ගරහන්ති “ධිරත්ථු තව ජීවිතං, ජීවමානාපි ත්වං මතසදිසා”ති. අථ නං “මා දානි පුන එවමකාසි”ති ඔවදිත්වා අඤ්ඤතරං

සතිපට්ඨානං උග්ගණ්භාපෙන්නි. යා පන “අහං අසුකං සතිපට්ඨානං මනසිකරොමි”ති වදති. තස්සා “සාධු සාධු”ති සාධුකාරං දත්වා “තච ජීවිතං සුඡීවිතං, ත්වං නාම මනුස්සත්තං පත්තා, තචත්ථාය සම්මාසම්බුද්ධො උප්පන්නො”ති ආදීහි පසංසන්නි. න කෙවලඤ්චෙත්ථ මනුස්සජාතියායෙව සතිපට්ඨානමනසිකාරයුත්තා, තෙ නිස්සාය විහරන්තා තිරච්ඡානගතාපි. තත්ත්වං – එකො කිර නටකො සුවපොතකං ගහෙත්වා සික්ඛාපෙන්නො විවරති. සො භික්ඛුනුපස්සයං උපනිස්සාය වසිත්වා ගමනකාලෙ සුවපොතකං පමුස්සිත්වා ගතො. තං සාමණෙරියො ගහෙත්වා පටිජග්ගිංසු. බුද්ධරක්ඛිතොතිස්ස නාමං අකංසු. තං එකදිවසං පුරතො නිසින්තං දිස්වා මහාථෙරී ආහ – “බුද්ධරක්ඛිතා”ති?

කිං අයොති.

අත්ථි කොචි තච මනසිකාරොති?

නත්ථි අයොති.

ආවුසො, පබ්බජිතානං සන්තිකෙ වසන්තෙන නාම විස්සට්ඨඅත්තභාවෙන භවිතුං න වට්ටති, කොච්ඤෙව මනසිකාරො ඉච්ඡිතබ්බො, ත්වං පන අඤ්ඤං න සක්ඛිස්සසි “අට්ඨි අට්ඨි”ති සජ්ඣායං කරොහීති. සො ථෙරියා ඔවාදෙ යත්වා “අට්ඨි අට්ඨි”ති සජ්ඣායන්තො වරති.

තං එකදිවසං පාතොව තොරණග්ගෙ නිසීදිත්වා බාලාතපං තපමානං එකො සකුණො නඬපඤ්ජරෙන අග්ගහෙසි. සො “කිරි කිරි”ති සද්දමකාසි. සාමණෙරියො සුත්වා “අයො බුද්ධරක්ඛිතො සකුණෙන ගහිතො, මොචෙම න”න්ති ලෙඩ්ඛිආදීනි ගහෙත්වා අනුබන්ධිත්වා මොචෙසු. තං ආනෙත්වා පුරතො යපිතං ථෙරී ආහ –

“බුද්ධරක්ඛිත, සකුණෙන ගහිතකාලෙ කිං චින්තෙසි”ති?

න අයො අඤ්ඤං චින්තෙසිං, “අට්ඨිපුඤ්ජොච අට්ඨිපුඤ්ජං ගහෙත්වා ගච්ඡති, කතරස්මිම්පි යානෙ විප්පකිරිස්සති”ති එවං අයො අට්ඨිපුඤ්ජමෙව චින්තෙසින්ති.

සාධු සාධු, බුද්ධරක්ඛිත, අනාගතෙ භවක්ඛයස්ස තෙ පච්චයො භවිස්සතිති. එවං තත්ථ තිරච්ඡානගතාපි සතිපට්ඨානමනසිකාරයුත්තා, තස්මා නෙසං භගවා සතිපට්ඨානබුද්ධිමෙව ජනෙන්නො ඉදං සුත්තං අභාසි.

තත්ථ එකායනොති එකමග්ගො. මග්ගස්ස හි –

“මග්ගො පන්ථො පථො පජ්ජො, අඤ්ජසං වටුමායනං;

නාවා උත්තරසෙතූ ව, කුල්ලො ව භිසිසඬකමො”ති. (වුළුති. 101) –

බහුනි නාමානි. ස්වායං ඉධ අයනනාමෙන චුත්තො. තස්මා එකායනො අයං, භික්ඛවෙ, මග්ගොති එත්ථ එකමග්ගො අයං, භික්ඛවෙ, මග්ගො, න ද්වෙධාපථභූතොති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො. අථ වා එකෙන අයිතබ්බොති එකායනො. එකෙනාති ගණසඬගණිකං පභාය චූපකට්ඨෙන පවිච්ඡත්තවිත්තෙන. අයිතබ්බොති පටිපජ්ජිතබ්බො. අයන්ති වා එතෙනාති අයනො, සංසාරතො නිබ්බානං ගච්ඡන්තීති අත්ථො. එකස්ස අයනො එකායනො, එකස්සාති සෙට්ඨස්ස. සබ්බසත්තානං සෙට්ඨො ව භගවා, තස්මා භගවතොති චුත්තං හොති. කිඤ්චාපි හි තෙන අඤ්ඤෙපි අයන්ති, එවං සන්තෙපි භගවතොව සො අයනො තෙන උප්පාදිතත්තා. යථාහ “සො හි, බ්‍රාහ්මණ, භගවා අනුප්පන්තස්ස මග්ගස්ස උප්පාදෙතා”තිආදි (ම. නි. 3.79). අයන්ති වා අයනො, ගච්ඡති පවත්තතීති අත්ථො. එකස්මිං අයනොති එකායනො, ඉමස්මිංයෙව ධම්මවිනයෙ පවත්තති, න අඤ්ඤත්‍රාති චුත්තං හොති. යථාහ “ඉමස්මිං බො, සුභද්ද, ධම්මවිනයෙ අරියො අට්ඨඬගිකො මග්ගො උපලබ්භති”ති (දී. නි. 2.214). දෙසනාහෙදොයෙව හෙසො, අත්ථො පනෙකො. අපිව එකං අයන්ති එකායනො. පුබ්බභාගෙ නානාමුබ්භාවනානයප්පවත්තොපි අපරභාගෙ එකං නිබ්බානමෙව ගච්ඡන්ති චුත්තං හොති. යථාහ බ්‍රහ්මා සහම්පති –

“එකායනං ජාතිඛයන්තදස්සි,

මග්ගං පජානාති හිතානුකම්පි;

එතෙන මග්ගෙන තරිංසු පුබ්බෙ,

තරිස්සන්ති යෙ ව තරන්ති ඔස”න්ති. (සං. නි. 5.409);

කෙච් පන “න පාරං දිගුණං යන්ති”ති ගාථානයෙන යස්මා එකචාරං නිබ්බානං ගච්ඡති. තස්මා “එකායනො”ති වදන්ති, තං න යුජ්ජති. ඉමස්ස හි අත්ථස්ස සකිං අයනොති ඉමිනා ඛ්‍යාඤ්ජනෙන හවිතබ්බං. යදි පන එකං අයනමස්ස එකා ගති පවත්තීති එවමත්ථං යොජෙත්වා චූච්චෙය්‍ය, ඛ්‍යාඤ්ජනං යුජ්ජෙය්‍ය, අත්ථො පන උභයථාපි න යුජ්ජති. කස්මා? ඉධ පුබ්බභාගමග්ගස්ස අධිජ්ජෙතත්තා. කායාදිවතුආරම්මණප්පවත්තො හි පුබ්බභාගසතිපට්ඨානමග්ගො ඉධ අධිජ්ජෙතො, න ලොකුත්තරො. සො ව අනෙකචාරම්පි අයති, අනෙකඤ්චස්ස අයනං හොති.

පුබ්බෙපි ව ඉමස්මිං පදෙ මහාථෙරානං සාකච්ඡා අහොසියෙව. තිපිටකචූළනාගත්ථෙරො “පුබ්බභාගසතිපට්ඨානමග්ගො”ති ආහ. ආචරියො පනස්ස තිපිටකචූළසුමත්ථෙරො “මිස්සකමග්ගො”ති ආහ. පුබ්බභාගො

හන්තෙති. මිස්සකො ආවුසොති. ආචරියො පුනස්පුනං භණන්තෙ අප්පට්ඨාහිත්වා තුණ්හි අහොසි. පඤ්භං අවිනිච්ඡිනිත්වා උට්ඨංසු. අථාචරියත්ථෙරො න්භානකොට්ඨකං ගච්ඡන්තො “මයා මිස්සකමග්ගො කට්ඨො, වූළනාගො පුබ්බහාගොති ආදාය වොහරති, කො නු බො එත්ථ නිච්ඡයො”ති සුත්තන්තං ආදිතො පට්ඨාය පරිවත්තෙන්තො “යො හි කොචි, හික්ඛවෙ, ඉමෙ චත්තාරො සතිපට්ඨානෙ එවං භාවෙය්‍ය සත්ත වස්සානී”ති ඉමස්මිං යානෙ සල්ලක්ඛෙසි, ලොකුත්තරමග්ගො උප්පජ්ජිත්වා සත්ත වස්සානි තිට්ඨමානො නාම නත්ථි, මයා වුත්තො මිස්සකමග්ගො න ලබ්භති, වූළනාගෙන දිට්ඨො පුබ්බහාගමග්ගොව ලබ්භතීති ඤාත්වා අට්ඨමීයං ධම්මස්සවනෙ සඬ්ඝුට්ඨෙ අගමාසි.

පොරාණකත්ථෙරො කිර පියධම්මස්සවනා භොන්ති. සද්දං සුත්වා ච “අහං පයමං, අහං පයම”න්ති එකප්පභාරෙතෙව ඔසරන්ති. තස්මිඤ්ච දිවසෙ වූළනාගත්ථෙරස්ස වාරො. තෙන ධම්මාසනෙ නිසිදිත්වා චීජනිං ගහෙත්වා පුබ්බගාථාසු වුත්තාසු ථෙරස්ස ආසනපිට්ඨියං ධීතස්ස එතදහොසි “රහො නිසිදිත්වා න වක්ඛාමී”ති. පොරාණකත්ථෙරො හි අනුසුයකා භොන්ති, න අත්තතො රුචිමෙව උච්ඡුහාරං විය එවං උක්ඛිපිත්වා විවරන්ති, කාරණමෙව ගණ්හන්ති, අකාරණං විස්සජ්ජෙත්ති. තස්මා ථෙරො “ආවුසො වූළනාගා”ති ආහ. සො ආචරියස්ස විය සද්දොති ධම්මං යපෙත්වා “කිං භන්තෙ”ති ආහ. ආවුසො වූළනාග මයා වුත්තො මිස්සකමග්ගො න ලබ්භති, තයා වුත්තො පුබ්බහාගසතිපට්ඨානමග්ගොව ලබ්භතීති.

ථෙරො චින්තෙසි “අම්භාකං ආචරියො සබ්බපරියත්තිකො තෙපිටකො සුතබුද්ධො, එවරුපස්සපි නාම හික්ඛුනො අයං පඤ්භො ආලුලෙති, අනාගතෙ මම භාතිකා ඉමං පඤ්භං ආලුලෙස්සන්තීති සුත්තං ගහෙත්වා ඉමං පඤ්භං නිච්චලං කරිස්සාමී”ති පටිසම්භිදාමග්ගතො “එකායනමග්ගො වුව්චති පුබ්බහාගසතිපට්ඨානමග්ගො –

“මග්ගානට්ඨභිගිකො සෙට්ඨො, සච්චානං චතුරො පදා;

විරාගො සෙට්ඨො ධම්මානං, ද්විපදානඤ්ච වක්ඛුමා.

එසෙව මග්ගො නත්ථඤ්ඤො, දස්සනස්ස විසුද්ධියා;

එතඤ්ඤි තුම්භෙ පටිපජ්ජථ, මාරසෙනප්පමද්දනං;

එතඤ්ඤි තුම්භෙ පටිපන්නා, දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සථා”ති. (ධ. ප. 273-275) –

සුත්තං ආහරිත්වා යපෙසි.

මග්ගොති කෙනටියෙන මග්ගො? නිබ්බානගමනටියෙන නිබ්බානත්ථිකෙහි මග්ගනියටියෙන ච. සත්තානං විසුද්ධියාති රාගාදීහි මලෙහි අභිජ්ඣාචසමලොභාදීහි ච උපක්කිලෙසෙහි කිලිට්ඨචිත්තානං සත්තානං විසුද්ධත්ථාය. තථා හි ඉමිනාව මග්ගෙන ඉතො සතසහස්සකප්පාධිකානං චතුත්තං අසඬ්ඛොයානං උපරි එකස්මිඤ්ඤෙව කප්පෙ නිබ්බත්තෙ තණ්හඬිකරමෙධඬිකරසරණඬිකරදීපඬිකරනාමකෙ බුද්ධෙ ආදිං කත්වා සකාමුනිපරියොසානා අනෙකෙ සම්මාසම්බුද්ධා අනෙකසතා පච්චෙකබුද්ධා ගණනපථං චිතිචත්තා අරියසාවකා වාති ඉමෙ සත්තා සබ්බෙ චිත්තමලං පවාහෙත්වා පරමවිසුද්ධිං පත්තා. රූපමලවසෙන පන සංකිලෙසවොදානපඤ්ඤත්තියෙව නත්ථි. තථා හි –

රූපෙන සංකිලිටියෙන, සංකිලිස්සන්ති මාණවා;

රූපෙ සුද්ධෙ විසුජ්ඣන්ති, අනක්ඛාතං මහෙසිනා.

චිත්තෙන සංකිලිටියෙන, සංකිලිස්සන්ති මාණවා;

චිත්තෙ සුද්ධෙ විසුජ්ඣන්ති, ඉති චුත්තං මහෙසිනා.

යථාහ “චිත්තසංකිලෙසා, භික්ඛවෙ, සත්තා සංකිලිස්සන්ති, චිත්තවොදානා විසුජ්ඣන්ති”ති (සං. නි. 3.100). තඤ්ච චිත්තවොදානං ඉමිනා සතිපට්ඨානමග්ගෙන හොති. තෙනාහ “සත්තානං විසුද්ධියා”ති.

සොකපරිදෙවානං සමතික්කමායාති සොකස්ස ච පරිදෙවස්ස ච සමතික්කමාය, පහානායාති අත්ථො. අයඤ්ඤි මග්ගො භාවිතො සන්තතිමහාමත්තාදීනං විය සොකසමතික්කමාය, පටාවාරාදීනං විය ච පරිදෙවසමතික්කමාය ච සංචත්තති. තෙනාහ “සොකපරිදෙවානං සමතික්කමායා”ති. කිඤ්චාපි හි සන්තතිමහාමත්තො –

“යං පුබ්බෙ තං විසොධෙහි, පච්ඡා තෙ මාහු කිඤ්චනං;

මජ්ඣෙ වෙ තො ගහෙස්සසී, උපසන්තො වරිස්සසී”ති. (සු. නි. 955);

ඉමං ගාථං සුත්වා සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්තො.

පටාවාරා –

“න සන්ති පුත්තා තාණාය, න පිතා නාපි බත්ඨවා;

අන්තකෙනාධිපන්තස්ස, නත්ථි ඤාතීසු තාණතා”ති. (ධ. ප. 288);

ඉමං ගාථං සුත්වා සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨිතා. යස්මා පන කායවෙදනාවිත්තධම්මෙසු කඤ්චි ධම්මං අනාමසිත්වා භාවනා නාම නත්ථි, තස්මා තෙපි ඉමිනාව මග්ගෙන සොකපරිදෙවෙ සමතික්කන්තාති වෙදිතබ්බා.

දුක්ඛදොමනස්සානං අත්ථඨගමායාති කායිකදුක්ඛස්ස ච වෙතසිකදොමනස්සස්ස වාති ඉමෙසං ද්විත්තං අත්ථඨගමාය, නිරොධායාති අත්ථො. අයඤ්චි මග්ගො භාවිතො තිස්සත්ථෙරාදීනං විය දුක්ඛස්ස, සක්කාදීනං විය ච දොමනස්සස්ස අත්ථඨගමාය සංවත්තති.

තත්‍රායං අත්ථදීපනා – සාවත්ථියං කිර තිස්සො නාම කුටුම්භිකපුත්තො චත්තාලීස හිරඤ්ඤකොටියො පභාය පබ්බජිත්වා අගාමකෙ අරඤ්ඤෙ විහරති. තස්ස කනිට්ඨභාතුහරියා “ගච්ඡථ නං ජීවිතා වොරොපෙථා”ති පඤ්චසතෙ වොරෙ පෙසෙසි. තෙ ගන්ත්වා ථෙරං පරිවාරෙත්වා නිසීදිංසු. ථෙරො ආභ “කස්මා ආගතත්ථ උපාසකා”ති? තං ජීවිතා වොරොපෙස්සාමාති. පාටිභොගං මෙ උපාසකා ගහෙත්වා අජ්ජෙකරත්ති. ජීවිතං දෙථාති. කො තෙ, සමණ, ඉමස්මිං යානෙ පාටිභොගො භවිස්සතීති? ථෙරො මහත්තං පාසාණං ගහෙත්වා ද්වෙ උරුට්ඨිති භිත්තීත්වා “වට්ටති උපාසකා පාටිභොගො”ති ආභ. තෙ අපක්කමිත්වා වඩ්ඤාමනසිසෙ අග්ගිං කත්වා නිපජ්ජිංසු. ථෙරස්ස වෙදනං වික්ඛම්භෙත්වා සීලං පච්චවෙක්ඛතො පරිසුද්ධං සීලං නිස්සාය පිතිපාමොජ්ජං උජ්ජජ්ජි. තතො අනුක්කමෙන විපස්සනං වඩ්ඤන්තො තියාමරත්ති. සමණධම්මං කත්වා අරුණුග්ගමනෙ අරහත්තං පත්තො ඉමං උදානං උදානෙසි –

“උභො පාදානි භිත්තීත්වා, සඤ්ඤපෙස්සාමි වො අහං;

අට්ටියාමි හරායාමි, සරාගමරණං අහං.

ඵවාහං චිත්තයිත්වාන, යථාභූතං විපස්සිසං;

සම්පත්තෙ අරුණුග්ගමිහි, අරහත්තමපාපුණි”න්ති.

අපරෙපි තිංස භික්ඛු භගවතො සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා අරඤ්ඤවිහාරෙ වස්සං උපගන්ත්වා “ආවුසො, තියාමරත්තිං සමණධම්මොව කාතබ්බො, න අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස සන්තිකං ආගන්තබ්බ”න්ති චත්වා විහරිංසු. තෙසං සමණධම්මං කත්වා පච්චුසසමයෙ පචලායන්තානං ඵකො ඛ්‍යග්ගො ආගන්ත්වා ඵකෙකං භික්ඛුං ගහෙත්වා ගච්ඡති. න කොචි “මං ඛ්‍යග්ගො ගණ්ඨි”ති වාවම්පි නිව්ඡාරෙසි. ඵවං පඤ්චසු දසසු භික්ඛුසු බාදිතෙසු උපොසථදිවසෙ “ඉතරෙ, ආවුසො, කුහි”න්ති පුච්ඡිත්වා ඤත්වා ච “ඉදානි ගහිතෙන, ගහිතොමිහිති චත්තබ්බ”න්ති චත්වා විහරිංසු.

අථ අඤ්ඤතරං දහරහික්ඛුං පුරිමනයෙනෙව බ්‍යග්ඝො ගණ්හි. සො “බ්‍යග්ඝො, හන්තෙ”ති ආහ. හික්ඛු කත්තරදණ්ඨෙව ච උක්කායො ච ගහෙත්වා මොවෙස්සාමාති අනුබන්ධිංසු. බ්‍යග්ඝො හික්ඛුනං අගතිං ඡින්නතට්ඨානං ආරුය්හ තං හික්ඛුං පාදභිගුට්ඨකතො පට්ඨාය බාදිතුං ආරහි. ඉතරෙපි “ඉදානි, සප්පුරිස, අම්භෙහි කත්තබ්බං නත්ථි, හික්ඛුනං විසෙසො නාම එවරුපෙ යානෙ පඤ්ඤායතී”ති ආහංසු. සො බ්‍යග්ඝමුඛෙ නිපන්නොව තං වෙදනං වික්ඛම්භෙත්වා විපස්සනං වඩ්ඨෙත්තො යාව ගොජ්ජකා බාදිතසමයෙ සොතාපන්නො හුත්වා, යාව ජණ්ණකා බාදිතසමයෙ සකදාගාමී, යාව නාහියා බාදිතසමයෙ අනාගාමී හුත්වා, හදයරුපෙ අබාදිතෙයෙව සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්වා ඉමං උදානං උදානෙසි –

“සීලවා වතසම්පන්නො, පඤ්ඤවා සුසමාහිතො;

මුහුත්තං පමාදමන්වාය, බ්‍යග්ඝෙනොරුද්ධමානසො.

පඤ්ජරස්මිං ගහෙත්වාන, සීලාය උපරිකතො;

කාමං බාදතු මං බ්‍යග්ඝො, හක්ඛො කායො අමිත්තානං;

පටිලද්ධෙ කම්මට්ඨානෙ, මරණං හෙහිති හද්දක”න්ති.

අපරොපි පිතමල්ලත්ථෙරො නාම ගිහිකාලෙ තීසු රජ්ජෙසු පටාකං ගහෙත්වා තම්බපණ්ණිදීපං ආගම්ම රාජානං දිස්වා රඤ්ඤා කතානුග්ගහො එකදිවසං කිලඤ්ජකාපණසාලද්වාරෙන ගච්ඡන්තො “රූපං, හික්ඛවෙ, න තුම්භාකං, තං පජ්ඣට්ඨ, තං වො පහීනං දීඝරත්තං හිතාය සුඛාය හවිස්සතී”ති (සං. නි. 3.33-34) නතුම්භාකවග්ගං සුත්වා චිත්තෙසි “නෙව කිර රූපං අත්තනො, න වෙදනා”ති. සො තංයෙව අභිකුසං කත්වා නික්ඛමිත්වා මහාවිහාරං ගන්ත්වා පබ්බජ්ජං යාවිත්වා පබ්බජිතො උපසම්පන්නො ද්වෙමාතිකා පගුණං කත්වා තිංස හික්ඛු ගහෙත්වා ගබ්බලාලියඅභිගණං ගන්ත්වා සමණධම්මමකාසි. පාදෙසු අවහන්තෙසු ජණ්ණකෙහි වඩ්ඨකමති. තමෙනං රත්තිං එකො මීගලුද්දකො මීගොති මඤ්ඤමානො සත්තියා පහරි. සත්ති විනිවිජ්ඣිත්වා ගතා. සො තං සත්තිං හරාපෙත්වා පහාරමුඛාති තිණවට්ටියා පුරාපෙත්වා පාසාණපිට්ඨියං අත්තානං නිසීදාපෙත්වා ඔකාසං කාරෙත්වා විපස්සනං වඩ්ඨෙත්වා සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්වා උක්කාසිතසද්දෙන ආගතානං හික්ඛුනං බ්‍යාකරිත්වා ඉමං උදානං උදානෙසි –

“භාසිතං බුද්ධසෙට්ඨස්ස, සබ්බලොකග්ගවාදිනො;

න තුම්භාකමිදං රූපං, තං ජහෙය්‍යාථ හික්ඛවො.

අනිච්චා වත සඬ්ඛාරා, උප්පාදවයධම්මිනො;

උප්පජ්ජිත්වා නිරුප්ඤ්ඤත්ති, තෙසං වූපසමො සුඛො’’ති.

අථ නං භික්ඛු ආහංසු “සචෙ, භන්තෙ, සම්මාසම්බුද්ධො අරොගො අභවිස්සා, අද්ධා තෙ මුද්ධමත්ථකෙ භත්ථං පසාරත්වා සීසං පරාමසෙය්‍යා’’ති. එත්තාවතා අයං මග්ගො තිස්සත්ථෙරාදීනං විය දුක්ඛස්ස අත්ථඨගමාය සංවත්තති.

සක්කො පන දෙවානම්ත්ථො අත්තනො පඤ්චවිධං පුබ්බනිමිත්තං දිස්වා මරණභයසන්තප්පිතො දොමනස්සජාතො භගවත්තං උපසඬ්ඤමිත්වා පඤ්ඤං පුච්ඡී. සො උපෙක්ඛාපඤ්ඤවිස්සජ්ජනාවසානෙ අසිතිසහස්සාහි දෙවතාහි සද්ධිං සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසී. සා චස්ස උපපත්ති පුන පාකතිකාව අහොසී.

සුබ්‍රහ්මාපි දෙවපුත්තො අච්ඡරාසහස්සපරිවාරො සග්ගසම්පත්තිං අනුභොති, තත්ථ පඤ්චසතා අච්ඡරායො රුක්ඛතො පුප්ඵානි ඔව්නන්තියො චචිත්වා නිරයෙ උපපන්නා. සො “කිං ඉමා විරායන්ති’’ති උපධාරෙන්නො තාසං නිරයෙ නිබ්බත්තභාවං දිස්වා “කිත්තකං නු ඛො මම ආයු’’ති උපපරික්ඛන්තො අත්තනොපි ආයුපරික්ඛයං විදිත්වා තත්ථෙව නිරයෙ නිබ්බත්තනභාවං දිස්වා භීතො අතිවිය දොමනස්සජාතො හුත්වා “ඉමං මෙ දොමනස්සං සත්ථා විනයිස්සති න අඤ්ඤො’’ති අවසෙසා පඤ්චසතා අච්ඡරායො ගහෙත්වා භගවත්තං උපසඬ්ඤමිත්වා පඤ්ඤං පුච්ඡී –

“නිච්චං උත්‍රස්තමීදං චිත්තං, නිච්චං උබ්බිග්ගිදං මනො;

අනුප්පන්නෙසු කිච්ඡෙසු, අථො උප්පතිතෙසු ව;

සචෙ අත්ථි අනුත්‍රස්තං, තං මෙ අක්ඛාහි පුච්ඡිතො’’ති. (සං. නි. 1.98);

තතො නං භගවා ආහ –

“නාඤ්ඤත්‍ර ඛොප්ඤ්ඤා තපසා, නාඤ්ඤත්‍රින්ද්‍රියසංවරා;

නාඤ්ඤත්‍ර සබ්බනිස්සග්ගා, සොත්ථිං පස්සාමි පාණින’’න්ති. (සං. නි. 1.98);

සො දෙසනාපරියොසානෙ පඤ්චභි අච්ඡරාසතෙහි සද්ධිං සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය තං සම්පත්තිං ථාවරං කත්වා දෙවලොකමෙව අගමාසීති. එවමයං මග්ගො භාවිතො සක්කාදීනං විය දොමනස්සස්ස අත්ථඨගමාය සංවත්තතිති වෙදිතබ්බො.

ඤායස්ස අධිගමායාති ඤායො වූච්චති අරියො අට්ඨඨගිකො මග්ගො, තස්ස අධිගමාය, පත්තියාති වුත්තං හොති. අයඤ්ඤි පුබ්බභාගෙ ලොකියො

සතිපට්ඨානමග්ගො භාවිතො ලොකුත්තරස්ස මග්ගස්ස අධිගමාය සංවත්තති. තෙනාහ “ඤායස්ස අධිගමායා”ති. නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියායාති තණ්හාචානවිරහිතත්තා නිබ්බානන්ති ලද්ධනාමස්ස අමතස්ස සච්ඡිකිරියාය, අත්තපච්චක්ඛතායාති වුත්තං හොති. අයඤ්චි මග්ගො භාවිතො අනුපුබ්බෙන නිබ්බානසච්ඡිකිරියං සාධෙති. තෙනාහ “නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියායා”ති.

තත්ථ කිඤ්චාපි “සත්තානං විසුද්ධියා”ති වුත්තෙ සොකසමතික්කමාදීති අත්ථතො සිද්ධානෙව හොන්ති, යපෙත්වා පන සාසනායුත්තිකොවිදෙ අඤ්ඤෙසං න පාකටාති, න ච භගවා පයමං සාසනායුත්තිකොවිදං ජනං කත්වා පච්ඡා ධම්මං දෙසෙති. තෙන තෙනෙව පන සුත්තෙන තං තං අත්ථං ඤාපෙති. තස්මා ඉධ යං යං අත්ථං එකායනමග්ගො සාධෙති, තං තං පාකටං කත්වා දස්සෙත්තො “සොකපරිදෙවානං සමතික්කමායා”තිආදිමාහ. යස්මා චා යා සත්තානං විසුද්ධි එකායනමග්ගෙන සංවත්තති, සා සොකපරිදෙවානං සමතික්කමෙන හොති, සොකපරිදෙවානං සමතික්කමො දුක්ඛදොමනස්සානං අත්ථභිගමෙන, දුක්ඛදොමනස්සානං අත්ථභිගමො ඤායස්සාධිගමෙන, ඤායස්සාධිගමො නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියාය. තස්මා ඉමමිපි කමං දස්සෙත්තො “සත්තානං විසුද්ධියා”ති වත්වා “සොකපරිදෙවානං සමතික්කමායා”තිආදිමාහ.

අපිච චණ්ණහණනමෙතං එකායනමග්ගස්ස. යථෙව හි භගවා “ධම්මං වො, හික්ඛවෙ, දෙසෙස්සාමි ආදිකල්‍යාණං මජ්ඣකල්‍යාණං පරියොසානකල්‍යාණං සාත්ථං සබ්බඤ්ජනං කෙවලපරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මවරියං පකාසෙස්සාමි, යදිදං ඡජක්කානි”ති (ම. නි. 3.420) ඡජක්කදෙසනාය අට්ඨහි පදෙහි චණ්ණං අභාසි, යථා ච අරියවංසදෙසනාය “චත්තාරොමෙ, හික්ඛවෙ, අරියවංසා අග්ගඤ්ඤා රත්තඤ්ඤා වංසඤ්ඤා පොරාණා අසංකිණ්ණා අසංකිණ්ණපුබ්බා න සංකීයන්ති, න සංකීයස්සන්ති, අප්පටිකුට්ඨා සමණෙහි බ්‍රාහ්මණෙහි විඤ්ඤුහි”ති (අ. නි. 4.28) නවහි පදෙහි චණ්ණං අභාසි, එවං ඉමස්සපි එකායනමග්ගස්ස සත්තානං විසුද්ධියාතිආදීහි සත්තහි පදෙහි චණ්ණං අභාසි.

කස්මා ඉති වෙ? තෙසං හික්ඛුනං උස්සාහජනනත්ථං. චණ්ණහාසනඤ්චි සුත්වා තෙ හික්ඛු “අයං කිර මග්ගො හදයසන්තාපභූතං සොකං, වාචාවිජ්ජලාපභූතං පරිදෙවං, කායිකඅසාතභූතං දුක්ඛං, චෙතසිකඅසාතභූතං දොමනස්සන්ති චත්තාරො උපද්දවෙ හනති, විසුද්ධිං ඤායං නිබ්බානන්ති තයො විසෙසෙ ආවහති”ති උස්සාහජාතා ඉමං ධම්මදෙසනං උග්ගහෙතඛිං පරියාපුණ්තඛිං ධාරෙතඛිං වාවෙතඛිං, ඉමඤ්ච මග්ගං භාවෙතඛිං මඤ්ඤිස්සන්ති. ඉති තෙසං හික්ඛුනං උස්සාහජනනත්ථං චණ්ණං අභාසි, කම්බලවාණිජාදයො කම්බලාදීනං චණ්ණං විය.

යථා හි සතසහස්සග්ගතිකපණ්ඩුකම්බලවාණිජෙන කම්බලං ගණ්හථාති උග්ගොසිතෙපි අසුකකම්බලොති න තාව මනුස්සා ජානන්ති. කෙසකම්බලවාලකම්බලාදයොපි හි දුග්ගන්ධා බරසම්ඵස්සා කම්බලාත්ථෙව වුව්චන්ති. යදා පන තෙන ගන්ධාරකො රත්තකම්බලො සුබ්බමො උජ්ජලො සුබසම්ඵස්සොති උග්ගොසිතං හොති, තදා යෙ පහොන්ති, තෙ ගණ්හන්ති. යෙ න පහොන්ති, තෙපි දස්සනකාමා හොන්ති, එවමෙවං “ඵකායනො අයං, හික්ඛවෙ, මග්ගො”ති චුත්තෙපි අසුකමග්ගොති න තාව පාකටො හොති. නානප්පකාරකා හි අනියානමග්ගාපි මග්ගාත්ථෙව වුව්චන්ති. “සත්තානං විසුද්ධියා”තිආදිමිහි පන චුත්තෙ “අයං කිර මග්ගො චත්තාරො උපද්දවෙ හනති, තයො විසෙසෙ ආවහති”ති උස්සාහජාතා ඉමං ධම්මදෙසනං උග්ගහෙතඛිබං පරියාපුණ්තඛිබං ධාරෙතඛිබං වාචෙතඛිබං, ඉමඤ්ච මග්ගං භාවෙතඛිබං මඤ්ඤිස්සන්තිති වණ්ණං භාසන්තො “සත්තානං විසුද්ධියා”තිආදිමාහ. යථා ච සතසහස්සග්ගතිකපණ්ඩුකම්බලවාණිජොපමා, එවං.

රත්තප්ඵබ්බනදසුවණ්ණඋදකප්පසාදකමණ්ණරතසුච්ඡද්ධමුත්තාරතනධොතපවා ලාදිවාණිජුපමාදයොපෙත්ථ ආහරිතඛිබා.

යදිදන්ති නිපාතො, යෙ ඉමෙති අයමස්ස අත්ථො. චත්තාරොති ගණනපරිච්ඡෙදො, තෙන න තතො හෙට්ඨා න උද්ධන්ති සතිපට්ඨානපරිච්ඡෙදං දීපෙති. සතිපට්ඨානාති තයො සතිපට්ඨානා සතිගොචරොපි, තිධා පටිපන්නෙසු සාවකෙසු සත්ථුතො පටිසානුනයවිතිවත්තතාපි, සතිපි. “චතුත්තං, හික්ඛවෙ, සතිපට්ඨානානං සමුදයඤ්ච අත්ථඛිගමඤ්ච දෙසෙස්සාමි, තං සුණාථ...පෙ..... කො ච, හික්ඛවෙ, කායස්ස සමුදයො? ආහාරසමුදයා කායසමුදයො”තිආදීසු (සං. නි. 3.408) හි සතිගොචරො සතිපට්ඨානන්ති වුව්චති. තථා “කායො පට්ඨානං, නො සති. සති පට්ඨානඤ්චෙව සති වා”තිආදීසුපි (පටි. ම. 3.35). තස්සත්ථො – පතිට්ඨාති අස්මින්ති පට්ඨානං. කා පතිට්ඨාති? සති. සතියා පට්ඨානං සතිපට්ඨානං. පධානට්ඨානන්ති වා පට්ඨානං. සතියා පට්ඨානං සතිපට්ඨානං, හත්ථිට්ඨානඅස්සට්ඨානාදීනි විය. “තයො සතිපට්ඨානා, යදරියො සෙවති, යදරියො සෙවමානො සත්ථා ගණමනුසාසිතුමරහති”ති (ම. නි. 3.311) එත්ථාපි තිධා පටිපන්නෙසු සාවකෙසු සත්ථුතො පටිසානුනයවිතිවත්තතා “සතිපට්ඨාන”න්ති චුත්තා. තස්සත්ථො – පට්ඨපෙතඛිබතො පට්ඨානං, පචත්තයිතඛිබතොති අත්ථො. කෙන පට්ඨපෙතඛිබතොති? සතියා. සතියා පට්ඨානං සතිපට්ඨානන්ති. “චත්තාරො සතිපට්ඨානා භාවිතා බහුලීකතා සත්ත බොජ්ඣංග පරිපුරන්ති”තිආදීසු (සං. නි. 5.989) පන සතියෙව

“සතිපට්ඨාන” න්ති වුච්චති. තස්සත්ථො – පතිට්ඨානීති පට්ඨානං, උපට්ඨානී ඔක්කන්තිත්ථා පක්ඛන්දිත්ථා පචත්තනීති අත්ථො. සතියෙව පට්ඨානං සතිපට්ඨානං. අථ වා සරණට්ඨෙත සති, උපට්ඨානට්ඨෙත පට්ඨානං. ඉති සති ව සා පට්ඨානඤ්චාතිපි සතිපට්ඨානං. ඉදමිධ අධිජ්ජෙතං.

යදි එවං, කස්මා “සතිපට්ඨානා” ති බහුවචනං? සතිබහුත්තා. ආරම්මණහෙදෙන හි බහුකා එතා සතියො. අථ මග්ගොති කස්මා එකචචනං? මග්ගට්ඨෙත එකත්තා. වතස්සොපි හි එතා සතියො මග්ගට්ඨෙත එකත්තං ගච්ඡන්ති. වුත්තඤ්ඤෙන “මග්ගොති කෙනට්ඨෙත මග්ගො? නිබ්බානගමනට්ඨෙත, නිබ්බානත්ථිකෙහි මග්ගනීයට්ඨෙත වා” ති. වතස්සොපි චෙතා අපරභාගෙ කායාදීසු ආරම්මණෙසු කිච්චං සාධයමානා නිබ්බානං ගච්ඡන්ති. ආදිතො පට්ඨාය ව නිබ්බානත්ථිකෙහි මග්ගීයන්ති, තස්මා වතස්සොපි එකො මග්ගොති වුච්චන්ති. එවඤ්ච සති වචනානුසන්ධිතා සානුසන්ධිකාව දෙසනා හොති, “මාරසෙනජ්ජමද්දනං චො, හික්ඛචෙ, මග්ගං දෙසෙස්සාමි, තං සුඤ්ඤාථ...පෙ.... කතමො ච, හික්ඛචෙ, මාරසෙනජ්ජමද්දනො මග්ගො? යදිදං සත්තබ්බොජ්ඣාසිගා” තිආදීසු (සං. නි. 5.224) විය හි යථා මාරසෙනජ්ජමද්දනොති ව සත්තබ්බොජ්ඣාසිගාති ව අත්ථතො එකං, බ්‍යඤ්ජනමෙවෙත්ථ නානං. එවං එකායනමග්ගොති ව චත්තාරො සතිපට්ඨානාති ව අත්ථතො එකං, බ්‍යඤ්ජනමෙවෙත්ථ නානං. තස්මා මග්ගට්ඨෙත එකත්තා එකචචනං, ආරම්මණහෙදෙන සතිබහුත්තා බහුවචනං චෙදිතබ්බං.

කස්මා පන හගචතා චත්තාරොව සතිපට්ඨානා වුත්තා අනුනා අනධිකාති? චෙනෙය්‍යහිතත්තා. තණ්හාවරිතදිට්ඨිවරිතසමථයානිකච්ඡෙදනායානිකෙසු හි මන්දනික්ඛවසෙන ද්වෙධා ද්වෙධා පචත්තෙසු චෙනෙය්‍යෙසු මන්දස්ස තණ්හාවරිතස්ස ඔළාරිකං කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානං. විසුද්ධිමග්ගො, තික්ඛස්ස සුබ්බමං වෙදනානුපස්සනං සතිපට්ඨානං. දිට්ඨිවරිතස්සාපි මන්දස්ස නාතිජ්ජහෙදගතං චිත්තානුපස්සනාසතිපට්ඨානං. විසුද්ධිමග්ගො, තික්ඛස්ස අතිජ්ජහෙදගතං ධම්මානුපස්සනාසතිපට්ඨානං. සමථයානිකස්ස ව මන්දස්ස අකිච්ඡෙන අධිගන්තබ්බනිමිත්තං පයමං සතිපට්ඨානං. විසුද්ධිමග්ගො, තික්ඛස්ස ඔළාරිකාරම්මණෙ අසණ්ඨහනතො දුතියං. විපස්සනායානිකස්සපි මන්දස්ස නාතිජ්ජහෙදගතාරම්මණං තතියං, තික්ඛස්ස අතිජ්ජහෙදගතාරම්මණං චතුත්ථං. ඉති චත්තාරොව වුත්තා අනුනා අනධිකාති.

සුභසුඛනිච්චඅත්තභාවවිපල්ලාසපභානත්ථං වා. කායො හි අසුභො, තත්ථ ව සුභවිපල්ලාසවිපල්ලත්ථා සත්තා, තෙසං තත්ථ අසුභභාවදස්සනෙන තස්ස විපල්ලාසස්ස පභානත්ථං පයමං සතිපට්ඨානං වුත්තං. සුඛං නිච්චං අත්තාති

ගහිතෙසුපි ච වෙදනාදීසු වෙදනා දුක්ඛා, චිත්තං අනිච්චං, ධම්මා අනත්තා, තෙසු ච සුඛනිච්චඅත්තවිපල්ලාසවිපල්ලත්ථා සත්තා, තෙසං තත්ථ දුක්ඛාදිභාවදස්සනෙන තෙසං විපල්ලාසානං පහානත්ථං සෙසානි තිණි වුත්තානීති එවං සුභසුඛනිච්චඅත්තභාවවිපල්ලාසපහානත්ථං චා චත්තාරොච වුත්තා අනුනා අනධිකාති වෙදිතඛිබ්බා.

න කෙවලඤ්ච විපල්ලාසපහානත්ථමෙව, අථ බො චතුරොසයොගාසවගන්ථඋපාදානඅගතිපහානත්ථමපි චතුඛිබ්බාභාරපරිඤ්ඤත්ථඤ්ච චත්තාරොච වුත්තාති වෙදිතඛිබ්බා. අයං තාව පකරණනායො.

අට්ඨකථායං පන සරණවසෙන වෙච එකත්තසමොසරණවසෙන ච එකමෙව සතිපට්ඨානං ආරම්භණවසෙන චත්තාරොති එතදෙව වුත්තං. යථා හි චතුද්ථාරෙ නගරෙ පාචිනතො ආගච්ඡන්තා පාචිනදිසාය උට්ඨානකං භණ්ඩං ගහෙත්වා පාචිනද්ථාරෙන නගරමෙව පවිසන්ති, දක්ඛිණතො පච්ඡිමතො උත්තරතො ආගච්ඡන්තා උත්තරදිසාය උට්ඨානකං භණ්ඩං ගහෙත්වා උත්තරද්ථාරෙන නගරමෙව පවිසන්ති, එවං සම්පදම්දං වෙදිතඛිබ්බං. නගරං විය හි නිබ්බානමහානගරං. ද්වාරං විය අට්ඨඪගිකො ලොකුත්තරමග්ගො. පාචිනදිසාදයො විය කායාදයො.

යථා පාචිනතො ආගච්ඡන්තා පාචිනදිසාය උට්ඨානකං භණ්ඩං ගහෙත්වා පාචිනද්ථාරෙන නගරමෙව පවිසන්ති, එවං කායානුපස්සනාමුඛෙන ආගච්ඡන්තා වුද්දසවිධෙන කායානුපස්සනං භාවෙත්වා කායානුපස්සනාභාවනානුභාවනිබ්බත්තෙන අරියමග්ගෙන එකං නිබ්බානමෙව ඔසරන්ති.

යථා දක්ඛිණතො ආගච්ඡන්තා දක්ඛිණදිසාය උට්ඨානකං භණ්ඩං ගහෙත්වා දක්ඛිණද්ථාරෙන නගරමෙව පවිසන්ති, එවං වෙදනානුපස්සනාමුඛෙන ආගච්ඡන්තා නවවිධෙන වෙදනානුපස්සනං භාවෙත්වා වෙදනානුපස්සනාභාවනානුභාවනිබ්බත්තෙන අරියමග්ගෙන එකං නිබ්බානමෙව ඔසරන්ති.

යථා පච්ඡිමතො ආගච්ඡන්තා පච්ඡිමදිසාය උට්ඨානකං භණ්ඩං ගහෙත්වා පච්ඡිමද්ථාරෙන නගරමෙව පවිසන්ති, එවං චිත්තානුපස්සනාමුඛෙන ආගච්ඡන්තා සොළසවිධෙන චිත්තානුපස්සනං භාවෙත්වා චිත්තානුපස්සනාභාවනානුභාවනිබ්බත්තෙන අරියමග්ගෙන එකං නිබ්බානමෙව ඔසරන්ති.

යථා උත්තරතො ආගච්ඡන්තා උත්තරදිසාය උට්ඨානකං භණ්ඩං ගහෙත්වා උත්තරද්වාරෙන නගරමෙව පවිසන්ති, එවං ධම්මානුපස්සනාමුබ්බත ආගච්ඡන්තා පඤ්චවිධෙන ධම්මානුපස්සනං භාවෙත්වා ධම්මානුපස්සනාභාවනානුභාවනිබ්බත්තෙන අරියමග්ගෙන එකං නිබ්බානමෙව ඔසරන්ති.

එවං සරණවසෙන වෙව එකත්තසමොසරණවසෙන ච එකමෙව සතිපට්ඨානං ආරම්භණවසෙන චත්තාරොව චූත්තාති වෙදිතබ්බං.

කතමෙ චත්තාරොති කථෙතුකමායතා පුච්ඡා. ඉධාති ඉමස්මිං සාසනෙ. භික්ඛවෙති ධම්මපටිග්ගාහකපුග්ගලාලපනමෙතං. භික්ඛුති පටිපත්තිසම්පාදකපුග්ගලනිදස්සනමෙතං. අඤ්ඤෙපි ච දෙවමනුස්සා පටිපත්තිං සම්පාදෙත්තියෙව, සෙට්ඨත්තා පන පටිපත්තියා භික්ඛුභාවදස්සනතො ච, “භික්ඛු”ති ආහ. භගවතො හි අනුසාසනිං සම්පට්ච්ඡන්තෙසු භික්ඛු සෙට්ඨො, සබ්බජ්ජකාරාය අනුසාසනියා භාජනභාවතො, තස්මා සෙට්ඨත්තා “භික්ඛු”ති ආහ. තස්මිං ගහිතෙ පන සෙසා ගහිතාව හොත්ති රාජගමනාදීසු රාජග්ගහණෙන සෙසපරියා විය. යො ච ඉමං පටිපත්තිං පටිපජ්ජති, සො භික්ඛු නාම හොතීති පටිපත්තියා භික්ඛුභාවදස්සනතොපි “භික්ඛු”ති ආහ. පටිපන්නකො හි දෙවො වා හොතු මනුස්සො වා, “භික්ඛු”ති සඬං ගච්ඡතියෙව. යථාහ —

“අලඬිකතො වෙපි සමං වරෙය්‍ය,

සන්නො දන්නො නියතො බ්‍රහ්මචාරී;

සබ්බෙසු භූතෙසු නිධාය දණ්ඩං,

සො බ්‍රාහ්මණො සො සමණො ස භික්ඛු”ති. (ධ. ප. 142);

කායෙති රූපකායෙ. රූපකායො හි ඉධ අඬිගපච්චඩ්ඨගානං කෙසාදීනඤ්ච ධම්මානං සමුහට්ඨෙන හත්ථිකායරථකායාදයො විය කායොති අධිජ්ජෙතො. යථා ච සමුහට්ඨෙන, එවං කුච්ඡිතානං ආයට්ඨෙන. කුච්ඡිතානඤ්චි පරමජෙගුච්ඡානං සො ආයොතිපි කායො. ආයොති උජ්ජත්තිදෙසො. තත්‍රායං වචනත්ථො, ආයන්ති තතොති ආයො. කෙ ආයන්ති? කුච්ඡිතා කෙසාදයො. ඉති කුච්ඡිතානං ආයොති කායො. කායානුපස්සිති කායමනුපස්සනසිලො, කායං වා අනුපස්සමානො.

“කායෙ”ති ච වත්වාපි පුන “කායානුපස්සි”ති දුතියං කායග්ගහණං අසම්මිස්සතො වචන්ථානසනවිනිබ්බොගාදිදස්සනත්ථං කතන්ති වෙදිතබ්බං.

තෙන න කායෙ වෙදනානුපස්සී වා, චිත්තධම්මානුපස්සී වා, අථ බො කායානුපස්සියෙවාති කායසඤ්ඤාතො වත්ථුස්මිං කායානුපස්සනාකාරස්සෙව දස්සනෙන අසම්මිස්සතො වචන්ථානං දස්සිතං හොති. තථා න කායෙ අභිගප්චවභිගවිමුත්තථකධම්මානුපස්සී, නාපි කෙසලොමාදිවිනිමුත්තඉත්ථිපුරිසානුපස්සී. යොපි චෙත්ථ කෙසලොමාදිකො භූතූපාදායසමුහසඤ්ඤාතො කායො, තත්ථපි න භූතූපාදායවිනිමුත්තථකධම්මානුපස්සී, අථ බො රථසම්භාරානුපස්සකො විය අභිගප්චවභිගසමුහානුපස්සී, නගරාවයවානුපස්සකො විය කෙසලොමාදිසමුහානුපස්සී, කදලික්ඛන්ධපත්තවට්ඨිනිබ්බුජනකො විය රිත්තමුට්ඨිවිනිවෙයකො විය ව භූතූපාදායසමුහානුපස්සියෙවාති නානප්පකාරතො සමුහවසෙනෙව කායසඤ්ඤාතස්ස වත්ථුනො දස්සනෙන සනවිනිබ්බොගො දස්සිතො හොති. න හෙත්ථ යථාචුත්තසමුහවිනිමුත්තො කායො වා ඉත්ථි වා පුරිසො වා අඤ්ඤො වා කොචි ධම්මො දස්සති, යථාචුත්තධම්මසමුහමත්තෙයෙව පන තථා තථා සත්තා මිච්ඡාහිනිවෙසං කරොන්ති. තෙනාහු පොරාණා -

“යං පස්සති න තං දිට්ඨං, යං දිට්ඨං තං න පස්සති;

අපස්සං ඛජ්ඣතෙ මුළුහො, ඛජ්ඣමානො න මුච්චති”ති. -

සනවිනිබ්බොගාදිදස්සනත්ථන්ති චුත්තං. ආදිසද්දෙන චෙත්ථ අයම්පි අත්ථො වෙදිතබ්බො - අයඤ්ඤි ඵකස්මිං කායෙ කායානුපස්සියෙව, න අඤ්ඤධම්මානුපස්සී. කිං චුත්තං හොති? යථා අනුදකභූතායපි මරීටියා උදකානුපස්සිතො හොන්ති, න ඵලං අනිච්චදුක්ඛානත්තඅසුභභූතෙයෙව ඉමස්මිං කායෙ නිච්චසුඛඅත්තසුභභවානුපස්සී, අථ බො කායානුපස්සී අනිච්චදුක්ඛානත්තඅසුභාකාරසමුහානුපස්සියෙවාති. අථ වා ය්වායං පරතො “ඉධ, හික්ඛවෙ, හික්ඛු අරඤ්ඤගතො වා...පෙ.... සො සතොව අස්සසති”තිආදිනා නයෙන අස්සාසපස්සාසාදිවුණ්ණිකජාතඅට්ඨිකපරියොසානො කායො චුත්තො, යො ව “ඉධෙකච්චො පථවිකායං අනිච්චතො අනුපස්සති ආපොකායං තෙජොකායං වායොකායං කෙසකායං ලොමකායං ඡවිකායං වම්මකායං මංසකායං රුහිරකායං නභාරුකායං අට්ඨිකායං අට්ඨිමිඤ්ජකායං”න්ති පටිසම්භිදායං (පටි. ම. 3.35) කායො චුත්තො, තස්ස සබ්බස්ස ඉමස්මිංයෙව කායෙ අනුපස්සනතො “කායෙ කායානුපස්සී”ති ඵලම්පි අත්ථො දට්ඨබ්බො.

අථ වා කායෙ අහන්ති වා මමන්ති වා ඵලං ගහෙනබ්බස්ස යස්ස කස්සචි අනුපස්සනතො තස්ස තස්සෙව පන කෙසාලොමාදිකස්ස

නානාධම්මසමූහස්ස

අනුපස්සනතො

කායෙ

කෙසාදිධම්මසමූහසඤ්චාතකායානුපස්සිති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො. අපිච “ඉමස්මිං කායෙ අනිච්චතො අනුපස්සති, නො නිච්චතො” තිආදිනා නයෙන පටිසම්භිදායං ආගතනයස්ස සබ්බස්සෙව අනිච්චලක්ඛණාදිතො ආකාරසමූහසඤ්චාතස්ස කායස්සානුපස්සනතොපි “කායෙ කායානුපස්සි” ති එවමිපි අත්ථො දට්ඨබ්බො.

තථා හි අයං කායෙ කායානුපස්සනාපටිපදං පටිපත්තො භික්ඛු ඉමං කායං අනිච්චානුපස්සනාදීනං සත්තන්තං අනුපස්සනානං වසෙන අනිච්චතො අනුපස්සති, නො නිච්චතො. දුක්ඛතො අනුපස්සති, නො සුඛතො. අනත්තතො අනුපස්සති, නො අත්තතො. නිබ්බින්නදති, නො නන්දති. විරජ්ජති, නො රජ්ජති. නිරොධෙති, නො සමුදෙති. පටිනිස්සජ්ජති, නො ආදියති. සො තං අනිච්චතො අනුපස්සන්තො නිච්චසඤ්ඤං පජහති, දුක්ඛතො අනුපස්සන්තො සුඛසඤ්ඤං පජහති, අනත්තතො අනුපස්සන්තො අත්තසඤ්ඤං පජහති, නිබ්බින්නන්තො නන්දිං පජහති, විරජ්ජන්තො රාගං පජහති, නිරොධෙන්තො සමුදයං පජහති, පටිනිස්සජ්ජන්තො ආදානං පජහතිති වෙදිතබ්බො.

විහරතීති ඉරියති. ආනාපීති තිසු භවෙසු කිලෙසෙ ආනාපෙතීති ආනාපො, විරියස්සෙතං නාමං. ආනාපො අස්ස අත්ථිති ආනාපී. සම්පජානොති සම්පජඤ්ඤසඤ්චාතෙන ඤාණෙන සමන්තාගතො. සතිමාති කායපරිග්ගාහිකාය සතියා සමන්තාගතො. අයං පන යස්මා සතියා ආරම්මණං පරිග්ගහෙත්වා පඤ්ඤාය අනුපස්සති, න හි සතිවිරහිතස්ස අනුපස්සනා නාම අත්ථි. තෙනෙවාහ “සතිඤ්ච බ්වාහං, භික්ඛවෙ, සබ්බත්ථිකං වදාමි” ති (සං. නි. 5.234). තස්මා එත්ථ “කායෙ කායානුපස්සි විහරතී” ති එත්තාවතා කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානකම්මට්ඨානං චුත්තං හොති. අථ වා යස්මා අනාතාපිතො අත්තොසඤ්ඤෙපො අන්තරායකරො හොති, අසම්පජානො උපායපරිග්ගහෙ අනුපායපරිච්ඡින්නෙ ව සම්මුය්හති, මුට්ඨස්සති උපායාපරිච්චාගෙ අනුපායාපරිග්ගහෙ ව අසමත්ථො හොති, තෙනස්ස තං කම්මට්ඨානං න සම්පජ්ජති, තස්මා යෙසං ධම්මානං ආනුභාවෙන තං සම්පජ්ජති. තෙසං දස්සනත්ථං “ආනාපී සම්පජානො සතිමාති ඉදං චුත්ත” න්ති වෙදිතබ්බං.

ඉති කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානං සම්පයොගඤ්චස්ස දස්සෙත්වා ඉදානි පහානඤ්ච දස්සෙතුං විනයො ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සන්ති චුත්තං. තත්ථ විනයොති තදඤ්චිතයෙන වා වික්ඛම්භනවිතයෙන වා විනශිත්වා. ලොකෙති තස්මිංයෙව කායෙ. කායො හි ඉධ ලුප්පනපලුප්පනට්ඨෙත ලොකොති

අධිජ්ජෙතො. යස්මා පනස්ස න කායමත්තෙයෙව අභිජ්ඣාදොමනස්සං පභීයති, වෙදනාදීසුපි පභීයතියෙව, තස්මා “පඤ්චපි උපාදානක්ඛන්ධා ලොකො”ති විහඬගෙ (විහ. 362) චුත්තං. ලොකසඬ්ඛාතත්තා වා තෙසං ධම්මානං අත්ථුද්ධාරනයෙනෙතං චුත්තං. යං පනාහ “තත්ථ කතමො ලොකො? ස්වෙව කායො ලොකො”ති. අයමෙවෙත්ථ අත්ථො, තස්මිං ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සං විනෙය්‍යාති එවං සම්ඛන්ධො දට්ඨබ්බො. යස්මා පනෙත්ථ අභිජ්ඣාගහණෙන කාමච්ඡන්දො, දොමනස්සග්ගහණෙන ධ්‍යාපාදො සඬ්ඛනං ගච්ඡති, තස්මා නිවරණපරියාපන්නබලවධම්මද්වයදස්සනෙන නිවරණජපහානං චුත්තං හොතීති වෙදිතබ්බං.

විසෙසෙන චෙත්ථ අභිජ්ඣාවිනයෙන කායසම්පත්තිමූලකස්ස අනුරොධස්ස, දොමනස්සවිනයෙන පන කායවිපත්තිමූලකස්ස විරොධස්ස, අභිජ්ඣාවිනයෙන ච කායෙ අභිරතියා, දොමනස්සවිනයෙන කායභාවනාය අනභිරතියා, අභිජ්ඣාවිනයෙන කායෙ අභූතානං සුභසුඛභාවාදීනං පක්ඛෙපස්ස, දොමනස්සවිනයෙන ච කායෙ භූතානං අසුභාසුඛභාවාදීනං අපනයනස්ස ච පහානං චුත්තං. තෙන යොගාවචරස්ස යොගානුභාවො යොගසමත්ථතා ච දීපිතා හොති. යොගානුභාවො හි එස, යදිදං අනුරොධවිරොධවිජ්ජමුත්තො අරතිරතිසහො අභූතපක්ඛෙපභූතාපනයනවිරහිතො ච හොති. අනුරොධවිරොධවිජ්ජමුත්තො චෙස අරතිරතිසහො අභූතං අපක්ඛිපන්තො භූතඤ්ච අනපනෙන්තො යොගසමත්ථො හොතීති.

අපරො නයො “කායෙ කායානුපස්සි”ති එත්ථ අනුපස්සනාය කම්මට්ඨානං චුත්තං. “විහරතී”ති එත්ථ චුත්තවිහාරෙන කම්මට්ඨානිකස්ස කායපරිහරණං. “ආතාපි”තිආදීසු ආතාපෙන සම්මජ්ජධානං, සතිසම්පජ්ඤාකෙන සබ්බත්ථිකකම්මට්ඨානං, කම්මට්ඨානපරිහරණපායො වා, සතියා වා කායානුපස්සනාවසෙන පටිලද්ධසමථො, සම්පජ්ඤාකෙන විපස්සනා, අභිජ්ඣාදොමනස්සවිනයෙන භාවනාඵලං චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

විහඬගෙ පන “අනුපස්සි”ති තත්ථ කතමා අනුපස්සනා? යා පඤ්ඤා පජානනා...පෙ.... සම්මාදිට්ඨි. අයං චුච්චති අනුපස්සනා. ඉමාය අනුපස්සනාය උපෙතො හොති සමුපෙතො උපාගතො සමුපාගතො උපපන්නො සම්පන්නො සමන්තාගතො. තෙන චුච්චති අනුපස්සිති.

විහරතීති ඉරියති චත්තති පාලෙති යපෙති යාපෙති වරති විහරති. තෙන චුච්චති විහරතීති.

ආකාපීති තත්ථ කතමො ආකාපො? යො චෙතසිකො විරියාරම්භො...පෙ.... සම්මාචායාමො. අයං වුච්චති ආකාපො. ඉමිනා ආකාපෙන උපෙතො හොති...පෙ.... සමන්තාගතො. තෙන වුච්චති ආකාපීති.

සම්පජානොති තත්ථ කතමං සම්පජ්ඣෙද්දං? යා පඤ්ඤා පජානනා...පෙ.... සම්මාදිට්ඨි. ඉදං වුච්චති සම්පජ්ඣෙද්දං. ඉමිනා සම්පජ්ඣෙද්දෙන උපෙතො හොති...පෙ.... සමන්තාගතො. තෙන වුච්චති සම්පජානොති.

සතිමාති තත්ථ කතමා සති? යා සති අනුස්සති...පෙ.... සම්මාසති. අයං වුච්චති සති. ඉමාය සතියා උපෙතො හොති...පෙ.... සමන්තාගතො. තෙන වුච්චති සතිමාති.

විනයො ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සන්ති තත්ථ කතමො ලොකො? ස්වෙච්ච කායො ලොකො, පඤ්චපි උපාදානක්ඛන්ධා ලොකො. අයං වුච්චති ලොකො. තත්ථ කතමා අභිජ්ඣා? යො රාගො සාරාගො අනුනායො අනුරොධො නන්දී නන්දීරාගො චිත්තස්ස සාරාගො, අයං වුච්චති අභිජ්ඣා. තත්ථ කතමං දොමනස්සං? යං චෙතසිකං අසාතං, චෙතසිකං දුක්ඛං, චෙතොසම්ඵස්සජං අසාතං...පෙ.... දුක්ඛා වෙදනා. ඉදං වුච්චති දොමනස්සං. ඉති අයඤ්ච අභිජ්ඣා ඉදඤ්ච දොමනස්සං ඉමම්භි ලොකෙ විතීතා හොන්ති පටිවිතීතා සන්තා වූපසන්තා සමිතා වූපසමිතා අත්ථඨගතා අබ්භත්ථඨගතා අප්පිතා ඛාප්පිතා සොසිතා විසොසිතා ඛාන්තිකතා, තෙන වුච්චති විනයො ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සන්ති (විහ. 356) එවමෙනෙසං පදානමත්ථො වුත්තො. තෙන සහ අයං අට්ඨකථානායො යථා සංසන්දති, එවං වෙදිතබ්බො. අයං තාව කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානුද්දෙසස්ස අත්ථවණ්ණනා.

වෙදනාසු... චිත්තෙ... ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සි විහරති...පෙ.... විනයො ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සන්ති එත්ථ පන වෙදනානුපස්සිති එවමාදීසු වෙදනාදීනං සුත වචනෙ පයොජනං කායානුපස්සනායං වුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං. වෙදනාසු වෙදනානුපස්සි, චිත්තෙ චිත්තානුපස්සි, ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සිති එත්ථ පන වෙදනාති තිස්සො වෙදනා, තා ච ලොකියා එව. චිත්තම්පි ලොකියං, තථා ධම්මා. තෙසං විභාගො නිද්දෙසවාරෙ පාකටො භවිස්සති. කෙවලං පනිධි යථා වෙදනා අනුපස්සිතබ්බා, තථා අනුපස්සන්තො වෙදනාසු වෙදනානුපස්සිති වෙදිතබ්බො. එස නායො චිත්තධම්මෙසුපි. කථංඤ්ච වෙදනා අනුපස්සිතබ්බාති? සුඛා තාව වෙදනා දුක්ඛතො, දුක්ඛා සල්ලතො, අදුක්ඛමසුඛා අනිච්චතො. යථාහ -

“යො සුඛං දුක්ඛතො අද්ද, දුක්ඛමද්දක්ඛි සල්ලතො;

අදුක්ඛමසුඛං සන්තං, අදක්ඛි නං අනිච්චතො;

ස වෙ සම්මද්දෙසො භික්ඛු, උපසන්තො වරිස්සති”ති. (සං. නි. 4.253);

සබ්බා එව වෙනා දුක්ඛානිපි අනුපස්සිතබ්බා. චුත්තඤ්ඤෙනං “යංකිඤ්චි වෙදයිතං, සබ්බං තං දුක්ඛස්මිත්ති වදාමි”ති (සං. නි. 4.259). සුඛදුක්ඛතොපි ව අනුපස්සිතබ්බා. යථාහ “සුඛා වෙදනා යිතිසුඛා විපරිණාමදුක්ඛා”ති (ම. නි. 1.464) සබ්බං විත්ථාරෙතබ්බං. අපිච්ච අනිච්චාදිසත්තානුපස්සනාවසෙනපි අනුපස්සිතබ්බා. සෙසං නිද්දෙසවාරෙයෙව පාකටං භවිස්සති. විත්තධම්මෙසුපි විත්තං තාව ආරම්මණාධිපතිසහජාතභූමිකම්මවිපාකකිරියාදිනානත්තභෙදානං අනිච්චාදිසත්තානුපස්සනානං නිද්දෙසවාරෙ ආගතසරාගාදිභෙදානඤ්ච වසෙන අනුපස්සිතබ්බං. ධම්මා සලක්ඛණසාමඤ්ඤලක්ඛණානං සුඤ්ඤතධම්මස්ස අනිච්චාදිසත්තානුපස්සනානං නිද්දෙසවාරෙ ආගතසත්තාසත්තාදිභෙදානඤ්ච වසෙන අනුපස්සිතබ්බා. සෙසං චුත්තනයමෙව. කාමඤ්චෙත්ථ යස්ස කායසඬ්ඛාතෙ ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සං පහීනං, තස්ස වෙදනාදිලොකෙසුපි තං පහීනමෙව. නානාපුග්ගලවසෙන පන නානාවිත්තක්ඛණිකසතිපට්ඨානභාවනාවසෙන ව සබ්බත්ථ චුත්තං. යතො වා එකත්ථ පහීනං සෙසෙසුපි පහීනං භොති. තෙනෙවස්ස තත්ථ පහානදස්සනත්ථමපි එවං චුත්තන්ති වෙදිතබ්බන්ති.

උද්දෙසවාරකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

කායානුපස්සනාආනාපානපබ්බවණ්ණනා

107. ඉදානි සෙය්‍යථාපි නාම ඡෙකො විලිච්චකාරකො පුලකිලඤ්ඤපසණ්භකිලඤ්ඤපච්චිකොටකපෙළාපුටාදීනි උපකරණානි කත්තුකාමො එකං මහාවෙණුං ලභිත්වා චතුර්ධා භින්දිත්වා තතො එකෙකං වෙණුබණ්ඩං ගභෙත්වා ථාලෙත්වා තං තං උපකරණං කරෙය්‍ය, එවමෙව භගවා සතිපට්ඨානදෙසනාය සත්තානං අනෙකජ්ජකාරවිසෙසාධිගමං කත්තුකාමො එකමෙව සම්මාසති. “චත්තාරො සතිපට්ඨානා. කතමෙ චත්තාරො? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපස්සි විහරති”තිආදිනා නයෙන ආරම්මණවසෙන චතුර්ධා භින්දිත්වා තතො එකෙකං සතිපට්ඨානං ගභෙත්වා විහජන්තො “කථඤ්ච භික්ඛවෙ”තිආදිනා නයෙන නිද්දෙසවාරං චත්තුමාරද්ධො.

තත්ථ කථඤ්චානිආදි විත්ථාරෙතුකම්‍යතා පුච්ඡා. අයං පනෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො – භික්ඛවෙ, කෙන ව පකාරෙන භික්ඛු කායෙ කායානුපස්සි විහරතීති? එස නයො සබ්බපුච්ඡාවාරෙසු. ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛුති, භික්ඛවෙ, ඉමස්මිං සාසනෙ

හික්ඛු. අයඤ්ඤෙත්ථ ඉධ-සද්දො සබ්බජපකාරකායානුපස්සනානිබ්බත්තකස්ස
පුග්ගලස්ස සන්තිස්සයභූතසාසනපරිදීපනො අඤ්ඤාසාසනස්ස
තථාභාවපටිසෙධනො ව. චුත්තඤ්ඤෙතං “ඉධෙව, හික්ඛෙව, සමණො...පෙ....
සුඤ්ඤා පරජ්ජවාදා සමණෙහි අඤ්ඤෙහි”ති (ම. නි. 1.139). තෙන චුත්තං
“ඉමස්මිං සාසනෙ හික්ඛු”ති.

“අරඤ්ඤගතො වා...පෙ.... සුඤ්ඤාගාරගතො වා”ති ඉදමස්ස
සතිපට්ඨානභාවනානුරූපසෙනාසනපරිග්ගහපරිදීපනං. ඉමස්ස හි හික්ඛුනො
දීඝරත්තං රූපාදිසු ආරම්මණෙසු අනුවිසංචිත්තං කම්මට්ඨානවීථිං ඔතරිතුං න
ඉච්ඡති, කුටගොණුයුත්තරථො විය උජ්ජවංචනෙව ධාවති, තස්මා සෙය්‍යථාපි නාම
ගොපො කුටධෙනුයා සබ්බං ධීරං පිචිත්වා වඩ්ඪිතං කුටචච්ඡං දමෙතුකාමො
ධෙනුනො අපනෙත්වා එකමත්තෙ මහත්තං ථම්මං නිබ්ණිත්වා තත්ථ
යොත්තෙන බන්ධෙය්‍ය. අථස්ස සො වච්ඡො ඉතො විතො ව විජ්ජන්දිත්වා
පලායිතුං අසක්කොත්තො තමෙව ථම්මං උපනිසීදෙය්‍ය වා උපනිපජ්ජෙය්‍ය වා,
එවමෙව ඉමිනාපි හික්ඛුනා දීඝරත්තං රූපාරම්මණාදිරසපානවඩ්ඪිතං
දුට්ඨචිත්තං දමෙතුකාමෙන රූපාදිආරම්මණෙන අපනෙත්වා අරඤ්ඤං වා
රුක්ඛමූලං වා සුඤ්ඤාගාරං වා පවෙසෙත්වා තත්ථ
සතිපට්ඨානාරම්මණත්ථම්මෙහ සතියොත්තෙන බන්ධිතබ්බං. එවමස්ස තං
චිත්තං ඉතො විතො ව විජ්ජන්දිත්වාපි පුබ්බෙ ආවිණ්ණාරම්මණං අලහමානං
සතියොත්තං ඡින්දිත්වා පලායිතුං අසක්කොත්තං තමෙවාරම්මණං
උපචාරජපනාවසෙන උපනිසීදති වෙව උපනිපජ්ජති ව. තෙනාහු පොරාණා –

“යථා ථම්මෙහ නිබ්බන්ධෙය්‍ය, වච්ඡං දමං නරො ඉධ;

බන්ධෙය්‍යෙවං සකං චිත්තං, සතියාරම්මණෙ දළ්භ”න්ති.

එවමස්ස තං සෙනාසනං භාවනානුරූපං හොති. තෙන චුත්තං “ඉදමස්ස
සතිපට්ඨානභාවනානුරූපසෙනාසනපරිග්ගහපරිදීපන”න්ති.

අපිච යස්මා ඉදං කායානුපස්සනාය මුද්ධභූතං
සබ්බබුද්ධපච්චෙකබුද්ධබුද්ධසාවකානං

විසෙසාධිගමදිට්ඨධම්මසුබ්බාරපදට්ඨානං ආනාපානස්සතිකම්මට්ඨානං
ඉත්ථිපුරිසහත්ථිඅස්සාදිසද්දසමාකුලං ගාමත්තං අපරිච්චජිත්වා න සුකරං
සම්පාදෙතුං, සද්දකණ්ටකත්තා කුඩාසස්ස. අගාමකෙ පන අරඤ්ඤෙ සුකරං
යොගාවචරෙන ඉදං කම්මට්ඨානං පරිග්ගහෙත්වා ආනාපානචතුත්ථජ්ඣානං
නිබ්බත්තෙත්වා තදෙව කුඩානං පාදකං කත්වා සඬ්ඛාරෙ සම්මසිත්වා අග්ගඵලං
අරහත්තං පාපුණිතුං. තස්මාස්ස අනුරූපසෙනාසනං දස්සෙත්තො භගවා
“අරඤ්ඤගතො වා”තිආදිමාහ.

වත්ථුච්ඡ්ඡාචරියො විය හි භගවා. සො යථා වත්ථුච්ඡ්ඡාචරියො නගරභූමිං පස්සිත්වා සුට්ඨු උපපරික්ඛිත්වා “එත්ථ නගරං මාපෙථා”ති උපදිසති, සොත්ථිනා ච නගරෙ නිට්ඨිතෙ රාජකුලතො මහාසක්කාරං ලභති, එවමෙව යොගාවචරස්ස අනුරූපං සෙනාසනං උපපරික්ඛිත්වා “එත්ථ කම්මට්ඨානං අනුයුඤ්ජිතබ්බ”න්ති උපදිසති. තතො තත්ථ කම්මට්ඨානං අනුයුඤ්ජන්තෙන යොගිනා අනුක්කමෙන අරහත්තෙ පත්තෙ “සම්මාසම්බුද්ධො චත සො භගවා”ති මහත්තං සක්කාරං ලභති.

අයං පන භික්ඛු දීපිසදිසොති වුච්චති. යථා හි මහාදීපිරාජා අරඤ්ඤෙ තිණගහනං වා වනගහනං වා පබ්බතගහනං වා නිස්සාය නිලීයිත්වා වනමහිංසගොකණ්ණසුකරාදයො මිගෙ ගණ්හති, එවමෙව අයං අරඤ්ඤාදීසු කම්මට්ඨානං අනුයුඤ්ජන්තො භික්ඛු යථාක්කමෙන චත්තාරො මග්ගෙ චෙව චත්තාරි අරියඵලානි ච ගණ්හති. තෙනාහු පොරාණා –

“යථාපි දීපිකො නාම, නිලීයිත්වා ගණ්හති මිගෙ;

තථෙවායං බුද්ධපුත්තො, යුත්තයොගො විපස්සකො;

අරඤ්ඤං පවිසිත්වාන, ගණ්හති ඵලමුත්තම”න්ති.

තෙනස්ස පරක්කමජවයොග්ගභූමිං අරඤ්ඤසෙනාසනං දස්සෙන්තො භගවා “අරඤ්ඤගතො වා”තිආදිමාහ. ඉතො පරං ඉමස්මිං තාව ආනාපානපබ්බෙ යං චත්තබ්බං සියා, තං විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තමෙව.

තස්ස පන ඉමෙසං “දීසං වා අස්සසන්තො දීසං අස්සසාමීති පජානාති...පෙ.... පස්සම්භයං කායසඬ්ඛාරං පස්සසිස්සාමීති සික්ඛති”ති එවං වුත්තානං අස්සාසපස්සාසානං වසෙන සික්ඛතො අස්සාසපස්සාසනිමිත්තෙ චත්තාරි ඤානානි උප්පජ්ජන්ති. සො ඤානා වුට්ඨහිත්වා අස්සාසපස්සාසෙ වා පරිග්ගණ්හති ඤානඬ්ගානි වා. තත්ථ අස්සාසපස්සාසකම්මිකො “ඉමෙ අස්සාසපස්සාසා කිං නිස්සිතා, වත්ථුං නිස්සිතා, වත්ථු නාම කරජකායො, කරජකායො නාම චත්තාරි මහාභූතානි උපාදාරූපඤ්චා”ති එවං රූපං පරිග්ගණ්හති, තතො තදාරම්මණෙ එස්සපඤ්චමකෙ නාමන්ති එවං නාමරූපං පරිග්ගහෙන්වා තස්ස පච්චයං පරියෙසන්තො අවිජ්ජාදිපට්ඨවසමුප්පාදං දිස්වා “පච්චයපච්චයූප්පන්තධම්මමත්තමෙවෙනං, අඤ්ඤො සත්තො වා පුග්ගලො වා නත්ථි”ති විතිණ්ණකඬ්ඛො සප්පච්චයනාමරූපෙ තිලක්ඛණං ආරොපෙන්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙන්තො අනුක්කමෙන අරහත්තං පාපුණාති. ඉදං එකස්ස භික්ඛුතො යාව අරහත්තා නියානාමුඛං.

කුමාරකම්මකොපි “ඉමානි කුමාරකම්මානි කිං නිස්සිකානි, වත්ථුං නිස්සිකානි. වත්ථු නාම කරජකායොති කුමාරකම්මානි නාමං, කරජකායො රූප”න්ති නාමරූපං වචන්ථපෙත්වා තස්ස පච්චයං පරියෙසන්තො අවිජ්ජාදිපච්චයාකාරං දිස්වා “පච්චයපච්චයුප්පන්තධම්මමත්තමෙවෙනං, අඤ්ඤො සත්තො වා පුග්ගලො වා නත්ථී”ති විනිශ්ඤකඤ්ඤා සප්පච්චයනාමරූපෙ තිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා විපස්සනං වඩ්ඤන්තො අනුක්කමෙන අරහත්තං පාපුණාති, ඉදං එකස්ස භික්ඛුනො යාව අරහත්තා නියානාමුඛං.

ඉති අජ්ඣත්තං වාති එවං අත්තනො වා අස්සාසපස්සාසකායෙ කායානුපස්සි විහරති. ඛේද්ධා වාති පරස්ස වා අස්සාසපස්සාසකායෙ. අජ්ඣත්තඛේද්ධා වාති කාලෙන අත්තනො, කාලෙන පරස්ස අස්සාසපස්සාසකායෙ. එතෙනස්ස පගුණකම්මට්ඨානං අට්ඨපෙත්වා අපරාපරං සඤ්චරණකාලො කථිතො. එකස්මිං කාලෙ පනිදං උභයං න ලබ්භති.

සමුදයධම්මානුපස්සි වාති යථා නාම කම්මාරහස්තඤ්ච ගඟ්ගරනාළිඤ්ච තජ්ජඤ්ච වායාමං පටිච්ච වාතො අපරාපරං සඤ්චරති, එවං භික්ඛුනො කරජකායඤ්ච නාසාපුටඤ්ච චිත්තඤ්ච පටිච්ච අස්සාසපස්සාසකායො අපරාපරං සඤ්චරති. කායාදයො ධම්මා සමුදයධම්මා, තෙ පස්සන්තො “සමුදයධම්මානුපස්සි වා කායස්මිං විහරති”ති වුච්චති. වයධම්මානුපස්සි වාති යථා භස්තාය අපනීතාය ගඟ්ගරනාළියා භින්තාය තජ්ජෙ ව වායාමෙ අසති සො වාතො නජ්ජවත්තති, එවමෙව කායෙ භින්තෙ නාසාපුටෙ විද්ධස්සෙ චිත්තෙ ව නිරුද්ධෙ අස්සාසපස්සාසකායො නාම නජ්ජවත්තතීති කායාදිනිරොධා අස්සාසපස්සාසනිරොධොති එවං පස්සන්තො “වයධම්මානුපස්සි වා කායස්මිං විහරති”ති වුච්චති. සමුදයවයධම්මානුපස්සි වාති කාලෙන සමුදයං, කාලෙන වයං අනුපස්සන්තො. අත්ථී කායොති වා පනස්සාති කායොව අත්ථී, න සත්තො, න පුග්ගලො, න ඉත්ථී, න පුරිසො, න අත්තා, න අත්තනියං, නාහං, න මම, න කොචි, න කස්සචිති එවමස්ස සති පච්චුපට්ඨිතා හොති.

යාවදෙවාති පයොජනපරිච්ඡේදවචන්ථාපනමෙතං. ඉදං වුත්තං හොති – යා සති පච්චුපට්ඨිතා හොති, සා න අඤ්ඤත්ථාය. අථ ඛො යාවදෙව ඤාණමත්තාය අපරාපරං උත්තරුත්තරි ඤාණපමාණත්ථාය වෙව සතිපමාණත්ථාය ව, සතිසම්පජ්ඣානං වුඩ්ඪත්ථායාති අත්ථො. අනිස්සිතො ව විහරතීති තණ්හානිස්සයදිට්ඨිනිස්සයානං වසෙන අනිස්සිතො විහරති. න ව කිඤ්චි ලොකෙ උපාදියතීති ලොකස්මිං කිඤ්චි රූපං වා...පෙ.... විඤ්ඤාණං වා “අයං මෙ අත්තා වා අත්තනියං වා”ති න ගණ්හාති. එවම්පිති උපරිඅත්ථං උපාදාය

සම්පිණ්ඩනත්ථො පිකාරො. ඉමිනා පන පදෙන භගවා ආනාපානපඛ්ඛදෙසනං නියායාතෙත්වා දස්සෙති.

තත්ථ අස්සාසපස්සාසපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චං, තස්සා සමුට්ඨාපිකා පුරිමතණ්හා සමුදයසච්චං, උභින්නං අප්පවත්ති නිරොධසච්චං, දුක්ඛපරිජානනො සමුදයපජහනො නිරොධාරම්මණො අරියමග්ගො මග්ගසච්චං. එවං චතුසච්චවසෙන උස්සක්කිත්වා නිබ්බුතිං පාපුණාතීති ඉදමෙකස්ස අස්සාසපස්සාසවසෙන අභිනිවිට්ඨස්ස භික්ඛුනො යාව අරහත්තා නියායානමුඛත්ති.

ආනාපානපඛ්ඛවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉරියාපථපඛ්ඛවණ්ණනා

108. එවං අස්සාසපස්සාසවසෙන කායානුපස්සනං විභජිත්වා ඉදානි ඉරියාපථවසෙන විභජිතුං පුන චපරන්තිආදිමාහ. තත්ථ කාමං සොණසිඨිගාලාදයොපි ගච්ඡන්තා “ගච්ඡාමා”ති ජානන්ති. න පනෙනං එවරූපං ජානනං සන්ධාය වුත්තං. එවරූපඤ්ඤි ජානනං සත්තුපලද්ධිං න පජහති, අත්තසඤ්ඤං න උග්ඝාටෙති, කම්මට්ඨානං වා සතිපට්ඨානභාවනා වා න භොති. ඉමස්ස පන භික්ඛුනො ජානනං සත්තුපලද්ධිං පජහති, අත්තසඤ්ඤං උග්ඝාටෙති, කම්මට්ඨානඤ්ඤෙව සතිපට්ඨානභාවනා ච භොති. ඉදඤ්ඤි “කො ගච්ඡති, කස්ස ගමනං, කිං කාරණා ගච්ඡති”ති එවං සම්පජානනං සන්ධාය වුත්තං. යානාදීසුපි එසෙව නයො.

තත්ථ කො ගච්ඡතීති න කොචි සත්තො වා පුග්ගලො වා ගච්ඡති. කස්ස ගමනන්ති න කස්සචි සත්තස්ස වා පුග්ගලස්ස වා ගමනං. කිං කාරණා ගච්ඡතීති විත්තකිරියවායොධාතුච්ඡේචාරෙන ගච්ඡති. තස්මා එස එවං පජානාති “ගච්ඡාමි”ති විත්තං උප්පජ්ජති, තං වායං ජනෙති, වායො විඤ්ඤත්තිං ජනෙති, විත්තකිරියවායොධාතුච්ඡේචාරෙන සකලකායස්ස පුරතො අභිනීභාරො ගමනන්ති වුච්චති. යානාදීසුපි එසෙව නයො.

තත්තාපි හි “තිට්ඨාමි”ති විත්තං උප්පජ්ජති, තං වායං ජනෙති, වායො විඤ්ඤත්තිං ජනෙති, විත්තකිරියවායොධාතුච්ඡේචාරෙන සකලකායස්ස කොට්ඨො පට්ඨාය උස්සිතභාවො යානන්ති වුච්චති. “නිසීදාමි”ති විත්තං උප්පජ්ජති, තං වායං ජනෙති, වායො විඤ්ඤත්තිං ජනෙති, විත්තකිරියවායොධාතුච්ඡේචාරෙන හෙට්ඨිමකායස්ස සම්ඤ්ජනං උපරිමකායස්ස උස්සිතභාවො නිසජ්ජාති වුච්චති. “සයාමි”ති විත්තං උප්පජ්ජති, තං වායං

ජනෙනි, වායො විඤ්ඤත්තිං ජනෙනි, චිත්තකිරියවායොධාතුච්ඡඵාරෙන සකලසරීරස්ස තිරියතො පසාරණං සයනන්ති වුච්චතීති.

තස්ස ඵලං පජානතො ඵලං හොති “සත්තො ගච්ඡති සත්තො තිට්ඨති”ති වුච්චති. අත්ථි පන කොච්ඡි සත්තො ගච්ඡන්තො වා යීතො වා නත්ථි. යථා පන “සකං ගච්ඡති සකං තිට්ඨති”ති වුච්චති, න ච කිඤ්චි සකං නාම ගච්ඡන්තං වා තිට්ඨන්තං වා අත්ථි. චත්තාරො පන ගොණෙ යොජෙත්වා ඡෙකම්භි සාරථිම්භි පාජෙත්තෙ “සකං ගච්ඡති සකං තිට්ඨති”ති වොහාරමත්තමෙව හොති, ඵලමෙව අජානනට්ඨෙයන සකං විය කායො. ගොණා විය චිත්තජවාතා. සාරථි විය චිත්තං. ගච්ඡාමි තිට්ඨාමිති චිත්තෙ උප්පන්නෙ වායොධාතු විඤ්ඤත්තිං ජනයමානා උප්පජ්ජති, චිත්තකිරියවායොධාතුච්ඡඵාරෙන ගමනාදීනි පවත්තන්ති. තතො “සත්තො ගච්ඡති, සත්තො තිට්ඨති, අහං ගච්ඡාමි, අහං තිට්ඨාමි”ති වොහාරමත්තං හොතීති. තෙනාහ –

“නාවා මාලුතවෙගෙන, ජියාවෙගෙන තෙජනං;

යථා යාති තථා කායො, යාති වාතාහතො අයං.

යන්තං සුත්තවසෙනෙව, චිත්තසුත්තවසෙනිදං;

පයුත්තං කායයන්තම්පි, යාති යාති නිසීදති.

කො නාම ඵත්ථ සො සත්තො, යො විනා හෙතුපච්චයෙ;

අත්තතො ආනුභාවෙන, තිට්ඨෙ වා යදි වා වජෙ”ති.

තස්මා ඵලං හෙතුපච්චයවසෙනෙව පවත්තානි ගමනාදීනි සල්ලක්ඛෙන්තො ඵස ගච්ඡන්තො වා ගච්ඡාමිති පජානාති, යීතො වා, නිසින්තො වා, සයානො වා සයානොම්භිති පජානාතීති වෙදිතබ්බො.

යථා යථා වා පනස්ස කායො පණ්ණිතො හොති, තථා තථා නං පජානාතීති සබ්බසඬ්ඛානිකවචනමෙතං. ඉදං වුත්තං හොති – යෙන යෙන වා ආකාරෙන තස්ස කායො යීතො හොති, තෙන තෙන නං පජානාති. ගමනාකාරෙන යීතං ගච්ඡතීති පජානාති. යානනිසජ්ජාසයනාකාරෙන යීතං සයානොති පජානාතීති.

ඉති අප්ඤ්ඤාත්තං වාති ඵලං අත්තතො වා චතුර්ගුරියාපට්ඨපරිගණ්හනෙන කායෙ කායානුපස්සි විහරති. ඛණිද්ධා වාති පරස්ස වා චතුර්ගුරියාපට්ඨපරිගණ්හනෙන. අප්ඤ්ඤාත්තඛණිද්ධා වාති කාලෙන අත්තතො, කාලෙන පරස්ස චතුර්ගුරියාපට්ඨපරිගණ්හනෙන කායෙ කායානුපස්සි විහරති. සමුදයධම්මානුපස්සි වාතිආදිසු පන “අවිජ්ජාසමුදයා රූපසමුදයො”තිආදිනා (පටි. ම. 1.49) නයෙන පඤ්චභාකාරෙහි රූපක්ඛන්ධස්ස සමුදයො ච වයො ච

නිහරිතබ්බො. තඤ්ඤි සන්ධාය ඉධ “සමුදයධම්මානුපස්සි වා”තිආදි වුත්තං. අත්ථි කායොති වා පනස්සාතිආදි වුත්තසදිසමෙව.

ඉධ පන චතුර්ඉරියාපථපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චං, තස්සා සමුට්ඨාපිකා පුරිමතණ්හා සමුදයසච්චං, උභින්නං අප්පවත්ති නිරොධසච්චං, දුක්ඛපරිජානනො සමුදයපජ්ඣනො නිරොධාරම්මණො අරියමග්ගො මග්ගසච්චං. එවං චතුසච්චවසෙන උස්සක්කිත්වා නිබ්බුතිං පාපුණාතීති ඉදමෙකස්ස චතුර්ඉරියාපථපරිග්ගාහකස්ස භික්ඛුනො යාව අරහත්තා නියානාමුඛන්ති.

ඉරියාපථපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

චතුසම්පජ්ඤ්ඤපබ්බවණ්ණනා

109. එවං ඉරියාපථවසෙන කායානුපස්සනං විහජිත්වා ඉදානි චතුසම්පජ්ඤ්ඤවසෙන විහජිතුං පුන චපරන්තිආදිමාහ. තත්ථ අභික්කන්තෙ පටික්කන්තෙති එත්ථ තාව අභික්කන්තං වුව්වති ගමනං. පටික්කන්තං නිවත්තනං. තදුභයම්පි චතුසු ඉරියාපථෙසු ලබ්භති. ගමනෙ තාව පුරතො කායං අභිහරන්තො අභික්කමති නාම. පටිනිවත්තෙන්තො පටික්කමති නාම. යානෙපි ඨිතකොච කායං පුරතො ඔනාමෙන්තො අභික්කමති නාම. පච්ඡතො අපනාමෙන්තො පටික්කමති නාම. නිසජ්ජායපි නිසින්නකොච ආසනස්ස පුරිමඅභිගාහිමුඛො සංසරන්තො අභික්කමති නාම. පච්ඡිමඅභිගජ්ජදෙසං පච්ඡා සංසරන්තො පටික්කමති නාම. නිපජ්ජායපි එසෙව නයො.

සම්පජානකාරී භොතීති සම්පජ්ඤ්ඤන සබ්බකිච්චකාරී, සම්පජ්ඤ්ඤමෙව වා කාරී. සො හි අභික්කන්තාදිසු සම්පජ්ඤ්ඤං කරොතෙව, න කත්ථවි සම්පජ්ඤ්ඤවිරහිතො භොති. තත්ථ සාත්ථකසම්පජ්ඤ්ඤං සප්පායසම්පජ්ඤ්ඤං ගොචරසම්පජ්ඤ්ඤං අසම්මොභසම්පජ්ඤ්ඤන්ති චතුබ්බිධං සම්පජ්ඤ්ඤං. තත්ථ අභික්කමනවිත්තෙ උප්පන්නෙ විත්තවසෙනෙව අගන්ත්වා “කිං නු මෙ එත්ථ ගතෙන අත්ථො අත්ථි නත්ථි”ති අත්ථානත්ථං පරිග්ගණ්හිත්වා අත්ථපරිග්ගණං සාත්ථකසම්පජ්ඤ්ඤං. තත්ථ ච අත්ථොති චෙතියදස්සනබොධිදස්සනසඤ්ඤාදස්සනපෙරදස්සනඅසුභදස්සනාදිවසෙන ධම්මතො වඩ්ඪී. චෙතියං වා බොධිං වා දිස්වාපි හි බුද්ධාරම්මණං සඤ්ඤාදස්සනෙන සඤ්ඤාරම්මණං පීති. උප්පාදෙන්වා තදෙව බයවයතො සම්මසන්තො අරහත්තං පාපුණාති. ථෙරෙ දිස්වා තෙසං ඔවාදෙ පතිට්ඨාය අසුභං දිස්වා තත්ථ පට්ඨමජ්ඣානං උප්පාදෙන්වා තදෙව බයවයතො සම්මසන්තො අරහත්තං පාපුණාති. තස්මා එතෙසං දස්සනං සාත්ථකං. කෙචි

පන “ආමිසනොපි වඩ්ඪි අත්ථොයෙව, තං නිස්සාය බ්‍රහ්මවරියානුග්ගහාය පටිපත්තත්තා”ති වදන්ති.

තස්මිං පන ගමනෙ සප්පායාසප්පායං පරිග්ගණ්හිත්වා සප්පායපරිග්ගණං සප්පායසම්පජ්ඣ්ඤං. සෙය්‍යාටීදං, චෙතියදස්සනං තාව සාත්ථකං. සචෙ පන චෙතියස්ස මහාපුජාය දසද්වාදසයොජනන්තරෙ පරිසා සන්තිපතන්ති. අත්තනො විභවානුරූපං ඉත්ථියොපි පුරිසාපි අලඬකතප්පටියත්තා විත්තකම්මරූපකානි විය සඤ්චරන්ති. තත්‍ර වස්ස ඉට්ඨෙ ආරම්මණෙ ලොහො, අනිට්ඨෙ පටිසො, අසමපෙක්ඛනෙ මොහො උප්පජ්ජති, කායසංසග්ගාපත්තිං වා ආපජ්ජති, ජීවිතබ්‍රහ්මවරියානං වා අත්තරායො හොති, එවං තං යානං අසප්පායං හොති. චුත්තප්පකාරඅත්තරායාභාවෙ සප්පායං. බොධිදස්සනෙපි එසෙව නයො. සඬ්ඝදස්සනම්පි සාත්ථං. සචෙ පන අත්තොගාමෙ මහාමණ්ඩපං කාරෙත්වා සබ්බරත්තිං ධම්මස්සවනං කාරෙත්තෙසු මනුස්සෙසු චුත්තප්පකාරෙනෙව ජනසන්තිපාතො චෙව අත්තරායො ව හොති, එවං තං යානං අසප්පායං. අත්තරායාභාවෙ සප්පායං. මහාපරිසපරිවාරානං ථෙරානං දස්සනෙපි එසෙව නයො.

අසුභදස්සනම්පි සාත්ථං. තදත්ථදීපනත්ථඤ්ච ඉදං වත්ථු - එකො කිර දහරහික්ඛු සාමණෙරං ගහෙත්වා දන්තකට්ඨත්ථාය ගතො. සාමණෙරො මග්ගා ඔක්කම්ත්වා පුරතො ගච්ඡන්තො අසුභං දිස්වා පට්ඨමජ්ඣානං නිබ්බත්තෙත්වා තදෙව පාදකං කත්වා සඬ්ඛාරෙ සම්මසන්තො තිණි ඵලානි සච්ඡිකත්වා උපරිමග්ගත්ථාය කම්මට්ඨානං පරිග්ගහෙත්වා අට්ඨාසි. දහරො තං අපස්සන්තො “සාමණෙරා”ති පක්කොසි. සො “මයා පබ්බජිතදිවසනො පට්ඨාය හික්ඛුනා සද්ධිං ද්වෙ කථා නාම න කථිතපුබ්බා. අඤ්ඤස්මිම්පි දිවසෙ උපරිවිසෙසං නිබ්බත්තෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා “කිං, හන්තෙ”ති පටිවචනං අදාසි. එහිති ව චුත්තෙ එකවචනෙනෙව ආගන්ත්වා “හන්තෙ, ඉමිනා තාව මග්ගෙන ගන්ත්වා මයා ධීතොකාසෙ මුහුත්තං පුරත්ථාහිමුබ්බො යත්වා ඔලොකෙථා”ති ආහ. සො තථා කත්වා තෙන පත්තවිසෙසමෙව පාපුණි. එවං එකං අසුභං ද්වින්තං ජනානං අත්ථාය ජායති. එවං සාත්ථම්පි පනෙතං පුරිසස්ස මාතුගාමාසුභං අසප්පායං. මාතුගාමස්ස ව පුරිසාසුභං සභාගමෙව සප්පායන්ති එවං සප්පායපරිග්ගණං සප්පායසම්පජ්ඣ්ඤං නාම.

එවං පරිග්ගහිතසාත්ථසප්පායස්ස පන අට්ඨානිංසාය කම්මට්ඨානෙසු අත්තනො විත්තරූචිතකම්මට්ඨානසඬ්ඛාතං ගොවරං උග්ගහෙත්වා හික්ඛාචාරගොචරෙ තං ගහෙත්වා ගමනං ගොවරසම්පජ්ඣ්ඤං නාම. තස්සාවිභාවත්ථං ඉදං වතුක්කං චෙදිතබ්බං. ඉධෙකච්චො හික්ඛු හරති න පච්චාහරති, එකච්චො න

හරති පච්චාහරති, එකච්චො නෙව හරති න පච්චාහරති, එකච්චො හරති ච පච්චාහරති ච.

තත්ථ යො භික්ඛු දිවසං වඤ්ඤාමෙන නිසජ්ජාය ආවරණියෙහි ධම්මෙහි චිත්තං පරිසොධෙත්වා තථා රත්තියා පයමං යාමං මජ්ඣිමෙ යාමෙ සෙය්‍යං කප්පෙත්වා පච්ඡිමයාමෙපි නිසජ්ජාවඤ්ඤාමෙහි චිත්තාමෙත්වා පගෙව චෙතියඤ්ඤාමෙධියඤ්ඤාවත්තං කත්වා බොධිරුක්කං උදකං අභිසිඤ්ඤිත්වා පානියං පරිභොජනියං පච්චුපට්ඨපෙත්වා ආවරියුපජ්ඣායවත්තාදීනි සබ්බානි ඛන්ධකවත්තානි සමාදාය වත්තති. සො සරීරපරිකම්මං කත්වා සෙනාසනං පවිසිත්වා ද්වෙ තයො පල්ලඤ්ඤා උසුමං ගාභාපෙත්තො කම්මට්ඨානං අනුයුඤ්ඤිත්වා භික්ඛාචාරවෙලාය උට්ඨන්තිත්වා කම්මට්ඨානසීසෙනෙව පත්තචීවරමාදාය සෙනාසනතො නික්ඛමිත්වා කම්මට්ඨානං මනසිකරොත්තොව චෙතියඤ්ඤාමෙධියඤ්ඤාවත්තං ගන්ත්වා සවෙ බුද්ධානුස්සතිකම්මට්ඨානං හොති, තං අවිස්සජ්ජෙත්වා චෙතියඤ්ඤාමෙධියඤ්ඤාවත්තං පවිසති. අඤ්ඤං වෙ කම්මට්ඨානං හොති, සොපානපාදමුලෙ යත්වා හත්ථෙන ගහිතභණ්ඩං විය තං යපෙත්වා බුද්ධාරම්මං පිතිං ගහෙත්වා චෙතියඤ්ඤාමෙධියඤ්ඤාවත්තං ආරුය්හ මහත්තං චෙතියං වෙ, තික්ඛත්තුං පදක්ඛිණං කත්වා චතුසු යානෙසු වන්දිතබ්බං. බුද්දකං චෙතියං වෙ, තථෙව පදක්ඛිණං කත්වා අට්ඨසු යානෙසු වන්දිතබ්බං. චෙතියං වන්දිත්වා බොධියඤ්ඤාමෙධියඤ්ඤාවත්තං පත්තෙනාපි බුද්ධස්ස භගවතො සම්මුඛා විය නිපච්චකාරං දස්සෙත්වා බොධි වන්දිතබ්බො. සො එවං චෙතියඤ්ඤාවත්තං බොධිඤ්ඤාවත්තං පටිසාමිතට්ඨානං ගන්ත්වා පටිසාමිතභණ්ඩකං හත්ථෙන ගණ්හන්තො විය නික්ඛිත්තකම්මට්ඨානං ගහෙත්වා ගාමසමීපෙ කම්මට්ඨානසීසෙනෙව චීවරං පාරුපිත්වා ගාමං පිණ්ඩාය පවිසති.

අථ නං මනුස්සා දිස්වා “අයොගා නො ආගතො”ති පච්චුග්ගන්ත්වා පත්තං ගහෙත්වා ආසනසාලායං වා ගෙහෙ වා නිසිදාපෙත්වා යාගුං දත්වා යාව භත්තං න නිට්ඨාති, තාව පාදෙ ධොවිත්වා තෙලෙන මක්ඛෙත්වා පුරතො නිසිදිත්වා පඤ්ඤං වා පුච්ඡන්ති, ධම්මං වා සොතුකාමා හොන්ති. සවෙපි න කථාපෙත්ති, ජනසඤ්ඤාමෙධියඤ්ඤාවත්තං ධම්මකථා නාම කාතබ්බායෙවාති අට්ඨකථාවරියා වදන්ති. ධම්මකථා හි කම්මට්ඨානවිනිමුත්තා නාම නත්ථි. තස්මා කම්මට්ඨානසීසෙනෙව ධම්මං කථෙත්වා කම්මට්ඨානසීසෙනෙව ආහාරං පරිභුඤ්ඤිත්වා අනුමොදනං කත්වා නිවත්තියමානෙහිපි මනුස්සෙහි අනුගතොව ගාමතො නික්ඛමිත්වා තත්ථෙව නිවත්තෙත්වා මග්ගං පටිපජ්ජති. අථ නං පුරෙතරං නික්ඛමිත්වා බහිගාමෙ කතභත්තකිච්චා සාමණෙරදහරහික්ඛු දිස්වා පච්චුග්ගන්ත්වා පත්තචීවරමස්ස ගණ්හන්ති.

පොරාණා භික්ඛු කිර ‘‘න අම්භාකං උපජ්ඣායො ආවරියො’’ති මුඛං උල්ලොකෙන්වා වත්තං කරොන්ති. සම්පත්තපරිච්ඡෙදෙනෙව කරොන්ති. තෙ තං පුච්ඡන්ති ‘‘භන්තෙ, එතෙ මනුස්සා තුම්භාකං කිං භොන්ති මාතූපක්ඛන්තො සම්බන්ධා පිතිපක්ඛන්තො’’ති. කිං දිස්වා පුච්ඡංති. තුම්භෙසු එතෙසං පෙමං බහුමානන්ති. ආවුසො, යං මාතෘපිතූහිපි දුක්කරං, තං එතෙ අම්භාකං කරොන්ති, පත්තවීරමිපි නො එතෙසං සන්තකමෙව, එතෙසං ආනුභාවෙන නෙව භයෙ භයං, න ඡාතකෙ ඡාතකං ඡානාම, එදිසා නාම අම්භාකං උපකාරිනො නත්ථිති තෙසං ගුණෙ කට්ඨන්තො ගච්ඡති, අයං වුවචති හරති න පච්චාහරතිති.

යස්ස පන පගෙව චුත්තජපකාරං වත්තපට්ඨන්තිං කරොන්තස්ස කම්මජතෙජො පජ්ජලති, අනුපාදින්නකං මුඤ්චිත්වා උපාදින්නකං ගණ්භාති, සරීරතො සෙදා මුවචන්ති, කම්මට්ඨානවීථිං නාරොහති, සො පගෙව පත්තවීරමාදාය වෙගසාව චෙතියං වන්දිත්වා ගොරුපානං නික්ඛමනවෙලායමෙව ගාමං යාගුහික්ඛාය පවිසිත්වා යාගුං ලහිත්වා ආසනසාලං ගන්ත්වා පිවති. අට්ඨස්ස ද්වන්තික්ඛන්තුං අජ්ඣෙකාහරණමත්තෙනෙව කම්මජතෙජො උපාදින්නකං මුඤ්චිත්වා අනුපාදින්නකං ගණ්භාති. සට්ඨතෙන න්භාතො විය තෙජොධාතූපරිලාභනිබ්බාපනං පත්වා කම්මට්ඨානසීසෙන යාගුං පරිභුඤ්ජිත්වා පත්තඤ්ච මුඛඤ්ච ධොවිත්වා අන්තරාහත්තෙ කම්මට්ඨානං මනසිකත්වා අවසෙසට්ඨානෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා කම්මට්ඨානසීසෙන ආහාරං පරිභුඤ්ජිත්වා තතො පට්ඨාය පොඬ්ඛානුපොඬ්ඛං උපට්ඨහමානං කම්මට්ඨානං ගහෙත්වාච ආගච්ඡති, අයං වුවචති න හරති පච්චාහරතිති. එදිසා ච භික්ඛු යාගුං පිවිත්වා විපස්සනං ආරහිත්වා බුද්ධසාසනෙ අරහත්තං පත්තා නාම ගණනපථං වීතිවත්තා, සීහළදීපෙයෙව තෙසු තෙසු ගාමෙසු ආසනසාලායං න තං ආසනං අත්ථි, යත්ථ යාගුං පිවිත්වා අරහත්තජපත්තහික්ඛු නත්ථිති.

යො පන පමාදවිහාරී භොති නික්ඛිත්තධුරො, සබ්බවත්තානි භින්දිත්වා පඤ්චවිධවෙනොබ්බලවිනිබන්ධවිත්තො විහරන්තො ‘‘කම්මට්ඨානං නාම අත්ථි’’තිපි සඤ්ඤං අකත්වා ගාමං පිණ්ඩාය පවිසිත්වා අනනුලොමිකෙන ගිහිසංසග්ගෙන සංසට්ඨො වරිත්වා ච භුඤ්ජිත්වා ච තුව්ඡො නික්ඛමති, අයං වුවචති නෙව හරති න පච්චාහරතිති.

යො පනායං හරති ච පච්චාහරති වාති චුත්තො, සො ගතපච්චාගතිකවත්තවසෙන වෙදිතබ්බො. අත්තකාමා හි කුලපුත්තා සාසනෙ පබ්බජිත්වා දසපි වීසම්පි තිංසම්පි වත්තාලීසම්පි පඤ්ඤාසම්පි සතම්පි එකතො වසන්තා කතිකවත්තං කත්වා විහරන්ති, ආවුසො, තුම්භෙ න ඉණට්ඨා න භයට්ඨා න ජීවිකාපකතා පබ්බජිතා, දුක්ඛා මුවචිතුකාමා පනෙත්ථ පබ්බජිතා,

තස්මා ගමනෙ උප්පන්නකිලෙසං ගමනෙයෙව නිග්ගණ්හථ, යානෙ,
නිසජ්ජායං, සයනෙ උප්පන්නකිලෙසං සයනෙයෙව නිග්ගණ්හථාති. තෙ එවං
කතිකවත්තං කත්වා භික්ඛාචාරං ගච්ඡන්තා

අඬ්ඬඋසහඋසහඅඬ්ඬගාචුතගාචුතන්තරෙසු පාසාණා හොන්ති. තාය සඤ්ඤාය
කම්මට්ඨානං මනසිකරොන්තාව ගච්ඡන්ති. සචෙ කස්සචි ගමනෙ කිලෙසො
උප්පජ්ජති, තත්ථෙව නං නිග්ගණ්හාති. තථා අසක්කොන්තො තිට්ඨති. අථස්ස
පච්ඡතො ආගච්ඡන්තොපි තිට්ඨති. සො “අයං භික්ඛු තුය්හං උප්පන්නවිතක්කං
ජානාති, අනනුච්ඡවිකං තෙ එත”න්ති අත්තානං පටිචොදෙත්වා විපස්සනං
වඩ්ඤත්වා තත්ථෙව අරියභූමිං ඔක්කමති. තථා අසක්කොන්තො නිසීදති.
අථස්ස පච්ඡතො ආගච්ඡන්තොපි නිසීදති සොයෙව නයො. අරියභූමිං
ඔක්කමිතුං අසක්කොන්තොපි තං කිලෙසං වික්ඛම්හෙත්වා කම්මට්ඨානං
මනසිකරොන්තාව ගච්ඡති. න කම්මට්ඨානවිජ්ජයුත්තෙන විත්තෙන පාදං
උද්ධරති. උද්ධරති වෙ, පටිනිවත්තෙත්වා පුරිමපදෙසං යෙව එති ආලින්දකවාසී
මහාචුස්සදෙවත්ථෙරො විය.

සො කිර එකුනච්ඡතිවස්සානි ගතපච්චාගතිකවත්තං පුරෙන්නො එව විහාසී.
මනුස්සාපි සුදං අන්තරාමග්ගෙ කසන්තා ව වපන්තා ව මද්දන්තා ව කම්මානි ව
කරොන්තා ථෙරං තථාගච්ඡන්තං දිස්වා “අයං ථෙරො පුනස්පුනං නිවත්තිත්වා
ගච්ඡති. කිං නු ඛො මග්ගමුල්ලො උදාහු කිඤ්චි පමුට්ඨො”ති සමුල්ලපන්ති.
සො තං අනාදිශිත්වා කම්මට්ඨානායුත්තවිත්තෙනෙව සමණධම්මං කරොන්තො
විසතිවස්සඛිහන්තරෙ අරහත්තං පාපුණි. අරහත්තජ්ජත්තදිවසෙයෙවස්ස
වඩ්ඤමනකොටියං අධිවත්ථා දෙවතා අඬ්ඬලීහි දීපං උජ්ජාලෙත්වා අට්ඨාසී.
වත්තාරොපි මහාරාජානො සක්කො ව දෙවානම්න්දො බ්‍රහ්මා ව සහම්පති
උපට්ඨානං අගමංසු. තඤ්ච ඔහාසං දිස්වා වනවාසීමහානිස්සත්ථෙරො තං
දුතියදිවසෙ පුච්ඡ “රත්තිහාගෙ ආයස්මතො සන්තිකෙ ඔහාසො අහොසි, කිං
සො ඔහාසො”ති. ථෙරො වික්ඛෙපං කරොන්තො “ඔහාසො නාම
දීපොහාසොපි හොති මණ්ඩහාසොපි”ති එවමාදිමාහ. තතො පටිච්ඡාදෙථ
තුම්හෙති නිබද්ධො ආමාති පටිජානිත්වා ආරොවෙසි කාලවල්ලිමණ්ඩපවාසී
මහානාගත්ථෙරො විය ව.

සොපි කිර ගතපච්චාගතිකවත්තං පුරෙන්නො පයමං තාව හගවතො
මහාපධානං පුප්පස්සාමීති සත්ත වස්සානි යානවඩ්ඤමනමෙව අධිට්ඨාසී. පුන
සොළස වස්සානි ගතපච්චාගතිකවත්තං පුරෙත්වා අරහත්තං පාපුණි. සො
කම්මට්ඨානායුත්තෙනෙව විත්තෙන පාදං උද්ධරන්තො වියුත්තෙන උද්ධතෙ
පටිනිවත්තන්තො ගාමස්ස සමීපං ගන්ත්වා “ගාවී නු පබ්බජිතො නු”ති
ආසඬ්ඤානීයපදෙසෙ යත්වා වීවරං පාරුපිත්වා කච්ඡකන්තරතො උදකෙන

පත්තං ධොවිත්වා උදකගණ්ඩුසං කරොති. කිං කාරණා? මා මෙ භික්ඛං දාතුං වන්දිතුං වා ආගතෙ මනුස්සෙ දීඝායුකා භොජාති වචනමත්තෙනාපි කම්මට්ඨානවික්ඛෙපො අභොසීති. අජ්ජ, භත්තෙ, කතිමීති දිවසං වා භික්ඛුගණනං වා පඤ්ඤෙ වා පුච්ඡිතො පන උදකං ගිලිත්වා ආරොචෙසි. සචෙ දිවසාදිපුච්ඡකා න භොන්ති, නික්ඛමනවෙලාය ගාමද්වාරෙ නිට්ඨුහිත්වාච යාති කලම්ඛතිත්ථවිහාරෙ වස්සුපගතපඤ්ඤාසභික්ඛු විය.

තෙ කිර ආසාල්භිපුණ්ණමායං කතිකවත්තං අකංසු “අරහත්තං අජ්ජත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං න ආලපිස්සාමා”ති. ගාමඤ්ච පිණ්ඩාය පවිසන්තා උදකගණ්ඩුසං කත්වා පවිසිංසු. දිවසාදිසු පුච්ඡිතෙසු චුත්තනයෙනෙව පටිපජ්ජිංසු. තත්ථ මනුස්සා නිට්ඨුහනං දිස්වා ජානිංසු, “අජ්ජෙකො ආගතො, අජ්ජ ද්වෙ”ති. එවඤ්ච වින්තෙසු “කිං නු ඛො එතෙ අම්භෙහියෙව සද්ධිං න සල්ලපන්ති, උදාහු අඤ්ඤමඤ්ඤමිපි, යදි අඤ්ඤමඤ්ඤං න සල්ලපන්ති, අද්ධා විවාදජාතා භවිස්සන්ති, එථ තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං ඛමාපෙස්සාමා”ති සබ්බෙ විහාරං ගන්ත්වා පඤ්ඤාසාය භික්ඛුසු ද්වෙපි භික්ඛු එකොකාසෙ නාද්දසංසු. තතො යො තෙසු චක්ඛුමා පුරිසො, සො ආහ “න භො කලහකාරකානං ඔකාසො ඊදිසො භොති, සුසම්මට්ඨං චෙතියඬගණං ඛොධියඬගණං, සුනික්ඛිත්තා සම්මජ්ජනියො, සුපට්ඨපිතං පාතීයං පරිභොජනීය”න්ති. තෙ තතොච නිවත්තා, තෙපි භික්ඛු අන්තොතෙමාසෙයෙව අරහත්තං පත්වා මහාපචාරණාය විසුද්ධිපචාරණං පචාරෙසුං.

එවං කාලවල්ලිමණ්ඩපවාසී මහානාගත්ථෙරො විය කලම්ඛතිත්ථවිහාරෙ වස්සුපගතභික්ඛු විය ච කම්මට්ඨානසුත්තෙනෙව විත්තෙන පාදං උද්ධරන්තො ගාමසමීපං පත්වා උදකගණ්ඩුසං කත්වා වීථියො සල්ලක්ඛෙත්වා යත්ථ සුරාසොණ්ඩධුත්තාදයො කලහකාරකා චණ්ඩහත්ථිඅස්සාදයො වා නත්ථි, තං වීථිං පටිපජ්ජති. තත්ථ ච පිණ්ඩාය වරමානො න තුරිතතුරිතො විය ජචෙන ගච්ඡති. න භි ජචෙන පිණ්ඩපාතියධුතඬගං නාම කිඤ්චි අත්ථි. විසමභූමිභාගජ්ජත්තං පන උදකසකටං විය නිව්චලො හුත්වා ගච්ඡති. අනුසරං පටිට්ඨො ච තං දාතුකාමං වා අදාතුකාමං වා සල්ලක්ඛෙතුං තදනුරූපං කාලං ආගමෙන්නො භික්ඛං ගහෙත්වා අන්තොගාමෙ වා ඛහිගාමෙ වා විහාරමෙව වා ආගන්ත්වා යථාආසුකෙ පතිරූපෙ ඔකාසෙ නිසීදිත්වා කම්මට්ඨානං මනසිකරොන්නො ආහාරෙ පටිකූලසඤ්ඤං උපට්ඨාපෙත්වා අක්ඛබ්භඤ්ජනවණුලෙපනපුත්තමංසුපමාවසෙන නං පච්චචෙක්ඛන්තො අට්ඨඬගසමන්තාගතං ආහාරං ආහාරෙති, නෙව දවාය න මදාය න මණ්ඩනාය න විභූසනාය. භුත්තාථි ච උදකකිච්චං කත්වා මුහුත්තං භත්තකිලමථං පටිපජ්ජසම්භෙත්වා යථා පුරෙහත්තං, එවං පච්ඡාහත්තං. යථා පුරිමයාමං, එවං

පච්ඡිමයාමඤ්ච කම්මට්ඨානමෙව මනසි කරොති, අයං වුව්චති හරති ච පච්චාහරති චාති.

ඉදං පන හරණපච්චාහරණසංඛ්ඛාතං ගතපච්චාගතිකචත්තං පුරන්තො යදි උපනිස්සයසම්පන්නො හොති. පයමවයෙ එව අරහත්තං පාපුණාති. නො චෙ පයමවයෙ පාපුණාති, අථ මජ්ඣිමවයෙ. නො චෙ මජ්ඣිමවයෙ පාපුණාති, අථ පච්ඡිමවයෙ. නො චෙ පච්ඡිමවයෙ පාපුණාති, අථ මරණසමයෙ. නො චෙ මරණසමයෙ පාපුණාති, අථ දෙවපුත්තො හුත්වා. නො චෙ දෙවපුත්තො හුත්වා පාපුණාති, අනුප්පන්නෙ බුද්ධෙ නිබ්බත්තො පච්චෙකබ්බොධිං සච්ඡිකරොති. නො චෙ පච්චෙකබ්බොධිං සච්ඡිකරොති, අථ බුද්ධානං සම්මුඛිභාවෙ ඛිප්පාහිඤ්ඤො වා හොති සෙය්‍යථාපි ථෙරො බාහියො දාරුචිරියො, මහාපඤ්ඤො වා සෙය්‍යථාපි ථෙරො සාරිපුත්තො, මහිද්ධිකො වා සෙය්‍යථාපි ථෙරො මහාමොග්ගල්ලානො, ධුතඬ්ඨගධරො වා සෙය්‍යථාපි ථෙරො මහාකස්සපො, දිබ්බචක්ඛුකො වා සෙය්‍යථාපි ථෙරො අනුරුද්ධො, විනයධරො වා සෙය්‍යථාපි ථෙරො උපාලි, ධම්මකථිකො වා සෙය්‍යථාපි ථෙරො පුණ්ණො මන්නාණිපුත්තො, ආරඤ්ඤිකො වා සෙය්‍යථාපි ථෙරො රෙවතො, බහුස්සුතො වා සෙය්‍යථාපි ථෙරො ආනන්දො, සික්ඛාකාමො වා සෙය්‍යථාපි ථෙරො රාහුලො බුද්ධපුත්තොති. ඉති ඉමස්මිං චතුක්කෙ ය්වායං හරති ච පච්චාහරති ච, තස්ස ගොචරසම්පජ්ඤං සිබාපත්තං හොති.

අභික්කමාදීසු පන අසම්මුය්හනං අසම්මොහසම්පජ්ඤං. තං එවං වෙදිතබ්බං – ඉධ භික්ඛු අභික්කමන්තො වා පටික්කමන්තො වා යථා අන්ධපුපුප්පනා අභික්කමාදීසු “අත්තා අභික්කමති, අත්තනා අභික්කමො නිබ්බත්තිතො”ති වා “අහං අභික්කමාමි, මයා අභික්කමො නිබ්බත්තිතො”ති වා සම්මුය්හන්ති. තථා අසම්මුය්හන්තො “අභික්කමාමි”ති චිත්තෙ උප්පජ්ජමානෙ තෙනෙව චිත්තෙන සද්ධිං චිත්තසමුට්ඨානා වායොධාතු විඤ්ඤත්තිං ජනයමානා උප්පජ්ජති, ඉති චිත්තකිරියවායොධාතුවිජ්ජාරවසෙන අයං කායසම්මතො අට්ඨිසංඝාතො අභික්කමති, තස්සෙවං අභික්කමතො එකෙකපාදුද්ධරණෙ පට්ඨිධාතු ආපොධාතූති ද්වෙ ධාතූයො ඔමත්තා හොන්ති මන්දා, ඉතරා ද්වෙ අධිමත්තා හොන්ති බලවතියො, තථා අතිහරණවීතිහරණෙසු. වොස්සජ්ජනෙ තෙජොවායොධාතූයො ඔමත්තා හොන්ති මන්දා, ඉතරා ද්වෙ අධිමත්තා හොන්ති බලවතියො. තථා සන්නික්ඛෙපනසන්නිරුම්භනෙසු. තත්ථ උද්ධරණෙ පවත්තා රූපාරූපධම්මා අතිහරණං න පාපුණන්ති. තථා අතිහරණෙ පවත්තා වීතිහරණං, වීතිහරණෙ පවත්තා වොස්සජ්ජනං, වොස්සජ්ජනෙ පවත්තා සන්නික්ඛෙපනං, සන්නික්ඛෙපනෙ පවත්තා සන්නිරුම්භනං න පාපුණන්ති. තත්ථ තත්ථෙව පබ්බං පබ්බං සන්ධි සන්ධි ඔධි ඔධි හුත්වා

තත්තකපාලෙ පක්ඛිත්තතිලානි විය පටපටායන්තා භිජ්ජන්ති. තත්ථ කො එකො අභික්කමති? කස්ස වා එකස්ස අභික්කමනං? පරමත්ථතො භි ධාතුනංයෙව ගමනං, ධාතුනං යානං, ධාතුනං නිසජ්ජනං, ධාතුනං සයනං, තස්මිං තස්මිඤ්භි කොට්ඨාසෙ සද්ධිං රූපෙන -

අඤ්ඤං උප්පජ්ජතෙ චිත්තං, අඤ්ඤං චිත්තං නිරුජ්ඣති;

අවිචිමනුසම්බන්ධො, නදිසොතොව චත්තතිති.

එවං අභික්කමාදීසු අසම්මුය්හනං අසම්මොහසම්පජ්ඤ්ඤං නාමාති;

නිට්ඨිතො අභික්කන්තෙ පටික්කන්තෙ සම්පජානකාරී භොතිති පදස්ස අත්ථො;

ආලොකිතෙ විලොකිතෙති එත්ථ පන ආලොකිතං නාම පුරතො පෙක්ඛනං. විලොකිතං නාම අනුදිසාපෙක්ඛනං. අඤ්ඤානිපි හෙට්ඨා උපරි පච්ඡතො පෙක්ඛනවසෙන ඔලොකිතඋල්ලොකිතාපලොකිතානි නාම භොන්ති, තානි ඉධ න ගහිතානි. සාරුප්පවසෙන පන ඉමානෙව ද්වෙ ගහිතානි, ඉමිනා වා මුඛෙන සබ්බානිපි තානි ගහිතානෙවාති.

තත්ථ “ආලොකෙස්සාමී”ති චිත්තෙ උප්පන්නෙ චිත්තවසෙනෙව අනොලොකෙත්වා අත්ථපරිග්ගහණං සාත්ථකසම්පජ්ඤ්ඤං. තං ආයස්මන්තං නන්දං කායසක්ඛිං කත්වා වෙදිතබ්බං. චුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා - “සවෙ, භික්ඛවෙ, නන්දස්ස පුරත්ථිමා දිසා ආලොකෙතබ්බා භොති, සබ්බං චෙතසා සමන්තාහරිත්වා නන්දො පුරත්ථිමං දිසං ආලොකෙති, එවං මෙ පුරත්ථිමං දිසං ආලොකයතො න අභිජ්ඣාදොමනස්සා පාපකා අකුසලා ධම්මා අත්ථාස්සවෙය්‍යන්ති ඉති සො තත්ථ සම්පජානො භොති, සවෙ, භික්ඛවෙ, නන්දස්ස පච්ඡිමා දිසා, උත්තරා දිසා, දක්ඛිණා දිසා, උද්ධං, අධො, අනුදිසා ආලොකෙතබ්බා භොති, සබ්බං චෙතසො සමන්තාහරිත්වා නන්දො අනුදිසං ආලොකෙති. එවං මෙ අනුදිසං ආලොකයතො...පෙ.... සම්පජානො භොති”ති (අ. නි. 8.9).

අපිව ඉධාපි පුබ්බෙ චුත්තචෙතියදස්සනාදිවසෙනෙව සාත්ථකතා ව සප්පායතා ව වෙදිතබ්බා. කම්මට්ඨානස්ස පන අවිජ්ඣනමෙව ගොචරසම්පජ්ඤ්ඤං. තස්මා බන්ධධාතුආයතනකම්මට්ඨානිකෙහි අත්තනො කම්මට්ඨානවසෙනෙව, කසිණාදිකම්මට්ඨානිකෙහි වා පන කම්මට්ඨානසීසෙනෙව ආලොකනවිලොකනං කාතබ්බං. අබ්භන්තරෙ අත්තා නාම ආලොකෙතා වා විලොකෙතා වා නත්ථි, ආලොකෙස්සාමීති පන චිත්තෙ උප්පජ්ජමානෙ තෙනෙව චිත්තෙන සද්ධිං චිත්තසමුට්ඨානා වායොධාතු විඤ්ඤත්තිං ජනයමානා උප්පජ්ජති. ඉති චිත්තකිරියවායොධාතුවිජ්ජාරවසෙනෙව හෙට්ඨිමං

අක්ඛිදලං අධො සිද්ධි, උපරිමං උද්ධං ලඛ්‍යෙති, කොච්ඡි යන්තකෙන විවරන්තො නාම නත්ථි, තතො චක්ඛුවිඤ්ඤාණං දස්සනකිච්චං සාධෙත්තං උප්පජ්ජති. එවං සම්පජානනං පනෙත්ථ අසම්මොහසම්පජඤ්ඤං නාම.

අපිච මූලපරිඤ්ඤාආගන්තුකතාවකාලිකභාවවසෙනපෙත්ථ අසම්මොහසම්පජඤ්ඤං වෙදිතබ්බං. මූලපරිඤ්ඤාවසෙන තාව –

භවභිගාවජ්ජනඤ්ඤාවෙව, දස්සනං සම්පට්ඨිතං;

සන්තීරණං වොට්ඨබ්බන්තං, ජවනං භවති සත්තමං.

තත්ථ භවභිගං උපපත්තිභවස්ස අභිගකිච්චං සාධයමානං පවත්තති, තං ආවට්ටෙත්වා කිරියමනොධාතු ආවජ්ජනකිච්චං සාධයමානා, තන්තිරොධා චක්ඛුවිඤ්ඤාණං දස්සනකිච්චං සාධයමානං, තන්තිරොධා විපාකමනොධාතු සම්පට්ඨිතකිච්චං සාධයමානා, තන්තිරොධා විපාකමනොවිඤ්ඤාණධාතු සන්තීරණකිච්චං සාධයමානා, තන්තිරොධා කිරියමනොවිඤ්ඤාණධාතු වොට්ඨබ්බපනකිච්චං සාධයමානා, තන්තිරොධා සත්තක්ඛත්තුං ජවනං ජවති. තත්ථ පයමජවනෙපි “අයං ඉත්ථි, අයං පුරිසො”ති රජ්ජනදුස්සනමුය්හනවසෙන ආලොකිතවිලොකිතං න භොති. දුතියජවනෙපි...පෙ.... සත්තමජවනෙපි. එතෙසු පන යුද්ධමණ්ඩලෙ යොධෙසු විය භෙට්ඨුපරියවසෙන භිජ්ජිත්වා පතිතෙසු “අයං ඉත්ථි, අයං පුරිසො”ති රජ්ජනාදිවසෙන ආලොකිතවිලොකිතං භොති. එවං තාවෙත්ථ මූලපරිඤ්ඤාවසෙන අසම්මොහසම්පජඤ්ඤං වෙදිතබ්බං.

චක්ඛුද්ධාරො පන රූපෙ ආපාඨගතෙ භවභිගවලනතො උද්ධං සකකිච්චං නිප්ඵාදනවසෙන ආවජ්ජනාදීසු උප්පජ්ජිත්වා නිරුද්ධෙසු අවසානෙ ජවනං උප්පජ්ජති. තං පුබ්බෙ උප්පන්තානං ආවජ්ජනාදීනං ගෙහභූතෙ චක්ඛුද්ධාරො ආගන්තුකපුරිසො විය භොති. තස්ස යථා පරගෙහෙ කිඤ්චි යාවිතුං පට්ටිඨස්ස ආගන්තුකපුරිසස්ස ගෙහසාමිකෙසු තුණ්හිමාසිනෙසු ආණාකරණං න යුත්තං. එවං ආවජ්ජනාදීනං ගෙහභූතෙ චක්ඛුද්ධාරො ආවජ්ජනාදීසුපි අරජ්ජන්තෙසු අදුස්සන්තෙසු අමුය්හන්තෙසු ච රජ්ජනදුස්සනමුය්හනං අයුත්තන්ති එවං ආගන්තුකභාවවසෙන අසම්මොහසම්පජඤ්ඤං වෙදිතබ්බං.

යානි පන තානි චක්ඛුද්ධාරො වොට්ඨබ්බපනපරියොසානානි චිත්තානි උප්පජ්ජන්ති, තානි සද්ධිං සම්පයුත්තධම්මෙහි තත්ථ තත්ථෙව භිජ්ජන්ති, අඤ්ඤමඤ්ඤං න පස්සන්ති ඉත්තරානි තාවකාලිකානි භොන්ති. තත්ථ යථා එකස්මිං සරෙ සබ්බෙසු මාත්‍රසකෙසු මතෙසු අවසෙසස්ස එකස්ස තඨ්ඛණෙඤ්ඤෙව මරණධම්මස්ස න යුත්තා නච්චගීතාදීසු අභිරති නාම,

එවමෙව එකද්වාරෙ සසම්පයුත්තෙසු ආවජ්ජනාදීසු තත්ථ තත්ථෙව මනෙසු
 අවසෙසස්ස තඨ්ඛණෙඤ්ඤෙව මරණධම්මස්ස ජවනස්සාපි
 රජ්ජනදුස්සනමුය්හනවසෙන අභිරති නාම න යුත්තාති එවං
 තාවකාලිකභාවවසෙන අසම්මොහසම්පජ්ඤ්ඤං වෙදිතබ්බං.

අපිව ඛන්ධායතනධාතුපච්චයපච්චවෙක්ඛණවසෙනපෙනං වෙදිතබ්බං. එත්ථ හි
 චක්ඛු වෙව රූපඤ්ච රූපක්ඛන්ධො, දස්සනං විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො,
 තංසම්පයුත්තා වෙදනා වෙදනාක්ඛන්ධො, සඤ්ඤා සඤ්ඤාක්ඛන්ධො,
 එස්සාදිකා සඬ්ඛාරක්ඛන්ධො. එවමෙනෙසං පඤ්චන්තං ඛන්ධානං සමවායෙ
 ආලෝකනවිලෝකනං පඤ්ඤායති. තත්ථ කො එකො ආලෝකෙති, කො
 විලෝකෙති? තථා චක්ඛු චක්ඛායතනං, රූපං රූපායතනං, දස්සනං මනායතනං,
 වෙදනාදයො සම්පයුත්තධම්මා ධම්මායතනං. එවමෙනෙසං චතුන්තං
 ආයතනානං සමවායෙ ආලෝකනවිලෝකනං පඤ්ඤායති. තත්ථ කො එකො
 ආලෝකෙති, කො විලෝකෙති? තථා චක්ඛු චක්ඛුධාතු, රූපං රූපධාතු, දස්සනං
 චක්ඛුවිඤ්ඤාණධාතු, තංසම්පයුත්තා වෙදනාදයො ධම්මධාතු. එවමෙනාසං
 චතුන්තං ධාතුනං සමවායෙ ආලෝකනවිලෝකනං පඤ්ඤායති. තත්ථ කො
 එකො ආලෝකෙති, කො විලෝකෙති? තථා චක්ඛු නිස්සයපච්චයො, රූපං
 ආරම්මණපච්චයො, ආවජ්ජනං
 අනන්තරසමනන්තරූපනිස්සයනත්ථිවිගතපච්චයො, ආලෝකො
 උපනිස්සයපච්චයො වෙදනාදයො සහජාතපච්චයො. එවමෙනෙසං පච්චයානං
 සමවායෙ ආලෝකනවිලෝකනං පඤ්ඤායති. තත්ථ කො එකො ආලෝකෙති,
 කො විලෝකෙති? එවමෙත්ථ
 ඛන්ධායතනධාතුපච්චයපච්චවෙක්ඛණවසෙනපි අසම්මොහසම්පජ්ඤ්ඤං
 වෙදිතබ්බං.

සම්ඤ්ජිතෙ පසාරිතෙති පබ්බාතං සම්ඤ්ජනපසාරණං. තත්ථ චිත්තවසෙනෙව
 සම්ඤ්ජනපසාරණං අකත්වා හත්ථපාදානං සම්ඤ්ජනපසාරණපච්චයා
 අත්ථානත්ථං පරිග්ගහෙත්වා අත්ථපරිග්ගහණං සාත්ථකසම්පජ්ඤ්ඤං. තත්ථ
 හත්ථපාදෙ අතිවිරං සම්ඤ්ජෙත්වා පසාරෙත්වා එව වා යීතස්ස ඛණෙ ඛණෙ
 වෙදනා උජ්ජජ්ජන්ති, චිත්තං එකග්ගං න ලහති, කම්මට්ඨානං පරිපතති,
 විසෙසං නාධිගච්ඡති. කාලෙ සම්ඤ්ජෙත්තස්ස කාලෙ පසාරෙත්තස්ස පන තා
 වෙදනා න උජ්ජජ්ජන්ති, චිත්තං එකග්ගං හොති, කම්මට්ඨානං එතං ගච්ඡති,
 විසෙසමධිගච්ඡති එවං අත්ථානත්ථපරිග්ගහණං වෙදිතබ්බං.

අත්ථෙ පන සතිපි සප්පායාසප්පායං පරිග්ගණ්හිත්වා සප්පායපරිග්ගහණං
 සප්පායසම්පජ්ඤ්ඤං. තත්ත්වායං නයො — මහාවෙතියඨගණං කිර දහරහික්ඛු
 සජ්ඣායං ගණ්හන්ති. තෙසං පිට්ඨිපස්සෙ දහරහික්ඛුනියො ධම්මං සුණන්ති.

තත්තෙකො දහරො හත්ථං පසාරන්තො කායසංසග්ගං පත්වා තෙනෙව කාරණෙන ගිහී ජාතො. අපරොපි හික්ඛු පාදං පසාරන්තො අග්ගිමිහි පසාරෙසි, අට්ඨං ආහව්ව පාදො ක්කායි. අපරො වම්මිකෙ පසාරෙසි, සො ආසිවිසෙන දට්ඨො. අපරො විවරකුට්ඨිකෙ පසාරෙසි, තං මණ්ණිසප්පො ඩංසි. තස්මා එවරුපෙ අසප්පායෙ අපසාරන්වා සප්පායෙ පසාරන්ති. ඉදමෙත්ථ සප්පායසම්පජ්ඣන්ති.

ගොවරසම්පජ්ඣන්ති. පන මහාටේරවත්ථුනා දීපෙනති. — මහාටේරො කිර දිවාට්ඨානෙ නිසින්තො අත්තෙවාසිකෙහි සද්ධිං කථයමානො සහසා හත්ථං සම්ඤ්ජෙත්වා පුන යථායානෙ යපෙත්වා සණ්ඨං සම්ඤ්ජෙසි. තං අත්තෙවාසිකා පුච්ඡංසු “කස්මා හත්තෙ සහසා හත්ථං සම්ඤ්ජෙත්වා පුන යථායානෙ යපෙත්වා සණ්ඨං සම්ඤ්ජෙත්වා”ති. යතො පට්ඨායාහං, ආවුසො, කම්මට්ඨානං මනසිකාතුං ආරද්ධො, න මෙ කම්මට්ඨානං මුඤ්චිත්වා හත්ථො සම්ඤ්ජිතපුබ්බො, ඉදානි පන තුම්හෙහි සද්ධිං කථයමානෙන කම්මට්ඨානං මුඤ්චිත්වා සම්ඤ්ජිතො, තස්මා පුන යථායානෙ යපෙත්වා සම්ඤ්ජෙසින්ති. සාධු, හත්තෙ, හික්ඛුනා නාම එවරුපෙන හවිතති. එවමෙත්ථාපි කම්මට්ඨානාවිජහනමෙව ගොවරසම්පජ්ඣන්ති වෙදිති.

අබ්භන්තරෙ අත්තා නාම කොචි සම්ඤ්ජෙත්තො වා පසාරන්තො වා නත්ථී. චුත්තප්පකාරචිත්තකිරියවායොධාතුච්ඡාලන පන සුත්තකඬ්ඨනවසෙන දාරුයන්තස්ස හත්ථපාදලලනං විය සම්ඤ්ජනපසාරණං හොතීති එවං පරිජානනං පනෙත්ථ අසම්මොහසම්පජ්ඣන්ති වෙදිති.

සඬ්ඝාටිපත්තවිවරධාරණෙහි එත්ථ සඬ්ඝාටිවිවරානං නිවාසනපාරුපනවසෙන පත්තස්ස හික්ඛාපට්ඨගහණාදිවසෙන පරිභොගො ධාරණං නාම. තත්ථ සඬ්ඝාටිවිවරධාරණෙ තාව නිවාසෙත්වා පාරුපිත්වා ව පිණ්ඩාය වරතො ආමිසලාහො “සීතස්ස පටිසාතායා”තිආදිනා නයෙන හගවතා චුත්තප්පකාරොයෙව ව අත්ථො අත්ථො නාම. තස්ස වසෙන සාත්ථකසම්පජ්ඣන්ති වෙදිති.

උණ්හපකතිකස්ස පන දුබ්බලස්ස ව විවරං සුබ්බං සප්පායං. සීතාලකස්ස සනං දුපට්ඨං. විපරිතං අසප්පායං. යස්ස කස්සචි ජිණ්ණං අසප්පායමෙව. අග්ගලාදිදානෙ හිස්ස තං පලිබොධකරං හොති. තථා පට්ඨුණ්ණදුකුලාදිහෙදං ලොහනීයවිවරං. තාදිසඤ්චි අරඤ්ඤෙ එකකස්ස නිවාසන්තරායකරං ජීවිතන්තරායකරං වාපි හොති. නිප්පරියායෙන පන යං නිමිත්තකම්මාදිමිච්ඡාජීවවසෙන උප්පන්නං, යඤ්චස්ස සෙවමානස්ස අකුසලා ධම්මා අභිවඩ්ඪන්ති, කුසලා ධම්මා පරිහායන්ති, තං අසප්පායං. විපරිතං

සප්පායං. තස්ස වසෙනෙත්ථ සප්පායසම්පජ්ඣ්ඤං,
කම්මට්ඨානාවිජ්ඣනවසෙනෙව ච ගොචරසම්පජ්ඣ්ඤං වෙදිතබ්බං.

අබ්භන්තරෙ අත්තා නාම කොචි චීවරං පාරුපන්තො නත්ථී.
චුත්තජ්ජකාරචිත්තකිරියවායොධාතුවිජ්ජාරෙතෙව පන චීවරපාරුපනං හොති.
තත්ථ චීවරමිපි අවෙනනං, කායොපි අවෙනතො. චීවරං න ජානාති “මයා
කායො පාරුතො”ති. කායොපි න ජානාති “අහං චීවරෙන පාරුතො”ති,
ධාතුයොව ධාතුසමූහං පටිච්ඡාදෙන්ති පට්ටිලොතිකාය
පොත්ථකරූපපටිච්ඡාදනෙ විය. තස්මා නෙව සුන්දරං චීවරං ලභිත්වා
සොමනස්සං කාතබ්බං, න අසුන්දරං ලභිත්වා දොමනස්සං.
නාගවම්මිකවෙතියරුක්ඛාදීසු හි කෙචි මාලාගන්ධධූමවත්ථාදීහි සක්කාරං
කරොන්ති, කෙචි ගුථමුත්තකද්දමදණ්ඩසත්ථජ්ජහාරාදීහි අසක්කාරං, න තෙ
නාගවම්මිකරුක්ඛාදයො සොමනස්සං වා දොමනස්සං වා කරොන්ති; එවමෙව
නෙව සුන්දරං චීවරං ලභිත්වා සොමනස්සං කාතබ්බං, න අසුන්දරං ලභිත්වා
දොමනස්සන්ති එවං පවත්තපටිසංඛානවසෙන පනෙත්ථ
අසම්මොහසම්පජ්ඣ්ඤං වෙදිතබ්බං.

පත්තධාරණෙපි පත්තං සහසාව අග්ගහෙත්වා ඉමං ගහෙත්වා පිණ්ඩාය
වරමානො හික්ඛං ලභිස්සාමිති එවං පත්තගහණපච්චයා
පටිලභිතබ්බඅත්ථවසෙන සාත්ථකසම්පජ්ඣ්ඤං වෙදිතබ්බං.

කිසදුබ්බලසරීරස්ස පන ගරු පත්තො අසප්පායො. යස්ස කස්සචි
චතුපඤ්චගණ්ඩිකාහතො දුබ්බිසොධනීයො අසප්පායොව. දුද්ධොතපත්තො හි
න වට්ටති, තං ධොවන්තස්සෙව වස්ස පලිබොධො හොති. මණ්ඩණ්ණපත්තො
පන ලොහනීයො චීවරෙ චුත්තනායෙතෙව අසප්පායො. නිමිත්තකම්මාදිවසෙන
ලද්ධො පන යඤ්චස්ස සෙවමානස්ස අකුසලා ධම්මා අභිවඤ්ඤාත්ති, කුසලා
ධම්මා පරිභායන්ති, අයං එකන්තඅසප්පායොව. විපරිතො සප්පායො. තස්ස
වසෙනෙත්ථ සප්පායසම්පජ්ඣ්ඤං, කම්මට්ඨානාවිජ්ඣනවසෙනෙව ච
ගොචරසම්පජ්ඣ්ඤං වෙදිතබ්බං.

අබ්භන්තරෙ අත්තා නාම කොචි පත්තං ගණ්හන්තො නත්ථී.
චුත්තජ්ජකාරචිත්තකිරියවායොධාතුවිජ්ජාරෙතෙව පන පත්තග්ගහණං නාම
හොති. තත්ථ පත්තොපි අවෙනතො, හත්ථාපි අවෙනනා. පත්තො න ජානාති
“අහං හත්ථෙහි ගහිතො”ති. හත්ථාපි න ජානාති “පත්තො අම්භෙහි
ගහිතො”ති. ධාතුයොව ධාතුසමූහං ගණ්හන්ති සණ්ඩාසෙන
අග්ගිවණ්ණපත්තග්ගහණෙ වියාති එවං පවත්තපටිසංඛානවසෙනෙත්ථ
අසම්මොහසම්පජ්ඣ්ඤං වෙදිතබ්බං.

අපිව යථා ඡින්නහත්ථපාදෙ වණුමුබ්බෙහි පග්ගරිතපුබ්බලොභිතකිම්බුලෙ නීලමක්ඛිකසම්පරිකිණ්ණෙ අනාථසාලායං නිපන්නෙ අනාථමනුස්සෙ දිස්වා දයාලුකා පුරිසා තෙසං වණුපට්ටවොළකානි වෙව කපාලාදීහි ව හෙසජ්ජානි උපනාමෙත්ති. තත්ථ වොළකානිපි කෙසඤ්චි සණ්භානි, කෙසඤ්චි ථූලානි පාපුණන්ති. හෙසජ්ජකපාලකානිපි කෙසඤ්චි සුසණ්ඨානානි, කෙසඤ්චි දුස්සණ්ඨානානි පාපුණන්ති, න තෙ තත්ථ සුමනා වා දුම්මනා වා හොත්ති. වණුජ්ජට්ඨිජාදනමත්තෙනෙව හි වොළකෙන හෙසජ්ජපටිග්ගහණමත්තෙනෙව ව කපාලකෙන තෙසමත්ථො, එවමෙව යො භික්ඛු වණුවොළකං විය වීවරං, හෙසජ්ජකපාලකං විය පත්තං, කපාලෙ හෙසජ්ජමිව ව පත්තෙ ලද්ධං භික්ඛං සල්ලක්බෙති. අයං සඬ්ඝාටිපත්තවීවරධාරණෙ අසම්මොහසම්පජ්ඣ්ඤාන උත්තමසම්පජානකාරිති වෙදිතබ්බො.

අසිතාදිසු අසිතෙති පිණ්ඩපාතභොජනෙ. ජිතෙති යාගුආදිපානෙ. බායිතෙති පිට්ඨබජ්ජකාදිබාදනෙ. සායිතෙති මධුචාණිකාදිසායනෙ. තත්ථ “නෙව දවායා”තිආදිනා නයෙන චුත්තො අට්ඨවිධොපි අත්ථො අත්ථො නාම. තස්ස වසෙන සාත්ථකසම්පජ්ඣ්ඤං වෙදිතබ්බං. ලුබ්භණිතතිත්තමධුරාදිසු පන යෙන භොජනෙන යස්ස අථාසු හොති, තං තස්ස අසජ්ජායං. යං පන නිමිත්තකම්මාදිවසෙන පටිලද්ධං, යඤ්චස්ස භුඤ්ජතො අකුසලා ධම්මා අභිවඬ්ඪන්ති, කුසලා ධම්මා පරිහායන්ති, තං එකන්තඅසජ්ජායමෙව. විපරිතං සජ්ජායං. තස්ස වසෙනෙත්ථ සජ්ජායසම්පජ්ඣ්ඤං, කම්මට්ඨානාවිජහනවසෙනෙව ව ගොචරසම්පජ්ඣ්ඤං වෙදිතබ්බං.

අබ්භන්තරෙ අත්තා නාම කොච්ඡි භුඤ්ජකො නත්ථී, චුත්තජ්ජකාරචිත්තකිරියවායොධාතුවිජ්ජාරවසෙනෙව පන පත්තපටිග්ගහණං නාම හොති. චිත්තකිරියවායොධාතුවිජ්ජාරෙතෙව හත්ථස්ස පත්තෙ ඕතාරණං නාම හොති. චිත්තකිරියවායොධාතුවිජ්ජාරෙතෙව ආලොපකරණං ආලොපඋද්ධරණං මුබ්බිවරණඤ්ච හොති. න කොච්ඡි කුඤ්චිකාය යන්තකෙන ව හනුකට්ඨිති විවරති, චිත්තකිරියවායොධාතුවිජ්ජාරෙතෙව ආලොපස්ස මුබ්බෙ යපනං, උපරිදන්තානං මුසලකිච්චසාධනං, හෙට්ඨාදන්තානං උදුක්ඛලකිච්චසාධනං, ජීවිහාය හත්ථකිච්චසාධනඤ්ච හොති.

ඉති තං තත්ථ අග්ගජීවිහාය තනුකබ්බෙළො මූලජීවිහාය බහලබ්බෙළො මක්බෙති. තං හෙට්ඨාදන්තඋදුක්ඛලෙ ජීවිහාහත්ථපරිවත්තිතං බෙළඋදකතෙමිතං උපරිදන්තමුසලසඤ්චුණ්ණිතං කොච්ඡි කට්ඨජුනා වා දබ්බියා වා අන්තොපවෙසෙන්නො නාම නත්ථී, වායොධාතුයාව පවිසති. පට්ටියං පට්ටියං කොච්ඡි පලාලසන්ථරං කත්වා ධාරෙන්නො නාම නත්ථී, වායොධාතුවසෙනෙව තිට්ඨති. යීතං යීතං කොච්ඡි උද්ධනං කත්වා අග්ගිං ජාලෙත්වා පවන්නො නාම

නත්ථි, තෙජොධාතුයාව පව්වති. පක්කං පක්කං කොචි දණ්ඨොන වා යට්ඨියා වා බහි නීභාරකො නාම නත්ථි, වායොධාතුයෙව නීභරති.

ඉති වායොධාතු අතිභරති ව චිතිභරති ව ධාරෙති ව පරිවත්තෙති ව සඤ්චුණ්ණෙති විසොසෙති ව නීභරති ව. පථවීධාතු ධාරෙති ව පරිවත්තෙති ව සඤ්චුණ්ණෙති ව විසොසෙති ව. ආපොධාතු සිනෙහෙති ව අල්ලත්තඤ්ච අනුපාලෙති. තෙජොධාතු අන්තොපවිට්ඨං පරිපාලෙති. ආකාසධාතු අඤ්ජසො හොති. විඤ්ඤාණධාතු තත්ථ තත්ථ සම්මාපයොගමන්වාය ආභූජතීති එවංපවත්තපටිසඬ්ඛානවසෙනෙත්ථ අසම්මොහසම්පජඤ්ඤං වෙදිතබ්බං.

අපිච ගමනතො පරියෙසනතො පරිභොගතො ආසයතො නිධානතො අපරිපක්කතො පරිපක්කතො ඵලතො නිස්සන්දතො සම්මක්ඛණතොති එවං දසවිධපටිකූලභාවපව්වචෙක්ඛණතොපෙත්ථ අසම්මොහසම්පජඤ්ඤං වෙදිතබ්බං. විත්ථාරකථා පනෙත්ථ විසුද්ධිමග්ගෙ ආභාරපටිකූලසඤ්ඤානිද්දෙසතො ගහෙතබ්බා.

උච්චාරපස්සාවකම්මෙති උච්චාරස්ස ව පස්සාවස්ස ව කරණෙ. තත්ථ පත්තකාලෙ උච්චාරපස්සාවං අකරොත්තස්ස සකලසරීරතො සෙදා මුච්චන්ති, අක්ඛීති භමන්ති, විත්තං න ඵකග්ගං හොති, අඤ්ඤෙ ව රොගා උප්පජ්ජන්ති. කරොත්තස්ස පන සබ්බං තං න හොතීති අයමෙත්ථ අත්ථො. තස්ස වසෙන සාත්ථකසම්පජඤ්ඤං වෙදිතබ්බං. අට්ඨානෙ උච්චාරපස්සාවං කරොත්තස්ස පන ආපත්ති හොති, අයසො වඩ්ඪති, ජීවිතන්තරායො හොති. පතිරූපෙ යානෙ කරොත්තස්ස සබ්බං තං න හොතීති ඉදමෙත්ථ සප්පායං. තස්ස වසෙන සප්පායසම්පජඤ්ඤං, කම්මට්ඨානාවිජ්ඣනවසෙනෙව ව ගොචරසම්පජඤ්ඤං වෙදිතබ්බං.

අබ්භන්තරෙ අත්තා නාම කොචි උච්චාරපස්සාවං කරොත්තො නත්ථි. විත්තකිරියවායොධාතුවිජ්ජාරෙනෙව පන උච්චාරපස්සාවකම්මං හොති. යථා පන පක්කෙ ගණ්ඨෙ ගණ්ඨහෙදෙන පුබ්බලොභිතං අකාමතාය නික්ඛමති, යථා ව අතිභරිතා උදකභාජනා උදකං අකාමතාය නික්ඛමති, එවං පක්කාසයමුත්තවත්ථිසු සන්නිචිතා උච්චාරපස්සාවා වායුවෙගසමුප්පිළිතා අකාමතායපි නික්ඛමන්ති. සො පනායං එවං නික්ඛමන්තො උච්චාරපස්සාවො නෙව තස්ස භික්ඛුනො අත්තනො හොති, න පරස්ස. කෙවලං සරීරනිස්සන්දොව හොති. යථා කිං? යථා උදකකුම්භතො පුරාණඋදකං ඡඩ්ඨෙත්තස්ස නෙව තං අත්තනො හොති, න පරෙසං. කෙවලං පටිජග්ගනමත්තමෙව හොති. එවංපවත්තපටිසඬ්ඛානවසෙනෙත්ථ අසම්මොහසම්පජඤ්ඤං වෙදිතබ්බං.

ගතාදීසු ගතෙති ගමනෙ. යීතෙති යානෙ. නිසින්නෙති නිසජ්ජාය. සුත්තෙති සයනෙ. ජාගරිතෙති ජාගරණෙ. භාසිතෙති කථනෙ. තුණ්හිභාවෙති අකථනෙ. “ගච්ඡන්තො වා ගච්ඡාමිති පජානාති, යීතො වා යීතොමිහිති පජානාති, නිසින්නො වා නිසින්නොමිහිති පජානාති, සයානො වා සයානොමිහිති පජානාති”ති ඉමස්මිඤ්ඤි යානෙ අද්ධානඉරියාපථා කථිතා. “අභික්කන්තෙ පටික්කන්තෙ ආලෝකිතෙ විලෝකිතෙ සම්ඤ්ජිතෙ පසාරිතෙ”ති ඉමස්මිං මජ්ඣිමා. “ගතෙ යීතෙ නිසින්නෙ සුත්තෙ ජාගරිතෙ”ති ඉධ පන බුද්දකචුණ්ණිකඉරියාපථා කථිතා. තස්මා එතෙසුපි චුත්තනයෙනෙව සම්පජානකාරිතා වෙදිතබ්බා.

තිපිටකමහාසිවත්ථෙරො පනාහ – යො චිරං ගන්ත්වා වා වඩ්ඤ්මත්වා වා අපරභාගෙ යීතො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති “වඩ්ඤ්මනකාලෙ පවත්තා රූපාරූපධම්මා එත්ථෙව නිරුද්ධා”ති, අයං ගතෙ සම්පජානකාරී නාම. යො සජ්ඣායං වා කරොන්තො පඤ්භං වා විස්සජ්ජෙත්තො කම්මට්ඨානං වා මනසිකරොන්තො චිරං යත්වා අපරභාගෙ නිසින්නො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති “යීතකාලෙ පවත්තා රූපාරූපධම්මා එත්ථෙව නිරුද්ධා”ති, අයං යීතෙ සම්පජානකාරී නාම. යො සජ්ඣායාදිකරණවසෙනෙව චිරං නිසිදිත්වා අපරභාගෙ නිපන්නො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති “නිසින්නකාලෙ පවත්තා රූපාරූපධම්මා එත්ථෙව නිරුද්ධා”ති, අයං නිසින්නෙ සම්පජානකාරී නාම. යො පන නිපන්නකො සජ්ඣායං වා කරොන්තො කම්මට්ඨානං වා මනසිකරොන්තො නිද්දං ඔක්කමිත්වා අපරභාගෙ චූට්ඨාය ඉති පටිසඤ්චික්ඛති “සයනකාලෙ පවත්තා රූපාරූපධම්මා එත්ථෙව නිරුද්ධා”ති, අයං සුත්තෙ ජාගරිතෙ ව සම්පජානකාරී නාම. කිරියමයචිත්තානඤ්ඤි අප්පවත්තං සුත්තං නාම, පවත්තං ජාගරිතං නාමාති. යො පන භාසමානො “අයං සද්දො නාම ඔට්ඨෙ ව පටිච්ච දන්තෙ ව ජීවිහඤ්ච තාලුඤ්ච පටිච්ච චිත්තස්ස තදනුරූපං පයොගං පටිච්ච ජායති”ති සතො සම්පජානො භාසති, චිරං වා පන කාලං සජ්ඣායං වා කත්වා ධම්මං වා කථෙත්වා කම්මට්ඨානං වා පරිවත්තෙත්වා පඤ්භං වා විස්සජ්ජෙත්වා අපරභාගෙ තුණ්හිභූතො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති “භාසිතකාලෙ උප්පන්නා රූපාරූපධම්මා එත්ථෙව නිරුද්ධා”ති, අයං භාසිතෙ සම්පජානකාරී නාම. යො තුණ්හිභූතො චිරං ධම්මං වා කම්මට්ඨානං වා මනසිකත්වා අපරභාගෙ ඉති පටිසඤ්චික්ඛති “තුණ්හිභූතකාලෙ පවත්තා රූපාරූපධම්මා එත්ථෙව නිරුද්ධා, උපාදාරූපපවත්තියා සති භාසති නාම, අසති තුණ්හි භවති නාමා”ති, අයං තුණ්හිභාවෙ සම්පජානකාරී නාමාති.

තයිදං මහාසිවත්ථෙරෙන චුත්තං අසම්මොහධුරං ඉමස්මිං සතිපට්ඨානසුත්තෙ අධිප්පෙතං. සාමඤ්ඤඵලෙ පන සබ්බමිපි චතුබ්බිධං සම්පජ්ඤ්ඤං ලබ්භති.

තස්මා විසෙසතො එත්ථ අසම්මොහසම්පජ්ඣස්සෙව වසෙන සම්පජානකාරිතා වෙදිතබ්බො. සම්පජානකාරී සම්පජානකාරීති ව සබ්බපදෙසු සතිසම්පයුත්තස්සෙව සම්පජ්ඣස්ස වසෙනත්ථො වෙදිතබ්බො. විහඬගජ්ජකරණෙ පන, “සතො සම්පජානො අභික්කමති, සතො සම්පජානො පටික්කමති”ති (විහ. 523) එවමෙතානි පදානි විහත්තානෙව.

ඉති අජ්ඣත්තං වානි එවං චතුසම්පජ්ඣස්සපරිග්ගහණෙන අත්තතො වා කායෙ, පරස්ස වා කායෙ, කාලෙන වා අත්තතො, කාලෙන වා පරස්ස කායෙ කායානුපස්සි විහරති. ඉධ සමුදයවයධම්මානුපස්සිතිආදීසු රූපක්ඛන්ධස්සෙව සමුදයො ව වයො ව නීහරිතබ්බො. සෙසං චුත්තසදිසමෙව.

ඉධ චතුසම්පජ්ඣස්සපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චං, තස්සා සමුට්ඨාපිකා පුරිමතණ්හා සමුදයසච්චං, උභින්නං අජ්ජවත්ති නිරොධසච්චං, චුත්තජ්ජකාරො අරියමග්ගො මග්ගසච්චං. එවං චතුසච්චවසෙන උස්සක්කිත්වා නිබ්බුතිං පාපුණාතීති ඉදමෙකස්ස චතුසම්පජ්ඣස්සපරිග්ගාහකස්ස හික්ඛුතො වසෙන යාව අරහත්තා නියානමුඛන්ති.

චතුසම්පජ්ඣස්සපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පටිකුලමනසිකාරපබ්බවණ්ණනා

110. එවං චතුසම්පජ්ඣස්සවසෙන කායානුපස්සනං විහජිත්වා ඉදානි පටිකුලමනසිකාරවසෙන විහජිතුං පුන චපරන්තිආදීමාහ. තත්ථ ඉමමෙව කායන්තිආදීසු යං වත්තබ්බං සියා, තං සබ්බං සබ්බාකාරෙන විත්ථාරතො විසුද්ධිමග්ගෙ කායගතාසතිකම්මට්ඨානෙ චුත්තං. උභතොමුඛාති හෙට්ඨා ව උපරි වානි ද්විති මුඛෙහි යුත්තා. නානාවිහිතස්සාති නානාවිධස්ස.

ඉදං පනෙත්ථ ඔපම්මසංසන්දනං — උභතොමුඛා පුනොළි විය හි වාතුමහාභූතිකො කායො, තත්ථ මිස්සෙත්වා පක්ඛිත්තනානාවිධධස්සං විය කෙසාදයො ද්වත්තිංසාකාරා, චක්ඛුමා පුරිසො විය යොගාවචරො, තස්ස තං පුනොළි මුඤ්චිත්වා පච්චවෙක්ඛතො නානාවිධධස්සස්ස පාකටකාලො විය යොගිතො ද්වත්තිංසාකාරස්ස විභූතාකාරො වෙදිතබ්බො.

ඉති අජ්ඣත්තං වානි එවං කෙසාදිපරිග්ගහණෙන අත්තතො වා කායෙ, පරස්ස වා කායෙ, කාලෙන වා අත්තතො, කාලෙන වා පරස්ස කායෙ කායානුපස්සි විහරති, ඉතො පරං චුත්තනයමෙව. කෙවලස්ඤ්ඤි ඉධ ද්වත්තිංසාකාරපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චන්ති එවං යොජනං කත්වා නියානමුඛං වෙදිතබ්බං. සෙසං පුරිමසදිසමෙවාති.

පටිකුලමනසිකාරපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ධාතුමනසිකාරපබ්බවණ්ණනා

111. එවං පටිකුලමනසිකාරවසෙන කායානුපස්සනං විහජිත්වා ඉදානි ධාතුමනසිකාරවසෙන විහජිතුං පුන චපරන්තිආදිමාහ. තත්‍රායං ඔපම්මසංසන්දනෙන සද්ධිං අත්ථවණ්ණනා - යථා කොච්ඡි ගොසාතකො චා තස්සෙව චා භත්තවෙනනහතො අන්තෙවාසිකො ගාචිං වධිත්වා විනිවිජ්ඣිත්වා චතස්සො දිසා ගතානං මහාපථානං වෙමජ්ඣධිට්ඨානසඬ්ඛාතෙ චතුමහාපථො කොට්ඨාසං කොට්ඨාසං කත්වා නිසින්තො අස්ස, එවමෙව භික්ඛු චතුත්තං ඉරියාපථානං යෙන කෙනච්ඡි ආකාරෙන ඨිතත්තා යථාඨිතං, යථාඨිතත්තා ච යථාපණ්ණිතං කායං - “අත්ථි ඉමස්මිං කායෙ පථව්ධාතු...පෙ.... වායොධාතු”ති එවං පච්චචෙක්ඛති.

කිං චුත්තං හොති - යථා ගොසාතකස්ස ගාචිං පොසෙත්තස්සාපි ආසාතනං ආහරන්තස්සාපි ආහරිත්වා තත්ථ ඛන්ධිත්වා යපෙත්තස්සාපි වධෙත්තස්සාපි වධිතං මතං පස්සන්තස්සාපි තාවදෙව ගාචිති සඤ්ඤා න අන්තරධායති, යාච නං පදාලෙත්වා බිලසො න විහජති. විහජිත්වා නිසින්තස්ස පන ගාචිති සඤ්ඤා අන්තරධායති, මංසසඤ්ඤා පචත්තති, නාස්ස එවං හොති “අහං ගාචිං වික්කිණාමි, ඉමෙ ගාචිං හරන්ති”ති. අථ බ්වස්ස “අහං මංසං වික්කිණාමි, ඉමෙ මංසං හරන්ති”ච්චෙව හොති, එවමෙව ඉමස්සාපි භික්ඛුනො පුබ්බෙ බාලපුපුඡ්ඡනකාලෙ ගිහිභූතස්සාපි පබ්බජිතස්සාපි තාවදෙව සත්තොති චා පුග්ගලොති චා සඤ්ඤා න අන්තරධායති, යාච ඉමමෙව කායං යථාඨිතං යථාපණ්ණිතං සනවිනිබ්බොගං කත්වා ධාතුසො න පච්චචෙක්ඛති. ධාතුසො පච්චචෙක්ඛතො පනස්ස සත්තසඤ්ඤා අන්තරධායති, ධාතුවසෙනෙව චිත්තං සන්තිට්ඨති. තෙනාහ භගවා - “ඉමමෙව කායං යථාඨිතං යථාපණ්ණිතං ධාතුසො පච්චචෙක්ඛති, අත්ථි ඉමස්මිං කායෙ පථව්ධාතු ආපොධාතු තෙජොධාතු වායොධාතුති. සෙය්‍යථාපි, භික්ඛවෙ, දක්ඛො ගොසාතකො චා...පෙ.... වායොධාතු”ති.

ගොසාතකො විය හි යොගී, ගාචිති සඤ්ඤා විය සත්තසඤ්ඤා, චතුමහාපථො විය චතුඉරියාපථො, බිලසො විහජිත්වා නිසින්තහාවො විය ධාතුසො පච්චචෙක්ඛණන්ති අයමෙත්ථ පාළිවණ්ණනා, කම්මට්ඨානකථා පන විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරිතා.

ඉති අජ්ඣක්කං වානි එවං චතුධාතුපරිග්ගහණෙන අත්තනො චා කායෙ, පරස්ස චා කායෙ, කාලෙන චා අත්තනො, කාලෙන චා පරස්ස කායෙ කායානුපස්සි විහරති. ඉතො පරං චුත්තනයමෙව. කෙවලඤ්ඤි ඉධ චතුධාතුපරිග්ගාහිකා සති

දුක්ඛස්ඵවන්ති එවං යොජනං කත්වා නියානාමුඛං වෙදිතබ්බං. සෙසං පුරිමසදිසමෙවාති.

ධාතුමනසිකාරපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නවසිවථිකපබ්බවණ්ණනා

112. එවං ධාතුමනසිකාරවසෙන කායානුපස්සනං විහජිත්වා ඉදානි නවහි සිවථිකපබ්බවෙහි විහජිතුං, පුන චපරන්තිආදිමාහ. තත්ථ සෙය්‍යථාපි පස්සෙය්‍යාති යථා පස්සෙය්‍යා. සරිරන්ති මතසරිරං. සිවථිකාය ජඩ්ඞිතන්ති සුසානෙ අපවිද්ධං. එකාහං මතස්ස අස්සාති එකාහමතං. ද්විහං මතස්ස අස්සාති ද්විහමතං. තිහං මතස්ස අස්සාති තිහමතං. භස්තා විය වායුනා උද්ධං ජීවිතපරියාදානා යථානුක්කමං සමුග්ගතෙන සුනභාවෙන උද්ධුමාතත්තා උද්ධුමාතකං. විනීලං වුව්වති විපරිහින්නවණ්ණං. විලිනමෙව විනීලකං. පටිකුලත්තා වා කුච්ඡිතං විනීලන්ති විනීලකං. මංසුස්සදට්ඨානෙසු රත්තවණ්ණස්ස පුබ්බසන්නිවයට්ඨානෙසු සෙතවණ්ණස්ස යෙහුයොන ච නීලවණ්ණස්ස නීලට්ඨානෙසු නීලසාටකපාරුතස්සෙව ජවසරිරස්සෙතං අධිවචනං. පරිහින්නට්ඨානෙහි නවහි වා චණුමුඛෙහි විසන්දමානං පුබ්බං විපුබ්බං. විපුබ්බමෙව විපුබ්බකං, පටිකුලත්තා වා කුච්ඡිතං විපුබ්බන්ති විපුබ්බකං. විපුබ්බකං ජාතං තථාභාවං ගතන්ති විපුබ්බකජාතං.

සො ඉමමෙව කායන්ති සො හික්ඛු ඉමං අත්තනො කායං තෙන කායෙන සද්ධිං ඤාණෙන උපසංභරති උපනෙති. කථං? අයම්පි ඛො කායො එවංධම්මො එවංභාවී එවංඅනතීතොති. ඉදං චුත්තං හොති – ආයු, උස්මා, විඤ්ඤාණන්ති ඉමෙසං තිණ්ණං ධම්මානං අත්ථිතාය අයං කායො ධානගමනාදිබ්බො හොති ඉමෙසං පන විගමා අයම්පි එවංධම්මො එවංපුතිකසභාවොයෙව, එවංභාවී එවංඋද්ධුමාතාදිහෙදො භවිස්සති, එවංඅනතීතො එවංඋද්ධුමාතාදිභාවං අනතික්කන්තොති.

ඉති අජ්ඣත්තං වාති එවං උද්ධුමාතාදිපරිග්ගහණෙන අත්තනො වා කායෙ, පරස්ස වා කායෙ, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස කායෙ කායානුපස්සි විහරති.

ඛජ්ජමානන්ති උදරාදීසු නිසිදිත්වා උදරමංසඔට්ඨමංසඅක්ඛිකුටාදීනි ලුඤ්චිත්වා ලුඤ්චිත්වා බාදියමානං. සමංසලොහිතන්ති සෙසාවසෙසමංසලොහිතයුත්තං. නිමංසලොහිතමක්ඛිතන්ති මංසෙ ඛිණ්ණෙපි ලොහිතං න සුස්සති, තං සන්ධාය චුත්තං “නිමංසලොහිතමක්ඛිත”න්ති. අඤ්ඤානාති අඤ්ඤාන දිසාභාගෙන. හත්ථට්ඨිකන්ති චතුසට්ඨිහෙදම්පි හත්ථට්ඨිකං පාටියෙක්කං විජ්ජකිණ්ණං.

පාදට්ඨිකාදීසුපි එසෙව නයො. තෙරොවස්සිකානීති අතික්කන්තසංවච්ඡරානි. පූතීතීති අබ්භොකාසෙ යිතානි වාතාතපචුට්ඨිසම්ඵස්සෙන තෙරොවස්සිකානෙව පූතීති භොන්ති. අන්තොභූමිගතානි පන විරතරං තිට්ඨන්ති. චුණ්ණකජාතානීති චුණ්ණං චුණ්ණං භුත්වා විජ්ජකිණ්ණානි. සබ්බත්ථ සො ඉමමෙවාති චුත්තනායෙන ඛජ්ජමානාදීනං වසෙන යොජනා කාතබ්බා.

ඉති අජ්ඣත්තං වාති එවං ඛජ්ජමානාදිපරිග්ගහණෙන යාව චුණ්ණකභාවා අත්තනො වා කායෙ, පරස්ස වා කායෙ, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස කායෙ කායානුපස්සි විහරති.

ඉධ පන යත්වා නවසිවථිකා සමොධානෙතබ්බා. “එකාහමතං වා” තිආදිනා නයෙන චුත්තා සබ්බාපි එකා, “කාකෙහි වා ඛජ්ජමාන” තිආදිකා එකා, “අට්ඨිකසඬ්ඛලිකං සමංසලොහිතං න්භාරුසම්බන්ධ” තිආදිකා එකා, “නිමංසලොහිතමක්ඛිතං න්භාරුසම්බන්ධ” තිආදිකා එකා, “අපගතමංසලොහිතං න්භාරුසම්බන්ධ” තිආදිකා එකා, “අට්ඨිකානි අපගතසම්බන්ධානී” තිආදිකා එකා, “අට්ඨිකානි සෙතානි සඬ්ඛවණ්ණපටිභාගානී” තිආදිකා එකා, “පුඤ්ජකිතානි තෙරොවස්සිකානී” තිආදිකා එකා, “පූතීති චුණ්ණකජාතානී” තිආදිකා එකා.

එවං බො, භික්ඛවෙනි ඉදං නවසිවථිකා දස්සෙත්වා කායානුපස්සනං නිට්ඨපෙන්නො ආහ. තත්ථ නවසිවථිකපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චං, තස්සා සමුට්ඨාපිකා පුරිමතණ්භා සමුදයසච්චං, උභින්නං අජ්ජවත්ති නිරොධසච්චං, දුක්ඛපරිජානනො සමුදයපජහනො නිරොධාරම්මණො අරියමග්ගො මග්ගසච්චං. එවං චතුසච්චවසෙනෙව උස්සක්කිත්වා නිබ්බුතිං පාපුණාතීති ඉදං නවසිවථිකපරිග්ගාහකානං භික්ඛූනං යාව අරහත්තා නියානාමුඛන්ති.

නවසිවථිකපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

එත්තාවතා ව ආනාපානපබ්බං ඉරියාපථපබ්බං චතුසම්පජඤ්ඤපබ්බං පටිකුලමනසිකාරපබ්බං ධාතුමනසිකාරපබ්බං නවසිවථිකපබ්බානීති චුද්දසපබ්බා කායානුපස්සනා නිට්ඨිතා භොති.

තත්ථ ආනාපානපබ්බං පටිකුලමනසිකාරපබ්බන්ති ඉමානෙව ද්වෙ අජ්ජනාකම්මට්ඨානානි. සිවථිකානං පන ආදීනවානුපස්සනාවසෙන චුත්තත්තා සෙසානි ද්වාදසාපි උපචාරකම්මට්ඨානානෙවාති.

කායානුපස්සනා නිට්ඨිතා.

වෙදනානුපස්සනාවණ්ණනා

113. එවං භගවා වුද්දසව්ධෙන කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානං. කථෙත්වා ඉදානි නවව්ධෙන වෙදනානුපස්සනං කථෙතුං. කථංඤ්ව, භික්ඛවෙනිආදිමාහ. තත්ථ සුඛං වෙදනන්ති කායිකං වා චෙතසිකං වා සුඛං වෙදනං වෙදයමානො “අහං සුඛං වෙදනං වෙදයාමී”ති පජානාතීති අත්ථො. තත්ථ කාමං උත්තානසෙය්‍යකාපි දාරකා ථඤ්ඤපිචනාදිකාලෙ සුඛං වෙදයමානා “සුඛං වෙදයාමා”ති පජානන්ති, න පනෙනං එවරූපං ජානනං සන්ධාය වුත්තං. එවරූපං ජානනං හි සත්තුපලද්ධිං න ජහති, සත්තසඤ්ඤං න උග්ගාටෙති, කම්මට්ඨානං වා සතිපට්ඨානභාවනා වා න භොති. ඉමස්ස පන භික්ඛුනො ජානනං සත්තුපලද්ධිං ජහති, සත්තසඤ්ඤං උග්ගාටෙති, කම්මට්ඨානං වෙච සතිපට්ඨානභාවනා ච භොති. ඉදංඤ්හි “කො වෙදයති, කස්ස වෙදනා, කිං කාරණා වෙදනා”ති එවං සම්පජානවෙදියනං සන්ධාය වුත්තං.

තත්ථ කො වෙදයතීති න කොචි සත්තො වා පුග්ගලො වා වෙදයති. කස්ස වෙදනාති න කස්සචි සත්තස්ස වා පුග්ගලස්ස වා වෙදනා. කිං කාරණා වෙදනාති චත්ථුආරම්මණාව පනස්ස වෙදනා. තස්මා එස එවං පජානාති – “තං තං සුඛාදීනං චත්ථුං ආරම්මණං කත්වා වෙදනාව වෙදයති. තං පන වෙදනාපවත්තිං උපාදාය ‘අහං වෙදයාමී’ති වොභාරමත්තං භොතී”ති. එවං වෙදනාව චත්ථුං ආරම්මණං කත්වා වෙදනාව වෙදයතීති සල්ලක්ඛෙත්තො එස “සුඛං වෙදනං වෙදයාමී”ති පජානාතීති වෙදිතබ්බො. විත්තලපබ්බතෙ අඤ්ඤතරො ථෙරො විය. ථෙරො කිර අභාසුකකාලෙ බලවවෙදනාය නිත්ථුනන්තො අපරාපරං පරිවත්තති. තමෙකො දහරො ආහ “කතරං වො, භන්තෙ, යානං රුජ්ජති”ති. ආවුසො, පාටියෙක්කං රුජ්ජනට්ඨානං නාම නත්ථී, චත්ථුං ආරම්මණං කත්වා වෙදනාව වෙදයතීති. එවං ජානනකාලතො පට්ඨාය අධිවාසෙතුං වට්ටති නො, භන්තෙති. අධිවාසෙමි ආවුසොති. අධිවාසනා, භන්තෙ, සෙය්‍යාති. ථෙරො අධිවාසෙසි. තතො වාතො යාව හදයා එාලෙසි, මඤ්චකෙ අන්තානි රාසිකතානි අහෙසුං. ථෙරො දහරස්ස දස්සෙසි “වට්ටනාවුසො, එත්තකා අධිවාසනා”ති. දහරො තුණ්හි අහොසි. ථෙරො වීරියසමතං යොජෙත්වා සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණ්ත්වා සමසීසි හුත්වා පරිනිබ්බායි.

යථා ච සුඛං, එවං දුක්ඛං...පෙ.... නිරාමිසං අදුක්ඛමසුඛං වෙදනං වෙදයමානො “නිරාමිසං අදුක්ඛමසුඛං වෙදනං වෙදයාමී”ති පජානාති. ඉති භගවා රූපකම්මට්ඨානං කථෙත්වා අරූපකම්මට්ඨානං කථෙත්තො වෙදනාවසෙන කථෙසි. දුට්ඨඤ්හි කම්මට්ඨානං රූපකම්මට්ඨානඤ්ච අරූපකම්මට්ඨානඤ්ච. රූපපරිග්ගහො අරූපපරිග්ගහොතිපි එතදෙව වුච්චති. තත්ථ භගවා

රූපකම්මට්ඨානං කථෙත්තො සඨප්පමනසිකාරවසෙන වා විත්ථාරමනසිකාරවසෙන වා චතුර්ධාවචන්ථානං කථෙසි. තද්දුහයමිති සබ්බාකාරතො විසුද්ධිමග්ගෙ දස්සිතමෙව.

අරූපකම්මට්ඨානං පන කථෙත්තො යෙභුයොන වෙදනාවසෙන කථෙති. තිවිධො හි අරූපකම්මට්ඨානෙ අභිනිවෙසො එස්සවසෙන වෙදනාවසෙන විත්තවසෙනාති. කථං? එකච්චස්ස හි සංඛිත්තෙන වා විත්ථාරෙන වා පරිග්ගහිතෙ රූපකම්මට්ඨානෙ තස්මිං ආරම්මණෙ විත්තවෙතසිකානං පයමාහිනිපාතො තං ආරම්මණං චූසත්තො උප්පජ්ජමානො එස්සො පාකටො හොති. එකච්චස්ස තං ආරම්මණං අනුභවන්ති උප්පජ්ජමානා වෙදනා පාකටා හොති. එකච්චස්ස තං ආරම්මණං පරිග්ගහෙත්වා විජානන්තං උප්පජ්ජමානං විඤ්ඤාණං පාකටං හොති. තත්ථ යස්ස එස්සො පාකටො හොති, සොපි “න කෙවලං එස්සොව උප්පජ්ජති, තෙන සද්ධිං තදෙව ආරම්මණං අනුභවමානා වෙදනාපි උප්පජ්ජති, සඤ්ජානනමානා සඤ්ඤාපි, චෙතයමානා චෙතනාපි, විජානනමානං විඤ්ඤාණමිති උප්පජ්ජති”ති එස්සපඤ්චමකෙයෙව පරිග්ගණ්හාති. යස්ස වෙදනා පාකටා හොති, සො “න කෙවලං වෙදනාව උප්පජ්ජති, තාය සද්ධිං තදෙවාරම්මණං චූසමානො එස්සොපි උප්පජ්ජති, සඤ්ජානනමානා සඤ්ඤාපි, චෙතයමානා චෙතනාපි, විජානනමානං විඤ්ඤාණමිති උප්පජ්ජති”ති එස්සපඤ්චමකෙයෙව පරිග්ගණ්හාති. යස්ස විඤ්ඤාණං පාකටං හොති, සො “න කෙවලං විඤ්ඤාණමෙව උප්පජ්ජති, තෙන සද්ධිං තදෙවාරම්මණං චූසමානො එස්සොපි උප්පජ්ජති, අනුභවමානා වෙදනාපි, සඤ්ජානනමානා සඤ්ඤාපි, චෙතයමානා චෙතනාපි උප්පජ්ජති”ති එස්සපඤ්චමකෙයෙව පරිග්ගණ්හාති.

සො “ඉමෙ එස්සපඤ්චමකා ධම්මා කිං නිස්සිතා”ති උපධාරෙත්තො “චත්ථුං නිස්සිතා”ති පජානාති. චත්ථු නාම කරජකායො, යං සන්ධාය චුත්තං “ඉදඤ්ච මෙ විඤ්ඤාණං එත්ථ සිතං එත්ථ පටිබද්ධ”න්ති (දී. නි. 1.234,235; ම. නි. 2.252). සො අත්ථතො භූතානි වෙව උපාදාරූපානි ව. එවමෙත්ථ “චත්ථු රූපං, එස්සපඤ්චමකා නාම”න්ති නාමරූපමත්තමෙව පස්සති. රූපං චෙත්ථ රූපක්ඛන්ධො, නාමං චත්තාරො අරූපිනො ඛන්ධානි පඤ්චක්ඛන්ධමත්තං හොති. නාමරූපවිනිමුත්තා හි පඤ්චක්ඛන්ධා, පඤ්චක්ඛන්ධවිනිමුත්තඤ්ච නාමරූපං නත්ථී.

සො “ඉමෙ පඤ්චක්ඛන්ධා කිං හෙතුකා”ති උපපරික්ඛන්තො “අවිජ්ජාදිහෙතුකා”ති පස්සති. තතො පච්චයො වෙව පච්චයුප්පන්තඤ්ච ඉදං, අඤ්ඤො සත්තො වා පුග්ගලො වා නත්ථී, සුද්ධසඬ්ඛාරපුඤ්ජමත්තමෙවාති

සප්පච්චයනාමරූපවසෙන නිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා විපස්සනාපටිපාටියා “අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තා”ති සම්මසන්නො විවරති.

සො “අජ්ජ අජ්ජා”ති පටිවෙධං ආකඬ්ඛමානො තථාරූපෙ දිවසෙ උතුසප්පාය පුග්ගලසප්පාය භොජනසප්පාය ධම්මස්සවනසප්පායං ලභිත්වා එකපල්ලඬ්ඛකෙන නිසින්නො විපස්සනං මත්ථකං පාපෙත්වා අරහත්තෙ පතිට්ඨාති. එවං ඉමෙසම්පි තිණ්ණං ජනානං යාව අරහත්තා කම්මට්ඨානං කලීතං භොති.

ඉධ පන භගවා අරූපකම්මට්ඨානං කථෙන්නො වෙදනාවසෙන කථෙසී. එස්සවසෙන වා හි විඤ්ඤාණවසෙන වා කතීයමානං න පාකටං භොති, අන්ධකාරං විය බායති. වෙදනාවසෙන පන පාකටං භොති. කස්මා? වෙදනානං උප්පත්තිපාකටතාය. සුඛදුක්ඛවෙදනානඤ්ඤි උප්පත්ති පාකටා. යදා සුඛං උප්පජ්ජති, සකලසරීරං බොහෙත්තං මද්දන්තං ඵරමානං අභිසන්දයමානං සතධොතං සප්පිං බාදාපයන්තං විය සතපාකතෙලං මක්ඛයමානං විය සට්ඨහස්සෙන පරිලාභං නිබ්බාපයමානං විය “අහො සුඛං අහො සුඛං”න්ති වාවං නිව්ඡාරයමානමෙව උප්පජ්ජති. යදා දුක්ඛං උප්පජ්ජති, සකලසරීරං බොහෙත්තං මද්දන්තං ඵරමානං අභිසන්දයමානං තත්තථාලං පවෙසෙන්නං විය විලීනතම්බලොහෙන ආසිඤ්චන්තං විය සුක්ඛතිණ්ණවනප්පතිමහි අරඤ්ඤෙ දාරුඋක්කාකලාපං බිපමානං විය “අහො දුක්ඛං අහො දුක්ඛං”න්ති විප්පලාපයමානමෙව උප්පජ්ජති. ඉති සුඛදුක්ඛවෙදනානං උප්පත්ති පාකටා භොති.

අදුක්ඛමසුඛා පන දුද්දීපනා අන්ධකාරාව අවිභූතා. සා සුඛදුක්ඛානං අපගමෙ සාතාසාතප්පටික්ඛෙපවසෙන මජ්ඣත්තාකාරභූතා අදුක්ඛමසුඛා වෙදනාති නයතො ගණ්හන්තස්ස පාකටා භොති. යථා කිං? යථා අන්තරා පිට්ඨිපාසාණං ආරොහිත්වා පලාතස්ස මිගස්ස අනුපථං ගවිජන්තො මිගලුද්දකො පිට්ඨිපාසාණස්ස ඔරහාගෙපි පරහාගෙපි පදං දිස්වා මජ්ඣෙ අපස්සන්තොපි “ඉතො ආරුල්ලො, ඉතො ඔරුල්ලො, මජ්ඣෙ පිට්ඨිපාසාණං ඉමිනා පදෙසෙන ගතො භවිස්සති”ති නයතො ජානාති, එවං ආරුල්ලභට්ඨානෙ පදං විය හි සුඛවෙදනාය උප්පත්ති පාකටා භොති. ඔරුල්ලභට්ඨානෙ පදං විය දුක්ඛවෙදනාය උප්පත්ති පාකටා භොති. “ඉතො ආරුල්ලං ඉතො ඔරුල්ලං මජ්ඣෙ එවං ගතො”ති නයතො ගහණං විය සුඛදුක්ඛානං අපගමෙ සාතාසාතප්පටික්ඛෙපවසෙන මජ්ඣත්තාකාරභූතා අදුක්ඛමසුඛා වෙදනාති නයතො ගණ්හන්තස්ස පාකටා භොති. එවං භගවා පට්ඨං රූපකම්මට්ඨානං කථෙත්වා පච්ඡා අරූපකම්මට්ඨානං වෙදනාවසෙන නිබ්බත්තෙත්වා දස්සෙසී.

න කෙවලඤ්ච ඉධෙව එවං දස්සෙසි, වූළුතණ්ණාසඤ්චයෙ, මහාතණ්ණාසඤ්චයෙ, වූළුවෙදල්ලෙ, මහාවෙදල්ලෙ, රට්ඨපාලසුත්තෙ, මාගණ්ඩියසුත්තෙ, ධාතුච්ඡේදගෙ, ආනෙඤ්ජප්පජායෙ, දීඝනිකායමිති මහානිදානෙ, සක්කපඤ්ඤෙ, මහාසතිපට්ඨානෙ, සංයුත්තමිති වූළුනිදානසුත්තෙ, රුක්ඛොපමෙ, පරිච්ඡේදසුත්තෙ, සකලෙ වෙදනාසංයුත්තෙති එවං අනෙකෙසු සුත්තෙසු පයමං රූපකම්මට්ඨානං කථෙත්වා පච්ඡා අරූපකම්මට්ඨානං වෙදනාවසෙන නිබ්බත්තෙත්වා දස්සෙසි. යථා ච තෙසු, එවං ඉමස්මිමපි සතිපට්ඨානසුත්තෙ පයමං රූපකම්මට්ඨානං කථෙත්වා පච්ඡා අරූපකම්මට්ඨානං වෙදනාවසෙන නිබ්බත්තෙත්වා දස්සෙසි.

තත්ථ සුඛං වෙදනන්තිආදීසු අයං අපරොපි පජානනපරියායො – සුඛං වෙදනං වෙදයාමිති පජානාතීති සුඛවෙදනාක්ඛණෙ දුක්ඛාය වෙදනාය අභාවතො සුඛං වෙදනං වෙදයමානො “සුඛං වෙදනං වෙදයාමි”ති පජානාති. තෙන යා පුබ්බෙ අනුභූතපුබ්බා දුක්ඛා වෙදනා, තස්සා ඉදානි අභාවතො ඉමිස්සා ච සුඛාය වෙදනාය ඉතො පයමං අභාවතො වෙදනා නාම අනිච්චා අධුවා විපරිණාමධම්මා, ඉතිහ තත්ථ සම්පජානො හොති.

වුත්තමිති චෙතං භගවතා –

“යස්මිං අග්ගිවෙස්සන සමයෙ සුඛං වෙදනං වෙදෙති, නෙව තස්මිං සමයෙ දුක්ඛං වෙදනං වෙදෙති, න අදුක්ඛමසුඛං වෙදනං වෙදෙති, සුඛංයෙව තස්මිං සමයෙ වෙදනං වෙදෙති, යස්මිං අග්ගිවෙස්සන සමයෙ දුක්ඛං...පෙ.... අදුක්ඛමසුඛං වෙදනං වෙදෙති, නෙව තස්මිං සමයෙ සුඛං වෙදනං වෙදෙති, න දුක්ඛං වෙදනං වෙදෙති, අදුක්ඛමසුඛඤ්ඤෙව තස්මිං සමයෙ වෙදනං වෙදෙති. සුඛාපි ඛො අග්ගිවෙස්සන වෙදනා අනිච්චා සඤ්ඤා පටිච්චසමුප්පන්නා ඛයධම්මා වයධම්මා විරාගධම්මා නිරොධධම්මා. දුක්ඛාපි ඛො...පෙ.... අදුක්ඛමසුඛාපි ඛො අග්ගිවෙස්සන වෙදනා අනිච්චා...පෙ.... නිරොධධම්මා. එවං පස්සං අග්ගිවෙස්සන සුතවා අරියසාවකො සුඛායපි වෙදනාය දුක්ඛායපි වෙදනාය අදුක්ඛමසුඛායපි වෙදනාය නිබ්බන්දති, නිබ්බන්දං විරජ්ජති, විරාගා විමුච්චති, විමුත්තස්මිං විමුත්තමිති ඤාණං හොති. ‘බ්‍රිණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉත්ථත්තායා’ති පජානාතී”ති (ම. නි. 2.205).

සාමිසං චා සුඛන්තිආදීසු සාමිසා සුඛා නාම පඤ්චකාමගුණාමිසනිස්සිතා ඡ ගෙහසිතසොමනස්සවෙදනා.	නිරාමිසා	සුඛා	නාම	ඡ
නෙක්ඛම්මසිතසොමනස්සවෙදනා.	සාමිසා	දුක්ඛා	නාම	ඡ
ගෙහසිතදොමනස්සවෙදනා.	නිරාමිසා	දුක්ඛා	නාම	ඡ

නෙක්ඛම්මසිතදොමනස්සවෙදනා. සාමීසා අදුක්ඛමසුඛා නාම ඡ ගෙහසිතඋපෙක්ඛා වෙදනා. නිරාමීසා අදුක්ඛමසුඛා නාම ඡ නෙක්ඛම්මසිතඋපෙක්ඛා වෙදනා. තාසං විභාගො උපරිපණ්ණාසකෙ පාළියං ආගතොයෙව.

ඉති අජ්ඣත්තං වාති එවං සුඛවෙදනාදිපරිග්ගහණෙන අත්තනො වා වෙදනාසු, පරස්ස වා වෙදනාසු, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස වෙදනාසු වෙදනානුපස්සී විහරති. සමුදයවයධම්මානුපස්සී වාති එත්ථ පන “අවිජ්ජාසමුදයා වෙදනාසමුදයො” තිආදීහි (පටි. ම. 1.50) පඤ්චහි පඤ්චහි ආකාරෙහි වෙදනානං සමුදයඤ්ච වයඤ්ච පස්සන්තො සමුදයධම්මානුපස්සී වා වෙදනාසු විහරති, වයධම්මානුපස්සී වා වෙදනාසු විහරති, කාලෙන සමුදයධම්මානුපස්සී වා, කාලෙන වයධම්මානුපස්සී වා වෙදනාසු විහරතීති වෙදිතඛිබ්බො. ඉතො පරං කායානුපස්සනායං චුත්තනයමෙව.

කෙවලඤ්චි ඉධ වෙදනාපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චන්ති එවං යොජනං කත්වා වෙදනාපරිග්ගාහකස්ස භික්ඛුනො නියානමුඛං වෙදිතඛිබ්බං. සෙසං තාදිසමෙවාති.

වෙදනානුපස්සනා නිට්ඨිතා.

විත්තානුපස්සනාවණ්ණනා

114. එවං නවවිධෙන වෙදනානුපස්සනාසතිපට්ඨානං කථෙත්වා ඉදානි සොළසවිධෙන විත්තානුපස්සනං කථෙතුං කථඤ්ච, භික්ඛවෙතිආදිමාහ. තත්ථ සරාගන්ති අට්ඨවිධං ලොභසහගතං. වීතරාගන්ති ලොකියකුසලාබ්‍යාකතං. ඉදං පන යස්මා සම්මසනං න ධම්මසමොධානං, තස්මා ඉධ එකපදෙපි ලොකුත්තරං න ලඛ්‍යති. සෙසානි චත්තාරි අකුසලවිත්තානි නෙව පුරිමපදං, න පච්ඡිමපදං හජන්ති. සදොසන්ති දුට්ඨං දොසසහගතං. වීතදොසන්ති ලොකියකුසලාබ්‍යාකතං. සෙසානි දසාකුසලවිත්තානි නෙව පුරිමං පදං, න පච්ඡිමං පදං හජන්ති. සමොහන්ති විචිකිච්ඡාසහගතඤ්චෙව උද්ධච්චසහගතඤ්චාති දුට්ඨං. යස්මා පන මොහො සබ්බාකුසලෙසු උප්පජ්ජති, තස්මා තානිපි ඉධ වට්ටන්තියෙව. ඉමස්මිංයෙව හි දුකෙ ද්වාදසාකුසලවිත්තානි පරියාදිණ්ණානීති. වීතමොහන්ති ලොකියකුසලාබ්‍යාකතං. සංඛිත්තන්ති ථිනමිද්ධානුපතිතං, එතඤ්චි සංකුට්තවිත්තං නාම. වික්ඛිත්තන්ති උද්ධච්චසහගතං, එතඤ්චි පසට්ඨිත්තං නාම.

මහග්ගතන්ති රූපාරූපාවචරං. අමහග්ගතන්ති කාමාවචරං. සඋත්තරන්ති කාමාවචරං. අනුත්තරන්ති රූපාවචරඤ්ච අරූපාවචරඤ්ච. තත්‍රාපි සඋත්තරං

රූපාවචරං, අනුත්තරං අරූපාවචරමෙව. සමාහිතන්ති යස්ස අප්පනාසමාධි උපචාරසමාධි වා අත්ථි. අසමාහිතන්ති උභයසමාධිවිරහිතං. විමුක්තන්ති තදභිගචික්ඛමහනවිමුක්තීහි විමුක්තං. අවිමුක්තන්ති උභයවිමුක්තිවිරහිතං, සමුච්ඡෙදපටිප්පස්සද්ධිනිස්සරණවිමුක්තීනං පන ඉධ ඔකාසොව නත්ථි.

ඉති අප්ඤ්ඤානං වානි එවං සරාගාදිපරිග්ගහණෙන යස්මිං යස්මිං බණෙන යං යං චිත්තං පචත්තති, තං තං සල්ලක්ඛෙන්තො අත්තනො වා චිත්තෙ, පරස්ස වා චිත්තෙ, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස චිත්තෙ චිත්තානුපස්සි විහරති. සමුදයවයධම්මානුපස්සිති එත්ථ පන “අවිජ්ජාසමුදයා විඤ්ඤාණසමුදයො”ති (පටි. ම. 1.50) එවං පඤ්චහි පඤ්චහි ආකාරෙහි විඤ්ඤාණස්ස සමුදයො ව වයො ව නීහරිතබ්බො. ඉතො පරං චූත්තනයමෙව.

කෙවලඤ්ඤි ඉධ චිත්තපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චන්ති එවං යොජනං කත්වා චිත්තපරිග්ගාහකස්ස හික්ඛුනො නියානාමුඛං වෙදිතබ්බං. සෙසං තාදිසමෙවාති.

චිත්තානුපස්සනාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ධම්මානුපස්සනා නිවරණපබ්බචණ්ණනා

115. එවං සොළසවිධෙන චිත්තානුපස්සනාසතිපට්ඨානං කථෙත්වා ඉදානි පඤ්චවිධෙන ධම්මානුපස්සනං කථෙතුං කථඤ්ච, හික්ඛවෙතිආදිමාහ. අපිච භගවතා කායානුපස්සනාය සුද්ධරූපපරිග්ගහො කථිතො, වෙදනාචිත්තානුපස්සනාහි සුද්ධඅරූපපරිග්ගහො. ඉදානි රූපාරූපමිස්සකපරිග්ගහං කථෙතුං “කථඤ්ච, හික්ඛවෙ”තිආදිමාහ. කායානුපස්සනාය වා රූපක්ඛන්ධපරිග්ගහොව කථිතො, වෙදනානුපස්සනාය වෙදනාක්ඛන්ධපරිග්ගහොව, චිත්තානුපස්සනාය විඤ්ඤාණක්ඛන්ධපරිග්ගහොවාති ඉදානි සඤ්ඤාසඬ්ඛාරක්ඛන්ධපරිග්ගහමිපි කථෙතුං “කථඤ්ච, හික්ඛවෙ”තිආදිමාහ.

තත්ථ සන්තන්ති අභිණ්භසමුදාචාරවසෙන සංවිජ්ජමානං. අසන්තන්ති අසමුදාචාරවසෙන වා පහීනත්තා වා අවිජ්ජමානං. යථා වානි යෙන කාරණෙන කාමච්ඡන්දස්ස උප්පාදො හොති. තඤ්ච පජානාතීති තඤ්ච කාරණං පජානාති. ඉමිනා නයෙන සබ්බපදෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො.

තත්ථ සුභනිමිත්තෙ අයොනිසොමනසිකාරෙන කාමච්ඡන්දස්ස උප්පාදො හොති. සුභනිමිත්තං නාම සුභමිපි සුභනිමිත්තං, සුභාරම්මණමිපි සුභනිමිත්තං. අයොනිසොමනසිකාරො නාම අනුපායමනසිකාරො උප්පට්ඨමනසිකාරො අනිච්චෙ නිච්චන්ති වා දුක්ඛෙ සුඛන්ති වා අනත්තති අත්තාති වා අසුභෙ

සුභන්ති වා මනසිකාරො, තං තත්ථ බහුලං පවත්තයතො කාමච්ඡන්දො උප්පජ්ජති. තෙනාහ භගවා - “අත්ථී, භික්ඛවෙ, සුභන්තිත්තං, තත්ථ අයොනියොමනසිකාරබහුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා කාමච්ඡන්දස්ස උප්පාදාය උප්පන්නස්ස වා කාමච්ඡන්දස්ස භියොගාභාවාය වෙසුල්ලායා”ති (සං. නි. 5.232).

අසුභන්තිත්තෙ පන යොනියොමනසිකාරන්නස්ස පහානං හොති. අසුභන්තිත්තං නාම අසුභමිපි අසුභාරම්මණමිපි. යොනියොමනසිකාරො නාම උපායමනසිකාරො පට්මනසිකාරො අනිච්චෙ අනිච්චන්ති වා දුක්ඛෙ දුක්ඛන්ති වා අනත්තති අනත්තාති වා අසුභෙ අසුභන්ති වා මනසිකාරො, තං තත්ථ බහුලං පවත්තයතො කාමච්ඡන්දො පභීයති. තෙනාහ භගවා - “අත්ථී, භික්ඛවෙ, අසුභන්තිත්තං, තත්ථ යොනියොමනසිකාරබහුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා කාමච්ඡන්දස්ස අනුප්පාදාය උප්පන්නස්ස වා කාමච්ඡන්දස්ස පහානායා”ති (සං. නි. 5.232).

අපිච ඡ ධම්මා කාමච්ඡන්දස්ස පහානාය සංවත්තන්ති අසුභන්තිත්තස්ස උග්ගහො අසුභභාවනානුයොගො ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරතා භොජනෙ මත්තඤ්ඤතා කල්‍යාණමිත්තතා සප්පායකථාති. දසවිධඤ්ඤි අසුභන්තිත්තං උග්ගණ්හන්තස්සාපි කාමච්ඡන්දො පභීයති, භාවෙන්තස්සාපි, ඉන්ද්‍රියෙසු පිහිතද්වාරස්සාපි, චතුත්තං පඤ්චන්තං ආලොපානං ඕකාසෙ සති උදකං පිටිත්වා යාපනසීලතාය භොජනෙ මත්තඤ්ඤනොපි. තෙනෙනං වුත්තං -

“චත්තාරො පඤ්ච ආලොපෙ, අභුත්වා උදකං පිචෙ;

අලං ඵාසුචිහාරාය, පහිත්තස්ස භික්ඛුනො”ති. (ථෙරගා. 983);

අසුභකම්මිකතිස්සත්ථෙරසදියෙ අසුභභාවනාරතෙ කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවන්තස්සාපි කාමච්ඡන්දො පභීයති, යානනිසජ්ජාදීසු දසඅසුභන්තිස්සිතසප්පායකථායපි පභීයති. තෙන වුත්තං “ඡ ධම්මා කාමච්ඡන්දස්ස පහානාය සංවත්තන්ති”ති. ඉමෙහි පන ඡහි ධම්මෙහි පහිනස්ස කාමච්ඡන්දස්ස අරහත්තමග්ගෙන ආයතිං අනුප්පාදො හොතිති පජානාති.

පටිසනිම්මිතෙ අයොනියොමනසිකාරන්න පන ඛ්‍යාපාදස්ස උප්පාදො හොති. තත්ථ පටිසමිපි පටිසනිම්මිතං, පටිසාරම්මණමිපි පටිසනිම්මිතං. අයොනියොමනසිකාරො සබ්බත්ථ ඵකලක්ඛණොව. තං තස්මිං නිමිත්තෙ බහුලං පවත්තයතො ඛ්‍යාපාදො උප්පජ්ජති. තෙනාහ භගවා - “අත්ථී, භික්ඛවෙ, පටිසනිම්මිතං, තත්ථ අයොනියොමනසිකාරබහුලීකාරො,

අයමාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා බ්‍යාපාදස්ස උප්පාදාය උප්පන්නස්ස වා බ්‍යාපාදස්ස භියොභාවාය වෙසුල්ලායා’’ති (සං. නි. 5.232).

මෙත්තාය පන වෙනොවිමුත්තියා යොනිසොමනසිකාරන්නස්ස පහානං හොති. තත්ථ තත්ථ “මෙත්තා’’ති චුත්තෙ අප්පනාපි උපවාරොපි වට්ඨති. “වෙනොවිමුත්ති’’ති අප්පනාව. යොනිසොමනසිකාරො චුත්තලක්ඛණොව. තං තත්ථ බහුලං පවත්තයතො බ්‍යාපාදො පභියති. තෙනාහ භගවා – “අත්ථි, භික්ඛවෙ, මෙත්තා වෙනොවිමුත්ති, තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලිකාරො, අයමාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා බ්‍යාපාදස්ස අනුප්පාදාය උප්පන්නස්ස වා බ්‍යාපාදස්ස පහානායා’’ති (සං. නි. 5.232).

අපිව ඡ ධම්මා බ්‍යාපාදස්ස පහානාය සංවත්තන්ති මෙත්තානිමිත්තස්ස උග්ගහො මෙත්තාභාවනානුයොගො කම්මස්සකතාපච්චවෙක්ඛණා පටිසඬ්ඛානබහුතා කල්‍යාණමිත්තතා සප්පායකථාති. ඔධිසකඅනොධිසකදිසාඵරණානඤ්ඨි අඤ්ඤතරවසෙන මෙත්තං උග්ගණ්හන්තස්සාපි බ්‍යාපාදො පභියති, ඔධිසො අනොධිසො දිසාඵරණවසෙන මෙත්තං භාවෙන්තස්සාපි. “ත්ථං එතස්ස කුද්ධො කිං කරිස්සසි, කිමස්ස සීලාදීනි නාසෙතුං සක්ඛිස්සසි, නනු ත්ථං අත්තනො කම්මෙන ආගන්ත්වා අත්තනො කම්මෙනෙව ගම්ස්සසි, පරස්ස කුප්ඤ්ඤානං නාම විතච්චිතඬ්ඛාර-තත්තඅයසලාක-ගුථාදීනි ගහෙන්වා පරං පහරිතුකාමතාසදිසං හොති. එසොපි තච කුද්ධො කිං කරිස්සති, කිං තෙ සීලාදීනි විනාසෙතුං සක්ඛිස්සති, එස අත්තනො කම්මෙනෙව ආගන්ත්වා අත්තනො කම්මෙන ගම්ස්සති, අප්පට්ච්ඡිතපහෙණකං විය පටිවාතං ඛිත්තරජොමුට්ඨි විය ව එතස්සෙවෙස කොධො මත්ථකෙ පතිස්සති’’ති එවං අත්තනො ව පරස්ස ව කම්මස්සකතං පච්චවෙක්ඛතොපි, උභයකම්මස්සකතං පච්චවෙක්ඛිත්වා පටිසඬ්ඛානෙ ධීතස්සාපි, අස්සගුත්තත්ථෙරසදිසෙ මෙත්තාභාවනාරතෙ කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවන්තස්සාපි බ්‍යාපාදො පභියති. යානනිසප්පාදිසු මෙත්තානිස්සිතසප්පායකථායපි පභියති. තෙන චුත්තං “ඡ ධම්මා බ්‍යාපාදස්ස පහානාය සංවත්තන්ති’’ති. ඉමෙහි පන ඡහි ධම්මෙහි පභීතස්ස බ්‍යාපාදස්ස අනාගාමිමග්ගෙන ආයතිං අනුප්පාදො හොතීති පජානාති.

අරතිආදිසු අයොනිසොමනසිකාරෙන ටීනමිද්ධස්ස උප්පාදො හොති. අරති නාම උක්කණ්ඨිතා. තන්දි නාම කායාලසියතා. විජම්භිතා නාම කායවිනාමනා. භත්තසම්මදො නාම භත්තමුච්ඡා භත්තපරිලාභො. වෙනසො ලීනත්තං නාම විත්තස්ස ලීනාකාරො. ඉමෙසු අරතිආදිසු අයොනිසොමනසිකාරං බහුලං පවත්තයතො ටීනමිද්ධං උප්පජ්ජති. තෙනාහ – “අත්ථි, භික්ඛවෙ, අරති තන්දි විජම්භිතා භත්තසම්මදො වෙනසො ලීනත්තං, තත්ථ

අයොනිසොමනසිකාරඛහුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා ටීනමිද්ධස්ස උප්පාදාය උප්පන්නස්ස වා ටීනමිද්ධස්ස භියොයාභාවාය වෙසුල්ලායා”ති (සං. නි. 5.232).

ආරම්භධාතුආදීසු පන යොනිසොමනසිකාරොනස්ස පහානං හොති. ආරම්භධාතු නාම පටිමාරම්භවීරියං. නික්කමධාතු නාම කොසජ්ජතො නික්ඛන්තතාය තතො ඛලවතරං. පරක්කමධාතු නාම පරං පරං යානං අක්කමනතො තතොපි ඛලවතරං. ඉමස්මිං තිප්පහෙදෙ වීරියෙ යොනිසොමනසිකාරං ඛහුලං පවත්තයතො ටීනමිද්ධං පභියති. තෙනාහ – “අත්ථි, භික්ඛවෙ, ආරම්භධාතු නික්කමධාතු පරක්කමධාතු, තත්ථ යොනිසොමනසිකාරඛහුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා ටීනමිද්ධස්ස අනුප්පාදාය උප්පන්නස්ස වා ටීනමිද්ධස්ස පහානායා”ති (සං. නි. 5.232).

අපිව ඡ ධම්මා ටීනමිද්ධස්ස පහානාය සංවත්තන්ති, අතිභොජනෙ නිමිත්තග්ගාහො ඉරියාපට්ඨපරිවත්තනතා ආලොකසඤ්ඤාමනසිකාරො අබ්භොකාසවාසො කල්‍යාණමිත්තතා සප්පායකථාති. ආහරහත්ථකතත්‍රවට්ඨකඅලංසාටකකාකමාසකභුත්තවමිතකභොජනං. භුඤ්ජිත්වා රත්තිට්ඨානෙ දිවාට්ඨානෙ නිසින්තස්ස හි සමණධම්මං කරොතො ටීනමිද්ධං මහාහත්ථි විය ඔත්ථරන්තං ආගච්ඡති. චතුපඤ්චආලොපඝකාසං පන යපෙත්වා පාතියං පිටිත්වා යාපනසීලස්ස භික්ඛුනො තං න හොතිති එවං අතිභොජනෙ නිමිත්තං ගණ්හන්තස්සාපි ටීනමිද්ධං පභියති. යස්මිං ඉරියාපට්ඨෙ ටීනමිද්ධං ඔක්කමති, තතො අඤ්ඤං පරිවත්තෙන්තස්සාපි, රත්තිං චන්දාලොකදීපාලොකඋක්කාලොකෙ දිවා සූරියාලොකං මනසිකරොන්තස්සාපි, අබ්භොකාසෙ වසන්තස්සාපි, මහාකස්සපත්ථෙරසදීසෙ පහිනටීනමිද්ධෙ කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවන්තස්සාපි ටීනමිද්ධං පභියති. යානනිසජ්ජාදීසු ධුතඬගනිස්සිතසප්පායකථායපි පභියති. තෙන චුත්තං “ඡ ධම්මා ටීනමිද්ධස්ස පහානාය සංවත්තන්ති”ති. ඉමෙහි පන ඡහි ධම්මෙහි පහිනස්ස ටීනමිද්ධස්ස අරහත්තමග්ගෙන ආයතිං අනුප්පාදො හොතීති පජානාති.

චෙතසො අවුපසමෙ අයොනිසොමනසිකාරොන උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස උප්පාදො හොති. අවුපසමො නාම අවුපසන්නාකාරො. උද්ධච්චකුක්කුච්චමෙචෙනං අත්ථතො. තත්ථ අයොනිසොමනසිකාරං ඛහුලං පවත්තයතො උද්ධච්චකුක්කුච්චං උප්පජ්ජති. තෙනාහ “අත්ථි, භික්ඛවෙ, චෙතසො අවුපසමො, තත්ථ අයොනිසොමනසිකාරඛහුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස උප්පාදාය උප්පන්නස්ස වා උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස භියොයාභාවාය වෙසුල්ලායා”ති (සං. නි. 5.232).

සමාධිසඬ්ඛාතෙ පන චෙතසො වූපසමෙ යොනිසොමනසිකාරොනස්ස පහානං හොති. තෙනාහ - “අත්ථී, භික්ඛවෙ, චෙතසො වූපසමො, තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබ්භුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස අනුප්පාදාය උප්පන්නස්ස වා උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස පහානායා”ති (සං. නි. 5.232).

අපිව ඡ ධම්මා උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස පහානාය සංවත්තන්ති බ්භුස්සුතතා පරිපුච්ඡකතා විනයෙ පකතඤ්ඤතා වුද්ධසෙවිතා කල්‍යාණමිත්තතා සප්පායකථාති. බාහුසච්චෙනපි හි එකං වා ද්වෙ වා තයො වා චත්තාරො වා පඤ්ච වා නිකායෙ පාළිවසෙන ච අත්ථවසෙන ච උග්ගණ්හන්තස්සාපි උද්ධච්චකුක්කුච්චං පභීයති. කප්පියාකප්පියපරිපුච්ඡාබ්භුලස්සාපි, විනයපඤ්ඤත්තියං විණ්ණවසිභාවතාය පකතඤ්ඤනොපි, වුද්ධෙ මහල්ලකත්ථෙරෙ උපසඬ්ඛමන්තස්සාපි, උපාලිත්ථෙරසදිසෙ විනයධරෙ කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවන්තස්සාපි උද්ධච්චකුක්කුච්චං පභීයති. යානනිසජ්ජාදීසු කප්පියාකප්පියනිස්සිතසප්පායකථායපි පභීයති. තෙන වුත්තං - “ඡ ධම්මා උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස පහානාය සංවත්තන්ති”ති. ඉමෙහි පන ඡහි ධම්මෙහි පභීතෙ උද්ධච්චකුක්කුච්චෙ උද්ධච්චස්ස අරහත්තමග්ගෙන කුක්කුච්චස්ස අනාගාමීමග්ගෙන ආයතිං අනුප්පාදො හොතීති පජානාති.

විචිකිච්ඡාට්ඨානීයෙසු ධම්මෙසු අයොනිසොමනසිකාරොන විචිකිච්ඡාය උප්පාදො හොති. විචිකිච්ඡාට්ඨානීයා ධම්මා නාම පුනප්පුනං විචිකිච්ඡාය කාරණත්තා විචිකිච්ඡාව. තත්ථ අයොනිසොමනසිකාරං බ්භුලං පචත්තයතො විචිකිච්ඡා උප්පජ්ජති. තෙනාහ - “අත්ථී, භික්ඛවෙ, විචිකිච්ඡාට්ඨානීයා ධම්මා, තත්ථ අයොනිසොමනසිකාරබ්භුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්නාය වා විචිකිච්ඡාය උප්පාදාය උප්පන්නාය වා විචිකිච්ඡාය හියොයාභාවාය වෙසුල්ලායා”ති (සං. නි. 5.232).

කුසලාදීසු ධම්මෙසු යොනිසොමනසිකාරොන පනස්සා පහානං හොති. තෙනාහ - “අත්ථී, භික්ඛවෙ, කුසලාකුසලා ධම්මා සාවජ්ජානවජ්ජා ධම්මා සෙවිතබ්බාසෙවිතබ්බා ධම්මා භීතප්පණීතා ධම්මා කණ්හසුක්කසප්පට්ඨාගා ධම්මා, තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබ්භුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්නාය වා විචිකිච්ඡාය අනුප්පාදාය උප්පන්නාය වා විචිකිච්ඡාය පහානායා”ති (සං. නි. 5.232).

අපිව ඡ ධම්මා විචිකිච්ඡාය පහානාය සංවත්තන්ති බ්භුස්සුතතා පරිපුච්ඡකතා විනයෙ පකතඤ්ඤතා අධිමොක්ඛබ්භුලතා කල්‍යාණමිත්තතා සප්පායකථාති. බාහුසච්චෙනපි හි එකං වා...පෙ.... පඤ්ච වා නිකායෙ පාළිවසෙන

අත්ථවසෙන ව උග්ගණ්හන්තස්සාපි විචිකිච්ඡා පහියති. තිණ රතනානි ආරබ්භ පරිපූච්ඡාබ්‍රලස්සාපි, විනයෙ විණ්ණවසිභාවස්සාපි, තිසු රතනෙසු ඔකප්පනියසද්ධාසඬ්ඛාතඅධිමොක්ඛබ්‍රලස්සාපි, සද්ධාධිමුත්තෙ වක්කලිත්ථෙරසදිසෙ කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවත්තස්සාපි විචිකිච්ඡා පහියති. යානනිසප්පාදිසු තිණ්ණං රතනානං ගුණනිස්සිතසප්පායකථායපි පහියති. තෙන වුත්තං - “ඡ ධම්මා විචිකිච්ඡාය පහානාය සංවත්තන්ති”ති. ඉමෙහි පන ඡහි ධම්මෙහි පහිනාය විචිකිච්ඡාය සොතාපත්තිමග්ගෙන ආයතිං අනුප්පාදො හොතිති පජානාති.

ඉති අප්ඤ්ඤාත්තං වාති එවං පඤ්චනීවරණපරිග්ගහණෙන අත්තනො වා ධම්මෙසු, පරස්ස වා ධම්මෙසු, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සි විහරති. සමුදයවයා පනෙත්ථ සුභනිමිත්ත අසුභනිමිත්තාදිසු අයොනියොමනසිකාරයොනියොමනසිකාරවසෙන පඤ්චසු නීවරණෙසු වුත්තනයෙන නිහරිතබ්බා. ඉතො පරං වුත්තනයමෙව.

කෙවලඤ්ඤි ඉධ නීවරණපරිග්ගහනිකා සති දුක්ඛසච්චන්ති එවං යොජනං කත්වා නීවරණපරිග්ගහකස්ස භික්ඛුනො නියානමුඛං වෙදිතබ්බං. සෙසං තාදිසමෙවාති.

නීවරණපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

බන්ධපබ්බවණ්ණනා

116. එවං පඤ්චනීවරණවසෙන ධම්මානුපස්සනං විහජිත්වා ඉදානි පඤ්චක්ඛන්ධවසෙන විහජිතුං සුත වපරන්තිආදිමාහ. තත්ථ පඤ්චසු උපාදානක්ඛන්ධෙසුති උපාදානස්ස බන්ධා උපාදානක්ඛන්ධා, උපාදානස්ස පච්චයභූතා ධම්මපුඤ්ජා ධම්මරාසයොති අත්ථො. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො. විත්ථාරතො පන බන්ධකථා විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තා. ඉති රූපන්ති “ඉදං රූපං, එත්තකං රූපං, න ඉතො පරං රූපං අත්ථී”ති සභාවතො රූපං පජානාති. වෙදනාදිසුපි එසෙව නයො. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො. විත්ථාරෙන පන රූපාදීනි විසුද්ධිමග්ගෙ බන්ධකථායමෙව වුත්තාති. ඉති රූපස්ස සමුදයොති එවං අවිජ්ජාසමුදයාදිවසෙන පඤ්චභාකාරෙහි රූපස්ස සමුදයො. ඉති රූපස්ස අත්ථඬ්ගමොති එවං අවිජ්ජානිරොධාදිවසෙන පඤ්චභාකාරෙහි රූපස්ස අත්ථඬ්ගමො, වෙදනාදිසුපි එසෙව නයො. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො. විත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගෙ උදයබ්බයඤ්ඤාණකථායං වුත්තො.

ඉති අප්ඤ්ඤාත්තං වාති එවං පඤ්චක්ඛන්ධපරිග්ගහණෙන අත්තනො වා ධම්මෙසු, පරස්ස වා ධම්මෙසු, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස

ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සි විහරති. සමුදයවයා පනෙත්ථ “අවිජ්ජාසමුදයා රූපසමුදයො”තිආදීනං (පටි. ම. 1.50) පඤ්චස්ස ඛන්ධෙස්ස චුත්තානං පඤ්ඤාසාය ලක්ඛණානං වසෙන නිහරිතබ්බා. ඉතො පරං චුත්තනයමෙව.

කෙවලඤ්ඤි ඉධ ඛන්ධපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චන්ති එවං යොජනං කත්වා ඛන්ධපරිග්ගාහකස්ස හික්ඛුනො නියානාමුඛං වෙදිතබ්බං. සෙසං තාදිසමෙවාති.

ඛන්ධපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ආයතනපබ්බවණ්ණනා

117. එවං පඤ්චක්ඛන්ධවසෙන ධම්මානුපස්සනං විහජ්ත්වා ඉදානි ආයතනවසෙන විහජතුං පුන වපරන්තිආදිමාහ. තත්ථ ඡස්ස අජ්ඣත්තිකබාහිරෙස්ස ආයතනෙස්සති චක්ඛු සොතං සානං ජීවිහා කායො මනොති ඉමෙසු ඡස්ස අජ්ඣත්තිකෙස්ස රූපං සද්දො ගන්ධො රසො ඵොට්ඨබ්බො ධම්මාති ඉමෙසු ඡස්ස බාහිරෙස්ස. චක්ඛුං ච පජානාතීති චක්ඛුපසාදං යාථාචසරසලක්ඛණවසෙන පජානාති. රූපෙ ච පජානාතීති බහිද්ධා චතුසමුට්ඨානිකරූපඤ්ච යාථාචසරසලක්ඛණවසෙන පජානාති. යඤ්ච තදුභයං පටිච්ච උප්පජ්ජති සංයොජනන්ති යඤ්ච තං චක්ඛුං චෙව රූපෙ වාති උභයං පටිච්ච කාමරාගසංයොජනං පටිසං-මාන-දිට්ඨි-විචිකිච්ඡා-සීලබ්බතපරාමාස-භවරාග-ඉස්සා-මච්ඡරියාවිජ්ජාසංයොජනන්ති දසවිධං සංයොජනං උප්පජ්ජති, තඤ්ච යාථාචසරසලක්ඛණවසෙන පජානාති.

කථං පනෙතං උප්පජ්ජතීති? චක්ඛුද්ථාරෙ තාව ආපාථගතං ඉට්ඨාරම්මණං කාමස්සාදවසෙන අස්සාදයතො අභිනන්දතො කාමරාගසංයොජනං උප්පජ්ජති. අනිට්ඨාරම්මණං කුජ්ඣතො පටිසංයොජනං උප්පජ්ජති. “ය්‍යෙත්වා මං න කොචි අඤ්ඤො එතං ආරම්මණං විභාවෙතුං සමත්ථො අත්ථී”ති මඤ්ඤතො මානසංයොජනං උප්පජ්ජති. “එතං රූපාරම්මණං නිච්චං ධූව”න්ති ගණ්හතො දිට්ඨිසංයොජනං උප්පජ්ජති. “එතං රූපාරම්මණං සත්තො නු ඛො, සත්තස්ස නු ඛො”ති විචිකිච්ඡතො විචිකිච්ඡාසංයොජනං උප්පජ්ජති. “සම්පත්තිභවෙ වත තො ඉදං සුලභං ජාත”න්ති භවං පත්ථෙත්තස්ස භවරාගසංයොජනං උප්පජ්ජති. “ආයතිම්පි එවරූපං සීලබ්බතං සමාදිශිත්වා සක්කා ලද්ධු”න්ති සීලබ්බතං සමාදියත්තස්ස සීලබ්බතපරාමාසසංයොජනං උප්පජ්ජති. “අහො වත එතං රූපාරම්මණං අඤ්ඤෙ න ලභෙය්‍යු”න්ති උසුයතො ඉස්සාසංයොජනං උප්පජ්ජති. අත්තනා ලද්ධං රූපාරම්මණං අඤ්ඤස්ස මච්ඡරායතො මච්ඡරියසංයොජනං උප්පජ්ජති. සබ්බෙහෙව සහජාතඅඤ්ඤාණවසෙන අවිජ්ජාසංයොජනං උප්පජ්ජති.

යථා ච අනුප්පන්නස්සාති යෙන කාරණෙන අසමුදාවාරවසෙන අනුප්පන්නස්ස තස්ස දසවිධස්සාපි සංයොජනස්ස උප්පාදො හොති, තඤ්ච කාරණං පජානාති. යථා ච උප්පන්නස්සාති අප්පහීනට්ඨෙන පන සමුදාවාරවසෙන චා උප්පන්නස්ස තස්ස දසවිධස්සාපි සංයොජනස්ස යෙන කාරණෙන පහානං හොති, තඤ්ච කාරණං පජානාති. යථා ච පහීනස්සාති තදඛිගවික්ඛම්භනප්පහානවසෙන පහීනස්සාපි තස්ස දසවිධස්ස සංයොජනස්ස යෙන කාරණෙන ආයතිං අනුප්පාදො හොති, තඤ්ච පජානාති. කෙන කාරණෙන පනස්ස ආයතිං අනුප්පාදො හොති? දිට්ඨිවිච්ඡිකිච්ඡාසීලබ්බතපරාමාසඉස්සාමච්ඡරියභෙදස්ස තාව පඤ්චවිධස්ස සංයොජනස්ස සොතාපත්තිමග්ගෙන ආයතිං අනුප්පාදො හොති. කාමරාගපටිසසංයොජනද්වයස්ස ඔළාරිකස්ස සකදාගාමිමග්ගෙන, අණුසහගතස්ස අනාගාමිමග්ගෙන, මානභවරාගාවිජ්ජාසංයොජනත්තයස්ස අරහත්තමග්ගෙන ආයතිං අනුප්පාදො හොති.

සොතඤ්ච පජානාති සද්දෙ චා තිආදීසුපි එසෙව නයො. අපිචෙත්ථ ආයතනකථා විත්ථාරතො විසුද්ධිමග්ගෙ ආයතනනිද්දෙසෙ චුත්තනයෙතෙව චෙදිතබ්බා.

ඉති අජ්ඣත්තං වාති එවං අජ්ඣත්තිකායතනපරිග්ගහණෙන අත්තතො චා ධම්මෙසු, බාහිරායතනපරිග්ගහණෙන පරස්ස චා ධම්මෙසු, කාලෙන චා අත්තතො, කාලෙන චා පරස්ස ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සි විහරති. සමුදයවයා පනෙත්ථ “අවිජ්ජාසමුදයා චක්ඛුසමුදයො”ති රූපායතනස්ස රූපක්ඛන්ධෙ, අරූපායතනෙසු මනායතනස්ස විඤ්ඤාණක්ඛන්ධෙ, ධම්මායතනස්ස සෙසක්ඛන්ධෙසු චුත්තනයෙන නිහරිතබ්බා. ලොකුත්තරධම්මා න ගහෙතබ්බා. ඉතො පරං චුත්තනයමෙව.

කෙවලඤ්භි ඉධ ආයතනපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චන්ති එවං යොජනං කත්වා ආයතනපරිග්ගාහකස්ස භික්ඛුතො නියානමුඛං චෙදිතබ්බං. සෙසං තාදිසමෙවාති.

ආයතනපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

බොජ්ඣංගපබ්බවණ්ණනා

118. එවං ඡ අජ්ඣත්තිකබාහිරායතනවසෙන ධම්මානුපස්සනං විහජිත්වා ඉදානි බොජ්ඣංගවසෙන විහජිතුං පුන චපරන්ති ආදිමාහ. තත්ථ බොජ්ඣංගෙසුති බුජ්ඣනකසත්තස්ස අභිගෙසු. සන්තන්ති පටිලාභවසෙන සංවිජ්ජමානං. සතිසම්බොජ්ඣංගන්ති සතිසඛිබාතං සම්බොජ්ඣංගං. එත්ථ හි සම්බුජ්ඣති ආරද්ධවිපස්සකතො පට්ඨාය යොගාවචරොති සම්බොධි, යාය චා සො

සතිආදිකාය සත්තධම්මසාමග්ගියා සම්බුද්ධාති කිලෙසනිද්දාතො උට්ඨාති,
සච්චාති වා පටිච්ඡෙදාති, සා ධම්මසාමග්ගී සම්බොධි. තස්ස සම්බොධිස්ස,
තස්සා වා සම්බොධියා අභිගන්ති සම්බොද්ධිං. තෙන චුත්තං
“සතිසම්බාතං සම්බොද්ධිං”න්ති. සෙසසම්බොද්ධිගෙසුපි ඉමිනාව
නයෙන වචනත්ථො වෙදිතබ්බො.

අසත්තන්ති අප්පට්ඨාභවසෙන අවිජ්ජමානං. යථා ව අනුප්පන්නස්සාතිආදිසු
පන සතිසම්බොද්ධිගස්ස තාව — “අත්ථි, භික්ඛවෙ,
සතිසම්බොද්ධිගට්ඨානියා ධම්මා, තත්ථ යොනියොමනසිකාරබහුලිකාරො,
අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා සතිසම්බොද්ධිගස්ස උප්පාදාය,
උප්පන්නස්ස වා සතිසම්බොද්ධිගස්ස භියොයාභාවාය වෙපුල්ලාය භාවනාය
පාරිපුරියා සංවත්තති”ති (සං. නි. 5.183) එවං උප්පාදො හොති. තත්ථ සතියෙව
සතිසම්බොද්ධිගට්ඨානියා ධම්මා. යොනියොමනසිකාරො
චුත්තලක්ඛණොයෙව, තං තත්ථ බහුලං පවත්තයතො සතිසම්බොද්ධිගො
උප්පජ්ජති.

අපිච්ච වත්තාරො ධම්මා සතිසම්බොද්ධිගස්ස උප්පාදාය සංවත්තන්ති
සතිසම්පජ්ඣං මුට්ඨස්සතිපුග්ගලපරිවජ්ජනතා
උපට්ඨිතස්සතිපුග්ගලසෙවනතා තදධිමුත්තතාති. අභික්කන්තාදිසු හි සත්තසු
යානෙසු සතිසම්පජ්ඣංඤාන භත්තනික්ඛිත්තකාකසදිසෙ මුට්ඨස්සතිපුග්ගලෙ
පරිවජ්ජනෙන තිස්සදත්තත්ථෙරඅභයත්ථෙරසදිසෙ උපට්ඨිතස්සතිපුග්ගලෙ
සෙවනෙන යානනිසජ්ජාදිසු සතිසමුට්ඨාපනත්ථං
නින්නපොණ්ණපබ්භාරවිත්තතාය ව සතිසම්බොද්ධිගො උප්පජ්ජති. එවං චතුහි
කාරණෙහි උප්පන්නස්ස පනස්ස අරහත්තමග්ගෙන භාවනාපාරිපුරි හොතීති
පජානාති.

ධම්මවිචයසම්බොද්ධිගස්ස පන — “අත්ථි, භික්ඛවෙ, කුසලාකුසලා
ධම්මා...පෙ.... කණ්හසුක්කසප්පට්ඨාගා ධම්මා, තත්ථ
යොනියොමනසිකාරබහුලිකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා
ධම්මවිචයසම්බොද්ධිගස්ස උප්පාදාය, උප්පන්නස්ස වා
ධම්මවිචයසම්බොද්ධිගස්ස භියොයාභාවාය වෙපුල්ලාය භාවනාය පාරිපුරියා
සංවත්තති”ති (සං. නි. 5.232) එවං උප්පාදො හොති.

අපිච්ච සත්ත ධම්මා ධම්මවිචයසම්බොද්ධිගස්ස උප්පාදාය සංවත්තන්ති
පරිපුච්ඡකතා වත්ථුච්ඡෙදකිරියා ඉන්ද්‍රියසමත්තපට්පාදනා
දුප්පජ්ඣපුග්ගලපරිවජ්ජනා පඤ්ඤවත්තපුග්ගලසෙවනා
ගම්භිරඤාණවරියපච්චවෙක්ඛණා තදධිමුත්තතාති. තත්ථ පරිපුච්ඡකතාති

බන්ධනාගාරආයතන ඉන්ද්‍රිය බල බොජ් කඩි ගමගේ ගඩි ගකඩා නඩි ගස මට්ට්ට් පස්සනානං
අත්ටසන් නිස්සිත පරිපුච්ඡා බහුලතා.

වත්පුට්‍රවිසදකිරියාති අප්‍රකාශිතකරානං වත්පුතං විසදනාවකරණං. යදා හිස්ස කෙසනබලොමා අතිදීඝා හොන්ති, සරීරං වා උස්සන්තදොසඤ්චෙව සෙදමලමක්ඛිතඤ්ච, තදා අප්‍රකාශිතකං වත්පු අවිසදං හොති අපරිසුද්ධං. යදා පන චීවරං ජිණ්ණං කිලිට්ඨං දුග්ගන්ධං හොති, සෙනාසනං වා උක්ලාපං, තදා බාහිරං වත්පු අවිසදං හොති අපරිසුද්ධං. තස්මා කෙසාදිවිජෙදාපනෙන උද්ධංචිරෙවනඅධොචිරෙවනාදීහි සරීරසල්ලහුකනාවකරණෙන උච්ඡාදනන්භාපනෙන ච අප්‍රකාශිතකං වත්පු විසදං කාතබ්බං.

සුවිකම්මධොවනරජනපරිභණ්ඩකරණාදීහි බාහිරං වත්ථු විසදං කාතබ්බං.
එතස්මිඤ්ඤි අජ්ඣන්තිකබාහිරෙ වත්ථුස්මිං අවිසදෙ උප්පන්නෙනසු
චිත්තචේතසිකෙසු ඤාණමිපි අපරිසුද්ධං හොති, අපරිසුද්ධානි
දීපකපල්ලකචට්ටිනෙලානි නිස්සාය උප්පන්නදීපසිබාය ඔභාසො විය. විසදෙ
පන අජ්ඣන්තිකබාහිරෙ වත්ථුමිහි උප්පන්නෙනසු චිත්තචේතසිකෙසු ඤාණමිපි
විසදං හොති, පරිසුද්ධානි දීපකපල්ලකචට්ටිනෙලානි නිස්සාය
උප්පන්නදීපසිබාය ඔභාසො විය. තෙන වුත්තං - “වත්ථුවිසදකිරියා
ධම්මවිවයසම්බෝජ්ඣක්ඛගස්ස උප්පාදාය සංවත්තති”ති.

ඉන්ද්‍රියසමත්තපටිපාදනා නාම සද්ධාදීනං ඉන්ද්‍රියානං සමභාවකරණං. සචෙ
 හිස්ස සද්ධිත්තද්‍රියං බලවං හොති, ඉතරානි මන්දානි. තතො වීරිශිත්තද්‍රියං
 පග්ගහකිච්චං, සතිත්තද්‍රියං උපට්ඨානකිච්චං, සමාධිත්තද්‍රියං අවික්ඛෙපකිච්චං,
 පඤ්ඤිත්තද්‍රියං දස්සනකිච්චං කාතුං න සක්කොති. තස්මා තං
 ධම්මසභාවපච්චවෙක්ඛණෙන වා යථා වා මනසිකරොතො බලවං ජාතං, තථා
 අමනසිකාරෙන භාපෙතබ්බං. චක්කලිත්ථෙරස්ස චත්ථු වෙන්ථ නිදස්සනං.
 සචෙ පන වීරිශිත්තද්‍රියං බලවං හොති, අථ නෙව සද්ධිත්තද්‍රියං අධිමොක්ඛකිච්චං
 කාතුං සක්කොති, න ඉතරානි ඉතරකිච්චහෙදං. තස්මා තං පස්සද්ධාදිභාවනාය
 භාපෙතබ්බං. තත්‍රාපි සොණත්ථෙරස්ස චත්ථු දස්සෙතබ්බං. එවං සෙසෙසුපි
 එකස්ස බලවභාවෙ සති ඉතරෙසං අත්තතො කිච්චෙසු අසමත්ථතා වෙදිතබ්බා.

විසෙසතො පනෙත්ථ සද්ධාපඤ්ඤානං සමාධිවීරියානං ච සමතං පසංසන්ති.
 බලවසද්ධො හි මන්දපඤ්ඤො මුධාපසන්තො හොති, අවත්ථුස්මිං පසිදති.
 බලවපඤ්ඤො මන්දසද්ධො කෙරාට්ඨකපක්ඛං භජති. භෙසජ්ජසමුට්ඨිතො විය
 රොගො අතෙකිච්ඡො හොති. චිත්තූප්පාදමත්තෙනෙව කුසලං හොතීති
 අතිධාවිත්වා දානාදීනි අකරොන්තො නිරයෙ උප්පජ්ජති. උභින්නං සමතාය
 වත්ථුස්මිංයෙව පසිදති. බලවසමාධිං පන මන්දවීරියං සමාධිස්ස

කොසජ්ජපක්ඛත්තා කොසජ්ජං අධිභවති. බලවචිරියං මන්දසමාධිං වීරියස්ස උද්ධච්චපක්ඛත්තා උද්ධච්චං අධිභවති. සමාධි පන වීරියෙන සංයොජ්ඣතො කොසජ්ජෙ පතිතුං න ලහති. වීරියං සමාධිනා සංයොජ්ඣතං උද්ධච්චෙ පතිතුං න ලහති. තස්මා තදුභයං සමං කාතබ්බං. උභයසමතාය හි අප්පනා භොති.

අපිච සමාධිකම්මිකස්ස බලවතීපි සද්ධා වට්ටති. එවං සද්දහන්තො ඔකප්පෙන්නො අප්පනං පාපුණ්ණස්සති. සමාධිපඤ්ඤාසු පන සමාධිකම්මිකස්ස එකග්ගතා බලවතී වට්ටති, එවඤ්ඤි සො අප්පනං පාපුණාති. විපස්සනාකම්මිකස්ස පඤ්ඤා බලවතී වට්ටති, එවඤ්ඤි සො ලක්ඛණප්පට්ඨෙධං පාපුණාති. උභින්නං පන සමතායපි අප්පනා භොතියෙව. සති පන සබ්බත්ථ බලවතී වට්ටති. සති හි චිත්තං උද්ධච්චපක්ඛිකානං සද්ධාවීරියපඤ්ඤානං වසෙන උද්ධච්චපාතතො, කොසජ්ජපක්ඛිකෙන ච සමාධිනා කොසජ්ජපාතතො රක්ඛති. තස්මා සා ලොණධූපනං විය සබ්බබ්බාසද්දනෙසු සබ්බකම්මිකඅමච්චො විය ච සබ්බරාජකීච්චෙසු සබ්බත්ථ ඉච්ඡිතබ්බා. තෙනාහ – “සති ච පන සබ්බත්ථිකා චුත්තා භගවතා. කිං කාරණා? චිත්තඤ්ඤි සති පටිසරණං, ආරක්ඛපච්චුපට්ඨානා ච සති, න ච විනා සතියා චිත්තස්ස පග්ගහනිග්ගහො භොති” ති.

දුප්පඤ්ඤාපුග්ගලපරිවජ්ජනා නාම බන්ධාදිහෙදෙ අනොගාල්භපඤ්ඤානං දුම්මෙධපුග්ගලානං ආරකාව පරිවජ්ජනං. පඤ්ඤවත්තපුග්ගලසෙවනා නාම සමපඤ්ඤාසලක්ඛණපරිග්ගාහිකාය උදයබ්බයපඤ්ඤාය සමන්තාගතපුග්ගලසෙවනා. ගම්භීරඤ්ඤාණවරියපච්චවෙක්ඛණා නාම ගම්භීරෙසු බන්ධාදීසු පවත්තාය ගම්භීරපඤ්ඤාය පහෙදපච්චවෙක්ඛණා. තදධිචුත්තතා නාම යානනිසජ්ජාදීසු ධම්මච්චයසම්බොජ්ඣකිංසමුට්ඨාපනත්ථං නින්තපොණපබ්භාරචිත්තතා. එවං උප්පන්නස්ස පනස්ස අරහත්තමග්ගෙන භාවනාපාරිපූරී භොතීති පජානාති.

වීරියසම්බොජ්ඣකිංසස්ස – “අත්ථි, හික්ඛවෙ, ආරබ්භධාතු නික්කමධාතු පරක්කමධාතු, තත්ථ යොනිසො මනසිකාරබ්බුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස චා වීරියසම්බොජ්ඣකිංසස්ස උප්පාදාය, උප්පන්නස්ස චා වීරියසම්බොජ්ඣකිංසස්ස හියොයාභාවාය වෙසුල්ලාය භාවනාය පාරිපූරියා සංවත්තති” ති (සං. නි. 5.232) එවං උප්පාදො භොති.

අපිච එකාදස ධම්මා වීරියසම්බොජ්ඣකිංසස්ස උප්පාදාය සංවත්තන්ති අපායභයපච්චවෙක්ඛණතා ආනිසංසදස්සාවිතා ගමනවීථිපච්චවෙක්ඛණතා පිණ්ඩපාතාපවායනතා දායජ්ජමහත්තපච්චවෙක්ඛණතා සත්ථුමහත්තපච්චවෙක්ඛණතා ජාතිමහත්තපච්චවෙක්ඛණතා

සබ්බන්තොර්මහත්තපච්චවෙක්ඛණතා

කුසිත්තපුග්ගලපරිවජ්ජනතා

ආරද්ධවීරියපුග්ගලසෙවනතා තදධිමුත්තතාති.

තත්ථ නිරයෙසු පඤ්චවිධඛන්ධනකම්මකාරණතො පට්ඨාය මහාදුක්ඛං අනුභවනකාලෙපි, තිරච්ඡානායොනියං ජාලක්ඛිපකුමීනාදීහි ගහිතකාලෙපි, පාපනකණ්ටකාදිජ්ජහාරතුන්තස්ස පන සකටවාහනාදිකාලෙපි, පෙත්තිවිසයෙ අනෙකානිපි වස්සසහස්සානි එකං බුද්ධන්තරම්පි බුද්ධිපාසාහි ආතුරිතකාලෙපි, කාලකඤ්ජිකඅසුරෙසු සට්ඨිහත්ථඅසීතිහත්ථජ්ජමාණෙන අට්ඨිවම්මමත්තෙනෙව අත්තභාවෙන වාතාතපාදිදුක්ඛානුභවනකාලෙපි න සක්කා වීරියසම්බොජ්ඣකඛිගං උජ්ජාදෙතුං. අයමෙව තෙ හික්ඛු කාලො වීරියකරණායාති එවං අපායහයං පච්චවෙක්ඛන්තස්සාපි වීරියසම්බොජ්ඣකඛිගො උජ්ජජ්ජති.

“න සක්කා කුසිත්තෙන නවලොකුත්තරධම්මං ලද්ධුං, ආරද්ධවීරියෙනෙව සක්කා අයමානිසංසො වීරියස්සා”ති එවං ආනිසංසදස්සාවිනොපි උජ්ජජ්ජති. “සබ්බබුද්ධපච්චෙකබුද්ධමහාසාවකෙහි තෙ ගතමග්ගො ගන්තබ්බො, සො ච න සක්කා කුසිත්තෙන ගන්තු”න්ති එවං ගමනවිටී. පච්චවෙක්ඛන්තස්සාපි උජ්ජජ්ජති. “යෙ තං පිණ්ඩපාතාදීහි උපට්ඨහන්ති, ඉමෙ තෙ මනුස්සා නෙව ඤාතකා, න දාසකම්මකරා, නාපි ‘තං නිස්සාය ජීවිස්සාමා’ති තෙ පණීතානි පිණ්ඩපාතාදීනි දෙන්ති, අථ බො අත්තනො කාරානං මහජ්ජලතං පච්චාසීසමානා දෙන්ති, සත්ථාරාපි ‘අයං ඉමෙ පච්චයෙ පරිභුඤ්ජිත්වා කායදළ්භිබ්බුලො සුඛං විහරිස්සති’ති න එවං සම්පස්සතා තුය්හං පච්චයා අනුඤ්ඤාතා, අථ බො ‘අයං ඉමෙ පරිභුඤ්ජමානො සමණධම්මං කත්වා වට්ටදුක්ඛතො මුච්චිස්සති’ති තෙ පච්චයා අනුඤ්ඤාතා, සො දානි ත්වං කුසිත්තො විහරන්තො න තං පිණ්ඩං අපවායිස්සසි, ආරද්ධවීරියස්සෙව හි පිණ්ඩපාතාපවායනං නාම භොති”ති එවං පිණ්ඩපාතාපවායනං පච්චවෙක්ඛන්තස්සාපි උජ්ජජ්ජති මහාමිත්තත්ථෙරස්ස විය.

ථෙරො කිර කස්සකලෙණෙ නාම පටිවසති. තස්ස ච ගොවරගාමෙ එකා මහාඋපාසිකා ථෙරං පුත්තං කත්වා පටිජග්ගති. සා එකදිවසං අරඤ්ඤං ගච්ඡන්ති ධීතරං ආහ – “අම්ම අසුකස්මිං යානෙ පුරාණතණ්ඩුලා, අසුකස්මිං බීරං, අසුකස්මිං සජ්ජි, අසුකස්මිං ඵාණිතං, තච භාතිකස්ස අයාමිත්තස්ස ආගතකාලෙ හත්තං පචිත්වා බීරසජ්ජිඵාණිතෙහි සද්ධිං දෙහි, ත්වං ච භුඤ්ජෙය්‍යාසි, අහං පන හියොයා පක්කං පාරිවාසිකහත්තං කඤ්ජිකෙන භුත්තාමිහී”ති. දිවා කිං භුඤ්ජිස්සසි අම්මාති? සාකපණ්ණං පක්ඛිපිත්වා කණතණ්ඩුලෙහි අම්බිලයාගුං පචිත්වා යපෙහි අම්මාති.

ථෙරො චීවරං පාරුපිත්වා පත්තං නීහරන්තොව තං සද්දං සුත්වා අත්තානං ඔවදි
 – “මහාඋපාසිකා කිර කඤ්ඡියෙන පාරිවාසිකභත්තං භුඤ්ඡී, දිවාපි
 කණුපණ්ණම්බිලයාගුං භුඤ්ඡීස්සති, තුය්හං අත්ථාය පන පුරාණතණ්ඩුලාදීනි
 ආවික්ඛති, තං නිස්සාය බො පනෙසා නෙව බෙත්තං න වත්ථුං න භත්තං න
 වත්ථං පච්චාසිසති, තිස්සො පන සම්පත්තියො පත්ථයමානා දෙනි, ත්වං
 එතිස්සා තා සම්පත්තියො දාතුං සක්ඛිස්සසි න සක්ඛිස්සසීති, අයං බො පන
 පිණ්ඩපාතො තයා සරාගෙන සදොසෙන සමොහෙන න සක්කා ගණ්හිතුන්ති
 පත්තං ථවිකාය පක්ඛිපිත්වා ගණ්ඨිකං මුඤ්චිත්වා නිවත්තිත්වා
 කස්සකලෙණමෙව ගන්ත්වා පත්තං හෙට්ඨාමඤ්චෙ චීවරං චීවරවංසෙ
 ය්පෙත්වා අරහත්තං අපාපුණිත්වා න නික්ඛම්ස්සාමී”ති චීරියං අධිට්ඨහිත්වා
 නිසීදි. දීඝරත්තං අප්පමත්තො හුත්වා නිවුත්ථහික්ඛු විපස්සනං වඩ්ඨෙත්වා
 පුරෙහත්තමෙව අරහත්තං පත්වා විකසිතං විය පදුමං මහාඛණ්ණාසවො සිතං
 කරොන්තොව නික්ඛමී. ලෙණද්වාරෙ රුක්ඛමිහි අධිවත්ථා දෙවතා –

“නමො තෙ පුරිසාජඤ්ඤ, නමො තෙ පුරිසුත්තම;

යස්ස තෙ ආසවා ඛණ්ණා, දක්ඛිණෙය්‍යාසි මාරිසා”ති. –

එවං උදානං උදානෙන්වා “හත්තෙ, පිණ්ඩාය පච්චියානං තුම්භාදිසානං
 අරහත්තානං හික්ඛං දත්වා මහල්ලකිත්ථියො දුක්ඛා මුච්චිස්සන්ති”ති ආහ.

ථෙරො උට්ඨහිත්වා ද්වාරං විවරිත්වා කාලං ඔලොකෙන්තො පාතොයෙවාති
 ඤත්වා පත්තචීවරමාදාය ගාමං පාවිසි. දාරිකාපි භත්තං සම්පාදෙන්වා “ඉදානි
 මෙ භාතා ආගමිස්සති, ඉදානි ආගමිස්සති”ති ද්වාරං ඔලොකයමානා නිසීදි. සා
 ථෙරෙ සරද්වාරං සම්පත්තෙ පත්තං ගහෙන්වා සප්පිඨාණිතයොජ්ඣස්ස
 බීරපිණ්ඩපාතස්ස පුරෙත්වා හත්ථෙ ය්පෙසි. ථෙරො “සුඛං හොතු”ති
 අනුමොදනං කත්වා පක්කාමී. සාපි තං ඔලොකයමානාව අට්ඨාසි. ථෙරස්ස හි
 තදා අතිවිය පරිසුද්ධො ඡච්චණ්ණො අහොසි, විප්පසන්නානි ඉන්ද්‍රියානි, මුඛං
 ඛන්ධනා පමුත්තතාලපක්කං විය අතිවිය විරොචිත්ථං. මහාඋපාසිකා අරඤ්ඤා
 ආගන්ත්වා “කිං අම්ම, භාතිකො තෙ ආගතො”ති පුච්ඡී. සා සබ්බං තං පවත්තිං
 ආරොචෙසි. සා උපාසිකා “අප්ප මෙ පුත්තස්ස පබ්බජිතකිච්චං මත්ථකං
 පත්ත”න්ති ඤත්වා “අහිරමති තෙ අම්ම භාතා බුද්ධසාසනෙ න
 උක්කණ්ඨති”ති ආහ.

“මහත්තං බො පනෙතං සත්ථු දායජ්ජං, යදිදං සත්තඅරියධනං නාම, තං න
 සක්කා කුසිතෙන ගහෙතුං. යථා හි විප්පට්ඨපන්නං පුත්තං මාතාපිතරො ‘අයං
 අම්මාකං අපුත්තො’ති පරිබාහිරං කරොන්ති, සො තෙසං අච්චයෙන දායජ්ජං න
 ලහති, එවං කුසිතොපි ඉදං අරියධනදායජ්ජං න ලහති, ආරද්ධචීරියොව

ලහති” ති දායජ්ජමහත්තනං පච්චවෙක්ඛතොපි උජ්ජජ්ජති. “මහා බො පන තෙ සත්ථා, සත්ථුනො හි මාතුකුච්ඡස්මිං පටිසන්ධිග්ගහණකාලෙපි අභිනික්ඛමනෙපි අභිසම්බොධියම්පි

ධම්මවක්කජ්ජවත්තනයමකපාටිභාරියදෙවොරොහණ-

ආයුසඬ්ඛාරවොස්සජ්ජනෙසුපි පරිනිබ්බානකාලෙපි දසසහස්සිලොකධාතු කම්පිත්ථ, යුත්තං නු තෙ ඵ්චරුපස්ස සත්ථුනො සාසනෙ ‘පබ්බජිත්ථා කුසිතෙන හවිතු’”න්ති ඵ්චං සත්ථුමහත්තනං පච්චවෙක්ඛතොපි උජ්ජජ්ජති.

ජාතියාපි — “ත්ථං ඉදානි න ලාමකජාතිකො, අසම්භින්නාය මහාසම්මතපට්ඨණියා ආගතො, උක්කාකරාජවංසෙ ජාතොසි, සුද්ධොධනමහාරාජස්ස මහාමායාදෙවියා ච නත්තා, රාහුලහද්දස්ස කනිට්ඨො, තයා නාම ඵ්චරුපෙන ජිනපුත්තෙන හුත්වා න යුත්තං කුසිතෙන විහරිතු”න්ති ඵ්චං ජාතිමහත්තනං පච්චවෙක්ඛතොපි උජ්ජජ්ජති. “සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානා වෙච අසිති ච මහාසාවකා වීරියෙනෙච ලොකුත්තරධම්මං පටිච්ඡ්ඤ්ඤා, ත්ථං ඵ්චෙනසං සබ්බමචාරිනං මග්ගං පටිපජ්ජිස්සසි න පටිපජ්ජිස්සසි”ති ඵ්චං සබ්බමචාරිමහත්තනං පච්චවෙක්ඛතොපි උජ්ජජ්ජති. කුච්ඡං පුරෙත්ථා ධීතඅජගරසදිසෙ විස්සට්ඨකායිකචෙතසිකවීරියෙ කුසිතපුග්ගලෙ පටිච්ඡන්තස්සාපි, ආරද්ධවීරියෙ පහිත්තෙ පුග්ගලෙ සෙවන්තස්සාපි, යානනිසජ්ජාදිසු වීරියුප්පාදනත්ථං නින්තපොණපබ්භාරවිත්තස්සාපි උජ්ජජ්ජති. ඵ්චං උජ්ජන්තස්ස පනස්ස අරහත්තමග්ගෙන භාවනාපාරිපුරි හොතීති පජානාති.

පිතිසම්බොජ්ඣකඬ්ඨගස්ස — “අත්ථි, භික්ඛවෙ, පිතිසම්බොජ්ඣකඬ්ඨගට්ඨානියා ධම්මා, තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො, අයමාහාරො අනුජ්ජන්තස්ස චා පිතිසම්බොජ්ඣකඬ්ඨගස්ස උජ්ජාදාය, උජ්ජන්තස්ස චා පිතිසම්බොජ්ඣකඬ්ඨගස්ස භියොයාභාවාය වෙපුල්ලාය භාවනාය පාරිපුරියා සංවත්තති”ති (සං. නි. 5.232) ඵ්චං උජ්ජාදො හොති. තත්ථ පිතියෙච පිතිසම්බොජ්ඣකඬ්ඨගට්ඨානියා ධම්මා නාම, තස්ස උජ්ජාදකමනසිකාරො යොනිසොමනසිකාරො නාම.

අපිච ඵ්චකාදස ධම්මා පිතිසම්බොජ්ඣකඬ්ඨගස්ස උජ්ජාදාය සංවත්තන්ති බුද්ධානුස්සති ධම්මසඬ්ඤ්ඤිලවාගදෙවතානුස්සති උපසමානුස්සති ලුඬපුග්ගලපරිච්ඡන්තා සිනිද්ධපුග්ගලසෙවනතා පසාදනීයසුත්තන්තපච්චවෙක්ඛණතා තදධිමුත්තතාති.

බුද්ධගුණෙ අනුස්සරන්තස්සාපි හි යාව උපචාරා සකලසරීරං ඵරමානො පිතිසම්බොජ්ඣකඬ්ඨගො උජ්ජජ්ජති. ධම්මසඬ්ඤ්ඤා අනුස්සරන්තස්සාපි, දීසරත්තං අබණ්ඩං කත්ථා රක්ඛිතං චතුපාරිසුද්ධිසීලං පච්චවෙක්ඛන්තස්සාපි, ගිහිනො දසසීලපඤ්චසීලං පච්චවෙක්ඛන්තස්සාපි, දුබ්භික්ඛහයාදිසු පණිතං

භොජනං සබ්බමචාරිනං දත්වා “එවං නාම අදම්භා”ති වාගං පච්චවෙක්ඛන්තස්සාපි, ගිහිනොපි එවරූපෙ කාලෙ සීලවන්තානං දින්නදානං පච්චවෙක්ඛන්තස්සාපි, යෙහි ගුණෙහි සමන්තාගතා දෙවතා දෙවත්තං පත්තා, තථාරූපානං ගුණානං අත්තනි අත්ථිතං පච්චවෙක්ඛන්තස්සාපි, “සමාපත්තියා වික්ඛම්භිතා කිලෙසා සට්ඨපි, සත්තනිපි වස්සානි න සමුදාවරන්ති”ති පච්චවෙක්ඛන්තස්සාපි, වෙනියදස්සනබොධිදස්සනථෙරදස්සනෙසු අසක්කච්චකිරියාය සංසුච්ඡිකුභාගෙ ඛුද්ධාදීසු පසාදසීනෙහාභාවෙන ගද්දහපිට්ඨෙ රජසදිසෙ ලුඛපුග්ගලෙ පරිවජ්ජන්තස්සාපි, ඛුද්ධාදීසු පසාදබහුලෙ මුද්දවත්තෙ සිනිද්ධපුග්ගලෙ සෙවන්තස්සාපි, රතනත්තයගුණපරිදීපකෙ පසාදනීයෙ සුත්තන්තෙ පච්චවෙක්ඛන්තස්සාපි, යානනිසජ්ජාදීසු පිතිඋජ්ජාදනත්ථං නින්තපොණපබ්භාරවිත්තස්සාපි උජ්ජජ්ජති. එවං උජ්ජන්තස්ස පනස්ස අරහත්තමග්ගෙන භාවනාපාරිසුරී භොතිති පජානාති.

පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස – “අත්ථි, හික්ඛවෙ, කායපස්සද්ධි විත්තපස්සද්ධි, තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො, අයමාහාරො අනුජ්ජන්තස්ස වා පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස උජ්ජාදාය, උජ්ජන්තස්ස වා පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස හියොයාභාවාය වෙපුල්ලාය භාවනාය පාරිසුරියා සංවත්තති”ති එවං උජ්ජාදො භොති.

අපිච සත්ත ධම්මා පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස උජ්ජාදාය සංවත්තන්ති පණිතභොජනසෙවනතා උතුසුඛසෙවනතා ඉරියාපථසුඛසෙවනතා මජ්ඣත්තපයොගතා සාරද්ධකායපුග්ගලපරිවජ්ජනතා පස්සද්ධකායපුග්ගලසෙවනතා තදධිමුත්තතාති.

පණිතඤ්ඤි සිනිද්ධං සජ්ජායභොජනං භුඤ්ජන්තස්සාපි, සීතුණ්හෙසු උතුසු යානාදීසු ඉරියාපථෙසු සජ්ජායං උතුං ව ඉරියාපථං ව සෙවන්තස්සාපි පස්සද්ධි උජ්ජජ්ජති. යො පන මහාපුරිසජාතිකො සබ්බඋතුඉරියාපථක්ඛමොව භොති, න තං සන්ධායෙනං වුත්තං. යස්ස සභාගවිසභාගතා අත්ථි, තස්සෙව විසභාගෙ උතුඉරියාපථෙ වජ්ජෙත්වා සභාගෙ සෙවන්තස්සාපි උජ්ජජ්ජති. මජ්ඣත්තපයොගො වුච්චති අත්තනො ව පරස්ස ව කම්මස්සකතාපච්චවෙක්ඛණා, ඉමිනා මජ්ඣත්තපයොගෙන උජ්ජජ්ජති. යො ලෙඩ්ඛුදණ්ඩාදීහි පරං විහෙය්‍යමානොව විචරති. එවරූපං සාරද්ධකායං පුග්ගලං පරිවජ්ජන්තස්සාපි, සංයතපාදපාණිං පස්සද්ධකායං පුග්ගලං සෙවන්තස්සාපි, යානනිසජ්ජාදීසු පස්සද්ධිඋජ්ජාදනත්ථාය නින්තපොණපබ්භාරවිත්තස්සාපි උජ්ජජ්ජති. එවං උජ්ජන්තස්ස පනස්ස අරහත්තමග්ගෙන භාවනාපාරිසුරී භොතිති පජානාති.

සමාධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස – “අත්ථි, භික්ඛවෙ, සමථනිමිත්තං අබ්‍යග්ගනිමිත්තං, තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබ්‍රහ්මලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා සමාධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස උප්පාදාය, උප්පන්නස්ස වා සමාධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස භියොගාභාවාය වෙපුල්ලාය භාවනාය පාරිපුරියා සංවත්තති”ති (සං. නි. 5.232) එවං උප්පාදො හොති. තත්ථ සමථොව සමථනිමිත්තං, අවික්ඛෙපට්ඨොන ව අබ්‍යග්ගනිමිත්තන්ති.

අපිව එකාදස ධම්මා සමාධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස උප්පාදාය සංවත්තන්ති වත්ථුච්ඡදකිරියතා ඉන්ද්‍රියසමත්තපටිපාදනතා නිමිත්තකුසලතා සමයෙ චිත්තස්ස පග්ගහණතා සමයෙ චිත්තස්ස නිග්ගහණතා සමයෙ සම්පහංසනතා සමයෙ අජ්ඣුපෙක්ඛනතා අසමාහිතපුග්ගලපරිවජ්ජනතා සමාහිතපුග්ගලසෙවනතා ක්‍යානවිමොක්ඛපච්චවෙක්ඛණතා තදධිමුත්තතාති. තත්ථ වත්ථුච්ඡදකිරියතා ව ඉන්ද්‍රියසමත්තපටිපාදනතා ව චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බා.

නිමිත්තකුසලතා නාම කසිණනිමිත්තස්ස උග්ගහණකුසලතා. සමයෙ චිත්තස්ස පග්ගහණතාති යස්මිං සමයෙ අතිසිට්ඨවිරියතාදීහි ලීනං චිත්තං හොති, තස්මිං සමයෙ ධම්මවිවයවිරියසම්බොජ්ඣකඛිගසමුට්ඨාපනෙන තස්ස පග්ගහණං. සමයෙ චිත්තස්ස නිග්ගහණතාති යස්මිං සමයෙ අවිචාරද්ධවිරියතාදීහි උද්ධතං චිත්තං හොති, තස්මිං සමයෙ පස්සද්ධිසමාධිඋපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකඛිගසමුට්ඨාපනෙන තස්ස නිග්ගහණං. සමයෙ සම්පහංසනතාති යස්මිං සමයෙ චිත්තං පඤ්ඤාපයොගමන්දනය වා උපසමස්සඛානධිගමෙන වා නිරස්සාදං හොති, තස්මිං සමයෙ අට්ඨසංවෙගවත්ථුපච්චවෙක්ඛණෙන සංවෙපෙති. අට්ඨ සංවෙගවත්ථුනි නාම ජාතිජරාබ්‍යාධිමරණානි වත්තාරි, අපායදුක්ඛං පඤ්චමං, අතීතෙ වට්ඨමූලකං දුක්ඛං, අනාගතෙ වට්ඨමූලකං දුක්ඛං, පච්චුප්පන්නෙ ආහාරපරියෙට්ඨිමූලකං දුක්ඛන්ති. රතනත්තයගුණානුස්සරණෙන ව පසාදං ජනෙති. අයං චුච්චති “සමයෙ සම්පහංසනතා”ති.

සමයෙ අජ්ඣුපෙක්ඛනතා නාම යස්මිං සමයෙ සම්මාපටිපත්තිං ආගම්ම අලීනං අනුද්ධතං අනිරස්සාදං ආරම්මණෙ සමප්පවත්තං සමථවීථිපටිපන්නං චිත්තං හොති, තදාස්ස පග්ගහනිග්ගහසම්පහංසනෙසු න බ්‍යාපාරං ආපජ්ජති සාරථී විය සමප්පවත්තෙසු. අස්සෙසු. අයං චුච්චති “සමයෙ අජ්ඣුපෙක්ඛනතා”ති. අසමාහිතපුග්ගලපරිවජ්ජනතා නාම උපචාරං වා අප්පනං වා අප්පත්තානං වික්ඛිත්තවිත්තානං පුග්ගලානං ආරකා පරිවජ්ජනං. සමාහිතපුග්ගලසෙවනතා නාම උපවාරෙන වා අප්පනාය වා සමාහිතවිත්තානං සෙවනා භජනා

පයිරුපාසනා. තදධිමුත්තකා නාම යානනිසජ්ජාදීසු සමාධිඋප්පාදනත්ථංයෙව නින්තපොණපබ්භාරවිත්තතා. එවඤ්ඤි පටිපජ්ජතො එස උප්පජ්ජති. එවං උප්පන්නස්ස පනස්ස අරහත්තමග්ගෙන භාවනාපාරිපූරි භොතීති පජානාති.

උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස — “අත්ථී, භික්ඛවෙ,
උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකඛිගට්ඨානීයා ධම්මා, තත්ථ
යොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා
උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස උප්පාදාය, උප්පන්නස්ස වා
උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස භියොයාභාවාය වෙපුල්ලාය භාවනාය පාරිපූරියා
සංවත්තති”ති (සං. නි. 5.232) එවං උප්පාදො භොති. තත්ථ උපෙක්ඛායෙව
උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකඛිගට්ඨානීයා ධම්මා නාම.

අපිව පඤ්ච ධම්මා උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස උප්පාදාය සංවත්තන්ති
සත්තමජ්ඣත්තතා සඬබාරමජ්ඣත්තතා
සත්තසඬබාරකෙලායනපුග්ගලපරිවජ්ජනතා
සත්තසඬබාරමජ්ඣත්තපුග්ගලසෙවනතා තදධිමුත්තතාති.

තත්ථ ද්වීභාකාරෙහි සත්තමජ්ඣත්තතං සමුට්ඨාපෙනි — “ත්ථං අත්තනො
කම්මෙන ආගන්ත්වා අත්තනො කම්මෙන ගමිස්සසි, එසොපි අත්තනො
කම්මෙන ආගන්ත්වා අත්තනො කම්මෙන ගමිස්සති, ත්ථං කං කෙලායසී”ති
එවං කම්මස්සකතාපච්චවෙක්ඛණෙන ව, “පරමත්ථතො සත්තොයෙව නත්ථී,
සො ත්ථං කං කෙලායසී”ති එවං නිස්සත්තපච්චවෙක්ඛණෙන ව.
ද්වීභෙවාකාරෙහි සඬබාරමජ්ඣත්තතං සමුට්ඨාපෙනි — “ඉදං වීචරං
අනුපුබ්බෙන වණ්ණවිකාරං වෙව ජිණ්ණභාවං ව උපගන්ත්වා
පාදපුඤ්ජනවොළකං හුත්වා යට්ඨිකොටියා ඡඩ්ඛනීයං භවිස්සති, සචෙ පනස්ස
සාමිකො භවෙය්‍ය, නාස්ස එවං විනස්සිතුං දදෙය්‍යා”ති එවං අසාමිකභාවං
පච්චවෙක්ඛණෙන, “අනද්ධනීයං ඉදං තාවකාලික”න්ති එවං
තාවකාලිකතාපච්චවෙක්ඛණෙන ව. යථා ව වීචරෙ, එවං පත්තාදීසුපි යොජනා
කාතබ්බා.

සත්තසඬබාරකෙලායනපුග්ගලපරිවජ්ජනතාති එත්ථ යො පුග්ගලො ගිහි වා
අත්තනො පුත්තධිතාදිකෙ, පබ්බජිතො වා අත්තනො
අත්තෙවාසිකසමානුපජ්ඣායකාදිකෙ මමායති, සහත්ථෙතෙව නෙසං
කෙසච්ඡෙදනසුචිකම්මවීරධොවනරජනපත්තපවනාදීනි කරොති, මුහුත්තම්පි
අපස්සන්තො “අසුකො සාමණෙරො කුහිං, අසුකො දහරො කුහි”න්ති
භන්තම්ගො විය ඉතො වීතො ව ආලොකෙති, අඤ්ඤෙන කෙසච්ඡෙදනාදීනං
අත්ථාය “මුහුත්තං තාව අසුකං පෙසෙථා”ති යාවීයමානොපි “අම්භෙපි තං

අත්තනො කම්මං න කාරෙම, තුම්හෙ තං ගහෙන්වා කිලමෙස්සථා”ති න දෙනි. අයං සත්තකෙලායනො නාම. යො පන පත්තචීවරථාලකකත්තරයට්ඨිආදීනි මමායති, අඤ්ඤස්ස හත්ථෙත පරාමසිතුම්පි න දෙනි, තාවකාලිකං යාවිතො “මයම්පි ඉදං මමායන්තා න පරිභුඤ්ජාම, තුම්හාකං කිං දස්සාමා”ති වදති. අයං සඬබාරකෙලායනො නාම. යො පන තෙසු ද්විසුපි වත්ථුසු මජ්ඣන්තො උදාසිනො. අයං සත්තසඬබාරමජ්ඣන්තො නාම. ඉති අයං උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකිගො එවරුපං සත්තසඬබාරකෙලායනං පුග්ගලං ආරකා පරිවජ්ජන්තස්සාපි, සත්තසඬබාරමජ්ඣන්තපුග්ගලං සෙවන්තස්සාපි, යානනිසජ්ජාදීසු තදුප්පාදනත්ථං නින්තපොණපබ්බාරචිත්තස්සාපි උප්පජ්ජති. එවං උප්පන්තස්ස පනස්ස අරහත්තමග්ගෙන භාවනාපාරිපූරි හොතීති පජානාති.

ඉති අජ්ඣන්තං වාති එවං අත්තනො වා සත්ත සම්බොජ්ඣකිගෙ පරිග්ගණ්හිත්වා, පරස්ස වා, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස බොජ්ඣකිගෙ පරිග්ගණ්හිත්වා ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සි විහරති. සමුදයවයා පනෙත්ථ බොජ්ඣකිගානං නිබ්බන්තිනිරොධවසෙන වෙදිතබ්බං. ඉතො පරං චුත්තනයමෙව.

කෙවලඤ්ඤි ඉධ බොජ්ඣකිගපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චන්ති එවං යොජනං කත්වා බොජ්ඣකිගපරිග්ගාහකස්ස භික්ඛුනො නියානාමුඛං වෙදිතබ්බං. සෙසං තාදිසමෙවාති.

බොජ්ඣකිගපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

චතුසච්චපබ්බවණ්ණනා

119. එවං සත්තබොජ්ඣකිගවසෙන ධම්මානුපස්සනං විහජිත්වා ඉදානි චතුසච්චවසෙන විහජිතුං පුන වපරන්තිආදිමාහ.

තත්ථ ඉදං දුක්ඛන්ති යථාභූතං පජානාතීති යපෙත්වා තණ්හං තෙභූමකෙ ධම්මෙ “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යථාසභාවතො පජානාති, තස්සෙව බො පන දුක්ඛස්ස ජනිකං සමුට්ඨාපිකං පුරිමතණ්හං “අයං දුක්ඛසමුදයො”ති, උභින්නං අප්පවත්තිං නිබ්බානං “අයං දුක්ඛනිරොධො”ති, දුක්ඛපරිජානනං සමුදයපජහනං නිරොධසච්ඡිකරණං අරියමග්ගං “අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදා”ති යථාසභාවතො පජානාතීති අත්ථො. අවසෙසා අරියසච්චකථා විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරිතායෙව.

ඉති අජ්ඣන්තං වාති එවං අත්තනො වා චත්තාරි සච්චානි පරිග්ගණ්හිත්වා, පරස්ස වා, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස චත්තාරි සච්චානි පරිග්ගණ්හිත්වා ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සි විහරති. සමුදයවයා පනෙත්ථ චතුන්නං

සච්චානං යථාසම්භවතො උප්පත්තිනිවර්තිවසෙන වෙදිතබ්බං. ඉතො පරං
වුත්තනයමෙව.

කෙවලඤ්ඤි ඉධ චතුසච්චපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චන්ති එවං යොජනං කත්වා
සච්චපරිග්ගාහකස්ස භික්ඛුනො නියානාමුඛං වෙදිතබ්බං. සෙසං තාදිසමෙවාති.

චතුසච්චපබ්බවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

එත්තාවතා ආනාපානං චතුරුරියාපථං චතුසම්පජ්ඣඤ්ඤං ද්වන්තිංසාකාරං
චතුර්ධාතුවචන්ථානං නවසිවථිකා වෙදනානුපස්සනා විත්තානුපස්සනා
නිවරණපරිග්ගහො බන්ධපරිග්ගහො ආයතනපරිග්ගහො
බොජ්ඣංගපරිග්ගහො සච්චපරිග්ගහොති එකච්ඡති කම්මට්ඨානානි වුත්තානි.
තෙසු ආනාපානං ද්වන්තිංසාකාරො නවසිවථිකාති එකාදස
අප්පනාකම්මට්ඨානානි හොන්ති. දීඝභාණකමහාසීවත්ථෙරො පන
“නවසිවථිකා ආදීනවානුපස්සනාවසෙන වුත්තා”ති ආහ. තස්මා තස්ස මතෙන
ද්වෙයෙව අප්පනාකම්මට්ඨානානි, සෙසානි උපචාරකම්මට්ඨානානි. කිං
පනෙතෙසු සබ්බෙසු අභිනිවෙසො ඡායතීති? න ඡායති.
ඉරියාපථසම්පජ්ඣඤ්ඤානිවරණබොජ්ඣංගෙසු හි අභිනිවෙසො න ඡායති,
සෙසෙසු ඡායතීති. මහාසීවත්ථෙරො පනාහ – “එතෙසුපි අභිනිවෙසො ඡායති,
අයඤ්ඤි අත්ථි නු බො මෙ චත්තාරො ඉරියාපථා, උදාහු නත්ථි, අත්ථි නු බො
මෙ චතුසම්පජ්ඣඤ්ඤං, උදාහු නත්ථි, අත්ථි නු බො මෙ පඤ්චනිවරණා, උදාහු
නත්ථි, අත්ථි නු බො මෙ සත්තබොජ්ඣංගා, උදාහු නත්ථිති එවං
පරිග්ගණ්හාති, තස්මා සබ්බත්ථ අභිනිවෙසො ඡායතී”ති.

137. යො හි කොච්ඡි, භික්ඛවෙනි යො හි කොච්ඡි භික්ඛු වා භික්ඛුනී වා උපාසකො
වා උපාසිකා වා. එවං භාවෙය්‍යාති ආදිතො පට්ඨාය වුත්තෙන
භාවනානුක්කමෙන භාවෙය්‍ය. පාටිකඬ්ඛන්ති පටිකඬ්ඛිතබ්බං, අවස්සං භාවීති
අත්ථො. අඤ්ඤාති අරහත්තං. සති වා උපාදිසෙසෙති උපාදානසෙසෙ වා සති
අපරික්ඛිණෙ. අනාගාමීතාති අනාගාමිභාවො.

එවං සත්තන්තං වස්සානං වසෙන සාසනස්ස නියානිකභාවං දස්සෙත්වා පුන
තතො අප්පතරෙපි කාලෙ දස්සෙත්තො “තිට්ඨන්තු, භික්ඛවෙ”ති ආදිමාහ.
සබ්බමිපි වෙතං මජ්ඣිමස්සෙව නෙය්‍යපුග්ගලස්ස වසෙන වුත්තං.
තික්ඛපඤ්ඤං පන සන්ධාය – “පාතො අනුසිට්ඨො සායං විසෙසං අධිගමිස්සති,
සායං අනුසිට්ඨො පාතො විසෙසං අධිගමිස්සති”ති (ම. නි. 2.345) වුත්තං.

ඉති භගවා “එවංනියානිකං, භික්ඛවෙ, මම සාසන”න්ති දස්සෙත්වා
එකච්ඡතියාපි යානෙසු අරහත්තනිකූටෙන දෙසිතං දෙසනං නියානෙත්තො

මජ්ඣිමනිකායෙ

මූලපණ්ණාස-අට්ඨකථා

මූලපරියායවග්ගො

“එකායනො අයං, භික්ඛවෙ, මග්ගො...පෙ.... ඉති යං තං වුත්තං, ඉදමෙතං පටිච්ච වුත්ත”න්ති ආහ. සෙසං උත්තානත්ථමෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

සතිපට්ඨානසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පට්ඨමවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සීහනාදවග්ගො

1. චූළසීහනාදසුත්තවණ්ණනා

139. එවං මෙ සුතන්ති චූළසීහනාදසුත්තං. යස්මා පනස්ස අත්ථුප්පත්තිකො නික්ඛෙපො, තස්මා තං දස්සෙත්වා වස්ස අනුපුබ්බපදවණ්ණනං කර්ස්සාම. කතරාය පනිදං අත්ථුප්පත්තියා නික්ඛිත්තන්ති? ලාභසක්කාරපච්චයා තිත්ථියපරිදෙවිතෙ. භගවතො කිර ධම්මදායාදසුත්තෙ චුත්තනයෙන මහාලාභසක්කාරො උප්පජ්ජී. චතුප්පමාණිකො හි අයං ලොකසන්නිවාසො, රූපප්පමාණො රූපප්පසන්නො, සොසප්පමාණො සොසප්පසන්නො, ලුඛප්පමාණො ලුඛප්පසන්නො, ධම්මප්පමාණො ධම්මප්පසන්නොති ඉමෙසං පුග්ගලානං වසෙන චතුධා යීතො.

තෙසං ඉදං නානාකරණං — කතමො ච පුග්ගලො රූපප්පමාණො රූපප්පසන්නො? ඉධෙකච්චො පුග්ගලො ආරොහං වා පස්සිත්වා පරිණාහං වා පස්සිත්වා සණ්ඨානං වා පස්සිත්වා පාරිපූරිං වා පස්සිත්වා තත්ථ පමාණං ගහෙත්වා පසාදං ජනෙති, අයං චූච්චති පුග්ගලො රූපප්පමාණො රූපප්පසන්නො.

කතමො ච පුග්ගලො සොසප්පමාණො සොසප්පසන්නො? ඉධෙකච්චො පුග්ගලො පරවණ්ණනාය පරටොමනාය පරපසංසනාය පරවණ්ණහාරිකාය, තත්ථ පමාණං ගහෙත්වා පසාදං ජනෙති, අයං චූච්චති පුග්ගලො සොසප්පමාණො සොසප්පසන්නො.

කතමො ච පුග්ගලො ලුඛප්පමාණො ලුඛප්පසන්නො? ඉධෙකච්චො පුග්ගලො විචරලුඛං වා පස්සිත්වා පත්තලුඛං වා පස්සිත්වා, සෙනාසනලුඛං වා පස්සිත්වා විවිධං වා දුක්කරකාරිකං පස්සිත්වා තත්ථ පමාණං ගහෙත්වා පසාදං ජනෙති, අයං චූච්චති පුග්ගලො ලුඛප්පමාණො ලුඛප්පසන්නො.

කතමො ච පුග්ගලො ධම්මප්පමාණො ධම්මප්පසන්නො? ඉධෙකච්චො පුග්ගලො සීලං වා පස්සිත්වා සමාධිං වා පස්සිත්වා පඤ්ඤං වා පස්සිත්වා තත්ථ පමාණං ගහෙත්වා පසාදං ජනෙති, අයං චූච්චති පුග්ගලො ධම්මප්පමාණො ධම්මප්පසන්නොති.

ඉමෙසු චතුසු පුග්ගලෙසු රූපප්පමාණොපි භගවතො ආරොහපරිණාහසණ්ඨානපාරිපූරිවණ්ණපොක්ඛරතං, අසිතිඅනුඛාඤ්ජනප්පටිමණ්ඩිතත්තා නානාරතනවිචිත්තමිව සුවණ්ණමහාපටං, ද්වන්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණසමාකිණ්ණනාය තාරාගණසමුප්පලං විය ගගනතලං සබ්බථාලිපුල්ලං විය ච යොජනසතුබ්බෙධං පාරිච්ඡත්තකං

අට්ඨාරසරතනුබ්බෙධං බ්‍යාමජ්ජනාපරික්ඛෙපං සස්සිරිකං අනොපමසරීරං දිස්වා සම්මාසම්බුද්ධෙයෙව පසිදති.

සොසජ්ජමාණොපි, භගවතා කජ්ජසතසහස්සාධිකානි චත්තාරි අසඬ්ඛොය්‍යානි දස පාරමියො දස උපපාරමියො දස පරමත්ථපාරමියො පූරිතා අඬ්ගපරිච්චාගො පුත්තදාරපරිච්චාගො, රජ්ජපරිච්චාගො අත්තපරිච්චාගො නයනපරිච්චාගො ච කතොතිආදිනා නයෙන පවත්තං සොසං සුත්වා සම්මාසම්බුද්ධෙයෙව පසිදති.

ලුබ්භජ්ජමාණොපි භගවතො වීවරලුබ්බං දිස්වා “සචෙ භගවා අගාරං අජ්ඣාචසිස්ස, කාසිකචත්ථමෙව අධාරයිස්ස. පබ්බජිත්වා පනානෙන සාණපංසුකුලච්චරෙන සන්තුස්සමානෙන භාරියං කත”න්ති සම්මාසම්බුද්ධෙයෙව පසිදති. පත්තලුබ්බමිති දිස්වා – “ඉමිනා අගාරං අජ්ඣාචසන්තෙන රත්තවරසුචණ්ණභාජනෙසු චක්කචත්තිභොජනාරහං සුගන්ධසාලිභොජනං පරිභුත්තං, පබ්බජිත්වා පන පාසාණමයං පත්තං ආදාය උච්චතීචකුලද්වාරෙසු සපදානං පිණ්ඩාය වරිත්වා ලද්ධපිණ්ඩියාලොපෙන සන්තුස්සමානො භාරියං කරොති”ති සම්මාසම්බුද්ධෙයෙව පසිදති. සෙනාසනලුබ්බං දිස්වාපි – “අයං අගාරං අජ්ඣාචසන්තො තිණ්ණං උතුනං අනුච්ඡවිකෙසු තිසු පාසාදෙසු තිවිධනාටකපරිචාරො දිබ්බසම්පත්තිං විය රජ්ජසිරිං අනුභවිත්වා ඉදානි පබ්බජ්ජපගතො රුක්ඛමූලසෙනාසනාදිසු දාරුඵලකසිලාපට්ටපීඨමඤ්චකාදීහි සන්තුස්සමානො භාරියං කරොති”ති සම්මාසම්බුද්ධෙයෙව පසිදති. දුක්කරකාරිකමස්ස දිස්වාපි – “පබ්බස්සානි නාම මුග්ගයුසකුලත්ථයුසහරෙණුයුසාදීනං පසට්ඨන්තෙන යාපෙස්සති, අජ්ජාණකං ඝානං ඝායිස්සති, සරීරෙ ච ජීවිතෙ ච අනපෙක්ඛො විහරිස්සති, අහො දුක්කරකාරකො භගවා”ති සම්මාසම්බුද්ධෙයෙව පසිදති.

ධම්මජ්ජමාණොපි භගවතො සීලගුණං සමාධිගුණං පඤ්ඤාගුණං ඝානවිමොක්ඛසමාධිසමාපත්තිසම්පදං අභිඤ්ඤාපාරිසුරිං යමකපාටිභාරියං දෙවොරොහණං පාලිකපුත්තදමනාදීනි ච අනෙකානි අච්ඡරියානි දිස්වා සම්මාසම්බුද්ධෙයෙව පසිදති, තෙ එවං පසන්නා භගවතො මහත්තං ලාභසක්කාරං අභිහරන්ති. තිත්ථියානං පන බාවෙරුජාතකෙ කාකස්ස විය ලාභසක්කාරො පරිභායිත්ථ. යථාහ –

“අදස්සනෙන මොරස්ස, සිබ්බනො මඤ්ජුභාණිනො;

කාකං තත්ථ අපුප්පෙසුං, මංසෙන ච එලෙන ච.

යදා ච සරසම්පන්නො, මොරො බාවෙරුමාගමා;

අථ ලාහො ච සක්කාරො, වායසස්ස අභායථ.

යාව නුජපජ්ජති බුද්ධො, ධම්මරාජා පහඬිකරො;

තාව අඤ්ඤෙ අපුජෙසුං, පුට්ඨ සමණබ්බාහම්මණෙ.

යදා ච සරසම්පන්නො, බුද්ධො ධම්මමදෙසයි;

අථ ලාභො ච සක්කාරො, තිත්ථියානං අභායථා''ති. (ජා. 1.4.153-156);

තෙ එවං පභීනලාභසක්කාරා රත්තිං එකද්වඬිගුලමත්තං ඔභාසෙත්වාපි සුරියුග්ගමනෙ ඛජ්ජොපනකා විය භතජ්ජහා අහෙසුං.

යථා හි ඛජ්ජොපනකා, කාලපක්ඛම්හි රත්තියා;

නිදස්සයන්ති ඔභාසං, එතෙසං විසයො හි සො.

යදා ච රස්මිසම්පන්නො, අබ්භුදෙති පහඬිකරො;

අථ ඛජ්ජපසඬිසානං, පහා අන්තරධායති.

එවං ඛජ්ජපසදිසා, තිත්ථියාපි පුට්ඨ ඉධ;

කාලපක්ඛපමෙ ලොකෙ, දීපයන්ති සකං ගුණං.

යදා ච බුද්ධො ලොකස්මිං, උදෙති අමිතජ්ජහො;

නිජ්ජහා තිත්ථියා භොන්ති, සුරියෙ ඛජ්ජපකා යථාති.

තෙ එවං නිජ්ජහා හුත්වා කච්ඡුපිළකාදිහි කිණ්ණසරිරා පරමපාරිජුඤ්ඤපත්තා යෙන බුද්ධො යෙන ධම්මො යෙන සඬ්ඝො යෙන ච මහාජනස්ස සන්තිපාතො, තෙන තෙන ගන්ත්වා අන්තරවිථියම්පි සිඬ්ඝාටකෙපි චතුක්කෙපි සභායම්පි යත්වා පරිදෙවන්ති -

“කිං භො සමණොයෙව ගොතමො සමණො, මයං අස්සමණා; සමණස්සෙව ගොතමස්ස සාවකා සමණා, අම්භාකං සාවකා අස්සමණා? සමණස්සෙව ගොතමස්ස සාවකානඤ්චස්ස දින්නං මහජ්ඵලං, න අම්භාකං, සාවකානඤ්ච නො දින්නං මහජ්ඵලං? නනු සමණොපි ගොතමො සමණො, මයම්පි සමණා. සමණස්සපි ගොතමස්ස සාවකා සමණා, අම්භාකම්පි සාවකා සමණා. සමණස්සපි ගොතමස්ස සාවකානඤ්චස්ස දින්නං මහජ්ඵලං, අම්භාකම්පි සාවකානඤ්ච නො දින්නං මහජ්ඵලඤ්චෙව? සමණස්සපි ගොතමස්ස සාවකානඤ්චස්ස දෙථ කරොථ, අම්භාකම්පි සාවකානඤ්ච නො දෙථ සක්කරොථ? නනු සමණො ගොතමො පුරිමානි දිවසානි උජ්ජන්නො, මයං පන ලොකෙ උජ්ජජ්ජමානෙයෙව උජ්ජන්නා''ති.

එවං නානප්පකාරං විරවන්ති. අථ භික්ඛු භික්ඛුනියො උපාසකා උපාසිකායොති ව්‍යස්සො පරිසා තෙසං සද්දං සුත්වා භගවතො ආරොවෙසුං “තිත්ථියා භන්තෙ ඉදඤ්චිදඤ්ච කථෙන්නී”ති. තං සුත්වා භගවා – “මා තුම්හෙ, භික්ඛවෙ, තිත්ථියානං වචනෙන ‘අඤ්ඤත්‍ර සමණො අත්ථී’ති සඤ්ඤිතො අනුවත්ථා”ති වත්ථා අඤ්ඤතිත්ථියෙසු සමණභාවං පටිසෙධෙන්නො ඉධෙව ච අනුජානන්තො ඉමිස්සා අත්ථුප්පත්තියා ඉධෙව, භික්ඛවෙ, සමණොති ඉදං සුත්තං අභාසී.

තත්ථ ඉධෙවාති ඉමස්මිංයෙව සාසනෙ. අයං පන නියමො සෙසපදෙසුපි වෙදිතබ්බො. දුතියාදයොපි හි සමණා ඉධෙව, න අඤ්ඤත්ථ. සමණොති සොතාපන්නො. තෙනෙවාහ – “කතමො ච, භික්ඛවෙ, පයිමො සමණො? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා සොතාපන්නො භොති අවිනිපාතධම්මො නියතො සම්බොධිපරායණො, අයං, භික්ඛවෙ, පයිමො සමණො”ති (අ. නි. 4.241).

දුතියොති සකදාගාමී. තෙනෙවාහ – “කතමො ච? භික්ඛවෙ, දුතියො සමණො. ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා රාගදොසමොහානං තනුත්තා සකදාගාමී භොති, සකිදෙව ඉමං ලොකං ආගන්ත්වා දුක්ඛස්සන්තං කරොති. අයං, භික්ඛවෙ, දුතියො සමණො”ති.

තතියොති අනාගාමී. තෙනෙවාහ – “කතමො ච, භික්ඛවෙ, තතියො සමණො? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු පඤ්චන්තං ඔරම්භාගියානං සංයොජනානං පරික්ඛයා ඔපපාතිකො භොති තත්ථ පරිනිබ්බාසී අනාවත්තිධම්මො තස්මා ලොකා. අයං, භික්ඛවෙ, තතියො සමණො”ති.

චතුත්ථොති අරහා. තෙනෙවාහ – “කතමො ච, භික්ඛවෙ, චතුත්ථො සමණො? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු ආසවානං බයා අනාසවං වෙතොවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරති. අයං, භික්ඛවෙ, චතුත්ථො සමණො”ති (අ. නි. 4.241). ඉති ඉමස්මිං යානෙ චත්තාරො ඵලට්ඨකසමණාව අධිප්පෙතා.

සුඤ්ඤාති රිත්තා තුව්ඡා. පරප්පවාදාති චත්තාරො සස්සතවාදා, චත්තාරො එකච්චසස්සතිකා, චත්තාරො අත්තානන්තිකා, චත්තාරො අමරාවික්ඛෙපිකා, ද්වෙ අධිච්චසමුප්පන්නිකා, සොළස සඤ්ඤිවාදා, අට්ඨ අසඤ්ඤිවාදා, අට්ඨ නෙවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤිවාදා, සත්ත උච්ඡෙදවාදා, පඤ්ච දිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදාති ඉමෙ සබ්බෙපි බ්‍රහ්මජාලෙ ආගතා ද්වාසට්ඨි දිට්ඨියො. ඉතො බාහිරානං පරෙසං වාදා පරප්පවාදා නාම. තෙ සබ්බෙපි ඉමෙහි

චතුහි ඵලට්ඨකසමණෙහි සුඤ්ඤා, න හි තෙ ඵත්ථ සන්ති. න කෙවලඤ්ච ඵතෙහෙව සුඤ්ඤා, චතුහි පන මග්ගට්ඨකසමණෙහිපි චතුත්තං මග්ගානං අත්ථාය ආරද්ධවිපස්සකෙහිපිති ද්වාදසහිපි සමණෙහි සුඤ්ඤා ඵව. ඉමමෙව අත්ථං සන්ධාය භගවතා මහාපරිනිබ්බානෙ වුත්තං -

“ඵකුනතිංසො වයසා සුභද්ද,
යං පබ්බජිං කිං කුසලානුඵසී;
වස්සානි පඤ්ඤාස සමාධිකානි,
යතො අහං පබ්බජිතො සුභද්ද;
ඤායස්ස ධම්මස්ස පදෙසවත්ති,
ඉතො බහිද්ධා සමණොපි නත්ථි.

“දුතියොපි සමණො නත්ථි, තතියොපි සමණො නත්ථි, චතුත්ථොපි සමණො නත්ථි. සුඤ්ඤා පරප්පවාදා සමණෙහි අඤ්ඤෙහි”ති (දී. නි. 2.214).

ඵත්ථ හි පදෙසවත්තිති ආරද්ධවිපස්සකො අධිප්පෙතො. තස්මා සොනාපත්තිමග්ගස්ස ආරද්ධවිපස්සකං මග්ගට්ඨං ඵලට්ඨන්ති තයොපි ඵකතො කත්වා සමණොපි නත්ථිති අහ. සකදාගාමිමග්ගස්ස ආරද්ධවිපස්සකං මග්ගට්ඨං ඵලට්ඨන්ති තයොපි ඵකතො කත්වා දුතියොපි සමණො නත්ථිති අහ. ඉතරෙසුපි ද්විසු ඵසෙව නයො.

කස්මා පනෙතෙ අඤ්ඤත්ථ නත්ථිති? අබ්බත්තතාය. යථා හි න ආරග්ගෙ සාසපො තිට්ඨති, න උදකපිට්ඨෙ අග්ගි ජලති, න පිට්ඨිපාසාණෙ ඛිජානි රුහන්ති, ඵවමෙව බාහිරෙසු තිත්ථායතනෙසු න ඉමෙ සමණො උප්පජ්ජන්ති, ඉමස්මිංයෙව පන සාසනෙ උප්පජ්ජන්ති. කස්මා? බ්බත්තතාය. තෙසං අබ්බත්තතා ව බ්බත්තතා ව අරියමග්ගස්ස අභාවතො ව භාවතො ව වෙදිතබ්බා. තෙනාහ භගවා -

“යස්මිං බො, සුභද්ද, ධම්මවිනයෙ අරියො අට්ඨච්ඡිකො මග්ගො න උපලබ්භති, සමණොපි තත්ථ න උපලබ්භති, දුතියොපි තත්ථ සමණො න උපලබ්භති, තතියොපි තත්ථ සමණො න උපලබ්භති, චතුත්ථොපි තත්ථ සමණො න උපලබ්භති. යස්මිඤ්ච බො, සුභද්ද, ධම්මවිනයෙ අරියො අට්ඨච්ඡිකො මග්ගො උපලබ්භති, සමණොපි තත්ථ උපලබ්භති, දුතියොපි තත්ථ...පෙ..... චතුත්ථොපි තත්ථ සමණො උපලබ්භති. ඉමස්මිං බො, සුභද්ද, ධම්මවිනයෙ අරියො අට්ඨච්ඡිකො මග්ගො උපලබ්භති, ඉධෙව, සුභද්ද,

සමණො, ඉධ දුතියො සමණො, ඉධ තතියො සමණො, ඉධ චතුත්ථො සමණො, සුඤ්ඤා පරප්පවාදා සමණෙහි අඤ්ඤෙහි”ති (දී. නි. 2.214).

එවං යස්මා තිත්ථායතනං අබ්බත්තං, සාසනං බ්බත්තං, තස්මා යථා සුරත්තහත්ථපාදො සුරකෙසරකො සීහො මීගරාජා න සුසානෙ වා සඬකාරකුටෙ වා පට්ඨසති, තියොජනසහස්සවිත්ථනං පන හිමවන්තං අජ්ඣොගාහෙත්වා මණිගුහායංයෙව පට්ඨසති. යථා ච ඡද්දන්තො නාගරාජා න ගොවරියහත්ථිකුලාදීසු නවසු නාගකුලෙසු උජ්ජජ්ජති, ඡද්දන්තකුලෙයෙව උජ්ජජ්ජති. යථා ච වලාහකො අස්සරාජා න ගඳුහකුලෙ වා සොටකකුලෙ වා උජ්ජජ්ජති, සින්ධුයා තීරෙ පන සින්ධවකුලෙයෙව උජ්ජජ්ජති. යථා ච සබ්බකාමදදං මනොහරං මණිරතනං න සඬකාරකුටෙ වා පංසුපබ්බතාදීසු වා උජ්ජජ්ජති, වෙසුල්ලපබ්බතබ්බන්තරෙයෙව උජ්ජජ්ජති. යථා ච තිමිරපිඬගලො මච්ඡරාජා න බුද්දකපොක්ඛරණීසු උජ්ජජ්ජති, චතුරාසීතියොජනසහස්සගම්භීරෙ මහාසමුද්දෙයෙව උජ්ජජ්ජති. යථා ච දියඬසයොජනසතිකො සුපණ්ණරාජා න ගාමද්වාරෙ ඵරණ්ඩවනාදීසු පට්ඨසති, මහාසමුද්දං පන අජ්ඣොගාහෙත්වා සිම්බලිදහවනෙයෙව පට්ඨසති. යථා ච ධතරට්ඨො සුවණ්ණහංසො න ගාමද්වාරෙ ආවාටකාදීසු පට්ඨසති, නවුතිහංසසහස්සපට්ඨාරො හුත්වා චිත්තකූටපබ්බතෙයෙව පට්ඨසති. යථා ච චතුද්දීපිස්සරො චක්කවත්තිරාජා න නිවකුලෙ උජ්ජජ්ජති, අසම්භින්තජාතිබත්තියකුලෙයෙව පන උජ්ජජ්ජති. එවමෙව ඉමෙසු සමණෙසු එකසමණොපි න අඤ්ඤතිත්ථායතනෙ උජ්ජජ්ජති, අරියමග්ගපරික්ඛිත්තෙ පන බුද්ධසාසනෙයෙව උජ්ජජ්ජති. තෙනාහ භගවා “ඉධෙව, භික්ඛවෙ, සමණො...පෙ.... සුඤ්ඤා පරප්පවාදා සමණෙහි සමණෙහි අඤ්ඤෙහි”ති.

සම්මා සීහනාදං නදථාති එත්ථ සම්මාති හෙතුනා නයෙන කාරණෙන. සීහනාදන්ති සෙට්ඨනාදං අභීතනාදං අජ්ජට්ඨනාදං. ඉමෙසඤ්ඤි චතුත්තං සමණානං ඉධෙව අත්ථිතාය අයං නාදො සෙට්ඨනාදො නාම හොති උත්තමනාදො. “ඉමෙ සමණා ඉධෙව අත්ථි”ති වදන්තස්ස අඤ්ඤතො භයං වා ආසඬකා වා නත්ථිති අභීතනාදො නාම හොති. “අම්භාකම්පි සාසනෙ ඉමෙ සමණා අත්ථි”ති පුරණාදීසු එකස්සාපි උට්ඨහිත්වා වත්තුං අසමත්ථතාය අයං නාදො අජ්ජට්ඨනාදො නාම හොති. තෙන වුත්තං “සීහනාදන්ති සෙට්ඨනාදං අභීතනාදං අජ්ජට්ඨනාදං”න්ති.

140. යානං බො පනෙනං විජ්ජති ඉදං බො පන කාරණං විජ්ජති. යං අඤ්ඤතිත්ථියාති යෙන කාරණෙන අඤ්ඤතිත්ථියා. එත්ථ ච තිත්ථං ජානිතබ්බං, තිත්ථකරො ජානිතබ්බො තිත්ථියා ජානිතබ්බා, තිත්ථියසාවකා

ජානිතබ්බා. තිත්ථංනාම ද්වාසට්ඨි දිට්ඨියො. එත්ථ හි සත්තා තරන්ති උප්පලවන්ති උම්මුජ්ජනිමුජ්ජං කරොන්ති, තස්මා තිත්ථන්ති වුච්චන්ති. තාසං දිට්ඨිනං උප්පාදෙතා තිත්ථකරො නාම. තස්ස ලද්ධිං ගහෙත්වා පබ්බජිතා තිත්ථියා නාම. තෙසං පච්චයදායකා තිත්ථියසාවකාති වෙදිතබ්බා. පරිබ්බාජකාති ගිහිබන්ධනං පහාය පබ්බජ්ජපගතා. අස්සාසොති අවස්සයො පතිට්ඨා උපත්ථම්හො. බලන්ති ථාමො. යෙන තුම්හෙති යෙන අස්සාසෙන වා බලෙන වා එවං වදෙථ.

අත්ථි බො නො, ආවුසො, තෙන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙතාති එත්ථ අයං සඬ්ඛෙපත්ථො – යො සො භගවා සමතිංස පාරමියො පුරෙත්වා සබ්බකිලෙසෙ භඤ්ජිත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො, තෙන භගවතා තෙසං තෙසං සත්තානං ආසයානුසයං ජානතා, භත්ථතලෙ යපිතං ආමලකං විය සබ්බං ඤෙය්‍යධම්මං පස්සතා. අපිච පුබ්බෙතිවාසාදීහි ජානතා, දිබ්බෙන චක්ඛුනා පස්සතා. තීහි විජ්ජාහි ඡහි වා පන අභිඤ්ඤාහි ජානතා, සබ්බත්ථ අප්පට්ඨතෙන සමන්තචක්ඛුනා පස්සතා. සබ්බධම්මජානනසමත්ථාය පඤ්ඤාය ජානතා, සබ්බසත්තානං චක්ඛුච්චසයාතීතාති තිරොකුට්ඨාදිගතාති වාපි රූපානි අතිවිසුද්ධෙන මංසචක්ඛුනා පස්සතා. අත්තහිතසාධිකාය සමාධිපදට්ඨානාය පටිවෙධපඤ්ඤාය ජානතා, පරහිතසාධිකාය කරුණාපදට්ඨානාය දෙසනාපඤ්ඤාය පස්සතා. අරීනං භතත්තා පච්චයාදීනං අරහත්තා ච අරහතා, සම්මා සාමඤ්ච සච්චානං බුද්ධත්තා සම්මාසම්බුද්ධෙතා. අත්තරාශිකධම්මෙ වා ජානතා, නිය්‍යානිකධම්මෙ පස්සතා. කිලෙසාරීනං භතත්තා අරහතා, සම්මා සාමං සබ්බධම්මානං බුද්ධත්තා සම්මාසම්බුද්ධෙතාති, එවං චතුච්චසාරජ්ජවසෙන චතුහි ආකාරෙහි ථොම්තෙන චත්තාරො ධම්මා අක්ඛාතා, යෙ මයං අත්තති සම්පස්සමානා එවං වදෙම, න රාජරාජමහාමත්තාදීනං උපත්ථම්හං කායබලන්ති.

සත්ථරි පසාදොති “ඉතිපි සො භගවා”තිආදිනා නයෙන බුද්ධගුණෙ අනුස්සරන්තානං උප්පන්නප්පසාදො. ධම්මෙ පසාදොති “ස්වාක්ඛාතො භගවතා ධම්මො”තිආදිනා නයෙන ධම්මගුණෙ අනුස්සරන්තානං උප්පන්නප්පසාදො. සීලෙසු පරිපූරකාරිතාති අරියකන්තෙසු සීලෙසු පරිපූරකාරිතා. අරියකන්තසීලානි නාම පඤ්චසීලානි. තානි හි භවන්තරගතොපි අරියසාවකො අත්තනො අරියසාවකභාවං අජානන්තොපි න විනික්කමති. සචෙපි හි නං කොචි වදෙය්‍ය – “ඉමං සකලං චක්කචත්තිරජ්ජං සම්පට්චිජ්ජිත්වා බුද්දකමක්ඛිකං ජීවිතා වොරොපෙහී”ති, අට්ඨානමෙතං, යං සො තස්ස වචනං

කරෙය්‍ය. එවං අරියානං සීලානි කන්තානි පියානි මනාපානි. තානි සන්ධාය චුත්තං “සීලෙසු පරිපූරකාරිතා”ති.

සහධම්මිකා ඛො පනාති භික්ඛු භික්ඛුනී සික්ඛමානා සාමණෙරො සාමණෙරී උපාසකො උපාසිකාති එතෙ සත්ත සහධම්මචාරිනො. එතෙසු හි භික්ඛු භික්ඛුනි සද්ධිං සහධම්මං චරති සමානසික්ඛතාය. තථා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි...පෙ.... උපාසිකා උපාසිකාහි, සොතාපන්නො සොතාපන්නෙහි, සකදාගාමී...පෙ.... අනාගාමීහි සහධම්මං චරති. තස්මා සබ්බෙපෙනෙ සහධම්මිකාති වුච්චන්ති. අපිචෙත්ථ අරියසාවකායෙව අධිප්පෙතා. තෙසඤ්ඤි හවන්තරෙපි මග්ගදස්සනම්හි විවාදො නත්ථි, තස්මා තෙ අච්චන්තං එකධම්මචාරිතාය සහධම්මිකා. ඉමිනා, “සුප්පට්ඨන්නො හගවතො සාවකසඬ්ඨො”ති ආදිනා නයෙන සඬ්ඨං අනුස්සරන්තානං උප්පන්නප්පසාදො කථිතො. එත්තාවතා චත්තාරි සොතාපන්නස්ස අඬ්ඨානි කථිතානි භොන්ති.

ඉමෙ ඛො නො, ආචුසොති, ආචුසො, ඉමෙ චත්තාරො ධම්මා තෙන හගවතා අම්භාකං අස්සාසො චෙව බලඤ්චාති අක්ඛාතා, යෙ මයං අත්තති සම්පස්සමානා එවං වදෙම.

141. යො අම්භාකං සත්ථාති ඉමිනා පූරණකස්සපාදිකෙ ඡ සත්ථාරො අපදිස්සන්ති. යථා පන ඉදානි සාසනෙ ආචරියුපජ්ඣායාදීසු “අම්භාකං ආචරියො, අම්භාකං උපජ්ඣායො”ති ගෙහසිතපෙමං භොති. එවරූපං පෙමං සන්ධාය “සත්ථරි පසාදො”ති වදන්ති. ටෙරො පනාහ – “යස්මා සත්ථා නාම න එකස්ස, න ද්විත්තං භොති, සදෙවකස්ස ලොකස්ස එකොව සත්ථා, තස්මා තිත්ථියා ‘අම්භාකං සත්ථා’ ති එකපදෙනෙව සත්ථාරං විසුං කත්වා ඉමිනාව පදෙන විරුද්ධා පරාජිතා”ති. ධම්මෙ පසාදොති ඉදං පන යථා ඉදානි සාසනෙ “අම්භාකං දීඝනිකායො අම්භාකං මජ්ඣිමනිකායො”ති මමායන්ති, එවං අත්තතො අත්තතො පරියත්තිධම්මෙ ගෙහසිතපෙමං සන්ධාය වදන්ති. සීලෙසුති අප්පිලගොසීලමෙණ්ඩකසීලකුක්කුරසීලාදීසු. ඉධ නො ආචුසොති එත්ථ ඉධාති පසාදං සන්ධාය වදන්ති. කො අධිප්පයාසොති කො අධිකප්පයොගො. යදිදන්ති යමිදං තුම්භාකඤ්චෙව අම්භාකඤ්ච නානාකරණං වදෙය්‍යාථ. තං කිං නාම? තුම්භාකම්පි හි චතුසු යානෙසු පසාදො, අම්භාකම්පි. නනු එතස්මිං පසාදෙ තුම්භෙ ව අම්භෙ ව ද්වෙධා භින්තසුචණ්ණං විය එකසදිසාති වාචාය සමධුරා හුත්වා අට්ඨංසු.

අථ නෙසං තං සමධුරතං භින්දන්තො හගවා එවං වාදිනොති ආදිමාහ. තත්ථ එකා නිට්ඨාති යා තස්ස පසාදස්ස පරියොසානභූතා නිට්ඨා, කිං සා එකා, උදාහු පුට්ඨති එවං පුච්ඡන්ති වදති. යස්මා පන තස්මිං තස්මිං සමයෙ නිට්ඨං

අපඤ්ඤපෙන්නො නාම නත්ථී, බ්‍රාහ්මණානඤ්ඤි බ්‍රහ්මලොකො නිට්ඨා, මහාතාපසානං ආහස්සරා, පරිබ්බාජකානං සුභකිණ්භා, ආජීවකානං “අනන්තමානසො”ති එවං පරිකප්පිතො අපඤ්ඤිභවො. ඉමස්මිං සාසනෙ පන අරහත්තං නිට්ඨා. සබ්බෙව වෙනෙ අරහත්තමෙව නිට්ඨාති වදන්ති. දිට්ඨිවසෙන පන බ්‍රහ්මලොකාදීනි පඤ්ඤපෙන්නි. තස්මා අත්තනො අත්තනො ලද්ධිවසෙන එකමෙව නිට්ඨං පඤ්ඤපෙන්නි, තං දස්සෙතුං භගවා සම්මා ඛ්‍යාකරමානාතිආදිමාහ.

ඉදානි භික්ඛුනම්පි එකා නිට්ඨා, තිත්ථියානම්පි එකා නිට්ඨාති ද්විසු අට්ටකාරකෙසු විය ධීතෙසු භගවා අනුයොගවත්තං දස්සෙන්නො සා පනාවුසො, නිට්ඨා සරාගස්ස, උදාහු චිතරාගස්සාතිආදිමාහ. තත්ථ යස්මා රාගරත්තාදීනං නිට්ඨා නාම නත්ථී. යදි සියා, සොණසිඬගාලාදීනම්පි සියාති ඉමං දොසං පස්සන්තානං තිත්ථියානං “චිතරාගස්ස ආවුසො සා නිට්ඨා”තිආදිනා නයෙන ඛ්‍යාකරණං දස්සිතං.

තත්ථ විද්දසුනොති පණ්ඩිතස්ස. අනුරුද්ධපටිච්චරුද්ධස්සාති රාගෙන අනුරුද්ධස්ස කොධෙන පටිච්චරුද්ධස්ස. පපඤ්චාරාමස්ස පපඤ්චරතීනොති එත්ථ ආරමන්ති එත්ථාති ආරාමො. පපඤ්චො ආරාමො අස්සාති පපඤ්චාරාමො. පපඤ්චෙ රති අස්සාති පපඤ්චරති. පපඤ්චොති ව මත්තපමත්තාකාරභාවෙන පවත්තානං තණ්හාදිට්ඨිමානානමෙතං අධිවචනං. ඉධ පන තණ්හාදිට්ඨියොව අධිප්පෙතා. සරාගස්සාතිආදීසු පඤ්චසු යානෙසු එකොව කිලෙසො ආගතො. තස්ස ආකාරතො නානත්තං වෙදිතබ්බං. සරාගස්සාති භි වුත්තට්ඨානෙ පඤ්චකාමගුණිකරාගවසෙන ගහිතො. සතණ්හස්සාති භවතණ්හාවසෙන. සඋපාදානස්සාති ගහණවසෙන. අනුරුද්ධපටිච්චරුද්ධස්සාති යුගලවසෙන. පපඤ්චාරාමස්සාති පපඤ්චුප්පත්තිදස්සනවසෙන. සරාගස්සාති වා එත්ථ අකුසලමූලවසෙන ගහිතො. සතණ්හස්සාති එත්ථ තණ්හාපච්චයා උපාදානදස්සනවසෙන. සෙසං පුරිමසදිසමෙව. ථෙරො පනාහ “කස්මා එවං විද්ධංසෙථ? එකොයෙව භි අයං ලොහො රජ්ජනවසෙන රාගොති වුත්තො. තණ්හාකරණවසෙන තණ්හා. ගහණට්ඨෙන උපාදානං. යුගලවසෙන අනුරොධපටිච්චරොධො. පපඤ්චුප්පත්තිදස්සනට්ඨෙන පපඤ්චො”ති.

142. ඉදානි ඉමෙසං කිලෙසානං මූලභූතං දිට්ඨිවාදං දස්සෙන්නො ද්වෙමා, භික්ඛවෙ, දිට්ඨියොතිආදිමාහ.

තත්ථ භවදිට්ඨිති සස්සතදිට්ඨි. විභවදිට්ඨිති උච්ඡෙදදිට්ඨි. භවදිට්ඨිං අල්ලිනාති තණ්හාදිට්ඨිවසෙන සස්සතදිට්ඨිං අල්ලිනා. උපගතාති තණ්හාදිට්ඨිවසෙනෙව උපගතා. අජ්ඣාසිතාති තණ්හාදිට්ඨිවසෙනෙව අනුපවිට්ඨා. විභවදිට්ඨියා තෙ පටිවිරුද්ධාති තෙ සබ්බෙ උච්ඡෙදවාදීහි සද්ධිං - “තුම්හෙ අන්ධබාලා න ජානාං, සස්සතො අයං ලොකො, නායං ලොකො උච්ඡිජ්ජති”ති පටිවිරුද්ධා නිව්චං කලහභණ්ඩනපසුතා විහරන්ති. දුතියවාරෙපි එසෙව නයො.

සමුදයඤ්චාතිආදීසු ද්වෙ දිට්ඨිනං සමුදයා ඛණිකසමුදයො පච්චයසමුදයො ව. ඛණිකසමුදයො දිට්ඨිනං නිබ්බන්ති. පච්චයසමුදයො අට්ඨ යානාති. සෙය්‍යථිදං, ඛන්ධාපි දිට්ඨිට්ඨානං, අවිජ්ජාපි, එස්සොපි, සඤ්ඤාපි, විතක්කොපි, අයොනිසොමනසිකාරොපි, පාපමිත්තොපි, පරතොසොසොපි දිට්ඨිට්ඨානං. “ඛන්ධා හෙතු ඛන්ධා පච්චයො දිට්ඨිනං උපාදාය සමුට්ඨානට්ඨෙත. එවං ඛන්ධාපි දිට්ඨිට්ඨානං. අවිජ්ජා... එස්සො... සඤ්ඤා... විතක්කො... අයොනිසොමනසිකාරො... පාපමිත්තො... පරතොසොසො හෙතු, පරතොසොසො පච්චයො දිට්ඨිනං උපාදාය සමුට්ඨානට්ඨෙත. එවං පරතොසොසොපි දිට්ඨිට්ඨානං” (පටි. ම. 1.124). අත්ථභිගමාපි ද්වෙයෙව ඛණිකත්ථභිගමො පච්චයත්ථභිගමො ව. ඛණිකත්ථභිගමො නාම ඛයො වයො හෙදො පරිහෙදො අනිව්චතා අන්තරධානං. පච්චයත්ථභිගමො නාම සොතාපත්තිමග්ගො. සොතාපත්තිමග්ගො හි දිට්ඨිට්ඨානසමුග්ගාතොති වුත්තො.

අස්සාදන්ති දිට්ඨිමූලකං ආනිසංසං. යං සන්ධාය වුත්තං - “යංදිට්ඨිකො සත්ථා හොති, තංදිට්ඨිකා සාවකා හොන්ති. යංදිට්ඨිකා සත්ථාරං සාවකා සක්කරොන්ති, ගරුං කරොන්ති, මානෙන්ති, පුප්පෙන්ති, ලහන්ති තතොනිදානං විවරපිණ්ඩපාතසෙනාසනගිලානපච්චයහෙසජ්ජපරික්ඛාරං. අයං, හික්ඛවෙ, දිට්ඨියා දිට්ඨධම්මිකො ආනිසංසො”ති. ආදීනවන්ති දිට්ඨිග්ගහණමූලකං උපද්දවං. සො වග්ගුලිවතං උක්කුට්ඨකප්පධානං කණ්ටකාපස්සයතා පඤ්චාතපතප්පනං සානුපපාතපතනං කෙසමස්සුලුඤ්චනං අප්පොණකං ඝානන්තිආදීනං වසෙනං වෙදිතබ්බො. නිස්සරණන්ති දිට්ඨිනං නිස්සරණං නාම නිබ්බානං. යථාභූතං නප්පජානන්තීති යෙ එතං සබ්බං යථාසභාවං න ජානන්ති. න පරිමුච්චන්ති දුක්ඛස්මාති සකලවට්ටදුක්ඛතො න පරිමුච්චන්ති. ඉමිනා එතෙසං නිට්ඨා නාම නත්ථිති දස්සෙති. පරිමුච්චන්ති දුක්ඛස්මාති සකලවට්ටදුක්ඛතො පරිමුච්චන්ති. ඉමිනා එතෙසං නිට්ඨා නාම අත්ථිති ද්විත්තං අට්ටකාරකානං අට්ටං ඡින්දන්තො විය සාසනස්මිංයෙව නිට්ඨාය අත්ථිතං පතිට්ඨපෙති.

143. ඉදානි දිට්ඨිච්ඡෙදනං දස්සෙන්නො චත්තාරිමානි, භික්ඛවෙ, උපාදානානීතිආදිමාහ. තෙසං චිත්ථාරකථා විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තායෙව.

සබ්බුපාදානපරිඤ්ඤාවාදා පටිජානමානාති මයං සබ්බෙසං උපාදානානං පරිඤ්ඤං සමතික්කමං වදාමාති එවං පටිජානමානා. න සම්මා සබ්බුපාදානපරිඤ්ඤන්ති සබ්බෙසං උපාදානානං සමතික්කමං සම්මා න පඤ්ඤාපෙන්නි. කෙච්ඡි කාමුපාදානමත්තස්ස පරිඤ්ඤං පඤ්ඤාපෙන්නි. කෙච්ඡි දිට්ඨුපාදානමත්තස්ස පඤ්ඤාපෙන්නි, කෙච්ඡි සීලබ්බතුපාදානස්සාපි. අත්තවාදුපාදානස්ස පන පරිඤ්ඤං පඤ්ඤාපෙන්නො නාම නත්ථි. තෙසං පන හෙදං දස්සෙන්නො කාමුපාදානස්ස පරිඤ්ඤං පඤ්ඤාපෙන්නීතිආදිමාහ. තත්ථ සබ්බෙච්ඡි කාමුපාදානස්ස පරිඤ්ඤං පඤ්ඤාපෙන්නියෙව, ඡන්තචුති පාසණ්ඩාපි හි “කාමා බො පබ්බජිතෙන න සෙවිතබ්බා”ති චත්ථුපටිසෙවනං කාමං කප්පතීති න පඤ්ඤාපෙන්නි, අකප්පියමෙව කත්වා පඤ්ඤාපෙන්නි. යෙ පන සෙවන්ති, තෙ ථෙට්ඨොන සෙවන්ති. තෙන චුත්තං “කාමුපාදානස්ස පරිඤ්ඤං පඤ්ඤාපෙන්නි”ති.

යස්මා “නත්ථි දින්න”න්තිආදීනි ගහෙත්වා වරන්ති. “සීලෙන සුද්ධි වතෙන සුද්ධි, භාවනාය සුද්ධි”ති ගණ්හන්ති, අත්තුපලද්ධිං න පජ්ඣන්ති, තස්මා න දිට්ඨුපාදානස්ස, න සීලබ්බතුපාදානස්ස, න අත්තවාදුපාදානස්ස පරිඤ්ඤං පඤ්ඤාපෙන්නි. තං කිස්ස හෙතුති තං අපඤ්ඤාපනං එතෙසං කිස්ස හෙතු, කිං කාරණා? ඉමානි හි තෙ භොන්තොති යස්මා තෙ භොන්තො ඉමානි තිණි කාරණානි යථාසභාවතො න ජානන්තීති අත්ථො. යෙ පනෙත්ථ ද්වින්නං පරිඤ්ඤානං පඤ්ඤාපනකාරණං. දිට්ඨිඤ්චෙව සීලබ්බතඤ්ච “එතං පහාතබ්බ”න්ති යථාසභාවතො ජානන්ති. තෙ සන්ධාය පරතො ද්වෙ වාරා චුත්තා. තත්ථ යෙ “අත්ථි දින්න”න්තිආදීනි ගණ්හන්ති, තෙ දිට්ඨුපාදානස්ස පරිඤ්ඤං පඤ්ඤාපෙන්නි. යෙ පන “න සීලෙන සුද්ධි, න වතෙන සුද්ධි, න භාවනාය සුද්ධි”ති ගණ්හන්ති, තෙ සීලබ්බතුපාදානස්ස පරිඤ්ඤං පඤ්ඤාපෙන්නි. අත්තවාදුපාදානස්ස පරිඤ්ඤං පන එකොපි පඤ්ඤාපෙතුං න සක්කොති. අට්ඨසමාපත්තිලාභිනොපි හි චන්දිමසූරියෙ පාණිනා පරිමජ්ජිත්වා වරමානාපි ව තිත්ථියා තිස්සො පරිඤ්ඤා පඤ්ඤාපෙන්නි. අත්තවාදං මුඤ්චිතුං න සක්කොන්ති. තස්මා පුනප්පුනං වට්ටස්මිංයෙව පතන්ති. පථවිජිගුච්ඡනසසකො විය හි එතෙ.

තත්ථායං අත්ථසල්ලාපිකා උපමා – පථවී කිර සසකං ආහ – “හො සසකා”ති. සසකො ආහ – “කො එසො”ති. “කස්මා මමෙව උපරි සබ්බඉරියාපමෙ කප්පෙන්නො උච්චාරපස්සාවං කරොන්තො මං න ජානාසී”ති. “සුට්ඨු තයා

අහං දිට්ඨො, මයා අක්කන්තට්ඨානම්පි අභිගුලග්ගෙහි ඵ්ථිට්ඨානං විය හොති,
 විස්සට්ඨාදකං අප්පමත්තකං, කර්මසං කතකඵලමත්තං. හත්ථිඅස්සාදීහි පන
 අක්කන්තට්ඨානම්පි මහත්තං, පස්සාවොපි නෙසං සට්ඨන්තො හොති,
 උච්චාරොපි පච්ඡිමත්තො හොති, අලං මය්හං තයා”ති උප්පතිත්වා අඤ්ඤස්මිං
 යානෙ පතිතො. තතො නං පථවී ආහ – “අරෙ දුරං ගතොපි නනු මය්හං
 උපරියෙව පතිතොසී”ති. සො පුන තං ඡිගුච්ඡන්තො උප්පතිත්වා අඤ්ඤත්ථ
 පතිතො, ඵචං වස්සසහස්සම්පි උප්පතිත්වා පතමානො සසකො පථවීං මුඤ්චිතුං
 න සක්කොති. ඵචමෙවං තිත්ථියා සබ්බුපාදානපරිඤ්ඤං පඤ්ඤපෙන්නොපි
 කාමුපාදානාදීනං තිණ්ණංයෙව සමතික්කමං පඤ්ඤපෙන්නී. අත්තවාදං පන
 මුඤ්චිතුං න සක්කොන්ති, අසක්කොන්තා පුනස්පුනං වට්ටස්මිංයෙව පතන්තීති.

ඵචං යං තිත්ථියා සමතික්කමිතුං න සක්කොන්ති, තස්ස වසෙන දිට්ඨිවිඡෙදවාදං
 වත්වා ඉදානි පසාදපච්ඡෙදවාදං දස්සෙන්නො ඵවරූපෙ ඛො, භික්ඛවෙ,
 ධම්මචිනයෙනිආදිමාහ. තත්ථ ධම්මචිනයෙනි ධම්මෙ වෙව චිනයෙ ව,
 උභයෙනපි අනියානිකසාසනං දස්සෙති. “යො සත්ථරි පසාදො සො න
 සම්මග්ගතො”ති අනියානිකසාසනම්හි හි සත්ථා කාලං කත්වා සීහොපි
 හොති, ඛ්‍යග්ගොපි හොති, දීපිපි අච්ඡොපි තරච්ඡොපි. සාවකා පනස්ස මීගාපි
 සුකරාපි පසදාපි හොන්ති, සො “ඉමෙ මය්හං පුබ්බෙ උපට්ඨාකා
 පච්චයදායකා”ති ඛන්තිං වා මෙත්තං වා අනුද්දයං වා අකත්වා තෙසං උපරි
 පතිත්වා ලොහිතං පිච්ඡි, පුලපුලමංසානිපි බාදති. සත්ථා වා පන බිලාරො
 හොති, සාවකා කුක්කුටා වා මුසිකා වා. අථ නෙ චුත්තනයෙනෙව අනුකම්පං
 අකත්වා බාදති. අථ වා සත්ථා නිරයපාලො හොති, සාවකා නෙරයිකසත්තා.
 සො “ඉමෙ මය්හං පුබ්බෙ උපට්ඨාකා පච්චයදායකා”ති අනුකම්පං අකත්වා
 විවිධා කම්මකාරණා කරොති, ආදිත්තෙපි රථෙ යොජෙති, අභිගාරපබ්බතම්පි
 ආරොපෙති, ලොහකුම්භියම්පි බිපති, අනෙකෙහිපි දුක්ඛධම්මෙහි
 සම්පයොජෙති. සාවකා වා පන කාලං කත්වා සීහාදයො හොන්ති, සත්ථා
 මීගාදීසු අඤ්ඤතරො. තෙ “ඉමං මයං පුබ්බෙ චතුහි පච්චයෙහි උපට්ඨහිමිහා,
 සත්ථා නො අය”න්ති තස්මිං ඛන්තිං වා මෙත්තං වා අනුද්දයං වා අකත්වා
 චුත්තනයෙනෙව අනයඛ්‍යසනං පාපෙන්නී. ඵචං අනියානිකසාසනෙ යො
 සත්ථරි පසාදො, සො න සම්මග්ගතො හොති, කඤ්චි කාලං ගන්ත්වාපි පච්ඡා
 චිතස්සතියෙව.

යො ධම්මෙ පසාදොති අනියානිකසාසනස්මිඤ්ඤි ධම්මෙ පසාදො නාම,
 උග්ගහිතපරියාපුට – ධාරිතවාචිත්තමත්තකෙ තන්තිධම්මෙ පසාදො හොති,
 වට්ටමොක්ඛො පනෙත්ථ නත්ථී. තස්මා යො ඵත්ථ පසාදො, සො පුනස්පුනං

වට්ටමෙව ගම්භීරං කරොතිති සාසනස්මිං අසම්මග්ගතො අසභාවතො අක්ඛායති.

යා සීලෙසු පරිපූරකාරිතාති යාපි ච අනියායානිකසාසනෙ අප්පිලාදීනං වසෙන පරිපූරකාරිතා, සාපි යස්මා වට්ටමොක්ඛං භවතිස්සරණං න සම්පාපෙනි, සම්පජ්ජමානා පන තිරච්ඡාන යොනිං ආවහති, විපච්චමානා නිරයං, තස්මා සා න සම්මග්ගතා අක්ඛායති. යා සහධම්මිකෙසුති අනියායානිකසාසනස්මිඤ්ඤි යෙ සහධම්මිකා, තෙසු යස්මා එකච්චෙ කාලං කත්වා සීහාදයොපි හොන්ති, එකච්චෙ මිගාදයො, තත්ථ සීහාදිභූතා “ඉමෙ අම්භාකං සහධම්මිකා අහෙසු”න්ති මිගාදිභූතෙසු ඛන්තිආදීති අකත්වා පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව නෙසං මහාදුක්ඛං උප්පාදෙන්ති. තස්මා එත්ථ සහධම්මිකෙසු පියමනාපතාපි අසම්මග්ගතා අක්ඛායති.

ඉදං පන සබ්බමපි කාරණහෙදං එකතො කත්වා දස්සෙන්නො භගවා තං කිස්ස හෙතු? එවඤ්ඤෙනං, භික්ඛවෙ, හොතීතිආදිමාහ. තත්‍රායං සංඛෙපත්ථො – එවඤ්ඤෙනං, භික්ඛවෙ, හොති, යං මයා චුත්තං “යො සත්ථරි පසාදො සො න සම්මග්ගතො අක්ඛායති”තිආදි, තං එවමෙව හොති. කස්මා? යස්මා තෙ පසාදාදයො දුරක්ඛාතෙ ධම්මවිනයෙ ...පෙ.... අසම්මාසම්බුද්ධජ්ජවෙදිනෙති, එත්ථ හි යථා තත්ති කාරණත්ථෙ නිපාතො. තත්ථ දුරක්ඛාතෙති දුක්ඛථිතෙ, දුක්ඛථිතත්තනයෙව දුජ්ජවෙදිනෙ. සො පනෙස යස්මා මග්ගඵලත්ථාය න නියායාති, තස්මා අනියායානිකො. රාගාදීනං උපසමාය අසංවත්තනතො අනුපසමසංවත්තනිකො. න සම්මාසම්බුද්ධොන සබ්බඤ්ඤානා පවෙදිතොති අසම්මාසම්බුද්ධජ්ජවෙදිනො. තස්මිං අනියායානිකෙ අනුපසමසංවත්තනිකෙ අසම්මාසම්බුද්ධජ්ජවෙදිනෙ. එත්තාවතා භගවා තිත්ථියෙසු පසාදො සුරාපිනසිඬිගාලෙ පසාදො විය නිරත්ථකොති දස්සෙති.

එකො කිර කාලසිඬිගාලො රත්තිං නගරං පවිට්ඨො සුරාජල්ලිකං බාදිත්වා පුත්තාගවනෙ නිපජ්ජිත්වා නිද්දායන්නො සුරියුග්ගමනෙ පබුජ්ඣිත්වා වින්තෙසි “ඉමස්මිං කාලෙ න සක්කා ගන්තුං, බහු අම්භාකං වෙරිනො, එකං වඤ්චෙතුං වට්ටතී”ති. සො එකං බ්‍රාහ්මණං ගච්ඡන්තං දිස්වා ඉමං වඤ්චෙස්සාමීති “අයා බ්‍රාහ්මණා”ති ආහ. කො එසො බ්‍රාහ්මණං පක්කොසතීති. “අහං, සාමී, ඉතො තාව එහීති. කිං හොති? මං බහිගාමං නෙහි, අහං තෙ ද්වෙ කභාපණසතාති දස්සාමීති. සොපි නයිස්සාමීති තං පාදෙසු ගණ්හි. අරෙ බාල බ්‍රාහ්මණ, න මය්හං කභාපණා ජඩ්ඬිතකා අත්ථි, දුල්ලහා කභාපණා, සාධුකං මං ගණ්හාහීති. කථං හො ගණ්හාමීති? උත්තරාසඬිගෙන ගණ්ඨිකං කත්වා අංසෙ ලග්ගෙත්වා ගණ්හාහීති. බ්‍රාහ්මණො තං තථා ගහෙත්වා

දක්ඛිණද්වාරසමීපට්ඨානං ගන්ත්වා එත්ථ ඔතාරෙමීති පුච්ඡි. කතරට්ඨානං නාම එතන්ති? මහාද්වාරං එතන්ති. අරෙ බාල, බ්‍රාහ්මණ, කිං තච ඤාතකා අන්තරද්වාරෙ කභාපණං යපෙන්නි, පරතො මං හරා''ති. සො පුනස්පුනං ථොකං ථොකං ගන්ත්වා “එත්ථ ඔතාරෙමී එත්ථ ඔතාරෙමී”ති පුච්ඡිත්වා තෙන තජ්ජිතො බෙමට්ඨානං ගන්ත්වා තත්ථ ඔතාරෙහීති චුත්තො ඔතාරෙත්වා සාටකං ගණ්හි. කාළසිඬගාලො ආහ “අහං තෙ ද්වෙ කභාපණසතානි දස්සාමීති අථොචං. මය්හං පන කභාපණා බහු, න ද්වෙ කභාපණසතානෙව, යාච අහං කභාපණෙ ආහරාමි, තාච ත්වං සූරියං ඔලොකෙන්නො තිට්ඨා”ති චත්වා ථොකං ගන්ත්වා නිවත්තෙත්වා පුන බ්‍රාහ්මණං ආහ “අයා බ්‍රාහ්මණ මා ඉතො ඔලොකෙහි, සූරියමෙව ඔලොකෙන්නො තිට්ඨා”ති. එවඤ්ච පන චත්වා කෙතකචනං පවිසිත්වා යථාරුචිං පක්කන්නො. බ්‍රාහ්මණස්සපි සූරියං ඔලොකෙන්නස්සෙව නලාටතො වෙච කච්ඡෙහි ච සෙදා මුච්චිංසු. අථ නං රුක්ඛදෙවතා ආහ –

“සද්දහාසි සිඬගාලස්ස, සුරාපිතස්ස බ්‍රාහ්මණ;

සිජ්ජිකානං සතං නත්ථී, කුතො කංසසතා දුචෙ’’ති. (ජා. 1.1.113);

එවං යථා කාළසිඬගාලෙ පසාදො නිරත්ථකො, එවං තිත්ථියෙසුපිති.

144. අනියානිකසාසනෙ පසාදස්ස නිරත්ථකභාවං දස්සෙත්වා නියානිකසාසනෙ තස්ස සාත්ථකතං දස්සෙතුං තථාගතො ච බො, භික්ඛවෙනිආදිමාහ. තත්ථ කාමුපාදානස්ස පරිඤ්ඤං පඤ්ඤපෙතීති අරහත්තමග්ගෙන කාමුපාදානස්ස පහානපරිඤ්ඤං සමතික්කමං පඤ්ඤපෙති, ඉතරෙසං තිණ්ණං උපාදානානං සොනාපත්තිමග්ගෙන පරිඤ්ඤං පඤ්ඤපෙති. එවරුපෙ බො, භික්ඛවෙ, ධම්මචිතයෙති, භික්ඛවෙ, එවරුපෙ ධම්මෙ ච චිතයෙ ච. උභයෙනපි නියානිකසාසනං දස්සෙති. සත්ථරි පසාදොති එවරුපෙ සාසනෙ යො සත්ථරි පසාදො, සො සම්මග්ගතො අක්ඛායති, හවදුක්ඛනිස්සරණාය සංවත්තති.

තත්‍රිමානි චත්ථුනි – හගවා කිර වෙදියකපබ්බතෙ ඉන්දසාලගුහායං පට්ඨසති. අථෙකො උලුකසකුණො හගවති ගාමං පිණ්ඩාය පවිසන්තෙ උපඬ්ඨමග්ගං අනුගච්ඡති, නික්ඛමන්තෙ උපඬ්ඨමග්ගං පච්චුග්ගමනං කරොති. සො එකදිවසං සම්මාසම්බුද්ධං සායන්හසමයෙ භික්ඛුසඬ්ඨපරිචුතං නිසින්තං පබ්බතා ඔරුය්හ චන්දිත්වා පක්ඛෙ පණාමෙත්වා අඤ්ජලිං පග්ගය්හ සීසං හෙට්ඨා කත්වා දසබලං නමස්සමානො අට්ඨාසි. හගවා තං ඔලොකෙත්වා සිතං පාත්වාකාසි. ආනන්දත්ථෙරො “කො නු බො, හන්තෙ, හෙතු කො පච්චයො සිතස්ස පාතුකම්මායා”ති පුච්ඡි. “පස්සානන්ද, ඉමං උලුකසකුණං, අයං මයි ච

භික්ඛුසඤ්ඤා ච චිත්තං පසාදෙන්වා සතසහස්සකප්පෙ දෙවෙසු ච මනුස්සෙසු ච සංසරිත්වා සොමනස්සො නාම පච්චෙකඛුද්ධො භවිස්සති”ති ආහ -

උලුකමණ්ඩලක්ඛික, වෙදියකෙ චිරදීඝවාසික;

සුඛිතොසි ත්වං අයා කොසිය, කාලුට්ඨිතං පස්සසි ඛුද්ධවරං.

මයි චිත්තං පසාදෙන්වා, භික්ඛුසඤ්ඤා අනුත්තරෙ;

කප්පානං සතසහස්සානි, දුග්ගතෙසො න ගච්ඡති.

දෙවලොකා චචිත්වාන, කුසලමූලෙන වොදිතො;

භවිස්සති අනන්තඤ්ඤාණො, සොමනස්සොති විස්සුතොති.

අඤ්ඤානිපි චෙත්ථ රාජගහනගරෙ සුමනමාලාකාරචත්ථු මහාහෙරිවාදකචත්ථු මොරජිකචත්ථු විණාවාදකචත්ථු සඬබ්බමකචත්ථුනි එවමාදීනි චත්ථුනි විත්ථාරෙතඛ්ඛානි. එවං නිය්‍යානිකසාසනෙ සත්ථරි පසාදො සම්මග්ගතො හොති.

ධම්මෙ පසාදොති නිය්‍යානිකසාසනම්හි ධම්මෙ පසාදො සම්මග්ගතො හොති. සරමත්තෙ නිමිත්තං ගහෙත්වා සුණන්තානං තිරච්ඡානගතානම්පි සම්පත්තිදායකො හොති, පරමත්ථෙ කිං පන චත්තඛ්ඛං. අයමත්ථො මණ්ඩුකදෙවපුත්තාදීනං චත්ථුවසෙන වෙදිතඛ්ඛො.

සීලෙසු පරිපූරකාරිතානි නිය්‍යානිකසාසනම්හි සීලෙසු පරිපූරකාරිතාපි සම්මග්ගතා හොති, සග්ගමොක්ඛසම්පත්තිං ආවහති. තත්ථ ඡත්තමාණචකචත්ථුසාමණෙරචත්ථුආදීනි දීපෙතඛ්ඛානි.

සහධම්මිකෙසුනි නිය්‍යානිකසාසනෙ සහධම්මිකෙසු පියමනාපතාපි සම්මග්ගතා හොති, මහාසම්පත්තිං ආවහති. අයමත්ථො විමානපෙතචත්ථුනි දීපෙතඛ්ඛො. චුත්තඤ්ඤානං -

“බිරොදනමහමදාසිං, භික්ඛුනො පිණ්ඩාය වරත්තස්ස...පෙ....

ඵාණිතං...පෙ.... උච්ඡුඛණ්ඩිකං... තිම්බරුසකං... කක්කාරිකං...

එළාලුකං... වල්ලිපක්කං... ඵාරුසකං... හත්ථපතාකං...

සාකමුට්ඨිං ... පුප්ඵකමුට්ඨිං... මූලකං... නිම්බමුට්ඨිං...

අම්බිකඤ්ජිකං... දොණිනිම්මජ්ජනිං... කායබන්ධනං...

අංසබද්ධකං... ආයොගපට්ටං... විධුපනං... තාලවණ්ටං...

මොරහත්ථං... ඡත්තං... උපාහනං... පූචං මොදකං...

සක්ඛලිකං අභමදාසිං, භික්ඛුනො පිණ්ඩාය වරත්තස්ස...පෙ....

තස්සා මෙ පස්ස විමානං, අවිජරා කාමවණ්ණිනිහමස්මි''ති (වි. ව. 406).

තං කිස්ස හෙතුතිආදි වුත්තනායානුසාරෙනෙව යොජෙත්වා වෙදිතබ්බං.

145. ඉදානි යෙසං උපාදානානං තිත්ථියා න සම්මා පරිඤ්ඤං පඤ්ඤපෙන්නි, තථාගතො පඤ්ඤපෙති, තෙසං පච්චයං දස්සෙතුං ඉමෙ ව, භික්ඛවෙනිආදිමාහ. තත්ථ කිංනිදානාතිආදීසු නිදානාදීනි සබ්බානෙව කාරණවෙච්චනානි. කාරණඤ්ඤි යස්මා එලං නිදෙනි හන්ද, නං ගණ්හථාති අප්පෙති විය, තස්මා නිදානන්ති වුච්චති. යස්මා තං තතො ජායති සමුදෙනි පහවති, තස්මා සමුදයො, ජාති, පහවෙති වුච්චති. අයං පනෙත්ථ පදත්ථො – කිං නිදානං එතෙසන්ති කිංනිදානා. කො සමුදයො එතෙසන්ති කිංසමුදයා. කා ජාති එතෙසන්ති කිංජාතිකා. කො පහවො එතෙසන්ති කිංපහවා. යස්මා පන තෙසං තණ්හා යථාචුත්තෙන අත්ථෙත නිදානඤ්ඤෙව සමුදයො ච ජාති ච පහවො ච, තස්මා “තණ්හානිදානා”තිආදිමාහ. එවං සබ්බපදෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො. යස්මා පන හගවා න කෙවලං උපාදානස්සෙව පච්චයං ජානාති, උපාදානස්ස පච්චයභූතාය තණ්හායපි, තණ්හාදිපච්චයානං වෙදනාදීනම්පි පච්චයං ජානාතියෙව, තස්මා තණ්හා වායං, භික්ඛවෙනිආදිමාහ.

යතො ව බොති යස්මිං කාලෙ. අවිජ්ජා පහීනා හොතිති වට්ටමුලිකා අවිජ්ජා අනුප්පාදනිරොධෙන පහීනා හොති. විජ්ජා උප්පන්නාති අරහත්තමග්ගවිජ්ජා උප්පන්නා. සො අවිජ්ජාවිරාගා විජ්ජුප්පාදාති. සො භික්ඛු අවිජ්ජාය ව පහීනත්තා විජ්ජාය ව උප්පන්නත්තා. නෙව කාමුපාදානං උපාදියතීති නෙව කාමුපාදානං ගණ්හාති න උපෙති, න සෙසානි උපාදානානි. අනුපාදියං න පරිතස්සතීති එවං කිඤ්චි උපාදානං අග්ගණ්හන්තො තණ්හාපරිතස්සනාය න පරිතස්සති. අපරිතස්සන්ති අපරිතස්සන්තො තණ්හං අනුප්පාදෙන්තො. පච්චත්තංයෙව පරිනිබ්බායතීති සයමෙව කිලෙසපරිනිබ්බානෙන පරිනිබ්බායති. එවමස්ස ආසවක්ඛයං දස්සෙත්වා ඉදානි බීණාසවස්ස භික්ඛුනො පච්චවෙක්ඛණං දස්සෙන්තො බීණා ජාතීතිආදිමාහ. තං වුත්තත්ථමෙවාති.

පපඤ්චසුද්දතියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

වුළුසීහනාදසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. මහාසීහනාදසුත්තවණ්ණනා

වෙසාලිනගරවණ්ණනා

146. එවං මෙ සුතන්ති මහාසීහනාදසුත්තං. තත්ථ වෙසාලියන්ති එවංනාමකෙන නගරෙ. තං කිර අපරාපරං විසාලිභූතතාය “වෙසාලි”ති සඬ්ඛං ගතං. තත්‍රායං අනුපුබ්බකථා – බාරාණසිරඤ්ඤො කිර අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමහී ගබ්භො සණ්ඨාසී. සා ඤාත්වා රඤ්ඤො නිවෙදෙසී. රාජා ගබ්භපරිහාරං අදාසී. සා සම්මා පරිහරියමානා ගබ්භපරිපාකකාලෙ විජායනසරං පාවිසී. පුඤ්ඤවන්තීනං පච්චසසමයෙ ගබ්භවුට්ඨානං හොති, සා ච තාසං අඤ්ඤතරා, තෙන පච්චසසමයෙ අලත්තකපටලබන්ධුජීවකපුජ්ඣසදිසං මංසපෙසිං විජායි. තතො “අඤ්ඤා දෙවියො සුවණ්ණබ්බිමබ්බසදිසෙ පුත්තෙ විජායන්ති, අග්ගමහෙසී මංසපෙසින්ති රඤ්ඤො පුරතො මම අවණ්ණො උජ්ජජ්ජෙය්‍යා”ති වින්තෙත්වා තෙන අවණ්ණහයෙන තං මංසපෙසිං එකස්මිං භාජනෙ පක්ඛිපිත්වා පටිකුජ්ජිත්වා රාජමුද්දිකාය ලඤ්ජෙත්වා ගඬගාය සොතෙ පක්ඛිපාපෙසී. මනුස්සෙහි ඡඩ්ඛිතමත්තෙ දෙවතා ආරක්ඛං සංවිදහිංසු. සුවණ්ණපට්ටකඤ්ඤවෙත්ථ ජාතිහිඬගුලකෙන “බාරාණසිරඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා පජා”ති ලිඛිත්වා බන්ධිංසු. තතො තං භාජනං උමිහයාදීහි අනුපද්දුතං ගඬගාසොතෙන පායාසී.

තෙන ච සමයෙන අඤ්ඤතරො තාපසො ගොපාලකකුලං නිස්සාය ගඬගාතීරෙ විහරති. සො පාතොව ගඬගං ඔතිණ්ණො තං භාජනං ආගච්ඡන්තං දිස්වා පංසුකුලසඤ්ඤාය අග්ගමහෙසී. අට්ඨත්ථ තං අක්ඛරපට්ටිකං රාජමුද්දිකාලඤ්ජනං ච දිස්වා මුඤ්චිත්වා තං මංසපෙසිං අද්දස, දිස්වානස්ස එතදහොසි “සියා ගබ්භො, තථා හිස්ස දුග්ගන්ධපුතිකභාවො නත්ථී”ති. අස්සමං නෙත්වා සුද්ධෙ ඔකාසෙ යිපෙසී. අථ අඬ්ඬමාසච්චයෙන ද්වෙ මංසපෙසියො අහෙසුං. තාපසො දිස්වා සාධුතරං යිපෙසී. තතො පුත අඬ්ඬමාසච්චයෙන එකමෙකිස්සා මංසපෙසියා හත්ථපාදසීසානමත්ථාය පඤ්ච පඤ්ච පිළකා උට්ඨහිංසු. අථ තතො අඬ්ඬමාසච්චයෙන එකා මංසපෙසි සුවණ්ණබ්බිමබ්බසදිසො දාරකො, එකා දාරිකා අහොසී.

තෙසු තාපසස්ස පුත්තසීනෙහො උජ්ජජ්ජි, අඬ්ඬට්ඨකතො වස්ස බීරං නිබ්බන්ති. තතො පභූති ච බීරහත්තං අලහිත්ථ, සො හත්තං භුඤ්ජිත්වා බීරං දාරකානං මුඛෙ ආසිඤ්චති. තෙසං උදරං යං යං පවිසති, තං තං සබ්බං මණ්ණිභාජනගතං විය දිස්සති, එවං නිච්ඡවී අහෙසුං. අපරෙ ආහු “සිබ්බෙත්වා යපිතා විය තෙසං අඤ්ඤමඤ්ඤං ලීනා ඡවි අහොසී”ති. එවං තෙ නිච්ඡවිතාය වා ලීනච්ඡවිතාය වා ලීච්ඡවීති පඤ්ඤායිංසු.

තාපසො දාරකෙ පොසෙන්නො උස්සුරෙ ගාමං සික්ඛාය පවිසති, අනිදිවා පටික්කමති. තස්ස තං බ්‍යාපාරං ඤත්වා ගොපාලකා ආහංසු – “භන්තෙ, පබ්බජිතානං දාරකපොසනං පලිබොධො, අමිහාකං දාරකෙ දෙථ, මයං පොසෙස්සාම, තුම්හෙ අත්තනො කම්මං කරොථා”ති. තාපසො සාධුති පටිස්සුණි. ගොපාලකා දුතියදිවසෙ මග්ගං සමං කත්වා පුජ්චෙහි ඔකිරිත්වා ධජපටාකා උස්සාපෙත්වා තූරියෙහි වජ්ජමානෙහි අස්සමං ආගතා. තාපසො – “මහාපුඤ්ඤා දාරකා අජ්ජමාදෙන වඩ්ඪෙථ, වඩ්ඪෙත්වා ච අඤ්ඤමඤ්ඤං ආවාහවිවාහං කරොථ, පඤ්චගොරසෙන රාජානං තොසෙත්වා භූමිහාගං ගහෙත්වා නගරං මාපෙථ, තත්ථ කුමාරං අභිසිඤ්චො”ති වත්වා දාරකෙ අදාසී. තෙ සාධුති පටිස්සුණිත්වා දාරකෙ නෙත්වා පොසෙසුං.

දාරකා වුද්ධිමත්වාය කීළන්නා විවාදට්ඨානෙසු අඤ්ඤෙ ගොපාලකදාරකෙ භත්ථෙතපි පාදෙනපි පහරන්ති. තෙ රොදන්ති. “කිස්ස රොදො”ති ච මාතාපිතුහි වුත්තා “ඉමෙ නිම්මාතාපිතිකා තාපසපොසිතා අමිහෙ අතිපහරන්ති”ති වදන්ති. තතො තෙසං මාතාපිතරො “ඉමෙ දාරකා අඤ්ඤෙ දාරකෙ විනාසෙන්නි දුක්ඛාපෙන්නි, න ඉමෙ සඬිගහෙතඛ්ඛා, වජ්ජෙතඛ්ඛා ඉමෙ”ති ආහංසු. තතො පභූති කිර සො පදෙසො වජ්ජීති වුච්චති යොජනසතිකො පරිමාණෙන. අථ තං පදෙසං ගොපාලකා රාජානං තොසෙත්වා අග්ගහෙසුං. තත්ථ ච නගරං මාපෙත්වා සොළසවස්සුද්දෙසිකං කුමාරං අභිසිඤ්චිත්වා රාජානං අකංසු. තාය වස්ස දාරිකාය සද්ධිං විවාහං කත්වා කතිකං අකංසු “බාහිරකදාරිකා න ආනෙතඛ්ඛා, ඉතො දාරිකා න කස්සචි දාතඛ්ඛා”ති. තෙසං පට්ඨමසංවාසෙන ද්වෙ දාරකා ජාතා ධිතා ච පුත්තො ච. ඵලං සොළසක්ඛත්තුං ද්වෙ ද්වෙ ජාතා. තතො තෙසං දාරකානං යථාක්කමං වඩ්ඪන්තානං ආරාමියානනිවාසට්ඨානපරිවාරසම්පත්තිං ගහෙතුං අජ්ජහොන්නා නගරං තික්ඛත්තුං ගාවුතන්තරෙන ගාවුතන්තරෙන පරික්ඛිපිංසු. තස්ස පුනප්පුනං විසාලිකතත්තා වෙසාලිත්ථෙව නාමං ජාතං. තෙන වුත්තං “වෙසාලියන්ති ඵලං නාමකෙ නගරෙ”ති.

01 බහිනගරෙති නගරස්ස බහි, න අම්බපාලිවනං විය අන්තොනගරස්මිං. අයං පන ජීවකම්බවනං විය නගරස්ස බහිද්ධා වනසණ්ඨො. තෙන වුත්තං “බහිනගරෙ”ති. අපරපුරෙති පුරස්ස අපරෙ, පච්ඡිමදිසායන්ති අත්ථො. වනසණ්ඨෙති සො කිර වනසණ්ඨො නගරස්ස පච්ඡිමදිසායං ගාවුතමත්තෙ යානෙ. තත්ථ මනුස්සා භගවතො ගන්ධකුට්ඨිං කත්වා තං පරිවාරෙත්වා භික්ඛූනං රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානවඩ්ඪකමලෙණකුට්ඨිමණ්ඩපාදීති පතිට්ඨපෙසුං, භගවා තත්ථ විහරති. තෙන වුත්තං “අපරපුරෙ වනසණ්ඨො”ති. සුනක්ඛත්තොති තස්ස නාමං. ලිච්ඡවීනං පන පුත්තත්තා ලිච්ඡවිපුත්තොති වුත්තො.

අවිරපක්කන්තොති විබ්භමිත්වා ගිහිභාවුපගමනෙන අධුනාපක්කන්තො. පරිසතීති පරිසමජ්ඣෙ. උත්තරිමනුස්සධම්මාති එත්ථ මනුස්සධම්මා නාම දසකුසලකම්මපථා. තෙ පටිසෙධෙතං න සක්කොති. කස්මා? උපාරම්භභයා. වෙසාලියඤ්ඤි බහු මනුස්සා රතනත්තයෙ පසන්නා බුද්ධමාමකා ධම්මමාමකා සඨසමාමකා. තෙ දසකුසලකම්මපට්මත්තමිපි නත්ථි සමණස්ස ගොතමස්සාති වුත්තෙ ත්වං කත්ථ භගවත්තං පාණං භනත්තං අද්දස, කත්ථ අදින්නං ආදියන්තන්ති ආදීනි වත්වා අත්තනො පමාණං න ජානාසි? කිං දන්නා මෙ අත්ථිති පාසාණසක්ඛරා බාදසි, අහිනඬ්භුට්ඨෙ ගණ්හිතුං වායමසි, කකචදන්තෙසු පුප්ඵාවලිකං කීලිතුං ඉච්ඡසි? මුඛතො තෙ දන්තෙ පාතෙස්සාමාති වදෙය්සුං. සො තෙසං උපාරම්භභයා එවං වත්තුං න සක්කොති.

වෙසාලිනගරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

උත්තරිමනුස්සධම්මාදිවණ්ණනා

තතො උත්තරිං පන විසෙසාධිගමං පටිසෙධෙත්තො උත්තරි මනුස්සධම්මා අලමරියඤාණදස්සනවිසෙසොති ආහ.

තත්ථ අලමරියං ඤාතුන්ති අලමරියො, අරියභාවාය සමත්ථොති වුත්තං භොති. ඤාණදස්සනමෙව ඤාණදස්සනවිසෙසො. අලමරියො ව සො ඤාණදස්සනවිසෙසො වාති අලමරියඤාණදස්සනවිසෙසො. ඤාණදස්සනන්ති දිබ්බවක්ඛුපි විපස්සනාපි මග්ගොපි ඵලමිපි පච්චචෙක්ඛණඤාණමිපි සබ්බඤ්ඤාඤාණමිපි වුච්චති. “අප්පමත්තො සමානො ඤාණදස්සනං ආරාධෙතී”ති (ම. නි. 1.311) හි එත්ථ දිබ්බවක්ඛු ඤාණදස්සනං නාම. “ඤාණදස්සනාය චිත්තං අහිනීහරති අහිනින්නාමෙතී”ති (දී. නි. 1.235) එත්ථ විපස්සනාඤාණං. “අභබ්බා තෙ ඤාණදස්සනාය අනුත්තරාය සම්බොධායා”ති (අ. නි. 4.196) එත්ථ මග්ගො. “අයමඤ්ඤො උත්තරි මනුස්සධම්මා අලමරියඤාණදස්සනවිසෙසො අධිගතො ඵාසු විභාරො”ති (ම. නි. 1.328) එත්ථ ඵලං. “ඤාණඤ්ච පන මෙ දස්සනං උදපාදි, අකුප්පා මෙ චෙතොවිමුත්ති, අයමන්තිමා ජාති, නත්ථි දාති පුනබ්භවො”ති (මහාව. 16) එත්ථ පච්චචෙක්ඛණඤාණං. “ඤාණඤ්ච පන මෙ දස්සනං උදපාදි සත්තාහකාලඬ්ඛකතො ආලාරො කාලාමො”ති (ම. නි. 2.340) එත්ථ සබ්බඤ්ඤාඤාණං. ඉධ පන ලොකුත්තරමග්ගො අධිප්පෙතො. තඤ්ඤි සො භගවතො පටිසෙධෙති.

තක්කපරියාහතන්ති ඉමිනා ආචරියං පටිබාහති. එවං කිරස්ස අභොසි — සමණෙන ගොතමෙන ආචරියෙ උපසඬ්ඛමිත්වා සුබ්බමං ධම්මන්තරං ගහිතං නාම නත්ථි, තක්කපරියාහනං පන තක්කෙත්වා එවං භවිස්සති එවං භවිස්සතීති

තක්කපරියාහනං ධම්මං දෙසෙතීති. වීමංසානුවරිතන්ති ඉමිනා වස්ස ලොකියපඤ්ඤං අනුජානාති. සමණො ගොතමො පඤ්ඤවා, සො තං පඤ්ඤාසඬ්ඛානං ඉන්ද්‍රියජිරුපමං වීමංසං එවං වට්ටිස්සති, එවං වට්ටිස්සතීති ඉතො විතො ව අනුවරාපෙත්වා වීමංසාය අනුවරිතං ධම්මං දෙසෙති. සයංපටිභානන්ති ඉමිනාස්ස ධම්මෙසු පච්චක්ඛොවාං පටිබාහති. එවං හිස්ස අහොසි – සමණස්ස ගොතමස්ස සුබ්බමං ධම්මන්තරං විපස්සනා වා මග්ගො වා ඵලං වා පච්චවෙක්ඛණා වා නත්ථි, අයං පන ලද්ධපරිසො, රාජානං චක්කවත්තිං විය නං චත්තාරො චණ්ණා පරිවාරෙන්ති, සුච්ඡිකං පනස්ස දන්තාවරණං, මුදුකා ජීවිහා, මධුරො සරො, අනෙලගලා වාවා, සො යං යදෙවස්ස උපට්ඨාති, තං තං ගහෙත්වා සයංපටිභානං කට්ඨන්තො මහාජනං රඤ්ජෙතීති.

යස්ස ව ඛවාස්ස අත්ථාය ධම්මො දෙසිතොති යස්ස ව ඛො අත්ථාය අස්ස ධම්මො දෙසිතො. සෙය්‍යථිදං, රාගපටිඝාතත්ථාය අසුභකම්මට්ඨානං, දොසජ්ජපිඝාතත්ථාය මෙත්තාභාවනා, මොහපටිඝාතත්ථාය පඤ්ච ධම්මා, විතක්කුපච්ඡෙදාය ආනාපානස්සති.

සො නිය්‍යාති තක්කරස්ස සම්මා දුක්ඛක්ඛයායාති සො ධම්මො යො තං යථාදෙසිතං කරොති, තස්ස තක්කරස්ස සම්මා හෙතුනා නයෙන කාරණෙන වට්ටදුක්ඛක්ඛයාය නිය්‍යාති ගච්ඡති තමත්ථං සාධෙතීති දීපෙති. ඉදං පනෙස න අත්තතො අජ්ඣාසයෙන වදති. බුද්ධානඤ්ඤි ධම්මො අනිය්‍යාතිකොති එවමෙවං පවෙදෙය්‍ය, න පන සක්කොති චත්තුං. කස්මා? උපාරම්භහයා. වෙසාලියඤ්ඤි බහු සොතාපන්න-සකදාගාමී-අනාගාමීඋපාසකා. තෙ එවං වදෙය්‍යුං ‘‘සුනක්ඛත්ත ත්වං හගවතා දෙසිතධම්මො අනිය්‍යාතිකොති වදසි, යදි අයං ධම්මො අනිය්‍යාතිකො, ඉමස්මිං නගරෙ ඉමෙ කස්මා එත්තකා සොතාපන්නා ජාතා, එත්තකා සකදාගාමී, එත්තකා අනාගාමීති පුබ්බෙ චුත්තනයෙන උපාරම්භං කරෙය්‍යු’’න්ති. සො ඉමිනා උපාරම්භහයෙන අනිය්‍යාතිකොති චත්තුං අසක්කොන්තො අජ්ජුනෙන විස්සට්ඨකණ්ඩං විය අස්ස ධම්මො අමොසො නිය්‍යාති, අබ්භන්තරෙ පනස්ස කිඤ්චි නත්ථිති වදති.

අස්සොසි ඛොති වෙසාලියං බ්‍රාහ්මණකුලසෙට්ඨිකුලාදීසු තත්ථ තත්ථ පරිසමජ්ඣෙ එවං භාසමානස්ස තං වචනං සුභි, න පන පටිසෙධෙසි. කස්මා? කාරුඤ්ඤතාය. එවං කිරස්ස අහොසි අයං කුද්ධො ක්‍රියාමානං වෙළවනං විය පක්ඛිත්තලොණං උද්ධනං විය ව කොධවසෙන පට්ඨොයති, මයා පටිබාහිතො පන මයිපි ආසානං බන්ධිස්සති, එවමස්ස තථාගතෙ ව මයි වාති ද්වීසු ජනෙසු ආසාතො අතිභාරියො හවිස්සතීති කාරුඤ්ඤතාය න පටිසෙධෙසි. අපි වස්ස

එවං අහොසි, බුද්ධානං අවණ්ණකථනං නාම පුණ්ණවන්දෙ දොසාරොපනසදිසං, කො ඉමස්ස කථං ගණ්ඨිස්සති? සයමෙව බෙළෙ පච්ඡින්නො මුඛෙ සුක්ඛෙ ඔරමිස්සතීති ඉමිනා කාරණෙන න පටිසෙධෙසි. පිණ්ඩපාතපටික්කන්තොති පිණ්ඩපාතපරියෙසනතො අපගතො.

147. කොධනොති චණ්ඩො ඵරුසො. මොඝපුරිසොති තුව්ඡපුරිසො. යස්ස හි තස්මිං අත්තභාවෙ මග්ගඵලානං උපනිස්සයො නත්ථී, තං බුද්ධා “මොඝපුරිසො”ති වදන්ති. උපනිස්සයෙ සතිපි තස්මිං බණ මග්ගෙ වා ඵලෙ වා අසති “මොඝපුරිසො”ති වදන්තියෙව. ඉමස්ස පන තස්මිං අත්තභාවෙ මග්ගඵලානං උපනිස්සයො සමුච්ඡින්නොයෙව, තෙන තං “මොඝපුරිසො”ති ආහ. කොධා ව පනස්ස එසා වාචා භාසිතාති එසා ව පනස්ස වාචා කොධෙන භාසිතා.

කස්මා පනෙස හගවතො කුද්ධොති? අයඤ්චි පුබ්බෙ හගවන්තං උපසඬකමිත්වා දිබ්බවක්ඛුපරිකම්මං පුච්ඡි. අථස්ස හගවා කථෙසි. සො දිබ්බවක්ඛුං නිබ්බත්තෙත්වා ආලොකං වඩ්ඪෙත්වා දෙවලොකෙ ඔලොකෙත්තො නන්දනවනචිත්තලතාවනථාරුසකවනමිස්සකවනෙසු දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවමානෙ දෙවපුත්තෙ ව දෙවධීතරො ව දිස්වා එතෙසං ඵවරුපාය අත්තභාවසම්පත්තියා ධීතානං කීවමධුරො නු බො සද්දො හවිස්සතීති සද්දං සොතුකාමො හුත්වා දසබලං උපසඬකමිත්වා දිබ්බසොතධාතුපරිකම්මං පුච්ඡි. හගවා පනස්ස දිබ්බසොතධාතුයා උපනිස්සයො නත්ථීති ඤාත්වා පරිකම්මං න කථෙසි. න හි බුද්ධා උපනිස්සයවිරහිත තස්ස පරිකම්මං කථෙත්ති. සො හගවති ආසාතං බන්ධිත්වා චිත්තෙසි “අහං සමණං ගොතමං පයමං දිබ්බවක්ඛුපරිකම්මං පුච්ඡිං, සො ‘මය්හං තං සම්පජ්ජතු වා මා වා සම්පජ්ජතු’ති කථෙසි. අහං පන පච්චත්තපුරිසකාරෙන තං නිබ්බත්තෙත්වා දිබ්බසොතධාතුපරිකම්මං පුච්ඡිං, තං මෙ න කථෙසි. අද්ධාස්ස එවං හොති ‘අයං රාජපබ්බජිතො දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණං නිබ්බත්තෙත්වා දිබ්බසොතධාතුඤ්ඤාණං නිබ්බත්තෙත්වා චෙතොපරියඤ්ඤාණං නිබ්බත්තෙත්වා ආසවානං බයඤ්ඤාණං නිබ්බත්තෙත්වා මයා සමසමො හවිස්සතී’ති ඉස්සාමච්ඡරියවසෙන මය්හං න කථෙති”ති. හියොයාසො ආසාතං බන්ධිත්වා කාසායාති ඡඩ්ඪෙත්වා ගිහිභාවං පත්වාපි න තුණ්ඞිභූතො විවරති. දසබලං පන අසතා තුව්ඡෙන අබ්භාවික්ඛන්තො විවරති. තෙනාහ හගවා “කොධා ව පනස්ස එසා වාචා භාසිතා”ති.

චණ්ණො හෙසො, සාරිපුත්තාති, සාරිපුත්ත, තථාගතෙන සතසහස්සකජ්ජාධිකාති වත්තාරි අසඬබ්බොයානාති පාරමියො පුරෙත්තෙන එතද්න්ථමෙව වායාමො කතො “දෙසනාධම්මො මෙ නියානිකො

භවිස්සති” ති. තස්මා යො එවං වදෙය්‍ය, සො වණ්ණංයෙව තථාගතස්ස භාසති. වණ්ණො හෙසො, සාරිපුත්ත, තථාගතස්ස ගුණො එසො තථාගතස්ස, න අගුණාති දස්සෙති.

අයම්පි හි නාම සාරිපුත්තාතිආදිනා කිං දස්සෙති? සුනක්ඛත්තෙන පටිසිද්ධස්ස උත්තරිමනුස්සධම්මස්ස අත්තති අත්ථිතං දස්සෙති. භගවා කිර අයං, සාරිපුත්ත, සුනක්ඛත්තො මොඝපුරිසො නත්ථි තථාගතස්ස උත්තරිමනුස්සධම්මොති වදති. මය්හඤ්ච සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං නාම අත්ථි, ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණං නාම අත්ථි, දිබ්බසොතධාතුඤ්ඤාණං නාම අත්ථි, වෙනොපරියඤ්ඤාණං නාම අත්ථි, දසබලඤ්ඤාණං නාම අත්ථි, චතුචෙසාරජ්ජඤ්ඤාණං නාම අත්ථි, අට්ඨසු පරිසාසු අකම්පනඤ්ඤාණං නාම අත්ථි, චතුයොනිපරිච්ඡෙදකඤ්ඤාණං නාම අත්ථි, පඤ්චගතිපරිච්ඡෙදකඤ්ඤාණං නාම අත්ථි, සබ්බෙපි වෙන උත්තරිමනුස්සධම්මායෙව. එවරුපෙසු උත්තරිමනුස්සධම්මෙසු එකස්සාපි විජානනසමත්ථං ධම්මන්වයමත්තම්පි නාම එතස්ස මොඝපුරිසස්ස න භවිස්සතිති එතමත්ථං දස්සෙතුං අයම්පි හි නාම සාරිපුත්තාතිආදිනා නයෙන ඉමං දෙසනං ආරභි. තත්ථ අන්වෙතීති අන්වයො, ජානාති, අනුබුජ්ඣතීති අත්ථො. ධම්මස්ස අන්වයො ධම්මන්වයො, තං තං සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණාදිධම්මං ජානනපඤ්ඤායෙන අධිවචනං. “ඉතිපි සො භගවා” තිආදිහි එවරුපම්පි නාම මය්හං සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණසංඛ්ඛාතං උත්තරිමනුස්සධම්මං විජ්ජමානමෙව අත්ථිති ජානිතුං තස්ස මොඝපුරිසස්ස ධම්මන්වයොපි න භවිස්සතිති දස්සෙති. ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණාදීසුපි එවං යොජනා වෙදිතබ්බො.

උත්තරිමනුස්සධම්මාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දසබලඤ්ඤාණාදිවණ්ණනා

148. එත්ථ ව කිඤ්චාපි වෙනොපරියඤ්ඤාණානන්තරං තිස්සො විජ්ජා වත්තබ්බා සිද්ධං, යස්මා පන තාසු චුත්තාසු උපරි දසබලඤ්ඤාණං න පරිපූරති, තස්මා තා අවත්වා තථාගතස්ස දසබලඤ්ඤාණං පරිපූරං කත්වා දස්සෙන්තො දස බො පනිමානි සාරිපුත්තාතිආදිමාහ. තත්ථ තථාගතබලානීති අඤ්ඤෙහි අසාධාරණාති තථාගතස්සෙව බලානි. යථා වා පුබ්බබුද්ධානං බලානි පුඤ්ඤස්සයසම්පත්තියා ආගතානි, තථා ආගතබලානීතිපි අත්ථො. තත්ථ දුට්ඨං තථාගතබලං කායබලඤ්ච ඤාණබලඤ්ච. තෙසු කායබලං හත්ථිකුලානුසාරෙන වෙදිතබ්බං. චුත්තඤ්ඤෙතං පොරාණෙහි —

“කාලාවකඤ්ච ගඬ්ගෙය්‍යං, පණ්ඩරං තම්බපිඬ්ගලං;

ගන්ධමඬගලහෙමඤ්ච, උපොසථජද්දන්තිමෙ දසා''ති.

ඉමානි හි දස හත්ථිකුලානි. තත්ථ කාලාවකන්ති පකතිහත්ථිකුලං දට්ඨබ්බං. යං දසන්තං පුරිසානං කායබලං, තං එකස්ස කාලාවකහත්ථිනො. යං දසන්තං කාලාවකානං බලං, තං එකස්ස ගඬගෙයාස්ස. යං දසන්තං ගඬගෙයානං, තං එකස්ස පණ්ඩරස්ස. යං දසන්තං පණ්ඩරානං, තං එකස්ස තම්බස්ස. යං දසන්තං තම්බානං, තං එකස්ස පිඬගලස්ස. යං දසන්තං පිඬගලානං, තං එකස්ස ගන්ධහත්ථිනො. යං දසන්තං ගන්ධහත්ථිනං, තං එකස්ස මඬගලස්ස. යං දසන්තං මඬගලානං, තං එකස්ස හෙමවතස්ස. යං දසන්තං හෙමවතානං, තං එකස්ස උපොසථස්ස. යං දසන්තං උපොසථානං, තං එකස්ස ඡද්දන්තස්ස. යං දසන්තං ඡද්දන්තානං, තං එකස්ස තථාගතස්ස. නාරායනසඬ්ඝාතබලන්තිපි ඉදමෙව වුවිච්ඡි. තදෙනං පකතිහත්ථිගණනාය හත්ථිනං කොට්ඨසහස්සානං පුරිසගණනාය දසන්තං පුරිසකොට්ඨසහස්සානං බලං හොති. ඉදං තාව තථාගතස්ස කායබලං.

ඤාණබලං පන පාළියං තාව ආගතමෙව. දසබලඤාණං, චතුර්වේසාරජ්ජඤාණං, අට්ඨසු පරිසාසු අකම්පනඤාණං, චතුර්යොනිපරිච්ඡෙදකඤාණං, පඤ්චගතිපරිච්ඡෙදකඤාණං. සංයුත්තකෙ (සං. නි. 2.34) ආගතානි තෙසත්තති ඤාණානි සත්තසත්තති ඤාණානීති එවං අඤ්ඤානිපි අනෙකානි ඤාණසහස්සානි, එතං ඤාණබලං නාම. ඉධාපි ඤාණබලමෙව අධිජ්ජෙතං. ඤාණඤ්ඤි අකම්පියට්ඨෙත උපත්ථම්භනට්ඨෙත ච බලන්ති වුත්තං.

යෙහි බලෙහි සමන්තාගතොති යෙහි දසහි ඤාණබලෙහි උපෙතො සමුපෙතො. ආසහං යානන්ති සෙට්ඨට්ඨානං උත්තමට්ඨානං. ආසහා වා පුබ්බබුද්ධා, තෙසං යානන්ති අත්ථො. අපිච්ච ගවසතජෙට්ඨකො උසහො, ගවසහස්සජෙට්ඨකො වසහො. වජ්ජතජෙට්ඨකො වා උසහො, වජ්ජහස්සජෙට්ඨකො වසහො. සබ්බගවසෙට්ඨො සබ්බපරිස්සයසහො සෙතො පාසාදිකො මහාභාරවහො අසනිසතසද්දෙහිපි අකම්පනියො නිසහො, සො ඉධ උසහොති අධිජ්ජෙතො. ඉදම්පි හි තස්ස පරියායවච්ඡන්තං. උසහස්ස ඉදන්ති ආසහං. යානන්ති චතුහි පාදෙහි පථවිං උජ්ජිලෙත්වා අවලට්ඨානං. ඉදං පන ආසහං වියාති ආසහං. යථෙව හි නිසහසඬ්ඛාතො උසහො උසහබලෙන සමන්තාගතො චතුහි පාදෙහි පථවිං උජ්ජිලෙත්වා අවලට්ඨානෙන නිට්ඨති, එවං තථාගතොපි දසහි තථාගතබලෙහි සමන්තාගතො චතුහි වේසාරජ්ජපාදෙහි අට්ඨපරිසපථවිං උජ්ජිලෙත්වා සදෙවකෙ ලොකෙ කෙනවි පච්චත්ථිකෙන පච්චාමිත්තෙන අකම්පියො අවලට්ඨානෙන නිට්ඨති. එවං නිට්ඨමානොව තං ආසහං යානං පටිජානාති,

උපගව්ඡන්ති න පච්චක්ඛාති අත්තනි ආරොපෙති. තෙන චුත්තං “ආසහං යානං පටිජානාති”ති.

පරිසාසුති අට්ඨසු පරිසාසු. සීහනාදං නදතීති සෙට්ඨනාදං අභිනනාදං නදති, සීහනාදසදිසං වා නාදං නදති. අයමත්ථො සීහනාදසුත්තෙන දීපෙනබ්බො. යථා වා සීහො සහනතො හනනතො ච සීහොති චුච්චති, එවං තථාගතො ලොකධම්මානං සහනතො පරප්පවාදානඤ්ච හනනතො සීහොති චුච්චති. එවං චුත්තස්ස සීහස්ස නාදං සීහනාදං. තත්ථ යථා සීහො සීහබලෙන සමන්තාගතො සබ්බත්ථ විසාරදො විගතලොමහංසො සීහනාදං නදති, එවං තථාගතසීහොපි තථාගතබලෙහි සමන්තාගතො අට්ඨසු පරිසාසු විසාරදො විගතලොමහංසො ඉති රූපන්තිආදිනා නයෙන නානාවිධදෙසනාවිලාසසම්පන්නං සීහනාදං නදති. තෙන චුත්තං “පරිසාසු සීහනාදං නදතී”ති. බ්‍රහ්මවක්කං පවත්තෙතීති එත්ථ බ්‍රහ්මන්ති සෙට්ඨං උත්තමං විසිට්ඨං. වක්කං-සද්දො පනායං —

සම්පත්තියං ලක්ඛණෙ ච, රථඛිගෙ ඉරියාපථෙ;

දානෙ රතනධම්මුර-වක්කාදීසු ච දිස්සති;

ධම්මවක්කෙ ඉධ මතො, තඤ්ච ද්වෙධා විභාවයෙ.

“චත්තාරිමානි, භික්ඛවෙ, වක්කානි, යෙහි සමන්තාගතානං දෙවමනුස්සාන”න්තිආදීසු (අ. නි. 4.31) හි අයං සම්පත්තියං දිස්සති. “පාදතලෙසු වක්කානි ජාතානි”ති (දී. නි. 2.35) එත්ථ ලක්ඛණෙ. “චක්කං ච වහතො පද”න්ති (ධ. ප. 1) එත්ථ රථඛිගෙ. “චතුර්වක්කං නවද්වාර”න්ති (සං. නි. 1.29) එත්ථ ඉරියාපථෙ. “දදං භුඤ්ජ මා ච පමාදො, වක්කං පවත්තය සබ්බපාණින”න්ති (ජා. 1.7.149) එත්ථ දානෙ. “දිබ්බං වක්කරතනං පාතුරහොසි”ති (දී. නි. 2.243) එත්ථ රතනවක්කෙ. “මයා පවත්තිතං වක්ක”න්ති (සු. නි. 562) එත්ථ ධම්මවක්කෙ. “ඉච්ඡාහතස්ස පොසස්ස, වක්කං හමති මත්ථකෙ”ති (ජා. 1.1.104; 1.5.103) එත්ථ උරවක්කෙ. “බුරපරියන්තෙන චෙපි වක්කෙනා”ති (දී. නි. 1.166) එත්ථ පහරණවක්කෙ. “අසනිවිචක්ක”න්ති (දී. නි. 3.61; සං. නි. 2.162) එත්ථ අසනිමණ්ඩලෙ. ඉධ පනායං ධම්මවක්කෙ අධිප්පෙතො.

තං පන ධම්මවක්කං දුට්ඨං හොති පටිච්චෙධඤ්ඤාණඤ්චෙව දෙසනාඤ්ඤාණඤ්ච. තත්ථ පඤ්ඤාපභාවිතං අත්තතො අරියබලාවහං පටිච්චෙධඤ්ඤාණං. කරුණාපභාවිතං සාවකානං අරියබලාවහං දෙසනාඤ්ඤාණං. තත්ථ පටිච්චෙධඤ්ඤාණං උප්පජ්ජමානං උප්පන්නන්ති දුට්ඨං. තඤ්ඤි අභිනික්ඛමනතො යාව අරහත්තමග්ගා උප්පජ්ජමානං, එලක්ඛණෙ උප්පන්නං නාම.

තුසිතභවනතො වා යාව මහාබොධිපල්ලඬකෙ අරහත්තමග්ගා උප්පජ්ජමානං,
එලක්ඛණෙ උප්පන්නං නාම. දීපඬිකරදසබලතො පට්ඨාය වා යාව
අරහත්තමග්ගා උප්පජ්ජමානං, එලක්ඛණෙ උප්පන්නං නාම. දෙසනාඤාණමිපි
පවත්තමානං පවත්තන්ති දුට්ඨං. තඤ්ඤි යාව අඤ්ඤාතකොණ්ඩඤ්ඤස්ස
සොනාපත්තිමග්ගා පවත්තමානං, එලක්ඛණෙ පවත්තං නාම. තෙසු
පටිවෙධඤාණං ලොකුත්තරං, දෙසනාඤාණං ලොකියං. උභයමිපි පනෙනං
අඤ්ඤෙහි අසාධාරණං, බුද්ධානංයෙව ඔරසඤාණං.

ඉදානි යෙහි බලෙහි සමන්තාගතො තථාගතො ආසභං යානං පටිජානාති, යානි
ආදිතොව “දස බො පනිමානි, සාරිපුත්ත, තථාගතස්ස තථාගතබලානී”ති
නික්ඛිත්තානි, තානි විත්ථාරතො දස්සෙතුං කතමානි දස? ඉධ, සාරිපුත්ත,
තථාගතො යානඤ්ච යානතොතිආදිමාහ. තත්ථ යානඤ්ච යානතොති
කාරණඤ්ච කාරණතො. කාරණඤ්ච යස්මා තත්ථ එලං තිට්ඨති
තදායත්තචුත්තියාය උප්පජ්ජති වෙව පවත්තති ච, තස්මා යානන්ති වුච්චති. තං
හගවා “යෙ යෙ ධම්මා යෙසං යෙසං ධම්මානං හෙතු පච්චයා උප්පාදාය, තං තං
යානං. යෙ යෙ ධම්මා යෙසං යෙසං ධම්මානං න හෙතු න පච්චයා උප්පාදාය,
තං තං අට්ඨාන”න්ති පජානන්තො යානඤ්ච යානතො අට්ඨානඤ්ච
අට්ඨානතො යථාභූතං පජානාති. අභිධම්මෙ පනෙනං, “තත්ථ කතමං
තථාගතස්ස යානඤ්ච යානතො අට්ඨානඤ්ච අට්ඨානතො යථාභූතං
ඤාණ”න්තිආදිනා (විභ. 809) නයෙන විත්ථාරිතමෙව. යම්පීති යෙන
ඤාණෙන. ඉදම්පි, සාරිපුත්ත, තථාගතස්සාති ඉදම්පි යානාට්ඨානඤාණං
තථාගතස්ස තථාගතබලං නාම හොතීති අත්ථො. එවං සබ්බපදෙසු යොජනා
වෙදිතබ්බා.

කම්මසමාදානානන්ති සමාදිශිත්වා කතානං කුසලාකුසලකම්මානං, කම්මමෙව
වා කම්මසමාදානං. යානසො හෙතුසොති පච්චයතො වෙව හෙතුතො ච. තත්ථ
ගතිඋපධිකාලපයොගා විපාකස්ස යානං. කම්මං හෙතු. ඉමස්ස පන ඤාණස්ස
විත්ථාරකථා “අත්ථෙකච්චානි පාපකානි කම්මසමාදානානි
ගතිසම්පත්තිපටිබාලිහානි න විපච්චන්ති”තිආදිනා (විභ. 810) නයෙන
අභිධම්මෙ ආගතායෙව.

සබ්බත්ථගාමීනින්ති සබ්බගතිගාමීනිං අගතිගාමීනිඤ්ච. පටිපදන්ති මග්ගං.
යථාභූතං පජානාතීති බහුසුපි මනුස්සෙසු එකමෙව පාණං සාතෙන්තෙසු ඉමස්ස
වෙතනා නිරයගාමීනී භවිස්සති, ඉමස්ස වෙතනා තිරච්ඡානයොනිගාමීනීති
ඉමිනා නයෙන එකවත්ථුස්මිම්පි කුසලාකුසලවෙතනාසඬ්ඛාතානං පටිපත්තීනං
අවිපරිතතො සභාවං ජානාති. ඉමස්ස ච ඤාණස්ස විත්ථාරකථා “තත්ථ කතමං

තථාගතස්ස සබ්බත්ථගාමීනිං පටිපදං යථාභූතං ඤාණං? ඉධ තථාගතො අයං මග්ගො අයං පටිපදා නිරයගාමීති පජානාතී”ති ආදිනා (විභ. 811) නයෙන අභිධම්මෙ ආගතායෙව.

අනෙකධාතුන්ති චක්ඛුධාතුආදීහි කාමධාතුආදීහි වා ධාතුහි බහුධාතුං. නානාධාතුන්ති තාසංයෙව ධාතුනං විලක්ඛණතාය නානප්පකාරධාතුං. ලොකන්ති ඛන්ධායතනධාතුලොකං. යථාභූතං පජානාතීති තාසං තාසං ධාතුනං අවිපරිතතො සභාවං පටිවිජ්ඣති. ඉදම්පි ඤාණං “තත්ථ කතමං තථාගතස්ස අනෙකධාතුනානාධාතුලොකං යථාභූතං ඤාණං, ඉධ තථාගතො ඛන්ධනානත්තං පජානාතී”ති ආදිනා නයෙන අභිධම්මෙ විත්ථාරිතමෙව.

නානාධිමුත්තිකතන්ති භීනාදීහි අධිමුත්තිහි නානාධිමුත්තිකභාවං. ඉදම්පි ඤාණං, “තත්ථ කතමං තථාගතස්ස සත්තානං නානාධිමුත්තිකතං යථාභූතං ඤාණං, ඉධ තථාගතො පජානාති සන්ති සත්තා භීනාධිමුත්තිකා”ති ආදිනා නයෙන අභිධම්මෙ විත්ථාරිතමෙව.

පරසත්තානන්ති පධානසත්තානං. පරපුග්ගලානන්ති තතො පරෙසං භීනසත්තානං. එකත්ථමෙව වා එතං පදද්වයං. වෙනෙය්‍යවසෙන පන ද්වේධා වුත්තං. ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තන්ති සද්ධාදීනං ඉන්ද්‍රියානං පරභාවං අපරභාවඤ්ච, වුද්ධිඤ්ච භානිඤ්චාති අත්ථො. ඉමස්සපි ඤාණස්ස විත්ථාරකථා — “තත්ථ කතමං තථාගතස්ස පරසත්තානං පරපුග්ගලානං ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තං යථාභූතං ඤාණං, ඉධ තථාගතො සත්තානං ආසයං පජානාති අනුසයං පජානාතී”ති ආදිනා (විභ. 814) නයෙන අභිධම්මෙ ආගතායෙව.

ඤානවිමොක්ඛසමාධිසමාපත්තීනන්ති පට්ඨාදීනං චතුන්තං ඤානානං රුපී රූපානි පස්සතිති ආදීනං අට්ඨන්තං විමොක්ඛානං සවිතක්කසව්චාරාදීනං තිණ්ණං සමාධිනං පට්ඨමජ්ඣානසමාපත්ති ආදීනඤ්ච නවන්තං අනුපුබ්බසමාපත්තීනං. සංකිලෙසන්ති භානභාගියධම්මං. වොදානන්ති විසෙසභාගියධම්මං. වුට්ඨානන්ති “වොදානම්පි වුට්ඨානං. තම්භා තම්භා සමාධිම්භා වුට්ඨානම්පි වුට්ඨාන”න්ති (විභ. 828) එවං වුත්තපගුණජ්ඣානඤ්චෙව භවච්ඡගඵලසමාපත්තියො ව. හෙට්ඨිමං හෙට්ඨිමඤ්ච පගුණජ්ඣානං උපරිමස්ස උපරිමස්ස පදට්ඨානං භොති. තස්මා “වොදානම්පි වුට්ඨාන”න්ති වුත්තං. භවච්ඡගෙන පන සබ්බජ්ඣානෙනහි වුට්ඨානං භොති. ඵලසමාපත්තියා නිරොධසමාපත්තීනො වුට්ඨානං භොති. තං සන්ධාය “තම්භා තම්භා සමාධිම්භා වුට්ඨානම්පි වුට්ඨාන”න්ති වුත්තං. ඉදම්පි ඤාණං “තත්ථ කතමං තථාගතස්ස ඤානවිමොක්ඛසමාධිසමාපත්තීනං සංකිලෙසං

ප්‍රබලතාවයෙන් සිතීමෙන් බලවත්ව ඇති බවට
 ආසාවෙන් බලයකට හරිනු ලබයි.

එවමෙන්ම අනුපදාවක්ෂණය කත්වා ඉදානි යස්මා තථාගතො පටිමංයෙව
 යානාට්ඨානඤ්ඤාණෙන චෙනෙයාසත්තානං ආසවක්ඛයාධිගමස්ස චෙව
 අනධිගමස්ස ච යානාට්ඨානභූතං කිලෙසාවරණාභාවං පස්සති,
 ලොකියසම්මාදිට්ඨිට්ඨානදස්සනතො නියතමිච්ඡාදිට්ඨිට්ඨානාභාවදස්සනතො

ව. අථ නෙසං කම්මවිපාකඤාණෙන විපාකාවරණාභාවං පස්සති,
 තිහෙතුකපටිසන්ධිදස්සනතො. සබ්බත්ථගාමිනීපටිපදාඤාණෙන
 කම්මාවරණාභාවං පස්සති, අනන්තරියකම්මාභාවදස්සනතො. එවං
 අනාවරණානං අනෙකධාතුනානාධාතුඤාණෙන අනුකූලධම්මදෙසනත්ථං
 වරියවිසෙසං පස්සති, ධාතුචෙමත්තදස්සනතො. අථ නෙසං
 නානාධිමුත්තිකතාඤාණෙන අධිමුත්තිං පස්සති, පයොගං අනාදිශිත්වාපි
 අධිමුත්තිවසෙන ධම්මදෙසනත්ථං. අපෙචං දිට්ඨාධිමුත්තිනං යථාසත්ති
 යථාබලං ධම්මං දෙසෙතුං ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තඤාණෙන
 ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තං පස්සති, සද්ධාදීනං තික්ඛමුදුභාවදස්සනතො. එවං
 පරිඤ්ඤාතින්ද්‍රියපරොපරියත්තා පන තෙ සචෙ දුරෙ භොන්ති, පඨමජ්ඣානාදිසු
 වසීභුතත්තා ඉද්ධිවිසෙසෙන තෙ බිජ්ජං උපගච්ඡති. උපගන්ත්වා ච නෙසං
 පුබ්බෙනිවාසානුස්සතිඤාණෙන පුබ්බජාතිභාවනං, දිබ්බවක්ඛුඤාණානුභාවතො
 පත්තබ්බෙන චෙතොපරියඤාණෙන සම්පති චිත්තවිසෙසං පස්සන්තො
 ආසවක්ඛයඤාණානුභාවෙන ආසවක්ඛයගාමිනියා පටිපදාය
 විගතසම්මොහත්තා ආසවක්ඛයාය ධම්මං දෙසෙති. තස්මා ඉමිනා
 අනුක්කමෙන ඉමානි දසබලානි චුත්තානීති වෙදිතබ්බො.

තං, සාරිපුත්ත, වාචං අජ්ජහායාතිආදිසු පුන ඵවරූපිං වාචං න වක්ඛාමිති
 වදන්තො තං වාචං පජහති නාම. පුන ඵවරූපං චිත්තං න උජ්ජාදෙස්සාමිති
 චිත්තෙන්තො චිත්තං පජහති නාම. පුන ඵවරූපං දිට්ඨිං න ගණ්ඨිස්සාමිති
 පජහන්තො දිට්ඨිං පටිනිස්සජ්ජති නාම, තථා අකරොන්තො නෙව පජහති, න
 පටිනිස්සජ්ජති. සො යථාහතං නික්ඛිත්තො එවං නිරයෙති යථා නිරයපාලෙහි
 ආහරිත්වා නිරයෙ යපිතො, එවං නිරයෙ යපිතොයෙවාති වෙදිතබ්බො.

ඉදානිස්ස අත්ථසාධකං උපමං දස්සෙන්තො සෙය්‍යථාපිතිආදිමාහ. තත්ථ
 සීලසම්පන්නොතිආදිසු ලොකියලොකුත්තරා සීලසමාධිපඤ්ඤා වෙදිතබ්බො.
 ලොකුත්තරවසෙනෙව විනිවත්තෙතුමිති වට්ටති. අයඤ්ඨි
 සම්මාචාචාකම්මන්තාජීවෙහි සීලසම්පන්නො, සම්මාචායාමසතිසමාධිහි
 සමාධිසම්පන්නො, සම්මාදිට්ඨිසංකප්පෙහි පඤ්ඤාසම්පන්නො, සො එවං
 සීලාදිසම්පන්නො හික්ඛු යථා දිට්ඨෙව ධම්මෙ ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ
 අඤ්ඤං ආරාධෙති අරහත්තං පාපුණාති, එවංසම්පදමිදං, සාරිපුත්ත, වදාමි
 ඉමමිපි කාරණං ඵවරූපමෙව. යථා හි මග්ගානන්තරං අවිරජ්ඣිත්වාච ඵලං
 නිබ්බත්තති, එවමෙව ඉමස්සාපි පුග්ගලස්ස චුතිඅනන්තරං අවිරජ්ඣිත්වාච
 නිරයෙ පටිසන්ධි භොතීති දස්සෙති. සකලස්මිඤ්ඨි බුද්ධවචනෙ ඉමාය උපමාය
 ගාළිහතරං කත්වා චුත්තඋපමා නාම නත්ථි.

150. වෙසාරජ්ජානීති එත්ථ සාරජ්ජපටිපක්ඛො වෙසාරජ්ජං, චතුසු ධාතෙසු සාරජ්ජාභාවං පච්චවෙක්ඛන්තස්ස උප්පන්නසොමනස්සමයඤ්ඤාණස්සෙතං නාමං. සම්මාසම්බුද්ධස්ස තෙ පටිජානතොති අහං සම්මාසම්බුද්ධො, සබ්බෙ ධම්මා මයා අභිසම්බුද්ධාති එවං පටිජානතො තව. අනභිසම්බුද්ධාති ඉමෙ නාම ධම්මා තයා අනභිසම්බුද්ධා. තත්ථ චතාති තෙසු චත අනභිසම්බුද්ධාති එවං දස්සිතධම්මෙසු. සහධම්මෙනාති සහෙතුනා සකාරණෙන චචනෙන සුනක්ඛත්තො විය විජ්ජලපන්නො අප්පමාණං. නිමිත්තමෙතන්ති එත්ථ පුග්ගලොපි ධම්මොපි නිමිත්තන්ති අධිජ්ජෙතො. තං පුග්ගලං න පස්සාමි, යො මං පටිචොදෙස්සති, තං ධම්මං න පස්සාමි, යං දස්සෙත්වා අයං නාම ධම්මො තයා අනභිසම්බුද්ධොති මං පටිචොදෙස්සතීති අයමෙත්ථ අත්ථො. ඛෙමජ්ජත්තොති ඛෙමං පත්තො, සෙසපද්දවයං ඉමස්සෙව වෙච්චනං. සබ්බඤ්ඤෙනං වෙසාරජ්ජඤ්ඤාණමෙව සන්ධාය චුත්තං. දසබ්බලස්ස හි අයං නාම ධම්මො තයා අනභිසම්බුද්ධොති වොදකං පුග්ගලං වා වොදනාකාරණං අනභිසම්බුද්ධධම්මං වා අපස්සතො සභාවබුද්ධොයෙව වා සමානො අහං බුද්ධොස්මිති වදාමිති පච්චවෙක්ඛන්තස්ස බ්බලවතරං සොමනස්සං උප්පජ්ජති. තෙන සම්පයුත්තං ඤාණං වෙසාරජ්ජං නාම. තං සන්ධාය “ඛෙමජ්ජත්තො”තිආදිමාහ. එවං සබ්බත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

අන්තරාසිකා ධම්මාති එත්ථ පන අන්තරායං කරොන්තීති අන්තරාසිකා, තෙ අත්ථතො සඤ්චිච්ච වීතික්කන්තා සත්ත ආපත්තික්ඛන්ධා. සඤ්චිච්ච වීතික්කන්තඤ්ඤි අන්තමසො දුක්කට්ඨබ්බාසිතම්පි මග්ගඵලානං අන්තරායං කරොති. ඉධ පන මෙටුනධම්මො අධිජ්ජෙතො. මෙටුනං සෙවතො හි යස්ස කස්සචි නිස්සංසයමෙව මග්ගඵලානං අන්තරායො හොති. යස්ස ඛො පන තෙසු අත්ථායාති රාගක්ඛයාදීසු යස්ස අත්ථාය. ධම්මො දෙසිතොති අසුභභාවනාදිධම්මො කරිතො. තත්ථ චත මන්ති තස්මිං අනිය්‍යානිකධම්මෙ මං. සෙසං චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

දසබ්බලඤ්ඤාණාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අට්ඨපරිසවණ්ණනා

151. “අට්ඨ ඛො ඉමා සාරිපුත්තා”ති ඉදං කස්මා ආරද්ධං? වෙසාරජ්ජඤ්ඤාණස්ස බ්බලදස්සනත්ථං. යථා හි බ්‍යත්තං පරිසං අජ්ඣෙදාගාහෙත්වා විඤ්ඤනං විත්තං ආරාධනසමත්ථාය කථාය ධම්මකථිකස්ස ඡෙකභාවො පඤ්ඤායති, එවං ඉමා අට්ඨ පරිසා පත්වා වෙසාරජ්ජඤ්ඤාණස්ස වෙසාරජ්ජභාවො සක්කා ඤාතුන්ති වෙසාරජ්ජඤ්ඤාණස්ස බ්බලං දස්සෙත්තො, අට්ඨ ඛො ඉමා සාරිපුත්තාතිආදිමාහ.

තත්ථ ඛත්තියපරිසාති ඛත්තියානං සන්නිපතිත්වා නිසින්නට්ඨානං, එස නයො සබ්බත්ථ. මාරකායිකානං පන සන්නිපතිත්වා නිසින්නට්ඨානං මාරපරිසා වෙදිතබ්බා, න මාරානං. සබ්බාපි වෙනා පරිසා උග්ගට්ඨානදස්සනවසෙන ගහිතා. මනුස්සා හි “එත්ථ රාජා නිසින්නො”ති පකතිවචනමපි වත්තුං න සක්කොන්ති, කච්ඡෙහි සෙදා මුච්චන්ති. එවං උග්ගා ඛත්තියපරිසා. බ්‍රාහ්මණා තීස්ස වෙදෙස්ස කුසලා භොන්ති, ගහපතයො නානාවොහාරෙස්ස වෙච අක්ඛරවිත්තාය ව. සමණා සකවාදපරවාදෙස්ස කුසලා භොන්ති. තෙසං මජ්ඣෙ ධම්මකථාකථනං නාම අතිවිය භාරො. අමනුස්සාපි උග්ගා භොන්ති. අමනුස්සොති හි චුත්තමත්තෙපි මනුස්සානං සකලසරීරං සඬකම්පති, තෙසං රූපං වා දිස්වා සද්දං වා සුත්වා සත්තා විසඤ්ඤිතො භොන්ති. එවං අමනුස්සපරිසා උග්ගා. තාසුපි ධම්මකථාකථනං නාම අතිවිය භාරො. ඉති උග්ගට්ඨානදස්සනවසෙන තා ගහිතාති වෙදිතබ්බා.

අජ්ඣෙය්‍යාගාහතීති අනුපවිසති. අනෙකසතං ඛත්තියපරිසන්ති බිම්බිසාරසමාගම ඤාතිසමාගම ලිච්ඡවිසමාගමසදිසං. අඤ්ඤෙස්සපි චක්කවාලෙස්ස ලබ්භතියෙව. කිං පන භගවා අඤ්ඤාති චක්කවාලානිපි ගච්ඡති? ආම ගච්ඡති. කිදිසො භුත්වා? යාදිසා තෙ, තාදිසායෙව. තෙනෙවාහ “අභිජානාමි බො පනාහං, ආනන්ද, අනෙකසතං ඛත්තියපරිසං උපසඬකම්තා, තත්ථ යාදිසකො තෙසං වණ්ණො භොති, තාදිසකො මය්හං වණ්ණො භොති. යාදිසකො තෙසං සරො භොති, තාදිසකො මය්හං සරො භොති. ධම්මියා කථාය සන්දස්සෙමි සමාදපෙමි සමුත්තෙජෙමි සම්පහංසෙමි. භාසමානඤ්ච මං න ජානන්ති ‘කො නු බො අයං භාසති දෙවො වා මනුස්සො වා’ති. ධම්මියා කථාය සන්දස්සෙත්වා සමාදපෙත්වා සමුත්තෙජෙත්වා සම්පහංසෙත්වා අන්තරධායාමි. අන්තරහිතඤ්ච මං න ජානන්ති ‘කො නු බො අයං අන්තරහිතො දෙවො වා මනුස්සො වා’”ති (දී. නි. 2.172).

ඛත්තියා කෙයුරඬගදමාලාගන්ධාදිවිභූසිතා නානාවිරාගවසනා ආමුක්කමණිකුණ්ඩලා මොළිධරා භොන්ති. කිං භගවාපි එවං අත්තානං මණ්ඩෙති? තෙ ව ඔදාතාපි භොන්ති කාලාපි මංගුලච්ඡවිපි. කිං සත්ථාපි එවරූපො භොතීති? සත්ථා අත්තනො පබ්බජිතවසෙනෙව ගච්ඡති, තෙසං පන තාදිසො භුත්වා උපට්ඨාති, ගන්ත්වා රාජාසනෙ නිසින්නං අත්තානං දස්සෙති, තෙසං “අජ්ජ අම්භාකං රාජා අතිවිය විරොචති”ති භොති. තෙ ව හින්තස්සරාපි භොන්ති ගග්ගස්සරාපි කාකස්සරාපි. සත්ථා බ්‍රහ්මස්සරෙතෙව ධම්මං කථෙති. තාදිසකො මය්හං සරො භොතීති ඉදං පන භාසන්තරං සන්ධාය කථිතං. මනුස්සානං පන තං සුත්වා “අජ්ජ රාජා මධුරෙන සරෙන කථෙති”ති භොති.

කටේන්වා පක්කන්තෙ ච භගවති පුන රාජානං ආගතං දිස්වා “කො නු බො අය” න්ති විමංසා උප්පජ්ජති.

ඉදං චුත්තං හොති – කො නු බො අයං ඉමස්මිං යානෙ ඉදානෙව මාගධභාසාය සීහලභාසාය මධුරෙන සරෙන කටේන්තො අන්තරහිතො, කිං දෙවො, උදාහු මනුස්සොති? කිමත්ථං පනෙවං අජානන්තානං ධම්මං දෙසෙතීති? වාසනත්ථාය. එවං සුතොපි හි ධම්මො අනාගතෙ පච්චයො හොතියෙවාති අනාගතං පටිච්ච දෙසෙතීති.

සන්තිසින්නපුබ්බන්ති සඬගම්ම නිසින්නපුබ්බං. සල්ලජිතපුබ්බන්ති ආලාපසල්ලාපො කතපුබ්බො. සාකච්ඡාති ධම්මසාකච්ඡාපි සමාපජ්ජිතපුබ්බො. අනෙකසතං බ්‍රාහ්මණපරිසන්තිආදීනම්පි සොණදණ්ඩසමාගමාදිවසෙන වෙව අඤ්ඤවක්කවාලවසෙන ච සම්භවො වෙදිතබ්බො.

අට්ඨපරිසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

චතුර්‍යොනිවණ්ණනා

152. චතස්සො බො ඉමා, සාරිපුත්ත, යොනියොති එත්ථ යොනීති ඛන්ධකොට්ඨාසස්සපි කාරණස්සපි පස්සාවමග්ගස්සපි නාමං. “චතස්සො නාගයොනියො චතස්සො සුපණ්ණයොනියො”ති (සං. නි. 3.342, 392) එත්ථ හි ඛන්ධකොට්ඨාසො යොනි නාම. “යොනි හෙසා භූමිජ ඵලස්ස අධිගමායා”ති (ම. නි. 2.227) එත්ථ කාරණං. “න වාහං බ්‍රාහ්මණං බුමි, යොනිජං මත්තිසම්භව”න්ති (ම. නි. 2.457; ධ. ප. 396) එත්ථ පස්සාවමග්ගො. ඉධ පන ඛන්ධකොට්ඨාසො යොනීති අධිජ්ජෙතො. තත්ථ අණ්ඨෙ ජාතා අණ්ඨජා. ජලාබුමිහි ජාතා ජලාබුජා. සංසෙදෙ ජාතා සංසෙදජා. විනා එතෙහි කාරණෙහි උප්පතිත්වා විය නිබ්බත්තා අභිනිබ්බත්තාති ඔපපාතිකා. අභිනිබ්භිජ්ජ ජායන්තීති හින්දිත්වා නික්ඛමනවසෙන ජායන්ති. පුතිකුණපෙ වාතිආදීහි අනිට්ඨට්ඨානානෙව දස්සිතාති. ඉට්ඨෙසුපි සජ්ජිතෙලමධුචාණිකාදීසු සත්තා ජායන්ති එව. දෙවාතිආදීසු වාතුමහාරාජිකතො පට්ඨාය උපරිදෙවා ඔපපාතිකාව හොන්ති. භූමදෙවා පන චතුර්‍යොනිකා. එකච්චෙ ව මනුස්සාති මනුස්සෙසු කෙටි දෙවා විය ඔපපාතිකා ව හොන්ති. යෙහුයොන පනෙතෙ ජලාබුජාව, අණ්ඨජාපි එත්ථ කොන්තපුත්තා ද්වෙහාතියත්ථෙරා විය, සංසෙදජාපි පදුමගබ්භෙ නිබ්බත්තපොක්ඛරසාතිබ්‍රාහ්මණපදුමවතිදෙවීආදයො විය, එවං විනිපාතිකෙසු නිජ්ඣාමතණ්හිකපෙතා නෙරයිකා විය ඔපපාතිකායෙව, අවසෙසා චතුර්‍යොනිකාපි හොන්ති. යථා තෙ එවං යක්ඛාපි සබ්බචතුප්පදපක්ඛිජාතිදීසජාතිආදයොපි සබ්බෙ චතුර්‍යොනිකායෙව.

චතුරයොනිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පඤ්චගතිවණ්ණනා

153. පඤ්ච ඛො ඉමා, සාරිපුත්ත, ගතියොති එත්ථ සුකතදුක්ඛකට්ඨමවසෙන ගත්තබ්බාති ගතියො. අපිව ගතිගති නිබ්බන්තිගති අජ්ඣාසයගති විභවගති නිජ්ජත්තිගතීති බහුවිධා ගති නාම. තත්ථ “තං ගතිං පෙච්ච ගච්ඡාමී”ති (අ. නි. 4.184) ව, “යස්ස ගතිං න ජානන්ති, දෙවා ගන්ධබ්බමානුසා”ති (ධ. ප. 420) ව අයං ගතිගති නාම. “ඉමෙසං ඛො අහං භික්ඛූනං සීලවත්තානං නෙව ජානාමී ගතිං වා අගතිං වා”ති (ම. නි. 1.508) අයං නිබ්බන්තිගති නාම. “එවමපි ඛො තෙ අහං බ්‍රහ්මෙ ගතිං ව පජානාමී ජුතිඤ්ච පජානාමී”ති (ම. නි. 1.503) අයං අජ්ඣාසයගති නාම. “විභවො ගති ධම්මානං, නිබ්බානං අරහතො ගතී”ති (පරි. 339) අයං විභවගති නාම. “ද්වෙයෙව ගතියො භවන්ති අනඤ්ඤා”ති (දී. නි. 1.258; 2.34) අයං නිජ්ජත්තිගති නාම. තාසු ඉධ ගතිගති අධිජ්ජෙතා.

නිරයොතිආදීසු නිරතිඅත්ථෙත නිරස්සාදට්ඨෙත නිරයො. තිරියං අඤ්ජිතාති තිරච්ඡානා. තෙසං යොති තිරච්ඡානයොති. පෙච්චභාවං පත්තානං විසයොති පෙත්තිවිසයො. මනසො උස්සන්තත්තා මනුස්සා. පඤ්චහි කාමගුණෙහි අත්තනො අත්තනො ආනුභාවෙහි ව දිබ්බන්තිති දෙවා. නිරයඤ්චාහං, සාරිපුත්තාතිආදීසු නිරයොති සද්ධිං ඔකාසෙන බන්ධා. තිරච්ඡානයොතිං වාතිආදීසුපි එසෙව නයො. මග්ගං පටිපදන්ති උභයෙනාපි චුත්තගතිසංවත්තනික කම්මමෙව දස්සෙති. යථා ව පටිපන්නොති යෙන මග්ගෙන යාය පටිපදාය පටිපන්නොති උභයමපි එකතො කත්වා නිද්දිසති. අපායන්තිආදීසු වඩ්ඪිසඬ්ඛාතා සුඛසඬ්ඛාතා වා අයා අපෙතත්තා අපායො. දුක්ඛස්ස ගති පටිසරණන්ති දුග්ගති. දුක්ඛකට්ඨාරිතො එත්ථ විනිපතන්තිති විනිපාතො. නිබ්බානඤ්චාහන්ති ඉදං පන න කෙවලං ගතිගතිමෙව, ගතීනිස්සරණං නිබ්බානමපි ජානාමීති දස්සන්තථමාහ. ඉධ මග්ගො පටිපදාති උභයෙනාපි අරියමග්ගොව චුත්තො.

පඤ්චගතිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඤාණජපවත්තාකාරවණ්ණනා

154. ඉදානි යථාචුත්තෙසු සත්තසු යානෙසු අට්ඨසු යානෙසු අත්තනො ඤාණජපවත්තාකාරං දස්සෙන්නො ඉධාහං, සාරිපුත්තාතිආදිමාහ.

තත්ථ එකන්තදුක්ඛාති නිච්චදුක්ඛා නිරන්තරදුක්ඛා. තිබ්බාති බහලා. කටුකාති බරා. සෙය්‍යථාපීතිආදීති ඔපම්මදස්සනත්ථං වුත්තාති. තත්ථ කාසුති ආවාටොපි වුවචති රාසිපි.

“කින්නු සන්තරමානොව, කාසුං බණ්ඩ සාරථී;

පුට්ඨො මෙ සම්ම අක්ඛාහි, කිං කාසුයා කරස්සසී”ති. (ජා. 2.22.3) –

එත්ථ හි ආවාටො කාසු නාම.

“අභිගාරකාසුං අපරෙ චුන්නති, නරා රුදන්තා පරිදඬ්ඪගත්තා”ති. (ජා. 2.22.462) –

එත්ථ රාසි. ඉධ පන ආවාටො අධිජ්ජෙතො. තෙනෙවාහ “සාධිකපොරිසා”ති. තත්ථ සාධිකං පොරිසං පමාණං අස්සාති සාධිකපොරිසා, අතිරෙකපඤ්චරතනාති අත්ථො. විතච්චිකානං විතඬුමානන්ති එතං පරිලාභස්ස බලවභාවදීපනත්ථං වුත්තං, අච්චියා වා සති ධුමෙ වා සති, වාතො සමුට්ඨාති, තෙන පරිලාභො න බලවා හොති. සම්මපරෙතොති සම්මානුගතො. තසිතොති ජාතතණ්හො. පිපාසිතොති උදකං පාතුකාමො. එකායනෙන මග්ගෙනාති එකපටෙනෙව මග්ගෙන, අනුක්කමනියෙන උභොසු පස්සෙසු නිරන්තරකණ්ටකරුක්ඛගහනෙන. පණ්ඩායාති අභිගාරකාසුයං පත්ථනා නාම නත්ථී, අභිගාරකාසුං ආරබ්භ පන ඉරියාපටස්ස යපිතත්තා එවං වුත්තං.

එවමෙව බොති එත්ථ ඉදං ඔපම්මසංසන්දනං – අභිගාරකාසු විය හි නිරයො දට්ඨබ්බො. අභිගාරකාසුමග්ගො විය නිරයුපගං කම්මං. මග්ගාරුල්හො විය කම්මසමඬ්ඨි පුග්ගලො. චක්ඛුමා පුරිසො විය දිබ්බචක්ඛුකො හගවා. යථා සො පුරිසො මග්ගාරුල්භං දිස්වා විජානාති “අයං ඉමිනා මග්ගෙන ගන්ත්වා අභිගාරකාසුයං පතිස්සති”ති, එවමෙවං හගවා පාණාතිපාතාදීසු යංකිඤ්චි කම්මං ආයුහන්තං එවං ජානාති “අයං ඉමං කම්මං කත්වා නිරයෙ නිබ්බත්තිස්සත්ති”ති. යථා සො පුරිසො අපරභාගෙ තං අභිගාරකාසුයා පතිතං පස්සති, එවමෙව හගවා අපරභාගෙ “සො පුරිසො තං කම්මං කත්වා කුහිං නිබ්බත්තො”ති ආලොකං වඬ්ඪෙත්වා දිබ්බචක්ඛුනා ඔලොකෙන්තො නිරයෙ නිබ්බත්තං පස්සති පඤ්චවිධබන්ධනාදිමහාදුක්ඛං අනුභවන්තං. තත්ථ කිඤ්චාපි තස්ස කම්මායුහනකාලෙ අඤ්ඤො වණ්ණො, නිරයෙ නිබ්බත්තස්ස අඤ්ඤො. අථාපි “සො සත්තො තං කම්මං කත්වා කත්ථ නිබ්බත්තො”ති ඔලොකෙන්තස්ස අනෙකසහස්සානං සත්තානං මජ්ඣෙ යිතොපි “අයං සො”ති සොයෙව සත්තො ආපාථං ආගච්ඡති, “දිබ්බචක්ඛුබලං නාම එත”න්ති වදන්ති.

දුතියඋපමායං යස්මා අභිගාරකාසුයං විය ගුථකූපෙ පරිලාභො නත්ථි, තස්මා “එකන්තදුක්ඛා”ති අවත්වා “දුක්ඛා”තිආදිමාහ. එත්ථාපි පුරිමනයෙනෙව ඔපම්මසංසන්දනං වෙදිතබ්බං. ඉමම්පි හි පුග්ගලං භගවා භත්ථියොනිආදීසු යත්ථ කත්ථවි නිබ්බත්තං වධබන්ධනආකඨ්ඨනවිකඨ්ඨනාදීහි මහාදුක්ඛං අනුභවමානං පස්සති යෙව.

තතියඋපමායං තනුපත්තපලාසොති න අබ්භපටලං විය තනුපණ්ණො, විරලපණ්ණත්තං පනස්ස සන්ධාය ඉදං වුත්තං. කබරච්ඡායොති විරලච්ඡායො. දුක්ඛබ්බුලාති පෙත්තිවිසයස්මිඤ්ඤි දුක්ඛමෙව බ්බුලං, සුඛං පරිත්තං කදාපි අනුභවිතබ්බං හොති, තස්මා එවමාහ. එත්ථාපි පුරිමනයෙනෙව ඔපම්මසංසන්දනං වෙදිතබ්බං.

චතුත්ථඋපමායං බහලපත්තපලාසොති නිරන්තරපණ්ණො පත්තසඤ්ජන්තො. සන්තච්ඡායොති පාසාණච්ජත්තං විය සන්තච්ඡායො. සුඛබ්බුලා වෙදනාති මනුස්සලොකෙ ඛත්තියකුලාදීසු සුඛබ්බුලා වෙදනා වෙදයිතබ්බා හොති, තා වෙදයමානං නිපන්තං වා නිසින්නං වා පස්සාමිති දස්සෙති. ඉධාපි ඔපම්මසංසන්දනං පුරිමනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

පඤ්චමඋපමායං පාසාදොති දීඝපාසාදො. උල්ලිත්තාවලිත්තන්ති අන්තො වෙව උල්ලිත්තං බහි ව අවලිත්තං. චූෂිතග්ගලන්ති ද්වාරබාහාහි සද්ධිං සුපිහිතකවාටං. ගොනකත්ථතොති චතුරඨ්ඨලාධිකලොමෙන කාලකොජ්චෙන අත්ථතො. පටිකත්ථතොති උණ්ණාමයෙන සෙනඅත්ථරණෙන අත්ථතො. පටලිකත්ථතොති සනපුප්ඵකෙන උණ්ණාමයඅත්ථරණෙන අත්ථතො. කදලිමීගපවරපච්චත්ථරණොති කදලිමීගවම්මමයෙන උත්තමපච්චත්ථරණෙන අත්ථතො. තං කිර පච්චත්ථරණං සෙනවත්ථස්ස උපරි කදලිමීගවම්මං අත්ථරිත්වා සිබ්බෙත්වා කරොන්ති. සඋත්තරච්ඡදොති සහ උත්තරච්ඡදෙන, උත්තරිබද්ධෙන රත්තවිතානෙන සද්ධින්නි අත්ථො. උභතොලොහිතකූපධානොති සීසුපධානඤ්ච පාදුපධානඤ්චාති පල්ලඨකස්ස උභතො යපිතලොහිතකූපධානො. ඉධාපි උපමාසංසන්දනං පුරිමනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

අයං පනෙත්ථ අපරභාගයොජනා, යථා සො පුරිසො මග්ගාරුල්ලිහමෙව ජානාති “අයං එතෙන මග්ගෙන ගන්ත්වා පාසාදං ආරුය්හ කුටාගාරං පවිසිත්වා පල්ලඨකෙ නිසිදිස්සති වා නිපජ්ජිස්සති වා”ති, එවමෙව භගවා දානාදීසු පුඤ්ඤකිරියවත්ථුසු යංකිඤ්චි කුසලකම්මං ආයුහන්තංයෙව පුග්ගලං දිස්වා “අයං ඉමං කත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිස්සති”ති ජානාති. යථා සො පුරිසො අපරභාගෙ තං පාසාදං ආරුය්හ කුටාගාරං පවිසිත්වා පල්ලඨකෙ නිසින්නං වා

නිපන්තං වා එකන්තසුඛං නිරන්තරසුඛං වෙදනං වෙදයමානං පස්සති,
එවමෙවං භගවා අපරභාගෙ “සො තං කල්‍යාණං කත්වා කුභිං නිබ්බත්තො”ති
ආලොකං වඩ්ඪෙස්ත්වා දිබ්බවක්ඛුනා ඔලොකෙත්තො දෙවලොකෙ නිබ්බත්තං
පස්සති, නන්දනවනාදීසු අවිජරාසඬ්ඨපරිවුතං දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවමානං.

ඤාණප්පවත්තාකාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ආසවක්ඛයවාරවණ්ණනා

ආසවක්ඛයවාරෙ “දිබ්බෙන වක්ඛුනා”ති අවත්වා “තමෙනං පස්සාමි”ති
වුත්තං. තං කස්මාති වෙ? නියමාභාවා. ඉමඤ්භි පුග්ගලං දිබ්බවක්ඛුනාපි
පස්සිස්සති, වෙතොපරියඤාණෙනාපි ජානිස්සති, සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙනාපි
ජානිස්සතියෙව. එකන්තසුඛං වෙදනාති ඉදං කිඤ්චාපි දෙවලොකසුඛෙන සද්ධිං
ධ්‍යාඤ්ජනතො එකං, අත්ථතො පන නානා භොති. දෙවලොකසුඛඤ්භි
රාගපරිලාභාදීනං අත්ථිතාය න එකන්තෙනෙව සුඛං. නිබ්බානසුඛං පන
සබ්බපරිලාභානං වූපසමාය සබ්බාකාරෙන එකන්තසුඛං. උපමායමිපි “යථා
පාසාදෙ එකන්තසුඛං”ති වුත්තං. තං මග්ගපරිලාභස්ස අවූපසන්තතාය
ජාතජ්ඣක්තතාය පිපාසාභිභූතතාය ව න එකන්තමෙව සුඛං. වනසණ්ඨෙ පන
පොක්ඛරණියං ඔරුය්හ රජොජල්ලස්ස පවාහිතත්තා මග්ගදරථස්ස
වූපසන්තතාය භිසමුලබාදනෙන වෙව මධුරොදකපානෙන ව බුජ්ජිපාසානං
විනීතතාය උදකසාටකං පරිවත්තෙත්වා මට්ඨදුකුලං නිවාසෙත්වා
තණ්ඩුලත්ථවිකං උස්සිසකෙ කත්වා උදකසාටකං පිළෙත්වා හදයෙ යපෙත්වා
මන්දමන්දෙන ව වාතෙන ඛිජයමානස්ස නිපන්තත්තා සබ්බාකාරෙන
එකන්තසුඛං භොති.

එවමෙව ඛොති එත්ථ ඉදං ඔපම්මසංසන්දනං - පොක්ඛරණි විය භි
අරියමග්ගො දට්ඨබ්බො. පොක්ඛරණිමග්ගො විය පුබ්බභාගපට්ඨපදා.
මග්ගාරුල්ලො විය පට්ඨපදාසමඤ්චිපුග්ගලො. වක්ඛුමා පුරිසො විය දිබ්බවක්ඛු
භගවා. වනසණ්ඨො විය නිබ්බානං. යථා සො පුරිසො මග්ගාරුල්ලං දිස්වාච
ජානාති “අයං ඉමිනා මග්ගෙන ගත්ත්වා පොක්ඛරණියං න්හත්වා රමණියෙ
වනසණ්ඨෙ රුක්ඛමුලෙ නිසිදිස්සති වා නිපජ්ජිස්සති වා”ති, එවමෙවං භගවා
පට්ඨදං පුරෙත්තමෙව නාමරූපං පරිවිජිත්දන්තමෙව පච්චයපරිග්ගහං
කරොත්තමෙව ලක්ඛණාරම්මණාය විපස්සනාය කම්මං කරොත්තමෙව
ජානාති “අයං ඉමං පට්ඨදං පුරෙත්වා සබ්බආසවෙ බෙපෙත්වා අනාසවං
වෙතොවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තින්ති එවං වුත්තං එලසමාපත්තිං උපසම්පජ්ජ
විහරිස්සති”ති. යථා සො පුරිසො අපරභාගෙ තායං පොක්ඛරණියං න්හත්වා
වනසණ්ඨං පවිසිත්වා නිසින්නං වා නිපන්නං වා එකන්තසුඛං වෙදනං

වෙදයමානං පස්සති, එවමෙව භගවා අපරභාගෙ තං පුග්ගලං පටිපදං පුරෙත්වා මග්ගං භාවෙත්වා එලං සච්ඡිකත්වා නිරොධසයනවරගතං නිබ්බානාරම්මණං එලසමාපත්තිං අප්පෙත්වා එකන්තසුඛං වෙදනං වෙදයමානං පස්සති.

ආසවක්ඛයවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දුක්ඛරුකාරිකාදිසුද්ධිවණ්ණනා

155. “අභිජානාමි බො පනාහං, සාරිපුත්ත, චතුරභිගසමන්තාගත”න්ති ඉදං කස්මා ආරද්ධං? පාටියෙක්කං අනුසන්ධිවසෙන ආරද්ධං. අයං කිර සුනක්ඛත්තො දුක්ඛරුකාරිකාය සුද්ධි භොතීති එවං ලද්ධිකො. අථස්ස භගවා මයා එකස්මිං අත්තභාවෙ යත්වා චතුරභිගසමන්තාගතං දුක්ඛරං කතං, දුක්ඛරුකාරකො නාම මයා සදිසො නත්ථි. දුක්ඛරුකාරෙන සුද්ධියා සති අහමෙව සුද්ධො භවෙය්‍යන්ති දස්සෙතුං ඉමං දෙසනං ආරභි. අපිච අයං සුනක්ඛත්තො දුක්ඛරුකාරිකාය පසන්තො, සො චස්ස පසන්තභාවො, “අද්දසා බො, භග්ගව, සුනක්ඛත්තො ලිච්ඡවිපුත්තො අවෙලං කොරක්ඛත්තියං චතුක්කුණ්ඨිකං ඡමානිකිණ්ණං භක්ඛසං මුඛෙන බාදන්තං මුඛෙන භුඤ්ජන්තං. දිස්වානස්ස එතදභොසි ‘සාධු රූපො වත, හො, අයං සමණො චතුක්කුණ්ඨිකො ඡමානිකිණ්ණං භක්ඛසං මුඛෙනෙව බාදති, මුඛෙනෙව භුඤ්ජති’”ති එවමාදිනා පාඨිකසුත්තෙ (දී. නි. 3.7) ආගතනයෙන වෙදිතබ්බො.

අථ භගවා අයං දුක්ඛරුකාරිකාය පසන්තො, මයා ච එතස්මිං අත්තභාවෙ යත්වා චතුරභිගසමන්තාගතං දුක්ඛරං කතං, දුක්ඛරුකාරෙ පසිදන්තෙනාපි අනෙන මයි පසිදිතබ්බං සියා, සොපිස්ස පසාදො මයි නත්ථිති දස්සෙත්තො ඉමං දෙසනං ආරභි.

තත්‍ර බ්‍රහ්මවරියන්ති දානම්පි වෙය්‍යාවච්චම්පි සික්ඛාපදම්පි බ්‍රහ්මවිහාරාපි ධම්මදෙසනාපි මෙටුනවිරතිපි සදාරසන්තොසොපි උපොසථොපි අරියමග්ගොපි සකලසාසනම්පි අජ්ඣාසයොපි වීරියම්පි වුච්චති.

“කිං තෙ වතං කිං පන බ්‍රහ්මවරියං,

කිස්ස සුචිණ්ණස්ස අයං විපාකො;

ඉද්ධි ජුති බලවීරියපපත්ති,

ඉදඤ්ච තෙ නාග මහාවිමානං.

අහඤ්ච හරියා ච මනුස්සලොකෙ,

සද්ධා උභො දානපති අභ්‍රමහා;

ඔපානභූතං මෙ සරං තදාසී,

සන්තප්පිතා සමණව්‍යාභ්මණා ච.

තං මෙ චතං තං පන බ්‍රහ්මවරියං,

තස්ස සුචිණ්ණස්ස අයං විපාකො;

ඉද්ධි පුතී බලවීරියුපපත්ති,

ඉදඤ්ච මෙ ධීර මහාවිමාන”න්ති. (ජා. 2.22.1592, 1593, 1595) –

ඉමස්මිඤ්භි පුණ්ණකජාතකෙ දානං බ්‍රහ්මවරියන්ති චුත්තං.

“කෙන පාණි කාමදදො, කෙන පාණි මධුස්සවො;

කෙන තෙ බ්‍රහ්මවරියෙන, පුඤ්ඤං පාණිමහි ඉජ්ඣති.

තෙන පාණි කාමදදො, තෙන පාණි මධුස්සවො;

තෙන මෙ බ්‍රහ්මවරියෙන, පුඤ්ඤං පාණිමහි ඉජ්ඣති”ති. (පෙ. ච. 275) –

ඉමස්මිං අඬිකුරපෙතවත්ථුස්මිං වෙය්‍යාවච්චං බ්‍රහ්මවරියන්ති චුත්තං. “එචං බො තං, භික්ඛවෙ, තිත්තිරියං නාම බ්‍රහ්මවරියං අහොසී”ති (චූළච. 311) ඉමස්මිං තිත්තිරජාතකෙ පඤ්චසික්ඛාපදං බ්‍රහ්මවරියන්ති චුත්තං. “තං බො පන මෙ පඤ්චසිඛ බ්‍රහ්මවරියං නෙව නිබ්බිදාය න විරාගාය න නිරොධාය, යාවදෙව බ්‍රහ්මලොකූපපත්තියා”ති (දී. නි. 2.329) ඉමස්මිං මහාගොචන්දසුත්තෙ බ්‍රහ්මවිහාරා බ්‍රහ්මවරියන්ති චුත්තං. “එකස්මිං බ්‍රහ්මවරියස්මිං, සහස්සං මච්චුහායින”න්ති (සං. නි. 1.184) එත්ථ ධම්මදෙසනා බ්‍රහ්මවරියන්ති චුත්තා. “පරෙ අබ්‍රහ්මචාරී භවිස්සන්ති, මයමෙත්ථ බ්‍රහ්මචාරී භවිස්සාමා”ති (ම. නි. 1.83) සල්ලෙඛසුත්තෙ මෙටුනවිරති බ්‍රහ්මවරියන්ති චුත්තා.

“මයඤ්ච භරියා නාතික්කමාම,

අම්හෙ ච භරියා නාතික්කමන්ති;

අඤ්ඤත්‍ර තාහි බ්‍රහ්මවරියං චරාම,

තස්මා හි අම්හං දහරා න මීයරෙ”ති. (ජා. 1.10.97) –

මහාධම්මපාලජාතකෙ සදාරසන්තොසො බ්‍රහ්මවරියන්ති චුත්තො.

“භීතෙන බ්‍රහ්මවරියෙන, ඛත්තියෙ උපපජ්ජති;

මජ්ඣිමෙන ච දෙවත්තං, උත්තමෙන විසුජ්ඣති”ති. (ජා. 1.8.75) –

එවං නිමිජාතකෙ අත්තදමනවසෙන කතො අට්ඨඨගිකො උපොසථො බ්‍රහ්මවරියන්ති චුත්තො. “ඉදං ඛො පන මෙ, පඤ්චසිඛ, බ්‍රහ්මවරියං එකන්තනිබ්බිදාය විරාගාය...පෙ.... අයමෙව අරියො අට්ඨඨගිකො මග්ගො”ති (දී. නි. 2.329) මහාගොච්ඡන්දසුත්තස්මිඤ්ඤෙව අරියමග්ගො බ්‍රහ්මවරියන්ති චුත්තො. “තයිදං බ්‍රහ්මවරියං ඉද්ධඤ්ඤෙව චීතඤ්ඤෙව විත්ථාරිකං බාහුපඤ්ඤං පුට්ඨභූතං යාව දෙවමනුස්සෙහි සුප්පකාසිත”න්ති (දී. නි. 3.174) පාසාදිකසුත්තෙ සික්ඛත්තයසඬගහං සාසනං බ්‍රහ්මවරියන්ති චුත්තං.

“අපි අතරමානානං, එලාසාව සමිජ්ඣති;

විපක්කබ්‍රහ්මවරියොස්මි, එවං ජානාහි ගාමණී”ති. (ජා. 1.1.8) –

එත්ථ අජ්ඣාසයො බ්‍රහ්මවරියන්ති චුත්තො. ඉධ පන වීරියං බ්‍රහ්මවරියන්ති අධිප්පෙතං. වීරියබ්‍රහ්මවරියස්ස හි ඉදමෙව සුත්තං. තදෙනං එකස්මිං අත්තභාවෙ චතුබ්බිධස්ස දුක්කරස්ස කතත්තා චතුරඨගසමන්තාගතන්ති චුත්තං.

තපස්සි සුදං හොමීති සුදන්ති නිපාතමත්තං, තපනිස්සිතකො හොමීති අත්ථො. පරමතපස්සිති පරමො තපස්සි, තපනිස්සිතකානං උත්තමො. ලුඛො සුදං හොමීති ලුඛො හොමි. ජෙගුවජ්ජිති පාපජෙගුවජ්ජකො. පච්චිත්තො සුදං හොමීති පච්චිත්තො අහං හොමි. තත්‍රාස්සු මෙ ඉදං, සාරිපුත්තාති තත්‍ර චතුරඨගෙ බ්‍රහ්මවරියෙ ඉදං මම තපස්සිතාය හොති, තපනිස්සිතභාවෙ මය්හං ඉදං අවෙලකාදිතපස්සිතකත්තං හොතීති දස්සෙති.

තත්ථ අවෙලකොති නිව්චෙලො නග්ගො. මුත්තාවාරොති විසට්ඨාවාරො, උච්චාරකම්මාදීසු ලොකියකුලපුත්තාවාරෙන විරහිතො, ධීතකොච උච්චාරං කරොමි, පස්සාවං කරොමි, බාදාමි භුඤ්ජාමි ච. හත්ථාපලෙඛනොති හත්ථෙ පිණ්ඩමිහි ධීතෙ ජීවිහාය හත්ථං අපලිබාමි, උච්චාරං වා කත්වා හත්ථස්මිඤ්ඤෙව දණ්ඩකසඤ්ඤී හුත්වා හත්ථෙන අපලිබාමිති දස්සෙති. තෙ කිර දණ්ඩකං සත්තොති පඤ්ඤපෙන්නි, තස්මා තෙසං පටිපදං පුරෙන්නො එවමකාසි. හික්ඛාගහණත්ථං එහි හද්දන්තෙති චුත්තො න එතීති න එහිහද්දන්තිකො. තෙන හි තිට්ඨ හද්දන්තෙති චුත්තොපි න තිට්ඨතීති න තිට්ඨහද්දන්තිකො. තදුහයම්පි තිත්ථියා එවං එතස්ස වචනං කතං භවිස්සතීති න කරොන්ති. අහමිපි එවං අකාසින්ති දස්සෙති. අභිහටන්ති පුරෙතරං ගහෙත්වා ආහටං හික්ඛං. උද්දිස්සකතන්ති ඉදං තුමිහෙ උද්දිස්ස කතන්ති එවං ආරොචිතහික්ඛං. න නිමන්තනන්ති අසුකං නාම කුලං වා වීරීං වා ගාමං වා පවිසෙය්‍යාපාති එවං නිමන්තිතහික්ඛමිපි න සාදියාමි න ගණ්භාමි.

න කුම්භිමුඛාති කුම්භිතො උද්ධරිත්වා දියාමානං භික්ඛං න ගණ්භාමි. න කළොපිමුඛාති කළොපිති උක්ඛලි වා පච්ඡි වා. තතොපි න ගණ්භාමි. කස්මා? කුම්භිකළොපියො මං නිස්සාය කට්ඨජුනා පහාරං ලහන්තීති. න ඵලකමන්තරන්ති උම්මාරං අන්තරං කත්වා දියාමානං න ගණ්භාමි. කස්මා? අයං මං නිස්සාය අන්තරකරණං ලහන්තී. දණ්ඩමුසලෙසුපි එසෙව නයො. න ද්විත්තන්ති ද්විසු භුඤ්ජමානෙසු එකස්මිං උට්ඨාය දෙන්තෙ න ගණ්භාමි. කස්මා? කඛලන්තරායො හොතීති. න ගඛ්භිනියාතිආදීසු පන ගඛ්භිනියා කුච්ඡියං දාරකො කිලමති, පායන්තියා දාරකස්ස ධීරන්තරායො හොති, පුරිසන්තරගතාය රතිඅන්තරායො හොතීති න ගණ්භාමි. න සංකිත්තීසුති සංකිත්තෙන්වා කතහත්තෙසු. දුබ්භික්ඛසමයෙ කිර අවෙලකසාවකා අවෙලකානං අත්ථාය තතො තතො තණ්ඩුලාදීති සමාදායෙන්වා හත්තං පවන්ති. උක්ඛට්ඨාවෙලකො තතොපි න පටිග්ගණ්භාති.

න යත්ථ සාති යත්ථ සුනතො පිණ්ඩං ලභිස්සාමිති උපට්ඨිතො හොති, තත්ථ තස්ස අදත්වා ආහං න ගණ්භාමි. කස්මා? එතස්ස පිණ්ඩන්තරායො හොතීති. සණ්ඩසණ්ඩවාරිනීති සමුහසමුහවාරිනී, සවෙ හි අවෙලකං දිස්වා ඉමස්ස භික්ඛං දස්සාමාති මානුසකා හත්තගෙහං පවිසන්ති. තෙසු ච පවිසන්තෙසු කළොපිමුඛාදීසු නිලිනා මක්ඛිකා උජ්ජනිත්වා සණ්ඩසණ්ඩා වරන්ති. තතො ආහං භික්ඛං න ගණ්භාමි. කස්මා? මං නිස්සාය මක්ඛිකානං ගොවරන්තරායො ජාතොති, අහම්පි තථා අකාසිං. න ථූසොදකන්ති සබ්බසස්සසම්භාරෙහි කතං ලොණසොචිරකං. එත්ථ ච සුරාපානමෙව සාවජ්ජං, අයං පන සබ්බෙසුපි සාවජ්ජසඤ්ඤී.

එකාගාරිකොති යො එකස්මිඤ්ඤෙව ගෙහෙ භික්ඛං ලභිත්වා නිවත්තති. එකාලොපිකොති යො එකෙනෙව ආලොපෙන යාපෙති. ද්වාගාරිකාදීසුපි එසෙව නයො. එකිස්සාපි දත්තියාති එකාය දත්තියා. දත්ති නාම එකා බුද්දකපාති හොති, යත්ථ අග්ගභික්ඛං පක්ඛිපිත්වා යාපෙති. එකාභිකන්ති එකදිවසන්තරිකං. අද්ධමාසිකන්ති අද්ධමාසන්තරිකං.

පරියායහත්තභොජනන්ති වාරහත්තභොජනං. එකාහවාරෙන ද්විහවාරෙන සත්තාහවාරෙන අඨස්මාසවාරෙනාති එවං දිවසවාරෙන ආහතං හත්තභොජනං.

සාකහක්ඛොති අල්ලසාකහක්ඛො. සාමාකහක්ඛොති සාමාකතණ්ඩුලහක්ඛො. නීවාරාදීසු නීවාරා නාම තාව අරඤ්ඤෙ සයංජාතවීභිජාති. දද්දුලන්ති වම්මකාරෙහි වම්මං ලිඛිත්වා ඡඩ්ඞිතකසට්ඨං. හට්ඨං වුව්චති සිලෙසොපි සෙවාලොපි කණ්කාරාදිරුක්ඛනියායාසොපි. කණන්ති කුණ්ඩකං. ආවාමොති හත්තඋක්ඛලිකාය ලග්ගො කුමාමඞ්දනො, තං ඡඩ්ඞිතට්ඨානෙ ගහෙන්වා බාදති.

“ඔදනකඤ්ජිය”න්තිපි වදන්ති. පිඤ්ඤාකාදයො පාකටා එව. පවත්තඵලභොජීති පතිතඵලභොජී.

සාණානීති සාණවාකවොළානි. මසාණානීති මිස්සකවොළානි. ඡවදුස්සානීති මතසරිරතො ඡඩ්ඛිතවත්ථානි. ඵරකතිණාදීනි වා ගන්ථෙත්ථා කතනිවාසනානි. පංසුකුලානීති පථවියං ඡඩ්ඛිතනන්තකානි. තිරිතානීති රුක්ඛත්තවවත්ථානි. අජිනන්ති අජිනමිගවම්මං. අජිනක්ඛිපන්ති තදෙව මජ්ඣෙ ඵාලිතං. සමුරකන්තිපි වදන්ති. කුසවීරන්ති කුසතිණං ගන්ථෙත්ථා කතවීරං. වාකවීරඵලකවීරෙසුපි එසෙව නයො. කෙසකම්බලන්ති මනුස්සකෙසෙහි කතකම්බලං. යං සන්ධාය චුත්තං “යානි කානිච්ච, භික්ඛවෙ, තන්තාවුතානං වත්ථානං, කෙසකම්බලො තෙසං පටිකුට්ඨො අක්ඛායති. කෙසකම්බලො, භික්ඛවෙ, සීතෙ සීතො, උණ්භෙ උණ්භො, දුබ්බණ්ණො දුග්ගන්ධො දුක්ඛසම්ඵසො”ති (අ. නි. 3.138). වාලකම්බලන්ති අස්සවාලාදීහි කතකම්බලං. උලුකපක්ඛකන්ති උලුකපත්තානි ගන්ථෙත්ථා කතනිවාසනං. උබ්භට්ඨකොති උද්ධං සීතකො. උක්කුට්ඨප්පධානමනුයුත්තොති උක්කුට්ඨවීරියං අනුයුත්තො, ගච්ඡන්තොපි උක්කුට්ඨකොව හුත්වා උප්පතිත්ථා උප්පතිත්ථා ගච්ඡති. කණ්ටකාපස්සයිකොති අයකණ්ටකෙ වා පකතිකණ්ටකෙ වා භූමියං කොට්ටෙත්ථා තත්ථ වම්මං අත්ථරිත්ථා යානවඤ්ඤාදීනි කරොමිති දස්සෙති. සෙය්‍යන්ති සයන්තොපි තත්ථෙව සෙය්‍යං කප්පෙමි. සායං තතියමස්සාති සායතතියකං. පාතො මජ්ඣන්තිකෙ සායන්ති දිවසස්ස තික්ඛත්තුං පාපං පවාහෙස්සාමිති උදකොරොහනානුයොගං අනුයුත්තො විහරාමිති දස්සෙති.

156. නෙකවස්සගණිකන්ති නෙකවස්සගණසඤ්ජාතං. රජොජල්ලන්ති රජමලං, ඉදං අත්තනො රජොජල්ලකවතසමාදානකාලං සන්ධාය වදති. ජෙගුවජ්ජිමිත්ති පාපජීගුවජ්ජනභාවෙ. යාව උදකඛින්දුම්භිපීති යාව උදකථෙවකෙපි මම දයා පටිච්ඡපට්ඨිතා භොති, කො පන වාදො අඤ්ඤෙසු සක්ඛරකයලදණ්ඩකවාලිකාදීසු. තෙ කිර උදකඛින්දුං ව එතෙ ව සක්ඛරකයලාදයො බුද්දකපාණානි පඤ්ඤපෙන්නි. තෙනාහ “යාව උදකඛින්දුම්භිපි මම දයා පටිච්ඡපට්ඨිතා භොති”ති. උදකඛින්දුම්භි න හනාමි න විනාසෙමි, කිං කාරණා. මාහං බුද්දකෙ පාණෙ විසමගතෙ සඩ්ඝාතං ආපාදෙසින්ති. නින්තථලතිණග්ගරුක්ඛසාධාදීසු විසමට්ඨානෙ ගතෙ උදකඛින්දුසඩ්ඛාතෙ බුද්දකපාණෙ සඩ්ඝාතං වධං මා ආපාදෙසින්ති. එතමත්ථං “සතොව අභික්කමාමි”ති දස්සෙති. අවෙලකෙසු කිර භූමිං අක්කන්තකාලතො පහුති සීලවා නාම නත්ථි. භික්ඛාවාරං ගච්ඡන්තාපි දුස්සීලාව හුත්වා ගච්ඡන්ති, උපට්ඨාකානං ගෙහෙ භුඤ්ජන්තාපි දුස්සීලාව හුත්වා භුඤ්ජන්ති. ආගච්ඡන්තාපි

දුස්සීලාව හුත්වා ආගච්ඡන්ති. යදා පන මොරපිඤ්ජෙන ඵලකං සම්මජ්ජිත්වා සීලං අධිට්ඨාය නිසීදන්ති, තදා සීලවන්තා නාම භොන්ති.

වනකම්මිකන්ති කන්දමූලඵලාඵලාදීනං අත්ථාය වනෙ විවරන්තං. වනෙන වනන්ති වනතො වනං, එස නයො සබ්බත්ථං. සංපතාමීති ගච්ඡාමි. ආරඤ්ඤකොති අරඤ්ඤෙ ජාතවුද්ධො, ඉදං අත්තනො ආජීවකකාලං සන්ධාය වදන්ති. බොධිසත්තො කිර පාසණ්ඩපරිග්ගණ්හණත්ථාය තං පබ්බජ්ජං පබ්බජී, නිරත්ථකභාවං පන ඤත්වාපි න උප්පබ්බජ්ජිතො, බොධිසත්තා හි යං යං ධානං උපෙන්නි, තතො අනිවත්තිතධම්මා භොන්ති, පබ්බජිත්වා පන මා මං කොචි අද්දසාති තතොව අරඤ්ඤං පටිට්ඨො. තෙනෙවාහ “මා මං තෙ අද්දසංසු අහඤ්ච මා තෙ අද්දස”න්ති.

ගොට්ඨාති ගොවජා. පට්ඨිතගාවොති නික්ඛන්තගාවො. තත්ථ චතුක්කුණ්ඩිකොති වනන්තෙයෙව යීතො ගොපාලකානං ගාවීහි සද්ධිං අපගතභාවං දිස්වා ද්වෙ හත්ථෙ ද්වෙ ච ඡණ්ණකාති භූමියං යපෙත්වා එවං චතුක්කුණ්ඩිකො උපසඬකම්මිත්වාති අත්ථො. තානි සුදං ආභාරෙමීති මහල්ලකවච්ඡකානං ගොමයාති කසටාති නිරොජාති භොන්ති, තස්මා තානි වජ්ජෙත්වා යාති තරුණවච්ඡකානං බීරපානෙනෙව වඩ්ඪන්තානං සඬජාති ගොමයාති තානි කුච්ඡිපුරං බාදිත්වා පුන වනසණ්ඩමෙව පටිසන්ති. තං සන්ධායාහ “තානි සුදං ආභාරෙමී”ති. යාවක්ඛිවඤ්ච මෙති යත්තකං කාලං මම සකං මුත්තකරීසං අපරික්ඛිණං භොති. යාව මෙ ද්වාරවළඤ්ජො පවත්තිත්ථ, තාව තදෙව ආභාරෙමීති අත්ථො. කාලෙ පන ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ පරික්ඛිණමංසලොහිතො උපච්ඡින්නද්වාරවළඤ්ජො වච්ඡකානං ගොමයාති ආභාරෙමි. මහාවිකටභොජනස්මිත්ති මහන්තෙ විකටභොජනෙ, අපකතිභොජනෙති අත්ථො.

157. තත්‍රාස්සදං, සාරිපුත්ත, භිංසනකස්ස වනසණ්ඩස්ස භිංසනකතස්මිං භොතීති. තත්‍රාති පුරිමවචනාපෙක්ඛනං. සුදන්ති පදපුරණමත්තෙ නිපාතො. සාරිපුත්තාති ආලපනං. අයං පනෙත්ථ අත්ථයොජනා – තත්‍රාති යං වුත්තං අඤ්ඤතරං භිංසනකං වනසණ්ඩන්ති, තත්‍ර යො සො භිංසනකො වනසණ්ඩො වුත්තො, තස්ස භිංසනකස්ස වනසණ්ඩස්ස භිංසනකතස්මිං භොති, භිංසනකකිරියාය භොතීති අත්ථො. කිං භොති? ඉදං භොති, යො කොචි අචිතරාගො...පෙ.... ලොමානි භංසන්තීති.

අථ වා තත්‍රාති සාමිඅත්ථෙ භූමිමං. සු ඉති නිපාතො. කිං සු නාම තෙ භොන්තො සමණ්‍යාග්ගොතිආදීසු විය. ඉදන්ති අධිජපෙතමත්ථං පච්චක්ඛං විය කත්වා දස්සනවචනං. සුදන්ති සු ඉදං, සන්ධිවසෙන ඉකාරලොපො වෙදිතබ්බො.

වක්ඛන්ද්‍රියං ඉත්ථීන්ද්‍රියං අනඤ්ඤාතඤ්ඤස්සාමිතින්ද්‍රියං කිං සුධවිත්තන්තිආදීසු විය. අයං පනෙත්ථ අත්ථයොජනා, තස්ස, සාරිපුත්ත, භිංසනකස්ස වනසණ්ඩස්ස භිංසනකතස්මිං ඉදංසු හොතීති. භිංසනකතස්මිත්ති භිංසනකභාවෙති අත්ථො. එකස්ස තකාරස්ස ලොපො දට්ඨබ්බො. ‘භිංසනකත්තස්මි’න්තියෙව වා පායො, භිංසනකතාය ඉති වා වත්තබ්බෙ ලිඬගවිපල්ලාසො කතො, නිමිත්තත්ථෙව චෙතං භූමිමවචනං. තස්මා එවං සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො, භිංසනකභාවෙ ඉදංසු හොති, භිංසනකභාවනිමිත්තං භිංසනකභාවහෙතු, භිංසනකභාවපච්චයා ඉදංසු හොති. යො කොචි අවීතරාගො තං වනසණ්ඩං පවිසති. යෙභුයොන ලොමානි හංසන්ති බහුතරානි ලොමානි හංසන්ති, උද්ධං මුඛානි සුවිසදිසානි කණ්ටකසදිසානි ව හුත්වා තිට්ඨන්ති, අප්පානි න හංසන්ති, බහුතරානං වා සත්තානං හංසන්ති, අප්පකානං අතිසුරපුරිසානං න හංසන්තීති.

අන්තරට්ඨකානි මාසමාසස්ස අවසානෙ වතස්සො, එග්ගණමාසස්ස ආදිමිහි වතස්සොති එවං උභින්නං අන්තරෙ අට්ඨරත්ති. අබ්භොකාසෙති මහාසත්තො හිමපාතසමයෙ රත්තිං අබ්භොකාසෙ විහරති, අථස්ස ලොමකූපෙසු ආචුතමුත්තා විය හිමබ්බන්දුනි තිට්ඨන්ති, සරීරං සෙතදුකුලපාරුතං විය හොති. දිවා වනසණ්ඩෙති දිවා හිමබ්බන්දුසු සුරියාතපසම්ඵස්සෙන විගතෙසු අස්සාසොපි හවෙය්‍ය, අයං පන සුරියෙ උග්ගච්ඡන්තෙයෙව වනසණ්ඩං පවිසති, තත්‍රාපිස්ස සුරියාතපෙන පග්ගරන්තං හිමං සරීරෙයෙව පතති. දිවා අබ්භොකාසෙ විහරාමි රත්තිං වනසණ්ඩෙති ගිම්හකාලෙ කිරෙස දිවා අබ්භොකාසෙ විහාසි, තෙනස්ස කච්ඡෙහි සෙදධාරා මුච්චිංසු, රත්තිං අස්සාසො හවෙය්‍ය, අයං පන සුරියෙ අත්ථං ගච්ඡන්තෙයෙව වනසණ්ඩං පවිසති. අථස්ස දිවා ගහිතඋස්මෙ වනසණ්ඩෙ අඬගාරකාසුයං පක්ඛිත්තො විය අත්තභාවො පරිදය්හිත්ථ. අනච්ඡරියාති අනුඅච්ඡරියා. පටිභාසීති උපට්ඨාසි.

සොතත්තොති දිවා ආතපෙන රත්තිං වනඋස්මාය සුතත්තො. සොසිත්තොති රත්තිං හිමෙන දිවා හිමොදකෙන සුට්ඨු තිත්තො. භිංසනකෙති භයජනකෙ. නග්ගොති නිව්වෙලො. නිවාසනපාරුපනෙ හි සති සීතං වා උණ්හං වා න අතිබාධෙය්‍ය, තම්පි මෙ නත්ථීති දස්සෙති. න වග්ගිමාසිනොති අග්ගිමිපි න උපගතො. එසනාපසුතොති සුද්ධිඵසනත්ථාය පසුතො, පයුත්තො. මුනීති, තදා අත්තානං මුනීති කත්වා කථෙති.

ඡවට්ඨිකානීති උපඬ්ඪිද්ධිසානි අට්ඨීති. උපධායානි යථා සීසුපධානඤ්ච පාදුපධානඤ්ච පඤ්ඤායති, එවං සන්ථරිත්වා තත්ථ සෙය්‍යං කප්පෙමිති දස්සෙති. ගාමණ්ඩලානි ගොපාලදාරකා. තෙ කිර බොධිසත්තස්ස සන්තිකං

ගන්ත්වා, සුමෙධ, ත්වං ඉමස්මිං යානෙ කස්මා නිසින්තො, කට්ඨෙති වදන්ති. බොධිසත්තො අධොමුඛො නිසීදති, න කට්ඨෙති. අථ නං තෙ අකට්ඨෙතුං න දස්සාමාති පරිවාරෙත්වා ඔට්ඨුහන්ති සරීරෙ බෙළං පාතෙන්ති. බොධිසත්තො එවමිපි න කට්ඨෙති. අථ නං ත්වං න කට්ඨෙසිති ඔමුත්තෙන්ති පස්සාවමස්ස උපරි විස්සජ්ජෙන්ති. බොධිසත්තො එවමිපි න කට්ඨෙතියෙව. තතො නං කට්ඨෙති කට්ඨෙති පංසුකෙන ඔකිරන්ති. බොධිසත්තො එවමිපි න කට්ඨෙතියෙව. අථස්ස න කට්ඨෙසිති දණ්ඩකසලාකා ගහෙන්වා කණ්ණසොතෙසු පවෙසෙන්ති. බොධිසත්තො දුක්ඛා තිබ්බා කටුකා වෙදනා අධිවාසෙන්තො කස්සචි කිඤ්චි න කර්ස්සාමීති මතකො විය අවිජ්ජති. තෙනාහ “න ඛො පනාහං, සාරිපුත්ත, අභිජානාමි තෙසු පාපකං චිත්තං උජ්ජාදෙතා”ති. න මයා තෙසු පාපකං චිත්තමිපි උජ්ජාදිතන්ති අත්ථො. උපෙක්ඛාවිහාරස්මිං හොතීති උපෙක්ඛාවිහාරො හොති. විහාරො එව හි විහාරස්මිත්ති වුත්තො. තෙනෙව ච “ඉදංසු මෙ”ති එත්ථාපි අයංසු මෙති එවං අත්ථො වෙදිතබ්බො. ඉමිනා නයෙන අඤ්ඤානිපි එවරූපානි පදානි වෙදිතබ්බානි. ඉමිනා ඉතො එකනවුතිකජ්ජෙ පූරිතං උපෙක්ඛාවිහාරං දස්සෙති. යං සන්ධායාහ –

“සුඛපත්තො න රජ්ජාමි, දුක්ඛෙ න හොමි දුම්මනො;

සබ්බත්ථ තුලිතො හොමි, එසා මෙ උපෙක්ඛාපාරමී”ති.

දුක්කරකාරිකාදිසුද්ධිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ආහාරසුද්ධිවණ්ණනා

158. ආහාරෙන සුද්ධිති කොලාදිනා එකච්චෙන පරිත්තකආහාරෙන සක්කා සුජ්ඣිතුන්ති එවංදිට්ඨිතො හොන්ති. එවමාහංසුති එවං වදන්ති. කොලෙහීති පදරෙහි. කොලොදකන්ති කොලානි මද්දිත්වා කතපානකං. කොලචිකතින්ති කොලසාලවකොලපුචකොලගුලාදිකොලවිකාරං. එතපරමොති එතං පමාණං පරමං අස්සාති එතපරමො. තදා එකනවුතිකජ්ජමත්ථකෙ පන න බෙලුචපක්කතාලපක්කපමාණො කොලො හොති, යං එතරහි කොලස්ස පමාණං, එත්තකොව හොතීති අත්ථො.

159. අධිමත්තකසීමානන්ති අතිවිය කිසහාවං. ආසීතිකපබ්බානි වා කාලපබ්බානි වානි යථා ආසීතිකවල්ලියා වා කාලවල්ලියා වා සන්ධිට්ඨානෙසු මිලායිත්වා මජ්ඣෙ උන්නතුන්නතානි හොන්ති, එවං මය්හං අභිගපච්චඨගානි හොන්තීති දස්සෙති. ඔට්ඨපදන්ති යථා ඔට්ඨස්ස පදං මජ්ඣෙ ගම්භිරං හොති, එවමෙවං බොධිසත්තස්ස මිලාතෙ මංසලොහිතෙ වච්චද්වාරස්ස අත්තොපච්චිට්ඨත්තා ආනිසදං මජ්ඣෙ ගම්භිරං හොති. අථස්ස භූමියං

නිසින්නට්ඨානං සරපොඨබ්බෙන අක්කන්තං විය මජ්ඣෙ උන්නතං හොති. වට්ටනාවලීති යථා රජ්ජයා ආවුනිත්වා කතා වට්ටනාවලී වට්ටනානං අන්තරන්තරා නින්තා හොති, වට්ටනට්ඨානෙසු උන්නතා, එවං පිට්ඨිකණ්ටකො උන්නතාවනතො හොති, ජරසාලාය ගොපානසියොති ජිණ්ණසාලාය ගොපානසියො, තා වංසතො මුච්චිත්වා මණ්ඩලෙ පතිට්ඨහන්ති, මණ්ඩලතො මුච්චිත්වා භූමියන්ති; එවං එකා උපරි හොති, එකා හෙට්ඨාති ඔලුග්ගවිලුග්ගා භවන්ති. බොධිසත්තස්ස පන න එවං ඵාසුළියො, තස්ස හි ලොහිතෙ ඡින්නෙ මංසෙ මිලාතෙ ඵාසුළන්තරෙහි වම්මානි හෙට්ඨා ඔතිණ්ණානි, තං සන්ධායෙතං වුත්තං.

ඔක්ඛායිකාති හෙට්ඨා අනුපවිට්ඨා. තස්ස කිර ලොහිතෙ ඡින්නෙ මංසෙ මිලාතෙ අක්ඛිආවාටකා මත්ථලුඬිගං ආභවිව අට්ඨංසු, තෙනස්ස එවරූපා අක්ඛිතාරකා අගෙසුං. ආමකච්ඡින්නොති අතිතරුණකාලෙ ඡින්නො, සො හි වාතාතපෙන සංචුසති වෙව මිලායති ව. යාවස්සු මෙ, සාරිපුත්තාති, සාරිපුත්ත, මය්හං උදරච්ඡවි යාව පිට්ඨිකණ්ටකං අල්ලිනා හොති. අථ වා යාවස්සු මෙ, සාරිපුත්ත, භාරියභාරියා අහොසි දුක්කරකාරිකා, මය්හං උදරච්ඡවි යාව පිට්ඨිකණ්ටකං අල්ලිනා අහොසිති එවමෙත්ථ සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. පිට්ඨිකණ්ටකංයෙව පරිග්ගණ්හාමිති සහඋදරච්ඡවිං ගණ්හාමි. උදරච්ඡවිංයෙව පරිග්ගණ්හාමිති සහපිට්ඨිකණ්ටකං ගණ්හාමි. අවකුජ්ජො පපතාමිති තස්ස හි උච්චාරපස්සාවත්ථාය නිසින්නස්ස පස්සාවො නෙව නික්ඛමති, වච්චං පන එකං ද්වෙ කට්ඨකට්ඨිමත්තං නික්ඛමති. බලවදුක්ඛං උජ්ජාදෙති. සරිරතො සෙදා මුච්චන්ති, තත්ථෙව අවකුජ්ජො භූමියං පතති. තෙනාහ “අවකුජ්ජො පපතාමි”ති. තමෙව කායන්ති තං එකනවුතිකප්පමත්ථකෙ කායං. මහාසච්චකසුත්තෙ පන පච්ඡිමභවිකකායං සන්ධාය ඉමමෙව කායන්ති ආහ. පුතිමුලානීති මංසෙ වා ලොහිතෙ වා සති තිට්ඨන්ති. තස්ස පන අභාවෙ වම්මබණ්ඩෙ ලොමානි විය හත්ථෙයෙව ලග්ගන්ති, තං සන්ධායාහ “පුතිමුලානි ලොමානි කායස්මා පතන්ති”ති.

අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසන්ති අරියභාවං කාතුං සමත්ථං ලොකුත්තරමග්ගං. ඉමිස්සායෙව අරියාය පඤ්ඤායාති විපස්සනාපඤ්ඤාය අනධිගමා. යායං අරියාති යා අයං මග්ගපඤ්ඤා අධිගතා. ඉදං වුත්තං හොති – යථා එතරහි විපස්සනාපඤ්ඤාය අධිගතත්තා මග්ගපඤ්ඤා අධිගතා, එවං එකනවුතිකප්පමත්ථකෙ විපස්සනාපඤ්ඤාය අනධිගතත්තා ලොකුත්තරමග්ගපඤ්ඤං නාධිගතොස්මිති, මජ්ඣිමභාණකත්ථෙරා පනාහු, ඉමිස්සායෙවාති වුත්තපඤ්ඤාපි යායං අරියාති වුත්තපඤ්ඤාපි මග්ගපඤ්ඤායෙව. අථ නෙ භික්ඛු ආහංසු “එවං සන්නෙ මග්ගස්ස

අනධිගතත්තා මග්ගං නාධිගතොස්මිති ඉදං වුත්තං හොති, හන්තෙ''ති. ආවුසො, කිඤ්චාපි දීපෙතං න සක්කොමි, ද්වෙපි පන මග්ගපඤ්ඤායෙවාති, එතදෙව චෙත්ථ යුත්තං. ඉතරථා හි යා අයන්ති නිද්දෙසො අනනුරූපො සියා.

ආහාරසුද්ධිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සංසාරසුද්ධිආදිවණ්ණනා

160. සංසාරෙන සුද්ධිති බහුකං සංසරිත්වා සුඡ්ඤ්ඤාත්තීති වදන්ති. උපපත්තියා සුද්ධිති බහුකං උපපජ්ජිත්වා සුඡ්ඤ්ඤාත්තීති වදන්ති. ආවාසෙන සුද්ධිති බහුසු යානෙසු වසිත්වා සුඡ්ඤ්ඤාත්තීති වදන්ති. තීසුපි යානෙසු සංසරණකවසෙන සංසාරො. උපපජ්ජනකවසෙන උපපත්ති. වසනකවසෙන ආවාසොති ඛන්ධායෙව වුත්තා. යඤ්ඤානාති බහුයාගෙ යජිත්වා සුඡ්ඤ්ඤාත්තීති වදන්ති. මුද්ධාවසිත්තෙනාති තීහි සඬ්ඛෙහි ඛන්තියාහිසෙකෙන මුද්ධනි අභිසිත්තෙන. අග්ගිපාරිවරියායාති බහුඅග්ගිපරිවරණෙන සුඡ්ඤ්ඤාත්තීති වදන්ති.

161. දහරොති තරුණො. යුවාති යොබ්බනෙන සමන්තාගතො. සුසුකාළකෙසොති සුට්ඨු කාළකෙසො. හද්දන යොබ්බනෙන සමන්තාගතොති ඉමිනාස්ස යෙන යොබ්බනෙන සමන්තාගතො යුවා, තං යොබ්බනං හද්දං ලද්ධකන්ති දස්සෙති. පඨමෙන වයසාති පඨමවයො නාම තෙත්තිංස වස්සානි, තෙන සමන්තාගතොති අත්ථො, පඤ්ඤාචෙය්‍යත්තියෙනාති පඤ්ඤාචෙය්‍යත්තිභාවෙන. ජිණ්ණොති ජරාජිණ්ණො. වුද්ධොති වඩ්ඪිත්වා ධීතඅඬගපච්චධිගො. මහල්ලකොති ජාතිමහල්ලකො. අද්ධගතොති බහුඅද්ධානං ගතො විරකාලාතික්කන්තො. වයො අනුජ්ජන්තොති වස්සසතස්ස තතියකොට්ඨාසං පච්ඡිමවයං අනුජ්ජන්තො. ආසීතිකො මෙ වයො චත්තතීති ඉමං කිර සුත්තං හගවා පරිනිබ්බානසංචච්ඡරෙ කපෙසි. තස්මා එවමාහ. පරමායාති උත්තමාය. සතියාතිආදීසු පදසතමපි පදසහස්සමපි වදන්තස්සෙව ගහණසමත්ථතා සති නාම. තදෙව ආධාරණඋපනිබ්බානසමත්ථතා ගති නාම. එවං ගහිතං ධාරිතං සජ්ඣායං කාතුං සමත්ථවිරියං ධිති නාම. තස්ස අත්ථඤ්ච කාරණඤ්ච දස්සනසමත්ථතා පඤ්ඤාචෙය්‍යත්තියං නාම.

දළ්භධම්මා ධනුග්ගහොති දළ්භං ධනුං ගහෙත්වා ධීතො ඉස්සාසො. දළ්භධනු නාම ද්විසහස්සථාමං වුව්චති, ද්විසහස්සථාමං නාම යස්ස ආරොපිතස්ස ජියාබද්ධො ලොහසීසාදීනං භාරො දණ්ඩෙ ගහෙත්වා යාව කණ්ඩප්පමාණා උක්ඛිත්තස්ස පථවිතො මුව්චති. සික්ඛිතොති දස ද්වාදස වස්සානි ආවරියකුලෙ උග්ගහිතසිප්පො. කතහත්ථොති කොචි සිප්පමෙව උග්ගණ්හාති. කතහත්ථො න හොති, අයං පන කතහත්ථො විණ්ණවසිභාවො. කතුපාසනොති රාජකුලාදීසු

දස්සිතසිප්පො. ලහුකෙන අසනෙනානි අන්තො සුසිරං කත්වා තුලාදීනි පුරෙත්වා කතලාබාපරිකම්මෙන සල්ලහුකකණ්ඩෙන. එවං කතඤ්චි එකඋසහගාමී ද්වෙ උසහානි ගච්ඡති, අට්ඨඋසහගාමී සොළසඋසහානි ගච්ඡති. අප්පකසිරෙනානි නිදුක්ඛෙන. අනිපාතෙය්‍යානි අනික්කමෙය්‍ය. එවං අධිමත්තසතිමන්තොති යථා සො ධනුග්ගහො තං විදත්ථිචතුරච්ඡුලජායං සීසං එව අනික්කමෙති, එවං පදසතම්පි පදසහස්සම්පි උග්ගහෙනුං උපධාරෙනුං සප්ඤ්ඤායෙනුං අත්ථකාරණානි ව උපපරික්ඛිතුං සමත්ථානි අත්ථො. අඤ්ඤානු අසිතජිතබාසිතසාසිතානි අසිතජිතාදීනි හි භගවතාපි කාතබ්බානි භොන්ති, හික්ඛුහිපි. තස්මා තෙසං කරණමත්තකාලං යපෙත්වාති දස්සෙති.

අපරියාදිත්තායෙවාති අපරික්ඛිණායෙව. සචෙ හි එකො හික්ඛු කායානුපස්සනං පුච්ඡති, අඤ්ඤො වෙදනානුපස්සනං, අඤ්ඤො චිත්තානුපස්සනං, අයොසා ධම්මානුපස්සනං. ඉමිනා පුට්ඨං අහං පුච්ඡස්සාමිති එකො එකං න ඔලොකෙති. එවං සන්තෙපි තෙසං වාරො පඤ්ඤායති. එවං බුද්ධානං පන වාරො න පඤ්ඤායති, විදත්ථිචතුරච්ඡුලජායං අනික්කමතො පුරෙතරංයෙව භගවා චුද්දසවිධෙන කායානුපස්සනං, නවවිධෙන වෙදනානුපස්සනං, සොළසවිධෙන චිත්තානුපස්සනං, පඤ්චවිධෙන ධම්මානුපස්සනං කථෙති. තිට්ඨන්තු වා තාව එතෙ චත්තාරො. සචෙ හි අඤ්ඤෙ චත්තාරො සම්මප්පධානෙසු, අඤ්ඤෙ ඉද්ධිපාදෙසු, අඤ්ඤෙ පඤ්ච ඉන්ද්‍රියෙසු, අඤ්ඤෙ පඤ්ච බලෙසු, අඤ්ඤෙ සත්ත බොජ්ඣංගිගෙසු, අඤ්ඤෙ අට්ඨ මග්ගච්ඡිගෙසු පඤ්භං පුච්ඡෙය්‍යං, තම්පි භගවා කථෙය්‍ය. තිට්ඨන්තු වා එතෙ අට්ඨ. සචෙ අඤ්ඤෙ සත්තනිංස ජනා බොධිපක්ඛියෙසු පඤ්භං පුච්ඡෙය්‍යං, තම්පි භගවා තාවදෙව කථෙය්‍ය. කස්මා? යාවතා හි ලොකියමහාජනා එකං පදං කථෙත්ති. තාව ආනන්දත්ථෙරො අට්ඨ පදානි කථෙති. ආනන්දත්ථෙරෙ පන එකං පදං කථෙත්තෙයෙව භගවා සොළසපදානි කථෙති. කස්මා? භගවතො හි ජීවිහා මුදුකා දන්තාවරණං සුච්ඡිසිතං වචනං අගලිතං හවච්ඡගපරිවාසො ලහුකො. තෙනාහ “අපරියාදිත්තායෙවස්ස, සාරිපුත්ත, තථාගතස්ස ධම්මදෙසනා”ති.

තත්ථ ධම්මදෙසනාති තත්තිධ්වපනා. ධම්මපදබ්‍යඤ්ඡනන්ති පාළියා පදබ්‍යඤ්ඡනං, තස්ස තස්ස අත්ථස්ස බ්‍යඤ්ඡනකං අක්ඛරං. පඤ්භපට්ඨානන්ති පඤ්භබ්‍යාකරණං. ඉමිනා කිං දස්සෙති? තථාගතො පුබ්බෙ දහරකාලෙ අක්ඛරානි සම්පිණ්ඩෙත්වා පදං චත්තුං සක්කොති, පදානි සම්පිණ්ඩෙත්වා ගාථං චත්තුං සක්කොති, චතුඅක්ඛරෙහි වා අට්ඨඅක්ඛරෙහි වා සොළසඅක්ඛරෙහි වා පදෙහි යුක්තාය ගාථාය අත්ථං චත්තුං සක්කොති. ඉදානි පන මහල්ලකකාලෙ අක්ඛරානි සම්පිණ්ඩෙත්වා පදං වා, පදානි සම්පිණ්ඩෙත්වා ගාථං වා, ගාථාය අත්ථං වා චත්තුං න සක්කොතිති එවං නත්ථි. දහරකාලෙ ව මහල්ලකකාලෙ ව

සබ්බමෙතං තථාගතස්ස අපරියාදින්නමෙවාති ඉමං දස්සෙති. මඤ්චකෙන චෙපි මන්ති ඉදං බුද්ධබලදීපනත්ථමෙව පරිකප්පෙත්වා ආහ. දසබලං පන මඤ්චකෙ ආරොපෙත්වා ගාමනිගමරාජධානියො පරිහරණකාලො නාම නත්ථි. තථාගතා හි පඤ්චමෙ ආයුකොට්ඨාසෙ ඛණ්ඩිච්චාදීහි අනභිභූතා සුවණ්ණවණ්ණසරීරස්ස වෙවණ්ණියෙ අනනුප්පත්තෙ දෙවමනුස්සානං පියමනාපකාලෙයෙව පරිනිබ්බායන්ති.

162. නාගසමාලොති තස්ස ථෙරස්ස නාමං. පය්මබොධියඤ්ඤි විසතිවස්සබ්බන්තරෙ උපවානනාගිතමෙසියත්ථෙරා විය අයම්පි හගවතො උපට්ඨාකො අහොසි. ඛිජයමානොති මන්දමන්දෙන තාලවණ්ටවාතෙන හගවතො උතුසුබං සමුට්ඨාපයමානො. එතදවොචාති සකලසුත්තන්තං සුත්වා හගවතො පුබ්බවර්තං දුක්කරකාරකං ආගම්ම පසන්නො එතං “අච්ඡරියං හන්තෙ”ති ආදිවචනං අවොච. තත්ථ අච්ඡරං පහරිතුං යුත්තන්ති අච්ඡරියං. අභූතපුබ්බං භූතන්ති අබ්භූතං. උභයෙනපි අත්තනො විම්භයමෙව දීපෙති. කො නාමො අයං හන්තෙති ඉදං හද්දකො වතායං ධම්මපරියායො, හන්දස්ස හගවන්තං ආයාචිත්වා නාමං ගණ්භාපෙමීති අධිප්පායෙන ආහ. අථස්ස හගවා නාමං ගණ්භන්තො තස්මා තිහ ත්වන්ති ආදිමාහ. තස්සත්ථො, යස්මා ඉදං සුත්තං සුත්වා තව ලොමානි හට්ඨානි, තස්මා තිහ ත්වං, නාගසමාල, ඉමං ධම්මපරියායං “ලොමහංසන පරියායො”ත්ථෙව නං ධාරෙහීති.

සංසාරසුද්ධිආදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මහාසීහනාදසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. මහාදුක්ඛක්ඛන්ධසුත්තවණ්ණනා

163. එවං මෙ සුතන්ති මහාදුක්ඛක්ඛන්ධසුත්තං. තත්ථ විනයපරියායෙන තයො ජනා සම්බහුලාති වුව්චන්ති, තතො පරං සඬ්ඝො. සුත්තන්තපරියායෙන තයො තයො එව, තතො උද්ධං සම්බහුලාති වුව්චන්ති. ඉධ සුත්තන්තපරියායෙන සම්බහුලාති වෙදිතබ්බා. පිණ්ඩාය පාවිසිංසුති පට්ට්ඨා, තෙ පන න තාව පට්ට්ඨා, පටිස්සසාමාති නික්ඛන්තත්තා පන පටිසිංසුති චුත්තා. යථා ගාමං ගමිස්සාමීති නික්ඛන්තපුරිසො තං ගාමං අප්පත්තොපි “කුහිං ඉත්ථන්තාමො”ති චුත්තෙ “ගාමං ගතො”ති වුව්චති, එවං. පරිබ්බාජකානං ආරාමොති ජෙතවනතො අවිදුරෙ අඤ්ඤතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං ආරාමො අත්ථි, තං සන්ධාය එවමාහංසු. සමණො, ආවුසොති, ආවුසො, තුම්භාකං සත්ථා සමණො

ගොතමො. කාමානං පරිඤ්ඤන්ති කාමානං පහානං සමතික්කමං පඤ්ඤපෙති. රූපවෙදනාසුපි එසෙව නයො.

තත්ථ තිත්ථියා සකසමයං ජානන්තා කාමානං පරිඤ්ඤං පඤ්ඤපෙය්‍යං පට්ඨමජ්ඣානං වදමානා, රූපානං පරිඤ්ඤං පඤ්ඤපෙය්‍යං අරූපභවං වදමානා, වෙදනානං පරිඤ්ඤං පඤ්ඤපෙය්‍යං අසඤ්ඤභවං වදමානා. තෙ පන “ඉදං නාම පට්ඨමජ්ඣානං අයං රූපභවො අයං අරූපභවො”තිපි න ජානන්ති. තෙ පඤ්ඤපෙතුං අසක්කොන්තාපි කෙවලං “පඤ්ඤපෙම පඤ්ඤපෙමා”ති වදන්ති. තථාගතො කාමානං පරිඤ්ඤං අනාගාමී මග්ගෙන පඤ්ඤපෙති, රූපවෙදනානං අරහත්තමග්ගෙන. තෙ එවං මහත්තෙ විසෙසෙ විජ්ජමානෙපි ඉධ නො, ආවුසො, කො විවෙසොති ආදිමාහංසු.

තත්ථ ඉධාති ඉමස්මිං පඤ්ඤාපනෙ. ධම්මදෙසනාය වා ධම්මදෙසනන්ති යදිදං සමණස්ස වා ගොතමස්ස ධම්මදෙසනාය සද්ධිං අමිහාකං ධම්මදෙසනං, අමිහාකං වා ධම්මදෙසනාය සද්ධිං සමණස්ස ගොතමස්ස ධම්මදෙසනං ආරබ්භ නානාකරණං වුවිච්චං, තං කිත්තාමාති වදන්ති. දුතියපදෙපි එසෙව නයො. ඉති චෙමජ්ඣෙ භින්තසුචණ්ණං විය සාසනෙන සද්ධිං අත්තනො ලද්ධිච්චනමත්තෙන සමධුරං යපයිංසු. නෙව අභිනන්දිංසුති එවමෙතන්ති න සම්පට්ඨිංසු. නජ්ජට්ඨිකොසිංසුති නයිදං එවන්ති නජ්ජට්ඨෙය්‍යොධෙසු. කස්මා? තෙ කිර තිත්ථියා නාම අන්ධසදිසා, ජානිත්වා වා අජානිත්වා වා කට්ඨෙය්‍යන්ති නාභිනන්දිංසු, පරිඤ්ඤන්ති වචනෙන ඊසකං සාසනගන්ධො අත්ථිති නජ්ජට්ඨිකොසිංසු. ජනපදවාසිනො වා තෙ සකසමයපරසමයෙසු න සුට්ඨු කුසලාතිපි උභයං නාකංසු.

165. න චෙව සම්පායිස්සන්තිති සම්පාදෙන්වා කට්ඨෙතුං න සක්ඛිස්සන්ති. උත්තරිඤ්ච විසාතන්ති අසම්පායනතො උත්තරිමිපි දුක්ඛං ආපජ්ජිස්සන්ති. සම්පාදෙන්වා කට්ඨෙතුං අසක්කොන්තානං නාම හි දුක්ඛං උජ්ජජ්ජති. යථා තං, භික්ඛවෙ, අවිසයස්මිත්ති එත්ථ යථාති කාරණවචනං, තන්ති නිපාතමත්තං. යස්මා අවිසයෙ පඤ්ඤො පුච්ඡිතො හොතිති අත්ථො. සදෙවකෙති සහ දෙවෙහි සදෙවකෙ. සමාරකාදීසුපි එසෙව නයො. එවං තිණි යානානි ලොකෙ පක්ඛිපිත්වා ද්වෙ පජායාති පඤ්චහිපි සත්තලොකමෙව පරියාදිගිත්වා එතස්මිං සදෙවකාදිහෙදෙ ලොකෙ තං දෙවං වා මනුස්සං වා න පස්සාමිති දීපෙති. ඉතො වා පන සුත්වාති ඉතො වා පන මම සාසනතො සුත්වා අතථාගතොපි අතථාගතසාවකොපි ආරාධෙය්‍ය පරිනොසෙය්‍ය. අඤ්ඤථා ආරාධනං නාම නත්ථිති දස්සෙති.

166. ඉදානි අත්තනො තෙසං පඤ්භානං වෙය්‍යාකරණෙන චිත්තාරාධනං දස්සෙත්තො කො ව, භික්ඛවෙනිආදිමාහ. කාමගුණාති කාමයිතබ්බට්ඨයෙන කාමා. බන්ධනට්ඨයෙන ගුණා. “අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, අභ්‍යානං වත්ථානං ද්විගුණං සඬ්ඝාටි”න්ති (මහාව. 348) එත්ථ හි පටලට්ඨො ගුණට්ඨො. “අවිචෙත්ති කාලා තරයන්ති රත්තියො, වයොගුණා අනුපුබ්බං ජහන්ති”ති (සං. නි. 1.4) එත්ථ රාසට්ඨො ගුණට්ඨො. “සතගුණා දක්ඛිණා පාටිකඬ්ඛිතබ්බා”ති (ම. නි. 3.379) එත්ථ ආනිසංසට්ඨො ගුණට්ඨො. “අත්තං අත්තගුණං (බු. පා. 3 ද්වත්තිංසාකාරෙ; දී. නි. 2.377) කයිරා මාලාගුණෙ බහු”ති (ධ. ප. 53) එත්ථ බන්ධනට්ඨො ගුණට්ඨො. ඉධාපි එසෙව අධිජ්ජෙතො, තෙන වුත්තං “බන්ධනට්ඨයෙන ගුණා”ති. වක්ඛුච්ඤ්ඤායාති වක්ඛුච්ඤ්ඤාණෙන පස්සිතබ්බා. එතෙනුපායෙන සොතච්ඤ්ඤායාදීසුපි අත්ථො වෙදිතබ්බො. ඉට්ඨාති පරිසිට්ඨා වා හොන්තු මා වා, ඉට්ඨාරම්මණභූතාති අත්ථො. කන්තාති කමනියා. මනාපාති මනවඩ්ඪනකා. පියරූපාති පියජාතිකා. කාමුපසංභිතාති ආරම්මණං කත්වා උජ්ජප්පමානෙන කාමෙන උපසංභිතා. රජනියාති රජ්ජනියා, රාගුජ්ජත්තිකාරණභූතාති අත්ථො.

167. යදි මුද්දායාතිආදීසු මුද්දාති අඬ්ගලිපබ්බෙසු සඤ්ඤං යපෙත්වා හත්ථමුද්දා. ගණනාති අවිජ්ජද්දගණනා. සඬ්ඛානන්ති පිණ්ඩගණනා. යාය බෙත්තං ඔලොකෙත්වා ඉධ එත්තකා වීහි හවිස්සන්ති, රුක්ඛං ඔලොකෙත්වා ඉධ එත්තකාති එලානි හවිස්සන්ති, ආකාසං ඔලොකෙත්වා ඉමෙ ආකාසෙ සකුණා එත්තකා නාම හවිස්සන්තිති ජානන්ති.

කසීති කසිකම්මං. වණ්ඨජාති ජඬ්ඝවණ්ඨජ්ජප්පලවණ්ඨජාදිවණ්ඨජපථො. ගොරක්ඛන්ති අත්තනො වා පරෙසං වා ගාවො රක්ඛිත්වා පඤ්චගොරසවික්කයෙන ජීවනකම්මං. ඉස්සත්ථො වුව්චති ආවුධං ගහෙත්වා උපට්ඨානකම්මං. රාජපොරිසන්ති ආවුධෙන රාජකම්මං කත්වා උපට්ඨානං. සිජ්ජඤ්ඤතරන්ති ගහිතාවසෙසං හත්ථිඅස්සසිජ්ජාදි. සීතස්ස පුරක්ඛතොති ලක්ඛං විය සරස්ස සීතස්ස පුරතො, සීතෙන බාධියමානොති අත්ථො. උණ්හෙපි එසෙව නයො. ඩංසාදීසු ඩංසාති පිඬ්ගලමක්ඛිකා. මකසාති සබ්බමක්ඛිකා, සරිසපාති යෙ කෙවි සරිත්වා ගච්ඡන්ති. රිස්සමානොති රුජ්ජමානො, සට්ඨියමානො. මීයමානොති මරමානො. අයං, භික්ඛවෙනි, භික්ඛවෙ, අයං මුද්දාදිහි ජීවිකකප්පනං ආගම්ම සීතාදිපච්චයො ආබාධො. කාමානං ආදීනවොති කාමෙසු උපද්දවො, උපස්සග්ගොති අත්ථො. සන්දිට්ඨිකොති පච්චක්ඛො සාමං පස්සිතබ්බො. දුක්ඛක්ඛන්ධොති දුක්ඛරාසි. කාමහෙතුතිආදීසු පච්චයට්ඨයෙන කාමා අස්ස හෙතුති කාමහෙතු. මූලට්ඨයෙන කාමා නිදානමස්සාති

කාමනිදානො. ලිඬගවිපල්ලාසෙන පන කාමනිදානන්ති වුත්තො. කාරණට්ඨෙන කාමා අධිකරණං අස්සාති කාමාධිකරණො. ලිඬගවිපල්ලාසෙනෙව පන කාමාධිකරණන්ති වුත්තො. කාමානමෙව හෙතුති ඉදං නියමවචනං, කාමපච්චයා උප්පජ්ජති යෙවාති අත්ථො.

උට්ඨහතොති ආජීවසමුට්ඨාපකවීරියෙන උට්ඨහන්තස්ස. සටතොති තං වීරියං පුබ්බෙනාපරං සටෙන්තස්ස. වායමතොති වායාමං පරක්කමං පයොගං කරොන්තස්ස. නාහිනිප්ඵජ්ජන්තිති න නිප්ඵජ්ජන්ති, හත්ථං නාහිරුහන්ති. සොවතීති විත්තෙ උප්පන්නබලවසොකෙන සොවති. කිලමතීති කායෙ උප්පන්නදුක්ඛෙන කිලමති. පරිදෙවතීති වාචාය පරිදෙවති. උරත්තාළින්ති උරං තාළෙත්වා. කන්දතීති රොදති. සම්මොහං ආපජ්ජතීති විසඤ්ඤී විය සම්මුල්ලො හොති. මොසන්ති තුව්ඡං. අඵලොති නිප්ඵලො. ආරක්ඛාධිකරණන්ති ආරක්ඛකාරණා. කිත්තීති කෙන නු ඛො උපායෙන. යම්පි මෙති යම්පි මය්හං කසිකම්මාදීති කත්වා උප්පාදිතං ධනං අහොසි. තම්පි නො නත්ථීති තම්පි අම්භාකං ඉදානි නත්ථී.

168. පුන වපරං, භික්ඛවෙ, කාමහෙතුතිආදිනාපි කාරණං දස්සෙත්වාච ආදීනවං දීපෙති. තත්ථ කාමහෙතුති කාමපච්චයා රාජානොපි රාජුහි විවදන්ති. කාමනිදානන්ති භාවනපුංසකං, කාමෙ නිදානං කත්වා විවදන්තීති අත්ථො. කාමාධිකරණන්තිපි භාවනපුංසකමෙව, කාමෙ අධිකරණං කත්වා විවදන්තීති අත්ථො.

කාමානමෙව

හෙතුති

ගාමනිගමනගරසෙනාපතිපුරොහිතට්ඨානන්තරාදීනං කාමානමෙව හෙතු විවදන්තීති අත්ථො. උපක්කමන්තීති පහරන්ති. අසිවම්මන්ති අසිඤ්ඤෙව ඛෙට්ඨකඵලකාදීති ව. ධනුකලාපං සන්තය්හිත්වාති ධනුං ගහෙත්වා සරකලාපං සන්තය්හිත්වා. උහතොබ්බුළන්ති උහතො රාසිභූතං. පක්ඛන්දන්තීති පවිසන්ති. උසුසුති කණ්ඨෙසු. විජ්ජොතලන්තෙසුති විපරිවත්තන්තෙසු. තෙ තත්ථාති තෙ තස්මිං සඬගාමෙ.

අද්දාවලෙපනා උපකාරියොති වෙන්ථ මනුස්සා පාකාරපාදං අස්සබ්බරසණ්ඨානෙන ඉට්ඨකාහි චිතිත්වා උපරි සුධාය ලිම්පන්ති. ඵලං කතා පාකාරපාදා උපකාරියොති වුව්චන්ති. තා තිත්තෙන කලලෙන සිත්තා අද්දාවලෙපනා නාම හොන්ති. පක්ඛන්දන්තීති තාසං හෙට්ඨා තිබ්බණ්ණපයසුලාදීහි විජ්ඣියමානාපි පාකාරස්ස පිච්ඡිලභාවෙන ආරොහිතුං අසක්කොන්තාපි උපධාවන්තියෙව. ජකණකායාති කුටීතගොමයෙන. අභිවග්ගෙනාති සතදන්තෙන. තං අට්ඨදන්තාකාරෙන කත්වා “නගරද්වාරං භින්දිත්වා

පටිසිස්සාමා’’ති ආගතෙ උපරිද්වාරෙ යිතා තස්ස ඛන්ධනයොත්තානි ඡින්දිත්වා තෙන අභිවග්ගෙන ඔමද්දන්ති.

169. සන්ධිමපි ඡින්දන්තීති සරසන්ධිමපි ඡින්දන්ති. නිල්ලොපන්ති ගාමෙ පහරිත්වා මහාවිලොපං කරොන්ති. එකාගාරිකන්ති පණ්ණාසමත්තාපි සට්ඨිමත්තාපි පරිවාරෙත්වා ජීවග්ගාහං ගහෙත්වා ආහරාපෙන්නි. පරිපන්ථෙපි තිට්ඨන්තීති පන්ථද්වහනකම්මං කරොන්ති. අඩ්ඨදණ්ඩකෙහීති මුග්ගරෙහි පහාරසාධනත්ථං වා චතුහත්ථදණ්ඩං ද්වෙධා ඡෙත්වා ගහිතදණ්ඩකෙහි. බිලඬගථාලිකන්ති කඤ්ජියඋක්ඛලිකම්මකාරණං, තං කරොන්තා සීසකපාලං උප්පාටෙන්වා තත්තං අයොගුළං සණ්ඩාසෙන ගහෙත්වා තත්ථ පක්ඛිපන්ති, තෙන මත්ථලුඬිගං පක්කුථිත්වා උපරි උත්තරති. සඬබමුණ්ඩිකන්ති සඬබමුණ්ඩකම්මකාරණං, තං කරොන්තා උත්තරොට්ඨඋහතොකණ්ණචූළිකගලවාටපරිවිෂේදෙන වම්මං ඡින්දිත්වා සබ්බකෙසෙ එකතො ගණ්ඨිං කත්වා දණ්ඩකෙන වල්ලිත්වා උප්පාටෙන්ති, සහ කෙසෙහි වම්මං උට්ඨහති. තතො සීසකථාහං ථූලසක්ඛරාහි සංසිත්වා ධොවන්තා සඬබවණ්ණං කරොන්ති.

රාහුමුඛන්ති රාහුමුඛකම්මකාරණං, තං කරොන්තා සඬකුතා මුඛං විවරිත්වා අත්තොමුඛෙ දීපං ජාලෙන්ති. කණ්ණචූළිකාහි වා පට්ඨාය මුඛං නිබාදනෙන ඛණන්ති. ලොහිතං පග්ගරිත්වා මුඛං පුරෙති. ජොතිමාලිකන්ති සකලසරීරං තෙලපිලොතිකාය වෙදෙත්වා ආලිම්පන්ති. හත්ථපජ්ජොතිකන්ති හත්ථෙ තෙලපිලොතිකාය වෙදෙත්වා දීපං විය ජාලෙන්ති. එරකවත්තිකන්ති එරකවත්තිකම්මකාරණං, තං කරොන්තා ගීවතො පට්ඨාය වම්මබද්ධෙ කන්තිත්වා ගොජ්ජකෙ යපෙන්නි. අථ තං යොත්තෙහි ඛන්ධිත්වා කඩ්ඪන්ති. සො අත්තතො වම්මබද්ධෙ අක්කම්ත්වා අක්කම්ත්වා පතති. වීරකවාසිකන්ති වීරකවාසිකකම්මකාරණං, තං කරොන්තා තථෙව වම්මබද්ධෙ කන්තිත්වා කටියං යපෙන්නි. කටිතො පට්ඨාය කන්තිත්වා ගොජ්ජකෙසු යපෙන්නි. උපරිමෙහි හෙට්ඨිමසරීරං වීරකනිවාසනනිවත්ථං විය හොති. එණෙයාකන්ති එණෙයාකකම්මකාරණං, තං කරොන්තා උහොසු කප්පරෙසු ව ජාණුසු ව අයවලයානි දත්වා අයසුලානි කොට්ටෙන්ති. සො චතුහි අයසුලෙහි භූමියං පතිට්ඨහති. අථ තං පරිවාරෙත්වා අග්ගිං කරොන්ති. “එණෙයාකො ජොතිපරිග්ගහො යථා’’ති ආගතට්ඨානෙපි ඉදමෙව වුත්තං. තං කාලෙන කාලං සුලානි අපනෙත්වා චතුහි අට්ඨිකොට්ඨියෙව යපෙන්නි. එවරූපා කාරණා නාම නත්ථි.

බලිසමංසිකන්ති උභතොමුබෙති බලිසෙහි පහරිත්වා වම්මමංසන්භාරුනි උප්පාටෙන්ති. කභාපණ්ණිකන්ති සකලසරීරං තිණ්හාහි වාසීහි කොටිතො පට්ඨාය කභාපණ්ණමත්තං කභාපණ්ණමත්තං පාතෙන්තා කොට්ටෙන්ති. බාරාපතච්ඡිකන්ති සරීරං තත්ථ තත්ථ ආවුබෙති පහරිත්වා කොච්ඡෙහි බාරං සංසන්ති. වම්මසංසන්භාරුනි පග්ගරිත්වා සවන්ති. අට්ඨිකසඬ්ඛලිකාව තිට්ඨති. පලිසපරිවත්තිකන්ති එකෙන පස්සෙන නිපජ්ජාපෙත්වා කණ්ණච්ඡිද්දෙ අයසුලං කොට්ටෙන්වා පට්ඨියා එකාබද්ධං කරොන්ති. අථ නං පාදෙ ගහෙත්වා ආවිජ්ඣන්ති. පලාලපීඨකන්ති ඡෙකො කාරණිකො ඡවිවම්මං අවිජ්න්දිත්වා නිසදපොතෙහි අට්ඨිනි හින්දිත්වා කෙසෙසු ගහෙත්වා උක්ඛිපන්ති. මංසරාසියෙව හොති, අථ නං කෙසෙහෙව පරියොනන්ධිත්වා ගණ්හන්ති. පලාලවට්ටිං විය කත්වා පන වෙදෙත්ති. සුනබෙහිපීති කතිපයානි දිවසානි ආහාරං අදත්වා ඡාතකෙහි සුනබෙහි බාදාපෙත්ති. තෙ මුහුත්තෙන අට්ඨිසඬ්ඛලිකමෙව කරොන්ති. සම්පරාසිකොති සම්පරායෙ දුතියත්තභාවෙ විපාකොති අත්ථො.

170. ඡන්දරාගවිනයො ඡන්දරාගප්පභානන්ති නිබ්බානං. නිබ්බානඤ්ඤි ආගම්ම කාමෙසු ඡන්දරාගො විතීයති වෙව පතීයති ච, තස්මා නිබ්බානං ඡන්දරාගවිනයො ඡන්දරාගප්පභානන්ති ච චුත්තං. සාමං වා කාමෙ පරිජානිස්සන්තීති සයං වා තෙ කාමෙ තීහි පරිඤ්ඤාහි පරිජානිස්සන්ති. තථත්තායාති තථභාවාය. යථාපටිපන්නොති යාය පටිපදාය පටිපන්නො.

171. බත්තියකඤ්ඤා වානිආදි අපරිත්තෙන විපුලෙන කුසලෙන ගහිතපටිසන්ධිකං වත්ථාලඬ්ඛකාරාදීනි ලභනට්ඨානෙ නිබ්බත්තං දස්සෙතුං චුත්තං. පන්තරසවස්සුද්දෙසිකානි පන්තරසවස්සවයා. දුතියපදෙපි එසෙව නයො. වයපදෙසං කස්මා ගණ්හාති? වණ්ණසම්පත්තිදස්සනත්ථං. මාතුගාමස්ස හි දුග්ගතකුලෙ නිබ්බත්තස්සාපි එතස්මිං කාලෙ ථොකං ථොකං වණ්ණායතනං පසිදති. පුරිසානං පන විසතිවස්සකාලෙ පඤ්චවිසතිවස්සකාලෙ පසන්තං හොති. නානිදීසානිආදීහි ඡදොසවිරහිතං සරීරසම්පත්තිං දීපෙති. වණ්ණනිභානි වණ්ණොයෙව.

ජිණ්ණන්ති ජරාජිණ්ණං. ගොපානසිවඬ්ඛකන්ති ගොපානසි විය වඬ්ඛං. හොග්ගන්ති හග්ගං, ඉමිනාපිස්ස වඬ්ඛභාවමෙව දීපෙති. දණ්ඩපරායණන්ති දණ්ඩපටිසරණං දණ්ඩදුතියං. පවෙධමානන්ති කම්පමානං. ආතුරන්ති ජරාතුරං. බණ්ඩදන්තන්ති ජිණ්ණභාවෙන බණ්ඩිතදන්තං. පලිතකෙසන්ති පණ්ඩරකෙසං. විලුනන්ති ලුඤ්චිත්වා ගහිතකෙසං විය බල්ලාටං. බලිතසිරන්ති මහාබල්ලාටසිසං. වලිනන්ති සඤ්ජාතවලිං. තිලකාහතගත්තන්ති

සෙනකාළතිලකෙහි විකිණ්ණසරීරං. ආබාධිකන්ති බ්‍යාධිකං. දුක්ඛිතන්ති දුක්ඛපත්තං.

බාළ්භගිලානන්ති අධිමත්තගිලානං. සිවථිකාය ජඩ්ඛිතන්ති ආමකසුසානෙ පාතිතං. සෙසමෙත්ථ සතිපට්ඨානෙ චුත්තමෙව. ඉධාපි නිබ්බානංයෙව ඡන්දරාගවිනයො.

173. නෙව තස්මිං සමයෙ අත්තබ්‍යාබාධායාති තස්මිං සමයෙ අත්තනොපි දුක්ඛත්ථාය න වෙනෙති. අබ්‍යාබජ්ඣංයෙවාති නිද්දුක්ඛමෙව.

174. යං, භික්ඛවෙ, වෙදනා අනිච්චාති, භික්ඛවෙ, යස්මා වෙදනා අනිච්චා, තස්මා අයං අනිච්චාදිආකාරොව වෙදනාය ආදීනවොති අත්ථො, නිස්සරණං චුත්තජපකාරමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මහාදුක්ඛක්ඛන්ධසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. චූළදුක්ඛක්ඛන්ධසුත්තවණ්ණනා

175. එවං මෙ සුතන්ති චූළදුක්ඛක්ඛන්ධසුත්තං. තත්ථ සක්කෙසුති එවංනාමකෙ ඡන්දෙ. සො හි ඡන්දො සක්‍යානං රාජකුමාරානං වසනට්ඨානත්තා සක්‍යාත්ථෙව සඬ්ඛං ගතො. සක්‍යානං පන උජ්ජත්ති අම්බට්ඨසුත්තෙ ආගතාව. කපිලවත්ථුස්මීන්ති එවංනාමකෙ නගරෙ. තඤ්චි කපිලස්ස ඉසිනො නිවාසට්ඨානෙ කතත්තා කපිලවත්ථුති චුත්තං, තං ගොවරගාමං කත්වා. නිග්‍රොධාරාමෙති නිග්‍රොධො නාම සක්කො, සො ඤාතිසමාගමකාලෙ කපිලවත්ථුං ආගතෙ හගවති අත්තනො ආරාමෙ විහාරං කාරෙත්වා හගවතො නිය්‍යාතෙසි, තස්මිං විහරතීති අත්ථො. මහානාමොති අනුරුද්ධත්ථෙරස්ස භාතා හගවතො චූළපිතුපුත්තො. සුද්ධොදනො සුක්කොදනො සක්කොදනො ධොතොදනො අමිතොදනොති ඉමෙ පඤ්ච ජනා භාතරො. අමිතා නාම දෙවි තෙසං හගීතී. නිස්සත්ථෙරො තස්සා පුත්තො. තථාගතො ච නන්දත්ථෙරො ච සුද්ධොදනස්ස පුත්තා, මහානාමො ච අනුරුද්ධත්ථෙරො ච සුක්කොදනස්ස. ආනන්දත්ථෙරො අමිතොදනස්ස, සො හගවතො කනිට්ඨො. මහානාමො මහල්ලකතරො සකදාගාමී අරියසාවකො.

දීඝරත්තන්ති මය්භං සකදාගාමීඵලුප්පත්තිතො පට්ඨාය විරරත්තං ජානාමීති දස්සෙති. ලොභධම්මාති ලොභසඬ්ඛාතා ධම්මා, නානජපකාරකං ලොභංයෙව සන්ධාය වදති. ඉතරෙසුපි ද්විසු එසෙව නයො. පරියාදාය තිට්ඨන්තීති බෙපෙත්වා තිට්ඨන්ති. ඉදඤ්චි පරියාදානං නාම “සබ්බං හත්ථිකායං

පරියාදිගිත්වා සබ්බං අස්සකායං සබ්බං රථකායං සබ්බං පත්තිකායං පරියාදිගිත්වා ජීවත්තංයෙව නං ඔසජ්ජෙය්‍යා”න්ති (සං. නි. 1.126) එත්ථ ගහණෙ ආගතං. “අනිච්චසඤ්ඤා, භික්ඛවෙ, භාවිතා බහුලීකතා සබ්බං කාමරාගං පරියාදියති”ති (සං. නි. 3.102) එත්ථ ඛෙපනෙ. ඉධාපි ඛෙපනෙ අධිජ්ජෙතං. තෙන චුත්තං “පරියාදිගිත්වාති ඛෙපෙත්වා”ති.

යෙන මෙ එකදා ලොභධම්මාපීති යෙන මය්හං එකෙකස්මිං කාලෙ ලොභධම්මාපි චිත්තං පරියාදාය නිට්ඨන්තිති පුච්ඡති. අයං කිර රාජා “සකදාගාමිමග්ගෙන ලොභදොසමොහා නිරවසෙසා පහියන්ති”ති සඤ්ඤී අහොසි, අයං “අජ්ජහීනං මෙ අත්ථි”තිපි ජානාති, අජ්ජහීනකං උපාදාය පහීනකම්පි පුන පච්ඡතොවාචත්තතිති සඤ්ඤී හොති. අරියසාවකස්ස එවං සන්දෙහො උජ්ජපජ්ජති? ආම උජ්ජපජ්ජති. කස්මා? පණ්ණත්තියා අකොවිදත්තා. “අයං කිලෙසො අසුකමග්ගවජ්ඣකො”ති ඉමිස්සා පණ්ණත්තියා අකොවිදස්ස හි අරියසාවකස්සපි එවං හොති. කිං තස්ස පච්චවෙක්ඛණා නත්ථිති? අත්ථි. සා පන න සබ්බෙසං පරිපුණ්ණා හොති. එකො හි පහීනකිලෙසමෙව පච්චවෙක්ඛති. එකො අවසිට්ඨකිලෙසමෙව, එකො මග්ගමෙව, එකො එලමෙව, එකො නිබ්බානමෙව. ඉමාසු පන පඤ්චසු පච්චවෙක්ඛණාසු එකං වා ද්වෙ වා නො ලද්ධං න වට්ටති. ඉති යස්ස පච්චවෙක්ඛණා න පරිපුණ්ණා, තස්ස මග්ගවජ්ඣකිලෙසපණ්ණත්තියං අකොවිදත්තා එවං හොති.

176. සො එව ඛො තෙති සොයෙව ලොභො දොසො මොහො ච තව සන්තානෙ අජ්ජහීනො, ත්වං පන පහීනසඤ්ඤී අහොසීති දස්සෙති. සො ච හි තෙති සො තුය්හං ලොභදොසමොහධම්මො. කාමෙති දුට්ඨෙ කාමෙ. න පරිභුඤ්ජෙය්‍යාසීති මයං විය පබ්බජෙය්‍යාසීති දස්සෙති.

177. අජ්ජසාදාති පරිත්තසුඛා. බහුදුක්ඛාති දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකදුක්ඛමෙවෙත්ථ බහුකං. බහුපායාසාති දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකො උපායාසකිලෙසොයෙවෙත්ථ බහු. ආදීනවොති දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකො උපද්දවො. එත්ථ හියොයාති එතෙසු කාමෙසු අයං ආදීනවොයෙව බහු. අස්සාදො පන හිමවත්තං උපනිධාය සාසපො විය අජ්ජො, පරිත්තකො. ඉති වෙපි මහානාමාති මහානාම එවං වෙපි අරියසාවකස්ස. යථාභූතන්ති යථාසභාවං. සම්මා නයෙන කාරණෙන පඤ්ඤාය සුට්ඨු දිට්ඨං හොතීති දස්සෙති. තත්ථ පඤ්ඤායාති විපස්සනාපඤ්ඤාය, හෙට්ඨාමග්ගද්වයඤ්ඤාණෙනාති අත්ථො. සො වාති සො එව මග්ගද්වයෙන දිට්ඨකාමාදීනවො අරියසාවකො. පීතිසුඛන්ති ඉමිනා සප්පිතිකාති ද්වෙ

කුමාරානි දස්සෙති. අඤ්ඤං වා තතො සන්තතරන්ති තතො කුමාරද්වයතො සන්තතරං අඤ්ඤං උපරිකුමාරද්වයඤ්ඤෙව මග්ගද්වයඤ්ඤෙව. නෙව තාව අනාවට්ඨි කාමෙසු හොතිති අථ බො සො ද්වෙ මග්ගෙ පටිච්ඡේදායාං යිතොපි අරියසාවකො උපරි කුමාරානං වා මග්ගානං වා අනධිගතත්තා නෙව තාව කාමෙසු අනාවට්ඨි හොති, අනාවට්ඨිතො අනාහොගො න හොති. ආවට්ඨිතො සාහොගොයෙව හොති. කස්මා? චතුභි කුමාරෙහි වික්ඛම්භනප්පහානස්ස, ද්විභි මග්ගෙහි සමුච්ඡේදප්පහානස්ස අභාවා.

මය්හම්පි බොති න කෙවලං තුය්හෙව, අථ බො මය්හම්පි. පුබ්බෙව සම්බොධාති මග්ගසම්බොධිතො පටිමතරමෙව. පඤ්ඤාය සුද්දිට්ඨං හොතිති එත්ථ ඔරොධනාටකා පජ්ඣනපඤ්ඤා අධිප්පෙතා. පීතිසුඛං නාඡ්ඤාමන්ති සප්පිතිකානි ද්වෙ කුමාරානි න පටිලභිං. අඤ්ඤං වා තතො සන්තතරන්ති ඉධ උපරි කුමාරද්වයං වෙව චත්තාරො ච මග්ගා අධිප්පෙතා. පච්චඤ්ඤාසින්නි පටිඅඤ්ඤාසිං.

179. එකමිදාහං මහානාම සමයන්ති කස්මා ආරද්ධං? අයං පාටියෙක්කො අනුසන්ධි. හෙට්ඨා කාමානං අස්සාදොපි ආදීනවොපි කටීතො, නිස්සරණං න කටීතං, තං කථෙතුං අයං දෙසනා ආරද්ධා. කාමසුඛල්ලිකානුයොගො හි එකො අන්තො අත්තකිලමථානුයොගො එකොති ඉමෙහි අන්තෙහි මුත්තං මම සාසනන්ති උපරි එලසමාපත්තිසීසෙන සකලසාසනං දස්සෙතුම්පි අයං දෙසනා ආරද්ධා.

ගිජ්ඣකුටෙ පබ්බතෙති තස්ස පබ්බතස්ස ගිජ්ඣසද්දිසං කුටං අත්ථි, තස්මා ගිජ්ඣකුටොති වුච්චති. ගිජ්ඣා වා තස්ස කුටෙසු නිවසන්තිතිපි ගිජ්ඣකුටොති වුච්චති. ඉසිගිලිපස්සෙති ඉසිගිලිපබ්බතස්ස පස්සෙ. කාළසිලායන්ති කාළවණ්ණෙ පිට්ඨිපාසාණෙ. උබ්භට්ඨකා හොන්තිති උද්ධංයෙව යිතකා හොන්ති අනිසින්නා. ඔපක්කමිකාති උබ්භට්ඨකාදිනා අත්තතො උපක්කමෙන නිබ්බත්තිතා. නිගණ්ඨො, ආවුසොති අඤ්ඤං කාරණං චත්තුං අසක්කොන්තා නිගණ්ඨස්ස උපරි පක්ඛිපිංසු. සබ්බඤ්ඤා සබ්බදස්සාවීති සො අම්භාකං සත්ථා අතීතානාගතපච්චුප්පන්නං සබ්බං ජානාති පස්සතිති දස්සෙති. අපරිසෙසං ඤාණදස්සනං පටිජානාතිති සො අම්භාකං සත්ථා අපරිසෙසං ධම්මං ජානන්තො අපරිසෙසසම්බාතං ඤාණදස්සනං පටිජානාති, පටිජානන්තො ච එවං පටිජානාති “චරතො ච මෙ තිට්ඨතො ච...පෙ.... පච්චුපට්ඨිත”න්ති. තත්ථ සතතන්ති නිව්චං. සම්මතන්ති තස්සෙව වෙච්චනං.

180. කිං පන තුම්භෙ, ආචුසො, නිගණ්ඨා ජානාථ එත්තකං වා දුක්ඛං නිජ්ජිණ්ණන්ති ඉදං භගවා පුරිසො නාම යං කරොති, තං ජානාති. විසතිකභාපණෙ ඉණං ගහෙත්වා දස දත්වා “දස මෙ දින්නා දස අවසිට්ඨා”ති ජානාති, තෙපි දත්වා “සබ්බං දින්න”න්ති ජානාති. ඛෙත්තස්ස තතියභාගං ලාගිත්වා “එකො භාගො ලාගිතො, ද්වෙ අවසිට්ඨා”ති ජානාති. පුන එකං ලාගිත්වා “ද්වෙ ලාගිතා, එකො අවසිට්ඨො”ති ජානාති. තස්මිම්පි ලාගිතෙ “සබ්බං නිට්ඨිත”න්ති ජානාති, එවං සබ්බකිච්චෙසු කතඤ්ථ අකතඤ්ථ ජානාති, තුම්භෙහිපි තථා ඤාතබ්බං සියාති දස්සෙති. අකුසලානං ධම්මානං පභානන්ති ඉමිනා අකුසලං පභාය කුසලං භාවෙත්වා සුද්ධන්තං පත්තො නිගණ්ඨො නාම තුම්භාකං සාසනෙ අත්ථිති පුච්ඡති.

එවං සන්තෙති තුම්භාකං එවං අජානනභාවෙ සති. ලුද්දාති ලුද්දාචාරා. ලොහිතපාණිනොති පාණෙ ජීවිතා වොරොපෙන්නා ලොහිතෙන මක්ඛිතපාණිනො. පාණං හි භනන්තස්සපි යස්ස ලොහිතෙන පාණි න මක්ඛියති, සොපි ලොහිතපාණිත්ථෙව වුච්චති. කුරුරකම්මන්තාති දාරුණකම්මා. මාතරි පිතරි ධම්මිකසමණුභ්මණාදීසු ච කතාපරාධා. මාගචිකාදයො වා කක්ඛළකම්මා.

න ඛො, ආචුසො, ගොතමාති ඉදං නිගණ්ඨා “අයං අම්භාකං වාදෙ දොසං දෙති, මයම්පිස්ස දොසං ආරොපෙමා”ති මඤ්ඤමානා ආරහිංසු. තස්සත්ථො, “ආචුසො, ගොතම යථා තුම්භෙ පණිතචීවරාති ධාරෙන්තා සාලිමංසොදනං භුඤ්ජන්තා දෙවචිමානවණ්ණාය ගන්ධකුටියා වසමානා සුඛෙන සුඛං අධිගච්ඡං, න එවං සුඛෙන සුඛං අධිගන්තබ්බං. යථා පන මයං උක්කුටිකජ්ජධානාදීහි නානජ්ජකාරණං දුක්ඛං අනුභවාම, එවං දුක්ඛෙන සුඛං අධිගන්තබ්බං”න්ති. සුඛෙන ච භාචුසොති ඉදං සථෙ සුඛෙන ච සුඛං අධිගන්තබ්බං සියා. රාජා අධිගච්ඡෙය්‍යාති දස්සනත්ථං චුත්තං. තත්ථ මාගධොති මගධරට්ඨස්ස ඉස්සරො. සෙනියොති තස්ස නාමං. බිම්බිති අත්තභාවස්ස නාමං. සො තස්ස සාරභූතො දස්සනීයො පාසාදිකො අත්තභාවසම්ද්ධියා බිම්බිසාරොති වුච්චති. සුඛචිහාරිතරොති ඉදං තෙ නිගණ්ඨා රඤ්ඤො තීසු පාසාදෙසු තිවිධවයෙහි නාටකෙහි සද්ධිං සම්පත්තිඅනුභවනං සන්ධාය වදන්ති. අද්ධාති එකංසෙන. සහසා අජ්ජපිසඬ්ඛාති සාහසං කත්වා, අජ්ජච්චවෙක්ඛිත්වාච යථා රත්තො රාගවසෙන දුට්ඨො දොසවසෙන මුල්භො මොහවසෙන භාසති, එවමෙවං වාචා භාසිතාති දස්සෙති.

තත්ථ පටිපුච්ඡස්සාමිති තස්මිං අත්ථෙ පුච්ඡස්සාමි. යථා වො ඛමෙය්‍යාති යථා තුම්භාකං රුච්චෙය්‍ය. පභොතීති සක්කොති.

අනිඤ්ජමානොති අවලමානො. එකන්තසුඛං පටිසංවෙදීති නිරන්තරසුඛං පටිසංවෙදී. “අහං බො, ආවුසො, නිගණ්ඨා පහොමි...පෙ.... එකන්තසුඛං පටිසංවෙදී”ති ඉදං අත්තනො ඵලසමාපත්තිසුඛං දස්සෙන්තො ආහ. එත්ථ ච කථාපතිට්ඨාපනත්ථං රාජවාලෙ සත්ත ආදිං කත්වා පුච්ඡා කතා. සත්ත රත්තින්දිවානි නප්පහොතීති හි වුත්තෙ ඡ පඤ්ච වත්තාරීති සුඛං පුච්ඡතුං හොති. සුද්ධවාලෙ පන සත්තාති වුත්තෙ පුන ඡ පඤ්ච වත්තාරීති වුවිවමානං අනච්ඡරියං හොති, තස්මා එකං ආදිං කත්වා දෙසනා කතා. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

වුළුදක්ඛක්ඛන්ධසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. අනුමානසුත්තවණ්ණනා

181. එවං මෙ සුතන්ති අනුමානසුත්තං. තත්ථ භග්ගෙසුති එවංනාමකෙ ජනපදෙ, වචනත්ථො පනෙත්ථ වුත්තානුසාරෙනෙව වෙදිතබ්බො. සුසුමාරගිරෙති එවංනාමකෙ නගරෙ. තස්ස කිර නගරස්ස වත්ථුපරිග්ගහදිවසෙ අවිදුරෙ උදකරහදෙ සුංසුමාරො සද්දමකාසි, ගිරං නිච්ඡාරෙසි. අථ නගරෙ නිට්ඨිතෙ සුංසුමාරගිරං ත්වෙවස්ස නාමං අකංසු. හෙසකළාවනෙති හෙසකළානාමකෙ වනෙ. “හෙසගළාවනෙ”තිපි පායො. මීගදායෙති තං වනං මීගපක්ඛිනං අභයදින්තට්ඨානෙ ජාතං, තස්මා මීගදායොති වුවිවති.

පවාලෙතීති ඉච්ඡාපෙති. වදන්තුති ඔවාදානුසාසනිවසෙන වදන්තු, අනුසාසන්තුති අත්ථො. වචනීයොමිතීති අහං තුමිහෙහි වත්තබ්බො, අනුසාසිතබ්බො ඔවදිතබ්බොති අත්ථො. සො ච හොති දුබ්බවොති සො ච දුක්ඛෙන වත්තබ්බො හොති, වුත්තො න සහති. දොවචස්සකරණෙතීති දුබ්බවභාවකාරකෙහි උපරි ආගතෙහි සොළසහි ධම්මෙහි. අප්පදක්ඛිණග්ගාහී අනුසාසනින්ති යො හි වුවිවමානො තුමිහෙ මං කස්මා වදං, අහං අත්තනො කප්පියාකප්පියං සාවජ්ජානවජ්ජං අත්ථානත්ථං ජානාමීති වදති. අයං අනුසාසනිං පදක්ඛිණතො න ගණ්හාති, වාමතො ගණ්හාති, තස්මා අප්පදක්ඛිණග්ගාහීති වුවිවති.

පාපිකානං ඉච්ඡානන්ති ලාමකානං අසන්තසම්භවනපත්ථනානං. පටිප්ඵරතීති පටිවිරුද්ධො, පච්චනීකො හුත්වා තිට්ඨති, අපසාදෙතීති කිං නු බො තුය්හං බාලස්ස අබ්බත්තස්ස භණිතෙන, ත්වම්පි නාම භණිතබ්බං මඤ්ඤිස්සසීති එවං සට්ඨෙති. පච්චාරොපෙතීති, ත්වම්පි බොසි ඉත්ථන්තාමං ආපත්තිං ආපන්තො, තං තාව පටිකරොහීති එවං පටිආරොපෙති.

අඤ්ඤානඤ්ඤං පටිවරතීති අඤ්ඤාන කාරණෙන වචනෙන වා අඤ්ඤං කාරණං වචනං වා පටිච්ඡාදෙති. “ආපත්තිං ආපන්නොසී”ති වුත්තෙ “කො ආපන්නො, කිං ආපන්නො, කිස්මිං ආපන්නො, කං භණං, කිං භණං”ති වා වදති. “ඵවරූපං කිඤ්චි තයා දිට්ඨ”න්ති වුත්තෙ “න සුඤ්ඤාමි”ති සොතං වා උපනෙති. ඛණිද්ධා කථං අපනාමෙතීති “ඉත්ථන්තාමං ආපත්තිං ආපන්නොසී”ති පුට්ඨො “පාටලිපුත්තං ගතොමිහි”ති වත්වා පුන “න තව පාටලිපුත්තගමනං පුච්ඡාම, ආපත්තිං පුච්ඡාමා”ති වුත්තෙ “තතො රාජගෙහං ගතොමිහි”ති, රාජගෙහං වා යාහි බ්‍රාහ්මණගෙහං වා, ආපත්තිං ආපන්නොසීති. තත්ථ මෙ සුකරමංසං ලද්ධන්තිආදීනි වදන්තො කථං ඛණිද්ධා වික්ඛිපති.

අපදානෙති අත්තනො වරියාය. න සම්පායතීති, ආවුසො, ත්වං කුහිං වසසී, කං නිස්සාය වසසීති වා, යං ත්වං වදෙසී “මයා ඵස ආපත්තිං ආපජ්ජන්නො දිට්ඨො”ති. ත්වං තස්මිං සමයෙ කිං කරොසී, අයං කිං කරොති, කත්ථ වා ත්වං අච්ඡසී කත්ථ වා අයන්තිආදීනා නයෙන වරියං පුට්ඨො සම්පාදෙත්වා කට්ඨං න සක්කොති.

183. තත්‍රාවුසොති, ආවුසො, තෙසු සොළසසු ධම්මෙසු. අත්තනාව අත්තානං ඵං අනුමිනිතඛිබන්ති ඵං අත්තනාව අත්තා අනුමෙතඛිබො තුලෙතඛිබො තිරෙතඛිබො.

184. පච්චචෙක්ඛිතඛිබන්ති පච්චචෙක්ඛිතඛිබො. අභොරත්තානුසික්ඛිනාති දිවාපි රත්තිමපි සික්ඛන්තෙන, රතිඤ්ච දිවා ව කුසලෙසු ධම්මෙසු සික්ඛන්තෙන පිතිපාමොජ්ජමෙව උප්පාදෙතඛිබන්ති අත්ථො.

අච්ඡෙ වා උදකපත්තෙති පසන්තෙ වා උදකභාජනෙ. මුඛනිමිත්තන්ති මුඛපට්ඨිමිඛං. රජන්ති ආගන්තුකරජං. අඛිගණන්ති තත්ථ ජාතකං තිලකං වා පිලකං වා. සඛිබෙපිමෙ පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ පභීනෙති ඉමිනා සඛිබජ්ජහානං කට්ඨං. කථං? ඵත්තකා අකුසලා ධම්මා පඛිබජ්ජස්ස නානුච්ඡවිකාති පටිසඬ්ඛානං උප්පාදයතො හි පටිසඬ්ඛානජ්ජහානංකථිතං හොති. සීලං පදට්ඨානං කත්වා කසිණපරිකම්මං ආරහිත්වා අට්ඨ සමාපත්තියො නිබ්බන්තෙන්තස්ස වික්ඛම්භනජ්ජහානං කථිතං. සමාපත්තිං පදට්ඨානං කත්වා විපස්සනං වච්චෙත්තස්ස තදඛිගජ්ජහානං කථිතං. විපස්සනං වච්චෙත්වා මග්ගං භාවෙන්තස්ස සමුච්ඡෙදජ්ජහානං කථිතං. ඵලෙ ආගතෙ පටිපස්සද්ධිජ්ජහානං, නිබ්බානෙ ආගතෙ නිස්සරණජ්ජහානන්ති ඵං ඉමස්මිං සුත්තෙ සඛිබජ්ජහානං කථිතංව හොති.

ඉදඤ්භි සුත්තං භික්ඛුපාතිමොක්ඛං නාමාති පොරාණා වදන්ති. ඉදං දිවසස්ස තික්ඛත්තුං පච්චවෙක්ඛිතබ්බං. පාතො ඵච වසනට්ඨානං පටිසිත්වා නිසින්තෙන “ඉමෙ එත්තකා කිලෙසා අත්ථි නු ඛො මය්හං නත්ථි”ති පච්චවෙක්ඛිතබ්බා. සචෙ අත්ථිති පස්සති, තෙසං පහානාය වායමිතබ්බං. නො චෙ පස්සති, සුපබ්බජ්ජනොස්මිති අත්තමනෙන භවිතබ්බං. භත්තකිච්චං කත්වා රත්තිට්ඨානෙ වා දිවාට්ඨානෙ වා නිසිදිත්වාපි පච්චවෙක්ඛිතබ්බං. සායං වසනට්ඨානෙ නිසිදිත්වාපි පච්චවෙක්ඛිතබ්බං. තික්ඛත්තුං අසක්කොන්තෙන ද්වෙ වාරෙ පච්චවෙක්ඛිතබ්බං. ද්වෙ වාරෙ අසක්කොන්තෙන පන අවස්සං එකවාරං පච්චවෙක්ඛිතබ්බං, අප්පච්චවෙක්ඛිතුං න වට්ටතීති වදන්ති. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

අනුමානසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. වෙනොබ්බසුත්තවණ්ණනා

185. ඵචං මෙ සුතන්ති වෙනොබ්බසුත්තං. තත්ථ වෙනොබ්බාති චිත්තස්ස ඵද්ධභාවා කච්චරභාවා බාණ්ණකභාවා. වෙනසො විනිබන්ධාති චිත්තං බන්ධිත්වා මුට්ඨියං කත්වා විය ගණ්හන්තිති වෙනසො විනිබන්ධා. වුද්ධිත්තිආදීසු සීලෙන වුද්ධිං, මග්ගෙන විරුල්භිං, නිබ්බානෙන වෙපුල්ලං. සීලසමාධිහි වා වුද්ධිං, විපස්සනාමග්ගෙහි විරුල්භිං, ඵලනිබ්බානෙහි වෙපුල්ලං. සත්ථරි කඬ්ඛතීති සත්ථු සරීරෙ වා ගුණෙ වා කඬ්ඛති. සරීරෙ කඬ්ඛමානො ද්වත්තිංසවරලක්ඛණප්පට්මණ්ඩිතං නාම සරීරං අත්ථි නු ඛො නත්ථිති කඬ්ඛති, ගුණෙ කඬ්ඛමානො අතීතානාගතපච්චුප්පන්තජානනසමත්ථං සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං අත්ථි නු ඛො නත්ථිති කඬ්ඛති. විචිකිච්ඡතීති විචිනන්තො කිච්ඡති, දුක්ඛං ආපජ්ජති, විනිච්ඡෙතුං න සක්කොති. නාධිමුච්චතීති ඵචමෙතන්ති අධිමොක්ඛං න පටිලභති. න සම්පසිද්ධතීති ගුණසු ඔතරිත්වා නිබ්බිචිකිච්ඡභාවෙන පසිදිතුං, අනාවලො භවිතුං න සක්කොති. ආතප්පායාති කිලෙසසන්තාපකවීරියකරණත්ථාය. අනුයොගායාති පුනප්පුනං යොගාය. සාතච්චායාති සතතකිරියාය පධානායාති පදහනත්ථාය. අයං පඨමො වෙනොබ්බෙලාති අයං සත්ථරි විචිකිච්ඡාසඬ්ඛානො පඨමො චිත්තස්ස ඵද්ධභාවො, ඵචමෙතස්ස භික්ඛුනො අප්පභිනො හොති. ධම්මෙති පරියත්තිධම්මෙ ච පටිවෙධධම්මෙ ච. පරියත්තිධම්මෙ කඬ්ඛමානො, තෙපිට්ඨකං බුද්ධවචනං චතුරාසීති ධම්මක්ඛන්ධසහස්සානීති වදන්ති, අත්ථි නු ඛො එතං නත්ථිති කඬ්ඛති. පටිවෙධධම්මෙ කඬ්ඛමානො විපස්සනානිස්සන්දො මග්ගො නාම, මග්ගනිස්සන්දො ඵලං නාම, සබ්බසඬ්ඛාරපට්ඨිස්සග්ගො නිබ්බානං

නාමානි වදන්ති. තං අත්ථි නු බො නත්ථිති කඬ්ඛති. සඬ්ඛෙ කඬ්ඛතීති සුප්පට්ඨන්තොතිආදීනං පදානං වසෙන ඵ්වරූපං පටිපදං පටිපන්නා චත්තාරො මග්ගට්ඨා චත්තාරො ඵ්ලට්ඨානි අට්ඨන්තං පුග්ගලානං සමුහභූතො සඬ්ඛො නාම, සො අත්ථි නු බො නත්ථිති කඬ්ඛති. සික්ඛාය කඬ්ඛමානො අධිසීලසික්ඛා නාම අධිචිත්තසික්ඛා නාම අධිපඤ්ඤාසික්ඛා නාමානි වදන්ති. සා අත්ථි නු බො නත්ථිති කඬ්ඛති. අයං පඤ්චමොති අයං සබ්බමචාරිසු කොපසඬ්ඛානො පඤ්චමො චිත්තස්ස ථද්ධභාවො කච්චරභාවො බාණුකභාවො.

186. විනිබන්ධෙසු කාමෙති වත්ථුකාමෙපි කිලෙසකාමෙපි. කායෙති අත්තනො කායෙ. රූපෙති බ්‍රහ්මරූපෙ. යාවදන්ථන්ති යත්තකං ඉච්ඡති, තත්තකං. උදරාවදෙහකන්ති උදරපුරං. තඤ්ඤි උදරං අවදෙහනතො උදරාවදෙහකන්ති වුවචති. සෙය්‍යසුඛන්ති මඤ්චපීඨසුඛං, උතුසුඛං වා. පස්සසුඛන්ති යථා සම්පරිවත්තකං සයන්තස්ස දක්ඛිණපස්සවාමපස්සානං සුඛං හොති, එවං උප්පන්නසුඛං. මීද්ධසුඛන්ති නිද්දාසුඛං. අනුයුත්තොති යුත්තපයුත්තො විහරති.

පණ්ඩායාති පත්ථයිත්වා. සීලෙනාතිආදීසු සීලන්ති චතුපාරිසුද්ධිසීලං. චතන්ති චතසමාදානං. තපොති තපවරණං. බ්‍රහ්මවරියන්ති මෙටුනවරති. දෙවො වා හවිස්සාමීති මහෙසක්ඛදෙවො වා හවිස්සාමි. දෙවඤ්ඤතරො වාපි අප්පෙසක්ඛදෙවෙසු වා අඤ්ඤතරො.

189. ඉද්ධිපාදෙසු ඡන්දං නිස්සාය පවත්තො සමාධි ඡන්දසමාධි. පධානභූතා සඬ්ඛාරා පධානසඬ්ඛාරා. සමන්තාගතන්ති තෙහි ධම්මෙහි උපෙතං. ඉද්ධියා පාදං, ඉද්ධිභූතං වා පාදන්ති ඉද්ධිපාදං. සෙසෙසුපි එසෙව නයො, අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො. විත්ථාරො පන ඉද්ධිපාදවිහඬිගෙ ආගතො යෙව. විසුද්ධිමග්ගෙපිස්ස අත්ථො දීපිතො. ඉති ඉමෙහි චතුහි ඉද්ධිපාදෙහි වික්ඛම්භනප්පහානං කථිතං. උස්සොළ්භීයෙව පඤ්චමීති එත්ථ උස්සොළ්භීති සබ්බත්ථ කත්තබ්බවිරියං දස්සෙති. උස්සොළ්භීපන්තරසඬ්ඛසමන්තාගතොති පඤ්ච වෙනොබ්බිලප්පහානානි පඤ්ච විනිබන්ධප්පහානානි චත්තාරො ඉද්ධිපාදා උස්සොළ්භීති එවං උස්සොළ්භියා සද්ධිං පන්තරසහි අඬ්ඛෙහි සමන්තාගතො. හබ්බොති අනුරූපො, අනුවච්ඡිකො. අභිනිබ්භිදායාති ඤාණෙන කිලෙසහෙදාය. සම්බොධායාති චතුමග්ගසම්බොධාය. අනුත්තරස්සාති සෙට්ඨස්ස. යොගක්ඛෙමස්සාති චතුහි යොගෙහි බ්‍රහ්මස්ස අරහත්තස්ස. අධිගමායාති පටිලාභාය. සෙය්‍යථාති ඔපම්මත්ථෙ නිපාතො. ජිති සම්භාවනත්ථෙ. උභයෙනපි සෙය්‍යථාපි නාම, හික්ඛවෙති දස්සෙති.

කුක්කුටියා අණ්ඩානි අට්ඨ වා දස වා ද්වාදස වානි එත්ථ පන කිඤ්චාපි කුක්කුටියා චුත්තප්පකාරතො ඌනාධිකානිපි අණ්ඩානි හොත්ති, වචනසිලිට්ඨතාය පන එවං චුත්තං. එවඤ්ඤි ලොකෙ සිලිට්ඨං වචනං හොති. තානස්සුති තානි අස්සු, භවෙය්‍යුන්ති අත්ථො. කුක්කුටියා සම්මා අධිසයිතානීති තාය ජනෙත්තියා කුක්කුටියා පක්ඛෙ පසාරෙත්වා තෙසං උපරි සයන්තියා සම්මා අධිසයිතානි. සම්මා පරිසෙදිතානීති කාලෙන කාලං උතුං ගාභාපෙන්තියා සුට්ඨු සමන්තතො සෙදිතානි උස්ථිකතානි. සම්මා පරිභාවිතානීති කාලෙන කාලං සුට්ඨු සමන්තතො භාවිතානි, කුක්කුටගන්ධං ගාභාපිතානීති අත්ථො. කිඤ්චාපි තස්සා කුක්කුටියානි තස්සා කුක්කුටියා ඉමං තිව්ධකිරියාකරණෙන අප්පමාදං කත්වා කිඤ්චාපි න එවං ඉච්ඡා උප්පජ්ජෙය්‍ය. අථ ඛො භබ්බාව තෙති අථ ඛො තෙ කුක්කුටපොතකා චුත්තනයෙන සොත්ථිතා අභිනිබ්භිජ්ජිතුං භබ්බාව. තෙ හි යස්මා තාය කුක්කුටියා එවං තීභාකාරෙහි තානි අණ්ඩානි පරිපාලියමානානි න පුතීති හොත්ති. යොපි නෙසං අල්ලසිනෙහො, සොපි පරියාදානං ගච්ඡති, කපාලං තනුකං හොති, පාදනබසිබා ච මුඛතුණ්ඩකඤ්ච බරං හොති, සයං පරිපාකං ගච්ඡති, කපාලස්ස තනුත්තා බහි ආලොකො අන්තො පඤ්ඤායති, තස්මා “චිරං වත මයං සඬකුට්ඨහත්ථපාදා සම්බාධෙ සයිම්භා, අයඤ්ච බහි ආලොකො දිස්සති, එත්ථ දානි නො සුඛවිභාරො භවිස්සති”ති නික්ඛම්තුකාමා හුත්වා කපාලං පාදෙන පහරන්ති, ගීවං පසාරෙත්ති, තතො තං කපාලං ද්වෙධා භිජ්ජති. අථ තෙ පක්ඛෙ විධුනන්තා තඬ්ඛණානුරූපං චිරවන්තා නික්ඛමන්තියෙව, නික්ඛම්ත්වා ච ගාමක්ඛෙත්තං උපසොභයමානා විවරන්ති.

එවමෙව ඛොති ඉදං ඔපම්මසම්පට්ඨපාදනං. තං එවං අත්ථෙත සංසන්දෙත්වා වෙදිතබ්බං – තස්සා කුක්කුටියා අණ්ඩෙසු තිව්ධකිරියාකරණං විය හි ඉමස්ස භික්ඛුනො උස්සොළ්භිපන්තරසෙහි අඬගෙහි සමන්තාගතභාවො. කුක්කුටියා තිව්ධකිරියාසම්පාදනෙන අණ්ඩානං අපුතිභාවො විය පන්තරසඬගසමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො තිව්ධානුපස්සනාසම්පාදනෙන විපස්සනාඤාණස්ස අපරිභානි. තස්සා තිව්ධකිරියාකරණෙන අණ්ඩානං අල්ලසිනෙහපරියාදානං විය තස්ස භික්ඛුනො තිව්ධානුපස්සනාසම්පාදනෙන භවත්තයානුගතනිකන්තිසිනෙහපරියාදානං. අණ්ඩකලාපානං තනුභාවො විය භික්ඛුනො අවිජ්ජණ්ඩකොසස්ස තනුභාවො. කුක්කුටපොතකානං පාදනබමුතුණ්ඩකානං ථද්ධබරභාවො විය භික්ඛුනො විපස්සනාඤාණස්ස තික්ඛබරවිජ්ජසන්තසුරභාවො. කුක්කුටපොතකානං පරිණාමකාලො විය භික්ඛුනො විපස්සනාඤාණස්ස පරිණාමකාලො වඩ්ඪිතකාලො ගබ්භග්ගණකාලො. කුක්කුටපොතකානං පාදනබසිබාය වා මුඛතුණ්ඩකෙන

වා අණ්ඩකොසං පදාලෙන්වා පක්ඛෙ පජ්ඵොටෙන්වා සොත්ථිනා අභිනික්ඛමනකාලො විය තස්ස භික්ඛුනො විපස්සනාඤාණගබ්භං ගණ්භාපෙත්වා විවරන්තස්ස තජ්ජාතිකං උතුසප්පායං වා භොජනසප්පායං වා පුග්ගලසප්පායං වා ධම්මස්සවනසප්පායං වා ලභිත්වා එකාසනෙ නිසින්තස්සෙව විපස්සනං වඩ්ඪෙත්තස්ස අනුපුබ්බාධිගතෙන අරහත්තමග්ගෙන අවිජ්ජණ්ඩකොසං පදාලෙන්වා අභිඤ්ඤාපක්ඛෙ පජ්ඵොටෙන්වා සොත්ථිනා අරහත්තජ්ජත්තකාලො වෙදිතබ්බො. යථා පන කුක්කුටපොතකානං පරිණතභාවං ඤාත්වා මාතාපි අණ්ඩකොසං භින්දති, එවං තථාරූපස්ස භික්ඛුනො ඤාණපරිපාකං ඤාත්වා සත්ථාපි -

“උච්ඡින්ද සිනෙහමත්තනො, කුමුදං සාරදිකංව පාණිනා;

සන්තිමග්ගමෙව බුහය, නිබ්බානං සුගතෙන දෙසිත”න්ති. (ධ. ප. 285) -

ආදිනා නයෙන ඔහාසං ඵරිත්වා ගාථාය අවිජ්ජණ්ඩකොසං පහරති, සො ගාථාපරියොසානෙ අවිජ්ජාණ්ඩකොසං භින්දිත්වා අරහත්තං පාපුණාති. තතො පට්ඨාය යථා තෙ කුක්කුටපොතකා ගාමක්ඛෙත්තං උපසොභයමානා තත්ථ තත්ථ විවරන්ති, එවං අයම්පි මහාබ්ණාසවො නිබ්බානරම්මණං ඵලසමාපත්තිං අප්පෙත්වා සඬ්ඝාරාමං උපසොභයමානො විවරති.

ඉති ඉමස්මිං සුත්තෙ චත්තාරි පභානානි කථිතානි. කථං? වෙතොබ්ලානඤ්චි වෙතොච්චිඛන්ධානං පභානෙන පටිසඬ්ඛානප්පභානං කථිතං, ඉද්ධිපාදෙභි වික්ඛම්භනප්පභානං කථිත, මග්ගෙ ආගතෙ සමුච්ඡෙදප්පභානං කථිතං, එලෙ ආගතෙ පටිප්පස්සද්ධිප්පභානං කථිතං. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

වෙතොබ්ලසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. වනපත්ථපරියායසුත්තවණ්ණනා

190. එවං මෙ සුතන්ති වනපත්ථපරියායං. තත්ථ වනපත්ථපරියායන්ති වනපත්ථකාරණං, වනපත්ථදෙසනං වා.

191. වනපත්ථං උපනිස්සාය විහරතීති මනුස්සුපචාරාතික්කන්තං වනසණ්ඩසෙනාසනං නිස්සාය සමණධම්මං කරොන්තො විහරති. අනුපට්ඨිතාතිආදීසු පුබ්බෙ අනුපට්ඨිතා සති තං උපනිස්සාය විහරතොපි න උපට්ඨාති, පුබ්බෙ අසමාහිතං චිත්තං න සමාධියති, පුබ්බෙ අපරික්ඛිණා ආසවා න පරික්ඛයං ගච්ඡන්ති, පුබ්බෙ අනනුප්පත්තං අනුත්තරං යොගක්ඛෙමසඬ්ඛානං අරහත්තඤ්ච න පාපුණාතීති අත්ථො. ජීවිතපරික්ඛාරාති

ජීවිතසම්භාරා. සමුදානෙතබ්බාති සමාහරිතබ්බා. කසිරෙන සමුදාගච්ඡන්තීති දුක්ඛෙන උප්පජ්ජන්ති. රත්තිභාගං වා දිවසභාගං වාති රත්තිකොට්ඨාසෙ වා දිවසකොට්ඨාසෙ වා. එත්ථ ච රත්තිභාගෙ පටිසඤ්චික්ඛමානෙන ඤාත්වා රත්තිංයෙව පක්කමිතබ්බං, රත්තිං චණ්ඩවාළාදීනං පරිබන්ධෙ සති අරුණුග්ගමනං ආගමෙතබ්බං. දිවසභාගෙ ඤාත්වා දිවාච පක්කමිතබ්බං, දිවා පරිබන්ධෙ සති සූරියත්ථඨගමනං ආගමෙතබ්බං.

192. සඬබාපීති එවං සමණධම්මස්ස අනිජ්ඣජ්ජනභාවං ඡානිත්වා. අනන්තරවාරෙ පන සඬබාපීති එවං සමණධම්මස්ස නිජ්ඣජ්ජනභාවං ඡානිත්වා.

194. යාවජීවන්ති යාව ජීවිතං පවත්ති, තාව චත්ථබ්බමෙව.

195. සො පුග්ගලොති පදස්ස නානුබන්ධිතබ්බොති ඉමිනා සම්බන්ධො. අනාපුච්ඡාති ඉධ පන තං පුග්ගලං අනාපුච්ඡා පක්කමිතබ්බන්ති අත්ථො.

197. සඬබාපීති එවං සමණධම්මස්ස අනිජ්ඣජ්ජනභාවං ඤාත්වා සො පුග්ගලො නානුබන්ධිතබ්බො, තං ආපුච්ඡා පක්කමිතබ්බං.

198. අපි පනුජ්ජමානෙතාපීති අපි නික්කඬ්ඨියමානෙතාපි. එවරුපො හි පුග්ගලො සචෙපි දාරුකලාපසතං වා උදකසට්ඨතං වා වාලිකම්බණසතං වා දණ්ඩං ආහරාපෙති, මා ඉධ චසීති නික්කඬ්ඨිපාපෙති වා, තං තං බමාපෙත්වා යාවජීවං චත්ථබ්බමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

චනපත්ථපරියායසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. මධුපිණ්ඩිකසුත්තවණ්ණනා

199. එවං මෙ සුතන්ති මධුපිණ්ඩිකසුත්තං. තත්ථ මහාවනන්ති හිමවන්තෙන සද්ධිං එකාබද්ධං අරොපිමං ඡාතිවනං, න යථා වෙසාලියං රොපිතාරොපිතමිස්සකං. දිවාචිහාරායාති දිවා පටිසල්ලානත්ථාය. බෙලුවලට්ඨිකායාති තරුණබෙලුවරුක්ඛස්ස. දණ්ඩපාණීති න ජරාදුබ්බලතාය දණ්ඩහත්ථො. අයඤ්චි තරුණො පයමවයෙ යිතො, දණ්ඩචිත්තතාය පන සුවණ්ණදණ්ඩං ගහෙත්වා විවරති, තස්මා දණ්ඩපාණීති චුත්තො. ජඩ්ඝාවිහාරන්ති ජඩ්ඝාකිලමථවිතොදනත්ථං ජඩ්ඝාවාරං. අනුවඬිකමමානො අනුවිවරමානොති ආරාමදස්සන-චනදස්සන-පබ්බතදස්සනාදීනං අත්ථාය ඉතො විතො ච විවරමානො. අධිච්චනික්ඛමනො කිරෙස කදාචි දෙව නික්ඛමිත්වා එවං විවරති. දණ්ඩමොලුබ්භාති දණ්ඩං ඔලුමිහිත්වා ගොපාලකදාරකො විය දණ්ඩං

පුරතො යපෙත්වා දණ්ඩමත්ථකෙ ද්වෙ හත්ථෙ පතිට්ඨාපෙත්වා පිට්ඨිපාණං
හනුකෙන උප්පිලෙත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි.

200. කිංවාදීති කිංදිට්ඨිකො. කිමක්ඛායීති කිං කථෙති. අයං රාජා හගවන්තං
අවන්දිත්වා පටිසන්ථාරමත්තකමෙව කත්වා පඤ්ඤං පුච්ඡති. තම්පි න
අඤ්ඤාතුකාමතාය, අවිත්තිකාරෙන පුච්ඡති. කස්මා? දෙවදත්තස්ස පක්ඛිකො
කිරෙස. දෙවදත්තො අත්තතො සන්තිකං ආගච්ඡමානෙ තථාගතෙ භින්දති.
සො කිර එවං වදෙති “සමණො ගොතමො අම්භාකං කුලෙන සද්ධිං වෙරී, න
තො කුලස්ස වුද්ධිං ඉච්ඡති. භගීනීපි මෙ චක්කවත්තිපරිභොගා, තං පභාය
‘නස්සතෙසා’ති නික්ඛමිත්වා පබ්බජී. භාගිනෙයොයාපි මෙ චක්කවත්තිඛිජන්ති
ඤ්ඤාතො අම්භාකං කුලස්ස වධිසීයා අතුස්සන්තො ‘නස්සතෙත’න්ති තම්පි
දහරකාලෙයෙව පබ්බාපෙසි. අහං පන තෙන විනා වත්තිතුං අසක්කොන්තො
අනුපබ්බජිතො. එවං පබ්බජිතම්පි මං පබ්බජිතදිවසතො පට්ඨාය න උජුකෙහි
අක්ඛිහි ඔලොකෙති. පරිසමජ්ඣෙ භාසන්තොපි මහාචරසුනා පහරන්තො විය
ආපායිකො දෙවදත්තොතිආදීනි භාසති”ති. එවං අයම්පි රාජා දෙවදත්තෙන
භින්තො, තස්මා එවමකාසි.

අථ හගවා යථා අයං රාජා මයා පඤ්ඤෙ පුච්ඡිතෙ න කථෙතීති වත්තුං න ලහති,
යථා ච භාසිතස්ස අත්ථං න ජානාති, එවමස්ස කථෙස්සාමීති තස්සානුච්ඡවිකං
කථෙත්තො යථාවාදී ඛොතිආදිමාහ.

තත්ථ න කෙනවි ලොකෙ විග්ගස්භ නිට්ඨතීති ලොකෙ කෙනවි සද්ධිං
විග්ගාහිකකථං න කරොති න විවදති. තථාගතො හි ලොකෙන සද්ධිං න
විවදති; ලොකො පන තථාගතෙන සද්ධිං අනිච්චන්ති චුත්තෙ නිච්චන්ති
වදමානො, දුක්ඛං, අනත්තා, අසුභන්ති චුත්තෙ සුභන්ති වදමානො විවදති.
තෙනෙවාහ “නාහං, භික්ඛවෙ, ලොකෙන විවදාමි, ලොකොව ඛො, භික්ඛවෙ,
මයා විවදති, තථා න, භික්ඛවෙ, ධම්මවාදී කෙනවි ලොකස්මිං විවදති,
අධම්මවාදීව ඛො, භික්ඛවෙ, විවදති”ති (සං. නි. 3.94). යථාති යෙන
කාරණෙන. කාමෙහීති වත්ථුකාමෙහිපි කිලෙසකාමෙහිපි. තං බ්‍රාහ්මණන්ති තං
බ්‍රාහ්මණං. අකථංකමීන්ති නිබ්බිච්ඡිකච්ඡං. ඡින්නකුක්කුච්චන්ති
විජ්ජපිසාරකුක්කුච්චස්ස වෙව හත්ථපාදකුක්කුච්චස්ස ච ඡින්නත්තා
ඡින්නකුක්කුච්චං. භවාහවෙති පුනස්පුනබ්බවෙ, භීතපණිතෙ වා හවෙ, පණිතො
හි හවො වුද්ධිජ්ජන්තො අහවොති වුච්චති. සඤ්ඤාති කිලෙසසඤ්ඤා.
කිලෙසායෙව වා ඉධ සඤ්ඤානාමෙන චුත්තා, තස්මා යෙන කාරණෙන
කාමෙහි විසංයුත්තං විහරන්තං තං ලොකෙ නින්තාවාදිං බ්‍රාහ්මණං
කිලෙසසඤ්ඤා නානුසෙන්ති, තඤ්ච කාරණං අහං වදාමිති අයමෙත්ථ අත්ථො.

ඉති හගවා අත්තනො ඛිණාසවහාවං දීපෙති. නිල්ලාළෙන්වාති නිහරිත්වා කීලාපෙත්වා. තිව්සාබන්ති තිසාබං. නලාටිකන්ති වලිහඬිගං නලාටෙ තිස්සො රාජියො දස්සෙන්නො වලිහඬිගං වුට්ඨාපෙත්වාති අත්ථො. දණ්ඩමොලුබ්භාති දණ්ඩං උප්පිළෙන්වා. “දණ්ඩමොලුබ්භා”තිපි පායො, ගහෙත්වා පක්කාමීති අත්ථො.

201. අඤ්ඤතරොති නාමෙන අපාකටො එකො භික්ඛු. සො කිර අනුසන්ධිකුසලො, හගවතා යථා දණ්ඩපාණී න ජානාති, තථා මයා කථිතන්ති චුත්තෙ කිත්ති නු බො හගවතා අවිඤ්ඤෙය්‍යං කත්වා පඤ්භො කථිතොති අනුසන්ධිං ගහෙත්වා දසබලං යාවිත්වා ඉමං පඤ්භං භික්ඛුසඬ්ඨස්ස පාකටං කර්ස්සාමීති උට්ඨායාසනා එකංසං උත්තරාසඬිගං කරිත්වා දසනබසමුප්පලං අඤ්ජලිං පග්ගය්හ කිංවාදී පන, හත්තෙ හගවාතිආදිමාහ.

යතොනිදානන්ති භාවනපුංසකං එතං, යෙන කාරණෙන යස්මිං කාරණෙ සතීති අත්ථො. පපඤ්චසඤ්ඤාසඬ්ඨාති එත්ථ සඬ්ඨාති කොට්ඨාසො. පපඤ්චසඤ්ඤාති තණ්හාමානදිට්ඨිපපඤ්චසම්පයුත්තා සඤ්ඤා, සඤ්ඤානාමෙන වා පපඤ්චායෙව චුත්තා. තස්මා පපඤ්චකොට්ඨාසාති අයමෙත්ථ අත්ථො. සමුදාවරන්තීති පවත්තන්ති. එත්ථ වෙ නත්ථී අභිනන්දිතබ්බන්ති යස්මිං ද්වාදසායතනසඬ්ඨාතෙ කාරණෙ සති පපඤ්චසඤ්ඤාසඬ්ඨා සමුදාවරන්ති, එත්ථ එකායතනමිපි වෙ අභිනන්දිතබ්බං අභිවදිතබ්බං අප්ඤ්ඤාසිතබ්බං නත්ථීති අත්ථො. තත්ථ අභිනන්දිතබ්බන්ති අහං මමන්ති අභිනන්දිතබ්බං. අභිවදිතබ්බන්ති අහං මමාති වත්තබ්බං. අප්ඤ්ඤාසිතබ්බන්ති අප්ඤ්ඤාසිත්වා ගිලිත්වා පරිනිට්ඨපෙත්වා ගහෙතබ්බයුත්තං. එතෙනෙත්ථ තණ්හාදීනංයෙව අප්පවත්තිං කථෙති. එසෙවන්තොති අයං අභිනන්දනාදීනං නත්ථීහාවොව රාගානුසයාදීනං අන්තො. එසෙව නයො සබ්බත්ථ.

දණ්ඩාදානාදීසු පන යාය වෙතනාය දණ්ඩං ආදියති, සා දණ්ඩාදානං. යාය සත්ථං ආදියති පරාමසති, සා සත්ථාදානං. මත්ථකප්පත්තං කලහං. නානාගාහමත්තං විග්ගහං. නානාවාදමත්තං විවාදං. තුවං තුවන්ති එවං පවත්තං තුවං තුවං. පියසුඤ්ඤකරණං පෙසුඤ්ඤං. අයථාසභාවං මුසාවාදං කරොති, සා මුසාවාදොති වෙදිතබ්බා. එත්ථෙතෙති එත්ථ ද්වාදසසු ආයතනෙසු එතෙ කිලෙසා. කිලෙසා හි උප්පජ්ජමානාපි ද්වාදසායතනානි නිස්සාය උප්පජ්ජන්ති, නිරුජ්ඣමානාපි ද්වාදසසු ආයතනෙසුයෙව නිරුජ්ඣන්ති. එවං යත්ථුප්පන්නා, තත්ථෙව නිරුද්ධා භොන්ති. ස්වායමත්ථො සමුදයසච්චපඤ්භෙන දීපෙතබ්බො

“සා ඛො පනෙසා තණ්හා කත්ථ උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති, කත්ථ නිවිසමානා නිවිසති”ති වත්ථා – “යං ලොකෙ පියරූපං සාතරූපං, එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති, එත්ථ නිවිසමානා නිවිසති. කිඤ්ච ලොකෙ පියරූපං සාතරූපං? චක්ඛු ලොකෙ පියරූපං සාතරූප”න්තිආදිනා (විභ. 203) නයෙන ද්වාදසසුයෙව ආයතනෙසු තස්සා උප්පත්ති ව නිරොධො ව වුත්තො. යථෙව ච තණ්හා ද්වාදසසු ආයතනෙසු උප්පජ්ජිත්වා නිබ්බානං ආගම්ම නිරුද්ධාපි ආයතනෙසු පුන සමුදාචාරස්ස අභාවතො ආයතනෙසුයෙව නිරුද්ධාති වුත්තා, එවම්මෙපි පාපකා අකුසලා ධම්මා ආයතනෙසු නිරුජ්ඣන්තිති වෙදිතබ්බො. අථ වා ය්වායං අභිනන්දනාදීනං අභාවොව රාගානුසයාදීනං අන්තොති වුත්තො. එත්ථෙතෙ රාගානුසයාදීනං අන්තොති ලද්ධවොහාරෙ නිබ්බානො පාපකා අකුසලා ධම්මා අපරිසෙසා නිරුජ්ඣන්ති. යඤ්චි යත්ථ නත්ථී, තං තත්ථ නිරුද්ධං නාම හොති, ස්වායමත්ථො නිරොධපඤ්ඤෙන දීපෙතබ්බො. වුත්තඤ්ඤෙන “දුතියං ඝාතං සමාපන්නස්ස විතක්කවිචාරා වවිසඬ්ඛාරා පටිප්පස්සද්ධා හොන්ති”තිආදි (පටි. ම. 1.83).

202. සත්ථු වෙව සංවණ්ණිතොති සත්ථාරා ව පසංසිතො. විඤ්ඤානන්ති ඉදම්පි කරණත්ථෙ සාම්චවනං, පණ්ඩිතෙහි සබ්බමචාරීහි ව සම්භාවිතොති අත්ථො. පහොතීති සක්කොති.

203. අතික්කම්මෙව මූලං අතික්කම්ම ඛන්ධන්ති සාරො නාම මූලෙ වා ඛන්ධෙ වා හවෙය්‍ය, තම්පි අතික්කම්මිත්වාති අත්ථො. එවංසම්පදන්ති එවංසම්පත්තිකං, ඊදිසන්ති අත්ථො. අතිසිත්වාති අතික්කම්මිත්වා. ජානං ජානාතීති ජානිතබ්බමෙව ජානාති. පස්සං පස්සතීති පස්සිතබ්බමෙව පස්සති. යථා වා එකච්චො විපරිතං ගණ්හන්තො ජානන්තොපි න ජානාති, පස්සන්තොපි න පස්සති, න එවං හගවා. හගවා පන ජානන්තො ජානාතියෙව, පස්සන්තො පස්සතියෙව. ස්වායං දස්සනපරිණායකට්ඨෙයන චක්ඛුභූතො. විදිතකරණට්ඨෙයන ඤාණභූතො. අවිපරිතසභාවට්ඨෙයන පරියත්තිධම්මජ්ජවත්තනතො වා හදයෙන චින්තෙන්වා වාචාය නිවිජාරිතධම්මමයොති ධම්මභූතො. සෙට්ඨට්ඨෙයන බ්‍රහ්මභූතො. අථ වා චක්ඛු විය භූතොති චක්ඛුභූතොති එවමෙනෙසු පදෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො. ස්වායං ධම්මස්ස වත්තනතො වත්තා. පවත්තාපනතො පවත්තා. අත්ථං නීහරිත්වා දස්සනසමත්ථතාය අත්ථස්ස නින්නෙතා. අමතාධිගමාය පටිපත්තිං දදාතීති අමතස්ස දාතා. අගරුං කත්ථාති පුනස්පුනං ආයාචාපෙන්නොපි හි ගරුං කරොති නාම, අත්තතො සාවකපාරමීඤ්ඤාණෙ යත්ථා සිනෙරුපාදතො වාලුකං උද්ධරමානො විය දුබ්බිඤ්ඤෙය්‍යං කත්ථා කථෙන්නොපි ගරුං කරොතියෙව නාම. එවං අකත්ථා අමහෙ පුනස්පුනං අයාචාපෙත්වා සුවිඤ්ඤෙය්‍යම්පි තො කත්ථා කථෙහීති වුත්තං හොති.

204. යං ඛො නො ආවුසොති එත්ථ කිඤ්චාපි “යං ඛො වො”ති වත්තඛිං සියා, තෙ පන භික්ඛු අත්තනා සද්ධිං සඬගණ්හන්තො “යං ඛො නො”ති ආහ. යස්මා වා උද්දෙසොව තෙසං උද්දිට්ඨොව. භගවා පන ථෙරස්සාපි තෙසම්පි භගවා. තස්මා භගවාති පදං සන්ධායපි එවමාහ, යං ඛො අම්භාකං භගවා තුම්භාකං සංඛිත්තෙන උද්දෙසං උද්දිසිත්වාති අත්ථො.

වක්ඛුඤ්චාවුසොතිආදීසු අයමත්ථො, ආවුසො, නිස්සයභාවෙන වක්ඛුපසාදඤ්ච ආරම්මණභාවෙන චතුසමුට්ඨානිකරූපෙ ව පටිච්ච වක්ඛුවිඤ්ඤාණං නාම උප්පජ්ජති. තිණ්ණං සඬගති එස්සොති තෙසං තිණ්ණං සඬගතියා එස්සො නාම උප්පජ්ජති. තං එස්සං පටිච්ච සහජාතාදිවසෙන එස්සපච්චයා වෙදනා උප්පජ්ජති. තාය වෙදනාය යං ආරම්මණං වෙදෙති, තදෙව සඤ්ඤා සඤ්ජානාති, යං සඤ්ඤා සඤ්ජානාති, තදෙව ආරම්මණං විතක්කො විතක්කෙති. යං විතක්කො විතක්කෙති, තදෙවාරම්මණං පපඤ්චො පපඤ්චෙති. තතොනිදානන්ති එතෙහි වක්ඛුරූපාදීහි කාරණෙහි. පුරිසං පපඤ්චසඤ්ඤාසඬඛා සමුදාවරන්තීති තං අපරිඤ්ඤාතකාරණං පුරිසං පපඤ්චකොට්ඨාසා අභිභවන්ති, තස්ස පවත්තන්තීති අත්ථො. තත්ථ එස්සවෙදනාසඤ්ඤා වක්ඛුවිඤ්ඤාණෙන සහජාතා භොන්ති. විතක්කො වක්ඛුවිඤ්ඤාණානන්තරාදීසු සවිතක්කචිත්තෙසු දට්ඨඛිංඛො. පපඤ්චසඬඛා ජවනෙන සහජාතා භොන්ති. යදි එවං කස්මා අතීතානාගතග්ගණං කතන්ති? තථා උප්පජ්ජනතො. යථෙව හි එතරහි වක්ඛුද්වාරිකො පපඤ්චො වක්ඛුඤ්ච රූපෙ ව එස්සවෙදනාසඤ්ඤාවිතක්කෙ ව පටිච්ච උප්පන්නො, එවමෙවං අතීතානාගතෙසුපි වක්ඛුවිඤ්ඤෙයොසු රූපෙසු තස්සුප්පත්තිං දස්සෙන්නො එවමාහ.

සොතඤ්චාවුසොතිආදීසුපි එසෙව නයො. ඡට්ඨද්වාරෙ පන මනන්ති භවඬගචිත්තං. ධම්මෙති තෙභූමකධම්මාරම්මණං. මනොවිඤ්ඤාණන්ති ආවජ්ජනං වා ජවනං වා. ආවජ්ජනෙ ගහිතෙ එස්සවෙදනාසඤ්ඤාවිතක්කා ආවජ්ජනසහජාතා භොන්ති. පපඤ්චො ජවනසහජාතො. ජවනෙ ගහිතෙ සභාවජ්ජනකං භවඬග මනො නාම භොති, තතො එස්සාදයො සඛිබ්බෙපි ජවනෙන සහජාතාව. මනොද්වාරෙ පන යස්මා අතීතාදිහෙදං සඛිබ්බෙපි ආරම්මණං භොති, තස්මා අතීතානාගතපච්චුප්පන්නෙසුති ඉදං යුත්තමෙව.

ඉදානි වට්ඨං දස්සෙන්නො සො වතාවුසොති දෙසනං ආරහි. එස්සපඤ්ඤත්තිං පඤ්ඤපෙස්සතීති එස්සො නාම එකො ධම්මො උප්පජ්ජතීති එවං එස්සපඤ්ඤත්තිං පඤ්ඤපෙස්සති, දස්සෙස්සතීති අත්ථො. එස නයො සඛිබ්බත්ථ. එවං ඉමස්මිං සති ඉදං භොතීති ද්වාදසායතනවසෙන සකලං වට්ඨං

දස්සෙත්වා ඉදානි ද්වාදසායතනපටික්ඛෙපවසෙන විවට්ඨං දස්සෙත්තො සො වතාචුසො චක්ඛුස්මිං අසතීති දෙසනං ආරභී. තත්ථ චුත්තනයෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො.

එවං පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙත්වා ඉදානි සාවකෙන පඤ්ඤො කට්ඨොති මා නික්කඨිමා අහුවත්ථ, අයං භගවා සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණතුලං ගහෙත්වා නිසින්තො, ඉච්ඡමානා තමෙව උපසඨිකමිත්වා නික්කඨිමා හොථාති උය්‍යොජෙත්තො ආකඨිබ්බමානා ච පනාතිආදිමාහ.

205. ඉමෙහි ආකාරෙහීති ඉමෙහි කාරණෙහි පපඤ්චුප්පත්තියා පාටියෙක්කකාරණෙහි වෙව වට්ඨවිවට්ඨකාරණෙහි ව. ඉමෙහි පදෙහීති ඉමෙහි අක්ඛරසමිපිණ්ඩනෙහි. බ්‍යඤ්ජනෙහීති පාටියෙක්කඅක්ඛරෙහි. පණ්ඩිතොති පණ්ඩිච්චෙන සමන්තාගතො. චතුහි වා කාරණෙහි පණ්ඩිතො ධාතුකුසලො ආයතනකුසලො පච්චයාකාරකුසලො කාරණාකාරණකුසලොති. මහාපඤ්ඤොති මහන්තෙ අත්ථෙ මහන්තෙ ධම්මෙ මහන්තා නිරුත්තියො මහන්තාති පටිභානාති පරිග්ගහණසමත්ථාය මහාපඤ්ඤාය සමන්තාගතො. යථා තං මහාකච්චානෙනාති යථා මහාකච්චානෙන බ්‍යාකතං, තං සන්ධාය තත්ති චුත්තං. යථා මහාකච්චානෙන බ්‍යාකතං, අහමිපි තං එවමෙවං බ්‍යාකරෙය්‍යන්ති අත්ථො.

මධුපිණ්ඩිකන්ති මහන්තං ගුලපුචං බද්ධසත්තුගුලකං වා. අසෙවනකන්ති අසෙවිතබ්බකං. සජ්ජිථාණිකමධුසක්කරාදීසු ඉදං නාමෙත්ථ මන්දං ඉදං බහුකන්ති න චත්තබ්බං සමයොජීතරසං. වෙනසොති වින්තකජාතිකො. දබ්බජාතිකොති පණ්ඩිතසභාවො. කො නාමො අයන්ති ඉදං ථෙරො අනිභද්දකො අයං ධම්මපරියායො, දසබලස්ස සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙනෙවස්ස නාමං ගණ්හාපෙස්සාමීති වින්තෙත්වා ආහ. තස්මාති යස්මා මධුපිණ්ඩිකො විය මධුරො, තස්මා මධුපිණ්ඩිකපරියායොත්ථෙව නං ධාරෙහීති වදති. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මධුපිණ්ඩිකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. ද්වෙධාවිතක්කසුත්තවණ්ණනා

206. මෙ සුතන්ති ද්වෙධාවිතක්කසුත්තං. තත්ථ ද්විධා කත්වා ද්විධා කත්වාති ද්වෙ ද්වෙ භාගෙ කත්වා. කාමවිතක්කොති කාමපට්ඨංයුත්තො විතක්කො. බ්‍යාපාදවිතක්කොති බ්‍යාපාදපට්ඨංයුත්තො විතක්කො. විහිංසාවිතක්කොති විහිංසාපට්ඨංයුත්තො විතක්කො. එකං භාගන්ති අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධා වා

ඔළාරිකො වා සුබ්බමො වා සබ්බො පායං විතක්කො අකුසලපක්ඛිකොයෙවාති තයොපි කාමබ්‍යාපාදවිහිංසාවිතක්කෙ එකං කොට්ඨාසමකාසිං. කාමෙහි නිස්සටො නෙක්ඛම්මපටිසංයුත්තො විතක්කො නෙක්ඛම්මවිතක්කො නාම, සො යාව පට්ඨමජ්ඣානා වට්ටති. අබ්‍යාපාදපටිසංයුත්තො විතක්කො අබ්‍යාපාදවිතක්කො, සො මෙත්තාපුබ්බභාගතො පට්ඨාය යාව පට්ඨමජ්ඣානා වට්ටති. අවිහිංසාපටිසංයුත්තො විතක්කො අවිහිංසාවිතක්කො, සො කරුණාපුබ්බභාගතො පට්ඨාය යාව පට්ඨමජ්ඣානා වට්ටති. දුතියං භාගන්ති සබ්බොපායං කුසලපක්ඛිකොයෙවාති දුතියං කොට්ඨාසමකාසිං. ඉමිනා බොධිසත්තස්ස විතක්කනිග්ගහණකාලො කථිතො.

බොධිසත්තස්ස හි ඡබ්බස්සානි පධානං පදහන්තස්ස නෙක්ඛම්මවිතක්කාදයො පුඤ්ජපුඤ්ජා මහානදියං ඔසා විය පවත්තිංසු. සතිසම්මොසෙන පන සහසා කාමවිතක්කාදයො උප්පජ්ජිත්වා කුසලවාරං පච්ඡන්දිත්වා සයං අකුසලපවනවාරා හුත්වා තිට්ඨන්ති. තතො බොධිසත්තො වින්තෙසි – “මයං ඉමෙ කාමවිතක්කාදයො කුසලවාරං පච්ඡන්දිත්වා තිට්ඨන්ති, හන්දාහං ඉමෙ විතක්කෙ ද්වෙ භාගෙ කත්වා විහරාමි”ති කාමවිතක්කාදයො අකුසලපක්ඛිකාති එකං භාගං කරොති නෙක්ඛම්මවිතක්කාදයො කුසලපක්ඛිකාති එකං. අථ පුන වින්තෙසි – “අකුසලපක්ඛිකො ආගතං විතක්කං මන්තෙන කණ්ඨසප්පං උප්පිළෙත්වා ගණ්ඨන්තො විය අමිත්තං ගීවාය අක්කමන්තො විය ච නිග්ගහෙස්සාමි, නාස්ස වඩ්ඪිතුං දස්සාමි. කුසලපක්ඛිකො ආගතං විතක්කං මෙසසමයෙ මෙසං විය සුඛෙන්තෙ සාලකල්‍යාණිපොතකං විය ච සීසං වඩ්ඪෙස්සාමි”ති. සො තථා කත්වා අකුසලවිතක්කෙ නිග්ගණ්ඨි, කුසලවිතක්කෙ වඩ්ඪෙස්සි. එවං ඉමිනා බොධිසත්තස්ස විතක්කනිග්ගහණනකාලො කථිතොති වෙදිතබ්බො.

207. ඉදානි යථාස්ස තෙ විතක්කා උප්පජ්ජිංසු, යථා ච තෙ නිග්ගහෙසි, තං දස්සෙන්තො තස්ස මයං, හික්ඛවෙතිආදිමාහ. තත්ථ අප්පමත්තස්සාති සතියා අවිජ්ජවාසෙ ධීතස්ස. ආතාපිනොති ආතාපවීරියවන්තස්ස. පහිතත්තස්සාති පෙසිතවිත්තස්ස. උප්පජ්ජති කාමවිතක්කොති බොධිසත්තස්ස ඡබ්බස්සානි පධානං පදහතො රජ්ජසුඛං වා ආරබ්භ, පාසාදෙ වා නාටකානි වා ඔරොධෙ වා කිඤ්චිදෙව වා සම්පත්තිං ආරබ්භ කාමවිතක්කො නාම න උප්පන්නපුබ්බො. දුක්කරකාරිකාය පනස්ස ආහාරූපවිජෙදෙන අධිමත්තකසීමානං පත්තස්ස එතදහොසි – “න සක්කා ආහාරූපවිජෙදෙන විසෙසං නිබ්බත්තෙතුං, යංනුනාහං ඔළාරිකං ආහාරං ආහාරෙය්‍ය”න්ති. සො උරුවෙලං පිණ්ඩාය පාවිසි. මනුස්සා – “මහාපුරිසො පුබ්බෙ ආහරිත්වා දින්තම්පි න ගණ්ඨි, අද්ධාස්ස ඉදානි මනොරථො මත්ථකං පත්තො, තස්මා සයමෙව ආගතො”ති

පණ්ණිතපණ්ණිතං ආහාරං උපහරිංසු. බොධිසත්තස්ස අත්තභාවො නචිරස්සෙව පාකතිකො අහොසි. ජරාජණ්ණත්තභාවො හි සප්පායභොජනං ලභිත්වාපි පාකතිකො න භොති. බොධිසත්තො පන දහරො. තෙනස්ස සප්පායභොජනං භුඤ්ජතො අත්තභාවො න චිරස්සෙව පාකතිකො ජාතො, විජ්ජසන්නානි ඉන්ද්‍රියානි, පරිසුද්ධො ඡව්වණ්ණො, සමුග්ගතතාරාගණං විය නහං පරිපුණ්ණද්වත්තිංසමභාපුරිසලක්ඛණප්පටිමණ්ඩිතසරීරං අහොසි. සො තං ඔලොකෙත්වා “තාව කිලන්තො නාම අත්තභාවො එවං පටිපාකතිකො ජාතො”ති වින්තෙත්වා අත්තනො පඤ්ඤාමහත්තතාය එවං පරිත්තකම්පි විතක්කං ගහෙත්වා කාමවිතක්කොති අකාසි.

පණ්ණසාරාය පුරතො නිසින්නො වමරපසදගවයරොහිතමිගාදිකෙ මගගණෙ මනුඤ්ඤසද්දරවනෙ මොරවනකුක්කුටාදිකෙ පක්ඛිගණෙ නීලුප්පලකුමුදකමලාදිසඤ්ජන්නානි පල්ලලානි නානාකුසුමසඤ්ජන්නවිටපා වනරාජියො මණ්ඩ්ඛන්ධනිම්මලජලපවාහඤ්ච නදිං නෙරඤ්ජරං පස්සති. තස්ස එවං භොති “සොහනා වතිමෙ මිගජානා පක්ඛිගණා පල්ලලානි වනරාජියො නදි නෙරඤ්ජරා”ති. සො තම්පි එවං පරිත්තකං විතක්කං ගහෙත්වා කාමවිතක්කමකාසි, තෙනාහ “උප්පජ්ජති කාමවිතක්කො”ති.

අත්තඛ්‍යාබාධායජිති අත්තදුක්ඛායපි. එසෙවනග්ගො සබ්බත්ථ. කිං පන මහාසත්තස්ස උභයදුක්ඛාය සංවත්තනකවිතක්කො නාම අත්ථිති? නත්ථි. අපරිඤ්ඤායං ධීතස්ස පන විතක්කො යාව උභයඛ්‍යාබාධාය සංවත්තනීති එතානි තිණි නාමානි ලභති, තස්මා එවමාහ. පඤ්ඤානිරොධිකොති අනුප්පන්නාය ලොකියලොකුත්තරාය පඤ්ඤාය උප්පජ්ජිතුං න දෙනි, ලොකියපඤ්ඤං පන අට්ඨසමාපත්තිපඤ්ඤාවාහිඤ්ඤාවසෙන උප්පන්නම්පි සමුවිජ්ජන්දිත්වා බිපතීති පඤ්ඤානිරොධිකො. විසාතපක්ඛිකොති දුක්ඛකොට්ඨාසිකො. අසඬ්ඛනං නිබ්බානං නාම, තං පච්චක්ඛං කාතුං න දෙනීති අනිබ්බානසංවත්තනිකො. අබ්භත්ථං ගච්ඡතීති ඛයං නත්ථිභාවං ගච්ඡති. උදකපුප්පුළකො විය නිරුජ්ඣති. පජහමෙවාති පජහිමෙව. විනොදමෙවාති නිහරිමෙව. ඛ්‍යාත්තමෙව නං අකාසිත්ති විගතත්තං නිස්සෙසං පරිවුට්ඨං පරිච්ඡින්නමෙව නං අකාසි.

208. ඛ්‍යාපාදවිතක්කොති න බොධිසත්තස්ස පරුපසාතප්පටිසංයුත්තො නාම විතක්කො විත්තෙ උප්පජ්ජති, අථස්ස අතිවස්සඅවිච්ඡිණ්ණඅතිසීතාදීනි පන පටිච්ච විත්තවිපරිණාමභාවො භොති, තං සන්ධාය “ඛ්‍යාපාදවිතක්කො”ති ආහ. විහිංසාවිතක්කොති න මහාසත්තස්ස පරෙසං දුක්ඛුප්පාදනප්පටිසංයුත්තො විතක්කො උප්පජ්ජති, විත්තෙ පන උද්ධතාකාරො අනෙකග්ගතාකාරො භොති, තං ගහෙත්වා

විහිංසාවිතක්කමකාසි. පණ්ණසාලාද්වාරෙ නිසින්තො හි සීහබ්‍යග්ඝාදිකෙ වාළමිගෙ සුකරාදයො බුද්දමිගෙ විහිංසන්තෙ පස්සති. අථ බොධිසත්තො ඉමස්මිම්පි නාම අකුතොභයෙ අරඤ්ඤෙ ඉමෙසං තිරච්ඡානගතානං පච්චත්ථිකා උප්පජ්ජන්ති, බලවන්තො දුබ්බලෙ බාදන්ති, බලවන්තබාදිතා වත්තන්ති කාරුඤ්ඤං උප්පාදෙති. අඤ්ඤෙපි බ්ලාරාදයො කුක්කුටමුසිකාදීනි බාදන්තෙ පස්සති, ගාමං පිණ්ඩාය පට්ටියො මනුස්සෙ රාජකම්මිකෙහි උපද්දුතෙ වධබන්ධාදීනි අනුභවන්තෙ අත්තනො කසිවණ්ණිජ්ජාදීනි කම්මානි කත්වා ජීවිතුං න ලභන්ති කාරුඤ්ඤං උප්පාදෙති, තං සන්ධාය “උප්පජ්ජති විහිංසාවිතක්කො”ති ආහ. තථා තථාති තෙන තෙන ආකාරෙන. ඉදං චුත්තං හොති – කාමචිතක්කාදීසු යං යං චිතක්කෙති, යං යං චිතක්කං පචත්තෙති, තෙන තෙන චස්සාකාරෙන කාමචිතක්කාදිභාවො චෙතසො න හි හොතීති. පහාසි නෙක්ඛම්මචිතක්කන්ති නෙක්ඛම්මචිතක්කං පජහති. බහුලමකාසීති බහුලං කරොති. තස්ස තං කාමචිතක්කාය චිත්තන්ති තස්ස තං චිත්තං කාමචිතක්කත්ථාය. යථා කාමචිතක්කසම්පයුත්තං හොති, එවමෙවං නමතීති අත්ථො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො.

ඉදානි අත්ථදීපිකං උපමං දස්සෙන්නො සෙය්‍යථාපී තිආදිමාහ. තත්ථ කිට්ඨසම්බාධෙති සස්සසම්බාධෙ. ආකොටෙය්‍යාති උජුකං පිට්ඨියං පහරෙය්‍ය. පටිකොටෙය්‍යාති තිරියං ඵාසුකාසු පහරෙය්‍ය. සන්තිරුන්ධෙය්‍යාති ආවරිත්ථා තිට්ඨෙය්‍ය. සන්තිවාරෙය්‍යාති ඉතො චිතො ව ගන්තුං න දදෙය්‍ය. තතොනිදානන්ති තෙන කාරණෙන, එවං අරක්ඛිතානං ගුත්තං පරෙසං සස්සබාදනකාරණෙනාති අත්ථො. බාලො හි ගොපාලොකො එවං ගාවො අරක්ඛමානො “අයං අමහාකං භත්තවෙතනං බාදති, උජුං ගාවො රක්ඛිතුම්පි න සක්කොති, කුලෙහි සද්ධිං වෙරං ගණ්භාපෙති”ති ගොසාමිකානම්පි සන්තිකා වධාදීනි පාපුණාති, කිට්ඨසාමිකානම්පි. පණ්ඩිතො පන ඉමානි චත්තාරි භයානි සම්පස්සන්තො ගාවො සාධුකං රක්ඛති, තං සන්ධායෙන චුත්තං. ආදිනවන්ති උපද්දවං. ඔකාරන්ති ලාමකං, බන්ධෙසු වා ඔතාරං. සංකිලෙසන්ති කිලිට්ඨභාවං. නෙක්ඛම්මෙති නෙක්ඛම්මම්හි. ආනිසංසන්ති විසුද්ධිපක්ඛං. වොදානපක්ඛන්ති ඉදං තස්සෙව වෙවචනං, කුසලානං ධම්මානං නෙක්ඛම්මම්හි විසුද්ධිපක්ඛං අද්දසන්ති අත්ථො.

209. නෙක්ඛම්මන්ති ව කාමෙහි නිස්සටං සබ්බකුසලං, එකධම්මෙ සඬිගය්‍හමානෙ නිබ්බානමෙව. තත්ත්වං ඔපම්මසංසන්දනං – කිට්ඨසම්බාධං විය හි රූපාදිආරම්මණං, කුටගාවො විය කුටචිත්තං, පණ්ඩිතගොපාලකො විය බොධිසත්තො, චතුබ්බිධභයං විය අත්තපරුභයබ්‍යාබාධාය සංවත්තනචිතක්කො, පණ්ඩිතගොපාලකස්ස චතුබ්බිධං භයං දිස්වා

කිට්ඨසම්බාධෙ අප්පමාදෙන ගොරක්ඛණං විය බොධිසත්තස්ස ඡබ්බස්සානි පධානං පදහතො අත්තබ්බාබාධාදිහයං දිස්වා රූපාදීසු ආරම්මණෙසු යථා කාමචිතක්කාදයො න උප්පජ්ජන්ති, එවං චිත්තරක්ඛණං. පඤ්ඤාචූද්ධිකොතිආදීසු අනුප්පන්නාය ලොකියලොකුත්තරපඤ්ඤාය උප්පාදාය, උප්පන්නාය ච චූද්ධියා සංවත්තන්ති පඤ්ඤාචූද්ධිකො. න දුක්ඛකොට්ඨාසාය සංවත්තන්ති අවිසාතපක්ඛිකො. නිබ්බානධාතුසච්ඡිකිරියාය සංවත්තන්ති නිබ්බානසංවත්තතිකො. රත්තිං වෙපි නං, භික්ඛවෙ, අනුචිතක්කෙය්‍යන්ති සකලරත්තිං වෙපි තං චිතක්කං පවත්තෙය්‍යං. තතොනිදානන්ති තංමූලකං. ඔහඤ්ඤෙය්‍යානි උග්ගාතියෙය්‍ය, උද්ධච්චාය සංවත්තෙය්‍යානි අත්ථො. ආරාති දුරෙ. සමාධිමිහානි උපචාරසමාධිතොපි අප්පනාසමාධිතොපි. සො බො අහං, භික්ඛවෙ, අප්ඤ්ඤාත්තමෙව චිත්තන්ති සො අහං, භික්ඛවෙ, මා මෙ චිත්තං සමාධිමිහා දුරෙ හොතුති අප්ඤ්ඤාත්තමෙව චිත්තං සණ්ඨපෙමි, ගොවරජ්ඣක්තෙ යපෙමිති අත්ථො. සන්තිසාදෙමිති තත්ථෙව ච නං සන්තිසිදාපෙමි. එකොදිං කරොමිති එකග්ගං කරොමි. සමාදහාමිති සම්මා ආදහාමි, සුට්ඨු ආරොපෙමිති අත්ථො. මා මෙ චිත්තං උභඤ්ඤීති මා මය්හං චිත්තං උග්ගාතියිත්ථ, මා උද්ධච්චාය සංවත්තතුති අත්ථො.

210. උප්පජ්ජති අබ්‍යාපාදචිතක්කො...පෙ.... අවිහිංසාචිතක්කොති එත්ථ යො සො ඉමාය හෙට්ඨා චුත්තතරුණවිපස්සනාය සද්ධිං උප්පන්නචිතක්කො කාමපච්චනීකට්ඨෙයන තෙක්ඛම්මචිතක්කොති චුත්තො. සොයෙව බ්‍යාපාදපච්චනීකට්ඨෙයන අබ්‍යාපාදචිතක්කොති ච විහිංසාපච්චනීකට්ඨෙයන අවිහිංසාචිතක්කොති ච චුත්තො.

එත්තාවතා බොධිසත්තස්ස සමාපත්තිං නිස්සාය විපස්සනාපට්ඨපනකාලො කථිතො. යස්ස හි සමාධිපි තරුණො, විපස්සනාපි. තස්ස විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා අතිවිරං නිසින්තස්ස කායො කිලමති, අත්තො අග්ගි විය උට්ඨහති, කච්ඡෙහි සෙදා මුච්චන්ති, මත්ථකතො උසුමච්චි විය උට්ඨහති, චිත්තං හඤ්ඤති විහඤ්ඤති විජ්ජන්දති. සො පුන සමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා තං පරිදමෙත්වා මුදුකං කත්වා සමස්සාසෙත්වා පුන විපස්සනං පට්ඨපෙති. තස්ස පුන අතිවිරං නිසින්තස්ස තථෙව හොති. සො පුන සමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා තථෙව කරොති. විපස්සනාය හි බහුපකාරා සමාපත්ති.

යථා යොධස්ස ඵලකකොට්ඨකො නාම බහුපකාරො හොති, සො තං නිස්සාය සඬගාමං පවිසති, තත්ථ හත්ථිහිපි අස්සෙහිපි යොධෙහිපි සද්ධිං කම්මං කත්වා ආචුධෙසු වා ඛිණෙසු භුඤ්ජිතුකාමතාදිභාවෙ වා සති නිවත්තිත්වා ඵලකකොට්ඨකං පවිසිත්වා ආචුධානිපි ගණ්හාති, විස්සමතිපි, භුඤ්ජතිපි,

පාතියම්පි පිවති, සන්තාහම්පි පටිසන්තය්හති, තං තං කත්වා පුන සඬගාමං පවිසති, තත්ථ කම්මං කත්වා පුන උච්චාරාදිපිළිතො වා කෙනවිදෙව වා කරණීයෙන ඵලකකොට්ඨකං පවිසති. තත්ථ සන්ථම්භිත්වා පුන සඬගාමං පවිසති, එවං යොධස්ස ඵලකකොට්ඨකො විය විපස්සනාය බහුපකාරා සමාපත්ති.

සමාපත්තියා පන සඬගාමනිත්ථරණකයොධස්ස ඵලකකොට්ඨකතොපි විපස්සනා බහුපකාරතරා. කිඤ්චාපි හි සමාපත්තිං නිස්සාය විපස්සනං පට්ඨපෙති, විපස්සනා පන ථාමජාතා සමාපත්තිම්පි රක්ඛති. ථාමජාතං කරොති.

යථා හි ථලෙ නාවම්පි නාවාය හණ්ඩම්පි සකටභාරං කරොන්ති. උදකං පත්වා පන සකටම්පි සකටහණ්ඩම්පි යුත්තගොණෙපි නාවාහාරං කරොන්ති. නාවා තිරියං සොතං ඡිත්තදිත්වා සොත්ථිතා සුපට්ටනං ගච්ඡති, එවමෙවං කිඤ්චාපි සමාපත්තිං නිස්සාය විපස්සනං පට්ඨපෙති, විපස්සනා පන ථාමජාතා සමාපත්තිම්පි රක්ඛති, ථාමජාතං කරොති. ථලං පත්වා සකටං විය හි සමාපත්ති. උදකං පත්වා නාවා විය විපස්සනා. ඉති බොධිසත්තස්ස එත්තාවතා සමාපත්තිං නිස්සාය විපස්සනාපට්ඨපනකාලො කථිතොති වෙදිතබ්බො.

යඤ්ඤදෙවාතිආදි කණ්හපක්ඛෙ චුත්තානුසාරෙනෙව වෙදිතබ්බං, ඉධාපි අත්ථදීපිකං උපමං දස්සෙතුං සෙය්‍යථාපීතිආදිමාහ. තත්ථ ගාමන්තසම්භතෙසුති ගාමන්තං ආහටෙසු. සතිකරණීයමෙව හොතීති එතා ගාවොති සතිඋප්පාදනමත්තමෙව කාතබ්බං හොති. ඉතො චිතො ව ගත්ත්වා ආකොටනාදිකිව්වං නත්ථි. එතෙ ධම්මාති එතෙ සමථවිපස්සනා ධම්මාති සතුප්පාදනමත්තමෙව කාතබ්බං හොති. ඉමිනා බොධිසත්තස්ස සමථවිපස්සනානං ථාමජාතකාලො කථිතො. තදා කිරස්ස සමාපත්තිං අප්පනත්ථාය නිසින්තස්ස අට්ඨ සමාපත්තියො එකාවජ්ජනෙන ආපාථං ආගච්ඡන්ති, විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා නිසින්තො සත්ත අනුපස්සනා එකප්පහාරෙනෙව ආරුල්හො හොති.

215. සෙය්‍යථාපීති ඉධ කිං දස්සෙති? අයං පාටියෙක්කො අනුසන්ධි, සත්තානඤ්ඤි හිතුපචාරං අත්තනො සත්ථුභාවසම්පදඤ්ච දස්සෙත්තො භගවා ඉමං දෙසනං ආරහි. තත්ථ අරඤ්ඤෙති අට්ඨියං. පවනෙති ව්‍යාසණ්ඛෙ. අත්ථතො හි ඉදං ද්වයං එකමෙව, පඨමස්ස පන දුතියං වෙච්චනං. අයොගක්ඛෙමකාමොති චතුහි යොගෙහි බෙමං නිබ්භයට්ඨානං අනිච්ඡන්තො භයමෙව ඉච්ඡන්තො. සොචත්ථිකොති සුවත්ථිභාවාවහො. පීතිගමනීයොති තුට්ඨිං ගමනීයො. “පීතගමනීයො”ති වා පායො. පිදහෙය්‍යාති සාධාදීහි ථකෙය්‍ය. විවරෙය්‍යාති විසදමුඛං කත්වා විවටං කරෙය්‍ය. කුම්මග්ගන්ති

උදකචනපබ්බතාදීහි සන්නිරුද්ධං අමග්ගං. ඔදහෙය්‍ය ඔකචරන්ති තෙසං ඔකෙ වරමානං විය එකං දීපකමිගං එකස්මිං යානෙ යපෙය්‍ය. ඔකචාරිකන්ති දීසරජ්ජුයා බන්ධිතංයෙව මිගිං.

මිගලුද්දකො හි අරඤ්ඤං මිගානං වසනට්ඨානං ගන්ත්වා “ඉධ වසන්ති, ඉමිනා මග්ගෙන නික්ඛමන්ති, එත්ථ වරන්ති, එත්ථ පිවන්ති, ඉමිනා මග්ගෙන පටිසන්ති”ති සල්ලක්ඛෙන්වා මග්ගං පිධාය කුම්මග්ගං විවරිත්වා ඔකචරඤ්ච ඔකචාරිකඤ්ච යපෙත්වා සයං පටිච්ඡන්තට්ඨානෙ සත්තිං ගහෙත්වා තිට්ඨති. අථ සායන්හසමයෙ මිගා අකුතොහයෙ අරඤ්ඤෙ වරිත්වා පාතීයං පිටිත්වා මිගපොතකෙහි සද්ධිං කීළමානා වසනට්ඨානසන්නිකං ආගන්ත්වා ඔකචරඤ්ච ඔකචාරිකඤ්ච දිස්වා “සභායකා නො ආගතා භවිස්සන්ති”ති නිරාසඬිකා පටිසන්ති, තෙ මග්ගං පිහිතං දිස්වා “නායං මග්ගො, අයං මග්ගො භවිස්සති”ති කුම්මග්ගං පටිපජ්ජන්ති. මිගලුද්දකො න තාව කිඤ්චි කරොති, පටිට්ඨෙය්‍යු පන සබ්බපච්ඡිමං සණ්ඨං පහරති. සො උත්තසති, තතො සබ්බෙ උත්තසිත්වා “හයං උජ්ජන්ත”න්ති පුරතො ඔලොකෙන්තා උදකෙන වා වනෙන වා පබ්බතෙන වා සන්නිරුද්ධං මග්ගං දිස්වා උභොහි පස්සෙහි අඩ්ඟුලිසඬ්ඛිකං විය ගහනවනං පටිසිතුං අසක්කොන්තා පටිට්ඨමග්ගෙනෙව නික්ඛමිතුං ආරහන්ති. ලුද්දකො තෙසං නිවත්තනභාවං ඤත්වා ආදිතො පට්ඨාය තිංසමපි වත්තාලිසමපි මිගෙ සාතෙති. ඉදං සන්ධාය එවඤ්ඤි සො, භික්ඛවෙ, මහාමිගසඬ්ඛිසො අපරෙන සමයෙන අන්‍යඛ්‍යාසනං ආපජ්ජෙය්‍යාති වුත්තං.

“නන්දිරාගස්සෙනං අධිවචනං, අවිජ්ජායෙනං අධිවචන”න්ති එත්ථ යස්මා ඉමෙ සත්තා අවිජ්ජාය අඤ්ඤාණා භුත්වා නන්දිරාගෙන ආබන්ධිත්වා රූපාරම්මණාදීනි උපනීතා වට්ටදුක්ඛසත්තියා සාතං ලහන්ති. තස්මා භගවා ඔකචරං නන්දිරාගොති, ඔකචාරිකං අවිජ්ජාති කත්වා දස්සෙසි.

මිගලුද්දකො හි එකදාපි තෙසං සාධාහඬ්ඛිගෙන සරීරං පුඤ්ඡිත්වා මනුස්සගන්ධං අපනෙත්වා ඔකචරං එකස්මිං යානෙ යපෙත්වා ඔකචාරිකං සහ රජ්ජුයා විස්සජ්ජෙත්වා අත්තානං පටිච්ඡාදෙන්වා සත්තිං ආදාය ඔකචරස්ස සන්නිකෙ තිට්ඨති, ඔකචාරිකා මිගගණස්ස වරණට්ඨානාහිමුඛි ගච්ඡති. තං දිස්වා මිගා සීසානි උක්ඛිපිත්වා තිට්ඨන්ති, සාපි සීසං උක්ඛිපිත්වා තිට්ඨති, තෙ “අමහාකං සමජාතිකා අය”න්ති ගොවරං ගණ්හන්ති. සාපි තිණානි බාදන්ති විය සණ්ඨං උපගච්ඡති. ආරඤ්ඤිකො යුථපතිමිගො තස්සා වාතං ලහිත්වා සකහරියං විස්සජ්ජෙත්වා තදහිමුඛො හොති.

සත්තානඤ්ඤි නවනවමෙව පියං හොති. ඔකචාරිකා ආරඤ්ඤිකස්ස මිගස්ස අවිවාසන්තභාවං අදත්වා තදහිමුඛිව පච්ඡතො පටික්කමිත්වා ඔකචරස්ස

සන්තිකං ගච්ඡති, යත්ථ යත්ථස්සා රජ්ජු ලග්ගති, තත්ථ තත්ථ බුරෙන පහරිත්වා මොචෙති, ආරඤ්ඤිකො මිගො ඔකවරං දිස්වා ඔකචාරිකාය සම්මත්තො භුත්වා ඔකවරෙ උසුයං කත්වා පිට්ඨිං නාමෙත්වා සීසං කම්පෙත්තො තිට්ඨති, තස්මිං බණ්ණෙ සත්තිං ජීව්හාය ලෙහන්තොපි “කිං එත”න්ති න ජානාති, ඔකවරොපි සවස්ස උපරිභාගෙන තං මිගං පහරිතුං සුඛං හොති, පිට්ඨිං නාමෙති. සවස්ස හෙට්ඨාභාගෙන පහරිතුං සුඛං හොති, හදයං උත්තාමෙති. අථ ලුද්දකො ආරඤ්ඤිකං මිගං සත්තියා පහරිත්වා තත්ථෙව ඝාතෙත්වා මංසං ආදාය ගච්ඡති. එවමෙව යථා සො මිගො ඔකචාරිකාය සම්මත්තො ඔකවරෙ උසුයං කත්වා සත්තිං ජීව්හාය ලෙහන්තොපි කිඤ්චි න ජානාති, තථා ඉමෙ සත්තා අවිජ්ජාය සම්මත්තා අන්ධභූතා කිඤ්චි අජානන්තා රූපාදීසු නන්දිරාගං උපගම්ම වට්ටදුක්ඛසත්තියා වධං ලහන්තිති භගවා ඔකවරං නන්දිරාගොති, ඔකචාරිකං අවිජ්ජාති කත්වා දස්සෙසි.

ඉති බො, භික්ඛවෙ, විවටො මයා බෙමො මග්ගොති ඉති බො, භික්ඛවෙ, මයා ඉමෙසං සත්තානං භිතවරණෙන සම්මාසම්බොධිං පත්වා අහං බුද්ධොස්මිති තුණ්හිභූතෙන අනිසිදිත්වා ධම්මවක්කප්පවත්තනතො පට්ඨාය ධම්මං දෙසෙන්නෙන විවටො බෙමො අරියො අට්ඨඨිගිකො මග්ගො, පිහිතො කුම්මග්ගො, අඤ්ඤාතකොණ්ඩඤ්ඤාදීනං හබ්බපුග්ගලානං උභතො ඔකවරො නන්දිරාගො ද්වෙධා ඡෙත්වා පාතිතො, නාසිතා ඔකචාරිකා අවිජ්ජා සබ්බෙන සබ්බං සමුග්ගාතිතාති අත්තතො භිතූපචාරං දස්සෙසි. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

ද්වෙධාවිතක්කසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. විතක්කසණ්ඨානසුත්තවණ්ණනා

216. එවං මෙ සුතන්ති විතක්කසණ්ඨානසුත්තං. තත්ථ අධිචිත්තමනුයුත්තෙනාති දසකුසලකම්මපථවසෙන උප්පන්නං චිත්තං චිත්තමෙව, විපස්සනාපාදකඅට්ඨසමාපත්තිචිත්තං තතො චිත්තතො අධිකං චිත්තන්ති අධිචිත්තං. අනුයුත්තෙනාති තං අධිචිත්තං අනුයුත්තෙන, තත්ථ යුත්තප්පයුත්තෙනාති අත්ථො.

තත්ත්වං භික්ඛු පුරෙහත්තං පිණ්ඩාය වරිත්වා පච්ඡාහත්තං පිණ්ඩපාතප්පටික්කන්තො නිසිදනං ආදාය අසුකස්මිං රුක්ඛමූලෙ වා වනසණ්ඨෙ වා පබ්බතපාදෙ වා පබ්බාගෙ වා සමණධම්මං කරිස්සාමිති නික්ඛමන්තොපි, තත්ථ ගන්ත්වා භත්ථෙහි වා පාදෙහි වා නිසජ්ජට්ඨානතො තිණපණ්ණානි අපනෙත්තොපි අධිචිත්තං අනුයුත්තොයෙව. නිසිදිත්වා පන

හත්ථපාදෙ ධොවිත්වා පල්ලඬ්ඛං ආභුජිත්වා මූලකම්මට්ඨානං ගහෙත්වා විහරන්තොපි අධිවිත්තං අනුයුත්තොයෙව.

නිමිත්තානීති කාරණානි. කාලෙන කාලන්ති සමයෙ සමයෙ. න නු ච කම්මට්ඨානං නාම මුහුත්තම්පි අපඬ්ඛෙත්වා නිරන්තරං මනසිකාතබ්බං, කස්මා භගවා “කාලෙන කාල”න්ති ආභාති. පාළියඤ්ඤි අට්ඨතිංස කම්මට්ඨානානි විහත්තානි, තෙසු භික්ඛූනා අත්තනො විත්තරුචිතං කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා නිසින්නෙන යාව කොච්ඡෙව උපක්කිලෙසො නුප්පජ්ජති, තාව ඉමෙසං නිමිත්තානං මනසිකාරකිච්චං නත්ථි. යදා පන උප්පජ්ජති, තදා ඉමානි ගහෙත්වා විත්තෙ උප්පන්නං අබ්බුදං නීහරිතබ්බන්ති දස්සෙන්නො එවමාහ.

ජන්ද්‍රපසංභිතානි ජන්දසහගතා රාගසම්පයුත්තා. ඉමෙසං පන තිණ්ණං විතක්කානං බෙත්තඤ්ඤි ආරම්මණඤ්ඤි ජානිතබ්බං. තත්ථ ජන්ද්‍රපසංභිතානං අට්ඨ ලොභසහගතවිත්තානි බෙත්තං, දොසුපසංභිතානං ද්වෙ දොමනස්සසහගතානි, මොහුපසංභිතානං ද්වාදසපි අකුසලවිත්තානි. විචිකිච්ඡාඋද්ධවචසම්පයුත්තවිත්තානි පන ද්වෙ එතෙසං පාටිපුග්ගලිකං බෙත්තං. සබ්බෙසම්පි සත්තා වෙච සඬ්ඛාරා ච ආරම්මණං, ඉට්ඨානිට්ඨඅසමපෙක්ඛිතෙසු හි සත්තෙසු ච සඬ්ඛාරෙසු ච තෙ උප්පජ්ජන්ති. අඤ්ඤම්පි නිමිත්තං මනසිකාතබ්බං කුසල්ලපසංභිතන්ති තතො නිමිත්තතො අඤ්ඤං කුසලනිස්සිතං නිමිත්තං මනසිකාතබ්බං. තත්ථ අඤ්ඤං නිමිත්තං නාම ජන්ද්‍රපසංභිතෙ විතක්කෙ සත්තෙසු උප්පන්නෙ අසුභභාවනා අඤ්ඤං නිමිත්තං නාම. සඬ්ඛාරෙසු උප්පන්නෙ අනිච්චමනසිකාරො අඤ්ඤං නිමිත්තං නාම. දොසුපසංභිතෙ සත්තෙසු උප්පන්නෙ මෙත්තාභාවනා අඤ්ඤං නිමිත්තං නාම. සඬ්ඛාරෙසු උප්පන්නෙ ධාතුමනසිකාරො අඤ්ඤං නිමිත්තං නාම. මොහුපසංභිතෙ යත්ථ කත්ථවි උප්පන්නෙ පඤ්චධම්මුපනිස්සයො අඤ්ඤං නිමිත්තං නාම.

ඉමස්ස හත්ථා වා සොභනා පාදා වාතිආදිනා නයෙන හි සත්තෙසු ලොභෙ උප්පන්නෙ අසුභතො උපසංහරිතබ්බං. කිම්හි සාරත්තොසි? කෙසෙසු සාරත්තොසි. ලොමෙසු...පෙ.... මුත්තෙසු සාරත්තොසි. අයං අත්තභාවො නාම තිහි අට්ඨස්සතෙහි උස්සාපිතො, නවහි න්භාරුසතෙහි ආබද්ධො, නවහි මංසපෙසිසතෙහි අනුලිත්තො, අල්ලවම්මෙන පරියොනද්ධො, ඡවිරාගෙන පටිච්ඡන්තො, නවහි චණුමුබ්බෙහි නවනවුතිලොමකූපසහස්සෙහි ච අසුචි පග්ගරති, කුණපපුරිතො, දුග්ගන්ධො, ඡෙගුච්ඡො, පටිකුලො, ද්වත්තිංසකුණපසංභවයො, නත්ථෙත්ථ සාරං වා වරං වාති එවං අසුභතො උපසංහරන්තස්ස සත්තෙසු උප්පන්නො ලොභො පහියති, තෙනස්ස අසුභතො උපසංහරණං අඤ්ඤං නිමිත්තං නාම හොති.

පත්තවීරාදීසු සඬබ්බාරෙසු ලොහෙ උජ්ජන්තෙ ද්විභාකාරෙහි සඬබ්බාරමජ්ඣන්තතං සමුට්ඨාපෙතීති සතිපට්ඨානවණ්ණනායං වුත්තනයෙන අස්සාමිකතාවකාලිකභාවවසෙන මනසිකරොතො සො පභීයති. තෙනස්ස අනිච්චතො මනසිකාරො අඤ්ඤං නිමිත්තං නාම භොති. සත්තෙසු දොසෙ උජ්ජන්තෙ පන ආසාතවිනයකකචොපමොවාදාදීනං වසෙන මෙත්තා භාවෙතබ්බා, තං භාවයතො දොසො පභීයති, තෙනස්ස මෙත්තාභාවනා අඤ්ඤං නිමිත්තං නාම භොති. බාණ්ණකණ්ටකතිණපණ්ණාදීසු පන දොසෙ උජ්ජන්තෙ ත්වං කස්ස කුජ්ජසී, කිං පට්ඨිමාතුයා, උදාහු ආපොධාතුයා, කො වා පනායං කුජ්ජති නාම, කිං පට්ඨිමාතු උදාහු ආපොධාතුතිආදීනා නයෙන ධාතුමනසිකාරං කරොන්තස්ස දොසො පභීයති. තෙනස්ස ධාතුමනසිකාරො අඤ්ඤං නිමිත්තං නාම භොති.

මොහෙ පන යත්ථ කත්ථවි උජ්ජන්තෙ –

“ගරුසංවාසො උද්දෙසො, උද්දිට්ඨපරිපුච්ඡනං;

කාලෙන ධම්මස්සවනං, යානාට්ඨානවිනිච්ඡයො;

පඤ්ච ධම්මුපනිස්සාය, මොහධාතු පභීයතී”ති. –

ඉමෙ පඤ්ච ධම්මා උපනිස්සිතබ්බා. ගරු උපනිස්සාය විහරන්තො හි භික්ඛු – “ආචරියො ගාමජ්ජවෙසනං අනාපුච්ඡන්තස්ස පත්තකාලෙ වත්තං අකරොන්තස්ස සට්ඨතඋදකාහරණාදිදණ්ඩකම්මං කරොති”ති යත්තජ්ජපියන්තො භොති, අට්ඨස්ස මොහො පභීයති. උද්දෙසං ගණ්හන්තොපි – “ආචරියො උද්දෙසකාලෙ උද්දෙසං අග්ගණ්හන්තස්ස අසාධුකං සජ්ඣායන්තස්ස ව දණ්ඩකම්මං කරොති”ති යත්තජ්ජපියන්තො භොති, එවම්පිස්ස මොහො පභීයති. ගරුභාවනීයෙ භික්ඛු උපසංකම්ත්වා “ඉදං හත්තෙ කථං ඉමස්ස කො අත්ථො”ති පරිපුච්ඡන්තො කංඛං විනොදෙති, එවම්පිස්ස මොහො පභීයති. කාලෙන ධම්මස්සවනට්ඨානං ගන්ත්වා සක්කච්චං ධම්මං සුණන්තස්සාපි තෙසු තෙසු යානෙසු අත්ථො පාකටො භොති. එවම්පිස්ස මොහො පභීයති. ඉදමස්ස කාරණං, ඉදං න කාරණන්ති යානාට්ඨානවිනිච්ඡයෙ ඡෙකො භොති, එවම්පිස්ස මොහො පභීයති. තෙනස්ස පඤ්චධම්මුපනිස්සයො අඤ්ඤං නිමිත්තං නාම භොති.

අපිච අට්ඨන්තිංසාය ආරම්මණෙසු යංකිඤ්චි භාවෙන්තස්සාපි ඉමෙ විතක්කා පභීයන්ති එව. ඉමානි පන නිමිත්තානි උජුච්චව්චනීකානි පටිපක්ඛභුතානි. ඉමෙහි පභීනා රාගාදයො සුජ්ජභීනා භොන්ති. යථා හි අග්ගිං අල්ලකට්ඨෙහිපි පංසුහිපි සාබ්බාදිහිපි පොථෙත්වා නිබ්බාපෙන්තියෙව, උදකං පන අග්ගිස්ස

උජුච්ඡව්වනීකං, තෙන නිබ්බූතො සුනිබ්බූතො හොති, එවමිමෙහි නිමිත්තෙනි පහිනා රාගාදයො සුප්පහිනා හොන්ති. තස්මා එතානි කට්ඨානීති වෙදිතබ්බානි.

කුසලූපසංහිතන්ති කුසලනිස්සිතං කුසලස්ස පච්චයභූතං. අප්ඤ්ඤාත්තමෙවාති ගොචරප්ඤ්ඤාත්තංයෙව. පලගණ්ඨොති වඩ්ඪකී. සුබ්බමාය ආණ්ඩාති යං ආණ්ඩං නිහරිතුකාමො හොති, තතො සුබ්බමතරාය සාරදාරුආණ්ඩායා. ඔළාරිකං ආණ්ඩන්ති චන්දඵලකෙ වා සාරඵලකෙ වා ආකොට්ඨං විසමාණිං. අහිනිහනෙය්‍යාති මුග්ගරෙන ආකොට්ඨන්තො හනෙය්‍යා. අහිනිහරෙය්‍යාති එවං අහිනිහනන්තො ඵලකතො නිහරෙය්‍යා. අහිනිවසෙය්‍යාති ඉදානි බහු නික්ඛන්තාති ඤත්වා හත්ථෙන වාලෙන්වා නික්ඛඩ්ඨෙය්‍යා. තත්ථ ඵලකං විය විත්තං, ඵලකෙ විසමාණි විය අකුසලචිතක්කා, සුබ්බමාණි විය අඤ්ඤං අසුභභාවනාදිකුසලනිමිත්තං, සුබ්බමාණියා ඔළාරිකාණිනිහරණං විය අසුභභාවනාදිහි කුසලනිමිත්තෙනි තෙසං චිතක්කානං නිහරණං.

217. අහිකුණුපෙනාතිආදි අතිජෙගුච්ඡපටිකුලකුණුපදස්සන්තං චූත්තං. කණ්ඨෙ ආසත්තෙනාති කෙනවිදෙව පච්චත්ථිකෙන ආනෙත්වා කණ්ඨෙ බද්ධෙන පටිමුක්කෙන. අට්ටියෙය්‍යාති අට්ටො දුක්ඛිතො භවෙය්‍යා. හරායෙය්‍යාති ලජ්ජෙය්‍යා. ජිගුච්ඡෙය්‍යාති සඤ්ජාතජිගුච්ඡො භවෙය්‍යා.

පහියන්තීති එවං ඉමිනාපි කාරණෙන එතෙ අකුසලා ධම්මා සාවජ්ජා දුක්ඛවිපාකාති අත්තනො පඤ්ඤාබලෙන උපපරික්ඛතො අහිකුණුපාදීනි විය ජිගුච්ඡන්තස්ස පහියන්ති. යො පන අත්තනො පඤ්ඤාබලෙන උපපරික්ඛිතුං න සක්කොති, තෙන ආවරියං වා උපජ්ඣායං වා අඤ්ඤතරං වා ගරුට්ඨානියං සබ්බුහමචාරිං සඬ්ඝත්ථෙරං වා උපසඬ්ඝමිත්වා සණ්ඨං පහරිත්වා හික්ඛුසඬ්ඝමෙව වා සන්තිපාතෙත්වා ආරොවෙතබ්බං, බහුනඤ්ඤි සන්තිපාතෙ භවිස්සතෙව එකො පණ්ඨිතමනුස්සො, ස්වායං එවං එතෙසු ආදීනවො දට්ඨබ්බොති කට්ඨස්සති, කායච්චිජ්න්දනියකථාදීහි වා පන තෙ චිතක්කෙ නිග්ගණ්ඨස්සතිති.

218. අසතිඅමනසිකාරො ආපජ්ජිතබ්බොති නෙව යො චිතක්කො සරිතබ්බො න මනසිකාතබ්බො, අඤ්ඤවිහිතකෙන භවිතබ්බං. යථා හි රූපං අපස්සිතුකාමො පුරිසො අක්ඛිති නිමිලෙය්‍ය, එවමෙව මූලකම්මට්ඨානං ගහෙත්වා නිසින්නෙන හික්ඛුනා විත්තමිහි චිතක්කෙ උප්පන්නෙ අඤ්ඤවිහිතකෙන භවිතබ්බං. එවමස්ස යො චිතක්කො පහියති, තස්මිං පහිනෙ පුන කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා නිසිදිතබ්බං.

සචෙ න පභීයති, උග්ගහිතො ධම්මකථාපබන්ධො හොති, සො මහාසද්දෙන සජ්ඣායිතබ්බො. එවම්පි චෙ අඤ්ඤවිහිතකස්ස සතො සො න පභීයති. ථවිකාය මුට්ඨිපොත්ථකො හොති, යත්ථ ච බුද්ධවණ්ණාපි ධම්මවණ්ණාපි ලිඛිතා හොන්ති, තං නීහරිත්වා වාචෙන්තෙන අඤ්ඤවිහිතකෙන භවිතබ්බං. එවම්පි චෙ න පභීයති, ථවිකතො අරණිසහිතානි නීහරිත්වා “අයං උත්තරාරණී අයං අධරාරණී”ති ආවජ්ජෙන්තෙන අඤ්ඤවිහිතකෙන භවිතබ්බං. එවම්පි චෙ න පභීයති, සිපාටිකං නීහරිත්වා “ඉදං ආරකණ්ටකං නාම, අයං පිප්ඵලකො නාම, ඉදං නඛච්ඡෙදනං නාම, අයං සුචි නාමා”ති පරික්ඛාරං සමන්තානෙන්තෙන අඤ්ඤවිහිතකෙන භවිතබ්බං. එවම්පි චෙ න පභීයති, සුචිං ගහෙන්වා වීචරෙ ජිණ්ණට්ඨානං සිබ්බන්තෙන අඤ්ඤවිහිතකෙන භවිතබ්බං. එවං යාව න පභීයති, තාව තං තං කුසලකම්මං කරොන්තෙන අඤ්ඤවිහිතකෙන භවිතබ්බං. පහිනෙ පුන මූලකම්මට්ඨානං ගහෙන්වා නිසීදිතබ්බං, නවකම්මං පන න පට්ඨපෙතබ්බං. කස්මා? විතක්කෙ පච්ඡන්තො කම්මට්ඨානමනසිකාරස්ස ඔකාසො න හොති.

පොරාණකපණ්ඩිතා පන නවකම්මං කත්වාපි විතක්කං පච්ඡන්දිංසු. තත්ත්වං චත්ථු - තිස්සසාමණෙරස්ස කිර උපජ්ඣායො තිස්සමහාවිහාරෙ වසති. තිස්සසාමණෙරො “භන්තෙ උක්කණ්ඨිතොම්හි”ති ආහ. අථ නං ථෙරො “ඉමස්මිං විහාරෙ න්භානඋදකං දුල්ලහං, මං ගහෙන්වා විත්තලපබ්බතං ගච්ඡාහි”ති ආහ. සො තථා අකාසි. තත්ථ නං ථෙරො ආහ “අයං විහාරො අවිචන්තසංඛිසිකො, එකං පුග්ගලිකට්ඨානං කරොහි”ති. සො සාධු භන්තෙති ආදිතො පට්ඨාය සංයුත්තනිකායං පබ්භාරසොධනං තෙජොධාතුකසිණපරිකම්මන්ති තිණ්පි එකතො ආරහිත්වා කම්මට්ඨානං අප්පනං පාපෙසි, සංයුත්තනිකායං පරියොසාපෙසි, ලෙණකම්මං නිට්ඨාපෙසි, සබ්බං කත්වා උපජ්ඣායස්ස සඤ්ඤං අදාසි. උපජ්ඣායො “දුක්ඛෙන තෙ සාමණෙර කතං, අජ්ජ තාව ත්වංයෙව වසාහි”ති ආහ. සො තං රත්තිං ලෙණෙ වසන්තො උතුසප්පායං ලහිත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පත්වා තත්ථෙව පරිනිබ්බායි. තස්ස ධාතුයො ගහෙන්වා චෙතියං අකංසු. අජ්ජාපි තිස්සත්ථෙරචෙතියන්ති පඤ්ඤායති. ඉදං පබ්බං අසතිපබ්බං නාම.

219. ඉමස්මිං යත්වා විතක්කෙ නිග්ගණ්හිතුං අසක්කොන්තො ඉධ යත්වා නිග්ගණ්හිස්සතිති විතක්කමූලහෙදං පබ්බං දස්සෙන්නො පුන තස්ස චෙ හික්ඛචෙතිආදිමාහ. තත්ථ විතක්කසංඛාරසණ්ඨානං මනසිකාතබ්බන්ති සංඛාරොතිති සංඛාරො, පච්චයො, කාරණං මූලන්ති අත්ථො. සන්තිට්ඨති එත්ථාති සණ්ඨානං, විතක්කසංඛාරස්ස සණ්ඨානං විතක්කසංඛාරසණ්ඨානං, තං මනසිකාතබ්බන්ති. ඉදං චුත්තං හොති, අයං විතක්කො කිං හෙතු කිං

පච්චයා කිං කාරණං උප්පන්නොති විතක්කානං මූලඤ්ච මූලමූලඤ්ච මනසිකාතබ්බන්ති. කිං නු බො අහං සීසං ගච්ඡාමිති කෙන නු බො කාරණෙන අහං සීසං ගච්ඡාමි? යංනුනාහං සණ්කං ගච්ඡෙය්‍යන්ති කිං මෙ ඉමිනා සීසගමනෙන, සණ්කං ගච්ඡස්සාමිති වින්තෙසි. සො සණ්කං ගච්ඡෙය්‍යාති සො එවං වින්තෙත්වා සණ්කං ගච්ඡෙය්‍ය. එස නයො සබ්බත්ථ.

තත්ථ තස්ස පුරිසස්ස සීසගමනකාලො විය ඉමස්ස හික්ඛුනො විතක්කසමාරුළුභකාලො. තස්ස සණ්කගමනකාලො විය ඉමස්ස විතක්කචාරපච්ඡේදනකාලො. තස්ස ධීතකාලො විය ඉමස්ස විතක්කචාරෙ පච්ඡන්තෙ මූලකම්මට්ඨානං වින්තොතරණකාලො. තස්ස නිසින්නකාලො විය ඉමස්ස විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තප්පත්තකාලො. තස්ස නිපන්නකාලො විය ඉමස්ස නිබ්බානාරම්මණාය ඵලසමාපත්තියා දිවසං විතිවත්තනකාලො. තත්ථ ඉමෙ විතක්කා කිං හෙතුකා කිං පච්චයාති විතක්කානං මූලමූලං ගච්ඡන්තස්ස විතක්කචාරො සිටීලො හොති. තස්මිං සිටීලිභූතෙ මත්ථකං ගච්ඡන්තෙ විතක්කා සබ්බසො නිරුජ්ඣන්ති. අයමත්ථො දුද්දුභජාතකෙනපි දීපෙනබ්බො –

සසකස්ස කිර බෙලුවරුක්ඛමූලෙ නිද්දායන්තස්ස බෙලුවපක්කං වණ්ටතො ඡිජ්ජිත්වා කණ්ණමූලෙ පතිතං. සො තස්ස සද්දෙන “පථවී හිජ්ජති”ති සඤ්ඤාය උට්ඨහිත්වා වෙගෙන පලායි. තං දිස්වා පුරතො අඤ්ඤෙපි චතුප්පදා පලායිංසු. තදා බොධිසත්තො සීහො හොති. සො වින්තෙසි – “අයං පථවී නාම කප්පවිනාසෙ හිජ්ජති, අන්තරා පථවීහෙදො නාම නත්ථි, යංනුනාහං මූලමූලං ගන්ත්වා අනුච්ඡේදය්‍ය”න්ති. සො හත්ථිනාගතො පට්ඨාය යාව සසකං පුච්ඡී “තයා, තාත, පථවී හිජ්ජමානා දිට්ඨා”ති. සසො “ආම දෙවා”ති ආහ. සීහො “එහි, හො, දස්සෙහි”ති. සසො “න සක්කොමි සාමි”ති. “එහි, රෙ, මා හායි”ති සණ්හමුදුකෙන ගහෙත්වා ගතො සසො රුක්ඛස්ස අවිදුරෙ යත්වා –

“දුද්දුභායති හද්දන්තෙ, යස්මිං දෙසෙ වසාමහං;

අහම්පෙනං න ජානාමි, කිමෙනං දුද්දුභායති”ති. (ජා. 1.4.85) –

ගාථමාහ. බොධිසත්තො “ත්ථං එත්ථෙව නිට්ඨා”ති රුක්ඛමූලං ගන්ත්වා සසකස්ස නිපන්නට්ඨානං අද්දස, බෙලුවපක්කං අද්දස, උද්ධං ඔලෙකෙත්වා වණ්ටං අද්දස, දිස්වා “අයං සසො එත්ථ නිපන්නො, නිද්දායමානො ඉමස්ස කණ්ණමූලෙ පතිතස්ස සද්දෙන ‘පථවී හිජ්ජති’ති එවංසඤ්ඤී භුත්වා පලායි”ති ඤත්වා තං කාරණං සසං පුච්ඡී. සසො “ආම, දෙවා”ති ආහ. බොධිසත්තො ඉමං ගාථමාහ –

“බෙලුව පතිතං සුත්වා, දුද්දුහන්ති සසො ජවි;

සසස්ස වචනං සුත්වා, සන්තත්තා මිගවාහිනී”ති. (ජා. 1.4.86);

තතො බොධිසත්තො “මා භායථා”ති මිගගණේ අස්සාසෙසි. එවං විතක්කානං මූලමූලං ගච්ඡන්තස්ස විතක්කා පභියන්ති.

220. ඉමස්මිං විතක්කමූලහෙදපඛිබ්බෙ යත්වා විතක්කෙ නිග්ගණ්හිතුං අසක්කොන්තෙන පන එවං නිග්ගණ්හිතඛිබ්බාති අපරමපි කාරණං දස්සෙන්නො පුන තස්ස වෙ, භික්ඛවෙනිආදිමාහ.

දන්තෙහිදන්තමාධායාති හෙට්ඨාදන්තෙ උපරිදන්තං යපෙත්වා. වෙනසා විත්තන්ති කුසලවිත්තෙන අකුසලවිත්තං අහිනිග්ගණ්හිතඛිබ්බං. බලවා පූරිසොති යථා ථාමසම්පන්නො මහාබලො පූරිසො දුබ්බලං පූරිසං සීසෙ වා ගලෙ වා බන්ධෙ වා ගහෙත්වා අහිනිග්ගණ්හෙය්‍යා අහිනිජ්ජිලෙය්‍යා අහිසන්තාපෙය්‍යා සන්තත්තං කිලන්තං මුච්ඡාපරෙතං විය කරෙය්‍යා, එවමෙව භික්ඛුනා විතක්කෙහි සද්ධිං පටිමල්ලෙන හුත්වා “කෙ ව තුම්හෙ කො වාහ”න්ති අහිභවිත්වා – “කාමං තවො ව න්හාරු ව අට්ඨි ව අවසිස්සතු සරීරෙ උපසුස්සතු මංසලොහිත”න්ති (අ. නි. 2.5) එවං මහාවීරියං පග්ගස්භ විතක්කා නිග්ගණ්හිතඛිබ්බාති දස්සෙන්නො ඉම අත්ථදීපිකං උපමං ආහරි.

221. යතො බො, භික්ඛවෙනි ඉදං පරියාදානභාජනියං නාම, තං උත්තානත්ථමෙව. යථා පන සත්ථාවරියො තිරොරට්ඨා ආගතං රාජපුත්තං පඤ්චාවුධසිජ්ජං උග්ගණ්හාපෙත්වා “ගච්ඡ, අත්තනො රට්ඨෙ රජ්ජං ගණ්හ. සවෙ තෙ අන්තරාමග්ගෙ වොරා උට්ඨහන්ති, ධනුනා කම්මං කත්වා ගච්ඡ. සවෙ තෙ ධනු නස්සති වා හිජ්ජති වා සත්තියා අසිනා”ති එවං පඤ්චහිපි ආවුධෙහි කත්තඛිබ්බං දස්සෙත්වා උය්‍යාපෙති. සො තථා කත්වා සකරට්ඨං ගන්ත්වා රජ්ජං ගහෙත්වා රජ්ජසිරිං අනුභොති. එවමෙවං භගවා අධිවිත්තමනුයුත්තං භික්ඛුං අරහත්තගහණත්ථාය උය්‍යාපෙන්නො – “සවස්ස අන්තරා අකුසලවිතක්කා උජ්ජජ්ජන්ති, අඤ්ඤානිමිත්තපඛිබ්බෙ යත්වා තෙ නිග්ගණ්හිත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පාපුණ්සස්සති. තත්ථ අසක්කොන්තො ආදීනවපඛිබ්බෙ යත්වා, තත්‍රාපි අසක්කොන්තො අසතිපඛිබ්බෙ යත්වා, තත්‍රාපි අසක්කොන්තො විතක්කමූලහෙදපඛිබ්බෙ යත්වා, තත්‍රාපි අසක්කොන්තො අහිනිග්ගණ්හනපඛිබ්බෙ යත්වා විතක්කෙ නිග්ගණ්හිත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පාපුණ්සස්සති”ති ඉමානි පඤ්ච පඛිබ්බානි දෙසෙසි.

වසී විතක්කපරියායපටෙසුති විතක්කචාරපටෙසු විණ්ණවසී පගුණවසීති
 වුවවති. යං විතක්කං ආකඨබ්බිස්සතීති ඉදං අස්ස වසීභාවාකාරදස්සනත්ථං
 වුත්තං. අයඤ්ථි පුබ්බෙ යං විතක්කං විතක්කෙතුකාමො හොති, තං න
 විතක්කෙති. යං න විතක්කෙතුකාමො හොති, තං විතක්කෙති. ඉදානි පන
 වසීභූතත්තා යං විතක්කං විතක්කෙතුකාමො හොති, තංයෙව විතක්කෙති. යං
 න විතක්කෙතුකාමො, න තං විතක්කෙති. තෙන වුත්තං “යං විතක්කං
 ආකඨබ්බිස්සති, තං විතක්කං විතක්කෙස්සති. යං විතක්කං නාකඨබ්බිස්සති, න තං
 විතක්කං විතක්කෙස්සති”ති. අවිජ්ජෙවජී තණ්හන්තිආදි සබ්බාසවසුත්තෙ
 වුත්තමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

විතක්කසණ්ඨානසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දුතියවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

මූලපණ්ණාසට්ඨකථාය පටිමො භාගො නිට්ඨිතො.

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස

මජ්ඣිමනිකායෙ

මූලපණ්ණාස-අට්ඨකථා

(දුතියො භාගො)

3. ඔපම්මවග්ගො

1. කකචුපමසුත්තවණ්ණනා

222. එවං මෙ සුතන්ති කකචුපමසුත්තං. තත්ථ මොළියඵග්ගුනොති මොළීති
වුළා වුවිති. යථාහ -

“ෂේත්වාන මොළිං වරගන්ධවාසිතං,

වෙහායසං උක්ඛිපි සකාපුඤ්ඤාවො;

රතනවඨකොට්ඨරෙන වාසවො,

සහස්සනෙත්තො සිරසා පටිග්ගහී”ති.

සා තස්ස ගිහිකාලෙ මහති අහොසි, තෙනස්ස මොළියඵග්ගුනොති සඬ්ඛා
උදපාදි. පබ්බජිතම්පි නං තෙනෙව නාමෙන සඤ්ජානන්ති. අතිවෙලන්ති වෙලං
අතික්කම්ත්වා. තත්ථ කාලවෙලා, සීමවෙලා, සීලවෙලාති තිවිධා වෙලා. “තායං
වෙලායං ඉමං උදානං උදානෙසී”ති (ධම්මපදෙ වග්ගානමුද්දානං,
ගාථානමුද්දානං; මහාව. 1-3) අයං කාලවෙලා නාම. “ඨිතධම්මො වෙලං
නාතිවත්තහී”ති (වුළුව. 384; උදා. 45; අ. නි. 8.19) අයං සීමවෙලා නාම.
“වෙලාඅනතික්කමො සෙතුසානො”ති (ධ. ස. 299-301) ව, “වෙලා වෙසා
අවිතික්කමනට්ඨෙයා”ති ව, අයං සීලවෙලා නාම. තං තිවිධම්පි සො
අතික්කම්යෙව. භික්ඛුනියො භි ඔවදිතුං කාලො නාම අත්ථි, සො අත්ථඤ්ඤානෙපි
සුරියෙ ඔවදන්තො තං කාලවෙලම්පි අතික්කම්. භික්ඛුනීනං ඔවාදෙ පමාණං
නාම අත්ථි සීමා මරියාදා. සො උත්තරිජජ්ජඤ්චවාචාහි ඔවදන්තො තං
සීමවෙලම්පි අතික්කම්. කට්ඨන්තො පන දවසහගතං කත්වා
දුට්ඨුල්ලාපත්තිපහොනකං කට්ඨති, එවං සීලවෙලම්පි අතික්කම්.

සංසට්ඨොති මිස්සිභූතො සමානසුඛදුක්ඛො හුත්වා. සම්මුඛාති පුරතො.
අවණ්ණං භාසතීති තා පන පවනකොට්ඨනාදීති කරොන්තියො දිස්වා නත්ථි
ඉමාසං අනාපත්ති නාම, ඉමා භික්ඛුනියො අනාචාරා දුබ්බවා පගබ්භාති අගුණං
කට්ඨති. අධිකරණම්පි කරොතීති ඉමෙසං භික්ඛුනං ඉමා භික්ඛුනියො
දිට්ඨකාලතො පට්ඨාය අක්ඛිති දය්හන්ති, ඉමස්මිං විහාරෙ පුජ්ඵපුජා වා
ආසනාධොවනපරිභණ්ඩකරණාදීති වා ඉමාසං වසෙන වත්තන්ති. කුලඨිතරො

එතා ලජ්ජිනියො, තුම්හෙ ඉමා ඉදඤ්චිදඤ්ච වදං, අයං නාම තුම්හාකං ආපත්ති හොති, විනයධරානං සන්තිකං ආගන්ත්වා විනිවිජයං මෙ දෙථාති අධිකරණං ආකඨිසති.

මොළියඵග්ගුනස්ස අවණ්ණං භාසතීති නත්ථි ඉමස්ස භික්ඛුනො අනාපත්ති නාම. නිව්චකාලං ඉමස්ස පරිවෙණද්වාරං අසුඤ්ඤං භික්ඛුනීහීති අගුණං කථෙති. අධිකරණමපි කරොන්තීති ඉමෙසං භික්ඛුනං මොළියඵග්ගුනත්ථෙරස්ස දිට්ඨකාලතො පට්ඨාය අක්ඛීති දස්හන්ති. ඉමස්මිං විහාරෙ අඤ්ඤෙසං වසනට්ඨානං ඔලොකෙතුමපි න සක්කා. විහාරං ආගතභික්ඛුනියො ඔවාදං වා පටිසන්ථාරං වා උද්දෙසපදං වා ථෙරමෙව නිස්සාය ලහන්ති, කුලපුත්තකො ලජ්ජී කුක්කුච්චකො, එවරූපං නාම තුම්හෙ ඉදඤ්චිදඤ්ච වදං, එථ විනයධරානං සන්තිකෙ විනිවිජයං දෙථාති අධිකරණං ආකඨිසන්ති.

සො භික්ඛු භගවන්තං එතදවොචාති නෙව පියකම්මානාය න හෙදාධිප්පායෙන, අත්ථකාමනාය අවොච. එකං කිරස්ස අහොසි – “ඉමස්ස භික්ඛුස්ස එවං සංසට්ඨස්ස විහරතො අයසො උප්පජ්ජිස්සති. සො සාසනස්සාපි අවණ්ණොයෙව. අඤ්ඤෙන පන කථිතො අයං න ඔරමිස්සති, භගවතා ධම්මං දෙසෙත්වා ඔවදිතො ඔරමිස්සතී”ති තස්ස අත්ථකාමනාය භගවන්තං එතං, “ආයස්මා, හන්තෙ”ති ආදිවචනං අවොච.

223. ආමන්තෙහීති ජානාපෙහි. ආමන්තෙහීති පක්කොසති.

224. සද්ධාති සද්ධාය. තස්මාති යස්මා ත්වං කුලපුත්තො වෙච සද්ධාපබ්බජිතො ව, යස්මා වා තෙ එතාහි සද්ධිං සංසට්ඨස්ස විහරතො යෙ තා අක්කොසිස්සන්ති වා, පහරිස්සන්ති වා, තෙසු දොමනස්සං උප්පජ්ජිස්සති, සංසග්ගෙ පහිනෙ නුප්පජ්ජිස්සති, තස්මා. තත්ත්වාති තස්මිං අවණ්ණභාසනෙ. ගෙහසිතාති පඤ්චකාමගුණනිස්සිතා. ඡන්දාති තණ්හාඡන්දාපි පටිසඡන්දාපි. විපරිණතන්ති රත්තමපි චිත්තං විපරිණතං. දුට්ඨමපි, මුළුභමපි චිත්තං විපරිණතං. ඉධ පන තණ්හාඡන්දවසෙන රත්තමපි වට්ටති, පටිසඡන්දවසෙන දුට්ඨමපි වට්ටති. හිතානුකම්පීති හිතෙන අනුකම්පමානො හිතෙන ඵරමානො. න දොසන්තරොති න දොසවිත්තො හවිස්සාමි.

225. අථ ඛො භගවාති කස්මා ආරහි? ඵග්ගුනස්ස කිර එත්තකං ඔවාදං සුත්වාපි, “භික්ඛුනිසංසග්ගතො ඔරමිස්සාමි විරමිස්සාමි”ති චිත්තමපි න උප්පන්නං, භගවතා පන සද්ධිං පටාණි විය පටිවිරුද්ධො අට්ඨාසි, අථස්ස භගවතො යථා නාම ජිසවිජිතස්ස හොජනෙ, පිපාසිතස්ස පානියෙ, සීතෙන චුට්ඨස්ස උණ්හෙ

දුක්ඛිතස්ස සුඛෙ පත්ථනා උප්පජ්ජති. එවමෙව ඉමං දුඛිකං භික්ඛුං දිස්වා පට්ඨමොධියං සුඛිකවා භික්ඛු ආපාථං ආගමිංසු. අථ තෙසං චණ්ණං කට්ඨකාමො භුත්වා ඉමං දෙසනං ආරභී.

තත්ථ ආරාධයිංසුති ගණ්හිංසු පුරයිංසු. එකං සමයන්ති එකස්මිං සමයෙ. එකාසනභොජනන්ති එකං පුරෙහත්තභොජනං. සුරියුග්ගමනතො හි යාව මජ්ඣන්තිකා සත්තක්ඛන්තුං භුත්තභොජනම්පි ඉධ එකාසනභොජනන්තෙව අධිප්පෙනං. අප්පාඛාධනන්ති නිරාඛාධනං. අප්පාතඬකනන්ති නිද්දුක්ඛනං. ලහුට්ඨානන්ති සරීරස්ස සල්ලහුකං උට්ඨානං. බලන්ති කායබලං. ඵාසුචිහාරන්ති කායස්ස සුඛචිහාරං. ඉමිනා කිං කථිතං? දිවා විකාලභොජනං පජ්භාපිතකාලො කථිතො. හද්දාලිසුත්තෙ පන රත්තිං විකාලභොජනං පජ්භාපිතකාලො කථිතො. ඉමානි හි ද්වෙ භොජනානි භගවා න එකප්පභාරෙන පජ්භාපෙසි. කස්මා? ඉමානෙව හි ද්වෙ භොජනානි වට්ටෙ සත්තානං ආචිණ්ණානි. සන්ති කුලපුත්තා සුබ්බමාලා, තෙ එකතො ද්වෙපි භොජනානි පජ්භන්තා කිලමන්ති. තස්මා එකතො අපජ්භාපෙත්වා එකස්මිං කාලෙ දිවා විකාලභොජනං, එකස්මිං රත්තිං විකාලභොජනන්ති විසුං පජ්භාපෙසි. තෙසු ඉධ දිවා විකාලභොජනං පජ්භාපිතකාලො කථිතො. තත්ථ යස්මා බුද්ධා න භයං දස්සෙත්වා තප්පෙත්වා පජ්භාපෙත්ති, ආනිසංසං පන දස්සෙත්වා පජ්භාපෙත්ති, එවඤ්ඤි සත්තා සුඛෙන පජ්භන්ති. තස්මා ආනිසංසං දස්සෙත්තො ඉමෙ පඤ්ච ගුණෙ දස්සෙසි. අනුසාසනී කරණියානි පුනප්පුනං සාසනෙ කත්තබ්බං නාහොසි. “ඉදං කරොථ, ඉදං මා කරොථා”ති සතුප්පාදකරණියමත්තමෙව අහොසි. තාවත්තකෙනෙව තෙ කත්තබ්බං අකංසු, පහාතබ්බං පජ්භිංසු, පට්ඨමොධියං, භික්ඛවෙ, සුඛිකවා භික්ඛු අහෙසුං අස්සවා ඔවාදපට්ඨකරාති.

ඉදානි තෙසං සුඛිකච්ඡාදිපිකං උපමං ආහරන්තො සෙය්‍යථාපීතිආදිමාහ. තත්ථ සුභූමියන්ති සමභූමියං. “සුභූම්‍යං සුඛෙත්තෙ විහතධාණුකෙ ඛිජානි පතිට්ඨපෙය්‍යා”ති (දී. නි. 2.438) එත්ථ පන මණ්ඩභූමි සුභූමීති ආගතා. චතුමහාපටෙති ද්විත්තං මහාමග්ගානං විනිවිජ්ඣිත්වා ගතට්ඨානෙ. ආපඤ්ඤරථොති විනිතඅස්සරථො. ඔධස්තපතොදොති යථා රථං අභිරුහිත්වා ධීතෙන සක්කා හොති ගණ්හිතුං, එවං ආලම්බනං නිස්සාය නිරියතො ධ්විතපතොදො. යොග්ගාවරියොති අස්සාවරියො. ස්වෙව අස්සදම්මෙ සාරෙතීති අස්සදම්මසාරථී. යෙනිච්ඡකන්ති යෙන යෙන මග්ගෙන ඉච්ඡති. යදිච්ඡකන්ති යං යං ගතිං ඉච්ඡති. සාරෙය්‍යානි උජුකං පුරතො පෙසෙය්‍යා. පච්චාසාරෙය්‍යානි පටිනිවත්තෙය්‍යා.

එවමෙව බොති යථා හි සො යොග්ගාවරියො යෙන යෙන මග්ගෙන ගමනං ඉච්ඡති, තං තං අස්සා ආරුළ්භාව හොන්ති. යාය යාය ච ගතියා ඉච්ඡති, සා සා ගති ගහිතාව හොති. රථං පෙසෙත්වා අස්සා නෙව වාරෙතබ්බා න විජ්ඣිතබ්බා හොන්ති. කෙවලං තෙසං සමෙ භූමිභාගෙ බුරෙසු නිමිත්තං යපෙත්වා ගමනමෙව පස්සිතබ්බං හොති. එවං මය්හමිපි තෙසු භික්ඛුසු පුනප්පුනං චත්තබ්බං නාහොසි. ඉදං කරොථ ඉදං මා කරොථාති සතුප්පාදනමත්තමෙව කත්තබ්බං හොති. තෙහිපි තාවදෙව කත්තබ්බං කතමෙව හොති, අකත්තබ්බං ජහිතමෙව. තස්මාති යස්මා සුබ්බවා යුත්තයානපටිභාගා හුත්වා සතුප්පාදනමත්තෙනෙව පජහිංසු, තස්මා තුම්හෙපි පජහථාති අත්ථො. එලණ්ඨෙහීති එලණ්ඨා කිර සාලද්දසනා හොන්ති, තස්මා එවමාහ. විසොධෙය්‍යාති එලණ්ඨෙවෙව අඤ්ඤා ච වල්ලියො ඡිත්තදිත්වා බහි නිහරණෙන සොධෙය්‍ය. සුඡාතාති සුසණ්ඨිතා. සම්මා පරිහරෙය්‍යාති මරියාදං බන්ධිත්වා උදකාසිඤ්චනෙනපි කාලෙනකාලං මූලමූලෙ ඛණනෙනපි වල්ලිගුම්බාදිවිෂෙදනෙනපි කිපිල්ලපුටකහරණෙනපි මක්කටකජාලසුක්ඛදණ්ඩකහරණෙනපි සම්මා වඩ්ඨෙත්වා පොසෙය්‍ය. වුද්ධිආදීති වුත්තත්ථානෙව.

226. ඉදාති අක්ඛන්තියා දොසං දස්සෙත්තො භූතපුබ්බන්තිආදිමාහ. තත්ථ වෙදෙහිකාති විදෙහරට්ඨවාසිකස්ස ධිතා. අථ වා වෙදොති පඤ්ඤා වුවචති, වෙදෙන ඊහති ඉරියතීති වෙදෙහිකා, පණ්ඩිතාති අත්ථො. ගහපතානීති සරසාමිතී. කිත්තිසද්දොති කිත්තිසොසො. සොරතාති සොරච්චෙන සමන්තාගතා. නිවාතාති නිවාතවුත්ති. උපසන්තාති නිබ්බුතා. දක්ඛාති හත්තපචනසයනත්ථරණදීපුජ්ජලනාදිකම්මෙසු ඡෙකා. අනලසාති උට්ඨාහිකා, සුසංවිහිතකම්මන්තාති සුට්ඨ සංවිහිතකම්මන්තා. එකා අනලසා හොති, යං යං පන භාජනං ගණ්හාති, තං තං හින්දති වා ඡිද්දං වා කරොති, අයං න තාදිසාති දස්සෙති.

දිවා උට්ඨාසීති පාතොව කත්තබ්බාති ධෙනුදුහනාදිකම්මාති අකත්වා උස්සුරෙ උට්ඨිතා. හෙ ඡෙ කාළීති අරෙ කාළි. කිං ඡෙ දිවා උට්ඨාසීති කිං තෙ කිඤ්චි අභාසුකං අත්ථි, කිං දිවා උට්ඨාසීති? නො වත රෙ කිඤ්චිති අරෙ යදි තෙ න කිඤ්චි අභාසුකං අත්ථි, නෙව සිසං රුජ්ඣති, න පිට්ඨි, අථ කස්මා පාපි දාසි දිවා උට්ඨාසීති කුපිතා අනත්තමනා භාකුට්ඨකාසි. දිවාතරං උට්ඨාසීති පුනදිවසෙ උස්සුරතරං උට්ඨාසි. අනත්තමනවාචන්ති අරෙ පාපි දාසි අත්තනො පමාණං න ජානාසි; කිං අග්ගිං සිතොති මඤ්ඤසි, ඉදාති තං සික්ඛාපෙස්සාමිතිආදීති වදමානා කුපිතවචනං නිව්ඡාරෙසි.

පටිච්ඡකානන්ති සාමන්තගෙහවාසීනං. උප්ඤ්ඤාපෙසීති අවජානාපෙසි. චණ්ඩීති අසොරතා කිබ්බිසා. ඉති යත්තකා ගුණා, තතො දිගුණා දොසා උප්පජ්ජිංසු. ගුණා නාම සංඝිකං සංඝිකං ආගච්ඡන්ති; දොසා එකදිවසෙනෙව පත්ථවා හොන්ති. සොරතසොරතොති අතිවිය සොරතො, සොතාපන්නො නු බො, සකදාගාමී අනාගාමී අරහා නු බොති වත්තබ්බතං ආපජ්ජති. චූසන්තීති චූසන්නා සට්ඨෙන්නා ආපාථං ආගච්ඡන්ති.

අථ භික්ඛු සොරතොති වෙදිතබ්බොති අථ අධිවාසනක්ඛන්තියං. ධීතො භික්ඛු සොරතොති වෙදිතබ්බො. යො වීවර...පෙ.... පරික්ඛාරහෙතුති යො එතාති වීවරාදීති පණිතපණිතාති ලහන්නො පාදපරිකම්මපිට්ඨිපරිකම්මාදීති එකවචනෙනෙව කරොති. අලහමානොති යථා පුබ්බෙ ලහති, එවං අලහන්නො. ධම්මඤ්ඤෙව සක්කරොන්නොති ධම්මංයෙව සක්කාරං සුකතකාරං කරොන්නො. ගරුං කරොන්නොති ගරුභාරියං කරොන්නො. මානෙන්නොති මනෙන පියං කරොන්නො. පූජෙන්නොති පච්චයපූජාය පූජෙන්නො. අපවායමානොති ධම්මංයෙව අපවායමානො අපවිතිං නිවචුත්තිං දස්සෙන්නො.

227. එවං අක්ඛන්තියා දොසං දස්සෙත්වා ඉදාති යෙ අධිවාසෙන්නි, තෙ එවං අධිවාසෙන්නීති පඤ්ච වචනපටෙ දස්සෙන්නො පඤ්චිමෙ, භික්ඛවෙනිආදිමාහ. තත්ථ කාලෙනාති යුත්තපත්තකාලෙන. භූතෙනාති සතා විජ්ජමානෙන. සණ්ඨෙනාති සම්මට්ඨෙන. අත්ථසඤ්ඡිතෙනාති අත්ථනිස්සිතෙන කාරණනිස්සිතෙන. අකාලෙනාතිආදීති තෙසංයෙව පටිපක්ඛවසෙන වෙදිතබ්බාති. මෙත්තචිත්තාති උප්පන්නමෙත්තචිත්තා හුත්වා. දොසන්තරාති දුට්ඨචිත්තා, අබ්භන්තරෙ උප්පන්නදොසා හුත්වා. තත්ත්වාති තෙසු වචනපටෙසු. එරිත්වාති අධිමුච්චිත්වා. තදාරම්මණඤ්චාති කථං තදාරම්මණං සබ්බාවන්තං ලොකං කරොති? පඤ්ච වචනපටෙ ගහෙත්වා ආගතං පුග්ගලං මෙත්තචිත්තස්ස ආරම්මණං කත්වා පුන තස්සෙව මෙත්තචිත්තස්ස අවසෙසසත්තෙ ආරම්මණං කරොන්නො සබ්බාවන්තං ලොකං තදාරම්මණං කරොති නාම. තත්ත්වායං වචනත්ථො. තදාරම්මණඤ්චාති තස්සෙව මෙත්තචිත්තස්ස ආරම්මණං කත්වා. සබ්බාවන්තන්ති සබ්බසත්තවන්තං. ලොකන්ති සත්තලොකං. විපුලෙනාති අනෙකසත්තාරම්මණෙන. මහග්ගතෙනාති මහග්ගතභූමිකෙන. අප්පමාණෙනාති සුභාවිතෙන. අවෙරෙනාති නිද්දොසෙන. අබ්බාඛජ්ඣෙනාති නිද්දුක්ඛෙන. එරිත්වා විහරිස්සාමාති එවරූපෙන මෙත්තාසහගතෙන චෙතසා තඤ්ච පුග්ගලං සබ්බඤ්ච ලොකං තස්ස චිත්තස්ස ආරම්මණං කත්වා අධිමුච්චිත්වා විහරිස්සාම.

228. ඉදානි තදන්ථදීපිකං උපමං ආහරන්තො සෙය්‍යථාපීතිආදිමාහ. තත්ථ අපථචිත්ති නිජ්ජපථං කර්ස්සාමීති අත්ථො. තත්‍ර තත්‍රානි තස්මිං තස්මිං යානෙ. විකිරෙය්‍යාති පච්ඡියා පංසුං උද්ධරන්වා බීජානි විය විකිරෙය්‍ය. ඔට්ඨුභෙය්‍යාති බෙළං පාතෙය්‍ය. අපථං කරෙය්‍යාති එවං කායෙන ච වාචාය ච පයොගං කත්වාපි සක්කුණෙය්‍ය අපථං කාතුන්ති? ගම්භීරාති බහලත්තෙන ද්වියොජනසතසහස්සානි චත්තාරි ච නහුතානි ගම්භීරා. අප්පමෙය්‍යාති තිරියං පන අපරිච්ඡින්නා. එවමෙව ඛොති එත්ථ ඉදං ඔපම්මසංසන්දනං – පථවී විය හි මෙත්තචිත්තං දට්ඨබ්බං. කුදාලපිටකං ගහෙත්වා ආගතපුරිසො විය පඤ්ච වචනපථෙ ගහෙත්වා ආගතපුරිගලො. යථා සො කුදාලපිටකෙන මහාපථං අපථං කාතුං න සක්කොති, එවං වො පඤ්ච වචනපථෙ ගහෙත්වා ආගතපුරිගලො මෙත්තචිත්තස්ස අඤ්ඤථත්තං කාතුං න සක්ඛිස්සතීති.

229. දුතියඋපමායං හලිද්දින්නි යංකිඤ්චි පිතකවණ්ණං. නීලන්ති කංසනීලං වා පලාසනීලං වා. අරුපීති අරුපො. නනු ච, ද්වින්නං කට්ඨානං වා ද්වින්නං රුක්ඛානං වා ද්වින්නං සෙය්‍යානං වා ද්වින්නං සෙලානං වා අන්තරං පරිච්ඡින්නාකාසරුපන්ති ආගතං, කස්මා ඉධ අරුපීති චුත්තොති? සනිදස්සනභාවපටික්ඛෙපතො. තෙනෙවාහ “අනිදස්සනො”ති. තස්මිඤ්චි රූපං ලිබ්බං, රූපපාතුභාවං දස්සෙතුං න සක්කා, තස්මා “අරුපී”ති චුත්තො. අනිදස්සනොති දස්සනස්ස චක්ඛුවිඤ්ඤාණස්ස අනාපාථො. උපමාසංසන්දනෙ පනෙත්ථ ආකාසො විය මෙත්තචිත්තං. තුලිකපඤ්චමා චත්තාරො රඬිගජාතා විය පඤ්ච වචනපථා, තුලිකපඤ්චමෙ රඬිගෙ ගහෙත්වා ආගතපුරිසො විය පඤ්ච වචනපථෙ ගහෙත්වා ආගතපුරිගලො. යථා සො තුලිකපඤ්චමෙහි රඬිගෙහි ආකාසෙ රූපපාතුභාවං කාතුං න සක්කොති, එවං වො පඤ්ච වචනපථෙ ගහෙත්වා ආගතපුරිගලො මෙත්තචිත්තස්ස අඤ්ඤථත්තං කත්වා දොසුප්පත්තිං දස්සෙතුං න සක්ඛිස්සතීති.

230. තතියඋපමායං ආදිත්තන්ති පජ්ජලිතං. ගම්භීරා අප්පමෙය්‍යාති ඉමිස්සා ගඬිගාය ගම්භීරට්ඨානං ගාවුතමපි අත්ථී, අඬිසයොජනමපි, යොජනමපි. පුටුලං පනස්සා එවරූපංයෙව, දීඝතො පන පඤ්චයොජනසතානි. සා කථං ගම්භීරා අප්පමෙය්‍යාති? එතෙන පයොගෙන පරිචත්තෙත්වා උද්ධනෙ උදකං විය තාපෙතුං අසක්කුණෙය්‍යතො. ධීතොදකං පන කෙනවි උපායෙන අඬිගුලමත්තං වා අඬිසඬිගුලමත්තං වා එවං තාපෙතුං සක්කා හවෙය්‍ය, අයං පන න සක්කා, තස්මා එවං චුත්තං. උපමාසංසන්දනෙ පනෙත්ථ ගඬිගා විය මෙත්තචිත්තං, තිණුක්කං ආදාය ආගතපුරිසො විය පඤ්ච වචනපථෙ ගහෙත්වා ආගතපුරිගලො. යථා සො ආදිත්තාය තිණුක්කාය ගඬිගං තාපෙතුං න

සක්කොති, එවං වො පඤ්ච වචනපථෙ ගහෙත්වා ආගතපුග්ගලො මෙත්තචිත්තස්ස අඤ්ඤාථත්තං කාතුං න සක්ඛිස්සතීති.

231. චතුත්ථඋපමායං ඛිළාරහස්තාති ඛිළාරවම්මපසිඛිකා. සුමද්දිතාති සුට්ඨු මද්දිතා. සුපරිමද්දිතාති අත්තො ච ඛභි ච සමන්තතො සුපරිමද්දිතා. තූලිනීති සිම්බලිතූලලතාතූලසමානා. ඡින්නසස්සරාති ඡින්නසස්සරසද්දා. ඡින්නහඛිහරාති ඡින්නහඛිහරසද්දා. උපමාසංසන්දනෙ පනෙත්ථ ඛිළාරහස්තා විය මෙත්තචිත්තං, කට්ඨකය්ලං ආදාය ආගතපුරිසො විය පඤ්ච වචනපථෙ ගහෙත්වා ආගතපුග්ගලො. යථා සො කට්ඨෙත වා කය්ලෙන වා ඛිළාරහස්තං සරසරං හරහරං සද්දං කාතුං න සක්කොති, එවං වො පඤ්ච වචනපථෙ ගහෙත්වා ආගතපුග්ගලො මෙත්තචිත්තස්ස අඤ්ඤාථත්තං කත්වා දොසානුගතභාවං කාතුං න සක්ඛිස්සතීති.

232. ඔවරකාති අවචරකා හෙට්ඨාවරකා, නීවකම්මකාරකාති අත්ථො. යො මනො පදුසෙය්‍යාති යො භික්ඛු වා භික්ඛුනී වා මනො පදුසෙය්‍ය, තං කකචෙන ඔකන්තනං නාධිවාසෙය්‍ය. න මෙ සො තෙන සාසනකරොති සො තෙන අනධිවාසනෙන මය්හං ඔවාදකරො න භොති. ආපත්ති පනෙත්ථ නත්ථී.

233. අණුං වා ථුලං වාති අප්පසාවජ්ජං වා මහාසාවජ්ජං වා. යං තුම්භෙ නාධිවාසෙය්‍යාථාති යො තුම්භෙහි අධිවාසෙතඛිබ්බො න භවෙය්‍යාති අත්ථො. නො හෙතං, හන්තෙති, හන්තෙ, අනධිවාසෙතඛිබ්බං නාම වචනපථං න පස්සාමාති අධිප්පායො. දීඝරත්තං භිතාය සුඛායාති ඉති භගවා අරහත්තෙන කූටං ගණ්හන්තො යථානුසන්ධිතා දෙසනං නිට්ඨපෙසීති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

කකචුපමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. අලගද්ද්වපමසුත්තවණ්ණනා

234. එවං මෙ සුතන්ති අලගද්ද්වපමසුත්තං. තත්ථ ගද්ධෙ බාධයිංසුති ගද්ධබාධිනො, ගද්ධබාධිනො පුඛිඛපුරිසා අස්සාති ගද්ධබාධිපුඛිබ්බො, තස්ස ගද්ධබාධිපුඛිබ්බස්ස, ගිජ්ඣසාතකකුලප්පසුතස්සාති අත්ථො. සග්ගමොක්ඛානං අන්තරායං කරොන්තීති අන්තරායිකා. තෙ කම්මකිලෙසවිපාකඋපවාදආණාචිතික්කමවසෙන පඤ්චවිධා. තත්ථ පඤ්චානන්තරියධම්මා කම්මන්තරායිකා නාම. තථා භික්ඛුනීද්වසකම්මං, තං පන මොක්ඛස්සෙව අන්තරායං කරොති, න සග්ගස්ස. නියතම්ච්ඡාදිට්ඨිධම්මා කිලෙසන්තරායිකා නාම. පණ්ඩකතිරච්ඡානගතඋභතොබ්‍යඤ්ජනකානං පටිසන්ධිධම්මා විපාකන්තරායිකා නාම. අරියුපවාදධම්මා උපවාදන්තරායිකා

නාම, තෙ පන යාව අරියෙ න බ්‍රාහ්මණී, තාවදෙව, න තතො පරං. සඤ්චිච්ච විතික්කන්තා සත්ත ආපත්තික්කන්තා ආණාචිතික්කමන්තරායිකා නාම. තෙපි යාව භික්ඛුභාවං වා පටිජානාති, න වුට්ඨාති වා, න දෙසෙති වා, තාවදෙව, න තතො පරං.

තත්‍රායං භික්ඛු බහුස්සුතො ධම්මකථිකො සෙසන්තරායිකෙ ජානාති, විනයෙ පන අකොවිදත්තා පණ්ණත්තිවිතික්කමන්තරායිකෙ න ජානාති, තස්මා රහොගතො එවං වින්තෙසි - ඉමෙ ආගාරිකා පඤ්ච කාමගුණෙ පරිභුඤ්ජන්තා සොනාපන්තාපි සකදාගාමිනොපි අනාගාමිනොපි භොන්ති. භික්ඛුපි මනාපිකානි චක්ඛුවිඤ්ඤායානි රූපානි පස්සන්ති...පෙ.... කායවිඤ්ඤායො ඵොට්ඨබ්බෙ ඵුසන්ති, මුදුකානි අත්ථරණපාවුරණාදීනි පරිභුඤ්ජන්ති, එතං සබ්බං වට්ටති. කස්මා ඉත්ථිතංයෙව රූපසද්දගන්ධරසඵොට්ඨබ්බා න වට්ටන්ති? එතෙපි වට්ටන්තිති. එවං රසෙන රසං සංසන්දෙත්වා සච්ඡන්දරාගපරිභොගඤ්ච නිච්ඡන්දරාගපරිභොගඤ්ච එකං කත්වා ථූලවාතෙහි සද්ධිං අතිසුබ්බමසුත්තං උපනෙන්නො විය, සාසපෙන සද්ධිං සිනෙරුං උපසංහරන්නො විය, පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පාදෙත්වා, “කිං භගවතා මහාසමුද්දං බන්ධන්තෙන විය මහතා උස්සාහෙන පයම්පාරාජිකං පඤ්ඤත්තං, නත්ථි එත්ථ දොසො”ති සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙන සද්ධිං පටිවිරුජ්ඣන්තො වෙසාරජ්ජඤාණං පටිබාහන්තො අරියමග්ගෙ බාණුකණ්ටකාදීනි පක්ඛිපන්නො මෙටුනධම්මෙ දොසො නත්ථිති ජිනස්ස ආණාවක්කෙ පහාරං අදාසි. තෙනාහ - “තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි”තිආදි.

එවං බ්‍රා බ්‍රාති එවං විය බ්‍රා. සමනුයුඤ්ජන්තිතිආදීසු කිං ලද්ධිකො ත්වං, ලද්ධිං වදෙහිති ප්‍රච්ඡමානා සමනුයුඤ්ජන්ති නාම. දිට්ඨිං පතිට්ඨාපෙන්නා සමනුග්ගාහන්ති නාම. කෙන කාරණෙන එවං වදෙහිති කාරණං ප්‍රච්ඡන්තා සමනුභාසන්ති නාම. අට්ඨකච්ඡපමාතිආදීසු (ම. නි. 2.42-48) අට්ඨකච්ඡපමා අප්පස්සාදට්ඨෙත. මංසපෙසුපමා බහුසාධාරණට්ඨෙත. තිණුක්කුපමා අනුදහනට්ඨෙත. අභිගාරකාසුපමා මහාභිතාපනට්ඨෙත. සුපිනකුපමා ඉත්තරපච්චුපට්ඨානට්ඨෙත. යාවිතකුපමා තාවකාලිකට්ඨෙත. රුක්ඛඵලුපමා සබ්බභිගපච්චභිගපලිභඤ්ජනට්ඨෙත. අසිසුනුපමා අධිකුට්ටනට්ඨෙත. සත්තිසුලුපමා විනිවිජ්ඣනට්ඨෙත. සප්පසිරුපමා සාසච්ඡකසප්පට්ඨෙත. ථාමසාති දිට්ඨිථාමෙන. පරාමාසාති දිට්ඨිපරාමාසෙන. අභිනිවිස්ස වොහරතීති අධිට්ඨන්තිවා වොහරති දීපෙති වා.

235. යතො බ්‍රා තෙ භික්ඛුති යදා තෙ භික්ඛු. එවං බ්‍රා බ්‍රා අහං, හත්තෙ, භගවතාති ඉදං එස අත්තතො අජ්ඣාසයෙන නත්ථිති චත්තුකාමොපි භගවතො

ආනුභාවෙන සම්පට්ඨිති, බුද්ධානං කිර සම්මුඛා ද්වෙ කථා කථෙතුං සමත්තො නාම නත්ථි.

236. කස්ස ඛො නාම ත්වං මොසපුරිසාති ත්වං මොසපුරිස කස්ස ඛත්තියස්ස වා බ්‍රාහ්මණස්ස වා වෙස්සස්ස වා සුද්දස්ස වා ගහට්ඨස්ස වා පබ්බජිතස්ස වා දෙවස්ස වා මනුස්සස්ස වා මයා එවං ධම්මං දෙසිතං ආජානාසි. අප ඛො භගවා භික්ඛු ආමන්තෙසීති අයං පාටියෙක්කො අනුසන්ධි. අරිට්ඨො කිර චිත්තෙසි – “භගවා මං මොසපුරිසොති වදති, න ඛො පන මොසපුරිසාති චුත්තමත්තකෙන මග්ගඵලානං උපනිස්සයො න භොති. උපසෙනම්පි හි වඩ්ගන්තපුත්තං, ‘අතිලහුං ඛො ත්වං, මොසපුරිස, බාහුල්ලාය ආවත්තො’ති (මහාව. 75) භගවා මොසපුරිසවාදෙන ඔවදි. ථෙරො අපරහාගෙ සටෙන්තො වායමන්තො ඡ අභිඤ්ඤා සච්ඡාකාසි. අහම්පි තථාරූපං වීරියං පග්ගණ්හිත්වා මග්ගඵලානි නිබ්බත්තෙස්සාමි”ති. අපස්ස භගවා ඛන්ධනා පචුත්තස්ස පණ්ඩුපලාසස්ස විය අවිරුල්භිභාවං දස්සෙන්තො ඉමං දෙසනං ආරහි.

උස්මිකතොපිති, භික්ඛවෙ, තුම්හෙ කිත්ති මඤ්ඤථ, අයං අරිට්ඨො එවංලද්ධිකො සබ්බඤ්ඤාඤාඤාණෙන පටිවිරුජ්ඣිත්වා වෙසාරජ්ජඤාණං පටිබාහිත්වා තථාගතස්ස ආණාවක්කෙ පහාරං දදමානො අපි නු ඉමස්මිං ධම්මවිනයෙ උස්මිකතොපි? යථා නිබ්බුතෙපි මහත්තෙ අග්ගික්ඛන්ධෙ ඛජ්ජපනකමත්තාපි අග්ගිපපටිකා භොතියෙව, යං නිස්සාය පුන මහාඅග්ගික්ඛන්ධො භවෙය්‍ය. කිං නු ඛො එවං ඉමස්ස අප්පමත්තිකාපි ඤාණුස්මා අත්ථි, යං නිස්සාය වායමන්තො මග්ගඵලානි නිබ්බත්තෙය්‍යාති? නො භෙතං, භන්තෙති, භන්තෙ, එවංලද්ධිකස්ස කුතො එවරූපා ඤාණුස්මාති? මග්ගඵලානං පච්චයසමත්ථාය ඤාණුස්මාය උස්මිකතභාවං පටික්ඛිපන්නා වදන්ති. මඩ්කුහුතොති නිත්තෙජ්ඣතො. පත්තක්ඛන්ධොති පතිතක්ඛන්ධො. අප්පටිභානොති කිඤ්චි පටිභානං අපස්සන්තො භින්නපටිභානො එවරූපම්පි නාම නිය්‍යානිකසාසනං ලභිත්වා අවිරුල්භිධම්මො කිරමහි සමුග්ගාතිතපච්චයො ජාතොති අත්තනො අභබ්බතං පච්චවෙක්ඛන්තො පාදඩ්ගුට්ඨකෙන භූමිං බණ්ණමානො නිසීදි.

පඤ්ඤායිස්සසි ඛොති අයම්පි පාටියෙක්කො අනුසන්ධි. අරිට්ඨො කිර චිත්තෙසි – “භගවා මය්හං මග්ගඵලානං උපනිස්සයො පච්ඡින්නොති වදති, න ඛො පන බුද්ධා සඋපනිස්සයානංයෙව ධම්මං දෙසෙන්ති, අනුපනිස්සයානම්පි දෙසෙන්ති, අහං සත්ථු සන්නිකා සුගතොවාදං ලභිත්වා අත්තනො සම්පත්තුපගං කුසලං කරස්සාමි”ති. අපස්ස භගවා ඔවාදං පටිපස්සම්හෙන්තො “පඤ්ඤායිස්සසි”ති ආදිමාහ. තස්සත්තො, ත්වංයෙව, මොසපුරිස, ඉමිනා

පාපකෙන දිට්ඨිගතෙන නිරයාදීසු පඤ්ඤායිස්සසි, මම සන්තිකා තුය්භං සුගතොවාදො නාම නත්ථි, න මෙ තයා අත්ථො, ඉධාභං භික්ඛු පටිපුච්ඡිස්සාමිති.

237. අථ ඛො භගවාති අයම්පි පාටියෙක්කො අනුසන්ධි. ඉමස්මිඤ්ඤි යානෙ භගවා පරිසං සොධෙති, අරිට්ඨං ගණතො නිස්සාරෙති. සචෙ හි පරිසගතානං කස්සචි ඵලං භවෙය්‍ය - “අයං අරිට්ඨො භගවතා අකථිතං කථෙතුං කිං සක්ඛිස්සති, කච්චි නු ඛො පරිසමජ්ඣෙ භගවතා කථාය සමාරද්ධාය සහසා කථිත”න්ති. ඵලං කථිතං පන න අරිට්ඨොව සුභාති, අඤ්ඤෙතපි සුතං භවිස්සති. අථාපිස්ස සීයා “යථා සත්ථා අරිට්ඨං නිග්ගණ්හාති, මම්පි ඵලං නිග්ගණ්හෙය්‍යාති සුත්වාපි තුණ්හිභාවං ආපජ්ජෙය්‍යා”ති. “තං සබ්බං න කරස්සන්ති”ති. මයාපි න කථිතං, අඤ්ඤෙත සුතම්පි නත්ථිති “තුම්හෙපිමෙ, භික්ඛවෙ”තිආදිනා පරිසාය ලද්ධිං සොධෙති. පරිසාය පන ලද්ධිසොධනෙනෙව අරිට්ඨො ගණතො නිස්සාරිතො නාම භොති.

ඉදානි අරිට්ඨස්ස ලද්ධිං පකාසෙත්තො සො වත, භික්ඛවෙතිආදිමාභ. තත්ථ අඤ්ඤත්‍රෙව කාමෙහිතිආදීසු යො සො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු “තෙ පටිසෙවතො නාලං අන්තරායායා”ති ඵලං ලද්ධිකො, සො වත කිලෙසකාමෙහි වෙව කිලෙසකාමසම්පයුත්තෙහි සඤ්ඤාවිතක්කෙහි ව අඤ්ඤත්‍ර, එතෙ ධම්මෙ පභාය, විනා එතෙහි ධම්මෙහි, වත්ථුකාමෙ පටිසෙවිස්සති, මෙථුනසමාවාරං සමාවරිස්සතිති තෙනං යානං විජ්ජති. ඉදං කාරණං නාම නත්ථි, අට්ඨානමෙතං අනවකාසොති.

238. ඵලං භගවා අයං අරිට්ඨො යථා නාම රජකො සුගන්ධානිපි දුග්ගන්ධානිපි ජිණ්ණානිපි නවානිපි සුද්ධානිපි අසුද්ධානිපි වත්ථානි එකතො භණ්ඩිකං කරොති, ඵලමෙව භික්ඛුනං නිච්ඡන්දරාගපණ්ණිතවීරාදිපරිභොගඤ්ච අනිඛද්ධසීලානං ගහට්ඨානං අන්තරායකරං සච්ඡන්දරාගපරිභොගඤ්ච නිඛද්ධසීලානං භික්ඛුනං ආවරණකරං සච්ඡන්දරාගපරිභොගඤ්ච සබ්බං එකසදිසං කරොතීති අරිට්ඨස්ස ලද්ධිං පකාසෙත්වා ඉදානි දුග්ගහිතාය පරියත්තියා දොසං දස්සෙත්තො ඉධ, භික්ඛවෙ, එකච්චෙතිආදිමාභ. තත්ථ පරියාපුණන්තිති

උග්ගණ්හන්ති.

සුත්තන්තිආදීසු

උභතොවිභඩ්ගනිද්දෙසබන්ධකපරිවාරා,

සුත්තනිපාතෙ

මඩ්ගලසුත්තරතනසුත්තනාලකසුආතුච්චටකසුත්තානි,

අඤ්ඤම්පි ව

සුත්තනාමකං තථාගතවචනං සුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. සබ්බම්පි සගාථකං සුත්තං

ගෙය්‍යන්ති වෙදිතබ්බං, විසෙසෙන සංයුත්තකෙ සකලොපි සගාථාවග්ගො.

සකලං අභිධම්මපිටකං, නිග්ගාථකං සුත්තං, යඤ්ච අඤ්ඤම්පි අට්ඨහි අඩ්ගෙහි

අසඬගහිතං බුද්ධවචනං, තං වෙය්‍යාකරණන්ති වෙදිතබ්බං. ධම්මපදං, ථෙරගාථා, ථෙරිගාථා, සුත්තනිපාතෙ නොසුත්තනාමිකා සුද්ධිකගාථා ච ගාථාති වෙදිතබ්බා. සොමනස්සඤ්ඤාණමයිකගාථාපටිසංයුත්තා ද්වෙඅසිතිසුත්තන්තා උදානන්ති වෙදිතබ්බා. “වුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා”තිආදිනායප්පවත්තා (ඉතිවු. 1,2) දසුත්තරසතසුත්තන්තා ඉතිවුත්තකන්ති වෙදිතබ්බා. අපණ්ණකජාතකාදීති පණ්ණාසාධිකාති පඤ්චජාතකසතාති ජාතකන්ති වෙදිතබ්බාති. “චත්තාරොමෙ, භික්ඛවෙ, අච්ඡරියා අබ්භූතා ධම්මා ආනන්දෙ”තිආදිනායප්පවත්තා (අ. නි. 4.129) සබ්බෙපි අච්ඡරියඅබ්භූතධම්මප්පටිසංයුත්තා සුත්තන්තා අබ්භූතධම්මන්ති වෙදිතබ්බා. වුළුවෙදල්ලමහාවෙදල්ලසම්මාදිට්ඨිසක්කපඤ්ඤාසඬබාරභාජනියමහාපුණ්ණමසුත්තාදයො සබ්බෙපි වෙදඤ්ච තුට්ඨිඤ්ච ලද්ධා ලද්ධා පුච්ඡිතසුත්තන්තා වෙදල්ලන්ති වෙදිතබ්බා.

අත්ථං න උපපරික්ඛන්තීති අත්ථත්ථං කාරණත්ථං න පස්සන්ති න පරිගණන්ති. අනුපපරික්ඛන්ති අනුපපරික්ඛන්තානං. න නිජ්ඣානං බමන්තීති න උපට්ඨන්ති න ආපාථං ආගච්ඡන්ති, ඉමස්මිං යානෙ සීලං සමාධි විපස්සනා මග්ගො ඵලං වට්ටං විවට්ටං කමිතන්ති ඵලං ජානිතුං න සක්කා භොන්තීති අත්ථො. තෙ උපාරම්භානිසංසා වෙවාති තෙ පරෙසං වාදෙ දොසාරොපනානිසංසා හුත්වා පරියාපුණන්තීති අත්ථො. ඉතිවාදප්පමොක්ඛානිසංසා වාති ඵලං වාදපමොක්ඛානිසංසා, පරෙහි සකවාදෙ දොසෙ ආරොපිතෙ තං දොසං ඵලං මොවෙස්සාමාති ඉමිනාව කාරණෙන පරියාපුණන්තීති අත්ථො. තඤ්චස්ස අත්ථං නානුභොන්තීති යස්ස ච මග්ගස්ස වා ඵලස්ස වා අත්ථාය කුලපුත්තා ධම්මං පරියාපුණන්ති, තඤ්චස්ස ධම්මස්ස අත්ථං එතෙ දුග්ගහිතග්ගාහිනො නානුභොන්ති. අපිච පරස්ස වාදෙ උපාරම්භං ආරොපෙතුං අත්තනො වාදං මොවෙතුං අසක්කොන්තාපි තඤ්ච අත්ථං නානුභොන්තියෙව.

239. අලගද්දත්ථිකොති ආසිවිසඅත්ථිකො. ගදොති හි විසස්ස නාමං, තං තස්ස අලං පරිපුණ්ණං අත්ථිති අලගද්දො. භොගෙති සරිරෙ. ඉධ පන, භික්ඛවෙ, එකච්චෙ කුලපුත්තා ධම්මං පරියාපුණන්තීති නිත්ථරණපරියත්තිවසෙන උග්ගණන්ති. තිස්සො හි පරියත්තියො අලගද්දපරියත්ති නිත්ථරණපරියත්ති භණ්ඩාගාරිකපරියත්තිති.

තත්ථ යො බුද්ධවචනං උග්ගහෙත්වා ඵලං විවරාදීති වා ලභිස්සාමි, චතුපරිසමජ්ඣෙ වා මං ජානිස්සන්තීති ලාභසක්කාරහෙතු පරියාපුණාති, තස්ස

සා පරියත්ති අලගද්දපරියත්ති නාම. එවං පරියාපුණතො හි බුද්ධවචනං අපරියාපුණත්වා නිද්දොක්කමනං වරතරං.

යො පන බුද්ධවචනං උග්ගණ්හිත්වා සීලස්ස ආගතට්ඨානෙ සීලං පුරෙත්වා සමාධිස්ස ආගතට්ඨානෙ සමාධිගබ්භං ගණ්භාපෙත්වා විපස්සනාය ආගතට්ඨානෙ විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා මග්ගඵලානං ආගතට්ඨානෙ මග්ගං භාවෙස්සාමි ඵලං සච්ඡිකරිස්සාමිති උග්ගණ්භාති, තස්ස සා පරියත්ති නිත්ථරණපරියත්ති නාම භොති.

බ්ණාසවස්ස පන පරියත්ති භණ්ඩාගාරිකපරියත්ති නාම. තස්ස හි අපරිඤ්ඤාතං අප්පහිනං අභාවිතං අසච්ඡිකතං වා නත්ථි. සො හි පරිඤ්ඤාතක්ඛන්ධො පහිනකිලෙසො භාවිතමග්ගො සච්ඡිකතඵලො, තස්මා බුද්ධවචනං පරියාපුණන්තො තත්තිධාරකො පච්චේණිපාලකො වංසානුරක්ඛකොව හුත්වා උග්ගණ්භාති. ඉතිස්ස සා පරියත්ති භණ්ඩාගාරිකපරියත්ති නාම භොති.

යො පන පුට්ඨජ්ජනො ඡාතභයාදීසු ගන්ථධරෙසු එකස්මිං යානෙ වසිතුං අසක්කොන්තෙසු සයං භික්ඛාචාරෙන අකිලමමානො අතිමධුරං බුද්ධවචනං මා නස්සතු, තත්තිං ධාරෙස්සාමි, වංසං යපෙස්සාමි, පච්චේණිං පාලෙස්සාමිති පරියාපුණාති, තස්ස පරියත්ති භණ්ඩාගාරිකපරියත්ති භොති, න භොතීති? න භොති. කස්මා? න අත්තනො යානෙ යත්වා පරියාපුතත්තා. පුට්ඨජ්ජනස්ස හි පරියත්ති නාම අලගද්දා වා භොති නිත්ථරණා වා, සත්තන්තං සෙක්ඛානං නිත්ථරණාව, බ්ණාසවස්ස භණ්ඩාගාරිකපරියත්තියෙව. ඉමස්මිං පන යානෙ නිත්ථරණපරියත්ති අධිජ්ජෙතා.

නිජ්ඣානං ඛමන්තීති සීලාදීනං ආගතට්ඨානෙසු ඉධ සීලං කථිතං, ඉධ සමාධි, ඉධ විපස්සනා, ඉධ මග්ගො, ඉධ ඵලං, ඉධ වට්ඨං, ඉධ විවට්ඨන්ති ආපාථං ආගච්ඡන්ති. තඤ්චස්ස අත්ථං අනුභොන්තීති යෙසං මග්ගඵලානං අත්ථාය පරියාපුණන්ති. සුග්ගහිතපරියත්තිං නිස්සාය මග්ගං භාවෙත්වා ඵලං සච්ඡිකරොන්තා තඤ්චස්ස ධම්මස්ස අත්ථං අනුභවන්ති. පරවාදෙ උපාරම්භං ආරොපෙතුං සක්කොන්තාපි සකවාදෙ ආරොපිතං දොසං ඉච්ඡිතිච්ඡිතට්ඨානං ගහෙත්වා මොචෙතුං සක්කොන්තාපි අනුභොන්තියෙව. දීඝරත්තං හිතාය සුඛාය සංවත්තන්තීති සීලාදීනං ආගතට්ඨානෙ සීලාදීනි පුරෙන්නානම්පි, පරෙසං වාදෙ සහධම්මෙන උපාරම්භං ආරොපෙන්නානම්පි, සකවාදතො දොසං හරන්නානම්පි, අරහත්තං පත්වා පරිසමජ්ඣෙ ධම්මං දෙසෙත්වා ධම්මදෙසනාය පසන්නෙහි උපනීතෙ වත්තාරො පච්චයෙ පරිභුඤ්ජන්තානම්පි දීඝරත්තං හිතාය සුඛාය සංවත්තන්ති.

එවං සුග්ගහිතෙ බුද්ධවචනෙ ආනිසංසං දස්සෙත්වා ඉදානි තත්ථෙව නියොජෙත්තො තස්මා තිහ, භික්ඛවෙතිආදිමාහ. තත්ථ තස්මාති යස්මා දුග්ගහිතපරියත්ති දුග්ගහිතඅලගද්දො විය දීඝරත්තං අභිතාය දුක්ඛාය සංවත්තති, සුග්ගහිතපරියත්ති සුග්ගහිතඅලගද්දො විය දීඝරත්තං භිතාය සුඛාය සංවත්තති, තස්මාති අත්ථො. තථා නං ධාරෙය්‍යාථාති තථෙව නං ධාරෙය්‍යාථ, තෙනෙව අත්ථෙව ගණ්භෙය්‍යාථ. යෙ වා පනාස්සු වියත්තා භික්ඛුති යෙ වා පන අඤ්ඤෙ සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානමහාකස්සපමහාකච්චානාදිකා ඛ්‍යාත්තා පණ්ඩිතා භික්ඛු අස්සු, තෙ පුච්ඡිතඛිබ්බා. අරිට්ඨොන විය පන මම සාසනෙ න කලලං වා කචචරං වා පක්ඛිපිතඛිබ්බං.

240. කුල්ලපමන්ති කුල්ලසදිසං. නිත්ථරණත්ථායාති චතුරොසනිත්ථරණත්ථාය. උදකණ්ණවන්ති යඤ්ඤි උදකං ගම්භිරං න පුටුලං. පුටුලං වා පන න ගම්භිරං, න තං අණ්ණවොති වුච්චති. යං පන ගම්භිරඤ්ඤෙව පුටුලඤ්ඤෙව, තං අණ්ණවොති වුච්චති. තස්මා මහන්තං උදකණ්ණවන්ති මහන්තං පුටුලං ගම්භිරං උදකන්ති අයමෙත්ථ අත්ථො. සාසඬිකං නාම යත්ථ වොරානං නිවුත්ථොකාසො දිස්සති. ධිතොකාසො, නිසින්තොකාසො, නිපන්තොකාසො දිස්සති. සජ්ජපිහයං නාම යත්ථ වොරෙහි මනුස්සා හතා දිස්සන්ති, විලුත්තා දිස්සන්ති, ආකොට්ඨා දිස්සන්ති. උත්තරසෙතූති උදකණ්ණවස්ස උපරි ඛද්ධො සෙතූ. කුල්ලං ඛන්ධිත්ථාති කුල්ලො නාම තරණත්ථාය කලාපං කත්වා ඛද්ධො. පත්ථරිත්ථා ඛද්ධා පන පදරවාට්ඨාදයො උච්චිපොති වුච්චන්ති. උච්චාරෙත්ථාති යපෙත්ථා. කිච්චකාරීති පත්තකාරී යුත්තකාරී, පතිරූපකාරීති අත්ථො. ධම්මාපි වො පහාතඛිබ්බාති එත්ථ ධම්මාති සමථවිපස්සනා. හගවා හි සමථෙපි ඡන්දරාගං පජභාපෙසි, විපස්සනායපි. සමථෙ ඡන්දරාගං කත්ථ පජභාපෙසි? “ඉති ඛො, උදායි, නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනස්සපි පහානං වදාමි, පස්සපි නො ත්වං, උදායි, තං සංයොජනං අණුං වා පුලං වා, යස්සාහං නො පහානං වදාමි”ති (ම. නි. 2.156) එත්ථ සමථෙ ඡන්දරාගං පජභාපෙසි. “ඉමං වෙ තුම්භෙ, භික්ඛවෙ, දිට්ඨිං එවං පරිසුද්ධං එවං පරියොදානං න අල්ලියෙථ න කෙලායෙථ න ධනායෙථා”ති (ම. නි. 1.401) එත්ථ විපස්සනාය ඡන්දරාගං පජභාපෙසි. ඉධ පන උභයත්ථ පජභාපෙත්තො “ධම්මාපි වො පහාතඛිබ්බා, පගෙව අධම්මා”ති ආහ.

තත්‍රායං අධිජ්ජායො – භික්ඛවෙ, අහං එවරූපෙසු සන්තජ්ජණිතෙසු ධම්මෙසු ඡන්දරාගජ්ජහානං වදාමි, කිං පන ඉමස්මිං අසද්ධම්මෙ ගාමධම්මෙ වසලධම්මෙ දුට්ඨුල්ලෙ ඔදකන්තිකෙ, යත්ථ අයං අරිට්ඨො මොසපුරිසො නිද්දොසසඤ්ඤී පඤ්චසු කාමගුණෙසු ඡන්දරාගං නාලං අන්තරායායාති වදති.

අරිට්ඨෙත චිය න තුම්හෙති මය්හං සාසනෙ කලලං වා කචචරං වා පක්ඛිපිතඛිබන්ති එවං භගවා ඉමිනාපි ඔවාදෙන අරිට්ඨංයෙව නිග්ගණ්හාති.

241. ඉදානි යො පඤ්චස්ස ඛන්ධෙස්ස තිව්ධග්ගාභවසෙන අහං මමන්ති ගණ්හාති, සො මය්හං සාසනෙ අයං අරිට්ඨො චිය කලලං කචචරං පක්ඛිපතීති දස්සෙන්තො ජයිමානි, භික්ඛවෙතිආදිමාහ. තත්ථ දිට්ඨිට්ඨානානීති දිට්ඨිපි දිට්ඨිට්ඨානං, දිට්ඨියා ආරම්මණමපි දිට්ඨිට්ඨානං, දිට්ඨියා පච්චයොපි. රූපං එතං මමාතිආදීස්ස එතං මමාති තණ්හාග්ගාහො. එසොභමස්මීති මානග්ගාහො. එසො මෙ අත්තාති දිට්ඨිග්ගාහො. එවං රූපාරම්මණා තණ්හාමානදිට්ඨියො කථිතා හොන්ති. රූපං පන අත්තාති න චත්තඛිබං. වෙදනාදීස්සපි එසෙව නයො. දිට්ඨං රූපායතනං, සුතං සද්දායතනං, මුතං ගන්ධායතනං රසායතනං ඵොට්ඨබ්බායතනං, තඤ්ඤි පත්වා ගහෙතඛිබන්තො මුතන්ති චුත්තං. අවසෙසානි සත්තායතනානි විඤ්ඤාතං නාම. පත්තන්ති පරියෙසිත්වා වා අපරියෙසිත්වා වා පත්තං. පරියෙසිතන්ති පත්තං වා අප්පත්තං වා පරියෙසිතං. අනුච්චරිතං මනසානි චිත්තෙන අනුසඤ්චරිතං. ලොකස්මිඤ්ඤි පරියෙසිත්වා පත්තමපි අත්ථි, පරියෙසිත්වා නොපත්තමපි. අපරියෙසිත්වා පත්තමපි අත්ථි, අපරියෙසිත්වා නොපත්තමපි. තත්ථ පරියෙසිත්වා පත්තං පත්තං නාම. පරියෙසිත්වා නොපත්තං පරියෙසිතං නාම. අපරියෙසිත්වා පත්තඤ්ච, අපරියෙසිත්වා නොපත්තඤ්ච මනසානුච්චරිතං නාම.

අථ වා පරියෙසිත්වා පත්තමපි අපරියෙසිත්වා පත්තමපි පත්තට්ඨෙත පත්තං නාම. පරියෙසිත්වා නොපත්තං පරියෙසිතං නාම. අපරියෙසිත්වා නොපත්තං මනසානුච්චරිතං නාම. සඛිබං වා එතං මනසා අනුච්චරිතත්තා මනසානුච්චරිතං නාම. ඉමිනා විඤ්ඤාණාරම්මණා තණ්හාමානදිට්ඨියො කථිතා, දෙසනාවිලාසෙන හෙට්ඨා දිට්ඨාදිආරම්මණවසෙන විඤ්ඤාණං දස්සිතං. යමපි තං දිට්ඨිට්ඨානන්ති යමපි එතං සො ලොකොතිආදිනා නයෙන පචත්තං දිට්ඨිට්ඨානං.

සො ලොකො සො අත්තාති යා එසා “රූපං අත්තන්තො සමනුපස්සතී”තිආදිනා නයෙන පචත්තා දිට්ඨි ලොකො ච අත්තා වාති ගණ්හාති, තං සන්ධාය චුත්තං. සො පෙච්ච භවිස්සාමීති සො අහං පරලොකං ගන්ත්වා නිච්චො භවිස්සාමි, ධූවො සස්සන්තො අවිපරිණාමධම්මො භවිස්සාමි, සිනෙරුමභාපථවිමභාසමුද්දාදිහි සස්සතීහි සමං තථෙව යස්සාමි. තමපි එතං මමාති තමපි දස්සනං එතං මම, එසොභමස්මි, එසො මෙ අත්තාති සමනුපස්සති. ඉමිනා දිට්ඨාරම්මණා තණ්හාමානදිට්ඨියො කථිතා. විපස්සනාය පටිවිපස්සනාකාලෙ චිය පච්ඡිමදිට්ඨියා පූර්මදිට්ඨිග්ගණකාලෙ එවං හොති.

සුක්කපක්කො රූපං නෙතං මමානි රූපෙ තණ්හාමානදිට්ඨිග්ගාහා පටික්ඛිත්තා. වෙදනාදීසුපි එසෙව නයො. සමනුපස්සති ඉමස්ස පන පදස්ස තණ්හාසමනුපස්සනා මානසමනුපස්සනා දිට්ඨිසමනුපස්සනා ඤාණසමනුපස්සනානි චතස්සො සමනුපස්සනානි අත්ථො. තා කණ්හපක්කො තිස්සන්තං සමනුපස්සනානං, සුක්කපක්කො ඤාණසමනුපස්සනාය චසෙන වෙදිතබ්බා. අසති න පරිතස්සති අවිජ්ජමානෙ භයපරිතස්සනාය තණ්හාපරිතස්සනාය වා න පරිතස්සති. ඉමිනා භගවා අජ්ඣත්තක්ඛන්ධවිනාසෙ අපරිතස්සමානං බිණාසවං දස්සෙත්තො දෙසනං මත්ථකං පාපෙසි.

242. එවං චුත්තෙ අඤ්ඤතරො භික්ඛුති එවං භගවතා චුත්තෙ අඤ්ඤතරො අනුසන්ධිකුසලො භික්ඛු — “භගවතා අජ්ඣත්තක්ඛන්ධවිනාසෙ අපරිතස්සන්තං බිණාසවං දස්සෙත්වා දෙසනා නිට්ඨාපිතා, අජ්ඣත්තං අපරිතස්සන්තෙ ඛො පන සති අජ්ඣත්තං පරිතස්සකෙන බහිද්ධා පරික්ඛාරවිනාසෙ පරිතස්සකෙන අපරිතස්සකෙන වාපි භවිතබ්බං. ඉති ඉමෙහි චතුහි කාරණෙහි අයං පඤ්ඤො පුච්ඡිතබ්බො”ති වින්තෙත්වා එකංසං වීචරං කත්වා අඤ්ජලිං පග්ගස්ස භගවන්තං එතදවොච. බහිද්ධා අසතීති බහිද්ධා පරික්ඛාරවිනාසෙ. අහු චත මෙති අහොසි චත මෙ හද්දකං යානං වාහනං හිරඤ්ඤං සුවණ්ණන්ති අත්ථො. තං චත මෙ නත්ථීති තං චත ඉදානි මය්හං නත්ථී, රාජුහි වා වොරෙහි වා හටං, අග්ගිනා වා දඬුසං, උදකෙන වා චුළ්හං, පරිභොගෙන වා ජිණ්ණං. සියා චත මෙති භවෙය්ස චත මය්හං යානං වාහනං හිරඤ්ඤං සුවණ්ණං සාලි වීහි යවො ගොඬුමො. තං චතාහං න ලහාමීති තමහං අලහමානො තදනුවිජ්ජිකං කම්මං අකත්වා නිසින්තත්තා ඉදානි න ලහාමීති සොචති, අයං අගාරියසොචනා, අනගාරියස්ස පත්තවීචරාදීනං චසෙන වෙදිතබ්බා.

අපරිතස්සනාවාසෙ න එවං හොතීති යෙහි කිලෙසෙහි එවං භවෙය්ස, තෙසං පහින්තත්තා න එවං හොතී. දිට්ඨිට්ඨානාධිට්ඨානපරිසුට්ඨානාහිනිවෙසානුසයානන්ති දිට්ඨිනඤ්ච දිට්ඨිට්ඨානානඤ්ච දිට්ඨාධිට්ඨානානඤ්ච දිට්ඨිපරිසුට්ඨානානඤ්ච අහිනිවෙසානුසයානඤ්ච. සබ්බසඬ්ඛාරසමථායානි නිබ්බානත්ථාය. නිබ්බානඤ්ච ආගම්ම සබ්බසඬ්ඛාරාඉඤ්ජිතානි, සබ්බසඬ්ඛාරවලානානි සබ්බසඬ්ඛාරවිජ්ජන්දිතානි සම්මන්ති චූපසම්මන්ති, තස්මා තං, “සබ්බසඬ්ඛාරසමථො”ති චූචිවති. තදෙව ච ආගම්ම ඛන්ධුපධි කිලෙසුපධි අහිසඬ්ඛාරූපධි, පඤ්චකාමගුණූපධිති ඉමෙ උපධයො පටිනිස්සජ්ජියන්ති, තණ්හා බියති විරජ්ජති නිරුජ්ඣති, තස්මා තං, “සබ්බුපධිපටිනිස්සග්ගො

තණ්හාක්ඛයො විරාගො නිරොධො”ති වුච්චති. නිබ්බානායාති අයං පනස්ස සරුපනිද්දෙසො, ඉති සබ්බෙහෙව ඉමෙහි පදෙහි නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියත්ථාය ධම්මං දෙසෙන්නස්සාති අයමත්ථො දීපිතො. තස්සෙවං හොතීති තස්ස දිට්ඨිගතිකස්ස උච්ඡිජ්ජස්සාමි නාමස්සු, විනස්සිස්සාමි නාමස්සු, නාස්සු නාම භවිස්සාමිති එවං හොති. දිට්ඨිගතිකස්ස හි තිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා සුඤ්ඤතාපටිසංයුත්තං කත්වා දෙසියමානං ධම්මං සුණන්නස්ස තාසො උජ්ජපජ්ජති. චුත්තඤ්ඤෙනං – “තාසො හෙසො, භික්ඛවෙ, අසුතවතො සුචුජ්ජනස්ස නො චස්සං, නො ච මෙ සියා”ති (සං. නි. 3.55).

243. එත්තාවතා බහිද්ධාපරික්ඛාරවිනාසෙ තස්සනකස්ස ච නොතස්සනකස්ස ච අජ්ඣත්තක්ඛන්ධවිනාසෙ තස්සනකස්ස ච නොතස්සනකස්ස වාති ඉමෙසං වසෙන චතුක්කොට්ඨකා සුඤ්ඤතා කථිතා. ඉදානි බහිද්ධා පරික්ඛාරං පරිග්ගහං නාම කත්වා, වීසතිවත්ථුකං සක්කායදිට්ඨිං අත්තවාදුපාදානං නාම කත්වා, සක්කායදිට්ඨිපමුඛා ද්වාසට්ඨි දිට්ඨියො දිට්ඨිනිස්සයං නාම කත්වා තිකොට්ඨකං සුඤ්ඤතං දස්සෙතුං තං, භික්ඛවෙ, පරිග්ගහන්නිආදිමාහ. තත්ථ පරිග්ගහන්නි බහිද්ධා පරික්ඛාරං. පරිග්ගණ්හෙය්‍යාථාති යථා විඤ්ඤා මනුස්සො පරිග්ගණ්හෙය්‍යා. අහම්පි ඛො තං, භික්ඛවෙති, භික්ඛවෙ, තුම්හෙපි න පස්සථ, අහම්පි න පස්සාමි, ඉති එවරුපො පරිග්ගහො නත්ථීති දස්සෙති. එවං සබ්බත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

244. එවං තිකොට්ඨකං සුඤ්ඤතං දස්සෙත්වා ඉදානි අජ්ඣත්තක්ඛන්ධෙ අත්තාති බහිද්ධා පරික්ඛාරෙ අත්තනියන්ති කත්වා ද්විකොට්ඨකං දස්සෙන්නො අත්තනි වා, භික්ඛවෙ, සතීතිආදිමාහ. තත්ථ අයං සඬ්ඛෙපත්ථො, භික්ඛවෙ, අත්තනි වා සති ඉදං මෙ පරික්ඛාරජාතං අත්තනියන්ති අස්ස, අත්තනියෙව වා පරික්ඛාරෙ සති අයං මෙ අත්තා ඉමස්ස පරික්ඛාරස්ස සාමිති, එවං අහන්ති. සති මමාති, මමාති සති අහන්ති යුත්තං භවෙය්‍යා. සච්චතොති භූතතො, ථෙතතොති තථතො ථීරතො වා.

ඉදානි ඉමෙ පඤ්චක්ඛන්ධෙ අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තාති එවං තිපරිවට්ටවසෙන අග්ගණ්හන්නො අයං අරිට්ඨො විය මය්හං සාසනෙ කලලං කච්චරං පක්ඛිපතීති දස්සෙන්නො තං කිං මඤ්ඤථ, භික්ඛවෙ, රූපං නිච්චං වාතිආදිමාහ. තත්ථ අනිච්චං, භන්තෙති, භන්තෙ, යස්මා හුත්වා න හොති, තස්මා අනිච්චං. උජ්ජාදවයවත්තිතො විපරිණාමතාවකාලිකනිච්චපටික්ඛෙපට්ඨෙයන වාති චතුහි කාරණෙහි අනිච්චං. දුක්ඛං, භන්තෙති, භන්තෙ, පටිපිළනාකාරෙන දුක්ඛං, සන්තාපදුක්ඛමදුක්ඛවත්ථුකසුඛපටික්ඛෙපට්ඨෙයන වාති චතුහි කාරණෙහි දුක්ඛං.

විපරිණාමධම්මන්ති

භවසඬ්ඛකන්තිඋපගමනසභාවං

පකතිභාවච්ඡන්දනසභාවං. කල්ලං නු තං සමනුපස්සිතුං එතං මම, එසොහමස්මි, එසො මෙ අත්තාති යුත්තං නු බො තං ඉමෙසං තිණ්ණං තණ්හාමානදිට්ඨිග්ගාහානං වසෙන අහං මමාති එවං ගහෙතුං. නො හෙතං, හන්තෙති ඉමිනා තෙ භික්ඛු අවසවත්තනාකාරෙන රූපං, හන්තෙ, අනත්තාති පටිජානන්ති. සුඤ්ඤඅස්සාමිකඅනිස්සරඅත්තපටික්ඛෙපටියෙන වාති චතුභි කාරණෙහි අනත්තා.

භගවා හි කත්ථවි අනිච්චවසෙන අනත්තත්තං දස්සෙති, කත්ථවි දුක්ඛවසෙන, කත්ථවි උභයවසෙන. “චක්ඛු අත්තාති යො වදෙය්‍ය, තං න උපපජ්ජති, චක්ඛුස්ස උප්පාදොපි වයොපි පඤ්ඤායති. යස්ස බො පන උප්පාදොපි වයොපි පඤ්ඤායති, අත්තා මෙ උප්පජ්ජති ච වෙති වාති ඉච්චස්ස එවමාගතං හොති, තස්මා තං න උපපජ්ජති චක්ඛු අත්තාති යො වදෙය්‍ය, ඉති චක්ඛු අනත්තා”ති (ම. නි. 3.422) ඉමස්මිඤ්ච ජ්ජක්කසුත්තෙ අනිච්චවසෙන අනත්තතං දස්සෙති. “රූපඤ්ච හිදං, භික්ඛවෙ, අත්තා අභවිස්ස, නයිදං රූපං ආබාධාය සංවත්තෙය්‍ය, ලබ්භෙථ ච රූපෙ ‘එවං මෙ රූපං හොතු, එවං මෙ රූපං මා අහොසි’ති. යස්මා ච බො, භික්ඛවෙ, රූපං අනත්තා, තස්මා රූපං ආබාධාය සංවත්තති, න ච ලබ්භති රූපෙ ‘එවං මෙ රූපං හොතු, එවං මෙ රූපං මා අහොසි’”ති (මහාව. 20; සං. නි. 3.59) ඉමස්මිං අනත්තලක්ඛණසුත්තෙ දුක්ඛවසෙන අනත්තතං දස්සෙති. “රූපං, භික්ඛවෙ, අනිච්චං, යදනිච්චං තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා, යදනත්තා තං ‘නෙතං මම, නෙසොහමස්මි, න මෙසො අත්තා’ති එවමෙතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බ”න්ති (සං. නි. 3.76) ඉමස්මිං අරහත්තසුත්තෙ උභයවසෙන අනත්තතං දස්සෙති. කස්මා? අනිච්චං දුක්ඛඤ්ච පාකටං. අනත්තාති න පාකටං.

පරිභොගභාජනාදීසු හි භින්තෙසු අහො අනිච්චන්ති වදන්ති, අහො අනත්තාති වත්තා නාම නත්ථි. සරීරෙ ගණ්ඩපිළකාදීසු වා උට්ඨිතාසු කණ්ටකෙන වා විද්ධා අහො දුක්ඛන්ති වදන්ති, අහො අනත්තාති පන වත්තා නාම නත්ථි. කස්මා? ඉදඤ්ච අනත්තලක්ඛණං නාම අවිභූතං දුද්දසං දුප්පඤ්ඤාපනං. තෙන තං භගවා අනිච්චවසෙන වා දුක්ඛවසෙන වා උභයවසෙන වා දස්සෙති. තයිදං ඉමස්මිම්පි තෙපරිවට්ටෙ අනිච්චදුක්ඛවසෙනෙව දස්සිතං. වෙදනාදීසු එසෙව නයො.

තස්මා තිහ, භික්ඛවෙති, භික්ඛවෙ, යස්මා එතරහි අඤ්ඤදාපි රූපං අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තා, තස්මාති අත්ථො. යංකිඤ්චී රූපන්තිආදීනි විසුද්ධිමග්ගෙ ඛන්ධනිද්දෙසෙ විත්ථාරිතානෙව.

245. නිබ්බන්දනීති උක්කණ්ඨනි. එත්ථ ච නිබ්බදානි වුට්ඨානගාමීනිවිපස්සනා අධිජපෙනා. වුට්ඨානගාමීනිවිපස්සනාය හි බහුනි නාමානි. එසා හි කත්ථවි සඤ්ඤග්ගන්ති වුත්තා. කත්ථවි ධම්මට්ඨිතිඤ්ඤාණන්ති. කත්ථවි පාරිසුද්ධිපධානියඬගන්ති. කත්ථවි පටිපදාඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධිති. කත්ථවි තම්මයතාපරියාදානන්ති. කත්ථවි තිහි නාමෙහි. කත්ථවි ද්විහිති.

තත්ථ පොට්ඨපාදසුත්තෙ තාව “සඤ්ඤා ඛො, පොට්ඨපාද, පයමං උජ්ජජ්ජනි, පච්ඡා ඤාණ”න්ති (දී. නි. 1.416) එවං සඤ්ඤග්ගන්ති වුත්තා. සුසිමසුත්තෙ “පුබ්බෙ ඛො, සුසිම, ධම්මට්ඨිතිඤ්ඤාණං, පච්ඡා නිබ්බානෙ ඤාණ”න්ති (සං. නි. 2.70) එවං ධම්මට්ඨිතිඤ්ඤාණන්ති වුත්තා. දසුත්තරසුත්තෙ “පටිපදාඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධිපධානියඬග”න්ති (දී. නි. 3.359) එවං පාරිසුද්ධිපදානියඬගන්ති වුත්තා. රථවිනීතෙ “කිං නු ඛො, ආවුසො, පටිපදාඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධත්ථං භගවති බ්‍රහ්මචරියං වුස්සති”ති (ම. නි. 1.257) එවං පටිපදාඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධිති වුත්තා. සළායතනවිභඩ්ගෙ “අතම්මයතං, හික්ඛවෙ, නිස්සාය අතම්මයතං ආගම්ම යායං උපෙක්ඛා නානත්තා නානත්තසිතා, තං අහිනිවජ්ජෙත්වා යායං උපෙක්ඛා එකත්තා එකත්තසිතා, තං නිස්සාය තං ආගම්ම එවමෙතිස්සා පහානං හොති, එවමෙතිස්සා සමතික්කමො හොති”ති (දී. නි. 3.310) එවං තම්මයතාපරියාදානන්ති වුත්තා. පටිසම්භිදාමග්ගෙ “යා ච මුඤ්චිතුකම්‍යතා, යා ච පටිසඬ්ඛානුපස්සනා, යා ච සඬ්ඛාරුපෙක්ඛා, ඉමෙ ධම්මා එකත්ථා ඛාඤ්ජනමෙව නාන”න්ති (පටි. ම. 1.54) එවං තිහි නාමෙහි වුත්තා. පට්ඨානෙ “අනුලොමං ගොනුභුස්ස අනන්තරපච්චයෙන පච්චයො, අනුලොමං වොදානස්ස අනන්තරපච්චයෙන පච්චයො”ති (පට්ඨා. 1.1.417) එවං ද්විහි නාමෙහි වුත්තා. ඉමස්මිං පන අලගද්දසුත්තෙ නිබ්බන්දනීති නිබ්බදානාමෙන ආගතා.

නිබ්බදා විරජ්ජනීති එත්ථ විරාගොති මග්ගො විරාගා විමුච්චනීති එත්ථ විරාගෙන මග්ගෙන විමුච්චනීති එලං කථිතං. විමුත්තස්මිං විමුත්තමීති ඤාණං හොතීති ඉධ පච්චවෙක්ඛණා කථිතා.

එවං විමුත්තවිත්තං මහාඛිණාසවං දස්සෙත්වා ඉදානි තස්ස යථාභූතෙහි පඤ්චහි කාරණෙහි නාමං ගණ්හන්තො අයං වුච්චති, හික්ඛවෙතිආදිමාභ. අවිජ්ජාති වට්ඨමුලිකා අවිජ්ජා. අයඤ්ඤි දුරුක්ඛිපනට්ඨෙන පලිසොති වුච්චති. තෙනෙස තස්ස උක්ඛිත්තත්තා උක්ඛිත්තපලිසොති වුත්තො. තාලාවත්ථුකතාති සීසච්ඡින්නතාලො විය කතා, සමූලං වා තාලං උද්ධරිත්වා තාලස්ස වත්ථු විය කතා, යථා තස්මිං වත්ථුස්මිං පුන සො තාලො න පඤ්ඤායති, එවං පුන අපඤ්ඤත්තිභාවං නීතාති අත්ථො. පොනොඛිභවිකොති පුනඛිභවදායකො.

ජාතිසංසාරොතිආදීසු ජායනවසෙන වෙව සංසරණවසෙන ව එවං ලද්ධනාමානං පුනඛිභවබන්ධානං පච්චයො කම්මාභිසංඛාරො. සො හි පුනස්පුනං උප්පත්තිකරණවසෙන පරික්ඛිපිත්වා යිතත්තා පරික්ඛාති වුච්චති, තෙනෙස තස්සා සංකිණ්ණත්තා විකිණ්ණත්තා සංකිණ්ණපරික්ඛොති වුත්තො. තණ්හාති වට්ටමුලිකා තණ්හා. අයඤ්භි ගම්භිරානුගතට්ඨෙන එසිකාති වුච්චති. තෙනෙස තස්සා අබ්බුල්ලත්තා ලුඤ්චිත්වා ජඩ්ඛිතත්තා අබ්බුල්ලෙහසිකොති වුත්තො. ඔරම්භාගියානීති ඔරං භජනකානි කාමභවෙ උපපත්තිපච්චයාති. එතානි හි කවාටං විය නගරද්වාරං චිත්තං පිදහිත්වා යිතත්තා අග්ගලාති වුච්චන්ති. තෙනෙස තෙසං නිරාකතත්තා හින්තත්තා නිරග්ගලොති වුත්තො. අරියොති නික්කිලෙසො පරිසුද්ධො. පන්තද්ධජොති පතිතමානද්ධජො. පන්තභාරොති ඛන්ධභාරකිලෙසභාරඅභිසංඛාරභාරපඤ්චකාමගුණභාරා පන්තා ඔරොහිතා අස්සාති පන්තභාරො. අපිච ඉධ මානභාරස්සෙව ඔරොපිතත්තා පන්තභාරොති අධිජ්ජෙතො. විසංයුත්තොති චතුහි යොගෙහි සබ්බකිලෙසෙහි ව විසංයුත්තො. ඉධ පන මානසංයොගෙනෙව විසංයුත්තත්තා විසංයුත්තොති අධිජ්ජෙතො. අස්මිමානොති රූපෙ අස්මිති මානො, වෙදනාය... සඤ්ඤාය... සංඛාරෙසු... විඤ්ඤාණෙ අස්මිති මානො.

එත්තාවතා භගවතා මග්ගෙන කිලෙසෙ ඛෙපෙත්වා නිරොධසයනවරගතස්ස නිබ්බානාරම්මණං ඵලසමාපත්තිං අජ්ජෙත්වා විහරතො ඛිණ්ණාසවස්ස කාලො දස්සිතො. යථා හි ද්වෙ නගරානි එකං වොරනගරං, එකං ඛෙමනගරං. අථ එකස්ස මහායොධස්ස එවං භවෙය්‍ය - “යාවිමං වොරනගරං තිට්ඨති, තාව ඛෙමනගරං භයතො න මුච්චති, වොරනගරං අනගරං කරිස්සාමි”ති සන්තාහං කත්වා ඛග්ගං ගහෙත්වා වොරනගරං උපසංඝිකම්ත්වා නගරද්වාරෙ උස්සාපිතෙ එසිකත්ථම්මෙ ඛග්ගෙන ඡින්දිත්වා සද්වාරඛාහකං කවාටං ඡින්දිත්වා පලිසං උක්ඛිපිත්වා පාකාරං හින්දන්තො පරික්ඛං සංකිරිත්වා නගරසොභනත්ථාය උස්සිතෙ ධජෙ පාතෙත්වා නගරං අග්ගිනා ක්කාපෙත්වා ඛෙමනගරං පවිසිත්වා පාසාදං අභිරුජ්භ ඤාතිගණපරිවුතො සුරසභොජනං භුඤ්ජෙය්‍ය, එවං වොරනගරං විය සක්කායො, ඛෙමනගරං විය නිබ්බානං, මහායොධො විය යොගාවචරො. තස්සෙවං හොති, “යාව සක්කායවට්ටං චත්තති, තාව ද්වත්තිංසකම්මකාරණඅට්ඨනවුතිරොගපඤ්චවීසතිමහාභයෙහි පරිමුච්චනං නත්ථි”ති. සො මහායොධො විය සන්තාහං සීලසන්තාහං කත්වා, පඤ්ඤාඛග්ගං ගහෙත්වා ඛග්ගෙන එසිකත්ථම්මෙ විය අරහත්තමග්ගෙන තණ්හෙසිකං ලුඤ්චිත්වා, සො යොධො සද්වාරඛාහකං නගරකවාටං විය පඤ්චොරම්භාගියසංයොජනග්ගලං උග්ගාටෙත්වා, සො යොධො පලිසං විය, අවිජ්ජාපලිසං උක්ඛිපිත්වා, සො යොධො පාකාරං හින්දන්තො පරික්ඛං විය

කම්මානිසංඛාරං භින්නන්තො ජාතිසංසාරපරික්ඛං සංකිරිත්වා, සො යොධො නගරසොහනත්ථාය උස්සාපිතෙ ධජෙ විය මානද්ධජෙ පාතෙත්වා සක්කායනගරං ඤාපෙත්වා, සො යොධො බ්බෙතගරෙ උපරිපාසාදෙ සුරසභොජනං විය කිලෙසනිබ්බානං නගරං පවිසිත්වා අමතනිරොධාරම්මණං ඵලසමාපත්තිසුඛං අනුභවමානො කාලං විතීනාමෙති.

246. ඉදානි එවං විමුත්තචිත්තස්ස ඛිණ්ණාසවස්ස පරෙහි අනධිගමනීයවිඤ්ඤාණතං දස්සෙන්නො එවං විමුත්තචිත්තං බොතිආදිමාහ. තත්ථ අත්ථෙසන්නි අත්ථෙසන්නා ගවෙසන්නා. ඉදං නිස්සිතන්නි ඉදං නාම නිස්සිතං. තථාගතස්සාති එත්ථ සත්තොපි තථාගතොති අධිජ්ජෙතො, උත්තමපුග්ගලො ඛිණ්ණාසවොපි. අනනුවිජ්ජොති අසංවිජ්ජමානො වා අවින්දෙය්‍යො වා. තථාගතොති හි සත්තෙ ගහිතෙ අසංවිජ්ජමානොති අත්ථො වට්ටති, ඛිණ්ණාසවෙ ගහිතෙ අවින්දෙය්‍යොති අත්ථො වට්ටති.

තත්ථ පුරිමනයෙ අයමධිජ්ජායො – හික්ඛවෙ, අහං දිට්ඨෙව ධම්මෙ ධරමානකංයෙව ඛිණ්ණාසවං තථාගතො සත්තො පුග්ගලොති න පඤ්ඤපෙම්. අජ්ජපිසන්ධිකං පන පරිනිබ්බුතං ඛිණ්ණාසවං සත්තොති වා පුග්ගලොති වා කිං පඤ්ඤපෙස්සාමි? අනනුවිජ්ජො තථාගතො. න හි පරමත්ථතො සත්තො නාම කොචි අත්ථි, තස්ස අවිජ්ජමානස්ස ඉදං නිස්සිතං විඤ්ඤාණන්නි අත්ථෙසන්නාපි කිං අධිගවිජ්ජෙන්නි? කථං පටිලභිස්සන්නිති අත්ථො. දුතියනයෙ අයමධිජ්ජායො – හික්ඛවෙ, අහං දිට්ඨෙව ධම්මෙ ධරමානකංයෙව ඛිණ්ණාසවං විඤ්ඤාණවසෙන ඉන්ද්‍රාදීහි අවින්දියං වදාමි. න හි සඉන්ද්‍රා දෙවා සමුග්ගකා සපජාපතිකා අත්ථෙසන්නාපි ඛිණ්ණාසවස්ස විපස්සනාවිත්තං වා මග්ගවිත්තං වා ඵලවිත්තං වා, ඉදං නාම ආරම්මණං නිස්සාය වත්තතීති ජාතිතුං සක්කොන්නි. තෙ අජ්ජපිසන්ධිකස්ස පරිනිබ්බුතස්ස කිං ජාතිස්සන්නිති?

අසතාති අසන්නෙන. තුවජාති තුවජකෙන. මුසාති මුසාවාදෙන. අභූතෙනාති යං නත්ථි, තෙන. අබ්භාවික්ඛන්නීති අභිආවික්ඛන්නි, අභිභවිත්වා වදන්නි. වෙනයිකොති විනයති විනාසෙතීති විනයො, සො එව වෙනයිකො, සත්තවිනාසකොති අධිජ්ජායො. යථා වාහං න, හික්ඛවෙති, හික්ඛවෙ, යෙන වාකාරොන අහං න සත්තවිනාසකො. යථා වාහං න වදාමීති යෙන වා කාරණෙන අහං සත්තවිනාසං න පඤ්ඤපෙම්. ඉදං චුත්තං හොති – යථාහං න සත්තවිනාසකො, යථා ව න සත්තවිනාසං පඤ්ඤපෙම්, තථා මං තෙ හොන්නො සමණද්‍රාග්මණා “වෙනයිකො සමණො ගොතමො”ති වදන්නා සත්තවිනාසකො සමණො ගොතමොති ව, “සතො සත්තස්ස උච්ඡෙදං විනාසං

විභවං පඤ්ඤපෙතී’’ති වදන්තා සත්තවිනාසං පඤ්ඤපෙතීති ව අසතා තුච්ඡා මුසා අභූතෙන අබ්භාවික්ඛන්තීති.

පුබ්බෙ වාති පුබ්බෙ මහාබොධිමණ්ඩමහියෙව ව. එතරහි වාති එතරහි ධම්මදෙසනායඤ්ච. දුක්ඛඤ්චෙව පඤ්ඤපෙතී, දුක්ඛස්ස ව නිරොධන්ති ධම්මවක්කං. අප්පවත්තෙන්වා බොධිමණ්ඩෙ විහරන්තොපි ධම්මවක්කප්පවත්තනතො පට්ඨාය ධම්මං දෙසෙන්තොපි චතුසච්චමෙව පඤ්ඤපෙතීති අත්ථො. එත්ථ හි දුක්ඛග්ගහණෙන තස්ස මූලභූතො සමුදයො, නිරොධග්ගහණෙන තංසම්පාපකො මග්ගො ගහිතොව හොතීති වෙදිතබ්බො. තත්ථ චෙති තස්මිං චතුසච්චප්පකාසනෙ. පරෙති සච්චානි ආජානිතුං පටිච්ඡේක්ඛිතුං අසමත්ථපුග්ගලා. අක්කොසන්තීති දසහි අක්කොසවත්ථුහි අක්කොසන්ති. පරිභාසන්තීති වාචාය පරිභාසන්ති. රොසෙන්ති විහෙසෙන්ති රොසෙස්සාම විහෙසෙස්සාමාති අධිප්පායෙන සට්ඨෙන්ති දුක්ඛාපෙන්ති. තත්ථාති තෙසු අක්කොසාදීසු, තෙසු වා පරපුග්ගලෙසු. ආසාතොති කොපො. අප්පච්චයොති දොමනස්සං. අනභිරද්ධීති අතුට්ඨි.

තත්ථ චෙති චතුසච්චප්පකාසනෙයෙව. පරෙති චතුසච්චප්පකාසනං ආජානිතුං පටිච්ඡේක්ඛිතුං සමත්ථපුග්ගලා. ආනන්දොති ආනන්දපීති. උප්පිලාවිතත්තන්ති උප්පිලාපනපීති. තත්ථ චෙති චතුසච්චප්පකාසනමහියෙව. තත්ථාති සක්කාරාදීසු. යං බො ඉදං පුබ්බෙ පරිඤ්ඤාතන්ති ඉදං ඛන්ධපඤ්චකං පුබ්බෙ බොධිමණ්ඩෙ තීහි පරිඤ්ඤාහි පරිඤ්ඤාතං. තත්ථමෙති තස්මිං ඛන්ධපඤ්චකෙ ඉමෙ. කිං චුත්තං හොති? තත්ථාපි තථාගතස්ස ඉමෙ සක්කාරා මයි කරියන්තීති වා අහං එතෙ අනුභවාමීති වා න හොති. පුබ්බෙ පරිඤ්ඤාතක්ඛන්ධපඤ්චකංයෙව එතෙ සක්කාරෙ අනුභොතීති එත්තකමෙව හොතීති. තස්මාති යස්මා සච්චානි පටිච්ඡේක්ඛිතුං අසමත්ථා තථාගතමිපි අක්කොසන්ති, තස්මා. සෙසං චුත්තනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

247. තස්මා තිහ, භික්ඛවෙ, යං න තුම්භාකන්ති යස්මා අත්තනියෙපි ඡන්දරාගප්පහානං දීඝරත්තං භිතාය සුඛාය සංවත්තති, තස්මා යං න තුම්භාකං, තං පජ්ඣතාති අත්ථො. යථාපච්චයං වා කරෙය්‍යාති යථා යථා ඉච්ඡෙය්‍ය තථා තථා කරෙය්‍ය. න හි නො එතං, හන්තෙ, අත්තා වාති, හන්තෙ, එතං තිණකට්ඨසාබාපලාසං අම්භාකං නෙව අත්තා න අම්භාකං රූපං න විඤ්ඤාණන්ති වදන්ති. අත්තනියං වාති අම්භාකං විවරාදිපරික්ඛාරොපි න හොතීති අත්ථො. එවමෙව බො, භික්ඛවෙ, යං න තුම්භාකං තං පජ්ඣතාති හගවා, ඛන්ධපඤ්චකංයෙව න තුම්භාකන්ති දස්සෙත්වා පජ්ඣාපෙති, තඤ්ච බො න උප්පාටෙන්වා, ලුඤ්චිත්වා වා. ඡන්දරාගවිනෙයෙන පනෙතං පජ්ඣාපෙති.

248. එවං ස්වාක්ඛාතොති එත්ථ තිපරිවට්ටතො පට්ඨාය යාව ඉමං ධානං ආහරිතුම්පි වට්ටති, පටිලොමෙන පෙමමත්තකෙන සග්ගපරායණතො පට්ඨාය යාව ඉමං ධානං ආහරිතුම්පි වට්ටති. ස්වාක්ඛාතොති සුකථිතො. සුකථිතත්තා එව උත්තානො විවටො පකාසිතො. ඡින්නපිලොතිකොති පිලොතිකා වුව්වති ඡින්නං භින්නං තත්ථ තත්ථ සිබ්බිතං ගණ්ඨිකතං ජිණ්ණං වත්ථං, තං යස්ස නත්ථි, අට්ඨහත්ථං වා නවහත්ථං වා අහතසාටකං නිවත්ථො, සො ඡින්නපිලොතිකො නාම. අයම්පි ධම්මො තාදිසො, න හෙත්ථ කොහඤ්ඤාදිවසෙන ඡින්නභින්නසිබ්බිතගණ්ඨිකතභාවො අත්ථි. අපිච කචචරො පිලොතිකොති වුව්වති. ඉමස්මිඤ්ච සාසනෙ සමණකචචරං නාම පතිට්ඨාතුං න ලහති. තෙනෙවාහ –

“කාරණ්ඨවං නිද්ධමථ, කසම්බුඤ්චාපකස්සථ;

තතො පලාපෙ වාහෙථ, අස්සමණෙ සමණමානිනෙ.

නිද්ධමිත්ථාන පාපිච්ඡෙ, පාපආචාරගොචරෙ;

සුද්ධා සුද්ධෙහි සංවාසං, කප්පයචිහො පතිස්සතා;

තතො සමග්ගා නිපකා, දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සථා”ති. (සු. නි. 283-285);

ඉති සමණකචචරස්ස ඡින්නත්තාපි අයං ධම්මො ඡින්නපිලොතිකො නාම භොති. වට්ටං තෙසං නත්ථි පඤ්ඤාපනායාති තෙසං වට්ටං අපඤ්ඤත්තිභාවං ගතං නිප්පඤ්ඤත්තිකං ජාතං. එවරූපො මහාඛිණාසවො එවං ස්වාක්ඛාතෙ සාසනයෙව උප්පජ්ජති. යථා ච ඛිණාසවො, එවං අනාගාමිආදයොපි.

තත්ථ ධම්මානුසාරිතො සද්ධානුසාරිතොති ඉමෙ ද්වෙ සොතාපත්තිමග්ගට්ඨා භොත්ති. යථාහ – “කතමො ච පුග්ගලො ධම්මානුසාරී? යස්ස පුග්ගලස්ස සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නස්ස පඤ්ඤන්ද්‍රියං අධිමත්තං භොති, පඤ්ඤාචාහිං පඤ්ඤාපුබ්බඤ්චගමං අරියමග්ගං භාවෙති. අයං වුව්වති පුග්ගලො ධම්මානුසාරී. සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නො පුග්ගලො ධම්මානුසාරී, එලෙ යිතො දිට්ඨිප්පත්තො. කතමො ච පුග්ගලො සද්ධානුසාරී? යස්ස පුග්ගලස්ස සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නස්ස සද්ධින්ද්‍රියං අධිමත්තං භොති, සද්ධාචාහිං සද්ධාපුබ්බඤ්චගමං අරියමග්ගං භාවෙති. අයං වුව්වති පුග්ගලො සද්ධානුසාරී. සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නො පුග්ගලො සද්ධානුසාරී, එලෙ යිතො සද්ධාවිමුත්තො”ති (පු. ප. 30). යෙසං මයි සද්ධාමත්තං පෙමමත්තන්ති ඉමිනා යෙසං අඤ්ඤො අරියධම්මො නත්ථි, තථාගතෙ පන සද්ධාමත්තං පෙමමත්තමෙව භොති. තෙ විපස්සකපුග්ගලා අධිප්පෙතා. විපස්සකභික්ඛූනඤ්චි එවං විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා නිසින්නානං

දසබලෙ එකා සද්ධා එකං පෙමං උප්පජ්ජති. තාය සද්ධාය තෙන පෙමෙන භත්ථෙ ගභෙත්වා සග්ගෙ යපිතා විය භොන්ති, නියතගතිකා කිර එතෙ. පොරාණකත්ථෙරා පන එවරුපං භික්ඛුං චූළසොතාපන්නොති වදන්ති. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

පපඤ්චස්සදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

අලගද්දපමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. වම්මිකසුත්තවණ්ණනා

249. එවං මෙ සුතන්ති වම්මිකසුත්තං. තත්ථ ආයස්මාති පියවචනමෙතං. කුමාරකස්සපොති තස්ස නාමං. කුමාරකාලෙ පබ්බජිතත්තා පන භගවතා, “කස්සපං පක්කොසථ, ඉදං ඵලං වා බාදනීයං වා කස්සපස්ස දෙවා”ති වුත්තෙ, කතරස්ස කස්සපස්සාති කුමාරකස්සපස්සාති එවං ගහිතනාමත්තා තතො පට්ඨාය වුඩ්ඨකාලෙපි “කුමාරකස්සපො” ත්වෙව වුච්චති. අපිච රඤ්ඤා පොසාවනිකපුත්තත්තාපි තං “කුමාරකස්සපො”ති සඤ්ජානිංසු. අයං පනස්ස පුබ්බයොගතො පට්ඨාය ආවිභාවකථා –

ථෙරො කිර පදුමුත්තරස්ස භගවතො කාලෙ සෙට්ඨිපුත්තො අහොසි. අථෙකදිවසං භගවත්තං චිත්‍රකථීං එකං අත්තනො සාවකං යානන්තරෙ යපෙත්තං දිස්වා භගවතො සත්තාහං දානං දත්වා, “අහම්පි භගවා අනාගතෙ එකස්ස බුද්ධස්ස අයං ථෙරො විය චිත්‍රකථී සාවකො භවෙය්‍ය”න්ති පත්ථනං කත්වා පුඤ්ඤාති කරොන්තො කස්සපස්ස භගවතො සාසනෙ පබ්බජිත්වා විසෙසං නිබ්බත්තෙතුං නාසක්ඛි.

තදා කිර පරිනිබ්බතස්ස භගවතො සාසනෙ ඔසක්කන්තෙ පඤ්ච භික්ඛු නිස්සෙණං බන්ධිත්වා පබ්බතං අභිරුය්‍හ සමණධම්මං අකංසු. සඬ්ඝත්ථෙරො තතියදිවසෙ අරහත්තං පත්තො. අනුථෙරො චතුත්ථදිවසෙ අනාගාමී අහොසි. ඉතරෙ තයො විසෙසං නිබ්බත්තෙතුං අසක්කොන්තා දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිංසු. තෙසං එකං බුද්ධත්තරං දෙවෙස්ස ව මනුස්සෙස්ස ව සම්පත්තිං අනුභොන්තානං එකො තක්කසිලායං රාජකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා පුක්කුසාති නාම රාජා හුත්වා භගවත්තං උද්දිස්ස පබ්බජිත්වා රාජගහං ගච්ඡන්තො කුම්භකාරසාලායං භගවතො ධම්මදෙසනං සුත්වා අනාගාමීඵලං පත්තො. එකො එකස්මිං සමුද්දපට්ඨතො කුලසරෙ නිබ්බත්තිත්වා නාවං ආරුය්‍හ භින්නනාවො දාරුචීරාති නිවාසෙත්වා ලාභසම්පත්තිං පත්තො, “අහං අරහා”ති චිත්තං උප්පාදෙත්වා, “න ත්වං අරහා, ගච්ඡ සත්ථාරං පඤ්ඤං පුච්ඡා”ති අත්ථකාමාය දෙවතාය වොදිතො තථා කත්වා අරහත්තඵලං පත්තො.

එකො රාජගහෙ එකිස්සා කුලදාරිකාය කුච්ඡ්මිහි උජ්ජන්තො. සා ච පයමං මාතෘපිතරො යාවිත්වා පබ්බජ්ජං අලහමානා කුලසරං ගතා ගබ්භසණ්ඨිතම්පි අජානන්ති සාමිකං ආරාධෙත්වා තෙන අනුඤ්ඤාතා භික්ඛුනීසු පබ්බජ්ජා. තස්සා ගබ්හිනිනිමිත්තං දිස්වා භික්ඛුනියො දෙවදත්තං පුච්ඡංසු, සො “අස්සමණි”ති ආහ. දසබලං පුච්ඡංසු, සත්ථා උපාලිත්ථෙරං පටිච්ඡාපෙසි. ථෙරො සාවත්ථීනගරවාසීනි කුලානි විසාබඤ්ච උපාසිකං පක්කොසාපෙත්වා සොධෙත්තො, — “පුරෙ ලද්ධො ගබ්භො, පබ්බජ්ජා අරොගා”ති ආහ. සත්ථා “සුවිනිච්ඡිතං අධිකරණ”න්ති ථෙරස්ස සාධුකාරං අදාසි. සා භික්ඛුනී සුවණ්ණබ්බසදිසං පුත්තං විජායි, තං ගහෙත්වා රාජා පසෙනදි කොසලො පොසාපෙසි. “කස්සපො”ති වස්ස නාමං කත්වා අපරභාගෙ අලඬිකරිත්වා සත්ථු සන්තිකං නෙත්වා පබ්බාපෙසි. ඉති රඤ්ඤො පොසාවනිකපුත්තත්තාපි තං “කුමාරකස්සපො”ති සඤ්ජානිංසුති.

අත්ඨවනෙති එවංනාමකෙ වනෙ. තං කිර වනං ද්විත්තං බුද්ධානං කාලෙ අවිජ්ඣිතනාමං අත්ඨවනංත්ථෙව පඤ්ඤායති. තත්ත්වං පඤ්ඤත්තිවිභාවනා — අප්පායුකබුද්ධානඤ්ඤි සරීරධාතු න එකග්ග්භනා හොති. අධිට්ඨානානුභාවෙන විජ්ජකිරියති. තෙනෙව අම්භාකම්පි භගවා, — “අහං න චිරට්ඨිතිකො, අප්පකෙහි සත්තෙහි අහං දිට්ඨො, යෙහි න දිට්ඨො, තෙව බහුතරා, තෙ මෙ ධාතුයො ආදාය තත්ථ තත්ථ පුජෙන්නා සග්ගපරායණා භවිස්සන්ති”ති පරිනිබ්බානකාලෙ, “අත්තනො සරීරං විජ්ජකිරියතු”ති අධිට්ඨාසි. දීඝායුකබුද්ධානං පන සුවණ්ණක්ඛන්ධො විය එකග්ග්භනං ධාතුසරීරං තිට්ඨති.

කස්සපස්සාපි භගවතො තථෙව අට්ඨාසි. තතො මහාජනා සන්තිපතිත්වා, “ධාතුයො එකග්ග්භනා න සක්කා වියොජෙතුං, කිං කරිස්සාමා”ති සම්මන්ත්තයිත්වා එකග්ග්භනමෙව චෙතියං කරිස්සාම, කිත්තකං පන හොතු තත්ති ආහංසු. එකෙ සත්තයොජනියන්ති ආහංසු. එතං අතිමහන්නං, අනාගතෙ ජග්ගිතුං න සක්කා, ඡයොජනං හොතු, පඤ්චයොජනං... වතුයොජනං... තියොජනං... ද්වියොජනං... එකයොජනං හොතුති සන්තිට්ඨානං කත්වා ඉට්ඨකා කිදිසා හොත්තුති බාහිරන්තෙ ඉට්ඨකා රත්තසුවණ්ණමයා එකග්ග්භනා සතසහස්සග්ග්භනිකා හොත්තු, අබ්භන්තරිමන්තෙ පඤ්ඤාසසහස්සග්ග්භනිකා. හරිතාලමනොසිලාහි මත්තිකාකිච්චං කයිරතු, තෙලෙන උදකකිච්චන්ති නිට්ඨං ගන්ත්වා වත්තාරි මුබානි වතුධා විහජංසු. රාජා එකං මුඛං ගණ්හි, රාජපුත්තො පට්ඨන්දරකුමාරො එකං, අමච්චානං ඡෙට්ඨකො හුත්වා සෙනාපති එකං, ජනපදානං ඡෙට්ඨකො හුත්වා සෙට්ඨි එකං.

තත්ථ ධනසම්පන්නතාය රාජාපි සුවණ්ණං නිහරාපෙත්වා අත්තනා ගහිතමුඛෙ කම්මං ආරහි, උපරාජාපි, සෙනාපතිපි. සෙට්ඨිනා ගහිතමුඛෙ පන කම්මං

ඔලියති. තතො යසොරතො නාම එකො උපාසකො තෙපිටකො භාණකො අනාගාමී අරියසාවකො, සො කම්මං ඔලියතීති ඤාත්වා පඤ්ච සකට්ඨනානි යොජාපෙත්වා ජනපදං ගන්ත්වා “කස්සපසම්මාසම්බුද්ධො විසතිවස්සසහස්සානි යත්වා පරිනිබ්බුතො. තස්ස යොජනිකං රතනවෙනියං කයිරති, යො යං දාතුං උස්සහති සුවණ්ණං වා හිරඤ්ඤං වා සත්තරතනං වා හරිතාලං වා මනොසිලං වා, සො තං දෙතු”ති සමාදායෙසී. මනුස්සා අත්තනො අත්තනො ථාමෙන හිරඤ්ඤසුවණ්ණාදීනි අදංසු. අසක්කොන්තා තෙලතණ්ඩුලාදීනි දෙන්තියෙව. උපාසකො තෙලතණ්ඩුලාදීනි කම්මකාරානං හත්තවෙනනත්ථං පහිණාති, අවසෙසෙහි සුවණ්ණං වෙනාපෙත්වා පහිණාති, එවං සකලජම්බුදීපං අවරි.

වෙනියෙ කම්මං නිට්ඨිතන්ති වෙනියට්ඨානතො පණ්ණං පහිණංසු – “නිට්ඨිතං කම්මං ආවරියො ආගන්ත්වා වෙනියං වන්දතු”ති. සොපි පණ්ණං පහිණං – “මයා සකලජම්බුදීපො සමාදායිතො, යං අත්ථි, තං ගහෙත්වා කම්මං නිට්ඨාපෙත්තු”ති. ද්වෙපි පණ්ණානි අත්තරාමග්ගෙ සමාගමිංසු. ආවරියස්ස පණ්ණතො පන වෙනියට්ඨානතො පණ්ණං පට්ඨමරං ආවරියස්ස හත්ථං අගමාසී. සො පණ්ණං වාවෙන්වා වෙනියං වන්දිස්සාමිති එකකොව නික්ඛමි. අත්තරාමග්ගෙ අට්ඨියං පඤ්ච වොරසනානි උට්ඨහිංසු. තත්තෙකච්චෙ තං දිස්වා ඉමිනා සකලජම්බුදීපතො හිරඤ්ඤසුවණ්ණං සම්පිණ්ඩිතං, නිධිකුම්භී නො පට්ටමානා ආගතානි අවසෙසානං ආරොවෙන්වා තං අග්ගහෙසුං. කස්මා තාතා, මං ගණ්හථාති? තයා සකලජම්බුදීපතො සබ්බං හිරඤ්ඤසුවණ්ණං සම්පිණ්ඩිතං, අම්භාකම්පි ථොකං ථොකං දෙහිති. කිං තුම්භෙ න ජානාථ, කස්සපො හගවා පරිනිබ්බුතො, තස්ස යොජනිකං රතනවෙනියං කයිරති, තදත්ථාය මයා සමාදායිතං, නො අත්තනො අත්ථාය. තං තං ලද්ධලද්ධට්ඨානතො තත්ථෙව පෙසිතං, මය්හං පන නිවත්ථසාට්ඨකමත්තං යපෙත්වා අඤ්ඤං විත්තං කාකණිකම්පි නත්ථිති.

එකෙ, “එවමෙනං විස්සපෙථ ආවරිය”න්ති ආහංසු. එකෙ, “අයං රාජපුජිතො අම්චිවපුජිතො, අම්භෙසු කඤ්චිදෙව නගරවිජියං දිස්වා රාජරාජමහාමත්තාදීනං ආරොවෙන්වා අනායවාසනං පාපුණාපෙය්‍යා”ති ආහංසු. උපාසකො, “තාතා, නාහං එවං කරිස්සාමි”ති ආහ. තඤ්ච ඛො තෙසු කාරුඤ්ඤෙන, න අත්තනො ජීවිතනිකන්තියා. අථ තෙසු ගහෙතබ්බො විස්සජ්ජෙතබ්බොති විවදන්තෙසු ගහෙතබ්බොති ලද්ධිකා එව බහුතරා හුත්වා ජීවිතා වොරොපයිංසු.

තෙසං බලවගුණෙ අරියසාවකෙ අපරාධෙන නිබ්බුතදීපසිඛා විය අක්ඛීනි අත්තරධායිංසු. තෙ, “කහං හො චක්ඛු, කහං හො චක්ඛු”ති විජ්ජලපන්තා එකච්චෙ ඤාතකෙහි ගෙහං නීතා. එකච්චෙ නොඤාතකා අනාථාති තත්ථෙව

අට්ඨියං රුක්ඛමූලෙ පණ්ණසාලායං වසිංසු. අට්ඨිං ආගතමනුස්සා කාරුඤ්ඤෙන තෙසං තණ්ඩුලං වා පුට්ඨත්තං වා පරිබ්බයං වා දෙන්ති. දාරුපණ්ණාදීනං අත්ථාය ගන්ත්වා ආගතා මනුස්සා කුභිං ගතත්ථාති වුත්තෙ අන්ධවනං ගතමහාති වදන්ති. එවං ද්විත්තමිපි බුද්ධානං කාලෙ තං වනං අන්ධවනංත්වෙව පඤ්ඤායති. කස්සපබුද්ධකාලෙ පනෙනං ඡඩ්ඞිතජනපදෙ අට්ඨි අහොසි. අම්භාකං භගවතො කාලෙ සාවත්ථියා අවිදුරෙ ජෙනවනස්ස පිට්ඨිභාගෙ පවිච්ඡෙකකාමානං කුලපුත්තානං වසනට්ඨානං පධානසරං අහොසි, තත්ථ ආයස්මා කුමාරකස්සපො තෙන සමයෙන සෙබ්බපිපදං පුරයමානො විහරති. තෙන වුත්තං “අන්ධවනෙ විහරති”ති.

අඤ්ඤතරා දෙවතාති නාමගොත්තවසෙන අපාකටා එකා දෙවතාති අත්ථො. “අභිජානාති නො, භන්තෙ, භගවා අහුඤ්ඤාතඤ්ඤතරස්ස මහෙසක්ඛස්ස සංඛිත්තෙන තණ්භාසඞ්ඛයවිමුත්තිං භාසිතා”ති (ම. නි. 1.365) එත්ථ පන අභිඤ්ඤාතො සක්කොපි දෙවරාජා අඤ්ඤතරොති වුත්තො. දෙවතාති ච ඉදං දෙවනාමිපි දෙවධිතානාමිපි සාධාරණුවචනං. ඉමස්මිං පනත්ථෙ දෙවො අධිජපෙතො. අභික්කන්තාය රත්තියාති එත්ථ අභික්කන්තසද්දො ඛයසුන්දරාභිරූපඅභිහනුමොදනාදීසු දිස්සති. තත්ථ – “අභික්කන්තා, භන්තෙ, රත්ති, නික්ඛන්තො පඨමො යාමො, විරනිසින්තො භික්ඛුසඞ්ඝො, උද්දිසතු, භන්තෙ, භගවා භික්ඛුනං පාතිමොක්ඛ”න්ති එවමාදීසු (අ. නි. 8.20) ඛයෙ දිස්සති. “අයං ඉමෙසං චතුත්තං පුග්ගලානං අභික්කන්තතරො ච පණීතතරො වා”ති (අ. නි. 4.100) එවමාදීසු සුන්දරෙ.

“කො මෙ වන්දති පාදානි, ඉද්ධියා යසසා ජලං;

අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, සබ්බා ඔභාසයං දිසා”ති. (වි. ව. 857) –

එවමාදීසු අභිරූපෙ. “අභික්කන්තං, භො ගොතමා”ති එවමාදීසු (පාරා. 15) අභිහනුමොදනෙ. ඉධ පන ඛයෙ. තෙන අභික්කන්තාය රත්තියාති පරික්ඛිණාය රත්තියාති වුත්තං භොති. තත්ථායං දෙවපුත්තො මජ්ඣිමයාමසමනන්තරෙ ආගතොති වෙදිතබ්බො. අභික්කන්තවණ්ණාති ඉධ අභික්කන්තසද්දො අභිරූපෙ. වණ්ණසද්දො පන ඡවි-ථුති-කුලවග්ගකාරණ-සණ්ඨානපමාණරූපායතනාදීසු දිස්සති. තත්ථ, “සුවණ්ණවණ්ණොසි භගවා”ති එවමාදීසු ඡවියා. “කදා සඤ්ඤුල්භා පන තෙ ගහපති සමණස්ස ගොතමස්ස වණ්ණා”ති (ම. නි. 2.77) එවමාදීසු ථුතියං. “චත්තාරොමෙ, භො ගොතම, වණ්ණා”ති එවමාදීසු (දී. නි. 3.115) කුලවග්ගෙ. “අථ කෙන නු වණ්ණෙන, ගන්ධපෙතොති වුව්චති”ති එවමාදීසු (සං. නි. 1.234) කාරණෙ. “මහන්තං භත්ථිරාජවණ්ණං අභිනිමිතිත්වා”ති එවමාදීසු (සං. නි. 1.138) සණ්ඨානෙ.

“තයො පත්තස්ස චණ්ණා”ති එවමාදීසු (පාරා. 602) පමාණෙ. “චණ්ණො ගන්ධො රසො ඔජා”ති එවමාදීසු රූපායතනෙ. සො ඉධ ඡවියං දට්ඨබ්බො. තෙන අභික්කන්තචණ්ණාති අභිරූපඡවිඉට්ඨචණ්ණා, මනාපචණ්ණාති චූත්තං හොති. දෙවතා හි මනුස්සලොකං ආගච්ඡමානා පකතිචණ්ණං පකතිඉද්ධිං පඡභිත්වා ඔළාරිකං අත්තභාවං කත්වා අතිරෙකචණ්ණං අතිරෙකඉද්ධිං මාපෙත්වා නට්ඨමජ්ජාදීනි ගච්ඡන්තා මනුස්සා විය අභිසංඛිතෙන කායෙන ආගච්ඡන්ති. අයම්පි දෙවපුත්තො තථෙව ආගතො. තෙන චූත්තං “අභික්කන්තචණ්ණා”ති.

කෙවලකප්පන්ති එත්ථ කෙවලසද්දො අනවසෙස-යෙභුය්‍ය-අඛ්‍යාමිස්සානතිරෙකදළ්භත්ථ-විසංයොගාදිඅනෙකත්ථො. තථා හිස්ස, “කෙවලපරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මවරිය”න්ති (පාරා. 1) එවමාදීසු අනවසෙසත්තමත්ථො. “කෙවලකප්පා ච අභිගමගධා පහුතං බාදනීයං භොජනීයං ආදාය උපසංඝිකමිස්සන්ති”ති එවමාදීසු යෙභුය්‍යතා. “කෙවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයො හොති”ති (විහ. 225) එවමාදීසු අඛ්‍යාමිස්සතා. “කෙවලං සද්ධාමත්තකං නූන අයමායස්මා”ති (මහාව. 244) එවමාදීසු අනතිරෙකතා. “ආයස්මතො අනුරුද්ධස්ස බාහියො නාම සද්ධිවිහාරිකො කෙවලකප්පං සංඝිකභෙදාය යිතො”ති (අ. නි. 4.243) එවමාදීසු දළ්භත්ථතා. “කෙවලී චූෂිතවා උත්තමපුරිසොති චූච්චති”ති (සං. නි. 3.57) එවමාදීසු විසංයොගො. ඉධ පනස්ස අනවසෙසත්තමත්ථොති අධිජපෙතො.

කප්පසද්දො පනායං අභිසද්දහන-වොහාර-කාල-පඤ්ඤත්ති- ඡෙදන-විකප්ප-ලෙස-සමන්තභාවාදි-අනෙකත්ථො. තථා හිස්ස, “ඔකප්පනීයමෙතං භොතො ගොතමස්ස, යථා තං අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්සා”ති (ම. නි. 1.387) එවමාදීසු අභිසද්දහනමත්ථො. “අනුජානාමි, හික්ඛවෙ, පඤ්චහි සමණකප්පෙහි ඵලං පරිභුඤ්ජිතු”න්ති (චූළව. 250) එවමාදීසු වොහාරො. “යෙන සුදං නිච්චකප්පං විහරාමී”ති එවමාදීසු (ම. නි. 1.387) කාලො. “ඉච්චායස්මා කප්පො”ති (සං. නි. 3.124) එවමාදීසු පඤ්ඤත්ති. “අලංකිකතා කප්පිතකෙසමස්සු”ති (සං. නි. 4.365) එවමාදීසු ඡෙදනං. “කප්පති ද්වඬ්ගුලකප්පො”ති (චූළව. 446) එවමාදීසු විකප්පො. “අත්ථි කප්පො නිපජ්ජිතු”න්ති (අ. නි. 8.80) එවමාදීසු ලෙසො. “කෙවලකප්පං වෙච්චනං ඔහාසෙත්වා”ති (සං. නි. 1.94) එවමාදීසු සමන්තභාවො. ඉධ පනස්ස සමන්තභාවො අත්ථො අධිජපෙතො. තස්මා කෙවලකප්පං අත්ථවනන්ති එත්ථ අනවසෙසං සමන්තතො අත්ථවනන්ති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො.

ඔහාසෙත්වාති වත්ථාලඬකාරසර්වසමුට්ඨිකාය ආහාය ඵරිත්වා, වන්දිමා විය ව සුරියො විය ව එකොහාසං එකපජ්ජොතං කරිත්වාති අත්ථො. එකමන්තං අට්ඨාසීති එකස්මිං අන්තෙ, එකස්මිං ඔකාසෙ අට්ඨාසි. එතදවොවාති එතං “භික්ඛු භික්ඛු”තිආදිවචනමවොච. කස්මා පනායං අවන්දිත්වා සමණවොහාරෙතෙව කථෙතීති? සමණසඤ්ඤාසමුදාචාරෙතෙව. එවං කිරස්ස අහොසි – “අයං අන්තරා කාමාවචරෙ වසී. අහං පන අස්මි තතො කාලතො පට්ඨාය බ්‍රහ්මචාරී”ති සමණසඤ්ඤාවස්ස සමුදාවරති, තස්මා අවන්දිත්වා සමණවොහාරෙතෙව කථෙති. පුබ්බසහායො කිරෙසො දෙවපුත්තො ථෙරස්ස. කුතො පට්ඨායාති? කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලතො පට්ඨාය. යො භි පුබ්බයොගෙ ආගතෙසු පඤ්චසු සහායෙසු අනුථෙරො චතුත්ථදිවසෙ අනාගාමී අහොසීති වුත්තො, අයං සො. තදා කිර තෙසු සඬ්ඝත්ථෙරස්ස අරහත්තෙතෙව සද්ධිං අභිඤ්ඤා ආගමිංසු. සො, “මය්හං කිච්චං මත්ථකං පත්ත”න්ති වෙහාසං උජ්ජනිත්වා අනොතත්තදහෙ මුඛං ධොවිත්වා උත්තරකුරුතො පිණ්ඩපාතං ආදාය ආගන්ත්වා, “ඉමං, ආවුසො, පිණ්ඩපාතං භුඤ්ජිත්වා අප්පමත්තා සමණධම්මං කරොථා”ති ආහ. ඉතරෙ ආහංසු – “න, ආවුසො, අම්හාකං එවං කතිකා අත්ථි – ‘යො පට්ඨං විසෙසං නිබ්බත්තෙත්වා පිණ්ඩපාතං ආහරති, තෙනාහතං භුඤ්ජිත්වා සෙසෙහි සමණධම්මො කාතබ්බො’ති. තුම්හෙ අත්තතො උපනිස්සයෙන කිච්චං මත්ථකං පාපයිත්ථ. මයම්පි සචෙ තො උපනිස්සයො භවිස්සති, කිච්චං මත්ථකං පාපෙස්සාම. පපඤ්චො එස අම්හාකං, ගච්ඡථ තුම්හෙ”ති. සො යථාථාසුකං ගන්ත්වා ආයුපරියොසානෙ පරිනිබ්බාසි.

පුනදිවසෙ අනුථෙරො අනාගාමීඵලං සච්ඡකාසි, තස්ස අභිඤ්ඤායො ආගමිංසු. සොපි තථෙව පිණ්ඩපාතං ආහරිත්වා තෙහි පටික්ඛිත්තො යථාථාසුකං ගන්ත්වා ආයුපරියොසානෙ සුද්ධාවාසෙ නිබ්බත්ති. සො සුද්ධාවාසෙ යත්වා තෙ සහායෙ ඔලොකෙත්තො, එකො තදාව පරිනිබ්බුතො, එකො අධුනා භගවතො සන්තිකෙ අරියභූමිං පත්තො, එකො ලාභසක්කාරං නිස්සාය, “අහං අරහා”ති චිත්තං උජ්ජාදෙත්වා සුප්පාරකපට්ටනෙ වසතීති දිස්වා තං උපසඬ්ඝමිත්වා, “න ත්ථං අරහා, න අරහත්තමග්ගං පටිපන්නො, ගච්ඡ භගවත්තං උපසඬ්ඝමිත්වා ධම්මං සුඤ්ඤාහී”ති උයොපාජෙසී. සොපි අන්තරසරෙ භගවත්තං ඔවාදං යාචිත්වා, “තස්මා තිහ තෙ බාහිය එවං සික්ඛිතබ්බං දිට්ඨෙ දිට්ඨමත්තං හොතු”ති (උදා. 10) භගවතා සංඛිත්තෙන ඔවදිතො අරියභූමිං සම්පාපුණි.

තතො අඤ්ඤො එකො අත්ථි, සො කුහින්ති ඔලොකෙත්තො අන්ධවනෙ සෙක්ඛපටිපදං පුරයමානො විහරතීති දිස්වා චිත්තෙසි – “සහායකස්ස සන්තිකෙ ගම්ස්සාමීති, ගච්ඡන්තෙන පන තුව්ඡහත්ථෙත අගන්ත්වා කිඤ්චි පණ්ණාකාරං ගහෙත්වා ගන්තුං වට්ටති, සහායො බො පන මෙ නිරාමිසො

පබ්බතමත්ථකො වසන්තො මයා ආකාසෙ යත්වා දින්නං පිණ්ඩපාතමපි අපරිභුඤ්ජිත්වා සමණධම්මං අකාසි, ඉදානි ආමිසපණ්ණාකාරං කිං ගණ්හිස්සති? ධම්මපණ්ණාකාරං ගහෙත්වා ගමිස්සාමී”ති බ්‍රහ්මලොකෙ යීතොව රතනාවලිං ගන්ථෙන්නො විය පන්නරස පඤ්ඤෙ විහජිත්වා තං ධම්මපණ්ණාකාරං ආදාය ආගන්ත්වා සභායස්ස අවිදුරෙ යත්වා අත්තනො සමණසඤ්ඤාසමුදාවාරවසෙන තං අනභිවාදෙත්වා, “හික්ඛු හික්ඛු”ති ආලපිත්වා අයං වම්මිකොතිආදිමාහ. තත්ථ තුරිතාලපනවසෙන හික්ඛු හික්ඛුති ආමෙඨිතං වෙදිතබ්බං. යථා වා එකතෙව තිලකෙන නලාටං න සොහති, තං පරිවාරෙත්වා අඤ්ඤෙසුපි දින්නෙසු ඵුල්ලිතමණ්ඩිතං විය සොහති, එවං එකතෙව පදෙන වචනං න සොහති, පරිවාරිකපදෙන සද්ධිං ඵුල්ලිතමණ්ඩිතං විය සොහති ති තං පරිවාරිකපදවසෙන වචනං ඵුල්ලිතමණ්ඩිතං විය කරොන්නොපි එවමාහ.

අයං වම්මිකොති පුරතො යීතො වම්මිකො නාම නත්ථි, දෙසනාවසෙන පන පුරතො යීතං දස්සෙන්නො විය අයන්ති ආහ. ලඬ්භින්නි සත්ථං ආදාය ඛණන්නො පලිසං අද්දස. උක්ඛිප ලඬ්භිං අභික්ඛණ සුමෙධාති තාත, පණ්ඩිත, ලඬ්භි නාම රත්ති. ධුමායති දිවා පජ්ජලති. උක්ඛිපෙන පරං පරතො ඛණාති. එවං සබ්බපදෙසු අත්ථො දට්ඨබ්බො. උද්ධුමාසිකන්ති මණ්ඩුකං. වඩ්ඤ්චාරන්ති ඛාරපරිස්සාවනං. කුම්මන්ති කච්ඡපං. අසිසුනන්ති මංසච්ඡෙදකං අසිඤ්චෙව අධිකුට්ටනඤ්ච. මංසපෙසින්ති නිසදපොතජ්ජමාණං අල්ලමංසපිණ්ඩං. නාගන්ති සුමනපුජ්ජකලාපසදිසං මහාචණං තිව්ධසොවත්ථිකපරික්ඛිත්තං අභිනාගං අද්දස. මා නාගං සට්ඨෙසීති දණ්ඩකකොටියා වා වල්ලිකොටියා වා පංසුචුණ්ණං වා පන ඛිපමානො මා නාගං සට්ඨයි. නමො කරොහි නාගස්සාති උපරිවාතනො අපගම්ම සුද්ධවත්ථං නිවාසෙත්වා නාගස්ස නමක්කාරං කරොහි. නාගෙන අධිසයිතං ධනං නාම යාව සත්තමා කුලපරිවට්ටා බාදතො න බියති, නාගො තෙ අධිසයිතං ධනං දස්සති, තස්මා නමො කරොහි නාගස්සාති. ඉතො වා පන සුත්ථාති යථා දුක්ඛක්ඛන්තො ඉතොති සාසනෙ නිස්සකං, න තථා ඉධ. ඉධ පන දෙවපුත්තෙ නිස්සක්කං, තස්මා ඉතො වා පනාති මම වා පන සන්නිකා සුත්ථාති අයමෙත්ථ අත්ථො.

251. වාතුම්මහාභුතිකස්සාති වතුමහාභුතමයස්ස. කායස්සෙනං අධිවචනන්ති සරිරස්ස නාමං. යථෙව හි බාහිරකො වම්මිකො, වමනීති වන්නකොති වන්තුස්සයොති වන්තසිනෙහසම්බන්ධොති වතුහි කාරණෙහි වම්මිකොති වුවවති. සො හි අභිමඬ්ඟුසඋන්දුරසරගොළිකාදයො නානජ්ජකාරෙ පාණකෙ වමනීති වම්මිකො. උපචිකාහි වන්නකොති වම්මිකො. උපචිකාහි වමිත්වා

මුඛතුණ්ඩකෙන

උක්ඛිත්තපංසුචුණ්ණෙන

කට්ඨපමාණෙනපි

පොරිසප්පමාණෙනපි උස්සිතොති වම්මිකො. උපවිකාහි වන්තබ්බෙළසිනෙහෙන ආබද්ධතාය සත්තසත්තාහං දෙවෙ වස්සන්තෙපි න විප්පකිරියති, නිදාසෙපි තතො පංසුමුට්ඨිං ගහෙත්වා තස්මිං මුට්ඨිනා පිළියමානෙ සිනෙහො නික්ඛමති, එවං වන්තසිනෙහෙන සම්බද්ධොති වම්මිකො. එවමයං කායොපි, “අක්ඛිමහා අක්ඛිගුථකො” තිආදිනා නයෙන නානප්පකාරකං අසුචිකලිමලං වමනීති වම්මිකො. බුද්ධපච්චෙකබුද්ධබ්ණාසවා ඉමස්මිං අත්තභාවෙ නිකන්තිපරියාදානෙන අත්තභාවං ඡඩ්ඛෙත්වා ගතාති අරියෙහි වන්තකොතිපි වම්මිකො. යෙහි වායං තීහි අට්ඨසිතෙහි උස්සිතො න්භාරුසම්බද්ධො මංසාවලෙපනො අල්ලවම්මපරියොනද්ධො ඡවිරඤ්ඡිතො සත්තෙ වඤ්චෙති, තං සබ්බං අරියෙහි වන්තමෙවාති වන්තුස්සයොතිපි වම්මිකො. “තණ්හා ජනෙති පුරිසං, චිත්තමස්ස විධාවතී” ති (සං. නි. 1.55) එවං තණ්හාය ජනිතත්තා අරියෙහි වන්තෙනෙව තණ්හාසිනෙහෙන සම්බද්ධො අයන්ති වන්තසිනෙහෙන සම්බද්ධොතිපි වම්මිකො. යථා ච වම්මිකස්ස අන්තො නානප්පකාරා පාණකා තත්ථෙව ජායන්ති, උච්චාරපස්සාවං කරොන්ති, ගිලානා සයන්ති, මතා පතන්ති. ඉති සො තෙසං සුතිසරං වච්චකුටි ගිලානසාලා සුසානඤ්ච හොති. එවං ඛත්තියමහාසාලාදීනම්පි කායො අයං ගොපිතරක්ඛිතො මණ්ඩිතප්පසාධිතො මහානුභාවානං කායොති අචිත්තෙත්වා ඡවිනිස්සිතා පාණා වම්මනිස්සිතා පාණා මංසනිස්සිතා පාණා න්භාරුනිස්සිතා පාණා අට්ඨිනිස්සිතා පාණා අට්ඨිඤ්ජනිස්සිතා පාණාති එවං කුලගණනාය අසිනිමත්තාති කිම්කුලසහස්සාති අන්තොකායස්මිංයෙව ජායන්ති, උච්චාරපස්සාවං කරොන්ති, ගෙලඤ්ඤෙන ආතුරිතාති සයන්ති, මතාති පතන්ති, ඉති අයම්පි තෙසං පාණානං සුතිසරං වච්චකුටි ගිලානසාලා සුසානඤ්ච හොතීති “වම්මිකො” ත්වෙව සඩ්ඛං ගතො. තෙනාහ භගවා – “වම්මිකොති ඛො, හික්ඛු, ඉමස්ස වාතුමහාභූතිකස්ස කායස්සෙතං අධිවචන” ත්ති.

මාතාපෙත්තිකසම්භවස්සාති මාතීතො ච පිතීතො ච නිබ්බත්තෙන මාතාපෙත්තිකෙන සුක්කසොණිතෙන සම්භූතස්ස. ඔදනකුම්මාසුපවයස්සාති ඔදනෙන වෙව කුම්මාසෙන ච උපවිතස්ස වඬිසීතස්ස. අනිච්චුව්ඡාදනපරිමද්දනභෙදනවිද්ධංසනධම්මස්සාති එත්ථ අයං කායො හුත්වා අභාවට්ඨෙන අනිච්චධම්මො. දුග්ගන්ධවිසාතත්ථාය තනුවිලෙපනෙන උච්ඡාදනධම්මො. අඬිගපච්චඬිගාබාධවිනොදනත්ථාය බුද්දකසම්බාහනෙන පරිමද්දනධම්මො. දහරකාලෙ වා උරුසු සයාපෙත්වා ගබ්භවාසෙන දුස්සණ්ඨිතානං තෙසං තෙසං අඬිගානං සණ්ඨානසම්පාදනත්ථං අඤ්ජනපිළනාදිවසෙන පරිමද්දනධම්මො. එවං පරිහරතොපි ච

හෙදනවිද්ධංසනධම්මො භිජ්ජති වෙව විකිරති ව, එවං සභාවොති අත්ථො. තත්ථ මාතාපෙත්තිකසම්භවඛදනකුම්මාසුපවයඋච්ඡාදනපරිමද්දනපදෙහි සමුදයො කථිතො, අනිච්චහෙදවිද්ධංසනපදෙහි අත්ථංචිගමො. එවං සත්තභිපි පදෙහි චාතුමහාභූතිකස්ස කායස්ස උච්චාවචහාවො වඩ්ඪිපරිහානි සමුදයත්ථංචිගමො කථිතොති වෙදිතබ්බො.

දිවා කම්මන්තෙති දිවා කත්තබ්බකම්මන්තෙ. ධූමායනාති එත්ථ අයං ධූමසද්දො කොධෙ තණ්හාය විතක්කෙ පඤ්චස්ස කාමගුණෙස්ස ධම්මදෙසනාය පකතිධූමෙති ඉමෙස්ස අත්ථෙස්ස වත්තති. “කොධො ධූමො භස්මනිමොසවජ්ජ”ති (සං. නි. 1.165) එත්ථ හි කොධෙ වත්තති. “ඉච්ඡාධූමාශිතා සත්තා”ති එත්ථ තණ්හාය. “තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු භගවතො අවිදුරෙ ධූමායන්තො නිසින්තො හොති”ති එත්ථ විතක්කෙ.

“පඬිකො ව කාමා පලිපො ව කාමා,

භයඤ්ච මෙතං තිමුලං පචුත්තං;

රජො ව ධූමො ව මයා පකාසිතා;

භිත්වා තුවං පබ්බජ භුමිදත්තා”ති. (ජා. 1.6.14) –

එත්ථ පඤ්චකාමගුණෙස්ස. “ධූමං කත්තා හොති”ති (ම. නි. 1.349) එත්ථ ධම්මදෙසනාය. “ධජො රථස්ස පඤ්ඤාණං, ධූමො පඤ්ඤාණමග්ගිතො”ති (සං. නි. 1.72) එත්ථ පකතිධූමෙ. ඉධ පනායං විතක්කෙ අධිජ්ජෙතො. තෙනාහ “අයං රත්තිං ධූමායනා”ති.

තථාගතස්සෙතං අධිවචනන්ති තථාගතො හි සත්තන්තං ධම්මානං බාහිතත්තා බ්‍රාහ්මණො නාම. යථාහ – “සත්තන්තං බො, භික්ඛු, ධම්මානං බාහිතත්තා බ්‍රාහ්මණො. කතමෙසං සත්තන්තං? රාගො බාහිතො හොති, දොසො... මොහො... මානො... සක්කායදිට්ඨි... විචිකිච්ඡා... සීලබ්බතපරාමාසො බාහිතො හොති. ඉමෙසං භික්ඛු සත්තන්තං ධම්මානං බාහිතත්තා බ්‍රාහ්මණො”ති (වුළුති. මෙත්තගුමාණවජුච්ඡානිද්දෙස 28). සුමෙධොති සුන්දරපඤ්ඤො. සෙක්ඛස්සාති එත්ථ සික්ඛතීති සෙක්ඛො. යථාහ – “සික්ඛතීති බො, භික්ඛු, තස්මා සෙක්ඛොති වුච්චති. කිඤ්ච සික්ඛති? අධිසීලම්පි සික්ඛති, අධිවිත්තම්පි සික්ඛති, අධිපඤ්ඤම්පි සික්ඛති”ති (අ. නි. 3.86).

පඤ්ඤාය අධිවචනන්ති ලොකියලොකුත්තරාය පඤ්ඤාය එතං අධිවචනං, න ආවුධසත්ථස්ස. වීරියාරම්භස්සාති කායිකචෙතසිකවීරියස්ස. තං

පඤ්ඤාගතිකමෙව හොති. ලොකියාය පඤ්ඤාය ලොකියං, ලොකුත්තරාය පඤ්ඤාය ලොකුත්තරං. එත්ථ පනායං අත්ථදීපනා –

එකො කිර ජානපදො බ්‍රාහ්මණො පාතොව මාණවකෙහි සද්ධිං ගාමනො නික්ඛම්ම දිවසං අරඤ්ඤෙ මන්තෙ වාවෙන්වා සායං ගාමං ආගච්ඡති. අත්තරාමග්ගෙ ව එකො වම්මිකො අත්ථී. සො රත්තිං ධුමායති, දිවා පජ්ජලති. බ්‍රාහ්මණො අත්තෙවාසිං සුමෙධං මාණවං ආහ – “තාත, අයං වම්මිකො රත්තිං ධුමායති, දිවා පජ්ජලති, විකාරමස්ස පස්සිස්සාම, හින්දිත්වා නං වත්තාරො කොට්ඨාසෙ කත්වා බ්‍හි”ති. සො සාධුති කුදාලං ගහෙන්වා සමෙහි පාදෙහි පථවියං පතිට්ඨාය තථා අකාසි. තත්‍ර ආවරියබ්‍රාහ්මණො විය භගවා. සුමෙධමාණවකො විය සෙක්ඛො හික්ඛු. වම්මිකො විය කායො. “තාත, අයං වම්මිකො රත්තිං ධුමායති, දිවා පජ්ජලති, විකාරමස්ස පස්සිස්සාම, හින්දිත්වා නං වත්තාරො කොට්ඨාසෙ කත්වා බ්‍හි”ති බ්‍රාහ්මණෙන චුත්තකාලො විය, “හික්ඛු වාතුමහාභූතිකං කායං වත්තාරො කොට්ඨාසෙ කත්වා පරිග්ගණ්හාහි”ති භගවතා චුත්තකාලො. තස්ස සාධුති කුදාලං ගහෙන්වා තථාකරණං විය සෙක්ඛස්ස හික්ඛුනො, “යො වීසතියා කොට්ඨාසෙසු ථද්ධිභාවො, අයං පථවීධාතු. යො ද්වාදසසු කොට්ඨාසෙසු ආබන්ධනභාවො, අයං ආපොධාතු. යො චතුසු කොට්ඨාසෙසු පරිපාවනභාවො, අයං තෙජොධාතු. යො ඡසු කොට්ඨාසෙසු විත්ථම්භනභාවො, අයං වායොධාතු”ති එවං චතුර්ධාතුවචත්ථානවසෙන කායපරිග්ගහො වෙදිතඛිඛො.

ලඬ්ඨිති ඛො, හික්ඛුති කස්මා භගවා අවිජ්ජං ලඬ්ඨිති කත්වා දස්සෙසිති? යථා හි නගරස්ස ද්වාරං පිටාය පලිසෙ යොජිතෙ මහාජනස්ස ගමනං පච්ඡිජ්ජති, යෙ නගරස්ස අන්තො, තෙ අන්තොයෙව හොන්ති. යෙ ඛහි, තෙ ඛහියෙව. එවමෙව යස්ස ඤාණමුඛෙ අවිජ්ජාලඬ්ඨි පතති, තස්ස නිබ්බානසම්පාපකං ඤාණගමනං පච්ඡිජ්ජති, තස්මා අවිජ්ජං ලඬ්ඨිති කත්වා දස්සෙසි. පජ්ඣ අවිජ්ජන්ති එත්ථ කම්මට්ඨානඋග්ගහපරිපුච්ඡාවසෙන අවිජ්ජාපහානං කථිතං.

උද්ධුමාසිකාති ඛො, හික්ඛුති එත්ථ උද්ධුමාසිකමණ්ඩුකො නාම නො මහන්තො, නඛපිට්ඨිජ්ජමාණො හොති, පුරාණපණ්ණන්තරෙ වා ගච්ඡන්තරෙ වා වල්ලිඅන්තරෙ වා වසති. සො දණ්ඩකොට්ඨා වා වල්ලිකොට්ඨා වා පංසුචුණ්ණකෙන වා සට්ටිතො ආයමිත්වා මහන්තො පරිමණ්ඩලො ඛෙලුවපක්කජ්ජමාණො හුත්වා වත්තාරො පාදෙ ආකාසගතෙ කත්වා පච්ඡින්නගමනො හුත්වා අමිත්තවසං යාති, කාකකුලලාදිහත්තමෙව හොති. එවමෙව අයං කොධො පයමං උජ්ජජ්ජන්තො විත්තාවිලමත්තකොව හොති. තස්මිං ඛණෙ අනිග්ගහිතො වඬ්ඨිත්වා මුඛවිකුලනං පාපෙති. තදා අනිග්ගහිතො හත්‍රසඤ්චොපනං පාපෙති. තදා අනිග්ගහිතො ඵරුසවාචානිච්ඡාරණං පාපෙති.

තදා අනිග්ගහිතො දිසාවිලොකනං පාපෙනි. තදා අනිග්ගහිතො ආකඨ්ඨනපරිකඨ්ඨනං පාපෙනි. තදා අනිග්ගහිතො පාණිනා ලෙඩ්චුදණ්ඩසත්ථපරාමසනං පාපෙනි. තදා අනිග්ගහිතො දණ්ඩසත්ථාහිනිපාතං පාපෙනි. තදා අනිග්ගහිතො පරසාතනම්පි අත්තසාතනම්පි පාපෙනි. චුත්තම්පි හෙනං – “යතො අයං කොධො පරං සාතෙත්වා අත්තානං සාතෙති, එත්තාවතායං කොධො පරමුස්සදගතො හොති පරමවෙපුල්ලජ්ජත්තො”ති. තත්ථ යථා උද්ධුමායිකාය චතුස්සු පාදෙස්ස ආකාසගතෙස්ස ගමනං පච්ඡිජ්ජති, උද්ධුමායිකා අමිත්තවසං ගන්ත්වා කාකාදිහත්තං හොති, එවමෙව කොධසමඨිගීපුග්ගලො කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා වඩ්ඪෙත්තුං න සක්කොති, අමිත්තවසං යාති, සබ්බෙසං මාරානං යථාකාමකරණීයො හොති. තෙනාහ භගවා – “උද්ධුමායිකාති ඛො, භික්ඛු, කොධුපායාසස්සෙතං අධිවචන”න්ති. තත්ථ බලවජ්ජත්තො කොධොව කොධුපායාසො. පජ්ඣ කොධුපායාසන්ති එත්ථ පටිසම්බානජ්ජහානං කථිතං.

ද්විධාපථොති එත්ථ, යථා පුරිසො සධනො සහොගො කත්තාරද්ධානමග්ගජ්ජත්තො ද්වෙධාපථං පත්වා, “ඉමිනා නු ඛො ගන්තබ්බං, ඉමිනා ගන්තබ්බ”න්ති නිව්ඡෙත්තුං අසක්කොත්තො තත්ථෙව තිට්ඨති, අථ නං වොරා උට්ඨහිත්වා අනායබ්බසනං පාපෙන්ති, එවමෙව ඛො මූලකම්මට්ඨානං ගහෙත්වා නිසින්තො භික්ඛු බුද්ධාදීස්ස කඨ්ඨාය උජ්ජත්තාය කම්මට්ඨානං වඩ්ඪෙත්තුං න සක්කොති, අථ නං කිලෙසමාරාදයො සබ්බෙ මාරා අනායබ්බසනං පාපෙන්ති, ඉති විචිකිච්ඡා ද්වෙධාපථස්මා හොති. තෙනාහ භගවා – “ද්විධාපථොති ඛො, භික්ඛු, විචිකිච්ඡායෙතං අධිවචන”න්ති. පජ්ඣ විචිකිච්ඡන්ති එත්ථ කම්මට්ඨානඋග්ගහපරිපුච්ඡාවසෙන විචිකිච්ඡාපහානං කථිතං.

වඩ්ඨගවාරන්ති එත්ථ, යථා රජකෙහි බාරපරිස්සාවනම්හි උදකෙ පක්ඛිත්තෙ එකො උදකස්ථො ද්වෙපි දසපි විසතිපි සට්ඨතම්පි පග්ගරතියෙව, පසට්ඨත්තම්පි උදකං න තිට්ඨති, එවමෙව නිවරණසමඨිගිතො පුග්ගලස්ස අබ්භන්තරෙ කුසලධම්මො න තිට්ඨති. තෙනාහ භගවා – “වඩ්ඨගවාරන්ති ඛො, භික්ඛු, පඤ්චන්තෙතං නිවරණානං අධිවචන”න්ති. පජ්ඣ පඤ්චනිවරණෙති එත්ථ වික්ඛම්භනතද්ධිගවසෙන නිවරණජ්ජහානං කථිතං.

කුම්මොති එත්ථ, යථා කච්ඡපස්ස චත්තාරො පාදා සීසන්ති පඤ්චෙව අඨිගාති හොන්ති, එවමෙව සබ්බෙපි සඨ්ඨතා ධම්මා ගය්හමානා පඤ්චෙව බන්ධා භවන්ති. තෙනාහ භගවා – “කුම්මොති ඛො, භික්ඛු, පඤ්චන්තෙතං

උපාදානක්ඛන්ධානං අධිවචන’න්ති. පජභ පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධෙති එත්ථ පඤ්චසු ඛන්ධෙසු ඡන්දරාගජ්ජහානං කථිතං.

අසිසුනාති එත්ථ, යථා සුනාය උපරි මංසං යපෙත්වා අසිනා කොට්ටෙන්ති, එවම්මෙ සත්තා වත්ථුකාමත්ථාය කිලෙසකාමෙහි ඝාතයමානා වත්ථුකාමානං උපරි කත්වා කිලෙසකාමෙහි කන්තිතා කොට්ටිතා ච භොන්ති. තෙනාභ භගවා – “අසිසුනාති ඛො, භික්ඛු, පඤ්චන්තෙනං කාමගුණානං අධිවචන’න්ති. පජභ පඤ්ච කාමගුණෙති එත්ථ පඤ්චසු කාමගුණෙසු ඡන්දරාගජ්ජහානං කථිතං.

මංසපෙසිති ඛො, භික්ඛුති එත්ථ අයං මංසපෙසි නාම ඛුජනපත්ථිතා ඛත්තියාදයො මනුස්සාපි නං පත්ථෙත්ති කාකාදයො තිරච්ඡානාපි. ඉමෙ භි සත්තා අවිජ්ජාය සම්මත්තා නන්දිරාගං උපගම්ම වට්ටං වඩ්ඤන්ති. යථා වා මංසපෙසි යපිතයපිතට්ඨානෙ ලග්ගති, එවම්මෙ සත්තා නන්දිරාගඛද්ධා වට්ටෙ ලග්ගන්ති, දුක්ඛං පත්වාපි න උක්කණ්ඨන්ති, ඉති නන්දිරාගො මංසපෙසිසදිසො භොති. තෙනාභ භගවා – “මංසපෙසිති ඛො, භික්ඛු, නන්දිරාගස්සෙනං අධිවචන’න්ති. පජභ නන්දිරාගන්ති එත්ථ චතුත්ථමග්ගෙන නන්දිරාගජ්ජහානං කථිතං.

නාගොති ඛො, භික්ඛු, ඛිණ්ණාසවස්සෙනං භික්ඛුනො අධිවචනන්ති එත්ථ යෙනත්ථෙන ඛිණ්ණාසවො නාගොති වුවචති, සො අනඬගණසුත්තෙ (ම. නි. අට්ඨ. 1.63) පකාසිතො එව. නමො කරොහි නාගස්සාති ඛිණ්ණාසවස්ස බුද්ධනාගස්ස, “බුද්ධො සො භගවා ඛොධාය ධම්මං දෙසෙති, දන්තො සො භගවා දමථාය ධම්මං දෙසෙති, සන්තො සො භගවා සමථාය ධම්මං දෙසෙති, තිණ්ණො සො භගවා තරණාය ධම්මං දෙසෙති, පරිනිබ්බුතො සො භගවා පරිනිබ්බානාය ධම්මං දෙසෙති”ති (ම. නි. 1.361) එවං නමක්කාරං කරොහිති අයමෙත්ථ අත්ථො. ඉති ඉදං සුත්තං ථෙරස්ස කම්මට්ඨානං අභොසි. ථෙරොපි ඉදමෙව සුත්තං කම්මට්ඨානං කත්වා විපස්සනං වඩ්ඤන්වා අරහත්තං පත්තො. අයමෙතස්ස අත්ථොති අයං එතස්ස පඤ්ඤාස්ස අත්ථො. ඉති භගවා රතනරාසිමිහි මණිකූටං ගණ්හන්තො විය යථානුසන්ධිනාව දෙසනං නිට්ඨපෙසිති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

වම්මිකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. රථවිනිතසුත්තවණ්ණනා

252. එවං මෙ සුතන්ති රථවිනිතසුත්තං. තත්ථ රාජගහෙති එවංනාමකෙ නගරෙ, තඤ්ඤි මන්ධාතුමහාගොචන්දාදීහි පරිග්ගහිතත්තා රාජගහන්ති වුවචති.

අඤ්ඤාපෙත්ථ පකාරෙ වණ්ණයන්ති. කිං තෙනි? නාමමෙතං තස්ස නගරස්ස. තං පනෙතං බුද්ධකාලෙ ච චක්කවත්තිකාලෙ ච නගරං හොති, සෙසකාලෙ සුඤ්ඤං හොති යක්ඛපරිග්ගහිතං, තෙසං වසන්තවනං හුත්වා තිට්ඨති. වෙළවනෙ කලන්දකනිවාපෙති වෙළවනන්ති තස්ස උය්‍යානස්ස නාමං, තං කිර වෙළුහි පරික්ඛිත්තං අහොසි අට්ඨාරසහත්ථෙත ච පාකාරෙන, ගොපුරට්ඨාලකයුත්තං නිලොභාසං මනොරමං, තෙන වෙළවනන්ති වුච්චති. කලන්දකානඤ්ඤාපෙත්ථ නිවාපං අදංසු, තෙන කලන්දකනිවාපොති වුච්චති.

පුබ්බෙ කිර අඤ්ඤතරො රාජා තත්ථ උය්‍යානකීළනත්ථං ආගතො සුරාමදෙන මත්තො දිවාසෙය්‍යං උපගතො සුපි. පරිජනොපිස්ස, “සුත්තො රාජා”ති පුජ්චච්චාදිහි පලොභියමානො ඉතො විතො ච පක්කාමි, අථ සුරාගන්ධෙන අඤ්ඤතරස්මා සුසිරරුක්ඛා කණ්ඨසප්පො නික්ඛමිත්වා රඤ්ඤාහිමුබ්බො ආගච්ඡති. තං දිස්වා රුක්ඛදෙවතා, “රඤ්ඤො ජීවිතං දමිමි”ති කාළකචෙසෙන ආගන්ත්වා කණ්ණුමුලෙ සද්දමකාසි. රාජා පටිබුජ්ඣති, කණ්ඨසප්පො නිවත්තො. සො තං දිස්වා, “ඉමාය මම ජීවිතං දින්ත”න්ති කාළකානං තත්ථ නිවාපං පට්ඨපෙසි, අභයසොසනඤ්ඤා සොසාපෙසි. තස්මා තං තතො පභුති කලන්දකනිවාපන්ති සඨංසං ගතං. කලන්දකාති කාළකානං නාමං.

ජාතිභූමිකාති ජාතිභූමිවාසිතො. තත්ථ ජාතිභූමිති ජාතට්ඨානං. තං බො පනෙතං නෙව කොසලමහාරාජාදිනං න වඩ්ඤ්චාහමණාදිනං න සක්කසුයාමසන්තුසිතාදිනං න අසිතිමහාසාවකාදිනං න අඤ්ඤාසං සත්තානං ජාතට්ඨානං “ජාතිභූමි”ති වුච්චති. යස්ස පන ජාතදිවසෙ දසසහස්සිලොකධාතු එකද්ධජමාලාවිජ්ජකිණ්ණකුසුමවාසවුණ්ණගන්ධසුගන්ධා සබ්බපාලිචුල්ලමිව නන්දනවනං විරොචමානා පදුමිනිපණ්ණෙ උදකඛින්දු විය අකම්පිත්ථ, ජව්වන්ධාදිනඤ්ඤා රූපදස්සනාදිනි අනෙකාති පාටිභාරියාති පවත්තිංසු, තස්ස සබ්බඤ්ඤාබ්බසත්තස්ස ජාතට්ඨානසාකියජනපදො කපිලවත්ථාහාරො, සා “ජාතිභූමි”ති වුච්චති.

ධම්මගරුභාවවණ්ණනා

වස්සංවුට්ඨාති තෙමාසං වස්සංවුට්ඨා පචාරිතපචාරණා හුත්වා. භගවා එතදවොචාති “කච්චි, භික්ඛවෙ, ඛමනීය”න්තිආදිහි වචනෙහි ආගන්තුකපටිසන්ථාරං කත්වා එතං, “කො නු බො, භික්ඛවෙ”න්තිආදිවචනමවොච. තෙ කිර භික්ඛු, — “කච්චි, භික්ඛවෙ, ඛමනීයං කච්චි යාපනීයං, කච්චිත්ථ අප්පකිලමථෙත අද්ධානං ආගතා, න ච පිණ්ඩකෙන කිලමිත්ථ, කුතො ච තුමිහෙ, භික්ඛවෙ, ආගච්ඡථා”ති පටිසන්ථාරවසෙන පුච්ඡිතා — “භගවා සාකියජනපදෙ කපිලවත්ථාහාරතො ජාතිභූමිතො

ආගච්ඡාමා”ති ආහංසු. අථ භගවා නෙව සුද්ධොදනමහාරාජස්ස, න සක්කොදනස්ස, න සුක්කොදනස්ස, න ධොතොදනස්ස, න අමිතොදනස්ස, න අමිත්තාය දෙවියා, න මහාපජාපතියා, න සකලස්ස සාකියමණ්ඩලස්ස ආරොග්ගං පුච්ඡි. අථ ඛො අත්තනා ච දසකථාවත්ථුලාහිං පරඤ්ච තත්ථ සමාදපෙතාරං පටිපත්තිසම්පන්නං භික්ඛුං පුච්ඡන්තො ඉදං – “කො නු ඛො, භික්ඛවෙ”ති ආදිවචනං අවොච.

කස්මා පන භගවා සුද්ධොදනාදීනං ආරොග්ගං අපුච්ඡන්වා එවරූපං භික්ඛුමෙව පුච්ඡති? පියතාය. බුද්ධානඤ්ඤි පටිපන්නකා භික්ඛු භික්ඛුනියො උපාසකා උපාසිකායො ච පියා භොන්ති මනාපා. කිං කාරණා? ධම්මගරුතාය. ධම්මගරුතො හි තථාගතා, සො ච නෙසං ධම්මගරුභාවො, “දුක්ඛං ඛො අගාරවො විහරති, අප්පතිස්සො”ති (අ. නි. 4.21) ඉමිනා අප්පාලනිග්‍රොධමූලෙ උප්පන්නජ්ඣාසයෙන වෙදිතඛිඛො. ධම්මගරුතායෙව හි භගවා මහාකස්සපත්ථෙරස්ස අභිනික්ඛමනදිවසෙ පවිචුග්ගමනං කරොන්තො තිගාචුතං මග්ගං අගමාසි. අතිරෙකතියොජනසතං මග්ගං ගන්ත්වා ගඬගාතීරෙ ධම්මං දෙසෙත්වා මහාකප්පිනං සපරිසං අරහත්තෙ පතිට්ඨපෙසි. එකස්මිං පච්ඡාහත්තෙ පඤ්චවත්තාලීසයොජනං මග්ගං ගන්ත්වා කුම්භකාරස්ස නිවෙසනෙ තියාමරත්තිං ධම්මකථං කත්වා පුක්කුසාතිකුලපුත්තං අනාගාමීඵලෙ පතිට්ඨපෙසි. වීසයොජනසතං ගන්ත්වා වනවාසිසාමණෙරස්ස අනුග්ගහං අකාසි. සට්ඨියොජනමග්ගං ගන්ත්වා බදිරවනියත්ථෙරස්ස ධම්මං දෙසෙසි. අනුරුද්ධත්ථෙරො පාචිනවංසදායෙ නිසින්තො මහාපුරිසවිතක්කං විතක්කෙතීති ඤත්වා තත්ථ ආකාසෙන ගන්ත්වා ථෙරස්ස පුරතො ඔරුය්භ සාධුකාරමදාසි. කොටිකණ්ණසොණත්ථෙරස්ස එකගන්ධකුටියං සෙනාසනං පඤ්ඤපාපෙත්වා පවිචුසකාලෙ ධම්මදෙසනං අජ්ඣෙසින්ත්වා සරහඤ්ඤපරියොසානෙ සාධුකාරමදාසි. තිගාචුතං මග්ගං ගන්ත්වා තිණ්ණං කුලපුත්තානං වසනට්ඨානෙ ගොසිඬගසාලවනෙ සාමග්ගිරසානිසංසං කථෙසි. කස්සපොපි භගවා – “අනාගාමීඵලෙ පතිට්ඨිතො අරියසාවකො අය”න්ති විස්සාසං උප්පාදෙත්වා සට්ඨකාරස්ස කුම්භකාරස්ස නිවෙසනං ගන්ත්වා සහත්ථා ආමිසං ගහෙත්වා පරිභුඤ්ජී.

අම්භාකංයෙව භගවා උපකට්ඨාය වස්සුපනායිකාය ජෙතවනතො භික්ඛුසඬ්ඨපරිච්ඡතො වාරිකං නික්ඛමි. කොසලමහාරාජඅනාඨපිණ්ඩිකාදයො නිවත්තෙතුං නාසක්ඛිංසු. අනාඨපිණ්ඩිකො සරං ආගන්ත්වා දොමනස්සප්පත්තො නිසීදි. අථ නං පුණ්ණා නාම දාසි දොමනස්සප්පත්තොසි සාමීති ආහ. “ආම ජෙ, සත්ථාරං නිවත්තෙතුං නාසක්ඛිං, අථ මෙ ඉමං තෙමාසං ධම්මං වා සොතුං, යථාධිජ්ජායං වා දානං දාතුං න ලභිස්සාමි”ති චිත්තා

උප්පන්නාති. අහමි සාමි සත්ථාරං නිවත්තෙස්සාමිති. සචෙ නිවත්තෙතං සක්කොසි, භුජිස්සායෙව ත්වන්ති. සා ගන්ත්වා දසබ්බස්ස පාදමූලෙ නිපජ්ජිත්වා “නිවත්තං භගවා”ති ආහ. පුණ්ණෙ ත්වං පරපට්ඨද්ධජීවිකා කිං මෙ කරිස්සසිති. භගවා මය්හං දෙය්‍යාධම්මො නත්ථිති තුම්හෙපි ජානාථ, තුම්හාකං නිවත්තනපච්චයා පනාහං තිසු සරණෙසු පඤ්චසු සීලෙසු පතිට්ඨහිස්සාමිති. භගවා සාධු සාධු පුණ්ණෙති සාධුකාරං කත්වා නිවත්තෙත්වා ඡෙතවනමෙව පවිට්ඨො. අයං කථා පාකථා අහොසි. සෙට්ඨි සුත්වා පුණ්ණාය කිර භගවා නිවත්තිතොති තං භුජිස්සං කත්වා ධිතුට්ඨානෙ යපෙසි. සා පබ්බජ්ජං යාවිත්වා පබ්බජී, පබ්බජිත්වා විපස්සනං ආරහි. අට්ඨසා සත්ථා ආරද්ධවිපස්සකභාවං ඤත්වා ඉමං ඔභාසගාථං විස්සජ්ජෙසි –

“පුණ්ණෙ පුරෙසි සද්ධම්මං, චන්දො පන්නරසො යථා;

පරිපුණ්ණාය පඤ්ඤාය, දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සසි”ති. (ථෙරිගා. 3);

ගාථාපරියොසානෙ අරහත්තං පත්වා අභිඤ්ඤානා සාවිකා අහොසිති. එවං ධම්මගරුතො තථාගතා.

නන්දකත්ථෙරෙ උපට්ඨානසාලායං ධම්මං දෙසෙන්නෙපි භගවා අනභානොව ගන්ත්වා තියාමරත්තිං ධීතකොව ධම්මකථං සුත්වා දෙසනාපරියොසානෙ සාධුකාරමදාසි. ථෙරො ආගන්ත්වා චන්දිත්වා, “කාය චෙලාය, හන්තෙ, ආගතත්ථා”ති පුච්ඡී. තයා සුත්තන්තෙ ආරද්ධමත්තෙති. දුක්කරං කරිත්ථ, හන්තෙ, බුද්ධසුබ්බාලා තුම්හෙති. සචෙ ත්වං, නන්ද, කප්පං දෙසෙතං සක්කුණෙය්‍යාසි, කප්පමත්තම්පාහං ධීතකොව සුණෙය්‍යන්ති භගවා අවොච. එවං ධම්මගරුතො තථාගතා. තෙසං ධම්මගරුතාය පටිපන්නකා පියා භොන්ති, තස්මා පටිපන්නකෙ පුච්ඡී. පටිපන්නකො ච නාම අත්තහිතාය පටිපන්නො නො පරහිතාය, පරහිතාය පටිපන්නො නො අත්තහිතාය, නො අත්තහිතාය ච පටිපන්නො නො පරහිතාය ච, අත්තහිතාය ච පටිපන්නො පරහිතාය වාති චතුබ්බිධො භොති.

තත්ථ යො සයං දසන්නං කථාවත්ථුනං ලාභී භොති, පරං තත්ථ න ඔවදති න අනුසාසති ආයස්මා බාකුලො විය. අයං අත්තහිතාය පටිපන්නො නාම නො පරහිතාය පටිපන්නො, එවරූපං හික්ඛුං භගවා න පුච්ඡති. කස්මා? න මය්හං සාසනස්ස වඩ්ඪිපක්ඛෙ ධීතොති.

යො පන දසන්නං කථාවත්ථුනං අලාභී, පරං තෙහි ඔවදති තෙන කතවත්තසාදියනත්ථං උපනන්දො සකාපුත්තො විය, අයං පරහිතාය

පටිපන්නො නාම නො අත්තනිතාය, එවරුපමිති න පුච්ඡති. කස්මා? අස්ස තණ්හා මහාපච්ඡි විය අප්පහිනාති.

යො අත්තනාපි දසන්තං කථාවත්ථුනං අලාභී, පරමිති තෙහි න ඔවදති, ලාභදායී විය, අයං නෙව අත්තනිතාය පටිපන්නො න පරනිතාය, එවරුපමිති න පුච්ඡති. කස්මා? අස්ස අත්තො කිලෙසා ඵරසුෂෙජ්ජා විය මහන්තාති.

යො පන සයං දසන්තං කථාවත්ථුනං ලාභී, පරමිති තෙහි ඔවදති, අයං අත්තනිතාය වෙව පරනිතාය ව පටිපන්නො නාම සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානමහාකස්සපාදයො අසීතිමහාටෙරා විය, එවරුපං හික්ඛුං පුච්ඡති. කස්මා? මය්හං සාසනස්ස වුඩ්ඪිපක්ඛෙ යිතොති. ඉධාපි එවරුපමෙව පුච්ඡන්නො – “කො නු බො, හික්ඛවෙ” තිආදිමාහ.

එවං භගවතා පුට්ඨානං පන තෙසං හික්ඛුනං භගවා අත්තනො ජාතිභූමියං උභයනිතාය පටිපන්නං දසකථාවත්ථුලාභීං හික්ඛුං පුච්ඡති, කො නු බො තත්ථ එවරුපොති න අඤ්ඤමඤ්ඤං චිත්තනා වා සමන්තනා වා අහොසි. කස්මා? ආයස්මා හි මන්තාණිපුත්තො තස්මිං ජනපදෙ ආකාසමජ්ඣෙ යිතො චන්දො විය සූරියො විය ව පාකටො පඤ්ඤාතො. තස්මා තෙ හික්ඛු මෙසසද්දං සුත්වා එකජ්ඣං සන්නිපතිතමොරසටා විය සනසජ්ඣායං කාතුං, ආරද්ධහික්ඛු විය ව අත්තනො ආවරියං පුණ්ණත්ථෙරං භගවතො ආරොචෙන්තා ථෙරස්ස ව ගුණං හාසිතුං අප්පහොන්තෙහි මුඛෙහි එකප්පහාරෙනෙව පුණ්ණො නාම, හත්තෙ, ආයස්මාතිආදිමාහංසු. තත්ථ පුණ්ණොති තස්ස ථෙරස්ස නාමං. මන්තාණියා පන යො පුත්තො, තස්මා මන්තාණිපුත්තොති වුච්චති. සම්භාවිතොති ගුණසම්භාවනාය සම්භාවිතො.

අප්පිච්ඡතාදිවණ්ණනා

අප්පිච්ඡොති ඉච්ඡාවිරහිතො නිඉච්ඡො නිත්තණ්හො. එත්ථ හි බ්‍යඤ්ජනං සාවසෙසං විය, අත්ථො පන නිරවසෙසො. න හි තස්ස අත්තො අණුමත්තාපි පාපිකා ඉච්ඡා නාම අත්ථී. ඛිණාසටො හෙස සබ්බෙසො පහිනතණ්හො. අපිචෙත්ථ අත්‍රිච්ඡතා පාපිච්ඡතා මහිච්ඡතා අප්පිච්ඡතාති අයං හෙදො චෙදිතබ්බො.

තත්ථ සකලාහෙ අතිත්තස්ස පරලාහෙ පත්ථනා අත්‍රිච්ඡතා නාම. තාය සමන්තාගතස්ස එකභාෂෙන පක්කපුචොපි අත්තනො පත්තෙ පතිතො න සුපක්කො විය බුද්දකො විය ව බායති. ස්වෙව පරස්ස පත්තෙ පක්ඛිත්තො සුපක්කො විය මහන්තො විය ව බායති. අසන්නගුණසම්භාවනතා පන පටිග්ගහණෙ ව අමත්තඤ්ඤතා පාපිච්ඡතා නාම, සා, “ඉධෙකච්චො

අස්සද්ධො සමානො සද්ධොති මං ජනො ජානාතු’ තිආදිනා නයෙන අභිධම්මෙ ආගතායෙව, තාය සමන්තාගතො පුග්ගලො කොහඤ්ඤෙ පතිට්ඨාති. සන්තගුණසම්භාවනා පන පටිග්ගහණෙ ව අමත්තඤ්ඤා මහිව්ඡතා නාම. සාපි, “ඉධෙකච්චො සද්ධො සමානො සද්ධොති මං ජනො ජානාතුති ඉච්ඡති, සීලවා සමානො සීලවාති මං ජනො ජානාතු’ ති (විභ. 851) ඉමිනා නයෙන ආගතායෙව, තාය සමන්තාගතො පුග්ගලො දුස්සන්තප්පයො හොති, විජාතමාතාපිස්ස චිත්තං ගහෙතුං න සක්කොති. තෙනෙනං වුච්චති -

“අග්ගික්ඛන්ධො සමුද්දො ව, මහිව්ඡො වාපි පුග්ගලො;

සකට්ඨන පච්චයං දෙතු, තයොපෙනෙ අතප්පයා’ ති.

සන්තගුණනිගුහනතා පන පටිග්ගහණෙ ව මත්තඤ්ඤා අප්පිව්ඡතා නාම, තාය සමන්තාගතො පුග්ගලො අත්තති විජ්ජමානම්පි ගුණං පටිච්ඡාදෙතුකාමතාය, “සද්ධො සමානො සද්ධොති මං ජනො ජානාතුති න ඉච්ඡති. සීලවා, පටිච්ඡන්තො, බහුස්සුතො, ආරද්ධවීරියො, සමාධිසම්පන්නො, පඤ්ඤවා, බ්ණාසවො සමානො බ්ණාසවොති මං ජනො ජානාතු’ ති න ඉච්ඡති, සෙය්‍යථාපි මජ්ඣන්තිකත්ථෙරො.

ථෙරො කිර මහාබ්ණාසවො අහොසි, පත්තචීවරං පනස්ස පාදමත්තමෙව අග්ගති, සො අසොකස්ස ධම්මරඤ්ඤො විහාරමහදිවසෙ සඬ්ඝත්ථෙරො අහොසි. අථස්ස අතිලුබ්භාවං දිස්වා මනුස්සා, “හත්තෙ, ථොකං බහි හොථා’ ති ආහංසු. ථෙරො, “මාදිසෙ බ්ණාසවෙ රඤ්ඤො සඬ්ගහං අකරොන්තෙ අඤ්ඤො කො කරිස්සති’ ති පථවියං නිමුජ්ජිත්වා සඬ්ඝත්ථෙරස්ස උක්ඛිත්තපිණ්ඩං ගණ්හන්තොයෙව උම්මුජ්ජී. එවං බ්ණාසවො සමානො, “බ්ණාසවොති මං ජනො ජානාතු’ ති න ඉච්ඡති. එවං අප්පිව්ඡො පන හික්ඛු අනුප්පන්නං ලාභං උප්පාදෙති, උප්පන්නං ලාභං ථාවරං කරොති, දායකානං චිත්තං ආරාධෙති, යථා යථා හි සො අත්තනො අප්පිව්ඡතාය අප්පං ගණ්හාති, තථා තථා තස්ස වත්තෙ පසන්නා මනුස්සා බහු දෙත්ති.

අපරොපි චතුබ්බිධො අප්පිව්ඡො - පච්චයඅප්පිව්ඡො ධුතඬ්ගඅප්පිව්ඡො පරියත්තිඅප්පිව්ඡො අධිගමඅප්පිව්ඡොති. තත්ථ චතුසු පච්චයෙසු අප්පිව්ඡො පච්චයඅප්පිව්ඡො නාම, සො දායකස්ස වසං ජානාති, දෙය්‍යධම්මස්ස වසං ජානාති, අත්තනො ථාමං ජානාති. යදි හි දෙය්‍යධම්මො බහු හොති, දායකො අප්පං දාතුකාමො, දායකස්ස වසෙන අප්පං ගණ්හාති. දෙය්‍යධම්මො අප්පො, දායකො බහුං දාතුකාමො, දෙය්‍යධම්මස්ස වසෙන අප්පං ගණ්හාති. දෙය්‍යධම්මොපි බහු, දායකොපි බහුං දාතුකාමො, අත්තනො ථාමං ඤත්වා පමාණෙනෙව ගණ්හාති.

ධුතඨගසමාදානස්ස අත්තනි අත්ථිභාවං න ජානාපෙතුකාමො ධුතඨගඅප්පිවිජ්ජො නාම. තස්ස විභාවනත්ථං ඉමානි වත්ථුනි – සොසානිකමහාසුමනත්ථෙරො කීර සට්ඨි වස්සානි සුසානෙ වසි, අඤ්ඤො එකභික්ඛුපි න අඤ්ඤාසි, තෙනෙවාහ –

“සුසානෙ සට්ඨි වස්සානි, අබ්බොකිණ්ණං වසාමහං;

දුතියො මං න ජානෙය්‍ය, අහො සොසානිකුත්තමො”ති.

වෙනියපබ්බතෙ ද්වෙභාතියත්ථෙරො වසිංසු. තෙසු කනිට්ඨො උපට්ඨාකෙන පෙසිතා උච්ඡුඛණ්ඩිකා ගහෙත්වා ජෙට්ඨස්ස සන්තිකං අගමාසි. පරිභොගං, හන්තෙ, කරොථාති. ථෙරස්ස ච හත්තකිච්චං කත්වා මුඛං වික්ඛාලනකාලො අහොසි. සො අලං, ආවුසොති ආහ. කච්චි, හන්තෙ, එකාසනිකත්ථාති. ආහරාවුසො, උච්ඡුඛණ්ඩිකාති පඤ්ඤාස වස්සානි එකාසනිකො සමානොපි ධුතඨගං නිගුහමානො පරිභොගං කත්වා මුඛං වික්ඛාලෙත්වා පුන ධුතඨගං අධිට්ඨාය ගතො.

යො පන සාකෙතකතිස්සත්ථෙරො විය බහුස්සුතභාවං ජානාපෙතුං න ඉච්ඡති, අයං පරියත්තිඅප්පිවිජ්ජො නාම. ථෙරො කීර බණො නත්ථිති උද්දෙසපරිපුච්ඡාසු ඕකාසං අකරොන්තො මරණක්ඛයං, හන්තෙ, ලභිස්සථාති වොදිතො ගණං විස්සජ්ජෙත්වා කණිකාරවාලිකසමුද්දවිහාරං ගතො. තත්ථ අන්තොවස්සං ථෙරනවමජ්ඣමානං උපකාරො හුත්වා මහාපචාරණාය උපොසථදිවසෙ ධම්මකථාය ජනනං බොහෙත්වා ගතො.

යො පන සොතාපන්තාදීසු අඤ්ඤතරො හුත්වා සොතාපන්තාදිභාවං ජානාපෙතුං න ඉච්ඡති, අයං අධිගමඅප්පිවිජ්ජො නාම, තයො කුලපුත්තා විය සට්ඨිකාරකුම්භකාරො විය ච.

ආයස්මා පන පුණ්ණො අත්තිව්ජනං පාපිව්ජනං මහිව්ජනඤ්ච පහාය සබ්බසො ඉච්ඡාපටිපක්ඛභූතාය අලොභසඬ්ඛාතාය පරිසුද්ධාය අප්පිව්ජනාය සමන්තාගතත්තා අප්පිවිජ්ජො නාම අහොසි. භික්ඛුනම්පි, “ආවුසො, අත්තිව්ජනා පාපිව්ජනා මහිව්ජනාති ඉමෙ ධම්මා පහාතබ්බා”ති තෙසු ආදීනවං දස්සෙත්වා එවරූපං අප්පිව්ජනං සමාදාය වත්තිතබ්බත්ති අප්පිව්ජකථං කථෙසි. තෙන වුත්තං “අත්තනා ච අප්පිවිජ්ජො අප්පිව්ජකථඤ්ච භික්ඛුනං කත්තා”ති.

ද්වාදසවිධසන්තොසවණ්ණනා

ඉදානි අත්තනා ච සන්තුට්ඨොතිආදීසු විසෙසත්ථමෙව දීපයිස්සාම. යොජනා පන වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බා. සන්තුට්ඨොති ඉතරීතරපච්චයසන්තොසෙන සමන්තාගතො. සො පනෙස සන්තොසො ද්වාදසවිධො හොති. සෙය්‍යථිදං,

වීචරෙ යථාලාභසන්නොසො යථාබලසන්නොසො යථාසාරුජ්ජසන්නොසොති තිවිධො, එවං පිණ්ඩපාතාදිසු. තස්සායං පහෙදසංවණ්ණනා.

ඉධ භික්ඛු වීචරං ලභති සුන්දරං වා අසුන්දරං වා. සො තෙනෙව යාපෙති අඤ්ඤං න පත්ථෙති, ලභන්නොපි න ගණ්හාති, අයමස්ස වීචරෙ යථාලාභසන්නොසො. අථ යො පකතිදුබ්බලො වා හොති ආබාධජරාභිභූතො වා, ගරුචීවරං පාරුපන්නො කිලමති, සො සභාගෙන භික්ඛුනා සද්ධිං තං පරිවත්තෙන්වා ලභුකෙන යාපෙන්නොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස වීචරෙ යථාබලසන්නොසො. අපරො පණීතපච්චයලාභී හොති, සො පට්ටචීවරාදීනං අඤ්ඤතරං මහග්ගචීවරං බහුති වා පන වීචරාති ලභිත්වා ඉදං ථෙරානං චිරපබ්බජිතානං ඉදං බහුස්සුතානං අනුරූපං, ඉදං ගිලානානං ඉදං අජ්ජලාභානං හොතුති දත්වා තෙසං පුරාණචීවරං වා සඬිකාරකූටාදිතො වා නන්තකාති උච්චිතිත්වා තෙහි සඬිසාටිං කත්වා ධාරෙන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස වීචරෙ යථාසාරුජ්ජසන්නොසො.

ඉධ පන භික්ඛු පිණ්ඩපාතං ලභති ලුබ්ථං වා පණීතං වා, සො තෙනෙව යාපෙති, අඤ්ඤං න පත්ථෙති, ලභන්නොපි න ගණ්හාති, අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාලාභසන්නොසො. යො පන අත්තතො පකතිවිරුද්ධං වා බ්‍යාධිවිරුද්ධං වා පිණ්ඩපාතං ලභති, යෙනස්ස පරිභුත්තෙන අභාසු හොති, සො සභාගස්ස භික්ඛුනො තං දත්වා තස්ස හත්ථතො සජ්ජායහොජනං භුඤ්ජිත්වා සමණධම්මං කරොන්නොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාබලසන්නොසො. අපරො බහුං පණීතං පිණ්ඩපාතං ලභති, සො තං වීචරං විය චිරපබ්බජිතබහුස්සුතඅජ්ජලාභිගිලානානං දත්වා තෙසං වා සෙසකං පිණ්ඩාය වා වරිත්වා මිස්සකාහාරං භුඤ්ජන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාසාරුජ්ජසන්නොසො.

ඉධ පන භික්ඛු සෙනාසනං ලභති මනාපං වා අමනාපං වා, සො තෙන නෙව සොමනස්සං න පටිසං උජ්ජාදෙති, අන්තමසො තිණසන්ථාරකෙනාපි යථාලද්ධෙනෙව තුස්සති, අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාලාභසන්නොසො. යො පන අත්තතො පකතිවිරුද්ධං වා බ්‍යාධිවිරුද්ධං වා සෙනාසනං ලභති, යත්ථස්ස වසතො අභාසු හොති, සො තං සභාගස්ස භික්ඛුනො දත්වා තස්ස සන්තකෙ සජ්ජායසෙනාසනෙ වසන්නොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාබලසන්නොසො. අපරො මහාපුඤ්ඤො ලෙණමණ්ඩපකූටාගාරාදීති බහුති පණීතසෙනාසනාති ලභති, සො තාති වීචරාදීති විය චිරපබ්බජිතබහුස්සුතඅජ්ජලාභිගිලානානං දත්වා යත්ථ කත්ථවි වසන්නොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාසාරුජ්ජසන්නොසො. යොපි,

“උත්තමසෙනාසනං නාම පමාදට්ඨානං, තත්ථ නිසින්තස්ස ටීනමිද්ධං ඔක්කමති, නිද්දාහිභූතස්ස පුන පටිබුජ්ඣතො පාපවිතක්කා පාතුහවන්ති”ති පටිසඤ්චික්ඛිත්වා තාදිසං සෙනාසනං පත්තම්පි න සම්පට්ච්ඡති, සො තං පටික්ඛිපිත්වා අබ්භොකාසරුක්ඛමූලාදීසු වසන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයම්පිස්ස සෙනාසනෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො.

ඉධ පන භික්ඛු හෙසජ්ජං ලහති ලුඛං වා පණීතං වා, සො යං ලහති, තෙනෙව සන්තුස්සති, අඤ්ඤං න පත්ථෙති, ලහන්තොපි න ගණ්හාති, අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාලාභසන්තොසො. යො පන තෙලෙන අත්ථිකො ථාණිතං ලහති, සො තං සභාගස්ස භික්ඛුනො දත්වා තස්ස හත්ථතො තෙලං ගහෙත්වා අඤ්ඤදෙව වා පරියෙසිත්වා තෙහි හෙසජ්ජං කරොන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාබලසන්තොසො. අපරො මහාපුඤ්ඤො බහුං තෙලමධුථාණිතාදිපණිතහෙසජ්ජං ලහති, සො තං විවරං විය විරපබ්බජ්තබ්බසුතඅප්පලාහිගිලානානං දත්වා තෙසං ආහතකෙන යෙන කෙනාපි යාපෙන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. යො පන එකස්මිං භාජනෙ මුත්තහරීතකං යපෙත්වා එකස්මිං චතුමධුරං, “ගණ්හ, හන්තෙ, යදිච්ඡසී”ති වුච්චමානො සචස්ස තෙසු අඤ්ඤතරෙතපි රොගො වූපසම්මති, අථ මුත්තහරීතකං නාම බුද්ධාදීහි වණ්ණිතන්ති චතුමධුරං පටික්ඛිපිත්වා මුත්තහරීතකෙනෙව හෙසජ්ජං කරොන්තො පරමසන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො.

ඉමෙසං පන පච්චෙකං පච්චයෙසු තිණ්ණං තිණ්ණං සන්තොසානං යථාසාරුප්පසන්තොසොව අග්ගො. ආයස්මා පුණ්ණො එකෙකස්මිං පච්චයෙ ඉමෙහි තීහි සන්තොසෙහි සන්තුට්ඨො අහොසි. සන්තුට්ඨිකථඤ්චාති භික්ඛුනම්පි ව ඉමං සන්තුට්ඨිකථං කත්තාව අහොසි.

තිව්ධපච්චෙකවණ්ණනා

පච්චිත්තොති කායපච්චෙකො චිත්තපච්චෙකො උපධිපච්චෙකොති ඉමෙහි තීහි පච්චෙකෙහි සමන්තාගතො. තත්ථ එකො ගච්ඡති, එකො තිට්ඨති, එකො නිසීදති, එකො සෙය්‍යං කප්පෙති, එකො ගාමං පිණ්ඩාය පවිසති, එකො පටික්කමති, එකො වඩ්ඤ්මමධිට්ඨාති, එකො වරති, එකො විහරතිති අයං කායපච්චෙකො නාම. අට්ඨ සමාපත්තියො පන චිත්තපච්චෙකො නාම. නිබ්බානං උපධිපච්චෙකො නාම. වුත්තම්පි හෙතං – “කායපච්චෙකො ව ච්චෙකට්ඨකායානං නෙක්ඛම්මාහිරතානං. චිත්තපච්චෙකො ව පරිසුද්ධචිත්තානං පරමවොදානප්පත්තානං. උපධිච්චෙකො ව නිරුපධිනං

පුග්ගලානං විසඬ්ඛාරගතානං''න්ති (මහානි. 57). පච්චෙකකථන්ති භික්ඛූනම්පි ච ඉමං පච්චෙකකථං කත්තා.

පඤ්චවිධසංසග්ගවණ්ණනා

අසංසට්ඨොති පඤ්චවිධෙන සංසග්ගෙන විරහිතො. සචනසංසග්ගො දස්සනසංසග්ගො සමුල්ලපනසංසග්ගො සම්භොගසංසග්ගො කායසංසග්ගොති පඤ්චවිධො සංසග්ගො. තෙසු ඉධ භික්ඛු සුණාති, “අසුකස්මිං ගාමෙ වා නිගමෙ වා ඉත්ථි වා කුමාරිකා වා අභිරුපා දස්සනීයා පාසාදිකා පරමාය වණ්ණපොක්ඛරතාය සමන්තාගතා”ති. සො තං සුත්වා සංසිද්ධි විසිද්ධි න සක්කොති බ්‍රහ්මචරියං සන්ධාරෙතුං, සික්ඛාදුබ්බලාං අනාවකත්වා භීනායාවත්තතීති එවං පරෙහි වා කථියමානං රූපාදිසම්පත්තිං අත්තනා වා භසිතලපිතභිතසද්දං සුණන්තස්ස සොතවිඤ්ඤාණවිථිවසෙන උප්පන්නො රාගො සචනසංසග්ගො නාම. සො අනිත්ථිගන්ධපච්චෙකබොධිසත්තස්ස ච පඤ්චග්ගලලෙණවාසීතිස්සදහරස්ස ච වසෙන වෙදිතබ්බො –

දහරො කිර ආකාසෙන ගච්ඡන්තො ගිරිගාමවාසිකම්මාරධිතාය පඤ්චභි කුමාරිභි සද්ධිං පදුමසරං ගන්ත්වා න්හත්වා පදුමානි ච පිලන්ධිත්වා මධුරස්සරෙන ගායන්තීයා සද්දං සුත්වා කාමරාගෙන විද්ධො විසෙසා පරිභායිත්වා අනයඛාසනං පාපුණි. ඉධ භික්ඛු න හෙව බො සුණාති, අපිච බො සාමං පස්සති ඉත්ථිං වා කුමාරිං වා අභිරුපං දස්සනීයං පාසාදිකං පරමාය වණ්ණපොක්ඛරතාය සමන්තාගතං. සො තං දිස්වා සංසිද්ධි විසිද්ධි න සක්කොති බ්‍රහ්මචරියං සන්ධාරෙතුං, සික්ඛාදුබ්බලාං අනාවකත්වා භීනායාවත්තතීති එවං විසභාගරූපං ඔලොකෙන්තස්ස පන චක්ඛුවිඤ්ඤාණවිථිවසෙන උප්පන්නරාගො දස්සනසංසග්ගො නාම. සො එවං වෙදිතබ්බො –

එකො කිර දහරො කාලදීඝවාපිද්ධාරවිහාරං උද්දෙසත්ථාය ගතො. ආචරියො තස්ස අන්තරායං දිස්වා ඔකාසං න කරොති. සො පුනස්පුන්තං අනුබන්ධති. ආචරියො සථෙ අන්තොගාමෙ න චරිස්සසි. දස්සාමි තෙ උද්දෙසන්ති ආහ. සො සාධුති සම්පට්ඨිත්වා උද්දෙසෙ නිට්ඨිතෙ ආචරියං වන්දිත්වා ගච්ඡන්තො ආචරියො මෙ ඉමස්මිං ගාමෙ චරිතුං න දෙති, කිං නු බො කාරණන්ති චීවරං පාරුපිත්වා ගාමං පාවිසි, එකා කුලධිතා පිතකචත්ථං නිවාසෙත්වා ගෙහෙ ධීතා දහරං දිස්වා සඤ්ජාතරාගා උච්ඡිකෙන යාගුං ආහරිත්වා තස්ස පත්තෙ පක්ඛිපිත්වා නිවත්තිත්වා මඤ්චකෙ නිපජ්ජි. අථ නං මාතාපිතරො කිං අම්මාති පුච්ඡිංසු, ද්වාරෙන ගතං දහරං ලභමානා ජීවිස්සාමි, අලභමානා මරිස්සාමිති. මාතාපිතරො වෙගෙන ගන්ත්වා ගාමද්වාරෙ දහරං පත්වා වන්දිත්වා,

“නිවත්තථ, භන්තෙ, භික්ඛං ගණ්හාහී”ති ආහංසු. දහරො අලං ගච්ඡාමිති. තෙ,
 “ඉදං නාම, භන්තෙ, කාරණං”න්ති යාචිත්වා – “අම්භාකං, භන්තෙ, ගෙහෙ
 එත්තකං නාම ධනං අත්ථී, එකායෙව නො ධීතා, ත්වං නො
 ජෙට්ඨපුත්තට්ඨානෙ යස්සසි, සුඛෙන සක්කා ජීවිතු”න්ති ආහංසු. දහරො, “න
 මය්හං ඉමිනා පලිබොධෙන අත්ථො”ති අනාදියිත්වාච පක්කන්තො.

මාතෘපිතරො ගන්ත්වා, “අම්ම, නාසක්ඛිම්භා දහරං නිවත්තෙතුං, යං අඤ්ඤං
 සාමිකං ඉච්ඡසි, තං ලභිස්සසි, උට්ඨෙහි බාද ව පිව වා”ති ආහංසු. සා
 අනිච්ඡන්ති සත්තාහං නිරාහාරා භුත්වා කාලමකාසි. මාතෘපිතරො තස්සා
 සරීරකිච්චං කත්වා තං පිතකවත්ථං ධුරවිහාරෙ භික්ඛුසඤ්ජස්ස අදංසු, භික්ඛු
 වත්ථං ඛණ්ඩාඛන්ඩං කත්වා භාජයිංසු. එකො මහල්ලකො අත්තනො
 කොට්ඨාසං ගහෙත්වා කල්‍යාණිවිහාරං ආගතො. සොපි දහරො වෙතියං
 වන්දිස්සාමිති තත්ථෙව ගන්ත්වා දිවාට්ඨානෙ නිසීදි. මහල්ලකො තං
 වත්ථඛණ්ඩං ගහෙත්වා, “ඉමිනා මෙ පරිස්සාවනං විචාරෙථා”ති දහරං අවොච.
 දහරො මහාථෙර “කුභිං ලද්ධ”න්ති ආහ. සො සබ්බං පවත්තිං කථෙසි. සො
 තං සුත්වාච, “එවරූපාය නාම සද්ධිං සංවාසං නාලත්ථ”න්ති රාගග්ගිනා
 දඩ්ඪො තත්ථෙව කාලමකාසි.

අඤ්ඤමඤ්ඤං ආලාපසල්ලාපවසෙන උජ්ජන්තරාගො පන
 සමුල්ලපනසංසග්ගො නාම. භික්ඛුනො භික්ඛුනියා සත්තකං, භික්ඛුනියා වා
 භික්ඛුස්ස සත්තකං ගහෙත්වා පරිභොගකරණවසෙන උජ්ජන්තරාගො
 සම්භොගසංසග්ගො නාම. සො එවං වෙදිතබ්බො – මරිචචට්ටිවිහාරමහෙ කිර
 භික්ඛුනං සතසහස්සං භික්ඛුනීනං නවුතිසහස්සානි එව අහෙසුං. එකො
 සාමණෙරො උණ්හයාගුං ගහෙත්වා ගච්ඡන්තො සකිං වීචරකණ්ණෙ යපෙසි,
 සකිං භූමියං. එකා සාමණෙරී දිස්වා එත්ථ පත්තං යපෙත්වා යාහිති ථාලකං
 අදාසි. තෙ අපරහාගෙ එකස්මිං භයෙ උජ්ජන්තෙ පරසමුද්දං අගමංසු. තෙසු
 භික්ඛුනී පුරෙතරං අගමාසි. සා, “එකො කිර සිහලභික්ඛු ආගතො”ති සුත්වා
 ථෙරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා නිසින්තා, – “භන්තෙ,
 මරිචචට්ටිවිහාරමහකාලෙ තුම්හෙ කතිවස්සා”ති පුච්ඡි. තදාහං
 සත්තවස්සිකසාමණෙරො. ත්වං පන කතිවස්සාති? අහං
 සත්තවස්සිකසාමණෙරීයෙව එකස්ස සාමණෙරස්ස උණ්හයාගුං ගහෙත්වා
 ගච්ඡන්තස්ස පත්තයපනත්ථං ථාලකමදාසින්ති. ථෙරො, “අහං සො”ති වත්වා
 ථාලකං නිහරිත්වා දස්සෙසි. තෙ එත්තකෙනෙව සංසග්ගෙන බ්‍රහ්මවරියං
 සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තා ද්වෙපි සට්ඨිවස්සකාලෙ විබ්භමිංසු.

හත්ථගාභාදිවසෙන පන උජ්ජන්තරාගො කායසංසග්ගො නාම. තත්‍රිදං වත්ථු –
 මහාචෙතියභිගණෙ කිර දහරභික්ඛු සජ්ඣායං ගණ්හන්ති. තෙසං පිට්ඨිපස්සෙ

දහරහික්ඛුනියො ධම්මං සුඤ්ඤානං. තත්තෙකො දහරො භත්ථං පසාරෙන්තො එකිස්සා දහරහික්ඛුනියා කායං ඡුපි. සා තං භත්ථං ගහෙන්වා අත්තනො උරස්මිං යපෙසි, එත්තකෙන සංසග්ගෙන ද්වෙපි විබ්භමිත්වා ගිහිභාවං පත්තා.

ගාහගාහකාදිවණ්ණනා

ඉමෙසු පන පඤ්චසු සංසග්ගෙසු හික්ඛුනො හික්ඛුහි සද්ධිං සචනදස්සනසමුල්ලපනසම්භොගකායපරාමාසා නිව්චම්පි හොන්තියෙව, හික්ඛුනීහි සද්ධිං යපෙත්වා කායසංසග්ගං සෙසා කාලෙන කාලං හොන්ති; තථා උපාසකඋපාසිකාහි සද්ධිං සබ්බෙපි කාලෙන කාලං හොන්ති. තෙසු හි කිලෙසුප්පත්තිතො චිත්තං රක්ඛිතබ්බං. එකො හි හික්ඛු ගාහගාහකො හොති, එකො ගාහමුත්තකො, එකො මුත්තගාහකො, එකො මුත්තමුත්තකො.

තත්ථ යං හික්ඛුං මනුස්සාපි ආමිසෙන උපලාපෙත්වා ගහණවසෙන උපසඬකමන්ති, හික්ඛුපි පුප්ඵළාදීහි උපලාපෙත්වා ගහණවසෙන උපසඬකමති, අයං ගාහගාහකො නාම. යං පන මනුස්සා මුත්තනායෙන උපසඬකමන්ති, හික්ඛු දක්ඛිණෙය්‍යවසෙන උපසඬකමති, අයං ගාහමුත්තකො නාම. යස්ස මනුස්සා දක්ඛිණෙය්‍යවසෙන චත්තාරො පච්චයෙ දෙන්ති, හික්ඛු පුප්ඵළාදීහි උපලාපෙත්වා ගහණවසෙන උපසඬකමති, අයං මුත්තගාහකො නාම. යස්ස මනුස්සාපි දක්ඛිණෙය්‍යවසෙන චත්තාරො පච්චයෙ දෙන්ති, හික්ඛුපි චූළපිණ්ඩපාතියතිස්සත්ථෙරො විය දක්ඛිණෙය්‍යවසෙන පරිභුඤ්ජති, අයං මුත්තමුත්තකො නාම.

ථෙරං කිර එකා උපාසිකා ද්වාදස වස්සානි උපට්ඨති. එකදිවසං තස්මිං ගාමෙ අග්ගි උට්ඨහිත්වා ගෙනානි කුට්ඨෙසි. අඤ්ඤෙසං කුලූපකහික්ඛු ආගන්ත්වා – “කිං උපාසිකෙ, අපි කිඤ්ච භණ්ඩකං අරොගං කාතුං අසක්ඛිත්ථා”ති පටිසන්ථාරං අකංසු. මනුස්සා, “අම්භාකං මාතු කුලූපකත්ථෙරො භුඤ්ජනවෙලායමෙව ආගමිස්සති”ති ආහංසු. ථෙරොපි පුනදිවසෙ හික්ඛාචාරවෙලං සල්ලක්ඛෙන්වා ආගතො. උපාසිකා කොට්ඨච්ඡායාය නිසිදාපෙත්වා හික්ඛං සම්පාදෙන්වා අදාසි. ථෙරෙ භත්තකිව්චං කත්වා පක්කන්තෙ මනුස්සා ආහංසු – “අම්භාකං මාතු කුලූපකත්ථෙරො භුඤ්ජනවෙලායමෙව ආගතො”ති. උපාසිකා, “තුම්භාකං කුලූපකා තුම්භාකංයෙව අනුච්ඡවිකා, මය්හං ථෙරො මය්හෙව අනුච්ඡවිකො”ති ආහ. ආයස්මා පන මන්තාණිපුත්තො ඉමෙහි පඤ්චහි සංසග්ගෙහි චතුහිපි පරිසාහි සද්ධිං අසංසට්ඨො ගාහමුත්තකො වෙව මුත්තමුත්තකො ච අහොසි. යථා ච සයං අසංසට්ඨො, එවං හික්ඛුනම්පි තං අසංසග්ගකථං කත්තා අහොසි.

ආරද්ධවීරියොති පග්ගහිතවීරියො, පරිපුණ්ණකායිකවෙතසිකවීරියොති අත්ථො. යො හි භික්ඛු ගමනෙ උප්පන්නකිලෙසං යානං පාපුණිතුං න දෙනි, යානෙ උප්පන්නකිලෙසං නිසජ්ජං, නිසජ්ජාය උප්පන්නකිලෙසං සයනං පාපුණිතුං න දෙනි, මන්තෙන කණ්භසජ්ජං උප්පිළෙත්වා ගණ්භන්තො විය, අමිත්තං ගීවාය අක්කමන්තො විය ච විවරති, අයං ආරද්ධවීරියො නාම. ථෙරො ච තාදිසො අහොසි. භික්ඛුනම්පි තථෙව වීරියාරම්භකථං කත්තා අහොසි.

සීලසම්පන්නොතිආදීසු සීලන්ති චතුපාරිසුද්ධිසීලං. සමාධිති විපස්සනාපාදකා අට්ඨ සමාපත්තියො. පඤ්ඤාති ලොකියලොකුත්තරඤ්ඤාණං. විමුත්තීති අරියඵලං. විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනන්ති ඵකුනවිසතිවිධං පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණං. ථෙරො සයම්පි සීලාදීහි සම්පන්නො අහොසි භික්ඛුනම්පි සීලාදිකථං කත්තා. ස්වායං දසහි කථාවත්ථුහි ඔවදතීති ඔවාදකො. යථා පන ඵකො ඔවදතියෙව, සුබ්බමං අත්ථං පරිවත්තෙත්වා ජානාපෙතුං න සක්කොති. න ඵවං ථෙරො. ථෙරො පන තාති දස කථාවත්ථුනි විඤ්ඤාපෙතීති විඤ්ඤාපකො. ඵකො විඤ්ඤාපෙතුං සක්කොති, කාරණං දස්සෙතුං න සක්කොති. ථෙරො කාරණම්පි සන්දස්සෙතීති සන්දස්සකො. ඵකො විජ්ජමානං කාරණං දස්සෙති, ගාහෙතුං පන න සක්කොති. ථෙරො ගාහෙතුම්පි සක්කොතීති සමාදපකො. ඵවං සමාදපෙත්වා පන තෙසු කථාවත්ථුසු උස්සාහජනනවසෙන භික්ඛු සමුත්තෙපෙතීති සමුත්තෙජකො. උස්සාහජාතෙ චණ්ණං චත්වා සම්පහංසෙතීති සම්පහංසකො.

පඤ්චලාභචණ්ණනා

253. සුලද්ධලාභාති අඤ්ඤෙසම්පි මනුස්සත්තභාවපඛ්ඛජ්ජාදිගුණලාභා නාම භොන්ති. ආයස්මතො පන පුණ්ණස්ස සුලද්ධලාභා ඵතෙ, යස්ස සත්ථු සම්මුඛා ඵවං චණ්ණො අඛ්භුග්ගතොති අත්ථො. අපිච අපණ්ඩිතෙහි චණ්ණකථනං නාම න තථා ලාභො, පණ්ඩිතෙහි චණ්ණකථනං පන ලාභො. ගිහී හි වා චණ්ණකථනං න තථා ලාභො, ගිහී හි “චණ්ණං කථෙස්සාමී”ති, “අම්භාකං අයොගා සණ්භො සබ්බෙලො සුඛසම්භාසො, විහාරං ආගතානං යාගුහත්තථාණිකාදීහි සඬිගහං කරොති”ති කථෙන්නො අචණ්ණමෙව කථෙති. “අචණ්ණං කථෙස්සාමී”ති “අයං ථෙරො මන්දමන්දො විය අබ්බලලො විය භාකුටිකභාකුටිකො විය නත්ථි ඉමිනා සද්ධිං විස්සාසො”ති කථෙන්නො චණ්ණමෙව කථෙති. සබ්බමචාරීහිපි සත්ථු පරම්මුඛා චණ්ණකථනං න තථා ලාභො, සත්ථු සම්මුඛා පන අතිලාභොති ඉමම්පි අත්ථවසං පටිච්ච “සුලද්ධලාභා”ති ආහ. අනුමස්ස අනුමස්සාති දස කථාවත්ථුනි අනුපවිසිත්වා අනුපවිසිත්වා. තඤ්ච සත්ථා අඛ්භනුමොදතීති තඤ්චස්ස චණ්ණං ඵවමෙතං.

අප්පිව්ඡො ච සො භික්ඛු සන්තුට්ඨො ච සො භික්ඛුති අනුමොදති. ඉති විඤ්ඤාහි වණ්ණභාසනං එකො ලාභො, සබ්බමචාරීහි එකො, සත්ථු සම්මුඛො එකො, අනුමස්ස අනුමස්ස එකො, සත්ථාරා අබ්භනුමොදනං එකොති ඉමෙ පඤ්ච ලාභෙ සන්ධාය “සුලද්ධලාභා”ති ආහ. කදාචීති කිස්මිඤ්චදෙව කාලෙ. කරහචීති තස්සෙව වෙවචනං. අප්පෙව නාම සියා කොච්චෙව කථාසල්ලාපොති අපි නාම කොච් කථාසම්මුදාචාරොපි භවෙය්‍ය. ටෙරෙන කිර ආයස්මා පුණ්ණො නෙව දිට්ඨපුබ්බො, තස්ස ධම්මකථා සුතපුබ්බො. ඉති සො තස්ස දස්සනම්පි ධම්මකථම්පි පත්ථයමානො ඵවමාහ.

චාරිකාදිවණ්ණනා

254. යථාභිරත්තන්ති යථාඅප්ඣකාසයං විහරිත්වා. බුද්ධානඤ්ඤි එකස්මිං යානෙ වසන්තානං ඡායුදකාදිවිපත්තිං චා අප්ථාසුකසෙනාසනං චා, මනුස්සානං අස්සද්ධාදිභාවං චා ආගම්ම අනභිරති නාම නත්ථි. තෙසං සම්පත්තියා “ඉධ ඵාසු විහරාමා”ති අභිරමිත්වා විරවිභාරොපි නත්ථි. යත්ථ පන තථාගතෙ විහරන්තෙ සත්තා සරණෙසු චා පතිට්ඨහන්ති, සීලානි චා සමාදියන්ති, පබ්බජන්ති චා, තතො සොතාපත්තිමග්ගාදීනං චා පන තෙසං උපනිස්සයො හොති. තත්ථ බුද්ධා සත්තෙ තාසු සම්පත්තීසු පතිට්ඨාපනඅප්ඣකාසයෙන වසන්ති; තාසං අභාවෙ පක්කමන්ති. තෙන චුත්තං – “යථාඅප්ඣකාසයං විහරිත්වා”ති. චාරිකං චරමානොති අද්ධානගමනං ගච්ඡන්තො. චාරිකා ච නාමෙසා භගවතො දුට්ඨා හොති තුරිතචාරිකා ච, අතුරිතචාරිකා ච.

තත්ථ දුරෙපි බොධනෙය්‍යපුග්ගලං දිස්වා තස්ස බොධනත්ථාය සහසා ගමනං තුරිතචාරිකා නාම. සා මහාකස්සපපච්චුග්ගමනාදීසු දට්ඨබ්බො. භගවා හි මහාකස්සපං පච්චුග්ගච්ඡන්තො මුහුත්තෙන තිගාචුතං මග්ගං අගමාසි, ආලවකස්සත්ථාය තිංසයොජනං, තථා අඬගුලිමාලස්ස. පුක්කුසාතිස්ස පන පඤ්චවත්තාලීසයොජනං, මහාකප්පිනස්ස වීසයොජනසතං, බදිරවනියස්සත්ථාය සත්ත යොජනසතානි අගමාසි; ධම්මසෙනාපතීනො සද්ධිවිහාරිකස්ස වනවාසීතිස්සසාමණෙරස්ස තිගාචුතාධිකං වීසයොජනසතං.

එකදිවසං කිර ටෙරො, “තිස්සසාමණෙරස්ස සන්තිකං, හන්තෙ, ගච්ඡාමි”ති ආහ. භගවා, “අහම්පි ගම්ස්සාමි”ති වත්වා ආයස්මන්තං ආනන්දං ආමන්තෙසි – “ආනන්ද, වීසතිසහස්සානං ඡලහිඤ්ඤානං ආරොචෙහි – ‘භගවා වනවාසීතිස්සසාමණෙරස්ස සන්තිකං ගම්ස්සති’”ති. තතො දුතියදිවසෙ වීසතිසහස්සඛිණාසචපරිචුතො ආකාසෙ උප්පතිත්වා වීසයොජනසතමත්ථකෙ තස්ස ගොවරගාමද්වාරෙ ඔතරිත්වා වීවරං පාරුපි. කම්මන්තං ගච්ඡමානා මනුස්සා දිස්වා, “සත්ථා, හො, ආගතො, මා කම්මන්තං අගමිත්ථා”ති වත්වා

ආසනානි පඤ්ඤපෙත්වා යාගුං දත්වා පානවත්තං කරොන්තා, “කුහිං, භන්තෙ, භගවා ගච්ඡති”ති දභරහික්ඛු පුච්ඡිංසු. උපාසකා, න භගවා අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡති, ඉධෙව තිස්සසාමණෙරස්ස දස්සනත්ථාය ආගතොති. තෙ “අම්භාකං කිර කුලුපකත්ථෙරස්ස දස්සනත්ථාය සත්ථා ආගතො, නො වත නො ථෙරො ඔරමත්තකො”ති සොමනස්සජානා අහෙසුං.

අථ භගවතො භත්තකිච්චපරියොසානෙ සාමණෙරො ගාමං පිණ්ඩාය වරින්වා “උපාසකා මහා හික්ඛුසඬ්ඨො”ති පුච්ඡි. අථස්ස තෙ, “සත්ථා, භන්තෙ, ආගතො”ති ආරොචෙසුං, සො භගවත්තං උපසඬ්ඨකමිත්වා පිණ්ඩපානෙන ආපුච්ඡි. සත්ථා තස්ස පත්තං භත්ථෙතා ගහෙත්වා, “අලං, තිස්ස, නිට්ඨිතං භත්තකිච්ච”න්ති ආහ. තතො උපජ්ඣායං ආපුච්ඡිත්වා අත්තනො පත්තාසනෙ නිසීදිත්වා භත්තකිච්චමකාසි. අථස්ස භත්තකිච්චපරියොසානෙ සත්ථා මඬ්ගලං වත්වා නික්ඛමිත්වා ගාමද්වාරෙ යත්වා, “කතරො තෙ, තිස්ස, වසනට්ඨානං ගමනමග්ගො”ති ආහ. “අයං භගවා”ති. මග්ගං දෙසයමානො පුරතො යාහි තිස්සාති. භගවා කිර සදෙවකස්ස ලොකස්ස මග්ගදෙසකො සමානොපි “සකලතිගාවුතෙ මග්ගෙ සාමණෙරං දට්ඨුං ලච්ඡාමි”ති තං මග්ගදෙසකමකාසි.

සො අත්තනො වසනට්ඨානං ගන්ත්වා භගවතො වත්තමකාසි. අථ නං භගවා, “කතරො තෙ, තිස්ස, වඬ්ඨකමො”ති පුච්ඡිත්වා තත්ථ ගන්ත්වා සාමණෙරස්ස නිසීදනපාසාණෙ නිසීදිත්වා, “තිස්ස, ඉමස්මිං යානෙ සුඛං වසසි”ති පුච්ඡි. සො ආහ — “ආම, භන්තෙ, ඉමස්මිං මෙ යානෙ වසන්තස්ස සිහඛ්ඛාග්ගභත්ථිමිගමොරාදීනං සද්දං සුණතො අරඤ්ඤසඤ්ඤා උප්පජ්ජති, තාය සුඛං වසාමි”ති. අථ නං භගවා, “තිස්ස, හික්ඛුසඬ්ඨං සන්තිපානෙහි, බුද්ධදායජ්ජං තෙ දස්සාමි”ති වත්වා සන්තිපතිතෙ හික්ඛුසඬ්ඨෙ උපසම්පාදෙත්වා අත්තනො වසනට්ඨානමෙව අගමාසිති. අයං තුරිතචාරිකා නාම.

යං පන ගාමනිගමපටිපාටියා දෙවසිකං යොජනඬ්ඨයොජනවසෙන පිණ්ඩපානවරියාදීහි ලොකං අනුග්ගණ්භත්තස්ස ගමනං, අයං අතුරිතචාරිකා නාම. ඉමං පන චාරිකං වරන්තො භගවා මහාමණ්ඩලං මජ්ඣමණ්ඩලං අන්තිමණ්ඩලන්ති ඉමෙසං තිණ්ණං මණ්ඩලානං අඤ්ඤතරස්මිං වරති. තත්ථ මහාමණ්ඩලං නවයොජනසතිකං, මජ්ඣමණ්ඩලං ඡයොජනසතිකං, අන්තිමණ්ඩලං තියොජනසතිකං. යදා මහාමණ්ඩලෙ චාරිකං වරිතුකාමො හොති, මහාපචාරණාය පචාරෙත්වා පාටිපදදිවසෙ මහාහික්ඛුසඬ්ඨසපරිවාරො නික්ඛමති. සමන්තා යොජනසතං එකකොලාහලං අහොසි, පුරිමං පුරිමං ආගතා නිමන්තෙතුං ලභන්ති; ඉතරෙසු ද්විසු මණ්ඩලෙසු සක්කාරො මහාමණ්ඩලෙ ඔසරති. තත්‍ර භගවා තෙසු තෙසු ගාමනිගමෙසු එකාහං ද්විහං වසන්තො

මහාජනං ආමිසපට්ඨග්ගහෙන අනුග්ගණ්හන්තො ධම්මදානෙන වස්ස විවට්ඨපනිස්සිතං කුසලං වඩ්ඪෙත්තො නවහි මාසෙහි වාරිකං පරියොසාපෙති.

සචෙ පන අන්තොවස්සෙ හික්ඛුනං සමථවිපස්සනා තරුණා හොති, මහාපචාරණාය අපචාරෙත්වා පචාරණාසඬගහං දත්වා කත්තිකපුණ්ණමාය පචාරෙත්වා මිගසිරස්ස පයමදිවසෙ මහාහික්ඛුසඬසපරිවාරො නික්ඛමිත්වා මජ්ඣිමමණ්ඩලං ඔසරති. අඤ්ඤෙතපි කාරණෙන මජ්ඣිමමණ්ඩලෙ වාරිකං චරිතුකාමො චතුමාසං වසිත්වා නික්ඛමති. චුත්තනයෙනෙව ඉතරෙසු ද්විසු මණ්ඩලෙසු සක්කාරො මජ්ඣිමමණ්ඩලෙ ඔසරති. හගවා පුරිමනයෙනෙව ලොකං අනුග්ගණ්හන්තො අට්ඨහි මාසෙහි වාරිකං පරියොසාපෙති.

සචෙ පන චතුමාසං චුට්ඨවස්සස්සාපි හගවතො වෙනෙයාසත්තා අපරිපක්කිත්ථියා හොන්ති, තෙසං ඉන්ද්‍රියපරිපාකං ආගමයමානො අපරමිපි එකං මාසං වා ද්විතිචතුමාසං වා තත්ථෙව වසිත්වා මහාහික්ඛුසඬසපරිවාරො නික්ඛමති. චුත්තනයෙනෙව ඉතරෙසු ද්විසු මණ්ඩලෙසු සක්කාරො අන්තොමණ්ඩලෙ ඔසරති. හගවා පුරිමනයෙනෙව ලොකං අනුග්ගණ්හන්තො සත්තහි වා ඡහි වා පඤ්චහි වා චතුහි වා මාසෙහි වාරිකං පරියොසාපෙති. ඉති ඉමෙසු තිසු මණ්ඩලෙසු යත්ථ කත්ථවි වාරිකං චරන්තො න විචරාදිහෙතු චරති. අථ ඛො යෙ දුග්ගතා බාලා ජිණ්ණා බ්‍යාධිතා, තෙ කදා තථාගතං ආගන්ත්වා පස්සිස්සන්ති? මයි පන වාරිකං චරන්තෙ මහාජනො තථාගතදස්සනං ලභිස්සති, තත්ථ කෙචි චිත්තානි පසාදෙස්සන්ති, කෙචි මාලාදීහි පුපෙස්සන්ති, කෙචි කටච්ඡුහික්ඛං දස්සන්ති, කෙචි මිච්ඡාදස්සනං පහාය සම්මාදිට්ඨිකා හවිස්සන්ති, තං තෙසං හවිස්සති දීඝරත්තං හිතාය සුඛායාති එවං ලොකානුකම්පාය වාරිකං චරති.

අපිච චතුහි කාරණෙහි බුද්ධා හගවන්තො වාරිකං චරන්ති – ජඩ්ඝාවිහාරවසෙන සරිරචාසුකත්ථාය, අත්ථුප්පත්තිකාලං අහිකඬ්ඛනත්ථාය, හිබුනං සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපනත්ථාය, තත්ථ තත්ථ පරිපාකගතින්ද්‍රියෙ ඛොධනෙයාසත්තෙ ඛොධනත්ථායාති. අපරෙහිපි චතුහි කාරණෙහි බුද්ධා හගවන්තො වාරිකං චරන්ති – බුද්ධං සරණං ගච්ඡිස්සන්තිති වා, ධම්මං සරණං ගච්ඡිස්සන්තිති වා, සඬ්ඝං සරණං ගච්ඡිස්සන්තිති වා, මහතා ධම්මවස්සෙන චතස්සො පරිසා සන්තප්පෙස්සාමීති වාති. අපරෙහි පඤ්චහි කාරණෙහි බුද්ධා හගවන්තො වාරිකං චරන්ති – පාණානිපාතා විරමිස්සන්තිති වා, අදින්නාදානා... කාමෙසුමිච්ඡාවාරා... මුසාවාදා... සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානා විරමිස්සන්තිති වාති. අපරෙහි අට්ඨහි කාරණෙහි බුද්ධා හගවන්තො වාරිකං චරන්ති – පයමජ්ඣානං පටිලභිස්සන්තිති වා, දුතියං...පෙ.... නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්තිං පටිලභිස්සන්තිති වාති. අපරෙහි

අට්ඨහි කාරණෙහි බුද්ධා භගවන්තො වාරිකං වරන්ති – සොනාපත්තිමග්ගං අධිගම්ස්සන්තිති වා, සොනාපත්තිඵලං...පෙ.... අරහත්තඵලං සච්ඡිකරිස්සන්තිති වාති. අයං අතුරිතවාරිකා, සා ඉධ අධිජ්ජෙතා. සා පනෙසා දුට්ඨා හොති නිබද්ධවාරිකා, අනිබද්ධවාරිකා ව. තත්ථ යං එකස්සෙව බොධනෙය්‍යසත්තස්ස අත්ථාය ගච්ඡති, අයං නිබද්ධවාරිකා නාම. යං පන ගාමනිගමනගරපටිපාටිවසෙන වරති, අයං අනිබද්ධවාරිකා නාම. එසා ඉධ අධිජ්ජෙතා.

සෙනාසනං සංසාමෙත්වාති සෙනාසනං පටිසාමෙත්වා. තං පන පටිසාමෙත්තො ථෙරො න චූළපත්තමහාපත්ත-චූළථාලකමහාථාලක-පට්ටුණ්ණචීවර-දුකුලචීවරාදීනං භණ්ඩිකං කත්වා සජ්ජිතෙලාදීනං වා පන සට්ඨ පුරාපෙත්වා ගබ්භෙ නිදහින්වා ද්වාරං පිට්ඨාය කුඤ්චිකමුද්දිකාදීනි යොජාපෙසි. “සට්ඨෙ න හොති භික්ඛු වා සාමණෙරො වා ආරාමිකො වා උපාසකො වා, චතුසු පාසාණෙසු මඤ්ථෙ මඤ්ථං ආරොපෙත්වා පීඨෙ පීඨං ආරොපෙත්වා චීවරවංසෙ වා චීවරරජ්ජුයා වා උපරි පුඤ්ජං කත්වා ද්වාරවාතපානං ථකෙත්වා පක්කම්මිතබ්බ”න්ති (චූළව. 361) වචනතො පන නෙවාසිකං භික්ඛුං ආපුච්ඡනමත්තකෙනෙව පටිසාමෙසි.

යෙන සාවත්ථී තෙන වාරිකං පක්කාමීති සත්ථු දස්සනකාමො හුත්වා යෙන දිසාභාගෙන සාවත්ථී තෙන පක්කාමී. පක්කමන්තො ව න සුද්ධොදනමහාරාජස්ස ආරොවාපෙත්වා සජ්ජිතෙලමුදුථාණිකාදීනි ගාභාපෙත්වා පක්කන්තො. යුථං පභාය නික්ඛන්තො පන මත්තහත්ථී විය, අසභායකිච්චො සීහො විය, පත්තචීවරමත්තං ආදාය එකකොව පක්කාමී. කස්මා පනෙස පඤ්චසතෙහි අත්තනො අත්තෙවාසිකෙහි සද්ධිං රාජගහං අගන්ත්වා ඉදානි නික්ඛන්තොති? රාජගහං කපිලවත්ථුතො දුරං සට්ඨියොජනානි, සාවත්ථී පන පඤ්චදස. සත්ථා රාජගහතො පඤ්චවත්තාලීසයොජනං ආගන්ත්වා සාවත්ථීයං විහරති, ඉදානි ආසන්තො ජාතොති සුත්වා නික්ඛමීති අකාරණමෙනං. බුද්ධානං සන්තිකං ගච්ඡන්තො හි එස යොජනසහස්සමිපි ගච්ඡෙය්‍ය, තදා පන කායච්චෙකො න සක්කා ලද්ධුන්ති. බහුහි සද්ධිං ගමනකාලෙ හි එකස්මිං ගච්ඡාමාති වදන්තෙ එකො ඉධෙව වසාමාති වදති. එකස්මිං වසාමාති වදන්තෙ එකො ගච්ඡාමාති වදති. තස්මා ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙ සමාපත්තිං අජ්ජෙත්වා නිසීදිතුං වා ඵාසුකසෙනාසනෙ කායච්චෙකං ලද්ධුං වා න සක්කා හොති, එකකස්ස පන තං සබ්බං සුලභං හොතීති තදා අගන්ත්වා ඉදානි පක්කාමී.

වාරිකං වරමානොති එත්ථ කිඤ්චාපි අයං වාරිකා නාම මහාජනසඬ්ඨගහත්ථං බුද්ධානංයෙව ලබ්භති, බුද්ධෙ උපාදාය පන රුළුභීසද්දෙන සාවකානම්පි

වුවවති කිලඤ්ජාදීහි කතං ඛිජනම්පි තාලවණ්ටං විය. යෙන භගවාති සාවත්ථියා අවිදුරෙ එකස්මිං ගාමකෙ පිණ්ඩාය වරින්වා කතභත්තකිව්වො ජෙනවනං පවිසිත්වා සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස වා මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරස්ස වා වසනට්ඨානං ගන්ත්වා පාදෙ ධොවිත්වා මක්ඛෙන්වා පාතියං වා පානකං වා පිවිත්වා ථොකං විස්සමිත්වා සත්ථාරං පස්සිස්සාමිති චිත්තම්පි අනුජ්ජාදෙන්වා උජුකං ගන්ධකුට්පරිවෙණමෙව අගමාසි. ථෙරස්ස හි සත්ථාරං දට්ඨුකාමස්ස අඤ්ඤෙන හික්ඛුනා කිව්වං නත්ථි. තස්මා රාහුලං වා ආනන්දං වා ගහෙන්වා ඔකාසං කාරෙන්වා සත්ථාරං පස්සිස්සාමිති එවම්පි චිත්තං න උජ්ජාදෙසි.

ථෙරො හි සයමෙව බුද්ධසාසනෙ වල්ලභො රඤ්ඤො සඬගාමවිජයමහායොධො විය. යථා හි තාදිසස්ස යොධස්ස රාජානං දට්ඨුකාමස්ස අඤ්ඤං සෙවිත්වා දස්සනකම්මං නාම නත්ථි; වල්ලභනාය සයමෙව පස්සති. එවං ථෙරොපි බුද්ධසාසනෙ වල්ලභො, තස්ස අඤ්ඤං සෙවිත්වා සත්ථුදස්සනකිව්වං නත්ථිති පාදෙ ධොවිත්වා පාදපුඤ්ජනම්හි පුඤ්ජිත්වා යෙන භගවා තෙනුපසඬකම්. භගවාපි “පච්චුසකාලෙයෙව මන්තාණිපුත්තො ආගමිස්සති”ති අද්දස. තස්මා ගන්ධකුට්ඨං පවිසිත්වා සුවිසට්ඨං අදන්වාච දරථං පටිජ්ජස්සම්භෙන්වා උට්ඨාය නිසීදි. ථෙරො කවාටං පණාමෙන්වා ගන්ධකුට්ඨං පවිසිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙන්වා එකමන්තං නිසීදි. ධම්මියා කථායාති භගවා ධම්මිං කථං කථෙන්නො චූළගොසිඬගසුත්තෙ (ම. නි. 1.325 ආදයො) තිණ්ණං කුලපුත්තානං සාමග්ගිරසානිසංසං කථෙසි; සෙක්ඛසුත්තෙ (ම. නි. 2.22 ආදයො) ආවසථානිසංසං, සට්ඨකාරසුත්තෙ (ම. නි. 2.282 ආදයො) සතිපට්ඨානිකං පුබ්බෙනිවාසජ්ජට්ඨසංයුත්තකථං; රට්ඨපාලසුත්තෙ (ම. නි. 2.304) වත්තාරො ධම්මුද්දෙසෙ, සෙලසුත්තෙ (ම. නි. 2.396 ආදයො) පානකානිසංසකථං, උපක්කිලෙසසුත්තෙ (ම. නි. 3.236 ආදයො) භගුත්ථෙරස්ස ධම්මකථං කථෙන්නො එකිභාවෙ ආනිසංසං කථෙසි. ඉමස්මිං පන රථවිනීතෙ ආයස්මතො පුණ්ණස්ස කථෙන්නො දසකථාවත්ථුනිස්සයං අනන්තනයං නාම දස්සෙසි පුණ්ණං, අයම්පි අජිවිජකථායෙව සන්නොසකථායෙවාති. පටිසම්භිදාපත්තස්ස සාවකස්ස වෙලන්තෙ යත්වා මහාසමුද්දෙ භත්ථජ්ජසාරණං විය අහොසි.

යෙන අන්ධවනන්ති තදා කිර පච්ඡාභත්තෙ ජෙනවනං ආකිණ්ණං හොති, බහු බත්තියබ්බාහ්මණාදයො ජෙනවනං ඔසරන්ති; රඤ්ඤො වක්කවත්තිස්ස බන්ධාවාරට්ඨානං විය හොති, න සක්කා පවිචෙකං ලහිතුං. අන්ධවනං පන පධානසරසදිසං පවිචිත්තං, තස්මා යෙනන්ධවනං තෙනුපසඬකම්. කස්මා පන මහාමෙරෙ න අද්දස? එවං කිරස්ස අහොසි – “සායන්හසමයෙ ආගන්ත්වා මහාමෙරෙ දිස්වා පුන දසබලං පස්සිස්සාමි, එවං මහාමෙරානං එකං උපට්ඨානං

භවිස්සති, සත්ථු ද්වෙ භවිස්සන්ති, තතො සත්ථාරං වන්දිත්වා මම වසනට්ඨානමෙව ගමිස්සාමි”ති.

සත්තච්ඡුද්ධිපඤ්චණ්ණානා

256. අභිණ්භං කිත්තයමානො අහොසිති පුනථපුනං චණ්ණං කිත්තයමානො විහාසි. ථෙරො කිර තතො පට්ඨාය දිවසෙ දිවසෙ සඬ්ඝමජ්ඣෙ “පුණ්ණො කිර නාම මන්තාණිපුත්තො චතුහි පරිසාහි සද්ධිං අසංසට්ඨො, සො දසබ්බස්ස දස්සනත්ථාය ආගමිස්සති; කච්චි නු ඛො මං අදිස්වාච ගමිස්සති”ති ථෙරනවමජ්ඣමානං සතිකරණත්ථං ආයස්මතො පුණ්ණස්ස ගුණං භාසති. එවං කිරස්ස අහොසි – “මහල්ලකහික්ඛු නාම න සබ්බකාලං අත්තොවිහාරෙ හොන්ති; ගුණකථාය පනස්ස කථිතාය යො ව නං හික්ඛුං පස්සිස්සති; සො ආගන්ත්වා ආරොචෙස්සති”ති. අථායං ථෙරස්සෙව සද්ධිවිහාරිකො තං ආයස්මන්තං මන්තාණිපුත්තං පත්තච්චරමාදාය ගන්ධකුටිං පවිසන්තං අද්දස. කථං පන නං එස අඤ්ඤාසිති? පුණ්ණ, පුණ්ණාති වත්වා කථෙත්තස්ස භගවතො ධම්මකථාය අඤ්ඤාසි – “අයං සො ථෙරො, යස්ස මෙ උපජ්ඣායො අභිණ්භං කිත්තයමානො හොති”ති. ඉති සො ආගන්ත්වා ථෙරස්ස ආරොචෙසි. නිසිදනං ආදායාති නිසිදනං නාම සදසං වුච්චති අවාසිමං. ථෙරො පන චම්මබණ්ඩං ගහෙත්වා අගමාසි. පිට්ඨිතො පිට්ඨිතොති පච්ඡතො පච්ඡතො. සීසානුලොකීති යො උත්තනට්ඨානෙ පිට්ඨිං පස්සන්තො නිත්තට්ඨානෙ සීසං පස්සන්තො ගච්ඡති, අයම්පි සීසානුලොකීති වුච්චති. තාදිසො භුත්වා අනුබන්ධි. ථෙරො හි කිඤ්චාපි සංයතපදසද්දතාය අච්චාසන්තො භුත්වා ගච්ඡන්තොපි පදසද්දෙන න බාධති, “නායං සම්මොදනකාලො”ති ඤත්වා පන න අච්චාසන්තො, අත්ඨවනං නාම මහන්තං, එකස්මිං යානෙ නිලීනං අපස්සන්තෙන, ආවුසො පුණ්ණ, පුණ්ණාති අථාසුකසද්දො කාතබ්බො හොතිති නිසිත්තට්ඨානජානනත්ථං නාතිදුරෙ භුත්වා සීසානුලොකී අගමාසි. දිවාච්චාරං නිසිදීති දිවාච්චාරත්ථාය නිසිදි.

තත්ථ ආයස්මාපි පුණ්ණො උදිච්චබ්බාහ්මණජච්චො, සාරිපුත්තත්ථෙරොපි. පුණ්ණත්ථෙරොපි සුවණ්ණචණ්ණො, සාරිපුත්තත්ථෙරොපි. පුණ්ණත්ථෙරොපි අරහත්තඵලසමාපත්තිසමාපන්තො, සාරිපුත්තත්ථෙරොපි. පුණ්ණත්ථෙරොපි කප්පසතසහස්සං අභිනීහාරසම්පන්නො, සාරිපුත්තත්ථෙරොපි කප්පසතසහස්සාධිකං එකමසඬ්ඛොය්‍යං. පුණ්ණත්ථෙරොපි පටිසම්භිදාපත්තො මහාබ්ණාසවො, සාරිපුත්තත්ථෙරොපි. ඉති එකං කතකගුහං පටිට්ඨා ද්වෙ සීහා විය, එකං විජම්භනභූමිං ඔතිණ්ණො ද්වෙ බ්‍යග්ඝා විය, එකං සුපුප්ඵිතසාලවනං පටිට්ඨා ද්වෙ ඡද්දන්තනාගරාජානො විය, එකං සිම්බලිවනං

පට්ඨායා ද්වෙ සුපණ්ණරාජානො විය, එකං නරවාහනායානං අභිරුළුහා ද්වෙ වෙස්සවණා විය, එකං පණ්ඩුකම්බලසිලං අභිනිසින්තා ද්වෙ සක්කා විය, එකවිමානබ්භන්තරගතා ද්වෙ භාරිතමහාබ්බුග්ගානො විය ච තෙ ද්වෙපි බ්‍රාහ්මණජව්වා ද්වෙපි සුවණ්ණවණ්ණා ද්වෙපි සමාපත්තිලාභිනො ද්වෙපි අභිනිභාරසම්පන්නා ද්වෙපි පටිසම්භිදාපන්නා මහාබ්ණාසවා එකං වනසණ්ඩං අනුපට්ඨායා තං වනට්ඨානං සොහයිංසු.

භගවති නො, ආවුසො, බ්‍රහ්මවරියං වුස්සතීති, ආවුසො, කිං අම්භාකං භගවතො සන්නිකෙ ආයස්මතා බ්‍රහ්මවරියං වුස්සතීති? ඉදං ආයස්මා සාරිපුත්තො තස්ස භගවති බ්‍රහ්මවරියවාසං ජානන්තොපි කථාසමුට්ඨාපනත්ථං පුච්ඡි. පුරිමකථාය හි අප්පතිට්ඨිකාය පච්ඡිමකථා න ජායති, තස්මා එවං පුච්ඡි. ථෙරො අනුජානන්තො ‘‘එවමාවුසො’’ති ආහ. අථස්ස පඤ්ඤාච්ඡිස්සජ්ජනං සොතුකාමො ආයස්මා සාරිපුත්තො ‘‘කිං නු ඛො ආවුසො සීලවිසුද්ධත්ථං භගවති බ්‍රහ්මවරියං වුස්සතී’’ති පටිපාටියා සත්ත විසුද්ධියො පුච්ඡි. තාසං විත්ථාරකථා විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තා. ආයස්මා පන පුණ්ණො යස්මා චතුපාරිසුද්ධිසීලාදීසු ධීතස්සාපි බ්‍රහ්මවරියවාසො මත්ථකං න පාපුණාති, තස්මා, ‘‘නො හිදං, ආවුසො’’ති සබ්බං පටික්ඛිපි.

කිමත්ථං චරහාවුසොති යදි සීලවිසුද්ධිආදීනං අත්ථාය බ්‍රහ්මවරියං න වුස්සති, අථ කිමත්ථං වුස්සතීති පුච්ඡි. අනුපාදාපරිනිබ්බානත්ථං ඛො, ආවුසොති එත්ථ අනුපාදාපරිනිබ්බානං නාම අප්පච්චයපරිනිබ්බානං. ද්වෙධා උපාදානාති ගහණුපාදානඤ්ච පච්චයුපාදානඤ්ච. ගහණුපාදානං නාම කාමුපාදානාදිකං චතුබ්බිධං, පච්චයුපාදානං නාම අවිජ්ජාපච්චයා සඬබ්බාරාති එවං වුත්තපච්චයා. තත්ථ ගහණුපාදානවාදිනො ආචරියා අනුපාදාපරිනිබ්බානන්ති චතුසු උපාදානෙසු අඤ්ඤතරෙතාපි කඤ්චි ධම්මං අග්ගහෙත්වා පවත්තං අරහත්තඵලං අනුපාදාපරිනිබ්බානන්ති කථෙන්නි. තඤ්චි න ච උපාදානසම්පයුත්තං හුත්වා කඤ්චි ධම්මං උපාදියති, කිලෙසානඤ්ච පරිනිබ්බුතන්තෙ ජාතත්තා පරිනිබ්බානන්ති වුච්චති. පච්චයුපාදානවාදිනො පන අනුපාදාපරිනිබ්බානන්ති අප්පච්චයපරිනිබ්බානං. පච්චයවසෙන අනුජ්ජන්නං අසඬබ්බතං අමතධාතුමෙව අනුපාදාපරිනිබ්බානන්ති කථෙන්නි. අයං අන්තො, අයං කොට්ඨි, අයං නිට්ඨා. අප්පච්චයපරිනිබ්බානං පත්තස්ස හි බ්‍රහ්මවරියවාසො මත්ථකං පත්තො නාම හොති, තස්මා ථෙරො ‘‘අනුපාදාපරිනිබ්බානත්ථං’’න්ති ආහ. අථ නං අනුයුඤ්ජන්තො ආයස්මා සාරිපුත්තො ‘‘කිං නු ඛො, ආවුසො, සීලවිසුද්ධි අනුපාදාපරිනිබ්බාන’’න්ති පුන පුච්ඡං ආරභි.

258. ථෙරොපි සබ්බපරිවත්තෙසු තථෙව පටික්ඛිපිත්වා පරියොසානෙ දොසං දස්සෙත්තො සීලවිසුද්ධිං වෙ, ආවුසොතිආදිමාහ. තත්ථ පඤ්ඤාපෙය්‍යාති යදි පඤ්ඤාපෙය්‍යා. සඋපාදානංයෙව සමානං අනුපාදාපරිනිබ්බානං පඤ්ඤාපෙය්‍යාති සඬගහණධම්මමෙව නිග්ගහණධම්මං සප්පච්චයධම්මමෙව අප්පච්චයධම්මං සඬබ්බධම්මමෙව අසඬබ්බධම්මන්ති පඤ්ඤාපෙය්‍යාති අත්ථො. ඤාණදස්සනවිසුද්ධියං පන සප්පච්චයධම්මමෙව අප්පච්චයධම්මං සඬබ්බධම්මමෙව අසඬබ්බධම්මන්ති පඤ්ඤාපෙය්‍යාති අයමෙව අත්ථො ගහෙතබ්බො. පුට්ඨජනො හි, ආවුසොති එත්ථ වට්ඨානුගතො ලොකියබාලපුට්ඨජනො දට්ඨබ්බො. සො හි චතුපාරිසුද්ධිසීලමත්තස්සාපි අභාවතො සබ්බසො අඤ්ඤත්‍ර ඉමෙහි ධම්මෙහි. තෙන හීති යෙන කාරණෙන එකච්චෙ පණ්ඩිතා උපමාය අත්ථං ජානන්ති, තෙන කාරණෙන උපමං තෙ කර්ස්සාමීති අත්ථො.

සත්තරථවිනීතවණ්ණනා

259. සත්ත රථවිනීතානීති විනීතඅස්සාජානියයුත්තෙ සත්ත රථෙ. යාවදෙව, විත්තවිසුද්ධත්ථාති, ආවුසො, අයං සීලවිසුද්ධි නාම, යාවදෙව, විත්තවිසුද්ධත්ථා. විත්තවිසුද්ධත්ථාති නිස්සක්කවචනමෙතං. අයං පනෙත්ථ අත්ථො, යාවදෙව, විත්තවිසුද්ධිසඬබ්බාතා අත්ථා, තාව අයං සීලවිසුද්ධි නාම ඉච්ඡිතබ්බො. යා පන අයං විත්තවිසුද්ධි, එසා සීලවිසුද්ධියා අත්ථො, අයං කොට්ඨි, ඉදං පරියොසානං, විත්තවිසුද්ධියං යිතස්ස හි සීලවිසුද්ධිකිච්චං කතං නාම භොතීති. එස නයො සබ්බපදෙසු.

ඉදං පනෙත්ථ ඔපම්මසංසන්දනං — රාජා පසෙනදි කොසලො විය හි ජරාමරණභිරුකො යොගාවචරො දට්ඨබ්බො. සාවත්ථිනගරං විය සක්කායනගරං, සාකෙතනගරං විය නිබ්බානනගරං, රඤ්ඤො සාකෙතෙ වඩ්ඪිආවහස්ස සීසං ගන්ත්වා පාපුණිතබ්බස්ස අච්චායිකස්ස කිච්චස්ස උප්පාදකාලො විය යොගිනො අනභිසමෙතානං චතුත්තං අරියසච්චානං අභිසමයකිච්චස්ස උප්පාදකාලො. සත්ත රථවිනීතානි විය සත්ත විසුද්ධියො, පයමං රථවිනීතං ආරුළුභකාලො විය සීලවිසුද්ධියං යිතකාලො, පයමරථවිනීතාදිහි දුතියාදිහි ආරුළුභකාලො විය සීලවිසුද්ධිආදිහි විත්තවිසුද්ධිආදිසු යිතකාලො. සත්තමෙන රථවිනීතෙන සාකෙතෙ අත්තෙපුරද්වාරෙ ඔරුය්හ උපරිපාසාදෙ ඤාතිමිත්තගණපරිවුතස්ස සුරසභොජනපරිභොගකාලො විය යොගිනො ඤාණදස්සනවිසුද්ධියා සබ්බකිලෙසෙ බෙපෙත්වා ධම්මවරපාසාදං ආරුය්හ පරොපණ්ණාසකුසලධම්මපරිවාරස්ස නිබ්බානාරම්මණං ඵලසමාපත්තිං

අප්පෙත්වා නිරොධසයනෙ නිසින්නස්ස ලොකුත්තරසුඛානුභවනකාලො දට්ඨබ්බො.

ඉති ආයස්මත්තං පුණ්ණං දසකථාවත්ථුලාභිං ධම්මසෙනාපතිසාරිපුත්තත්ථෙරො සත්ත විසුද්ධියො පුච්ඡි. ආයස්මා පුණ්ණො දස කථාවත්ථුනි විස්සජ්ජෙසි. එවං පුච්ඡන්තො පන ධම්මසෙනාපති කිං ජානිත්වා පුච්ඡි, උදාහු අජානිත්වා? තිත්ථකුසලො වා පන හුත්වා විසයස්මිං පුච්ඡි, උදාහු අතිත්ථකුසලො හුත්වා අවිසයස්මිං? පුණ්ණත්ථෙරොපි ච කිං ජානිත්වා විස්සජ්ජෙසි, උදාහු අජානිත්වා? තිත්ථකුසලො වා පන හුත්වා විසයස්මිං විස්සජ්ජෙසි, උදාහු අතිත්ථකුසලො හුත්වා අවිසයෙති? ජානිත්වා තිත්ථකුසලො හුත්වා විසයෙ පුච්ඡිති හි වදමානො ධම්මසෙනාපතිංයෙව වදෙය්‍ය. ජානිත්වා තිත්ථකුසලො හුත්වා විසයෙ විස්සජ්ජෙසිති වදමානො පුණ්ණත්ථෙරංයෙව වදෙය්‍ය. යඤ්භි විසුද්ධිසු සංඛිත්තං, තං කථාවත්ථුසු විත්ථිණ්ණං. යං කථාවත්ථුසු සංඛිත්තං, තං විසුද්ධිසු විත්ථිණ්ණං. තදම්නා නයෙන වෙදිතබ්බං.

විසුද්ධිසු හි එකා සීලවිසුද්ධි වත්තාරි කථාවත්ථුනි හුත්වා ආගතා අප්පිච්ඡකථා සන්තුට්ඨිකථා අසංසග්ගකථා, සීලකථාති. එකා විත්තවිසුද්ධි තිණි කථාවත්ථුනි හුත්වා ආගතා – පටිවෙකකථා, චිරියාරම්භකථා, සමාධිකථාති, එවං තාව යං විසුද්ධිසු සංඛිත්තං, තං කථාවත්ථුසු විත්ථිණ්ණං. කථාවත්ථුසු පන එකා පඤ්ඤාකථා පඤ්ච විසුද්ධියො හුත්වා ආගතා – දිට්ඨිවිසුද්ධි, කඬ්ඛාවිතරණවිසුද්ධි, මග්ගාමග්ගඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධි, පටිපදාඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධි, ඤාණදස්සනවිසුද්ධිති, එවං යං කථාවත්ථුසු සංඛිත්තං, තං විසුද්ධිසු විත්ථිණ්ණං. තස්මා සාරිපුත්තත්ථෙරො සත්ත විසුද්ධියො පුච්ඡන්තො න අඤ්ඤං පුච්ඡි, දස කථාවත්ථුනියෙව පුච්ඡි. පුණ්ණත්ථෙරොපි සත්ත විසුද්ධියො විස්සජ්ජෙත්තො න අඤ්ඤං විස්සජ්ජෙසි, දස කථාවත්ථුනියෙව විස්සජ්ජෙසිති. ඉති උභොපෙනෙ ජානිත්වා තිත්ථකුසලො හුත්වා විසයෙව පඤ්භං පුච්ඡිංසු චෙව විස්සජ්ජෙසුං වාති වෙදිතබ්බො.

260. කො නාමො ආයස්මාති න ථෙරො තස්ස නාමං න ජානාති. ජානන්තොයෙව පන සම්මොදිතුං ලභිස්සාමීති පුච්ඡි. කථංඤ්ච පනායස්මන්තන්ති ඉදං පන ථෙරො සම්මොදමානො ආහ. මන්තාණිපුත්තොති මන්තාණියා බ්‍රාහ්මණියා පුත්තො. යථා තන්ති එත්ථ තන්ති නිපාතමත්තං, යථා සුතවතා සාවකෙන ඛ්‍යාකාතබ්බො, එවමෙව ඛ්‍යාකතාති අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො. අනුමස්ස අනුමස්සාති දස කථාවත්ථුනි ඔගාහෙත්වා අනුපවිසිත්වා. චෙලණ්ඩුපකෙතාති එත්ථ චෙලං වුච්චති වත්ථං, අණ්ඩුපකං

වුමබ්බකං. වත්ථවුමබ්බකං සීසෙ කත්වා ආයස්මන්තං තත්ථ නිසීදාපෙත්වා පරිහරන්තාපි සබ්බමචාරී දස්සනාය ලභෙය්‍යං, එවං ලද්ධදස්සනම්පි තෙසං ලාභායෙවාති අට්ඨානපරිකප්පෙන අභිණ්භදස්සනස්ස උපායං දස්සෙසි. එවං අපරිහරන්තෙන හි පඤ්භං වා පුච්ඡිතුකාමෙන ධම්මං වා සොතුකාමෙන “ථෙරො කත්ථ ධීතො කත්ථ නිසින්තො”ති පරියෙසන්තෙන වරින්බ්බං හොති. එවං පරිහරන්තා පන ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙයෙව සීසතො ඔරොපෙත්වා මහාරහෙ ආසනෙ නිසීදාපෙත්වා සක්කා හොන්ති පඤ්භං වා පුච්ඡිතුං ධම්මං වා සොතුං. ඉති අට්ඨානපරිකප්පෙන අභිණ්භදස්සනස්ස උපායං දස්සෙසි.

සාරිපුත්තොති ච පන මන්ති සාරියා බ්‍රාහ්මණියා පුත්තොති ච පන එවං මං සබ්බමචාරී ජානන්ති. සත්ථුකප්පෙනාති සත්ථුසදිසෙන. ඉති එකපදෙනෙව ආයස්මා පුණ්ණො සාරිපුත්තත්ථෙරං වන්දමණ්ඩලං ආභවිව ය්‍පෙන්නො විය උක්ඛිපි. ථෙරස්ස හි ඉමස්මිං යානෙ එකන්තධම්මකථිකභාවො පාකට්ඨො අහොසි. අමච්චඤ්ඡි පුරොහිතං මහන්තොති වදමානො රාජසදිසොති වදෙය්‍ය, ගොණං හත්ථිප්පමාණොති, වාපිං සමුද්දප්පමාණොති, ආලොකං වන්දිමසුරියාලොකප්පමාණොති, ඉතො පරං එතෙසං මහන්තභාවකථා නාම නත්ථි. සාවකම්පි මහාති වදන්තො සත්ථුපටිභාගොති වදෙය්‍ය, ඉතො පරං තස්ස මහන්තභාවකථා නාම නත්ථි. ඉච්චායස්මා පුණ්ණො එකපදෙනෙව ථෙරං වන්දමණ්ඩලං ආභවිව ය්‍පෙන්නො විය උක්ඛිපි.

එත්තකම්පි නො නප්පටිභාසෙය්‍යාති පටිසම්භිදාපත්තස්ස අප්පටිභානං නාම නත්ථි. යා පනායං උපමා ආභටා, තං න ආභරෙය්‍යාම, අත්ථමෙව කථෙය්‍යාම. උපමා හි අජානන්තානං ආභරියතීති අයමෙත්ථ අධිප්පායො. අට්ඨකථායං පන ඉදම්පි පටික්ඛිපිත්වා උපමා නාම බුද්ධානම්පි සන්තිකෙ ආභරියති, ථෙරං පනෙස අපවායමානො එවමාහාති.

අනුමස්ස අනුමස්ස පුච්ඡිතාති දස කථාවත්ථුති ඔගාහෙත්වා ඔගාහෙත්වා පුච්ඡිතා. කිං පන පඤ්භස්ස පුච්ඡනං භාරියං, උදාහු විස්සජ්ජනන්ති? උග්ගහෙත්වා පුච්ඡනං නො භාරියං, විස්සජ්ජනං පන භාරියං. සහෙතුකං වා සකාරණං කත්වා පුච්ඡනම්පි විස්සජ්ජනම්පි භාරියමෙව. සමනුමොදිංසුති සමචිත්තා හුත්වා අනුමොදිංසු. ඉති යථානුසන්ධිනාව දෙසනා නිට්ඨිතාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

රථවිනිතසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. නිවාපසුත්තවණ්ණනා

261. එවං මෙ සුතන්ති නිවාපසුත්තං. තත්ථ නෙවාපිකොති යො මිගානං ගහණත්ථාය අරඤ්ඤෙ තිණ්ඛිජානි වපති “ඉදං තිණං බාදිතුං ආගතෙ මිගෙ සුඛං ගණ්ඨිස්සාමි”ති. නිවාපන්ති වජ්ජං. නිවුත්තන්ති වපිතං. මිගජාතාති මිගසථා. අනුපබ්ජජාති අනුපවිසිත්වා. මුච්ඡිතාති තණ්හාමුච්ඡනාය මුච්ඡිතා, තණ්හාය හදයං පවිසිත්වා මුච්ඡනාකාරං පාපිතාති අත්ථො. මදං ආපජ්ජිස්සන්තිති මානමදං ආපජ්ජිස්සන්ති. පමාදන්ති විස්සට්ඨසතිභාවං. යථාකාමකරණියා භවිස්සන්තිති යථා ඉච්ඡිස්සාම, තථා කාතබ්බා භවිස්සන්ති. ඉමස්මිං නිවාපෙති ඉමස්මිං නිවාපට්ඨානෙ. එකං කිර නිවාපතිණං නාම අත්ථි නිදාසහද්දකං, තං යථා යථා නිදාසො හොති, තථා තථා නිවාරවනං විය මෙසමාලා විය ව එකග්ගනං හොති, තං ලුද්දකා එකස්මිං උදකථාසුකට්ඨානෙ කසිත්වා වපිත්වා වතිං කත්වා ද්වාරං යොජෙත්වා රක්ඛන්ති. අථ යදා මහානිදාසෙ සබ්බතිණානි සුක්ඛානි හොන්ති, ජීවිහාතෙමනමත්තම්පි උදකං දුල්ලභං හොති, තදා මිගජාතා සුක්ඛතිණානි වෙව පුරාණපණ්ණානි ව බාදන්තා කම්පමානා විය විවරන්තා නිවාපතිණස්ස ගන්ධං සායිත්වා වධබන්ධනාදීනි අගණයිත්වා වතිං අජ්ඣොත්ථරන්තා පවිසන්ති. තෙසඤ්ඨි නිවාපතිණං අතිවිය පියං හොති මනාපං. නෙවාපිකො තෙ දිස්වා ද්වෙ තීණි දිවසානි පමත්තො විය හොති, ද්වාරං විවරිත්වා තිට්ඨති. අන්තොනිවාපට්ඨානෙ තභිං තභිං උදකආවාටකාපි හොන්ති, මිගා විවට්ඨවාරෙන පවිසිත්වා බාදිතමත්තකං පිටිතමත්තකමෙව කත්වා පක්කමන්ති, පුනදිවසෙ කිඤ්චි න කරොන්තිති කණ්ණෙ වාලයමානා බාදිත්වා පිටිත්වා අතරමානා ගච්ඡන්ති, පුනදිවසෙ කොචි කිඤ්චි කත්තා නත්ථිති යාවදත්ථං බාදිත්වා පිටිත්වා මණ්ඩලගුම්ඛං පවිසිත්වා නිපජ්ජන්ති. ලුද්දකා තෙසං පමත්තභාවං ජානිත්වා ද්වාරං පිධාය සම්පරිවාරෙත්වා කොට්තො පට්ඨාය කොට්ටෙත්වා ගච්ඡන්ති, එවං තෙ තස්මිං නිවාපෙ නෙවාපිකස්ස යථාකාමකරණියා භවන්ති.

262. තත්ථ, භික්ඛවෙති, භික්ඛවෙ, තෙසු මිගජාතෙසු. පඨමා මිගජාතාති, මිගජාතා පඨමදුතියා නාම නත්ථි. භගවා පන ආගතපටිපාටිවසෙන කජ්ජෙත්වා පඨමා, දුතියා, තතියා, චතුත්ථාති නාමං ආරොපෙත්වා දස්සෙසි. ඉද්ධානුභාවාති යථාකාමං කත්තබ්බභාවතො; වසිභාවොයෙව භි එත්ථ ඉද්ධිති ව ආනුභාවොති ව අධිජ්ජෙතො.

263. භයභොගාති භයෙන භොගතො. බලවීරියන්ති අපරාපරං සඤ්චරණවායොධාතු, සා පරිභායීති අත්ථො.

264. උපනිස්සාය ආසයං කප්පෙය්‍යාමාති අන්තො නිපජ්ජිත්වා බාදන්තානම්පි භයමෙව, බාහිරතො ආගන්ත්වා බාදන්තානම්පි භයමෙව, මයං පන අමුං නිවාපට්ඨානං නිස්සාය එකමන්තෙ ආසයං කප්පෙය්‍යාමාති චිත්තයිංසු. උපනිස්සාය ආසයං කප්පයිංසුති ලුද්දකා නාම න සබ්බකාලං අප්පමත්තා භොන්ති. මයං තත්ථ තත්ථ මණ්ඩලගුම්බෙසු වෙව චතිපාදෙසු ච නිපජ්ජිත්වා එතෙසු මුඛධොවනත්ථං වා ආභාරකිච්චකරණත්ථං වා පක්කන්තෙසු නිවාපවත්ථුං පටිසිත්වා බාදිතමත්තං කත්වා අමහාකං වසනට්ඨානං පටිසිස්සාමාති නිවාපවත්ථුං උපනිස්සාය ගහනෙසු ගුම්බවතිපාදාදීසු ආසයං කප්පයිංසු. භුඤ්ජිංසුති චුත්තනයෙන ලුද්දකානං පමාදකාලං ඤත්වා සීඝ්‍රං සීඝ්‍රං පටිසිත්වා භුඤ්ජිංසු. කෙතබ්බොති සික්ඛිතකෙරාටිකා. ඉද්ධිමන්තාති ඉද්ධිමන්තො විය. පරජනාති යක්ඛා. ඉමෙ න මිගජානාති. ආගතිං වා ගතිං වාති ඉමිනා නාම යානෙන ආගච්ඡන්ති, අමුත්‍ර ගච්ඡන්තිති ඉදං තෙසං න ජානාම. දණ්ඩවාකරාහීති දණ්ඩවාකරජාලෙහි. සමන්තා සප්පදෙසං අනුපරිවාරෙසුන්ති අතිමායාවිනො එතෙ, න දුරං ගමිස්සන්ති, සන්තිකෙයෙව නිපන්තා භවිස්සන්තිති නිවාපක්ඛෙත්තස්ස සමන්තා සප්පදෙසං මහන්තං ඔකාසං අනුපරිවාරෙසුං. අද්දසංසුති එවං පරිවාරෙත්වා වාකරජාලං සමන්තතො වාලෙත්වා ඔලොකෙන්තා අද්දසංසු. යත්ථ තෙති යස්මිං යානෙ තෙ ගාහං අගමංසු, තං යානං අද්දසංසුති අත්ථො.

265. යංනුන මයං යත්ථ අගතීති තෙ කිර එවං චිත්තයිංසු – “අන්තො නිපජ්ජිත්වා අන්තො බාදන්තානම්පි භයමෙව, බාහිරතො ආගන්ත්වා බාදන්තානම්පි සන්තිකෙ වසිත්වා බාදන්තානම්පි භයමෙව, තෙපි හි වාකරජාලෙන පරික්ඛිපිත්වා ගහිතායෙවා”ති, තෙන තෙසං එතදභොසි – “යංනුන මයං යත්ථ නෙවාපිකස්ස ච නෙවාපිකපරිසාය ච අගති අවිසයො, තත්ථ තත්ථ සෙය්‍යං කප්පෙය්‍යාමා”ති. අඤ්ඤෙ සට්ඨෙස්සන්තිති තතො තතො දුරතරවාසිනො අඤ්ඤෙ සට්ඨෙස්සන්ති. තෙ සට්ඨිතා අඤ්ඤෙති තෙපි සට්ඨිතා අඤ්ඤෙ තතො දුරතරවාසිනො සට්ඨෙස්සන්ති. එවං ඉමං නිවාපං නිවුත්තං සබ්බසො මිගජානා පරිමුච්චිස්සන්තිති එවං ඉමං අමිහෙහි නිවුත්තං නිවාපං සබ්බෙ මිගසටා මිගසඬ්ඨිසා විස්සජ්ජෙස්සන්ති පරිච්චජ්ජිස්සන්ති. අජ්ඣුපෙක්ඛෙය්‍යාමාති තෙසං ගහණෙ අබ්‍යාවටා භවෙය්‍යාමාති; යථා තථා ආගච්ඡන්තෙසු හි තරුණපොතකො වා මහල්ලකො වා දුබ්බලො වා යුථපරිහිනො වා සක්කා භොන්ති ලද්ධුං, අනාගච්ඡන්තෙසු කිඤ්චි නත්ථි. අජ්ඣුපෙක්ඛිංසු බො, හික්ඛවෙති එවං චිත්තෙන්වා අබ්‍යාවටාව අහෙසුං.

267. අමුං නිවාපං නිවුත්තං මාරස්ස අමුනි ව ලොකාමිසානීති එත්ථ නිවාපොති වා ලොකාමිසානීති වා වට්ඨාමිසභූතානං පඤ්චන්තං කාමගුණානමෙතං අධිවචනං. මාරො න ව ඛිජානි විය කාමගුණෙ වපෙන්නො ආභිණ්ඩති, කාමගුණගිද්ධානං පන උපරි වසං වත්තෙති, තස්මා කාමගුණා මාරස්ස නිවාපා නාම භොන්ති. තෙන වුත්තං – “අමුං නිවාපං නිවුත්තං මාරස්සා”ති. න පරිමුච්චිංසු මාරස්ස ඉද්ධානුභාවාති මාරස්ස වසං ගතා අභෙසුං, යථාකාමකරණියා. අයං සපුත්තභරියපබ්බජ්ජාය ආගතඋපමා.

268. චෙතොවිමුත්ති පරිභායිති එත්ථ චෙතොවිමුත්ති නාම අරඤ්ඤෙ වසිස්සාමාති උප්පන්නඅජ්ඣාසයො; සො පරිභායිති අත්ථො. තදුපමෙ අභං ඉමෙ දුතියෙති අයං බ්‍රාහ්මණධම්මිකපබ්බජ්ජාය උපමා. බ්‍රාහ්මණා හි අට්ඨවත්තාලිසවස්සානි කොමාරබ්‍රහ්මවරියං චරිත්වා වට්ටපච්ඡෙදභයෙන පචෙණිං සට්ඨස්සාමාති ධනං පරියෙසිත්වා භරියං ගහෙත්වා අගාරමජ්ඣෙකෙ වසන්තා එකස්මිං පුත්තෙ ජාතෙ “අම්භාකං පුත්තො ජාතො වට්ටං න උච්ඡින්නං පචෙණි සට්ඨා”ති පුත නික්ඛමිත්වා පබ්බජන්ති වා තමෙව වා ස’කලත්තවාසං වසන්ති.

269. එවඤ්ඤි තෙ, භික්ඛවෙ, තතියාපි සමණබ්‍රාහ්මණා න පරිමුච්චිංසුති පුරිමා විය තෙපි මාරස්ස ඉද්ධානුභාවා න මුච්චිංසු; යථාකාමකරණියාව අභෙසුං. කිං පන තෙ අකංසුති? ගාමනිගමරාජධානියො ඔසරිත්වා තෙසු තෙසු ආරාමඋය්‍යානට්ඨානෙසු අස්සමං මාපෙත්වා නිවසන්තා කුලදාරකෙ භත්ථිඅස්සරථසිජ්ජාදීති නානාජ්ජකාරානි සිජ්ජානි සික්ඛාපෙසුං. ඉති තෙ වාකරජාලෙන තතියා මිගජාතා විය මාරස්ස පාපිමතො දිට්ඨිජාලෙන පරික්ඛිපිත්වා යථාකාමකරණියා අභෙසුං.

270. තදුපමෙ අභං ඉමෙ චතුත්ථෙති අයං ඉමස්ස සාසනස්ස උපමා ආහටා.

271. අන්ධමකාසි මාරන්ති න මාරස්ස අක්ඛිති භින්දි. විපස්සනාපාදකජ්ඣානං සමාපන්නස්ස පන භික්ඛුනො ඉමං නාම ආරම්මණං නිස්සාය විත්තං වත්තතීති මාරො පස්සිතුං න සක්කොති. තෙන වුත්තං – “අන්ධමකාසි මාර”න්ති. අපදං වධිත්වා මාරචක්ඛුන්ති තෙනෙව පරියායෙන යථා මාරස්ස චක්ඛු අපදං භොති නිජ්ජදං, අජ්ජතිට්ඨං, නිරාරම්මණං, එවං වධිත්වාති අත්ථො. අදස්සනං ගතො පාපිමතොති තෙනෙව පරියායෙන මාරස්ස පාපිමතො අදස්සනං ගතො. න හි සො අත්තතො මංසචක්ඛුනා තස්ස විපස්සනාපාදකජ්ඣානං සමාපන්නස්ස භික්ඛුනො ඤාණසරීරං දට්ඨං සක්කොති. පඤ්ඤාය වස්ස දිස්වා ආසවා පරික්ඛිණා භොන්තිති මග්ගපඤ්ඤාය වත්තාරි අරියසච්චානි දිස්වා වත්තාරො ආසවා පරික්ඛිණා භොන්ති. තිණ්ණො ලොකෙ විසත්තිකන්ති ලොකෙ

සත්තවිසත්තභාවෙන විසත්තිකාති එවං සඬං ගතං. අථ වා “විසත්තිකාති කෙනටියෙන විසත්තිකා? විසතාති විසත්තිකා විසටාති විසත්තිකා, විපුලාති විසත්තිකා, විසාලාති විසත්තිකා, විසමාති විසත්තිකා, විසක්කතීති විසත්තිකා, විසං හරතීති විසත්තිකා, විසංවාදිකාති විසත්තිකා, විසමුලාති විසත්තිකා, විසඵලාති විසත්තිකා, විසපරිභොගාති විසත්තිකා, විසාලා වා පන සා තණ්හා රූපෙ සද්දෙ ගන්ධෙ රසෙ ඵොට්ඨබ්බෙ”ති (මහානි. 3; චූළනි. මෙත්තගුමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 22, ඛග්ගවිසාණසුත්තනිද්දෙස 124) විසත්තිකා. එවං විසත්තිකාති සඬං ගතං තණ්හං තිණ්ණො නිත්තිණ්ණො උත්තිණ්ණො. තෙන වුවවති – “තිණ්ණො ලොකෙ විසත්තික”න්ති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

නිවාපසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. පාසරාසිසුත්තවණ්ණනා

272. එවං මෙ සුතන්ති පාසරාසිසුත්තං. තත්ථ සාධු මයං, ආවුසොති ආයාචන්තා භණන්ති. එතෙ කිර පඤ්චසතා භික්ඛු ජනපදවාසීනො “දසබ්බං පස්සිස්සාමා”ති සාවත්ථී. අනුප්පත්තා. සත්ථුදස්සනං පන එතෙහි ලද්ධං, ධම්මිං කථං න තාව සුණන්ති. තෙ සත්ථුගාරවෙන “අම්භාකං, භන්තෙ, ධම්මකථං කථෙථා”ති වත්තුං න සක්කොන්ති. බුද්ධා හි ගරු භොන්ති, එකචාරිකො සිභො මිගරාජා විය, පභින්නකුඤ්ජරො විය, එණකතආසීවිසො විය, මහාඅග්ගික්ඛන්ධො විය ච දුරාසදා චුත්තම්පි වෙතං –

“ආසීවිසො යථා ඥාතො, මිගරාජාව කෙසරී;

නාගොව කුඤ්ජරො දන්තී, එවං බුද්ධා දුරාසදා”ති.

එවං දුරාසදං සත්ථාරං තෙ භික්ඛු සයං යාවිතුං අසක්කොන්තා ආයස්මන්තං ආනන්දං යාවමානා “සාධු මයං, ආවුසො”ති ආභංසු.

අප්පෙව නාමාති අපි නාම ලභෙය්‍යාථ. කස්මා පන ථෙරො තෙ භික්ඛු “රම්මකස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස අස්සමං උපසඬකමෙය්‍යාථා”ති ආභ? පාකටකිරියතාය. දසබ්බස්ස හි කිරියා ථෙරස්ස පාකටා භොති; ජානාති ථෙරො, “අප්ප සත්ථා ජෙතවනෙ වසිත්වා පුබ්බාරාමෙ දිවාචිහාරං කරිස්සති; අප්ප පුබ්බාරාමෙ වසිත්වා ජෙතවනෙ දිවාචිහාරං කරිස්සති; අප්ප එකකොච පිණ්ඩාය පටිස්සිස්සති; අප්ප භික්ඛුසඬසපරිවුතො ඉමස්මිං කාලෙ ජනපදචාරිකං නික්ඛම්ස්සති”ති. කිං පනස්ස එවං ජානනත්ථං වෙතොපරියඤාණං අත්ථීති? නත්ථී. අනුමානබුද්ධියා පන කතකිරියාය නයග්ගාගෙන ජානාති. යඤ්භි දිවසං භගවා ජෙතවනෙ වසිත්වා පුබ්බාරාමෙ දිවාචිහාරං කාතුකාමො භොති, තදා

සෙනාසනපරික්ඛාරභණ්ඩානං පටිසාමනාකාරං දස්සෙති, ථෙරො සම්මජ්ජනිසඬිකාරජඩ්ඛනකාදීනි පටිසාමෙති. පුබ්බාරාමෙ වසිත්වා ජෙනවනං දිවාචිහාරාය ආගමනකාලෙපි එසෙව නයො.

යදා පන එකකො පිණ්ඩාය පවිසිතුකාමො හොති, තදා පාතොව සරීරපටිජග්ගනං කත්වා ගන්ධකුටිං පවිසිත්වා ද්වාරං පිධාය ඵලසමාපත්තිං අජ්ජෙත්වා නිසීදති. ථෙරො “අජ්ජ භගවා බොධනෙය්‍යබන්ධවං දිස්වා නිසින්නො”ති තාය සඤ්ඤාය ඤත්වා “අජ්ජ, ආචුසො, භගවා එකකො පවිසිතුකාමො, තුම්හෙ භික්ඛාචාරසජ්ජා හොථා”ති භික්ඛුනං සඤ්ඤං දෙති. යදා පන භික්ඛුසඬිසපරිවාරො පවිසිතුකාමො හොති, තදා ගන්ධකුටිද්වාරං උපඩ්ඪපිදහිතං කත්වා ඵලසමාපත්තිං අජ්ජෙත්වා නිසීදති, ථෙරො තාය සඤ්ඤාය ඤත්වා පත්තවීරග්ගභණ්ටාය භික්ඛුනං සඤ්ඤං දෙති. යදා ජනපදචාරිකං නික්ඛමිතුකාමො හොති, තදා එකං ද්වෙ ආලොපෙ අතිරෙකං භුඤ්ජති, සබ්බකාලං වඩ්ඪකමනඤ්චාරුය්භ අපරාපරං වඩ්ඪකමති, ථෙරො තාය සඤ්ඤාය ඤත්වා “භගවා, ආචුසො, ජනපදචාරිකං චරිතුකාමො, තුම්හාකං කත්තබ්බං කරොථා”ති භික්ඛුනං සඤ්ඤං දෙති.

භගවා පට්ඨමබොධියං වීසති වස්සානි අනිබද්ධවාසො අහොසි, පච්ඡා පඤ්චවීසති වස්සානි අබ්බොකිණ්ණං සාවත්ථීයෙව උපනිස්සාය වසන්නො එකදිවසෙ ද්වෙ යානානි පරිභුඤ්ජති. ජෙනවනෙ රත්තිං වසිත්වා පුනදිවසෙ භික්ඛුසඬිසපරිවුතො දක්ඛිණද්වාරොන සාවත්ථී. පිණ්ඩාය පවිසිත්වා පාචිනද්වාරොන නික්ඛමිත්වා පුබ්බාරාමෙ දිවාචිහාරං කරොති. පුබ්බාරාමෙ රත්තිං වසිත්වා පුනදිවසෙ පාචිනද්වාරොන සාවත්ථී. පිණ්ඩාය පවිසිත්වා දක්ඛිණද්වාරොන නික්ඛමිත්වා ජෙනවනෙ දිවාචිහාරං කරොති. කස්මා? ද්වින්නං කුලානං අනුකම්පාය. මනුස්සත්තභාවෙ යීතෙන හි අනාථපිණ්ඩිකෙන විය අඤ්ඤෙන කෙනවි, මාතුගාමත්තභාවෙ යීතාය ව විසාබාය විය අඤ්ඤාය ඉත්ථියා තථාගතං උද්දිස්ස ධනපරිච්චාගො කතො නාම නත්ථී, තස්මා භගවා තෙසං අනුකම්පාය එකදිවසෙ ඉමානි ද්වෙ යානානි පරිභුඤ්ජති. තස්මිං පන දිවසෙ ජෙනවනෙ වසි, තස්මා ථෙරො – “අජ්ජ භගවා සාවත්ථීයං පිණ්ඩාය චරිත්වා සායන්හකාලෙ ගත්තානි පරිසිඤ්චනත්ථාය පුබ්බකොට්ඨකං ගමිස්සති; අථාහං ගත්තානි පරිසිඤ්චිත්වා යීතං භගවන්තං යාවිත්වා රම්මකස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස අස්සමං ගහෙත්වා ගමිස්සාමි. එවම්මෙ භික්ඛු භගවතො සම්මුඛා ලහිස්සන්ති ධම්මකථං සවනායා”ති චිත්තෙත්වා තෙ භික්ඛු එවමාහ.

මීගාරමාතුපාසාදොති විසාබාය පාසාදො. සා හි මීගාරොන සෙට්ඨිනා මාතුට්ඨානෙ යපිතත්තා මීගාරමාතානි වුච්චති. පටිසල්ලානා වුට්ඨිතොති තස්මිං කිර පාසාදෙ ද්වින්නං මහාසාවකානං සිරිගබ්භානං මජ්ඣෙ භගවතො

සිරිගබ්බො අහොසි. ථෙරො ද්වාරං විවරිත්වා අන්තොගබ්භං සම්මජ්ජිත්වා මාලාකවචරං නීහරිත්වා මඤ්චපීඨං පඤ්ඤපෙත්වා සත්ථු සඤ්ඤං අදාසි. සත්ථා සිරිගබ්භං පවිසිත්වා දක්ඛිණෙන පස්සෙන සතො සම්පජානො සීහසෙය්‍යං. උපගම්ම දරථං පටිජ්ජස්සම්භෙත්වා උට්ඨාය ඵලසමාපත්තිං අජ්ජෙත්වා නිසිදිත්වා සායන්හසමයෙ තතො වුට්ඨාසි. තං සන්ධාය වුත්තං “පටිසල්ලානා වුට්ඨිතො”ති.

පරිසිඤ්චිතුන්ති යො හි වුණ්ණමත්තිකාදීහි ගත්තානි උබ්බට්ටෙන්තො මල්ලකමුට්ඨාදීහි වා සංසන්තො න්භායති, සො න්භායතීති වුච්චති. යො තථා අකත්වා පකතියාව න්භායති, සො පරිසිඤ්චතීති වුච්චති. භගවතොපි සරීරෙ තථා හරිතබ්බං රජොජල්ලං නාම න උපලිම්පති, උතුග්ගහණත්ථං පන භගවා කෙවලං උදකං ඔතරති. තෙනාහ – “ගත්තානි පරිසිඤ්චිතු”න්ති. පුබ්බකොට්ඨකොති පාචීනකොට්ඨකො.

සාවත්ථීයං කිර විහාරො කදාවි මහා හොති කදාවි බුද්දකො. තථා හි සො විපස්සිස්ස භගවතො කාලෙ යොජන්තිකො අහොසි, සිබ්බස්ස තිගාවුතො, වෙස්සභුස්ස අඬ්ඬයොජන්තිකො, කකුසන්ධස්ස ගාවුතජ්ජමාණො, කොණාගමනස්ස අඬ්ඬගාවුතජ්ජමාණො, කස්සපස්ස වීසතිඋසහජ්ජමාණො, අම්භාකං භගවතො කාලෙ අට්ඨකරීසජ්ජමාණො ජාතො. තම්පි නගරං තස්ස විහාරස්ස කදාවි පාචීනතො හොති, කදාවි දක්ඛිණතො, කදාවි පච්ඡිමතො, කදාවි උත්තරතො. ජෙතවනෙ ගන්ධකුටියං පන චතුත්තං මඤ්චපාදානං පතිට්ඨිතට්ඨානං අවලමෙව.

චත්තාරි හි අවලචෙතියට්ඨානානි නාම මහාබොධිපල්ලඬ්ඬකට්ඨානං ඉසිපතනෙ ධම්මචක්කජ්ජවත්තනට්ඨානං සඬ්ඬකස්සනගරද්වාරෙ දෙවොරොහණකාලෙ සොපානස්ස පතිට්ඨට්ඨානං මඤ්චපාදට්ඨානන්ති. අයං පන පුබ්බකොට්ඨකො කස්සපදසබලස්ස වීසතිඋසහවිහාරකාලෙ පාචීනද්වාරෙ කොට්ඨකො අහොසි. සො ඉදානිපි පුබ්බකොට්ඨකොත්ථෙව පඤ්ඤායති. කස්සපදසබලස්ස කාලෙ අවිරවතී නගරං පරික්ඛිපිත්වා සන්දමානා පුබ්බකොට්ඨකං පත්වා උදකෙන හින්දිත්වා මහත්තං උදකරහදං මාපෙසි සමතිත්ථං අනුපුබ්බගම්භීරං. තත්ථ ඵකං රඤ්ඤො න්භානතිත්ථං, ඵකං නාගරානං, ඵකං හික්ඛුසඬ්ඬස්ස, ඵකං බුද්ධානන්ති ඵවං පාටියෙක්කානි න්භානතිත්ථානි හොන්ති රමණීයානි විජ්ජකිණ්ණරජතපට්ටසදිසවාලිකානි. ඉති භගවා ආයස්මතා ආනන්දෙන සද්ධිං යෙන අයං ඵවරූපො පුබ්බකොට්ඨකො තෙනුපසඬ්ඬකම් ගත්තානි පරිසිඤ්චිතුං. අථායස්මා ආනන්දො උදකසාටිකං උපනෙසි. භගවා රත්තදුපට්ටං අපනෙත්වා උදකසාටිකං නිවාසෙසි. ථෙරො දුපට්ටෙන සද්ධිං මහාවීරං අත්තතො

හත්ථගතමකාසි. හගවා උදකං ඔතරි. සහොතරණෙනෙවස්ස උදකෙ මච්ඡකච්ඡපා සබ්බෙ සුවණ්ණවණ්ණා අහෙසුං. යන්තනාලිකාහි සුවණ්ණරසධාරානිසිඤ්චමානකාලො විය සුවණ්ණපට්ඨසාරණකාලො විය ව අහොසි. අථ හගවතො න්හානවත්තං දස්සෙත්වා න්හත්වා පච්චුත්තිණ්ණස්ස ථෙරො රත්තදුපට්ඨං උපනෙසි. හගවා තං නිවාසෙත්වා විජ්ජුලතාසදිසං කායබන්ධනං බන්ධිත්වා මහාවීවරං අන්තන්තෙන සංහරිත්වා පදුමගබ්භසදිසං කත්වා උපනීතං ද්වීපු කණ්ණෙසු ගහෙත්වා අට්ඨාසි. තෙන චුත්තං – “පුබ්බකොට්ඨකෙ ගත්තානි පරිසිඤ්චිත්වා පච්චුත්තරිත්වා එකච්චරො අට්ඨාසි”ති.

එවං සීතස්ස පන හගවතො සරීරං විකසිතකමලූප්පලසරං සබ්බපාලිචුල්ලං පාරිච්ඡත්තකං තාරාමරිච්චිකසිතං ව ගගනතලං සිරියා අවහසමානං විය විරොචිත්ථ. ඛාමජ්ජහාපරික්ඛෙපවිලාසිනී වස්ස ද්වත්තිංසවරලක්ඛණමාලා ගන්ථෙත්වා යපිතා ද්වත්තිංසවන්දමාලා විය, ද්වත්තිංසසුරියමාලා විය, පටිපාටියා යපිතා ද්වත්තිංසවක්කවත්ති ද්වත්තිංසදෙවරාජා ද්වත්තිංසමහාබ්‍රහ්මානො විය ව අනිවිය විරොචිත්ථ, වණ්ණභූමිනාමෙසා. එවරුපෙසු යානෙසු බුද්ධානං සරීරවණ්ණං වා ගුණවණ්ණං වා චුණ්ණියපදෙහි වා ගාථාහි වා අත්ථඤ්ච උපමායො ව කාරණානි ව ආහරිත්වා පට්ඨලෙන ධම්මකථිකෙන පුරෙත්වා කථෙතුං වට්ටනීති එවරුපෙසු යානෙසු ධම්මකථිකස්ස ථාමො වෙදිතබ්බො.

273. ගත්තානි පුබ්බාපයමානොති පකතිභාවං ගමයමානො නිරුද්ධානි කුරුමානො, සුක්ඛාපයමානොති අත්ථො. සොදකෙන ගත්තෙන වීවරං පාරුපන්තස්ස හි වීවරෙ කණ්ණිකා උට්ඨහන්ති, පරික්ඛාරහණං දුස්සති. බුද්ධානං පන සරීරෙ රජොජල්ලං න උපලිම්පති; පදුමපත්තෙ පක්ඛිත්තඋදකබිත්ථු විය උදකං විනිවත්තෙත්වා ගච්ඡති, එවං සන්තෙපි සික්ඛාගාරවතාය හගවා, “පබ්බජිතවත්තං නාමෙත”න්ති මහාවීවරං උහොසු කණ්ණෙසු ගහෙත්වා පුරතො කායං පටිච්ඡාදෙත්වා අට්ඨාසි. තස්මිං බණ්ණ ථෙරො චිත්තෙසි – “හගවා මහාවීවරං පාරුපිත්වා මිගාරමාතුපාසාදං ආරබ්භ ගමනාහිභාරතො පට්ඨාය දුන්නිවත්තියො හවිස්සති; බුද්ධානඤ්ච අධිජ්ජායකොපනං නාම එකචාරිකසීහස්ස ගහණත්ථං හත්ථජ්ජසාරණං විය; පහිත්තවරවාරණස්ස සොණ්ඩාය පරාමසනං විය; උග්ගතෙජස්ස ආසිච්ඡස්ස ගීවාය ගහණං විය ව භාරියං හොති. ඉධෙව රම්මකස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස අස්සමස්ස වණ්ණං කථෙත්වා තත්ථ ගමනත්ථාය හගවත්තං යාවිස්සාමි”ති. සො තථා අකාසි. තෙන චුත්තං – “අථ ඛො ආයස්මා ආනන්දො...පෙ.... අනුකම්පං උපාදායා”ති.

තත්ථ අනුකම්පං උපාදායාති භගවතො සම්මුඛා ධම්මිං කථං සොස්සාමාති තං අස්සමං ගතානං පඤ්චන්තං භික්ඛුසත්තානං අනුකම්පං පටිච්ච, තෙසු කාරුඤ්ඤං කත්වාති අත්ථො. ධම්මියා කථායාති දසසු පාරමිතාසු අඤ්ඤතරාය පාරමියා වෙව මහාභිනික්ඛමනස්ස ච වණ්ණං කථයමානා සන්තිසින්නා හොන්ති. ආගමයමානොති ඔලොකයමානො. අහං බුද්ධොති සහසා අප්පට්ඨිත්වා යාව සා කථා නිට්ඨාති, තාව අට්ඨාසිති අත්ථො. අග්ගලං ආකොටෙසීති අග්ගනබෙන කවාටෙ සඤ්ඤං අදාසි. විවරිංසුති සොතං ඔදහින්වාච නිසින්නත්තා තඨ්ඛණංයෙව ආගන්ත්වා විවරිංසු.

පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙති බුද්ධකාලෙ කිර යත්ථ යත්ථ එකොපි භික්ඛු විහරති, සබ්බත්ථ බුද්ධාසනං පඤ්ඤත්තමෙව හොති. කස්මා? භගවා කිර අත්තනො සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා එසුකට්ඨානෙ විහරන්තෙ මනසි කරොති “අසුකො මය්හං සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා ගතො, සක්ඛිස්සති නු බො විසෙසං නිබ්බත්තෙතුං නො වා”ති. අථ නං පස්සති කම්මට්ඨානං විස්සජ්ජෙත්වා අකුසලචිතක්කෙ චිතක්කයමානං, තතො “කථංඤ්ඤි නාම මාදිසස්ස සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා විහරන්තං ඉමං කුලපුත්තං අකුසලචිතක්කා අභිභවිත්වා අනමතග්ගෙ වට්ටදුක්ඛෙ සංසාරෙස්සන්ති”ති තස්ස අනුග්ගහත්ථං තත්ථෙව අත්තානං දස්සෙත්වා තං කුලපුත්තං ඔවදිත්වා ආකාසං උප්පතිත්වා පුන අත්තනො වසනට්ඨානමෙව ගච්ඡති. අට්ඨං ඔවදියමානා තෙ භික්ඛු චිත්තයිංසු – “සත්ථා අම්භාකං මනං ජානිත්වා ආගන්ත්වා අම්භාකං සම්පෙ ධීතංයෙව අත්තානං දස්සෙති; තස්මිං බණ්ණ, ‘භන්තෙ, ඉධ නිසීදං, ඉධ නිසීදං’ති ආසනපරියෙසනං නාම භාරො”ති. තෙ ආසනං පඤ්ඤපෙත්වාච විහරන්ති. යස්ස පීඨං අත්ථි, සො තං පඤ්ඤපෙති. යස්ස නත්ථි, සො මඤ්චං වා එලකං වා කට්ඨං වා පාසාණං වා වාලිකපුඤ්ජං වා පඤ්ඤපෙති. තං අලභමානා පුරාණපණ්ණානිපි සඬකඬ්ඨිත්වා තත්ථ පංසුකුලං පත්ථරිත්වා යපෙන්නි. ඉධ පන පකතිපඤ්ඤත්තමෙව ආසනං අහොසි, තං සන්ධාය වුත්තං – “පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසීදී”ති.

කාය නුත්ථාති කතමාය නු කථාය සන්තිසින්නා භව්වාති අත්ථො. “කාය නොත්ථා”තිපි පාළි, තස්සා කතමාය නු එත්ථාති අත්ථො. “කාය නොත්ථා”තිපි පාළි, තස්සාපි පුරිමොයෙව අත්ථො. අන්තරා කථාති කම්මට්ඨානමනසිකාරඋද්දෙසපරිපුච්ඡාදීනං අන්තරා අඤ්ඤා එකා කථා. විජ්ජකතාති මම ආගමනපච්චයා අපරිනිට්ඨිතා සිඛං අප්පත්තා. අථ භගවා අනුප්පත්තොති අථ එතස්මිං කාලෙ භගවා ආගතො. ධම්මි වා කථාති දසකථාවත්ථුනිස්සිතා වා ධම්මි කථා. අරියො වා තුණ්හිභාවොති එත්ථ පන දුතියජ්ඣානම්පි අරියො තුණ්හිභාවො මූලකම්මට්ඨානම්පි. තස්මා තං ඥානං

අප්පෙත්වා නිසින්නොපි, මූලකම්මට්ඨානං ගහෙත්වා නිසින්නොපි භික්ඛු අරියෙන තුණ්හිභාවෙන නිසින්නොති වෙදිතබ්බො.

274. ද්වෙමා, භික්ඛවෙ, පරියෙසනාති කො අනුසන්ධි? තෙ භික්ඛු සම්මුඛා ධම්මිං කථං සොස්සාමාති ථෙරස්ස භාරං අකංසු, ථෙරො තෙසං අස්සමගමනමකාසි. තෙ තත්ථ නිසිදිත්වා අතිරච්ඡානකථිකා හුත්වා ධම්මියා කථාය නිසිදිංසු. අථ භගවා “අයං තුම්භාකං පරියෙසනා අරියපරියෙසනා නාමා”ති දස්සෙතුං ඉමං දෙසනං ආරභි. තත්ථ කතමා ව, භික්ඛවෙ, අනරියපරියෙසනාති එත්ථ යථා මග්ගකුසලො පුරියො පයමං වජ්ජෙතබ්බං අපායමග්ගං දස්සෙත්තො “වාමං මුඤ්චිත්වා දක්ඛිණං ගණ්භා”ති වදති. එවං භගවා දෙසනාකුසලතාය පයමං වජ්ජෙතබ්බං අනරියපරියෙසනං ආචික්ඛිත්වා පච්ඡා ඉතරං ආචික්ඛිස්සාමීති උද්දෙසානුක්කමං භින්දිත්වා එවමාහ. ජාතිධම්මොති ජායනසභාවො. ජරාධම්මොති ජීරණසභාවො. ඛ්‍යාධිධම්මොති ඛ්‍යාධිසභාවො. මරණධම්මොති මරණසභාවො. සොකධම්මොති සොචනකසභාවො. සංකිලෙසධම්මොති සංකිලිස්සනසභාවො.

පුත්තභරියන්ති පුත්තා ව භරියා ව. එස නයො සබ්බත්ථ. ජාතරූපරජතන්ති එත්ථ පන ජාතරූපන්ති සුවණ්ණං. රජතන්ති යංකිඤ්චි වොහාරූපගං ලොභමාසකාදි. ජාතිධම්මා හෙතෙ, භික්ඛවෙ, උපධයොති එතෙ පඤ්චකාමගුණුපධයො නාම භොන්ති, තෙ සබ්බෙපි ජාතිධම්මාති දස්සෙති. ඛ්‍යාධිධම්මවාරාදීසු ජාතරූපරජනං න ගහිතං, න හෙතස්ස සීසරොගාදයො ඛ්‍යාධියො නාම භොන්ති, න සත්තානං විය චුතිසඛ්ඛාතං මරණං, න සොකො උප්පජ්ජති. අයාදිහි පන සංකිලෙසෙහි සංකිලිස්සතීති සංකිලෙසධම්මවාරෙ ගහිතං. තථා උතුසමුට්ඨානත්තා ජාතිධම්මවාරෙ. මලං ගහෙත්වා ජීරණතො ජරාධම්මවාරෙ ව.

275. අයං , භික්ඛවෙ, අරියා පරියෙසනාති, භික්ඛවෙ, අයං නිද්දොසතායපි අරියෙහි පරියෙසිතබ්බතායපි අරියපරියෙසනාති වෙදිතබ්බො.

276. අහම්පි සුදං, භික්ඛවෙති කස්මා ආරභි? මූලතො පට්ඨාය මහාභිනික්ඛමනං දස්සෙතුං. එවං කිරස්ස අහොසි – “භික්ඛවෙ, අහම්පි පුබ්බෙ අනරියපරියෙසනං පරියෙසිං. ස්වාහං තං පහාය අරියපරියෙසනං පරියෙසිත්වා සබ්බඤ්ඤතං පත්තො. පඤ්චවග්ගියාපි අනරියපරියෙසනං පරියෙසිංසු. තෙ තං පහාය අරියපරියෙසනං පරියෙසිත්වා බිණාසවභූමිං පත්තා. තුම්භෙපි මම වෙච පඤ්චවග්ගියානඤ්ච මග්ගං ආරුළ්භා. අරියපරියෙසනා තුම්භාකං පරියෙසනා”ති මූලතො පට්ඨාය අත්තතො මහාභිනික්ඛමනං දස්සෙතුං ඉමං දෙසනං ආරභි.

277. තත්ථ දහරොව සමානොති තරුණොව සමානො. සුසුකාළකෙසොති සුට්ඨු කාළකෙසො, අඤ්ජනවණ්ණකෙසොව හුත්වාති අත්ථො. භද්‍රෙනාති භද්දකෙන. පයමෙන වයසාති තිණ්ණං වයානං පයමවයෙන. අකාමකානන්ති අනිච්ඡමානානං, අනාදරත්ථෙ සාම්ච්චනං. අස්සුති මුඛෙ ඵතෙසන්ති අස්සුමුඛා; තෙසං අස්සුමුඛානං, අස්සුකිලිත්තමුඛානන්ති අත්ථො. රුදන්තානන්ති කන්දිත්වා රොදමානානං. කිං කුසලගවෙසිති කිං කුසලන්ති ගවෙසමානො. අනුත්තරං සන්තිවරපදන්ති උත්තමං සන්තිසඬ්ඛාතං වරපදං, නිබ්බානං පරියෙසමානොති අත්ථො. යෙන ආළාරො කාලාමොති ඵත්ථ ආළාරොති තස්ස නාමං, දීඝපිඬගලො කිරෙසො. තෙනස්ස ආළාරොති නාමං අහොසි. කාලාමොති ගොත්තං. විහරතායස්මාති විහරතු ආයස්මා. යත්ථ විඤ්ඤා පුරිසොති යස්මිං ධම්මෙ පණ්ඩිතො පුරිසො. සකං ආවරියකන්ති අත්තනො ආවරියසමයං. උපසම්පජ්ජ විහරෙය්‍යාති පටිලභිත්වා විහරෙය්‍යා. ඵත්තාවතා තෙන ඔකාසො කතො හොති. තං ධම්මන්ති තං තෙසං සමයං තන්තිං. පරියාපුණ්ති සුත්වාච උග්ගණ්හිං.

ඔට්ඨපහතමත්තෙනාති තෙන චූත්තස්ස පටිග්ගහණත්ථං ඔට්ඨපහරණමත්තෙන; අපරාපරං කත්වා ඔට්ඨසඤ්චරණමත්තකෙනාති අත්ථො. ලපිතලාපනමත්තෙනාති තෙන ලපිතස්ස පටිලාපනමත්තකෙන. ඤාණවාදන්ති ජානාමිති වාදං. ථෙරවාදන්ති ථීරභාවවාදං, ථෙරො අහමෙත්ථාති ඵතං වචනං. අහඤ්චෙව අඤ්ඤෙ වාති න කෙවලං අහං, අඤ්ඤෙපි බහු ඵවං වදන්ති. කෙවලං සද්ධාමත්තකෙනාති පඤ්ඤාය අසච්ඡිකත්වා සුද්ධෙන සද්ධාමත්තකෙනෙව. බොධිසත්තො කිර වාචාය ධම්මං උග්ගණ්හන්තොයෙව, “න කාලාමස්ස වාචාය පරියන්තිමත්තමෙව අස්මිං ධම්මෙ, අද්ධා ඵස සත්තන්තං සමාපත්තිනං ලාභී”ති අඤ්ඤාසි, තෙනස්ස ඵතදහොසි.

ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං පච්චෙදෙසිති ආකිඤ්චඤ්ඤායතනපරියොසානා සත්ත සමාපත්තියො මං ජානාපෙසි. සද්ධාති ඉමාසං සත්තන්තං සමාපත්තිනං නිබ්බත්තනත්ථාය සද්ධා. වීරියාදීසුපි ඵසෙව නයො. පදහෙය්‍යන්ති පයොගං කරෙය්‍යං. නචිරස්සෙව තං ධම්මං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහාසිත්ති බොධිසත්තො කිර වීරියං පග්ගහෙත්වා කතිපාහඤ්ඤෙව සත්ත සුවණ්ණනිස්සෙණියො පසාරෙත්තො විය සත්ත සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙසි; තස්මා ඵවමාහ.

ලාභා නො, ආවුසොති අනුසුයකො කිරෙස කාලාමො. තස්මා “අයං අධුනාගතො, කිත්ති කත්වා ඉමං ධම්මං නිබ්බත්තෙසි”ති උසුයං අකත්වා පසන්තො පසාදං පච්චෙදෙන්තො ඵවමාහ. උභොව සත්තා ඉමං ගණං

පරිහරාමාති “මහා අයං ගණො, ද්වෙපි ජනා පරිහරාමා”ති වත්වා ගණස්ස සඤ්ඤං අදාසි, “අහම්පි සත්තන්තං සමාපත්තිනං ලාභී, මහාපුරිසොපි සත්තන්තමෙව, එත්තකා ජනා මහාපුරිසස්ස සත්තිකෙ පරිකම්මං උග්ගණ්හථ, එත්තකා මය්හ”න්ති මජ්ඣෙ භින්දිත්වා අදාසි. උළාරායාති උත්තමාය. පූජායාති කාලාමස්ස කිර උපට්ඨාකා ඉත්ථියොපි පුරිසාපි ගන්ධමාලාදීනි ගහෙත්වා ආගච්ඡන්ති. කාලාමො – “ගච්ඡථ, මහාපුරිසං පූජෙථා”ති වදති. තෙ තං පූජෙත්වා යං අවසිට්ඨං හොති, තෙන කාලාමං පූජෙත්ති. මහග්ඝානි මඤ්චපීයානි ආහරන්ති; තානිපි මහාපුරිසස්ස දාපෙත්වා යදි අවසිට්ඨං හොති, අත්තනා ගණ්හාති. ගතගතට්ඨානෙ වරසෙනාසනං බොධිසත්තස්ස ජග්ගාපෙත්වා සෙසකං අත්තනා ගණ්හාති. එවං උළාරාය පූජාය පූජෙසි. නායං ධම්මො නිබ්බිදායාතිආදීසු අයං සත්තසමාපත්තිධම්මො නෙව වට්ටෙ නිබ්බිත්තන්තං, න විරජ්ජන්තං, න රාගාදිනිරොධන්තං, න උපසමන්තං, න අභිඤ්ඤායාධම්මං අභිජානන්තං, න චතුමග්ගසම්බොධාය, න නිබ්බානසච්ඡිකිරියාය සංවත්තන්ති අත්ථො.

යාවදෙව ආකිඤ්චඤ්ඤායතනුපපත්තියාති යාව සට්ඨිකප්පසහස්සායුපරිමාණෙ ආකිඤ්චඤ්ඤායතනහවෙ උපපත්ති, තාවදෙව සංවත්තති, න තතො උද්ධං. එවමයං පුනරාවත්තනධම්මොයෙව; යඤ්ච යානං පාපෙති, තං ජාතිජරාමරණෙහි අපරිමුත්තමෙව මච්චුපාසපරික්ඛිත්තමෙවාති. තතො පට්ඨාය ව පන මහාසත්තො යථා නාම ඡාතජ්ඣන්තපුරිසො මනුඤ්ඤාහොජනං ලභිත්වා සම්පියායමානොපි භුඤ්ජිත්වා පිත්තවසෙන වා සෙම්භවසෙන වා මක්ඛිකාවසෙන වා ඡඩ්ඛෙත්වා පුන එකං පිණ්ඩම්පි භුඤ්ජිස්සාමීති මනං න උප්පාදෙති; එවමෙව ඉමා සත්ත සමාපත්තියො මහත්තෙන උස්සාහෙන නිබ්බත්තෙත්වාපි, තාසු ඉමං පුනරාවත්තිකාදිහෙදං ආදීනවං දිස්වා, පුන ඉමං ධම්මං ආවජ්ජිස්සාමි වා සමාපජ්ජිස්සාමි වා අධිට්ඨන්තිස්සාමි වා වුට්ඨන්තිස්සාමි වා පච්චෙක්ඛිස්සාමි වාති චිත්තමෙව න උප්පාදෙසි. අනලඬකරිත්වාති අලං ඉමිනා, අලං ඉමිනාති පුනප්පුනං අලඬකරිත්වා. නිබ්බිජ්ජාති නිබ්බිත්තන්තං. අපක්කම්න්ති අගමාසිං.

278. න බො රාමො ඉමං ධම්මන්ති ඉධාපි බොධිසත්තො තං ධම්මං උග්ගණ්හන්තොයෙව අඤ්ඤාසි – “නායං අට්ඨසමාපත්තිධම්මො උදකස්ස වාචාය උග්ගහිතමත්තොව, අද්ධා පනෙස අට්ඨසමාපත්තිලාභී”ති. තෙනස්ස එතදහොසි – “න බො රාමො...පෙ.... ජානං පස්සං විහාසී”ති. සෙසමෙත්ථ පුරිමවාරෙ වුත්තනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

279. යෙන උරුවෙලා සෙනානිගමොති එත්ථ උරුවෙලාති මහාවෙලා, මහාවාලිකරාසීති අත්ථො. අථ වා උරුති වාලිකා වුච්චති; වෙලාති මරියාදා, වෙලාතික්කමනහෙනු ආහවා උරු උරුවෙලාති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. අතීතෙ කිර අනුප්පන්නෙ බුද්ධෙ දසසහස්සා කුලපුත්තා තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා තස්මිං පදෙසෙ විහරන්තා එකදිවසං සන්නිපතිත්වා කතිකවත්තං අකංසු - “කායකම්මවචිකම්මානි නාම පරෙසම්පි පාකටානි භොන්ති, මනොකම්මං පන අපාකටං. තස්මා යො කාමචිතක්කං වා බ්‍යාපාදචිතක්කං වා විහිංසාචිතක්කං වා චිතක්කෙති, තස්ස අඤ්ඤො වොදකො නාම නත්ථි; සො අත්තනාව අත්තානං වොදෙත්වා පත්තපුටෙන වාලිකං ආහරිත්වා ඉමස්මිං යානෙ ආකිරතු, ඉදමස්ස දණ්ඩකම්ම”න්ති. තතො පටියාය යො තාදිසං චිතක්කං චිතක්කෙති, සො තත්ථ පත්තපුටෙන වාලිකං ආකිරති, එවං තත්ථ අනුක්කමෙන මහාවාලිකරාසි ජාතො. තතො තං පච්ඡිමා ජනතා පරික්ඛිපිත්වා චෙතියට්ඨානමකාසි; තං සන්ධාය වුත්තං - “උරුවෙලාති මහාවෙලා, මහාවාලිකරාසීති අත්ථො”ති. තමෙව සන්ධාය වුත්තං - “අථ වා උරුති වාලිකා වුච්චති, වෙලාති මරියාදා. වෙලාතික්කමනහෙනු ආහවා උරු උරුවෙලාති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො”ති.

සෙනානිගමොති සෙනාය නිගමො. පට්ඨකප්පිකානං කිර තස්මිං යානෙ සෙනානිවෙසො අභොසි; තස්මා සො පදෙසො සෙනානිගමොති වුච්චති. “සෙනානි-ගාමො”තිපි පායො. සෙනානී නාම සුජාතාය පිතා, තස්ස ගාමොති අත්ථො. තදවසරිත්ති තත්ථ ඔසරිං. රමණීයං භූමිභාගන්ති සුපුප්ඵිතනානප්පකාරජලජට්ඨපුප්ඵච්චිත්තං. මනොරම්මං භූමිභාගං. පාසාදිකඤ්ච වනසණ්ඩන්ති මොරපිඤ්ජකලාපසදිසං පසාදජනනවනසණ්ඩඤ්ච අද්දසං. නදිඤ්ච සන්දන්තින්ති සන්දමානඤ්ච මණික්ඛන්ධසදිසං විමලනීලසිතලසලිලං නෙරඤ්ජරං නදිං අද්දසං. සෙතකන්ති පරිසුද්ධං නික්කද්දමං. සුපතිත්ථන්ති අනුපුබ්බගම්භීරෙහි සුන්දරෙහි තිත්ථෙහි උපෙනං. රමණීයන්ති රජතපට්ඨසදිසං විජ්ජකිණ්ණවාලිකං පහුතමච්ඡකච්ඡපං අහිරාමදස්සනං. සමන්තා ව ගොවරගාමන්ති තස්ස පදෙසස්ස සමන්තා අවිදුරෙ ගමනාගමනසම්පන්නං සම්පත්තපබ්බජිතානං සුලභපිණ්ඩං ගොවරගාමඤ්ච අද්දසං. අලං වතාති සමත්ථං වත. තත්ථෙව නිසීදිත්ති බොධිපල්ලඬකෙ නිසජ්ජං සන්ධායාහ. උපරිසුත්තස්මිඤ්භි තත්ථෙවාති දුක්කරකාරිකට්ඨානං අධිජ්ජෙනං, ඉධ පන බොධිපල්ලඬකො. තෙනාහ - “තත්ථෙව නිසීදි”න්ති. අලමීදං පධානායාති ඉදං යානං පධානත්ථාය සමත්ථන්ති එවං වින්තෙත්වා නිසීදිත්ති අත්ථො.

280. අප්ඤ්ඤාමනනි අධිගච්ඡං පටිලභිං. ඤාණඤ්ඤා පන මෙ දස්සනන්ති සබ්බධම්මදස්සනසමත්ථඤ්ඤා මෙ සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං උද්භාදි. අකුප්පා මෙ විමුක්තිති මය්හං අරහත්තඵලවිමුක්ති අකුප්පතාය ච අකුප්පාරම්මණතාය ච අකුප්පා, සා හි රාගාදීහි න කුප්පතීති අකුප්පතායපි අකුප්පා, අකුප්පං නිබ්බානමස්සාරම්මණන්තිපි අකුප්පා. අයමන්තිමා ඡාතිති අයං සබ්බපච්ඡිමා ඡාති. නත්ථි දානි පුනඛ්භවොති ඉදානි මෙ පුන පටිසන්ධි නාම නත්ථිති ඵලං පච්චවෙක්ඛණඤාණම්පි මෙ උප්පන්නන්ති දස්සෙති.

281. අධිගතොති පටිවිද්ධො. ධම්මොති චතුසච්චධම්මො. ගම්භීරොති උත්තානභාවපටික්ඛෙපච්චනමෙතං. දුද්දසොති ගම්භීරත්තාව දුද්දසො දුක්ඛෙන දට්ඨබ්බො, න සක්කා සුඛෙන දට්ඨුං. දුද්දසත්තාව දුරනුබ්බොධො, දුක්ඛෙන අවබුජ්ඣිතබ්බො, න සක්කා සුඛෙන අවබුජ්ඣිතුං. සන්තොති නිබ්බුතො. පණීතොති අතප්පකො. ඉදං ද්වයං ලොකුත්තරමෙව සන්ධාය වුත්තං. අතක්කාවචරොති තක්කෙන අවචරිතබ්බො ඔගාහිතබ්බො න හොති, ඤාණෙනෙව අවචරිතබ්බො. නිපුණොති සණ්භො. පණ්ඩිතවෙදනීයොති සම්මාපටිපදං පටිපන්නෙහි පණ්ඩිතෙහි වෙදිතබ්බො. ආලයරාමාති සත්තා පඤ්ඤා කාමගුණෙසු අල්ලියන්ති. තස්මා තෙ ආලයාති වුච්චන්ති. අට්ඨසත්තණ්භාවචරිතාති ආලයන්ති, තස්මා ආලයාති වුච්චන්ති. තෙහි ආලයෙහි රමන්තිති ආලයරාමා. ආලයෙසු රතාති ආලයරතා. ආලයෙසු සුට්ඨු මුදිතාති ආලයසම්මුදිතා. යථෙව හි සුසප්පිතං පුප්ඵලහරිතරුක්ඛාදිසම්පන්නං උය්‍යානං පටිට්ඨො රාජා තාය තාය සම්පත්තියා රමති, සම්මුදිතො ආමොදිතපමොදිතො හොති, න උක්කණ්ඨති, සායම්පි නික්ඛම්තුං න ඉච්ඡති; ඵලම්මෙහිපි කාමාලයතණ්භාලයෙහි සත්තා රමන්ති, සංසාරච්චටෙ සම්මුදිතා අනුක්කණ්ඨිතා වසන්ති. තෙන නෙසං භගවා දුට්ඨම්පි ආලයං උය්‍යානභූමිං විය දස්සෙන්නො “ආලයරාමා”තිආදිමාහ.

යදිදන්ති නිපාතො, තස්ස යානං සන්ධාය “යං ඉද”න්ති, පටිච්චසමුප්පාදං සන්ධාය “යො අය”න්ති ඵලමත්ථො දට්ඨබ්බො. ඉදස්පච්චයතාපටිච්චසමුප්පාදොති ඉමෙසං පච්චයා ඉදස්පච්චයා; ඉදස්පච්චයා ඵල ඉදස්පච්චයතා; ඉදස්පච්චයතා ච සා පටිච්චසමුප්පාදො වාති ඉදස්පච්චයතාපටිච්චසමුප්පාදො. සඬ්ඛාරාදිපච්චයානමෙතං අධිච්චනං. සබ්බසඬ්ඛාරසමථොතිආදි සබ්බං නිබ්බානමෙව. යස්මා හි තං ආගම්ම සබ්බසඬ්ඛාරවිජ්ජන්දිතාති සම්මන්ති වූපසම්මන්ති, තස්මා සබ්බසඬ්ඛාරසමථොති වුච්චති. යස්මා ච තං ආගම්ම සබ්බෙ උපධයො පටිනිස්සට්ඨා හොන්ති, සබ්බා තණ්හා බියන්ති, සබ්බෙ කිලෙසරාගා

විරජ්ජන්ති, සබ්බං දුක්ඛං නිරුජ්ඣති; තස්මා සබ්බුප්පධිපටිනිස්සග්ගො තණ්හාක්ඛයො විරාගො නිරොධොති වුච්චති. සා පනෙසා තණ්හා භවෙන භවං, එලෙන වා සද්ධිං කම්මං විනති සංසිඛ්ඛතීති කත්වා වානන්ති වුච්චති, තතො නික්ඛන්තං වානතොති නිබ්බානං. සො මමස්ස කිලමථොති යා අජානන්තානං දෙසනා නාම, සො මම කිලමථො අස්ස, සා මම විහෙසා අස්සාති අත්ථො. කායකිලමථො වෙව කායවිහෙසා ච අස්සාති වුත්තං හොති. විත්තෙ පන උභයම්පෙතං බුද්ධානං නත්ථී. අපිස්සුති අනුබුහනත්ථෙ නිපාතො, සො “න කෙවලං එතදහොසි, ඉමාපි ගාථා පටිභංසු”ති දීපෙති. මන්ති මම. අනච්ඡරියාති අනුඅච්ඡරියා. පටිභංසුති පටිභානසඬ්ඛාතස්ස ඤාණස්ස ගොචරා අහෙසුං; පරිවිතක්කයිතබ්බතං පාපුණ්ඨංසු.

කිච්ඡෙනාති දුක්ඛෙන, න දුක්ඛාය පටිපදාය. බුද්ධානඤ්ඤි චත්තාරොපි මග්ගා සුඛජ්ජපිපදාව හොන්ති. පාරමීපුරණකාලෙ පන සරාගසදොසසමොහස්සෙව සතො ආගතාගතානං යාවකානං, අලඬ්ඝනජ්ජපටියත්තං සීසං කන්තිත්වා, ගලලොහිතං නීහරිත්වා, සුඅඤ්ජිතාති අක්ඛිති උජ්ජාටෙත්වා, කුලවංසජ්ජදීපං පුත්තං මනාපචාරිති. හරියන්ති එවමාදීති දෙන්තස්ස, අඤ්ඤාති ච ඛන්තිවාදිසදිසෙසු අත්තභාවෙසු ඡෙජ්ජහෙජ්ජාදීති පාපුණන්තස්ස ආගමනියපටිපදං සන්ධායෙනං වුත්තං. හලන්ති එත්ථ හ-කාරො නිපාතමත්තො, අලන්ති අත්ථො. පකාසිතුන්ති දෙසිතුං, එවං කිච්ඡෙන අධිගතස්ස ධම්මස්ස අලං දෙසිතුං, පරියත්තං දෙසිතුං, කො අත්ථො දෙසිතෙනාති වුත්තං හොති. රාගදොසපරෙතෙහීති රාගදොසපරිච්ඡිට්ඨෙහි රාගදොසානුගතෙහි වා.

පටිසොතගාමීන්ති නිව්වාදීනං පටිසොතං අනිව්චං දුක්ඛමනත්තා අසුභන්ති එවං ගතං චතුසච්චධම්මං. රාගරත්තාති කාමරාගෙන භවරාගෙන දිට්ඨිරාගෙන ච රත්තා. න දුක්ඛන්තීති අනිව්චං දුක්ඛමනත්තා අසුභන්ති ඉමිනා සභාවෙන න පස්සිස්සන්ති, තෙ අපස්සන්තෙ කො සක්ඛිස්සති එවං ගාභාපෙතුං. තමොඛන්ධෙන ආවුටාති අවිජ්ජාරාසිනා අජ්ඣෙධාත්ථතා.

282. අජ්ජොස්සුක්කතායාති නිරුජ්ජුක්කභාවෙන, අදෙසෙතුකාමතායාති අත්ථො. කස්මා පනස්ස එවං විත්තං නම්, නනු එස මුත්තො මොවෙස්සාමි, තිණ්ණො තාරෙස්සාමි.

“කිං මෙ අඤ්ඤාතවෙසෙන, ධම්මං සච්ඡිකතෙනිධ;

සබ්බඤ්ඤාතං පාපුණිත්වා, තාරයිස්සං සදෙවක”න්ති. (බු. වං. 2.56) –

පත්ථනං කත්වා පාරමියො පුරත්වා සබ්බඤ්ඤානං පත්තොති. සච්චමෙනං, තදෙවං පච්චවෙක්ඛණානුභාවෙන පනස්ස එවං චිත්තං නම්. තස්ස හි සබ්බඤ්ඤානං පත්වා සත්තානං කිලෙසගහනතං, ධම්මස්ස ච ගම්භීරතං පච්චවෙක්ඛන්තස්ස සත්තානං කිලෙසගහනතා ච ධම්මගම්භීරතා ච සබ්බාකාරෙන පාකටා ජාතා. අට්ඨස්ස “ඉමෙ සත්තා කඤ්ඤිකපුණ්ණා ලාබු විය, තක්කහරිතා වාටි විය, වසාතෙලපිතපිලොතිකා විය, අඤ්ජනමක්ඛිතහත්ථො විය ච කිලෙසහරිතා අතිසංකිලිට්ඨා රාගරත්තා දොසදුට්ඨා මොහමුල්හා, තෙ කිං නාම පටිච්ඡක්ඛිස්සන්ති”ති චිත්තයතො කිලෙසගහනපච්චවෙක්ඛණානුභාවෙනාපි එවං චිත්තං නම්.

“අයඤ්ච ධම්මො පට්චිසන්ධාරකඋදකක්ඛන්ධො විය ගම්භීරො, පබ්බතෙන පටිච්ඡාදෙන්වා යපිතො සාසපො විය දුද්දසො, සතඨා හින්තස්ස වාලස්ස කොට්ඨා කොට්පට්පාදනං විය දුරනුබොධො. නනු මයා හි ඉමං ධම්මං පටිච්ඡක්ඛිතුං වායමන්තෙන අදින්නං දානං නාම නත්ථී, අරක්ඛිතං සීලං නාම නත්ථී, අපරිපූරිතා කාචි පාරමී නාම නත්ථී? තස්ස මෙ නිරුස්සාහං විය මාරබලං විධමන්තස්සාපි පට්චි න කම්පිත්ථ, පයමයාමෙ පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරන්තස්සාපි න කම්පිත්ථ, මජ්ඣමයාමෙ දිබ්බවක්ඛුං සොධෙන්තස්සාපි න කම්පිත්ථ, පච්ඡිමයාමෙ පන පටිච්චසමුප්පාදං පටිච්ඡක්ඛන්තස්සෙව මෙ දසසහස්සිලොකධාතු කම්පිත්ථ. ඉති මාදිසෙනාපි තික්ඛඤාණෙන කිච්ඡෙනෙවායං ධම්මො පටිච්ඡිද්ධො, තං ලොකියමහාජනා කථං පටිච්ඡක්ඛිස්සන්ති”ති ධම්මගම්භීරතාපච්චවෙක්ඛණානුභාවෙනාපි එවං චිත්තං නම්ති වෙදිතබ්බං.

අපිච චුහ්මුනා යාචිතෙ දෙසෙතුකාමතායපිස්ස එවං චිත්තං නම්. ජානාති හි හගවා — “මම අප්පොස්සුක්කතාය චිත්තෙ නමමානෙ මං මහාචුහ්මා ධම්මදෙසනං යාචිස්සති, ඉමෙ ච සත්තා චුහ්මගරුකා, තෙ ‘සත්වා කිර ධම්මං න දෙසෙතුකාමො අහොසි, අථ නං මහාචුහ්මා යාචිත්වා දෙසාපෙසි, සත්තො වත, හො, ධම්මො පණිතො වත, හො, ධම්මො’ති මඤ්ඤමානා සුස්සුසිස්සන්ති”ති. ඉදම්පිස්ස කාරණං පටිච්ච අප්පොස්සුක්කතාය චිත්තං නම්, නො ධම්මදෙසනායාති වෙදිතබ්බං.

සහම්පතිස්සාති සො කිර කස්සපස්ස හගවතො සාසනෙ සහකො නාම ථෙරො පයමජ්ඣානං නිබ්බත්තෙන්වා පයමජ්ඣානභූමියං කප්පායුකචුහ්මා හුත්වා නිබ්බත්තො. තත්ත නං සහම්පතිචුහ්මාති පටිසඤ්ජානන්ති, තං සන්ධායාහ — “චුහ්මුනො සහම්පතිස්සා”ති. නස්සති වත, හොති සො කිර ඉමං සද්දං තථා නිච්ඡාරෙසි, යථා දසසහස්සිලොකධාතුචුහ්මානො සුත්වා සබ්බෙ සන්තිපතිංසු. යත්ත හි නාමාති යස්මිං නාම ලොකෙ. පුරතො පාතුරහොසීති තෙහි දසහි

බ්‍රහ්මසහස්සෙහි සද්ධිං පාතුරහොසි. අප්පරජක්ඛජාතිකාති පඤ්ඤාමයෙ අක්ඛිමිහි අප්පං පරිත්තං රාගදොසමොහරජං එතෙසං, එවංසභාවාති අප්පරජක්ඛජාතිකා. අස්සවනතාති අස්සවනතාය. භවිස්සන්තීති පුරිමබුද්ධෙසු දසපුඤ්ඤකිරියවසෙන කතාධිකාරා පරිපාකගතපදුමාති විය සුරියරස්මිසම්ඵස්සං, ධම්මදෙසනංයෙව ආකඨිබ්බානා චතුප්පදිකගාථාවසානො අරියභූමිං ඔක්කමනාරහා න එකො, න ද්වෙ, අනෙකසතසහස්සා ධම්මස්ස අඤ්ඤාතාරො භවිස්සන්තීති දස්සෙති.

පාතුරහොසිති පාතුහවි. සමලෙහි වින්තිතොති සමලෙහි ඡහි සත්ථාරෙහි වින්තිතො. තෙ හි පුරෙතරං උප්පජ්ජිත්වා සකලජම්බුදීපෙ කණ්ටකෙ පත්ථරමානා විය, විසං සිඤ්චමානා විය ච සමලං මිච්ඡාදිට්ඨිධම්මං දෙසයිංසු. අපාපුරෙතන්ති විවර එතං. අමතස්ස ද්වාරන්ති අමතස්ස නිබ්බානස්ස ද්වාරභූතං අරියමග්ගං. සුඤ්ඤානං ධම්මං විමලෙනානුබුද්ධන්ති ඉමෙ සත්තා රාගාදිමලානං අභාවතො විමලෙන සම්මාසම්බුද්ධො අනුබුද්ධං චතුසච්චධම්මං සුඤ්ඤානං තාව භගවාති යාවති.

සෙලෙ යථා පබ්බතමුද්ධනිට්ඨිතොති සෙලමයෙ එකග්ගෙන පබ්බතමුද්ධනි යථා ඨිතොව. න හි තස්ස ඨිතස්ස දස්සනත්ථං ගිවුක්ඛිපනපසාරණාදිකිච්චං අත්ථි. තදුපමන්ති තප්පටිභාගං සෙලපබ්බතූපමං. අයං පනෙත්ථ සඨිබ්බෙපත්ථො – යථා සෙලපබ්බතමුද්ධනි ඨිතොව චක්ඛුමා පුරිසො සමන්තතො ජනතං පස්සෙය්‍ය, තථා ත්වම්පි, සුමෙධ, සුන්දරපඤ්ඤ-සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙන සමන්තචක්ඛු භගවා ධම්මමයං පාසාදමාරුග්ග සයං අපෙතසොකො සොකාවතිණ්ණං ජාතිජරාභිභූතං ජනතං අවෙක්ඛස්සු උපධාරය උපපරික්ඛ. අයං පනෙත්ථ අධිප්පායො – යථා හි පබ්බතපාදෙ සමන්තා මහන්තං බෙත්තං කත්වා තත්ථ කෙදාරපාළිසු කුටිකායො කත්වා රත්තිං අග්ගිං ජාලෙය්‍යුං. චතුරඨගසමන්තාගතඤ්ච අන්ධකාරං අස්ස, අථ තස්ස පබ්බතස්ස මත්ථකෙ යත්වා චක්ඛුමතො පුරිසස්ස භූමිං ඔලොකයතො නෙව බෙත්තං, න කෙදාරපාළියො, න කුටියො, න තත්ථ සයිතමනුස්සා පඤ්ඤායෙය්‍යුං. කුටිකාසු පන අග්ගිජාලාමත්තකමෙව පඤ්ඤායෙය්‍ය. එවං ධම්මපාසාදං ආරුග්ග සත්තනිකායං ඔලොකයතො තථාගතස්ස, යෙ තෙ අකතකල්‍යාණා සත්තා, තෙ එකවිහාරෙ දක්ඛිණජාණුපස්සෙ නිසින්නාපි බුද්ධචක්ඛුස්ස ආපාථං නාගච්ඡන්ති, රත්තිං බිත්තා සරා විය භොන්ති. යෙ පන කතකල්‍යාණා වෙනෙය්‍යපුග්ගලා, තෙ එවස්ස දුරෙපි ඨිතා ආපාථං ආගච්ඡන්ති, සො අග්ගි විය හිමවන්තපබ්බතො විය ච. වුත්තම්පි වෙතං –

“දුරෙ සන්තො පකාසෙන්නි, හිමවන්තොව පබ්බතො;

අසත්තෙත්ථ න දිස්සන්ති, රත්තිං ඛිත්තා යථා සරා''ති. (ධ. ප. 304);

උට්ඨෙහීති හගවතො ධම්මදෙසනත්ථං වාරිකවරණං යාවන්තො හණති. වීරාතිආදීසු හගවා වීරියවත්තතාය වීරො. දෙවපුත්තමච්චුකිලෙසමාරානං විජිතත්තා විජිතසඩ්ධගාමො. ජාතිකන්තාරාදිතිත්ථරණත්ථාය වෙනෙයාසත්ථවාහනසමත්ථතාය සත්ථවාහො. කාමච්ඡන්දඉණස්ස අභාවතො අණණොති වෙදිතබ්බො.

283. අජ්ඣෙසනන්ති යාවනං. බුද්ධවක්ඛුනාති ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තඤාණෙන ච ආසයානුසයඤාණෙන ච. ඉමෙසඤ්ඤි ද්විත්තං ඤාණානං බුද්ධවක්ඛුති නාමං, සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණස්ස සමත්තවක්ඛුති, තිණ්ණං මග්ගඤාණානං ධම්මවක්ඛුති. අජ්ජරජක්ඛෙතිආදීසු යෙසං චුත්තනයෙනෙව පඤ්ඤාවක්ඛුම්භි රාගාදිරජං අජ්ජං, තෙ අජ්ජරජක්ඛා. යෙසං තං මහන්තං, තෙ මහාරජක්ඛා. යෙසං සද්ධාදීති ඉන්ද්‍රියානි තික්ඛානි, තෙ තික්ඛිත්තදියා. යෙසං තානි මුද්දනි, තෙ මුදිත්තදියා. යෙසං තෙයෙව සද්ධාදයො ආකාරා සුන්දරා, තෙ ස්වාකාරා. යෙ කථිතකාරණං සල්ලක්ඛෙන්ති, සුඛෙන සක්කා භොග්ති විඤ්ඤාපෙතුං, තෙ සුවිඤ්ඤාපයා. යෙ පරලොකඤ්ඤෙව වජ්ජඤ්ඤෙව භයතො පස්සන්ති, තෙ පරලොකවජ්ජභයදස්සාවිතො නාම.

අයං පනෙත්ථ පාළි - ‘‘සද්ධො පුග්ගලො අජ්ජරජක්ඛො, අස්සද්ධො පුග්ගලො මහාරජක්ඛො. ආරද්ධවීරියො..., කුසිනො..., උපට්ඨිතස්සති..., මුට්ඨස්සති..., සමාහිතො..., අසමාහිතො..., පඤ්ඤවා..., දුජ්ජඤ්ඤො පුග්ගලො මහාරජක්ඛො. තථා සද්ධො පුග්ගලො තික්ඛිත්තදියො...පෙ... පඤ්ඤවා පුග්ගලො පරලොකවජ්ජභයදස්සාවී, දුජ්ජඤ්ඤො පුග්ගලො න පරලොකවජ්ජභයදස්සාවී. ලොකොති ඛන්ධලොකො, ආයතනලොකො, ධාතුලොකො, සම්පත්තිභවලොකො, සම්පත්තිසම්භවලොකො, විපත්තිභවලොකො, විපත්තිසම්භවලොකො, එකො ලොකො සබ්බෙ සත්තා ආහාරට්ඨිතිකා. ද්වෙ ලොකා - නාමඤ්ඤෙව රූපඤ්ඤෙව. තයො ලොකා - තිස්සො වෙදනා. චත්තාරො ලොකා - චත්තාරො ආහාරා. පඤ්ඤෙව ලොකා - පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා. ඡ ලොකා - ඡ අජ්ඣත්තිකානි ආයතනානි. සත්ත ලොකා - සත්ත විඤ්ඤාණට්ඨිතියො. අට්ඨ ලොකා - අට්ඨ ලොකධම්මා. නව ලොකා - නව සත්තවාසා. දස ලොකා - දසායතනානි. ද්වාදස ලොකා - ද්වාදසායතනානි. අට්ඨාරස ලොකා - අට්ඨාරස්ස ධාතූයො. වජ්ජන්ති සබ්බෙ කිලෙසා වජ්ජා, සබ්බෙ දුච්චරිතා වජ්ජා, සබ්බෙ අභිසම්බාරා වජ්ජා, සබ්බෙ භවගාමිකම්මා වජ්ජා. ඉති ඉමස්මිඤ්ඤෙව ලොකෙ ඉමස්මිඤ්ඤෙව වජ්ජෙ තිබ්බා භයසඤ්ඤා පච්චුපට්ඨිතා භොති, සෙයාථාපි උක්ඛිත්තාසිකෙ වධකෙ. ඉමෙහි

පඤ්ඤාසාය ආකාරෙහි ඉමානි පඤ්චන්ද්‍රියානි ජානානි පස්සති අඤ්ඤාසි පටිච්ඡෙදං. ඉදං තථාගතස්ස ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තෙ ඤාණං”න්ති (පටි. ම. 1.112).

උප්පලිනියන්ති උප්පලවතො. ඉතරෙසුපි එසෙව නයො. අත්තොනිමුග්ගපොසිනීති යානි අත්තො නිමුග්ගානෙව පොසියන්ති. උදකං අවිචුග්ගම්ම ධීතානීති උදකං අතික්කමිත්වා ධීතානි. තත්ථ යානි අවිචුග්ගම්ම ධීතානි, තානි සුරියරස්මිසම්ඵස්සං ආගමයමානානි ධීතානි අප්ප පුප්ඵනකානි. යානි සමොදකං ධීතානි, තානි ස්වෙ පුප්ඵනකානි. යානි උදකානුග්ගතානි අත්තොනිමුග්ගපොසිනි, තානි තතියදිවසෙ පුප්ඵනකානි. උදකා පන අනුග්ගතානි අඤ්ඤානිපි සරොගඋප්පලාදීනි නාම අත්ථි, යානි නෙව පුප්ඵස්සන්ති, මච්ඡකච්ඡපහක්ඛානෙව භවිස්සන්ති. තානි පාළිං නාරුල්භානි. ආහරිත්වා පන දිපෙතඛබ්බානීති දීපිතානි.

යථෙව හි තානි චතුඛබ්බානි පුප්ඵානි, එවමෙව උග්ගච්ඡකඤ්ඤා විපඤ්චිතඤ්ඤා නෙයොයා පදපරමොති චත්තාරො පුග්ගලා. තත්ථ “යස්ස පුග්ගලස්ස සහ උදාහට්ඨෙලාය ධම්මාභිසමයො හොති, අයං වුව්චති පුග්ගලො උග්ගච්ඡකඤ්ඤා. යස්ස පුග්ගලස්ස සංඛිත්තෙන භාසිතස්ස විත්ථාරෙන අත්ථෙ විහජියමානෙ ධම්මාභිසමයො හොති, අයං වුව්චති පුග්ගලො විපඤ්චිතඤ්ඤා. යස්ස පුග්ගලස්ස උද්දෙසතො පරිපුච්ඡතො යොනියො මනසිකරොතො කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවතො භජතො පයිරුපාසතො අනුපුබ්බෙන ධම්මාභිසමයො හොති, අයං වුව්චති පුග්ගලො නෙයොයා. යස්ස පුග්ගලස්ස ඛ්‍යුම්පි සුඤ්ඤාතො ඛ්‍යුම්පි භණ්ණතො ඛ්‍යුම්පි ධාරයතො ඛ්‍යුම්පි වාචයතො න තාය ජාතියා ධම්මාභිසමයො හොති, අයං වුව්චති පුග්ගලො පදපරමො” (පු. ප. 151). තත්ථ භගවා උප්පලවනාදිසදිසං දසසහස්සිලොකධාතුං ඔලොකෙන්තො “අප්ප පුප්ඵනකානි විය උග්ගච්ඡකඤ්ඤා, ස්වෙ පුප්ඵනකානි විය විපඤ්චිතඤ්ඤා, තතියදිවසෙ පුප්ඵනකානි විය නෙයොයා, මච්ඡකච්ඡපහක්ඛානි පුප්ඵානි විය පදපරමො”ති අද්දස. පස්සන්තො ච “එත්තකා අප්පරජක්ඛා, එත්තකා මහාරජක්ඛා, තත්‍රාපි එත්තකා උග්ගච්ඡකඤ්ඤා”ති එවං සබ්බාකාරතොව අද්දස.

තත්ථ තිණ්ණං පුග්ගලානං ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ භගවතො ධම්මදෙසනා අත්ථං සාධෙති. පදපරමානං අනාගතෙ වාසනත්ථාය හොති. අථ භගවා ඉමෙසං චතුත්තං පුග්ගලානං අත්ථාවහං ධම්මදෙසනං විදිත්වා දෙසෙතුකම්‍යානං උප්පාදෙත්වා පුන සබ්බෙපි තීසු භවෙසු සත්තෙ භබ්බාභබ්බවසෙන ද්වෙ කොට්ඨාසෙ අකාසි. යෙ සන්ධාය වුත්තං – “කතමෙ තෙ සත්තා අභබ්බා, යෙ තෙ සත්තා කම්මාවරණෙන සමන්තාගතා කිලෙසාවරණෙන සමන්තාගතා

විපාකාවරණෙන සමන්තාගතා අස්සද්ධා අවිජන්දිකා දුප්පඤ්ඤා අභබ්බා නියාමං ඔක්කමිතුං කුසලෙසු ධම්මෙසු සම්මත්තං, ඉමෙ තෙ සත්තා අභබ්බා. කතමෙ තෙ සත්තා භබ්බා? යෙ තෙ සත්තා න කම්මාවරණෙන...පෙ.... ඉමෙ තෙ සත්තා භබ්බා”ති (විභ. 827; පටි. ම. 1.115). තත්ථ සබ්බෙපි අභබ්බපුග්ගලෙ පභාය භබ්බපුග්ගලෙයෙව ඤාණෙන පරිග්ගහෙත්වා “එත්තකා රාගවරිතා, එත්තකා දොසමොභවරිතා විතක්කසද්ධාබුද්ධිවරිතා”ති ඡ කොට්ඨාසෙ අකාසි; එවං කත්වා ධම්මං දෙසිස්සාමිති වින්තෙසි.

පච්චභාසිත්ති පතිඅභාසිං. අපාරුතාති විවටා. අමතස්ස ද්වාරාති අරියමග්ගො. සො හි අමතසඬ්ඛාතස්ස නිබ්බානස්ස ද්වාරං, සො මයා විවරිත්වා යපිතොති දස්සෙති. පමුඤ්චන්තු සද්ධන්ති සබ්බෙ අත්තනො සද්ධං පමුඤ්චන්තු, විස්සජ්ජෙත්තු. පච්ඡිමපදද්වයෙ අයමත්ථො, අභඤ්ඞි අත්තනො පගුණං සුප්පවත්තිතම්පි ඉමං පණීතං උත්තමං ධම්මං කායවාචාකිලමථසඤ්ඤී භුත්වා න භාසිං. ඉදාති පන සබ්බො ජනො සද්ධාභාජනං උපනෙතු, පුරෙස්සාමි තෙසං සඬ්ඛප්පන්ති.

284. තස්ස මය්හං, භික්ඛවෙ, එතදභොසිති එතං අභොසි – කස්ස නු බො අහං පයමං ධම්මං දෙසෙය්‍යන්ති අයං ධම්මදෙසනාපටිසංයුත්තො විතක්කො උදපාදිති අත්ථො. කදා පනෙස උදපාදිති? බුද්ධභූතස්ස අට්ඨමෙ සත්තාහෙ.

තත්‍රායං අනුපුබ්බිකථා – බොධිසත්තො කිර මහාභිනික්ඛමනදිවසෙ විවටං ඉත්ථාගාරං දිස්වා සංවිග්ගහදයො, “කණ්ඩකං ආභරා”ති ඡන්තං ආමන්තෙත්වා ඡන්තසභායො අස්සරාජපිට්ඨිගතො නගරතො නික්ඛමිත්වා කණ්ඩකනිවත්තනවෙතියට්ඨානං නාම දස්සෙත්වා තිණි රජ්ජාති අතික්කම්ම අනොමානදීතීරෙ පබ්බජිත්වා අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරමානො රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා පණ්ඩවපබ්බතෙ නිසින්නො මගධිස්සරෙන රඤ්ඤා නාමගොත්තං පුච්ඡිත්වා, “ඉමං රජ්ජං සම්පට්ඨිජාහී”ති චුත්තො, “අලං මහාරාජ, න මය්හං රජ්ජෙන අත්ථො, අහං රජ්ජං පභාය ලොකභිතත්ථාය පධානං අනුයුඤ්ජිත්වා ලොකෙ විවටච්ඡදො භවිස්සාමිති නික්ඛන්තො”ති චත්වා, “තෙන හි බුද්ධො භුත්වා පයමං මය්හං විජිතං ඔසරෙය්‍යාසී”ති පටිඤ්ඤං ගහිතො කාලාමඤ්ච උදකඤ්ච උපසඬ්ඛමිත්වා තෙසං ධම්මදෙසනාය සාරං අවින්දන්තො තතො පක්කමිත්වා උරුවෙළාය ඡබ්බස්සාති දුක්කරකාරිකං කරොන්තොපි අමතං පටිවිජ්ඣිතුං අසක්කොන්තො ඔළාරිකාභාරපටිසෙවනෙන කායං සන්තප්පෙසි.

තදා ව උරුවෙලගාමෙ සුජාතා නාම කුටුම්භියධීතා එකස්මිං නිග්‍රොධරුක්ඛෙ පත්ථනමකාසි – “සවාහං සමානජාතිකං කුලඝරං ගන්ත්වා පයමගබ්බෙ පුත්තං

ලභිස්සාමි, බලිකම්මං කරස්සාමි”ති. තස්සා සා පත්ථනා සමිජ්ඣි. සා විසාබ්භුණ්ණමදිවසෙ පාතොව බලිකම්මං කරස්සාමිති රත්තියා පච්චුසසමයෙ එව පායසං පටියාදෙසි. තස්මිං පායසෙ පච්චමානෙ මහත්තමහත්තා පුජ්ඵළා උට්ඨන්තිවා දක්ඛිණාවට්ඨා භුත්වා සඤ්චරන්ති. එකච්ඡිසිතම්පි බහි න ගච්ඡති. මහාබ්‍රහ්මා ඡත්තං ධාරෙසි. චත්තාරො ලොකපාලා බග්ගහත්ථා ආරක්ඛං ගණ්හිංසු. සක්කො අලාතානි සමානෙන්තො අග්ගිං ජාලෙසි. දෙවතා චතුසු දීපෙසු ඔජං සංහරිත්වා තත්ථ පක්ඛිපිංසු. බොධිසත්තො භික්ඛාචාරකාලං ආගමයමානො පාතොව ගන්ත්වා රුක්ඛමූලෙ නිසිදි. රුක්ඛමූලෙ සොධනත්ථාය ගතා ධාතී ආගන්ත්වා සුජාතාය ආරොචෙසි – “දෙවතා රුක්ඛමූලෙ නිසින්තා”ති. සුජාතා, සබ්බං පසාධනං පසාධෙත්වා සතසහස්සග්ගසනිකෙ සුවණ්ණථාලෙ පායසං වඩ්ඪෙත්වා අපරාය සුවණ්ණපාතියා පිදහිත්වා උක්ඛිපිත්වා ගතා මහාපුරිසං දිස්වා සහෙව පාතියා හත්ථෙ ධ්වජෙත්වා චන්දිත්වා “යථා මය්හං මනාරොථා නිජ්ඵන්තො, එවං තුම්හාකම්පි නිජ්ඵජ්ජතු”ති චත්වා පක්කාමි.

බොධිසත්තො තෙරඤ්ජරාය තීරං ගන්ත්වා සුවණ්ණථාලං තීරෙ ධ්වජෙත්වා න්හත්වා පච්චුත්තරිත්වා එකුනපණ්ණාසපිණ්ඩෙ කරොන්තො පායසං පරිභුඤ්ජිත්වා “සවාහං අජ්ජ බුද්ධො භවාමි, ථාලං පටිසොතං ගච්ඡතු”ති බිපි. ථාලං පටිසොතං ගන්ත්වා ථොකං යත්වා කාලනාගරාජස්ස භවනං පවිසිත්වා තිණ්ණං බුද්ධානං ථාලානි උක්ඛිපිත්වා අට්ඨාසි.

මහාසත්තො වනසණ්ඩෙ දිවාචිහාරං කත්වා සායන්හසමයෙ සොත්තියෙන දින්තා අට්ඨ තිණමුට්ඨියො ගහෙන්වා බොධිමණ්ඩං ආරුය්හ දක්ඛිණදිසාභාගෙ අට්ඨාසි. සො පදෙසො පදුමිනිපත්තෙ උදකඛින්දු විය අකම්පිත්ථ. මහාසත්තො, “අයං මම ගුණං ධාරෙතුං න සක්කොති”ති පච්ඡිමදිසාභාගං අගමාසි, සොපි තථෙව අකම්පිත්ථ. උත්තරදිසාභාගං අගමාසි, සොපි තථෙව අකම්පිත්ථ. පුරත්ථිමදිසාභාගං අගමාසි, තත්ථ පල්ලඬිකප්පමාණං යානං සුනිබ්බාතඉන්දබ්බො විය නිච්චලමහොසි. මහාසත්තො “ඉදං යානං සබ්බබුද්ධානං කිලෙසහඤ්ජනවිද්ධංසනට්ඨාන”න්ති තානි තිණානි අග්ගෙ ගහෙන්වා වාලෙසි. තානි විත්තකාරෙන තුලිකග්ගෙන පරිච්ඡින්නානි විය අහෙසුං. බොධිසත්තො, “බොධිං අජ්ජත්වා ඉමං පල්ලඬිකං න භින්දිස්සාමි”ති චතුරඬිගචීරියං අධිට්ඨන්තිවා පල්ලඬිකං ආභුජිත්වා නිසිදි.

තඬ්ඛණඤ්ඤෙව මාරො බාහුසහස්සං මාපෙත්වා දියඬ්ඪියොජනසතිකං ගිරිමෙඛලං නාම හත්ථිං ආරුය්හ නවයොජනං මාරබලං ගහෙන්වා අද්ධක්ඛිකෙන ඔලොකයමානො පබ්බතො විය අජ්ඣොත්ථරන්තො උපසඬ්ඨිකම්. මහාසත්තො, “මය්හං දස පාරමියො පුරෙත්තස්ස අඤ්ඤො

සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා දෙවො වා මාරො වා බ්‍රහ්මා වා සක්ඛි නත්ථී,
 වෙස්සන්තරත්තභාවෙ පන මය්හං සත්තසු වාරෙසු මහාපථවී සක්ඛි අහොසි;
 ඉදානිපි මෙ අයමෙව අවෙනනා කට්ඨකලිඬගරුපමා මහාපථවී සක්ඛි”ති භත්ථං
 පසාරෙති. මහාපථවී තාවදෙව අයදණ්ඨෙන පහතං කංසලාලං විය රවසතං
 රවසහස්සං මුඤ්ඤවමානා විරවිත්වා පරිවත්තමානා මාරබලං
 චක්කවාළමුඛවට්ටියං මුඤ්ඤනමකාසි. මහාසත්තො සුරියෙ ධර්මානෙයෙව
 මාරබලං විධමිත්වා පයමයාමෙ පුබ්බෙනිවාසඤ්ඤාණං, මජ්ඣිමයාමෙ
 දිබ්බචක්ඛුං විසොධෙත්වා පච්ඡිමයාමෙ පටිච්චසමුප්පාදෙ ඤ්ඤාණං ඔතාරෙත්වා
 වට්ටව්චට්ටං සම්මසිත්වා අරුණොදයෙ බුද්ධො හුත්වා, “මයා
 අනෙකකප්පකොට්ඨසහස්සං අද්ධානං ඉමස්ස පල්ලඬකස්ස අත්ථාය
 වායාමො කතො”ති සත්තාහං එකපල්ලඬකෙන නිසීදි. අට්ඨකච්චානං
 දෙවතානං, “කිං නු බො අඤ්ඤෙපි බුද්ධත්තකරා ධම්මා අත්ථී”ති කඬ්ඛා
 උදපාදි.

අථ භගවා අට්ඨමෙ දිවසෙ සමාපත්තිතො වුට්ඨාය දෙවතානං කඬ්ඛං ඤ්ඤත්වා
 කඬ්ඛාවිධමනත්ථං ආකාසෙ උප්පතිත්වා යමකපාටිභාරියං දස්සෙත්වා තාසං
 කඬ්ඛං විධමිත්වා පල්ලඬකතො ඊසකං පාවිනනිස්සිතෙ උත්තරදිසාභාගෙ
 යත්වා චත්තාරි අසඬ්ඛොයායානි කප්පසහස්සඤ්ඤව පුරිතානං පාරමීනං
 ඵලාධිගමට්ඨානං පල්ලඬකඤ්ඤෙව බොධිරුක්ඛඤ්ඤව අනිමිසෙහි අක්ඛිභි
 ඔලොකයමානො සත්තාහං චිතිනාමෙසි, තං යානං අනිමිසවෙනියං නාම ජාතං.

අථ පල්ලඬකස්ස ච ඨිතට්ඨානස්ස ච අන්තරා පුරත්ථිමපච්ඡිමතො ආයතෙ
 රතනචඬකමෙ චඬකමන්තො සත්තාහං චිතිනාමෙසි, තං යානං
 රතනචඬකමවෙනියං නාම ජාතං. තතො පච්ඡිමදිසාභාගෙ දෙවතා රතනසරං
 මාපයිංසු, තත්ථ පල්ලඬකෙන නිසීදිත්වා අභිධම්මපිටකං විසෙසතො චෙත්ථ
 අනන්තනයසමන්තපට්ඨානං විචිනන්තො සත්තාහං චිතිනාමෙසි, තං යානං
 රතනසරවෙනියං නාම ජාතං. එවං බොධිසම්පෙයෙව චත්තාරි සත්තාහානි
 චිතිනාමෙත්වා පඤ්ඤමෙ සත්තාහෙ බොධිරුක්ඛමූලා යෙන අප්පාලනිග්‍රොධො
 තෙත්‍රපසඬකම්, තත්‍රාපි ධම්මං විචිනන්තොයෙව විමුත්තිසුඛඤ්ඤව
 පටිසංවෙදෙන්තො නිසීදි, ධම්මං විචිනන්තො චෙත්ථ එවං අභිධම්මෙ
 නයමග්ගං සම්මසි — පයමං ධම්මසඬ්ඛණිපකරණං නාම, තතො
 විහඬිගපකරණං, ධාතුකථාපකරණං, පුග්ගලපඤ්ඤත්තිපකරණං, කථාවත්ථු
 නාම පකරණං, යමකං නාම පකරණං, තතො මහාපකරණං පට්ඨානං නාමාති.

තත්ථස්ස සණ්ඨසුඛමපට්ඨානමිහි චිත්තෙ ඔතිණ්ණෙ පිති උප්පජ්ජි; පිතියා
 උප්පන්නාය ලොභිතං පසීදි, ලොභිතෙ පසන්නෙ ඡවි පසීදි. ඡවියා පසන්නාය
 පුරත්ථිමකායතො කුටාගාරාදිප්පමාණා රස්මියො උට්ඨහිත්වා ආකාසෙ

පක්ඛන්දජද්දන්තනාගකුලං විය පාවිනදිසාය අනන්තානි චක්කවාළානි පක්ඛන්දා, පච්ඡිමකායතො උට්ඨහිත්වා පච්ඡිමදිසාය, දක්ඛිණංසකුටතො උට්ඨහිත්වා දක්ඛිණදිසාය, වාමංසකුටතො උට්ඨහිත්වා උත්තරදිසාය අනන්තානි චක්කවාළානි පක්ඛන්දා, පාදතලෙහි පවාළඬකුරවණ්ණා රස්මියො නික්ඛමිත්වා මහාපථවිං විනිවිජ්ඣිත්වා උදකං ද්විධා හින්දිත්වා වාතක්ඛන්ධං පදාලෙන්වා අජටාකාසං පක්ඛන්දා, සීසතො සම්පරිවත්තියමානං මණ්දාමං විය නීලවණ්ණා රස්මිවට්ඨි උට්ඨහිත්වා ඡ දෙවලොකෙ විනිවිජ්ඣිත්වා නව බ්‍රහ්මලොකෙ වෙහස්ඵලෙ පඤ්ච සුද්ධාවාසෙ ච විනිවිජ්ඣිත්වා චත්තාරො ආරුජ්ජෙ අතික්කම්ම අජටාකාසං පක්ඛන්දා. තස්මිං දිවසෙ අපරිමාණෙසු චක්කවාළෙසු අපරිමාණා සත්තා සබ්බෙ සුවණ්ණවණ්ණාව අහෙසුං. තං දිවසඤ්ච පන භගවතො සරීරා නික්ඛන්තා යාවජ්ජදිවසාපි තා රස්මියො අනන්තා ලොකධාතුයො ගච්ඡන්තියෙව.

එවං භගවා අජපාලනිග්‍රොධෙ සත්තාහං චිතිනාමෙත්වා තතො අපරං සත්තාහං මුවලින්දෙ නිසීදි, නිසින්තමත්තස්සෙව චස්ස සකලං චක්කවාළගඛ්ඨං පුරන්තො මහාඅකාලමෙසො උදපාදි. එවරුපො කිර මහාමෙසො ද්විසුයෙව කාලෙසු චස්සති චක්කවත්තිමිහි වා උජ්ජන්තෙ බුද්ධෙ වා. ඉධ බුද්ධකාලෙ උදපාදි. තස්මිං පන උජ්ජන්තෙ මුවලින්දො නාගරාජා චින්තෙසි – “අයං මෙසො සත්ථරි මය්හං භවනං පට්ටියමත්තෙව උජ්ජන්තො, වාසාගාරමස්ස ලද්ධං වට්ටති”ති. සො සත්තරත්තමයං පාසාදං නිමිතිතුං සක්කොන්තොපි එවං කතෙ මය්හං මහස්ඵලං න භවිස්සති, දසබ්බස්ස කායවෙය්‍යාවච්චං කරිස්සාමිති මහන්තං අත්තභාවං කත්වා සත්ථාරං සත්තක්ඛන්තුං භොගෙහි පරික්ඛිපිත්වා උපරි ඵණං ධාරෙසි. පරික්ඛෙපස්ස අන්තො ඔකාසො හෙට්ඨා ලොහපාසාදජ්ජමාණො අහොසි. ඉච්ඡිතිච්ඡිතෙන ඉරියාපටෙන සත්ථා විහරිස්සතිති නාගරාජස්ස අජ්ඣාසයො අහොසි. තස්මා එවං මහන්තං ඔකාසං පරික්ඛිපි. මජ්ඣෙ රත්තපල්ලඬකො පඤ්ඤත්තො භොති, උපරි සුවණ්ණතාරකවිචිත්තං සමොසරිතගන්ධදාමකුසුමදාමවෙලවිතානං අහොසි. චතුසු කොණෙසු ගන්ධතෙලෙන දීපා ජලිතා, චතුසු දිසාසු විවරිත්වා චන්දනකරණ්ඩකා යපිතා. එවං භගවා තං සත්තාහං තත්ථ චිතිනාමෙත්වා තතො අපරං සත්තාහං රාජායතනෙ නිසීදි.

අට්ඨමෙ සත්තාහෙ සක්කෙන දෙවානමින්දෙන ආහතං දන්තකට්ඨඤ්ච ඔසධහරිතකඤ්ච බාදිත්වා මුඛං ධොවිත්වා චතුහි ලොකපාලෙහි උපනීතෙ පච්චග්ගෙසෙ සෙලමයෙ පත්තෙ තප්පස්සහල්ලිකානං පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජිත්වා පුන පච්චාගන්ත්වා අජපාලනිග්‍රොධෙ නිසින්තස්ස සබ්බබුද්ධානං ආචිණ්ණො අයං විතක්කො උදපාදි.

තත්ථ පණ්ඩිතොති පණ්ඩිව්වෙන සමන්තාගතො. වියත්තොති වෙය්‍යත්තියෙන සමන්තාගතො. මෙධාවීති යානුජපත්තියා පඤ්ඤාය සමන්තාගතො. අප්පරජක්ඛජාතිකොති සමාපත්තියා වික්ඛම්භිතත්තා නික්කිලෙසජාතිකො විසුද්ධසත්තො. ආජානිස්සතීති සල්ලක්ඛෙස්සති පටිවිජ්ඣිස්සති. ඤාණඤ්ච පන මෙති මය්‍හම්පි සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං උප්පජ්ජි. භගවා කිර දෙවතාය කථිතෙනෙව නිට්ඨං. අගන්ත්වා සයම්පි සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණෙන ඔලොකෙන්තො ඉතො සත්තමදිවසමත්ථකෙ කාලං කත්වා ආකිඤ්චඤ්ඤායතනෙ නිබ්බත්තොති අද්දස. තං සන්ධායාහ – “ඤාණඤ්ච පන මෙ දස්සනං උද්පාදී”ති. මහාජානියොති සත්තදිවසබ්භන්තරෙ පත්තබ්බමග්ගඵලතො පරිහීනත්තා මහති ජාති අස්සාති මහාජානියො. අක්ඛණෙ නිබ්බත්තත්තා ගන්ත්වා දෙසියමානං ධම්මමිපිස්ස සොතුං සොතජ්ජසාදො නත්ථි, ඉධ ධම්මදෙසනට්ඨානං ආගමනපාදාපි නත්ථි, එවං මහාජානියො ජාතොති දස්සෙති. අභිදොසකාලඤ්ඤානොති අභිචරත්තෙ කාලඤ්ඤානො. ඤාණඤ්ච පන මෙති මය්‍හම්පි සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං උද්පාදී. ඉධාපි කිර භගවා දෙවතාය වචනෙන සන්තිට්ඨානං අකත්වා සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණෙන ඔලොකෙන්තො “භියොයා අභිචරත්තෙ කාලඤ්ඤානො උදකො රාමපුත්තො නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනෙ නිබ්බත්තො”ති අද්දස. තස්මා එවමාහ. සෙසං පුරිමනයසදිසමෙව. බහුකාරාති බහුපකාරා. පධානපභිතත්තං උපට්ඨනිංසුති පධානත්ථාය පෙසිතත්තභාවං වසනට්ඨානෙ පරිවෙණසම්මජ්ජනෙන පත්තවීවරං ගහෙත්වා අනුබන්ධනෙන මුඛොදකදන්තකට්ඨදානාදිනා ච උපට්ඨනිංසු. කෙ පන තෙ පඤ්චවග්ගියා නාම? යෙනෙ –

රාමො ධජො ලක්ඛණො ජොතිමන්ති,

යඤ්ඤො සුභොජො සුයාමො සුදත්තො;

එතෙ තදා අට්ඨ අහෙසුං බ්‍රාහ්මණා,

ජලභිගවා මන්තං වියාකරිංසුති.

බොධිසත්තස්ස ජාතකාලෙ සුපිනපටිග්ගාහකා වෙව ලක්ඛණපටිග්ගාහකා ච අට්ඨ බ්‍රාහ්මණා. තෙසු තයො ද්වෙධා බ්‍යාකරිංසු – “ඉමෙහි ලක්ඛණෙහි සමන්තාගතො අගාරං අජ්ඣාචසමානො රාජා භොති චක්කවත්තී, පබ්බජමානො බුද්ධො”ති. පඤ්ච බ්‍රාහ්මණා එකංසබ්‍යාකරණා අහෙසුං – “ඉමෙහි ලක්ඛණෙහි සමන්තාගතො අගාරෙ න තිට්ඨති, බුද්ධොව භොති”ති. තෙසු පුරිමා තයො යථාමන්තපදං ගතා, ඉමෙ පන පඤ්ච මන්තපදං

අතික්කන්තා. තෙ අත්තනා ලද්ධං පුණ්ණපත්තං ඤාතකානං විස්සජ්ජේත්වා “අයං මහාපුරිසො අගාරං න අජ්ඣාචසිස්සති, එකන්තෙන බුද්ධො භවිස්සති”ති නිබ්බිතක්කා බොධිසත්තං උද්දිස්ස සමණපබ්බජ්ජං පබ්බජිතා. තෙසං පුත්තාතිපි වදන්ති. තං අට්ඨකථාය පටික්ඛිත්තං.

එතෙ කිර දහරකාලෙයෙව බහු මන්තෙ ජානිංසු, තස්මා තෙ බ්‍රාහ්මණා ආචරියට්ඨානෙ යපයිංසු. තෙ පච්ඡා අම්මෙහි පුත්තදාරජටං ඡඩ්ඛෙත්වා න සක්කා භවිස්සති පබ්බජිතුන්ති දහරකාලෙයෙව පබ්බජිත්වා රමණීයානි සෙනාසනානි පරිභුඤ්ජන්තා විවරිංසු. කාලෙන කාලං පන “කිං, හො, මහාපුරිසො මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛන්තො”ති ප්‍රච්ඡන්ති. මනුස්සා, “කුහිං තුම්මෙ මහාපුරිසං පස්සිස්සථ, තිස්ස පාසාදෙසු තිව්ධනාටකමජ්ඣෙ දෙවො විය සම්පත්තිං අනුභොති”ති වදන්ති. තෙ සුත්වා, “න තාව මහාපුරිසස්ස ඤාණං පරිපාකං ගච්ඡති”ති අප්පොස්සක්කා විහරිංසුයෙව. කස්මා පනෙත්ථ භගවා, “බහුකාරා බො ඉමෙ පඤ්චවග්ගියා”ති ආහ? කිං උපකාරකානංයෙව එස ධම්මං දෙසෙති, අනුපකාරකානං න දෙසෙති? නො න දෙසෙති. පරිවයවසෙන හෙස ආළාරඤ්චෙව කාලාමං උදකඤ්ච රාමපුත්තං ඔලොකෙසි. එතස්මිං පන බුද්ධක්ඛෙත්තෙ යපෙත්වා අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤං පයමං ධම්මං සච්ඡිකාතුං සමත්ථො නාම නත්ථි. කස්මා? තථාවිධඋපනිස්සයත්තා.

පුබ්බෙ කිර පුඤ්ඤකරණකාලෙ ද්වෙ භාතරො අහෙසුං. තෙ එකතොව සස්සං අකංසු. තත්ථ ජෙට්ඨකස්ස “එකස්මිං සස්සෙ නවවාරෙ අග්ගසස්සදානං මයා දාතබ්බ”න්ති අභොසි. සො වජ්ජකාලෙ ඛිජ්ග්ගං නාම දත්වා ගබ්භකාලෙ කනිට්ඨොන සද්ධිං මන්තෙසි – “ගබ්භකාලෙ ගබ්භං ඵාලෙත්වා දස්සාමා”ති. කනිට්ඨො “තරුණසස්සං නාසෙතුකාමොසි”ති ආහ. ජෙට්ඨො කනිට්ඨස්ස අනනුවත්තනභාවං ඤත්වා බෙත්තං විහජිත්වා අත්තනො කොට්ඨාසනො ගබ්භං ඵාලෙත්වා ඛීරං නිහරිත්වා සජ්ජිඵාණිතෙහි යොජේත්වා අදාසි, පුට්ඨකකාලෙ පුට්ඨකං කාරෙත්වා අදාසි, ලායනෙ ලායනග්ගං වෙණිකරණෙ වෙණග්ගං කලාපාදීසු කලාපග්ගං බලග්ගං භණ්ඩග්ගං කොට්ඨග්ගන්ති එවං එකසස්සෙ නවවාරෙ අග්ගදානං අදාසි. කනිට්ඨො පනස්ස උද්ධරිත්වා අදාසි, තෙසු ජෙට්ඨො අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤත්ථෙරො ජාතො, කනිට්ඨො සුභද්දපරිබ්බාජකො. ඉති එකස්මිං සස්සෙ නවන්තං අග්ගදානානං දින්තත්තා යපෙත්වා ථෙරං අඤ්ඤො පයමං ධම්මං සච්ඡිකාතුං සමත්ථො නාම නත්ථි. “බහුකාරා බො ඉමෙ පඤ්චවග්ගියා”ති ඉදං පන උපකාරානුස්සරණමත්තකෙනෙව වුත්තං.

ඉසිපතනෙ මීගදායෙති තස්මිං කිර පදෙසෙ අනුජ්ජන්තෙ බුද්ධෙ පච්චෙකසම්බුද්ධා ගන්ධමාදනපබ්බතෙ සත්තාහං නිරොධසමාපත්තියා

වීතිනාමෙත්වා නිරොධා වුට්ඨාය නාගලතාදන්තකට්ඨං බාදිත්වා අනොතත්තදහෙ මුඛං ධොවිත්වා පත්තචීවරමාදාය ආකාසෙන ආගන්ත්වා නිපතන්ති. තත්ථ චීවරං පාරුපිත්වා නගරෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා කතහත්තකිච්චා ගමනකාලෙපි තතොයෙව උප්පතිත්වා ගච්ඡන්ති. ඉති ඉසයො එත්ථ නිපතන්ති උප්පතන්ති වාති තං යානං ඉසිපතනන්ති සඬබ්බං ගතං. මිගානං පන අභයත්ථාය දිත්තත්තා මිගදායොති වුච්චති. තෙන වුත්තං “ඉසිපතනෙ මිගදායෙ” ති.

285. අන්තරා ව ගයං අන්තරා ව බොධිත්ති ගයාය ව බොධිස්ස ව විවරෙ තිගාවුතන්තරෙ යානෙ. බොධිමණ්ඩතො හි ගයා තීණි ගාවුතානි. බාරාණසී අට්ඨාරස යොජනානි. උපකො බොධිමණ්ඩස්ස ව ගයාය ව අන්තරෙ භගවන්තං අද්දස. අන්තරාසද්දෙන පන යුත්තත්තා උපයොගවචනං කතං. ඊදිසෙසු ව යානෙසු අක්ඛරවිත්තකා “අන්තරා ගාමඤ්ච නදිඤ්ච යාති” ති එවං එකමෙව අන්තරාසද්දං පයුජ්ජන්ති. සො දුතියපදෙනපි යොජෙතඛිබ්බො හොති. අයොජියමානෙ උපයොගවචනං න පාපුණාති. ඉධ පන යොජෙත්වා එව වුත්තොති. අද්ධානමග්ගපටිපන්නන්ති අද්ධානසඬබ්බානං මග්ගං පටිපන්නං, දීසමග්ගපටිපන්නන්ති අත්ථො. අද්ධානමග්ගමනසමයස්ස හි විභඩ්ගෙ “අද්ධයොජනං ගච්ඡිස්සාමිති භුඤ්ජිතඛිබ්බ” න්තිආදිවචනතො (පාවි. 218) අද්ධයොජනමිපි අද්ධානමග්ගො හොති. බොධිමණ්ඩතො පන ගයා තිගාවුතං.

සබ්බාහිභුති සබ්බං තෙභුමකධම්මං අභිභවිත්වා යීතො. සබ්බවිදුති සබ්බං චතුභුමකධම්මං අවෙදිං අඤ්ඤාසිං. සබ්බෙසු ධම්මෙසු අනුපලිත්තොති සබ්බෙසු තෙභුමකධම්මෙසු කිලෙසලෙපනෙන අනුපලිත්තො. සබ්බං ජහොති සබ්බං තෙභුමකධම්මං ජහිත්වා යීතො. තණ්හාක්ඛයෙ විමුත්තොති තණ්හාක්ඛයෙ නිබ්බානෙ ආරම්මණතො විමුත්තො. සයං අභිඤ්ඤායාති සබ්බං චතුභුමකධම්මං අත්තනාව ජානිත්වා. කමුද්දිසෙය්‍යන්ති කං අඤ්ඤං “අයං මෙ ආවරියො” ති උද්දිසෙය්‍යං.

න මෙ ආවරියො අත්ථීති ලොකුත්තරධම්මෙ මය්හං ආවරියො නාම නත්ථී. නත්ථී මෙ පටිපුග්ගලොති මය්හං පටිභාගපුග්ගලො නාම නත්ථී. සම්මාසම්බුද්ධොති සහෙතුනා නයෙන චත්තාරි සච්චානි සයං බුද්ධො. සීතිභුතොති සබ්බකිලෙසග්ගිනිබ්බාපනෙන සීතිභුතො. කිලෙසානංයෙව නිබ්බුතත්තා නිබ්බුතො. කාසිනං පුරන්ති කාසිරට්ඨෙ නගරං. ආභඤ්ජං අමතදුන්දුහිත්ති ධම්මවක්කපටිලාභාය අමතහෙරිං පහරිස්සාමිති ගච්ඡාමි. අරහසි අනන්තජිනොති අනන්තජිනොති භවිතුං යුත්තො. හුපෙය්‍ය පාවුසොති, ආවුසො, එවම්පි නාම භවෙය්‍ය. පක්කාමීති වඩ්ඪකභාරජනපදං නාම අගමාසි.

තත්ථෙකං මිගලුද්දකගාමකං නිස්සාය වාසං කප්පෙසි. ජෙට්ඨකලුද්දකො තං උපට්ඨායි. තස්මිඤ්ච ජනපදෙ චණ්ඩා මක්ඛිකා භොන්ති. අථ නං එකාය වාටියා වසාපෙසුං, මිගලුද්දකො දුරෙ මිගවං ගච්ඡන්තො “අම්භාකං අරහන්තෙ මා පමජ්ජි”ති ඡාවං නාම ධිතරං ආණාපෙත්වා අගමාසි සද්ධිං පුත්තභාතුකෙහි. සා වස්ස ධිතා දස්සනීයා භොති කොට්ඨාසසම්පන්නා. දුතියදිවසෙ උපකො සරං ආගතො තං දාරිකං සබ්බං උපචාරං කත්වා පරිච්ඡිතුං උපගතං දිස්වා රාගෙන අභිභූතො භුඤ්ජිතුම්පි අසක්කොන්තො භාජනෙන හත්තං ආදාය වසනට්ඨානං ගන්ත්වා හත්තං එකමන්තෙ නික්ඛිපිත්වා සවෙ ඡාවං ලභාමි, ජීවාමි, නො වෙ, මරාමිති නිරාභාරො සයි. සත්තමෙ දිවසෙ මාගවිකො ආගන්ත්වා ධිතරං උපකස්ස පවත්තිං පුච්ඡි. සා “එකදිවසමෙව ආගන්ත්වා පුත නාගතපුබ්බො”ති ආහ. මාගවිකො ආගතවෙසෙනෙව නං උපසඬකමිත්වා පුච්ඡස්සාමිති තංඛණංයෙව ගන්ත්වා “කිං, හන්තෙ, අප්ඵාසුක”න්ති පාදෙ පරාමසන්තො පුච්ඡි. උපකො නිත්ථුනන්තො පරිචත්තතියෙව. සො “වදථ හන්තෙ, යං මයා සක්කා කාතුං, තං සබ්බං කර්ස්සාමි”ති ආහ. උපකො, “සවෙ ඡාවං ලභාමි, ජීවාමි, නො වෙ, ඉධෙව මරණං සෙය්‍යා”ති ආහ. ඡානාසි පන, හන්තෙ, කිඤ්චි සිප්පන්ති. න ඡානාමිති. න, හන්තෙ, කිඤ්චි සිප්පං අඡානන්තෙන සක්කා සරාවාසං අට්ඨට්ඨාතුන්ති.

සො ආහ – “නාහං කිඤ්චි සිප්පං ඡානාමි, අපිච තුම්භාකං මංසභාරකො භවිස්සාමි, මංසඤ්ච වික්කිණිස්සාමි”ති. මාගවිකො, “අම්භාකම්පි එතදෙව රුච්චති”ති උත්තරසාටකං දත්වා සරං ආනෙත්වා ධිතරං අදාසි. තෙසං සංවාසමන්වාය පුත්තො විජායි. සුභද්දොතිස්ස නාමං අකංසු. ඡාවා තස්ස රොදනකාලෙ “මංසභාරකස්ස පුත්ත, මිගලුද්දකස්ස පුත්ත මා රොදී”තිආදීනි වදමානා පුත්තතොසනගීතෙන උපකං උප්පණ්ඨෙයි. හද්දෙ ත්වං මං අනාටොති මඤ්ඤයි. අත්ථි මෙ අනන්තජිනො නාම සභායො. තස්සාහං සන්තිකෙ ගමිස්සාමිති ආහ. ඡාවා එවමයං අට්ටියතීති ඤත්වා පුනප්පුනං කථෙති. සො එකදිවසං අනාරොචෙත්වාච මජ්ඣිමදෙසාභිමුඛො පක්කාමි.

හගවා ච තෙන සමයෙන සාවත්ථියං විහරති ජෙතවනෙ මහාවිහාරෙ. අථ බො හගවා පටිකච්චෙව භික්ඛූ ආණාපෙසි – “යො, භික්ඛවෙ, ‘අනන්තජිනො’ති පුච්ඡමානො ආගච්ඡති, තස්ස මං දස්සෙය්‍යාථා”ති. උපකොපි බො “කුභිං අනන්තජිනො වසති”ති පුච්ඡන්තො අනුපුබ්බෙන සාවත්ථිං ආගන්ත්වා විහාරමජ්ඣෙ යත්වා කුභිං අනන්තජිනොති පුච්ඡි. තං භික්ඛූ හගවතො සන්තිකං නයිංසු. සො හගවන්තං දිස්වා – “සඤ්ජානාථ මං හගවා”ති ආහ. ආම, උපක, සඤ්ජානාමි, කුභිං පන ත්වං වසිත්ථාති. වඩ්ඤාභාරජනපදෙ, හන්තෙති. උපක, මහල්ලකොසි ඡානො පබ්බජිතුං සක්ඛිස්සසිති. පබ්බජිස්සාමි,

හන්තෙති. හගවා පබ්බාපේත්වා තස්ස කම්මට්ඨානං අදාසී. සො කම්මට්ඨානෙ කම්මං කරොන්තො අනාගාමීඵලෙ පතිට්ඨාය කාලං කත්වා අවිහෙසු නිබ්බත්තො. නිබ්බත්තක්ඛණෙයෙව අරහත්තං පාපුණ්ති. අවිහෙසු නිබ්බත්තමත්තා හි සත්ත ජනා අරහත්තං පාපුණංසු, තෙසං සො අඤ්ඤතරො.

වුත්තඤ්ඤතං –

“අවිහං උපපන්නාසෙ, විමුත්තා සත්ත භික්ඛවො;

රාගදොසපරික්ඛිණා, තිණ්ණා ලොකෙ විසත්තිකං.

උපකො පලගණ්ඨො ව, පුක්කුසාති ව තෙ තයො;

හද්දියො ඛණ්ඩදෙවො ව, බහුරග්ගි ව සඬගියො;

තෙ භිත්වා මානුසං දෙහං, දිබ්බයොගං උපජ්ඣගු” ත්ති. (සං. නි. 1.105);

286. සණ්ඨපෙසුන්ති කතිකං අකංසු. බාහුල්ලිකොති විවරබාහුල්ලාදීනං අත්ථාය පටිපන්නො. පධානවිබ්භන්තොති පධානතො විබ්භන්තො හට්ඨො පරිභිනො. ආවත්තො බාහුල්ලායාති විවරාදීනං බහුලභාවත්ථාය ආවත්තො. අපිච ඛො ආසනං යපෙතබ්බන්ති අපිච ඛො පනස්ස උච්චකුලෙ නිබ්බත්තස්ස ආසනමත්තං යපෙතබ්බන්ති වදිංසු. නාසක්ඛිංසුති බුද්ධානුභාවෙන බුද්ධතෙජසා අභිභූතා අත්තතො කතිකාය යාතුං නාසක්ඛිංසු. නාමෙන ව ආවුසොවාදෙන ව සමුදාවරන්තීති ගොතමාති, ආවුසොති ව වදන්ති. ආවුසො ගොතම, මයං උරුවෙලායං පධානකාලෙ තුය්හං පත්තවිවරං ගහෙත්වා විවරිමිහා, මුඛොදකං දන්තකට්ඨං අදමිහා, වුත්ථපරිවෙණං සම්මජ්ජිමිහා, පච්ඡා කො තෙ වත්තජපටිපත්තිමකාසී, කච්චි අම්හෙසු පක්කන්තෙසු න චිත්තයිත්ථාති ඵවරුපිං කථං කථෙන්නීති අත්ථො. ඉරියායාති දුක්කරඉරියාය. පටිපදායාති දුක්කරපටිපත්තියා. දුක්කරකාරිකායාති පසතපසත-මුග්ගයුසාදිආහරකරණාදිනා දුක්කරකරණෙන. අභිජානාථ මෙ නොති අභිජානාථ නු මම. ඵවරුපං පභාවිතමෙතන්ති ඵතං ඵවරුපං වාක්‍යාහෙදන්ති අත්ථො. අපි නු අහං උරුවෙලාය පධානෙ තුම්භාකං සඬගණ්ඨනත්ථං අනුක්කණ්ඨනත්ථං රත්තිං වා දිවා වා ආගන්ත්වා, – “ආවුසො, මා විතක්කයිත්ථ, මය්හං ඔහාසො වා නිමිත්තං වා පඤ්ඤායති” ති ඵවරුපං කඤ්චි වචනහෙදං අකාසින්ති අධිජ්ජායො. තෙ ඵකපදෙනෙව සතිං ලභින්වා උජ්ජන්නගාරවා, “හන්ද අද්ධා ඵස බුද්ධො ජාතො” ති සද්දභිත්වා නො හෙතං, හන්තෙති ආහංසු. අසක්ඛිං ඛො අහං, භික්ඛවෙ, පඤ්චවග්ගියෙ භික්ඛු සඤ්ඤාපෙතූන්ති අහං, භික්ඛවෙ, පඤ්චවග්ගියෙ භික්ඛු බුද්ධො අහන්ති

ජානාපෙතුං අසක්ඛිං. තදා පන භගවා උපොසප්ඨිවසෙයෙව ආගච්ඡී. අත්තනො බුද්ධභාවං ජානාපෙත්වා කොණ්ඩඤ්ඤත්ථෙරං කායසක්ඛිං කත්වා ධම්මවක්කප්පවත්තනසුත්තං කථෙසී. සුත්තපරියොසානෙ ථෙරො අට්ඨාරසභි බ්‍රහ්මකොට්ඨි සද්ධිං සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසී. සූරියෙ ධර්මානෙයෙව දෙසනා නිට්ඨාසී. භගවා තත්ථෙව වස්සං උපගච්ඡී.

ද්වෙපි සුදං, භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඔවදාමීතිආදි පාටිපදදිවසතො පට්ඨාය පිණ්ඩපාතත්ථායපි ගාමං අප්පච්ඡනදීපනත්ථං වුත්තං. තෙසඤ්ඤි භික්ඛුනං කම්මට්ඨානෙසු උප්පන්නමලවිසොධනත්ථං භගවා අත්තොවිහාරෙයෙව අහොසී. උප්පන්නෙ උප්පන්නෙ කම්මට්ඨානමලෙ තෙපි භික්ඛු භගවතො සන්තිකං ගන්ත්වා පුච්ඡන්ති. භගවාපි තෙසං නිසින්නට්ඨානං ගන්ත්වා මලං විනොදෙති. අථ තෙසං භගවතා ඵලං නීහට්ඨත්තෙන ඔවදියමානානං වප්පත්ථෙරො පාටිපදදිවසෙ සොතාපන්නො අහොසී. හද්දියත්ථෙරො දුතියායං, මහානාමත්ථෙරො තතියායං, අස්සජිත්ථෙරො චතුත්ථියං. පක්ඛස්ස පන පඤ්චමීයං සබ්බෙව තෙ ඵකතො සන්තිපාතෙත්වා අනත්තලක්ඛණසුත්තං කථෙසී, සුත්තපරියොසානෙ සබ්බෙපි අරහත්තඵලෙ පතිට්ඨහිංසු. තෙනාහ – “අථ ඛො, භික්ඛවෙ, පඤ්චවග්ගියා භික්ඛු මයා ඵලං ඔවදියමානා...පෙ.... අනුත්තරං යොගක්ඛෙමං නිබ්බානං අජ්ඣගමංසු...පෙ.... නත්ථී දානි පුනඛ්භවො”ති. ඵත්තකං කථාමග්ගං භගවා යං පුබ්බෙ අවච – “තුම්හෙපි මමඤ්ථෙව පඤ්චවග්ගියානඤ්ථ මග්ගං ආරුළ්භා, අරියපරියෙසනා තුම්භාකං පරියෙසනා”ති ඉමං ඵකමෙව අනුසන්ධිං දස්සෙන්නො ආහරි.

287. ඉදානි යස්මා න අගාරියානංයෙව පඤ්චකාමගුණපරියෙසනා හොති, අනගාරියානම්පි චත්තාරො පච්චයෙ අප්පච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභුඤ්ජන්තානං පඤ්චකාමගුණවසෙන අනරියපරියෙසනා හොති, තස්මා තං දස්සෙතුං පඤ්චිමෙ, භික්ඛවෙ, කාමගුණාතිආදිමාහ. තත්ථ නවරත්තෙසු පත්තචීවරාදීසු චක්ඛුචිඤ්ඤෙය්‍යා රූපාතිආදියො චත්තාරො කාමගුණා ලබ්භන්ති. රසො පනෙත්ථ පරිභොගරසො හොති. මනුඤ්ඤෙ පිණ්ඩපාතෙ හෙසජ්ජෙ ච පඤ්චපි ලබ්භන්ති. සෙනාසනම්භි වීචරෙ විය චත්තාරො. රසො පන ඵත්ථාපි පරිභොගරසොව. යෙ හි කෙවි, භික්ඛවෙති කස්මා ආරහි? ඵලං පඤ්ච කාමගුණෙ දස්සෙත්වා ඉදානි යෙ ඵලං වදෙය්‍යුං, “පබ්බජිතකාලතො පට්ඨාය අනරියපරියෙසනා නාම කුතො, අරියපරියෙසනාව පබ්බජිතාන”න්ති, තෙසං පටිසෙධනත්ථාය “පබ්බජිතානම්පි චතුසු පච්චයෙසු අප්පච්චවෙක්ඛණපරිභොගො අනරියපරියෙසනා ඵවා”ති දස්සෙතුං ඉමං දෙසනං ආරහි. තත්ථ ගධිතාති තණ්හාගෙධෙන ගධිතා. මුච්ඡිතාති තණ්හාමුච්ඡාය මුච්ඡිතා. අජ්ඣෙකාපන්නාති තණ්හාය අජ්ඣෙකාගාළ්භා.

අනාදීනවදස්සාවිනොති ආදීනවං අපස්සන්තා. අනිස්සරණපඤ්ඤාති නිස්සරණං වුවිච්ඡි පච්චවෙක්ඛණඤාණං. තෙ තෙන විරහිතා.

ඉදානි තස්සත්ථස්ස සාධකං උපමං දස්සෙන්තො සෙය්‍යථාපි, භික්ඛවෙතිආදිමාහ. තත්‍රෙවං ඔපම්මසංසන්දනං වෙදිතබ්බං – ආරඤ්ඤකමගො විය හි සමණබ්‍රාහ්මණා, ලුද්දකෙන අරඤ්ඤෙ යපිතපාසො විය චත්තාරො පච්චයා, තස්ස ලුද්දස්ස පාසරාසිං අජ්ඣාත්ථරිත්වා සයනකාලො විය තෙසං චත්තාරො පච්චයෙ අප්පච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභොගකාලො. ලුද්දකෙ ආගච්ඡන්තෙ මගස්ස යෙන කාමං අගමනකාලො විය සමණබ්‍රාහ්මණානං මාරස්ස යථාකාමකරණියකාලො, මාරවසං උපගතභාවොති අත්ථො. මගස්ස පන අබද්ධස්ස පාසරාසිං අධිසයිතකාලො විය සමණබ්‍රාහ්මණානං චතුසු පච්චයෙසු පච්චවෙක්ඛණපරිභොගො, ලුද්දකෙ ආගච්ඡන්තෙ මගස්ස යෙන කාමං ගමනං විය සමණබ්‍රාහ්මණානං මාරවසං අනුපගමනං වෙදිතබ්බං. විස්සත්ථොති නිබ්භයො නිරාසඬිකො. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

පාසරාසිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අරියපරියෙසනාතිපි එතස්සෙව නාමං.

7. චූළභත්ථිපදොපමසුත්තවණ්ණනා

288. එවං මෙ සුතන්ති චූළභත්ථිපදොපමසුත්තං. තත්ථ සබ්බසෙනෙත වළවාහිරථෙන්නාති, “සෙතා සුදං අස්සා යුත්තා භොන්ති සෙතාලඬිකාරා. සෙතො රථො සෙතාලඬිකාරො සෙතපරිවාරො, සෙතා රස්මියො, සෙතා පතොදලට්ඨී, සෙතං ඡත්තං, සෙතං උණ්භිසං, සෙතාති වත්ථානි, සෙතා උපාහනා, සෙතාය සුදං වාලබ්ඡනියා බිජියති”ති (සං. නි. 5.4) එවං චූත්තෙන සකලසෙනෙත චතුහි වළවාහි යුත්තරථෙන.

රථො ච නාමෙසො දුට්ඨො භොති – යොධරථො, අලඬිකාරරථොති. තත්ථ යොධරථො චතුරස්සසණ්ඨානො භොති නාතිමහා, ද්විත්තං තිණ්ණං වා ජනානං ගහණසමත්ථො. අලඬිකාරරථො මහා භොති, දීපතො දීපො, පුටුලතො පුටුලො. තත්ථ ඡත්තග්ගාහකො වාලබ්ඡනිග්ගාහකො තාලවණ්ටග්ගාහකොති එවං අට්ඨ වා දස වා සුබ්බෙත යාතුං වා නිසීදිතුං වා නිපජ්ජිතුං වා සක්කොන්ති, අයම්පි අලඬිකාරරථොයෙව. සො සබ්බො සචක්කපඤ්ඡරකුබ්බරො රජතපරික්ඛිත්තො අභොසි. වළවා පකතියා සෙතවණ්ණාව. පසාධනම්පි තාදිසං රජතමයං අභොසි. රස්මියොපි රජතපනාළි සුපරික්ඛිත්තා. පතොදලට්ඨිපි රජතපරික්ඛිත්තා. බ්‍රාහ්මණොපි සෙතවත්ථං

නිවාසෙත්වා සෙනංයෙව උත්තරාසඬගමකාසී, සෙනවිලෙපනං විලිම්පි, සෙනමාලං පිලන්ධි, දසසු අඬගුලීසු අඬගුලිමුද්දිකා, කණ්ණෙසු කුණ්ඩලානීති එවමාදිඅලඬකාරොපිස්ස රජතමයොව අහොසි. පරිවාරබ්‍රාහ්මණාපිස්ස දසසහස්සමත්තා තටෙව සෙනවත්ථවිලෙපනමාලාලඬකාරා අහෙසුං. තෙන වුත්තං “සබ්බසෙනෙන වළවාහිරටෙනා”ති.

සාවත්ථියා නියායාතීති සො කිර ඡන්තං ඡන්තං මාසානං එකවාරං නගරං පදක්ඛිණං කරොති. ඉතො එත්තකෙහි දිවසෙහි නගරං පදක්ඛිණං කර්ස්සතීති පුරෙතරමෙව සොසනා කරියති; තං සුත්වා යෙ නගරතො න පක්කන්තා, තෙ න පක්කමන්ති. යෙ පක්කන්තා, තෙපි, “පුඤ්ඤවතො සිරිසම්පත්තිං පස්සිස්සාමා”ති ආගච්ඡන්ති. යං දිවසං බ්‍රාහ්මණො නගරං අනුවචරති, තදා පාතොව නගරවිථියො සම්මජ්ජිත්වා වාලිකං ඔකිරිත්වා ලාපපඤ්ඤමෙහි පුප්ඵෙහි අභිජ්ජකිරිත්වා පුණ්ණසටෙ යටෙත්වා කදලියො ව ධජෙ ව උස්සාපෙත්වා සකලනගරං ධූපිතවාසිතං කරොන්ති. බ්‍රාහ්මණො පාතොව සීසං ත්භායිත්වා පුරෙහත්තං භුඤ්ජිත්වා වුත්තනයෙනෙව සෙනවත්ථාදීහි අත්තානං අලඬකරිත්වා පාසාදා ඔරුය්හ රථං අභිරුහති. අථ නං තෙ බ්‍රාහ්මණා සබ්බසෙනවත්ථවිලෙපනමාලාලඬකාරා සෙනවිජන්තානි ගහෙත්වා පරිවාරෙත්ති; තතො මහාජනස්ස සන්තිපාතනත්ථං පයමංයෙව තරුණදාරකානං එලාඵලානි විකිරිත්වා තදනන්තරං මාසකරුපානි; තදනන්තරං කභාපණෙ විකිරන්ති; මහාජනා සන්තිපතන්ති. උක්කුට්ඨියො වෙව වෙලුක්ඛෙපා ව පවත්තන්ති. අථ බ්‍රාහ්මණො මඬගලිකසොවත්ථිකාදීසු මඬගලානි වෙව සුවත්ථියො ව කරොන්තෙසු මහාසම්පත්තියා නගරං අනුවචරති. පුඤ්ඤවත්තා මනුස්සා එකභූමකාදිපාසාදෙ ආරුය්හ සුකපත්තසදිසානි වාතපානකවාටානි විවරිත්වා ඔලොකෙත්ති. බ්‍රාහ්මණොපි අත්තතො යසසිරිසම්පත්තියා නගරං අජ්ඣොක්ඛරන්තො විය දක්ඛිණද්වාරාහිමුඛො හොති. තෙන වුත්තං “සාවත්ථියා නියායාතී”ති.

දිවා දිවස්සාති දිවසස්ස දිවා, මජ්ඣන්හකාලෙති අත්ථො. පිලොතිකං පරිබ්බාජකන්ති පිලොතිකානි එවං ඉත්ථිලිඬගවොහාරවසෙන ලද්ධනාමං පරිබ්බාජකං. සො කිර පරිබ්බාජකො දහරො පයමවයෙ ධීතො සුවණ්ණවණ්ණො බුද්ධුපට්ඨාකො, පාතොව තථාගතස්ස වෙව මහාටෙරානඤ්ඤ උපට්ඨානං කත්වා තිදණ්ඩකුණ්ඩිකාදිපරික්ඛාරං ආදාය ජෙනවනා නික්ඛමිත්වා නගරාහිමුඛො පායාසි. තං එස දුරතොව ආගච්ඡන්තං අද්දස. එතදවොවාති අනුක්කමෙන සන්තිකං ආගතං සඤ්ජානිත්වා එතං, “හන්ද කුතො නු හවං වච්ඡායනො ආගච්ඡති”ති ගොත්තං කිත්තෙන්තො

වචනං අවොච. පණ්ඩිතො මඤ්ඤෙති හවං වච්ඡායනො සමණං ගොතමං පණ්ඩිතොති මඤ්ඤෙති, උදාහු නොති අයමෙත්ථ අත්ථො.

කො වාහං, හොති, හො, සමණස්ස ගොතමස්ස පඤ්ඤාචෙය්‍යත්තියං ජානනෙ අහං කො නාම? කො ච සමණස්ස ගොතමස්ස පඤ්ඤාචෙය්‍යත්තියං ජානිස්සාමිති කුතො වාහං සමණස්ස ගොතමස්ස පඤ්ඤාචෙය්‍යත්තියං ජානිස්සාමි, කෙන කාරණෙන ජානිස්සාමිති? එවං සබ්බථාපි අත්තනො අජානනභාවං දීපෙති. සොපි නුනස්ස තාදිසොවාති යො සමණස්ස ගොතමස්ස පඤ්ඤාචෙය්‍යත්තියං ජානෙය්‍ය, සොපි නුන දස පාරමියො පුරෙත්වා සබ්බඤ්ඤානං පත්තො තාදිසො බුද්ධොයෙව හවෙය්‍ය. සිනෙරුං වා හිමවත්තං වා පථවිං වා ආකාසං වා පමෙතුකාමෙන තප්පමාණොව දණ්ඩො වා රජ්ජු වා ලද්ධුං වට්ටති. සමණස්ස ගොතමස්ස පඤ්ඤං ජානන්තෙනපි තස්ස ඤාණසදිසමෙව සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං ලද්ධුං වට්ටතිති දීපෙති. ආදරවසෙන පනෙත්ථ ආමෙඬිතං කතං. උළාරායාති උත්තරාය සෙට්ඨාය. කො වාහං, හොති, හො, අහං සමණස්ස ගොතමස්ස පසංසනෙ කො නාම? කො ච සමණං ගොතමං පසංසිස්සාමිති කෙන කාරණෙන පසංසිස්සාමි? පසත්ථපසත්ථොති සබ්බගුණානං උත්තරිතරෙහි සබ්බලොකපසත්ථෙහි අත්තනො ගුණෙහෙව පසත්ථො, න තස්ස අඤ්ඤෙහි පසංසනකිව්වං අත්ථී. යථා හි වම්පකපුප්ඵං වා නීලුප්පලං වා පදුමං වා ලොහිතවත්තදනං වා අත්තනො චණ්ණගන්ධසිරියාව පාසාදිකඤ්ඤෙව සුගන්ධඤ්ඤාව, න තස්ස ආගන්තුකෙහි චණ්ණගන්ධෙහි ථොමනකිව්වං අත්ථී. යථා ච මණ්ණිකානං වා චන්ද්‍රමණ්ඩලං වා අත්තනො ආලොකෙනෙව ඔභාසති, න තස්ස අඤ්ඤෙන ඔභාසනකිව්වං අත්ථී. එවං සමණො ගොතමො සබ්බලොකපසත්ථෙහි අත්තනො ගුණෙහෙව පසත්ථො ථොමිතො සබ්බලොකස්ස සෙට්ඨතං පාපිතො, න තස්ස අඤ්ඤෙන පසංසනකිව්වං අත්ථී. පසත්ථෙහි වා පසත්ථොතිපි පසත්ථපසත්ථො.

කෙ පසත්ථා නාම? රාජා පසෙනදි කොසලො කාසිකොසලවාසිකෙහි පසත්ථො, බිම්බිසාරො අඬගමගධවාසිහි. වෙසාලිකා ලිච්ඡවී වජ්ජිරට්ඨවාසිහි පසත්ථා. පාචෙය්‍යකා මල්ලා, කොසිනාරකා මල්ලා, අඤ්ඤෙපි තෙ තෙ බත්තියා තෙහි තෙහි ජානපදෙහි පසත්ථා. වඩ්ඤ්ඤාදයො බ්‍රාහ්මණා බ්‍රාහ්මණගණෙනි, අනාථපිණ්ඩිකාදයො උපාසකා අනෙකසතෙහි උපාසකගණෙනි, විසාඛාදයො උපාසිකා අනෙකසතාහි උපාසිකාහි, සකුලුදායිආදයො පරිබ්බාජකා අනෙකෙහි පරිබ්බාජකසතෙහි, උප්පලවණ්ණාථෙරිආදිකා මහාසාවිකා අනෙකෙහි හික්ඛුනිසතෙහි, සාරිපුත්තත්ථෙරාදයො මහාසාවකා අනෙකසතෙහි හික්ඛුනි, සක්කාදයො දෙවා අනෙකසහස්සෙහි දෙවෙහි, මහාබ්‍රහ්මාදයො බ්‍රහ්මානො අනෙකසහස්සෙහි

බ්‍රහ්මෙහි පසත්ථා. තෙ සබ්බෙපි දසබ්බං ථොමෙත්ති චණ්ණෙත්ති, පසංසන්තිති හගවා “පසත්ථපසත්ථො”ති වුච්චති.

අත්ථවසන්ති අත්ථානිසංසං. අථස්ස පරිබ්බාජකො අත්තනො පසාදකාරණං ආචික්ඛන්තො සෙය්‍යථාපි, හො, කුසලො නාගවනිකොතිආදිමාහ. තත්ථ නාගවනිකොති නාගවනවාසිකො අනුග්ගහිතසිජ්ජො පුරිසො. පරතො පන උග්ගහිතසිජ්ජො පුරිසො නාගවනිකොති ආගතො. චත්තාරි පදානීති චත්තාරි ඤාණපදානි ඤාණවලඤ්ජානි, ඤාණෙන අක්කන්තට්ඨානානීති අත්ථො.

289. ඛත්තියපණ්ඩිතෙතිආදීසු පණ්ඩිතෙති පණ්ඩිච්චෙන සමන්තාගතෙ. නිපුණෙති සණ්ඨෙ සුබ්බමබුද්ධිනො, සුබ්බමඅත්ථන්තරපට්ඨිජ්ඣනසමත්ථෙ. කතපරජ්ජවාදෙති විඤ්ඤාතපරජ්ජවාදෙ චෙව පරෙහි සද්ධිං කතවාදපරිචයෙ ච. වාලචෙධිරූපෙති වාලචෙධිධනුග්ගහසදිසෙ. තෙ හින්දන්තා මඤ්ඤෙ වරන්තීති වාලචෙධි විය වාලං සුබ්බමානිපි පරෙසං දිට්ඨිගතානි අත්තනො පඤ්ඤාගතෙන හින්දන්තා විය වරන්තීති අත්ථො. පඤ්ඤං අභිසඬ්ඛරොන්තීති දූපදමපි තිපදමපි චතුප්පදමපි පඤ්ඤං කරොන්ති. වාදං ආරොපෙස්සාමාති දොසං ආරොපෙස්සාම. න චෙව සමණං ගොතමං පඤ්ඤං පුච්ඡන්තිති; කස්මා න පුච්ඡන්ති? හගවා කිර පරිසමජ්ඣෙ ධම්මං දෙසෙන්තො පරිසාය අජ්ඣාසයං ඔලොකෙති, තතො පස්සති – “ඉමෙ ඛත්තියපණ්ඩිතා ගුළ්භං රහස්සං පඤ්ඤං ඔවට්ඨිකසාරං කත්වා ආගතා”ති. සො තෙහි අපුට්ඨොයෙව එවරූපෙ පඤ්ඤෙ පුච්ඡාය එත්තකා දොසා, විස්සජ්ජනෙ එත්තකා, අත්ථෙ පදෙ අක්ඛරෙ එත්තකාති ඉමෙ පඤ්ඤෙ පුච්ඡන්තො එවං පුච්ඡෙය්‍යා, විස්සජ්ජෙන්තො එවං විස්සජ්ජෙය්‍යාති, ඉති ඔවට්ඨිකසාරං කත්වා ආනිතෙ පඤ්ඤෙ ධම්මකථාය අත්තරෙ පක්ඛිපිත්වා විද්ධංසෙති. ඛත්තියපණ්ඩිතා “සෙය්‍යො චත නො, යෙ මයං ඉමෙ පඤ්ඤෙ න පුච්ඡිමහා, සචෙ හි මයං පුච්ඡෙය්‍යාම, අජ්ජනිට්ඨෙව නො කත්වා සමණො ගොතමො ඛිපෙය්‍යා”ති අත්තමනා හවන්ති.

අපිච බුද්ධා නාම ධම්මං දෙසෙන්තා පරිසං මෙත්තාය එරන්ති, මෙත්තාඵරණෙන දසබ්බෙ මහාජනස්ස විත්තං පසිදති, බුද්ධා ච නාම රූපග්ගජ්ජන්තා හොන්ති දස්සනසම්පන්නා මධුරස්සරා මුදුජීවිහා සුච්ඡිසිතදන්තාවරණා අමතෙන හදයං සිඤ්චන්තා විය ධම්මං කථෙන්නී. තත්‍ර නෙසං මෙත්තාඵරණෙන පසන්නචිත්තානං එවං හොති – “එවරූපං අද්වෙජ්ඣකථං අමොසකථං නිය්‍යානිකකථං කථෙන්නෙන හගවතා සද්ධිං න සක්ඛිස්සාම පච්චනීකග්ගාහං ගණ්හිතු”න්ති අත්තනො පසන්නභාවෙනෙව න පුච්ඡන්ති.

අඤ්ඤදත්ථුනි එකංසෙන. සාවකා සම්පජ්ජන්තීති සරණගමනවසෙන සාවකා හොන්ති. තදනුත්තරන්ති තං අනුත්තරං. බ්‍රහ්මවරියපරියොසානන්ති මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස පරියොසානභූතං අරහත්තඵලං, තදත්ථාය හි තෙ පබ්බජන්ති. මනං වත, හො, අනස්සාමාති, හො, සවෙ මයං න උපසඬ්ඤාමෙය්‍යාම, ඉමිනා ථොකෙන අනුපසඬ්ඤාමනමත්තෙන අපයිරුපාසනමත්තෙනෙව නට්ඨා හවෙය්‍යාම. උපසඬ්ඤාමනමත්තකෙන පනම්භා න නට්ඨාති අත්ථො. දුතියපදං පුරිමස්සෙව වෙච්චනං. අස්සමණුව සමානාතිආදීසු පාපානං අසමිත්තා අස්සමණුව. අබාහිත්තා ච පන අබ්‍රාහ්මණුව. කිලෙසාරිනං අහත්තා අනරහත්තොයෙව සමානාති අත්ථො.

290. උදානං උදානෙසීති උදාහාරං උදාහරි. යථා හි යං තෙලං මානං ගහෙතුං න සක්කොති, විස්සන්දිත්වා ගච්ඡති, තං අවසෙකොති වුච්චති, යඤ්ච ජලං තළාකං ගහෙතුං න සක්කොති, අජ්ඣෙය්‍යාත්ථරිත්වා ගච්ඡති, තං ඔසොති වුච්චති. එවමෙව යං පීතිමයං වචනං හදයං ගහෙතුං න සක්කොති, අධිකං හුත්වා අන්තො අසංශ්ඨන්තිවා බහි නික්ඛමති, තං උදානන්ති වුච්චති. එවරූපං පීතිමයං වචනං නිව්ඡාරෙසීති අත්ථො. හත්ථිපදොපමොති හත්ථිපදං උපමා අස්ස ධම්මස්සාති හත්ථිපදොපමො. සො න එත්තාවතා විත්ථාරෙන පරිපුරො හොතීති දස්සෙති. නාගවනිකොති උග්ගහිතහත්ථිසිප්පො හත්ථිවනචාරිකො. අථ කස්මා ඉධ කුසලොති න වුත්තොති? පරතො ‘‘යො හොති කුසලො’’ති විභාගදස්සනතො. යො හි කොචි පවිසති, යො පන කුසලො හොති, සො නෙව තාව නිට්ඨං ගච්ඡති. තස්මා ඉධ කුසලොති අවත්වා පරතො වුත්තො.

291. වාමනිකාති රස්සා ආයාමතොපි න දීඝා මහාකුච්ඡිහත්ථිනියො. උච්චා ච නිසෙවිතන්ති සත්තට්ඨරතනුබ්බෙධෙ වටරුක්ඛාදීනං බන්ධප්පදෙසෙ සංසිතට්ඨානං. උච්චා කාළාරිකාති උච්චා ච යට්ඨිසදිසපාදා හුත්වා, කාළාරිකා ච දන්තානං කළාරතාය. තාසං කිර එකො දන්තො උන්නතො හොති, එකො ඔනතො. උහොපි ච විරළා හොන්ති, න ආසන්තා. උච්චා ච දන්තෙහි ආරඤ්ඡිතානීති සත්තට්ඨරතනුබ්බෙධෙ වටරුක්ඛාදීනං බන්ධප්පදෙසෙ ඵරසුනා පහතට්ඨානං විය දාට්ඨාහි ඡින්නට්ඨානං. උච්චා කණෙරුකා නාමාති උච්චා ච යට්ඨිසදිසදිසපාදා හුත්වා, කණෙරුකා ච දන්තානං කණෙරුතාය, තා කිර මකුළදායා හොන්ති. තස්මා කණෙරුකාති වුච්චන්ති. සො නිට්ඨං ගච්ඡතීති සො නාගවනිකො යස්ස වතාහං නාගස්ස අනුපදං ආගතො, අයමෙව සො, න අඤ්ඤො. යඤ්ඤි අහං පයමං පදං දිස්වා වාමනිකානං පදං ඉදං හවිස්සතීති නිට්ඨං න ගතො, යම්පි තතො ඔරහාගෙ දිස්වා කාළාරිකානං හවිස්සති,

කණ්ණෙරුකානං භවිස්සතීති නිට්ඨං න ගතො, සබ්බං තං ඉමස්සෙව මහාහත්ථිනො පදන්ති මහාහත්ථිං දිස්වා ව නිට්ඨං ගච්ඡති.

එවමෙව බොති එත්ථ ඉදං ඔපම්මසංසන්දනං – නාගවනං විය හි ආදිතො පට්ඨාය යාව නීවරණජපහානා ධම්මදෙසනා වෙදිතබ්බො. කුසලො නාගවනිකො විය යොගාවචරො; මහානාගො විය සම්මාසම්බුද්ධො; මහත්තං හත්ථිපදං විය ඝාතාහිඤ්ඤා. නාගවනිකස්ස තත්ථ තත්ථ හත්ථිපදං දිස්වාපි වාමනිකානං පදං භවිස්සති, කාළාරිකානං කණ්ණෙරුකානං පදං භවිස්සතීති අනිට්ඨංගතහාවො විය යොගිනො, ඉමා ඝාතාහිඤ්ඤා නාම බාහිරකපරිබ්බාජකානම්පි සන්තීති අනිට්ඨංගතහාවො. නාගවනිකස්ස, තත්ථ තත්ථ මයා දිට්ඨං පදං ඉමස්සෙව මහාහත්ථිනො, න අඤ්ඤස්සාති මහාහත්ථිං දිස්වා නිට්ඨංගමනං විය අරියසාවකස්ස අරහත්තං පත්වා ව නිට්ඨංගමනං. ඉදංඤ්ච පන ඔපම්මසංසන්දනං මත්ථකෙ යත්වාපි කාතුං වට්ටති. ඉමස්මිම්පි යානෙ වට්ටතියෙව. අනුක්කමාගතං පන පාළිපදං ගහෙත්වා ඉධෙව කතං. තත්ථ ඉධාති දෙසාපදෙසෙ නිපාතො. ස්වායං කත්ථවි ලොකං උපාදාය චුච්චති. යථාහ – “ඉධ තථාගතො ලොකෙ උප්පජ්ජති”ති (දී. නි. 1.279). කත්ථවි සාසනං. යථාහ – “ඉධෙව, හික්ඛවෙ, සමණො, ඉධ දුතියො සමණො”ති (අ. නි. 4.241). කත්ථවි ඔකාසං. යථාහ –

“ඉධෙව තිට්ඨමානස්ස, දෙවභූතස්ස මෙ සතො;

පුනරායු ව මෙ ලද්ධො, එවං ජානාහි මාරිසා”ති. (දී. නි. 2.369; දී. නි. අට්ඨ. 1.190);

කත්ථවි පදපුරණමත්තමෙව. යථාහ – “ඉධාහං, හික්ඛවෙ, භුත්තාවි අස්සං පචාරිතො”ති (ම. නි. 1.30). ඉධ පන ලොකං උපාදාය චුත්තොති වෙදිතබ්බො. ඉදං චුත්තං හොති “බ්‍රාහ්මණ ඉමස්මිං ලොකෙ තථාගතො උප්පජ්ජති අරහං...පෙ.... බුද්ධො භගවා”ති.

තත්ථ තථාගතසද්දො මූලපරියායෙ, අරහත්තිආදයො විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරිතා. ලොකෙ උප්පජ්ජතීති එත්ථ පන ලොකොති ඔකාසලොකො සත්තලොකො සඤ්චාරලොකොති තිවිධො. ඉධ පන සත්තලොකො අධිජපෙතො. සත්තලොකෙ උප්පජ්ජමානොපි ච තථාගතො න දෙවලොකෙ, න බ්‍රහ්මලොකෙ, මනුස්සලොකෙයෙව උප්පජ්ජති. මනුස්සලොකෙපි න අඤ්ඤස්මිං වක්කවාළෙ, ඉමස්මිංයෙව වක්කවාළෙ. තත්‍රාපි න සබ්බට්ඨානෙසු, “පුරත්ථිමාය දිසාය ගජච්ඡලං නාම නිගමො. තස්සාපරෙන මහාසාලො, තතො පරා පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ. පුරත්ථිමදක්ඛිණාය දිසාය සල්ලවතී නාම නදී, තතො පරා පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ.

දක්ඛිණාය දිසාය සෙතකණ්ණිකං නාම නිගමො, තතො පරා පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ. පච්ඡිමාය දිසාය ථූණං නාම බ්‍රාහ්මණගාමො, තතො පරා පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ. උත්තරාය දිසාය උසිරද්ධජො නාම පබ්බතො, තතො පරා පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ'ති (මහාව. 259) එවං පරිච්ඡින්නො ආයාමතො තියොජනසතෙ විත්ථාරතො අඛිට්ඨකොයොජනසතෙ පරික්ඛෙපතො නවයොජනසතෙ මජ්ඣිමපදෙසෙ උප්පජ්ජති. න කෙවලඤ්ච තථාගතොව, පච්චෙකබුද්ධා අග්ගසාවකා අසීති මහාථෙරා බුද්ධමාතා බුද්ධපිතා චක්කවත්තී රාජා අඤ්ඤෙ ච සාරජ්ජත්තා බ්‍රාහ්මණගහපතිකා එත්ථෙව උප්පජ්ජන්ති. තත්ථ තථාගතො සුජාතාය දින්නමධුපායසභොජනතො පට්ඨාය යාව අරහත්තමග්ගො, තාව උප්පජ්ජති නාම. අරහත්තඵලෙ උප්පන්නො නාම. මහාභිනික්ඛමනතො වා යාව අරහත්තමග්ගො. තුසිතභවනතො වා යාව අරහත්තමග්ගො. දීපඤ්ඤාපාදමූලතො වා යාව අරහත්තමග්ගො, තාව උප්පජ්ජති නාම. අරහත්තඵලෙ උප්පන්නො නාම. ඉධ සබ්බපට්ඨං උප්පන්නභාවං සන්ධාය උප්පජ්ජතීති වුත්තං, තථාගතො ලොකෙ උප්පන්නො භොතීති අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො.

සො ඉමං ලොකන්ති සො භගවා ඉමං ලොකං, ඉදානි චත්තබ්බං නිදස්සෙති. සදෙවකන්ති සහ දෙවෙහි සදෙවකං. එවං සහ මාරොන සමාරකං. සහ බ්‍රහ්මිනා සබ්‍රහ්මකං. සහ සමණබ්‍රාහ්මණෙහි සස්සමණබ්‍රාහ්මණිං. පජාතත්තා පජා, තං පජං. සහ දෙවමනුස්සෙහි සදෙවමනුස්සං. තත්ථ සදෙවකච්චනෙන පඤ්චකාමාවචරදෙවග්ගහණං වෙදිතබ්බං. සමාරකච්චනෙන ඡට්ඨකාමාවචරදෙවග්ගහණං. සබ්‍රහ්මකච්චනෙන බ්‍රහ්මකායිකාදිබ්‍රහ්මග්ගහණං. සස්සමණබ්‍රාහ්මණිච්චනෙන සාසනස්ස පච්චත්ථිපච්චාමිත්තසමණබ්‍රාහ්මණග්ගහණං. සමිතපාපබාහිතපාපසමණබ්‍රාහ්මණග්ගහණඤ්ච. පජාවචනෙන සත්තලොකග්ගහණං. සදෙවමනුස්සච්චනෙන සම්මුතිදෙවඅවසෙසමනුස්සග්ගහණං. එවමෙත්ථ තීහි පදෙහි ඔකාසලොකෙන සද්ධිං සත්තලොකො, ද්විතී පජාවසෙන සත්තලොකොව ගතීතොති වෙදිතබ්බො.

අපරො නයො — සදෙවකග්ගහණෙන අරුපාවචරදෙවලොකො ගතීතො. සමාරකග්ගහණෙන ඡකාමාවචරදෙවලොකො. සබ්‍රහ්මකග්ගහණෙන රූපී බ්‍රහ්මලොකො. සස්සමණබ්‍රාහ්මණාදිග්ගහණෙන චතුපරිසවසෙන සම්මුතිදෙවෙහි වා සහ මනුස්සලොකො අවසෙසසබ්බසත්තලොකො වා.

අපිවෙත්ථ සදෙවකච්චනෙන උක්කට්ඨපරිච්ඡෙදනො සබ්බස්ස ලොකස්ස සච්ඡිකතභාවමාහ. තතො යෙසං අහොසි – “මාරො මහානුභාවො ඡකාමාවචරිස්සරො වසවත්තී. කිං සොපි එතෙන සච්ඡිකතො”ති? තෙසං විමතිං විධමන්තො සමාරකන්ති ආහ. යෙසං පන අහොසි – “බ්‍රහ්මා මහානුභාවො, එකඬ්ගුලියා එකස්මිං චක්කවාලසහස්සෙ ආලොකං ඵරති, ද්විති...පෙ.... දසහි අඬ්ගුලීහි දසසු චක්කවාලසහස්සෙසු ආලොකං ඵරති, අනුත්තරඤ්ච ඤානසමාපත්තිසුඛං පටිසංවෙදෙති. කිං සොපි සච්ඡිකතො”ති? තෙසං විමතිං විධමන්තො සබ්‍රහ්මකන්ති ආහ. තතො යෙ චිත්තෙසු – “පුටු සමණුබ්‍රාහ්මණා සාසනස්ස පච්චත්ථිකා, කිං තෙපි සච්ඡිකතා”ති? තෙසං විමතිං විධමන්තො සස්සමණුබ්‍රාහ්මණං පජන්ති ආහ. එවං උක්කට්ඨක්කට්ඨානං සච්ඡිකතභාවං පකාසෙත්වා අථ සම්මුතිදෙවෙ අවසෙසමනුස්සෙ ච උපාදාය උක්කට්ඨපරිච්ඡෙදවසෙන සෙසසත්තලොකස්ස සච්ඡිකතභාවං පකාසෙත්තො සදෙවමනුස්සන්ති ආහ. අයමෙත්ථ භාවානුක්කමො. පොරාණා පනාහු – සදෙවකන්ති දෙවතාහි සද්ධිං අවසෙසලොකං. සමාරකන්ති මාරෙන සද්ධිං අවසෙසලොකං. සබ්‍රහ්මකන්ති බ්‍රහ්මෙහි සද්ධිං අවසෙසලොකං. එවං සබ්බෙහි තිහවුපගෙ සත්තෙ තිභාකාරෙහි තිසු පදෙසු පක්ඛිපෙත්වා පුන ද්විති පදෙහි පරියාදියන්තො “සස්සමණුබ්‍රාහ්මණං පජං සදෙවමනුස්ස”න්ති ආහ. එවං පඤ්චහි පදෙහි තෙන තෙනාකාරෙන තෙධාතුකමෙව පරියාදින්නන්ති.

සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පවෙදෙතීති සයන්ති සාමං අපරනෙයොහු හුත්වා. අභිඤ්ඤාති අභිඤ්ඤාය, අධිකෙන ඤාණෙන ඤත්වාති අත්ථො. සච්ඡිකත්වාති පච්චක්ඛං කත්වා. එතෙන අනුමානාදිපටික්ඛෙපො කතො හොති. පවෙදෙතීති බොධෙති විඤ්ඤාපෙති පකාසෙති. සො ධම්මං දෙසෙති ආදිකල්‍යාණං...පෙ.... පරියොසානකල්‍යාණන්ති සො භගවා සත්තෙසු කාරුඤ්ඤතං පටිච්ච හිත්වාපි අනුත්තරං විවෙකසුඛං ධම්මං දෙසෙති. තඤ්ච බො අප්පං වා බහුං වා දෙසෙත්තො ආදිකල්‍යාණාදිප්පකාරමෙව දෙසෙති. ආදිමිහිපි කල්‍යාණං හද්දකං අනවජ්ජමෙව කත්වා දෙසෙති. මජ්ඣෙහි... පරියොසානෙපි කල්‍යාණං හද්දකං අනවජ්ජමෙව කත්වා දෙසෙතීති වුත්තං හොති.

තත්ථ අත්ථි දෙසනාය ආදිමජ්ඣපරියොසානං, අත්ථි සාසනස්ස. දෙසනාය තාව චතුප්පදිකායපි ගාථාය පට්ඨපාදො ආදි නාම, තතො ද්වෙ මජ්ඣං නාම, අත්තෙ එකො පරියොසානං නාම. එකානුසන්ධිකස්ස සුත්තස්ස නිදානමාදි, ඉදමචොවාති පරියොසානං, උභින්නං අන්තරා මජ්ඣං. අනෙකානුසන්ධිකස්ස සුත්තස්ස පට්ඨානුසන්ධි ආදි, අත්තෙ අනුසන්ධි පරියොසානං, මජ්ඣෙ එකො වා ද්වෙ වා බහු වා මජ්ඣමෙව. සාසනස්ස පන සීලසමාධිවිපස්සනා ආදි නාම. වුත්තමිපි වෙතං – “කො වාදි කුසලානං ධම්මානං, සීලඤ්ච සුච්ඡුද්ධං, දිට්ඨි ව

උජුකා”ති (සං. නි. 5.369). “අත්ථි, භික්ඛවෙ, මජ්ඣමා පටිපදා තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධා”ති එවං චුත්තො පන අරියමග්ගො මජ්ඣං නාම, එලඤ්චෙව නිබ්බානඤ්ච පරියොසානං නාම. “එතදත්ථමිදං, බ්‍රාහ්මණ, බ්‍රහ්මවරියමෙතං සාරං, එතං පරියොසාන”න්ති (ම. නි. 1.324) භි එත්ථ එලං පරියොසානන්ති චුත්තං. “නිබ්බානොගධඤ්භි, ආවුසො විසාබ, බ්‍රහ්මවරියං චුස්සති නිබ්බානපරායණං නිබ්බානපරියොසාන”න්ති (ම. නි. 1.466) එත්ථ නිබ්බානං පරියොසානන්ති චුත්තං. ඉධ දෙසනාය ආදිමජ්ඣපරියොසානං අධිජ්ජෙතං. භගවා භි ධම්මං දෙසෙත්තො ආදිමභි සීලං දස්සෙත්වා මජ්ඣෙ මග්ගං පරියොසානෙ නිබ්බානං දස්සෙති. තෙන චුත්තං – “සො ධම්මං දෙසෙති ආදිකල්‍යාණං මජ්ඣෙකල්‍යාණං පරියොසානකල්‍යාණං”න්ති. තස්මා අඤ්ඤාපි ධම්මකථිකො ධම්මං කථෙත්තො –

“ආදිමභි සීලං දස්සෙය්‍ය, මජ්ඣෙ මග්ගං විභාවයෙ;

පරියොසානමභි නිබ්බානං, එසා කථිකසණ්ඨිති”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 1.190);

සාත්ථං සබ්බඤ්ජනන්ති යස්ස භි යාගුභත්තඉත්ථිපුරිසාදිවණ්ණනා නිස්සිතා දෙසනා හොති, න සො සාත්ථං දෙසෙති. භගවා පන තථාරූපං දෙසනං පභාය චතුසතිපට්ඨානාදිනිස්සිතං දෙසනං දෙසෙති. තස්මා “සාත්ථං දෙසෙති”ති වුවවති. යස්ස පන දෙසනා එකබ්බඤ්ජනාදියුත්තා වා සබ්බනිරොට්ඨබ්බඤ්ජනා වා සබ්බවිස්සට්ඨසබ්බනිග්ගහිතබ්බඤ්ජනා වා, තස්ස දමිළකිරාසවරාදිමිලක්ඛනං භාසා විය බ්බඤ්ජනපාරිපුරියා අභාවතො අබ්බඤ්ජනා නාම දෙසනා හොති. භගවා පන –

“සිථිලං ධනිතඤ්ච දීඝරස්සං, ගරුකං ලහුකඤ්ච නිග්ගහිතං;

සම්බන්ධං වචන්ථිතං විමුත්තං, දසධා බ්බඤ්ජනබුද්ධියා පභෙදො”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 1.190) –

එවං චුත්තං දසවිධං බ්බඤ්ජනං අමක්ඛෙත්වා පරිපුණ්ණබ්බඤ්ජනමෙව කත්වා ධම්මං දෙසෙති. තස්මා “සබ්බඤ්ජනං ධම්මං දෙසෙති”ති වුවවති.

කෙවලපරිපුණ්ණන්ති එත්ථ කෙවලන්ති සකලාධිවචනං. පරිපුණ්ණන්ති අනුනාධිකවචනං. ඉදං චුත්තං හොති – “සකලපරිපුණ්ණමෙව දෙසෙති, එකදෙසනාපි අපරිපුණ්ණා නත්ථි”ති. පරිසුද්ධන්ති නිරුපක්කිලෙසං. යො භි ඉදං ධම්මදෙසනං නිස්සාය ලාභං වා සක්කාරං වා ලභිස්සාමිති දෙසෙති, තස්ස අපරිසුද්ධා දෙසනා හොති. භගවා පන ලොකාමිසනිරපෙක්ඛො භිතථරණෙන මෙත්තාභාවනාය මුදුහදයො උල්ලම්පනසභාවසණ්ඨිතෙන චිත්තෙන දෙසෙති. තස්මා “පරිසුද්ධං ධම්මං දෙසෙති”ති වුවවති. බ්‍රහ්මවරියං පකාසෙතිති එත්ථ

බ්‍රහ්මවරියන්ති සික්ඛත්තයසඬගහං සකලසාසනං. තස්මා බ්‍රහ්මවරියං පකාසෙතීති සො ධම්මං දෙසෙති ආදිකල්‍යාණං...පෙ.... පරිසුද්ධං, එවං දෙසෙන්නො ච සික්ඛත්තයසඬගහිතං සකලසාසනං බ්‍රහ්මවරියං පකාසෙතීති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. බ්‍රහ්මවරියන්ති සෙට්ඨට්ඨෙන බ්‍රහ්මභූතං වරියං. බ්‍රහ්මභූතානං චා බුද්ධාදීනං වරියන්ති වුත්තං හොති.

තං ධම්මන්ති තං වුත්තප්පකාරසම්පදං ධම්මං. සුඤ්ඤාති ගහපති වාති තස්මා පයමං ගහපතිං නිද්දිසතීති? නිහතමානත්තා උස්සන්නත්තා ච. යෙභුයොන හි බත්තියකුලතො පබ්බජිතා ජාතිං නිස්සාය මානං කරොන්ති. බ්‍රාහ්මණකුලා පබ්බජිතා මන්තෙ නිස්සාය මානං කරොන්ති. භීනජව්වකුලා පබ්බජිතා අත්තතො විජාතිතාය පතිට්ඨාතුං න සක්කොන්ති. ගහපතිදාරකා පන කච්ඡෙහි සෙදං මුඤ්චන්තෙහි පිට්ඨියා ලොණං පුප්ඵමානාය භූමිං කසිත්වා නිහතමානදප්පා හොන්ති. තෙ පබ්බජිත්වා මානං චා දප්පං චා අකත්වා යථාබලං බුද්ධවචනං උග්ගහෙත්වා විපස්සනාය කම්මං කරොන්තා සක්කොන්ති අරහත්තෙ පතිට්ඨාතුං. ඉතරෙහි ච කුලෙහි නික්ඛමිත්වා පබ්බජිතා නාම න බහුකා, ගහපතිකාච බහුකා, ඉති නිහතමානත්තා උස්සන්නත්තා ච පයමං ගහපතිං නිද්දිසතීති.

අඤ්ඤතරස්මිං වාති ඉතරෙසං චා කුලානං අඤ්ඤතරස්මිං. පච්චාජානොති පතිජානො. තථාගතෙ සද්ධං පටිලහතීති පරිසුද්ධං ධම්මං සුත්වා ධම්මස්සාම්මිහි තථාගතෙ “සම්මාසම්බුද්ධො චත භගවා”ති සද්ධං පටිලහති. ඉති පටිසඤ්චික්ඛතීති එවං පච්චවෙක්ඛති. සම්බාධො සරාවාසොති සචෙපි සට්ඨිහත්ථෙ සරෙ යොජනසතන්තරෙපි චා ද්වෙ ජායම්පතිකා වසන්ති, තථාපි නෙසං සකිඤ්චනසපලිබ්බොධට්ඨෙන සරාවාසො සම්බාධොයෙව. රජොපථොති රාගරජාදීනං උට්ඨානට්ඨානන්ති මහාඅට්ඨකථායං වුත්තං. ආගමනපථොතිපි වට්ටති. අලග්ගනට්ඨෙන අබ්භොකාසො වියාති අබ්භොකාසො. පබ්බජිතො හි කුටාගාරරතනපාසාදදෙවවිමානාදීසු පිහිතද්වාරවාතපානෙසු පටිච්ඡන්තෙසු වසන්නොපි නෙව ලග්ගති න සජ්ජති න බජ්ඣති. තෙන වුත්තං – “අබ්භොකාසො පබ්බජ්ජා”ති. අපිච සම්බාධො සරාවාසො කුසලකිරියාය ඔකාසාභාවතො. රජොපථො අසංවුතසඬකාරට්ඨානං විය රජානං කිලෙසරජානං සන්නිපාතට්ඨානතො. අබ්භොකාසො පබ්බජ්ජා කුසලකිරියාය යථාසුඛං ඔකාසසබ්භාවතො.

නයිදං සුකරං...පෙ.... පබ්බඤ්ඤාන්ති එත්ථ අයං සඬබ්බෙපකථා – යදෙනං සික්ඛත්තයබ්‍රහ්මවරියං එකම්පි දිවසං අඛණ්ඩං කත්වා වරිමකචිත්තං පාපෙතබ්බතාය එකන්තපරිපුණ්ණං. එකදිවසම්පි ච කිලෙසමලෙන අමලිතං

කත්වා වරිමකචිත්තං පාපෙනබ්බතාය එකන්තපරිසුද්ධං, සඬ්ඛලිබ්බිතං ලිබ්බසඬ්ඛසදිසං ධොතසඬ්ඛසප්පට්ඨාගං වරිතබ්බං, ඉදං න සුකරං අගාරං අජ්ඣාචසතා අගාරමජ්ඣෙකෙ වසන්තෙන එකන්තපරිපුණ්ණං...පෙ.... වරිතුං. යංනුනාහං කෙසෙ ච මස්සුඤ්ච ඔහාරෙත්වා කාසායරසපීතතාය කාසායානි බ්‍රහ්මවරියං වරන්තානං අනුච්ඡවිකානි වත්ථානි අවිජාදෙත්වා පරිදහිත්වා අගාරස්මා නික්ඛමිත්වා අනගාරියං පබ්බපෙය්‍යන්ති. එත්ථ ච යස්මා අගාරස්ස හිතං කසිවාණිජ්ජාදිකම්මං අගාරියන්ති වුච්චති, තඤ්ච පබ්බජ්ජාය නත්ථී. තස්මා පබ්බජ්ජා අනගාරියානි ඤාතබ්බා, තං අනගාරියං. පබ්බපෙය්‍යන්ති පටිපජ්ජෙය්‍යං. අජ්ජං වාති සහස්සතො හෙට්ඨා භොගක්ඛන්ධො අජ්ජො නාම භොති, සහස්සතො පට්ඨාය මහා. ආබන්ධනට්ඨෙත ඤාති එව පරිවට්ටො ඤාතිපරිවට්ටො. සො වීසතියා හෙට්ඨා අජ්ජො භොති, වීසතියා පට්ඨාය මහා.

292. හික්ඛුනං සික්ඛාසාජීවසමාපන්නොති යා හික්ඛුනං අධිසීලසඬ්ඛාතා සික්ඛා, තඤ්ච, යත්ථ චෙනෙ සහ ජීවන්ති එකජීවිකා සභාගචුත්තිනො භොන්ති, තං භගවතා පඤ්ඤත්තසික්ඛාපදසඬ්ඛාතං සාජීවඤ්ච තත්ථ සික්ඛනභාවෙන සමාපන්නොති හික්ඛුනං සික්ඛාසාජීවසමාපන්නො. සමාපන්නොති සික්ඛං පරිපුරෙන්නො, සාජීවඤ්ච අවිතික්කමන්තො හුත්වා තදුභයං උපගතොති අත්ථො. පාණාතිපාතං පහායාතිආදීසු පාණාතිපාතාදිකථා හෙට්ඨා විත්ථාරිතා එව. පහායාති ඉමං පාණාතිපාතවෙනනාසඬ්ඛාතං දුස්සීලාං පජහිත්වා. පටිවිරතො භොතීති පහීනකාලතො පට්ඨාය තතො දුස්සීලාතො ඔරතො විරතොව භොති. නිහිතදණ්ඩො නිහිතසත්ථොති පරුපසාතත්ථාය දණ්ඩං වා සත්ථං වා ආදාය අවත්තනතො නික්ඛිත්තදණ්ඩො චෙව නික්ඛිත්තසත්ථො වාති අත්ථො. එත්ථ ච යපෙත්වා දණ්ඩං සබ්බමිපි අවසෙසං උපකරණං සත්තානං විහිංසනභාවතො සත්ථන්ති චෙදිතබ්බං. යං පන හික්ඛු කත්තරදණ්ඩං වා දන්තකට්ඨවාසිං වා පිප්ඵලකං වා ගහෙත්වා විවරන්ති, න තං පරුපසාතත්ථාය. තස්මා නිහිතදණ්ඩො නිහිතසත්ථොත්ථෙව සඬ්ඛං ගච්ඡති. ලජ්ජීති පාපජීග්‍රච්ඡනලක්ඛණාය ලජ්ජාය සමන්තාගතො. දයාපන්නොති දයං මෙත්තචිත්තතං ආපන්නො. සබ්බපාණභූතහිතානුකම්පීති සබ්බෙ පාණභූතෙ හිතෙන අනුකම්පකො. තාය දයාපන්නතාය සබ්බෙසං පාණභූතානං හිතචිත්තකොති අත්ථො. විහරතීති ඉරියති පාලෙති.

දින්නමෙව ආදියතීති දින්නාදායී. චිත්තෙනපි දින්නමෙව පටිකඬ්ඛතීති දින්නපාටිකඬ්ඛි. ථෙතෙතීති ථෙතො. න ථෙතෙන අථෙතෙන. අථෙතන්තායෙව සුචිභූතෙන. අත්තනානි අත්තභාවෙන, අථෙතං සුචිභූතං අත්තභාවං කත්වා විහරතීති වුත්තං භොති.

අබ්‍රහ්මවරියන්ති අසෙට්ඨවරියං. බ්‍රහ්මං සෙට්ඨං ආචාරං වරතීති බ්‍රහ්මචාරී. ආරාචාරීති අබ්‍රහ්මවරියතො දුරචාරී. මෙටුනාති රාගපරිශුද්ධිනාවසෙන සදිසත්තා මෙටුනකාති ලද්ධවොහාරෙහි පටිසෙවිතබ්බතො මෙටුනාති සඬංගතා අසද්ධම්මා. ගාමධම්මාති ගාමවාසීනං ධම්මා.

සච්චං වදතීති සච්චවාදී. සච්චෙන සච්චං සන්දහති සට්ඨතීති සච්චසන්ධො, න අන්තරන්තරා මුසා වදතීති අත්ථො. යො හි පුරිසො කදාපි මුසා වදති, කදාපි සච්චං, තස්ස මුසාවාදෙන අන්තරිතත්තා සච්චං සච්චෙන න සට්ඨතී. තස්මා න සො සච්චසන්ධො, අයං පන න තාදිසො, ජීවිතහෙතුපි මුසාවාදං අවත්වා සච්චෙන සච්චං සන්දහතියෙවාති සච්චසන්ධො. ථෙතොති ථීරො, ථීරකථොති අත්ථො. එකො හි පුග්ගලො හලිද්දිරාගො විය, පුසරාසිම්භි නිබ්බාතො විය, අස්සපිට්ඨෙ යපිතකුම්භණ්ඩම්ච ච න ථීරකථො හොති. එකො පාසාණලොඛො විය ඉන්ද්‍රිලො විය ච ථීරකථො හොති; අසිනා සිසෙ ජිජ්ජන්තෙපි ද්වෙ කථා න කථෙති; අයං වුච්චති ථෙතො. පච්චයිකොති පත්තියායිතබ්බකො, සද්ධායිකොති අත්ථො. එකච්චො හි පුග්ගලො න පච්චයිකො හොති, “ඉදං කෙන වුත්තං, අසුකෙනා”ති වුත්තෙ “මා තස්ස චචනං සද්දහථා”ති වත්තබ්බතං ආපජ්ජති. එකො පච්චයිකො හොති, “ඉදං කෙන වුත්තං, අසුකෙනා”ති වුත්තෙ, “යදි තෙන වුත්තං, ඉදමෙව පමාණං, ඉදානි උපපරික්ඛිතබ්බං නත්ථි, එවමෙව ඉද්”න්ති වත්තබ්බතං ආපජ්ජති, අයං වුච්චති පච්චයිකො. අවිසංවාදකො ලොකස්සාති තාය සච්චවාදිතාය ලොකං න විසංවාදෙතීති අත්ථො.

ඉමෙසං හෙදායාති යෙසං ඉතො සුත්ථාති වුත්තානං සන්තිකෙ සුතං, තෙසං හෙදාය. භික්ෂානං වා සන්ධාතාති ද්විත්තම්පි මිත්තානං වා සමානුපජ්ඣායකාදීනං වා කෙනවිදෙව කාරණෙන භික්ෂානං එකමෙකං උපසඬකම්ත්වා “තුම්භාකං ඊදිසෙ කුලෙ ජාතානං එවං බහුස්සුතානං ඉදං න යුත්ත”න්තිආදීනි වත්වා සන්ධානං කත්තා. අනුප්පදාතාති සන්ධානානුප්පදාතා, ද්වෙ ජනෙ සමග්ගෙ දිස්වා, “තුම්භාකං එවරූපෙ කුලෙ ජාතානං එවරූපෙහි ගුණෙහි සමන්තාගතානං අනුව්ඡවිකමෙත”න්තිආදීනි වත්වා දළ්භිකම්මං කත්තාති අත්ථො. සමග්ගො ආරාමො අස්සාති සමග්ගාරාමො. යත්ථ සමග්ගා නත්ථි, තත්ථ වසිතුම්පි න ඉච්ඡතීති අත්ථො. “සමග්ගාරාමො”තිපි පාළි, අයමෙවෙත්ථ අත්ථො. සමග්ගරතොති සමග්ගෙසු රතො, තෙ පහාය අඤ්ඤත්‍ර ගන්තුම්පි න ඉච්ඡතීති අත්ථො. සමග්ගෙ දිස්වාපි සුත්ථාපි නන්දතීති සමග්ගනන්දී. සමග්ගකරණං වාචං භාසිතාති යා වාචා සත්තෙ සමග්ගෙයෙව කරොති, තං සාමග්ගිගුණපරිදීපකමෙව වාචං භාසති, න ඉතරන්ති.

නෙලාති ඵලං වුච්චති දොසො, නාස්සා ඵලන්ති නෙලා, නිද්දොසාති අත්ථො. “නෙලඬිගො සෙනපච්ඡාදො”ති ඵත්ථ වුත්තනෙලං විය. කණ්ණසුඛාති ඛාඤ්ජනමධුරතාය කණ්ණානං සුඛා, සුච්චිජ්ඣනං විය කණ්ණසුලං න ජනෙති. අත්ථමධුරතාය සකලසරීරෙ කොපං අජනෙත්වා පෙමං ජනෙතීති පෙමනීයා. හදයං ගච්ඡති, අපට්ඨඤ්ඤමානා සුබ්බෙන චිත්තං පච්ඤති හදයඬිගමා. ගුණපරිපුණ්ණතාය පුරෙ හවාති පොරී, පුරෙ සංවද්ධනාරී විය සුකුමාරාති පොරී, පුරස්ස ඵසාති පොරී, නගරවාසීනං කථාති අත්ථො. නගරවාසීනො හි යුත්තකථා භොන්ති, පිතිමත්තං පිතාති, මාතිමත්තං මාතාති, භාතිමත්තං භාතාති වදන්ති. ඵචරුපි කථා බහුනො ජනස්ස කන්තා භොතීති බහුජනකන්තා. කන්තභාවෙනෙව බහුනො ජනස්ස මනාපා චිත්තවුද්ධිකරාති බහුජනමනාපා.

කාලෙන වදන්ති කාලවාදී, වත්තබ්බයුත්තකාලං සල්ලක්ඛෙත්වා වදන්ති අත්ථො. භූතං තච්ඡං සභාවමෙව වදන්ති භූතවාදී. දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකත්ථසන්නිස්සිතමෙව කත්වා වදන්ති අත්ථවාදී. නවලොකුත්තරධම්මසන්නිස්සිතං කත්වා වදන්ති ධම්මවාදී. සංවරච්ඡායපහානච්ඡායසන්නිස්සිතං කත්වා වදන්ති ච්ඡායවාදී. නිධානං වුච්චති යපනොකාසො, නිධානමස්සා අත්ථිති නිධානවතී, හදයෙ නිධානබ්බ යුත්තවාචං භාසිතාති අත්ථො. කාලෙනාති ඵචරුපිං භාසමානොපි ව “අහං නිධානවතීං වාචං භාසිස්සාමි”ති න අකාලෙන භාසති, යුත්තකාලං පන අවෙක්ඛිත්වා භාසතීති අත්ථො. සාපදෙසන්ති සඋපමං, සකාරණන්ති අත්ථො. පරියන්තවතින්ති පරිච්ඡේදං දස්සෙත්වා යථාස්සා පරිච්ඡේදො පඤ්ඤායති, ඵචං භාසතීති අත්ථො. අත්ථසංහිතන්ති අනෙකෙහිපි නයෙහි විහජන්තෙන පරියාදාතුං අසක්කුණෙය්‍යතාය අත්ථසම්පන්නං, යං වා සො අත්ථවාදී අත්ථං වදති, තෙන අත්ථොන සංහිතත්තා අත්ථසංහිතං වාචං භාසති, න අඤ්ඤං නික්ඛිපිත්වා අඤ්ඤං භාසතීති වුත්තං භොති.

293. ඛිජගාමභූතගාමසමාරම්භාති මූලඛිජං බන්ධඛිජං ඵළඛිජං අග්ගඛිජං ඛිජඛිජන්ති පඤ්චවිධස්ස ඛිජගාමස්ස වෙව යස්ස කස්සපි නීලතිණුරුක්ඛාදිකස්ස භූතගාමස්ස ව සමාරම්භා, ඡේදනභෙදනපචනාදිභාවෙන විකොපනා පටිවිරතොති අත්ථො. ඵකභත්තිකොති පාතරාසහත්තං සායමාසහත්තන්ති ද්වෙ භත්තාති. තෙසු පාතරාසහත්තං අන්තොමජ්ඣන්තිකෙන පරිච්ඡින්නං, ඉතරං මජ්ඣන්තිකතො උද්ධං අන්තොඅරුණෙන. තස්මා අන්තොමජ්ඣන්තිකෙ දසක්ඛන්තුං භුඤ්ජමානොපි ඵකභත්තිකොව භොති, තං සන්ධාය වුත්තං “ඵකභත්තිකො”ති. රත්තියා

භොජනං රත්ති, තතො උපරතොති රත්තුපරතො. අතික්කන්තෙ මජ්ඣන්හිකෙ යාව සුරියත්ථංගමනා භොජනං විකාලභොජනං නාම. තතො විරතත්තා විරතො විකාලභොජනා. සාසනස්ස අනනුලොමත්තා විසුකං පටාණිභූතං දස්සනන්ති විසුකදස්සනං. අත්තනා නච්චනනච්චාපනාදිවසෙන නච්චා ව ගීතා ව වාදිතා ව, අත්තමසො මයුරනච්චනාදිවසෙනාපි පචත්තනං නච්චාදීනං විසුකභූතා දස්සනා වාති නච්චගීතවාදිතවිසුකදස්සනා. නච්චාදීනි හි අත්තනා පයොජෙතුං වා පරෙහි පයොජාපෙතුං වා පයුත්තානි පස්සිතුං වා නෙව හික්ඛුනං න හික්ඛුනීනං වට්ටන්ති. මාලාදීසු මාලාති යංකිඤ්චි පුජ්ථං. ගන්ධන්ති යංකිඤ්චි ගන්ධජාතං. විලෙපනන්ති ඡවිරාගකරණං. තත්ථ පිළන්ධන්තො ධාරෙති නාම. ඌනට්ඨානං පුරෙන්නො මණ්ඩෙති නාම. ගන්ධවසෙන ඡවිරාගවසෙන ව සාදියන්තො විභූසෙති නාම. ධානං වුච්චති කාරණං. තස්මා යාය දුස්සිලාචෙතනාය තාති මාලාධාරණාදීනි මහාජනො කරොති, තතො පටිවිරතොති අත්ථො.

උච්චාසයනං වුච්චති පමාණාතික්කන්තං. මහාසයනං අකප්පියත්ථරණං. තතො පටිවිරතොති අත්ථො. ඡාතරූපන්ති සුවණ්ණං. රජතන්ති කහාපණො ලොහමාසකො ජතුමාසකො දාරුමාසකොති යෙ වොහාරං ගච්ඡන්ති, තස්ස උභයස්සපි පටිග්ගහණා පටිවිරතො, නෙව නං උග්ගණ්හාති, න උග්ගණ්හාපෙති, න උපනික්ඛිත්තං සාදියතීති අත්ථො. ආමකධඤ්ඤපටිග්ගහණාති සාලිව්හියවගොධුමකඨගුවරකකුදුසකසඨිබාතස්ස සත්තවිධස්සාපි ආමකධඤ්ඤස්ස පටිග්ගහණා. න කෙවලඤ්ච එතෙසං පටිග්ගහණමෙව, ආමසනම්පි හික්ඛුනං න වට්ටතියෙව. ආමකමංසපටිග්ගහණාති එත්ථ අඤ්ඤත්තු ඔදිස්ස අනුඤ්ඤාතා ආමකමංසමච්ඡානං පටිග්ගහණමෙව හික්ඛුනං න වට්ටති, නො ආමසනං.

ඉත්ථිකුමාරිකපටිග්ගහණාති එත්ථ ඉත්ථිති පුරිසන්තරගතා, ඉතරා කුමාරිකා නාම. තාසං පටිග්ගහණම්පි ආමසනම්පි අකප්පියමෙව. දාසිදාසපටිග්ගහණාති එත්ථ දාසිදාසවසෙනෙව තෙසං පටිග්ගහණං න වට්ටති, “කප්පියකාරකං දම්මි, ආරාමිකං දම්මි”ති එවං වුත්තෙ පන වට්ටති. අජෙළකාදීසු බෙත්තවත්ථුපරියොසානෙසු කප්පියාකප්පියනයො විනයවසෙන උපපරික්ඛිතබ්බො. තත්ථ බෙත්තං නාම යස්මිං පුබ්බණ්ණං රුහති. වත්ථු නාම යස්මිං අපරණ්ණං රුහති. යත්ථ වා උභයම්පි රුහති, තං බෙත්තං. තදත්ථාය අකතභූමිභාගො වත්ථු. බෙත්තවත්ථුසිසෙන වෙත්ථ වාපිතළාකාදීනිපි සඨගහිතානෙව. දුතෙය්‍යං වුච්චති දුතකම්මං, ගිහීනං පණ්ණං වා සාසනං වා ගහෙත්වා තත්ථ තත්ථ ගමනං. පහිණගමනං වුච්චති සරා සරං පෙසිතස්ස

බුද්දකගමනං. අනුයොගො නාම තද්වහයකරණං, තස්මා දුතෙය්‍යපභිණගමනානං අනුයොගාති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

කයචික්කයාති කයා ච චික්කයා ච. තුලාකුටාදීසු කුටන්ති වඤ්චනං. තත්ථ තුලාකුටං තාව රූපකුටං අභිගකුටං ගහණකුටං පටිච්ඡන්තකුටන්ති චතුබ්බිධං හොති. තත්ථ රූපකුටං නාම ද්වෙ තුලා සරූපා කත්වා ගණ්හන්තො මහතියා ගණ්හාති, දදන්තො බුද්දිකාය දෙති. අභිගකුටං නාම ගණ්හන්තො පච්ඡාභාගෙ හත්ථෙන තුලං අක්කමති, දදන්තො පුබ්බභාගෙ. ගහණකුටං නාම ගණ්හන්තො මූලෙ රජ්ජුං ගණ්හාති, දදන්තො අග්ගෙ. පටිච්ඡන්තකුටං නාම තුලං සුසිරං කත්වා අන්තො අයවුණ්ණං පක්ඛිපිත්වා ගණ්හන්තො තං පච්ඡාභාගෙ කරොති, දදන්තො අග්ගභාගෙ. කංසො වුව්චති සුවණ්ණපාති, තාය වඤ්චනං කංසකුටං. කථං? එකං සුවණ්ණපාතිං කත්වා අඤ්ඤා ද්වෙ තිස්සො ලොභපාතියො සුවණ්ණවණ්ණා කරොති, තතො ජනපදං ගන්ත්වා කිඤ්චිදෙව අද්ධකුලං පවිසිත්වා, “සුවණ්ණභාජනාති කිණ්ඨා”ති වත්වා අග්ගෙ පුච්ඡිතෙ සමග්ගතරං දාතුකාමා හොන්ති. තතො තෙහි “කථං ඉමෙසං සුවණ්ණභාවො ජානිතබ්බො”ති චුත්තෙ – “විමංසිත්වා ගණ්හං”ති සුවණ්ණපාතිං පාසාණෙ සංසිත්වා සබ්බා පාතියො දත්වා ගච්ඡති.

මානකුටං නාම හදයභෙදසිඛාභෙදරජ්ජුභෙදවසෙන තිව්ධං හොති. තත්ථ හදයභෙදො සජ්ජිතෙලාදිමිනනකාලෙ ලබ්භති. තාති හි ගණ්හන්තො හෙට්ඨා ඡිද්දෙන මානෙන, “සණ්කං ආසිඤ්වා”ති වත්වා අන්තොභාජනෙ බහුං පග්ගරාපෙත්වා ගණ්හාති; දදන්තො ඡිද්දං පිටාය සිසං පුරෙත්වා දෙති. සිඛාභෙදො තිලකණ්ඩුලාදිමිනනකාලෙ ලබ්භති. තාති හි ගණ්හන්තො සණ්කං සිඛං උස්සාපෙත්වා ගණ්හාති, දදන්තො වෙගෙන පුරෙත්වා සිඛං ඡින්දන්තො දෙති. රජ්ජුභෙදො ඛේතවත්ථුමිනනකාලෙ ලබ්භති. ලඤ්ජං අලහන්තා හි ඛේතනං අමහන්තම්පි මහන්තං කත්වා මිනන්ති.

උක්කොටනාදීසු උක්කොටනන්ති සාමිකෙ අස්සාමිකෙ කාතුං ලඤ්ජග්ගහණං. වඤ්චනන්ති තෙහි තෙහි උපායෙහි පරෙසං වඤ්චනං. තත්ත්වමෙකං වත්ථු – එකො කිර ලුද්දකො මිගඤ්ච මිගපොතකඤ්ච ගහෙත්වා ආගච්ඡති. තමෙකො ධුත්තො, “කිං, හො, මිගො අග්ගති, කිං මිගපොතකො”ති ආහ. “මිගො ද්වෙ කභාපණෙ මිගපොතකො එක”න්ති ච චුත්තෙ කභාපණං දත්වා මිගපොතකං ගහෙත්වා ථොකං ගන්ත්වා නිවත්තො, “න මෙ, හො, මිගපොතකෙන අත්ථො, මිගං මෙ දෙහී”ති ආහ. තෙන හි “ද්වෙ කභාපණෙ දෙහී”ති. සො ආහ – “නනු තෙ, හො, මයා පයමං එකො කභාපණො දින්නො”ති. ආම දින්නොති. “ඉමම්පි මිගපොතකං ගණ්හ, එවං සො ච කභාපණො අයඤ්ච

කභාපණ්ණාසනකො මීගපොතකොති ද්වෙ කභාපණ්ණා හවිස්සන්ති’ති. සො කාරණං වදන්ති සල්ලක්ඛෙත්වා මීගපොතකං ගහෙත්වා මීගං අදාසීති.

නිකතීති යොගවසෙන වා මායාවසෙන වා අපාමභිගං පාමභිගන්ති, අමණිං මණින්ති, අසුවණ්ණං සුවණ්ණන්ති කත්වා පටිරූපකෙන වඤ්චනං. සාවිශොගොති කුටිලයොගො, එතෙසංයෙව උක්කොටනාදීනමෙතං නාමං, තස්මා උක්කොටනසාවිශොගො වඤ්චනසාවිශොගො නිකතිසාවිශොගොති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. කෙච් අඤ්ඤං දස්සෙත්වා අඤ්ඤස්ස පරිවත්තනං සාවිශොගොති වදන්ති. තං පන වඤ්චනෙනෙව සඬගහිතං. ඡෙදනාදීසු ඡෙදනන්ති හත්ථච්ඡෙදනාදි. වධොති මාරණං. ඛන්ධොති රජ්ජුඛන්ධනාදීහි ඛන්ධනං. විපරාමොසොති හිමවිපරාමොසො ගුම්ඛවිපරාමොසොති දූවිධො. යං හිමපාතසමයෙ හිමෙන පටිච්ඡන්තා හුත්වා මග්ගපටිපන්නං ජනං මුසන්ති, අයං හිමවිපරාමොසො. යං ගුම්ඛාදීහි පටිච්ඡන්තා මුසන්ති, අයං ගුම්ඛවිපරාමොසො. ආලොපො වුව්චති ගාමනිගමාදීනං විලොපකරණං. සහසාකාරොති සාහසිකකිරියා, ගෙහං පවිසිත්වා මනුස්සානං උරෙ සත්ථං යපෙත්වා ඉච්ඡිතහණ්ඩග්ගහණං. එවමෙතස්මා ඡෙදන...පෙ.... සහසාකාරා පටිවිරතො හොති.

294. සො සන්තුට්ඨො හොතීති ස්වායං භික්ඛු හෙට්ඨා චුත්තෙන චතුසු පච්චයෙසු ද්වාදසවිධෙන ඉතරීතරපච්චයසන්තොසෙන සමන්තාගතො හොති. ඉමිනා පන ද්වාදසවිධෙන ඉතරීතරපච්චයසන්තොසෙන සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො අට්ඨ පරික්ඛාරා වට්ටන්ති තිණි වීචරානි පත්තො දන්තකට්ඨච්ඡෙදනවාසි එකා සූචි කායඛන්ධනං පරිස්සාවනන්ති. චුත්තම්භි වෙතං -

“තිව්චරඤ්ච පත්තො ව, වාසි සූචි ව ඛන්ධනං;

පරිස්සාවනෙන අට්ඨෙතෙ, යුත්තයොගස්ස භික්ඛුනො’ති.

තෙ සබ්බෙපි කායපරිහාරිකාපි හොන්ති කුච්ඡිපරිහාරිකාපි. කථං? තිව්චරං තාව නිවාසෙත්වා පාරුපිත්වා ව විචරණකාලෙ කායං පරිහරති පොසෙතීති කායපරිහාරිකං හොති, වීචරකණ්ණෙන උදකං පරිස්සාවෙත්වා පිචනකාලෙ බාදිතබ්බඵලාඵලග්ගහණකාලෙ ව කුච්ඡිං පරිහරති පොසෙතීති කුච්ඡිපරිහාරිකං හොති. පත්තොපි තෙන උදකං උද්ධරිත්වා නහානකාලෙ කුටිපරිහණ්ඩකරණකාලෙ ව කායපරිහාරිකො හොති, ආහාරං ගහෙත්වා භුඤ්ජනකාලෙ කුච්ඡිපරිහාරිකො හොති. වාසිපි තාය දන්තකට්ඨච්ඡෙදනකාලෙ මඤ්චපීඨානං අඬගපාදවීචරකුට්ඨිදණ්ඩකසජ්ජනකාලෙ ව කායපරිහාරිකා හොති,

උච්ඡුච්ඡෙදනනාලිකෙරාදිතච්ඡනකාලෙ කුච්ඡ්පරිභාරිකා. සුච්ඡි වීවරසිඛිඛනකාලෙ කායපරිභාරිකා හොති, පුචං වා ඵලං වා විජ්ඣන්වා බාදනකාලෙ කුච්ඡ්පරිභාරිකා. කායබන්ධනං බන්ධිත්වා වීවරණකාලෙ කායපරිභාරිකං, උච්ඡුආදීනි බන්ධිත්වා ගහණකාලෙ කුච්ඡ්පරිභාරිකං. පරිස්සාවනං තෙන උදකං පරිස්සාවෙන්වා නභානකාලෙ, සෙනාසනපරිභණ්ඩකරණකාලෙ ච කායපරිභාරිකං, පානීයපරිස්සාවනකාලෙ තෙනෙව තිලතණ්ඩුලපුටුකාදීනි ගහෙන්වා බාදනකාලෙ ච කුච්ඡ්පරිභාරිකං. අයං තාව අට්ඨපරික්ඛාරිකස්ස පරික්ඛාරමත්තා.

නවපරික්ඛාරිකස්ස පන සෙය්‍යං පවිසන්තස්ස තත්ත්වයකපච්චත්ථරණං වා කුඤ්චිකා වා වට්ටති. දසපරික්ඛාරිකස්ස නිසීදනං වා වම්මබණ්ඩං වා වට්ටති. එකාදසපරික්ඛාරිකස්ස කත්තරයට්ඨි වා තෙලනාලිකා වා වට්ටති. ද්වාදසපරික්ඛාරිකස්ස ඡත්තං වා උපාහනා වා වට්ටති. එතෙසු ච අට්ඨපරික්ඛාරිකොව සන්තුට්ඨො, ඉතරෙ අසන්තුට්ඨො, මහිච්ඡා මහාභාරාති න වත්තබ්බා. එතෙපි හි අප්පිච්ඡාව සන්තුට්ඨාව සුභරාව සල්ලහුකචුත්තිනොව. භගවා පන නයිමං සුත්තං තෙසං වසෙන කට්ඨෙසි, අට්ඨපරික්ඛාරිකස්ස වසෙන කට්ඨෙසි. සො හි බුද්දකවාසිඤ්ච සුච්ඤ්ච පරිස්සාවනො පක්ඛිපිත්වා පත්තස්ස අන්තො යපෙත්වා පත්තං අංසකුටෙ ලග්ගෙන්වා තිච්චරං කායපට්ඨෙද්ධං කත්වා යෙනිච්ඡකං සුඛං පක්කමති. පටිනිවත්තෙන්වා ගහෙන්බ්බං නාමස්ස න හොති, ඉති ඉමස්ස භික්ඛුනො සල්ලහුකචුත්තිතං දස්සෙන්තො භගවා, සන්තුට්ඨො හොති කායපරිභාරිකෙන වීවරෙනාතිආදිමාහ.

තත්ථ කායපරිභාරිකෙනාති කායපරිහරණමත්තකෙන. කුච්ඡ්පරිභාරිකෙනාති කුච්ඡ්පරිහරණමත්තකෙන. සමාදායෙව පක්කමතිති තං අට්ඨපරික්ඛාරමත්තකං සබ්බං ගහෙන්වා කායපට්ඨෙද්ධං කත්වා ගච්ඡති, “මම විහාරො පරිවෙණං උපට්ඨාකො” තිස්ස සඬිගො වා බද්ධො වා න හොති, සො ජියා මුත්තො සරො විය, යුථා අපක්කන්තො මත්තහත්ථි විය ඉච්ඡිතිච්ඡිතං සෙනාසනං වනසණ්ඩං රුක්ඛමූලං වනපබ්භාරං පරිභුඤ්ජන්තො එකොව තිට්ඨති, එකොව නිසීදති, සබ්බිරියාපට්ඨෙසු එකොව අදුනියො.

“වාතුද්දිසො අප්පට්ඨො ච හොති,

සන්තුස්සමානො ඉතරීතරෙන;

පරිස්සයානං සහිතා අප්පමහී,

එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො” ති. (සු. නි. 42);

එවං වණ්ණිතං බග්ගවිසාණකප්පනං ආපජ්ජති.

ඉදානි තමත්ථං උපමාය සාධෙන්නො සෙය්‍යාථාපීතිආදිමාහ. තත්ථ පක්ඛී සකුණොති පක්ඛියුත්තො සකුණො. ඩෙතීති උප්පතති. අයං පනෙත්ථ සඨබ්බෙපත්ථො — සකුණා නාම “අසුකස්මිං පදෙසෙ රුක්ඛො පරිපක්කඵලො”ති ඤාත්වා නානාදිසාහි ආගන්ත්වා නබපක්ඛතුණ්ඩාදීහි තස්ස ඵලානි විජ්ඣන්තා විධුනන්තා බාදන්ති. “ඉදං අප්පතනාය ඉදං ස්වාතනාය භවිස්සතී”ති නෙසං න භොති. ඵලෙ පන ඛිණෙ නෙව රුක්ඛස්ස ආරක්ඛං යපෙන්නි, න තත්ථ පත්තං වා නබං වා තුණ්ඩං වා යපෙන්නි, අථ බො තස්මිං රුක්ඛෙ අනපෙක්ඛො හුත්වා යො යං දිසාභාගං ඉච්ඡති, සො තෙන සපත්තභාරොව — උප්පතීත්වා ගච්ඡති. ඵවමෙව අයං භික්ඛු නිස්සඨිගො නිරපෙක්ඛොයෙව පක්කමති. තෙන වුත්තං “සමාදායෙව පක්කමතී”ති. අරියෙනාති නිද්දොසෙන. අප්ඣක්කන්ති සකෙ අත්තභාවෙ. අනවජ්ජසුඛන්ති නිද්දොසසුඛං.

295. සො චක්ඛුනා රූපං දිස්වාති සො ඉමිනා අරියෙන සීලක්ඛන්තො සමන්තාගතො භික්ඛු චක්ඛුවිඤ්ඤාණෙන රූපං පස්සිත්වාති අත්ථො. සෙසපදෙසු යං චත්තබ්බං සියා, තං සබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තං. අඛ්‍යාසෙකසුඛන්ති කිලෙසෙහි අනවසිත්තසුඛං, අවිකිණ්ණසුඛන්තිපි වුත්තං. ඉන්ද්‍රියසංවරසුඛඤ්චි දිට්ඨාදීසු දිට්ඨමත්තාදිවසෙන පවත්තතාය අවිකිණ්ණං භොති. සො අභික්කන්තෙ පටික්කන්තෙති සො මනච්ඡට්ඨානං ඉන්ද්‍රියානං සංවරෙන සමන්තාගතො භික්ඛු ඉමෙසු අභික්කන්තපටික්කන්තාදීසු සත්තසු යානෙසු සතිසම්පජ්ඣඤ්චවසෙන සම්පජානකාරී භොති. තත්ථ යං චත්තබ්බං සියා, තං සතිපට්ඨානෙ වුත්තමෙව.

296. සො ඉමිනා වාතිආදිනා කිං දස්සෙති? අරඤ්ඤවාසස්ස පච්චයසම්පත්තිං දස්සෙති. යස්ස හි ඉමෙ චත්තාරො පච්චයා නත්ථී, තස්ස අරඤ්ඤවාසො න ඉජ්ඣති, තිරච්ඡානගතෙහි වා වනවරකෙහි වා සද්ධිං චත්තබ්බතං ආපජ්ජති, අරඤ්ඤෙ අධිවත්ථා දෙවතා, “කිං ඵවරූපස්ස පාපභික්ඛුතො අරඤ්ඤවාසෙනා”ති හෙරවසද්දං සාවෙන්ති, හත්ථෙහි සීසං පහරිත්වා පලායනාකාරං කරොන්ති. “අසුකො භික්ඛු අරඤ්ඤං පවිසිත්වා ඉදඤ්චිදඤ්ච පාපකම්මං අකාසී”ති අයසො පත්ථරති. යස්ස පනෙතෙ චත්තාරො පච්චයා අත්ථී, තස්ස අරඤ්ඤවාසො ඉජ්ඣති, සො හි අත්තතො සීලං පච්චවෙක්ඛන්තො කිඤ්චි කාලකං වා තිලකං වා අපස්සන්තො පීතිං උප්පාදෙන්වා තං බයතො වයතො සම්මසන්තො අරියභූමිං ඔක්කමති, අරඤ්ඤෙ අධිවත්ථා දෙවතා අත්තමනා වණ්ණං භාසන්ති, ඉතිස්ස උදකෙ පක්ඛිත්තතෙලබ්ඪන්දු විය යසො විත්ථාරිකො භොති.

තත්ථ විචිත්තන්ති සුඤ්ඤං අප්පසද්දං, අප්පනිග්ගොසන්ති අත්ථො. එතදෙව හි සන්ධාය විහඬිගෙ, “විචිත්තන්ති සන්තිකෙ වෙපි සෙනාසනං හොති, තඤ්ච අනාකිණ්ණං ගහට්ඨෙහි පබ්බජිතෙහි, තෙන තං විචිත්ත”න්ති (විහ. 526) වුත්තං. සෙති වෙව ආසති ව එත්ථාති සෙනාසනං, මඤ්චපීඨාදීනමෙතං අධිවචනං. තෙනාහ – “සෙනාසනන්ති මඤ්චොපි සෙනාසනං, පීඨමිපි හිසිපි බිම්බොහනමිපි, විහාරොපි අඬ්ඬියොගොපි, පාසාදොපි, හම්මියමිපි, ගුහාපි, අට්ටොපි, මාළොපි, ලෙණමිපි, වෙළුමිබොපි, රුක්ඛමූලමිපි, මණ්ඩපොපි සෙනාසනං, යත්ථ වා පන හික්ඛු පටික්කමන්ති, සබ්බමෙතං සෙනාසන”න්ති. අපිච “විහාරො අඬ්ඬියොගො පාසාදො හම්මියං ගුහා”ති ඉදං විහාරසෙනාසනං නාම. “මඤ්චො පීඨං, හිසි බිම්බොහන”න්ති ඉදං මඤ්චපීඨසෙනාසනං නාම. “විම්බිකා, වම්බණ්ඩො, තිණසන්ථාරො, පණ්ණසන්ථාරො”ති ඉදං සන්ථතසෙනාසනං නාම. “යත්ථ වා පන හික්ඛු පටික්කමන්ති”ති ඉදං ඔකාසසෙනාසනං නාමාති එවං චතුබ්බිධං සෙනාසනං හොති, තං සබ්බමිපි සෙනාසනග්ගහණෙන ගහිතමෙව. ඉමස්ස පන සකුණසදිසස්ස වාතුද්දිසස්ස හික්ඛුතො අනුච්ඡවිකං දස්සෙන්තො අරඤ්ඤං රුක්ඛමූලන්තිආදිමාහ.

තත්ථ අරඤ්ඤන්ති “නික්ඛමිත්වා බහි ඉන්දබ්බිලා, සබ්බමෙතං අරඤ්ඤ”න්ති ඉදං හික්ඛුනීනං වසෙන ආගතං අරඤ්ඤං. “ආරඤ්ඤකං නාම සෙනාසනං පඤ්චධනුසතිකං පච්ඡිම”න්ති (පාරා. 654) ඉදං පන ඉමස්ස හික්ඛුතො අනුරූපං, තස්ස ලක්ඛණං විසුද්ධිමග්ගෙ ධුතඬිගනිද්දෙසෙ වුත්තං. රුක්ඛමූලන්ති යංකිඤ්චි සන්දව්ඡායං විචිත්තං රක්ඛමූලං. පබ්බතන්ති සෙලං. තත්ථ හි උදකසොණ්ඩිසු උදකකිච්චං කත්වා සීතාය රුක්ඛවිජායාය නිසින්තස්ස නානාදිසාසු බායමානාසු සීතෙන වාතෙන වීජියමානස්ස චිත්තං එකග්ගං හොති. කන්දරන්ති කං වුව්චති උදකං, තෙන දාරිතං, උදකෙන හින්තං පබ්බතප්පදෙසං, යං නදිතුම්බන්තිපි නදිකුඤ්ඡන්තිපි වදන්ති. තත්ථ හි රජතපට්ඨසදිසා වාලිකා හොන්ති, මත්ථකෙ මණ්ඩිතානං විය වනගහනං, මණ්ඩන්ධසදිසං උදකං සන්දති. එවරූපං කන්දරං ඔරුශ්භ පානීයං පිචිත්වා ගත්තානි සීතානි කත්වා වාලිකං උස්සාපෙත්වා පංසුකූලචීවරං පඤ්ඤාපෙත්වා නිසින්තස්ස සමණධම්මං කරොතො චිත්තං එකග්ගං හොති. ගිරිගුහන්ති ද්විත්තං පබ්බතානං අන්තරා, එකස්මිංයෙව වා උමඬිගසදිසං මහාවිවරං. සුසානලක්ඛණං විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තං. වනපත්ථන්ති අතික්කමිත්වා මනුස්සානං උපචාරට්ඨානං, යත්ථ න කසන්ති න වපන්ති. තෙනෙවාහ – “වනපත්ථන්ති දුරානමෙතං සෙනාසනානං අධිවචන”න්තිආදි (විහ. 531). අබ්භොකාසන්ති අච්ඡන්තං, ආකඬ්ඬමානො පනෙත්ථ චීවරකූටිං කත්වා වසති. පලාලපුඤ්ඡන්ති පලාලරාසිං. මහාපලාලපුඤ්ඡතො හි පලාලං නික්කඩ්ඪිත්වා

පබ්භාරලෙණසදිසෙ ආලයෙ කරොන්ති, ගච්ඡගුම්ඛාදීනම්පි උපරි පලාලං පක්ඛිපිත්වා හෙට්ඨා නිසින්නා සමණධම්මං කරොන්ති, තං සන්ධායෙනං වුත්තං.

පච්ඡාභක්තන්ති භත්තස්ස පච්ඡතො. පිණ්ඩපාතපටික්කන්තොති පිණ්ඩපාතපරියෙසනතො පටික්කන්තො. පල්ලඬකන්ති සමන්තතො ඌරුබද්ධාසනං. ආභුජිත්වාති බන්ධිත්වා. උජුං කායං පණ්ඩායාති උපරිමං සරීරං උජුකං යපෙත්වා අට්ඨාරස පිට්ඨිකණ්ටකෙ කොට්ඨා කොට්ඨං පටිපාදෙත්වා. එවඤ්ඤි නිසින්නස්ස වම්මමංසනභාරුති න පණමන්ති. අථස්ස යා තෙසං පණමනපච්චයා බණෙ බණෙ වෙදනා උප්පජ්ජෙය්‍යාං, තා න උප්පජ්ජන්ති. තාසු අනුප්පජ්ජමානාසු චිත්තං එකග්ගං හොති, කම්මට්ඨානං න පරිපතති, වුද්ධිං එතං උපගච්ඡති. පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙත්වාති කම්මට්ඨානාහිමුඛං සතිං යපයිත්වා, මුඛසම්පෙ වා කත්වාති අත්ථො. තෙනෙව විහඬිගෙ වුත්තං – “අයං සති උපට්ඨිතා හොති සුපට්ඨිතා නාසිකග්ගෙ වා මුඛනිමිත්තෙ වා, තෙන වුච්චති පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙත්වා”ති (විභ. 537). අථ වා “පරීති පරිග්ගහට්ඨො, මුඛන්ති නියානන්ථො, සතීති උපට්ඨානන්ථො, තෙන වුච්චති පරිමුඛං සති”න්ති (පටි. ම. 1.164) එවං පටිසම්භිදායං වුත්තනයෙනපෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. තත්‍රායං සඬබ්බෙපො “පරිග්ගහිතනියානසතිං කත්වා”ති.

අභිජ්ඣං ලොකෙති එත්ථ ලුප්පනපලුප්පනට්ඨෙන පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා ලොකො, තස්මා පඤ්චසු උපාදානක්ඛන්ධෙසු රාගං පභාය කාමච්ඡන්දං වික්ඛම්භෙත්වාති අයමෙත්ථ අත්ථො. විගතාභිජ්ඣෙතාති වික්ඛම්භනවසෙන පහිනන්තා විගතාභිජ්ඣෙතා, න වක්ඛුච්ඤ්ඤාණසදිසෙනාති අත්ථො. අභිජ්ඣාය චිත්තං පරිසොධෙතීති අභිජ්ඣාතො චිත්තං පරිමොචෙති. යථා නං සා මුඤ්චති චෙව, මුඤ්චිත්වා ච න පුන ගණ්භාති, එවං කරොතීති අත්ථො. බ්‍යාපාදපදොසං පභායාතිආදීසුපි එසෙව නයො. බ්‍යාපජ්ජති ඉමිනා චිත්තං සුතිකම්මාසාදයො විය පුරිමපකතිං පජ්ඣතීති බ්‍යාපාදො. විකාරාපත්තියා පදුස්සති, පරං වා පදුසෙති විනාසෙතීති පදොසො. උභයමෙතං කොධස්සෙවාධිවචනං. ථීනං චිත්තගෙලඤ්ඤං. මිද්ධං චෙතසිකගෙලඤ්ඤං. ථීනඤ්ච මිද්ධඤ්ච ථීනමිද්ධං. ආලොකසඤ්ඤීති රත්තිම්පි දිවා දිට්ඨආලොකසඤ්ඤානනසමත්ථතාය විගතනීවරණාය පරිසුද්ධාය සඤ්ඤාය සමන්තාගතො. සතො සම්පජානොති සතියා ච ඤාණෙන ච සමන්තාගතො. ඉදං උභයං ආලොකසඤ්ඤාය උපකාරත්තා වුත්තං. උද්ධච්චඤ්ච කුක්කුච්චඤ්ච උද්ධච්චකුක්කුච්චං. තිණ්ණවිචිකිච්ඡොති විචිකිච්ඡං තරිත්වා

අතික්කම්භවා යිතො. “කථමිදං කථමිදං”න්ති එවං නප්පවත්තනීති අකථංකථී. කුසලෙසු ධම්මෙසුති අනවජ්ජෙසු ධම්මෙසු. “ඉමෙ නු බො කුසලා, කථමිමෙ කුසලා”ති එවං න විචිකිච්ඡති න කඬ්ඛනීති අත්ථො. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, ඉමෙසු පන නිවරණෙසු වචනත්ථලක්ඛණාදිහෙදතො යං වත්තබ්බං සියා, තං සබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තං.

297. පඤ්ඤාය දුබ්බලිකරණෙති ඉමෙ පඤ්ච නිවරණා උප්පජ්ජමානා අනුප්පන්නාය ලොකියලොකුත්තරාය පඤ්ඤාය උප්පජ්ජිතුං න දෙනති, උප්පන්නා අපි අට්ඨ සමාපත්තියො පඤ්ච වා අභිඤ්ඤා උච්ඡින්නදිත්වා පාතෙන්නි; තස්මා “පඤ්ඤාය දුබ්බලිකරණා”ති වුච්චන්ති. තථාගතපදං ඉතිපීති ඉදම්පි තථාගතස්ස ඤාණපදං ඤාණවළඤ්ජං ඤාණෙන අක්කන්තට්ඨානන්ති වුච්චති. තථාගතනිසෙවිතන්ති තථාගතස්ස ඤාණඵාසුකාය නිසංසිතට්ඨානං. තථාගතාරඤ්ජිතන්ති තථාගතස්ස ඤාණදායාය ආරඤ්ජිතට්ඨානං.

299. යථාභූතං පජානාතීති යථාසභාවං පජානාති. නත්ථෙව තාව අරියසාවකො නිට්ඨං ගතො හොතීති ඉමා ක්කානාභිඤ්ඤා බාහිරකෙහිපි සාධාරණාති න තාව නිට්ඨං ගතො හොති. මග්ගක්ඛණෙපි අපරියොසිතකිච්චතාය න තාව නිට්ඨං ගතො හොති. අපිච බො නිට්ඨං ගච්ඡතීති අපිච බො පන මග්ගක්ඛණෙ මහාහත්ථී. පස්සන්තො නාගවනිකො විය සම්මාසම්බුද්ධො භගවාති ඉමීනා ආකාරෙන තීසු රතනෙසු නිට්ඨං ගච්ඡති. නිට්ඨං ගතො හොතීති එවං මග්ගක්ඛණෙ නිට්ඨං ගච්ඡන්තො අරහත්තථලක්ඛණෙ පරියොසිතසබ්බකිච්චතාය සබ්බාකාරෙන තීසු රතනෙසු නිට්ඨං ගතො හොති. සෙසං උත්තානත්ථමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

වුළභත්ථීපදොපමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. මහාහත්ථීපදොපමසුත්තවණ්ණනා

300. එවං මෙ සුතන්ති මහාහත්ථීපදොපමසුත්තං. තත්ථ ජඬ්ගලානන්ති පථවීතලවාරිතං. පාණානන්ති සපාදකපාණානං. පදජාතාතීති පදාති. සමොධානං ගච්ඡන්තීති ඔධානං පක්ඛෙපං ගච්ඡන්ති. අග්ගමක්ඛායතීති සෙට්ඨං අක්ඛායති. යදිදං මහන්තත්තෙනාති මහන්තභාවෙන අග්ගං අක්ඛායති, න ගුණවසෙනාති අත්ථො. යෙ කෙවි කුසලා ධම්මාති යෙ කෙවි ලොකියා වා ලොකුත්තරා වා කුසලා ධම්මා. සඬ්ගහං ගච්ඡන්තීති එත්ථ චතුබ්බිධො සඬ්ගහො — සජාතිසඬ්ගහො, සඤ්ජාතිසඬ්ගහො, කිරියසඬ්ගහො, ගණනසඬ්ගහොති. තත්ථ “සබ්බෙ ඛත්තියා ආගච්ඡන්තු සබ්බෙ බ්‍රාහ්මණා”ති

එවං සමානජාතිවසෙන සඬගහො සජාතිසඬගහො නාම. “සඬබ්බෙ කොසලකා සඬබ්බෙ මාගධකා”ති එවං සඤ්ජාතිදෙසවසෙන සඬගහො සඤ්ජාතිසඬගහො නාම. “සඬබ්බෙ රජිකා සඬබ්බෙ ධනුග්ගහා”ති එවං කිරියවසෙන සඬගහො කිරියසඬගහො නාම. “චක්ඛායතනං කතමක්ඛන්ධගණනං ගච්ඡතීති? චක්ඛායතනං රූපක්ඛන්ධගණනං ගච්ඡති. භඤ්චි චක්ඛායතනං රූපක්ඛන්ධගණනං ගච්ඡති, තෙන චත රෙ චත්තඛ්ඛෙ චක්ඛායතනං රූපක්ඛන්ධෙන සඬගහිත”න්ති (කථා. 471), අයං ගණනසඬගහො නාම. ඉමස්මිම්පි යානෙ අයමෙව අධිජ්ජෙතො.

නනු ච “චතුත්තං අරියසච්චානං කති කුසලා කති අකුසලා කති අබ්‍යාකතාති පඤ්භස්ස විස්සජ්ජනෙ සමුදයසච්චං අකුසලං, මග්ගසච්චං කුසලං, නිරොධසච්චං අබ්‍යාකතං, දුක්ඛසච්චං සියා කුසලං, සියා අකුසලං, සියා අබ්‍යාකත”න්ති (විභ. 216-217) ආගතත්තා චතුභූමකම්පි කුසලං දියඬ්ඨමෙව සච්චං භජති. අථ කස්මා මහාථෙරො චතුසු අරියසච්චෙසු ගණනං ගච්ඡතීති ආහාති? සච්චානං අන්තොගධත්තා. යථා හි “සාධිකමිදං, භික්ඛවෙ, දියඬ්ඨසික්ඛාපදසතං අන්වද්ධමාසං උද්දෙසං ආගච්ඡති, යත්ථ අත්තකාමා කුලපුත්තා සික්ඛන්ති. තිස්සො ඉමා, භික්ඛවෙ, සික්ඛා අධිසීලසික්ඛා අධිචිත්තසික්ඛා අධිපඤ්ඤාසික්ඛා”ති (අ. නි. 3.88) එත්ථ සාධිකමිදං දියඬ්ඨසික්ඛාපදසතං එකා අධිසීලසික්ඛාව හොති, තං සික්ඛන්තොපි තිස්සො සික්ඛා සික්ඛතීති දස්සිතො, සික්ඛානං අන්තොගධත්තා. යථා ච එකස්ස භත්ථිපදස්ස චතුසු කොට්ඨාසෙසු එකස්මිං කොට්ඨාසෙ ඔතිණ්ණානිපි ද්විසු තිසු චතුසු කොට්ඨාසෙසු ඔතිණ්ණානිපි සිඬගාලසසම්ගාදීනං පාදානි භත්ථිපදෙ සමොධානං ගතානෙව හොන්ති. භත්ථිපදතො අමුච්චිත්වා තස්සෙව අන්තොගධත්තා. එවමෙව එකස්මිම්පි ද්විසුපි තිසුපි චතුසුපි සච්චෙසු ගණනං ගතා ධම්මා චතුසු සච්චෙසු ගණනං ගතාව හොන්ති; සච්චානං අන්තොගධත්තාති දියඬ්ඨසච්චගණනං ගතෙපි කුසලධම්මෙ “සඬබ්බෙ තෙ චතුසු අරියසච්චෙසු සඬගහං ගච්ඡන්ති”ති ආහ. “දුක්ඛෙ අරියසච්චෙ”තිආදීසු උද්දෙසපදෙසු වෙව ජාතිපි දුක්ඛාතිආදීසු නිද්දෙසපදෙසු ච යං චත්තඛ්ඛං, තං විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තමෙව. කෙවලං පනෙත්ථ දෙසනානුක්කමොව වෙදිතඛ්ඛො.

301. යථා හි ඡෙකො විලිචකාරො සුජාතං වෙචං ලභිත්වා චතුධා ඡෙත්වා තතො තයො කොට්ඨාසෙ යපෙත්වා එකං ගණ්හිත්වා පඤ්චධා හින්දෙය්‍ය, තතොපි චත්තාරො යපෙත්වා එකං ගණ්හිත්වා ඵාලෙන්තො පඤ්ච පෙසියො කරෙය්‍ය, තතො චතස්සො යපෙත්වා එකං ගණ්හිත්වා කුච්ඡිහාගං පිට්ඨිහාගන්ති ද්විධා ඵාලෙන්වා පිට්ඨිහාගං යපෙත්වා කුච්ඡිහාගං ආදාය තතො

සමුග්ගච්ඡන්තිතාලවණ්ටාදිනානප්පකාරං වෙළුචිකතිං කරොයා, සො පිට්ඨිභාගඤ්ච ඉතරා ච චත්තස්සො පෙසියො ඉතරෙ ච චත්තාරො කොට්ඨාසෙ ඉතරෙ ච තයො කොට්ඨාසෙ කම්මාය න උපනෙස්සති න චත්තබ්බො. එකප්පභාරෙන පන උපනෙතුං න සක්කා, අනුපුබ්බෙන උපනෙස්සති. එවමෙව අයං මහාථෙරොපි විලිචකාරො සුජාතං වෙළුං ලහිත්වා චත්තාරො කොට්ඨාසෙ විය, ඉමං මහන්තං සුත්තන්තං ආරහිත්වා චතුඅරියසච්චවසෙන මාතිකං යපෙසි. විලිචකාරස්ස තයො කොට්ඨාසෙ යපෙත්වා එකං ගහෙත්වා තස්ස පඤ්චධා කරණං විය ථෙරස්ස තිණි අරියසච්චානි යපෙත්වා එකං දුක්ඛසච්චං ගහෙත්වා භාජෙත්තස්ස බන්ධවසෙන පඤ්චධා කරණං. තතො යථා සො විලිචකාරො චත්තාරො කොට්ඨාසෙ යපෙත්වා එකං භාගං ගහෙත්වා පඤ්චධා ඵාලෙසි, එවං ථෙරො චත්තාරො අරුපක්ඛන්ධෙ යපෙත්වා රුපක්ඛන්ධං විහජන්තො චත්තාරි ච මහාභූතානි චතුත්තඤ්ච මහාභූතානං උපාදාය රුපන්ති පඤ්චධා අකාසි. තතො යථා සො විලිචකාරො චත්තස්සො පෙසියො යපෙත්වා එකං ගහෙත්වා කුච්ඡිභාගං පිට්ඨිභාගන්ති ද්විධා ඵාලෙසි, එවං ථෙරො උපාදාය රුපඤ්ච තිස්සො ච ධාතුයො යපෙත්වා එකං පථව්ධාතුං විහජන්තො අප්ඤ්ඤාත්තිකබාහිරවසෙන ද්විධා දස්සෙසි. යථා සො විලිචකාරො පිට්ඨිභාගං යපෙත්වා කුච්ඡිභාගං ආදාය නානප්පකාරං විලිචචිකතිං අකාසි, එවං ථෙරො බාහිරං පථව්ධාතුං යපෙත්වා අප්ඤ්ඤාත්තිකං පථව්ධාතුං වීසනියා ආකාරෙහි විහජිත්වා දස්සෙතුං කතමා වාචුසො, අප්ඤ්ඤාත්තිකා පථව්ධාතුතිආදිමාහ.

යථා පන විලිචකාරො පිට්ඨිභාගඤ්ච ඉතරා ච චත්තස්සො පෙසියො ඉතරෙ ච චත්තාරො කොට්ඨාසෙ ඉතරෙ ච තයො කොට්ඨාසෙ අනුපුබ්බෙන කම්මාය උපනෙස්සති, න හි සක්කා එකප්පභාරෙන උපනෙතුං, එවං ථෙරොපි බාහිරඤ්ච පථව්ධාතුං ඉතරා ච තිස්සො ධාතුයො උපාදාරුපඤ්ච ඉතරෙ ච චත්තාරො අරුපිනො ඛන්ධෙ ඉතරානි ච තිණි අරියසච්චානි අනුපුබ්බෙන විහජිත්වා දස්සෙස්සති, න හි සක්කා එකප්පභාරෙන දස්සෙතුං. අපිච රාජපුත්තූපමායපි අයං කමො විභාවෙතබ්බො –

එකො කිර මහාරාජා, තස්ස පරොසහස්සං පුත්තා. සො තෙසං පිළන්ධනපරික්ඛාරං චතුසු පෙළාසු යපෙත්වා ජෙට්ඨපුත්තස්ස අප්පෙසි – “ඉදං තෙ, තාත, භාතිකානං පිළන්ධනභණ්ඩං තථාරූපෙ ඡණ්ණෙ සම්පත්තෙ පිළන්ධනං නො දෙහීති යාවන්තානං දදෙය්‍යාසි”ති. සො “සාධු දෙවා”ති සාරගබ්බෙ පටිසාමෙසි, තථාරූපෙ ඡණ්ඩවසෙ රාජපුත්තා රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “පිළන්ධනං නො, තාත, දෙථ, නක්ඛන්තං කිලිස්සාමා”ති ආහංසු. තාතා, ජෙට්ඨභාතිකස්ස වො හත්ථෙ මයා පිළන්ධනං යපිතං, තං ආහරාපෙත්වා පිළන්ධතාති. තෙ සාධුති පටිස්සුණිත්වා තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා, “තුම්භාකං

කිර නො හත්ථෙ පිළන්ධනානිකං, තං දෙථා'ති ආහංසු. සො එවං කරිස්සාමිති ගබ්භං විවරිත්වා, වතස්සො පෙළායො නීහරිත්වා තිස්සො යපෙත්වා එකං විවරිත්වා, තතො පඤ්ච සමුග්ගෙ නීහරිත්වා වත්තාරො යපෙත්වා එකං විවරිත්වා, තතො පඤ්චසු කරණ්ඨෙසු නීහරිතෙසු වත්තාරො යපෙත්වා එකං විවරිත්වා පිධානං පස්සෙ යපෙත්වා තතො හත්ථුපගපාදුපගාදීනි නානාජපකාරානි පිළන්ධනානි නීහරිත්වා අදාසි. සො කිඤ්චාපි ඉතරෙහි චතුහි කරණ්ඨෙහි ඉතරෙහි චතුහි සමුග්ගෙහි ඉතරාහි තීහි පෙළාහි න තාව භාජෙත්වා දෙති, අනුපුබ්බෙන පන දස්සති, න හි සක්කා එකජපහාරෙන දාතුං.

තත්ථ මහාරාජා විය හගවා දට්ඨබ්බො. චුත්තම්පි වෙතං - “රාජාහමස්මි සෙලාති හගවා, ධම්මරාජා අනුත්තරො”ති (සු. නි. 559). ඡෙට්ඨපුත්තො විය සාරිපුත්තත්ථෙරො, චුත්තම්පි වෙතං - “යං බො තං, භික්ඛවෙ, සම්මා වදමානො වදෙය්‍ය, ‘හගවතො පුත්තො ඔරසො මුඛතො ජාතො ධම්මජො ධම්මනිම්මිතො ධම්මදායාදො, නො ආමිසදායාදො’ති සාරිපුත්තමෙව තං සම්මා වදමානො වදෙය්‍ය, හගවතො පුත්තො...පෙ.... නො ආමිසදායාදො”ති (ම. නි. 3.97). පරොසහස්සරාජපුත්තා විය භික්ඛුසඬ්ඨසො දට්ඨබ්බො. චුත්තම්පි වෙතං -

“පරොසහස්සං භික්ඛුනං, සුගතං පශිරූපාසති;

දෙසෙන්නං විරජං ධම්මං, නිබ්බානං අකුතොභය”න්ති. (සං. නි. 1.216);

රඤ්ඤො තෙසං පුත්තානං පිළන්ධනං චතුසු පෙළාසු පක්ඛිපිත්වා ඡෙට්ඨපුත්තස්ස හත්ථෙ යපිතකාලො විය හගවතො ධම්මසෙනාපතිස්ස හත්ථෙ චතුසච්චජපකාසනාය යපිතකාලො, තෙනෙවාහ - “සාරිපුත්තො, භික්ඛවෙ, පහොති වත්තාරි අරියසච්චානි විත්ථාරෙන ආචික්ඛිතුං දෙසෙතුං පඤ්ඤාපෙතුං පට්ඨපෙතුං විවරිතුං විහජිතුං උත්තානීකාතු”න්ති (ම. නි. 3.371). තථාරූපෙ බණ්ණ තෙසං රාජපුත්තානං තං රාජානං උපසඬ්ඨකම්ත්වා පිළන්ධනං යාවනකාලො විය භික්ඛුසඬ්ඨසස්ස වස්සුපනායිකසමයෙ ආගන්ත්වා ධම්මදෙසනාය යාවිතකාලො. උපකට්ඨාය කිර වස්සුපනායිකාය ඉදං සුත්තං දෙසිතං. රඤ්ඤො, “තාතා, ඡෙට්ඨභාතිකස්ස වො හත්ථෙ මයා පිළන්ධනං යපිතං තං ආහරාපෙත්වා පිළන්ධං”ති චුත්තකාලො විය සම්බුද්ධෙනාපි, “සෙවෙථ, භික්ඛවෙ, සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙ, හජථ, භික්ඛවෙ, සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙ. පණ්ඩිතා භික්ඛු අනුග්ගාහකා සබ්බමචාරීන”න්ති එවං ධම්මසෙනාපතීනො සන්තිකෙ භික්ඛුනං පෙසිතකාලො.

රාජපුත්තෙහි රඤ්ඤො කථං සුත්වා ඡෙට්ඨභාතිකස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා පිළන්ධනං යාවිතකාලො විය භික්ඛුහි සත්ථුකථං සුත්වා ධම්මසෙනාපතීං උපසඬ්ඨකම්ම ධම්මදෙසනං ආයාචිතකාලො. ඡෙට්ඨභාතිකස්ස ගබ්භං විවරිත්වා

චතස්සො පෙළායො නිහරිත්වා යපනං විය ධම්මසෙනාපතිස්ස ඉමං සුත්තන්තං ආරහිත්වා චතුත්තං අරියසච්චානං වසෙන මානිකාය යපනං. තිස්සො පෙළායො යපෙත්වා එකං විවරිත්වා තතො පඤ්චසමුග්ගනීහරණං විය තිණ් අරියසච්චානි යපෙත්වා දුක්ඛං අරියසච්චං විහජන්තස්ස පඤ්චක්ඛන්ධදස්සනං. චත්තාරො සමුග්ගෙ යපෙත්වා එකං විවරිත්වා තතො පඤ්චකරණඛනීහරණං විය චත්තාරො අරුපක්ඛන්ධෙ යපෙත්වා එකං රූපක්ඛන්ධං විහජන්තස්ස චතුමහාභුතඋපාදාරූපවසෙන පඤ්චකොට්ඨාසදස්සනං.

302. චත්තාරො කරණ්ඨෙ යපෙත්වා එකං විවරිත්වා පිට්ඨානං පස්සෙ යපෙත්වා හත්ථුපගපාදුපගාදිපිළන්ධනදානං විය තිණ් මහාභුතානි උපාදාරූපඤ්ච යපෙත්වා එකං පථව්ඨාතුං විහජන්තස්ස ඛාහිරං තාව පිට්ඨානං විය යපෙත්වා අජ්ඣත්තිකාය පථව්ඨාතුයා නානාසභාවතො වීසනියා ආකාරෙහි දස්සනත්ථං “කතමා වාචුසො අජ්ඣත්තිකා පථව්ඨාතු” තිආදිවචනං.

තස්ස පන රාජපුත්තස්ස තෙහි චතුහි කරණ්ඨෙහි චතුහි සමුග්ගෙහි තීහි ව පෙළාහි පච්ඡා අනුපුබ්බෙන නිහරිත්වා පිළන්ධනදානං විය ථෙරස්සාපි ඉතරෙසඤ්ච තිණ්ණං මහාභුතානං උපාදාරූපානඤ්ච චතුත්තං අරුපක්ඛන්ධානඤ්ච තිණ්ණං අරියසච්චානඤ්ච පච්ඡා අනුපුබ්බෙන භාජෙත්වා දස්සනං වෙදිතබ්බං. යං පනෙනං “කතමා වාචුසො, අජ්ඣත්තිකා පථව්ඨාතු” තිආදි වුත්තං. තත්ථ අජ්ඣත්තං පච්චත්තන්ති උභයම්පෙනං නියකාධිවචනමෙව. කක්ඛළන්ති ථද්ධං. බරිගතන්ති ඵරුසං. උපාදින්නන්ති න කම්මසමුට්ඨානමෙව, අවිසෙසෙන පන සරීරට්ඨකස්සෙනං ගහණං. සරීරට්ඨකඤ්චි උපාදින්නං වා හොතු, අනුපාදින්නං වා, ආදින්නගහිතපරාමට්ඨවසෙන සබ්බං උපාදින්නමෙව නාම. සෙය්‍යථිදං – කෙසා ලොමා...පෙ.... උදරියං කරිසන්ති ඉදං ධාතුකම්මට්ඨානිකස්ස කුලපුත්තස්ස අජ්ඣත්තිකපථව්ඨාතුවසෙන තාව කම්මට්ඨානං විහත්තං. එත්ථ පන මනසිකාරං ආරහිත්වා විපස්සනං වඩ්ඨෙත්වා අරහත්තං ගහෙතුකාමෙන යං කාතබ්බං, තං සබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරිතමෙව. මත්ථලුඛිගං පන න ඉධ පාළිආරුළ්භං. තම්පි ආහරිත්වා, විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තනයෙනෙව චණ්ණසණ්ඨානාදිවසෙන වචන්ථපෙත්වා, “අයම්පි අවෙනනා අබ්‍යාකතා සුඤ්ඤා ථද්ධා පථව්ඨාතු එවා” ති මනසි කාතබ්බං. යං වා පනඤ්ඤම්පිති ඉදං ඉතරෙසු තීසු කොට්ඨාසෙසු අනුගතාය පථව්ඨාතුයා ගහණත්ථං වුත්තං. යා වෙව බො පන අජ්ඣත්තිකා පථව්ඨාතුති යා ව අයං වුත්තප්පකාරා අජ්ඣත්තිකා පථව්ඨාතු. යා ව බාහිරාති යා ව විහඬිගෙ, “අයො ලොහං තිපු සිස” න්තිආදිනා (විහ. 173) නයෙන ආගතා බාහිරා පථව්ඨාතු.

එත්තාවතා ථෙරෙන අජ්ඣත්තිකා පථව්ඨාතු නානාසභාවතො වීසති යා ආකාරෙහි විත්ථාරෙන දස්සිතා, බාහිරා සඬබ්බෙපෙන. කස්මා? යස්මිඤ්ඤි යානෙ සත්තානං ආලයො නිකන්ති පත්ථනා පරිසුට්ඨානං ගහණං පරාමාසො බලවා හොති, තත්ථ තෙසං ආලයාදීනං උද්ධරණත්ථං බුද්ධා වා බුද්ධසාවකා වා විත්ථාරකථං කථෙන්නි. යත්ථ පන න බලවා, තත්ථ කත්තබ්බකිච්චාභාවතො සඬබ්බෙපෙන කථෙන්නි. යථා හි කස්සකො ඛේත්තං කසමානො යත්ථ මූලසන්තානකානං බලවතාය නඬගලං ලග්ගති, තත්ථ ගොණෙ යපෙත්වා පංසුං විසුහිත්වා මූලසන්තානකානි ඡෙත්වා ඡෙත්වා උද්ධරන්නො බහුං වායාමං කරොති. යත්ථ තානි නත්ථී, තත්ථ බලවං පයොගං කත්වා ගොණෙ පිට්ඨියං පහරමානො කසතියෙව, එවංසම්පදමිදං වෙදිතබ්බං.

පථව්ඨාතුරෙවෙසාති දුට්ඨාපෙසා ථද්ධට්ඨෙයන කක්ඛලට්ඨෙයන ඵරුසට්ඨෙයන එකලක්ඛණා පථව්ඨාතුයෙව, ආචුසොති අජ්ඣත්තිකං බාහිරාය සද්ධිං යොජෙත්වා දස්සෙති. යස්මා බාහිරාය පථව්ඨාතුයා අවෙනනාභාවො පාකටො, න අජ්ඣත්තිකාය, තස්මා සා බාහිරාය සද්ධිං එකසදිසා අවෙනනායෙවාති ගණ්හන්තස්ස සුඛපරිග්ගහො හොති. යථා කිං? යථා දන්තෙන ගොණෙන සද්ධිං යොජිතො අදන්තො කතිපාහමෙව විසුකායති විජ්ජන්දති, අථ න විරස්සෙව දමථං උපෙති. එවං අජ්ඣත්තිකාපි බාහිරාය සද්ධිං එකසදිසාති ගණ්හන්තස්ස කතිපාහමෙව අවෙනනාභාවො න උපට්ඨාති, අථ න විරෙනෙවස්සා අවෙනනාභාවො පාකටො හොති. තං නෙතං මමාති තං උභයමිපි න එතං මම, න එසොහමස්මි, න එසො මෙ අත්තාති එවං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. යථාභූතන්ති යථාසභාවං, තඤ්ඤි අනිච්චාදිසභාවං, තස්මා අනිච්චං දුක්ඛමනත්තාති එවං දට්ඨබ්බන්ති අත්ථො.

හොති ඛො සො, ආචුසොති කස්මා ආරහි? බාහිරආපොඨාතුචසෙන බාහිරාය පථව්ඨාතුයා විනාසං දස්සෙත්වා තතො විසෙසතරෙන උපාදින්නාය සරිරට්ඨකපථව්ඨාතුයා විනාසදස්සනත්ථං. පකුප්පතීති ආපොසංචට්ටචසෙන වඬ්ඨමානා කුප්පති. අන්තරහිතා තස්මිං සමයෙ බාහිරා පථව්ඨාතු හොතීති තස්මිං සමයෙ කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාලෙ බාරොදකෙන විලියමානා උදකානුගතා හුත්වා සබ්බා පබ්බතාදිවසෙන සණ්ඨිතා පථව්ඨාතු අන්තරහිතා හොති. විලිසිත්වා උදකමෙව හොති. තාව මහල්ලිකායාති තාව මහන්තාය.

දුට්ඨෙ සතසහස්සාති, චත්තාරි නහුතාති ව;

එත්තකං බහලත්තෙන, සඬබ්බතායං වසුන්ධරාති. —

එවං බහලත්තෙනෙව මහන්තාය, විත්ථාරතො පන කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාලප්පමාණාය. අනිච්චතාති හුත්වා අභාවතා.

බයධම්මතාති බයං ගමනසභාවතා. වයධම්මතාති වයං ගමනසභාවතා. විපරිණාමධම්මතාති පකතිවිජ්ජනසභාවතා, ඉති සබ්බෙහිපි ඉමෙහි පදෙහි අනිච්චලක්ඛණමෙව වුත්තං. යං පන අනිච්චං, තං දුක්ඛං. යං දුක්ඛං, තං අනත්තාති තිණ්‍හිපි ලක්ඛණාති ආගතානෙව භොන්ති. මත්තට්ඨකස්සාති පරිත්තට්ඨිතිකස්ස, තත්ථ ද්විභාකාරෙහි ඉමස්ස කායස්ස පරිත්තට්ඨිතිතා වෙදිතබ්බා යිතිපරිත්තතාය ච සරසපරිත්තතාය ච. අයඤ්ඤි අතීතෙ විත්තක්ඛණෙ ජීවිත්ථ, න ජීවති, න ජීවිස්සති. අනාගතෙ විත්තක්ඛණෙ ජීවිස්සති, න ජීවති, න ජීවිත්ථ. පච්චුප්පන්තෙ විත්තක්ඛණෙ ජීවති, න ජීවිත්ථ, න ජීවිස්සතිති වුවවති.

“ජීවිතං අත්තභාවො ච, සුඛදුක්ඛා ච කෙවලා;

එකවිත්තසමායුත්තා, ලභු සො චත්තතෙ බණො”ති. —

ඉදං එතස්සෙව පරිත්තට්ඨිතිදස්සනත්ථං වුත්තං. එවං යිතිපරිත්තතාය පරිත්තට්ඨිතිතා වෙදිතබ්බා.

අස්සාසපස්සාසුපතිබද්ධාදිභාවෙන පනස්ස සරසපරිත්තතා වෙදිතබ්බා. සත්තානඤ්ඤි අස්සාසුපතිබද්ධං ජීවිතං, පස්සාසුපතිබද්ධං ජීවිතං, අස්සාසපස්සාසුපතිබද්ධං ජීවිතං, මහාභූතූපතිබද්ධං ජීවිතං, කබලීකාරාහාරූපතිබද්ධං ජීවිතං, විඤ්ඤාණූපතිබද්ධං ජීවිතන්ති විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරිතං.

තණ්හුපාදිත්තස්සාති තණ්හාය ආදිත්තගහිතපරාමට්ඨස්ස අභන්ති වා මමන්ති වා අස්මීති වා. අථ බ්වාස්ස නොතෙවෙත්ථ භොතීති අථ බො අස්ස භික්ඛුනො එවං තිණ්‍හි ලක්ඛණාති ආරොපෙත්වා පස්සන්තස්ස එත්ථ අජ්ඣත්තිකාය පථව්ඨාතුයා අභන්ති වාතිආදි තිවිධො තණ්හාමානදිට්ඨිග්ගාභො නොතෙව භොති, න භොතියෙවාති අත්ථො. යථා ච ආපොධාතුවසෙන, එවං තෙජොධාතුවායොධාතුවසෙනපි බාහිරාය පථව්ඨාතුයා අත්තරධානං භොති. ඉධ පන එකංයෙව ආගතං. ඉතරානිපි අත්ථතො වෙදිතබ්බාති.

තඤ්ඤෙ, ආවුසොති ඉධ තස්ස ධාතුකම්මට්ඨානිකස්ස භික්ඛුනො සොතද්වාරෙ පරිග්ගහං පට්ඨපෙන්නො බලං දස්සෙති. අක්කොසන්තීති දසහි අක්කොසවත්ථුහි අක්කොසන්ති. පරිභාසන්තීති තයා ඉදඤ්ඤිදඤ්ඤි කතං, එවඤ්ඤි එවඤ්ඤි තං කරිස්සාමාති වාචාය පරිභාසන්ති. රොසෙත්තීති සට්ඨෙත්ති. විභෙසෙත්තීති දුක්ඛාපෙත්ති, සබ්බං වාචාය සට්ඨනමෙව වුත්තං. සො එවන්ති සො ධාතුකම්මට්ඨානිකො එවං සම්පජානාති. උප්පන්නා බො මෙ අයන්ති සම්පතිවත්තමානුප්පන්නභාවෙන ච සමුදාවාරූප්පන්නභාවෙන ච

උප්පන්නා. සොතසම්ඵස්සජාති උපනිස්සයවසෙන සොතසම්ඵස්සතො ජාතා සොතද්වාරජවනවෙදනා, එස්සො අනිච්චොති සොතසම්ඵස්සො භුත්වා අභාවටියෙන අනිච්චොති පස්සති. වෙදනාදයොපි සොතසම්ඵස්සසම්පයුත්තාව වෙදිතබ්බා. ධාතාරම්මණමෙවාති ධාතුසඬ්ඛාතමෙව ආරම්මණං. පක්ඛන්දනීති ඔතරති. පසීදනීති තස්මිං ආරම්මණෙ පසීදති, භූමිමවචනමෙව වා එතං. ඛාය්‍යජනසන්ධිවසෙන “ධාතාරම්මණමෙවා”ති වුත්තං, ධාතාරම්මණයෙවාති අයමෙත්ථ අත්ථො. අධිමුච්චතීති ධාතුවසෙන එවන්ති අධිමොක්ඛං ලහති, න රජ්ජති, න දුස්සති. අයඤ්ඞි සොතද්වාරම්භි ආරම්මණෙ ආපාඨගතෙ මූලපරිඤ්ඤාආගන්තුකතාවකාලිකවසෙන පරිග්ගහං කරොති, තස්ස විත්ථාරකථා සතිපට්ඨානෙ සතිසම්පජ්ඤ්ඤපබ්බෙ වුත්තා. සා පන තත්ථ වක්ඛුද්වාරවසෙන වුත්තා, ඉධ සොතද්වාරවසෙන වෙදිතබ්බා.

එවං කතපරිග්ගහස්ස හි ධාතුකම්මට්ඨානිකස්ස බලවටිපස්සකස්ස සවෙපි වක්ඛුද්වාරාදීසු ආරම්මණෙ ආපාඨගතෙ අයොනියො ආවජ්ජනං උප්පජ්ජති, වොට්ඨබ්බනං පත්වා එකං ද්වෙ වාරෙ ආසෙවනං ලහිත්වා විත්තං භවඩ්ගමෙව ඔතරති, න රාගාදිවසෙන උප්පජ්ජති, අයං කොට්ඨපත්තො තික්ඛටිපස්සකො. අපරස්ස රාගාදිවසෙන එකං වාරං ජවනං ජවති, ජවනපරියොසානෙ පන රාගාදිවසෙන එවං මෙ ජවනං ජවිතන්ති ආවජ්ජතො ආරම්මණං පරිග්ගහිතමෙව හොති, පුන වාරං තථා න ජවති. අපරස්ස එකවාරං එවං ආවජ්ජතො පුන දුතියවාරං රාගාදිවසෙන ජවනං ජවතියෙව, දුතියවාරාවසානෙ පන එවං මෙ ජවනං ජවිතන්ති ආවජ්ජතො ආරම්මණං පරිග්ගහිතමෙව හොති, තතියවාරෙ තථා න උප්පජ්ජති. එත්ථ පන පට්ඨමො අතිතික්ඛො, තතියො අතිමන්දො, දුතියස්ස පන වසෙන ඉමස්මිං සුත්තෙ, ලට්ඨකිකොපමෙ, ඉන්ද්‍රියභාවනෙ ච අයමත්ථො වෙදිතබ්බො.

එවං සොතද්වාරෙ පරිග්ගහිතවසෙන ධාතුකම්මට්ඨානිකස්ස බලං දස්සෙත්වා ඉදානි කායද්වාරෙ දීපෙත්තො තඤ්චෙ, ආචුසොතිආදිමාහ. අනිට්ඨාරම්මණඤ්ඞි පත්වා ද්වීසු වාරෙසු කිලමති සොතද්වාරෙ ච කායද්වාරෙ ච. තස්මා යථා නාම ඛේතස්සාමි පුරියො කුදාලං ගහෙත්වා ඛේතං අනුසඤ්චරන්තො යත්ථ වා තත්ථ වා මත්තිකපිණ්ඩං අදත්වා දුබ්බලට්ඨානෙසුයෙව කුදාලෙන භූමිං හින්දිත්වා සතිණමත්තිකපිණ්ඩං දෙති. එවමෙව මහාථෙරො අනාගතෙ සික්ඛාකාමා පධානකම්මිකා කුලපුත්තා ඉමෙසු ද්වාරෙසු සංවරං පට්ඨපෙත්වා බිජ්ජමෙව ජාතිජරාමරණස්ස අන්තං කරිස්සන්තිති ඉමෙසුයෙව ද්වීසු ද්වාරෙසු ගාළ්හං කත්වා සංවරං දෙසෙත්තො ඉමං දෙසනං ආරභි.

තත්ථ සමුදාවරන්තීති උපක්කමන්ති. පාණිසම්ඵස්සෙනාති පාණිජපහාරෙන,
 ඉතරෙසුපි එසෙව නයො. තථාභූතොති තථාසභාවො. යථාභූතස්මින්නි
 යථාසභාවෙ. කමන්තීති පවත්තන්ති. එවං බුද්ධං අනුස්සරතොතිආදීසු ඉතිපි
 සො භගවාතිආදිනා නයෙන අනුස්සරන්තොපි බුද්ධං අනුස්සරති, වුත්තං බො
 පනෙතං භගවතාති අනුස්සරන්තොපි අනුස්සරතියෙව. ස්වාක්ඛාතො භගවතා
 ධම්මොතිආදිනා නයෙන අනුස්සරන්තොපි ධම්මං අනුස්සරති, කකචූපමොවාදං
 අනුස්සරන්තොපි අනුස්සරතියෙව. සුජපට්ඨන්තොතිආදිනා නයෙන
 අනුස්සරන්තොපි සඬ්ඝං අනුස්සරති, කකචොකන්තනං අධිවාසයමානස්ස
 භික්ඛුනො ගුණං අනුස්සරමානොපි අනුස්සරතියෙව.

උපෙක්ඛා කුසලනිස්සිතා න සණ්ඨාතීති ඉධ විපස්සනුපෙක්ඛා අධිජපෙනා.
 උපෙක්ඛා කුසලනිස්සිතා සණ්ඨාතීති ඉධ ඡළඬිගුපෙක්ඛා, සා පනෙසා කිඤ්චාපි
 ඛිණ්ණාසවස්ස ඉට්ඨානිට්ඨෙසු ආරම්මණෙසු අරජ්ජනාදිවසෙන පවත්තති, අයං
 පන භික්ඛු වීරියබලෙන භාවනාසිද්ධියා අත්තනො විපස්සනං ඛිණ්ණාසවස්ස
 ඡළඬිගුපෙක්ඛායානෙ යපෙතීති විපස්සනාව ඡළඬිගුපෙක්ඛා නාම ජාතා.

303. ආපොධාතූනිද්දෙසෙ ආපොගතන්ති සබ්බආපෙසු ගතං
 අල්ලයුසභාවලක්ඛණං. පිත්තං සෙම්භන්තිආදීසු පන යං වත්තබ්බං, තං සබ්බං
 සද්ධිං භාවනානයෙන විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තං. පකුජ්ජනීති ඔසවසෙන වඩ්ඪති,
 සමුද්දතො වා උදකං උත්තරති, අයමස්ස පාකතිකො පකොපො,
 ආපොසංවට්ටකාලෙ පන කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාළං උදකපුරමෙව හොති.
 ඔගච්ඡන්තීති හෙට්ඨා ගච්ඡන්ති, උද්ධනෙ ආරොපිතඋදකං විය බයං විනාසං
 පාපුණන්ති. සෙසං පුරිමනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

304. තෙජොධාතූනිද්දෙසෙ තෙජොගතන්ති සබ්බතෙජෙසු ගතං
 උණ්භත්තලක්ඛණං. තෙජො එව වා තෙජොභාවං ගතන්ති තෙජොගතං. පුරිමෙ
 ආපොගතෙපි පච්ඡිමෙ වායොගතෙපි එසෙව නයො. යෙන වාති යෙන
 තෙජොගතෙන. තස්මිං කුජ්ජිතෙ අයං කායො සන්තප්පති,
 එකාභිකජරාදිභාවෙන උසුමජාතො හොති. යෙන ච ජීරීයතීති යෙන අයං
 කායො ජීරති, ඉන්ද්‍රියවෙකල්ලත්තං බලපරික්ඛයං වලිපලිතාදිභාවඤ්ච
 පාපුණාති. යෙන ච පරිඛය්හතීති යෙන කුජ්ජිතෙන අයං කායො දය්හති, සො ච
 පුග්ගලො දය්හාමි දය්හාමීති කන්දන්තො
 සතධොතසජ්ජිගොසිතවන්දනාදිලෙපඤ්ච තාලවණ්ටවාතඤ්ච පච්චාසීසති.
 යෙන ච අසිතපිතබායිතසායිතං සම්මා පරිණාමං ගච්ඡතීති යෙන තං අසිතං වා
 ඔදනාදි, පිතං වා පානකාදි, බායිතං වා පිට්ඨබජ්ජකාදි, සායිතං වා
 අම්බපක්කමධුපාණිකාදි සම්මා පරිපාකං ගච්ඡති, රසාදිභාවෙන විවෙකං

ගච්ඡතිති අත්ථො. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො. විත්ථාරතො පන යං වත්තඛ්ඛං සියා, තං සඛ්ඛං සද්ධිං භාවනානායෙන විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තං.

හරිතන්තන්ති හරිතමෙව. අල්ලතිණාදිං ආගම්ම නිබ්බායතීති අත්ථො. පන්ථන්තන්ති මහාමග්ගමෙව. සෙලන්තන්ති පඛ්ඛතං. උදකන්තන්ති උදකං. රමණීයං වා භූමිභාගන්ති තිණගුම්ඛාදිරහිතං, විවිත්තං අබ්භොකාසං භූමිභාගං. අනාභාරාති නිරාභාරා නිරූපාදානා, අයම්පි පකතියාව තෙජොවිකාරො වුත්තො, තෙජොසංවට්ටකාලෙ පන කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාළං ක්කාපෙත්වා ඡාරිකාමත්තම්පි න තිට්ඨති. ත්භාරුදද්දුලෙනාති වම්මනිල්ලෙඛනෙන. අග්ගිං ගවෙසන්තීති එවරූපං සුබ්බමං උපාදානං ගහෙත්වා අග්ගිං පරියෙසන්ති, යං අප්පමත්තකම්පි උසුමං ලහිත්වා පජ්ජලති, සෙසම්ඛාපි පුරිමනායෙනෙව වෙදිතඛ්ඛං.

305. වායොධාතුනිද්දෙසෙ උද්ධම්මො වාතාති උග්ගාරහික්කාරාදිපවත්තකා උද්ධං ආරොහනවාතා. අධොගමා වාතාති උච්චාරපස්සාවාදිනිහරණකා අධො ඔරොහනවාතා. කුච්ඡිසයා වාතාති අන්තානං ඛහිවාතා. කොට්ඨාසයා වාතාති අන්තානං අන්තොවාතා. අඬගමඬගානුසාරිතොති ධමනීජාලානුසාරෙන සකලසරීරෙ අඬගමඬගාති අනුසටා සමිඤ්ජනපසාරණාදිනිබ්බත්තකවාතා. අස්සාසොති අන්තොපවිසනනාසිකවාතො. පස්සාසොති ඛහිතික්ඛමනනාසිකවාතො. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො. විත්ථාරතො පන යං වත්තඛ්ඛං සියා, තං සඛ්ඛං සද්ධිං භාවනානායෙන විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තං.

ගාමම්පි වහතීති සකලගාමම්පි වුණ්ණවිවුණ්ණං කුරුමානා ආදාය ගච්ඡති, නිගමාදීසුපි එසෙව නයො. ඉධ වායොසංවට්ටකාලෙ කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාළවිද්ධංසනවසෙන වායොධාතුවිකාරො දස්සිතො. විදුපනෙනාති අග්ගිබ්ජනකෙන. ඔස්සවනෙති ඡදනග්ගෙ, තෙන හි උදකං සවති, තස්මා තං “ඔස්සවන”න්ති වුච්චති. සෙසම්ඛාපි පුරිමනායෙනෙව යොජෙතඛ්ඛං.

306. සෙය්‍යථාපි, ආවුසොති ඉධ කිං දස්සෙති? හෙට්ඨා කථිතානං මහාභූතානං නිස්සත්තභාවං. කට්ඨන්ති දඛ්ඛසම්භාරං. වල්ලීන්ති ආබන්ධනවල්ලිං. තිණන්ති ඡදනතිණං. මත්තිකන්ති අනුලෙපමත්තිකං. ආකාසො පරිවාරිතොති එතාති කට්ඨාදීති අන්තො ව ඛහි ව පරිවාරෙත්වා ආකාසො යීතොති අත්ථො. අගාරංත්වෙව සඬ්ඛං ගච්ඡතීති අගාරන්ති පණ්ණත්තිමත්තං හොති. කට්ඨාදීසු පන විසුං විසුං රාසිකතෙසු කට්ඨරාසිවල්ලිරාසිත්වෙව වුච්චති. එවමෙව ඛොති එවමෙව අට්ඨිආදීති අන්තො ව ඛහි ව පරිවාරෙත්වා යීතො ආකාසො, තානෙව අට්ඨිආදීති පටිච්ච රූපංත්වෙව සඬ්ඛං ගච්ඡති, සරීරන්ති වොහාරං ගච්ඡති. යථා

කට්ඨාදීනි පටිච්ච ගෙහන්ති සඬ්ඛං ගතං අගාරං ඛත්තියගෙහං
 බ්‍රාහ්මණගෙහන්ති වුච්චති, එවමිදමපි ඛත්තියසරීරං බ්‍රාහ්මණසරීරන්ති වුච්චති,
 න හෙත්ථ කොචි සත්තො වා ජීවො වා විජ්ජති.

අජ්ඣත්තිකඤ්චෙව, ආවුසො, චක්ඛුති ඉදං කස්මා ආරද්ධං? හෙට්ඨා
 උපාදාරූපං චත්තාරො ච අරුපිනො ඛන්ධා තිණි ච අරියසච්චානි න කපීතානි,
 ඉදානි තානි කටෙතුං අයං දෙසනා ආරද්ධාති. තත්ථ චක්ඛුං අපරිහින්තන්ති
 චක්ඛුපසාදෙ නිරුද්ධෙපි උපහතෙපි පිත්තසෙම්භලොහිතෙහි පලිබුද්ධෙපි
 චක්ඛු චක්ඛුවිඤ්ඤාණස්ස පච්චයො හවිතුං න සක්කොති, පරිහින්තමෙව
 හොති, චක්ඛුවිඤ්ඤාණස්ස පන පච්චයො හවිතුං සමත්ථං අපරිහින්තං නාම.
 බාහිරා ච රූපාති බාහිරා චතුසමුට්ඨානිකරූපා. තජ්ජො සමන්තාහාරොති තං
 චක්ඛුඤ්ච රූපෙ ච පටිච්ච හවඬ්ගං ආවට්ටෙන්වා උප්පජ්ජනමනසිකාරො,
 හවඬ්ගාවට්ටනසමත්ථං චක්ඛුද්වාලෙ කිරියමනොධාතුචිත්තන්ති අත්ථො. තං
 රූපානං අනාපාඨගතත්තාපි අඤ්ඤාවිහිතස්සපි න හොති, තජ්ජස්සාති
 තදනුරූපස්ස. විඤ්ඤාණභාගස්සාති විඤ්ඤාණකොට්ඨාසස්ස.

යං තථාභූතස්සාතිආදීසු ද්වාරවසෙන චත්තාරි සච්චානි දස්සෙති. තත්ථ
 තථාභූතස්සාති චක්ඛුවිඤ්ඤාණෙන සහභූතස්ස, චක්ඛුවිඤ්ඤාණසමඬ්භිගිනොති
 අත්ථො. රූපන්ති චක්ඛුවිඤ්ඤාණස්ස න රූපජනකත්තා
 චක්ඛුවිඤ්ඤාණක්ඛණෙ තිසමුට්ඨානරූපං, තදනන්තරචිත්තක්ඛණෙ
 චතුසමුට්ඨානමපි උබ්භති. සඬ්ගහං ගච්ඡතීති ගණනං ගච්ඡති. වෙදනාදයො
 චක්ඛුවිඤ්ඤාණසම්පයුත්තාව. විඤ්ඤාණමපි චක්ඛුවිඤ්ඤාණමෙව. එත්ථ ච
 සඬ්ඛාරාති චෙතනාව චුත්තා. සඬ්ගහොති එකතො සඬ්ගහො. සන්තිපාතොති
 සමාගමො. සමවායොති රාසි. යො පටිච්චසමුප්පාදං පස්සතීති යො පච්චයෙ
 පස්සති. සො ධම්මං පස්සතීති සො පටිච්චසමුප්පන්නධම්මෙ පස්සති,
 ඡන්දොතිආදි සබ්බං තණ්හාවෙවචනමෙව, තණ්හා හි ඡන්දකරණවසෙන
 ඡන්දො. ආලයකරණවසෙන ආලයො. අනුනයකරණවසෙන අනුනයො.
 අජ්ඣොගාහිත්වා ගිලිත්වා ගහනවසෙන අජ්ඣොසානන්ති වුච්චති.
 ඡන්දරාගචිතයො ඡන්දරාගජ්ජහානන්ති නිබ්බානස්සෙව වෙවචනං, ඉති තිණි
 සච්චානි පාළියං ආගතානෙව මග්ගසච්චං ආහරිත්වා ගහෙතබ්බං, යා ඉමෙසු
 තිසු යානෙසු දිට්ඨි සඬ්කප්පො වාචා කම්මන්තො ආජීවො වායාමො සති සමාධි
 භාවනාපට්ටෙධො, අයං මග්ගොති. බහුකතං හොතීති එත්තාවතාපි බහුං
 හගවතො සාසනං කතං හොති, අජ්ඣත්තිකඤ්චෙව, ආවුසො,
 සොතන්තිආදිවාරෙසුපි එසෙව නයො.

මනොද්වාරෙ පන අප්ඤ්ඤානිකො මනො නාම භවඤ්ඤානං. තං නිරුද්ධමපි ආවජ්ජනානිත්තස්ස පච්චයො භවිතුං අසමත්ථං මන්දථාමගතමෙව පවත්තමානමපි පරිහින්නං නාම භොති. ආවජ්ජනස්ස පන පච්චයො භවිතුං සමත්ථං අපරිහින්නං නාම. බාහිරා ව ධම්මාති ධම්මාරම්මණං. නෙව තාව තප්පස්සාති ඉදං භවඤ්ඤාසමයෙනෙව කපිතං. දුතියවාරො පගුණප්ඤ්ඤානපච්චවෙක්ඛණෙන වා, පගුණකම්මට්ඨානමනසිකාරෙන වා, පගුණබුද්ධවචනසප්ඤ්ඤායකරණාදිනා වා, අඤ්ඤාචිහිතකං සන්ධාය චුත්තො. ඉමස්මිං වාරෙ රූපන්ති චතුසමුට්ඨානමපි ලබ්භති. මනොවිඤ්ඤාණඤ්ඤා රූපං සමුට්ඨාපෙති, වෙදනාදයො මනොවිඤ්ඤාණසම්පයුත්තා, විඤ්ඤාණං මනොවිඤ්ඤාණමෙව. සඤ්ඤා පනෙත්ථ එස්සවෙනනාවසෙනෙව ගහිතා. සෙසං චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. ඉති මහාථෙරො හෙට්ඨා එකදෙසමෙව සම්මසන්නො ආගන්ත්වා ඉමස්මිං යානෙ යත්වා හෙට්ඨා පරිහිතදෙසනං සබ්බං තංතංද්වාරවසෙන භාජෙත්වා දස්සෙන්නො යථානුසන්ධිනාව සුත්තන්තං නිට්ඨපෙසිති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මහාහත්ථිපදොපමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. මහාසාරොපමසුත්තවණ්ණනා

307. එවං මෙ සුතන්ති මහාසාරොපමසුත්තං. තත්ථ අවිරපක්කන්තෙති සඤ්ඤා භින්නිත්වා රුහිරුප්පාදකම්මං කත්වා නවිරපක්කන්තෙ සලිඤ්ඤෙනෙව පාටියෙක්කෙ ජාතෙ.

ඉධ, භික්ඛවෙ, එකච්චො කුලපුත්තොති කිඤ්ඤාපි අසුකකුලපුත්තොති න නියාමිතො, දෙවදත්තංයෙව පන සන්ධාය ඉදං චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. සො හි අසම්භින්නාය මහාසම්මතපච්චේණියා ඔක්කාකචංසෙ ජාතන්තා ජාතිකුලපුත්තො. ඔතිණ්ණොති යස්ස ජාති අන්තො අනුපට්ඨා, සො ජාතියා ඔතිණ්ණො නාම. ජරාදීසුපි එසෙව නයො. ලාභසක්කාරාදීසුපි ලාභොති චත්තාරො පච්චයා. සක්කාරොති තෙසංයෙව සුකතභාවො. සිලොකොති චණ්ණභණ්ණං. අහිනිබ්බත්තෙතීති උප්පාදෙති. අපඤ්ඤාතාති ද්වින්නං ජනානං ඨිතට්ඨානෙ න පඤ්ඤායන්ති, සාසච්ඡාදනමත්තමපි න ලහන්ති. අප්පෙසක්ඛාති අප්පපරිවාරා, පුරතො වා පච්ඡතො වා ගච්ඡන්තං න ලහන්ති.

සාරෙන සාරකරණීයන්ති රුක්ඛසාරෙන කත්තබ්බං අක්ඛවක්කයුගනඤ්ඤාදිකං යංකිඤ්ඤා. සාධාපලාසං අග්ගහෙසි බ්‍රහ්මවරියස්සාති මග්ගඵලසාරස්ස සාසනබ්‍රහ්මවරියස්ස චත්තාරො පච්චයා

සාධාපලාසං නාම, තං අග්ගහෙසි. තෙන ච වොසානං ආපාදීති තෙනෙව ච අලමෙත්තාවතා සාරො මෙ පත්තොති වොසානං ආපන්නො.

310. ඤාණදස්සනං ආරාධෙතීති දෙවදත්තො පඤ්චාහිඤ්ඤො, දිබ්බවක්ඛු ච පඤ්චන්තං අහිඤ්ඤානං මත්ථකෙ ධීතං, තං ඉමස්මිං සුත්තෙ “ඤාණදස්සන”න්ති චුත්තං. අජානං අපස්සං විහරන්තීති කිඤ්චි සුඛුමං රූපං අජානන්තා අත්තමසො පංසුපිසාවකම්පි අපස්සන්තා විහරන්ති.

311. අසමයවිමොක්ඛං ආරාධෙතීති, “කතමො අසමයවිමොක්ඛො? චත්තාරො ච අරියමග්ගා චත්තාරි ච සාමඤ්ඤඵලානි, නිබ්බානඤ්ච, අයං අසමයවිමොක්ඛො”ති (පටි. ම. 1.213) ඵලං චුත්තෙ නවලොකුත්තරධම්මෙ ආරාධෙති සම්පාදෙති පටිලහති. ලොකියසමාපත්තියො හි අප්පිතප්පිතක්ඛණෙයෙව පච්චනීකධම්මෙහි විමුච්චන්ති, තස්මා, “කතමො සමයවිමොක්ඛො? චත්තාරි ච ඤානානි චතස්සො ච අරූපාවචරසමාපත්තියො, අයං සමයවිමොක්ඛො”ති ඵලං සමයවිමොක්ඛොති චුත්තා. ලොකුත්තරධම්මා පන කාලෙන කාලං විමුච්චන්ති, සකිං විමුත්තානි හි මග්ගඵලානි විමුත්තානෙව හොන්ති. නිබ්බානං සබ්බකිලෙසෙහි අච්චන්තං විමුත්තමෙවාති ඉමෙ නව ධම්මා අසමයවිමොක්ඛොති චුත්තා.

අකුප්පා වෙතොවිමුත්තීති අරහත්තඵලවිමුත්ති. අයමත්ථො එතස්සාති එතදත්ථං, අරහත්තඵලත්ථමිදං බ්‍රහ්මවරියං. අයං එතස්ස අත්ථොති චුත්තං හොති. එතං සාරන්ති එතං අරහත්තඵලං බ්‍රහ්මවරියස්ස සාරං. එතං පරියොසානන්ති එතං අරහත්තඵලං බ්‍රහ්මවරියස්ස පරියොසානං, එසා කොට්ඨි, න ඉතො පරං පත්තබ්බං අත්ථිති යථානුසන්ධිනාව දෙසනං නිට්ඨපෙසීති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මහාසාරොපමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. චූළසාරොපමසුත්තවණ්ණනා

312. ඵලං මෙ සුතන්ති චූළසාරොපමසුත්තං. තත්ථ පිඨගලකොච්ඡොති සො බ්‍රාහ්මණො පිඨගලධාතුකො. කොච්ඡොති පනස්ස නාමං, තස්මා “පිඨගලකොච්ඡො”ති චුච්චති. සඬ්ඝිනොතිආදීසු පබ්බජිතසමුහසඬ්ඛාතො සඬ්ඝො එතෙසං අත්ථිති සඬ්ඝිනො. ස්වෙව ගණො එතෙසං අත්ථිති ගණිනො. ආචාරසික්ඛාපනාවසෙන තස්ස ගණස්ස ආචරියාති ගණාවරියා. ඤාතාති පඤ්ඤාතා පාකටා. “අප්පිච්ඡා සන්තුට්ඨා, අප්පිච්ඡතාය චත්ථම්පි න නිවාසෙන්නී”තිආදිනා නයෙන සමුග්ගතො යසො එතෙසං අත්ථිති යසස්සිනො. තිත්ථකරාති ලද්ධිකරා. සාධුසම්මතාති ඉමෙ සාධු සුන්දරා

සප්පුරිසාති එවං සම්මතා. බහුජනස්සාති අස්සුතවතො අන්ධබාලපුටුඡ්ජනස්ස. ඉදානි තෙ දස්සෙත්තො සෙය්‍යථිදං පුරණොතිආදිමාහ. තත්ථ පුරණොති තස්ස සත්ථුපටිඤ්ඤස්ස නාමං. කස්සපොති ගොත්තං. සො කිර අඤ්ඤතරස්ස කුලස්ස එකුනදාසසතං පුරයමානො ජාතො, තෙනස්ස “පුරණො”ති නාමං අකංසු. මඬිගලදාසත්තා වස්ස “දුක්කට්”ත්ති වත්තා නත්ථි, අකතං වා න කතත්ති. “සො කිමහමෙත්ථ වසාමි”ති පලායි. අථස්ස වොරා වත්ථානි අවිජ්ජිදංසු. සො පණ්ණෙන වා තිණෙන වා පටිච්ඡාදෙනුම්පි අජානත්තො ජාතරූපෙනෙව එකං ගාමං පාවිසි. මනුස්සා තං දිස්වා, “අයං සමණො අරහා අපිච්චිණො, නත්ථි ඉමිනා සදිසො”ති පුවහත්තාදීනි ගහෙත්වා උපසඬ්ඛමත්ති. සො “මය්හං සාටකං අනිවත්ථභාවෙන ඉදං උජ්ජන්ත”ත්ති තතො පට්ඨාය සාටකං ලහිත්වාපි න නිවාසෙසි, තදෙව පබ්බජ්ජං අග්ගහෙසි. තස්ස සත්තිකෙ අඤ්ඤෙපි පඤ්චසතා මනුස්සා පබ්බජිංසු, තං සන්ධායාහ “පුරණො කස්සපො”ති.

මක්ඛලීති තස්ස නාමං. ගොසාලාය ජාතත්තා ගොසාලොති දුතියං නාමං. තං කිර සකද්දමාය භූමියා තෙලසටං ගහෙත්වා ගච්ඡන්තං, “තාත, මා ඛලී”ති සාමිකො ආහ. සො පමාදෙන ඛලීත්වා පතීත්වා සාමිකස්ස භයෙන පලායිතුං ආරද්ධො. සාමිකො උපධාවිත්වා සාටකකණ්ණෙන අග්ගහෙසි. සොපි සාටකං ඡඩ්ඛෙත්වා අවෙලකො හුත්වා පලායි, සෙසං පුරණසදිසමෙව.

අජිතොති තස්ස නාමං. කෙසකම්බලං ධාරෙතීති කෙසකම්බලො. ඉති නාමද්වයං සංසන්දිත්වා “අජිතො කෙසකම්බලො”ති වුවවති. තත්ථ කෙසකම්බලො නාම මනුස්සකෙසෙහි කතකම්බලො, තතො පටිකිට්ඨතරං වත්ථං නාම නත්ථි. යථාහ – “සෙය්‍යථාපි, හික්ඛවෙ, යානි කානිචි තන්තාවුතානං වත්ථානං, කෙසකම්බලො තෙසං පටිකිට්ඨො අක්ඛායති, කෙසකම්බලො, හික්ඛවෙ, සීතෙ සීතො උණ්හෙ උණ්හො දුබ්බණ්ණො දුග්ගන්ධො දුක්ඛසම්ඵස්සො”ති (අ. නි. 3.138).

පකුටොති තස්ස නාමං. කච්චායනොති ගොත්තං. ඉති නාමගොත්තං සංසන්දිත්වා, “පකුටො කච්චායනො”ති වුවවති. සීතුදකපටික්ඛිත්තකො එස, වච්චං කත්වාපි උදකකිච්චං න කරොති, උණ්හොදකං වා කඤ්ජියං වා ලහිත්වා කරොති, නදිං වා මග්ගොදකං වා අතික්කම්ම, “සීලං මෙ හින්ත”ත්ති වාලිකපුං කත්වා සීලං අධිට්ඨාය ගච්ඡති, එවරූපො නිස්සිරිකලද්ධිකො එස.

සඤ්ජයොති තස්ස නාමං. බෙලට්ඨස්ස පුත්තොති බෙලට්ඨපුත්තො. අම්භාකං ගණ්ඨනකිලෙසො පලිබුජ්ඣනකිලෙසො නත්ථි, කිලෙසගණ්ඨරහිතා මයන්ති එවං වාදිතාය ලද්ධනාමවසෙන නිගණ්ඨො. නාටස්ස පුත්තොති නාටපුත්තො.

අඛිභඤ්ඤංසුති යථා තෙසං පටිඤ්ඤා, තථෙව ජානිංසු. ඉදං චුත්තං හොති – සචෙ නෙසං සා පටිඤ්ඤා නිය්‍යානිකා සබ්බෙ අඛිභඤ්ඤංසු. නො චෙ, න අඛිභඤ්ඤංසු. තස්මා කිං තෙසං පටිඤ්ඤා නිය්‍යානිකා න නිය්‍යානිකාති, අයමෙතස්ස පඤ්ඤාස්ස අත්ථො. අථ හගවා තෙසං අනිය්‍යානිකභාවකථනෙන අත්ථාභාවතො අලන්ති පටික්ඛිපිත්වා උපමාය අත්ථං පච්චෙදෙන්තො ධම්මමෙව දෙසෙතුං, ධම්මං, තෙ බ්‍රාහ්මණ, දෙසෙස්සාමීති ආහ.

320. තත්ථ සච්ඡිකිරියායාති සච්ඡිකරණත්ථං. න ජන්දං ජනෙතීති කත්තුකම්‍යතාජන්දං න ජනයති. න වායමතීති වායාමං පරක්කමං න කරොති. ඔලීනචුත්තිකො ව හොතීති ලීනජ්ඣාසයො හොති. සාථලිකොති සිථිලග්ගාහී, සාසනං සිථිලං කත්වා ගණ්හාති, දළ්භං න ගණ්හාති.

323. ඉධ, බ්‍රාහ්මණ භික්ඛු, විච්චිවෙව කාමෙහීති කථං ඉමෙ පට්ඨමජ්ඣානාදිධම්මා ඤාණදස්සනෙන උත්තරිතරා ජාතාති? නිරොධපාදකත්තා. හෙට්ඨා පට්ඨමජ්ඣානාදිධම්මා හි විපස්සනාපාදකා, ඉධ නිරොධපාදකා, තස්මා උත්තරිතරා ජාතාති වෙදිතඛ්ඛා. ඉති හගවා ඉදම්පි සුත්තං යථානුසන්ධිනාව නිට්ඨපෙසි. දෙසනාවසානෙ බ්‍රාහ්මණො සරණෙසු පතිට්ඨිතොති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

චූළසාරොපමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

තතියවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. මහායමකවග්ගො

1. චූළගොසිඬගසුත්තවණ්ණනා

325. එවං මෙ සුතන්ති චූළගොසිඬගසුත්තං. තත්ථ නාතිකෙ විහරතීති නාතිකා නාම එකං තළාකං නිස්සාය ද්විත්තං චූළපිතිමහාපිතිපුත්තානං ද්වෙ ගාමා, තෙසු එකස්මිං ගාමෙ. ගිඤ්ජකාවසංථෙති ඉට්ඨකාමයෙ ආවසංථෙ. එකස්මිං කිර සමයෙ භගවා මහාජනසඬගහං කරොන්තො වජ්ජිරට්ඨෙ වාරිකං වරමානො නාතිකං අනුජ්ජන්තො. නාතිකවාසිනො මනුස්සා භගවතො මහාදානං දත්වා ධම්මකථං සුත්වා පසන්නහදයා, “සත්ථු වසනට්ඨානං කරිස්සාමා”ති මන්තෙත්වා ඉට්ඨකාගෙව හිත්තිසොපානත්ථම්හෙ වාළරුපාදීනි දස්සෙත්තො පාසාදං කත්වා සුධාය ලිම්පිත්වා මාලාකම්මලතාකම්මාදීනි නිට්ඨාපෙත්වා භූම්මත්ථරණමඤ්චපීඨාදීනි පඤ්ඤපෙත්වා සත්ථු නිය්‍යාතෙසු. අපරාපරං පනෙත්ථ මනුස්සා හික්ඛුසඬ්ඝස්ස රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානමණ්ඩපවඬ්ඝමාදීනි කාරයිංසු. ඉති සො විහාරො මහා අහොසි. තං සන්ධාය චුත්තං “ගිඤ්ජකාවසංථෙ”ති.

ගොසිඬගසාලවනදායෙති තත්ථ එකස්ස ජෙට්ඨකරුක්ඛස්ස ඛන්ධනො ගොසිඬගසණ්ඨානං හුත්වා විටපං උට්ඨහි, තං රුක්ඛං උපාදාය සබ්බම්පි තං වනං ගොසිඬගසාලවනන්ති සඬ්ඛං ගතං. දායොති අවිසෙසෙන අරඤ්ඤස්සෙතං නාමං. තස්මා ගොසිඬගසාලවනදායෙති ගොසිඬගසාලවනඅරඤ්ඤෙති අත්ථො. විහරන්තීති සාමග්ගිරසං අනුභවමානා විහරන්ති. ඉමෙසඤ්චි කුලපුත්තානං උපරිපණ්ණාසකෙ පුට්ඨජනකාලො කථිතො, ඉධ ඛිණාසවකාලො. තදා හි තෙ ලද්ධස්සාදා ලද්ධපතිට්ඨා අධිගතපටිසම්භිදා ඛිණාසවා හුත්වා සාමග්ගිරසං අනුභවමානා තත්ථ විහරිංසු. තං සන්ධායෙතං චුත්තං.

යෙන	ගොසිඬගසාලවනදායො	තෙනුපසඬ්ඝමීති
-----	-----------------	---------------

ධම්මසෙනාපතිමහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරෙසු වා අසීතිමහාසාවකෙසු වා, අන්තමසො ධම්මහණ්ඩාගාරිකආනන්දත්ථෙරම්පි කඤ්චි අනාමන්තෙත්වා සයමෙව පත්තචීවරං ආදාය අතීකා නිස්සංචා හත්ථී විය, යුථා නිස්සංචා කාලසිහො විය, වාතච්ඡින්නො වලාහකො විය එකකොව උපසඬ්ඝමි. කස්මා පනෙත්ථ භගවා සයං අගමාසීති? තයො කුලපුත්තා සාමග්ගිරසං අනුභවන්තා විහරන්ති, තෙසං පග්ගණ්හනතො, පච්ඡිමජනනං අනුකම්පනතො ධම්මගරුභාවතො ව. එවං කිරස්ස අහොසි – “අහං ඉමෙ කුලපුත්තෙ පග්ගණ්හිත්වා උක්කංසිත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා ධම්මං තෙසං දෙසෙස්සාමි”ති. එවං තාව පග්ගණ්හනතො අගමාසි. අපරම්පිස්ස අහොසි – “අනාගතෙ කුලපුත්තා සම්මාසම්බුද්ධො සමග්ගවාසං වසන්තානං සන්තිකං

සයං ගන්ත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා ධම්මං කථෙත්වා තයො කුලපුත්තෙ පග්ගණ්හි, කො නාම සමග්ගවාසං න වසෙය්‍යාති සමග්ගවාසං වසිතබ්බං මඤ්ඤමානා බිජ්ජමෙව දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සන්ති”ති. එවං පච්ඡිමජනනං අනුකම්පනතොපි අගමාසි. බුද්ධා ච නාම ධම්මගරුතො හොන්ති, සො ච නෙසං ධම්මගරුභාවො රථවිනීතෙ ආවිකතොව. ඉති ඉමස්මා ධම්මගරුභාවතොපි ධම්මං පග්ගණ්හිස්සාමීති අගමාසි.

දායපාලොති අරඤ්ඤපාලො. සො තං අරඤ්ඤං යථා ඉච්ඡිතිච්ඡිතජ්ජදෙසෙන මනුස්සා පවිසිත්වා තත්ථ පුජ්ඵං වා ඵලං වා නියායාසං වා දබ්බසම්භාරං වා න භරන්ති, එවං වතියා පරික්ඛිත්තස්ස තස්ස අරඤ්ඤස්ස යොජිතෙ ද්වාරෙ නිසිදිත්වා තං අරඤ්ඤං රක්ඛති, පාලෙති. තස්මා “දායපාලො”ති චුත්තො. අත්තකාමරූපාති අත්තතො හිතං කාමයමානසභාවා හුත්වා විහරන්ති. යො හි ඉමස්මිං සාසනෙ පබ්බජිත්වාපි වෙජ්ජකම්මදුක්කම්මපහිණුගමනාදීනං වසෙන එකච්ඡතිඅනෙසනාහි ජීවිකං කජ්ජෙති, අයං න අත්තකාමරූපො නාම. යො පන ඉමස්මිං සාසනෙ පබ්බජිත්වා එකච්ඡතිඅනෙසනං පහාය චතුපාරිසුද්ධිසිලෙ පතිට්ඨාය බුද්ධවචනං උග්ගණ්හිත්වා සජ්ජායධුතඛිගං අධිට්ඨාය අට්ඨතිංසාය ආරම්මණෙසු විත්තරූපියං කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා ගාමන්තං පහාය අරඤ්ඤං පවිසිත්වා සමාපත්තියො නිබ්බන්තෙත්වා විපස්සනාය කම්මං කුරුමානො විහරති, අයං අත්තකාමො නාම. තෙපි තයො කුලපුත්තා ඵවරූපා අහෙසුං. තෙන චුත්තං – “අත්තකාමරූපා විහරන්ති”ති.

මා තෙසං අථාසුමකාසීති තෙසං මා අථාසුකං අකාසීති භගවන්තං වාරෙසි. එවං කිරස්ස අහොසි – “ඉමෙ කුලපුත්තා සමග්ගා විහරන්ති, එකච්චස්ස ච ගතට්ඨානෙ භණ්ඩනකලහවිවාදා වත්තන්ති, තිබ්බසිඬිගො චණ්ඩගොණො විය ඔව්ජ්ඣන්තො විවරති, අපෙකමග්ගෙන ද්විත්තං ගමනං න හොති, කදාපි අයම්පි එවං කරොන්තො ඉමෙසං කුලපුත්තානං සමග්ගවාසං හින්දෙය්‍ය. පාසාදිකො ච පනෙස සුවණ්ණවණ්ණො සුරසගිද්ධො මඤ්ඤෙ, ගතකාලතො පට්ඨාය පණ්ණිකදායකානං අත්තතො උපට්ඨාකානඤ්ච වණ්ණකථනාදීහි ඉමෙසං කුලපුත්තානං අජ්ජමාදවිහාරං හින්දෙය්‍ය. වසනට්ඨානානි වාපි එතෙසං කුලපුත්තානං නිබ්ද්ධාති පරිච්ඡින්නානි තිස්සො ච පණ්ණසාලා තයො වඬිකමා තිණි දිවාට්ඨානානි තිණි මඤ්චපීඨානි. අයං පන සමණො මහාකායො වුඩ්ඪතරො මඤ්ඤෙ භවිස්සති. සො අකාලෙ ඉමෙ කුලපුත්තෙ සෙනාසනා වුට්ඨාපෙස්සති. එවං සබ්බථාපි එතෙසං අථාසු භවිස්සති”ති. තං අනිච්ඡන්තො, “මා තෙසං අථාසුකමකාසී”ති භගවන්තං වාරෙසි.

කිං පනෙස ජානන්තො වාරෙසි, අජානන්තොති? අජානන්තො. කිඤ්චාපි හි තථාගතස්ස පටිසන්ධිග්ගහණතො පට්ඨාය දසසහස්සවක්කවාළකම්පනාදීනි

පාටිභාරියානි පවත්තිංසු, අරඤ්ඤවාසිනො පන දුබ්බලමනුස්සා සකම්මප්පසුතා තානි සල්ලක්ඛෙනුං න සක්කොන්ති. සම්මාසම්බුද්ධො ච නාම යදා අනෙකභික්ඛුසහස්සපරිවාරො බ්‍යාමප්පහාය අසීතිඅනුබ්‍යඤ්ජනෙහි ද්වත්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණසිරියා ච බුද්ධානුභාවං දස්සෙන්නො විවරති, තදා කො එසොති අපුච්ඡත්වාච ජානිතබ්බො හොති. තදා පන භගවා සබ්බමිපි තං බුද්ධානුභාවං විවරගබ්බෙන පටිච්ඡාදෙන්වා වලාභකගබ්බෙන පටිච්ඡන්තො පුණ්ණවන්දො විය සයමෙව පත්තවිවරමාදාය අඤ්ඤාතකචෙසෙන අගමාසි. ඉති නං අජානන්තොච දායපාලො නිවාරෙසි.

එතදවොචාති ථෙරො කිර මා සමණාති දායපාලස්ස කථං සුත්වාච චින්තෙසි – “මයං තයො ජනා ඉධ විහරාම, අඤ්ඤෙ පබ්බජිතා නාම නත්ථී, අයඤ්ච දායපාලො පබ්බජිතෙන විය සද්ධිං කථෙති, කො නු බො භවිස්සති”ති දිවාට්ඨානතො වුට්ඨාය ද්වාරෙ යත්වා මග්ගං ඔලොකෙන්තො භගවන්තං අද්දස. භගවාපි ථෙරස්ස සහ දස්සනෙනෙව සරීරොභාසං මුඤ්චි, අසීතිඅනුබ්‍යඤ්ජනවිරාජිතා බ්‍යාමප්පහා පසාරිතසුවණ්ණපටො විය විරොචිත්ථ. ථෙරො, “අයං දායපාලො එණකතං ආසිවිසං ගීවාය ගහෙතුං භත්ථං පසාරෙන්තො විය ලොකෙ අග්ගපුග්ගලෙන සද්ධිං කථෙන්නොච න ජානාති, අඤ්ඤතරහික්ඛුතා විය සද්ධිං කථෙති”ති නිවාරෙන්තො එතං, “මා, ආවුසො දායපාලා”තිආදිවචනං අවොච.

තෙනුපසඬකමීති කස්මා භගවතො පච්චුග්ගමනං අකත්වා උපසඬකමී? එවං කිරස්ස අහොසි – “මයං තයො ජනා සමග්ගවාසං වසාම, සවාහං එකකොච පච්චුග්ගමනං කරිස්සාමි, සමග්ගවාසො නාම න භවිස්සති”ති පියමිත්තෙ ගහෙත්වාච පච්චුග්ගමනං කරිස්සාමි. යථා ච භගවා මය්හං පියො, එවං සහායානමිපි මෙ පියොති, තෙහි සද්ධිං පච්චුග්ගමනං කාතුකාමො සයං අකත්වාච උපසඬකමී. කෙචි පන තෙසං ථෙරානං පණ්ණසාලද්වාරෙ වඩ්ඤ්ඤාතකොටියා භගවතො ආගමනමග්ගො හොති, තස්මා ථෙරො තෙසං සඤ්ඤං දදමානොච ගතොති. අභික්කමථාති ඉතො ආගච්ඡථ. පාදෙ පක්ඛාලෙසීති විකසිතපදුමසන්නිහෙහි ජාලහත්ථෙහි මණ්ඩණ්ණං උදකං ගහෙත්වා සුවණ්ණවණ්ණෙසු පිට්ඨිපාදෙසු උදකමහිසිඤ්චිත්වා පාදෙන පාදං සංසන්නො පක්ඛාලෙසි. බුද්ධානං කායෙ රජොජල්ලං නාම න උපලිම්පති, කස්මා පක්ඛාලෙසීති? සරීරස්ස උතුග්ගහණත්ථං, තෙසඤ්ච විත්තසම්පහංසනත්ථං. අම්හෙහි අභිහටෙන උදකෙන භගවා පාදෙ පක්ඛාලෙසි, පරිහොගං අකාසීති තෙසං හික්ඛුතං බලවසොමනස්සවසෙන විත්තං පිණ්ණං හොති, තස්මා පක්ඛාලෙසි. ආයස්මන්තං අනුරුද්ධං භගවා එතදවොචාති සො කිර තෙසං වුඩ්ඪිතරො.

326. තස්ස සඛගහෙ කතෙ සෙසානං කතොව හොතීති ථෙරඤ්ඤෙව එතං කච්චි වො අනුරුද්ධාතිආදිවචනං අවොච. තත්ථ කච්චිති පුච්ඡන්තො නිපාතො. වොති සාමිවචනං. ඉදං වුත්තං හොති – කච්චි අනුරුද්ධා තුම්භාකං ඛමනීයං, ඉරියාපථො වො ඛමති? කච්චි යාපනීයං, කච්චි වො ජීවිතං යාපෙති සට්ඨති? කච්චි පිණ්ඩකෙන න කිලමථ, කච්චි තුම්භාකං සුලභපිණ්ඩං, සම්පත්තෙ වො දිස්වා මනුස්සා උභිකයාගුං වා කට්ඨජුහික්ඛං වා දාතඛිං මඤ්ඤන්තීති භික්ඛාචාරවත්තං පුච්ඡති. කස්මා? පච්චයෙන අකිලමන්තෙන භි සක්කා සමණධම්මො කාතුං, වත්තමෙව වා එතං පබ්බජිතානං. අථ තෙන පටිවචනෙ දින්නෙ, “අනුරුද්ධා, තුම්භෙ රාජපබ්බජිතා මහාපුඤ්ඤා, මනුස්සා තුම්භාකං අරඤ්ඤෙව සන්තානං අදත්වා කස්ස අඤ්ඤස්ස දාතඛිං මඤ්ඤස්සන්ති, තුම්භෙ පන එතං භුඤ්ජිත්වා කිං නු ඛො මීගපොතකා විය අඤ්ඤමඤ්ඤං සඛිසට්ඨෙන්තා විහරං, උදාහු සාමග්ගිභාවො වො අත්ථි”ති සාමග්ගිරසං පුච්ඡන්තො, කච්චි පන වො, අනුරුද්ධා, සමග්ගාතිආදිමාහ.

තත්ථ ඛිරොදකීභූතාති යථා ඛිරඤ්ච උදකඤ්ච අඤ්ඤමඤ්ඤං සංසන්දති, විසුං න හොති, එකත්තං විය උපෙති, කච්චි එවං සාමග්ගිවසෙන එකත්තුපගතචිත්තුප්පාදා විහරංති පුච්ඡති. පියවක්ඛුහීති මෙත්තචිත්තං පච්චුපට්ඨපෙත්වා ඔලොකනවක්ඛුති පියවක්ඛුති නාම. කච්චි තථාරූපෙහි වක්ඛුහී අඤ්ඤමඤ්ඤං සම්පස්සන්තා විහරංති පුච්ඡති. තග්ඝාති එකංසන්තො නිපාතො. එකංසෙන මයං, හන්තෙති වුත්තං හොති. යථා කථං පනාති එත්ථ යථාති නිපාතමත්තං. කථන්ති කාරණපුච්ඡා. කථං පන තුම්භෙ එවං විහරං, කෙන කාරණෙන විහරං, තං මෙ කාරණං බුද්ධාති වුත්තං හොති. මෙත්තං කායකම්මන්ති මෙත්තචිත්තවසෙන පවත්තං කායකම්මං. ආවි වෙච රහො වාති සම්මුඛා වෙච පරම්මුඛා ච. ඉතරෙසුපි එසෙව නයො.

තත්ථ සම්මුඛා කායවචිකම්මාති සහවාසෙ ලබ්භන්ති, ඉතරාති විප්පවාසෙ. මනොකම්මං සබ්බත්ථ ලබ්භති. යඤ්චි සහවසන්තෙසු එකෙන මඤ්චපීඨං වා දාරුභණ්ඩං වා මත්තිකාභණ්ඩං වා බහි දුන්නික්ඛිත්තං හොති, තං දිස්වා කෙනිදං වළඤ්ජිතන්ති අවඤ්ඤං අකත්වා අත්තනා දුන්නික්ඛිත්තං විය ගහෙත්වා පටිසාමෙන්තස්ස පටිපග්ගිතඛිබ්බයුත්තං වා පන ධානං පටිපග්ගන්තස්ස සම්මුඛා මෙත්තං කායකම්මං නාම හොති. එකස්මිං පක්කන්තෙ තෙන දුන්නික්ඛිත්තං සෙනාසනපරික්ඛාරං තථෙව නික්ඛිපන්තස්ස පටිපග්ගිතඛිබ්බයුත්තට්ඨානං වා පන පටිපග්ගන්තස්ස පරම්මුඛා මෙත්තං කායකම්මං නාම හොති. සහවසන්තස්ස පන තෙහි සද්ධිං මධුරං සම්මොදනීයං කථං පටිසන්ථාරකථං සාරණීයකථං ධම්මිකථං සරහඤ්ඤං සාකච්ඡං පඤ්භපුච්ඡනං පඤ්භවිස්සජ්ජන්ති එවමාදිකරණෙ සම්මුඛා මෙත්තං

වච්ඡිකම්මං නාම හොති. ථෙරෙසු පන පක්කන්තෙසු මය්හං පියසභායො නන්දියත්ථෙරො කිම්ලත්ථෙරො එවං සීලසම්පන්නො, එවං ආචාරසම්පන්නොති ආදිගුණකථනං පරම්මුඛා මෙත්තං වච්ඡිකම්මං නාම හොති. මය්හං පියමිත්තො නන්දියත්ථෙරො කිම්ලත්ථෙරො අවෙරො හොතු, අඛ්‍යාපජ්ජො සුඛි හොතුති එවං සමන්තාහරතො පන සම්මුඛාපි පරම්මුඛාපි මෙත්තං මනොකම්මං හොතියෙව.

නානා භී ඛො නො, හන්තෙ, කායාති කායඤ්ඤි පිට්ඨං විය මත්තිකා විය ව ඔමද්දිත්වා එකතො කාතුං න සක්කා. එකඤ්ඤ වන මඤ්ඤෙ විත්තන්ති විත්තං පන නො හිතට්ඨෙත නිරන්තරට්ඨෙත අවිග්ගහට්ඨෙත සමග්ගට්ඨෙත එකමෙවාති දස්සෙති. කථං පනෙතං සකං විත්තං නික්ඛිපිත්වා ඉතරෙසං විත්තවසෙන වත්තිංසුති? එකස්ස පත්තෙ මලං උට්ඨහති, එකස්ස වීවරං කිලිට්ඨං හොති, එකස්ස පරිභණ්ඩකම්මං හොති. තත්ථ යස්ස පත්තෙ මලං උට්ඨිතං, තෙන මමාචුසො, පත්තෙ මලං උට්ඨිතං පච්ඡං වට්ටතීති චුත්තෙ ඉතරෙ මය්හං වීවරං කිලිට්ඨං ධොවිතඛිං, මය්හං පරිභණ්ඩං කාතඛිංති අවත්වා අරඤ්ඤං පච්ඡිත්වා දාරුනි ආහරිත්වා ඡින්නිත්වා පත්තකටාහෙ පරිභණ්ඩං කත්වා තතො පරං වීවරං වා ධොවන්ති, පරිභණ්ඩං වා කරොන්ති. මමාචුසො, වීවරං කිලිට්ඨං ධොවිතුං වට්ටති, මම පණ්ණසාලා උක්ඛාපා පරිභණ්ඩං කාතුං වට්ටතීති පයමතරං ආරොචිතෙපි එසෙව නයො.

327. සාධු සාධු, අනුරුද්ධාති භගවා හෙට්ඨා න ව මයං, හන්තෙ, පිණ්ඩකෙන කිලම්මිහාති චුත්තෙ න සාධුකාරමදාසි. කස්මා? අයඤ්ඤි කඛළිකාරො ආහාරො නාම ඉමෙසං සත්තානං අපායලොකෙපි දෙවමනුස්සලොකෙපි ආචිණ්ණසමාචිණ්ණොව. අයං පන ලොකසන්නිවාසො යෙභුය්‍යන විවාදපක්ඛන්දො, අපායලොකෙ දෙවමනුස්සලොකෙපි ඉමෙ සත්තා පටිවිරුද්ධා එව, එතෙසං සාමග්ගිකාලො දුල්ලහො, කදාවිදෙව හොතීති සමග්ගවාසස්ස දුල්ලහත්තා ඉධ භගවා සාධුකාරමදාසි. ඉදානි තෙසං අප්පමාදලක්ඛණං පුච්ඡන්තො කච්චි පන වො, අනුරුද්ධාති ආදිමාහ. තත්ථ වොති නිපාතමත්තං පච්චත්තවචනං වා, කච්චි තුම්හෙති අත්ථො. අම්භාකන්ති අම්භෙසු තිසු ජනෙසු. පිණ්ඩාය පටික්කමතීති ගාමෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා පච්චාගච්ඡති. අවක්කාරපාතින්ති අතිරෙකපිණ්ඩපාතං අපනෙත්වා යපනත්ථාය එකං සමුග්ගපාතිං ධොවිත්වා යපෙති.

යො පච්ඡාති තෙ කිර ථෙරා න එකතොව භික්ඛාචාරං පච්ඡන්ති, එලසමාපත්තිරතා හෙතෙ. පාතොව සරීරජ්ජපිජග්ගනං කත්වා වත්තජ්ජපිජත්ති. පුරෙත්වා සෙනාසනං පච්ඡිත්වා කාලපරිච්ඡෙදං කත්වා

ඵලසමාපත්තිං අප්පෙත්වා නිසීදන්ති. තෙසු යො පයමතරං නිසීන්තො අත්තනො කාලපරිච්ඡේදවසෙන පයමතරං උට්ඨාති; සො පිණ්ඩාය වරින්වා පටිනිවත්තො භත්තකිච්චට්ඨානං ආගන්ත්වා ඡානාති – “ද්වෙ භික්ඛු පච්ඡා, අහං පයමතරං ආගතො”ති. අථ පත්තං පිදහින්වා ආසනපඤ්ඤාපනාදීනි කත්වා යදි පත්තෙ පටිවිසමත්තමෙව හොති, නිසීදින්වා භුඤ්ජති. යදි අතිරෙකං හොති, අවක්කාරපාතියං පක්ඛිපින්වා පාතිං පිට්ඨාය භුඤ්ජති. කතභත්තකිච්චො පත්තං ධොවින්වා වොදකං කත්වා ථවිකාය ඔසාපෙත්වා පත්තච්චරං ගහෙත්වා අත්තනො වසනට්ඨානං පවිසති. දුතියොපි ආගන්ත්වා ඡානාති – “ඵකො පයමං ආගතො, ඵකො පච්ඡතො”ති. සො සචෙ පත්තෙ භත්තං පමාණමෙව හොති, භුඤ්ජති. සචෙ මන්දං, අවක්කාරපාතීනො ගහෙත්වා භුඤ්ජති. සචෙ අතිරෙකං හොති, අවක්කාරපාතියං පක්ඛිපින්වා පමාණමෙව භුඤ්ජින්වා පුරිමත්ථෙරො විය වසනට්ඨානං පවිසති. තතියොපි ආගන්ත්වා ඡානාති – “ද්වෙ පයමං ආගතො, අහං පච්ඡතො”ති. සොපි දුතියත්ථෙරො විය භුඤ්ජින්වා කතභත්තකිච්චො පත්තං ධොවින්වා වොදකං කත්වා ථවිකාය ඔසාපෙත්වා ආසනාති උක්ඛිපින්වා පටිසාමෙති; පාතියසථෙ වා පරිභොජනියසථෙ වා අවසෙසං උදකං ඡඩ්ඨෙත්වා සථෙ නිකුජ්ජින්වා අවක්කාරපාතියං සචෙ අවසෙසභත්තං හොති, තං චුත්තනයෙන ඡහින්වා පාතිං ධොවින්වා පටිසාමෙති; භත්තග්ගං සම්මජ්ජති. තතො කච්චරං ඡඩ්ඨෙත්වා සම්මජ්ජති. උක්ඛිපින්වා උපච්ඡාහි මුත්තට්ඨානෙ යපෙත්වා පත්තච්චරමාදාය වසනට්ඨානං පවිසති. ඉදං ථෙරානං බහිවිහාරෙ අරඤ්ඤෙ භත්තකිච්චකරණට්ඨානෙ හොජනසාලායං වත්තං. ඉදං සන්ධාය, “යො පච්ඡා”තිආදි චුත්තං.

යො පස්සතීතිආදි පන නෙසං අන්තොවිහාරෙ වත්තන්ති වෙදිතබ්බං. තත්ථ වච්චසටන්ති ආවමනකුම්භිං. රිත්තන්ති රිත්තකං. තුච්ඡන්ති තස්සෙව චෙවචනං. අවිසය්භන්ති උක්ඛිපිතුං අසක්කුණෙය්‍යං, අතිහාරියං. භත්ථවිකාරෙනාති භත්ථසඤ්ඤාය. තෙ කිර පාතියසථාදීසු යංකිඤ්චි තුච්ඡකං ගහෙත්වා පොක්ඛරණිං ගන්ත්වා අන්තො ව බහි ව ධොවින්වා උදකං පරිස්සාවෙත්වා තීරෙ යපෙත්වා අඤ්ඤං භික්ඛුං භත්ථවිකාරෙන ආමන්තෙත්ති, ඔදිස්ස වා අනොදිස්ස වා සද්දං න කරොන්ති. කස්මා ඔදිස්ස සද්දං න කරොන්ති? තං භික්ඛුං සද්දො බාධෙය්‍යාති. කස්මා අනොදිස්ස සද්දං න කරොන්ති? අනොදිස්ස සද්දෙ දින්තො, “අහං පුරෙ, අහං පුරෙ”ති ද්වෙපි නික්ඛමෙය්‍යං, තතො ද්විහි කත්තබ්බකම්මෙ තතියස්ස කම්මච්ඡේදො භවෙය්‍ය. සංයතපදසද්දො පන හුත්වා අපරස්ස භික්ඛුනො දිවාට්ඨානසන්තිකං ගන්ත්වා තෙන දිට්ඨිභාවං ඤත්වා භත්ථසඤ්ඤං කරොති, තාය සඤ්ඤාය ඉතරො ආගච්ඡති, තතො ද්වෙ ඡනා භත්ථෙත භත්ථං සංසිබ්බන්තා ද්විසු

හත්ථෙසු යථෙත්වා උපට්ඨපෙත්ති. තං සන්ධායාහ - “හත්ථවිකාරෙන දුතියං ආමන්තෙත්වා හත්ථවිලඬ්ඝකෙන උපට්ඨපෙමා”ති.

පඤ්චාහිකං බො පනාති වාතුද්දසෙ පන්තරසෙ අට්ඨමියන්ති ඉදං තාව පකතිධම්මස්සවනමෙව, තං අඛණ්ඩං කත්වා පඤ්චමෙ පඤ්චමෙ දිවසෙ ද්වෙ ථෙරා නාතිවිකාලෙ න්භායිත්වා අනුරුද්ධත්ථෙරස්ස වසනට්ඨානං ගච්ඡන්ති. තත්ථ තයොපි නිසීදිත්වා තිණ්ණං පිටකානං අඤ්ඤතරස්මිං අඤ්ඤමඤ්ඤං පඤ්භං පුච්ඡන්ති, අඤ්ඤමඤ්ඤං විස්සජ්ජෙත්ති, තෙසං එවං කරොන්තානංයෙව අරුණං උග්ගච්ඡති. තං සන්ධායෙනං චුත්තං. එත්තාවතා ථෙරෙන හගවතා අප්පමාදලක්ඛණං පුච්ඡිතෙන පමාදට්ඨානෙසුයෙව අප්පමාදලක්ඛණං විස්සජ්ජිතං හොති. අඤ්ඤෙසඤ්ඤි භික්ඛුනං භික්ඛාවාරං පවිසනකාලො, නික්ඛමනකාලො, නිවාසනපරිවත්තනං, චීවරපාරුපනං, අන්තොගාමෙ පිණ්ඩාය වරණං ධම්මකථනං, අනුමොදනං, ගාමතො නික්ඛමිත්වා හත්තකිච්චකරණං, පත්තධොවනං, පත්තඨසාපනං, පත්තචීවරපටිසාමනන්ති පපඤ්චකරණට්ඨානානි එතානි. තස්මා ථෙරො අම්භාකං එත්තකං යානං මුඤ්චිත්වා පමාදකාලො නාම නත්ථීති දස්සෙන්නො පමාදට්ඨානෙසුයෙව අප්පමාදලක්ඛණං විස්සජ්ජෙසි.

328. අථස්ස හගවා සාධුකාරං දත්වා පයමජ්ඣානං පුච්ඡන්තො පුන අත්ථී පන චොතිආදිමාහ. තත්ථ උත්තරි මනුස්සධම්මාති මනුස්සධම්මතො උත්තරි. අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසොති අරියභාවකරණසමත්ථො ඤ්ඤාණවිසෙසො. කිඤ්ඤි නො සියා, හන්තෙති කස්මා, හන්තෙ, නාධිගතො හවිස්සති, අධිගතොයෙවාති. යාව දෙවාති යාව එව.

329. එවං පයමජ්ඣානාධිගමෙ බ්‍යාකතෙ දුතියජ්ඣානාදීනි පුච්ඡන්තො එතස්ස පන චොතිආදිමාහ. තත්ථ සමතික්කමායාති සමතික්කමත්ථාය. පටිප්පස්සද්ධියාති පටිප්පස්සද්ධත්ථාය. සෙසං සබ්බත්ථ චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං. පච්ඡිමපඤ්ඤෙ පන ලොකුත්තරඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසන අධිගතං නිරොධසමාපත්තිං පුච්ඡන්තො අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසොති ආහ. ථෙරොපි පුච්ඡානුරුපෙනෙව බ්‍යාකාසි. තත්ථ යස්මා වෙදයිතසුඛතො අවෙදයිතසුඛං සන්තතරං පණීතතරං හොති, තස්මා අඤ්ඤං ථාසුචිභාරං උත්තරිතරං වා පණීතතරං වා න සමනුපස්සාමාති ආහ.

330. ධම්මියා කථායාති සාමග්ගිරසානිසංසප්පටිසංයුත්තාය ධම්මියා කථාය. සබ්බෙපි තෙ චතුසු සච්චෙසු පරිනිට්ඨිතකිච්චා, තෙන තෙසං පටිවෙධත්ථාය කිඤ්ඤි කථෙතබ්බං නත්ථී. සාමග්ගිරසෙන පන අයඤ්ච අයඤ්ච ආනිසංසොති සාමග්ගිරසානිසංසමෙව තෙසං හගවා කථෙසි. හගවන්තං අනුසංයායිත්වාති

අනුගන්ත්වා. තෙ කිර හගවතො පත්තචීවරං ගහෙත්වා ථොකං අගමංසු, අථ හගවා විහාරස්ස පරිවෙණපරියන්තං ගතකාලෙ, “ආහරථ මෙ පත්තචීවරං, තුම්හෙ ඉධෙව තිට්ඨතා”ති පක්කාමි. තතො පටිනිවත්තිත්වාති තතො ධීතට්ඨානතො නිවත්තිත්වා. කිං නු ඛො මයං ආයස්මතොති හගවන්තං නිස්සාය පබ්බජ්ජාදීනි අධිගන්ත්වාපි අත්තනො ගුණකථාය අට්ටියමානා අධිගමජ්ජිවිජ්ජාය ආහංසු. ඉමාසඤ්ච ඉමාසඤ්චාති පට්මජ්ඣානාදීනං ලොකියලොකුත්තරානං. වෙනසා වෙනො පරිච්ච විදිතොති අජ්ජ මෙ ආයස්මන්තො ලොකියසමාපත්තියා වීතිනාමෙසුං, අජ්ජ ලොකුත්තරායාති එවං චිත්තෙන චිත්තං පරිච්ඡන්දිත්වා විදිතං. දෙවතාපි මෙනි, හන්තෙ අනුරුද්ධ, අජ්ජ අයොයා නන්දියත්ථෙරො, අජ්ජ අයොයා කිම්බුලත්ථෙරො ඉමාය ච ඉමාය ච සමාපත්තියා වීතිනාමෙසීති එවමාරොවෙසුන්ති අත්ථො. පඤ්භාහිපුට්ඨොනාති තම්පි මයා සයං විදිතන්ති වා දෙවතාහි ආරොචිතන්ති වා එත්තකෙනෙව මුඛං මෙ සජ්ජන්ති කථං සමුට්ඨාපෙත්වා අපුට්ඨොනෙව මෙ න කථීතං. හගවතා පන පඤ්භාහිපුට්ඨොන පඤ්භං අහිපුච්ඡිතෙන සතා ඛ්‍යාකතං, තත්‍ර මෙ කිං න රොචතාති ආහ.

331. දිසොති “මණි මාණිවරො දිසො, අථො සෙරීසකො සභා”ති (දී. නි. 3.293) එවං ආගතො අට්ඨවීසති යායා යක්ඛසෙනාපතීනං අබ්භන්තරො එකො දෙවරාජා. පරජනොති තස්සෙව යක්ඛස්ස නාමං. යෙන හගවා තෙනුපසඬකම්ති සො කිර වෙස්සවණෙන පෙසිතො එතං යානං ගච්ඡන්තො හගවන්තං සයං පත්තචීවරං ගහෙත්වා ගිඤ්ජකාවසථතො ගොසිඬගසාලවනස්ස අත්තරෙ දිස්වා හගවා අත්තනා පත්තචීවරං ගහෙත්වා ගොසිඬගසාලවනෙ තිණ්ණං කුලපුත්තානං සන්තිකං ගච්ඡති. අජ්ජ මහතී ධම්මදෙසනා හවිස්සති. මයාපි තස්සා දෙසනාය භාගිනා හවිතබ්බන්ති අදිස්සමානෙන කායෙන සත්ථු පදානුපදිකො ගන්ත්වා අවිදුරෙ යත්වා ධම්මං සුත්වා සත්ථරි ගච්ඡන්තෙපි න ගතො, — “ඉමෙ ථෙරා කිං කරිස්සන්ති”ති දස්සනත්ථං පන තත්ථෙව ධීතො. අථ තෙ ද්වෙ ථෙරෙ අනුරුද්ධත්ථෙරං පලිවෙයෙන්තෙ දිස්වා, — “ඉමෙ ථෙරා හගවන්තං නිස්සාය පබ්බජ්ජාදයො සබ්බගුණෙ අධිගන්ත්වාපි හගවතොව මච්ඡරායන්ති, න සහන්ති, අතිවිය නිලීයන්ති පටිච්ඡාදෙන්ති, න දානි තෙසං පටිච්ඡාදෙකුං දස්සාමි, පථවිතො යාව බ්‍රහ්මලොකා එතෙසං ගුණෙ පකාසෙස්සාමි”ති චිත්තෙත්වා යෙන හගවා තෙනුපසඬකම්.

ලාභා වත, හන්තෙති යෙ, හන්තෙ, වජ්ජීරට්ඨවාසිතො හගවන්තඤ්ච ඉමෙ ව තයො කුලපුත්තෙ පස්සිතුං ලහන්ති, වන්දිතුං ලහන්ති, දෙයාධම්මං දාතුං ලහන්ති, ධම්මං සොතුං ලහන්ති, තෙසං ලාභා, හන්තෙ, වජ්ජීනන්ති අත්ථො. සද්දං සුත්වාති සො කිර අත්තනො යක්ඛානුභාවෙන මහන්තං සද්දං කත්වා

සකලං වජ්ජීරට්ඨං අජ්ඣොත්ථරන්තො තං වාවං නිව්ඡාරෙසි. තෙන වස්ස තෙසු රුක්ඛපබ්බතාදීසු අධිවත්ථා භූමිමා දෙවතා සද්දං අස්සොසුං. තං සන්ධාය චුත්තං - “සද්දං සුත්වා”ති. අනුස්සාවෙසුත්ති මහන්තං සද්දං සුත්වා සාවෙසුං. එස නයො සබ්බත්ථං යාව භ්‍රම්මලොකාති යාව අකනිට්ඨබ්‍රම්මලොකා. තඤ්චෙපි කුලන්ති, “අම්භාකං කුලතො නික්ඛමිත්වා ඉමෙ කුලපුත්තා පබ්බජිතා එවං සීලවන්තො ගුණවන්තො ආචාරසම්පන්නා කල්‍යාණධම්මා”ති එවං තඤ්චෙපි කුලං එතෙ තයො කුලපුත්තෙ පසන්නචිත්තං අනුස්සරෙය්‍යාති එවං සබ්බත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. ඉති භගවා යථානුසන්ධිනාව දෙසනං නිට්ඨපෙසිති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

චූළගොසිඬගසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. මහාගොසිඬගසුත්තවණ්ණනා

332. එවං මෙ සුතන්ති මහාගොසිඬගසුත්තං. තත්ථ ගොසිඬගසාලවනදායෙති ඉදං වසනට්ඨානදස්සනත්ථං චුත්තං. අඤ්ඤෙසු හි සුත්තෙසු, “සාවත්ථීයං විහරති ඡෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ”ති එවං පඨමං ගොචරගාමං දස්සෙත්වා පච්ඡා වසනට්ඨානං දස්සෙති. ඉමස්මිං පන මහාගොසිඬගසුත්තෙ භගවතො ගොචරගාමො අනිබන්ධො, කොච්ඡෙව ගොචරගාමො භවිස්සති. තස්මා වසනට්ඨානමෙව පරිදීපිතං. අරඤ්ඤනිදානකං නාමෙතං සුත්තන්ති. සම්බහුලෙහීති බහුකෙහි. අභිඤ්ඤාතෙහි අභිඤ්ඤාතෙහීති සබ්බත්ථ විස්සුතෙහි පාකට්ඨෙහි. ථෙරෙහි සාවකෙහි සද්ධිත්ති පාතිමොක්ඛසංචරාදීහි ථීරකාරකෙහෙව ධම්මෙහි සමන්තාගතත්තා ථෙරෙහි, සවනන්තෙ ජාතත්තා සාවකෙහි සද්ධිං එකතො. ඉදානි තෙ ථෙරෙ සරූපතො දස්සෙත්තො, ආයස්මතා ව සාරිපුත්තෙතාතිආදිමාහ. තත්ථායස්මා සාරිපුත්තො අත්තතො සීලාදීහි ගුණෙහි බුද්ධසාසනෙ අභිඤ්ඤාතො. චක්ඛුමන්තානං ගගනමජ්ඣෙය්‍යො සුරියො විය චන්දො විය, සමුද්දතීරෙ ධීතානං සාගරො විය ව පාකට්ඨො පඤ්ඤාතො. න කෙවලඤ්චස්ස ඉමස්මිං සුත්තෙ ආගතගුණවසෙනෙව මහන්තතා වෙදිතබ්බා, ඉතො අඤ්ඤෙසං ධම්මදායාදසුත්තං අනඬගණසුත්තං සම්මාදිට්ඨිසුත්තං සීහනාදසුත්තං රථවිනීතං මහාහත්ථීපදොපමං මහාවෙදල්ලං වාතුමසුත්තං දීසනං අනුපදසුත්තං සෙවිතබ්බාසෙවිතබ්බසුත්තං සචචවිහඬගසුත්තං පිණ්ඩපාතපාරිසුද්ධි සම්පසාදනීයං සඬගීතිසුත්තං දසුත්තරසුත්තං පචාරණාසුත්තං (සං. නි. 1.215 ආදයො) සුසිමසුත්තං ථෙරපඤ්ඤසුත්තං මහානිද්දෙසො පටිසම්භිදාමග්ගො ථෙරසීහනාදසුත්තං අභිනික්ඛමනං එතදග්ගන්ති ඉමෙසම්පි සුත්තානං වසෙන ථෙරස්ස මහන්තතා

වෙදිතබ්බො. එතදග්ගස්මිඤ්ඤි, “එතදග්ගං, හික්ඛවෙ, මම සාවකානං හික්ඛුනං මහාපඤ්ඤානං යදිදං සාරිපුත්තො”ති (අ. නි. 1.188-189) වුත්තං.

මහාමොග්ගල්ලානොපි සීලාදිගුණෙහි වෙව ඉමස්මිං සුත්තෙ ආගතගුණෙහි ව ථෙරො විය අභිඤ්ඤානො පාකටො මහා. අපිචස්ස අනුමානසුත්තං, වුළුතණ්ණාසඨ්ඨියසුත්තං මාරතජ්ජනියසුත්තං පාසාදකම්පනං සකලං ඉද්ධිපාදසංයුත්තං නන්දොපනන්දදමනං යමකපාටිභාරියකාලෙ දෙවලොකගමනං විමානවත්ථු පෙනවත්ථු ථෙරස්ස අභිනික්ඛමනං එතදග්ගන්ති ඉමෙසමිපි වසෙන මහන්තභාවො වෙදිතබ්බො. එතදග්ගස්මිඤ්ඤි, “එතදග්ගං, හික්ඛවෙ, මම සාවකානං හික්ඛුනං ඉද්ධිමන්තානං යදිදං මහාමොග්ගල්ලානො”ති (අ. නි. 1.190) වුත්තං.

මහාකස්සපොපි සීලාදිගුණෙහි වෙව ඉමස්මිං සුත්තෙ ආගතගුණෙහි ව ථෙරො විය අභිඤ්ඤානො පාකටො මහා. අපිචස්ස විවරපරිවත්තනසුත්තං ජිණ්ණවිවරසුත්තං (සං. නි. 2.154 ආදයො) වන්දොපමං සකලං කස්සපසංයුත්තං මහාඅරියවංසසුත්තං ථෙරස්ස අභිනික්ඛමනං එතදග්ගන්ති ඉමෙසමිපි වසෙන මහන්තභාවො වෙදිතබ්බො. එතදග්ගස්මිඤ්ඤි, “එතදග්ගං, හික්ඛවෙ, මම සාවකානං හික්ඛුනං ධුතවාදානං යදිදං මහාකස්සපො”ති (අ. නි. 1.191) වුත්තං.

අනුරුද්ධත්ථෙරොපි සීලාදිගුණෙහි වෙව ඉමස්මිං සුත්තෙ ආගතගුණෙහි ව ථෙරො විය අභිඤ්ඤානො පාකටො මහා. අපිචස්ස වුළුගොසිඨිගසුත්තං නළකපානසුත්තං අනුත්තරියසුත්තං උපක්කිලෙසසුත්තං අනුරුද්ධසංයුත්තං මහාපුරිසවිතක්කසුත්තං ථෙරස්ස අභිනික්ඛමනං එතදග්ගන්ති ඉමෙසමිපි වසෙන මහන්තභාවො වෙදිතබ්බො. එතදග්ගස්මිඤ්ඤි, “එතදග්ගං, හික්ඛවෙ, මම සාවකානං හික්ඛුනං දිබ්බවක්ඛුකානං යදිදං අනුරුද්ධො”ති (අ. නි. 1.192) වුත්තං.

ආයස්මකා ව රෙවතෙනාති එත්ථ පන ද්වෙ රෙවතා බදිරවනියරෙවතො ව කඨ්ඨාරෙවතො ව. තත්ථ බදිරවනියරෙවතො ධම්මසෙනාපතිත්ථෙරස්ස කනිට්ඨභාතිකො, න සො ඉධ අධිජ්ජෙතො. “අකජ්ජියො ගුලො, අකජ්ජියා මුග්ගා”ති (මහාව. 272) එවං කඨ්ඨාබහුලො පන ථෙරො ඉධ රෙවතොති අධිජ්ජෙතො. සොපි සීලාදිගුණෙහි වෙව ඉමස්මිං සුත්තෙ ආගතගුණෙහි ව ථෙරො විය අභිඤ්ඤානො පාකටො මහා. අපිචස්ස අභිනික්ඛමනෙනපි එතදග්ගෙනපි මහන්තභාවො වෙදිතබ්බො. එතදග්ගස්මිඤ්ඤි, “එතදග්ගං, හික්ඛවෙ, මම සාවකානං හික්ඛුනං ඤායිතං යදිදං කඨ්ඨාරෙවතො”ති (අ. නි. 1.204) වුත්තං.

ආනන්දත්ථෙරොපි සීලාදිගුණෙහි වෙව ඉමස්මි. සුත්තෙ ආගතගුණෙහි ව ථෙරො විය අභිඤ්ඤානො පාකටො මහා. අපිවස්ස සෙක්ඛසුත්තං බාහිනිකසුත්තං ආනෙඤ්ජසප්පායං ගොපකමොග්ගල්ලානං බහුධාතුකං වූළසුඤ්ඤතං මහාසුඤ්ඤතං අවිජරියබ්භුතසුත්තං හද්දෙකරත්තං මහානිදානං මහාපරිනිබ්බානං සුභසුත්තං වූළනියලොකධාතුසුත්තං අභිනික්ඛමනං එතදග්ගන්ති ඉමෙසමිපි වසෙන මහත්තභාවො වෙදිතබ්බො. එතදග්ගස්මිඤ්ඤි, “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං බහුස්සුතානං යදිදං ආනන්දො”ති (අ. නි. 1.219-223) වුත්තං.

අඤ්ඤෙහි ව අභිඤ්ඤානෙහි අභිඤ්ඤානෙහිති න කෙවලඤ්ච එතෙහෙව, අඤ්ඤෙහි ව මහාගුණතාය පාකටෙහි අභිඤ්ඤානෙහි බහුහි ථෙරෙහි සාවකෙහි සද්ධිං හගවා ගොසිඬගසාලවනදායෙ විහරන්ති අත්ථො. ආයස්මා හි සාරිපුත්තො සයං මහාපඤ්ඤො අඤ්ඤෙපි බහු මහාපඤ්ඤෙ භික්ඛු ගහෙත්වා තදා දසබලං පරිවාරෙත්වා විහාසි. ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො සයං ඉද්ධිමා, ආයස්මා මහාකස්සපො සයං ධුතවාදො, ආයස්මා අනුරුද්ධො සයං දිබ්බවක්ඛුකො, ආයස්මා රෙවතො සයං ඤානාභිරතො, ආයස්මා ආනන්දො සයං බහුස්සුතො අඤ්ඤෙපි බහු බහුස්සුතෙ භික්ඛු ගහෙත්වා තදා දසබලං පරිවාරෙත්වා විහාසි, එවං තදා එතෙ ව අඤ්ඤෙ ව අභිඤ්ඤානා මහාථෙරා තිංසසහස්සමත්තා භික්ඛු දසබලං පරිවාරෙත්වා විහරිංසුති වෙදිතබ්බො.

පටිසල්ලානා වුට්ඨිතොති ඵලසමාපත්තිවිවෙකතො වුට්ඨිතො. යෙනායස්මා මහාකස්සපො තෙනුපසඬකමීති ථෙරො කිර පටිසල්ලානා වුට්ඨිතො පච්ඡිමලොකධාතුං ඔලොකෙන්තො වනන්තෙ කීළන්තස්ස මත්තඛත්තියස්ස කණ්ණතො පතමානං කුණ්ඩලං විය, සංහරිත්වා සමුග්ගෙ පක්ඛිපමානං රත්තකම්බලං විය, මණිනාගදන්තතො පතමානං සතසහස්සග්ගසනිකං සුවණ්ණපාතිං විය ව අත්ථං ගච්ඡමානං පරිපුණ්ණපණ්ණාසයොජනං සූරියමණ්ඩලං අද්දස. තදනන්තරං පාචිනලොකධාතුං ඔලොකෙන්තො නෙමියං ගහෙත්වා පරිවත්තයමානං රජතවක්කං විය, රජතකුටතො නික්ඛමන්තං ධීරධාරාමණ්ඩං විය, සපක්ඛෙ පප්ථොටෙත්වා ගගනතලෙ පක්ඛන්දමානං සෙතභංසං විය ව මෙසවණ්ණාය සමුද්දකුච්ඡිතො උග්ගන්ත්වා පාචිනවක්කවාළපබ්බතමත්ථකෙ සසලක්ඛණප්පටිමණ්ඩිතං එකුතපණ්ණාසයොජනං වන්දමණ්ඩලං අද්දස. තතො සාලවනං ඔලොකෙසි. තස්මිඤ්ඤි සමයෙ සාලරුක්ඛා මූලතො පට්ඨාය යාව අග්ගා සබ්බපාලිචුල්ලා දුකුලපාරුතා විය, මුත්තාකලාපචිනද්ධා විය ව විරොචිංසු. භූමිතලං පුප්ඵසන්ථරපුජාය පටිමණ්ඩිතං විය, තත්ථ තත්ථ නිපතන්තෙන පුප්ඵරෙණුතා ලාබාරසෙන සිඤ්චමානං විය ව අහොසි. හමරමධුකරගණා

කුසුමරෙණුමදමත්තා උපගායමානා විය වනන්තරෙසු විවරන්ති. තදා ච උපොසථදිවසොව හොති. අථ ථෙරො, “කාය නු ඛො අජ්ජ රතියා චිතිනාමෙස්සාමී”ති චින්තෙසි, අරියසාවකා ච නාම පියධම්මස්සවනා හොන්ති. අථස්ස එතදහොසි – “අජ්ජ මය්හං ජෙට්ඨහානිකස්ස ධම්මසෙනාපතිත්ථෙරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා ධම්මරතියා චිතිනාමෙස්සාමී”ති. ගච්ඡන්තො පන එකකොව අගන්ත්වා “මය්හං පියසහායං මහාකස්සපත්ථෙරං ගහෙත්වා ගමිස්සාමී”ති නිසින්තට්ඨානතො වුට්ඨාය වම්මබ්බෙණ්ඩං පජ්ඣොටෙත්වා යෙනායස්මා මහාකස්සපො තෙනුපසඬ්ඤාමි.

එවමාවුසොති ඛො ආයස්මා මහාකස්සපොති ථෙරොපි යස්මා පියධම්මස්සවනොව අරියසාවකො, තස්මා තස්ස වචනං සුත්වා ගච්ඡාවුසො, ත්වං, මය්හං සිසං වා රුජ්ජති පිට්ඨි වාති කිඤ්චි ලෙසාපදෙසං අකත්වා තුට්ඨහදයොව, “එවමාවුසො”තිආදිමාහ. පටිස්සුත්වා ච නිසින්තට්ඨානතො වුට්ඨාය වම්මබ්බෙණ්ඩං පජ්ඣොටෙත්වා මහාමොග්ගල්ලානං අනුබන්ධි. තස්මිං සමයෙ ද්වෙ මහාථෙරො පටිපාටියා ඨිතාති ද්වෙ වන්දමණ්ඩලානි විය, ද්වෙ සූරියමණ්ඩලානි විය, ද්වෙ ඡද්දන්තනාගරාජානො විය, ද්වෙ සීහා විය, ද්වෙ බ්‍රහ්මා විය ච විරොචිංසු. අනුරුද්ධත්ථෙරොපි තස්මිං සමයෙ දිවාට්ඨානෙ නිසින්තො ද්වෙ මහාථෙරෙ සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස සන්තිකං ගච්ඡන්තෙ දිස්වා පච්ඡිමලොකධාතුං ඔලොකෙන්තො සූරියං වනන්තං පච්ඡන්තං විය, පාචීනලොකධාතුං ඔලොකෙන්තො වන්දං වනන්තො උග්ගච්ඡන්තං විය, සාලවනං ඔලොකෙන්තො සබ්බපාලිචුල්ලමෙව සාලවනඤ්ච දිස්වා අජ්ජ උපොසථදිවසො, ඉමෙ ච මෙ ජෙට්ඨහානිකා ධම්මසෙනාපතිස්ස සන්තිකං ගච්ඡන්ති, මහන්තෙන ධම්මස්සවනෙන හවිතබ්බං, අහම්පි ධම්මස්සවනස්ස හාගී හවිස්සාමිති නිසින්තට්ඨානතො වුට්ඨාය වම්මබ්බෙණ්ඩං පජ්ඣොටෙත්වා මහාථෙරානං පදානුපදිකො හුත්වා නික්ඛමි. තෙන වුත්තං – “අථ ඛො ආයස්මා ච මහාමොග්ගල්ලානො ආයස්මා ච මහාකස්සපො ආයස්මා ච අනුරුද්ධො යෙනායස්මා සාරිපුත්තො තෙනුපසඬ්ඤාමිංසු”ති. උපසඬ්ඤාමිංසුති. පටිපාටියා ඨිතා තයො වන්දා විය, සූරියා විය, සීහා විය ච විරොචමානා උපසඬ්ඤාමිංසු.

333. එවං උපසඬ්ඤාමන්තෙ පන තෙ මහාථෙරෙ ආයස්මා ආනන්දො අත්තො දිවාට්ඨානෙ නිසින්තොයෙව දිස්වා, “අජ්ජ මහන්තං ධම්මස්සවනං හවිස්සති, මයාපි තස්ස හාගිනා හවිතබ්බං, න ඛො පන එකකොව ගමිස්සාමි, මය්හං පියසහායමිපි රෙවතත්ථෙරං ගහෙත්වා ගමිස්සාමී”ති සබ්බං මහාමොග්ගල්ලානස්ස මහාකස්සපස්ස අනුරුද්ධස්ස උපසඬ්ඤාමනෙ වුත්තනෙයෙනෙව විත්ථාරතො වෙදිතබ්බං. ඉති තෙ ද්වෙ ජනා පටිපාටියා ඨිතා ද්වෙ වන්දා විය, සූරියා විය, සීහා විය ච විරොචමානා උපසඬ්ඤාමිංසු. තෙන

වුත්තං - “අද්දසා ඛො ආයස්මා සාරිපුත්තො”තිආදි. දිස්වාන ආයස්මත්තං ආනන්දං එතදචොවාති දුරතොව දිස්වා අනුක්කමෙන කථාඋපචාරං සම්පත්තමෙන, “එතු ඛො ආයස්මා”තිආදිවචනං අවොච. රමණීයං, ආවුසොති එත්ථ දුට්ඨං රාමණෙය්‍යකං වනරාමණෙය්‍යකං පුග්ගලරාමණෙය්‍යකඤ්ච. තත්ථ වනං නාම නාගසලලසාලවම්පකාදීහි සඤ්ජන්තං හොති බහලච්ඡායං පුජ්ඵල්ලපගං විවිධරුක්ඛං උදකසම්පන්නං ගාමනො නිස්සට්ඨං, ඉදං වනරාමණෙය්‍යකං නාම. යං සන්ධාය වුත්තං -

“රමණීයාති අරඤ්ඤාති, යත්ථ න රමතී ජනො;

වීතරාගා රමිස්සන්ති, න තෙ කාමගවෙසිනො”ති. (ධ. ප. 99);

වනං පන සවෙපි උජ්ජඨගලෙ හොති නිරුද්ධං විරලච්ඡායං කණ්ටකසමාකිණ්ණං, බුද්ධාදයොපෙත්ථ අරියා විහරන්ති, ඉදං පුග්ගලරාමණෙය්‍යකං නාම. යං සන්ධාය වුත්තං -

“ගාමෙ වා යදි වාරඤ්ඤෙ, නින්තෙ වා යදි වා ථලෙ;

යත්ථ අරහන්තො විහරන්ති, තං භූමිරාමණෙය්‍යකං”න්ති. (ධ. ප. 98);

ඉධ පන තං දුට්ඨමිපි ලබ්භති. තදා හි ගොසිඨගසාලවනං සබ්බපාලිචුල්ලං හොති කුසුමගන්ධසුගන්ධං, සදෙවකෙ චෙත්ථ ලොකෙ අග්ගපුග්ගලො සම්මාසම්බුද්ධො තිංසසහස්සමත්තෙහි අභිඤ්ඤාතහික්ඛුහි සද්ධිං විහරති. තං සන්ධාය වුත්තං - “රමණීයං, ආවුසො ආනන්ද, ගොසිඨගසාලවනං”න්ති.

දොසිනාති දොසාපගතා, අබ්භං මහිකා ධූමො රජො රාහුති ඉමෙහි පඤ්චහි උපක්කිලෙසෙහි විරහිතාති වුත්තං හොති. සබ්බපාලිචුල්ලාති සබ්බත්ථ පාලිචුල්ලා, මූලතො පට්ඨාය යාව අග්ගා අපුජ්ඣිතට්ඨානං නාම නත්ථි. දිබ්බා මඤ්ඤෙ ගන්ධා සම්පවන්තිති දිබ්බා මන්දාරපුජ්ඣකොවිලාරපාරිච්ඡත්තකවන්දනවුණ්ණගන්ධා විය සමන්තා පවායන්ති, සක්කසුයාසන්තුසිතනිම්මානරතිපරනිම්මිතමහාබ්‍රහ්මානං ඔතිණ්ණට්ඨානං විය වායන්තිති වුත්තං හොති.

කථංරූපෙන, ආවුසො ආනන්දාති ආනන්දත්ථෙරො තෙසං පඤ්චන්තං ථෙරානං සඨසනවකොච. කස්මා ථෙරො තංයෙව පට්ඨං පුච්ඡතිති? මමායිතත්තා. තෙ හි ද්වෙ ථෙරා අඤ්ඤමඤ්ඤං මමායිංසු. සාරිපුත්තත්ථෙරො, “මයා කත්තබ්බං සත්ථු උපට්ඨානං කරොතී”ති ආනන්දත්ථෙරං මමායි. ආනන්දත්ථෙරො භගවතො සාවකානං අග්ගොති සාරිපුත්තත්ථෙරං මමායි, කුලදාරකෙ පබ්බාජෙත්වා සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස සන්තිකෙ උපජ්ඣං

ගණ්භාපෙසි. සාරිපුත්තත්ථෙරොපි තථෙව අකාසි. එවං එකමෙකෙන අත්තනො පත්තචීවරං දත්වා පබ්බාපෙත්වා උපජ්ඣං ගණ්භාපිතානි පඤ්ච භික්ඛුසතානි අහෙසුං. ආයස්මා ආනන්දො පණීතානි වීචරාදීනිපි ලහිත්වා ථෙරස්සෙව දෙති.

එකො කිර බ්‍රාහ්මණො චින්තෙසි – “බුද්ධරතනස්ස ව සඤ්ජරතනස්ස ව පුජා පඤ්ඤායති, කථං නු ඛො ධම්මරතනං පූජිතං නාම භොති” ති? සො භගවත්තං උපසඬකමිත්වා එතමත්ථං පුච්ඡි. භගවා ආහ – “සචෙසි, බ්‍රාහ්මණ, ධම්මරතනං පූජිතුකාමො, එකං බහුස්සුතං පුපෙභී” ති බහුස්සුතං, භන්තෙ, ආචික්ඛට්ඨාති භික්ඛුසඬ්ඨං පුච්ඡති. සො භික්ඛුසඬ්ඨං උපසඬකමිත්වා බහුස්සුතං, භන්තෙ, ආචික්ඛට්ඨාති ආහ. ආනන්දත්ථෙරො බ්‍රාහ්මණාති. බ්‍රාහ්මණො ථෙරං සහස්සග්ගිකෙන වීචරෙන පුපෙසි. ථෙරො තං ගහෙත්වා භගවතො සන්තිකං අගමාසි. භගවා “කුතො, ආනන්ද, ලද්ධ” ති ආහ. එකෙන, භන්තෙ, බ්‍රාහ්මණෙන දිත්තං, ඉදං පනාහං ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස දාතුකාමොති. දෙහි, ආනන්දාති. වාරිකං පක්කන්තො, භන්තෙති. ආගතකාලෙ දෙහීති. සික්ඛාපදං, භන්තෙ, පඤ්ඤත්තන්ති. කදා පන සාරිපුත්තො ආගමිස්සතීති? දසාහමත්තෙන, භන්තෙති. “අනුජානාමි, ආනන්ද, දසාහපරමං අතිරෙකචීවරං නික්ඛිපිතු” ති (පාරා. 461; මහාව. 347) සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙසි. සාරිපුත්තත්ථෙරොපි තථෙව යංකිඤ්චි මනාපං ලහති, තං ආනන්දත්ථෙරස්ස දෙති. එවං තෙ ථෙරා අඤ්ඤමඤ්ඤං මමායිංසු, ඉති මමායිතත්තා පයමං පුච්ඡි.

අපිව අනුමතිපුච්ඡා නාමෙසා බුද්දකතො පට්ඨාය පුච්ඡිතබ්බා භොති. තස්මා ථෙරො චින්තෙසි – “අහං පයමං ආනන්දං පුච්ඡිස්සාමි, ආනන්දො අත්තනො පටිභානං බ්‍යාකරිස්සති. තතො රෙවතං, අනුරුද්ධං, මහාකස්සපං, මහාමොග්ගල්ලානං පුච්ඡිස්සාමි. මහාමොග්ගල්ලානො අත්තනො පටිභානං බ්‍යාකරිස්සති. තතො පඤ්චපි ථෙරා මං පුච්ඡිස්සන්ති, අහමිපි අත්තනො පටිභානං බ්‍යාකරිස්සාමි” ති. එත්තාවතාපි අයං ධම්මදෙසනා සිබ්බපත්තා වෙපුල්ලප්පත්තා න භවිස්සති, අථ මයං සබ්බෙපි දසබ්බං උපසඬකමිත්වා පුච්ඡිස්සාම, සත්ථා සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙන බ්‍යාකරිස්සති. එත්තාවතා අයං ධම්මදෙසනා සිබ්බපත්තා වෙපුල්ලප්පත්තා භවිස්සති. යථා හි ජනපදමිහි උප්පත්තො අට්ටො ගාමභොජකං පාපුණාති, තස්මිං නිච්ඡිතුං අසක්කොත්තෙ ජනපදභොජකං පාපුණාති, තස්මිං අසක්කොත්තෙ මහාවිනිච්ඡයඅමච්චං, තස්මිං අසක්කොත්තෙ සෙනාපතිං, තස්මිං අසක්කොත්තෙ උපරාජං, තස්මිං විනිච්ඡිතුං අසක්කොත්තෙ රාජානං පාපුණාති, රඤ්ඤා විනිච්ඡිතකාලතො පට්ඨාය අට්ටො අපරාපරං න සඤ්චරති, රාජවචනෙනෙව ඡිජ්ජති. එවමෙවං අහඤ්චි පයමං ආනන්දං පුච්ඡිස්සාමි...පෙ.... අථ මයං සබ්බෙපි දසබ්බං

උපසඬකමිත්වා පුච්ඡස්සාම, සත්ථා සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණෙන බ්‍යාකරිස්සති. එත්තාවතා අයං ධම්මදෙසනා සිබ්බපත්තා වෙසුල්ලප්පත්තා භවිස්සති. එවං අනුමතිපුච්ඡං පුච්ඡන්තො ථෙරො පට්ඨං ආනන්දන්ථෙරං පුච්ඡී.

බහුස්සුතො භොතීති බහු අස්ස සුතං භොති, නවඬගං සත්ථුසාසනං පාළිඅනුසන්ධිපුබ්බාපරවසෙන උග්ගහිතං භොතීති අත්ථො. සුතධරොති සුතස්ස ආධාරභූතො. යස්ස හි ඉතො ගහිතං ඉතො පලායති, ඡිද්දසංථෙ උදකං විය න තිට්ඨති, පරිසමජ්ඣෙ එකං සුත්තං වා ජාතකං වා කථෙතුං වා වාචෙතුං වා න සක්කොති, අයං න සුතධරො නාම. යස්ස පන උග්ගහිතං බුද්ධවචනං උග්ගහිතකාලසදිසමෙව භොති, දසපි විසතිපි වස්සානි සජ්ඣායං අකරොන්තස්ස න නස්සති, අයං සුතධරො නාම. සුතසන්නිවයොති සුතස්ස සන්නිවයභූතො. යථා හි සුතං භද්‍යමඤ්ජුසාය සන්නිවිතං සිලායං ලෙඛා විය, සුවණ්ණසංථෙ පක්ඛිත්තසිභවසා විය ව අජ්ඣාසාය තිට්ඨති, අයං සුතසන්නිවයො නාම. ධාතාති යිතා පගුණා. එකච්චස්ස හි උග්ගහිතං බුද්ධවචනං ධාතං පගුණං නිව්චලිතං න භොති, අසුකසුත්තං වා ජාතකං වා කථෙහීති චුත්තෙ සජ්ඣායිත්වා සංසන්දිත්වා සමනුග්ගාහිත්වා ජානිස්සාමිති වදති. එකච්චස්ස ධාතං පගුණං භවඬගසොතසදිසං භොති, අසුකසුත්තං වා ජාතකං වා කථෙහීති චුත්තෙ උද්ධරිත්වා තමෙව කථෙති. තං සන්ධාය චුත්තං “ධාතා”ති.

වචසා පරිචිතාති සුත්තදසක-වග්ගදසක-පණ්ණාසදසකානං වසෙන වාචාය සජ්ඣායිතා. මනසානුපෙක්ඛිතාති චිත්තෙන අනුපෙක්ඛිතා, යස්ස වාචාය සජ්ඣායිතං බුද්ධවචනං මනසා චිත්තෙන්තස්ස තත්ථ තත්ථ පාකටං භොති. මහාදීපං ජාලෙත්වා යිතස්ස රූපගතං විය පඤ්ඤායති. තං සන්ධාය චුත්තං – “වචසා පරිචිතා මනසානුපෙක්ඛිතා”ති. දිට්ඨියා සුප්පට්ඨිද්ධාති අත්ථොතො ව කාරණතො ව පඤ්ඤාය සුප්පට්ඨිද්ධා. පරිමණ්ඩලෙහි පදබ්‍යාඤ්ජනෙහීති එත්ථ පදමෙව අත්ථස්ස බ්‍යාඤ්ජනතො පදබ්‍යාඤ්ජනං, තං අක්ඛරපාරිපූරිං කත්වා දසවිධබ්‍යාඤ්ජනබුද්ධියො අපරිභාපෙත්වා චුත්තං පරිමණ්ඩලං නාම භොති, එවරූපෙහි පදබ්‍යාඤ්ජනෙහීති අත්ථො. අපිච යො භික්ඛු පරිසති ධම්මං දෙසෙන්තො සුත්තං වා ජාතකං වා නික්ඛිපිත්වා අඤ්ඤං උපාරම්භකරං සුත්තං ආහරති, තස්ස උපමං කථෙති, තදත්ථං ඔභාරෙති, එවමිදං ගහෙන්වා එත්ථ ඛිපන්තො එකපස්සෙනෙව පරිහරන්තො කාලං ඤත්වා චුට්ඨහති. නික්ඛිත්තසුත්තං පන නික්ඛිත්තමත්තමෙව භොති, තස්ස කථා අපරිමණ්ඩලා නාම භොති. යො පන සුත්තං වා ජාතකං වා නික්ඛිපිත්වා බහි එකපදමිපි අගන්ත්වා පාළියා අනුසන්ධිඤ්ච පුබ්බාපරඤ්ච අමක්ඛෙන්තො ආචරියෙහි දින්නනයෙ යත්වා තුලිකාය පරිච්ඡින්නන්තො විය, ගම්භිරමාතිකාය උදකං

පෙසෙන්නො විය, පදං කොට්ටෙන්නො සිත්ධවාජානියො විය ගව්ඡති, තස්ස කථා පරිමණ්ඩලා නාම හොති. එවරුපිං කථං සන්ධාය – “පරිමණ්ඩලෙහි පදබ්‍යඤ්ජනෙහි”ති වුත්තං.

අනුප්පබන්ධෙහිති එත්ථ යො භික්ඛු ධම්මං කථෙන්නො සුත්තං වා ජාතකං වා ආරහිත්වා ආරද්ධකාලතො පටියාය තුරිතතුරිතො අරණිං මන්ථෙන්නො විය, උණ්භබ්බදනියං බ්බදන්තො විය, පාළියා අනුසන්ධිපුබ්බාපරෙසු ගහිතං ගහිතමෙව අග්ගහිතං අග්ගහිතමෙව ච කත්වා පුරාණපණ්ණානරෙසු වරමානං ගොධං උට්ඨපෙන්නො විය තත්ථ තත්ථ පහරන්නො ඔසාපෙන්නො ඔහාය ගව්ඡති. යොපි ධම්මං කථෙන්නො කාලෙන සීසං කාලෙන දන්ධං කාලෙන මහාසද්දං කාලෙන බුද්දකසද්දං කරොති. යථා පෙනග්ගි කාලෙන ජලති, කාලෙන නිබ්බායති, එවමෙව ඉධ පෙනග්ගිධම්මකථිකො නාම හොති, පරිසාය උට්ඨාතුකාමාය පුනස්පුනං ආරහති. යොපි කථෙන්නො තත්ථ තත්ථ විත්ථායති, නිත්ථුනන්නො කන්දන්තො විය කථෙති, ඉමෙසං සබ්බෙසම්පි කථා අප්පබන්ධා නාම හොති. යො පන සුත්තං ආරහිත්වා ආචරියෙහි දින්නනයෙ යීතො අවිජින්නධාරං කත්වා නදීසොතං විය පවත්තෙති, ආකාසගඬගතො භස්සමානං උදකං විය නිරන්තරං කථං පවත්තෙති, තස්ස කථා අනුප්පබන්ධා හොති. තං සන්ධාය වුත්තං “අනුප්පබන්ධෙහි”ති. අනුසයසමුග්ගාතායාති සත්තන්නං අනුසයානං සමුග්ගාතත්ථාය. එවරුපෙනාති එවරුපෙන බහුස්සුතෙන භික්ඛුනා තථාරුපෙනෙව භික්ඛුසුතෙන භික්ඛුසහස්සෙන වා සඬ්ඝාටිකණ්ණෙන වා සඬ්ඝාටිකණ්ණං, පල්ලඬකෙන වා පල්ලඬකං ආභව්ව නිසින්නෙන ගොසිඬගසාලවනං සොහෙය්‍යා. ඉමිනා නයෙන සබ්බවාරෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො.

334. පටිසල්ලානං අස්ස ආරාමොති පටිසල්ලානාරාමො. පටිසල්ලානෙ රතොති පටිසල්ලානරතො.

335. සහස්සං ලොකානන්ති සහස්සං ලොකධාතුනං. එත්තකඤ්ඤි ථෙරස්ස ධුවසෙවනං ආවජ්ජනපටිබද්ධං, ආකඬ්ඛමානො පන ථෙරො අනෙකානිපි වක්කවාළසහස්සාති වොලොකෙතියෙව. උපරිපාසාදවරගතොති සත්තභූමකස්ස වා නවභූමකස්ස වා පාසාදවරස්ස උපරි ගතො. සහස්සං නෙමීමණ්ඩලානං වොලොකෙය්‍යාති පාසාදපරිවෙණෙ නාහියා පතිට්ඨිතානං නෙමිවට්ටියා නෙමිවට්ටිං ආභව්ව යීතානං නෙමීමණ්ඩලානං සහස්සං වාතපානං විවරිත්වා ඔලොකෙය්‍යා, තස්ස නාහියොපි පාකටා හොන්ති, අරාපි අරන්තරානිපි නෙමියොපි. එවමෙව බො, ආවුසොති, ආවුසො, එවං අයම්පි දිබ්බවක්ඛුකො භික්ඛු දිබ්බෙන වක්ඛුනා අතික්කන්තමානුසකෙන සහස්සං

ලොකානං වොලොකෙති. තස්ස පාසාදෙ ධීනපුරිසස්ස චක්කනාභියො විය චක්කවාළසහස්සෙ සිනෙරුසහස්සං පාකටං හොති. අරා විය දීපා පාකටා හොන්ති. අරන්තරාති විය දීපට්ඨිතමනුස්සා පාකටා හොන්ති. නෙමියො විය චක්කවාළපබ්බතා පාකටා හොන්ති.

336. ආරඤ්ඤිකොති සමාදිණ්ණඅරඤ්ඤධුතඨිගො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො.

337. නො ච සංසාදෙන්තීති න ඔසාදෙන්ති. සහෙතුකඤ්ඤි සකාරණං කත්වා පඤ්භං පුච්ඡිතුං විස්සජ්ජිතුම්පි අසක්කොන්තො සංසාදෙති නාම. එවං න කරොන්තීති අත්ථො. පවත්තිතී හොතීති නදියොනොදකං විය පවත්තති.

338. යාය විහාරසමාපත්තියාති යාය ලොකියාය විහාරසමාපත්තියා, යාය ලොකුත්තරාය විහාරසමාපත්තියා.

339. සාධු සාධු සාරිපුත්තාති අයං සාධුකාරො ආනන්දත්ථෙරස්ස දින්නො. සාරිපුත්තත්ථෙරෙන පන සද්ධිං භගවා ආලපති. එස නයො සබ්බත්ථං. යථා තං ආනන්දොවාති යථා ආනන්දොව සම්මා බ්‍යාකරණමානො බ්‍යාකරෙය්‍ය, එවං බ්‍යාකතං ආනන්දෙන අත්තනො අනුච්ඡවිකමෙව, අජ්ඣාසයානුරූපමෙව බ්‍යාකතන්ති අත්ථො. ආනන්දත්ථෙරො හි අත්තනාපි බහුස්සුතො, අජ්ඣාසයොපිස්ස එවං හොති – “අහො වත සාසනෙ සබ්බමචාරී බහුස්සුතා භවෙය්‍යු”න්ති. කස්මා? බහුස්සුතස්ස හි කස්පියාකස්පියං සාවජ්ජානවජ්ජං, ගරුකලහුකං සතෙකිච්ඡාතෙකිච්ඡං පාකටං හොති. බහුස්සුතො උග්ගහිතබ්බද්ධවචනං ආවජ්ජන්වා ඉමස්මිං යානෙ සීලං කථිතං, ඉමස්මිං සමාධිං, ඉමස්මිං විපස්සනා, ඉමස්මිං මග්ගඵලනිබ්බානානීති සීලස්ස ආගතට්ඨානෙ සීලං පුරෙත්වා, සමාධිස්ස ආගතට්ඨානෙ සමාධිං පුරෙත්වා විපස්සනාය ආගතට්ඨානෙ විපස්සනාගබ්භං ගණ්භාපෙත්වා මග්ගං භාවෙත්වා ඵලං සච්ඡිකරොති. තස්මා ථෙරස්ස එවං අජ්ඣාසයො හොති – “අහො වත සබ්බමචාරී එකං වා ද්වෙ වා තයො වා චත්තාරො වා පඤ්ච වා නිකායෙ උග්ගහෙත්වා ආවජ්ජන්තා සීලාදීනං ආගතට්ඨානෙසු සීලාදීනි පරිපුරෙත්වා අනුක්කමෙන මග්ගඵලනිබ්බානානි සච්ඡිකරෙය්‍යු”න්ති. සෙසවාරෙසුපි එසෙව නයො.

340. ආයස්මා හි රෙවතො ඤානජ්ඣාසයො ඤානාභිරතො, තස්මාස්ස එවං හොති – “අහො වත සබ්බමචාරී එකිකා නිසීදිත්වා කසිණපරිකම්මං කත්වා අට්ඨ සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙත්වා ඤානපදට්ඨානං විපස්සනං වඨ්ඨෙත්වා ලොකුත්තරධම්මං සච්ඡිකරෙය්‍යු”න්ති. තස්මා එවං බ්‍යාකාසි.

341. ආයස්මා අනුරුද්ධො දිබ්බවක්ඛකො, තස්ස එවං හොති – “අහො වත සබ්බමචාරී ආලොකං වඩ්ඪෙත්වා දිබ්බෙන වක්ඛනා අනෙකෙසු වක්කවාළසහස්සෙසු වචමානෙ ව උපපජ්ජමානෙ ව සත්තෙ දිස්වා වට්ඨහයෙන චිත්තං සංවෙජෙත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා ලොකුත්තරධම්මං සච්ඡිකරෙය්‍යු”න්ති. තස්මා එවං බ්‍යාකාසි.

342. ආයස්මා මහාකස්සපො ධුතවාදො, තස්ස එවං හොති – “අහො වත සබ්බමචාරී ධුතවාදා හුත්වා ධුතඛිගානුභාවෙන පච්චයතණ්හං මිලාපෙත්වා අපරෙපි නානප්පකාරෙ කිලෙසෙ ධුනිත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා ලොකුත්තරධම්මං සච්ඡිකරෙය්‍යු”න්ති. තස්මා එවං බ්‍යාකාසි.

343. ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො සමාධිපාරමියා මත්ථකං පත්තො, සුබ්බමං පන චිත්තන්තරං ඛන්ධන්තරං ධාත්වන්තරං ආයතනන්තරං ඝාතනාක්කන්තිකං ආරම්මණොක්කන්තිකං අභිගව්වත්ථානං ආරම්මණව්වත්ථානං අභිගසඬකන්ති ආරම්මණසඬකන්ති එකතොවඩ්ඪනං උභතොවඩ්ඪනන්ති ආභිධම්මිකධම්මකථිකස්සෙව පාකට්ඨං. අනාභිධම්මිකො හි ධම්මං කථෙන්නො – “අයං සකවාදො අයං පරවාදො”ති න ජානාති. සකවාදං දීපෙස්සාමිති පරවාදං දීපෙති, පරවාදං දීපෙස්සාමිති සකවාදං දීපෙති, ධම්මන්තරං විසංවාදෙති. ආභිධම්මිකො සකවාදං සකවාදනියාමෙනෙව, පරවාදං පරවාදනියාමෙනෙව දීපෙති, ධම්මන්තරං න විසංවාදෙති. තස්මා ථෙරස්ස එවං හොති – “අහො වත සබ්බමචාරී ආභිධම්මිකා හුත්වා සුබ්බමෙසු යානෙසු ඤාණං ඔනාරෙත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා ලොකුත්තරධම්මං සච්ඡිකරෙය්‍යු”න්ති. තස්මා එවං බ්‍යාකාසි.

344. ආයස්මා සාරිපුත්තො පඤ්ඤාපාරමියා මත්ථකං පත්තො, පඤ්ඤවායෙව ච චිත්තං අත්තනො වසෙ වත්තෙතුං සක්කොති, න දුප්පඤ්ඤො. දුප්පඤ්ඤො හි උප්පන්නස්ස චිත්තස්ස වසෙ වත්තෙත්වා ඉතො චිතො ච විජ්ජන්දිත්වාපි කතිපාහෙනෙව ගිහිභාවං පත්වා අනායබ්‍යසනං පාපුණාති. තස්මා ථෙරස්ස එවං හොති – “අහො වත සබ්බමචාරී අචිත්තවසිකා හුත්වා චිත්තං අත්තනො වසෙ වත්තෙත්වා සබ්බානස්ස විසෙවිතවිජ්ජන්දිතානි භඤ්ජිත්වා ඊසකම්පි බහි නික්ඛම්තුං අදෙන්නා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා ලොකුත්තරධම්මං සච්ඡිකරෙය්‍යු”න්ති. තස්මා එවං බ්‍යාකාසි.

345. සබ්බබ්‍යං වො, සාරිපුත්ත, සුභාසිතං පරියායෙනාති සාරිපුත්ත, යස්මා සඬ්ඝාරාමස්ස නාම බහුස්සුතනික්ඛුහිපි සොහනකාරණං අත්ථී, ඝානාභිරතෙහිපි, දිබ්බවක්ඛකෙහිපි, ධුතවාදෙහිපි, ආභිධම්මිකෙහිපි, අචිත්තවසිකෙහිපි සොහනකාරණං අත්ථී. තස්මා සබ්බබ්‍යං වො සුභාසිතං

පරියායෙන, තෙන තෙන කාරණෙන සුභාසිතමෙව, නො දුබ්භාසිතං. අපිව මමපි සුභාථාති අපිව මමපි වචනං සුභාථං. න තාවාහං ඉමං පල්ලඬකං හින්දිස්සාමිති න තාව අහං ඉමං චතුරඬගචීරියං අධිට්ඨාය ආභුජිතං පල්ලඬකං හින්දිස්සාමි, න මොවෙස්සාමිති අත්ථො. ඉදං කීර හගවා පරිපාකගතෙ ඤාණෙ රජ්ජසිරිං පහාය කතාහිනික්ඛමනො අනුපුබ්බෙන බොධිමණ්ඩං ආරුය්භ චතුරඬගචීරියං අධිට්ඨාය අපරාජිතපල්ලඬකං ආභුජිත්වා දළ්භසමාදානො හුත්වා නිසින්තො තිණ්ණං මාරානං මත්ථකං හින්දිත්වා පච්චුසසමයෙ දසසහස්සිලොකධාතුං උන්නාදෙන්තො සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං පටිච්ඡිකාමි, තං අත්තනො මහාබොධිපල්ලඬකං සන්ධාය ඵවමාහ. අපිව පච්ඡිමං ජනතං අනුකම්පමානොපි පටිපත්තිසාරං පුටුඡ්ජනකල්‍යාණකං දස්සෙන්තො ඵවමාහ. පස්සති හි හගවා – “අනාගතෙ ඵවං අජ්ඣාසයා කුලපුත්තා ඉති පටිසඤ්චික්ඛිස්සන්ති, ‘හගවා මහාගොසිඬගසුත්තං කථෙන්නො ඉධ, සාරිපුත්ත, හික්ඛු පච්ඡාහත්තං...පෙ.... ඵවරූපෙන බො, සාරිපුත්ත, හික්ඛුනා ගොසිඬගසාලවනං සොභෙය්‍යාති ආහ, මයං හගවතො අජ්ඣාසයං ගණ්හිස්සාමා’ති පච්ඡාහත්තං පිණ්ඩපාතපටික්කන්තා චතුරඬගචීරියං අධිට්ඨාය දළ්භසමාදානා හුත්වා ‘අරහත්තං අප්පත්වා ඉමං පල්ලඬකං න හින්දිස්සාමා’ති සමණධම්මං කාතබ්බං මඤ්ඤිස්සන්ති, තෙ ඵවං පටිපන්නා කතිපාභෙනෙව ජාතිජරාමරණස්ස අත්තං කරිස්සන්ති’ති, ඉමං පච්ඡිමං ජනතං අනුකම්පමානො පටිපත්තිසාරං පුටුඡ්ජනකල්‍යාණකං දස්සෙන්තො ඵවමාහ. ඵවරූපෙන බො, සාරිපුත්ත, හික්ඛුනා ගොසිඬගසාලවනං සොභෙය්‍යාති, සාරිපුත්ත, ඵවරූපෙන හික්ඛුනා නිජ්ජරියායෙනෙව ගොසිඬගසාලවනං සොභෙය්‍යාති යථානුසන්ධිනාව දෙසනං නිට්ඨපෙසිති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මහාගොසිඬගසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. මහාගොපාලකසුත්තවණ්ණනා

346. ඵවං මෙ සුතන්ති මහාගොපාලකසුත්තං. තත්ථ තිස්සො කථා ඵකනාළිකා, චතුරස්සා, නිසින්තවත්තිකාති. තත්ථ පාළිං වත්වා ඵකෙකපදස්ස අත්ථකථනං ඵකනාළිකා නාම. අපණ්ඩිතං ගොපාලකං දස්සෙන්වා, අපණ්ඩිතං හික්ඛුං දස්සෙන්වා, පණ්ඩිතං ගොපාලකං දස්සෙන්වා, පණ්ඩිතං හික්ඛුං දස්සෙන්වාති චතුක්කං බන්ධිත්වා කථනං චතුරස්සා නාම. අපණ්ඩිතං ගොපාලකං දස්සෙන්වා පරියොසානගමනං, අපණ්ඩිතං හික්ඛුං දස්සෙන්වා පරියොසානගමනං, පණ්ඩිතං ගොපාලකං දස්සෙන්වා පරියොසානගමනං,

පණ්ඩිතං භික්ඛුං දස්සෙත්වා පරියොසානගමනන්ති අයං නිසින්නවත්තිකා නාම. අයං ඉධ සබ්බාවරියානං ආවිණ්ණා.

එකාදසහි, භික්ඛවෙ, අභිගෙහීති එකාදසහි අගුණකොට්ඨාසෙහි. ගොගණන්ති ගොමණ්ඩලං. පරිහරිතුන්ති පරිග්ගහෙත්වා විවරිතුං. එාතිං කාතුන්ති වඩ්ඪිං ආපාදෙතුං. ඉධාති ඉමස්මිං ලොකෙ. න රූපඤ්ඤා හොතීති ගණනතො වා වණ්ණතො වා රූපං න ජානාති. ගණනතො න ජානාති නාම අත්තතො ගුන්තං සතං වා සහස්සං වාති සඩ්ධං න ජානාති. සො ගාවීසු හටාසු වා පලාතාසු වා ගොගණං ගණෙත්වා, අජ්ජ එත්තිකා න දිස්සන්තිති ද්වෙ තිණි ගාමන්තරාති වා අට්ඨං වා විවරන්තො න පරියෙසති, අඤ්ඤාසං ගාවීසු අත්තතො ගොගණං පට්ටියාසුපි ගොගණං ගණෙත්වා, “ඉමා එත්තිකා ගාවො න අම්භාක”න්ති යට්ඨියා පොථෙත්වා න නිහරති, තස්ස නට්ඨා ගාවියො නට්ඨාව හොන්ති. පරගාවියො ගහෙත්වා විවරන්තං ගොසාමිකා දිස්වා, “අයං එත්තකං කාලං අම්භාකං ධෙත්තුං ගණ්හාතී”ති තජ්ජෙත්වා අත්තතො ගාවියො ගහෙත්වා ගච්ඡන්ති. තස්ස ගොගණොපි පරිභායති, පඤ්චගොරසපරිභොගතොපි පරිබාහිරො හොති. වණ්ණතො න ජානාති නාම – “එත්තිකා ගාවො සෙතා, එත්තිකා රත්තා, එත්තිකා කාලා, එත්තිකා කබරා එත්තිකා නීලා”ති න ජානාති, සො ගාවීසු හටාසු වා...පෙ.... පඤ්චගොරසපරිභොගතොපි පරිබාහිරො හොති.

න ලක්ඛණකුසලො හොතීති ගාවීතං සරීරෙ කතං ධත්තසත්තිසුලාදිහෙදං ලක්ඛණං න ජානාති, සො ගාවීසු හටාසු වා පලාතාසු වා අජ්ජ අසුකලක්ඛණා ව අසුකලක්ඛණා ව ගාවො න දිස්සන්ති...පෙ.... පඤ්චගොරසපරිභොගතොපි පරිබාහිරො හොති.

න ආසාටිකං භාරෙතාති ගුන්තං බාණුකණ්ටකාදීහි පහට්ටියානෙසු වණො හොති. තත්ථ නීලමක්ඛිකා අණ්ඩකාති පාතෙත්ති, තෙසං ආසාටිකාති නාම. තාති දණ්ඨෙත අපනෙත්වා හෙසජ්ජං දාතබ්බං හොති. බාලො ගොපාලකො තථා න කරොති, තෙන චුත්තං – “න ආසාටිකං භාරෙතා හොතී”ති. තස්ස ගුන්තං වණා වඩ්ඪන්ති, ගම්භීරා හොන්ති, පාණකා කුච්ඡිං පටිසන්ති, ගාවො ගෙලඤ්ඤාහිභූතා නෙව යාවදත්ථං තිණාති බාදිතුං, න පාතීයං පාතුං සක්කොන්ති. තත්ථ ගුන්තං බීරං ඡීජ්ජති, ගොණානං ජවො භායති, උභයෙසං ජීවිතන්තරායො හොති. එවමස්ස ගොගණොපි පරිභායති, පඤ්චගොරසතොපි පරිබාහිරො හොති.

න වණං පට්ඨිජාදෙතා හොතීති ගුන්තං චුත්තනයෙනෙව සඤ්ජාතො වණො හෙසජ්ජං දත්වා වාකෙත වා වීරකෙත වා බන්ධිත්වා පට්ඨිජාදෙතබ්බො හොති.

බාලො ගොපාලකො තථා න කරොති, අට්ඨස්ස ගුත්තං වණෙහි යුසා පග්ගරන්ති, තා අඤ්ඤමඤ්ඤං නිසංසෙන්නි, තෙන අඤ්ඤෙසම්පි වණා ජායන්ති. එවං ගාවො ගෙලඤ්ඤාහිභූතා නෙව යාවදන්ථං තිණානි බාදිතුං...පෙ.... පරිබාහිරො හොති.

න ධූමං කත්තා හොතීති අන්තොවස්සෙ ඩංසමකසාදීනං උස්සන්තකාලෙ ගොගණෙ වජං පට්ටියෙ තත්ථ තත්ථ ධූමො කාතබ්බො හොති, අපණ්ඩිතො ගොපාලකො තං න කරොති. ගොගණො සබ්බරන්ති ඩංසාදීහි උපද්දුතො නිද්දං අලහිත්වා පුනදිවසෙ අරඤ්ඤෙ තත්ථ තත්ථ රුක්ඛමූලාදීසු නිපජ්ජිත්වා නිද්දායති, නෙව යාවදන්ථං තිණානි බාදිතුං...පෙ.... පඤ්චගොරසපරිභොගතොපි පරිබාහිරො හොති.

න තිත්ථං ජානාතීති තිත්ථං සමන්ති වා විසමන්ති වා සගාහන්ති වා නිග්ගාහන්ති වා න ජානාති, සො අනිත්ථෙත ගාවියො ඔතාරෙති. තාසං විසමතිත්ථෙ පාසාණාදීනි අක්කමන්තිනං පාදා හිජ්ජන්ති, සගාහං ගම්භීරං තිත්ථං ඔතිණ්ණා කුම්භීලාදයො ගාහා ගණ්හන්ති. අජ්ජ එත්තිකා ගාවො නට්ඨා, අජ්ජ එත්තිකානි වත්තබ්බතං ආපජ්ජති. එවමස්ස ගොගණොපි පරිභායති, පඤ්චගොරසතොපි පරිබාහිරො හොති.

න පීතං ජානාතීති පීතම්පි අපීතම්පි න ජානාති. ගොපාලකෙන හි “ඉමාය ගාවියා පීතං, ඉමාය න පීතං, ඉමාය පාතියතිත්ථෙ ඔකාසො ලද්ධො, ඉමාය න ලද්ධො”ති එවං පීතාපීතං ජානිතබ්බං හොති. අයං පන දිවසභාගං අරඤ්ඤෙ ගොගණං රක්ඛිත්වා පාතියං පායෙස්සාමීති නදිං වා තළාකං වා ගහෙත්වා ගච්ඡති. තත්ථ මහාඋසභා ව අනුඋසභා ව බලවගාවියො ව දුබ්බලානි වෙව මහල්ලකානි ව ගොරුපානි සිඬිගෙහි වා එාසුකාහි වා පහරිත්වා අත්තනො ඔකාසං කත්වා උරුජ්ජමාණං උදකං පටිසිත්වා යථාකාමං පිවන්ති. අවසෙසා ඔකාසං අලහමානා තීරෙ යත්වා කලලමිස්සකං උදකං පිවන්ති, අපීතා එව වා හොන්ති. අථ තෙ ගොපාලකො පිට්ඨියං පහරිත්වා පුන අරඤ්ඤං පවෙසෙති, තත්ථ අපීතගාවියො පිපාසාය සුක්ඛමානා යාවදන්ථං තිණානි බාදිතුං න සක්කොන්ති, තත්ථ ගුත්තං බීරං ඡීජ්ජති, ගොණානං ජවො භායති...පෙ.... පරිබාහිරො හොති.

න වීථිං ජානාතීති “අයං මග්ගො සමො බෙමො, අයං විසමො සාසඬිකො සජ්ජට්ඨයො”ති න ජානාති. සො සමං බෙමං මග්ගං වජ්ජෙත්වා ගොගණං ඉතරං මග්ගං පටිපාදෙති, තත්ථ ගාවො සිහබ්බාග්ගාදීනං ගන්ධෙන වොරපරිස්සයෙන වා අහිභූතා හන්තමිගසජ්ජට්ඨාගා ගීවං උක්ඛිපිත්වා

තිට්ඨන්ති, නෙව යාවදන්ථං තිණානි බාදන්ති, න පානීයං පිවන්ති, තත්ථ ගුන්තං බීරං ඡීජ්ජති...පෙ.... පරිබාහිරො හොති.

න ගොවරකුසලො හොතීති ගොපාලකෙන හි ගොවරකුසලෙන භවිතබ්බං, පඤ්චාහිකවාරො වා සත්තාහිකවාරො වා ජානිතබ්බො, එකදිසාය ගොගණං වාරෙත්වා පුනදිවසෙ තත්ථ න වාරෙතබ්බො. මහතා හි ගොගණෙන විණ්ණට්ඨානං හෙරිතලං විය සුද්ධං හොති නිත්තිණං, උදකම්පි ආලුළියති. තස්මා පඤ්චමෙ වා සත්තමෙ වා දිවසෙ පුන තත්ථ වාරෙතං වට්ටති, එත්තකෙන හි තිණම්පි පටිවිරුහති, උදකම්පි පසිදති. අයං පන ඉමං පඤ්චාහිකවාරං වා සත්තාහිකවාරං වා න ජානාති, දිවසෙ දිවසෙ රක්ඛිතට්ඨානෙයෙව රක්ඛති. අථස්ස ගොගණො හරිතතිණං න ලහති, සුක්ඛතිණං බාදන්තො කලලම්ප්පකං උදකං පිවති, තත්ථ ගුන්තං බීරං ඡීජ්ජති...පෙ.... පරිබාහිරො හොති.

අනවසෙසදොභී ව හොතීති පණ්ඩිතගොපාලකෙන යාව වච්ඡකස්ස මංසලොහිතං සණ්ඨාති, තාව එකං ද්වෙ ථනෙ ය්පෙත්වා සාවසෙසදොහිතා භවිතබ්බං. අයං වච්ඡකස්ස කිඤ්චි අනවසෙසෙත්වා දුහති, බීරපකො වච්ඡො බීරපිපාසාය සුක්ඛති, සණ්ඨාතුං අසක්කොන්තො කම්පමානො මාතු පුරතො පතිත්වා කාලඬිකරොති. මාතා පුත්තකං දිස්වා, “මය්හං පුත්තකො අත්තතො මාතුබීරං පාතුම්පි න ලහති”ති පුත්තසොකෙන න යාවදන්ථං තිණානි බාදිතුං, න පානීයං පාතුං සක්කොති, ථනෙසු බීරං ඡීජ්ජති. එවමස්ස ගොගණොපි පරිභායති, පඤ්චගොරසතොපි පරිබාහිරො හොති.

ගුන්තං පිතුට්ඨානං කරොන්තීති ගොපිතරො. ගාවො පරිණයන්ති යථාරූචිං ගහෙත්වා ගව්ඡන්තීති ගොපරිණායකා. න අතිරෙකපුජායාති පණ්ඩිතො හි ගොපාලකො එවරූපෙ උසහෙ අතිරෙකපුජාය පුපෙති, පණිතං ගොහත්තං දෙති, ගන්ධපඤ්චඩ්ගුලිකෙහි මණ්ඩෙති, මාලං පිලන්ධෙති, සිඬිගෙ සුවණ්ණරජතකොසකෙ ව ධාරෙති, රත්තිං දීපං ජාලෙත්වා වෙලවිතානස්ස හෙට්ඨා සයාපෙති. අයං පන තතො එකසක්කාරම්පි න කරොති, උසහා අතිරෙකපුජං අලහමානා ගොගණං න රක්ඛන්ති, පරිස්සයං න වාරෙත්ති. එවමස්ස ගොගණො පරිභායති, පඤ්චගොරසතො පරිබාහිරො හොති.

347. ඉධාති ඉමස්මිං සාසනෙ. න රූපඤ්ඤා හොතීති, “චත්තාරි මහාභූතානි චතුත්තඤ්ච මහාභූතානං උපාදායරූප”න්ති එවං චුත්තරූපං ද්විභාකාරෙහි න ජානාති ගණනතො වා සමුට්ඨානතො වා. ගණනතො න ජානාති නාම, “චක්ඛායතනං, සොත-සාන-ජීවිහා-කායායතනං, රූප-සද්ද-ගන්ධ-රස-ථොට්ඨබ්බායතනං, ඉත්ථිත්ථියං, පුරිසිත්ථියං, ජීවිතිත්ථියං, කායවිඤ්ඤත්ති,

වච්චිඤ්ඤත්ති, ආකාසධාතු, ආපොධාතු, රූපස්ස ලහුතා, මුදුතා, කම්මඤ්ඤතා, උපවයො, සන්තති, ජරතා, රූපස්ස අනිච්චතා, කබලීකාරො ආභාරො”ති එවං පාළියං. ආගතා පඤ්චවීසති රූපකොට්ඨාසාති න ජානාති. සෙය්‍යථාපි සො ගොපාලකො ගණනතො ගුන්තං රූපං න ජානාති, තථුපමො අයං භික්ඛු. සො ගණනතො රූපං අජානන්තො රූපං පරිග්ගහෙත්වා අරූපං වචන්ථපෙත්වා රූපාරූපං පරිග්ගහෙත්වා පච්චයං සල්ලක්ඛෙත්වා ලක්ඛණං ආරොපෙත්වා කම්මට්ඨානං මත්ථකං පාපෙතුං න සක්කොති. සො යථා තස්ස ගොපාලකස්ස ගොගණො න වඩ්ඪති, එවං ඉමස්මිං සාසනෙ සීලසමාධිවිපස්සනාමග්ගඵලනිබ්බානෙන න වඩ්ඪති, යථා ච සො ගොපාලකො පඤ්චහි ගොරසෙහි පරිබාහිරො හොති, එවං අසෙක්ඛෙන සීලක්ඛන්ධෙන, අසෙක්ඛෙන සමාධි, පඤ්ඤා, විමුත්ති, විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනක්ඛන්ධෙනාති පඤ්චහි ධම්මක්ඛන්ධෙහි පරිබාහිරො හොති.

සමුට්ඨානතො න ජානාති නාම, “එත්තකං රූපං එකසමුට්ඨානං, එත්තකං ද්විසමුට්ඨානං, එත්තකං තිසමුට්ඨානං, එත්තකං චතුසමුට්ඨානං, එත්තකං න කුතොවිසමුට්ඨාති”ති න ජානාති. සෙය්‍යථාපි සො ගොපාලකො වණ්ණතො ගුන්තං රූපං න ජානාති, තථුපමො අයං භික්ඛු. සො සමුට්ඨානතො රූපං අජානන්තො රූපං පරිග්ගහෙත්වා අරූපං වචන්ථපෙත්වා...පෙ.... පරිබාහිරො හොති.

න ලක්ඛණකුසලො හොතීති කම්මලක්ඛණො බාලො, කම්මලක්ඛණො පණ්ඩිතොති එවං චුත්තං කුසලාකුසලං කම්මං පණ්ඩිතබාලලක්ඛණන්ති න ජානාති. සො එවං අජානන්තො බාලෙ වජ්ජෙත්වා පණ්ඩිතෙ න සෙවති, බාලෙ වජ්ජෙත්වා පණ්ඩිතෙ අසෙවන්තො කප්පියාකප්පියං කුසලාකුසලං සාවජ්ජානවජ්ජං ගරුකලහුකං සතෙකිච්ඡඅතෙකිච්ඡං කාරණාකාරණං න ජානාති; තං අජානන්තො කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා වඩ්ඪෙත්තුං න සක්කොති. සො යථා තස්ස ගොපාලකස්ස ගොගණො න වඩ්ඪති, එවං ඉමස්මිං සාසනෙ යථාචුත්තෙහි සීලාදීහි න වඩ්ඪති, ගොපාලකො විය ච පඤ්චහි ගොරසෙහි පඤ්චහි ධම්මක්ඛන්ධෙහි පරිබාහිරො හොති.

න ආසාටිකං භාරොතා හොතීති උප්පන්නං කාමචිතක්කන්ති එවං චුත්තෙ කාමචිතක්කාදිකෙ න විනොදෙති, සො ඉමං අකුසලචිතක්කං ආසාටිකං අභාරෙත්වා චිතක්කවසිකො හුත්වා විවරන්තො කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා වඩ්ඪෙත්තුං න සක්කොති, සො යථා තස්ස ගොපාලකස්ස...පෙ.... පරිබාහිරො හොති.

න වණං පටිච්ඡාදෙතා හොතීති චක්ඛුනා රූපං දිස්වා නිමිත්තග්ගාහී හොතීතිආදිනා නයෙන සබ්බාරම්මණෙසු නිමිත්තං ගණ්හන්තො යථා සො ගොපාලකො වණං න පටිච්ඡාදෙති, එවං සංවරං න සම්පාදෙති. සො විචට්ඨ්වාරො විවරන්තො කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා වඩ්ඪෙතුං න සක්කොති...පෙ.... පරිබාහිරො හොති.

න ධූමං කත්තා හොතීති සො ගොපාලකො ධූමං විය ධම්මදෙසනාධූමං න කරොති, ධම්මකථං වා සරහඤ්ඤං වා උපනිසින්නකථං වා අනුමොදනං වා න කරොති. තතො නං මනුස්සා බහුස්සුතො ගුණවාති න ජානන්ති, තෙ ගුණාගුණං අජානන්තා චතුහි පච්චයෙහි සඬිගහං න කරොන්ති. සො පච්චයෙහි කිලමමානො බුද්ධච්චනං සජ්ඣායං කාතුං චත්තපට්ඨන්ති. පුරෙතුං කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා වඩ්ඪෙතුං න සක්කොති...පෙ.... පරිබාහිරො හොති.

න තිත්ථං ජානාතීති තිත්ථභූතෙ බහුස්සුතහික්ඛු න උපසඬකමති, උපසඬකමන්තො, “ඉදං, හන්තෙ, බ්‍යාඤ්ජනං කථං රොපෙනබ්බං, ඉමස්ස භාසිතස්ස කො අත්ථො, ඉමස්මිං යානෙ පාළි කිං චදෙති, ඉමස්මිං යානෙ අත්ථො කිං දීපෙති”ති එවං න පරිපුච්ඡති න පරිපඤ්භති, න ජානාපෙතීති අත්ථො. තස්ස තෙ එවං අපරිපුච්ඡතො අවිචට්ඨෙවෙව න විවරන්ති, භාජෙත්වා න දස්සෙන්නි, අනුත්තානීකතඤ්ච න උත්තානීකරොන්ති, අපාකටං න පාකටං කරොන්ති. අනෙකච්ඡිතෙසු ච කඬ්ඛායානියෙසු ධම්මෙසුති අනෙකච්ඛාසු කඬ්ඛාසු එකං කඬ්ඛමපි න පටිවිනොදෙන්නි. කඬ්ඛා එව හි කඬ්ඛායානියා ධම්මා නාම. තත්ථ එකං කඬ්ඛමපි න නීහරන්තීති අත්ථො. සො එවං බහුස්සුතතිත්ථං අනුපසඬකමිත්වා සකඬ්ඛො කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා වඩ්ඪෙතුං න සක්කොති. යථා ච සො ගොපාලකො තිත්ථං න ජානාති, එවං අයමපි හික්ඛු ධම්මතිත්ථං න ජානාති, අජානන්තො අවිසයෙ පඤ්භං පුච්ඡති, අහිධම්මිකං උපසඬකමිත්වා කප්පියාකප්පියං පුච්ඡති, විනයධරං උපසඬකමිත්වා රූපාරූපපරිච්ඡේදං පුච්ඡති. තෙ අවිසයෙ පුට්ඨා කථෙතුං න සක්කොන්ති, සො අත්තනා සකඬ්ඛො කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා වඩ්ඪෙතුං න සක්කොති...පෙ.... පරිබාහිරො හොති.

න ජිතං ජානාතීති යථා සො ගොපාලකො ජිතාජිතං න ජානාති, එවං ධම්මුපසඤ්භිතං පාමොජ්ජං න ජානාති න ලහති, සවනමයං පුඤ්ඤකිරියවත්ථුං නිස්සාය ආනිසංසං න වින්දති, ධම්මස්සවනග්ගං ගන්ත්වා සක්කච්චං න සුණාති, නිසින්නො නිද්දායති, කථං කථෙති, අඤ්ඤච්ඡිතකො හොති, සො සක්කච්චං ධම්මං අසුණන්තො කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා වඩ්ඪෙතුං න සක්කොති...පෙ.... පරිබාහිරො හොති.

න චීථිං ජානාතීති සො ගොපාලකො මග්ගාමග්ගං විය, – “අයං ලොකියො අයං ලොකුත්තරො”ති අරියං අට්ඨඨගිකං මග්ගං යථාභූතං න පජානාති. අජානන්තො ලොකියමග්ගෙ අභිනිවිසිත්වා ලොකුත්තරං නිබ්බත්තෙතුං න සක්කොති...පෙ.... පරිබාහිරො හොති.

න ගොවරකුසලො හොතීති සො ගොපාලකො පඤ්චාභිකවාරෙ සත්තාභිකවාරෙ විය වත්තාරො සතිපට්ඨානෙ, “ඉමෙ ලොකියා ඉමෙ ලොකුත්තරා”ති යථාභූතං න පජානාති. අජානන්තො සුබ්බමට්ඨානෙසු අත්තනො ඤාණං වරාපෙත්වා ලොකියසතිපට්ඨානෙ අභිනිවිසිත්වා ලොකුත්තරං නිබ්බත්තෙතුං න සක්කොති...පෙ.... පරිබාහිරො හොති.

අනවසෙසදොභී ව හොතීති පටිග්ගහණෙ මත්තං අජානන්තො අනවසෙසං දුහති. නිද්දෙසවාරෙ පනස්ස අභිහට්ඨං පචාරෙන්තීති අභිහරිත්වා පචාරෙන්ති. එත්ථ ද්වෙ අභිහාරා වාචාභිහාරො ව පච්චයාභිහාරො ව. වාචාභිහාරො නාම මනුස්සා භික්ඛුස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා, “වදෙය්‍යාථ, භත්තෙ, යෙනත්ථො”ති පචාරෙන්ති. පච්චයාභිහාරො නාම වත්ථාදීනි වා තෙලථාණිකාදීනි වා ගහෙත්වා භික්ඛුස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා, “ගණ්හථ, භත්තෙ, යාවතකෙන අත්ථො”ති වදන්ති. තත්‍ර භික්ඛු මත්තං න ජානාතීති භික්ඛු තෙසු පච්චයෙසු පමාණං න ජානාති, – “දායකස්ස වසො වෙදිතබ්බො, දෙය්‍යධම්මස්ස වසො වෙදිතබ්බො, අත්තනො ථාමො වෙදිතබ්බො”ති රථවිනීතෙ චුත්තනයෙන පමාණයුත්තං අග්ගහෙත්වා යං ආහරන්ති, තං සබ්බං ගණ්හාතීති අත්ථො. මනුස්සා විජ්ජපටිසාරිතො න පුන අභිහරිත්වා පචාරෙන්ති. සො පච්චයෙහි කිලමන්තො කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා වච්චෙතුං න සක්කොති...පෙ.... පරිබාහිරො හොති.

තෙ න අතිරෙකපුජාය පුජෙතා හොතීති සො ගොපාලකො මහාඋසහෙ විය තෙ ථෙරෙ භික්ඛු ඉමාය ආචි වෙච රහො ව මෙත්තාය කායකම්මාදිකාය අතිරෙකපුජාය න පුජෙති. තතො ථෙරා, – “ඉමෙ අමිහෙසු ගරුචිත්තීකාරං න කරොන්ති”ති නවකෙ භික්ඛු ද්විහි සඬගහෙහි න සඬගණ්හන්ති, න ආමිසසඬගහෙන චීවරෙන වා පත්තෙන වා පත්තපරියාපන්තෙන වා වසනට්ඨානෙන වා. කිලමන්තෙ මිලායන්තෙපි නජ්ජපට්ඨගන්ති. පාළිං වා අට්ඨකථං වා ධම්මකථාබන්ධං වා ගුය්‍යගන්ථං වා න සික්ඛාපෙත්ති. නවකා ථෙරානං සන්තිකා සබ්බසො ඉමෙ ද්වෙ සඬගහෙ අලහමානා ඉමස්මිං සාසනෙ පතිට්ඨාතුං න සක්කොන්ති. යථා තස්ස ගොපාලකස්ස ගොගණො න වච්චති, එවං සීලාදීනි න වච්චන්ති. යථා ව සො ගොපාලකො පඤ්චභි ගොරසෙහි පරිබාහිරො හොති, එවං පඤ්චභි ධම්මක්ඛන්ධෙහි පරිබාහිරා හොන්ති.

සුක්කපක්ඛො

කණ්හපක්ඛො

චූත්තවිපල්ලාසවසෙන

යොජෙත්වා

වෙදිතබ්බොති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මහාගොපාලකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. චූළගොපාලකසුත්තවණ්ණනා

350. එවං මෙ සුතන්ති චූළගොපාලකසුත්තං. තත්ථ උක්කචෙලායන්ති එවංනාමකෙ නගරෙ. තස්මිං කිර මාපියමානෙ රත්තිං ගඬගාසොතතො මච්ඡො ථලං පත්තො. මනුස්සා වෙලානි තෙලපාතියං තෙමෙත්වා උක්කා කත්වා මච්ඡං ගණ්හිංසු. නගරෙ නිට්ඨිතෙ තස්ස නාමං කරොන්තෙ අමිහෙහි නගරට්ඨානස්ස ගහිතදිවසෙ වෙලුක්කාහි මච්ඡො ගහිතොති උක්කචෙලා-ත්වෙවස්ස නාමං අකංසු. භික්ඛු ආමන්තෙසීති යස්මිං යානෙ නිසින්තස්ස සබ්බා ගඬගා පාකටා හුත්වා පඤ්ඤායති, තාදිසෙ වාලිකුස්සදෙ ගඬගාතිත්ථෙ සායන්හසමයෙ මහාභික්ඛුසඬ්ඨපරිචුතො නිසිදිත්වා මහාගඬගං පරිපුණ්ණං සන්දමානං ඔලොකෙත්තො, – ‘අත්ථි නු බො ඉමං ගඬගං නිස්සාය කොචි පුබ්බෙ වඩ්ඪිපරිහානිං පත්තො’ති ආවජ්ජිත්වා, පුබ්බෙ එකං බාලගොපාලකං නිස්සාය අනෙකසතසහස්සා ගොගණා ඉමිස්සා ගඬගාය ආවට්ඨෙ පතිත්වා සමුද්දමෙව පට්ටියා, අපරං පන පණ්ඩිතගොපාලකං නිස්සාය අනෙකසතසහස්සගොගණස්ස සොත්ථි ජාතා වඩ්ඪි ජාතා ආරොග්ගං ජාතන්ති අද්දස. දිස්වා ඉමං කාරණං නිස්සාය භික්ඛූනං ධම්මං දෙසෙස්සාමීති වින්තෙත්වා භික්ඛු ආමන්තෙසි.

මාගධකොති මගධරට්ඨවාසී. දුප්පඤ්ඤජාතිකොති නිප්පඤ්ඤසභාවො දන්ධො මහාජළො. අසමචෙක්ඛිත්වාති අසල්ලක්ඛෙත්වා අනුපධාරෙත්වා. පතාරෙසීති තාරෙතුං ආරහි. උත්තරං තීරං සුවිදෙහානන්ති ගඬගාය ඔරිමෙ තීරෙ මගධරට්ඨං, පාරිමෙ තීරෙ විදෙහරට්ඨං, ගාවො මගධරට්ඨතො විදෙහරට්ඨං නෙත්වා රක්ඛිස්සාමීති උත්තරං තීරං පතාරෙසි. තං සන්ධාය චූත්තං – ‘උත්තරං තීරං සුවිදෙහාන’න්ති. ආමණ්ඩලිකං කරිත්වාති මණ්ඩලිකං කත්වා. අනයබ්‍යසනං ආපජ්ජිංසුති අවධිසීං විනාසං පාපුණිංසු, මහාසමුද්දමෙව පටිසිංසු. තෙන හි ගොපාලකෙන ගාවො ඔතාරෙත්තෙන ගඬගාය ඔරිමතීරෙ සමතිත්ථඤ්ච විසමතිත්ථඤ්ච ඔලොකෙතබ්බං අස්ස, මජ්ඣෙ ගඬගාය ගුන්තං විස්සමට්ඨානත්ථං ද්වෙ තීණි වාලිකත්ථලානි සල්ලක්ඛෙතබ්බාති අස්සු. තථා පාරිමතීරෙ තීණි චත්තාරි තිත්ථානි, ඉමස්මා තිත්ථා හට්ඨා ඉමං තිත්ථං ගණ්හිස්සන්ති, ඉමස්මා හට්ඨා ඉමන්ති. අයං පන බාලගොපාලකො ඔරිමතීරෙ ගුන්තං ඔතරණතිත්ථං සමං වා විසමං වා අනොලොකෙත්වා මජ්ඣෙ

ගඬගාය ගුත්තං විස්සමට්ඨානත්ථං ද්වෙ තිණි වාලිකත්ථලානිපි අසල්ලක්ඛෙත්වාච පරතීරෙ චත්තාරි පඤ්ච උත්තරණතිත්ථානි අසමචෙක්ඛිත්වාච අතිත්ථෙතෙව ගාවො ඕතා රෙසි. අථස්ස මහාඋසහො ජවනසම්පන්නතාය චෙව ටාමසම්පන්නතාය ච තිරියං ගඬගාය සොතං ඡෙත්වා පාරිමං තීරං පත්වා ඡින්නතටඤ්චෙව කණ්ටකගුම්ඛගහනඤ්ච දිස්වා, “දුබ්බිනිවිට්ඨමෙන”න්ති ඤාත්වා ධුරග්ග-පතිට්ඨානොකාසම්පි අලහිත්වා පටිනිවත්ති. ගාවො මහාඋසහො නිවත්තො මයම්පි නිවත්තිස්සාමාති නිවත්තා. මහතො ගොගණස්ස නිවත්තට්ඨානෙ උදකං ඡිජ්ජිත්වා මජ්ඣෙ ගඬගාය ආවට්ටං උට්ඨපෙසි. ගොගණො ආවට්ටං පවිසිත්වා සමුද්දමෙව පත්තො. එකොපි ගොණො අරොගො නාම නාහොසි. තෙනාහ - “තත්ථෙව අනයබ්‍යසනං ආපජ්ජිංසු”ති.

අකුසලා ඉමස්ස ලොකස්සාති ඉධ ලොකෙ ඛන්ධධාතායතනෙසු අකුසලා අඡෙකා, පරලොකෙපි එසෙව නයො. මාරධෙය්‍යං චූච්චති තෙභූමකධම්මා. අමාරධෙය්‍යං නච ලොකුත්තරධම්මා. මච්චුධෙය්‍යම්පි තෙභූමකධම්මාව. අමච්චුධෙය්‍යං නච ලොකුත්තරධම්මා. තත්ථ අකුසලා අඡෙකා. වචනත්ථතො පන මාරස්ස ධෙය්‍යං මාරධෙය්‍යං. ධෙය්‍යන්ති යානං වත්ථු නිවාසො ගොචරො. මච්චුධෙය්‍යෙපි එසෙව නයො. තෙසන්ති තෙසං එවරුපානං සමණබ්‍රාහ්මණානං, ඉමිනා ඡ සත්ථාරො දස්සිතාති චෙදිතබ්බා.

351. එවං කණ්භපක්ඛං නිට්ඨපෙත්වා සුක්කපක්ඛං දස්සෙත්තො භූතපුබ්බං, හික්ඛචෙතිආදිමාහ. තත්ථ බලවගාවොති දන්තගොණෙ චෙව ධෙනුයො ච. දම්මගාවොති දමෙතබ්බගොණෙ චෙව අවිජාතගාවො ච. වච්ඡතරෙති වච්ඡභාවං තරිත්වා යීතෙ බලවච්ඡිඡෙ. වච්ඡකෙති ධෙනුපකෙ තරුණවච්ඡකෙ. කිසාබලකෙති අප්පමංසලොහිතෙ මන්දථාමෙ. තාවදෙව ජාතකොති තංදිවසෙ ජාතකො. මාතුගොරවකෙන චුස්භමානොති මාතා පුරතො පුරතො හුංහුන්ති ගොරවං කත්වා සඤ්ඤං දදමානා උරෙන උදකං ඡින්දමානා ගච්ඡති, වච්ඡකො තාය ගොරවසඤ්ඤාය ධෙනුයා වා උරෙන ඡින්නොදකෙන ගච්ඡමානො “මාතුගොරවකෙන චුස්භමානො”ති චූච්චති.

352. මාරස්ස සොතං ඡෙත්වාති අරහත්තමග්ගෙන මාරස්ස තණ්හාසොතං ඡෙත්වා. පාරං ගතාති මහාඋසහා නදීපාරං විය සංසාරපාරං නිබ්බානං ගතා. පාරං අගමංසුති මහාඋසහානං පාරඬගතක්ඛණෙ ගඬගාය සොතස්ස තයො කොට්ඨාසෙ අතික්කම්ම යීතා මහාඋසහෙ පාරං පත්තෙ දිස්වා තෙසං ගතමග්ගං පටිපජ්ජිත්වා පාරං අගමංසු. පාරං ගම්ස්සන්තීති චතුමග්ගවජ්ඣානං කිලෙසානං තයො කොට්ඨාසෙ ඛෙපෙත්වා යීතා ඉදානි අරහත්තමග්ගෙන අවසෙසං

තණ්හාසොතං ඡෙත්වා බලවගාවො විය නදීපාරං සංසාරපාරං නිබ්බානං ගමිස්සන්තීති. ඉමිනා නයෙන සබ්බවාරෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො. ධම්මානුසාරිනො, සද්ධානුසාරිනොති ඉමෙ ද්වෙ පට්ඨමග්ගසමඬ්ඨිතිනො.

ජානතාති සබ්බධම්මෙ ජානන්තෙන බුද්ධෙන. සුප්පකාසිතොති සුකථිතො. විවටන්ති විවරිතං. අමතද්වාරන්ති අරියමග්ගො. නිබ්බානපත්තියාති තදත්ථාය විවටං. විනළිකතන්ති විගතමානනළං කතං. බෙමං පත්ථෙථාති කත්තුකම්යතාජන්දෙන අරහත්තං පත්ථෙථ, කත්තුකාමා නිබ්බත්තෙතුකාමා භොථාති අත්ථො. “පත්ත’ත්ථා”තිපි පායො. එවරූපං සත්ථාරං ලභිත්වා තුම්හෙ පත්තායෙව නාමාති අත්ථො. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙව. භගවා පන යථානුසන්ධිනාව දෙසනං නිට්ඨපෙසීති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

චූළගොපාලකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. චූළසච්චකසුත්තවණ්ණනා

353. එවං මෙ සුතන්ති චූළසච්චකසුත්තං. තත්ථ මහාවනෙ කුටාගාරසාලායන්ති මහාවනං නාම සයංජාතං අරොපිමං සපරිච්ඡෙදං මහන්තං වනං. කපිලවත්ථුසාමන්තා පන මහාවනං භිමවන්තෙන සහ එකාබද්ධං අපරිච්ඡෙදං හුත්වා මහාසමුද්දං ආභච්ච යීතං. ඉදං තාදිසං න භොති. සපරිච්ඡෙදං මහන්තං වනන්ති මහාවනං. කුටාගාරසාලා පන මහාවනං නිස්සාය කතෙ ආරාමෙ කුටාගාරං අන්තොකත්වා හංසවට්ටකච්ඡන්තෙන කතා සබ්බාකාරසම්පන්නා බුද්ධස්ස භගවතො ගන්ධකුටි වෙදිතබ්බො.

සච්චකො නිගණ්ඨපුත්තොති පුබ්බෙ කිර එකො නිගණ්ඨො ව නිගණ්ඨී ව පඤ්ච පඤ්ච වාදසතාති උග්ගහෙත්වා, වාදං ආරොපෙස්සාමාති ජම්බුදීපෙ විවරන්තා වෙසාලියං සමාගතා. ලිච්ඡවිරාජානො දිස්වා, – “ත්වං කො, ත්වං කා”ති පුච්ඡිංසු. නිගණ්ඨො – “අහං වාදං ආරොපෙස්සාමිති ජම්බුදීපෙ විවරාමී”ති ආහ. නිගණ්ඨීපි තථා ආහ. ලිච්ඡවිනො, “ඉධෙව අඤ්ඤමඤ්ඤං වාදං ආරොපෙථා”ති ආහංසු. නිගණ්ඨී අත්තනා උග්ගහිතාති පඤ්චවාදසතාති පුච්ඡි, නිගණ්ඨො කථෙසි. නිගණ්ඨොන පුච්ඡිතෙපි නිගණ්ඨී කථෙසියෙව. එකස්සපි න ජයො, න පරාජයො, උභො සමසමාව අහෙසුං. ලිච්ඡවිනො, – “තුම්හෙ උභොපි සමසමා ආභිණ්ඩිත්වා කිං කරිස්සථ, ඉධෙව වසථා”ති ගෙහං දත්වා බලිං පට්ඨපෙසුං. තෙසං සංවාසමන්වාය වතස්සො ධීතරො ජාතා, – එකා සච්චා නාම, එකා ලොලා නාම, එකා පටාවාරා නාම, එකා ආචාරවතී නාම. තාපි පණ්ඩිතාව අහෙසුං, මාතාපිතුහි උග්ගහිතාති පඤ්ච පඤ්ච වාදසතාති

උග්ගහෙසුං. තා වයපත්තා මාතෘපිතරො අවොචුං - “අම්භාකං අම්මා කුලෙ දාරිකා නාම හිරඤ්ඤසුචණ්ණාදීනි දත්වා කුලසරං පෙසිතපුබ්බා නාම නත්ථී. යො පන අගාරිකො තාසං වාදං මද්දිතුං සක්කොති, තස්ස පාදපරිවාරිකා භොන්ති. යො පබ්බජිතො තාසං මද්දිතුං සක්කොති, තස්ස සන්තිකෙ පබ්බජන්ති. තුම්හෙ කිං කරිස්සවා”ති? මයම්පි එවමෙව කරිස්සාමාති. වතස්සොපි පරිබ්බාජිකවෙසං ගහෙත්වා, “අයං ජම්බුදීපො නාම ජම්බුයා පඤ්ඤායති”ති ජම්බුසාබං ගහෙත්වා වාරිකං පක්කම්ඤ්සු. යං ගාමං පාපුණන්ති, තස්ස ද්වාරෙ පංසුපුඤ්ජෙ වා වාලිකපුඤ්ජෙ වා ජම්බුධජං යපෙත්වා, - “යො වාදං ආරොපෙතුං සක්කොති, සො ඉමං මද්දතු”ති වත්වා ගාමං පවිසන්ති. එවං ගාමෙන ගාමං විවරන්තියො සාවත්ථී. පාපුණිත්වා තථෙව ගාමද්වාරෙ ජම්බුධජං යපෙත්වා සම්පත්තමනුස්සානං ආරොචෙත්වා අත්තොනගරං පට්ඨිංයා.

තෙන සමයෙන භගවා සාවත්ථී. නිස්සාය ජෙතවනෙ විහරති. අථායස්මා සාරිපුත්තො ගිලානෙ පුච්ඡන්තො අජග්ගිතට්ඨානං ජග්ගන්තො අත්තනො කිච්චමහන්තතාය අඤ්ඤෙහි හික්ඛුහි දිවාතරං ගාමං පිණ්ඩාය පවිසන්තො ගාමද්වාරෙ ජම්බුධජං දිස්වා, - “කිමිද්”න්ති දාරකෙ පුච්ඡී. තෙ තමත්ථං ආරොචෙසුං. තෙන හි මද්දටාති. න සක්කොම, හන්තෙ, භායාමාති. “කුමාරා මා භායථ, ‘කෙන අම්භාකං ජම්බුධජො මද්දාපිතො’ති චුත්තෙ, බුද්ධසාවකෙන සාරිපුත්තත්ථෙරෙන මද්දාපිතො, වාදං ආරොපෙතුකාමා ජෙතවනෙ ථෙරස්ස සන්තිකං ගච්ඡටාති වදෙය්‍යාටා”ති ආහ. තෙ ථෙරස්ස වචනං සුත්වා ජම්බුධජං මද්දිත්වා ජඬ්ඬෙසුං. ථෙරො පිණ්ඩාය වරිත්වා විහාරං ගතො. පරිබ්බාජිකාපි ගාමතො නික්ඛමිත්වා, “අම්භාකං ධජො කෙන මද්දාපිතො”ති පුච්ඡිංසු. දාරකා තමත්ථං ආරොචෙසුං. පරිබ්බාජිකා පුන ගාමං පවිසිත්වා එකෙකං වීථී. ගහෙත්වා, - “බුද්ධසාවකො කීර සාරිපුත්තො නාම අම්මෙහි සද්ධිං වාදං කරිස්සති, සොතුකාමා නික්ඛමටා”ති ආරොචෙසුං. මහාජනො නික්ඛමී, තෙන සද්ධිං පරිබ්බාජිකා ජෙතවනං අගමිංසු.

ථෙරො - “අම්භාකං වසනට්ඨානෙ මාතුගාමස්ස ආගමනං නාම අථාසුක”න්ති විහාරමජ්ඣෙ නිසීදි. පරිබ්බාජිකායො ගන්ත්වා ථෙරං පුච්ඡිංසු - “තුම්මෙහි අම්භාකං ධජො මද්දාපිතො”ති? ආම, මයා මද්දාපිතොති. මයං තුම්මෙහි සද්ධිං වාදං කරිස්සාමාති. සාධු කරොථ, කස්ස පුච්ඡා කස්ස විස්සජ්ජනං භොතුති? පුච්ඡා නාම අම්භාකං පත්තා, තුම්මෙහ පන මාතුගාමා නාම පයමං පුච්ඡටාති ආහ. තා වතස්සොපි වතුසු දිසාසු යත්වා මාතෘපිතූනං සන්තිකෙ උග්ගහිතං වාදසහස්සං පුච්ඡිංසු. ථෙරො ඛග්ගෙන කුමුදනාළං ඡින්දන්තො විය පුච්ඡිතං පුච්ඡිතං නිජ්ජටං නිග්ගණ්ඨිං කත්වා කථෙසි, කථෙත්වා පුන පුච්ඡටාති ආහ.

එත්තකමෙව, හත්තෙ, මයං ජානාමාති. ථෙරො ආහ – “තුම්හෙහි වාදසහස්සං පුච්ඡිතං මයා කථිතං, අහං පන එකං යෙව පඤ්ඤං පුච්ඡස්සාමි, තං තුම්හෙ කථෙථා”ති. තා ථෙරස්ස විසයං දිස්වා, “පුච්ඡථ, හත්තෙ, බ්‍යාකරිස්සාමා”ති වත්තුං නාසක්ඛිංසු. “වද, හත්තෙ, ජානාමානා බ්‍යාකරිස්සාමා”ති පුන ආහංසු.

ථෙරො අයං පන කුලපුත්තෙ පබ්බාපෙත්වා පට්ඨං සික්ඛාපෙතබ්බපඤ්ඤොති වත්වා, – “එකං නාම කි”න්ති පුච්ඡි. තා නෙව අන්තං, න කොටිං අද්දසංසු. ථෙරො කථෙථාති ආහ. න පස්සාම, හත්තෙති. තුම්හෙහි වාදසහස්සං පුච්ඡිතං මයා කථිතං, මය්හං තුම්හෙ එකං පඤ්ඤම්පි කථෙතුං න සක්කොථ, එවං සත්තෙ කස්ස ජයො කස්ස පරාජයොති? තුම්හාකං, හත්තෙ, ජයො, අම්හාකං පරාජයොති. ඉදාති කිං කරිස්සාමාති? තා මාතාපිතුහි චුත්තවචනං ආරොචෙත්වා, “තුම්හාකං සන්තිකෙ පබ්බජිස්සාමා”ති ආහංසු. තුම්හෙ මාතුගාමා නාම අම්හාකං සන්තිකෙ පබ්බජිතුං න වට්ටති, අම්හාකං පන සාසනං ගහෙත්වා භික්ඛුනිඋපස්සයං ගන්ත්වා පබ්බජාමාති. තා සාධුති ථෙරස්ස සාසනං ගහෙත්වා භික්ඛුනිසඬ්ඝස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා පබ්බජිංසු. පබ්බජිතා ච පන අප්පමත්තා ආතාපිනියො හුත්වා නචිරස්සෙව අරහත්තං පාපුණ්හිංසු.

අයං සච්චකො තාසං චතුත්තම්පි කනිට්ඨහාතිකො. තාහි චතුහිපි උත්තරිතරපඤ්ඤො, මාතාපිතුනම්පි සන්තිකා වාදසහස්සං, තතො බහුතරඤ්ච බාහිරසමයං උග්ගහෙත්වා කත්ථවි අගන්ත්වා රාජදාරකෙ සිප්පං සික්ඛාපෙත්තො තත්ථෙව වෙසාලියං වසති, පඤ්ඤාය අතිපුරිතත්තා කුච්ඡි මෙ භිජ්ජෙය්‍යාති භිතො අයපට්ටෙන කුච්ඡිං පරික්ඛිපිත්වා වරති, ඉමං සන්ධාය චුත්තං “සච්චකො නිගණ්ඨපුත්තො”ති.

හස්සප්පවාදකොති හස්සං චුච්චති කථාමග්ගො, තං පවදති කථෙතීති හස්සප්පවාදකො. පණ්ඩිතවාදොති අහං පණ්ඩිතොති එවං වාදො. සාධුසම්මතො බහුජනස්සාති යං යං නක්ඛත්තවාරෙන ආදිසති, තං තං යෙභුය්‍යෙන තථෙව හොති, තස්මා අයං සාධුලද්ධිකො හද්දකොති එවං සම්මතො මහාජනස්ස. වාදෙන වාදං සමාරද්ධොති කථාමග්ගෙන දොසං ආරොපිතො. ආයස්මා අස්සජීති සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස ආචරියො අස්සජිත්ථෙරො. ජඩ්ඝාවිහාරං අනුවඬ්ඝමමානොති තතො තතො ලිච්ඡවිරාජගෙහතො තං තං ගෙහං ගමනත්ථාය අනුවඬ්ඝමමානො. යෙනායස්මා අස්සජී තෙනුපසඬ්ඝමීති කස්මා උපසඬ්ඝමී? සමයජානනත්ථං.

එවං කිරස්ස අහොසි – “අහං ‘සමණස්ස ගොතමස්ස වාදං ආරොපෙස්සාමි’ති ආභිණ්ඩාමි, ‘සමයං පනස්ස න ජානාමි’ති න ආරොපෙසිං. පරස්ස හි සමයං ඤත්වා ආරොපිතො වාදො ස්වාරොපිතො නාම හොති. අයං පන සමණස්ස

ගොතමස්ස සාවකො පඤ්ඤායති අස්සජිත්ථෙරො; සො අත්තනො සත්ථු සමයෙ කොවිදො, එතාහං පුච්ඡිත්වා කථං පතිට්ඨාපෙත්වා සමණස්ස ගොතමස්ස වාදං ආරොපෙස්සාමි”ති. තස්මා උපසඬකමි. විනෙතිති කථං විනෙති, කථං සික්ඛාපෙතීති පුච්ඡති. ථෙරො පන යස්මා දුක්ඛන්ති චුත්තෙ උපාරම්භස්ස ඔකාසො හොති, මග්ගඵලානිපි පරියායෙන දුක්ඛන්ති ආගතානි, අයඤ්ච දුක්ඛන්ති චුත්තෙ ථෙරං පුච්ඡෙය්‍ය – “හො අස්සජී, කිමත්ථං තුම්හෙ පබ්බජිතා”ති. තතො “මග්ගඵලත්ථායා”ති චුත්තෙ, – “නයිදං, හො අස්සජී, තුම්හාකං සාසනං නාම, මහාආඝාතනං නාමෙතං, නිරුජ්ජස්සදො නාමෙස, නත්ථී තුම්හාකං සුඛාසා, උට්ඨායුට්ඨාය දුක්ඛමෙව ජීරාපෙත්තා ආභිණ්ඩථා”ති දොසං ආරොපෙය්‍ය, තස්මා පරවාදිස්ස පරියායකථං කාතුං න වට්ටති. යථා එස අප්පතිට්ඨො හොති, එවමස්ස නිප්පරියායකථං කථෙස්සාමිති චිත්තෙත්වා, “රූපං, භික්ඛවෙ, අනිච්ච”න්ති ඉමං අනිච්චානත්තවසෙනෙව කථං කථෙති. දුස්සුතන්ති සොතුං අයුත්තං.

354. සන්ථාගාරෙති රාජකුලානං අත්ථානුසාසනසන්ථාගාරසාලායං. යෙන තෙ ලිච්ඡවී තෙනුපසඬකමීති එවං කිරස්ස අහොසි – “අහං පුබ්බෙ සමයං අජානනභාවෙන සමණස්ස ගොතමස්ස වාදං න ආරොපෙසිං, ඉදානි පනස්ස මහාසාවකෙන කථිතං සමයං ජානාමි, ඉමෙ ව මම අන්තෙවාසිකා පඤ්චසතා ලිච්ඡවී සන්තිපතිතා. එතෙහි සද්ධිං ගන්ත්වා සමණස්ස ගොතමස්ස වාදං ආරොපෙස්සාමි”ති තස්මා උපසඬකමි. ඤාතඤ්ඤතරෙතානි ඤාතෙසු අභිඤ්ඤාතෙසු පඤ්චවග්ගියත්ථෙරෙසු අඤ්ඤතරෙන. පතිට්ඨිතන්ති යථා තෙන පතිට්ඨිතං. සවෙ එවං පතිට්ඨිස්සති, අථ පන අඤ්ඤදෙව වක්ඛති, තත්‍ර මයා කිං සක්කා කාතුන්ති ඉදානෙව පිට්ඨිං පරිවත්තෙන්තො ආහං. ආකඬ්ඨෙය්‍යාති අත්තනො අභිමුඛං කඬ්ඨෙය්‍ය. පරිකඬ්ඨෙය්‍යාති පුරතො පටිපණාමෙය්‍ය. සම්පරිකඬ්ඨෙය්‍යාති කාලෙන ආකඬ්ඨෙය්‍ය, කාලෙන පරිකඬ්ඨෙය්‍ය. සොණ්ඩිකාකිලඤ්ජන්ති සුරාසරෙ පිට්ඨකිලඤ්ජං. සොණ්ඩිකාධුත්තොති සුරාධුත්තො. වාලං කණ්ණෙ ගහෙත්වාති සුරාපරිස්සාවනත්ථවිකං ධොවිතුකාමො කසට්ඨිතනත්ථං උභොසු කණ්ණෙසු ගහෙත්වා. ඔධුනෙය්‍යාති අධොමුඛං කත්වා ධුනෙය්‍ය. නිද්ධුනෙය්‍යාති උද්ධංමුඛං කත්වා ධුනෙය්‍ය. නිප්ථොටෙය්‍යාති පුනප්පුනං පප්ථොටෙය්‍ය. සාණධොවිකං නාමාති එත්ථ මනුස්සා සාණසාටකකරණත්ථං සාණවාකෙ ගහෙත්වා මුට්ඨිං මුට්ඨිං බන්ධිත්වා උදකෙ පක්ඛිපන්ති. තෙ තතියදිවසෙ සුට්ඨු කිලින්තා හොන්ති. අථ මනුස්සා අම්බිලයාගුසුරාදීනි ආදාය තත්ථ ගන්ත්වා සාණමුට්ඨිං ගහෙත්වා, දක්ඛිණතො වාමතො සම්මුඛා වාති තීසු ඵලකෙසු සකිං දක්ඛිණඵලකෙ, සකිං වාමඵලකෙ, සකිං සම්මුඛඵලකෙ

පහරන්නා අමබ්බලයාගුසුරාදීනි භුඤ්ජන්නා පිචන්තා බාදන්නා ධොවන්නි. මහන්නා කීළා හොති. රඤ්ඤො නාගො තං කීළං දිස්වා ගම්භීරං උදකං අනුපවිසිත්වා සොණ්ඩාය උදකං ගහෙත්වා සකිං කුම්භෙ සකිං පිට්ඨියං සකිං උභොසු පස්සෙසු සකිං අන්තරසත්ථියං පක්ඛිපන්නො කීළිත්ථ. තදුපාදාය තං කීළිතජාතං සාණධොවිකං නාම වුච්චති, තං සන්ධාය වුත්තං - “සාණධොවිකං නාම කීළිතජාතං කීළතී”ති. කිං සො භවමානො සච්චකො නිගණ්ඨපුත්තො, යො භගවතො වාදං ආරොපෙස්සතීති යො සච්චකො නිගණ්ඨපුත්තො භගවතො වාදං ආරොපෙස්සති, සො කිං භවමානො කිං යක්ඛො භවමානො උදාහු ඉන්දො, උදාහු බ්‍රහ්මා භවමානො භගවතො වාදං ආරොපෙස්සති? න හි සක්කා පකතිමනුස්සෙන භගවතො වාදං ආරොපෙතුන්ති අයමෙත්ථ අධිප්පායො.

355. තෙන බො පන සමයෙනාති යස්මිං සමයෙ සච්චකො ආරාමං පාවිසී, තස්මිං. කිස්මිං පන සමයෙ පාවිසිති? මහාමජ්ඣන්තිකසමයෙ. කස්මා පන තස්මිං සමයෙ වඬිකමන්තීති? පණ්ණිනභොජනපච්චයස්ස ථීනමිද්ධස්ස විනොදනත්ථං. දිවාපඨානිකා වා තෙ. තාදිසානඤ්ඤි පච්ඡාහත්තං වඬිකමිත්වා න්හත්වා සරීරං උතුං ගණ්භාපෙත්වා නිසජ්ජ සමණධම්මං කරොන්නානං විත්තං එකග්ගං හොති. යෙන තෙ භික්ඛූති සො කිර කුහිං සමණො ගොතමොති පරිවෙණතො පරිවෙණං ගන්ත්වා පුච්ඡිත්වා පවිසිස්සාමීති විලොකෙන්නො අරඤ්ඤෙ හත්ථි විය වඬිකමෙ වඬිකමමානෙ පංසුකුලිකභික්ඛූ දිස්වා තෙසං සන්තිකං අගමාසී. තං සන්ධාය, “යෙන තෙ භික්ඛූ”තිආදි වුත්තං. කහං නු බො, හොති කතරස්මිං ආවාසෙ වා මණ්ඩපෙ වාති අත්ථො. එස, අග්ගිවෙස්සන, භගවාති තදා කිර භගවා පච්චුසකාලෙ මහාකරුණා සමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා දසසහස්සවක්කවාලෙ සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණජාලං පත්ථරිත්වා බොධනෙයාසත්තං ඔලොකෙන්නො අද්දස - “ස්වෙ සච්චකො නිගණ්ඨපුත්තො මහති. ලිච්ඡවිපරිසං ගහෙත්වා මම වාදං ආරොපෙතුකාමො ආගමිස්සති”ති. තස්මා පාතොව සරීරපට්ඨග්ගනං කත්වා භික්ඛූසඬ්ඝපරිවාරො වෙසාලියං පිණ්ඩාය වරිත්වා පිණ්ඩපාතපට්ඨකන්නො මහාපරිසාය නිසීදිතුං සුඛට්ඨානෙ නිසීදිස්සාමීති ගන්ධකුට්ඨං අපවිසිත්වා මහාවනෙ අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමූලෙ දිවාවිහාරං නිසීදි. තෙ භික්ඛූ භගවතො වත්තං දස්සෙත්වා ආගතා, සච්චකෙන පුට්ඨා දුරෙ නිසින්නං භගවත්තං දස්සෙන්නා, “එස අග්ගිවෙස්සන භගවා”ති ආහංසු.

මහනියා ලිච්ඡවිපරිසාය සද්ධිත්ති හෙට්ඨා පඤ්චමත්තෙන ලිච්ඡවිසතෙහි පරිවුතොති වුත්තං. තෙ එතස්ස අන්තෙවාසිකායෙව, අන්තොවෙසාලියං පන සච්චකො පඤ්චමත්තාති ලිච්ඡවිරාජසතාති ගහෙත්වා, “වාදත්ථිකො

භගවන්තං උපසඬ්ඛමන්තො”ති සුත්වා ද්විත්තං පණ්ඩිතානං කථාසල්ලාපං සොස්සාමාති යෙභුයොන මනුස්සා නික්ඛන්තා, එවං සා පරිසා මහතී අපරිච්ඡින්නගණනා අහොසි. තං සන්ධායෙන චුත්තං. අඤ්ජලිං පණාමෙත්වාති එතෙ උභතොපක්ඛිකා, තෙ එවං වින්තෙසු – “සචෙ නො මිච්ඡාදිට්ඨිකා වොදෙස්සන්ති, ‘කස්මා තුම්හෙ සමණං ගොතමං වන්දිත්ථා’ති, තෙසං, ‘කිං අඤ්ජලිමත්තකරණෙනපි වන්දිතං හොති’ති වක්ඛාම. සචෙ නො සම්මාදිට්ඨිකා වොදෙස්සන්ති, ‘කස්මා භගවන්තං න වන්දිත්ථා’ති, ‘කිං සීසෙන භූමිං පහරන්තෙනෙව වන්දිතං හොති, නනු අඤ්ජලිකම්මම්පි වන්දනා එවා’ති වක්ඛාමා”ති. නාම ගොත්තන්ති, හො ගොතම, අහං අසුකස්ස පුත්තො දත්තො නාම මිත්තො නාම ඉධ ආගතොති වදන්තා නාම සාවෙන්ති නාම. හො ගොතම, අහං වාසිට්ඨො නාම කච්චානො නාම ඉධ ආගතොති වදන්තා ගොත්තං සාවෙන්ති නාම. එතෙ කිර දලිද්දා ජිණ්ණකුලපුත්තා පරිසමජ්ඣෙ නාමගොත්තවසෙන පාකටා භවිස්සාමාති එවං අකංසු. යෙ පන තුණ්හිභුතා නිසීදිංසු, තෙ කෙරාටිකා චෙව අන්ධබාලා ව. තත්ථ කෙරාටිකා, “එකං ද්වෙ කථාසල්ලාපෙ කරොන්තො විස්සාසිකො හොති, අථ විස්සාසෙ සති එකං ද්වෙ හික්ඛා අදාතුං න යුත්ත”න්ති තතො අත්තානං මොචෙන්තා තුණ්හි නිසීදන්ති. අන්ධබාලා අඤ්ඤාණතායෙව අවක්ඛිත්තමත්තිකාපිණ්ඩො විය යත්ථ කත්ථවි තුණ්හිභුතා නිසීදන්ති.

356. කිඤ්චිදෙව දෙසන්ති කඤ්ච ඔකාසං කිඤ්චි කාරණං, අථස්ස භගවා පඤ්ඤාපුච්ඡන්තෙ උස්සාහං ජනෙන්නො ආහ – පුච්ඡ, අග්ගිචෙස්සන, යදාකඬ්ඛසීති. තස්සත්ථො – “පුච්ඡ යදි ආකඬ්ඛසී, න මෙ පඤ්ඤාචිස්සජ්ජනෙ භාරො අත්ථි”. අථ වා “පුච්ඡ යං ආකඬ්ඛසී, සබ්බං තෙ විස්සජ්ජෙස්සාමි”ති සබ්බඤ්ඤාපචාරණං පචාරෙසි අසාධාරණං පච්චෙකබ්බද්ධඅග්ගසාවමහාසාවකෙහි. තෙ හි යදාකඬ්ඛසීති න වදන්ති, සුත්වා චෙදිස්සාමාති වදන්ති. බුද්ධා පන “පුච්ඡාචුසො, යදාකඬ්ඛසී”ති (සං. නි. 1.237) වා, “පුච්ඡ, මහාරාජ, යදාකඬ්ඛසී”ති (දී. නි. 1.162) වා,

“පුච්ඡ වාසව මං පඤ්ඤං, යං කිඤ්චි මනසිච්ඡසි;

තස්ස තස්සෙව පඤ්ඤස්ස, අහං අන්තං කරොමි තෙ” ඉති. (දී. නි. 2.356) වා,

“තෙන හි ත්වං, හික්ඛු, සකෙ ආසනෙ නිසීදිත්වා පුච්ඡ යදාකඬ්ඛසී”ති (ම. නි. 3.85) වා,

“බාවරිස්ස ව තුය්හං වා, සබ්බෙසං සබ්බෙසංසයං;

කතාවකාසා පුච්ඡවිහො, යං කිඤ්චි මනසිච්ඡථා”ති. (සු. නි. 1036) වා,

“පුච්ඡ මං සහිය පඤ්භං, යං කිඤ්චි මනසිච්ඡසි;

තස්ස තස්සෙව පඤ්භස්ස, අහං අන්තං කරොමි තෙ” ඉති. (සු. නි. 517) වා –

තෙසං තෙසං යක්ඛනරින්දදෙවසමණබ්‍රාහ්මණපරිබ්බාජකානං
සබ්බඤ්ඤාපචාරණං පචාරෙන්නි. අනච්ඡරියඤ්චෙනං, යං භගවා බුද්ධභූමිං
පත්වා එතං පචාරණං පචාරෙය්‍ය. යො බොධිසත්තභූමියං පදෙසඤ්ඤාණෙපි
ධීතො

“කොණ්ඩඤ්ඤ පඤ්භානි වියාකරොහි,

යාවන්ති තං ඉසයො සාධුරූපා;

කොණ්ඩඤ්ඤ එසො මනුෂ්‍යස්ස ධම්මො,

යං වුද්ධමාගච්ඡති එස භාරො” ති. (ජා. 2.17.60) –

එවං සක්කාදීනං අත්ථාය ඉසිහි යාවිතො

“කතාවකාසා පුච්ඡන්තු භොන්තො,

යං කිඤ්චි පඤ්භං මනසාහිපත්ථිතං;

අහඤ්භි තං තං වො වියාකරිස්සං,

ඤ්ඤත්වා සයං ලොකමිමං පරඤ්චා” ති. (ජා. 2.17.61);

එවං සරහඬිගකාලෙ, සම්භවජාතකෙ ව සකලජම්බුදීපං තික්ඛන්තුං විවරින්වා
පඤ්භානං අන්තකරං අදිස්වා සුවිරතෙන බ්‍රාහ්මණෙන පඤ්භං පුට්ඨො ඔකාසෙ
කාරිතෙ, ජාතියා සත්තවස්සො රථිකායං පංසුං කීළන්තො පල්ලඬිකං
ආභූජින්වා අන්තරවිථියං නිසින්තොව –

“තග්ග තෙ අහමක්ඛිස්සං, යථාපි කුසලො තථා;

රාජා ව බො තං ජානාති, යදි කාහති වා න වා” ති. (ජා. 1.16.172) –

සබ්බඤ්ඤාපචාරණං පචාරෙසි.

එවං භගවතා සබ්බඤ්ඤාපචාරණාය පචාරිතාය අත්තමනො පඤ්භං පුච්ඡන්තො,
“කථං පන, භො ගොතමා” තිආදිමාහ.

අථස්ස භගවා, “පස්සථ, භො, අඤ්ඤං සාවකෙන කථිතං, අඤ්ඤං සත්ථා
කථෙති, නනු මයා පටිකච්චෙව වුත්තං, ‘සචෙ තථා පතිට්ඨිස්සති, යථාස්ස
සාවකෙන පතිට්ඨිතං, එවාහං වාදං ආරොපෙස්සාමි’ ති. අයං පන අඤ්ඤාමෙව
කථෙති, තත්ථ කිං මයා සක්කා කාතු” න්ති එවං නිගණ්ඨස්ස වචනොකාසො

මා හොතුනි හෙට්ඨා අස්සජිත්ථෙරෙන කථිතනියාමෙනෙව කථෙන්නො, එවං ඛො අහං, අග්ගිවෙස්සනාතිආදිමාහ. උපමා මං, හො ගොතම, පටිභාතීති, හො ගොතම, මය්හං එකා උපමා උපට්ඨාති, ආහරාමි තං උපමන්ති වදති. පටිභාතු තං, අග්ගිවෙස්සනාති උපට්ඨාතු තෙ, අග්ගිවෙස්සන, ආහර තං උපමං විසත්ථොති හගවා අවොව. බලකරණියාති බාහුබලෙන කත්තබ්බා කසිවාණිජ්ජාදිකා කම්මන්තා. රූපත්තායං පුරිසපුග්ගලොති රූපං අත්තා අස්සාති රූපත්තා, රූපං අත්තාති ගහෙත්වා යීතපුග්ගලං දීපෙති. රූපෙ පතිට්ඨායාති තස්මිං අත්තාති ගහිතරූපෙ පතිට්ඨහිත්වා. පුඤ්ඤං වා අපුඤ්ඤං වා පසවතීති කුසලං වා අකුසලං වා පටිලහති. වෙදනත්තාදීසුපි එසෙව නයො. ඉමිනා කිං දීපෙති? ඉමෙ පඤ්චක්ඛන්ධා ඉමෙසං සත්තානං පථවී විය පතිට්ඨා, තෙ ඉමෙසු පඤ්චසු ඛන්ධෙසු පතිට්ඨාය කුසලාකුසලකම්මං නාම ආයුහන්ති. තුම්හෙ එවරූපං විජ්ජමානමෙව අත්තානං පටිසෙධෙන්නො පඤ්චක්ඛන්ධා අනත්තාති දීපෙථාති අතිවිය සකාරණං කත්වා උපමං ආහරි. ඉමිනා ච නිගණ්ඨොන ආහට්ඨපම්මං නියතමෙව, සබ්බඤ්ඤබුද්ධතො අඤ්ඤො තස්ස කථං ඡින්දිත්වා වාදෙ දොසං දාතුං සමත්ථො නාම නත්ථී. දුට්ඨා හි පුග්ගලා බුද්ධවෙනෙය්‍යා ච සාවකවෙනෙය්‍යා ච. සාවකවෙනෙය්‍යො සාවකාපි විනෙන්ති බුද්ධාපි. බුද්ධවෙනෙය්‍යො පන සාවකා විනෙන්ති න සක්කොන්ති, බුද්ධා ච විනෙන්ති. අයම්පි නිගණ්ඨො බුද්ධවෙනෙය්‍යා, තස්මා එතස්ස වාදං ඡින්දිත්වා අඤ්ඤො දොසං දාතුං සමත්ථො නාම නත්ථී. තෙනස්ස හගවා සයමෙව වාදෙ දොසදස්සනත්ථං නනු ත්වං, අග්ගිවෙස්සනාතිආදිමාහ.

අථ නිගණ්ඨො විත්තෙසි – “අතිවිය සමණො ගොතමො මම වාදං පතිට්ඨපෙති, සථෙ උපරි කොචි දොසො හවිස්සති, මමං එකකංයෙව නිග්ගණ්ඨිස්සති. හන්දාහං ඉමං වාදං මහාජනස්සාපි මත්ථකෙ පක්ඛිපාමි”ති, තස්මා එවමාහ – අහමිපි, හො ගොතම, එවං වදාමි රූපං මෙ අත්තා...පෙ.... විඤ්ඤාණං මෙ අත්තාති, අයඤ්ච මහතී ජනතාති. හගවා පන නිගණ්ඨොනො සතගුණෙනපි සහස්සගුණෙනපි සතසහස්සගුණෙනපි වාදීවරතරො, තස්මා විත්තෙසි – “අයං නිගණ්ඨො අත්තානං මොචෙත්වා මහාජනස්ස මත්ථකෙ වාදං පක්ඛිපති, නාස්ස අත්තානං මොචෙතුං දස්සාමි, මහාජනතො නිවත්තෙත්වා එකකංයෙව නං නිග්ගණ්ඨිස්සාමි”ති. අථ නං කිඤ්ඨි තෙ, අග්ගිවෙස්සනාතිආදිමාහ. තස්සත්ථො – නායං ජනතා මම වාදං ආරොපෙතුං ආගතා, ත්වංයෙව සකලං වෙසාලිං සංවට්ටිත්වා මම වාදං ආරොපෙතුං ආගතො, තස්මා ත්වං සකමෙව වාදං නිවෙයෙහි, මා මහාජනස්ස මත්ථකෙ පක්ඛිපසීති. සො පටිජානන්නො අහඤ්ඨි, හො ගොතමාතිආදිමාහ.

357. ඉති භගවා නිගණ්ඨස්ස වාදං පනිට්ඨපෙත්වා, තෙන හි, අග්ගිවෙස්සනාති පුච්ඡං ආරභී. තත්ථ තෙන භීති කාරණත්ථෙ නිපාතො. යස්මා ත්වං පඤ්චක්ඛන්තො අත්තතො පටිජානාසී, තස්මාති අත්ථො. සකස්මිං විජිතෙති අත්තතො රට්ඨෙ. සාතෙතායං වා සාතෙතුන්ති සාතාරහං සාතෙතබ්බයුත්තකං සාතෙතුං. ජාපෙතායං වා ජාපෙතුන්ති ධනජානිරහං ජාපෙතබ්බයුත්තං ජාපෙතුං ජිණ්ණධනං කාතුං. පබ්බාපෙතායං වා පබ්බාපෙතුන්ති සකරට්ඨතො පබ්බාජනාරහං පබ්බාපෙතුං, නීහරිතුං. වත්තිතුඤ්ච අරහතීති වත්තති වෙච වත්තිතුඤ්ච අරහති. වත්තිතුං යුත්තොති දීපෙති. ඉති නිගණ්ඨො අත්තතො වාදහෙදනත්ථං ආහටකාරණමෙව අත්තතො මාරණත්ථාය ආවුධං තිබ්ණං කරොන්තො විය විසෙසෙත්වා දීපෙති, යථා තං බාලො. එවං මෙ රූපං භොතුති මම රූපං එවංවිධං භොතු, පාසාදිකං අභිරූපං අලඬකතප්පටියත්තං සුවණ්ණතොරණං විය සුසප්පිතවිත්තපටො විය ව මනාපදස්සනන්ති. එවං මෙ රූපං මා අභොසීති මම රූපං එවංවිධං මා භොතු, දුබ්බණ්ණං දුස්සණ්ඨිතං වලිතපලිතං තිලකසමාකිණ්ණන්ති.

තුණ්හි අභොසීති නිගණ්ඨො ඉමස්මිං යානෙ විරද්ධභාවං ඤාත්වා, “සමණො ගොතමො මම වාදං භින්දනත්ථාය කාරණං ආහරි, අහං බාලතාය තමෙව විසෙසෙත්වා දීපෙසිං, ඉදානි නට්ඨොමහි, සචෙ වත්තතීති වක්ඛාමි, ඉමෙ රාජානො උට්ඨහින්වා, ‘අග්ගිවෙස්සන, ත්වං මම රූපෙ වසො වත්තතීති වදසී, යදි තෙ රූපෙ වසො වත්තති, කස්මා ත්වං යථා ඉමෙ ලිච්ඡවිරාජානො තාවතිංසදෙවසදිසෙහි අත්තභාවෙහි විරොචන්ති අභිරූපා පාසාදිකා, එවං න විරොචසී’ති. සචෙ න වත්තතීති වක්ඛාමි, සමණො ගොතමො උට්ඨහින්වා, ‘අග්ගිවෙස්සන, ත්වං පුබ්බෙ වත්තති මෙ රූපස්මිං වසොති වත්වා ඉදානි පටික්ඛිපසී’ති වාදං ආරොපෙස්සති. ඉති වත්තතීති චුත්තෙපි එකො දොසො, න වත්තතීති චුත්තෙපි එකො දොසො”ති තුණ්හි අභොසී. දුතියමිපි භගවා පුච්ඡි, දුතියමිපි තුණ්හි අභොසී. යස්මා පන යාවතතියං භගවතා පුච්ඡිතෙ අඛ්‍යාකරොත්තස්ස සත්තධා මුද්ධා ඵලති, බුද්ධා ව නාම සත්තානංයෙව අත්ථාය කප්පසතසහස්සාධිකාති වත්තාරි අසඬ්ඛොය්‍යාති පාරමිතං පූරිතත්තා සත්තෙසු බලවඅනුද්දයා භොන්ති. තස්මා යාවතතියං අපුච්ඡිත්වා අථ බො භගවා සච්චකං නිගණ්ඨපුත්තං එතදවොච – එතං “ඛ්‍යාකරොහී දානී”තිආදිවචනං අවොච.

තත්ථ සහධම්මිකන්ති සහෙතුකං සකාරණං. වජිරං පාණිමිහි අස්සාති වජිරපාණි. යක්ඛොති න යො වා සො වා යක්ඛො, සක්කො දෙවරාජාති වෙදිතබ්බො. ආදිත්තන්ති අග්ගිවණ්ණං. සම්පප්පලිතන්ති සුට්ඨු පප්පලිතං.

සජානිභූතන්ති සමන්තතො ජානිභූතං, එකග්ගිජාලභූතන්ති අත්ථො. ධීතො හොතිති මහන්තං සීසං, කන්දලමකුලසදිසා දායා, භයානකානි අක්ඛිනාසාදීනීති එවං විරූපරූපං මාපෙත්වා ධීතො. කස්මා පනෙස ආගතොති? දිට්ඨිවිස්සජ්ජාපනත්ථං. අපිව, “අභඤ්චෙව ඛො පන ධම්මං දෙසෙය්‍යං, පරෙ ව මෙ න ආජානෙය්‍යු”න්ති එවං ධම්මදෙසනාය අප්පොස්සුක්කභාවං ආපන්නො භගවති සක්කො මහාබ්‍රහ්මනා සද්ධිං ආගන්ත්වා, “භගවා ධම්මං දෙසෙථ, තුම්භාකං ආණාය අවත්තමානෙ මයං වත්තාපෙස්සාම, තුම්භාකං ධම්මවක්කං හොතු, අම්භාකං ආණාවක්ක”න්ති පටිඤ්ඤමකාසි. තස්මා “අජ්ජ සච්චකං තාසෙත්වා පඤ්භං විස්සජ්ජාපෙස්සාමී”ති ආගතො.

භගවා චෙව පස්සති, සච්චකො ව නිගණ්ඨපුත්තොති යදි හි තං අඤ්ඤෙපි පස්සෙය්‍යුං. තං කාරණං අගරු අස්ස, “සමණො ගොතමො සච්චකං අත්තනො වාදෙ අනොතරන්තං ඤත්වා යක්ඛං ආවාහෙත්වා දස්සෙසී, තතො සච්චකො භයෙන කථෙසී”ති වදෙය්‍යුං. තස්මා භගවා චෙව පස්සති සච්චකො ව. තස්ස තං දිස්වාච සකලසරීරතො සෙදා මුච්චිංසු, අත්තොකුච්ඡි විපරිවත්තමානා මහාරවං රවි. සො “අඤ්ඤෙපි නු ඛො පස්සන්ති”ති ඔලොකෙන්තො කස්සචි ලොමහංසමත්තමිපි න අද්දස. තතො – “ඉදං භයං මමෙව උජ්ජන්තං. සවාහං යක්ඛොති වක්ඛාමි, ‘කිං තුය්හමෙව අක්ඛිති අත්ථි, ත්වමෙව යක්ඛං පස්සෙසී, පයමං යක්ඛං අදිස්වා සමණෙන ගොතමෙන වාදසඬ්ඝාටෙ ඛිත්තොව යක්ඛං පස්සෙසී’ති වදෙය්‍යු”න්ති චිත්තෙන්වා – “න දානි මෙ ඉධ අඤ්ඤං පටිසරණං අත්ථි, අඤ්ඤත්‍ර සමණා ගොතමා”ති මඤ්ඤමානො, අථ ඛො සච්චකො නිගණ්ඨපුත්තො...පෙ.... භගවන්තං එතදවොච. තාණං ගවෙසීති තාණන්ති ගවෙසමානො. ලෙණං ගවෙසීති ලෙණන්ති ගවෙසමානො. සරණං ගවෙසීති සරණන්ති ගවෙසමානො. එත්ථ ව තායති රක්ඛතීති තාණං. නිලියන්ති එත්ථාති ලෙණං. සරතීති සරණං, භයං හිංසති විද්ධංසෙතීති අත්ථො.

358. මනසි කරිත්වාති මනමිහි කත්වා පච්චවෙක්ඛිත්වා උපධාරෙත්වා. එවං මෙ වෙදනා හොතුති කුසලාව හොතු, සුඛාව හොතු. එවං මෙ සඤ්ඤා හොතුති කුසලාව හොතු, සුඛාව හොතු, සොමනස්සසම්පයුත්තාව හොතුති. සඬ්ඛාරවිඤ්ඤාණෙසුපි එසෙව නයො. මා අහොසීති එත්ථ පන චුත්තවිපරියායෙන අත්ථො වෙදිතඛිඛො. කල්ලං නුති යුත්තං නු. සමනුපස්සිතුන්ති “එතං මම එසොහමස්මි එසො මෙ අත්තා”ති එවං තණ්හාමානදිට්ඨිවසෙන පස්සිතුං. නො හීදං, හො ගොතමාති න යුත්තමෙන, හො ගොතම. ඉති භගවා යථා නාම ඡෙකො අහිතුණ්ඨිකො සප්පදට්ඨවිසං තෙනෙව සප්පෙන පුන ඩංසාපෙත්වා උඛිඛාහෙය්‍ය, එවං තස්සංයෙව පරිසති සච්චකං නිගණ්ඨපුත්තං තෙනෙව මුඛෙන පඤ්චක්ඛන්ධා අනිච්චා දුක්ඛා

අනත්තානි වදාපෙසි. දුක්ඛං අල්ලිනොති ඉමං පඤ්චක්ඛන්ධදුක්ඛං තණ්හාදිට්ඨිහි අල්ලිනො. උපගතො අප්පෙක්ඛාසිතොතිපි තණ්හාදිට්ඨිවසෙනෙව වෙදිතබ්බො. දුක්ඛං එතං මමාතිආදීසු පඤ්චක්ඛන්ධදුක්ඛං තණ්හාමානදිට්ඨිවසෙන සමනුපස්සතිති අත්ථො. පරිජානෙය්‍යාති අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තානි තීරණපරිඤ්ඤාය පරිතො ජානෙය්‍ය. පරික්ඛෙපෙත්වාති ඛයං වයං අනුප්පාදං උපනෙත්වා.

359. නවන්ති තරුණං. අකුක්කුකජාතන්ති පුප්ඵග්ගහණකාලෙ අන්තො අඬගුට්ඨප්පමාණො එකො සනදණ්ඩකො නිබ්බත්තති, තෙන විරහිතන්ති අත්ථො. රිත්තොති සුඤ්ඤො අන්තොසාරවිරහිතො. රිත්තත්තාව තුවණො. අපරද්ධොති පරාජිතො. භාසිතා බො පන තෙති ඉදං භගවා තස්ස මුඛරභාවං පකාසෙත්වා නිග්ගණ්හන්තො ආහ. සො කිර පුබ්බෙ පුරණාදයො ඡ සත්ථාරො උපසඬකමිත්වා පඤ්ඤං පුච්ඡති. තෙ විස්සජ්ජෙතුං න සක්කොන්ති. අථ නෙසං පරිසමජ්ඣෙ මහන්තං විජ්ජකාරං ආරොපෙත්වා උට්ඨාය ඡයං පවෙදෙන්තො ගච්ඡති. සො සම්මාසම්බුද්ධම්පි තථෙව විහෙයෙස්සාමිති සඤ්ඤාය උපසඬකමිත්වා –

“අම්භො කො නාම යං රුක්ඛො, සින්නපත්තො සකණ්ටකො;

යත්ථ එකප්පභාරෙන, උත්තමඬිගං විහිජ්ජිත”න්ති.

අයං බද්දිරං ආහච්ච අසාරකරුක්ඛපරිවිතො මුදුතුණ්ඩසකුණො විය සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණසාරං ආහච්ච ඤාණතුණ්ඩහෙදං පත්තො සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්ස ථද්ධභාවං අඤ්ඤාසි. තදස්ස පරිසමජ්ඣෙ පකාසෙත්තො භාසිතා බො පන තෙතිආදිමාහ. නත්ථී එතරහීති උපාදින්නකසරීරෙ සෙදො නාම නත්ථීති න වත්තබ්බං, එතරහි පන නත්ථීති වදති. සුවණ්ණවණ්ණං කායං විචරීති න සබ්බං කායං විචරී. බුද්ධා නාම ගණ්ඨිකං පටිමුඤ්චිත්වා පටිච්ඡන්තසරීරා පරිසති ධම්මං දෙසෙත්ති. අථ භගවා ගලවාටකසම්මුඛට්ඨානෙ විචරං ගහෙත්වා චතුරඬිගුලමත්තං ඔතාරෙසි. ඔතාරිතමත්තෙ පන තස්මිං සුවණ්ණවණ්ණො රස්මියො පුඤ්ජපුඤ්ජා හුත්වා සුවණ්ණසට්ඨො රත්තසුවණ්ණරසධාරා විය, රත්තවණ්ණවලාහකතො විජ්ජුලතා විය ව නික්ඛමිත්වා සුවණ්ණමුරජසදිසං මහාබන්ධං උත්තමසිරං පදක්ඛිණං කුරුමානා ආකාසෙ පක්ඛන්දිංසු. කස්මා පන භගවා එවමකාසීති? මහාජනස්ස කඬ්ඛාවිනොදනත්ථං. මහාජනො හි සමණො ගොතමො මය්හං සෙදො නත්ථීති වදති, සච්චකස්ස තාව නිගණ්ඨපුත්තස්ස යන්තාරුල්භස්ස විය සෙදා පග්ගරන්ති. සමණො පන ගොතමො සනදුපට්ඨිවරං පාරුපිත්වා නිසින්තො, අන්තො සෙදස්ස අත්ථිතා වා නත්ථිතා වා කථං සක්කා ඤාතුන්ති

කඬුබං කරෙය්‍යා, තස්ස කඬුබාවිනොදනත්ථං එවමකාසී. මඬකුභුතොති නිත්තෙජ්ඣතො. පත්තක්ඛන්ධොති පතිතක්ඛන්ධො. අප්පට්භානොති උත්තරි අප්පස්සන්තො. නිසීදීති පාදඬුට්ඨකෙන භූමිං කසමානො නිසීදි.

360. දුම්මුඛොති න විරූපමුඛො, අභිරූපො හි සො පාසාදිකො. නාමං පනස්ස එතං. අභබ්බො තං පොක්ඛරණං. පුන ඔතරිතුන්ති සබ්බෙසං අළානං හග්ගත්තා පච්ඡින්නගමනො ඔතරිතුං. අභබ්බො, තත්ථෙව කාකකුලලාදීනං හත්තං හොතීති දස්සෙති. විසුකායිකානීති දිට්ඨිවිසුකානි. විසෙවිතානීති දිට්ඨිසඤ්චරිතානි. විජ්ජන්දිතානීති දිට්ඨිවිජ්ජන්දිතානි. යදිදං වාදාධිජ්ජායොති එත්ථ යදිදන්ති නිපාතමත්තං; වාදාධිජ්ජායො හුත්වා වාදං ආරොපෙස්සාමීති අජ්ඣාසයෙන උපසඬකමිතුං. අභබ්බො; ධම්මස්සවනාය පන උපසඬකමෙය්‍යාති දස්සෙති. දුම්මුඛං ලිච්ඡවිපුත්තං එතදවොචාති කස්මා අවොච? දුම්මුඛස්ස කිරස්ස උපමාහරණකාලෙ සෙස ලිච්ඡවිකුමාරාපි චිත්තෙසුං - “ඉමිනා නිගණ්ඨෙන අම්භාකං සිජ්ජග්ගහණට්ඨානෙ විරං අවමානො කතො, අයං දානි අමිත්තස්ස පිට්ඨිං පස්සිතුං කාලො. මයම්පි එකෙකං උපමං ආහරිත්වා පාණිජ්ජහාරෙන පතිතං මුග්ගරෙන පොථෙන්නො විය තථා නං කරස්සාම, යථා න පුන පරිසමජ්ඣෙකං සීසං උක්ඛිපිතුං සක්ඛිස්සති”ති, තෙ ඔපම්මානි කරිත්වා දුම්මුඛස්ස කථාපරියොසානං ආගමයමානා නිසීදිංසු. සච්චකො තෙසං අධිජ්ජායං ඤාත්වා, ඉමෙ සබ්බෙව ගීවං උක්ඛිපිත්වා ඔට්ඨෙහි වලමානෙහි ධීතා; සචෙ පච්චෙකා උපමා හරිතුං ලභිස්සන්ති, පුන මයා පරිසමජ්ඣෙකං සීසං උක්ඛිපිතුං න සක්කා භවිස්සති, හන්දාහං දුම්මුඛං අපසාදෙත්වා යථා අඤ්ඤස්ස ඔකාසො න හොති, එවං කථාවාරං පච්ඡින්නිත්වා සමණං ගොතමං පඤ්ඤං පුච්ඡස්සාමීති තස්මා එතදවොච. තත්ථ ආගමෙහීති තිට්ඨ, මා පුන හණාහීති අත්ථො.

361. තිට්ඨතෙසා, හො ගොතමාති, හො ගොතම, එසා අම්භාකඤ්චෙව අඤ්ඤෙසඤ්ච පුට්ඨසමණව්‍රාහ්මණානං වාචා තිට්ඨතු. විලාපං විලපිතං මඤ්ඤෙති එතඤ්ඤි වචනං විලපිතං විය හොති, විජ්ජලපිතමත්තං හොතීති අත්ථො. අථ වා තිට්ඨතෙසාති එත්ථ කථාති ආහරිත්වා වත්තබ්බා. වාචාවිලාපං විලපිතං මඤ්ඤෙති එත්ථ පනිදං වාචානිච්ඡාරණං විලපිතමත්තං මඤ්ඤෙ හොතීති අත්ථො.

ඉදානි පඤ්ඤං පුච්ඡන්තො කිත්තාවතාතිආදිමාහ. තත්ථ වෙසාරජ්ජපත්තොති ඤාණපත්තො. අපරජ්ජවිචයොති අපරජ්ජත්තියො. අථස්ස හගවා පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙන්නො ඉධ, අග්ගිවෙස්සනාතිආදිමාහ, තං උත්තානත්ථමෙව. යස්මා පනෙත්ථ පස්සතීති චුත්තත්තා සෙක්ඛභූමි දස්සිතා. තස්මා උත්තරි

අසෙක්ඛභූමිං පුච්ඡන්තො දුතියං පඤ්ඤං පුච්ඡි, තම්පිස්ස භගවා බ්‍යාකාසි. තත්ථ දස්සනානුත්තරියෙනාතිආදීසු දස්සනානුත්තරියන්ති ලොකියලොකුත්තරා පඤ්ඤා. පටිපදානුත්තරියන්ති ලොකියලොකුත්තරා පටිපදා. විමුක්තානුත්තරියන්ති ලොකියලොකුත්තරා විමුක්ති. සුද්ධලොකුත්තරමෙව වා ගහෙත්වා දස්සනානුත්තරියන්ති අරහත්තමග්ගසම්මාදිට්ඨි. පටිපදානුත්තරියන්ති සෙසාති මග්ගඤ්ඤාති. විමුක්තානුත්තරියන්ති අග්ගඵලවිමුක්ති. ඛිණ්ණාසවස්ස වා නිබ්බානදස්සනං දස්සනානුත්තරියං නාම. මග්ගඤ්ඤාති පටිපදානුත්තරියං. අග්ගඵලං විමුක්තානුත්තරියන්ති වෙදිතබ්බං. බුද්ධො සො භගවාති සො භගවා සයම්පි චත්තාරි සච්චාති බුද්ධො. බොධායාති පරෙසම්පි චතුසච්චබොධාය ධම්මං දෙසෙති. දන්තොතිආදීසු දන්තොති නිබ්බිසෙවනො. දමථායාති නිබ්බිසෙවනත්ථාය. සන්තොති සබ්බකිලෙසවූපසමෙන සන්තො. සමථායාති කිලෙසවූපසමාය. තිණ්ණොති චතුරොසතිණ්ණො. තරණායාති චතුරොසතරණාය. පරිනිබ්බුතොති කිලෙසපරිනිබ්බානෙන පරිනිබ්බුතො. පරිනිබ්බානායාති කිලෙසපරිනිබ්බානත්ථාය.

362. ධංසිති ගුණධංසකා. පගබ්බාති වාචාපාගබ්බියෙන සමන්තාගතා. ආසාදෙනබ්බන්ති සට්ඨෙතබ්බං. ආසජ්ජාති සට්ඨෙත්වා. නත්ථෙව භවන්තං ගොතමන්ති භවන්තං ගොතමං. ආසජ්ජ කස්සචි අත්තනො වාදං අනුපහතං සකලං ආදාය පක්කම්තුං ථාමො නත්ථිති දස්සෙති. න හි භගවා හත්ථිආදයො විය කස්සචි ජීවිතන්තරායං කරොති. අයං පන නිගණ්ඨො ඉමා තිස්සො උපමා න භගවතො උක්කංසනත්ථං ආහරි, අත්තුක්කංසනත්ථමෙව ආහරි. යථා හි රාජා කඤ්චි පච්චත්ථිකං සාතෙත්වා එවං නාම සුරො එවං ථාමසම්පත්තො පුරිසො භවිස්සතීති පච්චත්ථිකං ථොමෙත්තොපි අත්තානමෙව ථොමෙති. එවමෙව සොපි සියා හි, හො ගොතම, හත්ථිං පහින්තන්තිආදීහි භගවන්තං උක්කංසෙත්තොපි මයමෙව සුරා මයං පණ්ඩිතා මයං බහුස්සුතායෙව එවං පහින්තහත්ථිං විය, ජලිතඅග්ගික්ඛන්ධං විය, එණකතආසිවිසං විය ව වාදත්ථිකා සම්මාසම්බුද්ධං උපසඤ්ඤාමිමිහාති අත්තානංයෙව උක්කංසෙති. එවං අත්තානං උක්කංසෙත්වා භගවන්තං නිමන්තයමානො අධිවාසෙතු මෙතිආදිමාහ. තත්ථ අධිවාසෙතුති සම්පට්ඨිජතු. ස්වාතනායාති යං මෙ තුම්හෙසු කාරං කරොතො ස්වෙ භවිස්සති පුඤ්ඤඤඤච පීතිපාමොජ්ජඤ්ච, තදත්ථාය. අධිවාසෙසි භගවා තුණ්හිභාවෙනාති භගවා කායඤ්ඤා වා වාචඤ්ඤා වා අවොපෙත්වා අබ්භන්තරෙයෙව බන්ති. ධාරෙත්තො තුණ්හිභාවෙන අධිවාසෙසි. සච්චකස්ස අනුග්ගහකරණත්ථං මනසාව සම්පට්ඨිජති චුත්තං හොති.

363. යමස්ස පතිරූපං මඤ්ඤෙය්‍යාපාති තෙ කිර ලිච්ඡවී තස්ස පඤ්චථාලිපාකසතාති නිච්චහත්තං ආහරන්ති. තදෙව සන්ධාය එස ස්වෙ තුම්භෙ යං අස්ස සමණස්ස ගොතමස්ස පතිරූපං කප්පියන්ති මඤ්ඤෙය්‍යාපං, තං ආහරෙය්‍යාපං; සමණස්ස හි ගොතමස්ස තුම්භෙ පරිවාරකා කප්පියාකප්පියං යුත්තායුත්තං ජානාපාති වදති. භත්තාහිහාරං අහිහරිංසුති අහිහරිතබ්බං භත්තං අහිහරිංසු. පණ්ණෙනාති උත්තමෙන. සහත්ථාති සහත්ථෙන. සත්තප්පෙත්වාති සුට්ඨු තප්පෙත්වා, පරිපුණ්ණං සුහිතං යාවදන්ථං කත්වා. සම්පවාරෙත්වාති සුට්ඨු පවාරෙත්වා, අලං අලන්ති හත්ථසඤ්ඤාය පටික්ඛිපාපෙත්වා. භුත්තාවන්ති භුත්තවන්තං. ඔනීතපත්තපාණීන්ති පත්තතො ඔනීතපාණිං, අපනීතහත්ථන්ති වුත්තං හොති. “ඔනීත්තපත්තපාණි”න්තිපි පාඨො, තස්සත්ථො, ඔනීත්තං නානාභූතං පත්තං පාණිතො අස්සාති ඔනීත්තපත්තපාණි. තං ඔනීත්තපත්තපාණිං, හත්ථෙ ව පත්තඤ්ච ධොවිත්වා එකමන්තෙ පත්තං නික්ඛිපිත්වා නිසින්නන්ති අත්ථො. එකමන්තං නිසීදීති හගවන්තං එවංභූතං ඤත්වා එකස්මිං ඔකාසෙ නිසීදීති අත්ථො. පුඤ්ඤඤ්චාති යං ඉමස්මිං දානෙ පුඤ්ඤං, ආයතිං විපාකක්ඛන්ධාති අත්ථො. පුඤ්ඤමහීති විපාකක්ඛන්ධානංයෙව පරිවාරො. තං දායකානං සුබ්බාය හොතුති තං ඉමෙසං ලිච්ඡවීනං සුබ්බත්ථාය හොතු. ඉදං කිර සො අහං පබ්බජිතො නාම, පබ්බජිතෙන ව න යුත්තං අත්තතො දානං නිය්‍යාතෙතුන්ති තෙසං නිය්‍යාතෙත්තො එවමාහ. අථ හගවා යස්මා ලිච්ඡවීහි සච්චකස්ස දින්නං, න හගවතො. සච්චකෙන පන හගවතො දින්නං, තස්මා තමත්ථං දීපෙත්තො යං බො, අග්ගිච්චෙස්සනාතිආදිමාහ. ඉති හගවා නිගණ්ඨස්ස මතෙන විනායෙව අත්තතො දින්නං දක්ඛිණං නිගණ්ඨස්ස නිය්‍යාතෙසි, සා වස්ස අනාගතෙ වාසනා හවිස්සතීති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

චූළසච්චකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. මහාසච්චකසුත්තවණ්ණනා

364. එවං මෙ සුත්තන්ති මහාසච්චකසුත්තං. තත්ථ එකං සමයන්ති ව තෙන බො පන සමයෙනාති ව පුබ්බණ්හසමයන්ති ව තීහි පදෙහි එකොව සමයො වුත්තො. හික්ඛුනඤ්ඤි වත්තපටිපත්තිං කත්වා මුඛං ධොවිත්වා පත්තචීවරමාදාය චෙතියං වන්දිත්වා කතරං ගාමං පවිසිස්සාමාති විතක්කමාළකෙ යීතකාලො නාම හොති. හගවා එවරූපෙ සමයෙ රත්තදූපට්ඨං නිවාසෙත්වා කායබන්ධනං බන්ධිත්වා පංසුකුලචීවරං එකංසං පාරුපිත්වා ගන්ධකුටිතො නික්ඛම්ම හික්ඛුසඬ්ඝපරිවුතො ගන්ධකුටිපමුඛෙ අට්ඨාසි. තං සන්ධාය, — “එකං

සමයන්ති ච තෙන ඛො පන සමයෙනාති ච පුබ්බණ්ණසමය”න්ති ච වුත්තං. පටිසිතුකාමොති පිණ්ඩාය පටිසිස්සාමීති එවං කතසන්නිට්ඨානො. තෙනුපසඬකමීති කස්මා උපසඬකමීති? වාදාරොපනජ්ඣාසයෙන. එවං කිරස්ස අහොසි - “පුබ්බෙපාහං අපණ්ඩිතතාය සකලං වෙසාලිපරිසං ගහෙත්වා සමණස්ස ගොතමස්ස සන්නිකං ගන්නවා පරිසමජ්ඣෙ මඩ්ඛු ජාතො. ඉදානි තථා අකත්වා එකකොච ගන්නවා වාදං ආරොපෙස්සාමි. යදි සමණං ගොතමං පරාජෙතුං සක්ඛිස්සාමි, අත්තනො ලද්ධිං දීපෙත්වා ජයං කරිස්සාමි. යදි සමණස්ස ගොතමස්ස ජයො භවිස්සති, අන්ධකාරෙ නච්චං විය න කොච ජානිස්සති”ති නිද්දාපඤ්ඤං නාම ගහෙත්වා ඉමිනා වාදජ්ඣාසයෙන උපසඬකමි.

අනුකම්පං උපාදායාති සච්චකස්ස නිගණ්ඨපුත්තස්ස අනුකම්පං පටිච්ච. ථෙරස්ස කිරස්ස එවං අහොසි - “භගවති මුහුත්තං නිසින්තෙ බුද්ධදස්සනං ධම්මස්සවනඤ්ච ලභිස්සති. තදස්ස දීඝරත්තං භිතාය සුඛාය සංවත්තිස්සති”ති. තස්මා භගවත්තං යාචිත්වා පංසුකුලච්චරං චතුග්ගුණං පඤ්ඤපෙත්වා නිසීදතු භගවාති ආහ. “කාරණං ආනන්දො වදති”ති සල්ලක්ඛෙත්වා නිසීදි භගවා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ. භගවත්තං එතදවොචාති යං පන පඤ්ඤං ඔචට්ටිකසාරං කත්වා ආදාය ආගතො තං යපෙත්වා පස්සෙන තාව පරිහරන්තො එතං සන්නි, හො ගොතමාතිආදිවචනං අවොච.

365. පුසන්ති හි තෙ, හො ගොතමාති තෙ සමණව්‍රාහ්මණා සරීරෙ උප්පන්නං සාරීරිකං දුක්ඛං වෙදනං පුසන්ති ලහන්ති, අනුභවන්තිති අත්ථො. ඌරුක්ඛම්භොති ඛම්භකතඌරුභාවො, ඌරුථද්ධතාති අත්ථො. විම්භයත්ථවසෙන පනෙත්ථ භවිස්සතීති අනාගතවචනං කතං. කායන්චයං හොතීති කායානුගතං හොති කායස්ස වසවත්ති. කායභාවනාති පන විපස්සනා වුච්චති, තාය චිත්තවික්ඛෙපං පාපුණන්තො නාම නත්ථි, ඉති නිගණ්ඨො අසන්නං අභූතං යං නත්ථි, තදෙවාහ. චිත්තභාවනාතිපි සමථො වුච්චති, සමාධියුත්තස්ස ච පුග්ගලස්ස ඌරුක්ඛම්භාදයො නාම නත්ථි, ඉති නිගණ්ඨො ඉදං අභූතමෙව ආහ. අට්ඨකථායං පන වුත්තං - “යථෙව ‘භූතපුබ්බන්ති වත්වා ඌරුක්ඛම්භොපි නාම භවිස්සති’තිආදීනි වදන්තො අනාගතරූපං න සමෙති, තථා අත්ථොපි න සමෙති, අසන්නං අභූතං යං නත්ථි, තං කථෙති”ති.

නො කායභාවනන්ති පඤ්චාතපතජ්ජනාදිං අත්තකිලමථානුයොගං සන්ධායාහ. අයඤ්චි තෙසං කායභාවනා නාම. කිං පන සො දිස්වා එවමාහ? සො කිර දිවාදිවස්ස විහාරං ආගච්ඡති, තස්මිං ඛො පන සමයෙ භික්ඛු පත්තච්චරං පටිසාමෙත්වා අත්තනො අත්තනො රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානෙසු පටිසල්ලානං

උපගච්ඡන්ති. සො තෙ පටිසල්ලිනෙ දිස්වා විත්තභාවනාමත්තං එතෙ අනුයුඤ්ජන්ති, කායභාවනා පනෙනෙසං නත්ථිති මඤ්ඤමානො එවමාහ.

366. අථ නං භගවා අනුයුඤ්ජන්තො කින්නි පන තෙ, අග්ගිවෙස්සන, කායභාවනා සුතාති ආහ. සො තං විත්ථාරෙන්තො සෙය්‍යථීදං, නන්දො වච්ඡොතිආදිමාහ. තත්ථ නන්දොති තස්ස නාමං. වච්ඡොති ගොත්තං. කිසොති නාමං. සංකිච්චොති ගොත්තං. මක්ඛලිගොසාලො හෙට්ඨා ආගතොව. එතෙති එතෙ තයො ජනා, තෙ කිර කිලිට්ඨතපානං මත්ථකපත්තා අහෙසුං. උළාරානි උළාරානීති පණීතානි පණීතානි. ගාහෙන්ති නාමාති බලං ගණ්භාපෙන්නි නාම. බුහෙන්තීති වඩ්ඪෙන්නි. මෙදෙන්තීති ජාතමෙදං කරොන්නි. පුරිමං පභායාති පුරිමං දුක්කරකාරං පභාය. පච්ඡා උපවිනන්තීති පච්ඡා උළාරබාදනීයාදීහි සන්තප්පෙන්නි, වඩ්ඪෙන්නි. ආවයාපවයො හොතීති වඩ්ඪී ව අවඩ්ඪී ව හොති, ඉති ඉමස්ස කායස්ස කාලෙන වඩ්ඪී, කාලෙන පරිහානීති වඩ්ඪීපරිහානිමත්තමෙව පඤ්ඤායති, කායභාවනා පන න පඤ්ඤායතීති දීපෙත්වා විත්තභාවනං පුච්ඡන්තො, “කින්නි පන තෙ, අග්ගිවෙස්සන, විත්තභාවනා සුතා”ති ආහ. න සම්පායාසීති සම්පාදෙත්වා කථෙතුං නාසක්ඛි, යථා තං බාලපුටුප්පතො.

367. කුතො පන ත්වන්ති යො ත්වං එවං ඔළාරිකං දුබ්බලං කායභාවනං න ජානාසී? සො ත්වං කුතො සණ්ඨං සුබුමං විත්තභාවනං ජානිස්සසීති. ඉමස්මිං පන යානෙ වොදනාලයත්ථෙරො, “අබුද්ධවචනං නාමෙතං පද”න්ති ඛිජනිං යපෙත්වා පක්කමීතුං ආරභී. අථ නං මහාසීවත්ථෙරො ආහ – “දිස්සති, හික්ඛවෙ, ඉමස්ස වාතුමහාභුතිකස්ස කායස්ස ආවයොපි අපවයොපි ආදානම්පි නික්ඛෙපනම්පි”ති (සං. නි. 2.62). තං සුත්වා සල්ලක්ඛෙසි – “ඔළාරිකං කායං පරිගණ්ඨන්තස්ස උප්පන්නවිපස්සනා ඔළාරිකාති වත්තුං වට්ටති”ති.

368. සුඛසාරාගීති සුඛසාරාගෙන සමන්තාගතො. සුඛාය වෙදනාය නිරොධා උප්පජ්ජති දුක්ඛා වෙදනාති න අනන්තරාව උප්පජ්ජති, සුඛදුක්ඛානඤ්ඤි අනන්තරපච්චයතා පට්ඨානෙ (පට්ඨා. 1.2.45-46) පටිසිද්ධා. යස්මා පන සුඛෙ අනිරුද්ධෙ දුක්ඛං නුප්පජ්ජති, තස්මා ඉධ එවං චුත්තං. පරියාදාය තිට්ඨතීති ඛෙපෙත්වා ගණ්ඨිත්වා තිට්ඨති. උභතොපක්ඛන්ති සුඛං එකං පක්ඛං දුක්ඛං එකං පක්ඛන්ති එවං උභතොපක්ඛං භුත්වා.

369. උප්පන්නාපි සුඛා වෙදනා විත්තං න පරියාදාය තිට්ඨති, භාවිතත්තා කායස්ස. උප්පන්නාපි දුක්ඛා වෙදනා විත්තං න පරියාදාය තිට්ඨති, භාවිතත්තා විත්තස්සාති එත්ථ කායභාවනා විපස්සනා, විත්තභාවනා සමාධි. විපස්සනා ව සුඛස්ස පච්චනීකා, දුක්ඛස්ස ආසන්නා. සමාධි දුක්ඛස්ස පච්චනීකො, සුඛස්ස

ආසන්නො. කථං? විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා නිසින්නස්ස හි අද්ධානෙ ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ තත්ථ තත්ථ අග්ගිඋට්ඨානං විය හොති, කච්ඡෙහි සෙදා මුච්චන්ති, මත්ථකතො උසුමවට්ටිඋට්ඨානං විය හොතිති චිත්තං භඤ්ඤති විභඤ්ඤති විජ්චන්දති. එවං තාව විපස්සනා සුඛස්ස පච්චනීකා, දුක්ඛස්ස ආසන්නා. උප්පන්නෙ පන කායිකෙ වා චෙතසිකෙ වා දුක්ඛෙ තං දුක්ඛං වික්ඛම්හෙත්වා සමාපත්තිං සමාපන්නස්ස සමාපත්තික්ඛණෙ දුක්ඛං දුරාපගතං හොති, අනප්පකං සුඛං ඔක්කමති. එවං සමාධි දුක්ඛස්ස පච්චනීකො, සුඛස්ස ආසන්නො. යථා විපස්සනා සුඛස්ස පච්චනීකා, දුක්ඛස්ස ආසන්නා, න තථා සමාධි. යථා සමාධි දුක්ඛස්ස පච්චනීකො, සුඛස්ස ආසන්නො, න ච තථා විපස්සනාති. තෙන චුත්තං – “උප්පන්නාපි සුඛා වෙදනා චිත්තං න පරියාදාය තිට්ඨති, භාවිතත්තා කායස්ස. උප්පන්නාපි දුක්ඛා වෙදනා චිත්තං න පරියාදාය තිට්ඨති, භාවිතත්තා චිත්තස්සා”ති.

370. ආසප්ප උපනීයාති ගුණෙ සට්ඨෙත්වා චෙව උපනෙත්වා ච. තං චත මෙති තං චත මම චිත්තං.

371. කිඤ්ඤි නො සියා, අග්ගිවෙස්සනාති, අග්ගිවෙස්සන, කිං න භවිස්සති, භවිස්සතෙව, මා එවං සඤ්ඤී හොහි, උප්පජ්ජියෙව මෙ සුඛාපි දුක්ඛාපි වෙදනා, උප්පන්නාය පනස්සා අහං චිත්තං පරියාදාය යාතුං න දෙමි. ඉදානිස්ස තමත්ථං පකාසෙතුං උපරි පසාදාවහං ධම්මදෙසනං දෙසෙතුකාමො මූලතො පට්ඨාය මහාහිනික්ඛමනං ආරහි. තත්ථ ඉධ මෙ, අග්ගිවෙස්සන, පුබ්බෙව සම්බොධා...පෙ.... තත්ථෙව නිසීදිං, අලමීදං පධානායාති ඉදං සබ්බං හෙට්ඨා පාසරාසිසුත්තෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. අයං පන විසෙසො, තත්ථ බොධිපල්ලඬකෙ නිසජ්ජා, ඉධ දුක්කරකාරිකා.

374. අල්ලකට්ඨන්ති අල්ලං උදුම්බරකට්ඨං. සස්තෙහන්ති සබ්බරං. කාමෙහීති වත්ථුකාමෙහි. අවුපකට්ඨාති අනපගතා. කාමච්ඡන්දොතිආදීසු කිලෙසකාමොව ඡන්දකරණවසෙන ඡන්දො. සිනෙහකරණවසෙන ස්තෙහො. මුච්ඡාකරණවසෙන මුච්ඡා. පිපාසාකරණවසෙන පිපාසා. අනුදහනවසෙන පරිලාභොති වෙදිතබ්බො. ඔපක්කමිකාති උපක්කමනිබ්බත්තා. ඤාණාය දස්සනාය අනුත්තරාය සම්බොධායාති සබ්බං ලොකුත්තරමග්ගවෙච්චනමෙව.

ඉදං පනෙත්ථ ඔපම්මසංසන්දනං – අල්ලං සබ්බරං උදුම්බරකට්ඨං විය හි කිලෙසකාමෙන වත්ථුකාමතො අනිස්සට්ඨග්ගලා. උදකෙ පක්ඛිත්තභාවො විය කිලෙසකාමෙන තිත්තතා; මත්ථනෙතාපි අග්ගිනො අනහිනිබ්බත්තනං විය කිලෙසකාමෙන වත්ථුකාමතො අනිස්සට්ඨානං ඔපක්කමිකාහි වෙදනාහි ලොකුත්තරමග්ගස්ස අනධිගමො. අමත්ථනෙතාපි අග්ගිනො

අනභිනිබ්බත්තනං විය තෙසං පුග්ගලානං විනාපි ඔපක්කමිකාහි වෙදනාහි ලොකුත්තරමග්ගස්ස අනධිගමො. දුතියඋපමාපි ඉමිනාව නයෙන වෙදිතබ්බා. අයං පන විසෙසො, පුරිමා සපුත්තභරියපබ්බජ්ජාය උපමා; පච්ඡිමා බ්‍රාහ්මණධම්මිකපබ්බජ්ජාය.

376. තතියඋපමාය කොළාපන්ති ඡින්නසිනෙහං නිරූපං. ථලෙ නික්ඛිත්තන්ති පබ්බතථලෙ වා භූමිථලෙ වා නික්ඛිත්තං. එත්ථාපි ඉදං ඔපමිමසංසන්දනං – සුක්ඛකොළාපකට්ඨං විය හි කිලෙසකාමෙන චත්ථුකාමනො නිස්සට්ඨගලා, ආරකා උදකා ථලෙ නික්ඛිත්තභාවො විය කිලෙසකාමෙන අතිත්තතා. මත්ථනෙතාපි අග්ගිනො අභිනිබ්බත්තනං විය කිලෙසකාමෙන චත්ථුකාමනො නිස්සට්ඨානං. අබ්භොකාසිකනෙසජ්ජිකාදිවසෙන ඔපක්කමිකාහිපි වෙදනාහි ලොකුත්තරමග්ගස්ස අධිගමො. අඤ්ඤස්ස රුක්ඛස්ස සුක්ඛසාධාය සද්ධිං සංසනමත්තෙනෙව අග්ගිනො අභිනිබ්බත්තනං විය විනාපි ඔපක්කමිකාහි වෙදනාහි සුඛායෙව පටිපදාය ලොකුත්තරමග්ගස්ස අධිගමොති. අයං උපමා භගවතා අත්තනො අත්ථාය ආභටා.

377. ඉදානි අත්තනො දුක්ඛරුකාරිකං දස්සෙත්තො, තස්ස මය්හන්තිආදිමාහ. කිං පන භගවා දුක්ඛරං අකත්වා බුද්ධො භවිතුං න සමත්ථොති? කත්වාපි අකත්වාපි සමත්ථොව. අථ කස්මා අකාසීති? සදෙවකස්ස ලොකස්ස අත්තනො පරක්කමං දස්සෙස්සාමි. සො ච මං විරියනිම්මට්ඨනගුණො භාසෙස්සතීති. පාසාදෙ නිසිත්තොයෙව හි පවෙණිආගතං රජ්ජං ලභිත්වාපි බත්තියො න තථාපමුදිතො හොති, යථා බලකායං ගහෙත්වා සඬිගාමෙ ද්වෙ තයො සම්පභාරෙ දත්වා අමිත්තමට්ඨනං කත්වා පත්තරජ්ජෙයා. එවං පත්තරජ්ජස්ස හි රජ්ජසිරිං අනුභවත්තස්ස පරිසං ඔලොකෙත්වා අත්තනො පරක්කමං අනුස්සරිත්වා, “අසුකට්ඨානෙ අසුකකම්මං කත්වා අසුකඤ්ච අසුකඤ්ච අමිත්තං එවං විජ්ඣිත්වා එවං පහරිත්වා ඉමං රජ්ජසිරිං පත්තොස්මි”ති වින්තයතො බලවසොමනස්සං උජ්ජජ්ජති. එවමෙවං භගවාපි සදෙවකස්ස ලොකස්ස පරක්කමං දස්සෙස්සාමි, සො හි මං පරක්කමො අතිවිය භාසෙස්සති, සොමනස්සං උජ්ජාදෙස්සතීති දුක්ඛරමකාසි.

අපිව පච්ඡිමං ජනතං අනුකම්පමානොපි අකාසියෙව, පච්ඡිමා හි ජනතා සම්මාසම්බුද්ධො කප්පසතසහස්සාධිකානි චත්තාරි අසඬිබ්බායානි පාරමියො පුරෙත්වාපි පධානං පදහිත්වාව සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං පත්තො, කිමඬිගං පන මයන්ති පධානවීරියං කත්තබ්බං මඤ්ඤිස්සති; එවං සන්තෙ ඛිජ්ජමෙව ජාතිජරාමරණස්ස අන්තං කරිස්සතීති පච්ඡිමං ජනතං අනුකම්පමානො අකාසියෙව.

දන්තෙහිදන්තමාධායාති හෙට්ඨාදන්තෙ උපරිදන්තං යිපෙත්වා. වෙනසා විත්තන්ති කුසලචිත්තෙන අකුසලචිත්තං. අභිනිග්ගණ්ඨෙය්‍යන්ති නිග්ගණ්ඨෙය්‍යං. අභිනිප්පිළෙය්‍යන්ති නිප්පිළෙය්‍යං. අභිසන්තාපෙය්‍යන්ති තාපෙත්වා විරියනිම්මථනං කරෙය්‍යං. සාරද්ධොති සදරථො. පධානාභිතුන්තස්සාති පධානෙන අභිතුන්තස්ස, විද්ධස්ස සතොති අත්ථො.

378. අප්පාණකන්ති නිරස්සාසකං. කම්මාරගග්ගරියාති කම්මාරස්ස ගග්ගරනාළියා. සීසවෙදනා භොන්තිති කුතොචි නික්ඛම්තුං අලභමානෙහි වාතෙහි සමුට්ඨාපිතා බලවතියො සීසවෙදනා භොන්ති. සීසවෙයං දදෙය්‍යාති සීසවෙයනං දදෙය්‍ය. දෙවතාති බොධිසත්තස්ස චඩ්ඤාමනකොටියං පණ්ණසාලපරිවෙණසාමන්තා ච අධිවත්ථා දෙවතා.

තදා කිර බොධිසත්තස්ස අධිමත්තෙ කායදාහෙ උප්පන්නෙ මුව්ඡා උදපාදි. සො චඩ්ඤාමෙව නිසින්තො භුත්වා පපති. තං දිස්වා දෙවතා එවමාහංසු – “විහාරොත්ථෙව සො අරහතො”ති, “අරහන්තො නාම එවරූපා භොන්ති මතකසදිසා”ති ලද්ධියා වදන්ති. තත්ථ යා දෙවතා “කාලඤ්ඤාතො”ති ආහංසු, තා ගන්ත්වා සුද්ධොදනමහාරාජස්ස ආරොචෙසුං – “තුම්භාකං පුත්තො කාලඤ්ඤාතො”ති. මම පුත්තො බුද්ධො භුත්වා කාලඤ්ඤාතො, නො අභුත්වාති? බුද්ධො භවිතුං නාසක්ඛි, පධානභූමියංයෙව පතිත්වා කාලඤ්ඤාතොති. නාහං සද්දහාමි, මම පුත්තස්ස බොධිං අපත්වා කාලඤ්ඤාතො නාම නත්ථිති.

අපරහාගෙ සම්මාසම්බුද්ධස්ස ධම්මචක්කං පවත්තෙත්වා අනුපුබ්බෙන රාජගහං ගන්ත්වා කපිලවත්ථුං අනුප්පත්තස්ස සුද්ධොදනමහාරාජා පත්තං ගහෙත්වා පාසාදං ආරොපෙත්වා යාගුබ්ජ්ජකං දත්වා අන්තරාහත්තසමයෙ එතමත්ථං ආරොචෙසි – තුම්භාකං භගවා පධානකරණකාලෙ දෙවතා ආගන්ත්වා, “පුත්තො තෙ, මහාරාජ, කාලඤ්ඤාතො”ති ආහංසුති. කිං සද්දහසි මහාරාජාති? න භගවා සද්දහින්ති. ඉදානි, මහාරාජ, සුපිනප්පට්ඨගහණතො පට්ඨාය අවිජරියාති පස්සන්තො කිං සද්දහස්සසි? අහම්පි බුද්ධො ජාතො, ත්වම්පි බුද්ධපිතා ජාතො, පුබ්බෙ පන මය්හං අපරිපක්කෙ ඤාණෙ බොධිවරියං චරත්තස්ස ධම්මපාලකුමාරකාලෙපි සිප්පං උග්ගහෙතුං ගතස්ස, “තුම්භාකං පුත්තො ධම්මපාලකුමාරො කාලඤ්ඤාතො, ඉදමස්ස අට්ඨි”ති එළකට්ඨිං ආහරිත්වා දස්සෙසුං, තදාපි තුම්භෙ, “මම පුත්තස්ස අන්තරාමරණං නාම නත්ථි, නාහං සද්දහාමි”ති අවොචුත්ථ, මහාරාජාති ඉම්ස්සා අට්ඨුප්පත්තියා භගවා මහාධම්මපාලජාතකං කථෙසි.

379. මා බො ත්වං මාරිසාති සම්පියායමානා ආහංසු. දෙවතානං කිරායං පියමනාපවොහාරො, යදිදං මාරිසාති. අප්ප්ථිතන්ති අහොජනං. භලන්ති වදාමිති

අලන්ති වදාමි, අලං ඉමිනා එවං මා කරිත්ථ, යාපෙස්සාමහන්ති එවං පටිසෙධෙමිති අත්ථො.

380-1. මඬගුරව්ඡවීති මඬගුරමව්ඡව්ඡවි. එතාව පරමන්ති තාසමපි වෙදනානමෙතංයෙව පරමං, උත්තමං පමාණං. පිතු සක්කස්ස කම්මන්තෙ...පෙ.... පයමං ක්කානං උපසම්පජ්ජ විහරිතාති රඤ්ඤො කිර වජ්ජමඬගලදිවසො නාම හොති, තදා අනෙකජ්ජකාරං බාදනීයං හොජනීයං පටියාදෙන්ති. නගරවීථියො සොධාපෙත්වා පුණ්ණසංථෙ යපාපෙත්වා ධජපටාකාදයො උස්සාපෙත්වා සකලනගරං දෙවවිමානං විය අලඬකරොන්ති. සබ්බෙ දාසකම්මකරාදයො අහතවත්ථනිවත්ථා ගන්ධමාලාදිපටිමණ්ඩිතා රාජකුලෙ සන්තිපතන්ති. රඤ්ඤො කම්මන්තෙ නඬගලසතසහස්සං යොජීයති. තස්මිං පන දිවසෙ එකෙන ඌතං අට්ඨසතං යොජෙත්ති. සබ්බනඬගලාති සද්ධිං බලිබද්දරස්මියොත්තෙහි ඡාණ්ඩස්සොණ්ඩස්ස රථො විය රජතපරික්ඛිත්තාති හොන්ති. රඤ්ඤො ආලම්බනනඬගලං රත්තසුවණ්ණපරික්ඛිත්තං හොති. බලිබද්දානං සිඬගානිපි රස්මිපතොදාපි සුවණ්ණපරික්ඛිත්තා හොන්ති. රාජා මහාපරිවාරෙන නික්ඛමන්තො පුත්තං ගහෙත්වා අගමාසි.

කම්මන්තට්ඨානෙ එකො ජම්බුරුක්ඛො බහලපත්තපලාසො සන්දව්ඡායො අහොසි. තස්ස හෙට්ඨා කුමාරස්ස සයනං පඤ්ඤපෙත්වා උපරි සුවණ්ණතාරකඛවිතං විතානං බන්ධාපෙත්වා සාණ්ඩපාකාරෙන පරික්ඛිපාපෙත්වා ආරක්ඛං යපෙත්වා රාජා සබ්බාලඬකාරං අලඬකරිත්වා අමච්චගණපරිවුතො නඬගලකරණට්ඨානං අගමාසි. තත්ථ රාජා සුවණ්ණනඬගලං ගණ්හාති. අමච්චා එකෙනුනඅට්ඨසතරජතනඬගලාති ගහෙත්වා ඉතො විතො ව කසන්ති. රාජා පන ඔරතො පාරං ගච්ඡති, පාරතො වා ඔරං ගච්ඡති. එතස්මිං යානෙ මහාසම්පත්ති හොති, බොධිසත්තං පරිවාරෙත්වා නිසින්තා ධාතියො රඤ්ඤො සම්පත්තිං පස්සිස්සාමාති අන්තොසාණිතො බහි නික්ඛන්තා. බොධිසත්තො ඉතො විතො ව ඔලොකෙන්තො කඤ්චි අදිස්වා වෙගෙන උට්ඨාය පල්ලඬකං ආභුජිත්වා ආනාපානෙ පරිග්ගහෙත්වා පයමජ්ඣානං නිබ්බන්තෙසි. ධාතියො ඛජ්ජහොජ්ජන්තරෙ විවරමානා ථොකං විරායිංසු, සෙසරුක්ඛානං ඡායා නිවත්තා, තස්ස පන රුක්ඛස්ස පරිමණ්ඩලා හුත්වා අට්ඨාසි. ධාතියො අයාපුත්තො එකකොති වෙගෙන සාණිං උක්ඛිපිත්වා අන්තො පවිසමානා බොධිසත්තං සයනෙ පල්ලඬකෙන නිසින්තං තඤ්ච පාටිහාරියං දිස්වා ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොවයිංසු - “කුමාරො දෙව, එවං නිසින්තො අඤ්ඤසං රුක්ඛානං ඡායා නිවත්තා, ජම්බුරුක්ඛස්ස පරිමණ්ඩලා යිතා”ති. රාජා

වෙගෙනාගන්ත්වා පාටිභාරියං දිස්වා, “ඉදං තෙ, තාත, දුතියං වන්දන”න්ති පුත්තං වන්දි. ඉදමෙතං සන්ධාය චුත්තං – “පිතු සක්කස්ස කම්මන්තෙ...පෙ.... පට්මජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරිතා”ති. සීයා නු බො එසො මග්ගො බොධායාති භවෙය්‍යා නු බො එතං ආනාපානස්සතිපට්මජ්ඣානං බුජ්ඣනත්ථාය මග්ගොති. සතානුසාරිවිඤ්ඤාණන්ති නයිදං බොධාය මග්ගො භවිස්සති, ආනාපානස්සතිපට්මජ්ඣානං පන භවිස්සතිති එවං එකං ද්වෙ වාරෙ උප්පන්නසතියා අනන්තරං උප්පන්නවිඤ්ඤාණං සතානුසාරිවිඤ්ඤාණං නාම. යං තං සුඛන්ති යං තං ආනාපානස්සතිපට්මජ්ඣානසුඛං.

382.

පච්චුපට්ඨිතා

හොන්තිති

පණ්ණසාලපරිවෙණසම්මජ්ජනාදිවත්තකරණෙන උපට්ඨිතා හොන්ති. බාහුල්ලිකොති පච්චයබාහුල්ලිකො. ආවත්තො බාහුල්ලායාති රසගිද්ධො හුත්වා පණ්ණසිණ්ඩපාතාදීනං අත්ථාය ආවත්තො. නිබ්බිජ්ජ පක්කම්භුති උක්කණ්ඨිත්වා ධම්මනියාමෙනෙව පක්කන්තා බොධිසත්තස්ස සම්බොධිං පත්තකාලෙ කායච්චෙකස්ස ඔකාසදානත්ථං ධම්මතාය ගතා. ගච්ඡන්තා ච අඤ්ඤට්ඨානං අගන්ත්වා බාරාණසිමෙව අගමංසු. බොධිසත්තො තෙසු ගතෙසු අද්ධමාසං කායච්චෙකං ලභිත්වා බොධිමණ්ඩෙ අපරාජිතපල්ලඬිකෙ නිසීදිත්වා සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං පටිවිජ්ඣි.

383. විච්චවෙව කාමෙහීතිආදි භයහෙරවෙ චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං.

387. අභිජානාමි බො පනාහන්ති අයං පාටියෙක්කො අනුසන්ධි. නිගණ්ඨො කිර චින්තෙසි – “අහං සමණං ගොතමං එකං පඤ්ඤං පුච්ඡිං. සමණො ගොතමො ‘අපරාපි මං, අග්ගිවෙස්සන, අපරාපි මං, අග්ගිවෙස්සනා’ති පරියොසානං අදස්සෙන්නො කට්ඨතියෙව. කුපිතො නු බො”ති? අථ භගවා, අග්ගිවෙස්සන, තථාගතෙ අනෙකසතාය පරිසාය ධම්මං දෙසෙන්නෙ කුපිතො සමණො ගොතමොති එකොපි වත්තා නත්ථී, පරෙසං බොධනත්ථාය පටිවිජ්ඣනත්ථාය එව තථාගතො ධම්මං දෙසෙතිති දස්සෙන්නො ඉමං ධම්මදෙසනං ආරභි. තත්ථ ආරබ්භාති සන්ධාය. යාවදෙවාති පයොජනවිධි පරිච්ඡෙදනියමනං. ඉදං චුත්තං හොති – පරෙසං විඤ්ඤාපනමෙව තථාගතස්ස ධම්මදෙසනාය පයොජනං, තස්මා න එකස්සෙව දෙසෙති, යත්තකා විඤ්ඤාතාරො අත්ථී, සබ්බෙසං දෙසෙතිති. තස්මිංයෙව පුරිමස්මිත්ති ඉමිනා කිං දස්සෙතිති? සච්චකො කිර චින්තෙසි – “සමණො ගොතමො අභිරූපො පාසාදිකො සුච්ඡිතං දන්තාවරණං, ජීවිහා මුදුකා, මධුරං වාක්කරණං, පරිසං රඤ්ජෙන්නො මඤ්ඤෙ විවරති, අන්තො පනස්ස චින්තෙකග්ගතා නත්ථී”ති. අථ භගවා, අග්ගිවෙස්සන, න තථාගතො පරිසං රඤ්ජෙන්නො විවරති,

චක්කවාලපරියන්තායපි පරිසාය තථාගතො ධම්මං දෙසෙති, අසල්ලිතො අනුපලිත්තො එත්තකං එකවිහාරී, සුඤ්ඤතඵලසමාපත්තිං අනුයුත්තොති දස්සෙතුං එවමාහ.

අජ්ඣත්තමෙවාති ගොවරජ්ඣත්තමෙව. සන්තිසාදෙමීති සන්තිසීදාපෙමි, තථාගතො හි යස්මිං බණ්ණ පරිසා සාධුකාරං දෙති, තස්මිං බණ්ණ පුබ්බාභොගෙන පරිච්ඡින්නදිත්වා ඵලසමාපත්තිං සමාපජ්ජති, සාධුකාරසද්දස්ස නිග්ඝොසෙ අවිච්ඡින්නෙනෙයෙව සමාපත්තිතො වුට්ඨාය ධීතට්ඨානතො පට්ඨාය ධම්මං දෙසෙති, බුද්ධානඤ්ඤි භවභිගපරිවාසො ලහුකො භොතීති අස්සාසවාරෙ පස්සාසවාරෙ සමාපත්තිං සමාපජ්ජන්ති. යෙන සුදං නිව්චකජ්ජන්ති යෙන සුඤ්ඤෙන ඵලසමාධිනා නිව්චකාලං විහරාමි, තස්මිං සමාධිනිමිත්තෙ චිත්තං සණ්ඨපෙමි සමාදහාමීති දස්සෙති.

ඔකජ්ජනියමෙතන්ති සද්දහනියමෙතං. එවං භගවතො එකග්ගචිත්තකං සම්පට්චින්නවා ඉදානි අත්තතො ඔවට්ටිකසාරං කත්වා ආනීතපඤ්ඤං පුච්ඡන්තො අභිජානාති බො පන භවං ගොතමො දිවා සුපිතාති ආහ. යථා හි සුනබො නාම අසම්භින්නබීරපක්කපායසං සජ්ජිනා යොජෙත්වා උදරපුරං භොජිතොපි ගුථං දිස්වා අබාදිත්වා ගන්තුං න සක්කා, අබාදමානො සායිත්වාපි ගච්ඡති, අසායිත්වාව ගතස්ස කිරස්ස සීසං රුජ්ජති; එවමෙවං ඉමස්සපි සත්ථා අසම්භින්නබීරපක්කපායසසදිසං අභිනික්ඛමනතො පට්ඨාය යාව ආසවක්ඛයා පසාදනියං ධම්මදෙසනං දෙසෙති. එතස්ස පන එවරූපං ධම්මදෙසනං සුත්වා සත්ථරි පසාදමත්තමිපි න උජ්ජන්තං, තස්මා ඔවට්ටිකසාරං කත්වා ආනීතපඤ්ඤං අපුච්ඡිත්වා ගන්තුං අසක්කොන්තො එවමාහ. තත්ථ යස්මා ටීනමිද්ධං සබ්බබ්ණාසවානං අරහත්තමග්ගෙනෙව පභීයති, කායදරොපා පන උපාදින්නකෙපි භොති අනුපාදින්නකෙපි. තථා හි කමලුජ්ජලාදිති එකස්මිං කාලෙ විකසන්ති, එකස්මිං මකුලානි භොන්ති, සායං කෙසඤ්චි රුක්ඛානමිපි පත්තානි පතිලියන්ති, පාතො විජ්ජාරිකානි භොන්ති. එවං උපාදින්නකස්ස කායස්ස දරොපායෙව දරථවසෙන භවභිගසොතඤ්ච ඉධ නිද්දානි අධිජ්ජෙතං, තං බ්ණාසවානමිපි භොති. තං සන්ධාය, “අභිජානාමහ”න්තිආදිමාහ. සම්මොහවිහාරස්මිං වදන්තීති සම්මොහවිහාරොති වදන්ති.

389. ආසජ්ජ ආසජ්ජාති සට්ඨෙත්වා සට්ඨෙත්වා. උපනීතෙහීති උපනෙත්වා කථිතෙහි. වචනජ්ජපෙඨිති වචනෙහි. අභිනන්දිත්වා අනුමොදිත්වාති අලන්ති විත්තෙන සම්පට්චින්නතො අභිනන්දිත්වා වාචායපි පසංසන්තො අනුමොදිත්වා. භගවතා ඉමස්ස නිගණ්ඨස්ස ද්වෙ සුත්තානි කථිතානි. පුරිමසුත්තං එකො භාණවාරො, ඉදං දියඨිඨො, ඉති අඨිඨතියෙ භාණවාරෙ සුත්වාපි අයං

නිගණ්ඨො නෙව අභිසමයං පත්තො, න පබ්බජිතො, න සරණෙසු පතිට්ඨිතො. කස්මා එතස්ස භගවා ධම්මං දෙසෙසීති? අනාගතෙ වාසනත්ථාය. පස්සති හි භගවා, “ඉමස්ස ඉදානි උපනිස්සයො නත්ථී, මය්හං පන පරිනිබ්බානතො සමධිකානං ද්විත්තං වස්සසතානං අව්චයෙන තම්බපණ්ණිදීපෙ සාසනං පතිට්ඨන්තිස්සති. තත්ත්වායං කුලසරෙ නිබ්බන්තිත්වා සම්පත්තෙ කාලෙ පබ්බජිත්වා තිණි පිටකානි උග්ගහෙත්වා විපස්සනං වඩ්ඤ්ත්වා සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්වා කාළබුද්ධරක්ඛිතො නාම මහාඛ්ණාසවො භවිස්සති”ති. ඉදං දිස්වා අනාගතෙ වාසනත්ථාය ධම්මං දෙසෙසි.

සොපි තත්ථෙව තම්බපණ්ණිදීපමිහි සාසනෙ පතිට්ඨිතෙ දෙවලොකතො වචිත්වා දක්ඛිණගිරිවිහාරස්ස භික්ඛාචාරගාමෙ එකස්මිං අමච්චකුලෙ නිබ්බන්තො පබ්බජ්ජාසමත්ථයොබ්බතෙ පබ්බජිත්වා තෙපිටකං බුද්ධවචනං උග්ගහෙත්වා ගණං පරිහරන්තො මහාභික්ඛුසඬ්ඝපරිවුතො උපජ්ඣායං පස්සිතුං අගමාසි. අට්ඨස්ස උපජ්ඣායො සද්ධිවිහාරිකං වොදෙස්සාමිති තෙපිටකං බුද්ධවචනං උග්ගහෙත්වා ආගතෙන තෙන සද්ධිං මුඛං දත්වා කථාමත්තමිති න අකාසි. සො පච්චුසසමයෙ වුට්ඨාය ථෙරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා, – “තුම්හෙ, භන්තෙ, මයි ගන්ථකම්මං කත්වා තුම්හාකං සන්තිකං ආගතෙ මුඛං දත්වා කථාමත්තමිති න කරිත්ථ, කො මය්හං දොසො”ති පුච්ඡි. ථෙරො ආහ – “ත්වං, ආචුසො, බුද්ධරක්ඛිත එත්තකෙනෙව ‘පබ්බජ්ජාකිච්චං මෙ මත්ථකං පත්ත’න්ති සඤ්ඤං කරොසී”ති. කිං කරොමි, භන්තෙති? ගණං විනොදෙත්වා ත්වං පපඤ්චං ඡිත්තීත්වා චෙතියපබ්බතවිහාරං ගන්ත්වා සමණධම්මං කරොහීති. සො උපජ්ඣායස්ස ඔවාදෙ යත්වා සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්වා පුඤ්ඤවා රාජපුත්තො හුත්වා මහාභික්ඛුසඬ්ඝපරිවාරො චෙතියපබ්බතවිහාරෙ වසි.

තස්මිඤ්ච කාලෙ තිස්සමහාරාජා උපොසථකම්මං කරොන්තො චෙතියපබ්බතෙ රාජලෙණෙ වසති. සො ථෙරස්ස උපට්ඨාකභික්ඛුතො සඤ්ඤං අදාසි – “යදා මය්හං අයොයා පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙති, ධම්මං වා කථෙති, තදා මෙ සඤ්ඤං දදෙය්‍යාමා”ති. ථෙරොපි එකස්මිං ධම්මස්සවනදිවසෙ භික්ඛුසඬ්ඝපරිවාරො කණ්ටකචෙතියඬ්ගණං ආරුය්හ චෙතියං වන්දිත්වා කාළතිම්බරුරුක්ඛමුලෙ අට්ඨාසි. අථ නං එකො පිණ්ඩපාතිකත්ථෙරො කාළකාරාමසුත්තන්තෙ පඤ්ඤං පුච්ඡි. ථෙරො නනු, ආචුසො, අජ්ජ ධම්මස්සවනදිවසොති ආහ. ආම, භන්තෙ, ධම්මස්සවනදිවසොති. තෙන හි පීඨකං ආනෙථ, ඉධෙව නිසින්තා ධම්මස්සවනං කරිස්සාමාති. අට්ඨස්ස රුක්ඛමුලෙ ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා අදංසු. ථෙරො පුබ්බගාථා වත්වා කාළකාරාමසුත්තං ආරහි. සොපිස්ස උපට්ඨාකදහරො රඤ්ඤො සඤ්ඤං

දාපෙසි. රාජා පුබ්බගාථාසු අනිට්ඨිකාසුයෙව පාපුණි. පත්වා ච අඤ්ඤාතකචෙසෙනෙව පරිසන්තෙ යත්වා තියාමරත්තිං ධීතකොච ධම්මං සුත්වා ථෙරස්ස, ඉදමචොච භගවාති වචනකාලෙ සාධුකාරං අදාසි. ථෙරො ඤත්වා, කදා ආගතොසි, මහාරාජාති පුච්ඡි. පුබ්බගාථා ඔසාරණකාලෙයෙව, භන්තෙති. දුක්කරං තෙ මහාරාජ, කතන්ති. නයිදං, භන්තෙ, දුක්කරං, යදි පන මෙ අයාස්ස ධම්මකථං ආරද්ධකාලතො පට්ඨාය එකපදෙපි අඤ්ඤවිහිතභාවො අහොසි, තම්බපණ්ණිදීපස්ස පතොදයට්ඨිතිතුදනමත්තෙපි යානෙ සාමිභාවො නාම මෙ මා හොතුති සපට්ඨකාසි.

තස්මිං පන සුත්තෙ බුද්ධගුණා පරිදීපිතා, තස්මා රාජා පුච්ඡි – “එත්තකාව, භන්තෙ, බුද්ධගුණා, උදාහු අඤ්ඤෙපි අත්ථි”ති. මයා කථිතතො, මහාරාජ, අකථිතමෙව බහු අප්පමාණන්ති. උපමං, භන්තෙ, කරොථාති. යථා, මහාරාජ, කර්සසභස්සමත්තෙ සාලික්ඛෙත්තෙ එකසාලිසිසතො අවසෙසසාලියෙව බහු, එවං මයා කථිතගුණා අප්පා, අවසෙසා බහුති. අපරමිපි, භන්තෙ, උපමං කරොථාති. යථා, මහාරාජ, මහාගඬගාය ඔසපුණ්ණාය සුච්චාසං සම්මුඛං කරෙය්‍ය, සුච්චාසෙන ගතඋදකං අප්පං, සෙසං බහු, එවමෙව මයා කථිතගුණා අප්පා, අවසෙසා බහුති. අපරමිපි, භන්තෙ, උපමං කරොථාති. ඉධ, මහාරාජ, වාතකසකුණා නාම ආකාසෙ කීළන්තා විචරන්ති. බුද්දකා සා සකුණජාති, කිං නු ඛො තස්ස සකුණස්ස ආකාසෙ පක්ඛපසාරණට්ඨානං බහු, අවසෙසො ආකාසො අප්පොති? කිං, භන්තෙ, වදථ, අප්පො තස්ස පක්ඛපසාරණොකාසො, අවසෙසොව බහුති. එවමෙව, මහාරාජ, අප්පකා මයා බුද්ධගුණා කථිතා, අවසෙසා බහු අනන්තා අප්පමෙය්‍යාති. සුකථිතං, භන්තෙ, අනන්තා බුද්ධගුණා අනන්තෙනෙව ආකාසෙන උපමිතා. පසන්තා මයං අයාස්ස, අනුච්ඡවිකං පන කාතුං න සක්කොම. අයං මෙ දුග්ගතපණ්ණාකාරො ඉමස්මිං තම්බපණ්ණිදීපෙ ඉමං තියොජනසතිකං රජ්ජං අයාස්ස දෙමාති. තුම්හෙහි, මහාරාජ, අත්තතො පසන්තාකාරො කතො, මයං පන අම්භාකං දින්තං රජ්ජං තුම්භාකංයෙව දෙම, ධම්මෙන සමෙන රජ්ජං කාරෙහි මහාරාජාති.

පපඤ්චසුද්ධනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මහාසච්චකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. චූළතණ්හාසඬ්ඛයසුත්තවණ්ණනා

390. එවං මෙ සුතන්ති චූළතණ්හාසඬ්ඛයසුත්තං. තත්ථ පුබ්බාරාමෙ මීගාරමාතුපාසාදෙති පුබ්බාරාමසඬ්ඛාතෙ විහාරෙ මීගාරමාතුයා පාසාදෙ. තත්‍රායං අනුපුබ්බිකථාඅතීතෙ සතසභස්සකප්පමත්ථකෙ එකා උපාසිකා

පදුමුත්තරං භගවත්තං නිමන්තෙත්වා බුද්ධස්පමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ජස්ස සතසහස්සං දානං දත්වා භගවතො පාදමූලෙ නිපජ්ජිත්වා, “අනාගතෙ තුම්භාදිසස්ස බුද්ධස්ස අග්ගුපට්ඨායිකා භොමී”ති පත්ථනමකාසී. සා කප්පසතසහස්සං දෙවෙසු වෙව මනුස්සෙසු ච සංසරිත්වා අම්භාකං භගවතො කාලෙ භද්දියනගරෙ මෙණ්ඩකසෙට්ඨිපුත්තස්ස ධනඤ්ජයස්ස සෙට්ඨිතො ගහෙ සුමනදෙවියා කුච්ඡිමිහි පටිසන්ධිං ගණ්හි. ජාතකාලෙ චස්සා විසාබාති නාමං අකංසු. සා යදා භගවා භද්දියනගරං අගමාසී, තදා පඤ්චහි දාරිකාසතෙහි සද්ධිං භගවතො පච්චුග්ගමනං කත්වා පඨමදස්සනමිහියෙව සොනාපන්නා අභොසී. අපරභාගෙ සාවත්ථියං මිගාරසෙට්ඨිපුත්තස්ස පුණ්ණවඩ්ඨනකුමාරස්ස ගෙහං ගතා, තත්ථ නං මිගාරසෙට්ඨි මාතිට්ඨානෙ යපෙසී, තස්මා මිගාරමාතාති වුවචති.

පතිකුලං ගච්ඡන්තියා චස්සා පිතා මහාලකාපිළන්ධනං නාම කාරාපෙසී. තස්මිං පිළන්ධනෙ චතස්සො චජීරනාලියො උපයොගං අගමංසු, මුත්තානං එකාදස නාලියො, පවාළානං ද්වාවිසති නාලියො, මණ්නං තෙත්තිංස නාලියො, ඉති එතෙහි ච අඤ්ඤෙහි ච සත්තවණ්ණෙහි රතතෙහි නිට්ඨානං අගමාසී. තං සීසෙ පටිමුක්කං යාව පාදපිට්ඨියා හස්සති, පඤ්චන්තං හත්ථිනං බලං ධාරයමානාව නං ඉත්ථි ධාරෙතුං සක්කොති. සා අපරභාගෙ දසබලස්ස අග්ගුපට්ඨායිකා හුත්වා තං පසාධනං විස්සජ්ජෙත්වා නවහි කොට්ඨි භගවතො විහාරං කාරයමානා කරිසමත්තෙ භූමිභාගෙ පාසාදං කාරෙසී. තස්ස උපරිභූමියං පඤ්ච ගඛ්භසතාති භොන්ති, හෙට්ඨාභූමියං පඤ්චාති ගඛ්භසහස්සප්පට්මණ්ඩිතො අභොසී. සා “සුද්ධපාසාදොව න සොහති”ති තං පරිවාරෙත්වා පඤ්ච ද්විකුට්ගෙහසතාති, පඤ්ච චූළපාසාදසතාති, පඤ්ච දීඝසාලසතාති ච කාරාපෙසී. විහාරමහො චතුහි මාසෙහි නිට්ඨානං අගමාසී.

මාතුගාමත්තභාවෙ ඨිතාය විසාබාය විය අඤ්ඤිස්සා බුද්ධසාසනෙ ධනපරිච්චාගො නාම නත්ථි, පුරිසත්තභාවෙ ඨිතස්ස ච අනාථපිණ්ඩිකස්ස විය අඤ්ඤිස්ස බුද්ධසාසනෙ ධනපරිච්චාගො නාම නත්ථි. සො හි චතුපඤ්ඤාසකොට්ඨියො විස්සජ්ජෙත්වා සාවත්ථියා දක්ඛිණභාගෙ අනුරාධපුරස්ස මහාවිහාරසදිසෙ යානෙ ජෙතවනමහාවිහාරං නාම කාරෙසී. විසාබා, සාවත්ථියා පාචිනභාගෙ උත්තමදෙවිවිහාරසදිසෙ යානෙ පුබ්බාරාමං නාම කාරෙසී. භගවා ඉමෙසං ද්වින්නං කුලානං අනුකම්පාය සාවත්ථිං නිස්සාය විහරන්තො ඉමෙසු ද්විසු විහාරෙසු නිබද්ධවාසං වසී. එකං අන්තොවස්සං ජෙතවනෙ වසති, එකං පුබ්බාරාමෙ, එතස්මිං පන සමයෙ භගවා පුබ්බාරාමෙ විහරති. තෙන වුත්තං – “පුබ්බාරාමෙ මිගාරමාතුපාසාදෙ”ති.

කිත්තාවතා නු බො, හන්තෙති කිත්තකෙන නු බො, හන්තෙ. සංඛිත්තෙන තණ්හාසඬ්ඛයවිමුත්තො හොතිති තණ්හාසඬ්ඛයෙ නිබ්බානෙ තං ආරම්මණං කත්වා විමුත්තවිත්තතාය තණ්හාසඬ්ඛයවිමුත්තො නාම සංඛිත්තෙන කිත්තාවතා හොති? යාය පටිපත්තියා තණ්හාසඬ්ඛයවිමුත්තො හොති, තං මෙ ඛිණ්ණාසවස්ස භික්ඛුනො පුබ්බභාගප්පටිපදං සංඛිත්තෙන දෙසෙය්වාති පුච්ඡති. අවචන්තනිට්ඨොති ඛයවයසඬ්ඛාතං අන්තං අතීතාති අවචන්තා. අවචන්තා නිට්ඨා අස්සාති අවචන්තනිට්ඨො, එකන්තනිට්ඨො සත්තනිට්ඨොති අත්ථො. අවචන්තං යොගක්ඛෙමීති අවචන්තයොගක්ඛෙමී, නිව්චයොගක්ඛෙමීති අත්ථො. අවචන්තං බ්‍රහ්මචාරීති අවචන්තබ්‍රහ්මචාරී, නිව්චබ්‍රහ්මචාරීති අත්ථො. අවචන්තං පරියොසානමස්සාති පුරිමනයෙනෙව අවචන්තපරියොසානො. සෙට්ඨො දෙවමනුස්සානන්ති දෙවානඤ්ච මනුස්සානඤ්ච සෙට්ඨො උත්තමො. එවරුපො භික්ඛු කිත්තාවතා හොති, ඛිජ්ජමෙතස්ස සඬ්ඛෙපෙනෙව පටිපත්තිං කට්ඨොති භගවන්තං යාවති. කස්මා පනෙස එවං වෙගායතීති? කීළං අනුභවිතුකාමතාය.

අයං කිර උය්‍යානකීළං ආණාපෙත්වා චතුභි මහාරාජුභි චතුසු දිසාසු ආරක්ඛං ගාභාපෙත්වා ද්වීසු දෙවලොකෙසු දෙවසඬ්ඛසෙන පරිවුතො අඬ්ඬ්ඛිතියාහි නාටකකොට්ඨි සද්ධිං එරාවණං ආරුය්හ උය්‍යානද්වාරෙ යීතො ඉමං පඤ්ඤං සල්ලක්ඛෙසි - “කිත්තකෙන නු බො තණ්හාසඬ්ඛයවිමුත්තස්ස ඛිණ්ණාසවස්ස සඬ්ඛෙපෙනො ආගමනියපුබ්බභාගප්පටිපදා හොති”ති. අථස්ස එතදහොසි - “අයං පඤ්ඤො අතිවිය සස්සිරිකො, සවාහං ඉමං පඤ්ඤං අනුග්ගණ්හිත්වා උය්‍යානං පවිසිස්සාමි, ඡද්ධාරිකෙහි ආරම්මණෙහි නිම්මටීතො න පුන ඉමං පඤ්ඤං සල්ලක්ඛෙස්සාමි, තිට්ඨතු තාව උය්‍යානකීළා, සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා ඉමං පඤ්ඤං පුච්ඡිත්වා උග්ගහිතපඤ්ඤො උය්‍යානෙ කීළිස්සාමි”ති හත්ථික්ඛන්ධෙ අන්තරහිතො භගවතො සන්තිකෙ පාතුරහොසි. තෙපි චත්තාරො මහාරාජානො ආරක්ඛං ගහෙත්වා යීතට්ඨානෙයෙව යීතා, පරිවාරිකදෙවසඬ්ඛාපි නාටකානිපි එරාවණොපි නාගරාජා තත්ථෙව උය්‍යානද්වාරෙ අට්ඨාසි, එවමෙස කීළං අනුභවිතුකාමතාය වෙගායන්තො එවමාහ.

සඬ්ඛෙ ධම්මා නාලං අභිනිවෙසායාති එත්ථ සඬ්ඛෙ ධම්මා නාම පඤ්චක්ඛන්ධා ද්වාදසායතනානි අට්ඨාරස ධාතුයො. තෙ සඬ්ඛෙපි තණ්හාදිට්ඨිවසෙන අභිනිවෙසාය නාලං න පරියත්තා න සමත්ථා න යුත්තා, කස්මා? ගහිතාකාරෙන අතිට්ඨනතො. තෙ හි නිව්චාති ගහිතාපි අනිව්චාව සම්පජ්ජන්ති, සුඛාති ගහිතාපි දුක්ඛාව සම්පජ්ජන්ති, අත්තාති ගහිතාපි අනත්තාව සම්පජ්ජන්ති, තස්මා නාලං අභිනිවෙසාය. අභිජානාතීති අනිව්චං දුක්ඛං අනත්තාති ඤාතපරිඤ්ඤාය අභිජානාති. පරිජානාතීති තත්ථ තීරණපරිඤ්ඤාය

පරිජානාති. යංකිඤ්චි වෙදනන්ති අන්තමසො පඤ්චවිඤ්ඤාණසම්පයුත්තම්පි යංකිඤ්චි අප්පමත්තකම්පි වෙදනං අනුභවති. ඉමිනා භගවා සක්කස්ස දෙවානම්න්දස්ස වෙදනාවසෙන නිබ්බත්තෙන්වා අරුපපරිග්ගහං දස්සෙති. සචෙ පන වෙදනාකම්මට්ඨානං හෙට්ඨා න කථිතං භවෙය්‍ය, ඉමස්මිං යානෙ කථෙතබ්බං සියා. හෙට්ඨා පන කථිතං, තස්මා සතිපට්ඨානෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. අනිච්චානුපස්සිති එත්ථ අනිච්චං වෙදිතබ්බං, අනිච්චානුපස්සනා වෙදිතබ්බා, අනිච්චානුපස්සි වෙදිතබ්බො. තත්ථ අනිච්චන්ති පඤ්චක්ඛන්ධා, තෙ හි උප්පාදවයට්ඨෙන අනිච්චා. අනිච්චානුපස්සනාති පඤ්චක්ඛන්ධානං ඛයතො වයතො දස්සනඤ්ඤාණං. අනිච්චානුපස්සිති තෙන ඤාණෙන සමන්තාගතො පුග්ගලො. තස්මා “අනිච්චානුපස්සි විහරති”ති අනිච්චතො අනුපස්සන්තො විහරතිති අයමෙත්ථ අත්ථො.

වීරාගානුපස්සිති එත්ථ ද්වෙ වීරාගා ඛයවීරාගො ච අච්චන්තවීරාගො ච. තත්ථ සඬ්ඛාරානං ඛයවයතො අනුපස්සනාපි, අච්චන්තවීරාගං නිබ්බානං වීරාගතො දස්සනමග්ගඤ්ඤාණම්පි **වීරාගානුපස්සනා.** තදුභයසමාඬිගීපුග්ගලො වීරාගානුපස්සි නාම, තං සන්ධාය චුත්තං “වීරාගානුපස්සි”ති, වීරාගතො අනුපස්සන්තොති අත්ථො. නිරොධානුපස්සිම්හිපි එසෙව නයො, නිරොධොපි හි ඛයනිරොධො ච අච්චන්තනිරොධො වාති දුට්ඨොයෙව. පටිනිස්සග්ගානුපස්සිති එත්ථ පටිනිස්සග්ගො චුච්චති වොස්සග්ගො, සො ච පරිච්චාගවොස්සග්ගො පක්ඛන්දනවොස්සග්ගොති දුට්ඨො හොති. තත්ථ පරිච්චාගවොස්සග්ගොති විපස්සනා, සා හි තද්ඬගවසෙන කිලෙසෙ ච ඛන්ධෙ ච වොස්සජ්ජති. පක්ඛන්දනවොස්සග්ගොති මග්ගො, සො හි නිබ්බානං ආරම්මණං ආරම්මණතො පක්ඛන්දති. ද්විහිපි වා කාරණෙහි වොස්සග්ගොයෙව, සමුච්ඡේදවසෙන ඛන්ධානං කිලෙසානඤ්ච වොස්සජ්ජනතො, නිබ්බානඤ්ච පක්ඛන්දනතො. තස්මා කිලෙසෙ ච ඛන්ධෙ ච පරිච්චජ්ජති පරිච්චාගවොස්සග්ගො, නිරොධෙ නිබ්බානධාතුයා විත්තං පක්ඛන්දතිති පක්ඛන්දනවොස්සග්ගොති **උභයම්පෙතං මග්ගෙ සමෙති.** තදුභයසමාඬිගීපුග්ගලො ඉමාය පටිනිස්සග්ගානුපස්සනාය සමන්තාගතත්තා පටිනිස්සග්ගානුපස්සි නාම හොති. තං සන්ධාය චුත්තං “පටිනිස්සග්ගානුපස්සි”ති. න කිඤ්චි ලොකෙ උපාදියතීති කිඤ්චි එකම්පි සඬ්ඛාරගතං තණ්හාවසෙන න උපාදියති න ගණ්හාති න පරාමසති. අනුපාදියං න පරිතස්සතීති අග්ගණ්හන්තො තණ්හාපරිතස්සනාය න පරිතස්සති. පච්චත්තඤ්ඤෙව පරිනිබ්බායතීති සයමෙව කිලෙසපරිනිබ්බානෙන පරිනිබ්බායති. ඛිණං ජාතීතිආදිනා පනස්ස පච්චවෙක්ඛණාව දස්සිතා. ඉති

භගවා සක්කස්ස දෙවනමින්දස්ස සංඛිත්තෙන ඛිණාසවස්ස පුබ්බභාගප්පට්ඨදං පුච්ඡිතො සල්ලභුකං කත්වා සංඛිත්තෙනෙව ඛිජ්ජං කට්ඨෙයි.

391. අවිදුරෙ නිසින්නො හොතිති අනන්තරෙ කුටාගාරෙ නිසින්නො හොති. අභිසමෙච්චාති ඤාණෙන අභිසමාගන්ත්වා, ඡානිත්වාති අත්ථො. ඉදං චුත්තං හොති – කිං නු ඛො එස ඡානිත්වා අනුමොදි, උදාහු අඡානිත්වා වාති. කස්මා පනස්ස එවමහොසීති? ථෙරො කිර න භගවතො පඤ්ඤාචික්ඛාප්පජනසද්දං අස්සොසි, සක්කස්ස පන දෙවරඤ්ඤො, “එවමෙතං භගවා එවමෙතං සුගතා”ති අනුමොදනසද්දං අස්සොසි. සක්කො කිර දෙවරාජා මහතා සද්දෙන අනුමොදි. අථ කස්මා න භගවතො සද්දං අස්සොසීති? යථාපරිසවිඤ්ඤාපකත්තා. බුද්ධානඤ්ඤි ධම්මං කට්ඨන්තානං එකාබද්ධාය චක්කවාලපරියන්තායපි පරිසාය සද්දො සුයාති, පරියන්තං පන මුඤ්චිත්වා අභිගුලිමත්තම්පි ඛනිද්ධා න නිච්ඡරති. කස්මා? එවරූපා මධුරකථා මා නිරත්ථකා අගමාසීති. තදා භගවා මිගාරමාතුපාසාදෙ සත්තරතනමයෙ කුටාගාරෙ සිරිගබ්භම්භි නිසින්නො හොති, තස්ස දක්ඛිණපස්සෙ සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස වසනකුටාගාරං, වාමපස්සෙ මහාමොග්ගල්ලානස්ස, අන්තරෙ ඡිද්දව්වරොකාසො නත්ථි, තස්මා ථෙරො න භගවතො සද්දං අස්සොසි, සක්කස්සෙව අස්සොසීති.

පඤ්චහි තූරියසතෙහිති පඤ්චඛිගිකානං තූරියානං පඤ්චහි සතෙහි. පඤ්චඛිගිකං තූරියං නාම ආතතං චිතතං ආතතචිතතං සුසිරං සනන්ති ඉමෙහි පඤ්චහි අභිගෙහි සමන්තාගතං. තත්ථ ආතතං නාම වම්මපරියොනද්ධෙසු භෙරිආදීසු එකතලතූරියං. චිතතං නාම උභයතලං. ආතතචිතතං නාම තත්තිබද්ධපණවාදි. සුසිරං වංසාදි. සනං සම්මාදි. සමප්පිතොති උපගතො. සමඛිගීභූතොති තස්සෙව චෙච්චනං. පරිවාරෙතීති තං සම්පත්තිං අනුභවන්නො තතො තතො ඉන්ද්‍රියානි වාරෙති. ඉදං චුත්තං හොති – පරිවාරෙත්වා චජ්ජමානෙහි පඤ්චහි තූරියසතෙහි සමන්තාගතො හුත්වා දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවති. පට්ඨණාමෙත්වාති අපනෙත්වා, නිස්සද්දානි කාරාපෙත්වාති අත්ථො. යථෙව හි ඉදානි සද්ධා රාජානො ගරුභාවනියං භික්ඛුං දිස්වා – “අසුකො නාම අයොගා ආගච්ඡති, මා, තාතා, ගායථ, මා වාදෙථ, මා නච්චථා”ති නාටකානි පට්ඨිනෙත්ති, සක්කොපි ථෙරං දිස්වා එවමකාසි. චිරස්සං ඛො, මාරිස මොග්ගල්ලාන, ඉමං පරියායමකාසීති එවරූපං ලොකෙ පකතියා පියසමුදාහාරච්චනං හොති, ලොකියා හි චිරස්සං ආගතම්පි අනාගතපුබ්බම්පි මනාපඡාතියං ආගතං දිස්වා, – “කුතො භවං ආගතො, චිරස්සං භවං ආගතො, කථං තෙ ඉධාගමනමග්ගො ඤාතො මග්ගමුල්ලොසී”තිආදීනි වදන්ති. අයං පන ආගතපුබ්බත්තායෙව එවමාහ. ථෙරො හි කාලෙන කාලං දෙවචාරිකං ගච්ඡතියෙව. තත්ථ

පරියායමකාසීති වාරමකාසි. යදිදං ඉධාගමනායාති යො අයං ඉධාගමනාය වාරො, තං, භන්තෙ, චිරස්සමකාසීති චුත්තං හොති. ඉදමාසනං පඤ්ඤත්තන්ති යොජනිකං මණිපල්ලඬිකං පඤ්ඤපාපෙත්වා එවමාහ.

392. බහුකිච්චා බහුකරණීයාති එත්ථ යෙසං බහුති කිච්චාති, තෙ බහුකිච්චා. බහුකරණීයාති තස්සෙව වෙච්චනං. අප්පෙව සකෙන කරණීයෙනාති සකරණීයමෙව අප්පං මන්දං, න බහු, දෙවනං කරණීයං පන බහු, පථවිතො පට්ඨාය හි කප්පරුක්ඛමාතුගාමාදීනං අත්ථාය අට්ඨා සක්කස්ස සන්තිකෙ ඡිජ්ජන්ති, තස්මා නියමෙත්තො ආහ – අපිව දෙවනංයෙව තාවතිංසානං කරණීයෙනාති. දෙවනාඤ්ඤි ධිතා ව පුත්තා ව අඬිකෙ නිබ්බත්තන්ති, පාදපරිවාරිකා ඉත්ථීයො සයනෙ නිබ්බත්තන්ති, තාසං මණ්ඩනපසාධනකාරිකා දෙවධිතා සයනං පරිවාරෙත්වා නිබ්බත්තන්ති, වෙය්‍යාවච්චකරා අත්තොවිමානෙ නිබ්බත්තන්ති, එතෙසං අත්ථාය අට්ඨකරණං නත්ථී. යෙ පන සීමන්තරෙ නිබ්බත්තන්ති, තෙ “මම සන්තකා තව සන්තකා”ති නිච්ඡේතුං අසක්කොන්තා අට්ඨං කරොන්ති, සක්කං දෙවරාජානං පුච්ඡන්ති, සො යස්ස විමානං ආසන්නතරං, තස්ස සන්තකොති වදති. සවෙ ද්වෙපි සමට්ඨානෙ හොන්ති, යස්ස විමානං ඔලොකෙත්තො ධිතො, තස්ස සන්තකොති වදති. සවෙ එකමිපි න ඔලොකෙති, තං උභින්නං කලහුපච්ඡේදනත්ථං අත්තනො සන්තකං කරොති. තං සන්ධාය, “දෙවනංයෙව තාවතිංසානං කරණීයෙනා”ති ආහ. අපිවස්ස එවරුපං කීළාකිච්චමිපි කරණීයමෙව.

යං නො බ්ඡපමෙව අත්තරධායතීති යං අම්භාකං සීසමෙව අත්ඨකාරෙ රූපගතං විය න දිස්සති. ඉමිනා – “අහං, භන්තෙ, තං පඤ්ඤවිස්සජ්ජනං න සල්ලක්ඛෙමි”ති දීපෙති. ථෙරො – “කස්මා නු ඛො අයං යක්ඛො අසල්ලක්ඛණභාවං දීපෙති, පස්සෙන පරිහරති”ති ආවජ්ජන්තො – “දෙවනාම මහාමූල්භා හොන්ති. ඡද්වාරිකෙහි ආරම්මණෙහි නිම්මට්ඨිමානා අත්තනො භුත්තාභුත්තභාවමිපි පිතාපිතභාවමිපි න ජානන්ති, ඉධ කතමෙත්ථ පමුස්සන්ති”ති අඤ්ඤාසි. කෙච් පනාහු – “ථෙරො එතස්ස ගරු භාවනියො, තස්මා ‘ඉදානෙව ලොකෙ අග්ගපුග්ගලස්ස සන්තිකෙ පඤ්ඤං උග්ගහෙත්වා ආගතො, ඉදානෙව නාටකානං අත්තරං පට්ටියොති එවං මං ථෙරො තජ්ජෙය්‍යා’ති භයෙන එවමාහා”ති. එතං පන කොහඤ්ඤං නාම හොති, න අරියසාවකස්ස එවරුපං කොහඤ්ඤං නාම හොති, තස්මා මූල්භහාවෙනෙව න සල්ලක්ඛෙසීති වෙදිතබ්බං. උපරි කස්මා සල්ලක්ඛෙසීති? ථෙරො තස්ස සොමනස්සසංවෙගං ජනයිත්වා තමං නිහරි, තස්මා සල්ලක්ඛෙසීති.

ඉදානි සක්කො පුබ්බෙ අත්තනො එවං භූතකාරණං ථෙරස්ස ආරොචෙතුං භූතපුබ්බන්තිආදිමාහ. තත්ථ සමුපබ්බුළ්භොති සන්නිපතිතො රාසිභූතො. අසුරා පරාජිනිංසුති අසුරා පරාජයං පාපුණිංසු. කදා පනෙනෙ පරාජිනාති? සක්කස්ස නිබ්බන්තකාලෙ. සක්කො කීර අනන්තරෙ අත්තභාවෙ මගධරට්ඨෙ මවලගාමෙ මසො නාම මාණවො අහොසි, පණ්ඩිතො ඛ්‍යන්තො, බොධිසත්තවරියා වියස්ස වරියා අහොසි. සො තෙත්තිංස පුරිසෙ ගහෙත්වා කල්‍යාණමකාසි. එකදිවසං අත්තනොව පඤ්ඤාය උපපරික්ඛිත්වා ගාමමජ්ඣෙ මහාජනස්ස සන්නිපතිතට්ඨානෙ කවචරං උභයතො අපබ්බහිත්වා තං යානං අතිරමණීයමකාසි, පුන තත්ථෙව මණ්ඩපං කාරෙසි, පුන ගච්ඡන්තෙ කාලෙ සාලං කාරෙසි. ගාමතො ච නික්ඛමිත්වා ගාචුතමපි අඬ්ඬයොජනමපි තිගාචුතමපි යොජනමපි විවරිත්වා තෙහි සභායෙහි සද්ධිං විසමං සමං අකාසි. තෙ සබ්බෙපි එකච්ඡන්දා තත්ථ තත්ථ සෙතූයුත්තට්ඨානෙසු සෙතුං, මණ්ඩපසාලාපොක්ඛරණිමාලාගච්ඡරොපනාදීනං යුත්තට්ඨානෙසු මණ්ඩපාදීනි කරොන්තා බහුං පුඤ්ඤමකංසු. මසො සත්ත වතපදානි පුරෙත්වා කායස්ස හෙදා සද්ධිං සභායෙහි තාවතිංසභවනෙ නිබ්බන්ති.

තස්මිං කාලෙ අසුරගණා තාවතිංසදෙවලොකෙ පටිවසන්ති. සබ්බෙ තෙ දෙවානං සමානායුකා සමානවණ්ණා ච හොන්ති, තෙ සක්කං සපරිසං දිස්වා අධුනා නිබ්බන්තා නවකදෙවපුත්තා ආගතාති මහාපානං සජ්ජයිංසු. සක්කො දෙවපුත්තානං සඤ්ඤං අදාසි - “අම්හෙහි කුසලං කරොන්තෙහි න පරෙහි සද්ධිං සාධාරණං කතං, තුම්හෙ ගණ්ඩපානං මා පිචිත්ථ පිතමත්තමෙව කරොථා”ති. තෙ තථා අකංසු. බාලඅසුරා ගණ්ඩපානං පිචිත්වා මත්තා නිද්දං ඔක්කමිංසු. සක්කො දෙවානං සඤ්ඤං දත්වා තෙ පාදෙසු ගාභාපෙත්වා සිනෙරුපාදෙ බිපාපෙසි, සිනෙරුස්ස හෙට්ඨිමතලෙ අසුරභවනං නාම අත්ථී, තාවතිංසදෙවලොකජ්ජමාණමෙව. තත්ථ අසුරා වසන්ති. තෙසමපි චිත්තපාටලී නාම රුක්ඛො අත්ථී. තෙ තස්ස පුජ්ජනකාලෙ ජානන්ති - “නායං තාවතිංසා, සක්කෙන වඤ්චිතා මය”න්ති. තෙ ගණ්භථ නන්ති වත්වා සිනෙරුං පරිහරමානා දෙවෙ වුට්ඨෙ වම්මිකපාදතො වම්මිකමක්ඛිකා විය අභිරුහිංසු. තත්ථ කාලෙන දෙවා ජිනන්ති, කාලෙන අසුරා. යදා දෙවානං ජයො හොති, අසුරෙ යාව සමුද්දපිට්ඨා අනුබන්ධන්ති. යදා අසුරානං ජයො හොති, දෙවෙ යාව වෙදිකපාදා අනුබන්ධන්ති. තස්මිං පන සඬ්ඣගාමෙ දෙවානං ජයො අහොසි, දෙවා අසුරෙ යාව සමුද්දපිට්ඨා අනුබන්ධිංසු. සක්කො අසුරෙ පලාපෙත්වා පඤ්චසු යානෙසු ආරක්ඛං යපෙසි. එවං ආරක්ඛං දත්වා වෙදිකපාදෙ වජීරහත්ථා ඉන්ද්‍රපට්ඨායො යපෙසි. අසුරා කාලෙන කාලං උට්ඨහිත්වා තා පට්ඨායො දිස්වා, “සක්කො අජ්ජමත්තො තිට්ඨතී”ති තතොව නිවත්තන්ති. තතො

පටිනිවත්තිත්වානි විජිතට්ඨානතො නිවත්තිත්වා. පරිවාරිකායොති මාලාගන්ධාදිකම්මකාරිකායො.

393. වෙස්සවණො ච මහාරාජාති සො කිර සක්කස්ස වල්ලභො, බලවට්ඨසාසිකො, තස්මා සක්කෙන සද්ධිං අගමාසි. පුරක්ඛත්වාති පුරතො කත්වා. පට්ඨිංසුති පට්ඨිත්වා පන උපධිසපිහිතාති ද්වාරාති කත්වා ඔලොකයමානා අට්ඨංසු. ඉදම්පි, මාරිස මොග්ගල්ලාන, පස්ස වෙජ්ජන්තස්ස පාසාදස්ස රාමණෙය්‍යකන්ති, මාරිස මොග්ගල්ලාන, ඉදම්පි වෙජ්ජන්තස්ස පාසාදස්ස රාමණෙය්‍යකං පස්ස, සුවණ්ණත්ථම්හෙ පස්ස, රජතත්ථම්හෙ මණිත්ථම්හෙ පවාළත්ථම්හෙ ලොහිතභිගත්ථම්හෙ මසාරගල්ලත්ථම්හෙ මුත්තත්ථම්හෙ සත්තරතනත්ථම්හෙ, තෙසංයෙව සුවණ්ණාදිමයෙ සට්ඨකො වාළරුපකාති ච පස්සාති එවං ථම්හපන්නියො ආදිං කත්වා රාමණෙය්‍යකං දස්සෙන්තො එවමාහ. යථා තං පුබ්බෙකතපුඤ්ඤස්සාති යථා පුබ්බෙකතපුඤ්ඤස්ස උපභොගට්ඨානෙන සොහිතබ්බං, එවමෙවං සොහතිති අත්ථො. අතිබාළ්භං බො අයං යක්ඛො පමත්තො විහරතීති අත්තතො පාසාදෙ නාටකපරිවාරෙන සම්පත්තියා වසෙන අතිවිය මත්තො.

ඉද්ධාහිසඬ්ඛාරං අහිසඬ්ඛාසීති ඉද්ධිමකාසි. ආපොකසිණං සමාපජ්ජිත්වා පාසාදපතිට්ඨිතොකාසං උදකං හොතුති ඉද්ධිං අධිට්ඨාය පාසාදකණ්ණිකෙ පාදභිගුට්ඨිකෙන පහරි. සො පාසාදො යථා නාම උදකපිටියෙ යපිතපත්තං මුඛවට්ටියං අභිගුලියා පහටං අපරාපරං කම්පති වලති න සන්නිට්ඨති. එවමෙවං සංකම්පි සම්පකම්පි සම්පවෙධි, ථම්හපිට්ඨසඬ්ඛාටකණ්ණිකගොපානසිආදීති කරකරාති සද්දං මුඤ්චන්තාති පතිතුං විය ආරද්ධාති. තෙන චුත්තං – “සඬ්ඛම්පෙසි සම්පකම්පෙසි සම්පවෙධෙසි”ති. අව්ඡරියබ්භුතචිත්තජාතාති අහො අව්ඡරියං, අහො අබ්භුතන්ති එවං සඤ්ජාතඅව්ඡරියඅබ්භුතා වෙව සඤ්ජාතතුට්ඨිතො ච අහෙසුං උප්පන්නබලවසොමනස්සා. සංවිග්ගන්ති උබ්බිග්ගං. ලොමහට්ඨජාතන්ති ජාතලොමහංසං, කඤ්චනහිත්තියං යපිතමණිනාගදන්තෙහි විය උද්ධග්ගෙහි ලොමෙහි ආකිණ්ණසරීරන්ති අත්ථො. ලොමහංසො ච නාමෙස සොමනස්සෙනපි හොති දොමනස්සෙනපි, ඉධ පන සොමනස්සෙන ජාතො. ථෙරො හි සක්කස්ස සොමනස්සවෙගෙන සංවෙජෙතුං තං පාටිහාරියමකාසි. තස්මා සොමනස්සවෙගෙන සංවිග්ගලොමහට්ඨං විදිත්වාති අත්ථො.

394. ඉධාහං, මාරිසාති ඉදානිස්ස යස්මා ථෙරෙන සොමනස්සසංවෙගං ජනයිත්වා තමං විනොදිතං, තස්මා සල්ලක්ඛෙත්වා එවමාහ. එසො නු තෙ, මාරිස, සො භගවා සත්ථාති, මාරිස, ත්වං කුහිං ගතොසීති චුත්තෙ මය්හං සත්ථු

සන්තිකන්ති වදෙසි, ඉමස්මිං දෙවලොකෙ එකපාදකෙන විය තිට්ඨසි, යං ත්වං එවං වදෙසි, එසො නු තෙ, මාරිස, සො භගවා සත්ථාති පුච්ඡිංසු. සබ්බමචාරී මෙ එසොති එත්ථ කිඤ්චාපි ථෙරො අනගාරියො අභිනිභාරසම්පන්නො අග්ගසාවකො, සක්කො අගාරියො, මග්ගබ්බමචරියවසෙන පනෙන සබ්බමචාරිනො භොන්ති, තස්මා එවමාහ. අහො නුත තෙ සො භගවා සත්ථාති සබ්බමචාරී තාව තෙ එවංමහිද්ධිකො, සො පන තෙ භගවා සත්ථා අහො නුත මහිද්ධිකොති සත්ථු ඉද්ධිපාටිභාරියදස්සනෙ ජාතාහිලාපා හුත්වා එවමාහංසු.

395. ඤාතඤ්ඤතරස්සාති පඤ්ඤාතඤ්ඤතරස්ස, සක්කො හි පඤ්ඤාතානං අඤ්ඤතරො. සෙසං සබ්බත්ථ පාකට්ඨෙව, දෙසනං පන භගවා යථානුසන්ධිනාව නිට්ඨාපෙසීති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

චූළතණ්ණාසඨ්ඨියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. මහාතණ්ණාසඨ්ඨියසුත්තවණ්ණනා

396. එවං මෙ සුතන්ති මහාතණ්ණාසඨ්ඨියසුත්තං. තත්ථ දිට්ඨිගතන්ති අලගද්දුපමසුත්තෙ ලද්ධිමත්තං දිට්ඨිගතන්ති චුත්තං, ඉධ සස්සතදිට්ඨි. සො ච භික්ඛු බහුස්සුතො, අයං අප්පස්සුතො, ජාතකභාණුකො භගවන්තං ජාතකං කථෙත්වා, “අහං, භික්ඛවෙ, තෙන සමයෙන වෙස්සන්තරො අහොසිං, මහොසධො, විධුරපණ්ඩිතො, සෙනකපණ්ඩිතො, මහාජනකො රාජා අහොසි”න්ති සමොධානෙන්තං සුණාති. අප්පස්ස එතදහොසි – “ඉමෙ රූපවෙදනාසඤ්ඤාසඨ්ඨිඛාරා තත්ථ තත්ථෙව නිරුජ්ඣන්ති, විඤ්ඤාණං පන ඉධිලොකතො පරිලොකං, පරිලොකතො ඉමං ලොකං සන්ධාවති සංසරති”ති සස්සතදස්සනං උප්පන්නං. තෙනාහ – “තදෙවිදං විඤ්ඤාණං සන්ධාවති සංසරති අනඤ්ඤ”න්ති.

සම්මාසම්බුද්ධො පන, “විඤ්ඤාණං පච්චයසම්භවං, සති පච්චයෙ උප්පජ්ජති, විනා පච්චයං නත්ථි විඤ්ඤාණස්ස සම්භවො”ති චුත්තං. තස්මා අයං භික්ඛු බුද්ධො අකථිතං කථෙති, ජීනවක්කෙ පහාරං දෙති, වෙසාරජ්ජඤාණං පටිබාහති, සොතුකාමං ජනං විසංවාදෙති, අරියපථෙ තිරියං නිපතිත්වා මහාජනස්ස අභිතාය දුක්ඛාය පටිපන්නො. යථා නාම රඤ්ඤො රජ්ජෙ මහාවොරො උප්පජ්ජමානො මහාජනස්ස අභිතාය දුක්ඛාය උප්පජ්ජති, එවං ජීනසාසනෙ වොරො හුත්වා මහාජනස්ස අභිතාය දුක්ඛාය උප්පන්නොති වෙදිතබ්බො. සම්බහුලා භික්ඛුති ජනපදවාසිනො පිණ්ඩපාතිකභික්ඛු. තෙනුපසඨකම්සුති අයං පරිසං ලභිත්වා සාසනම්පි අන්තරධාපෙය්‍යා, යාව

පක්ඛං න ලහති, තාවදෙව නං දිට්ඨිගතා විවෙච්චමාති සුතසුතට්ඨානතොයෙව අට්ඨත්වා අනිසිදිත්වා උපසඬකම්භු.

398. කතමං තං සාති විඤ්ඤාණන්ති සාති යං ත්වං විඤ්ඤාණං සන්ධාය වදෙසි, කතමං තං විඤ්ඤාණන්ති? ය්වායං, භන්තෙ, වදො වෙදෙයොයා තත්ත තත්ත කල්‍යාණපාපකානං කම්මානං විපාකං පටිසංවෙදෙතීති, භන්තෙ, යො අයං වදති වෙදයති, යො වායං තහිං තහිං කුසලාකුසලකම්මානං විපාකං පච්චන්තොති. ඉදං, භන්තෙ, විඤ්ඤාණං, යමහං සන්ධාය වදෙමීති. කස්ස නු ඛො නාමාති කස්ස ඛත්තියස්ස වා බ්‍රාහ්මණස්ස වා වෙස්සසුද්දගහට්ඨපබ්බජිතදෙවමනුස්සානං වා අඤ්ඤතරස්ස.

399. අට්ඨ ඛො භගවා භික්ඛු ආමන්තෙසීති කස්මා ආමන්තෙසි? සාතිස්ස කිර එවං අහොසි – “සත්ථා මං ‘මොසපුරිසො’ති වදති, න ච මොසපුරිසොති චුත්තමන්තෙනෙව මග්ගඵලානං උපනිස්සයො න හොති. උපසෙනම්පි හි වඩගන්තපුත්තං, ‘අතිලභුං ඛො ත්වං මොසපුරිස ඛාහුල්ලාය ආවත්තො’ති (මහාව. 75) භගවා මොසපුරිසවාදෙන ඔවදි. ථෙරො අපරභාගෙ සට්ඨන්තො වායමන්තො ඡ අභිඤ්ඤා සච්ඡාකාසි. අහම්පි තථාරූපං චිරියං පග්ගණ්හිත්වා මග්ගඵලාති නිබ්බන්තෙස්සාමි”ති. අට්ඨස්ස භගවා ඡින්නපච්චයො අයං සාසනෙ අවිරුල්භධම්මොති දස්සෙන්නො භික්ඛු ආමන්තෙසි. උස්මිකතොතිආදි හෙට්ඨා චුත්තාධිජපායමෙව. අට්ඨ ඛො භගවාති අයම්පි පාටියෙක්කො අනුසන්ධි. සාතිස්ස කිර එතදහොසි – “භගවා මය්හං මග්ගඵලානං උපනිස්සයො නත්ථීති වදති, කිං සක්කා උපනිස්සයෙ අසති කාතුං? න හි තථාගතා සඋපනිස්සයස්සෙව ධම්මං දෙසෙන්නි, යස්ස කස්සවි දෙසෙන්නියෙව. අහං බුද්ධස්ස සන්තිකා සුගතොවාදං ලහිත්වා සග්ගසම්පත්තූපගං කුසලං කරස්සාමි”ති. අට්ඨස්ස භගවා, “නාහං, මොසපුරිස, තුය්හං ඔවාදං වා අනුසාසනිං වා දෙමි”ති සුගතොවාදං පටිජ්ජස්සම්හෙන්නො ඉමං දෙසනං ආරහි. තස්සත්ථො හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. ඉදාති පරිසාය ලද්ධිං සොධෙන්නො, “ඉධාහං භික්ඛු පටිපුච්ඡස්සාමි”තිආදිමාහ. තං සබ්බම්පි හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

400. ඉදාති විඤ්ඤාණස්ස සජ්ජවිචයභාවං දස්සෙතුං යං යදෙව, භික්ඛවෙනිආදිමාහ. තත්ථ මනඤ්ච පටිච්ච ධම්මෙ වාති සභාවජ්ජනෙන භවඬගමනඤ්ච තෙභූමකධම්මෙ ච පටිච්ච. කට්ඨඤ්ච පටිච්චාතිආදි ඔපම්මනිදස්සනත්ථං චුත්තං. තෙන කිං දිපෙති? ද්වාරසඬකන්තියා අභාවං. යථා හි කට්ඨං පටිච්ච ජලමානො අග්ගි උපාදානපච්චයෙ සතියෙව ජලති, තස්මිං අසති පච්චයවෙකල්ලෙන තත්ථෙව වූපසම්මති, න සකලිකාදීති සඬකම්ත්වා

සකලිකග්ගීතිආදිසඬ්ඛාං ගච්ඡති, එවමෙව චක්ඛුඤ්ච පටිච්ච රූපෙ ච උප්පන්නං විඤ්ඤාණං තස්මිං ද්වාරෙ චක්ඛුරූපආලෝකමනසිකාරසඬ්ඛානෙ පච්චයම්භි සතියෙව උප්පජ්ජති, තස්මිං අසති පච්චයවෙකල්ලෙන තත්ථෙව නිරුජ්ඣති, න සොතාදීනි සඬ්ඣමිත්වා සොතවිඤ්ඤාණන්තිආදිසඬ්ඛාං ගච්ඡති. එස නයො සබ්බවාරෙසු. ඉති භගවා නාහං විඤ්ඤාණප්පවත්තෙ ද්වාරසඬ්ඣකන්තිමත්තම්පි වදාමි, අයං පන සාති මොසපුරිසො භවසඬ්ඣකන්තිං වදතීති සාතිං නිග්ගහෙසි.

401. එවං විඤ්ඤාණස්ස සප්පච්චයභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි පන පඤ්චන්තම්පි ඛන්ධානං සප්පච්චයභාවං දස්සෙත්තො, භූතමිදන්තිආදිමාහ. තත්ථ භූතමිදන්ති ඉදං ඛන්ධපඤ්චකං ජාතං භූතං නිබ්බත්තං, තුම්භෙපි තං භූතමිදන්ති, භික්ඛවෙ, පස්සථාති. තදාභාරසම්භවන්ති තං පනෙතං ඛන්ධපඤ්චකං ආභාරසම්භවං පච්චයසම්භවං, සති පච්චයෙ උප්පජ්ජති එවං පස්සථාති පුච්ඡති. තදාභාරනිරොධාති තස්ස පච්චයස්ස නිරොධා. භූතමිදං නොස්සුති භූතං නු ඛො ඉදං, න නු ඛො භූතන්ති. තදාභාරසම්භවං නොස්සුති තං භූතං ඛන්ධපඤ්චකං පච්චයසම්භවං නු ඛො, න නු ඛොති. තදාභාරනිරොධාති තස්ස පච්චයස්ස නිරොධා. නිරොධධම්මං නොස්සුති තං ධම්මං නිරොධධම්මං නු ඛො, න නු ඛොති. සම්මප්පඤ්ඤාය පස්සතොති ඉදං ඛන්ධපඤ්චකං ජාතං භූතං නිබ්බත්තන්ති යාථාවසරසලක්ඛණතො විපස්සනාපඤ්ඤාය සම්මා පස්සන්තස්ස. පඤ්ඤාය සුදිට්ඨන්ති චුත්තනයෙනෙව විපස්සනාපඤ්ඤාය සුට්ඨු දිට්ඨං. එවං යෙ යෙ තං පුච්ඡං සල්ලක්ඛෙසුං, තෙසං තෙසං පටිඤ්ඤං ගණ්හන්තො පඤ්චන්තං ඛන්ධානං සප්පච්චයභාවං දස්සෙති.

ඉදානි යාය පඤ්ඤාය තෙහි තං සප්පච්චයං සනිරොධං ඛන්ධපඤ්චකං සුදිට්ඨං, තත්ථ නිත්තණ්භභාවං පුච්ඡන්තො ඉමං වෙ තුම්භෙතිආදිමාහ. තත්ථ දිට්ඨීන්ති විපස්සනාසම්මාදිට්ඨීං. සභාවදස්සනෙන පරිසුද්ධං. පච්චයදස්සනෙන පරියොදාතං. අල්ලියෙථාති තණ්හාදිට්ඨීහි අල්ලියිත්වා විහරෙය්‍යාථ. කෙලායෙථාති තණ්හාදිට්ඨීහි කීළමානා විහරෙය්‍යාථ. ධනායෙථාති ධනං විය ඉච්ඡන්තා ගෙධං ආපජ්ජෙය්‍යාථ. මමායෙථාති තණ්හාදිට්ඨීහි මමත්තං උප්පාදෙය්‍යාථ. නිත්ථරණත්ථාය නො ගහණත්ථායාති යො සො මයා චතුරොසනිත්ථරණත්ථාය කුල්ලුපමො ධම්මො දෙසිතො, නො නිකන්තිවසෙන ගහණත්ථාය. අපි නු තං තුම්භෙ ආජානෙය්‍යාථාති. විපරියායෙන සුක්කපක්ඛො වෙදිතබ්බො.

402. ඉදානි තෙසං ඛන්ධානං පච්චයං දස්සෙත්තො, චත්තාරොමෙ, භික්ඛවෙ, ආභාරාතිආදිමාහ, තම්පි චුත්තත්ථමෙව. යථා පන එකො ඉමං ජානාසීති

වුත්තො, “න කෙවලං ඉමං, මාතරම්පිස්ස ජානාමි, මාතු මාතරම්පි”ති එවං පට්ඨෙවසෙන ජානන්තො සුට්ඨු ජානාති නාම. එවමෙවං භගවා න කෙවලං ඛන්ධමත්තමෙව ජානාති, ඛන්ධානං පච්චයම්පි තෙසම්පි පච්චයානං පච්චයන්ති එවං සබ්බපච්චයපරම්පරං ජානාති. සො තං, බුද්ධබලං දීපෙන්තො ඉදානි පච්චයපරම්පරං දස්සෙතුං, ඉමෙ ව, භික්ඛවෙ, වත්තාරො ආභාරාතිආදිමාහ. තං වුත්තත්ථමෙව. ඉති ඛො, භික්ඛවෙ, අවිජ්ජාපච්චයා සඬබ්බාරා...පෙ.... දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයො හොතීති තත්ථ පන පටිච්චසමුප්පාදකථා විත්ථාරෙතබ්බො භවෙය්‍ය, සා විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරිතාව.

404. ඉමස්මිං සති ඉදං හොතීති ඉමස්මිං අවිජ්ජාදිකෙ පච්චයෙ සති ඉදං සඬබ්බාරාදිකං එලං හොති. ඉමස්සුප්පාදා ඉදං උප්පජ්ජන්ති ඉමස්ස අවිජ්ජාදිකස්ස පච්චයස්ස උප්පාදා ඉදං සඬබ්බාරාදිකං එලං උප්පජ්ජති, තෙනෙවාහ – “යදිදං අවිජ්ජාපච්චයා සඬබ්බාරා...පෙ.... සමුදයො හොති”ති. එවං වට්ටං දස්සෙත්වා ඉදානි විවට්ටං දස්සෙන්තො, අවිජ්ජාය ත්වෙව අසෙසවිරාගනිරොධාතිආදිමාහ. තත්ථ අවිජ්ජාය ත්වෙවාති අවිජ්ජාය එව තු. අසෙසවිරාගනිරොධාති විරාගසඬබ්බාතෙන මග්ගෙන අසෙසනිරොධා අනුප්පාදනිරොධා. සඬබ්බාරනිරොධොති සඬබ්බාරානං අනුප්පාදනිරොධො හොති, එවං නිරුද්ධානං පන සඬබ්බාරානං නිරොධා විඤ්ඤාණනිරොධො හොති, විඤ්ඤාණාදීනඤ්ච නිරොධා නාමරූපාදීනි නිරුද්ධානියෙව හොන්තීති දස්සෙතුං සඬබ්බාරනිරොධා විඤ්ඤාණනිරොධොතිආදිං වත්වා එවමෙතස්ස කෙවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස නිරොධො හොතීති වුත්තං. තත්ථ කෙවලස්සාති සකලස්ස, සුද්ධස්ස වා, සත්තවිරහිතස්සාති අත්ථො. දුක්ඛක්ඛන්ධස්සාති දුක්ඛරාසිස්ස. නිරොධො හොතීති අනුප්පාදො හොති.

406. ඉමස්මිං අසතීතිආදි වුත්තපටිපක්ඛනයෙන වෙදිතබ්බං.

407. එවං වට්ටවිවට්ටං කපෙත්වා ඉදානි ඉමං ද්වාදසඬගපච්චයවට්ටං සහ විපස්සනාය මග්ගෙන ජානන්තස්ස යා පටිධාවනා පභීයති, තස්සා අභාවං පුච්ඡන්තො අපි නු තුම්හෙ, භික්ඛවෙතිආදිමාහ. තත්ථ එවං ජානන්තාති එවං සහවිපස්සනාය මග්ගෙන ජානන්තා. එවං පස්සන්තාති තස්සෙව වෙවචනං. පුබ්බන්තන්ති පුරිමකොට්ඨාසං, අතීතඛන්ධධාතුආයතනානීති අත්ථො. පටිධාවෙය්‍යාථාති තණ්හාදිට්ඨිවසෙන පටිධාවෙය්‍යාථ. සෙසං සබ්බාසවසුත්තෙ විත්ථාරිතමෙව.

ඉදානි නෙසං තත්ථ නිව්වලභාවං පුච්ඡන්තො, අපි නු තුම්හෙ, භික්ඛවෙ, එවං ජානන්තා එවං පස්සන්තා එවං වදෙය්‍යාථ, සත්ථා නො ගරුතිආදිමාහ. තත්ථ

ගරුති භාරිකො අකාමා අනුචත්තිතබ්බො. සමණොති බුද්ධසමණො. අඤ්ඤං සත්ථාරං උද්දිසෙය්‍යාථාති අයං සත්ථා අමිහාකං කිච්චං සාධෙතුං න සක්කොතිති අපි නු ඵලංසඤ්ඤිතො හුත්වා අඤ්ඤං බාහිරකං සත්ථාරං උද්දිසෙය්‍යාථ. පුටුසමණුච්ඡාන්දිකානන්ති ඵලංසඤ්ඤිතො හුත්වා පුටුනං තිත්ථියසමණානං චෙව චූච්ඡාන්දිකානන්ති. වතකොතුහලමඬගලානීති වතසමාදානානි ච දිට්ඨිකුතුහලානි ච දිට්ඨසුතමුතමඬගලානි ච. තානි සාරතො පච්චාගච්ඡෙය්‍යාථාති එතානි සාරන්ති ඵලංසඤ්ඤිතො හුත්වා පටිආගච්ඡෙය්‍යාථ. ඵලං නිස්සට්ඨානි ච පුන ගණ්ඨෙය්‍යාථාති අත්ථො. සාමං ඤාතන්ති සයං ඤාණෙන ඤාතං. සාමං දිට්ඨන්ති සයං පඤ්ඤාවක්ඛුනා දිට්ඨං. සාමං විදිතන්ති සයං විභාවිතං පාකටං කතං. උපනීතා බො මෙ තුම්හෙති මයා, භික්ඛවෙ, තුම්හෙ ඉමිනා සන්දිට්ඨිකාදිසභාවෙන ධම්මෙන නිබ්බානං උපනීතා, පාපිතානි අත්ථො. සන්දිට්ඨිකොතිආදීනමත්ථො විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරිතො. ඉදමෙතං පටිච්ච චුත්තන්ති එතං චචනමිදං තුම්හෙහි සාමං ඤාතාදිභාවං පටිච්ච චුත්තං.

408. තිණ්ණං බො පන, භික්ඛවෙති කස්මා ආරහි? නනු හෙට්ඨා වට්ඨවට්ඨවට්ඨසෙන දෙසනා මත්ථකං පාපිතානි? ආම පාපිතා. අයං පන පාටිච්ඡකො අනුසන්ධි, “අයඤ්ඤි ලොකසන්තිවාසො පටිසන්ධිසම්මුල්ලො, තස්ස සම්මොහට්ඨානං විද්ධංසෙත්වා පාකටං කර්ස්සාමි”ති ඉමං දෙසනං ආරහි. අපිච වට්ඨමූලං අවිජ්ජා, විච්චිට්ඨමූලං බුද්ධුප්පාදො, ඉති වට්ඨමූලං අවිජ්ජං විච්චිට්ඨමූලඤ්ච බුද්ධුප්පාදං දස්සෙත්වාපි, “පුන එකචාරං වට්ඨවට්ඨවට්ඨසෙන දෙසනං මත්ථකං පාපෙස්සාමි”ති ඉමං දෙසනං ආරහි. තත්ථ සන්තිපාතානි සමොධානෙන පිණ්ඩභාවෙන. ගබ්භස්සාති ගබ්භෙ නිබ්බත්තනකසත්තස්ස. අවක්කන්ති හොතීති නිබ්බත්ති හොති. කත්ථවි හි ගබ්භොති මාතුකුච්ඡි චුත්තො. යථාහ —

“යමෙකරත්තිං පට්ඨමං, ගබ්භෙ වසති මාණවො;

අබ්භුට්ඨිතොව සො යාති, ස ගච්ඡං න නිවත්තති”ති. (ජා. 1.15.363);

කත්ථවි ගබ්භෙ නිබ්බත්තනසත්තො. යථාහ — “යථා බො, පනානන්ද, අඤ්ඤා ඉත්ථිකා නව වා දස වා මාසෙ ගබ්භං කුච්ඡිනා පරිහරිත්වා විජායන්ති”ති (ම. නි. 3.205). ඉධ සත්තො අධිප්පෙතො, තං සන්ධාය චුත්තං “ගබ්භස්ස අවක්කන්ති හොතී”ති.

ඉධාති ඉමස්මිං සත්තලොකෙ. මාතා ච උතුනී හොතීති ඉදං උතුසමයං සන්ධාය චුත්තං. මාතුගාමස්ස කිර යස්මිං ඔකාසෙ දාරකො නිබ්බත්තති, තත්ථ මහතී

ලොහිතපිළකා සණ්ඨහිත්වා හිජ්ජිත්වා පග්ගරති, වත්ථු සුද්ධං හොති, සුද්ධෙ වත්ථුමිහි මාතෘපිතුසු එකචාරං සන්නිපතිතෙසු යාව සත්ත දිවසානි ඛේතමෙව හොති. තස්මිං සමයෙ හත්ථග්ගාහවෙණිග්ගාහාදිනා අභිගපරාමසනෙනපි දාරකො නිබ්බත්තතියෙව. ගන්ධබ්බොති තනුපගසත්තො. පච්චුපට්ඨිතො හොතීති න මාතෘපිතුනං සන්නිපාතං ඔලොකයමානො සමීපෙ ධීතො පච්චුපට්ඨිතො නාම හොති. කම්මයන්තයන්තිතො පන එකො සත්තො තස්මිං ඔකාසෙ නිබ්බත්තනකො හොතීති අයමෙත්ථ අධිප්පායො. සංසයෙනාති “අරොගො නු බො භවිස්සාමි අහං වා, පුත්තො වා මෙ”ති එවං මහන්තෙන ජීවිතසංසයෙන. ලොහිතඤ්ඤෙනං, භික්ඛවෙති තදා කිර මාතුලොහිතං තං යානං සම්පත්තං පුත්තසිනෙහෙන පණ්ඩරං හොති. තස්මා එවමාහ. වඩ්ඤාකන්ති ගාමදාරකානං කීළනකං බුද්දකනඤ්ඤං. සට්ඨා වුච්චති දීඝදණ්ඨෙන රස්සදණ්ඨකං පහරණකීළා. මොක්ඛවිකන්ති සම්පරිවත්තකකීළා, ආකාසෙ වා දණ්ඨකං ගහෙත්වා භූමියං වා සීසං යපෙත්වා හෙට්ඨුපරියහාවෙන පරිවත්තකකීළනන්ති වුත්තං හොති. විචගුලකං වුච්චති තාලපණ්ණාදිහි කතං වාතප්පහාරෙන පරිබ්භමනවක්කං. පත්තාළ්භකං වුච්චති පණ්ණනාළිකා, තාය වාලිකාදිති මිනන්තා කීළන්ති. රථකන්ති බුද්දකරථං. ධනුකම්පි බුද්දකධනුමෙව.

409. සාරජ්ජනීති රාගං උප්පාදෙති. බ්‍යාපජ්ජනීති බ්‍යාපාදං උප්පාදෙති. අනුපට්ඨිතකායසතීති කායෙ සති කායසති, තං අනුපට්ඨපෙත්වාති අත්ථො. පරිත්තවෙනසොති අකුසලවිත්තො. යත්ථස්ස තෙ පාපකානි යස්සං ඵලසමාපත්තියං එතෙ නිරුජ්ඣන්ති, තං න ජානාති නාධිගච්ඡන්ති අත්ථො. අනුරොධවීරොධන්ති රාගඤ්ඤෙව දොසඤ්ඤෙව. අභිනන්දතීති තණ්හාවසෙන අභිනන්දති, තණ්හාවසෙනෙව අහො සුඛන්තිආදීනි වදන්තො අභිවදති. අජ්ඣෙකාසාය තිට්ඨතීති තණ්හාඅජ්ඣෙකාසානගහණෙන ගිලිත්වා පරිතිට්ඨපෙත්වා ගණ්හාති. සුඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා අභිනන්දතු, දුක්ඛං කථං අභිනන්දතීති? “අහං දුක්ඛිතො මම දුක්ඛ”න්ති ගණ්හන්තො අභිනන්දති නාම. උප්පජ්ජනී නන්දීති තණ්හා උප්පජ්ජනී. තදුපාදානන්ති සාව තණ්හා ගහණට්ඨෙන උපාදානං නාම. තස්ස උපාදානපච්චයා හවො...පෙ.... සමුදයො හොතීති, ඉදඤ්ඤි හගවතා පුත එකචාරං ද්විසන්ධි තිසඬිබ්බෙපං පච්චයාකාරවට්ටං දස්සිතං.

410-4. ඉදානි විවට්ටං දස්සෙතුං ඉධ, භික්ඛවෙ, තථාගතො ලොකෙ උප්පජ්ජනීතිආදිමාහ. තත්ථ අප්පමාණවෙනසොති අප්පමාණං ලොකුත්තරං වෙතො අස්සාති අප්පමාණවෙනසො, මග්ගවිත්තසමඬිගීති අත්ථො. ඉමං බො

මෙ තුම්හෙ, භික්ඛවෙ, සංඛ්ඤ්ඤා තණ්හාසංඛ්ඤ්ඤා විමුක්තිං ධාරෙථාති,
භික්ඛවෙ, ඉමං සංඛ්ඤ්ඤා දෙසිතං මය්හං, තණ්හාසංඛ්ඤ්ඤා විමුක්තිදෙසනං
තුම්හෙ නිව්චකාලං ධාරෙය්‍යාථ මා පමජ්ජෙය්‍යාථ. දෙසනා භි ඵත්ථ
විමුක්තිපටිලාභහෙතුතො විමුක්තිති වුත්තා.

මහාතණ්හාජාලතණ්හාසංඛ්ඤ්ඤාපටිමුක්කන්ති තණ්හාව සංසිඛ්ඛිතට්ඨෙත
මහාතණ්හාජාලං, සංසිඛ්ඛිතට්ඨෙත සංඛ්ඤ්ඤාපටිති වුච්චති; ඉති ඉමස්මිං
මහාතණ්හාජාලෙ තණ්හාසංඛ්ඤ්ඤාට ව ඉමං සාතිං භික්ඛුං කෙවට්ටපුත්තං
පටිමුක්කං ධාරෙථ. අනුපවිට්ඨො අත්තොගගොති නං ධාරෙථාති අත්ථො.
සෙසං සංඛ්ඤ්ඤා උත්තානත්ථමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මහාතණ්හාසංඛ්ඤ්ඤාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. මහාඅස්සපුරසුත්තවණ්ණනා

415. ඵං මෙ සුතන්ති මහාඅස්සපුරසුත්තං. තත්ථ අභිගෙසුති අභිගා නාම
ජානපදිතො රාජකුමාරා, තෙසං නිවාසො ඵකොපි ජනපදො රුළුභීසද්දෙන
“අභිගා”ති වුච්චති, තස්මිං අභිගෙසු ජනපදෙ. අස්සපුරං නාම අභිගානං
නිගමොති අස්සපුරන්ති නගරනාමෙන ලද්ධවොහාරො අභිගානං ජනපදස්ස
ඵකො නිගමො, තං ගොවරගාමං කත්වා විහරන්ති අත්ථො. භගවා
ඵතදවොචාති ඵතං “සමණා සමණාති වො, භික්ඛවෙ, ජනො
සඤ්ජානාති”තිආදිවචනමවොච.

කස්මා පන ඵං අවොචාති. තස්මිං කිර නිගමෙ මනුස්සා සද්ධා පසන්නා
බුද්ධමාමකා ධම්මමාමකා සංඛ්ඤ්ඤාමාමකා, තදනුපබ්බින්නසාමණෙරම්පි
වස්සසතිකත්ථෙරසදිසං කත්වා පසංසන්ති; පුබ්බණ්ඩසමයං භික්ඛුසංඝං
පිණ්ඩාය පවිසන්තං දිස්වා බීජනභිගලාදීනි ගහෙත්වා බෙත්තං ගච්ඡන්තාපි,
ඵරසුආදීනි ගහෙත්වා අරඤ්ඤං පවිසන්තාපි තානි උපකරණානි නික්ඛිපිත්වා
භික්ඛුසංඝස්ස නිසීදනට්ඨානං ආසනසාලං වා මණ්ඩපං වා රුක්ඛමූලං වා
සම්මජ්ජිත්වා ආසනානි පඤ්ඤපෙත්වා අරජපානීයං පච්චුපට්ඨාපෙත්වා
භික්ඛුසංඝං නිසීදාපෙත්වා යාගුබ්ජ්ජකාදීනි දත්වා කතහත්තකිච්චං භික්ඛුසංඝං
උය්‍යාපෙත්වා තතො තානි උපකරණානි ආදාය බෙත්තං වා අරඤ්ඤං වා
ගන්ත්වා අත්තනො කම්මානි කරොන්ති, කම්මන්තට්ඨානෙපි නෙසං අඤ්ඤා
කථා නාම නත්ථී. චත්තාරො මග්ගට්ඨා චත්තාරො ඵලට්ඨාති අට්ඨ පුග්ගලා
අරියසංඝො නාම; තෙ “ඵවරුපෙන සීලෙන, ඵවරුපෙන ආචාරෙන, ඵවරුපාය
පටිපත්තියා සමන්තාගතා ලජ්ජිතො පෙසලා උළාරගුණා”ති භික්ඛුසංඝස්සෙව
වණ්ණං කථෙත්ති. කම්මන්තට්ඨානතො ආගන්ත්වා භුත්තසායමාසා

සරද්දායෙ නිසින්නාපි, සයනිසරං පවිසින්නා නිසින්නාපි භික්ඛුසඤ්ඤාසංඝෙව වණ්ණං කට්ඨන්ති. භගවා තෙසං මනුස්සානං නිපච්චකාරං දිස්වා භික්ඛුසඤ්ඤාසං පිණ්ඩපාතාපවායනෙ නියොජෙත්වා එතදවොච.

යෙ ධම්මා සමණකරණා ව බ්‍රාහ්මණකරණා වාති යෙ ධම්මා සමාදාය පරිපූරිතා සමිතපාපසමණඤ්ඤා බාහිතපාපබ්‍රාහ්මණඤ්ඤා කරොන්තිති අත්ථො. “තිණ්ණානි, භික්ඛවෙ, සමණස්ස සමණියානි සමණකරණියානි. කතමානි තිණ්ණා? අධිසිලසික්ඛාසමාදානං, අධිවිත්තසික්ඛාසමාදානං, අධිපඤ්ඤාසික්ඛාසමාදානං”න්ති (අ. නි. 3.82) එත්ථ පන සමණෙන කත්තබ්බධම්මා චුත්තා. තෙපි ව සමණකරණා භොන්තියෙව. ඉධ පන භිරොත්තප්පාදිවසෙන දෙසනා විත්ථාරිතා. එවං නො අයං අමිහාකන්ති එත්ථ නොති නිපාතමත්තං. එවං අයං අමිහාකන්ති අත්ථො. මහප්ඵලා මහානිසංසාති උභයමිපි අත්ථතො එකමෙව. අවඤ්ඤාති අමොසා. සඵලාති අයං තස්සෙව අත්ථො. යස්සා හි ඵලං නත්ථී, සා වඤ්ඤා නාම භොති. සඋද්‍රයාති සවඩ්ඪී, ඉදං සඵලතාය වෙවචනං. එවඤ්ඤා වො, භික්ඛවෙ, සික්ඛිතබ්බන්ති, භික්ඛවෙ, එවං තුම්හෙහි සික්ඛිතබ්බං. ඉති භගවා ඉමිනා එත්තකෙන යානෙන භිරොත්තප්පාදීනං ධම්මානං වණ්ණං කට්ඨසි. කස්මා? වචනපථපච්ඡින්නන්ථං. සවෙ හි කොචි අවිරපබ්බජිතො බාලභික්ඛු එවං වදෙයා – “භගවා භිරොත්තප්පාදිධම්මෙ සමාදාය වත්තවාති වදති, කො නු බො තෙසං සමාදාය වත්තනෙ ආනිසංඝො”ති? තස්ස වචනපථපච්ඡින්නන්ථං. අයඤ්ඤා ආනිසංඝො, ඉමෙ හි ධම්මා සමාදාය පරිපූරිතා සමිතපාපසමණං නාම බාහිතපාපබ්‍රාහ්මණං නාම කරොන්ති, චතුපච්චයලාභං උප්පාදෙන්ති, පච්චයදායකානං මහප්ඵලතං සම්පාදෙන්ති, පබ්බජ්ජං අවඤ්ඤා සඵලං සඋද්‍රයං කරොන්තිති වණ්ණං අභාසි. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො. විත්ථාරතො පන වණ්ණකථා සතිපට්ඨානෙ (දී. නි. අට්ඨ. 2.373; ම. නි. අට්ඨ. 2.373) චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බා.

416. භිරොත්තප්පෙනාති “යං හිරියති හිරියිතබ්බෙන, ඔත්තප්පති ඔත්තප්පිතබ්බෙනා”ති (ධ. ස. 1331) එවං විත්ථාරිතාය හිරියා වෙව ඔත්තප්පෙන ව. අපිචෙත්ථ අජ්ඣත්තසමුට්ඨානා හිරී, බහිද්ධාසමුට්ඨානං ඔත්තප්පං. අත්තාධිපතෙයා හිරී, ලොකාධිපතෙයා ඔත්තප්පං. ලජ්ජාසභාවසණ්ඨිතා හිරී, භයසභාවසණ්ඨිතං ඔත්තප්පං, විත්ථාරකථා පනෙත්ථ සබ්බාකාරෙන විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තා. අපිච ඉමෙ ද්වෙ ධම්මා ලොකං පාලනතො ලොකපාලධම්මා නාමාති කථිතා. යථාහ – “ද්වෙමෙ, භික්ඛවෙ, සුක්කා ධම්මා ලොකං පාලෙන්ති. කතමෙ ද්වෙ? හිරී ව ඔත්තප්පඤ්ඤා. ඉමෙ බො, භික්ඛවෙ, ද්වෙ සුක්කා ධම්මා ලොකං පාලෙන්ති. ඉමෙ ව බො, භික්ඛවෙ,

ද්වෙ සුක්කා ධම්මා ලොකං න පාලෙය්‍යං, නයිධ පඤ්ඤායෙථ, ‘මාතා’ති වා, ‘මාතූච්ඡා’ති වා, ‘මාතූලානී’ති වා, ‘ආචරියහරියා’ති වා, ‘ගරුතං දාරා’ති වා, සම්භෙදං ලොකො අගමිස්ස, යථා අපේළකා කුක්කුටසුකරා සොණසිඬ්ගාලා”ති (අ. නි. 2.9). ඉමෙයෙව ජාතකෙ “දෙවධම්මා”ති කථිතා. යථාහ –

“හිරිඔත්තප්පසම්පන්නා, සුක්කධම්මසමාහිතා;

සන්නො සප්පුරිසා ලොකෙ, දෙවධම්මාති වුව්චරෙ”ති. (ජා. 1.1.6);

මහාවුත්තේරපේරස්ස පන කිලෙසසල්ලෙඛනපටිපදාති කත්වා දස්සිතා. යථාහ – “පරෙ අහිරිකා හවිස්සන්ති, මයමෙත්ථ හිරිමනා හවිස්සාමාති සල්ලෙඛො කරණීයො. පරෙ අනොත්තාපී හවිස්සන්ති, මයමෙත්ථ ඔත්තාපී හවිස්සාමාති සල්ලෙඛො කරණීයො”ති (ම. නි. 1.83). ඉමෙව මහාකස්සපත්ථෙරස්ස ඔවාදුපසම්පදාති කත්වා දස්සිතා. වුත්තඤ්ඤෙතං – “තස්මා තිහ තෙ, කස්සප, එවං සික්ඛිතබ්බං, තිබ්බං මෙ හිරොත්තප්පං පච්චුපට්ඨිතං හවිස්සති ථෙරෙසු නවෙසු මජ්ඣිමෙසුති. එවඤ්ඤි තෙ, කස්සප, සික්ඛිතබ්බ”න්ති (සං. නි. 2.154). ඉධ පනෙතෙ සමණධම්මා නාමාති දස්සිතා.

යස්මා පන එත්තාවතා සාමඤ්ඤත්ථො මත්ථකං පත්තො නාම හොති, තස්මා අපරෙපි සමණකරණධම්මෙ දස්සෙතුං සියා බො පන, හික්ඛවෙ, තුම්භාකන්තිආදිමාහ. තත්ථ සාමඤ්ඤත්ථොති සංයුත්තකෙ තාව, “කතමඤ්ච, හික්ඛවෙ, සාමඤ්ඤං? අයමෙව අරියො අට්ඨච්ඡිගිකො මග්ගො. සෙය්‍යාපීදං, සම්මාදිට්ඨී...පෙ.... සම්මාසමාධි, ඉදං වුව්චති, හික්ඛවෙ, සාමඤ්ඤං. කතමො ව, හික්ඛවෙ, සාමඤ්ඤත්ථො? යො, හික්ඛවෙ, රාගක්ඛයො දොසක්ඛයො මොහක්ඛයො, අයං වුව්චති, හික්ඛවෙ, සාමඤ්ඤත්ථො”ති (සං. නි. 5.36) මග්ගො “සාමඤ්ඤ”න්ති, ඵලනිබ්බානාති “සාමඤ්ඤත්ථො”ති වුත්තාති. ඉමස්මිං පන යානෙ මග්ගමිපි ඵලමිපි එකතො කත්වා සාමඤ්ඤත්ථො කථිතොති වෙදිතබ්බො. ආරොවයාමීති කථෙමි. පටිවෙදයාමීති ජානාපෙමි.

417. පරිසුද්ධො නො කායසමාවාරොති එත්ථ කායසමාවාරො පරිසුද්ධො අපරිසුද්ධොති දුට්ඨො. යො හි හික්ඛු පාණං හනති අදින්නං ආදියති, කාමෙසු මිච්ඡා වරති, තස්ස කායසමාවාරො අපරිසුද්ධො නාම, අයං පන කම්මපථවසෙනෙව වාරිතො. යො පන පාණිනා වා ලෙඬ්චුනා වා දණ්ඬෙන වා සත්ථෙත වා පරං පොථෙති විහෙයෙති, තස්ස කායසමාවාරො අපරිසුද්ධො නාම, අයමිපි සික්ඛාපදබද්ධෙනෙව පටික්ඛිත්තො. ඉමස්මිං සුත්තෙ උභයමිපෙනං අකථෙත්වා පරමසල්ලෙඛො නාම කථිතො. යො හි හික්ඛු පානීයසංචො වා පානීයං පිවත්තානං, පත්තෙ වා හත්තං භුඤ්ජන්තානං කාකානං

නිවාරණවසෙන හත්ථං වා දණ්ඩං වා ලෙඩ්ඬුං වා උග්ගිරති, තස්ස කායසමාවාරො අපරිසුද්ධො. විපරිතො පරිසුද්ධො නාම. උත්තානොති උග්ගතො පාකටො. විවටොති අනාවටො අසඤ්ජන්තො. උභයෙනාපි පරිසුද්ධතංයෙව දීපෙති. න ච ඡිද්දවාති සදා එකසදිසො අන්තරන්තරෙ ඡිද්දරහිතො. සංවුතොති කිලෙසානං ද්වාර පිදහනෙන පිදහිතො, න වජ්ජපට්ඨිඡාදනත්ථාය.

418. වට්ඨසමාවාරෙපි යො හික්ඛු මුසා වදති, පිසුණං කටෙති, ඵරුසං භාසති, සමථං පලපති, තස්ස වට්ඨසමාවාරො අපරිසුද්ධො නාම. අයං පන කම්මපථවසෙන වාරිතො. යො පන ගහපතිකාති වා දාසාති වා පෙස්සාති වා ආදීහි ඛුංසෙන්තො වදති, තස්ස වට්ඨසමාවාරො අපරිසුද්ධො නාම. අයං පන සික්ඛාපදබද්ධෙනෙව පටික්ඛිත්තො. ඉමස්මිං සුත්තෙ උභයමිපෙතං අකටෙත්වා පරමසල්ලෙබ්බො නාම කරීතො. යො හි හික්ඛු දහරෙන වා සාමණෙරෙන වා, “කච්චි, හන්තෙ, අම්භාකං උපජ්ඣායං පස්සථා”ති චුත්තෙ, සම්බහුලා, ආවුසො, හික්ඛුහික්ඛුනියො එකස්මිං පදෙසෙ විවදිංසු, උපජ්ඣායො තෙ වික්කායිකසාකහණ්ඩිකං උක්ඛිපිත්වා ගතො හවිස්සති”ති ආදිනා නයෙන හසාධිජ්ජායොපි ඵවරුපං කථං කටෙති, තස්ස වට්ඨසමාවාරො අපරිසුද්ධො. විපරිතො පරිසුද්ධො නාම.

419. මනොසමාවාරෙ යො හික්ඛු අභිජ්ඣාලු බ්‍යාපන්නවිත්තො මිච්ඡාදිට්ඨිකො හොති, තස්ස මනොසමාවාරො අපරිසුද්ධො නාම. අයං පන කම්මපථවසෙනෙව වාරිතො. යො පන උපනික්ඛිත්තං ජාතරූපරජතං සාදියති, තස්ස මනොසමාවාරො අපරිසුද්ධො නාම. අයමපි සික්ඛාපදබද්ධෙනෙව පටික්ඛිත්තො. ඉමස්මිං සුත්තෙ උභයමිපෙතං අකටෙත්වා පරමසල්ලෙබ්බො නාම කරීතො. යො පන හික්ඛු කාමචිතක්කං වා බ්‍යාපාදචිතක්කං වා විහිංසාවිතක්කං වා චිතක්කෙති, තස්ස මනොසමාවාරො අපරිසුද්ධො. විපරිතො පරිසුද්ධො නාම.

420. ආජීවස්මිං යො හික්ඛු ආජීවහෙතු වෙජ්ජකම්මං පහිණගමනං ගණ්ඨථාලනං කරොති, අරුමක්ඛනං දෙති, තෙලං පවතීති එකච්ඡතිඅනෙසනාවසෙන ජීවිකං කප්පෙති. යො වා පන විඤ්ඤාපෙත්වා භුඤ්ජති, තස්ස ආජීවො අපරිසුද්ධො නාම. අයං පන සික්ඛාපදබද්ධෙනෙව පටික්ඛිත්තො. ඉමස්මිං සුත්තෙ උභයමිපෙතං අකටෙත්වා පරමසල්ලෙබ්බො නාම කරීතො. යො හි හික්ඛු සජ්ජිනවතීතතෙලමධුථාණිකාදීනි ලහිත්වා, “ස්වෙ වා පුනදිවසෙ වා හවිස්සති”ති සන්තිධිකාරකං පරිභුඤ්ජති, යො වා පන නිම්බඬිකුරාදීනි දිස්වා සාමණෙරෙ වදති – “අංඬිකුරෙ බාදථා”ති, සාමණෙරො

පෙරො බාදිතුකාමොති කප්පියං කත්වා දෙන්ති, දහරෙ පන සාමණෙරෙ වා පාතියං පිච්චං, ආවුසොති වදන්ති, තෙ පෙරො පාතියං පිච්චතුකාමොති පාතියසංඛං ධොවිත්වා දෙන්ති, තම්පි පරිභුඤ්ජන්තස්ස ආජීවො අපරිසුද්ධො නාම භොති. විපරිතො පරිසුද්ධො නාම.

422. මත්තඤ්ඤති පරියෙසනපටිග්ගහණපරිභොගෙසු මත්තඤ්ඤ, යුත්තඤ්ඤ, පමාණඤ්ඤ.

423. ඡාගරියමනුයුත්තාති රත්තින්දිවං ඡ කොට්ඨාසෙ කත්වා එකස්මිං කොට්ඨාසෙ නිද්දාය ඔකාසං දත්වා පඤ්ච කොට්ඨාසෙ ඡාගරියමහි යුත්තා පයුත්තා. සීහසෙය්‍යාන්ති එත්ථ කාමභොගීසෙය්‍යා, පෙතසෙය්‍යා, සීහසෙය්‍යා, තථාගතසෙය්‍යාති චතස්සො සෙය්‍යා. තත්ථ “යෙභුය්‍යෙන, භික්ඛවෙ, කාමභොගී සත්තා වාමෙන පස්සෙන සෙන්නි”ති (අ. නි. 4.246) අයං කාමභොගීසෙය්‍යා, තෙසු හි යෙභුය්‍යෙන දක්ඛිණපස්සෙන සයානො නාම නත්ථි.

“යෙභුය්‍යෙන, භික්ඛවෙ, පෙනා උත්තානා සෙන්නි”ති (අ. නි. 4.246) අයං පෙතසෙය්‍යා, පෙනා හි අප්පමංසලොභිතත්තා අට්ඨිසංඝාතජටිකා එකෙන පස්සෙන සයිතුං න සක්කොන්ති, උත්තානාව සෙන්නි.

“යෙභුය්‍යෙන, භික්ඛවෙ, සීහො මීගරාජා නඬගුට්ඨං අන්තරසත්ථිමහි අනුපක්ඛිපිත්වා දක්ඛිණෙන පස්සෙන සෙන්නි”ති (අ. නි. 4.246) අයං සීහසෙය්‍යා. තෙජ්ජස්සදත්තා හි සීහො මීගරාජා ද්වෙ පුරිමපාදෙ එකස්මිං යානෙ පච්ඡිමපාදෙ එකස්මිං යපෙත්වා නඬගුට්ඨං අන්තරසත්ථිමහි පක්ඛිපිත්වා පුරිමපාදපච්ඡිමපාදනඬගුට්ඨානං ධීතොකාසං සල්ලක්ඛෙත්වා ද්විත්තං පුරිමපාදානං මත්ථකෙ සීසං යපෙත්වා සයති. දිවසම්පි සයිත්වා පඬුජ්ඣමානො න උත්තාසන්නො පඬුජ්ඣති. සීසං පන උක්ඛිපිත්වා පුරිමපාදානං ධීතොකාසං සල්ලක්ඛෙති. සවෙ කිඤ්චි යානං විජහිත්වා ධීතං භොති, “නයිදං තුය්හං ජාතියා, න සුරභාවස්ස ච අනුරූප”න්ති අනත්තමනො හුත්වා තත්ථෙව සයති, න ගොවරාය පක්කමති. අවිජහිත්වා ධීතෙ පන “තුය්හං ජාතියා සුරභාවස්ස ච අනුරූපමිද්”න්ති හට්ඨතුට්ඨො උට්ඨාය සීහවිජමහිතං විජමහිත්වා කෙසරභාරං විධුනිත්වා තික්ඛත්තුං සීහනාදං නදිත්වා ගොවරාය පක්කමති. චතුත්ථජ්ඣානසෙය්‍යා පන තථාගතසෙය්‍යාති වුච්චති. තාසු ඉධ සීහසෙය්‍යා ආගතා. අයඤ්චි තෙජ්ජස්සදඉරියාපටත්තා උත්තමසෙය්‍යා නාම. පාදෙ පාදන්ති දක්ඛිණපාදෙ වාමපාදං. අව්වාධායාති අතිආධාය ඊසකං අතික්කම්ම යපෙත්වා, ගොප්ඵකෙන හි ගොප්ඵකෙ, ඡාණුනා වා ඡාණුමහි සංඝට්ටියමානෙ අභිණ්හං වෙදනා උප්පජ්ජති, විත්තං එකග්ගං න භොති, සෙය්‍යා අභාසුකා භොති. යථා

පන න සඛිසට්ටෙති, එවං අතික්කමම යපිතෙ වෙදනා නුප්පජ්ජති, චිත්තං එකග්ගං භොති, සෙය්‍යා ඵාසුකා භොති, තස්මා එවමාහ.

425. අභිජ්ඣං ලොකෙතිආදි වුළුහත්ථිපදෙ චිත්ථාරිතං.

426. යා පනායං සෙය්‍යාථාපි, භික්ඛවෙති උපමා වුත්තා. තත්ථ ඉණං ආදායාති වඩ්ඪිසීයා ධනං ගහෙත්වා. බ්‍යන්තී කරෙය්‍යාති විගතන්තාති කරෙය්‍යා. යථා තෙසං කාකණිකමත්තොපි පරියන්තො නාම නාවසිස්සති, එවං කරෙය්‍යා, සබ්බසො පටිනිය්‍යාතෙය්‍යාති අත්ථො. තතොනිදානන්ති ආණණ්‍යනිදානං. සො හි අණණොම්හීති ආවජ්ජන්තො බලවපාමොජ්ජං ලහති, බලවසොමනස්සමධිගච්ඡති. තෙන වුත්තං – “ලභෙථ පාමොජ්ජං, අධිගච්ඡෙය්‍ය සොමනස්ස”න්ති.

විසභාගවෙදනුප්පත්තියා කකවෙනෙව චතුර්‍රියාපථං ඡිත්තන්තො ආබාධතීති ආබාධො, ස්වාස්ස අත්ථීති ආබාධිකො. තංසමුට්ඨානෙන දුක්ඛෙන දුක්ඛිතො. අධිමත්තගිලානොති බාල්හගිලානො. නච්ඡාදෙය්‍යාති අධිමත්තබ්‍යාධිපරෙතතාය න රුචිවෙය්‍යා. බලමත්තාති බලමෙව, බලඤ්චස්ස කායෙ න භවෙය්‍යාති අත්ථො. තතොනිදානන්ති ආරොග්‍යනිදානං, තස්ස හි අරොගොම්හීති ආවජ්ජයන්තො තදුහයං භොති. තෙන වුත්තං – “ලභෙථ පාමොජ්ජං, අධිගච්ඡෙය්‍ය සොමනස්ස”න්ති. න චස්ස කිඤ්චි භොගානං වයොති කාකණිකමත්තමපි භොගානං වයො න භවෙය්‍යා. තතොනිදානන්ති බන්ධනාමොක්ඛනිදානං, සෙසං වුත්තනයෙනෙව සබ්බපදෙසු යොජෙතබ්බං. අනත්තාධිනොති න අත්තති අධිනො, අත්තනො රුචියා කිඤ්චි කාතුං න ලහති. පරාධිනොති පරෙසු අධිනො, පරස්සෙව රුචියා පවත්තති. න යෙන කාමං ගමොති යෙන දිසාභාගෙනස්ස කාමො භොති. ඉච්ඡා උප්පජ්ජති ගමනාය, තෙන ගන්තුං න ලහති. දාසබ්‍යාති දාසභාවා. භුජිස්සොති අත්තනො සන්තකො. තතොනිදානන්ති භුජිස්සනිදානං. කන්තාරද්ධානමග්ගන්ති කන්තාරං අද්ධානමග්ගං, නිරුද්ධං දීඝමග්ගන්ති අත්ථො. තතොනිදානන්ති ඛෙමත්තභූමිනිදානං.

ඉමෙ පඤ්ච නිවරණෙ අප්පභීනෙති එත්ථ හගවා අප්පභීනං කාමච්ඡන්දනිවරණං ඉණසදිසං, සෙසාති රොගාදිසදිසාති කත්වා දස්සෙති. තත්‍රායං සදිසතා – යො හි පරෙසං ඉණං ගහෙත්වා විනාසෙති. සො තෙහි ඉණං දෙහීති වුච්චමානොපි ඵරුසං වුච්චමානොපි බජ්ඣමානොපි පහරියමානොපි කිඤ්චි පටිබාහිතුං න සක්කොති, සබ්බං තිතික්ඛති, තිතික්ඛකාරණඤ්චිස්ස තං ඉණං භොති. එවමෙවං යො යම්හි කාමච්ඡන්දෙන රජ්ජති, තණ්හාගණෙන තං වත්ථුං ගණ්හාති, සො තෙන ඵරුසං වුච්චමානොපි බජ්ඣමානොපි

පහරියමානොපි සබ්බං තිතික්ඛති. තිතික්ඛකාරණංඤ්ඤිස්ස සො කාමච්ඡන්දො හොති සරසාමිකෙහි වධියමානානං ඉත්ථිනං වියාති. එවං ඉණං විය කාමච්ඡන්දො දට්ඨබ්බො.

යථා පන පිත්තරොගාතුරො මධුසක්කරාදීසුපි දින්නෙසු පිත්තරොගාතුරත්තාය තෙසං රසං න වින්දති, තිත්තකං තිත්තකන්ති උග්ගිරතියෙව. එවමෙවං බ්‍යාපන්නවිත්තො භිතකාමෙහි ආවරියුපජ්ඣායෙහි අප්පමත්තකම්පි ඔවදියමානො ඔවාදං න ගණ්හාති, “අති විය මෙ තුම්හෙ උපද්දවෙථා” තිආදීනි වත්වා විබ්භමති. පිත්තරොගාතුරත්තාය සො පුරිසො මධුසක්කරාදිරසං විය, කොධාතුරත්තාය ඝානසුඛාදිහෙදං සාසනරසං න වින්දතීති. එවං රොගො විය බ්‍යාපාදො දට්ඨබ්බො.

යථා පන නක්ඛත්තදිවසෙ බන්ධනාගාරෙ බද්ධො පුරිසො නක්ඛත්තස්ස නෙව ආදිං, න මජ්ඣං, න පරියොසානං පස්සති. සො දුතියදිවසෙ මුත්තො, “අහො භියො නක්ඛත්තං මනාපං, අහො නච්චං, අහො ගීත” තිආදීනි සුත්වාපි පටිවචනං න දෙති. කිං කාරණං? නක්ඛත්තස්ස අනනුභූතත්තා. එවමෙවං ථිනමිද්ධාභිභූතො භික්ඛු විචිත්තනයෙපි ධම්මස්සවනෙ පවත්තමානෙ නෙව තස්ස ආදිං, න මජ්ඣං, න පරියොසානං ජානාති. සො උට්ඨිතෙ ධම්මස්සවනෙ, “අහො ධම්මස්සවනං, අහො කාරණං, අහො උපමා” ති ධම්මස්සවනස්ස වණ්ණං භණ්ණමානානං සුත්වාපි පටිවචනං න දෙති. කිං කාරණං? ථිනමිද්ධවසෙන ධම්මකථාය අනනුභූතත්තාති. එවං බන්ධනාගාරං විය ථිනමිද්ධං දට්ඨබ්බං.

යථා පන නක්ඛත්තං කීළන්නොපි දාසො, “ඉදං නාම අච්චායිකං කරණියං අත්ථි, සීසං, තත්ථ ගච්ඡ, නො වෙ ගච්ඡසී, හත්ථපාදං වා තෙ ඡින්දාමි කණ්ණනාසං වා” ති මුත්තො සීසං ගච්ඡතියෙව, නක්ඛත්තස්ස ආදිමජ්ඣපරියොසානං අනුභවිතුං න ලහති. කස්මා? පරාධිනත්තාය. එවමෙවං විනයෙ අප්පකතඤ්ඤානා විවෙකත්ථාය අරඤ්ඤං පටිට්ඨෙතාපි කිස්මිඤ්චිදෙව අන්තමසො කප්පියමංසෙපි අකප්පියමංසසඤ්ඤාය උප්පන්නාය විවෙකං පහාය සීලවිසොධනත්ථං විනයධරස්ස සන්තිකෙ ගන්තබ්බං හොති. විවෙකසුඛං අනුභවිතුං න ලහති. කස්මා? උද්ධච්චකුක්කුච්චාභිභූතත්තායාති, එවං දාසඛ්‍යං විය උද්ධච්චකුක්කුච්චං දට්ඨබ්බං.

යථා පන කන්තාරද්ධානමග්ගපටිපන්නො පුරිසො වොරෙහි මනුස්සානං විලුත්තොකාසං පහතොකාසඤ්ච දිස්වා දණ්ඩකසද්දෙනපි සකුණසද්දෙනපි වොරා ආගතාති උස්සඬ්ඛිතපරිසඬ්ඛිතො හොති, ගච්ඡතිපි, තිට්ඨතිපි, නිවත්තතිපි, ගතට්ඨානතො ආගතට්ඨානමෙව බහුතරං හොති. සො කිච්ඡෙන

කසිරෙන බෙමන්තභූමිං පාපුණාති වා, න වා පාපුණාති. එවමෙවං යස්ස අට්ඨසු
 යානෙසු විචිකිච්ඡා උප්පන්නා හොති. සො “බුද්ධො නු බො, න නු බො
 බුද්ධො”ති ආදිනා නයෙන විචිකිච්ඡන්තො අධිමුච්චිත්වා සද්ධාය ගණ්හිතුං න
 සක්කොති. අසක්කොන්තො මග්ගං වා ඵලං වා න පාපුණාතීති යථා
 කන්තාරද්ධානමග්ගෙ “වොරා අත්ථි නත්ථි”ති පුනස්පුනං
 ආසප්පනපරිසප්පනං අපරියොගාහනං ඡම්භිතත්ත විත්තස්ස උප්පාදෙන්තො
 බෙමන්තපත්තියා අන්තරායං කරොති, එවං විචිකිච්ඡාපි “බුද්ධො නු බො න
 බුද්ධො”ති ආදිනා නයෙන පුනස්පුනං ආසප්පනපරිසප්පනං අපරියොගාහනං
 ඡම්භිතත්තං විත්තස්ස උප්පාදයමානා අරියභූමිප්පත්තියා අන්තරායං කරොතීති
 කන්තාරද්ධානමග්ගො විය දට්ඨබ්බො.

ඉදානි සෙය්‍යථාපි, හික්ඛවෙ, ආණණ්‍යන්ති එත්ථ භගවා
 පභීනකාමච්ඡන්දනීවරණං ආණණ්‍යසදිසං, සෙසානි ආරොග්‍යාදිසදිසානි කත්වා
 දස්සෙති. තත්‍රායං සදිසතා - යථා හි පුරිසො ඉණං ආදාය කම්මන්තෙ
 පයොපෙත්වා සමිද්ධකම්මන්තො, “ඉදං ඉණං නාම පලිබොධමූල”න්ති
 වින්තෙත්වා සවඩ්ඪිකං ඉණං නිය්‍යාතෙත්වා පණ්ණං ඵාලාපෙය්‍ය. අඨස්ස
 තතො පට්ඨාය නෙව කොචි දූතං පෙසෙති, න පණ්ණං, සො ඉණසාමිකෙ
 දිස්වාපි සවෙ ඉච්ඡති, ආසනා උට්ඨහති, නො වෙ, න උට්ඨහති. කස්මා? තෙහි
 සද්ධිං නිල්ලෙපතාය අලග්ගතාය. එවමෙව හික්ඛු, “අයං කාමච්ඡන්දො නාම
 පලිබොධමූල”න්ති සතිපට්ඨානෙ චුත්තනායෙනෙව ඡ ධම්මෙ භාවෙත්වා
 කාමච්ඡන්දනීවරණං පජහති. තස්සෙවං පභීනකාමච්ඡන්දස්ස යථා
 ඉණමුත්තස්ස පුරිසස්ස ඉණසාමිකෙ දිස්වා නෙව භයං න ඡම්භිතත්තං හොති.
 එවමෙව පරවත්ථුම්භි නෙව සඬිගො න බන්ධො හොති. දිබ්බානිපි රූපානි
 පස්සතො කිලෙසො න සමුදාවරති. තස්මා භගවා ආණණ්‍යමිව
 කාමච්ඡන්දප්පහානමාහ.

යථා පන සො පිත්තරොගාතුරො පුරිසො හෙසප්පකිරියාය තං රොගං
 වූපසමෙත්වා තතො පට්ඨාය මධුසක්කරාදීනං රසං වින්දති. එවමෙවං හික්ඛු,
 “අයං ඛ්‍යාපාදො නාම අනත්ථකාරකො”ති ඡ ධම්මෙ භාවෙත්වා
 ඛ්‍යාපාදනීවරණං පජහති. සො එවං පභීනඛ්‍යාපාදො යථා පිත්තරොගවිමුත්තො
 පුරිසො මධුසක්කරාදීනි මධුරානි සම්පියායමානො පටිසෙවති. එවමෙවං
 ආචාරපණ්ණත්ති ආදීනි සික්ඛාපියමානො සිරසා සම්පට්චිජ්ත්වා
 සම්පියායමානො සික්ඛති. තස්මා භගවා ආරොග්‍යමිව ඛ්‍යාපාදප්පහානමාහ.

යථා සො නක්ඛත්තදිවසෙ බන්ධනාගාරං පවෙසිතො පුරිසො අපරස්මිං
 නක්ඛත්තදිවසෙ, “පුබ්බෙපි අහං පමාදදොසෙන බද්ධො තං නක්ඛත්තං
 නානුභවාමි, ඉදානි අප්පමන්තො භවිස්සාමි”ති යථාස්ස පච්චත්ථිකා ඔකාසං න

ලහන්ති. එවං අප්පමත්තො භුත්වා නක්ඛත්තං අනුභවිත්වා – “අහො නක්ඛත්තං අහො නක්ඛත්තං”න්ති උදානං උදානෙසි. එවමෙව භික්ඛු, “ඉදං ටීනමිද්ධං නාම මහාඅනත්ථකරං”න්ති ඡ ධම්මෙ භාවෙත්වා ටීනමිද්ධනීවරණං පජහති. සො එවං පහීනටීනමිද්ධො යථා බන්ධනා මුත්තො පුරිසො සත්තාහම්පි නක්ඛත්තස්ස ආදිමජ්ඣපරියොසානං අනුභවති. එවමෙව භික්ඛු ධම්මනක්ඛත්තස්ස ආදිමජ්ඣපරියොසානං අනුභවන්තො සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණාති. තස්මා භගවා බන්ධනා මොක්ඛම්ච ටීනමිද්ධජ්ජහානමාහ.

යථා පන දාසො කඤ්චිදෙව මිත්තං උපනිස්සාය සාමිකානං ධනං දත්වා අත්තානං භුජිස්සං කත්වා තතො පට්ඨාය යං ඉච්ඡති, තං කරොයා. එවමෙව භික්ඛු, “ඉදං උද්ධච්චකුක්කුච්චං නාම මහාඅනත්ථකරං”න්ති ඡ ධම්මෙ භාවෙත්වා උද්ධච්චකුක්කුච්චං පජහති. සො එවං පහීනුද්ධච්චකුක්කුච්චො යථා භුජිස්සො පුරිසො යං ඉච්ඡති, තං කරොති. න තං කොචි බලක්කාරොන තතො නිවත්තෙති. එවමෙව භික්ඛු යථාසුඛං නෙක්ඛම්මපටිපදං පටිපජ්ජති, න තං උද්ධච්චකුක්කුච්චං බලක්කාරොන තතො නිවත්තෙති. තස්මා භගවා භුජිස්සං විය උද්ධච්චකුක්කුච්චජ්ජහානමාහ.

යථා බලවා පුරිසො හත්ථසාරං ගහෙත්වා සජ්ජාචුධො සපරිවාරො කන්තාරං පටිපජ්ජෙයා. තං වොරා දුරතොව දිස්වා පලායෙය්‍යං. සො සොත්ථිනා තං කන්තාරං නිත්ථරිත්වා බෙමන්තං පත්තො හට්ඨතුට්ඨො අස්ස. එවමෙව භික්ඛු, “අයං විචිකිච්ඡා නාම අනත්ථකාරිකා”ති ඡ ධම්මෙ භාවෙත්වා විචිකිච්ඡං පජහති. සො එවං පහීනවිචිකිච්ඡො යථා බලවා සජ්ජාචුධො සපරිවාරො පුරිසො නිබ්භයො වොරෙ තිණං විය අගණෙත්වා සොත්ථිනා නික්ඛම්ත්වා බෙමන්තභූමිං පාපුණාති. එවමෙව දුච්චරිතකන්තාරං නිත්ථරිත්වා පරමබෙමන්තභූමිං අමතං නිබ්බානං පාපුණාති. තස්මා භගවා බෙමන්තභූමිං විය විචිකිච්ඡාජ්ජහානමාහ.

427. ඉමමෙව කායන්ති ඉමං කරජකායං. අභිසන්දෙතීති තෙමෙති ස්නෙහෙති, සබ්බත්ථ පවත්තපිතිසුඛං කරොති. පරිසන්දෙතීති සමන්තතො සන්දෙති. පරිපූරෙතීති වායුනා හස්තං විය පුරෙති. පරිජ්ඵරෙතීති සමන්තතො ඵුසති. සබ්බාවතො කායස්සාති අස්ස භික්ඛුනො සබ්බකොට්ඨාසවතො කායස්ස. කිඤ්චි උපාදින්නකසන්නපිත්තිට්ඨානෙ ඡවිමංසලොහිතානුගතං අණුමත්තම්පි යානං පඨමජ්ඣානසුබ්බෙන අභුට්ඨං නාම න භොති. දක්ඛොති ඡෙකො පටිබලො න්හානීයවුණ්ණාති කාතුඤ්ඤෙව යොජෙතුඤ්ඤෙව සන්නෙතුඤ්ඤෙව. කංසථාලෙති යෙන කෙනචි ලොහෙන කතභාජනෙ. මත්තිකභාජනං පන ටීරං න භොති, සන්නෙන්නස්ස භිජ්ජති, තස්මා තං න

දස්සෙති. පරිප්පොසකං පරිප්පොසකන්ති සිඤ්චිත්වා සිඤ්චිත්වා. සන්නෙය්‍යාති වාමහත්ථෙන කංසථාලං ගහෙත්වා දක්ඛණෙන හත්ථෙන පමාණයුත්තං උදකං සිඤ්චිත්වා සිඤ්චිත්වා පරිමද්දන්තො පිණ්ඩං කරෙය්‍ය. ස්නෙහානුගතාති උදකසිනෙහෙන අනුගතා. ස්නෙහපරෙතාති උදකසිනෙහෙන පරිගතා. සන්තරබ්බරාති සද්ධිං අන්තොපදෙසෙන වෙව ඛනිපදෙසෙන ච, සබ්බත්ථකමෙව උදකසිනෙහෙන ඵ්වාති අත්ථො. න ච පග්ගරිණීති න බින්නි බින්නි උදකං පග්ගරති, සක්කා හොති හත්ථෙනපි ද්විතීයී තීතීයී අභිගුලීහි ගහෙතුං ඔවට්ඨකමිපි කාතුන්ති අත්ථො.

428. දුතියජ්ඣානසුඛඋපමායං උබ්භිතොදකොති උබ්භින්නඋදකො, න හෙට්ඨා උබ්භිජ්ජිත්වා උග්ගච්ඡනඋදකො, අන්තොයෙව පන උබ්භිජ්ජනඋදකොති අත්ථො. ආයමුඛන්ති ආගමනමග්ගො. දෙවොති මෙසො. කාලෙනකාලන්ති කාලෙ කාලෙ, අන්වද්ධමාසං වා අනුදසාහං වාති අත්ථො. ධාරන්ති වුට්ඨිං. නානුප්පවෙච්ඡෙය්‍යාති න පවෙසෙය්‍ය, න වස්සෙය්‍යාති අත්ථො. සීතා වාරිධාරා උබ්භිජ්ජිත්වාති සීතං වාරි තං උදකරහදං පුරයමානං උබ්භිජ්ජිත්වා. හෙට්ඨා උග්ගච්ඡනඋදකඤ්චි උග්ගන්ත්වා උග්ගන්ත්වා භිජ්ජන්තං උදකං බොහෙති. චතුහි දිසාහි පවිසනඋදකං පුරාණපණ්ණාසකට්ඨදණ්ඩකාදීහි උදකං බොහෙති. වුට්ඨිඋදකං ධාරානිපාතපුප්පුලකෙහි උදකං බොහෙති. සන්තිසින්නමෙව පන හුත්වා ඉද්ධිනිමිමිතමිව උප්පජ්ජමානං උදකං ඉමං පදෙසං ඵරති, ඉමං පදෙසං න ඵරතීති නත්ථි. තෙන අච්ඡටොකාසො නාම න හොතීති. තත්ථ රහදො විය කරජකායො, උදකං විය දුතියජ්ඣානසුඛං. සෙසං පුරිමනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

429. තතියජ්ඣානසුඛඋපමායං උප්පලානි එත්ථ සන්තිති උප්පලීනී. සෙසපද්ද්වයෙසුපි එසෙව නයො. එත්ථ ච සෙතරත්තනීලෙසු යංකිඤ්චි උප්පලං උප්පලමෙව, ලානකසතපත්තං පුණ්ඩරිකං, සතපත්තං පදුමං. පත්තනියමං වා විනාපි සෙතං පදුමං, රත්තං පුණ්ඩරිකන්ති අයමෙත්ථ විනිච්ඡයො. උදකානුග්ගතානීති උදකතො න උග්ගතානි. අන්තොනිමුග්ගපොසිනීති උදකතලස්ස අන්තො නිමුග්ගානියෙව හුත්වා පොසිනි, වඩ්ඪිනීති අත්ථො. සෙසං පුරිමනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

430. චතුත්ථජ්ඣානසුඛඋපමායං පරිසුද්ධෙන චෙනසා පරියොදානෙනාති එත්ථ නිරුපක්කිලෙසට්ඨෙන පරිසුද්ධං. පහස්සරට්ඨෙන පරියොදාතං වෙදිතබ්බං. ඔදානෙන වත්ථෙනාති ඉදං උතුඵරණත්ථං වුත්තං. කිලිට්ඨවත්ථෙන හි උතුඵරණං න හොති, තඨ්ඛණධොතපරිසුද්ධෙන උතුඵරණං බලවං හොති. ඉමිස්සා හි උපමාය වත්ථං විය කරජකායො. උතුඵරණං විය

චතුත්ථජ්ඣානසුඛං. තස්මා යථා සුන්හාතස්ස පුරිසස්ස පරිසුද්ධං චත්ථං සසීසං පාරුපිත්වා නිසින්තස්ස සරීරතො උතු සබ්බමෙව චත්ථං ඵරති, න කොචි චත්ථස්ස අචුටොකාසො හොති. එවං චතුත්ථජ්ඣානසුඛෙන භික්ඛුනො කරජකායස්ස න කොචි ඔකාසො අචුටො හොතීති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. චතුත්ථජ්ඣානචිත්තමෙව වා චත්ථං විය, තංසමුට්ඨානරූපං උතුඵරණං විය. යථා භි කත්ථවි ඔදාතචත්ථෙ කායං අප්ප්ප්පන්තෙපි තංසමුට්ඨානෙන උතුනා සබ්බත්ථකමෙව කායො ථුට්ඨො හොති. එවං චතුත්ථජ්ඣානසමුට්ඨිතෙන සුබ්බමරූපෙන සබ්බත්ථකමෙව භික්ඛුනො කරජකායො ථුට්ඨො හොතීති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

431. පුබ්බෙනිවාසඤ්ඤාණුඋපමායං තංදිවසං කතකිරියා පාකටා හොතීති තංදිවසං ගතගාමත්තයමෙව ගහිතං. තත්ථ ගාමත්තයං ගතපුරිසො විය පුබ්බෙනිවාසඤ්ඤාණුලාභී දට්ඨබ්බො. තයො ගාමා විය තයො භවා දට්ඨබ්බා. තස්ස පුරිසස්ස තීසු ගාමෙසු තංදිවසං කතකිරියාය ආවිභාවො විය පුබ්බෙනිවාසාය චිත්තං අභිනිහරිත්වා නිසින්තස්ස භික්ඛුනො තීසු භවෙසු කතකිරියාය ආවිභාවො දට්ඨබ්බො.

432. දිබ්බචක්ඛුඋපමායං ද්වෙ අගාරාති ද්වෙ සරා. සද්චාරාති සමමුඛද්වාරා. අනුචඤ්ඤාමත්තෙති අපරාපරං සඤ්චරන්තෙ. අනුච්චරන්තෙති ඉතො චිතො ච විචරන්තෙ, ඉතො පන ගෙහා නික්ඛමිත්වා එතං ගෙහං, එතස්මා වා නික්ඛමිත්වා ඉමං ගෙහං පවිසනවසෙනපි දට්ඨබ්බා. තත්ථ ද්වෙ අගාරා සද්චාරා විය චුතිපට්ඨසන්ධියො, චක්ඛුමා පුරිසො විය දිබ්බචක්ඛුඤ්ඤාණුලාභී, චක්ඛුමතො පුරිසස්ස ද්විත්තං ගෙහානං අන්තරෙ යත්වා පස්සතො ද්වෙ අගාරෙ පවිසනකනික්ඛමනකපුරිසානං පාකටකාලො විය දිබ්බචක්ඛුලාභිතො ආලොකං වඨ්ඨෙත්වා ඔලොකෙන්තස්ස වචනකඋපපජ්ජනකසත්තානං පාකටකාලො. කිං පන තෙ ඤ්ඤාණස්ස පාකටා, පුග්ගලස්සාති? ඤ්ඤාණස්ස. තස්ස පාකටත්තා පන පුග්ගලස්ස පාකටායෙවාති.

433. ආසවක්ඛයඤ්ඤාණුඋපමායං පබ්බතසඤ්ඤාපෙති පබ්බතමත්ථකෙ. අනාවිලොති නික්කද්දමො. සිජ්ජියො ච සම්බුකා ච සිජ්ජියම්බුකං. සක්ඛරා ච කථලා ච සක්ඛරකථලං. මච්ඡානං ගුම්ඛා සටාති මච්ඡගුම්ඛං. තිට්ඨන්තමපි වරන්තමපිති එත්ථ සක්ඛරකථලං තිට්ඨතියෙව, ඉතරාති වරන්තපි තිට්ඨන්තපි. යථා පන අන්තරන්තරා යිතාසුපි නිසින්තාසුපි විජ්ජමානාසුපි, “එතා ගාවො වරන්ති”ති වරන්තියො උපාදාය ඉතරාපි වරන්තීති වුවචන්ති. එවං තිට්ඨන්තමෙව සක්ඛරකථලං උපාදාය ඉතරමපි ද්වයං තිට්ඨන්තන්ති වුත්තං. ඉතරඤ්ච ද්වයං වරන්තං උපාදාය සක්ඛරකථලමපි වරන්තන්ති වුත්තං. තත්ථ

චක්ඛුමනො පුරිසස්ස තීරෙ යත්වා පස්සනො සිප්පිසම්බුකාදීනං විභූතකාලො විය ආසවානං ඛයාය චිත්තං නීහරිත්වා නිසින්තස්ස භික්ඛුනො චතුත්තං සච්චානං විභූතකාලො දට්ඨබ්බො.

434. ඉදානි සත්තභාකාරෙහි සලිඬිගතො සගුණතො ඛිණාසවස්ස නාමං ගණ්හන්තො, අයං වුච්චති, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමණො ඉතිපීතිආදිමාහ. තත්ථ එවං බො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමණො හොතීතිආදියු, භික්ඛවෙ, එවං භික්ඛු සමිතපාපත්තා සමණො හොති. බාහිතපාපත්තා බ්‍රාහ්මණො හොති. න්හාතකිලෙසත්තා න්හාතකො හොති, ධොතකිලෙසත්තාති අත්ථො. චතුමග්ගඤ්ඤාණසඬ්ඛාතෙහි වෙදෙහි අකුසලධම්මානං ගතත්තා වෙදගු හොති, විදිතත්තාති අත්ථො. තෙනෙව විදිතාස්ස හොන්තීතිආදිමාහ. කිලෙසානං සුතත්තා සොත්තියො හොති, නිස්සුතත්තා අපහතත්තාති අත්ථො. කිලෙසානං ආරකත්තා අරියො හොති, හතත්තාති අත්ථො. තෙහි ආරකත්තා අරහං හොති, දුර්භූතත්තාති අත්ථො. සෙසං සබත්ථ පාකට්ඨෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මහාඅස්සපුරසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. වුළඅස්සපුරසුත්තවණ්ණනා

435. එවං මෙ සුතන්ති වුළඅස්සපුරසුත්තං. තස්ස දෙසනාකාරණං පුරිමසදිසමෙව. සමණසාමීච්ඡපටිපදාති සමණානං අනුච්ඡවිකා සමණානං අනුලොමප්පටිපදා.

436. සමණමලානන්තිආදියු එතෙ ධම්මා උප්පජ්ජමානා සමණෙ මලිතෙ කරොන්ති මලග්ගහිතෙ, තස්මා “සමණමලා”ති වුච්චන්ති. එතෙහි සමණා දුස්සන්ති, පදුස්සන්ති, තස්මා සමණදොසාති වුච්චන්ති. එතෙ උප්පජ්ජන්වා සමණෙ කසට්ඨෙ නිරොපෙ කරොන්ති මිලාපෙන්ති, තස්මා සමණකසට්ඨාති වුච්චන්ති. ආපායිකානං යානානන්ති අපායෙ නිබ්බත්තාපකානං කාරණානං. දුග්ගතිවෙදනියානන්ති දුග්ගතියං විපාකවෙදනාය පච්චයානං. මතජං නාමාති මනුස්සා තිබ්බණං අයං අයෙන සුසංසිත්වා තං අයචුණ්ණං මංසෙන සද්ධිං මද්දිත්වා කොඤ්චසකුණෙ බාදාපෙන්නි. තෙ උච්චාරං කාතුං අසක්කොන්තා මරන්ති. නො වෙ මරන්ති, පහරිත්වා මාරෙන්නි. අථ තෙසං කුච්ඡිං ඵාලෙත්වා නං උදකෙන ධොවිත්වා චුණ්ණං ගහෙත්වා මංසෙන සද්ධිං මද්දිත්වා පුත බාදාපෙන්නිති එවං සත්ත වාරෙ බාදාපෙත්වා ගහිතෙන අයචුණ්ණෙන ආවුධං කරොන්ති. සුසික්ඛිතා ච නං අයකාරා බහුහත්ථකම්මමූලං ලහිත්වා කරොන්ති. තං මතසකුණතො ජාතත්තා “මතජ”න්ති වුච්චති, අතිතිබ්බණං හොති.

පිනනිසින්නති උදකපිනඤ්චෙව සිලාය ව සුනිසංසිතං. සඬ්ඝාටියාති කොසියා. සම්පාරුතන්ති පරියොනද්ධං. සම්පලිවෙධීතන්ති සමන්තතො වෙධීතං.

437. රජොජල්ලිකස්සාති රජොජල්ලධාරිනො. උදකොරොහකස්සාති දිවසස්ස තික්ඛත්තුං උදකං ඔරොහන්තස්ස. රුක්ඛමූලිකස්සාති රුක්ඛමූලවාසිනො. අබ්භොකාසිකස්සාති අබ්භොකාසවාසිනො. උබ්භට්ඨකස්සාති උද්ධං ධීතකස්ස. පරියායහත්තිකස්සාති මාසවාරොන වා අඬ්ඬමාසවාරොන වා භුඤ්ජන්තස්ස. සබ්බමෙතං බාහිරසමයෙනෙව කථිතං. ඉමස්මිඤ්ඤි සාසනෙ විවරධරො හික්ඛු සඬ්ඝාටිකොති න වුව්වති. රජොජල්ලධාරණාදිවතාති ඉමස්මිං සාසනෙ නත්ථියෙව. බුද්ධවචනස්ස බුද්ධවචනමෙව නාමං, න මන්තාති. රුක්ඛමූලිකො, අබ්භොකාසිකොති එත්තකංයෙව පන උබ්භති. තම්පි බාහිරසමයෙනෙව කථිතං. ජාතමෙව නන්ති තදිවසෙ ජාතමත්තංයෙව නං. සඬ්ඝාටිකං කරෙය්‍යුන්ති සඬ්ඝාටිකං වත්ථං නිවාසෙත්වා ව පාරුපිත්වා ව සඬ්ඝාටිකං කරෙය්‍යුං. එස නයො සබ්බත්ථං.

438. විසුද්ධමත්තානං සමනුපස්සතීති අත්තානං විසුජ්ඣන්තං පස්සති. විසුද්ධොති පන න තාව වත්තබ්බො. පාමොජ්ජං ජායතීති තුට්ඨාකාරො ජායති. පමුදිතස්ස පිතීති තුට්ඨස්ස සකලසරීරං බොහයමානා පිති ජායති. පිතිමනස්ස කායොති පිතිසම්පයුත්තස්ස පුග්ගලස්ස නාමකායො. පස්සමිහතීති විගතදරථො හොති. සුඛං වෙදෙතීති කායිකම්පි වෙතසිකම්පි සුඛං වෙදියති. චිත්තං සමාධියතීති ඉමිනා නෙක්ඛම්මසුඛෙන සුඛිතස්ස චිත්තං සමාධියති, අප්පනාපත්තං විය හොති. සො මෙත්තාසහගතෙන වෙතසාති හෙට්ඨා කිලෙසවසෙන ආරද්ධා දෙසනා පබ්බතෙ වුට්ඨවුට්ඨී විය නදිං යථානුසන්ධිනා බ්‍රහ්මවිහාරභාවනං ඔතිණ්ණා. තත්ථ යං වත්තබ්බං සියා, තං සබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තමෙව. සෙය්‍යථාපි, හික්ඛවෙ, පොක්ඛරණීති මහාසිහනාදසුත්තෙ මග්ගො පොක්ඛරණියා උපමිනො, ඉධ සාසනං උපමිතන්ති වෙදිතබ්බං. ආසවානං බයා සමණො හොතීති සබ්බකිලෙසානං සමිතත්තා පරමත්ථසමණො හොතීති. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

චූළඅස්සපුරසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

චතුත්ථවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. චූළයමකවග්ගො

1. සාලෙය්‍යකසුත්තවණ්ණනා

439. එවං මෙ සුතන්ති සාලෙය්‍යකසුත්තං. තත්ථ කොසලෙසුති කොසලා නාම ජානපදිනො රාජකුමාරා. තෙසං නිවාසො එකොපි ජනපදො රුළුභීසද්දෙන කොසලාති වුවිච්ඡිති, තස්මිං කොසලෙසු ජනපදෙ. පොරාණා පනාහු – යස්මා පුබ්බෙ මහාපනාදං රාජකුමාරං නානානාටකානි දිස්වා සිතමත්තමපි අකරොන්තං සුත්වා රාජා ආහ – “යො මම පුත්තං හසාපෙති, සබ්බාලඤ්ඤාකරෙන නං අලඤ්ඤාකරොමි”ති. තතො නඤ්ඤාලානිපි ඡඩ්ඨෙත්වා මහාජනකායෙ සන්තිපතිතෙ මනුස්සා සාතිරෙකානි සත්තවස්සානි නානාකීලිකායො දස්සෙත්වා නං හසාපෙතුං නාසක්ඛිංසු. තතො සක්කො දෙවනටං පෙසෙසි. සො දිබ්බනාටකං දස්සෙත්වා හසාපෙසි. අථ තෙ මනුස්සා අත්තනො අත්තනො වසනොකාසාහිමුඛා පක්කමිංසු. තෙ පටිපටේ මිත්තසුභජ්ජාදයො දිස්වා පටිසන්ථාරං කරොන්තා, “කච්චි, හො, කුසලං, කච්චි, හො, කුසල”න්ති ආහංසු. තස්මා තං “කුසලං කුසල”න්ති වචනං උපාදාය සො පදෙසො කොසලාති වුවිච්ඡිති.

චාරිකං වරමානොති අතුරිතචාරිකං වරමානො. මහතා භික්ඛුසඤ්ඤාන සද්ධිත්ති සතං වා සහස්සං වා සතසහස්සං වාති එවං අපරිච්ඡින්නෙන මහතා භික්ඛුසඤ්ඤාන සද්ධිං. බ්‍රාහ්මණගාමොති බ්‍රාහ්මණානං සමොසරණගාමොපි බ්‍රාහ්මණගාමොති වුවිච්ඡිති බ්‍රාහ්මණානං භොගගාමොපි. ඉධ සමොසරණගාමො අධිජ්ජෙතො. තදවසරීති තං අවසරි, සම්පත්තොති අත්ථො. විහාරො පනෙත්ථ අනියාමිතො; තස්මා තස්ස අවිදුරෙ බුද්ධානං අනුච්ඡවිකො එකො වනසණ්ඩො භවිස්සති, සත්ථා තං වනසණ්ඩං ගතොති වෙදිතබ්බො. අස්සොසුන්ති සුණිංසු උපලභිංසු. සොතද්වාරසම්පත්තවචනනිග්ගෙසාසානුසාරෙන ජානිංසු. ඛොති අවධාරණත්ථෙ පදපුරණමත්තෙ වා නිපාතො. තත්ථ අවධාරණත්ථෙන අස්සොසුංයෙව, න තෙසං කොචි සවනන්තරායො අහොසිති අයමත්ථො වෙදිතබ්බො. පදපුරණෙන ඛ්‍යඤ්ජනසිලිට්ඨතාමත්තමෙව.

ඉදානි යමත්ථං අස්සොසුං, තං පකාසෙතුං සමණො බලු, හො, ගොතමොතිආදි වුත්තං. තත්ථ සම්තපාපත්තා සමණොති වෙදිතබ්බො. බලුති අනුස්සවනත්ථෙ නිපාතො. භොති තෙසං අඤ්ඤාමඤ්ඤං ආලපනමත්තං. ගොතමොති භගවතො ගොත්තවසෙන පරිදිපනං. තස්මා සමණො බලු, හො, ගොතමොති එත්ථ සමණො කිර, හො, ගොතමගොත්තොති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො. සකාසුත්තොති ඉදං පන භගවතො උච්චාකුලපරිදිපනං. සකාසුලා පබ්බජිතොති සද්ධාපබ්බජිතභාවදිපනං. කෙනචි පාරිජුඤ්ඤෙන අනභිභූතො

අපරික්ඛේණංයෙව තං කුලං පහාය සද්ධාපබ්බජිතොති චුත්තං හොති. තතො පරං චුත්තත්ථමෙව. තං බො පනාති ඉත්ථම්භුතාබ්‍යානත්ථෙ උපයොගවචනං, තස්ස බො පන හොතො ගොතමස්සාති අත්ථො. කල්‍යාණොති කල්‍යාණගුණසමන්තාගතො, සෙට්ඨොති චුත්තං හොති. කිත්තිසද්දොති කිත්තියෙව, ථුතිසොසො වා. අබ්භුග්ගතොති සදෙවකං ලොකං අජ්ඣොත්ථරිත්වා උග්ගතො. කිත්ති? “ඉතිපි සො භගවා...පෙ.... බුද්ධො භගවා”ති.

තත්‍රායං පදසම්බන්ධො — සො භගවා ඉතිපි අරහං, ඉතිපි සම්මාසම්බුද්ධො...පෙ.... ඉතිපි භගවාති. ඉමිනා ච ඉමිනා ච කාරණෙනාති චුත්තං හොති. තත්ථ ආරකත්තා, අරීනං අරානඤ්ච භතත්තා, පච්චයාදීනං අරහත්තා, පාපකරණෙ රහාභාවාති ඉමෙහි තාව කාරණෙහි සො භගවා අරහන්ති වෙදිතබ්බොතිආදීනා නයෙන මාතිකං නික්ඛිපිත්වා සබ්බානෙව එතාති පදාති විසුද්ධිමග්ගෙ බුද්ධානුස්සතිනිද්දෙසෙ විත්ථාරිතානීති තතො තෙසං විත්ථාරො ගහෙතබ්බො.

සාධු බො පනාති සුන්දරං බො පන; අත්ථාවහං සුඛාවහන්ති චුත්තං හොති. තථාරූපානං අරහතන්ති යථාරූපො සො භවං ගොතමො, ඵ්වරූපානං අනෙකෙහිපි කප්පකොට්ඨකසහස්සෙහි දුල්ලභදස්සනානං බ්‍යාමප්පහාපරික්ඛිත්තෙහි අසීතිඅනුබ්‍යඤ්ජනරතනපටිමණ්ඩිතෙහි ද්වන්තිංස්මහාපුරිසලක්ඛණවරෙහි සමාකිණ්ණමනොරමසරීරානං අතප්පකදස්සනානං අතිමධුරධම්මනිග්ගොසානං, යථාභුතගුණාධිගමෙන ලොකෙ අරහන්තොති ලද්ධසද්දානං අරහනං. දස්සනං හොතීති පසාදසොම්මාති අක්ඛිති උම්මිලෙන්වා දස්සනමත්තම්පි සාධු හොති. සචෙ පන අට්ඨඨිගසමන්තාගතෙන බ්‍රහ්මස්සරෙන ධම්මං දෙසෙන්නස්ස එකං පදම්පි සොතුං ලහිස්සාම, සාධුතරංයෙව භවිස්සතීති එවං අජ්ඣාසයං කත්වා.

යෙන භගවා තෙනුපසඬකම්භුති සබ්බකිච්චාති පහාය තුට්ඨමානසා ආගමංසු. එතදවොචුත්ති දුට්ඨා හි පුච්ඡා අගාරිකපුච්ඡා අනගාරිකපුච්ඡා ච. තත්ථ “කිං, හන්තෙ, කුසලං, කිං අකුසල”න්ති ඉමිනා නයෙන අගාරිකපුච්ඡා ආගතා. “ඉමෙ බො, හන්තෙ, පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා”ති ඉමිනා නයෙන අනගාරිකපුච්ඡා. ඉමෙ පන අත්තනො අනුරූපං අගාරිකපුච්ඡං පුච්ඡන්තා එතං, “කො නු බො, හො ගොතම, හෙතු කො පච්චයො”තිආදිවචනං අවොචුං. තෙසං භගවා යථා න සක්කොන්ති සල්ලක්ඛෙනුං, එවං සංඛිත්තෙනෙව තාව පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙන්නො, අධම්මචරියාවිසමචරියාහෙතු බො ගහපතයොතිආදිමාහ. කස්මා පන භගවා යථා න සල්ලක්ඛෙන්නි, එවං

විස්සජ්ජෙසීති? පණ්ඩිතමානිකා හි තෙ; ආදිනොව මානිකං අට්ඨපෙත්වා යථා සල්ලක්ඛෙත්ති, එවං අත්ථෙවිත්ථාරිතෙ, දෙසනං උත්තානිකාති මඤ්ඤන්තා අවජානන්ති, මයම්පි කථෙත්තා එවමෙව කථෙය්‍යාමාති චත්තාරො භවන්ති. තෙන නෙසං භගවා යථා න සක්කොන්ති සල්ලක්ඛෙතුං, එවං සංඛිත්තෙනෙව තාව පඤ්භං විස්සජ්ජෙසී. තතො සල්ලක්ඛෙතුං අසක්කොන්තෙහි විත්ථාරදෙසනං යාවිතො විත්ථාරෙන දෙසෙතුං, තෙන හි ගහපතයොතිආදිමාහ. තත්ථ තෙන හීති කාරණත්ථෙ නිපාතො. යස්මා මං තුම්හෙ යාවථ, තස්මාති අත්ථො.

440. තිව්ධන්ති තිහි කොට්ඨාසෙහි. කායෙනාති කායද්වාරෙන. අධම්මවරියාවිසමවරියාති අධම්මවරියසඬ්ඛාතා විසමවරියා. අයං පනෙත්ථ පදත්ථො, අධම්මස්ස වරියා අධම්මවරියා, අධම්මකරණන්ති අත්ථො. විසමා වරියා, විසමස්ස වා කම්මස්ස වරියාති විසමවරියා. අධම්මවරියා ච සා විසමවරියා වාති අධම්මවරියාවිසමවරියා. එතෙනුපායෙන සබ්බෙසු කණ්භසුක්කපදෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො. ලුද්දොති කක්ඛලො. දාරුණොති සාහසිකො. ලොහිතපාණීති පරං ජීවිතා වොරොපෙත්තස්ස පාණී ලොහිතෙන ලිප්පන්ති. සවෙපි න ලිප්පන්ති, තථාවිධො ලොහිතපාණීත්ථෙව චූච්චති. භතප්පහතෙ නිව්ථියොති භතෙ ච පරස්ස පහාරදානෙ, පහතෙ ච පරමාරණෙ නිව්ථියො. අදයාපන්නොති නික්කරුණතං ආපන්නො.

යං තං පරස්සාති යං තං පරස්ස සන්තකං. පරචිත්තුපකරණන්ති තස්සෙව පරස්ස චිත්තුපකරණං තුට්ඨිජනනං පරික්ඛාරභණ්ඩකං. ගාමගතං වාති අන්තොගාමෙ වා යපිතං. අරඤ්ඤගතං වාති අරඤ්ඤෙ රුක්ඛග්ගපබ්බතමත්ථකාදීසු වා යපිතං. අදින්නන්ති තෙහි පරෙහි කායෙන වා වාචය වා අදින්නං. ථෙය්‍යසඬ්ඛාතන්ති එත්ථ ථෙතොති වොරො. ථෙතස්ස භාවො ථෙය්‍යං, අවහරණචිත්තස්සෙතං අධිවචනං. සඬ්ඛා සඬ්ඛාතන්ති අත්ථතො එකං, කොට්ඨාසස්සෙතං අධිවචනං, “සඤ්ඤානිදානා හි පපඤ්චසඬ්ඛා”තිආදීසු විය. ථෙය්‍යඤ්ච තං සඬ්ඛාතඤ්චාති ථෙය්‍යසඬ්ඛාතං, ථෙය්‍යචිත්තසඬ්ඛාතො එකො චිත්තකොට්ඨාසොති අත්ථො. කරණත්ථෙ වෙතං පච්චත්තවචනං, තස්මා ථෙය්‍යසඬ්ඛාතෙනාති අත්ථතො දට්ඨබ්බං.

මාතුරක්ඛිතාතිආදීසු යං පිතරි නට්ඨෙ වා මතෙ වා සාසච්ඡාදනාදීහි පටිජග්ගමානා, වයපත්තං කුලසරෙ දස්සාමීති මාතා රක්ඛති, අයං මාතුරක්ඛිතා නාම. එතෙනුපායෙන පිතුරක්ඛිතාදයොපි වෙදිතබ්බා. සභාගකුලාති පන කුච්ඡිගතෙසුපි ගබ්බෙසු කතිකං කරොන්ති – “සවෙ මය්‍හං පුත්තො හොති, තුය්‍හං ධිතා, අඤ්ඤත්ථ ගන්තුං න ලහිස්සති, මය්‍හං පුත්තස්සෙව හොතු”ති.

එවං ගබ්භෙපි පරිග්ගහිතා සස්සාමිකා නාම. ‘‘යො ඉත්ථන්තාමං ඉත්ථිං ගච්ඡති, තස්ස එත්තකො දණ්ඩො’’ති එවං ගාමං වා ගෙහං වා වීථිං වා උද්දිස්ස යපිතදණ්ඩා, පන සපරිදණ්ඩා නාම. අන්තමසො මාලාගුණපරික්ඛිත්තාපිති යා සබ්බන්තිමෙන පරිච්ඡෙදෙන, ‘‘එසා මෙ හරියා හවිස්සතී’’ති සඤ්ඤාය තස්සා උපරි කෙනවි මාලාගුණං බිපන්නෙන මාලාගුණමත්තෙනාපි පරික්ඛිත්තා හොති. තථාරූපාසු වාරිත්තං ආපජ්ජිතා හොතීති එවරූපාසු ඉත්ථිසු සම්මාදිට්ඨිසුත්තෙ වුත්තම්ච්ඡාචාරලක්ඛණවසෙන චිතික්කමං කත්තා හොති.

සභාගතොති සභායං යිතො. පරිසාගතොති පරිසායං යිතො. ඤාතිමජ්ඣගතොති දායාදානං මජ්ඣෙ යිතො. පුගමජ්ඣගතොති සෙනීනං මජ්ඣෙ යිතො. රාජකුලමජ්ඣගතොති රාජකුලස්ස මජ්ඣෙ මහාවිනිච්ඡයෙ යිතො. අභිනීතොති පුච්ඡනත්ථාය නිතො. සක්ඛිපුට්ඨොති සක්ඛිං කත්වා පුච්ඡිතො. එහම්භො පුරිසාති ආලපනමෙතං. අත්තහෙතු වා පරහෙතු වාති අත්තතො වා පරස්ස වා හත්ථපාදාදිහෙතු වා ධනහෙතු වා. ආමිසකිඤ්චික්ඛහෙතු වාති එත්ථ ආමිසන්ති ලාභො අධිජ්ජෙතො. කිඤ්චික්ඛන්ති යං වා තං වා අප්පමත්තකං. අන්තමසො තිත්තිරවට්ටකසප්පිපිණ්ඩනවනිතපිණ්ඩාදිමත්තකස්සපි ලඤ්ජස්ස හෙතුති අත්ථො. සම්පජානමුසා භාසිතා හොතීති ජානන්තොයෙව මුසාවාදං කත්තා හොති.

ඉමෙසං හෙදායාති යෙසං ඉතොති වුත්තානං සන්තිකෙ සුතං හොති, තෙසං හෙදාය. අමුසං හෙදායාති යෙසං අමුත්තාති වුත්තානං සන්තිකෙ සුතං හොති, තෙසං හෙදාය. ඉති සමග්ගානං වා හෙදකාති එවං සමග්ගානං වා ද්වින්නං සභායකානං හෙදං කත්තා. භින්නානං වා අනුජ්ජදාතාති සුට්ඨු කතං තයා, තං පජ්ඣන්තෙන කතිපාහෙනෙව තෙ මහන්තං අනත්ථං කරෙය්‍යාති එවං භින්නානං පුන අසංසන්දනාය අනුජ්ජදාතා උපත්ථම්භෙතා කාරණං දස්සෙතාති අත්ථො. වග්ගො ආරාමො අභිරතිට්ඨානමස්සාති වග්ගාරාමො. වග්ගරතොති වග්ගෙසු රතො. වග්ගෙ දිස්වා වා සුත්වා වා නන්දතීති වග්ගනන්දී. වග්ගකරණං වාවන්ති යා වාවා සමග්ගෙපි සත්තෙ වග්ගෙ කරොති භින්නි, තං කලහකාරණං වාවං භාසිතා හොති.

අණ්ඩකාති යථා සදොසෙ රුක්ඛෙ අණ්ඩකාති උට්ඨහන්ති, එවං සදොසතාය බුංසනාවම්භනාදිවට්ටනෙහි අණ්ඩකා ජාතා. කක්කසාති පුතිකා. යථා නාම පුතිකරුක්ඛො කක්කසො හොති පග්ගරිතවුණ්ණො, එවං කක්කසා හොති, සොතං සංසමානා විය පවිසති. තෙන වුත්තං ‘‘කක්කසා’’ති. පරකටුකාති පරෙසං කටුකා අමනාපා දොසජනනී. පරාභිසජ්ජනීති කුට්ලකණ්ටකසාධා විය

මමමෙසු විජ්ඣන්තවා පරෙසං අභිසජ්ජන්ති ගන්තුකාමානම්පි ගන්තුං අදන්තවා ලග්ගනකාරී. කොධසාමන්තාති කොධස්ස ආසන්නා. අසමාධිසංවත්තනිකාති අප්පනාසමාධිස්ස වා උපචාරසමාධිස්ස වා අසංවත්තනිකා. ඉති සබ්බානෙව තාති සදොසවාචාය වෙවචනාති.

අකාලවාදීති අකාලෙන වත්තා. අභූතවාදීති යං නත්ථි, තස්ස වත්තා. අනත්ථවාදීති අකාරණනිස්සිතං වත්තා. අධම්මවාදීති අසභාවං වත්තා. අවිනයවාදීති අසංවරවිනයපටිසංයුත්තස්ස වත්තා. අනිධානවති වාචන්ති හදයමඤ්ජුසායං නිධෙතුං අයුත්තං වාවං භාසිතා හොති. අකාලෙනාති වත්තබ්බකාලස්ස පුබ්බෙ වා පච්ඡා වා අයුත්තකාලෙ වත්තා හොති. අනපදෙසන්ති සුත්තාපදෙසවිරහිතං. අපරියන්තවතින්ති අපරිච්ඡේදං, සුත්තං වා ජාතකං වා නික්ඛිපිත්තවා තස්ස උපලබ්භං වා උපමං වා වත්ථුං වා ආහරිත්තවා බාහිරකථංයෙව කථෙති. නික්ඛිත්තං නික්ඛිත්තමෙව හොති. “සුත්තං නු බො කථෙති ජාතකං නු බො, තස්ස අන්තං වා කොටිං වා පස්සාමා”ති වත්තබ්බතං ආපජ්ජති. යථා වටරුක්ඛසාධානං ගතගතට්ඨානෙ පාරොහා ඔතරන්ති, ඔතිණ්ණොතිණ්ණට්ඨානෙ සම්පජ්ජිත්තවා පුන වධිස්සන්තියෙව. එවං අධිසයොජනම්පි යොජනම්පි ගච්ඡන්තියෙව, ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ පන මූලරුක්ඛො විනස්සති, පච්චේණිජාතකාව තිට්ඨන්ති. එවමයම්පි නිග්‍රොධධම්මකථිකො නාම හොති; නික්ඛිත්තං නික්ඛිත්තමත්තමෙව කත්තවා පස්සෙනෙව පරිහරන්තො ගච්ඡති. යො පන බහුම්පි භණන්තො එතදන්තමිදං චුත්තන්ති ආහරිත්තවා ජානාපෙතුං සක්කොති, තස්ස කථෙතුං වට්ටති. අනත්ථසංභිතන්ති න අත්ථනිස්සිතං.

අභිජ්ඣාතා හොතීති අභිජ්ඣාය ඔලොකෙතා හොති. අහො වතාති පත්ථනත්ථෙ නිපාතො. අභිජ්ඣාය ඔලොකිතමත්තකෙන චෙත්ථ කම්මපට්ඨෙදො න හොති. යදා පන, “අහො වතිදං මම සන්තකං අස්ස, අහමෙත්ථ වසං වත්තෙය්‍ය”න්ති අත්තනො පරිණාමෙති, තදා කම්මපට්ඨෙදො හොති, අයම්ධ අධිජ්ජෙතො.

බ්‍යාපන්තවිත්තොති විපන්තවිත්තො පුනිභූතවිත්තො. පදුට්ඨමනසඤ්ඤාපොති දොසෙන දුට්ඨවිත්තසඤ්ඤාපො. හඤ්ඤන්තුති ඝාතියන්තු. වජ්ඣන්තුති වධං පාපුණන්තු. මා වා අහෙසුන්ති කිඤ්චිපි මා අහෙසුං. ඉධාපි කොපමත්තකෙන කම්මපට්ඨෙදො න හොති. හඤ්ඤන්තුතිආදිවිත්තනෙතෙව හොති, තස්මා එවං චුත්තං.

මිච්ඡාදිට්ඨිකොති අකුසලදස්සනො. විපරිතදස්සනොති විපල්ලත්ථදස්සනො. නත්ථි දින්නන්ති දින්නස්ස ඵලාභාවං සන්ධාය වදති. ශිට්ඨං චූචිවති මහායාගො.

හුතන්ති පහණකසක්කාරො අධිප්පෙනො, තම්පි උභයං ඵලාභාවමෙව සන්ධාය පටික්ඛිපති. සුක්කතදුක්කටානන්ති සුක්කතදුක්කටානං, කුසලාකුසලානන්ති අත්ථො. ඵලං විපාකොති යං ඵලන්ති වා විපාකොති වා වුව්චති, තං නත්ථීති වදති. නත්ථී අයං ලොකොති පරලොකෙ ධීතස්ස අයං ලොකො නත්ථී. නත්ථී පරො ලොකොති ඉධ ලොකෙ ධීතස්සපි පරලොකො නත්ථී, සබ්බෙ තත්ථ තත්ථෙව උච්ඡිජ්ජන්තිති දස්සෙති. නත්ථී මාතා නත්ථී පිතාති තෙසු සම්මාපටිපත්තිමිච්ඡාපටිපත්තිනං ඵලාභාවවසෙන වදති. නත්ථී සත්තා ඔපපාතිකාති වට්ඨිතො උපපජ්ජනකසත්තා නාම නත්ථීති වදති. සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පච්චෙදෙන්තිති යෙ ඉමඤ්ච ලොකං පරඤ්ච ලොකං අභිවිසිට්ඨාය පඤ්ඤාය සයං පච්චක්ඛං කත්වා පච්චෙදෙන්ති, තෙ නත්ථීති සබ්බඤ්ඤබුද්ධානං අභාවං දීපෙති, එත්තාවතා දසවත්ථුකා මිච්ඡාදිට්ඨි කථිතා හොති.

441. පාණාතිපාතං පහායාතිආදයො සත්ත කම්මපථා චූළහත්ථිපදෙ විත්ථාරිතා. අනභිජ්ඣාදයො උත්තානත්ථායෙව.

442. සහඛ්‍යතං උපපජ්ජෙය්‍යන්ති සහභාවං උපගච්ඡෙය්‍යං. බ්‍රහ්මකායිකානං දෙවානන්ති පට්ඨමජ්ඣානභූමිදෙවානං. ආභානං දෙවානන්ති ආභා නාම විසුං නත්ථී, පරිත්තාහඅප්පමාණාහආහස්සරානමෙතං අධිවචනං. පරිත්තාහානන්තිආදි පන එකතො අග්ගහෙත්වා තෙසංයෙව හෙදතො ගහණං. පරිත්තසුභානන්තිආදීසුපි එසෙව නයො. ඉති භගවා ආසවක්ඛයං දස්සෙත්වා අරහත්තනිකූටෙන දෙසනං නිට්ඨපෙසි.

ඉධ යත්වා පන දෙවලොකා සමානෙතබ්බා. තිස්සන්තං තාව ඤානභූමිනං වසෙන නව බ්‍රහ්මලොකා, පඤ්ච සුද්ධාවාසා චතුහි ආරූපෙහි සද්ධිං නවාති අට්ඨාරස, වෙහස්ඵලෙහි සද්ධිං එකුනවිසති, තෙ අසඤ්ඤං පක්ඛිපිත්වා විසති බ්‍රහ්මලොකා හොන්ති, එවං ඡහි කාමාවචරෙහි සද්ධිං ඡබ්බිසති දෙවලොකා නාම. තෙසං සබ්බෙසම්පි භගවතා දසකුසලකම්මපටෙහි නිබ්බත්ති දස්සිතා.

තත්ථ ඡසු තාව කාමාවචරෙසු තිණ්ණං සුවරිතානං විපාකෙනෙව නිබ්බත්ති හොති. උපරිදෙවලොකානං පන ඉමෙ කම්මපථා උපනිස්සයවසෙන කථිතා. දස කුසලකම්මපථා හි සීලං, සීලවතො ච කසිණපරිකම්මං ඉජ්ඣතිති. සීලෙ පතිට්ඨාය කසිණපරිකම්මං කත්වා පට්ඨමජ්ඣානං නිබ්බත්තෙන්වා පට්ඨමජ්ඣානභූමියං නිබ්බත්තති; දුතියාදීනි භාවෙන්වා දුතියජ්ඣානභූමිආදීසු නිබ්බත්තති; රූපාවචරජ්ඣානං පාදකං කත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අනාගාමිඵලෙ පතිට්ඨිතො පඤ්චසු සුද්ධාවාසෙසු නිබ්බත්තති; රූපාවචරජ්ඣානං පාදකං කත්වා අරූපාවචරසමාපත්තිං නිබ්බත්තෙන්වා චතුසු

අරුපෙසු නිබ්බත්තති; රූපාරූපජ්ඣානං පාදකං කත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පාපුණාති. අසඤ්ඤහවො පන බාහිරකානං තාපසපරිබ්බාජකානං ආවිණ්ණොති ඉධ න නිද්දිට්ඨො. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

සාලෙය්‍යකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. වෙරඤ්ජකසුත්තවණ්ණනා

444. එවං මෙ සුතන්ති වෙරඤ්ජකසුත්තං. තත්ථ වෙරඤ්ජකාති වෙරඤ්ජවාසිනො. කෙනවිදෙව කරණීයෙනාති කෙනවිදෙව අනියමිතකිච්චෙන. සෙසං සබ්බං පුරිමසුත්තෙ චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං. කෙවලඤ්ඤි ඉධ අධම්මචාරී විසමචාරීති එවං පුග්ගලාධිට්ඨානා දෙසනා කතා. පුරිමසුත්තෙ ධම්මාධිට්ඨානාති අයං විසෙසො. සෙසං තාදිසමෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

වෙරඤ්ජකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. මහාවෙදල්ලසුත්තවණ්ණනා

449. එවං මෙ සුතන්ති මහාවෙදල්ලසුත්තං. තත්ථ ආයස්මාති සගාරවසප්පතිස්සවචනමෙතං. මහාකොට්ඨිකොති තස්ස ථෙරස්ස නාමං. පටිසල්ලානා වුට්ඨිකොති ඵලසමාපත්තිතො වුට්ඨිතො. දුප්පඤ්ඤො දුප්පඤ්ඤොති එත්ථ පඤ්ඤාය දුට්ඨං නාම නත්ථි, අප්පඤ්ඤො නිප්පඤ්ඤොති අත්ථො. කිත්තාවතා නු බොති කාරණපරිච්ඡෙදපුච්ඡා, කිත්තකෙන නු බො එවං වුච්චතීති අත්ථො. පුච්ඡා ච නාමෙසා අදිට්ඨඡොතනාපුච්ඡා, දිට්ඨසංසන්දනාපුච්ඡා, විමතිච්ඡෙදනාපුච්ඡා, අනුමතිපුච්ඡා, කථෙතුකම්‍යනාපුච්ඡාති පඤ්චවිධා හොති. තාසමීදං නානාකරණං –

කතමා අදිට්ඨඡොතනාපුච්ඡා? පකතියා ලක්ඛණං අඤ්ඤාතං හොති අදිට්ඨං අතුලිතං අතීරිතං අවිභූතං අවිභාවිතං, තස්ස ඤාණාය දස්සනාය තුලනාය තීරණාය විභූතාය විභාවනත්ථාය පඤ්ඤං පුච්ඡති. අයං අදිට්ඨඡොතනාපුච්ඡා.

කතමා දිට්ඨසංසන්දනාපුච්ඡා? පකතියා ලක්ඛණං ඤාතං හොති දිට්ඨං තුලිතං තීරිතං විභූතං විභාවිතං, අඤ්ඤොති පණ්ඩිතෙනි සද්ධිං සංසන්දනත්ථාය පඤ්ඤං පුච්ඡති. අයං දිට්ඨසංසන්දනාපුච්ඡා.

කතමා විමතිච්ඡෙදනාපුච්ඡා? පකතියා සංසයපක්ඛන්දො හොති විමතිපක්ඛන්දො, ද්වෙළ්භකජාතො, ‘‘එවං නු බො, න නු බො, කිං නු බො,

කථං නු බො”ති, සො විමතිවිෂේදනත්ථාය පඤ්භං පුච්ඡති. අයං විමතිවිෂේදනාපුච්ඡා (මහානි. 150; වූළනි. පුණ්ණකමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 12).

“තං කිං මඤ්ඤං, භික්ඛවෙ, රූපං නිව්චං වා අනිව්චං වාති? අනිව්චං, හන්තෙ”ති (මහාව. 21) එවරූපා අනුමතිං ගහෙත්වා ධම්මදෙසනාකාලෙ පුච්ඡා අනුමතිපුච්ඡා නාම.

“චත්තාරොමෙ, භික්ඛවෙ, සතිපට්ඨානා, කතමෙ චත්තාරො”ති (සං. නි. 5.390) එවරූපා භික්ඛුසඤ්ඤා සයමෙව පුච්ඡිත්වා සයමෙව විස්සජ්ජේතුකාමස්ස පුච්ඡා කථේතුකමාණාපුච්ඡා නාම. තාසු ඉධ දිට්ඨසංසන්දනාපුච්ඡා අධිජ්ජෙතා.

ථෙරො හි අත්තනො දිවාට්ඨානෙ නිසීදිත්වා සයමෙව පඤ්භං සමුට්ඨපෙත්වා සයං විනිවිජ්ජන්තො ඉදං සුත්තං ආදිතො පට්ඨාය මත්ථකං පාපෙසි. එකච්චො හි පඤ්භං සමුට්ඨාපෙතුංයෙව සක්කොති න නිව්චේතුං; එකච්චො නිව්චේතුං සක්කොති න සමුට්ඨාපෙතුං; එකච්චො උභයමිපි න සක්කොති; එකච්චො උභයමිපි සක්කොති. තෙසු ථෙරො උභයමිපි සක්කොති යෙව. කස්මා? මහාපඤ්ඤාය. මහාපඤ්ඤං නිස්සාය හි ඉමස්මිං සාසනෙ සාරිපුත්තත්ථෙරො, මහාකච්චානත්ථෙරො, පුණ්ණත්ථෙරො, කුමාරකස්සපත්ථෙරො, ආනන්දත්ථෙරො, අයමෙව ආයස්මාති සම්බහුලා ථෙරා විසෙසට්ඨානං අධිගතා. න හි සක්කා යාය වා තාය වා අප්පමත්තිකාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා සාවකපාරමිඤ්ඤාණස්ස මත්ථකං පාපුණ්ණිතුං, මහාපඤ්ඤෙන පන සක්කාති මහාපඤ්ඤාය සාරිපුත්තත්ථෙරො තං ධානං අධිගතො. පඤ්ඤාය හි ථෙරෙන සදිසො නත්ථී. තෙනෙව නං හගවා එතදග්ගෙ යපෙසි – “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං මහාපඤ්ඤානං යදිදං සාරිපුත්තො”ති (අ. නි. 1.189).

තථා න සක්කා යාය වා තාය වා අප්පමත්තිකාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා හගවතා සංඛිත්තෙන භාසිතස්ස සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙන සද්ධිං සංසන්දිත්වා සමානෙත්වා විත්ථාරෙන අත්ථං විහපේතුං, මහාපඤ්ඤෙන පන සක්කාති මහාපඤ්ඤාය මහාකච්චානත්ථෙරො තත්ථ පටිබලො ජාතො, තෙනෙව නං හගවා එතදග්ගෙ යපෙසි – “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං සංඛිත්තෙන භාසිතස්ස විත්ථාරෙන අත්ථං විහපන්තානං යදිදං මහාකච්චානො”ති (අ. නි. 1.197).

තථා න සක්කා යාය වා තාය වා අප්පමත්තිකාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතෙන භික්ඛුනා ධම්මකථං කථෙත්තෙන දස කථාවත්ථුනි ආහරිත්වා සත්ත විසුද්ධියො විහපන්තෙන ධම්මකථං කථෙතුං, මහාපඤ්ඤෙන පන සක්කාති මහාපඤ්ඤාය පුණ්ණත්ථෙරො චතුපරිසමජ්ඣෙ අලඬිකතධම්මාසනෙ

චිත්තබ්භිනං ගහෙත්වා නිසින්නො ලීලායන්තො පුණ්ණවන්දො විය ධම්මං කථෙසී. තෙනෙව නං භගවා එතදග්ගෙ යපෙසි – “එතදග්ගං, හික්ඛවෙ, මම සාවකානං හික්ඛුනං ධම්මකථිකානං යදිදං පුණ්ණො මන්තාණිපුත්තො”ති (අ. නි. 1.196).

තථා යාය වා තාය වා අප්පමත්තිකාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතො හික්ඛු ධම්මං කථෙන්නො ඉතො වා එත්තො වා අනුක්කමිත්වා යට්ඨිකොටිං ගහෙත්වා අන්ධො විය, එකපදිකං දණ්ඩකසෙතං ආරුල්හො විය ව ගච්ඡති. මහාපඤ්ඤො පන චතුප්පදිකං ගාථං නික්ඛිපිත්වා උපමා ව කාරණානි ව ආහරිත්වා තෙපිටකං බුද්ධවචනං ගහෙත්වා හෙට්ඨුපරියං කරොන්නො කථෙසී. මහාපඤ්ඤාය පන කුමාරකස්සපත්ථෙරො චතුප්පදිකං ගාථං නික්ඛිපිත්වා උපමා ව කාරණානි ව ආහරිත්වා තෙහි සද්ධිං යොජෙන්නො ජාතස්සරෙ පඤ්චවණ්ණානි කුසුමානි පුල්ලාපෙන්නො විය සිනෙරුමත්ථකෙ වට්ටිසහස්සං තෙලපදීපං ජාලෙන්නො විය තෙපිටකං බුද්ධවචනං හෙට්ඨුපරියං කරොන්නො කථෙසී. තෙනෙව නං භගවා එතදග්ගෙ යපෙසි – “එතදග්ගං, හික්ඛවෙ, මම සාවකානං හික්ඛුනං චිත්තකථිකානං යදිදං කුමාරකස්සපො”ති (අ. නි. 1.217).

තථා යාය වා තාය වා අප්පමත්තිකාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතො හික්ඛු චතුහි මාසෙහි චතුප්පදිකමිපි ගාථං ගහෙතුං න සක්කොති. මහාපඤ්ඤො පන එකපදෙ යත්වා පදසතමිපි පදසහස්සමිපි ගණ්හාති. ආනන්දත්ථෙරො පන මහාපඤ්ඤාය එකපදුද්ධාරෙ යත්වා සක්ඛියෙව සුත්වා පුන අප්පච්ඡන්තො සට්ඨි පදසහස්සානි පන්තරස ගාථාසහස්සානි වල්ලියා පුප්ඵානි ආකඩ්ඪිත්වා ගණ්හන්තො විය එකප්පහාරෙනෙව ගණ්හාති. ගහිතගහිතං පාසාණෙ බතලෙබ්බා විය, සුවණ්ණසංථෙ පක්ඛිත්තසීභවසා විය ව ගහිතාකාරෙනෙව තිට්ඨති. තෙනෙව නං භගවා එතදග්ගෙ යපෙසි – “එතදග්ගං, හික්ඛවෙ, මම සාවකානං හික්ඛුනං ගතිමන්තානං යදිදං ආනන්දො, සතිමන්තානං, ධිතිමන්තානං, බහුස්සුතානං, උපට්ඨාකානං යදිදං ආනන්දො”ති (අ. නි. 1.219-223).

න හි සක්කා යාය වා තාය වා අප්පමත්තිකාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතො හික්ඛුනා චතුප්පිසම්භිදාපහෙදස්ස මත්ථකං පාපුණිතුං. මහාපඤ්ඤො පන සක්කාති මහාපඤ්ඤාය මහාකොට්ඨිතත්ථෙරො අධිගමපරිපුච්ඡාසවනපුබ්බයොගානං වසෙන අනන්තනුස්සදං පටිසම්භිදාපහෙදං පත්තො. තෙනෙව නං භගවා එතදග්ගෙ යපෙසි – “එතදග්ගං, හික්ඛවෙ, මම සාවකානං හික්ඛුනං පටිසම්භිදාපත්තානං යදිදං මහාකොට්ඨිතො”ති (අ. නි. 1.218).

ඉති ථෙරො මහාපඤ්ඤාය පඤ්භං සමුට්ඨාපෙතුමපි නිව්ණෙතුමපිති උභයමපි සක්කොති. සො දිවාට්ඨානෙ නිසීදිත්වා සයමෙව සබ්බපඤ්භෙ සමුට්ඨාපෙත්වා සයං විනිවිජ්ජන්තො ඉදං සුත්තං ආදිතො පට්ඨාය මත්ථකං පාපෙත්වා, “සොහනා වත අයං ධම්මදෙසනා, ජෙට්ඨහානිකෙන නං ධම්මසෙනාපතිනා සද්ධිං සංසන්දිස්සාමි, තතො අයං ද්වින්නමපි අම්භාකං එකමතියා එකජ්ඣාසයෙන ව යපිතා අතිගරුකා හවිස්සති පාසාණච්ඡත්තසදිසා, චතුරොසනිත්ථරණත්ථිකානං තිත්ථෙ යපිතනාවා විය, මග්ගගමනත්ථිකානං සහස්සයුත්තආජඤ්ඤරථො විය බහුපකාරා හවිස්සති”ති දිට්ඨසංසන්දනත්ථං පඤ්භං පුච්ඡි. තෙන වුත්තං – “තාසු ඉධ දිට්ඨසංසන්දනාපුච්ඡා අධිජ්ජෙතා”ති.

නප්පජානාතීති එත්ථ යස්මා නප්පජානාති, තස්මා දුප්පඤ්ඤොති වුව්චතීති අයමත්ථො. එස නයො සබ්බත්ථං. ඉදං දුක්ඛන්ති නප්පජානාතීති ඉදං දුක්ඛං, එත්තකං දුක්ඛං, ඉතො උද්ධං නත්ථිති දුක්ඛසච්චං යාථාවසරසලක්ඛණතො න පජානාති. අයං දුක්ඛසමුදයොති ඉතො දුක්ඛං සමුදෙතීති පචත්තිදුක්ඛපභාවිකා තණ්හා සමුදයසච්චන්ති යාථාවසරසලක්ඛණතො න පජානාති. අයං දුක්ඛනිරොධොති ඉදං දුක්ඛං අයං දුක්ඛසමුදයො ව ඉදං නාම යානං පත්වා නිරුජ්ඣතීති උභින්නං අප්පචත්ති නිබ්බානං නිරොධසච්චන්ති යාථාවසරසලක්ඛණතො න පජානාති. අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදාති අයං පටිපදා දුක්ඛනිරොධං ගච්ඡතීති මග්ගසච්චං යාථාවසරසලක්ඛණතො න පජානාතීති. අනන්තරවාරෙපි ඉමිනාව නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. සඬ්ඛෙපතො පනෙත්ථ චතුසච්චකම්මට්ඨානිකො පුග්ගලො කථිතොති වෙදිතබ්බො.

අයඤ්ඡි ආවරියසන්තිකෙ චත්තාරි සච්චානි සවනතො උග්ගණ්හාති. යපෙත්වා තණ්හං තෙභූමකා ධම්මා දුක්ඛසච්චං, තණ්හා සමුදයසච්චං, උභින්නං අප්පචත්ති නිබ්බානං නිරොධසච්චං, දුක්ඛසච්චං පරිජානන්තො සමුදයසච්චං පජහන්තො නිරොධපාපතො මග්ගො මග්ගසච්චන්ති එවං උග්ගහෙත්වා අභිනිවිසති. තත්ථ පුරිමානි ද්වෙ සච්චානි වට්ටං, පච්ඡිමානි විවට්ටං, වට්ටෙ අභිනිවෙසො හොති, නො විවට්ටෙ, තස්මා අයං අභිනිවිසමානො දුක්ඛසච්චෙ අභිනිවිසති.

දුක්ඛසච්චං නාම රූපාදයො පඤ්චක්ඛන්ධාති වචන්ථපෙත්වා ධාතුකම්මට්ඨානවසෙන ඔතරිත්වා, “චත්තාරි මහාභූතානි චතුත්තඤ්ච මහාභූතානං උපාදාය රූපං රූප”න්ති වචන්ථපෙති. තදාරම්මණා වෙදනා සඤ්ඤා සඬ්ඛාරා විඤ්ඤාණං නාමන්ති එවං යමකතාලක්ඛන්ධං භින්දන්තො විය “ද්වෙව ඉමෙ ධම්මා නාමරූප”න්ති වචන්ථපෙති. තං පනෙතං න

අහෙනතුකං සහෙනතුකං සප්පච්චයං, කො වස්ස පච්චයො අවිජ්ජාදයො ධම්මානි එවං පච්චයෙ වෙව පච්චයුප්පන්නධම්මෙ ව වචන්ථපෙත්වා “සබ්බෙපි ධම්මා භුත්වා අභාවට්ඨොන අනිච්චා”ති අනිච්චලක්ඛණං ආරොපෙති, තතො උදයවයප්පටිපිළිනාකාරෙන දුක්ඛං, අවසවත්තනාකාරෙන අනත්තාති තිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා විපස්සනාපටිපාටියා සම්මසන්නො ලොකුත්තරමග්ගං පාපුණාති.

මග්ගක්ඛණෙ චත්තාරි සච්චානි එකපට්ඨෙධෙන පටිච්ඡේදකානි, එකාභිසමයෙන අභිසමෙති. දුක්ඛං පරිඤ්ඤාපට්ඨෙධෙන පටිච්ඡේදකානි. සමුදයං පහානපට්ඨෙධෙන, නිරොධං සච්ඡේදකාරියාපට්ඨෙධෙන, මග්ගං භාවනාපට්ඨෙධෙන පටිච්ඡේදකානි. දුක්ඛං පරිඤ්ඤාභිසමයෙන අභිසමෙති, සමුදයං පහානාභිසමයෙන, නිරොධං සච්ඡේදකාරියාභිසමයෙන, මග්ගං භාවනාභිසමයෙන අභිසමෙති. සො තීණි සච්චානි කිච්චතො පටිච්ඡේදකානි, නිරොධං ආරම්භණතො. තස්මිඤ්චස්ස ඛණෙ අභං දුක්ඛං පරිජානාමි, සමුදයං පජ්ඣාමි, නිරොධං සච්ඡේදකාරොමි, මග්ගං භාවෙමිති ආහොගසමන්තාභාරමනසිකාරපච්චෙධක්ඛණා නත්ථි. එතස්ස පන පරිග්ගණ්හන්තස්සෙව මග්ගො තීසු සච්චෙසු පරිඤ්ඤාදිකිච්චං සාධෙත්තොව නිරොධං ආරම්භණතො පටිච්ඡේදකානි.

තස්මා පඤ්ඤවාති චූච්චතීති එත්ථ හෙට්ඨිමකොටියා සොනාපන්නො, උපරිමකොටියා ඛණාසචො පඤ්ඤවාති නිද්දිට්ඨො. යො පන තෙපිටකං බුද්ධච්චනං පාළිතො ව අත්ථතො ව අනුසන්ධිතො ව පුබ්බාපරතො ව උග්ගහෙත්වා හෙට්ඨුපරියං කරොත්තො විවරති, අනිච්චදුක්ඛානත්තවසෙන පරිග්ගහමත්තම්පි නත්ථි, අයං පඤ්ඤවා නාම, දුප්පඤ්ඤො නාමාති? විඤ්ඤාණචරිතො නාමෙස, පඤ්ඤවාති න චත්තබ්බො. අථ යො තිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා විපස්සනාපටිපාටියා සම්මසන්නො අප්ප අප්පෙව අරහත්තන්ති චරති, අයං පඤ්ඤවා නාම, දුප්පඤ්ඤො නාමාති? හජාපියමානො පඤ්ඤවාපක්ඛං හජති. සුත්තෙ පන පට්ඨෙධොව කථිතො.

විඤ්ඤාණං විඤ්ඤාණන්ති ඉධ කිං පුච්ඡති? යෙන විඤ්ඤාණෙන සඬ්ඛාරෙ සම්මසිත්වා එස පඤ්ඤවා නාම ජාතො, තස්ස ආගමනවිපස්සනා විඤ්ඤාණං කම්මකාරකචිත්තං පුච්ඡාමිති පුච්ඡති. සුඛන්තිපි විජානාතීති සුඛවෙදනම්පි විජානාති. උපරිපද්ද්වයෙපි එසෙව නයො. ඉමිනා ථෙරො “සුඛං වෙදනං වෙදයමානො සුඛං වෙදනං වෙදයාමිති පජානාති”තිආදිනා (ම. නි. 1.113; දී. නි. 2.380) නයෙන ආගතවෙදනාවසෙන අරුපකම්මට්ඨානං කථෙසී. තස්සත්ථො සතිපට්ඨානෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

සංසට්ඨාති එකුප්පාදාදිලක්ඛණෙන සංයොගට්ඨෙන සංසට්ඨා, උදාහු විසංසට්ඨාති පුච්ඡති. එත්ථ ච ථෙරො මග්ගපඤ්ඤාද්ව විපස්සනාවිඤ්ඤාණඤ්චාති ඉමෙ ද්වෙ ලොකියලොකුත්තරධම්මෙ මිස්සෙත්වා භූමන්තරං හින්දිත්වා සමයං අජානන්තො විය පුච්ඡති න වෙදිතඛිබ්බො. මග්ගපඤ්ඤාය පන මග්ගවිඤ්ඤාණෙන, විපස්සනාපඤ්ඤාය ච විපස්සනාවිඤ්ඤාණෙනෙව සද්ධිං සංසට්ඨභාවං පුච්ඡති වෙදිතඛිබ්බො. ථෙරොපිස්ස තමෙවත්ථං විස්සජ්ජෙත්තො ඉමෙ ධම්මා සංසට්ඨාතිආදිමාහ. තත්ථ න ච ලඛ්භා ඉමෙසං ධම්මානන්ති ඉමෙසං ලොකියමග්ගක්ඛණෙපි ලොකුත්තරමග්ගක්ඛණෙපි එකතො උප්පන්නානං ද්විත්තං ධම්මානං. විනිබ්භුජිත්වා විනිබ්භුජිත්වාති විසුං විසුං කත්වා විනිවට්ටෙත්වා, ආරම්මණතො වා වත්ථුතො වා උප්පාදතො වා නිරොධතො වා නානාකරණං දස්සෙතුං න සක්කාති අත්ථො. තෙසං තෙසං පන ධම්මානං විසයො නාම අත්ථී. ලොකියධම්මං පත්වා හි විත්තං ජෙට්ඨකං හොති පුබ්බභිගමං, ලොකුත්තරං පත්වා පඤ්ඤා.

සම්මාසම්බුද්ධොපි හි ලොකියධම්මං පුච්ඡන්තො, “හික්ඛු, ත්වං කතමං පඤ්ඤං අධිගතො, කිං පට්ඨමග්ගපඤ්ඤං, උදාහු දුතිය තතිය චතුත්ථ මග්ගපඤ්ඤ”න්ති න එවං පුච්ඡති. කිං එස්සො ත්වං, හික්ඛු, කිං වෙදනො, කිං සඤ්ඤො, කිං චෙතනොති න ච පුච්ඡති, විත්තවසෙන පන, “කිඤ්චිත්තො ත්වං, හික්ඛු”ති (පාරා. 135) පුච්ඡති. කුසලාකුසලං පඤ්ඤාපෙත්තොපි “මනොපුබ්බභිගමා ධම්මා, මනොසෙට්ඨා මනොමයා”ති (ධ. ප. 1, 2) ච, “කතමෙ ධම්මා කුසලා? යස්මිං සමයෙ කාමාවචරං කුසලං විත්තං උප්පන්නං හොති”ති (ධ. ස. 1) ච එවං විත්තවසෙනෙව පඤ්ඤාපෙති. ලොකුත්තරං පුච්ඡන්තො පන කිං එස්සො ත්වං හික්ඛු, කිං වෙදනො, කිං සඤ්ඤො, කිං චෙතනොති න පුච්ඡති. කතමා තෙ, හික්ඛු, පඤ්ඤා අධිගතා, කිං පට්ඨමග්ගපඤ්ඤා, උදාහු දුතියතතියචතුත්ථමග්ගපඤ්ඤාති එවං පඤ්ඤාවසෙනෙව පුච්ඡති.

ඉන්ද්‍රියසංයුත්තෙපි “පඤ්චමානි, හික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි. කතමානි පඤ්ච? සද්ධිත්තද්‍රියං චිරිසිත්තද්‍රියං සතිත්තද්‍රියං සමාධිත්තද්‍රියං පඤ්ඤිත්තද්‍රියං. කත්ථ ච, හික්ඛවෙ, සද්ධිත්තද්‍රියං දට්ඨඛිබ්බං? චතුසු සොතාපත්තියඛිගෙසු එත්ථ සද්ධිත්තද්‍රියං දට්ඨඛිබ්බං. කත්ථ ච, හික්ඛවෙ, චිරිසිත්තද්‍රියං දට්ඨඛිබ්බං? චතුසු සම්මජ්ජධානෙසු එත්ථ චිරිසිත්තද්‍රියං දට්ඨඛිබ්බං. කත්ථ ච, හික්ඛවෙ, සතිත්තද්‍රියං දට්ඨඛිබ්බං? චතුසු සතිපට්ඨානෙසු එත්ථ සතිත්තද්‍රියං දට්ඨඛිබ්බං. කත්ථ ච, හික්ඛවෙ, සමාධිත්තද්‍රියං දට්ඨඛිබ්බං? චතුසු ඤානෙසු එත්ථ සමාධිත්තද්‍රියං දට්ඨඛිබ්බං. කත්ථ ච, හික්ඛවෙ,

පඤ්ඤිත්ථියං දට්ඨබ්බං? චතුස්ස අරියසච්චෙස්ස එත්ථ පඤ්ඤිත්ථියං දට්ඨබ්බං”න්ති (සං. නි. 5.478). එවං සවිසයස්මිංයෙව ලොකියලොකුත්තරා ධම්මා කථිතා.

යථා හි චත්තාරො සෙට්ඨිපුත්තා රාජාති රාජපඤ්චමෙස්ස සභායෙස්ස නක්ඛත්තං කිළිස්සාමාති වීථිං. ඔතිණ්ණෙස්ස එකස්ස සෙට්ඨිපුත්තස්ස ගෙහං ගතකාලෙ ඉතරෙ චත්තාරො තුණ්හී නිසීදන්ති, ගෙහසාමිකොව, “ඉමෙසං බාදනීයං භොජනීයං දෙථ, ගන්ධමාලාලඬිකාරාදීනි දෙථා”ති ගෙහෙ විචාරෙති. දුතියස්ස තතියස්ස චතුත්ථස්ස ගෙහං ගතකාලෙ ඉතරෙ චත්තාරො තුණ්හී නිසීදන්ති, ගෙහසාමිකොව, “ඉමෙසං බාදනීයං භොජනීයං දෙථ, ගන්ධමාලාලඬිකාරාදීනි දෙථා”ති ගෙහෙ විචාරෙති. අථ සබ්බපච්ඡා රඤ්ඤො ගෙහං ගතකාලෙ කිඤ්චාපි රාජා සබ්බත්ථ ඉස්සරොව, ඉමස්මිං පන කාලෙ අත්තනො ගෙහෙයෙව, “ඉමෙසං බාදනීයං භොජනීයං දෙථ, ගන්ධමාලාලඬිකාරාදීනි දෙථා”ති විචාරෙති. එවමෙවං බො සද්ධාපඤ්චමකෙස්ස ඉන්ද්‍රියෙස්ස තෙස්ස සභායෙස්ස එකතො වීථිං ඔතරන්තෙස්ස විය එකාරම්මණෙ උප්පජ්ජමානෙස්සපි යථා පට්ඨස්ස ගෙහෙ ඉතරෙ චත්තාරො තුණ්හී නිසීදන්ති, ගෙහසාමිකොව විචාරෙති, එවං සොතාපත්තියඬිගානි පත්වා අධිමොක්ඛලක්ඛණං සද්ධිත්ථියමෙව ජෙට්ඨකං හොති පුබ්බඬිගමං, සෙසානි තදන්වයානි හොන්ති. යථා දුතියස්ස ගෙහෙ ඉතරෙ චත්තාරො තුණ්හී නිසීදන්ති, ගෙහසාමිකොව විචාරෙති, එවං සම්මජ්ජධානානි පත්වා පග්ගහණලක්ඛණං වීරිසිත්ථියමෙව ජෙට්ඨකං හොති පුබ්බඬිගමං, සෙසානි තදන්වයානි හොන්ති. යථා තතියස්ස ගෙහෙ ඉතරෙ චත්තාරො තුණ්හී නිසීදන්ති, ගෙහසාමිකොව විචාරෙති, එවං සතිපට්ඨානානි පත්වා උපට්ඨානලක්ඛණං සතිත්ථියමෙව ජෙට්ඨකං හොති පුබ්බඬිගමං, සෙසානි තදන්වයානි හොන්ති. යථා චතුත්ථස්ස ගෙහෙ ඉතරෙ චත්තාරො තුණ්හී නිසීදන්ති, ගෙහසාමිකොව විචාරෙති, එවං කුමාරවිමොක්ඛෙ පත්වා අවික්ඛෙපලක්ඛණං සමාධිත්ථියමෙව ජෙට්ඨකං හොති පුබ්බඬිගමං, සෙසානි තදන්වයානි හොන්ති. සබ්බපච්ඡා රඤ්ඤො ගෙහං ගතකාලෙ පන යථා ඉතරෙ චත්තාරො තුණ්හී නිසීදන්ති, රාජාව ගෙහෙ විචාරෙති, එවමෙව අරියසච්චානි පත්වා පජානනලක්ඛණං පඤ්ඤිත්ථියමෙව ජෙට්ඨකං හොති පුබ්බඬිගමං, සෙසානි තදන්වයානි හොන්ති.

ඉති පටිසම්භිදාපත්තානං අග්ගෙ යපිතො මහාකොට්ඨිතත්ථෙරො ලොකියධම්මං පුච්ඡන්තො චිත්තං ජෙට්ඨකං චිත්තං පුබ්බඬිගමං කත්වා පුච්ඡී; ලොකුත්තරධම්මං පුච්ඡන්තො පඤ්ඤං ජෙට්ඨකං පඤ්ඤං පුබ්බඬිගමං කත්වා පුච්ඡී. ධම්මසෙනාපතිසාරිපුත්තත්ථෙරොපි තථෙව විස්සජ්ජෙසීති.

යං භාචුසො, පජානාතීති යං චතුසච්චධම්මමිදං දුක්ඛන්තිආදිනා නයෙන මග්ගපඤ්ඤා පජානාති. තං විජානාතීති මග්ගවිඤ්ඤාණමිපි තථෙව තං

විජානාති. යං විජානාතීති යං සඬබ්බාරගතං අනිච්චන්තිආදිනා නයෙන විපස්සනාවිඤ්ඤාණං විජානාති. තං පජානාතීති විපස්සනාපඤ්ඤාපි තථෙව තං පජානාති. තස්මා ඉමෙ ධම්මාති තෙන කාරණෙන ඉමෙ ධම්මා. සංසට්ඨාති එකුප්පාදඑකනිරොධඑකවත්ථුකඑකාරම්මණතාය සංසට්ඨා.

පඤ්ඤා භාවෙනබ්බාති ඉදං මග්ගපඤ්ඤං සන්ධාය චුත්තං. තංසම්පයුත්තං පන විඤ්ඤාණං තාය සද්ධිං භාවෙනබ්බමෙව හොති. විඤ්ඤාණං පරිඤ්ඤායානති ඉදං විපස්සනාවිඤ්ඤාණං සන්ධාය චුත්තං. තංසම්පයුත්තා පන පඤ්ඤා තෙන සද්ධිං පරිජානිතබ්බාව හොති.

450. වෙදනා වෙදනාති ඉදං කස්මා පුච්ඡති? වෙදනාලක්ඛණං පුච්ඡස්සාමීති පුච්ඡති. එවං සන්තෙපි තෙභුමිකසම්මසනවාරවෙදනාව අධිජපෙනාති සල්ලක්ඛෙනබ්බා. සුඛම්පි වෙදෙතීති සුඛං ආරම්මණං වෙදෙති අනුභවති. පරතො පදද්වයෙපි එසෙව නයො. “රූපඤ්ච හිදං, මහාලි, එකන්තදුක්ඛං අභවිස්ස, දුක්ඛානුපතිතං දුක්ඛාවක්කන්තං අනවක්කන්තං සුඛෙන, නයිදං සත්තා රූපස්මිං සාරජ්ජෙය්‍යං. යස්මා ව ඛො, මහාලි, රූපං සුඛං සුඛානුපතිතං සුඛාවක්කන්තං අනවක්කන්තං දුක්ඛෙන, තස්මා සත්තා රූපස්මිං සාරජ්ජන්ති, සාරාගා සංයුජ්ජන්ති, සංයොගා සංකිලිස්සන්ති. වෙදනා ව හිදං... සඤ්ඤා... සඬබ්බාරා... විඤ්ඤාණඤ්ච හිදං, මහාලි, එකන්තදුක්ඛං අභවිස්ස...පෙ.... සංකිලිස්සන්ති”ති (සං. නි. 3.70) ඉමිනා හි මහාලිසුත්තපරියායෙන ඉධ ආරම්මණං සුඛං දුක්ඛං අදුක්ඛමසුඛන්ති කථිතං. අපිච පුරිමං සුඛං වෙදනං ආරම්මණං කත්වා අපරා සුඛා වෙදනා වෙදෙති; පුරිමං දුක්ඛං වෙදනං ආරම්මණං කත්වා අපරා දුක්ඛා වෙදනා වෙදෙති; පුරිමං අදුක්ඛමසුඛං වෙදනං ආරම්මණං කත්වා අපරා අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා වෙදෙතීති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. වෙදනායෙව හි වෙදෙති, න අඤ්ඤා කොච වෙදිතා නාම අත්ථීති චුත්තමෙතං.

සඤ්ඤා සඤ්ඤාති ඉධ කිං පුච්ඡති? සබ්බසඤ්ඤාය ලක්ඛණං. කිං සබ්බත්ථකසඤ්ඤායාති? සබ්බසඤ්ඤාය ලක්ඛණන්තිපි සබ්බත්ථකසඤ්ඤාය ලක්ඛණන්තිපි එකමෙවෙතං, එවං සන්තෙපි තෙභුමිකසම්මසනවාරසඤ්ඤාව අධිජපෙනාති සල්ලක්ඛෙනබ්බා. නීලකම්පි සඤ්ජානාතීති නීලපුජ්ජෙච වා වත්ථෙච වා පරිකම්මං කත්වා උපවාරං වා අප්පනං වා පාපෙන්තො සඤ්ජානාති. ඉමස්මිඤ්හි අත්ථෙ පරිකම්මසඤ්ඤාපි උපවාරසඤ්ඤාපි අප්පනාසඤ්ඤාපි වට්ටති. නීලෙ නීලන්ති උප්පජ්ජනකසඤ්ඤාපි වට්ටතියෙව. පීතකාදීසුපි එසෙව නයො.

යා වාචුසො, වෙදනාති එත්ථ වෙදනා, සඤ්ඤා, විඤ්ඤාණන්ති ඉමානි තීණි ගහෙත්වා පඤ්ඤා කස්මා න ගහිතාති? අසබ්බසඬගාහිකත්තා. පඤ්ඤාය හි ගහිතාය පඤ්ඤාය සම්පයුත්තාව වෙදනාදයො ලබ්භන්ති, නො විජ්ජයුත්තා. තං පන අග්ගහෙත්වා ඉමෙසු ගහිතෙසු පඤ්ඤාය සම්පයුත්තා ව විජ්ජයුත්තා ව අන්තමසො ද්වෙ පඤ්චවිඤ්ඤාණධම්මාපි ලබ්භන්ති. යථා හි තයො පුරිසා සුත්තං සුත්තන්ති වදෙය්‍යං, චතුත්ථො රතනාවුතසුත්තන්ති. තෙසු පුරිමා තයො තක්කගතම්පි පට්ටිච්චකාදිගතම්පි යංකිඤ්චි බහුං සුත්තං ලභන්ති අන්තමසො මක්කටකසුත්තම්පි. රතනාවුතසුත්තං පරියෙසන්තො මන්දං ලභති, එවංසම්පදම්දං වෙදිතබ්බං. හෙට්ඨතො වා පඤ්ඤා විඤ්ඤාණෙන සද්ධිං සම්පයොගං ලභාපිතා විස්සට්ඨත්තාව ඉධ න ගහිතාති වදන්ති. යං භාවුසො, වෙදෙතීති යං ආරම්මණං වෙදනා වෙදෙති, සඤ්ඤාපි තදෙව සඤ්ජානාති. යං සඤ්ජානාතීති යං ආරම්මණං සඤ්ඤා සඤ්ජානාති, විඤ්ඤාණම්පි තදෙව විජානාතීති අත්ථො.

ඉදානි සඤ්ජානාති විජානාති පජානාතීති එත්ථ විසෙසො වෙදිතබ්බො. තත්ථ උපසග්ගමත්තමෙව විසෙසො. ජානාතීති පදං පන අවිසෙසො. තස්සාපි ජානනත්ථෙව විසෙසො වෙදිතබ්බො. සඤ්ඤා හි නිලාදිවසෙන ආරම්මණං සඤ්ජානනමත්තමෙව, අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තාති ලක්ඛණපට්ඨෙධං පාපෙතුං න සක්කොති. විඤ්ඤාණං නිලාදිවසෙන ආරම්මණඤ්චෙව සඤ්ජානාති, අනිච්චාදිලක්ඛණපට්ඨෙධඤ්ච පාපෙති, උස්සක්කිත්වා පන මග්ගපාතුභාවං පාපෙතුං න සක්කොති. පඤ්ඤා නිලාදිවසෙන ආරම්මණම්පි සඤ්ජානාති, අනිච්චාදිවසෙන ලක්ඛණපට්ඨෙධම්පි පාපෙති, උස්සක්කිත්වා මග්ගපාතුභාවං පාපෙතුම්පි සක්කොති.

යථා හි හෙරඤ්ඤිකඵලකෙ කභාපණරාසිමිහි කතෙ අජාතවුද්ධි දාරකො ගාමිකපුරිසො මහාහෙරඤ්ඤිකොති තීසු ජනෙසු ඔලොකෙත්වා ධීතෙසු අජාතවුද්ධි දාරකො කභාපණානං චිත්තවිචිත්තචතුරස්සමණ්ඩලභාවමෙව ජානාති, ඉදං මනුස්සානං උපහොගපරිහොගං රතනසම්මතන්ති න ජානාති. ගාමිකපුරිසො චිත්තාදිභාවඤ්චෙව ජානාති, මනුස්සානං උපහොගපරිහොගරතනසම්මතභාවඤ්ච. “අයං කුටො අයං ඡෙකො අයං කරතො අයං සණ්භො”ති පන න ජානාති. මහාහෙරඤ්ඤිකො චිත්තාදිභාවම්පි රතනසම්මතභාවම්පි කුටාදිභාවම්පි ජානාති, ජානන්තො ව පන නං රූපං දිස්වාපි ජානාති, ආකොට්ඨස්ස සද්දං සුත්වාපි, ගන්ධං සායිත්වාපි, රසං සායිත්වාපි, හත්ථෙන ගරුකලහුකභාවං උපධාරෙත්වාපි අසුකගාමෙ කතොතිපි ජානාති, අසුකනිගමෙ අසුකනගරෙ අසුකපබ්බතච්ඡායාය අසුකනදීතීරෙ කතොතිපි, අසුකාවරියෙන කතොතිපි ජානාති. එවමෙවං සඤ්ඤා

අජාතබ්බද්ධිදාරකස්ස කභාපණ්ණදස්සනං විය නීලාදිවසෙන ආරම්මණමත්තමෙව සඤ්ජානාති. විඤ්ඤාණං ගාමිකපුරිසස්ස කභාපණ්ණදස්සනං විය නීලාදිවසෙන ආරම්මණමිති සඤ්ජානාති, අනිච්චාදිවසෙන ලක්ඛණපට්ඨෙධම්මිති පාපෙති. පඤ්ඤා මහාහෙරඤ්ඤිකස්ස කභාපණ්ණදස්සනං විය නීලාදිවසෙන ආරම්මණමිති සඤ්ජානාති, අනිච්චාදිවසෙන ලක්ඛණපට්ඨෙධම්මිති පාපෙති, උස්සක්කිත්වා මග්ගපාත්‍රභාවමිති පාපෙති. සො පන නෙසං විසෙසො දුජ්ජට්ඨිජ්ඣෙය්‍යො.

තෙනාහ ආයස්මා නාගසෙනො – “දුක්කරං, මහාරාජ, භගවතා කතන්ති. කිං, භන්තෙ, නාගසෙන භගවතා දුක්කරං කතන්ති? දුක්කරං, මහාරාජ, භගවතා කතං, ඉමෙසං අරුපිනං චිත්තචෙතසිකානං ධම්මානං එකාරම්මණෙ පවත්තමානානං වචන්ථානං අක්ඛානං, අයං එස්සො, අයං චෙදනා, අයං සඤ්ඤා, අයං චෙතනා, ඉදං චිත්ත”න්ති (මි. ප. 2.7.16). යථා හි තිලතෙලං, සාසපතෙලං, මධුකතෙලං, එරණ්ඩකතෙලං, වසාතෙලන්ති ඉමානි පඤ්ච තෙලානි එකවාටියං පක්ඛිපිත්වා දිවසං යමකමන්ථෙහි මන්ථෙත්වා තතො ඉදං තිලතෙලං, ඉදං සාසපතෙලන්ති එකෙකස්ස පාටියෙක්කං උද්ධරණං නාම දුක්කරං, ඉදං තතො දුක්කරතරං. භගවා පන සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණස්ස සුජ්ජට්ඨිද්ධත්තා ධම්මිස්සරො ධම්මරාජා ඉමෙසං අරුපිනං ධම්මානං එකාරම්මණෙ පවත්තමානානං වචන්ථානං අක්ඛාසි. පඤ්චන්තං මහානදීනං සමුද්දං පට්ටිඨට්ඨානෙ, “ඉදං ගඬ්ගාය උදකං, ඉදං යමුනායා”ති එවං පාටියෙක්කං උදකඋද්ධරණෙනාපි අයමන්ථො චෙදිතබ්බො.

451. නිස්සට්ඨෙනාති නිස්සට්ඨෙන පරිච්චත්තෙන වා. තත්ථ නිස්සට්ඨෙනාති අත්ථෙ සති පඤ්චහි ඉන්ද්‍රියෙහිති නිස්සක්කවචනං. පරිච්චත්තෙනාති අත්ථෙ සති කරණවචනං චෙදිතබ්බං. ඉදං චුත්තං හොති – පඤ්චහි ඉන්ද්‍රියෙහි නිස්සරිත්වා මනොද්වාරෙ පවත්තෙන පඤ්චහි වා ඉන්ද්‍රියෙහි තස්ස වත්ථුභාවං අනුපගමනතාය පරිච්චත්තෙනාති. පරිසුද්ධෙනාති නිරූපක්කිලෙසෙන. මනොවිඤ්ඤාණෙනාති රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානචිත්තෙන. කිං නෙය්‍යන්ති කිං ජානිතබ්බං. “යංකිඤ්චි නෙය්‍යං නාම අත්ථි ධම්ම”න්තිආදීසු (මහානි. 69) හි ජානිතබ්බං නෙය්‍යන්ති චුත්තං. ආකාසානඤ්චායතනං නෙය්‍යන්ති කථං රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානචිත්තෙන අරූපාවචරසමාපත්ති නෙය්‍යාති? රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානෙන යිතෙන අරූපාවචරසමාපත්තිං නිබ්බත්තෙනුං සක්කා හොති. එත්ථ යිතස්ස හි සා ඉජ්ඣති. තස්මා “ආකාසානඤ්චායතනං නෙය්‍ය”න්තිආදිමාහ. අථ නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං කස්මා න චුත්තන්ති? පාටියෙක්කං අභිනිවෙසාභාවතො. තත්ථ හි කලාපතො නයතො සම්මසනං ලබ්හති, ධම්මසෙනාපතිසදිසස්සාපි හි හික්ඛුනො පාටියෙක්කං අභිනිවෙසො න ජායති. තස්මා ථෙරොපි, “එවං කිරමෙ ධම්මා අහුත්වා

සම්භොන්ති, හුත්වා පටිවෙත්ති’’ති (ම. නි. 3.94) කලාපතො නයතො සම්මසිත්වා විස්සජ්ජෙසීති. භගවා පන සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණස්ස භත්ථගතත්තා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්තියම්භි පරොපඤ්ඤාස ධම්මෙ පාටියෙක්කං අංගුද්ධාරෙතෙව උද්ධරිත්වා, ‘‘යාවතා සඤ්ඤාසමාපත්තියො, තාවතා අඤ්ඤාපටිවෙධො’’ති ආහ.

පඤ්ඤාවක්ඛුනා පජානාතීති දස්සනපරිණායකට්ඨෙත චක්ඛුභූතාය පඤ්ඤාය පජානාති. තත්ථ ද්වෙ පඤ්ඤා සමාධිපඤ්ඤා විපස්සනාපඤ්ඤා ව. සමාධිපඤ්ඤාය කිච්චතො අසම්මොහතො ව පජානාති. විපස්සනාපඤ්ඤාය ලක්ඛණපටිවෙධෙන ආරම්මණතො ජානනං කමීතං. කිමත්ථියාති කො එතිස්සා අත්ථො. අභිඤ්ඤත්ථාතිආදීසු අභිඤ්ඤෙයො ධම්මෙ අභිජානාතීති අභිඤ්ඤත්ථා. පරිඤ්ඤෙයො ධම්මෙ පරිජානාතීති පරිඤ්ඤත්ථා. පභාතබ්බෙ ධම්මෙ පජහතීති පභානත්ථා. සා පනෙසා ලොකියාපි අභිඤ්ඤත්ථා ව පරිඤ්ඤත්ථා ව වික්ඛම්භනතො පභානත්ථා. ලොකුත්තරාපි අභිඤ්ඤත්ථා ව පරිඤ්ඤත්ථා ව සමුච්ඡෙදතො පභානත්ථා. තත්ථ ලොකියා කිච්චතො අසම්මොහතො ව පජානාති, ලොකුත්තරා අසම්මොහතො.

452. සම්මාදිට්ඨියා උප්පාදායාති විපස්සනාසම්මාදිට්ඨියා ව මග්ගසම්මාදිට්ඨියා ව. පරතො ව ඝොසොති සප්පායධම්මස්සවනං. යොනිසො ව මනසිකාරොති අත්තතො උපායමනසිකාරො. තත්ථ සාවකෙසු අපි ධම්මසෙනාපතීතො ද්වෙ පච්චයා ලද්ධං වට්ටන්තියෙව. ථෙරො හි කප්පසතසහස්සාධිකං එකං අසඬ්ඛෙය්‍යං පාරමියො පුරෙත්වාපි අත්තතො ධම්මතාය අණුමත්තම්භි කිලෙසං පජහිතුං නාසක්ඛි. ‘‘යෙ ධම්මා හෙතුප්පහවා’’ති (මහාව. 60) අස්සජිත්ථෙරතො ඉමං ගාථං සුත්වාචස්ස පටිවෙධො ජාතො. පච්චෙකඛුද්ධානං පන සබ්බඤ්ඤාඛුද්ධානඤ්ච පරතොසොසකම්මං නත්ථි, යොනිසොමනසිකාරස්මිංයෙව යත්වා පච්චෙකබොධිඤ්ච සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණඤ්ච නිබ්බත්තෙන්ති.

අනුග්ගහිතාති ලද්ධපකාරා. සම්මාදිට්ඨිති අරහත්තමග්ගසම්මාදිට්ඨි. එලක්ඛණෙ නිබ්බත්තා වෙතොවිමුත්ති එලං අස්සාති වෙතොවිමුත්තිඑලා. තදෙව වෙතොවිමුත්තිසඬ්ඛාතං එලං ආනිසංසො අස්සාති වෙතොවිමුත්තිඑලානිසංසා. දුතියපදෙපි එසෙව නයො. එත්ථ ව චතුත්ථඑලපඤ්ඤා පඤ්ඤාවිමුත්ති නාම, අවසෙසා ධම්මා වෙතොවිමුත්තිති වෙදිතබ්බා. සීලානුග්ගහිතාතිආදීසු සීලන්ති චතුපාරිසුද්ධිසීලං. සුතන්ති සප්පායධම්මස්සවනං. සාකච්ඡාති කම්මට්ඨානෙ බලනපක්ඛලනච්ඡෙදනකථා. සමථොති විපස්සනාපාදිකා අට්ඨ සමාපත්තියො. විපස්සනාති සත්තවිධා

අනුපස්සනා. චතුපාරිසුද්ධිසීලඤ්ඤි පුරන්තස්ස, සප්පායධම්මස්සවනං සුඤ්ඤාන්තස්ස, කම්මට්ඨානෙ බලනපක්ඛලනං ඡිත්තදන්තස්ස, විපස්සනාපාදිකාසු අට්ඨසමාපත්තීසු කම්මං කරොන්තස්ස, සත්තවිධං අනුපස්සනං භාවෙන්තස්ස අරහත්තමග්ගො උප්පජ්ජිත්වා එලං දෙනි.

යථා හි මධුරං අම්බපක්කං පරිභුඤ්ජිතුකාමො අම්බපොතකස්ස සමන්තා උදකකොට්ඨකං ථීරං කත්වා බන්ධති. සටං ගහෙත්වා කාලෙන කාලං උදකං ආසිඤ්චති. උදකස්ස අනික්ඛමනත්ථං මරියාදං ථීරං කරොති. යා හොති සමීපෙ වල්ලි වා සුක්ඛදණ්ඩකො වා කිපිල්ලිකපුටො වා මක්කටකජාලං වා, තං අපනෙති. බණ්ණිත්තිං ගහෙත්වා කාලෙන කාලං මූලානි පරිබණ්ණති. එවමස්ස අප්පමත්තස්ස ඉමානි පඤ්ච කාරණානි කරොතො සො අම්බො වඩ්ඪිත්වා එලං දෙනි. එවංසමපදමිදං වෙදිතබ්බං. රුක්ඛස්ස සමන්තතො කොට්ඨකබන්ධනං විය හි සීලං දට්ඨබ්බං, කාලෙන කාලං උදකසිඤ්චනං විය ධම්මස්සවනං, මරියාදාය ථීරභාවකරණං විය සමටො, සමීපෙ වල්ලිආදීනං හරණං විය කම්මට්ඨානෙ බලනපක්ඛලනවිෂේදනං, කාලෙන කාලං බණ්ණිත්තිං ගහෙත්වා මූලබණ්ණනං විය සත්තන්තං අනුපස්සනානං භාවනා. තෙහි පඤ්චහි කාරණෙහි අනුග්ගහිතස්ස අම්බරුක්ඛස්ස මධුරඵලදානකාලො විය ඉමස්ස හික්ඛුතො ඉමෙහි පඤ්චහි ධම්මෙහි අනුග්ගහිතාය සම්මාදිට්ඨියා අරහත්තඵලදානං වෙදිතබ්බං.

453. කති පනාචුසො, භවාති ඉධ කිං පුච්ඡති? මූලමෙව ගතො අනුසන්ධි, දුප්පඤ්ඤො යෙහි භවෙහි න උට්ඨාති, තෙ පුච්ඡස්සාමිති පුච්ඡති. තත්ථ කාමභවොති කාමභවුපගං කම්මං කම්මාහිනිබ්බත්තා උපාදින්නක්ඛන්ධාපීති උභයමෙකතො කත්වා කාමභවොති ආහ. රූපාරූපභවෙසුපි එසෙව නයො. ආයතිත්ති අනාගතෙ. පුනබ්භවස්ස අහිනිබ්බත්තිති පුනබ්භවාහිනිබ්බත්ති. ඉධ වට්ටං පුච්ඡස්සාමිති පුච්ඡති. තත්තානුභවනන්දනාති රූපානිනන්දනා සද්දානිනන්දනාති එවං තහිං තහිං අනිනන්දනා, කරණවචනෙ චෙතං පච්චත්තං. තත්තානුභවනන්දනාය පුනබ්භවාහිනිබ්බත්ති හොතිති අත්ථො. එත්තාවතා හි ගමනං හොති, ආගමනං හොති, ගමනාගමනං හොති, වට්ටං වත්තතිති වට්ටං මත්ථකං පාපෙත්වා දස්සෙසි. ඉදානි විවට්ටං පුච්ඡන්තො “කථං පනාචුසො”තිආදිමාහ. තස්ස විස්සජ්ජනෙ අවිජ්ජාචාරාගාති අවිජ්ජාය බයනිරොධෙන. විජ්ජුප්පාදාති අරහත්තමග්ගවිජ්ජාය උප්පාදෙන. කිං අවිජ්ජා පුබ්බෙ නිරුද්ධා, අථ විජ්ජා පුබ්බෙ උප්පන්නාති? උභයමෙතං න වත්තබ්බං. පදිපුජ්ජලනෙන අන්ධකාරවිගමො විය විජ්ජුප්පාදෙන අවිජ්ජා නිරුද්ධාව හොති. තණ්හානිරොධාති තණ්හාය බයනිරොධෙන. පුනබ්භවාහිනිබ්බත්ති න හොතිති එවං ආයතිං පුනබ්භවස්ස අහිනිබ්බත්ති න හොති, ගමනං ආගමනං

ගමනාගමනං උපච්ඡේජති, වට්ටං න වත්තනීති විවට්ටං මත්ථකං පාපෙත්වා දස්සෙසි.

454. කතමං පනාචුසොති ඉධ කිං පුච්ඡති? උභතොභාගවිමුත්තො භික්ඛු කාලෙන කාලං නිරොධං සමාපජ්ජති. තස්ස නිරොධපාදකං පයමජ්ඣානං පුච්ඡස්සාමීති පුච්ඡති. පයමං ඝානන්ති ඉධ කිං පුච්ඡති? නිරොධං සමාපජ්ජනකෙන භික්ඛුනා අභිගවවත්ථානං කොට්ඨාසපරිච්ඡෙදො නාම ජානිතබ්බො, ඉදං ඝානං පඤ්චඩ්ඨිකං චතුරඩ්ඨිකං තිවඩ්ඨිකං ද්වඩ්ඨිකන්ති අභිගවවත්ථානං කොට්ඨාසපරිච්ඡෙදං පුච්ඡස්සාමීති පුච්ඡති. විතක්කොතිආදීසු පන අභිනිරොපනලක්ඛණො විතක්කො, අනුමජ්ජනලක්ඛණො විචාරො, ඵරණලක්ඛණො ජිති, සාතලක්ඛණං සුඛං, අවික්ඛෙපලක්ඛණො විත්තෙකග්ගතාති ඉමෙ පඤ්ච ධම්මා වත්තන්ති. කතඩ්ඨවිජ්ජනන්ති ඉධ පන කිං පුච්ඡති? නිරොධං සමාපජ්ජනකෙන භික්ඛුනා උපකාරානුපකාරාති අභිගාති ජානිතබ්බාති, තාති පුච්ඡස්සාමීති පුච්ඡති, විස්සජ්ජනං පනෙත්ථ පාකට්ඨෙව. ඉති හෙට්ඨා නිරොධපාදකං පයමජ්ඣානං ගහිතං, උපරි තස්ස අනන්තරපච්චයං නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්තිං පුච්ඡස්සති. අන්තරා පන ඡ සමාපත්තියො සංඛිත්තා, නයං වා දස්සෙත්වා විස්සට්ඨාති චෙදිතබ්බා.

455. ඉදාති විඤ්ඤාණනිස්සයෙ පඤ්ච පසාදෙ පුච්ඡන්තො පඤ්චිමානි, ආචුසොතිආදිමාහ. තත්ථ ගොවරවිසයන්ති ගොවරභූතං විසයං. අඤ්ඤමඤ්ඤස්සාති චක්ඛු සොතස්ස සොතං වා චක්ඛුස්සාති ඵවං ඵකෙකස්ස ගොවරවිසයං න පච්චනුහොති. සථෙ හි නීලාදිහෙදං රූපාරම්මණං සමොධානෙත්වා සොතින්ද්‍රියස්ස උපනෙය්‍ය, “ඉඩ්ඝ තාව නං වචන්ථපෙහි විභාවෙහි, කිං නාමෙතං ආරම්මණ”න්ති. චක්ඛුවිඤ්ඤාණඤ්ඤි විනාපි මුඛෙන අත්තනො ධම්මතාය ඵවං වදෙය්‍ය – “අරෙ අන්ධබාල, වස්සසතම්පි වස්සසහස්සම්පි පරිධාවමානො අඤ්ඤත්‍ර මයා කුහිං ඵතස්ස ජානනකං ලහිස්සසි, ආහර නං චක්ඛුපසාදෙ උපනෙහි, අහමෙතං ආරම්මණං ජානිස්සාමි, යදි වා නීලං යදි වා පිතකං, න හි ඵසො අඤ්ඤස්ස විසයො, මය්හෙවෙසො විසයො”ති. සෙසද්වාරෙසුපි ඵසෙව නයො. ඵවමෙතාති අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස ගොවරං විසයං න පච්චනුහොන්ති නාම. කිං පටිසරණන්ති ඵතෙසං කිං පටිසරණං, කිං ඵතාති පටිසරන්තීති පුච්ඡති. මනො පටිසරණන්ති ජවනමනො පටිසරණං. මනො ච නෙසන්ති මනොද්වාරිකජවනමනො වා පඤ්චද්වාරිකජවනමනො වා ඵතෙසං ගොවරවිසයං රජ්ජනාදිවසෙන අනුහොති. චක්ඛුවිඤ්ඤාණඤ්ඤි රූපදස්සනමත්තමෙව, ඵත්ථ රජ්ජනං වා දුස්සනං වා මුය්හනං වා නත්ථී. ඵතස්මිං පන ද්වාරෙ ජවනං රජ්ජති වා දුස්සති වා මුය්හති වා. සොතවිඤ්ඤාණාදීසුපි ඵසෙව නයො.

තත්‍රායං උපමා – පඤ්ච කිර දුබ්බලභොජකා රාජානං සෙවිත්වා කිච්ඡෙන කසිරෙන එකස්මිං පඤ්චකුලිකෙ ගාමෙ පරිත්තකං ආයං ලභිංසු. තෙසං තත්ථ මච්ඡභාගො මංසභාගො යුත්තිකභාපණො වා, බන්ධකභාපණො වා, මාපහාරකභාපණො වා, අට්ඨකභාපණො වා, සොළසකභාපණො වා, බාත්තිංසකභාපණො වා, චතුසට්ඨිකභාපණො වා, දණ්ඩොති එත්තකමත්තමෙව පාපුණාති. සතවත්ථුකං පඤ්චසතවත්ථුකං සහස්සවත්ථුකං මහාබලිං රාජාව ගණ්හාති. තත්ථ පඤ්චකුලිකගාමො විය පඤ්ච පසාදා දට්ඨබ්බා; පඤ්ච දුබ්බලභොජකා විය පඤ්ච විඤ්ඤාණානි; රාජා විය ජවනං; දුබ්බලභොජකානං පරිත්තකං ආයපාපුණනං විය චක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදීනං රූපදස්සනාදිමත්තං. රජ්ජනාදීනි පන එතෙසු නත්ථී. රඤ්ඤො මහාබලිග්ගහණං විය තෙසු ද්වාරෙසු ජවනස්ස රජ්ජනාදීනි වෙදිතබ්බාති.

456. පඤ්චමානි, ආවුසොති ඉධ කිං පුච්ඡති? අන්තොනිරොධස්මිං පඤ්ච පසාදෙ. කිරියමයපවත්තස්මිඤ්ඤි වත්තමානෙ අරූපධම්මා පසාදානං බලවපච්චයා භොන්ති. යො පන තං පවත්තං නිරොධෙත්වා නිරොධසමාපත්තිං සමාපන්නො, තස්ස අන්තොනිරොධෙ පඤ්ච පසාදා කිං පටිච්ච නිට්ඨන්තීති ඉදං පුච්ඡිස්සාමීති පුච්ඡති. ආයුං පටිච්චාති ජීවිතින්ද්‍රියං පටිච්ච නිට්ඨන්ති. උස්මං පටිච්චාති ජීවිතින්ද්‍රියං කම්මජතෙජං පටිච්ච නිට්ඨති. යස්මා පන කම්මජතෙජොපි ජීවිතින්ද්‍රියෙන විනා න නිට්ඨති, තස්මා “උස්මා ආයුං පටිච්ච නිට්ඨති”ති ආහ. ඤායතොති ජලතො. අච්චිං පටිච්චාති ජාලසිඛං පටිච්ච. ආහා පඤ්ඤායතීති ආලොකො නාම පඤ්ඤායති. ආහං පටිච්ච අච්චිති තං ආලොකං පටිච්ච ජාලසිඛා පඤ්ඤායති.

එවමෙව බො, ආවුසො, ආයු උස්මං පටිච්ච නිට්ඨන්ති එත්ථ ජාලසිඛා විය කම්මජතෙජො. ආලොකො විය ජීවිතින්ද්‍රියං. ජාලසිඛා හි උප්පජ්ජමානා ආලොකං ගහෙත්වාච උප්පජ්ජති. සා තෙන අත්තනා ජනිතආලොකෙනෙව සයම්පි අණු පුලා දීසා රස්සාති පාකටා භොති. තත්ථ ජාලපවත්තියා ජනිතආලොකෙන තස්සායෙව ජාලපවත්තියා පාකටභාවො විය උස්මං පටිච්ච නිබ්බත්තෙන කම්මජමහාභූතසම්භවෙන ජීවිතින්ද්‍රියෙන උස්මාය අනුපාලනං. ජීවිතින්ද්‍රියඤ්ඤි දසපි වස්සානි...පෙ.... වස්සසතම්පි කම්මජතෙජපවත්තං පාලෙති. ඉති මහාභූතානි උපාදාරූපානං නිස්සයපච්චයාදිවසෙන පච්චයානි භොන්තීති ආයු උස්මං පටිච්ච නිට්ඨති. ජීවිතින්ද්‍රියං මහාභූතානි පාලෙතීති උස්මා ආයුං පටිච්ච නිට්ඨන්ති වෙදිතබ්බා.

457. ආයුසඬ්ඛාරාති ආයුමෙව. වෙදනියා ධම්මාති වෙදනා ධම්මාව. චූට්ඨානං පඤ්ඤායතීති සමාපත්තිතො චූට්ඨානං පඤ්ඤායති. යො හි භික්ඛු

අරුපපවත්තෙ උක්කණ්ඨිත්වා සඤ්ඤඤඤච වෙදනඤ්ච නිරොධෙත්වා නිරොධං සමාපන්නො, තස්ස යථාපරිච්ඡින්නකාලවසෙන රූපජීවිතින්ද්‍රියපච්චයා අරුපධම්මා උප්පජ්ජන්ති. එවං පන රූපාරූපපවත්තං පවත්තති. යථා කිං? යථා එකො පුරිසො ජාලාපවත්තෙ උක්කණ්ඨිතො උදකෙන පහරිත්වා ජාලං අප්පවත්තං කත්වා ඡාරිකාය අඬගාලෙ පිටිය තුණ්හි නිසිදති. යදා පනස්ස පුන ජාලාය අත්ථො හොති, ඡාරිකං අපනෙත්වා අඬගාලෙ පරිවත්තෙත්වා උපාදානං දත්වා මුඛවාතං වා තාලවණ්ටවාතං වා දදාති. අථ ජාලාපවත්තං පුන පවත්තති. එවමෙව ජාලාපවත්තං විය අරුපධම්මා. පුරිසස්ස ජාලාපවත්තෙ උක්කණ්ඨිත්වා උදකප්පහාරෙන ජාලං අප්පවත්තං කත්වා ඡාරිකාය අඬගාලෙ පිටිය තුණ්හිභූතස්ස නිසජ්ජා විය හික්ඛුනො අරුපපවත්තෙ උක්කණ්ඨිත්වා සඤ්ඤඤඤච වෙදනඤ්ච නිරොධෙත්වා නිරොධසමාපජ්ජනං. ඡාරිකාය පිහිනඅඬගාරා විය රූපජීවිතින්ද්‍රියං. පුරිසස්ස පුන ජාලාය අත්ථො සති ඡාරිකාපනයනාදීති විය හික්ඛුනො යථාපරිච්ඡින්නකාලාපගමනං. අග්ගිජාලාය පවත්ති විය පුන අරුපධම්මෙසු උප්පන්නෙසු රූපාරූපපවත්ති වෙදිතඛ්ඛා.

ආයු උස්මා ව විඤ්ඤාණන්ති රූපජීවිතින්ද්‍රියං, කම්මජතෙජොධාතු, චිත්තන්ති ඉමෙ තයො ධම්මා යදා ඉමං රූපකායං ජහන්ති, අථායං අවෙනනං කට්ඨං විය පට්ඨයං ජඬ්ඬිතො සෙතීති අත්ථො. චුත්තඤ්ඤවෙනං -

“ආයු උස්මා ව විඤ්ඤාණං, යදා කායං ජහන්තිමං;

අපවිද්ධො තදා සෙති, පරහත්තං අවෙනන”න්ති. (සං. නි. 3.95);

කායසඬ්ඛාරාති අස්සාසපස්සාසා. වච්ඡසඬ්ඛාරාති විතක්කවිචාරා. චිත්තසඬ්ඛාරාති සඤ්ඤාචෙදනා. ආයුති රූපජීවිතින්ද්‍රියං. පරිහින්නානීති උපහතානි, විනට්ඨානීති අත්ථො. තත්ථ කෙවි “නිරොධසමාපන්නස්ස චිත්තසඬ්ඛාරාව නිරුද්ධා”ති වචනතො චිත්තං අනිරුද්ධං හොති, තස්මා සචිත්තකා අයං සමාපත්තීති වදන්ති. තෙ වත්තඛ්ඛා - “වච්ඡසඬ්ඛාරාපිස්ස නිරුද්ධා”ති වචනතො වාචා අනිරුද්ධා හොති, තස්මා නිරොධං සමාපන්නෙන ධම්මමිපි කථෙන්නෙන සජ්ඣායමිපි කරොන්නෙන නිසිදිතඛ්ඛං සියා. “යො වායං මතො කාලඬ්ඛකතො, තස්සාපි චිත්තසඬ්ඛාරා නිරුද්ධා”ති වචනතො චිත්තං අනිරුද්ධං භවෙය්‍ය, තස්මා කාලඬ්ඛකතෙ මාතාපිතරො වා අරහත්තෙ වා ඤාපයන්නෙන අනන්තරියකම්මං කතං භවෙය්‍ය. ඉති ඛ්‍යඤ්ජනෙ අහිනිවෙසං අකත්වා ආවරියානං නයෙ යත්වා අත්ථො උපපරික්ඛිතඛ්ඛො. අත්ථො හි පටිසරණං, න ඛ්‍යඤ්ජනං.

ඉන්ද්‍රියානි විජ්ජසන්නානීති කිරියමයපවත්තස්මිඤ්ඤි වත්තමානෙ ඛ්‍යිද්ධා ආරම්මණෙසු පසාදෙ සට්ඨෙන්නෙසු ඉන්ද්‍රියානි කිලමන්නානි උපහතානි

මක්ඛිනානි විය හොත්ති, වාතාදීහි උට්ඨිතෙන රජෙන චතුමහාපථෙ ධ්වනිආදාසො විය. යථා පන ථවිකායං පක්ඛිපිත්වා මඤ්ජුසාදීසු ධ්වනො ආදාසො අන්තොයෙව විරොචති, එවං නිරොධං සමාපන්නස්ස භික්ඛුනො අන්තොනිරොධෙ පඤ්ච පසාදා අනිවිරොචන්ති. තෙන චුත්තං “ඉන්ද්‍රියානි විජ්ජසන්නානී”ති.

458. කති පනාචුසො, පච්චයාති ඉධ කිං පුච්ඡති? නිරොධස්ස අනන්තරපච්චයං නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං පුච්ඡස්සාමිති පුච්ඡති. විස්සජ්ජනෙ පනස්ස සුඛස්ස ච පහානාති චත්තාරො අපගමනපච්චයා කථිතා. අනිමිත්තායාති ඉධ කිං පුච්ඡති? නිරොධතො චූට්ඨානකඵලසමාපත්තිං පුච්ඡස්සාමිති පුච්ඡති. අවසෙසසමාපත්තිචූට්ඨානඤ්ඤි හවඬගෙන හොති, නිරොධා චූට්ඨානං පන විපස්සනානිස්සන්දාය ඵලසමාපත්තියාති තමෙව පුච්ඡති. සබ්බනිමිත්තානන්ති රූපාදීනං සබ්බාරම්මණානං. අනිමිත්තාය ච ධාතුයා මනසිකාරොති සබ්බනිමිත්තාපගතාය නිබ්බානධාතුයා මනසිකාරො. ඵලසමාපත්තිසහජාතං මනසිකාරං සන්ධායාහ. ඉති හෙට්ඨා නිරොධපාදකං පට්මජ්ඣානං ගහිතං, නිරොධස්ස අනන්තරපච්චයං නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං ගහිතං, ඉධ නිරොධතො චූට්ඨානකඵලසමාපත්ති ගහිතාති.

ඉමස්මිං යානෙ නිරොධකථා කථෙතබ්බා හොති. සා, “ද්විති බලෙහි සමන්තාගතත්තා තයො ච සඬබ්බාරානං පටිජ්ජස්සද්ධියා සොළසහි ඤාණවරියාහි නවහි සමාධිවරියාහි වසිභාවනාපඤ්ඤා නිරොධසමාපත්තියා ඤාණ”න්ති එවං පටිසම්භිදාමග්ගෙ (පටි. ම. 1.83) ආගතා. විසුද්ධිමග්ගෙ පනස්සා සබ්බාකාරෙන විනිච්ඡයකථා කථිතා.

ඉදානි චලඤ්ජනසමාපත්තිං පුච්ඡන්තො කති පනාචුසො, පච්චයාතිආදිමාහ. නිරොධතො හි චූට්ඨානකඵලසමාපත්තියා යිති නාම න හොති, එකං ද්වෙ විත්තවාරමෙව පවත්තිත්වා හවඬගං ඔතරති. අයඤ්ඤි භික්ඛු සත්ත දිවසෙ අරූපපවත්තං නිරොධෙත්වා නිසින්නො නිරොධචූට්ඨානකඵලසමාපත්තියං න විරං තිට්ඨති. චලඤ්ජනසමාපත්තියං පන අද්ධානපරිච්ඡේදොව පමාණං. තස්මා සා යිති නාම හොති. තෙනාහ – “අනිමිත්තාය චෙතොවිමුත්තියා යිතියා”ති. තස්සා විරට්ඨිතත්ථං කති පච්චයාති අත්ථො. විස්සජ්ජනෙ පනස්සා සුඛබ්බෙ ච අභිසඬ්ඛාරොති අද්ධානපරිච්ඡේදො චුත්තො. චූට්ඨානායාති ඉධ හවඬගචූට්ඨානං පුච්ඡති. විස්සජ්ජනෙපිස්සා සබ්බනිමිත්තානඤ්ච මනසිකාරොති රූපාදිනිමිත්තවසෙන හවඬගසහජාතමනසිකාරො චුත්තො.

459. යා වායං, ආචුසොති ඉධ කිං පුච්ඡති? ඉධ අඤ්ඤං අභිනවං නාම නත්ථි. හෙට්ඨා කථිතධම්මෙයෙව එකතො සමොධානෙත්වා පුච්ඡාමිති පුච්ඡති. කත්ථ

පන තෙ කථිතා? “නිලමපි සඤ්ජානාති පිතකමපි, ලොහිතකමපි, ඔදාතකමපි සඤ්ජානාති”ති (ම. නි. 1.450) එතස්මිඤ්ඤි යානෙ අප්පමාණා වෙතොවිමුත්ති කථිතා. “නත්ථි කිඤ්චිති ආකිඤ්චඤ්ඤායතනන්ති නෙය්‍ය”න්ති (ම. නි. 1.451) එත්ථ ආකිඤ්චඤ්ඤං. “පඤ්ඤාවක්ඛුනා පජානාති”ති (ම. නි. 1.451) එත්ථ සුඤ්ඤතා. “කති පනාචුසො, පච්චයා අනිමිත්තාය වෙතොවිමුත්තියා ධීතියා චුට්ඨානායා”ති එත්ථ අනිමිත්තා. එවං හෙට්ඨා කථිතාව ඉමස්මිං යානෙ එකතො සමොධානෙන්වා පුච්ඡති. තං පන පටික්ඛිපිත්වා එතා තස්මිං තස්මිං යානෙ නිද්දිට්ඨාවාති වත්වා අඤ්ඤෙ වත්තාරො ධම්මා එකනාමකා අත්ථි. එකො ධම්මො චතුනාමකො අත්ථි, එතං පාකටං කත්වා කථාපෙතුං ඉධ පුච්ඡතිති අට්ඨකථායං සන්තිට්ඨානං කතං. තස්සා විස්සජ්ජනෙ අයං වුවචතාවුසො, අප්පමාණා වෙතොවිමුත්තිති අයං ඵරණඅප්පමාණතාය අප්පමාණා නාම. අයඤ්ඤි අප්පමාණෙ වා සත්තෙ ඵරති, එකස්මිමපි වා සත්තෙ අසෙසෙත්වා ඵරති.

අයං වුවචතාවුසො, ආකිඤ්චඤ්ඤාති ආරම්මණකිඤ්චනස්ස අභාවතො ආකිඤ්චඤ්ඤා. අත්තෙන වාති අත්ත භාවපොසපුග්ගලාදිසඬ්ඛාතෙන අත්තෙන සුඤ්ඤං. අත්තනියෙන වාති විවරාදිපරික්ඛාරසඬ්ඛාතෙන අත්තනියෙන සුඤ්ඤං. අනිමිත්තාති රාගනිමිත්තාදීනං අභාවෙනෙව අනිමිත්තා, අරහත්තඵලසමාපත්තිං සන්ධායාහ. නානත්ථා වෙච නානාඛ්‍යඤ්ජනා වාති ඛ්‍යඤ්ජනමපි නෙසං නානා අත්ථොපි. තත්ථ ඛ්‍යඤ්ජනස්ස නානතා පාකටාව. අත්ථො පන, අප්පමාණා වෙතොවිමුත්ති භූමන්තරතො මහග්ගතා එව හොති රූපාවචරා; ආරම්මණතො සත්ත පඤ්ඤත්තිආරම්මණා. ආකිඤ්චඤ්ඤා භූමිමන්තරතො මහග්ගතා අරූපාවචරා; ආරම්මණතො න වත්තඛිබ්බාරම්මණා. සුඤ්ඤතා භූමිමන්තරතො කාමාවචරා; ආරම්මණතො සඬ්ඛාරාරම්මණා. විපස්සනා හි එත්ථ සුඤ්ඤතාති අධිජ්ජෙතා. අනිමිත්තා භූමිමන්තරතො ලොකුත්තරා; ආරම්මණතො නිබ්බනාරම්මණා.

රාගො ඛො, ආචුසො, පමාණකරණොතිආදීසු යථා පබ්බතපාදෙ පුතිපණ්ණරසඋදකං නාම හොති කාලවණ්ණං; ඔලොකෙන්තානං ඛ්‍යාමසතගම්භීරං විය ඛායති. යට්ඨිං වා රජ්ජුං වා ගහෙන්වා මිනන්තස්ස පිට්ඨිපාදොත්ථරණමත්තමපි න හොති. එවමෙවං යාව රාගාදයො නුප්පජ්ජන්ති, තාව පුග්ගලං සඤ්ජානිතුං න සක්කා හොන්ති, සොතාපන්නො විය, සකදාගාමී විය, අනාගාමී විය ච ඛායති. යදා පනස්ස රාගාදයො උප්පජ්ජන්ති, තදා රත්තො දුට්ඨො මුල්ලොති පඤ්ඤායති. ඉති එතෙ “එත්තකො අය”න්ති පුග්ගලස්ස පමාණං දස්සෙන්නො විය උප්පජ්ජන්තිති පමාණකරණා නාම වුත්තා. යාවතා ඛො, ආචුසො, අප්පමාණා වෙතොවිමුත්තියොති යත්තකා අප්පමාණා

වෙතොවිමුත්ති යො. කිත්තකා පන තා? චත්තාරො බ්‍රහ්මචිහාරා, චත්තාරො මග්ගා, චත්තාරි ච ඵලානීති ද්වාදස. තත්ථ බ්‍රහ්මචිහාරා ඵරණඅප්පමාණතාය අප්පමාණා. සෙසා පමාණකරණානං කිලෙසානං අභාවෙන අප්පමාණා. නිබ්බානම්පි අප්පමාණමෙව, වෙතොවිමුත්ති පන න හොති, තස්මා න ගහිතං. අකුප්පාති අරහත්තඵලවෙතොවිමුත්ති; සා හි තාසං සබ්බප්පෙට්ඨිකා, තස්මා අග්ගමක්ඛායතීති චුත්තා. රාගො ඛො, ආචුසො, කිඤ්චනොති රාගො උප්පජ්ජත්වා පුග්ගලං කිඤ්චති මද්දති පලිබ්බන්ධති. තස්මා කිඤ්චනොති චුත්තො. මනුස්සා කිර ගොණෙහි බලං මද්දාපෙන්නො කිඤ්චෙහි කපිල, කිඤ්චෙහි කාලකාති වදන්ති. ඵවං මද්දනත්ථො කිඤ්චනත්ථොති වෙදිතබ්බො. දොසමොහෙසුපි ඵසෙව න යො. ආකිඤ්චඤ්ඤා වෙතොවිමුත්ති යො නාම නව ධම්මා ආකිඤ්චඤ්ඤායතනඤ්ච මග්ගඵලානි ච. තත්ථ ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං කිඤ්චනං ආරම්මණං අස්ස නත්ථිති ආකිඤ්චඤ්ඤං. මග්ගඵලානි කිඤ්චනානං මද්දනානං පලිබ්බන්ධනකිලෙසානං නත්ථිතාය ආකිඤ්චඤ්ඤානි. නිබ්බානම්පි ආකිඤ්චඤ්ඤං, වෙතොවිමුත්ති පන න හොති, තස්මා න ගහිතං.

රාගො ඛො, ආචුසො, නිමිත්තකරණොති ආදීසු යථා නාම ද්විත්තං කුලානං සදිසා ද්වෙ වච්ඡකා හොන්ති. යාව තෙසං ලක්ඛණං න කතං හොති, තාව “අයං අසුකකුලස්ස වච්ඡකො, අයං අසුකකුලස්සා”ති න සක්කා හොන්ති ජානිතුං. යදා පන තෙසං සත්තිසුලාදීසු අඤ්ඤතරං ලක්ඛණං කතං හොති, තදා සක්කා හොන්ති ජානිතුං. ඵවමෙව යාව පුග්ගලස්ස රාගො නුප්පජ්ජති, තාව න සක්කා හොති ජානිතුං අරියො චා පුපුජ්ජනො චාති. රාගො පනස්ස උප්පජ්ජමානොව සරාගො නාම අයං පුග්ගලොති සඤ්ජානනනිමිත්තං කරොන්නො විය උප්පජ්ජති, තස්මා “නිමිත්තකරණො”ති චුත්තො. දොසමොහෙසුපි ඵසෙව න යො.

අනිමිත්තා වෙතොවිමුත්ති නාම තෙරස ධම්මා – විපස්සනා, චත්තාරො ආරුප්පා, චත්තාරො මග්ගා, චත්තාරි ච ඵලානීති. තත්ථ විපස්සනා නිව්චනිමිත්තං සුඛනිමිත්තං අත්තනිමිත්තං උග්ගාටෙතීති අනිමිත්තා නාම. චත්තාරො ආරුප්පා රූපනිමිත්තස්ස අභාවෙන අනිමිත්තා නාම. මග්ගඵලානි නිමිත්තකරණානං කිලෙසානං අභාවෙන අනිමිත්තානි. නිබ්බානම්පි අනිමිත්තමෙව, තං පන වෙතොවිමුත්ති න හොති, තස්මා න ගහිතං. අථ කස්මා සුඤ්ඤතා වෙතොවිමුත්ති න ගහිතාති? සා, “සුඤ්ඤා රාගෙනා”ති ආදිවචනතො සබ්බත්ථ අනුපවිට්ඨාව, තස්මා විසුං න ගහිතා. එකත්ථාති ආරම්මණවසෙන එකත්ථා. අප්පමාණං ආකිඤ්චඤ්ඤං සුඤ්ඤතං අනිමිත්තන්ති හි සබ්බානෙතානි නිබ්බානස්සෙව නාමානි. ඉති ඉමිනා පරියායෙන එකත්ථා. අඤ්ඤස්මිං පන යානෙ අප්පමාණා හොන්ති, අඤ්ඤස්මිං

ආකිඤ්චඤ්ඤා අඤ්ඤස්මිං සුඤ්ඤතා අඤ්ඤස්මිං අනිමිත්තාති ඉමිනා පරියායෙන නානාබ්‍යාඤ්ජනා. ඉති ථෙරො යථානුසන්ධිනාව දෙසනං නිට්ඨපෙසිති.

පපඤ්චසුද්ධනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මහාවෙදල්ලසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. චූළවෙදල්ලසුත්තවණ්ණනා

460. එවං මෙ සුතන්ති චූළවෙදල්ලසුත්තං. තත්ථ විසාබ්බො උපාසකොති විසාබ්බොති එවංනාමකො උපාසකො. යෙන ධම්මදිත්තාති යෙන ධම්මදිත්තා නාම හික්ඛුතී තෙනුපසඬිකමි. කො පනායං විසාබ්බො? කා ධම්මදිත්තා? කස්මා උපසඬිකමිති? විසාබ්බො නාම ධම්මදිත්තාය ගිහිකාලෙ සරසාමිකො. සො යදා භගවා සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුජ්ඣන්ති පවත්තවරධම්මවක්කො යසාදයො කුලපුත්තෙ විනෙන්වා උරුවෙලං පත්වා තත්ථ ජට්ඨසහස්සං විනෙන්වා පුරාණජට්ඨෙහි බිණාසවහික්ඛුහි සද්ධිං රාජගහං ගන්ත්වා බුද්ධදස්සනත්ථං ද්වාදසනහුතාය පරිසාය සද්ධිං ආගතස්ස බිම්බිසාරමහාරාජස්ස ධම්මං දෙසෙසි. තදා රඤ්ඤා සද්ධිං ආගතෙසු ද්වාදසනහුතෙසු එකං නහුතං උපාසකත්තං පටිවෙදෙසි, එකාදස නහුතාති සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨතිංසු සද්ධිං රඤ්ඤා බිම්බිසාරෙන. අයං උපාසකො තෙසං අඤ්ඤතරො, තෙහි සද්ධිං පට්ඨදස්සනෙව සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය, පුන එකදිවසං ධම්මං සුත්වා සකදාගාමිඵලං පත්වා, තතො අපරභාගෙපි එකදිවසං ධම්මං සුත්වා අනාගාමිඵලෙ පතිට්ඨිතො. සො අනාගාමී හුත්වා ගෙහං ආගච්ඡන්තො යථා අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු ඉතො විතො ව ඔලොකෙන්තො සිතං කුරුමානො ආගච්ඡති, එවං අනාගන්ත්වා සන්තින්ද්‍රියො සත්තමානසො හුත්වා අගමාසි.

ධම්මදිත්තා සිහපඤ්ජරං උග්ගාටෙන්වා වීථිං ඔලොකයමානා තස්ස ආගමනාකාරං දිස්වා, “කිං නු බො එත”න්ති වින්තෙන්වා තස්ස පච්චුග්ගමනං කුරුමානා සොපානසීසෙ යත්වා ඔලම්බනත්ථං හත්ථං පසාරෙසි. උපාසකො අත්තතො හත්ථං සමිඤ්ජෙසි. සා “පාතරාසභොජනකාලෙ ජානිස්සාමි”ති වින්තෙසි. උපාසකො පුබ්බෙ තාය සද්ධිං එකතො භුඤ්ජති. තං දිවසං පන තං අනපලොකෙන්වා යොගාවචරහික්ඛු විය එකකොව භුඤ්ජී. සා, “සායන්හකාලෙ ජානිස්සාමි”ති වින්තෙසි. උපාසකො තංදිවසං සිරිගබ්භං න පාවිසි, අඤ්ඤං ගබ්භං පට්ඨග්ගාපෙත්වා කජ්ජියමඤ්චකං පඤ්ඤපාපෙත්වා නිපජ්ජී. උපාසිකා, “කිං නු බ්වස්ස බහිද්ධා පත්ථනා අත්ථි, උදාහු කෙනවිදෙව පරිභෙදකෙන හින්තො, උදාහු මය්හෙව කොචි දොසො අත්ථි”ති

බලවදොමනස්සා හුත්වා, “එකං ද්වෙ දිවසෙ වසිතකාලෙ සක්කා ඤාතු”න්ති තස්ස උපට්ඨානං ගන්ත්වා වන්දිත්වා අට්ඨාසි.

උපාසකො, “කිං ධම්මදින්නෙ අකාලෙ ආගතාසි”ති පුච්ඡි. ආම අයාපුත්ත, ආගතාමිහි, න ත්වං යථා පුරාණො, කිං නු තෙ බහිද්ධා පත්ථනා අත්ථිති? නත්ථි ධම්මදින්නෙති. අඤ්ඤො කොචි පරිභෙදකො අත්ථිති? අයම්පි නත්ථිති. එවං සන්නෙ මය්හෙව කොචි දොසො භවිස්සතීති. තුය්හම්පි දොසො නත්ථිති. අථ කස්මා මයා සද්ධිං යථා පකතියා ආලාපසල්ලාපමත්තම්පි න කරොථාති? සො චිත්තෙසි – “අයං ලොකුත්තරධම්මො නාම ගරු භාරියො න පකාසෙතතබ්බො, සචෙ බො පනාහං න කථෙස්සාමි, අයං හදයං ඵාලෙත්වා එත්ථෙව කාලං කරෙය්‍යා”ති තස්සානුග්ගහත්ථාය කථෙසි – “ධම්මදින්නෙ අහං සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා ලොකුත්තරධම්මං නාම අධිගතො, තං අධිගතස්ස එවරූපා ලොකියකිරියා න වට්ටති. යදි ත්වං ඉච්ඡසි, තව චත්තාලීස කොටියො මම චත්තාලීස කොටියොති අසීතිකොට්ඨනං අත්ථි, එත්ථ ඉස්සරා හුත්වා මම මාතිට්ඨානෙ වා භගිනිට්ඨානෙ වා යත්වා වස. තයා දින්නෙන හත්තපිණ්ඩමත්තකෙන අහං යාපෙස්සාමි. අථෙවං න කරොසි, ඉමෙ භොගෙ ගහෙත්වා කුලගෙහං ගච්ඡ, අථාපි තෙ බහිද්ධා පත්ථනා නත්ථි, අහං තං භගිනිට්ඨානෙ වා ධිතුට්ඨානෙ වා යපෙත්වා පොසෙස්සාමි”ති.

සා චිත්තෙසි – “පකතිපුරිසො එවං චත්තා නාම නත්ථි. අද්ධා එතෙන ලොකුත්තරවරධම්මො පටිච්ඡිද්ධො. සො පන ධම්මො කිං පුරිසෙහෙව පටිච්ඡිකිත්තබ්බො, උදාහු මාතුගාමොපි පටිච්ඡිකිතුං සක්කොති”ති විසාබං එතදවොච – “කිං නු බො එසො ධම්මො පුරිසෙහෙව ලහිතබ්බො, මාතුගාමෙනපි සක්කා ලද්ධු”න්ති? කිං වදෙසි ධම්මදින්නෙ, යෙ පටිපන්නකා, තෙ එතස්ස දායාදා, යස්ස යස්ස උපනිස්සයො අත්ථි, සො සො එතං පටිලහතීති. එවං සන්නෙ මය්හං පබ්බජ්ජං අනුජානාථාති. සාධු හද්දෙ, අහම්පි තං එතස්මිංයෙව මග්ගෙ යොජෙතුකාමො, මනං පන තෙ අජානමානො න කථෙමිති තාවදෙව බිම්බිසාරස්ස රඤ්ඤො සන්නිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා අට්ඨාසි.

රාජා, “කිං, ගහපති, අකාලෙ ආගතොසි”ති පුච්ඡි. ධම්මදින්නා, “මහාරාජ, පබ්බජ්ජාමි”ති වදතීති. කිං පනස්ස ලද්ධුං වට්ටතීති? අඤ්ඤං කිඤ්චි නත්ථි, සොචණ්ණසිවිකං දෙව, ලද්ධුං වට්ටති නගරඤ්ච පටිජග්ගාපෙතුන්ති. රාජා සොචණ්ණසිවිකං දත්වා නගරං පටිජග්ගාපෙසි. විසාබො ධම්මදින්නං ගන්ධොදකෙන නහාපෙත්වා සබ්බාලඤ්ඤාකාරෙහි අලඤ්ඤාකාරාපෙත්වා සොචණ්ණසිවිකාය නිසිදාපෙත්වා ඤාතිගණෙන පරිවාරාපෙත්වා ගන්ධපුප්ඵාදීහි පූජයමානො නගරවාසනං කරොත්තො විය භික්ඛුනිඋපස්සයං.

ගන්ත්වා, “ධම්මදින්නං පබ්බාජෙථායො”ති ආහ. භික්ඛුනියො “එකං වා ද්වෙ වා දොසෙ සහිතුං වට්ටති ගහපතී”ති ආහංසු. නත්ථයො කොචි දොසො, සද්ධාය පබ්බජතීති. අපේකා ඛ්‍යාත්තා පෙරී තවපඤ්චකකම්මට්ඨානං ආචික්ඛිත්වා කෙසෙ ඔහාරෙත්වා පබ්බාජෙසි. විසාබො, “අභිරමයො, ස්වාක්ඛාතො ධම්මො”ති වන්දිත්වා පක්කාමි.

තස්සා පබ්බජිතදිවසතො පට්ඨාය ලාභසක්කාරො උප්පජ්ජී. තෙනෙව පලිබුද්ධා සමණධම්මං කාතුං ඔකාසං න ලහති. අථාචරිය-උපජ්ඣායපෙරියො ගහෙත්වා ජනපදං ගන්ත්වා අට්ඨනිංසාය ආරම්මණෙසු චිත්තරූචිතං කම්මට්ඨානං කථාපෙත්වා සමණධම්මං කාතුං ආරද්ධා, අභිනිහාරසම්පන්නත්තා පන නාතිවිරං කිලමිත්ථ.

ඉතො පට්ඨාය භි සතසහස්සකප්පමත්ථකෙ පදුමුත්තරො නාම සත්ථා ලොකෙ උදපාදි. තදා එසා එකස්මිං කුලෙ දාසී හුත්වා අත්තනො කෙසෙ වික්කිණිත්වා සුජාතත්ථෙරස්ස නාම අග්ගසාවකස්ස දානං දත්වා පත්ථනමකාසි. සා තාය පත්ථනාභිනිහාරසම්පත්තියා නාතිවිරං කිලමිත්ථ, කතිපාහෙනෙව අරහත්තං පත්වා චිත්තෙසි – “අහං යෙනත්ථෙත සාසනෙ පබ්බජිතා, සො මත්ථකං පත්තො, කිං මෙ ජනපදවාසෙන, මය්හං ඤාතකාපි පුඤ්ඤානි කර්ස්සන්ති, භික්ඛුනිසඬ්ඝොපි පච්චයෙහි න කිලමිස්සති, රාජගහං ගච්ඡාමි”ති භික්ඛුනිසඬ්ඝං ගහෙත්වා රාජගහමෙව අගමාසි. විසාබො, “ධම්මදින්නා කිර ආගතා”ති සුත්වා, “පබ්බජිත්වා නචිරස්සෙව ජනපදං ගතා, ගන්ත්වාපි නචිරස්සෙව පච්චාගතා, කිං නු බො භවිස්සති, ගන්ත්වා ජානිස්සාමි”ති දුතියගමනෙන භික්ඛුනිඋපස්සයං අගමාසි. තෙන වුත්තං – “අථ බො විසාබො උපාසකො යෙන ධම්මදින්නා භික්ඛුනී තෙනුපසඬ්ඝමි”ති.

එතදවොචාති එතං සක්කායොතිආදිවචනං අවොච. කස්මා අවොචාති? එවං කිරස්ස අහොසි – “අභිරමසි නාභිරමසි, අයො”ති එවං පුච්ඡනං නාම න පණ්ඩිතකිච්චං, පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධෙ උපනෙත්වා පඤ්භං පුච්ඡිස්සාමි, පඤ්භඛ්‍යාකරණෙන තස්සා අභිරතිං වා අනභිරතිං වා ජානිස්සාමිති, තස්මා අවොච. තං සුත්වාච ධම්මදින්නා අහං, ආවුසො විසාබ, අචිරපබ්බජිතා සකායං වා පරකායං වා කුතො ජානිස්සාමිති වා, අඤ්ඤත්ථෙරියො උපසඬ්ඝමිත්වා පුච්ඡාති වා අවත්වා උපනික්ඛිත්තං සම්පට්චිජමානා විය, එකපාසකගණ්ඨිං මොවෙන්නී විය ගහනට්ඨානෙ හත්ථිමග්ගං නිහරමානා විය බග්ගමුඛෙන සමුග්ගං විවරමානා විය ව පටිසම්භිදාපිසයෙ යත්වා පඤ්භං විස්සජ්ජමානා, පඤ්ච බො ඉමෙ, ආවුසො විසාබ, උපාදානක්ඛන්ධාතිආදිමාහ. තත්ථ පඤ්චාති ගණනපරිච්ඡෙදො. උපාදානක්ඛන්ධාති උපාදානානං පච්චයභූතා ඛන්ධාති එවමාදිනා නයෙනෙත්ථ උපාදානක්ඛන්ධකථා චිත්ථාරෙත්වා කථෙතබ්බා. සා

පනෙසා විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරිතා එවාති තත්ථ විත්තාරිතනයෙනෙව වෙදිතබ්බා. සක්කායසමුදයාදීසුපි යං වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා තත්ථ තත්ථ වුත්තමෙව.

ඉදං පන චතුසච්චබ්බාකරණං සුත්ථා විසාබො ථෙරියා අභිරතභාවං අඤ්ඤාසි. යො හි බුද්ධසාසනෙ උක්කණ්ඨිතො හොති අනභිරතො, යො එවං පුච්ඡිතපුච්ඡිතපඤ්ඤාං සණ්ඨාසෙන එකෙකං පලිතං ගණ්හන්තො විය, සිනෙරුපාදතො වාලුකං උද්ධරන්තො විය විස්සජ්ජෙතුං න සක්කොති. යස්මා පන ඉමානි විත්තාරි සච්චානි ලොකෙ චන්දිමසුරියා විය බුද්ධසාසනෙ පාකටානි, පරිසමජ්ඣෙකෙ ගතො හි භගවාපි මහාථෙරාපි සච්චානෙව පකාසෙන්ති; භික්ඛුසඤ්ඤාපි පබ්බජිතදිවසතො පට්ඨාය කුලපුත්තෙ විත්තාරි නාම කිං, විත්තාරි අරියසච්චානීති පඤ්ඤාං උග්ගණ්හාපෙති. අයඤ්ච ධම්මදින්නා උපායකොසල්ලෙ යිතා පණ්ඨිතා බ්‍යත්තා නයං ගහෙන්වා සුතෙනපි කථෙතුං සමත්ථා, තස්මා “න සක්කා එතිස්සා එත්තාවතා සච්චානං පටිච්චිද්ධභාවො ඤාතුං, සච්චිවිනිබ්බොගපඤ්ඤාබ්බාකරණෙන සක්කා ඤාතු”න්ති විත්තෙන්වා හෙට්ඨා කථිතානි ද්වෙ සච්චානි පටිනිවත්තෙන්වා ගුල්භං කත්වා ගණ්ඨිපඤ්ඤාං පුච්ඡිස්සාමීති පුච්ඡන්තො තඤ්ඤෙව නු බො, අය්‍යාතිආදිමාහ.

තස්ස විස්සජ්ජනෙ න බො, ආවුසො විසාබ, තඤ්ඤෙව උපාදානන්ති උපාදානස්ස සඤ්ඤාකර්මන්ධෙකදෙසභාවතො න තංයෙව උපාදානං තෙ පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා, නාපි අඤ්ඤත්‍ර පඤ්චහි උපාදානක්ඛන්ධෙහි උපාදානං. යදි හි තඤ්ඤෙව සියා, රූපාදිසභාවමිපි උපාදානං සියා. යදි අඤ්ඤත්‍ර සියා, පරසමයෙ විත්තවිජ්ජයුත්තො අනුසයො විය පණ්ණත්ති විය නිබ්බානං විය ව ඛන්ධවිනිමුත්තං වා සියා, ඡට්ඨො වා ඛන්ධො පඤ්ඤපෙතබ්බො භවෙය්‍ය, තස්මා එවං බ්‍යාකාසි. තස්සා බ්‍යාකරණං සුත්ථා “අධිගතපතිට්ඨා අය”න්ති විසාබො නිට්ඨමගමාසි. න හි සක්කා අබ්ණාසවෙන අසම්බද්ධෙන අවිත්ථායන්තෙන පදීපසහස්සං ජාලෙන්තෙන විය එවරූපො ගුල්භො පටිච්ඡන්තො තිලක්ඛණාහතො ගම්භිරො පඤ්ඤො විස්සජ්ජෙතුං. නිට්ඨං ගන්ත්වා පන, “අයං ධම්මදින්නා සාසනෙ උද්ධපතිට්ඨා අධිගතපටිසම්භිදා වෙසාරජ්ජපත්තා භවමත්ථකෙ යිතා මහාබ්ණාසවා, සමත්ථා මය්හං පුච්ඡිතපඤ්ඤාං කථෙතුං, ඉදානි පන නං ඔවත්තිකසාරං පඤ්ඤාං පුච්ඡිස්සාමී”ති විත්තෙන්වා තං පුච්ඡන්තො, කථං පනාය්‍යාතිආදිමාහ.

461. තස්ස විස්සජ්ජනෙ අස්සුතවාතිආදි මූලපරියායෙ විත්ථාරිතමෙව. රූපං අත්තතො සමනුපස්සතීති, “ඉධෙකච්චො රූපං අත්තතො සමනුපස්සති. යං

රූපං සො අහං, යො අහං තං රූපන්ති රූපඤ්ච අත්තඤ්ච අද්වයං සමනුපස්සති. සෙය්‍යාථාපි නාම තෙලස්පදීපස්ස ක්කායතො යා අවිච්ඡි සො චණ්ණො, යො චණ්ණො සා අවිච්ඡිති අවිච්ඤ්ච චණ්ණඤ්ච අද්වයං සමනුපස්සති. එවමෙව ඉධෙකච්චො රූපං අත්තතො සමනුපස්සති...පෙ.... අද්වයං සමනුපස්සති”ති (පටි. ම. 1.131) එවං රූපං අත්තාති දිට්ඨිපස්සනාය පස්සති. රූපවන්තං වා අත්තානන්ති අරූපං අත්තාති ගහෙත්වා ඡායාවන්තං රුක්ඛං විය තං අත්තානං රූපවන්තං සමනුපස්සති. අත්තති වා රූපන්ති අරූපමෙව අත්තාති ගහෙත්වා පුප්ඵස්මිං ගන්ධං විය අත්තති රූපං සමනුපස්සති. රූපස්මිං වා අත්තානන්ති අරූපමෙව අත්තාති ගහෙත්වා කරණ්ඩාය මණිං විය අත්තානං රූපස්මිං සමනුපස්සති. වෙදනං අත්තතොතිආදීසුපි එසෙව නයො.

තත්ථ, රූපං අත්තතො සමනුපස්සතීති සුද්ධරූපමෙව අත්තාති කථිතං. රූපවන්තං වා අත්තානං, අත්තති වා රූපං, රූපස්මිං වා අත්තානං. වෙදනං අත්තතො... සඤ්ඤං... සඬ්ඛාරෙ... විඤ්ඤාණං අත්තතො සමනුපස්සතීති ඉමෙසු සත්තසු යානෙසු අරූපං අත්තාති කථිතං. වෙදනාවන්තං වා අත්තානං, අත්තති වා වෙදනං, වෙදනාය වා අත්තානන්ති එවං චතුසු බන්ධෙසු තිණ්ණං තිණ්ණං වසෙන ද්වාදසසු යානෙසු රූපාරූපමිස්සකො අත්තා කථිතො. තත්ථ රූපං අත්තතො සමනුපස්සති... වෙදනං... සඤ්ඤං... සඬ්ඛාරෙ... විඤ්ඤාණං අත්තතො සමනුපස්සතීති ඉමෙසු පඤ්චසු යානෙසු උච්ඡෙදදිට්ඨි කථිතා, අවසෙසෙසු සස්සතදිට්ඨිති. එවමෙත්ථ පන්තරස භවදිට්ඨියො, පඤ්ච විභවදිට්ඨියො භොන්ති. න රූපං අත්තතොති එත්ථ රූපං අත්තාති න සමනුපස්සති. අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තාති පන සමනුපස්සති. න රූපවන්තං අත්තානං...පෙ.... න විඤ්ඤාණස්මිං අත්තානන්ති ඉමෙ පඤ්චක්ඛන්ධෙ කෙනච්ච පරියායෙන අත්තතො න සමනුපස්සති, සඬ්ඛාකාරෙන පන අනිච්චා දුක්ඛා අනත්තාති සමනුපස්සති.

එත්තාවතා ථෙරියා, “එවං ඛො, ආචුසො විසාඛ, සක්කායදිට්ඨි භොතී”ති එවං පුරිමපඤ්ඤං විස්සජ්ජෙත්තියා එත්තකෙන ගමනං භොති, ආගමනං භොති, ගමනාගමනං භොති, වට්ඨං වත්තතීති වට්ඨං මත්ථකං පාපෙත්වා දස්සිතං. එවං ඛො, ආචුසො විසාඛ, සක්කායදිට්ඨි න භොතීති පච්ඡිමං පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙත්තියා එත්තකෙන ගමනං න භොති, ආගමනං න භොති, ගමනාගමනං න භොති, වට්ඨං නාම න වත්තතීති විවට්ඨං මත්ථකං පාපෙත්වා දස්සිතං.

462. කතමො පනායො, අරියො අට්ඨඨිගිකො මග්ගොති අයං පඤ්ඤො ථෙරියා පටිපුච්ඡන්වා විස්සජ්ජෙත්තිඛො භවෙය්‍ය – “උපාසක, තයා හෙට්ඨා

මග්ගො පුච්ඡතො, ඉධ කස්මා මග්ගමෙව පුච්ඡසි''ති. සා පන අත්තනො ඛාත්තනය පණ්ඩිච්චෙන තස්ස අධිප්පායං සල්ලක්ඛෙසි - “ඉමිනා උපාසකෙන හෙට්ඨා පටිපත්තිවසෙන මග්ගො පුච්ඡතො භවිස්සති, ඉධ පන තං සඬබ්බතාසඬබ්බතලොකියලොකුත්තරසඬගහිතාසඬගහිතවසෙන පුච්ඡතුකාමො භවිස්සති''ති. තස්මා අප්පටිපුච්ඡන්වාච යං යං පුච්ඡි, තං තං විස්සජ්ජෙසි. තත්ථ සඬබ්බතොති චෙතිතො කප්පිතො පකප්පිතො ආයුහිතො කතො නිබ්බත්තිතො සමාපජ්ජන්තෙන සමාපජ්ජිතබ්බො. තීහි ව බො, ආචුසො විසාබ, බන්ධෙනි අරියො අට්ඨඬගිකො මග්ගො සඬගහිතොති එත්ථ යස්මා මග්ගො සප්පදෙසො, තයො බන්ධා නිප්පදෙසො, තස්මා අයං සප්පදෙසත්තා නගරං විය රජ්ජෙන නිප්පදෙසෙහි තීහි බන්ධෙනි සඬගහිතො. තත්ථ සම්මාචාචාදයො තයො සීලමෙව, තස්මා තෙ සජාතිතො සීලක්ඛන්ධෙන සඬගහිතාති. කිඤ්චාපි හි පාළියං සීලක්ඛන්ධෙනි භූමිමෙන විය නිද්දෙසො කතො, අත්ථො පන කරුණවසෙන චෙදිතබ්බො. සම්මාචායාමාදීසු පන තීසු සමාධි අත්තනො ධම්මතාය ආරම්මණෙ එකග්ගභාවෙන අප්පෙතුං න සක්කොති. වීරියෙ පන පග්ගහකිච්චං සාධෙන්නෙ සතියා ව අපිලාපනකිච්චං සාධෙන්නියා ලද්ධුපකාරො හුත්වා සක්කොති.

තත්ත්වායං උපමා - යථා හි “නක්ඛත්තං කිළිස්සාමා”ති උය්‍යානං පටිට්ඨෙසු තීසු සභායෙසු එකො සුපුප්ඵිතං වම්පකරුක්ඛං දිස්වා හත්ථං උක්ඛිපිත්වාපි ගහෙතුං න සක්කුණෙය්‍ය. අථස්ස දුතියො ඔනමිත්වා පිට්ඨිං දදෙය්‍ය, සො තස්ස පිට්ඨියං ධත්වාපි කම්පමානො ගහෙතුං න සක්කුණෙය්‍ය. අථස්ස ඉතරො අංසකුටං උපනාමෙය්‍ය, සො එකස්ස පිට්ඨියං ධත්වා එකස්ස අංසකුටං ඔලුබ්භ යථාරුචි පුප්ඵානි ඔවිනිත්වා පිළන්ධිත්වා නක්ඛත්තං කීළෙය්‍ය. එවංසම්පදමිදං දට්ඨබ්බං. එකතො උය්‍යානං පටිට්ඨා තයො සභායකා විය හි එකතො ජාතා සම්මාචායාමාදයො තයො ධම්මා. සුපුප්ඵිතවම්පකො විය ආරම්මණං. හත්ථං උක්ඛිපිත්වාපි ගහෙතුං අසක්කොන්තො විය අත්තනො ධම්මතාය ආරම්මණෙ එකග්ගභාවෙන අප්පෙතුං අසක්කොන්තො සමාධි. පිට්ඨිං දත්වා ඔනතසභායො විය වායාමො. අංසකුටං දත්වා ධීතසභායො විය සති. යථා තෙසු එකස්ස පිට්ඨියං ධත්වා එකස්ස අංසකුටං ඔලුබ්භ ඉතරො යථාරුචි පුප්ඵං ගහෙතුං සක්කොති, එවමෙවං වීරියෙ පග්ගහකිච්චං සාධෙන්නෙ, සතියා ව අපිලාපනකිච්චං සාධෙන්නියා ලද්ධුපකාරො සමාධි සක්කොති ආරම්මණෙ එකග්ගභාවෙන අප්පෙතුං. තස්මා සමාධියෙවෙත්ථ සජාතිතො සමාධික්ඛන්ධෙන සඬගහිතො. වායාමසතියො පන කිරියතො සඬගහිතා භොන්ති.

සම්මාදිට්ඨිසම්මාසඬකප්පෙසුපි පඤ්ඤා අත්තනො ධම්මතාය අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තාති ආරම්මණං නිච්ඡේතුං න සක්කොති, විතක්කෙ පන ආකොටෙන්වා ආකොටෙන්වා දෙනතෙ සක්කොති. කථං? යථා හි හෙරඤ්ඤිකො කභාපණං හත්ථෙ යපෙත්වා සබ්බභාගෙසු ඔලොකෙනුකාමො සමානොපි න චක්ඛුදලෙනෙව පරිචත්තේතුං සක්කොති, අඬගුලිපබ්බෙහි පන පරිචත්තේත්වා ඉතො විතො ව ඔලොකෙනුං සක්කොති. එවමෙව න පඤ්ඤා අත්තනො ධම්මතාය අනිච්චාදිවසෙන ආරම්මණං නිච්ඡේතුං සක්කොති, අභිනිරොපනලක්ඛණෙන පන ආභනනපරියාභනනරසෙන විතක්කෙන ආකොටෙන්තෙන විය පරිචත්තේත්තෙන විය ව ආදායා දින්නමෙව විනිච්ඡේතුං සක්කොති. තස්මා ඉධාපි සම්මාදිට්ඨියෙව සජාතිතො පඤ්ඤාක්ඛන්ධෙන සඬගහිතා. සම්මාසඬකප්පො පන කිරියතො සඬගහිතො භොති. ඉති ඉමෙහි තීහි ඛන්ධෙහි මග්ගො සඬගහං ගච්ඡති. තෙන චුත්තං – “තීහි ව බො, ආචුසො විසාබ, ඛන්ධෙහි අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො සඬගහිතො”ති.

ඉදානි එකච්ඡත්තක්ඛණිකං මග්ගසමාධිං සනිමිත්තං සපරික්ඛාරං පුච්ඡන්තො, කතමො පනායොයතිආදිමාහ. තස්ස විස්සජ්ජනෙ චත්තාරො සතිපට්ඨානා මග්ගක්ඛණෙ චතුක්ඛිව්වසාධනවසෙන උප්පන්නා සති, සා සමාධිස්ස පච්චයත්ථෙන නිමිත්තං. චත්තාරො සම්මප්පධානා චතුක්ඛිව්වසාධනවසෙනෙව උප්පන්නං වීරියං, තං පරිවාරට්ඨෙන පරික්ඛාරො භොති. තෙසංයෙව ධම්මානන්ති තෙසං මග්ගසම්පයුත්තධම්මානං. ආසෙවනාතිආදීසු එකච්ඡත්තක්ඛණිකායෙව ආසෙවනාදයො චුත්තාති.

විතණ්ඩවාදී පන, “එකච්ඡත්තක්ඛණිකො නාම මග්ගො නත්ථී, ‘එවං භාවෙය්‍ය සත්ත වස්සානී’ති හි වචනතො සත්තපි වස්සානි මග්ගභාවනා භොති, කිලෙසා පන ලභු ඡිජ්ජන්තා සත්තහි ඤාණෙහි ඡිජ්ජන්ති”ති වදති. සො “සුත්තං ආහරා”ති චත්තබ්බො. අද්ධා අඤ්ඤං අපස්සන්තො, “යා තෙසංයෙව ධම්මානං ආසෙවනා භාවනා බහුලිකම්ම”න්ති ඉදමෙව සුත්තං ආහරිත්වා, “අඤ්ඤෙන විත්තෙන ආසෙවති, අඤ්ඤෙන භාවෙති, අඤ්ඤෙන බහුලිකරොති”ති චක්ඛති. තතො චත්තබ්බො – “කිං පනිදං, සුත්තං නෙය්‍යත්ථං නීතත්ථ”න්ති. තතො චක්ඛති – “නීතත්ථං යථා සුත්තං තථෙව අත්ථො”ති. තස්ස ඉදං උත්තරං – එවං සන්තෙ එකං චිත්තං ආසෙවමානං උප්පන්නං, අපරම්පි ආසෙවමානං, අපරම්පි ආසෙවමානන්ති එවං දිවසම්පි ආසෙවනාව හවිස්සති, කුතො භාවනා, කුතො බහුලිකම්මං? එකං වා භාවයමානං උප්පන්නං අපරම්පි භාවයමානං අපරම්පි භාවයමානන්ති එවං දිවසම්පි භාවනාව හවිස්සති, කුතො ආසෙවනා කුතො බහුලිකම්මං? එකං වා

බහුලිකරොත්තං උප්පන්නං, අපරමපි බහුලිකරොත්තං, අපරමපි බහුලිකරොත්තන්ති එවං දිවසමපි බහුලිකම්මමෙව භවිස්සති කුතො ආසෙවනා, කුතො භාවනාති.

අථ වා එවං වදෙය්‍ය – “එකෙන චිත්තෙන ආසෙවති, ද්විති භාවෙති, තීති බහුලිකරොති. ද්විති වා ආසෙවති, තීති භාවෙති, එකෙන බහුලිකරොති. තීති වා ආසෙවති, එකෙන භාවෙති, ද්විති බහුලිකරොති”ති. සො චත්තබ්බො – “මා සුත්තං මෙ ලද්ධන්ති යං වා තං වා අවච. පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙත්තෙන නාම ආචරියස්ස සන්තිකෙ වසිත්වා බුද්ධවචනං උග්ගණ්හිත්වා අත්ථරසං විදිත්වා චත්තබ්බං භොති. එකචිත්තක්ඛණිකාව අයං ආසෙවනා, එකචිත්තක්ඛණිකා භාවනා, එකචිත්තක්ඛණිකං බහුලිකම්මං. ඛයගාමිලොකුත්තරමග්ගො බහුලචිත්තක්ඛණිකො නාම නත්ථි, ‘එකචිත්තක්ඛණිකොයෙවා’ති සඤ්ඤාපෙතබ්බො. සථෙ සඤ්ජානාති, සඤ්ජානාතු, නො චෙ සඤ්ජානාති, ගච්ඡ පාතොව විහාරං පවිසිත්වා යාගුං පිවාහි”ති උය්‍යාපෙතබ්බො.

463. කති පනායොස සඬබ්බාරාති ඉධ කිං පුච්ඡති? යෙ සඬබ්බාරෙ නිරොධෙත්වා නිරොධං සමාපජ්ජති, තෙ පුච්ඡස්සාමිති පුච්ඡති. තෙනෙවස්ස අධිප්පායං ඤාත්වා ථෙරී, පුඤ්ඤාභිසඬබ්බාරාදියු අනෙකෙසු සඬබ්බාරෙසු විජ්ජමානෙසුපි, කායසඬබ්බාරාදියොව ආචික්ඛන්ති, තයොමෙ, ආචුසොතිආදිමාහ. තත්ථ කායපට්ඨෙද්ධත්තා කායෙන සඬබ්බරියති කරියති නිබ්බත්තියතීති කායසඬබ්බාරො. වාචං සඬබ්බරොති කරොති නිබ්බත්තෙතීති වච්ඡසඬබ්බාරො. චිත්තපට්ඨෙද්ධත්තා චිත්තෙන සඬබ්බරියති කරියති නිබ්බත්තියතීති චිත්තසඬබ්බාරො. කතමො පනායොති ඉධ කිං පුච්ඡති? ඉමෙ සඬබ්බාරා අඤ්ඤමඤ්ඤමිස්සා ආලුළිතා අවිභූතා දුද්දීපනා. තථා හි, කායද්වාරෙ ආදානගහණමුඤ්ඤවනවොපනාති පාපෙත්වා උප්පන්නා අට්ඨ කාමාවචරකුසලචෙතනා ද්වාදස අකුසලචෙතනාති එවං කුසලාකුසලා වීසති චෙතනාපි අස්සාසපස්සාසාපි කායසඬබ්බාරාත්ථෙව වුච්චන්ති. වච්ඡ්වාරෙ හනුසංවොපනං වච්ඡෙදං පාපෙත්වා උප්පන්නා චුත්තජ්ජකාරාව වීසති චෙතනාපි චිත්තක්ඛවිචාරාපි වච්ඡසඬබ්බාරාත්ථෙව වුච්චන්ති. කායවච්ඡ්වාරෙසු වොපනං අපත්තා රහො නිසින්නස්ස චිත්තයතො උප්පන්නා කුසලාකුසලා එකුනතිංස චෙතනාපි සඤ්ඤා ච වෙදනා වාති ඉමෙ ද්වෙ ධම්මාපි චිත්තසඬබ්බාරාත්ථෙව වුච්චන්ති. එවං ඉමෙ සඬබ්බාරා අඤ්ඤමඤ්ඤමිස්සා ආලුළිතා අවිභූතා දුද්දීපනා. තෙ පාකට්ඨෙවිභූතෙ කත්වා කථාපෙස්සාමිති පුච්ඡති.

කස්මා පනායොති ඉධ කායසඬබ්බාරාදිනාමස්ස පදත්ථං පුච්ඡති. තස්ස විස්සජ්ජනෙ කායප්පට්ඨෙද්ධාති කායනිස්සිතා, කායෙ සති භොන්ති, අසති න

හොත්ති. චිත්තජපට්ඨද්ධාති චිත්තනිස්සිතා, චිත්තෙ සති හොත්ති, අසති න හොත්ති.

464. ඉදානි කිං නු බො එසා සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධං වලඤ්ඤෙති, න වලඤ්ඤෙති. විණ්ණවසී වා තත්ථ නො විණ්ණවසීති ජානනත්ථං පුච්ඡන්තො, කථං පනායො, සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධසමාපත්ති හොතීති ආදිමාහ. තස්ස විස්සජ්ජනෙ සමාපජ්ජීස්සන්ති වා සමාපජ්ජාමීති වා පදද්වයෙන නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්තිකාලො කථිතො. සමාපත්තොති පදෙන අන්තොනිරොධො. තථා පුරිමෙහි ද්විති පදෙහි සචිත්තකකාලො කථිතො, පච්ඡිමෙන අචිත්තකකාලො. පුබ්බෙව තථා චිත්තං භාවිතං හොතීති නිරොධසමාපත්තිතො පුබ්බෙ අද්ධානපරිච්ඡෙදකාලෙයෙව, එත්තකං කාලං අචිත්තකො භවිස්සාමීති අද්ධානපරිච්ඡෙදචිත්තං භාවිතං හොති. යං තං තථත්තාය උපනෙතීති යං එවං භාවිතං චිත්තං, තං පුග්ගලං තථත්තාය අචිත්තකභාවාය උපනෙති.

පයමං නිරුජ්ඣති වච්ඡංචාරොති සෙසංචාරොති පයමං දුතියජ්ඣානෙයෙව නිරුජ්ඣති. තතො කායසංචාරොති තතො පරං කායසංචාරො චතුත්ථජ්ඣානෙ නිරුජ්ඣති. තතො චිත්තසංචාරොති තතො පරං චිත්තසංචාරො අන්තොනිරොධො නිරුජ්ඣති. වුට්ඨහිස්සන්ති වා වුට්ඨහාමීති වා පදද්වයෙන අන්තොනිරොධකාලො කථිතො. වුට්ඨිතොති පදෙන ඵලසමාපත්තිකාලො. තථා පුරිමෙහි ද්විති පදෙහි අචිත්තකකාලො කථිතො, පච්ඡිමෙන සචිත්තකකාලො. පුබ්බෙව තථා චිත්තං භාවිතං හොතීති නිරොධසමාපත්තිතො පුබ්බෙ අද්ධානපරිච්ඡෙදකාලෙයෙව එත්තකං කාලං අචිත්තකො හුත්වා තතො පරං සචිත්තකො භවිස්සාමීති අද්ධානපරිච්ඡෙදචිත්තං භාවිතං හොති. යං තං තථත්තාය උපනෙතීති යං එවං භාවිතං චිත්තං, තං පුග්ගලං තථත්තාය සචිත්තකභාවාය උපනෙති. ඉති හෙට්ඨා නිරොධසමාපජ්ජනකාලො ගතිතො, ඉධ නිරොධතො වුට්ඨානකාලො.

ඉදානි නිරොධකථං කථෙතුං වාරොති නිරොධකථා කථෙතබ්බා සියා, සා පනෙසා, “ද්විති බලෙහි සමන්තාගතත්තා තයො ව සංචාරානං පටිජ්ජස්සද්ධියා සොළසහි ඤාණවරියාහි නවහි සමාධිවරියාහි වසීභාවතාපඤ්ඤා නිරොධසමාපත්තියා ඤාණ”න්ති මාතිකං යපෙත්වා සංචාරාකාරෙන විසුද්ධිමග්ගෙ කථිතා. තස්මා තත්ථ කථිතනයෙනෙව ගහෙතබ්බා. කො පනායං නිරොධො නාම? චතුත්තං බත්ඨානං පටිසංචාරා අප්පචත්ති. අථ කිමත්ථමෙතං සමාපජ්ජන්තීති. සංචාරානං පචත්තෙ

උක්කණ්ඨිතා සත්තාහං අවිත්තකා හුත්වා සුඛං විහරිස්සාම,
දිට්ඨධම්මනිබ්බානං නාමෙතං, යදිදං නිරොධොති එතදත්ථං සමාපජ්ජන්ති.

පයමං උප්පජ්ජති විත්තසංඛාරොති නිරොධා වුට්ඨහන්තස්ස හි
එළසමාපත්තිවිත්තං පයමං උප්පජ්ජති. තංසම්පයුත්තං සඤ්ඤඤව වෙදනඤ්ඤව
සන්ධාය, “පයමං උප්පජ්ජති විත්තසංඛාරො”ති ආහ. තතො කායසංඛාරොති
තතො පරං භවඤ්ඤසමයෙ කායසංඛාරො උප්පජ්ජති. කිං පන එළසමාපත්ති
අස්සාසපස්සාසෙ න සමුට්ඨාපෙති? සමුට්ඨාපෙති. ඉමස්ස පන
චතුත්ථජ්ඣානිකා එළසමාපත්ති, සා න සමුට්ඨාපෙති. කිං වා එතෙන
එළසමාපත්ති පයමජ්ඣානිකා වා හොතු, දුතියතතියචතුත්ථජ්ඣානිකා වා,
සන්තාය සමාපත්තියා වුට්ඨිතස්ස හික්ඛුතො අස්සාසපස්සාසා අබ්බොහාරිකා
හොන්ති. තෙසං අබ්බොහාරිකභාවො සඤ්ජීවත්ථෙරවත්ථුනා වෙදිතබ්බො.
සඤ්ජීවත්ථෙරස්ස හි සමාපත්තිතො වුට්ඨාය කිංසුකපුප්ඵසදිසෙ
විතච්චිතඤ්ඤායෙ මද්දමානස්ස ගච්ඡතො විවරෙ අංසුමත්තම්පි න ඤායී,
උසුමාකාරමත්තම්පි නාහොසි, සමාපත්තිඵලං නාමෙතන්ති වදන්ති. එවමෙවං
සන්තාය සමාපත්තියා වුට්ඨිතස්ස හික්ඛුතො අස්සාසපස්සාසා අබ්බොහාරිකා
හොන්තිති භවඤ්ඤසමයෙනෙවෙතං කථිතන්ති වෙදිතබ්බං.

තතො වච්ඡසංඛාරොති තතො පරං කිරියමයපවත්තවළඤ්ජනකාලෙ
වච්ඡසංඛාරො උප්පජ්ජති. කිං භවඤ්ඤා විතක්කවිචාරෙ න සමුට්ඨාපෙති?
සමුට්ඨාපෙති. තංසමුට්ඨානා පන විතක්කවිචාරා වාචං අභිසංඛාතුං න
සක්කොන්තිති කිරියමයපවත්තවළඤ්ජනකාලෙනෙවෙතං කථිතං. සුඤ්ඤතො
එස්සොතිආදයො සගුණෙනාපි ආරම්මණෙනාපි කථෙතබ්බො. සගුණෙන තාව
සුඤ්ඤතා නාම එළසමාපත්ති, තාය සහජාතං එස්සං සන්ධාය සුඤ්ඤතො
එස්සොති වුත්තං. අනිමිත්තාපණ්ණිනෙසුපිඵසෙව නයො. ආරම්මණෙන පන
නිබ්බානං රාගාදීහි සුඤ්ඤත්තා සුඤ්ඤං නාම, රාගනිමිත්තාදීනං අභාවා
අනිමිත්තං, රාගදොසමොහප්පණ්ණිනං අභාවා අප්පණ්ණිනං. සුඤ්ඤතං
නිබ්බානං ආරම්මණං කත්වා උප්පන්නඑළසමාපත්තියං එස්සො සුඤ්ඤතො
නාම. අනිමිත්තාපණ්ණිනෙසුපි ඵසෙව නයො.

අපරා ආගමනියකථා නාම හොති, සුඤ්ඤතා, අනිමිත්තා, අප්පණ්ණිනාති හි
විපස්සනාපි වුච්චති. තත්ථ යො හික්ඛු සංඛාරෙ අනිච්චතො පරිග්ගහෙත්වා
අනිච්චතො දිස්වා අනිච්චතො වුට්ඨාති, තස්ස වුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනා
අනිමිත්තා නාම හොති. යො දුක්ඛතො පරිග්ගහෙත්වා දුක්ඛතො දිස්වා
දුක්ඛතො වුට්ඨාති, තස්ස අප්පණ්ණිනා නාම. යො අනත්තතො පරිග්ගහෙත්වා
අනත්තතො දිස්වා අනත්තතො වුට්ඨාති, තස්ස සුඤ්ඤතා නාම. තත්ථ

අනිමිත්තවිපස්සනාය මග්ගො අනිමිත්තො නාම, අනිමිත්තමග්ගස්ස ඵලං අනිමිත්තං නාම. අනිමිත්තඵලසමාපත්තිසහජාතෙ ඵස්සෙ ඵුසන්තෙ අනිමිත්තො ඵස්සො ඵුසතීති වුවිච්ඡි. අප්පණ්ණිතසුඤ්ඤතෙසුපි ඵසෙව නයො. ආගමනියෙන කථිතෙ පන සුඤ්ඤතො වා ඵස්සො අනිමිත්තො වා ඵස්සො අප්පණ්ණිතො වා ඵස්සොති විකප්පො ආපජ්ජෙය්‍ය, තස්මා සගුණෙන වෙච ආරම්මණෙන ච කථෙතබ්බං. ඵචඤ්ඤි තයො ඵස්සා ඵුසන්තීති සමෙති.

විවෙකනින්තන්තිආදීසු නිබ්බානං විවෙකො නාම, තස්මිං විවෙකෙ නින්තං ඔනතන්ති විවෙකනින්තං. අඤ්ඤතො ආගන්ත්වා යෙන විවෙකො, තෙන වඬිකං විය භුත්වා ධීතන්ති විවෙකපොණං. යෙන විවෙකො, තෙන පතමානං විය ධීතන්ති විවෙකපබ්භාරං.

465. ඉදානි යා වෙදනා නිරොධෙත්වා නිරොධසමාපත්තිං සමාපජ්ජති, තා පුච්ඡස්සාමීති පුච්ඡන්තො කති පනායෙය්‍ය, වෙදනාති ආහ. කායිකං වාතිආදීසු පඤ්චද්වාරිකං සුඛං කායිකං නාම, මනොද්වාරිකං චෙතසිකං නාමාති වෙදිතබ්බං. තත්ථ සුඛන්ති සභාවනිද්දෙසො. සාතන්ති තස්සෙව මධුරභාවදීපකං වෙචචනං. වෙදයිතන්ති වෙදයිතභාවදීපකං, සබ්බවෙදනානං සාධාරණචචනං. සෙසපදෙසුපි ඵසෙව නයො. ධීතිසුඛා විපරිණාමදුක්ඛාතිආදීසු සුඛාය වෙදනාය අත්ථිභාවො සුඛං, නත්ථිභාවො දුක්ඛං. දුක්ඛාය වෙදනාය අත්ථිභාවො දුක්ඛං, නත්ථිභාවො සුඛං. අදුක්ඛමසුඛාය වෙදනාය ජානනභාවො සුඛං, අජානනභාවො දුක්ඛන්ති අත්ථො.

කිං අනුසයො අනුසෙතීති කතමො අනුසයො අනුසෙති. අප්පහීනට්ඨෙන සයිතො විය භොතීති අනුසයපුච්ඡං පුච්ඡති. න ඛො, ආචුසො විසාඛ, සබ්බාය සුඛාය වෙදනාය රාගානුසයො අනුසෙතීති න සබ්බාය සුඛාය වෙදනාය රාගානුසයො අනුසෙති. න සබ්බාය සුඛාය වෙදනාය සො අප්පහීනො, න සබ්බං සුඛං වෙදනං ආරබ්භ උප්පජ්ජතීති අත්ථො. ඵස නයො සබ්බත්ථ. කිං පහාතබ්බන්ති අයං පහානපුච්ඡා නාම.

රාගං තෙන පජහතීති ඵත්ථ ඵකෙනෙව ඛ්‍යාකරණෙන ද්වෙ පුච්ඡා විස්සජ්ජෙසි. ඉධ භික්ඛු රාගානුසයං වික්ඛම්භෙන්වා පයමජ්ඣානං සමාපජ්ජති, ඥානවික්ඛම්භිතං රාගානුසයං තථා වික්ඛම්භිතමෙව කත්වා විපස්සනං වඬිසෙත්වා අනාගාමිමග්ගෙන සමුග්ගාතෙති. සො අනාගාමිමග්ගෙන පහීනොපි තථා වික්ඛම්භිතත්තාව පයමජ්ඣානෙන නානුසෙති නාම. තෙනාහ – “න තත්ථ රාගානුසයො අනුසෙතී”ති. තදායතනන්ති තං ආයතනං, පරමස්සාසභාවෙන පතිට්ඨානභූතං අරහත්තන්ති අත්ථො. ඉති අනුත්තරෙසුති ඵචං අනුත්තරා විමොක්ඛාති ලද්ධනාමෙ අරහත්තෙ. පිහං උපට්ඨාපයකොති

පත්ථනං පට්ඨපෙනත්තස්ස. උප්පජ්ජති පිභාපච්චයා දොමනස්සන්ති පත්ථනාය පට්ඨපනමූලකං දොමනස්සං උප්පජ්ජති. තං පනෙනං න පත්ථනාය පට්ඨපනමූලකං උප්පජ්ජති, පත්ථෙත්වා අලහත්තස්ස පන අලාභමූලකං උප්පජ්ජමානං, “උප්පජ්ජති පිභාපච්චයා”ති වුත්තං. තත්ථ කිඤ්චාපි දොමනස්සං නාම එකන්තෙන අකුසලං, ඉදං පන සෙවිතඛිඛං දොමනස්සං වට්ටතීති වදන්ති. යොගිනො හි තෙමාසිකං ඡමාසිකං වා නවමාසිකං වා පටිපදං ගණ්හන්ති. තෙසු යො තං තං පටිපදං ගහෙත්වා අන්තොකාලපරිච්ඡේදෙයෙව අරහත්තං පාපුණ්ණිස්සාමීති සටෙන්තො වායමන්තො න සක්කොති යථාපරිච්ඡින්නකාලෙන පාපුණ්ණිකං, තස්ස බලවදොමනස්සං උප්පජ්ජති, ආළින්දිකවාසිමහාචුස්සදෙවත්ථෙරස්ස විය අස්සුධාරා පවත්තන්ති. ථෙරො කිර එකුනවිසතිවස්සානි ගතපච්චාගතවත්තං පුරෙසි. තස්ස, “ඉමස්මිං වාරෙ අරහත්තං ගණ්හිස්සාමි, ඉමස්මිං වාරෙ විසුද්ධිපවාරණං පවාරෙස්සාමි”ති මානසං බන්ධිත්වා සමණධම්මං කරොන්තස්සෙව එකුනවිසතිවස්සානි අතික්කන්තාති. පවාරණාදිවසෙ ආගතෙ ථෙරස්ස අස්සුපාතෙන මුත්තදිවසො නාම නාහොසි. විසතිමෙ පන වස්සෙ අරහත්තං පාණුණි.

පටිසං තෙන පජ්ඣතීති එත්ථ දොමනස්සෙනෙව පටිසං පජ්ඣති. න හි පටිසෙනෙව පටිසජ්ජහානං, දොමනස්සෙන වා දොමනස්සජ්ජහානං නාම අත්ථි. අයං පන භික්ඛු තෙමාසිකාදීසු අඤ්ඤතරං පටිපදං ගහෙත්වා ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – “පස්ස භික්ඛු, කිං තුය්හං සීලෙන භීනට්ඨානං අත්ථි, උදාහු වීරියෙන, උදාහු පඤ්ඤාය, නනු තෙ සීලං සුපරිසුද්ධං වීරියං සුපග්ගහිතං පඤ්ඤා සුරා හුත්වා වහතී”ති. සො එවං පටිසඤ්චික්ඛිත්වා, “න දානි පුන ඉමස්ස දොමනස්සස්ස උප්පජ්ජිතං දස්සාමි”ති වීරියං දළ්භං කත්වා අන්තොතෙමාසෙ වා අන්තොඡමාසෙ වා අන්තොනවමාසෙ වා අනාගාමිමග්ගෙන තං සමුග්ගාතෙති. ඉමිනා පරියායෙන පටිසෙනෙව පටිසං, දොමනස්සෙනෙව දොමනස්සං පජ්ඣති නාම.

න තත්ථ පටිසානුසයො අනුසෙතීති තත්ථ එවරූපෙ දොමනස්සෙ පටිසානුසයො නානුසෙති. න තං ආරබ්භ උප්පජ්ජති, පභීනොව තත්ථ පටිසානුසයොති අත්ථො. අවිජ්ජං තෙන පජ්ඣතීති ඉධ භික්ඛු අවිජ්ජානුසයං වික්ඛම්භෙත්වා චතුත්ථජ්ඣානං සමාපජ්ජති, ඤානවික්ඛම්භිතං අවිජ්ජානුසයං තථා වික්ඛම්භිතමෙව කත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තමග්ගෙන සමුග්ගාතෙති. සො අරහත්තමග්ගෙන පභීනොපි තථා වික්ඛම්භිතත්තාව චතුත්ථජ්ඣානෙ නානුසෙති නාම. තෙනාහ – “න තත්ථ අවිජ්ජානුසයො අනුසෙතී”ති.

466. ඉදානි පටිභාගපුච්ඡං පුච්ඡන්තො සුඛාය පනායොතිආදිමාහ. තස්ස විස්සජ්ජනෙ යස්මා සුඛස්ස දුක්ඛං, දුක්ඛස්ස ච සුඛං පච්චතීකං, තස්මා ද්විසු වෙදනාසු විසභාගපටිභාගො කථිතො. උපෙක්ඛා පන අන්ධකාරා අවිභූතා දුද්දිපනා, අවිජ්ජාපි තාදිසාවාති තෙනෙන්ථ සභාගපටිභාගො කථිතො. යත්තකෙසු පන යානෙසු අවිජ්ජා තමං කරොති, තත්තකෙසු විජ්ජා තමං විනොදෙතීති විසභාගපටිභාගො කථිතො. අවිජ්ජාය ඛො, ආවුසොති එත්ථ උභොපෙනෙ ධම්මා අනාසවා ලොකුත්තරාති සභාගපටිභාගොච කථිතො. විමුක්තියා ඛො, ආවුසොති එත්ථ අනාසවට්ඨෙත ලොකුත්තරට්ඨෙත අඛ්‍යාකතට්ඨෙත ච සභාගපටිභාගොච කථිතො. අවචයාසීති එත්ථ පඤ්ඤං අතික්කම්ත්වා ගතොසීති අත්ථො. නාසක්ඛි පඤ්ඤානං පරියන්තං ගහෙතුන්ති පඤ්ඤානං පරිච්ඡෙදපමාණං ගහෙතුං නාසක්ඛි, අප්පටිභාගධම්මස්ස පටිභාගං පුච්ඡි. නිබ්බානං නාමෙතං අප්පටිභාගං, න සක්කා නිලං වා පීතකං වාති කෙනචි ධම්මෙන සද්ධිං පටිභාගං කත්වා දස්සෙතුං. තඤ්ච ත්වං ඉමිනා අධිජ්ජායෙන පුච්ඡසීති අත්ථො.

එත්තාවතා වායං උපාසකො යථා නාම සත්තමෙ සරෙ සලාකහත්තං ලභිත්වා ගතො හික්ඛු සත්ත සරානි අතික්කම්ම අට්ඨමස්ස ද්වාරෙ යිතො සබ්බානිපි සත්ත ගෙහානි විරද්ධොච න අඤ්ඤාසි, එවමෙවං අප්පටිභාගධම්මස්ස පටිභාගං පුච්ඡන්තො සබ්බාසුපි සත්තසු සප්පටිභාගපුච්ඡාසු විරද්ධොච හොතීති වෙදිතබ්බො. නිබ්බානොගධන්ති නිබ්බානබ්හත්තරං නිබ්බානං අනුපවිට්ඨං. නිබ්බානපරායනන්ති නිබ්බානං පරං අයනමස්ස පරා ගති, න තතො පරං ගච්ඡතීති අත්ථො. නිබ්බානං පරියොසානං අවසානං අස්සාති නිබ්බානපරියොසානං.

467. පණ්ඩිතාති පණ්ඩිච්චෙන සමන්තාගතා, ධාතුකුසලා ආයතනකුසලා පටිච්චසමුප්පාදකුසලා යානාට්ඨානකුසලාති අත්ථො. මහාපඤ්ඤාති මහන්තෙ අත්ථෙ මහන්තෙ ධම්මෙ මහන්තා නිරුත්තියො මහන්තාති පටිභානාති පරිගණ්හනසමත්ථාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතා. යථා තං ධම්මදින්නායාති යථා ධම්මදින්නාය හික්ඛුනියා ඛ්‍යාකතං, අහම්පි තං එවමෙවං ඛ්‍යාකරෙය්‍යන්ති. එත්තාවතා ච පන අයං සුත්තන්තො ජිනභාසිතො නාම ජාතො, න සාවකභාසිතො. යථා හි රාජයුත්තෙහි ලිඛිතං පණ්ණං යාව රාජමුද්දිකාය න ලඤ්ඡිතං හොති, න තාව රාජපණ්ණන්ති සඬ්ඛ්‍යං ගච්ඡති; ලඤ්ඡිතමත්තං පන රාජපණ්ණං නාම හොති, තථා, “අහම්පි තං එවමෙව ඛ්‍යාකරෙය්‍ය”න්ති ඉමාය ජිනවචනමුද්දිකාය ලඤ්ඡිතත්තා අයං සුත්තන්තො ආභච්චවචනෙන ජිනභාසිතො නාම ජාතො. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

චූළවෙදල්ලසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. චූළධම්මසමාදානසුත්තවණ්ණනා

468. එවං මෙ සුතන්ති චූළධම්මසමාදානසුත්තං. තත්ථ ධම්මසමාදානානීති ධම්මොති ගහිතගහණානි. පච්චුප්පන්තසුඛන්ති පච්චුප්පන්තෙ සුඛං, ආයුහනක්ඛණෙ සුඛං සුකරං සුඛෙන සක්කා පුරෙතුං. ආයතිං දුක්ඛවිපාකන්ති අනාගතෙ විපාකකාලෙ දුක්ඛවිපාකං. ඉමිනා උපායෙන සබ්බපදෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො.

469. නත්ථි කාමෙසු දොසොති වත්ථුකාමෙසුපි කිලෙසකාමෙසුපි දොසො නත්ථි. පාතබ්බතං ආපජ්ජන්තීති තෙ වත්ථුකාමෙසු කිලෙසකාමෙන පාතබ්බතං පිචිතබ්බතං, යථාරූපි පරිභුඤ්ජිතබ්බතං ආපජ්ජන්තීති අත්ථො. මොළිඛද්ධානීති මොළිං කත්වා ඛද්ධකෙසාහි. පරිබ්බාජිකානීති තාපසපරිබ්බාජිකාහි. එවමාහංසුති එවං වදන්ති. පරිඤ්ඤං පඤ්ඤපෙන්නීති පහානං සමතික්කමං පඤ්ඤපෙන්නි. මාලුවාසිපාටිකාති දීඝසණ්ඨානං මාලුවාපක්කං. එලෙය්‍යාති ආතපෙන සුස්සිත්වා හිජ්ජෙය්‍ය. සාලමූලෙති සාලරුක්ඛස්ස සමීපෙ. සන්තාසං ආපජ්ජෙය්‍යාති කස්මා ආපජ්ජති? භවනවිනාසභයා. රුක්ඛමූලෙ පතිතමාලුවාබීජතො හි ලතා උජ්ජපජ්ජිත්වා රුක්ඛං අභිරුහති. සා මහාපත්තා වෙච භොති බහුපත්තා ච, කොවිළාරපත්තසදිසෙහි පත්තෙහි සමන්තාගතා. අථ තං රුක්ඛං මූලතො පට්ඨාය විනන්ධමානා සබ්බවිට්ඨානි සඤ්ජාදෙන්වා මහන්තං භාරං ජනෙත්වා තිට්ඨති. සා වාතෙ වා වායන්තෙ දෙවෙ වා වස්සන්තෙ ඔසනං ජනෙත්වා තස්ස රුක්ඛස්ස සබ්බසාධාපසාධං භඤ්ජති, භූමියං නිපාතෙති. තතො තස්මිං රුක්ඛෙ පතිට්ඨිතවිමානං හිජ්ජති නස්සති. ඉති සා භවනවිනාසභයා සන්තාසං ආපජ්ජති.

ආරාමදෙවතාති තත්ථ තත්ථ පුජ්චාරාමඵලාරාමෙසු අධිවත්ථා දෙවතා. වනදෙවතාති අන්ධවනසුභගවනාදීසු වනෙසු අධිවත්ථා දෙවතා. රුක්ඛදෙවතාති අභිලක්ඛිතෙසු නලෙරුපුට්ඨන්දාදීසු රුක්ඛෙසු අධිවත්ථා දෙවතා. ඔසධිතිණුවනජ්ජනීසුති හරිතකීආමලකීආදීසු ඔසධීසු තාලනාලිකෙරාදීසු තිණෙසු වනජෙට්ඨකෙසු ච වනජ්ජනිරුක්ඛෙසු අධිවත්ථා දෙවතා. වනකම්මිකාති වනෙ කසනලායනදාරුආභරණගොරක්ඛාදීසු කෙනවිදෙව කම්මෙන වා විවරකමනුස්සා. උද්ධරෙය්‍යුන්ති බාදෙය්‍යුං. විලම්බිනීති වාතෙන පහතපහතට්ඨානෙසු කෙළිං කරොන්ති විය විලම්බන්ති. සුඛො ඉමිස්සාති එවරූපාය මාලුවාලතාය සම්ඵස්සොපි සුඛො, දස්සනම්පි සුඛං. අයං මෙ

දාරකානං ආපානමණ්ඩලං භවිස්සති, කිළාභුමි භවිස්සති, දුතියං මෙ විමානං පටිලද්ධන්ති ලතාය දස්සනෙපි සම්ඵස්සෙපි සොමනස්සජාතා එවමාහ.

විටභිං කරෙය්‍යාති සාධානං උපරි ඡත්තාකාරෙන තිට්ඨෙය්‍ය. ඔසනං ඡනෙය්‍යාති හෙට්ඨා සනං ඡනෙය්‍ය. උපරි ආරුය්භ සකලං රුක්ඛං පලිවෙදෙත්වා පුන හෙට්ඨා භස්සමානා භූමිං ගණ්භෙය්‍යාති අත්ථො. පදාලෙය්‍යාති එවං ඔසනං කත්වා පුන තතො පට්ඨාය යාව මූලා ඔතිණ්ණසාධාහි අභිරුහමානා සබ්බසාධා පලිවෙදෙත්ති මත්ථකං පත්වා තෙනෙව නියාමෙන පුන ඔරොහිත්වා ච අභිරුහිත්වා ච සකලරුක්ඛං සංසිබ්බිත්වා අජ්ඣොත්ථරන්ති සබ්බසාධා හෙට්ඨා කත්වා සයං උපරි යත්වා වාතෙ වා වායන්තෙ දෙවෙ වා වස්සන්තෙ පදාලෙය්‍ය. හින්දෙය්‍යාති අත්ථො. බාණුමත්තමෙව තිට්ඨෙය්‍ය, තත්ථ යං සාබ්බසාධානං හොති, තං සාධාසු හිජ්ජමානාසු තත්ථ තත්ථෙව හිජ්ජිත්වා සබ්බසාධාසු හින්තාසු සබ්බං හිජ්ජති. රුක්ඛට්ඨකවිමානං පන යාව රුක්ඛස්ස මූලමත්තමපි තිට්ඨති, තාව න නස්සති. ඉදං පන විමානං සාබ්බසාධං, තස්මා සබ්බසාධාසු සංහිජ්ජමානාසු හිජ්ජිත්ථ. දෙවතා පුත්තකෙ ගහෙත්වා බාණුකෙ යීතා පරිදෙවිතුං ආරද්ධා.

471. තිබ්බරාගජාතිකොති බහලරාගසභාවො. රාගජං දුක්ඛං දොමනස්සං පටිසංවෙදෙති තිබ්බරාගජාතිකත්තා දිට්ඨෙ දිට්ඨෙ ආරම්මණෙ නිමිත්තං ගණ්හාති. අථස්ස ආචරියුපජ්ඣායා දණ්ඩකම්මං ආණාපෙන්නි. සො අහික්ඛණං දණ්ඩකම්මං කරොන්තො දුක්ඛං දොමනස්සං පටිසංවෙදෙති, නත්ථෙව චීතික්කමං කරොති. තිබ්බදොසජාතිකොති අජ්ජමත්තිකෙනෙව කුජ්ජති, දහරසාමණෙරෙහි සද්ධිං භත්ථපරාමාසාදීති කරොන්තොව කථෙති. සොපි දණ්ඩකම්මපච්චයා දුක්ඛං දොමනස්සං පටිසංවෙදෙති. මොහජාතිකො පන ඉධ කතං වා කතතො අකතං වා අකතතො න සල්ලක්ඛෙති, තානි තානි කිච්චානි විරාධෙති. සොපි දණ්ඩකම්මපච්චයා දුක්ඛං දොමනස්සං පටිසංවෙදෙති.

472. න තිබ්බරාගජාතිකොතිආදීති චුත්තපට්ඨකත්තෙයෙන වෙදිතබ්බානි. කස්මා පනෙත්ථ කොචි තිබ්බරාගාදිජාතිකො හොති, කොචි න තිබ්බරාගාදිජාතිකො? කම්මනියාමෙන. යස්ස හි කම්මායුහනක්ඛණෙ ලොභො බලවා හොති, අලොභො මන්දො, අදොසාමොහා බලවන්තො, දොසමොහා මන්දා, තස්ස මන්දො අලොභො ලොභං පරියාදාතුං න සක්කොති, අදොසාමොහා පන බලවන්තො දොසමොහෙ පරියාදාතුං සක්කොන්ති. තස්මා සො තෙන කම්මෙන දින්තපට්ඨන්ධිවසෙන නිබ්බත්තො ලුද්ධො හොති, සුබ්බිලො අක්කොධනො පඤ්ඤවා වජිරුපමඤ්ඤාණො.

යස්ස පන කම්මායුහනක්ඛණෙ ලොභදොසා බලවත්තො භොන්ති,
අලොභාදොසා මන්දා, අමොහො බලවා, මොහො මන්දො, සො
පුරිමනයෙතෙව ලුද්ධො වෙව භොති දුට්ඨො ච, පඤ්ඤවා පන භොති
වජිරූපමඤ්ඤාණො දත්තාභයත්ථෙරො විය.

යස්ස පන කම්මායුහනක්ඛණෙ ලොභාදොසමොහා බලවත්තො භොන්ති,
ඉතරෙ මන්දා, සො පුරිමනයෙතෙව ලුද්ධො වෙව භොති දන්ධො ච,
සුඛසීලකො පන භොති අක්කොධනො.

තථා යස්ස කම්මායුහනක්ඛණෙ තයොපි ලොභදොසමොහා බලවත්තො
භොන්ති, අලොභාදයො මන්දා, සො පුරිමනයෙතෙව ලුද්ධො වෙව භොති
දුට්ඨො ච මුල්ලො ච.

යස්ස පන කම්මායුහනක්ඛණෙ අලොභදොසමොහා බලවත්තො භොන්ති,
ඉතරෙ මන්දා, සො පුරිමනයෙතෙව අප්පකිලෙසො භොති, දිබ්බාරම්මණමපි
දිස්වා නිච්චලො, දුට්ඨො පන භොති දන්ධපඤ්ඤො ච.

යස්ස පන කම්මායුහනක්ඛණෙ අලොභාදොසමොහා බලවත්තො භොන්ති,
ඉතරෙ මන්දා, සො පුරිමනයෙතෙව අලුද්ධො වෙව භොති සුඛසීලකො ච,
මුල්ලො පන භොති.

තථා යස්ස කම්මායුහනක්ඛණෙ අලොභදොසාමොහා බලවත්තො භොන්ති,
ඉතරෙ මන්දා, සො පුරිමනයෙතෙව අලුද්ධො වෙව භොති පඤ්ඤවා ච, දුට්ඨො
පන භොති කොධනො.

යස්ස පන කම්මායුහනක්ඛණෙ තයොපි අලොභාදයො බලවත්තො භොන්ති,
ලොභාදයො මන්දා, සො මහාසඤ්ඤාත්ථෙරො විය අලුද්ධො අදුට්ඨො
පඤ්ඤවා ච භොති.

සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

චූළධම්මසමාදානසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. මහාධම්මසමාදානසුත්තවණ්ණනා

473. එවං මෙ සුත්තන්ති මහාධම්මසමාදානසුත්තං. තත්ථ එවංකාමාති
එවංඉච්ඡා. එවංඡන්දාති එවංඅප්පකාසයා. එවංඅධිප්පායාති එවංලද්ධිකා. තත්ත්වා
තස්මිං අනිට්ඨවඩ්ඪනෙ වෙව ඉට්ඨපරිභානෙ ච. භගවංමූලකාති භගවා මූලං
එතෙසන්ති භගවංමූලකා. ඉදං චුත්තං භොති – ඉමෙ, භන්තෙ, අම්භාකං ධම්මා
පුබ්බෙ කස්සපසම්මාසම්බුද්ධෙන උප්පාදිතා, තස්මිං පරිනිබ්බුතෙ එකං

බුද්ධන්තරං අඤ්ඤො සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා ඉමෙ ධම්මෙ උප්පාදෙතං සමත්ථො නාම නාහොසි, හගවතා පන නො ඉමෙ ධම්මා උප්පාදිතා. හගවන්තඤ්ඤි නිස්සාය මයං ඉමෙ ධම්මෙ ආජානාම පටිච්ඡ්ඤාමාති එවං හගවංමූලකා නො, හන්තෙ, ධම්මාති. හගවංනෙත්තිකාති හගවා හි ධම්මානං නෙතා විනෙතා අනුනෙතාති. යථාසභාවතො පාටියෙක්කං පාටියෙක්කං නාමං ගහෙත්වා දස්සිතා ධම්මා හගවංනෙත්තිකා නාම භොන්ති. හගවංපටිසරණාති චතුභූමකා ධම්මා සබ්බඤ්ඤාඤාඤාණස්ස ආපාථං ආගච්ඡමානා හගවති පටිසරන්ති නාමාති හගවංපටිසරණා. පටිසරන්තීති ඔසරන්ති සමොසරන්ති. අපිච මහාබොධිමණ්ඩෙ නිසින්තස්ස හගවතො පටිච්චෙධවසෙන එස්සො ආගච්ඡති, අහං හගවා කින්තාමොති? ත්වං චූසනට්ඨෙන එස්සො නාම. වෙදනා, සඤ්ඤා, සඬ්ඛාරා, විඤ්ඤාණං ආගච්ඡති. අහං හගවා කින්තාමන්ති? ත්වං විජානනට්ඨෙන විඤ්ඤාණං නාමාති එවං චතුභූමකධම්මානං යථාසභාවතො පාටියෙක්කං පාටියෙක්කං නාමං ගණ්හන්තො හගවා ධම්මෙ පටිසරන්තිහි හගවංපටිසරණා. හගවන්තඤ්ඤෙව පටිභාතුති හගවතොයෙව එතස්ස භාසිතස්ස අත්ථො උපට්ඨාතු, තුම්හෙයෙව නො කථෙත්වා දෙථාති අත්ථො.

474. සෙවිතඛබ්බෙති නිස්සයිතඛබ්බෙ. හජිතඛබ්බෙති උපගන්තඛබ්බෙ. යථා තං අවිද්දසුනොති යථා අවිදුනො බාලස්ස අන්ධපුපුඡ්ඡනස්ස. යථා තං විද්දසුනොති යථා විදුනො මෙධාවිනො පණ්ඩිතස්ස.

475. අත්ථී, භික්ඛවෙ, ධම්මසමාදානන්ති පුරිමසුත්තෙ උප්පට්ඨාපාටිආකාරොන මාතිකා යපිතා, ඉධ පන යථාධම්මරසෙනෙව සත්ථා මාතිකං යපෙසි. තත්ථ ධම්මසමාදානන්ති පාණාතිපාතාදීනං ධම්මානං ගහණං.

476. අවිජ්ජාගතොති අවිජ්ජාය සමන්තාගතො.

477. විජ්ජාගතොති විජ්ජාය සමන්තාගතො පඤ්ඤවා.

478. සභාපි දුක්ඛෙතොති එත්ථ මිච්ඡාවාරො අභිජ්ඣා මිච්ඡාදිට්ඨිති ඉමෙ තාව තයො පුබ්බචෙතනාය ච අපරචෙතනාය වාති ද්විත්තං චෙතනානං වසෙන දුක්ඛචෙදනා භොන්ති. සන්තිට්ඨාපකචෙතනා පන සුඛසම්පයුත්තා වා උපෙක්ඛාසම්පයුත්තා වා භොති. සෙසා පාණාතිපාතාදයො සත්ත නිස්සන්තම්පි චෙතනානං වසෙන දුක්ඛචෙදනා භොන්ති. ඉදං සන්ධාය වුත්තං – “සභාපි දුක්ඛෙන සභාපි දොමනස්සෙනා”ති. දොමනස්සමෙව චෙත්ථ දුක්ඛන්ති චෙදිතඛබ්බං. පරියෙට්ඨිං වා ආපජ්ජන්තස්ස පුබ්බභාගපරභාගෙසු කායිකං දුක්ඛම්පි වට්ටතියෙව.

479. සභාපි සුඛෙනාති එත්ථ පාණාතිපාතො ඵරුසවාචා බ්‍යාපාදොති ඉමෙ තාව තයො පුබ්බචේතනාය ච අපරචේතනාය වාති ද්විත්තං චේතනානං වසෙන සුඛවේදනා හොත්ති. සන්තිට්ඨාපකචේතනා පන දුක්ඛසම්පයුත්තාව හොති. සෙසා සත්ත තිස්සන්තම්පි චේතනානං වසෙන සුඛවේදනා හොත්ති යෙව. සභාපි සොමනස්සෙනාති සොමනස්සමෙව චේත්ථ සුඛන්ති වේදිතබ්බං. ඉට්ඨථොට්ඨබ්බසමඬ්භිතො වා පුබ්බභාගපරභාගෙසු කායිකං සුඛම්පි වට්ටතියෙව.

480. තතියධම්මසමාදානෙ ඉධෙකච්චො මච්ඡන්ධො වා හොති, මාගවිකො වා, පාණ්‍යපසාතංයෙව නිස්සාය ජීවිකං කප්පෙති. තස්ස ගරුට්ඨානියො භික්ඛු අකාමකස්සෙව පාණාතිපාතෙ ආදීනවං, පාණාතිපාතවිරතියා ච ආනිසංසං කට්ඨන්වා සික්ඛාපදං දෙති. සො ගණ්හන්තොපි දුක්ඛිතො දොමනස්සිතොව හුත්වා ගණ්හාති. අපරභාගෙ කතිපාහං වීතිනාමෙත්වා රක්ඛිතුං අසක්කොන්තොපි දුක්ඛිතොව හොති, තස්ස පුබ්බාපරචේතනා දුක්ඛසහගතාව හොත්ති. සන්තිට්ඨාපකචේතනා පන සුඛසහගතා වා උපෙක්ඛාසහගතා වාති එවං සබ්බන්ථ අත්ථො වේදිතබ්බො. ඉති පුබ්බභාගපරභාගචේතනාව සන්ධාය ඉදං චුත්තං – “සභාපි දුක්ඛෙන සභාපි දොමනස්සෙනා”ති. දොමනස්සමෙව චේත්ථ දුක්ඛන්ති වේදිතබ්බං.

481. චතුත්ථධම්මසමාදානෙ දසසුපි පදෙසු තිස්සොපි පුබ්බභාගාපරභාගසන්තිට්ඨාපකචේතනා සුඛසම්පයුත්තා හොත්ති යෙව, තං සන්ධාය ඉදං චුත්තං – “සභාපි සුඛෙන සභාපි සොමනස්සෙනා”ති. සොමනස්සමෙව චේත්ථ සුඛන්ති වේදිතබ්බං.

482. තිත්තකාලාබ්බති තිත්තකරසඅලාබ්බ. විසෙන සංසට්ඨොති හලාහලවිසෙන සම්පයුත්තො මිස්සිතො ලුළිතො. නච්ඡාදෙස්සතීති න රුච්චිස්සති න තුට්ඨිං කර්ස්සති. නිගච්ඡසීති ගමිස්සසී. අප්පට්ඨසඬ්ඛාය පිට්ඨෙය්‍යාති තං අප්පච්චචෙක්ඛිත්වා පිට්ඨෙය්‍ය.

483. ආපානීයකංසොති ආපානීයස්ස මධුරපානකස්ස හරිතකංසො. වණ්ණසම්පන්නොති පානකවණ්ණාදීහි සම්පන්නවණ්ණො, කංසෙ පක්ඛිත්තපානකවසෙන පානකකංසොපි එවං චුත්තො. ඡාදෙස්සතීති තඤ්ඤි හලාහලවිසං යත්ථ යත්ථ පක්ඛිත්තං හොති, තස්ස තස්සෙව රසං දෙති. තෙන චුත්තං “ඡාදෙස්සතී”ති.

484. පුතිමුත්තන්ති මුත්තමෙව. යථා හි මනුස්සභාවො සුවණ්ණවණ්ණො පුතිකායොත්තෙව, තද්දුජාතාපි ගලොවිලතා පුතිලතාත්තෙව චුච්චති. එවං

තඬ්ඛණං ගහිතං තරුණමිපි මුත්තං පුත්තිමුත්තමෙව. නානාභෙසජ්ජෙහීති හරිතකාමලකාදීහි නානොසධෙහි. සුඛි අස්සාති අරොගො සුවණ්ණවණ්ණො සුඛි භවෙය්‍ය.

485. දධි ව මධු වාති සුපරිසුද්ධං දධි ව සුමධුරං මධු ව. එකජ්ඣං සංසට්ඨන්ති එකතො කත්වා මිස්සිතං ආලුළිතං. තස්ස තන්ති තස්ස තං චතුමධුරභෙසජ්ජං පිටතො රුචිවෙය්‍ය. ඉදඤ්ච යං භගන්දරසංසට්ඨං ලොහිතං පක්ඛන්දති, න තස්ස භෙසජ්ජං, ආහාරං ථම්මෙත්වා මග්ගං අවලඤ්ජං කරොති. යං පන පිත්තසංසට්ඨං ලොහිතං, තස්සෙතං භෙසජ්ජං සීතලකිරියාය පරියත්තභූතං.

486. විද්ධෙති උබ්බිද්ධෙ. මෙසවිගමෙන දුරිභූතෙති අත්ථො. විගතවලාභකෙති අපගතමෙසෙ, දෙවෙති ආකාසෙ. ආකාසගතං තමගතන්ති ආකාසගතං තමං. පුටුසමණුක්ඛාන්මණපරජ්ජවාදෙති පුටුනං සමණුක්ඛාන්මණසඬ්ඛාතානං පරෙසං වාදෙ. අභිච්ඡවාති අභිහන්ත්වා. භාසතෙ ව තපතෙ ව වීරොචතෙ වාති සරදකාලෙ මජ්ඣන්තිකසමයෙ ආදිච්චොව ඔභාසං මුඤ්චති තපති විජ්ජොතතීති.

ඉදං පන සුත්තං දෙවතානං අතිවිය පියං මනාපං. තත්ත්වං වත්ථු - දක්ඛිණදිසායං කිර හත්ථිභොගජනපදෙ සඬ්ගරවිහාරො නාම අත්ථි. තස්ස භොජනසාලද්වාරෙ සඬ්ගරරුක්ඛෙ අධිවත්ථා දෙවතා රත්තිභාගෙ එකස්ස දහරස්ස සරහඤ්ඤවසෙන ඉදං සුත්තං ඔසාරෙන්තස්ස සුත්වා සාධුකාරං අදාසි. දහරො කිං එසොති ආහ. අහං, හන්තෙ, ඉමස්මිං රුක්ඛෙ අධිවත්ථා දෙවතාති. කස්මිං දෙවතෙ පසන්තාසි, කිං සද්දෙ, උදාහු සුත්තෙති? සද්දො නාම, හන්තෙ, යස්ස කස්සවි භොතියෙව, සුත්තෙ පසන්තාමිහි. සත්ථාරා ජෙනවතෙ නිසීදිත්වා කථිතදිවසෙ ව අජ්ජ ව එකඛ්‍යඤ්ජනෙපි නානං නත්ථිති. අස්සොසි ත්වං දෙවතෙ සත්ථාරා කථිතදිවසෙති? ආම, හන්තෙ. කත්ථ ධීතා අස්සොසිති? ජෙනවනං, හන්තෙ, ගතාමිහි, මහෙසක්ඛාසු පන දෙවතාසු ආගච්ඡන්තිසු තත්ථ ඔකාසං අලහිත්වා ඉධෙව යත්වා අස්සොසිත්ති. එත්ථ ධීතාය සක්කා සුත්ථු සද්දො සොතුන්ති? ත්වං පන, හන්තෙ, මය්හං සද්දං සුණසිති? ආම දෙවතෙති. දක්ඛිණකණ්ණපස්සෙ නිසීදිත්වා කථනකාලො විය, හන්තෙ, භොතීති. කිං පන දෙවතෙ සත්ථු රූපං පස්සසිති? සත්ථා මමෙව ඔලොකෙතීති මඤ්ඤමානා සණ්ඨාතුං න සක්කොමි, හන්තෙති. විසෙසං පන නිබ්බත්තෙතුං අසක්ඛිත්ථ දෙවතෙති. දෙවතා තත්ථෙව අත්තරධාසි. තං දිවසං කිරෙස දෙවපුත්තො සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨිතො. එවමිදං සුත්තං දෙවතානං පියං මනාපං. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මහාධම්මසමාදානසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. වීමංසකසුත්තවණ්ණනා

487. එවං මෙ සුතන්ති වීමංසකසුත්තං. තත්ථ වීමංසකෙනාති තයො වීමංසකා – අත්ථවීමංසකො සඬ්ඛාරවීමංසකො සත්ථුචීමංසකොති. තෙසු, “පණ්ඩිතා භාචුසො, මනුස්සා වීමංසකා”ති (සං. නි. 3.2) එත්ථ අත්ථවීමංසකො ආගතො. “යතො ඛො, ආනන්ද, භික්ඛු ධාතුකුසලො ච හොති, ආයතනකුසලො ච හොති, පටිච්චසමුප්පාදකුසලො ච හොති, යානාට්ඨානකුසලො ච හොති, එත්තාවතා ඛො, ආනන්ද, පණ්ඩිතො භික්ඛු වීමංසකොති අලං වචනායා”ති (ම. නි. 3.124) එත්ථ සඬ්ඛාරවීමංසකො ආගතො. ඉමස්මිං පන සුත්තෙ සත්ථුචීමංසකො අධිජ්ජෙතො. චෙතොපරියායන්ති විත්තචාරං විත්තපරිච්ඡේදං. සමන්තෙසනාති එසනා පරියෙසනා උපපරික්ඛා. ඉති විඤ්ඤාණායාති එවං විජානනත්ථාය.

488. ද්වීසු ධම්මෙසු තථාගතො සමන්තෙසිතඛිබ්බොති ඉධ කල්‍යාණමිත්තුපනිස්සයං දස්සෙති. මහා භි එස කල්‍යාණමිත්තුපනිස්සයො නාම. තස්ස මහත්තභාවො එවං වෙදිතඛිබ්බො – එකස්මිං භි සමයෙ ආයස්මා ආනන්දො උපඨස්සං අත්තනො ආනුභාවෙන හොති, උපඨස්සං කල්‍යාණමිත්තානුභාවෙනාති විත්තෙත්වා අත්තනො ධම්මතාය නිච්ඡේතුං අසක්කොන්තො භගවත්තං උපසඨකමිත්වා පුච්ඡි, – “උපඨස්සමිදං, භත්තෙ, බ්‍රහ්මචරියස්ස, යදිදං කල්‍යාණමිත්තතා කල්‍යාණසභායතා කල්‍යාණසම්පවඨිකතා”ති. භගවා ආහ – “මා භෙවං, ආනන්ද, මා භෙවං, ආනන්ද, සකලමෙවිදං, ආනන්ද, බ්‍රහ්මචරියං යදිදං කල්‍යාණමිත්තතා කල්‍යාණසභායතා, කල්‍යාණසම්පවඨිකතා. කල්‍යාණමිත්තස්සෙතං, ආනන්ද, භික්ඛුනො පාටිකඨ්ඨං කල්‍යාණසභායස්ස කල්‍යාණසම්පවඨිකස්ස, අරියං අට්ඨඨිතිකං මග්ගං භාවෙස්සති, අරියං අට්ඨඨිතිකං මග්ගං බහුලීකරිස්සති. කථඤ්චානන්ද, භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො...පෙ.... අරියං අට්ඨඨිතිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨඨිතිකං මග්ගං බහුලීකරොති. ඉධානන්ද, භික්ඛු සම්මාදිට්ඨිං භාවෙති...පෙ.... සම්මාසමාධිං භාවෙති විවෙකනිස්සිතං එවං ඛො, ආනන්ද, භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො...පෙ.... බහුලීකරොති, තදම්නාපෙතං, ආනන්ද, පරියායෙන වෙදිතඛිබ්බං. යථා සකලමෙවිදං බ්‍රහ්මචරියං යදිදං කල්‍යාණමිත්තතා කල්‍යාණසභායතා කල්‍යාණසම්පවඨිකතා. මමඤ්භි, ආනන්ද, කල්‍යාණමිත්තං ආගම්ම ජාතිධම්මා සත්තා ජාතියා පරිමුච්චන්ති. ජරාධම්මා...පෙ.... සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සුපායාසධම්මා සත්තා සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සුපායාසෙහි පරිමුච්චන්ති”ති (සං. නි. 5.2).

භික්ඛූනං බාහිරධ්වගසම්පත්තිං කථෙන්නොපි ආහ - “බාහිරං, භික්ඛවෙ, අධ්වගන්ති කරිත්වා නාඤ්ඤං එකධ්වගමිපි සමනුපස්සාමි, යං එවං මහතො අත්ථාය සංවත්තති, යථයිදං, භික්ඛවෙ, කල්‍යාණමිත්තතා. කල්‍යාණමිත්තතා, භික්ඛවෙ, මහතො අත්ථාය සංවත්තති”ති (අ. නි. 1.113). මහාචූන්දස්ස කිලෙසසල්ලෙඛපටිපදං කථෙන්නොපි, “පරෙ පාපමිත්තා භවිස්සන්ති, මයමෙත්ථ කල්‍යාණමිත්තා භවිස්සාමාති සල්ලෙඛො කරණීයො”ති (ම. නි. 1.83) ආහ. මෙඝියත්ථෙරස්ස විමුක්තිපරිපාචනියධම්මෙ කථෙන්නොපි, “අපරිපක්කාය, මෙඝිය, වෙතොවිමුක්තියා පඤ්ච ධම්මා පරිපාකාය සංවත්තන්ති. කතමෙ පඤ්ච? ඉධ, මෙඝිය, භික්ඛූ කල්‍යාණමිත්තො හොති”ති (උදා. 31) කල්‍යාණමිත්තූපනිස්සයමෙව විසෙසෙසි. පියපුත්තස්ස රාහුලත්ථෙරස්ස අභිණ්ණොවාදං දෙන්නොපි -

“මිත්තෙ භජස්සු කල්‍යාණෙ, පන්තඤ්ච සයනාසනං;

විචිත්තං අජ්ජනිග්ගොසං, මත්තඤ්ඤා හොභි හොජනෙ.

වීචරෙ පිණ්ඩපාතෙ ව, පච්චයෙ සයනාසනෙ;

එතෙසු තණ්හං මාකාසි, මා ලොකං පුනරාගමී”ති. (සු. නි. 340, 341) -

කල්‍යාණමිත්තූපනිස්සයමෙව සබ්බපයමං කථෙසි. එවං මහා එස කල්‍යාණමිත්තූපනිස්සයො නාම. ඉධාපි තං දස්සෙන්නො භගවා ද්විසු ධම්මෙසු තථාගතො සමන්තෙසිතබ්බොති දෙසනං ආරභි. පණ්ඩිතො භික්ඛූ ද්විසු ධම්මෙසු තථාගතං එසතු ගවෙසතුති අත්ථො. එතෙන භගවා අයං මහාජච්චොති වා, ලක්ඛණසම්පන්නොති වා, අභිරුපො දස්සනීයොති වා, අභිඤ්ඤාතො අභිලක්ඛිතොති වා, ඉමං නිස්සායාහං වීචරාදයො පච්චයෙ ලභිස්සාමිති වා, එවං චිත්තෙත්වා මං නිස්සාය වසනකිච්චං නත්ථී. යො පන එවං සල්ලක්ඛෙති, “පහොති මෙ එස සත්ථා හුත්වා සත්ථුකිච්චං සාධෙතු”න්ති, සො මං භජතුති සිහනාදං නදති. බුද්ධසිහනාදො කිර නාමෙස සුත්තන්නොති.

ඉදානි තෙ ද්වෙ ධම්මෙ දස්සෙන්නො චක්ඛුසොතවිඤ්ඤෙයොසුති ආහ. තත්ථ සත්ථු කායිකො සමාවාරො වීමංසකස්ස චක්ඛුචිඤ්ඤෙයො ධම්මො නාම. වාචසිකො සමාවාරො සොතවිඤ්ඤෙයො ධම්මො නාම. ඉදානි තෙසු සමන්තෙසිතබ්බාකාරං දස්සෙන්නො යෙ සංකිලිට්ඨාතිආදිමාහ. තත්ථ සංකිලිට්ඨාති කිලෙසසම්පයුත්තා. තෙ ව න චක්ඛුසොතවිඤ්ඤෙයො. යථා පන උදකෙ චලන්තෙ වා පුප්ඵලකෙ වා මුඤ්චන්තෙ අන්තො මච්ඡො අත්ථීති විඤ්ඤායති, එවං පාණාතිපාතාදීනි වා කරොන්තස්ස, මුසාවාදාදීනි වා භණන්තස්ස කායවච්ඡමාවාරෙ දිස්වා ව සුත්වා ව තංසමුට්ඨාපකචිත්තං

සංකිලිට්ඨන්ති විඤ්ඤායති. තස්මා එවමාහ. සංකිලිට්ඨවිත්තස්ස හි කායවච්ඡමාවාරාපි සංකිලිට්ඨායෙව නාම. න තෙ තථාගතස්ස සංවිජ්ජන්තීති න තෙ තථාගතස්ස අත්ථි. න උපලබ්භන්තීති එවං ඡානාතීති අත්ථො. නත්ථිතායෙව හි තෙ න උපලබ්භන්ති න පටිච්ඡන්තතාය. තථා හි භගවා එකදිවසං ඉමෙසු ධම්මෙසු හික්ඛුසඬ්ඝං පචාරෙන්නො ආහ – “හන්ද දානි, හික්ඛවෙ, පචාරෙමි වො, න ච මෙ කිඤ්චි ගරහථ කායිකං වා වාචසිකං වා”ති. එවං චූත්තෙ ආයස්මා සාරිපුත්තො උට්ඨායාසනා එකංසං උත්තරාසඬ්ඝං කරිත්වා යෙන භගවා තෙනඤ්ජලිං පණාමෙත්වා භගවන්තං එතදවොච – “න ඛො මයං, හන්තෙ, භගවතො කිඤ්චි ගරහාම කායිකං වා වාචසිකං වා. භගවා හි, හන්තෙ, අනුප්පන්නස්ස මග්ගස්ස උප්පාදෙතා, අසඤ්ජාතස්ස මග්ගස්ස සඤ්ජානෙතා, අනක්ඛාතස්ස මග්ගස්ස අක්ඛාතා, මග්ගඤ්ඤා මග්ගවිදු මග්ගකොච්ඡො. මග්ගානුගා ච, හන්තෙ, එතරහි සාවකා විහරන්ති පච්ඡාසමන්තාගතා”ති (සං. නි. 1.215). එවං පරිසුද්ධා තථාගතස්ස කායවච්ඡමාවාරා. උත්තරොපි සුදං මාණුවො තථාගතස්ස කායවච්ඡවාරෙ අනාරාධනීයං කිඤ්චි පස්සිස්සාමිති සත්ත මාසෙ අනුබන්ධිත්වා ලික්ඛාමත්තමපි න අද්දස. මනුස්සභූතො වා එස බුද්ධභූතස්ස කායවච්ඡවාරෙ කිං අනාරාධනීයං පස්සිස්සති? මාරොපි දෙවපුත්තො ඛොධිසත්තස්ස සතො මහාහිනික්ඛමනතො පට්ඨාය ඡබ්බස්සානි ගවෙසමානො කිඤ්චි අනාරාධනීයං නාද්දස, අන්තමසො වෙතොපරිචිතක්කමත්තමපි. මාරො කිර වින්තෙසි – “සචස්ස චිතක්කිතමත්තමපි අකුසලං පස්සිස්සාමි, තත්ථෙව නං මුද්ධනි පහරිත්වා පක්කමිස්සාමි”ති. සො ඡබ්බස්සානි අදිස්වා බුද්ධභූතමපි එකං වස්සං අනුබන්ධිත්වා කිඤ්චි වජ්ජං අපස්සන්තො ගමනසමයෙ වන්දිත්වා –

“මහාවීර මහාපුඤ්ඤං, ඉද්ධියා යසසා ජලං;

සබ්බවෙරහයාතීතං, පාදෙ වන්දාමි ගොතම”න්ති. (සං. නි. 1.159) –

ගාථං වත්වා ගතො.

වීතිමිස්සානි කාලෙ කණ්භා, කාලෙ සුක්කානි එවං වොමිස්සකා. වොදාතානි පරිසුද්ධා නික්කිලෙසා. සංවිජ්ජන්තීති වොදාතා ධම්මා අත්ථි උපලබ්භන්ති. තථාගතස්ස හි පරිසුද්ධා කායසමාවාරාදයො. තෙනාහ – “වත්තාරිමානි, හික්ඛවෙ, තථාගතස්ස අරක්ඛෙය්‍යානි. කතමානි වත්තාරි? පරිසුද්ධකායසමාවාරො, හික්ඛවෙ, තථාගතො, නත්ථි තථාගතස්ස කායදුච්චරිතං, යං තථාගතො රක්ඛෙය්‍ය, ‘මා මෙ ඉදං පරො අඤ්ඤාසි’ති. පරිසුද්ධවච්ඡමාවාරො... පරිසුද්ධමනොසමාවාරො... පරිසුද්ධාඪ්චො,

හික්ඛවෙ, තථාගතො, නත්ථි තථාගතස්ස මිච්ඡාජීවො, යං තථාගතො රක්ඛෙය්‍ය, මා මෙ ඉදං පරො අඤ්ඤාසි”ති (අ. නි. 7.58).

ඉමං කුසලං ධම්මන්ති ඉමං අනවජ්ජං ආජීවට්ඨමකසීලං. “අයමායස්මා සත්ථා කිං නු ඛො දීඝරත්තං සමාපන්නො අතිවිරකාලතො පට්ඨාය ඉමිනා සමන්තාගතො, උදාහු ඉත්තරසමාපන්නො හියොයා වා පරෙ වා පරසුචෙ වා දිවසෙ සමාපන්නො”ති එවං ගවෙසතුති අත්ථො. එකච්චෙන හි එකස්මිං යානෙ වසන්නෙන ඛහු මිච්ඡාජීවකම්මං කතං, තං තත්ථ කාලාතික්කමෙ පඤ්ඤායති, පාකටං හොති. සො අඤ්ඤතරං පච්චන්තගාමං වා සමුද්දතීරං වා ගන්ත්වා පණ්ණසාලං කාරෙත්වා ආරඤ්ඤකො විය හුත්වා විහරති. මනුස්සා සම්භාවනං උප්පාදෙත්වා තස්ස පණිතෙ පච්චයෙ දෙන්ති. ජනපදවාසිනො හික්ඛු තස්ස පරිහාරං දිස්වා, “අතිදජ්ජිතො වතායං ආයස්මා, කො නු ඛො එසො”ති පරිග්ගණ්හන්තා, “අසුකට්ඨානෙ අසුකං නාම මිච්ඡාජීවං කත්වා පක්කන්තහික්ඛු”ති ඤත්වා න සක්කා ඉමිනා සද්ධිං උපොසමො වා පචාරණා වා කාතුන්ති සන්නිපතිත්වා ධම්මෙන සමෙන උක්ඛෙපනීයාදීසු අඤ්ඤතරං කම්මං කරොන්ති. එවරූපාය පටිච්ඡන්තපටිපත්තියා අත්ථිභාවං වා නත්ථිභාවං වා වීමංසාපෙතුං එවමාහ.

එවං ජානාතීති දීඝරත්තං සමාපන්නො, න ඉත්තරසමාපන්නොති ජානාති. අනවජරියං වෙතං. යං තථාගතස්ස එතරහි සබ්බඤ්ඤතං පත්තස්ස දීඝරත්තං ආජීවට්ඨමකසීලං පරිසුද්ධං භවෙය්‍ය. යස්ස බොධිසත්තකාලෙපි එවං අහොසි.

අතීතෙ කිර ගන්ධාරරාජා ව වෙදෙහරාජා ව ද්වෙපි සභායකා හුත්වා කාමෙසු ආදීනවං දිස්වා රජ්ජාති පුත්තානං නිය්‍යාතෙත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා එකස්මිං අරඤ්ඤගාමකෙ පිණ්ඩාය වරන්ති. පච්චන්තො නාම දුල්ලභලොණො හොති. තතො අලොණං යාගුං ලහිත්වා එකිස්සාය සාලාය නිසීදිත්වා පිවන්ති. අන්තරත්තරෙ මනුස්සා ලොණචුණ්ණං ආහරිත්වා දෙන්ති. එකදිවසං එකො වෙදෙහිසිස්ස පණ්ණෙ පක්ඛිපිත්වා ලොණචුණ්ණං අදාසි. වෙදෙහිසි ගහෙත්වා උපඬ්ඨං ගන්ධාරිසිස්ස-සන්නිකෙ යපෙත්වා උපඬ්ඨං අත්තතො සන්නිකෙ යපෙසි. තතො ථොකං පරිභුත්තාවසෙසං දිස්වා, “මා ඉදං නස්සි”ති පණ්ණෙන වෙදෙත්වා තිණගහනෙ යපෙසි. පුන එකස්මිං දිවසෙ යාගුපානකාලෙ සතිං කත්වා ඔලොකෙත්තො තං දිස්වා ගන්ධාරිසිං උපසඬ්ඨකම්ත්වා, “ඉතො ථොකං ගණ්හථ ආවරියා”ති ආහ. කුතො තෙ ලද්ධං වෙදෙහිසිති? තස්මිං දිවසෙ පරිභුත්තාවසෙසං “මා නස්සි”ති මයා යපිතන්ති. ගන්ධාරිසි ගහෙතුං න ඉච්ඡති, අලොණකංයෙව යාගුං පිවිත්වා වෙදෙහං ඉසිං අවොච –

“හිත්වා ගාමසහස්සානි, පරිපුණ්ණානි සොළස;

කොට්ඨාගාරානි ඵිතානි, සන්තිධිං දානි කුබ්බසී”ති. (ජා. 1.7.76);

වෙදෙහිසි අවොච – “තුම්හෙ රජ්ජං පභාය පබ්බජිතා, ඉදානි කස්මා ලොණචුණ්ණමත්තසන්තිධිකාරණා පබ්බජ්ජාය අනුච්ඡවිකං න කරොථා”ති? කිං මයා කතං වෙදෙහිසිති? අථ නං ආහ –

“භිත්වා ගන්ධාරවිසයං, පභුතධනධාරියං;

පසාසනතො නික්ඛන්තො, ඉධ දානි පසාසසී”ති. (ජා. 1.7.77);

ගන්ධාරො ආහ –

“ධම්මං භණාමි වෙදෙහ, අධම්මො මෙ න රුච්චති;

ධම්මං මෙ භණමානස්ස, න පාපමුපලිම්පති”ති. (ජා. 1.7.78);

වෙදෙහො ආහ –

“යෙන කෙනචි වණ්ණෙන, පරො ලහති රුජ්ජනං;

මහත්ථියම්භි වෙ වාචං, න තං භාසෙය්‍ය පණ්ඩිතො”ති. (ජා. 1.7.79);

ගන්ධාරො ආහ –

“කාමං රුජ්ජතු වා මා වා, භුසංච විකිරියතු;

ධම්මං මෙ භණමානස්ස, න පාපමුපලිම්පති”ති. (ජා. 1.7.80);

තතො වෙදෙහිසි යස්ස සකාපි බුද්ධි නත්ථි, ආචරියසන්තිකෙ විනයං න සික්ඛති, සො අන්ධමහිංසො විය වනෙ චරතීති චිත්තෙන්වා ආහ –

“නො වෙ අස්ස සකා බුද්ධි, විනයො වා සුසික්ඛිතො;

වනෙ අන්ධමහිංසොච, චරෙය්‍ය බහුකො ජනො.

යස්මා ච පනිඨෙකච්චෙ, ආචෙරම්භි සුසික්ඛිතා;

තස්මා විනිතවිනයා, චරන්ති සුසමාහිතා”ති. (ජා. 1.7.81-82);

එවඤ්ච පන වත්වා වෙදෙහිසි අජානිත්වා මයා කතන්ති ගන්ධාරිසිං බමාපෙසි. තෙ උභොපි තපං චරිත්වා බ්‍රහ්මලොකං අගමංසු. එවං තථාගතස්ස බොධිසත්තකාලෙපි දීඝරත්තං ආජීවට්ඨමකසීලං පරිසුද්ධං අහොසි.

උත්තජ්ඣාපන්තො අයමායස්මා භික්ඛු යසපත්තොති අයමායස්මා අම්භාකං සත්ථා භික්ඛු ඤත්තං පඤ්ඤාතභාවං පාකටභාවං අජ්ඣාපන්තො නු බො, සයඤ්ච පරිවාරසම්පත්තිං පත්තො නු බො නොති. තෙන වස්ස

පඤ්ඤාතජ්ඣාපන්නභාවෙන යසසන්නිස්සිතභාවෙන ච කිං එකච්චෙ ආදීනවා සන්දිස්සන්ති උදාහු නොති එවං සමන්තෙසන්තුති දස්සෙති. න තාව, භික්ඛවෙති, භික්ඛවෙ, යාව භික්ඛු න රාජරාජමහාමත්තාදීසු අභිඤ්ඤාතභාවං වා පරිවාරසම්පන්නිං වා ආපන්නො හොති, තාව එකච්චෙ මානාතිමානාදයො ආදීනවා න සංවිජ්ජන්ති උපසන්තුපසන්නො විය සොතාපන්නො විය සකදාගාමී විය ච විහරති. අරියො නු ඛො පුට්ඨජ්ජනො නු ඛොතිපි ඤාතුං න සක්කා හොති.

යතො ච ඛො, භික්ඛවෙති යදා පන ඉධෙකච්චො භික්ඛු ඤාතො හොති පරිවාරසම්පන්නො වා, තදා තිණ්හෙන සිඬ්ගෙන ගොගණං විජ්ඣන්තො දුට්ඨගොණො විය, මිගසඬ්ඝං අභිමද්දමානො දීපි විය ච අඤ්ඤෙ භික්ඛු තත්ථ තත්ථ විජ්ඣන්තො අගාරවො අසභාගවුත්ති අග්ගපාදෙන භූමිං ඵ්ඨසන්නො විය වරති. එකච්චො පන කුලපුත්තො යථා යථා ඤාතො හොති යසස්සී, තථා තථා ඵලභාරහරිතො විය සාලි සුට්ඨතරං ඔනමති, රාජරාජමහාමත්තාදීසු උපසඬ්ඝමන්තෙසු අකිඤ්චනභාවං පච්චවෙක්ඛිත්වා සමණසඤ්ඤං උපට්ඨපෙත්වා ඡින්නවිසාණඋසහො විය, චණ්ඩාලදාරකො විය ච සොරතො නිවාතො නිවචිත්තො හුත්වා භික්ඛුසඬ්ඝස්ස වෙච සදෙවකස්ස ච ලොකස්ස, හිතාය සුඛාය පටිපජ්ජති. එවරූපං පටිපන්නිං සන්ධාය “නාස්ස ඉධෙකච්චෙ ආදීනවා”ති ආහ.

තථාගතො පන අට්ඨසු ලොකධම්මෙසු තාදී, සො හි ලාභෙපි තාදී, අලාභෙපි තාදී, යසෙපි තාදී, අයසෙපි තාදී, පසංසායෙපි තාදී, නින්දායෙපි තාදී, සුඛෙපි තාදී, දුක්ඛෙපි තාදී, තස්මා සබ්බාකාරෙන නාස්ස ඉධෙකච්චෙ ආදීනවා සංවිජ්ජන්ති. අහයුපරතොති අහයො හුත්වා උපරතො, අච්චන්තුපරතො සතතුපරතොති අත්ථො. න වා භයෙන උපරතොතිපි අහයුපරතො. චත්තාරි හි භයානි කිලෙසභයං වට්ටභයං දුග්ගතිභයං උපවාදභයන්ති. පුට්ඨජ්ජනො චතුහිපි භයෙහි භායති. සෙක්ඛා තිහි, තෙසඤ්ඤි දුග්ගතිභයං පහීනං, ඉති සත්ත සෙක්ඛා හයුපරතා, ඛිණ්ණසවො අහයුපරතො නාම, තස්ස හි එකමිපි භයං නත්ථී. කිං පරවාදභයං නත්ථීති? නත්ථී. පරානුද්දයං පන පටිච්ච, “මාදිසං ඛිණ්ණසවං පටිච්ච සත්තා මා නස්සන්තු”ති උපවාදං රක්ඛති. මූලුප්පලවාපිවිහාරවාසී යසත්ථෙරො විය.

ථෙරො කිර මූලුප්පලවාපිගාමං පිණ්ඩාය පාවිසි. අථස්ස උපට්ඨාකකුලද්වාරං පත්තස්ස පත්තං ගහෙත්වා ථණ්ඩිලපීඨකං නිස්සාය ආසනං පඤ්ඤපෙසුං. අමච්චධිතාපි තංයෙව පීඨකං නිස්සාය පරතොභාගෙ නිවතරං ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා නිසිදි. එකො නෙවාසිකො භික්ඛු පච්ඡා පිණ්ඩාය පටිට්ඨො ද්වාරෙ යත්වාච ඔලොකෙන්තො ථෙරො අමච්චධිතරා සද්ධිං එකමඤ්චෙ

නිසින්නොති සල්ලක්ඛේවා, “අයං පංසුකුලිකො විහාරෙව උපසන්තුපසන්නො විය විහරති, අන්තොගාමෙ පන උපට්ඨායිකාහි සද්ධිං එකමඤ්චෙ නිසීදති”ති වින්තෙත්වා, “කිං නු ඛො මයා දුද්දිට්ඨ”න්ති පුනස්පුනං ඔලොකෙත්වා තථාසඤ්ඤීව හුත්වා පක්කාමි. ථෙරොපි හත්තකිච්චං කත්වා විහාරං ගන්ත්වා වසනට්ඨානං පවිසිත්වා ද්වාරං පිට්ඨාය නිසීදි. නෙවාසිකොපි කතහත්තකිච්චො විහාරං ගන්ත්වා, “තං පංසුකුලිකං නිග්ගණ්හිත්වා විහාරා නික්කඩ්ඪිස්සාමි”ති අසඤ්ඤතනිහාරෙන ථෙරස්ස වසනට්ඨානං ගන්ත්වා පරිභොගසට්ඨො උලුඬිකෙන උදකං ගහෙත්වා මහාසද්දං කරොන්තො පාදෙ ධොවි. ථෙරො, “කො නු ඛො අයං අසඤ්ඤතචාරිකො”ති ආවජ්ජන්තො සබ්බං ඤත්වා, “අයං මයි මනං පදොසෙත්වා අපායුපගො මා අහොසි”ති වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා කණ්ණිකාමණ්ඩලසමීපෙ පල්ලඬිකෙන නිසීදි. නෙවාසිකො දුට්ඨාකාරෙන සට්ඨං උක්ඛිපිත්වා ද්වාරං විවරිත්වා අන්තො පවිට්ඨො ථෙරං අපස්සන්තො, “හෙට්ඨාමඤ්චං පවිට්ඨො හවිස්සති”ති ඔලොකෙත්වා තත්ථාපි අපස්සන්තො නික්ඛමිතුං ආරහි. ථෙරො උක්කාසි. ඉතරො උද්ධං ඔලොකෙත්තො දිස්වා අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො එවමාහ – “පතිරූපං තෙ, ආවුසො, පංසුකුලික එවං ආනුභාවසම්පන්නස්ස උපට්ඨායිකාය සද්ධිං එකමඤ්චෙ නිසීදිතු”න්ති. පබ්බජිතා නාම, හත්තෙ, මාතුගාමෙන සද්ධිං න එකමඤ්චෙ නිසීදන්ති, තුම්හෙහි පන දුද්දිට්ඨමෙතන්ති. එවං ඛිණාසවා පරානුද්දයාය උපවාදං රක්ඛන්ති.

ඛයා රාගස්සාති රාගස්ස ඛයෙනෙව. විතරාගත්තා කාමෙ න පටිසෙවති, න පටිසඬ්ඛාය වාරෙත්වාති. තඤ්චෙති එවං තථාගතස්ස කිලෙසජ්ජහානං ඤත්වා තත්ථ තත්ථ ධීතනිසින්නකාලාදීසුපි චතුපරිසමජ්ඣෙ අලඬිකතධම්මාසනෙ නිසීදිත්වාපි ඉතිපි සත්ථා විතරාගො විතදොසො විතමොහො වන්තකිලෙසො පහිනමලො අබ්භා මුත්තපුණ්ණචන්දො විය සුපරිසුද්ධොති එවං තථාගතස්ස කිලෙසජ්ජහානෙ වණ්ණං කථයමානං තං වීමංසකං හික්ඛුං පරෙ එවං පුච්ඡෙය්‍යං චෙති අත්ථො.

ආකාරාති කාරණාති. අන්වයාති අනුබුද්ධියො. සඬ්ඝෙ වා විහරන්තොති අජ්ජෙකදා අපරිච්ඡින්නගණනස්ස හික්ඛුසඬ්ඝස්ස මජ්ඣෙ විහරන්තො. එකො වා විහරන්තොති ඉච්ඡාමහං, හික්ඛෙවෙ, අඬ්ඬමාසං පටිසල්ලීයිතුන්ති, තෙමාසං පටිසල්ලීයිතුන්ති එවං පටිසල්ලානෙ චෙව පාලිලෙයාකවනසණ්ඨෙ ච එකකො විහරන්තො. සුගතාති සුට්ඨුගතා සුජ්ජට්ඨන්තා කාරකා යුත්තපයුත්තා. එවරූපාපි හි එකච්චෙ හික්ඛු අත්ථි. දුග්ගතාති දුට්ඨුගතා දුජ්ජට්ඨන්තා කායදල්හිබ්බුලා විස්සට්ඨකම්මට්ඨානා. එවරූපාපි එකච්චෙ අත්ථි.

ගණමනුසාසන්නීති ගණබන්ධනෙන බද්ධා ගණාරාමා ගණබහුලිකා හුත්වා ගණං පරිහරන්ති. එවරුපාපි එකච්චෙ අත්ථී. තෙසං පටිපක්ඛභූතා ගණතො නිස්සටා විසංසට්ඨා විජ්ජමුත්තවිහාරිනොපි අත්ථී.

ආමිසෙසු සන්දිස්සන්තිති ආමිසගිද්ධා ආමිසවක්ඛකා චතුපච්චයආමිසත්ථමෙව ආභිණ්ඩමානා ආමිසෙසු සන්දිස්සමානකහික්ඛුපි අත්ථී. ආමිසෙන අනුපලිත්තා චතුහි පච්චයෙහි විනිවත්තමානසා අබ්භා මුත්තවන්දසදිසා හුත්වා විහරමානාපි අත්ථී. නායමායස්මා තං තෙන අවජානාතීති අයං ආයස්මා සත්ථා තාය තාය පටිපත්තියා තං තං පුග්ගලං නාවජානාති, අයං පටිපන්නො කාරකො, අයං ගණතො නිස්සටො විසංසට්ඨො. අයං ආමිසෙන අනුපලිත්තො පච්චයෙහි විනිවත්තමානසො අබ්භා මුත්තො චන්දිමා වියාති එවමස්ස ගෙහසිතවසෙන උස්සාදනාපි නත්ථී. අයං දුප්පටිපන්නො අකාරකො කායදුල්භිබ්බුලො විස්සට්ඨකම්මට්ඨානො, අයං ගණබන්ධනබද්ධො, අයං ආමිසගිද්ධො ලොලො ආමිසවක්ඛකොති එවමස්ස ගෙහසිතවසෙන අපසාදනාපි නත්ථීති අත්ථො. ඉමිනා කිං කථිතං හොති? තථාගතස්ස සත්තෙසු තාදිභාවො කථිතො හොති. අයඤ්ඨි -

“වධකස්ස දෙවදත්තස්ස, වොරස්සඬගුලිමාලිනො;

ධනපාලෙ රාහුලෙ ච, සබ්බෙසං සමකො මුනී”ති. (මි. ප. 6.6.5);

489. තත්ථ, භික්ඛවෙති තෙසු ද්විසු වීමංසකෙසු. යො, “කෙ පනායස්මතො ආකාරා”ති පුච්ඡායං ආගතො ගණ්ඨිවීමංසකො ච, යො “අභයුපරතො අයමායස්මා”ති ආගතො මූලවීමංසකො ච. තෙසු මූලවීමංසකෙන තථාගතොව උත්තරි පටිපුච්ඡිතබ්බො. සො හි පුබ්බෙ පරස්සෙව කථාය නිට්ඨංඝිගතො. පරො ච නාම ජානිත්වාපි කථෙය්‍ය අජානිත්වාපි. එවමස්ස කථා භූතාපි හොති අභූතාපි, තස්මා පරස්සෙව කථාය නිට්ඨං අගන්ත්වා තතො උත්තරි තථාගතොව පටිපුච්ඡිතබ්බොති අත්ථො.

බ්‍යාකරමානොති එත්ථ යස්මා තථාගතස්ස මිච්ඡාබ්‍යාකරණං නාම නත්ථී, තස්මා සම්මා මිච්ඡාති අවත්වා බ්‍යාකරමානොත්ථෙව චුත්තං. එතං පථොභමස්මි එතං ගොවරොති එස මය්භං පථො එස ගොවරොති අත්ථො. “එතාපාථො”තිපි පාඨො, තස්සත්ථො මය්භං ආජීවට්ඨමකසීලං පරිසුද්ධං, ස්වාභං තස්ස පරිසුද්ධභාවෙන වීමංසකස්ස භික්ඛුනො ඤාණමුඛෙ එතාපාථො, එවං ආපාථං ගච්ඡාමිති චුත්තං හොති. නො ච තෙන තම්මයොති තෙනපි වාභං පරිසුද්ධෙන සීලෙන න තම්මයො, න සතණ්හො, පරිසුද්ධසීලත්තාව නිත්තණ්හොභමස්මිති දීපෙති.

උත්තරුත්තරිං පණ්ණිපණ්ණිතන්ති උත්තරුත්තරිං වෙව පණ්ණිතතරඤ්ච කත්වා දෙසෙති. කණ්හසුක්කසප්පට්භාගන්ති කණ්හං වෙව සුක්කඤ්ච, තඤ්ච බො සප්පට්භාගං සවිපක්ඛං කත්වා, කණ්හං පට්ඨාහිත්වා සුක්කන්ති සුක්කං පට්ඨාහිත්වා කණ්හන්ති එවං සප්පට්භාගං කත්වා කණ්හසුක්කං දෙසෙති. කණ්හං දෙසෙන්නොපි සඋස්සාහං සවිපාකං දෙසෙති, සුක්කං දෙසෙන්නොපි සඋස්සාහං සවිපාකං දෙසෙති. අභිඤ්ඤාය ඉධෙකච්චං ධම්මං ධම්මෙසු නිට්ඨං ගච්ඡති තස්මිං දෙසිතෙ ධම්මෙ එකච්චං පට්ඨෙධධම්මං අභිඤ්ඤාය තෙන පට්ඨෙධධම්මෙන දෙසනාධම්මෙ නිට්ඨං ගච්ඡති. සත්ථරි පසීදන්ති එවං ධම්මෙ නිට්ඨං ගත්ත්වා භියොයාසොමත්තාය සම්මාසම්බුද්ධො සො භගවාති සත්ථරි පසීදති. තෙන පන භගවතා යො ධම්මො අක්ඛාතො, සොපි ස්වාක්ඛාතො භගවතා ධම්මො නියායානිකත්තා. ය්වාස්ස තං ධම්මං පටිපන්නො සඬ්ඝො, සොපි සුප්පටිපන්නො වඩ්ඤාදිදොසරහිතං පටිපදං පටිපන්නත්තාති එවං ධම්මෙ සඬ්ඝෙපි පසීදති. තඤ්චෙති තං එවං පසන්නං තත්ථ තත්ථ තිණ්ණං රතනානං චණ්ණං කථෙන්නං හික්ඛුං.

490. ඉමෙහි ආකාරෙහිති ඉමෙහි සත්ථුට්ඨංසනකාරණෙහි. ඉමෙහි පදෙහිති ඉමෙහි අක්ඛරසම්පිණ්ඩනපදෙහි. ඉමෙහි බ්‍යඤ්ජනෙහිති ඉමෙහි ඉධ චුත්තෙහි අක්ඛරෙහි. සද්ධා නිව්ට්ඨාති ඔකප්පනා පතිට්ඨිතා. මූලජාතාති සොතාපත්තිමග්ගවසෙන සඤ්ජාතමූලා. සොතාපත්තිමග්ගො හි සද්ධාය මූලං නාම. ආකාරවතීති කාරණං පරියෙසිත්වා ගහිතත්තා සකාරණා. දස්සනමූලිකාති සොතාපත්තිමග්ගමූලිකා. සො හි දස්සනන්ති චුච්චති. දළ්භාති ටීරා. අසංභාරියාති හරිතුං න සක්කා. සමණෙන වාති සමිතපාපසමණෙන වා. බ්‍රාහ්මණෙන වාති බ්‍රාහ්මපාපබ්‍රාහ්මණෙන වා. දෙවෙන වාති උපපත්තිදෙවෙන වා. මාරෙන වාති වසවත්තිමාරෙන වා, සොතාපන්නස්ස හි වසවත්තිමාරෙනාපි සද්ධා අසංභාරියා හොති සුරම්ඛට්ඨස්ස විය.

සො කිර සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා සොතාපන්නො හුත්වා ගෙහං ආගතො. අථ මාරො ද්වත්තිංසවරලක්ඛණප්පට්මණ්ඩිතං බුද්ධරූපං මාපෙත්වා තස්ස ඝරද්වාරෙ යත්වා – “සත්ථා ආගතො”ති සාසනං පහිණි. සුරො චිත්තෙසි, “අහං ඉදානෙව සත්ථු සන්නිකා ධම්මං සුත්වා ආගතො, කිං නු බො භවිස්සති”ති උපසඬ්ඤාමිත්වා සත්ථුසඤ්ඤාය වන්දිත්වා අට්ඨාසි. මාරො ආහ – “යං තෙ මයා, සුරම්ඛට්ඨ, රූපං අනිච්චං...පෙ.... විඤ්ඤාණං අනිච්චන්ති කථිතං, තං අනුපධාරෙත්වාච සහසා මයා එවං චුත්තං. තස්මා ත්වං රූපං නිව්චං...පෙ.... විඤ්ඤාණං නිව්චන්ති ගණ්හාහි”ති. සුරො චිත්තෙසි – “අට්ඨානමෙතං, යං බුද්ධා අනුපධාරෙත්වා අපච්චක්ඛං කත්වා කිඤ්චි කථෙය්‍යං, අද්ධා අයං මය්හං විබාධනත්ථං මාරො ආගතො”ති. තතො නං ත්වං

මාරොති ආහ. සො මුසාවාදං කාතුං නාසක්ඛි, ආම මාරොස්මිති පටිජානි. කස්මා ආගතොසිති චුත්තෙ තච සද්ධාවාලනත්ථන්ති ආහ. කණ්භ පාපිම, ත්වං තච එකකො තිට්ඨ, තාදිසානං මාරානං සතම්පි සහස්සම්පි මම සද්ධං වාලෙතුං අසමත්ථං, මග්ගෙන ආගතා සද්ධා නාම සිලාපථවියං පතිට්ඨිතසිනෙරු විය අවලා හොති, කිං ත්වං එත්ථාති අච්ඡරං පහරි. සො යාතුං අසක්කොන්තො තත්ථෙවන්තරධායි. චුත්මුතා වාති චුත්මකායිකාදීසු අඤ්ඤතරචුත්මුතා වා. කෙනච්චි වා ලොකස්මිත්ති එතෙ සමණාදයො යපෙත්වා අඤ්ඤෙනපි කෙනච්චි වා ලොකස්මිං හරිතුං න සක්කා. ධම්මසමන්තෙසනාති සභාවසමන්තෙසනා. ධම්මතාසුසමන්තිට්ඨොති ධම්මතාය සුසමන්තිට්ඨො, සභාවෙනෙව සුට්ඨු සමන්තෙසිතො හොතීති අත්ථො. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

විමංසකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. කොසම්බියසුත්තවණ්ණනා

491. එවං මෙ සුතන්ති කොසම්බියසුත්තං. තත්ථ කොසම්බියන්ති එවංනාමකෙ නගරෙ. තස්ස කිර නගරස්ස ආරාමපොක්ඛරණිආදීසු තෙසු තෙසු යානෙසු කොසම්බරුක්ඛාව උස්සන්තා අහෙසුං, තස්මා කොසම්බිති සඬ්ඛං අගමාසි. කුසම්බස්ස නාම ඉසිනො අස්සමනො අවිදුරෙ මාපිතත්තාතිපි එකෙ. සොසිතාරාමෙති සොසිතසෙට්ඨිතා කාරිතෙ ආරාමෙ.

පුබ්බෙ කිර අද්දිලරට්ඨං නාම අහොසි. තතො කොතුහලකො නාම දලිද්දො ඡාතකභයෙන සපුත්තදාරො කෙදාරපරිච්ඡින්නං සුභික්ඛං රට්ඨං ගච්ඡන්තො පුත්තං වහිතුං අසක්කොන්තො ඡඩ්ඛෙත්වා අගමාසි. මාතා නිවත්තිත්වා තං ගහෙත්වා ගතා. තෙ එකං ගොපාලකගාමකං පටිසිංසු, ගොපාලකානඤ්ච තදා පහතපායසො පටියන්තො හොති, තතො පායසං ලහිත්වා භුඤ්ජිංසු. අථ සො පුරිසො පහුතපායසං භුඤ්ජිත්වා ජීරාපෙතුං අසක්කොන්තො රත්තිභාගෙ කාලං කත්වා තත්ථෙව සුනඛියා කුච්ඡිමහි පටිසන්ධිං ගහෙත්වා කුක්කුරො ඡාතො. සො ගොපාලකස්ස පියො අහොසි මනාපො, ගොපාලකො ච පච්චෙකඛුද්ධං උපට්ඨාසි. පච්චෙකඛුද්ධොපි හත්තකිච්චාවසානෙ කුක්කුරස්ස එකං පිණ්ඩං දෙති. සො පච්චෙකඛුද්ධො සිනෙහං උප්පාදෙත්වා ගොපාලකෙන සද්ධිං පණ්ණසාලම්පි ගච්ඡති.

සො ගොපාලකෙ අසන්නිහිතෙ හත්තවෙලාය සයමෙව ගන්ත්වා කාලාරොචනත්ථං පණ්ණසාලද්වාරෙ භුස්සති, අන්තරාමග්ගෙපි චණ්ඩම්ගෙ දිස්වා භුස්සිත්වා පලාපෙති. සො පච්චෙකඛුද්ධො මුදුකෙන විත්තෙන කාලං කත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බන්ති. තත්ථස්ස සොසකදෙවපුත්තොත්ථෙව නාමං

අහොසි. සො දෙවලොකතො චචිත්වා කොසම්බියං එකස්මිං කුලසරෙ නිබ්බත්ති. තං අපුත්තකො සෙට්ඨී තස්ස මාතාපිතුනං ධනං දත්වා පුත්තං කත්වා අග්ගහෙසි. අථ සො අත්තනො පුත්තෙ ජාතෙ සත්තක්ඛත්තුං මාරාපෙතුං උපක්කමි. සො පුඤ්ඤවත්තතාය සත්තසුපි යානෙසු මරණං අප්පත්වා අවසානෙ එකාය සෙට්ඨීධිතාය වෙය්‍යත්තියෙන ලද්ධජීවිකො අපරභාගෙ පිතුඅච්චයෙන සෙට්ඨීට්ඨානං පත්වා සොසිතසෙට්ඨී නාම ජාතො. අඤ්ඤෙපි කොසම්බියං කුක්කුටසෙට්ඨී පාචාරිකසෙට්ඨීති ද්වෙ සෙට්ඨීනො සන්ති. ඉමෙහි සද්ධිං තයො අහෙසුං.

තෙන ච සමයෙන තෙසං සභායකානං සෙට්ඨීනං කුලූපකා පඤ්චසතා ඉසයො පබ්බතපාදෙ වසිංසු. තෙ කාලෙන කාලං ලොණමිබ්බලසෙවනත්ථාය මනුස්සපථං ආගච්ඡන්ති. අපේකස්මිං වාරෙ ගිම්හසමයෙ මනුස්සපථං ආගච්ඡන්තා නිරුද්ධමහාකන්තාරං අතික්කමිත්වා කන්තාරපරියොසානෙ මහත්තං නිග්‍රොධරුක්ඛං දිස්වා චිත්තෙසුං – “යාදිසො අයං රුක්ඛො, අද්ධා එත්ථ මහෙසක්ඛාය දෙවතාය භවිතබ්බං, සාධු වතස්ස, සවෙ නො පාතීයං වා භොජනීයං වා දදෙය්‍යා”ති. දෙවතා ඉසිනං අජ්ඣාසයං විදිත්වා ඉමෙසං සඬ්ගහං කරිස්සාමිති අත්තනො ආනුභාවෙන විටපත්තරතො නඬ්ගලසීසමත්තං උදකධාරං පවත්තෙසි. ඉසිගණො රජතක්ඛන්ධසදිසං උදකවට්ටිං දිස්වා අත්තනො භාජනෙහි උදකං ගහෙත්වා පරිභොගං කත්වා චිත්තෙසි – “දෙවතාය අම්භාකං පරිභොගඋදකං දින්නං, ඉදං පන අගාමකං මහාඅරඤ්ඤං, සාධු වතස්ස, සවෙ නො ආහාරමිපි දදෙය්‍යා”ති. දෙවතා ඉසිනං උපසංකප්පනවසෙන දිබ්බානි යාගුබ්ඡ්ජකාදීනි දත්වා සන්තප්පෙසි. ඉසයො චිත්තයිංසු – “දෙවතාය අම්භාකං පරිභොගඋදකමිපි භොජනමිපි සබ්බං දින්නං, සාධු වතස්ස, සවෙ නො අත්තානං දස්සෙය්‍යා”ති.

දෙවතා තෙසං අජ්ඣාසයං විදිත්වා උපඬ්ඪකායං දස්සෙසි. තෙ ආහංසු – “දෙවතෙ, මහතී තෙ සම්පත්ති, කිං කම්මං කත්වා ඉමං සම්පත්තිං අධිගතාසි”ති? හත්තෙ, නාතිමහත්තං පරිත්තකං කම්මං කත්වාති. උපඬ්ඪඋපොසථකම්මං නිස්සාය හි දෙවතාය සා සම්පත්ති ලද්ධා.

අනාථපිණ්ඩිකස්ස කිර ගෙහෙ අයං දෙවපුත්තො කම්මකාරො අහොසි. සෙට්ඨීස්ස හි ගෙහෙ උපොසථදිවසෙසු අත්තමසො දාසකම්මකාරෙ උපාදාය සබ්බො ජනො උපොසථිකො භොති. එකදිවසං අයං කම්මකාරො එකකොච පාතො උට්ඨාය කම්මන්තං ගතො. මහාසෙට්ඨී නිවාපං ලහනමනුස්සෙ සල්ලක්ඛෙත්තො එතස්සෙවෙකස්ස අරඤ්ඤං ගතභාවං ඤත්වා අස්ස සායමාසත්ථාය නිවාපං අදාසි. හත්තකාරිකා දාසි එකස්සෙව හත්තං පචිත්වා අරඤ්ඤතො ආගතස්ස හත්තං වඩ්ඪෙත්වා අදාසි, කම්මකාරො ආහ –

“අඤ්ඤාසු දිවසෙසු ඉමස්මිං කාලෙ ගෙහං එකසද්දං අහොසි, අජ්ජ අතිවිය සන්තිසින්තං, කිං නු ඛො එත”න්ති? තස්ස සා ආවික්ඛි – “අජ්ජ ඉමස්මිං ගෙහෙ සබ්බෙ මනුස්සා උපොසථිකා, මහාසෙට්ඨි තුය්ගෙවෙකස්ස නිවාපං අදාසි”ති. එවං අම්මාති? ආම සාමිති. ඉමස්මිං කාලෙ උපොසථං සමාදින්නස්ස උපොසථකම්මං හොති න හොතීති මහාසෙට්ඨිං පුච්ඡ අම්මාති? තාය ගත්ත්වා පුච්ඡිතො මහාසෙට්ඨි ආහ – “සකලඋපොසථකම්මං න හොති, උපඩ්ඨකම්මං පන හොති, උපොසථිකො හොතු”ති. කම්මකාරො හත්තං අභුඤ්ජිත්වා මුඛං වික්ඛාලෙත්වා උපොසථිකො භුත්වා වසන්ට්ඨානං ගත්ත්වා නිපජ්ජි. තස්ස ආහාරපරික්ඛිණකායස්ස රත්තිං වාතො කුජ්ජි. සො පච්චුසසමයෙ කාලං කත්වා උපඩ්ඨඋපොසථකම්මනිස්සන්දෙන මහාවට්ටනිඅට්ඨියං නිග්‍රාධරුක්ඛෙ දෙවපුත්තො භුත්වා නිබ්බත්ති. සො තං පවත්තිං ඉසිනං ආරොවෙසි.

ඉසයො තුම්හෙහි මයං බුද්ධො, ධම්මො, සඞ්ඝොති අසුතපුබ්බං සාවිතා, උජ්ජන්තො නු ඛො ලොකෙ බුද්ධොති? ආම, හත්තෙ, උජ්ජන්තොති. ඉදානි කුහිං වසතීති? සාවත්ථිං නිස්සාය ජෙතවනෙ, හත්තෙති. ඉසයො තිට්ඨථ තාව තුම්හෙ මයං සත්ථාරං පස්සිස්සාමාති හට්ඨතුට්ඨා නික්ඛමිත්වා අනුපුබ්බෙන කොසම්බිනගරං සම්පාපුණ්ණි. මහාසෙට්ඨිනො, “ඉසයො ආගතා”ති පච්චුග්ගමනං කත්වා, “ස්වෙ අම්මාකං භික්ඛං ගණ්හථ, හත්තෙ”ති නිමන්තෙත්වා පුනදිවසෙ ඉසිගණස්ස මහාදානං අදංසු. ඉසයො භුඤ්ජිත්වා ව ගච්ඡාමාති ආපුච්ඡිණ්ණි. තුම්හෙ, හත්තෙ, අඤ්ඤස්මිං කාලෙ එකමිසි මාසං ද්වෙපි තයොපි චත්තාරොපි මාසෙ වසිත්වා ගච්ඡථ. ඉමස්මිං පන වාරෙ භියොහ ආගන්ත්වා අජ්ජෙව ගච්ඡාමාති වදථ, කිමිදන්ති? ආම ගහපතයො බුද්ධො ලොකෙ උජ්ජන්තො, න ඛො පන සක්කා ජීවිතන්තරායො විදිතුං, තෙන මයං තුරිතා ගච්ඡාමාති. තෙන හි, හත්තෙ, මයමිසි ගච්ඡාම, අම්හෙහි සද්ධිංයෙව ගච්ඡථාති. තුම්හෙ අගාරියා නාම මහාජටා, තිට්ඨථ තුම්හෙ, මයං පුරෙතරං ගමිස්සාමාති නික්ඛමිත්වා එකස්මිං යානෙ ද්වෙපි දිවසානි අවසිත්වා තුරිතගමනෙනෙව සාවත්ථිං පත්වා ජෙතවනවිහාරෙ සත්ථු සන්තිකමෙව අගමංසු. සත්ථු මධුරධම්මකථං සුත්වා සබ්බෙව පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණ්ණි.

තෙපි තයො සෙට්ඨිනො පඤ්චහි පඤ්චහි සකට්ඨතෙහි සජ්ජිමධුචාණිකාදීනි වෙව පට්ටුන්තදුකුලාදීනි ව ආදාය කොසම්බිතො නික්ඛමිත්වා අනුපුබ්බෙන සාවත්ථිං පත්වා ජෙතවනසාමන්තෙ ඛන්ධාවාරං ඛන්ධිත්වා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. සත්ථා තිණ්ණමිසි සභායකානං මධුරධම්මකථං කට්ඨෙසි. තෙ බලවසොමනස්සජාතා සත්ථාරං නිමන්තෙත්වා පුනදිවසෙ මහාදානං අදංසු. පුන නිමන්තෙත්වා පුනදිවසෙති

එවං අඛිසමාසං දානං දත්වා, “අම්භාකං ජනපදං ආගමනාය පටිඤ්ඤං දෙවා”ති පාදමූලෙ නිපජ්ජිංසු. භගවා, “සුඤ්ඤාගාරෙ ඛො ගහපතයො තථාගතා අභිරමන්ති”ති ආහ. එත්තාවතා පටිඤ්ඤා දින්නා නාම භොතීති ගහපතයො සල්ලක්ඛෙන්වා දින්නා නො භගවතා පටිඤ්ඤාති දසබලං වන්දිත්වා නික්ඛමිත්වා අත්තරාමග්ගෙ යොජනෙ යොජනෙ යානෙ විහාරං කාරෙන්වා අනුපුබ්බෙන කොසම්බිං පත්වා, “ලොකෙ බුද්ධො උප්පන්නො”ති කථයිංසු. තයොපි ජනා අත්තනො අත්තනො ආරාමෙ මහන්තං ධනපරිච්චාගං කත්වා භගවතො වසනත්ථාය විහාරෙ කාරාපයිංසු. තත්ථ කුක්කුටසෙට්ඨිනා කාරිතො කුක්කුටාරාමො නාම අහොසි. පාචාරිකසෙට්ඨිනා අම්බවනෙ කාරිතො පාචාරිකම්බවනො නාම අහොසි. සොසිතෙන කාරිතො සොසිතාරාමො නාම අහොසි. තං සන්ධාය වුත්තං – “සොසිතසෙට්ඨිනා කාරිතෙ ආරාමෙ”ති.

භණ්ඩනජාතාතිආදීසු කලහස්ස පුබ්බභාගො භණ්ඩනං නාම, තං ජාතං එතෙසන්ති භණ්ඩනජාතා. හත්ථපරාමාසාදිවසෙන මත්ථකං පත්තො කලහො ජාතො එතෙසන්ති කලහජාතා. විරුද්ධභූතං වාදන්ති විවාදං, තං ආපන්නාති විවාදාපන්නා. මුඛසත්තීහීති වාචාසත්තීහි. විතුදන්තාති විජ්ඣන්තා. තෙ න වෙව අඤ්ඤමඤ්ඤං සඤ්ඤාපෙන්නි න ව සඤ්ඤත්තිං උපෙන්නීති තෙ අත්ථඤ්ච කාරණඤ්ච දස්සෙත්වා නෙව අඤ්ඤමඤ්ඤං ජානාපෙන්නි. සවෙපි සඤ්ඤාපෙතුං ආරහන්ති, තථාපි සඤ්ඤත්තිං න උපෙන්නි, ජානිතුං න ඉච්ඡන්තිති අත්ථො. නිජ්ඣක්තියාපි එසෙව නයො. එත්ථ ව නිජ්ඣක්තිති සඤ්ඤත්තිවෙවචනමෙවෙනං. කස්මා පනෙනෙ භණ්ඩනජාතා අහෙසුන්ති? අප්පමත්තකෙන කාරණෙන.

ද්වෙ කිර හික්ඛු එකස්මිං ආවාසෙ වසන්ති විනයධරො ව සුත්තන්තිකො ව. තෙසු සුත්තන්තිකො හික්ඛු එකදිවසං වච්චකුටිං පටිට්ඨො ආවමනඋදකාවසෙසං භාජනෙ යපෙත්වාව නික්ඛමි. විනයධරො පච්ඡා පටිට්ඨො තං උදකං දිස්වා නික්ඛමිත්වා තං හික්ඛුං පුච්ඡි, ආවුසො, තයා ඉදං උදකං යපිතන්ති? ආම, ආවුසොති. ත්වමෙත්ථ ආපත්තිභාවං න ජානාසීති? ආම න ජානාමිති. භොති, ආවුසො, එත්ථ ආපත්තිති. සවෙ භොති දෙසෙස්සාමිති. සවෙ පන තෙ, ආවුසො, අසඤ්චිච්ච අසතියා කතං, නත්ථි තෙ ආපත්තිති. සො තස්සා ආපත්තියා අනාපත්තිදිට්ඨි අහොසි.

විනයධරො අත්තනො නිස්සිතකානං, “අයං සුත්තන්තිකො ආපත්තිං ආපජ්ජමානොපි න ජානාති”ති ආරොචෙසි. තෙ තස්ස නිස්සිතකෙ දිස්වා – “තුම්භාකං උපජ්ඣායො ආපත්තිං ආපජ්ජිත්වාපි ආපත්තිභාවං න ජානාති”ති ආහංසු. තෙ ගන්ත්වා අත්තනො උපජ්ඣායස්ස ආරොචෙසුං. සො එවමාහ –

“අයං චිත්තයධරො පුබ්බෙ ‘අනාපත්ති’ති වත්වා ඉදානි ‘ආපත්ති’ති වදති, මුසාවාදී එසො”ති. තෙ ගන්ත්වා, “තුම්භාකං උපජ්ඣායො මුසාවාදී”ති එවං අඤ්ඤාමඤ්ඤං කලහං වඩ්ඪයිංසු, තං සන්ධායෙන චුත්තං.

භගවත්තං එතදවොචාති එතං, “ඉධ, භන්තෙ, කොසම්බියං භික්ඛු භණ්ඩනජාතා”ති ආදිවචනං අවොච. තඤ්ච බො නෙව පියකම්මානාය න භෙදාධිප්පායෙන, අථ බො අත්ථකාමනාය භිතකාමනාය. සාමග්ගිකාරකො කිරෙස භික්ඛු, තස්මාස්ස එතදභොසි – “යථා ඉමෙ භික්ඛු විවාදං ආරද්ධා, න සක්කා මයා, නාපි අඤ්ඤෙන භික්ඛුනා සමග්ගා කාතුං, අප්පෙව නාම සදෙවකෙ ලොකෙ අප්පට්ඨුග්ගලො භගවා සයං වා ගන්ත්වා, අත්තනො වා සන්තිකං පක්කොසාපෙත්වා එතෙසං භික්ඛුනං ඛන්තිමෙත්තාපට්ඨංසුත්තං සාරණියධම්මදෙසනං කට්ඨත්වා සාමග්ගිං කරෙය්‍යා”ති අත්ථකාමනාය භිතකාමනාය ගන්ත්වා අවොච.

492. ඡයිමෙ, භික්ඛවෙ, ධම්මා සාරණියාති භෙට්ඨා කලහභණ්ඩනවසෙන දෙසනා ආරද්ධා. ඉමස්මිං යානෙ ඡ සාරණියා ධම්මා ආගතාති එවමිදං කොසම්බියසුත්තං යථානුසන්ධිනාව ගතං භොති. තත්ථ සාරණියාති සරිතබ්බසුත්තා අද්ධානෙ අතික්කන්තෙපි න පමුස්සිතබ්බා. යො තෙ ධම්මෙ පුරෙති, තං සබ්බමචාරිතං පියං කරොන්තිති පියකරණා. ගරුං කරොන්තිති ගරුකරණා. සඬගභායාති සඬගභණත්ථාය. අවිවාදායාති අවිවාදනත්ථාය. සාමග්ගියාති සමග්ගභාවත්ථාය. එකීභාවායාති එකීභාවත්ථාය නින්තානාකරණාය. සංවත්තන්තිති භවන්ති. මෙත්තං කායකම්මන්ති මෙත්තචිත්තෙන කත්තබ්බං කායකම්මං. වච්ඡකම්මමනොකම්මෙසුපි එසෙව නයො. ඉමානි භික්ඛුනං වසෙන ආගතාති, ගිහීසුපි ලබ්භන්තියෙව. භික්ඛුනඤ්චි මෙත්තචිත්තෙන ආභිසමාචාරිකධම්මපුරණං මෙත්තං කායකම්මං නාම. ගිහීනං චෙතියවන්දනත්ථාය බොධිවන්දනත්ථාය සඬ්ඝනිමන්තනත්ථාය ගමනං ගාමං පිණ්ඩාය පට්ටියෙ භික්ඛු දිස්වා පච්චුග්ගමනං පත්තපට්ඨගභණං ආසනපඤ්ඤාපනං අනුගමනන්ති එවමාදිකං මෙත්තං කායකම්මං නාම.

භික්ඛුනං මෙත්තචිත්තෙන ආචාරපඤ්ඤත්තිසික්ඛාපදං, කම්මට්ඨානකථනං ධම්මදෙසනා තෙපිටකම්පි බුද්ධවචනං මෙත්තං වච්ඡකම්මං නාම. ගිහීනඤ්ච, “චෙතියවන්දනත්ථාය ගච්ඡාම, බොධිවන්දනත්ථාය ගච්ඡාම, ධම්මස්සවනං කරිස්සාම, පදීපමාලාපුප්ඵපුප්ඵං කරිස්සාම, තිණි සුවරිතානි සමාදාය වත්තිස්සාම, සලාකභත්තාදීනි දස්සාම, වස්සාවාසිකං දස්සාම, අප්ප සඬ්ඝස්ස වත්තාරො පච්චයෙ දස්සාම, සඬ්ඝං නිමන්තෙත්වා බාදනීයාදීනි සංවිදහථ, ආසනානි පඤ්ඤාපෙථ, පාතීයං උපට්ඨපෙථ, සඬ්ඝං පච්චුග්ගන්ත්වා ආනෙථ,

පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසිදාපෙත්වා ඡන්දජාතා උස්සාහජාතා වෙය්‍යාවච්චං කරොථා” තිආදිකථනකාලෙ මෙත්තං වටීකම්මං නාම.

භික්ඛූනං පාතොව උට්ඨාය සරීරපටිජග්ගනං චෙතියඤ්ඤාවත්තාදීනි ච කත්වා විචිත්තාසනෙ නිසිදිත්වා, “ඉමස්මිං විහාරෙ භික්ඛූ සුඛි භොන්තු, අවෙරා අඛ්‍යාපජ්ඣා” ති විත්තනං මෙත්තං මනොකම්මං නාම. ගිහීනං “අය්‍යා සුඛි භොන්තු, අවෙරා අඛ්‍යාපජ්ඣා” ති විත්තනං මෙත්තං මනොකම්මං නාම.

ආචී වෙච රහො වාති සම්මුඛා ච පරම්මුඛා ච. තත්ථ නවකානං වීචරකම්මාදීසු සභායභාවූපගමනං සම්මුඛා මෙත්තං කායකම්මං නාම. ථෙරානං පන පාදධොවනවන්දනාච්ඡන්දාදිහෙදම්පි සබ්බං සාමිචිකම්මං සම්මුඛා මෙත්තං කායකම්මං නාම. උභයෙහිපි දුන්නික්ඛිත්තානං දාරුහණ්ඩාදීනං තෙසු අවමඤ්ඤං අකත්වා අත්තනා දුන්නික්ඛිත්තානං විය පටිසාමනං පරම්මුඛා මෙත්තං කායකම්මං නාම. දෙවත්ථෙරො තිස්සත්ථෙරොති එවං පග්ගස්භ වචනං සම්මුඛා මෙත්තං වටීකම්මං නාම. විහාරෙ අසන්නං පන පරිපුච්ඡන්තස්ස, කුභිං අමිභාකං දෙවත්ථෙරො, අමිභාකං තිස්සත්ථෙරො කදා නු ඛො ආගමිස්සතිති එවං මමායනවචනං පරම්මුඛා මෙත්තං වටීකම්මං නාම. මෙත්තාසිනෙහසිනිද්ධානි පන නයනානි උමමිලෙත්වා සුප්පසන්නෙන මුඛෙන ඔලොකනං සම්මුඛා මෙත්තං මනොකම්මං නාම. දෙවත්ථෙරො, තිස්සත්ථෙරො අරොගො භොතු අප්පාඛාධොති සමන්තාභරණං පරම්මුඛා මෙත්තං මනොකම්මං නාම.

ලාභාති වීචරාදයො ලද්ධපච්චයා. ධම්මිකාති කුහනාදිහෙදං මිච්ඡාජීවං වජ්ජෙත්වා ධම්මෙන සමෙන භික්ඛාවරියවත්තෙන උප්පන්නා. අත්තමසො පත්තපරියාපන්නමත්තම්පිති පච්ඡිමකොටියා පත්තෙ පරියාපන්නං පත්තස්ස අත්තොගතං ද්වත්තිකටච්ඡුභික්ඛාමත්තම්පි. අප්පට්ඨිහත්තභොගීති එත්ථ ද්වෙ පට්ඨිහත්තාති නාම ආමිසපට්ඨිහත්තං පුග්ගලපට්ඨිහත්තඤ්ච. තත්ථ, “එත්තකං දස්සාමි, එත්තකං න දස්සාමි” ති එවං චිත්තෙන විභජනං ආමිසපට්ඨිහත්තං නාම. “අසුකස්ස දස්සාමි, අසුකස්ස න දස්සාමි” ති එවං චිත්තෙන විභජනං පන පුග්ගලපට්ඨිහත්තං නාම. තදුභයම්පි අකත්වා යො අප්පට්ඨිහත්තං භුඤ්ජති, අයං අප්පට්ඨිහත්තභොගී නාම.

සීලවත්තෙහි සබ්බන්තොරිහි සාධාරණභොගීති එත්ථ සාධාරණභොගීතො ඉදං ලක්ඛණං, යං යං පණිතං ලබ්භති, තං තං නෙව ලාභෙන ලාභං ජිගිසනාමුඛෙන ගිහීනං දෙනි, න අත්තනා පරිභුඤ්ජති; පටිග්ගණ්හන්තොව සඤ්ඤා සාධාරණං භොතුති ගහෙත්වා ගණ්ඨං පහරිත්වා පරිභුඤ්ජිතබ්බං සඤ්ඤාසන්නකං විය පස්සති. ඉදං පන සාරණියධම්මං කො පුරෙති, කො න පුරෙතිති? දුස්සීලො තාව

න පුරෙති. න හි තස්ස සත්තකං සිලවත්තා ගණ්හන්ති. පරිසුද්ධසිලො පන වත්තං අබණ්ඩෙන්තො පුරෙති.

තත්‍රිදං වත්තං – යො හි ඔදිස්සකං කත්වා මාතු වා පිතු වා ආචරියුපජ්ඣායාදීනං වා දෙති, සො දාතබ්බං දෙති, සාරණියධම්මො පනස්ස න හොති, පලිබොධජග්ගනං නාම හොති. සාරණියධම්මො හි මුත්තපලිබොධස්සෙව වට්ඨති, තෙන පන ඔදිස්සකං දෙන්තෙන ගිලානගිලානුපට්ඨාකආගන්තුකගමිකානඤ්චෙව නවපබ්බජිතස්ස ව සඬ්ඝාට්ඨත්තග්ගහණං අජානන්තස්ස දාතබ්බං. එතෙසං දත්වා අවසෙසං ථෙරාසනතො පට්ඨාය ථොකං ථොකං අදත්වා යො යත්තකං ගණ්හාති, තස්ස තත්තකං දාතබ්බං. අවසිට්ඨෙ අසති පුන පිණ්ඩාය වරින්වා ථෙරාසනතො පට්ඨාය යං යං පණිතං, තං තං දත්වා සෙසං පරිභුඤ්ජිතබ්බං, “සිලවත්තෙහි”ති වචනතො දුස්සිලස්ස අදාතුම්පි වට්ඨති.

අයං පන සාරණියධම්මො සුසික්ඛිතාය පරිසාය සුපුරො හොති, නො අසික්ඛිතාය පරිසාය. සුසික්ඛිතාය හි පරිසාය යො අඤ්ඤතො ලහති, සො න ගණ්හාති, අඤ්ඤතො අලහන්තොපි පමාණයුත්තමෙව ගණ්හාති, න අතිරෙකං. අයඤ්ච පන සාරණියධම්මො එවං පුනප්පුනං පිණ්ඩාය වරින්වා ලද්ධං ලද්ධං දෙන්තස්සාපි ද්වාදසහි වස්සෙහි පුරති, න තතො ඔරං. සචෙ හි ද්වාදසමෙපි වස්සෙ සාරණියධම්මපුරකො පිණ්ඩපාතපුරං පත්තං ආසනසාලායං යථෙත්වා නභායිතුං ගච්ඡති, සඬ්ඝත්ථෙරො ව කස්සෙසො පත්තොති? සාරණියධම්මපුරකස්සාති චුත්තෙ – “ආහරථ න”න්ති සබ්බං පිණ්ඩපාතං විචාරෙත්වා භුඤ්ජිත්වා ව රිත්තපත්තං යථෙති. අථ සො හික්ඛු රිත්තපත්තං දිස්වා, “මය්හං අසෙසෙත්වාපි පරිභුඤ්ජීසු”ති දොමනස්සං උප්පාදෙති, සාරණියධම්මො හිජ්ජති, පුන ද්වාදස වස්සාති පුරෙතබ්බො හොති, තිත්ථියපරිවාසසදිසො හෙස. සකිං බණ්ඩෙ ජාතෙ පුන පුරෙතබ්බොව. යො පන, “ලාභා වත මෙ, සුලද්ධං වත මෙ, යස්ස මෙ පත්තගතං අනාපුච්ඡාව සබ්බමචාරී පරිභුඤ්ජන්ති”ති සොමනස්සං ජනෙති, තස්ස පුණ්ණො නාම හොති.

එවං පූරිතසාරණියධම්මස්ස පන නෙව ඉස්සා, න මච්ඡරියං හොති, සො මනුස්සානං පියො හොති, සුලභපච්චයො; පත්තගතමස්ස දියමානම්පි න බීයති, භාජනීයහණ්ඩට්ඨානෙ අග්ගහණ්ඩං ලහති, භයෙ වා ජාතකෙ වා සම්පත්තෙ දෙවතා උස්සුක්කං ආපජ්ජන්ති.

තත්‍රිමානි වත්ථුනි – ලෙණගිරිවාසී තිස්සත්ථෙරො කිර මහාගිරිගාමං උපනිස්සාය වසති. පඤ්ඤාස මහාථෙරා නාගදීපං චෙතියවන්දනත්ථාය

ගච්ඡන්තා ගිරිගාමෙ පිණ්ඩාය වරින්වා කිඤ්චි අලද්ධා නික්බමිංසු. ථෙරො පටිසන්තො තෙ දිස්වා පුච්ඡි - “ලද්ධං, හන්තෙ”ති? විවරිමිහා, ආවුසොති. සො අලද්ධභාවං ඤත්වා ආහ - “යාවාහං, හන්තෙ, ආගච්ඡාමි, තාව ඉධෙව භොවා”ති. මයං, ආවුසො, පඤ්ඤාස ජනා පත්තතෙමනමත්තමිපි න ලහිමිහාති. නෙවාසිකා නාම, හන්තෙ, පට්ඨලා භොන්ති, අලහන්තාපි භික්ඛාචාරමග්ගසභාවං ජානන්තීති. ථෙරා ආගමිංසු. ථෙරො ගාමං පාවිසි. ධුරගෙහෙයෙව මහාඋපාසිකා ධීරහත්තං සජ්ජෙත්වා ථෙරං ඔලොකයමානා ධීතා ථෙරස්ස ද්වාරං සම්පත්තස්සෙව පත්තං පුරෙත්වා අදාසි. සො තං ආදාය ථෙරානං සන්තිකං ගන්ත්වා, “ගණ්හථ, හන්තෙ”ති සඬ්ඝත්ථෙරමාහ. ථෙරො, “අම්හෙහි එත්තකෙහි කිඤ්චි න ලද්ධං, අයං සීඝමෙව ගහෙත්වා ආගතො, කිං නු ඛො”ති සෙසානං මුඛං ඔලොකෙසි. ථෙරො ඔලොකනාකාරෙනෙව ඤත්වා - “ධම්මෙන සමෙන ලද්ධපිණ්ඩපාතො, නික්කුක්කුච්චා ගණ්හථ හන්තෙ”ති ආදිතො පට්ඨාය සබ්බෙසං යාවදත්ථං දත්වා අත්තනාපි යාවදත්ථං භුඤ්ඡී.

අථ නං හත්තකිච්චාවසානෙ ථෙරා පුච්ඡිංසු - “කදා, ආවුසො, ලොකුත්තරධම්මං පටිච්ඡ්ඤ්ඤි”ති? නත්ථි මෙ, හන්තෙ, ලොකුත්තරධම්මොති. ක්කානලාභිසි, ආවුසොති? එතමිපි මෙ, හන්තෙ, නත්ථිති. නනු, ආවුසො, පාටිභාරියන්ති? සාරණීයධම්මො මෙ, හන්තෙ, පූරිතො, තස්ස මෙ ධම්මස්ස පූරිතකාලතො පට්ඨාය සවෙපි භික්ඛුසත්තසහස්සං භොති, පත්තගතං න ඛීයතීති. සාධු සාධු, සජ්ජුරිස, අනුච්ඡවිකමිදං තුය්හන්ති. ඉදං තාව පත්තගතං න ඛීයතීති එත්ථ වත්ථු.

අයමෙව පන ථෙරො චෙතියපබ්බතෙ ගිරිහණ්ඩමහාපුජාය දානට්ඨානං ගන්ත්වා, “ඉමස්මිං යානෙ කිං වරහණ්ඩ”න්ති පුච්ඡති. ද්වෙ සාටකා, හන්තෙති. එතෙ මය්හං පාපුණ්ණස්සන්තීති. තං සුත්වා අමච්චො රඤ්ඤො ආරොචෙසි - “එකො දහරො එවං වදතී”ති. “දහරස්සෙවං චිත්තං, මහාථෙරානං පන සුබ්බමසාටකා වට්ඨන්තී”ති වත්වා, “මහාථෙරානං දස්සාමි”ති යපෙසි. තස්ස භික්ඛුසඬ්ඝෙ පටිපාටියා ධීතෙ දෙන්තස්ස මත්ථකෙ යපිතාපි තෙ සාටකා හත්ථං නාරොහන්ති, අඤ්ඤො ආරොහන්ති. දහරස්ස දානකාලෙ පන හත්ථං ආරුළ්භා. සො තස්ස හත්ථෙ යපෙත්වා අමච්චස්ස මුඛං ඔලොකෙත්වා දහරං නිසීදාපෙත්වා දානං දත්වා සඬ්ඝං විස්සජ්ජෙත්වා දහරස්ස සන්තිකෙ නිසීදිත්වා, “කදා, හන්තෙ, ඉමං ධම්මං පටිච්ඡ්ඤ්ඤිත්වා”ති ආහ. සො පරියායෙනපි අසන්තං අවදන්තො, “නත්ථි මය්හං, මහාරාජ, ලොකුත්තරධම්මො”ති ආහ. නනු, හන්තෙ, පුබ්බෙව අවචුත්ථාති? ආම, මහාරාජ, සාරණීයධම්මපූරතො අහං, තස්ස මෙ ධම්මස්ස පූරිතකාලතො

පට්ඨාය භාජනීයභණ්ඩට්ඨානො අග්ගභණ්ඩං පාපුණාතීති. සාධු සාධු, භන්තෙ, අනුච්ඡවිකමිදං තුම්භාකන්ති වන්දිත්වා පක්කාමි. ඉදං භාජනීයභණ්ඩට්ඨානො අග්ගභණ්ඩං පාපුණාතීති එත්ථ වත්ථු.

බ්‍රාහ්මණකිස්සභයෙ පන භාතරගාමවාසීනො නාගත්ථෙරියා අනාරොචෙත්වාච පලායිංසු. ථෙරී පච්චුසකාලෙ, “අතිවිය අජ්ජනිග්ගොසො ගාමො, උපධාරෙථ තාථා”ති දහරහික්ඛුනියො ආහ. තා ගන්ත්වා සබ්බෙසං ගතභාවං ඤත්වා ආගම්ම ථෙරියා ආරොචෙසුං. සා සුත්වා, “මා තුම්භෙ තෙසං ගතභාවං වින්තයිත්ථ, අත්තනො උද්දෙසපරිපුච්ඡායොනිසොමනසිකාරෙසුයෙව යොගං කරොථා”ති වත්වා හික්ඛාචාරවෙලාය පාරුපිත්වා අත්තද්වාදසමා ගාමද්වාරෙ නිග්‍රොධරුක්ඛමුලෙ අට්ඨාසි. රුක්ඛෙ අධිවත්ථා දෙවතා ද්වාදසන්තමපි හික්ඛුනීනං පිණ්ඩපාතං දත්වා, “අයො, අඤ්ඤත්ථ මා ගච්ඡථ, නිච්චං ඉධෙව එථා”ති ආහ. ථෙරියා පන කනිට්ඨභාතා නාගත්ථෙරො නාම අත්ථී. සො, “මහත්තං භයං, න සක්කා ඉධ යාපෙතුං, පරතීරං ගමිස්සාමාති අත්තද්වාදසමොච අත්තනො වසනට්ඨානා නික්ඛන්තො ථෙරිං දිස්වා ගමිස්සාමි”ති භාතරගාමං ආගතො. ථෙරී, “ථෙරා ආගතා”ති සුත්වා තෙසං සන්තිකං ගන්ත්වා, කිං අය්‍යාති පුච්ඡී. සො තං පචත්තිං ආචික්ඛි. සා, “අජ්ජ එකදිවසං විහාරෙයෙව වසිත්වා ස්වෙව ගමිස්සථා”ති ආහ. ථෙරා විහාරං අගමංසු.

ථෙරී පුනදිවසෙ රුක්ඛමුලෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා ථෙරං උපසඬ්ඨකමිත්වා, “ඉමං පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජථා”ති ආහ. ථෙරො, “වට්ටිස්සති ථෙරී”ති වත්වා තුණ්හි අට්ඨාසි. ධම්මිකො තාතා පිණ්ඩපාතො කුක්කුච්චං අකත්වා පරිභුඤ්ජථාති. වට්ටිස්සති ථෙරීති. සා පත්තං ගහෙත්වා ආකාසෙ බිපි, පත්තො ආකාසෙ අට්ඨාසි. ථෙරො, “සත්තතාලමත්තෙ යිතමපි හික්ඛුනීහත්තමෙව, ථෙරීති වත්වා භයං නාම සබ්බකාලං න හොති, භයෙ චූපසන්තෙ අරියවංසං කථයමානො, ‘හො පිණ්ඩපාතික හික්ඛුනීහත්තං භුඤ්ජිත්වා චිතිනාමයිත්ථා’ති විත්තෙන අනුච්ඡෙදියමානො සන්ථම්භෙතුං න සක්ඛිස්සාමි, අජ්ජමත්තා හොථ ථෙරියො”ති මග්ගං ආරුහි.

රුක්ඛදෙවතාපි, “සචෙ ථෙරො ථෙරියා හත්ථනො පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජිස්සති, න නං නිවත්තෙස්සාමි, සචෙ පන න පරිභුඤ්ජිස්සති, නිවත්තෙස්සාමි”ති වින්තයමානා යත්වා ථෙරස්ස ගමනං දිස්වා රුක්ඛා ඔරුය්හ පත්තං, භන්තෙ, දෙථාති පත්තං ගහෙත්වා ථෙරං රුක්ඛමුලංයෙව ආනෙත්වා ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා පිණ්ඩපාතං දත්වා කතහත්තකිච්චං පටිඤ්ඤං කාරෙත්වා ද්වාදස හික්ඛුනියො, ද්වාදස ව හික්ඛු සත්ත වස්සානි උපට්ඨහි. ඉදං දෙවතා

උස්සුක්කං ආපජ්ජන්තීති එත්ථ වත්ථු, තත්‍ර හි ථෙරී සාරණියධම්මපුරිකා අහොසි.

අඛණ්ඩානීති ආදියු යස්ස සත්තසු ආපත්තික්ඛන්ධෙසු ආදිමිහි වා අන්තෙ වා සික්ඛාපදං භින්නං හොති, තස්ස සීලං පරියන්තෙ ඡින්නසාටකො විය ඛණ්ඩං නාම. යස්ස පන වෙමජ්ඣෙ භින්නං, තස්ස මජ්ඣෙ ඡිද්දසාටකො විය ඡිද්දං නාම හොති. යස්ස පන පටිපාටියා ද්වෙ තීණි භින්නානි, තස්ස පිට්ඨියං වා කුච්ඡියං වා උට්ඨිතෙන විසභාගවණ්ණෙන කාළුරත්තාදීනං අඤ්ඤතරවණ්ණා ගාවී විය සබලං නාම හොති. යස්ස පන අන්තරන්තරා භින්නානි, තස්ස අන්තරන්තරා විසභාගබ්න්දුවිත්‍රා ගාවී විය කම්මාසං නාම හොති. යස්ස පන සබ්බෙන සබ්බං අභින්නානි, තස්ස තානි සීලානි අඛණ්ඩානි අවිජ්ජදානි අසබලානි අකම්මාසානි නාම හොන්ති. තානි පනෙතානි තණ්හාදාසඛ්‍යතො මොචෙත්වා භුජිස්සභාවකරණතො භුජිස්සානි. බුද්ධාදිහි විඤ්ඤුහි පසත්ථත්තා විඤ්ඤුජ්ජසත්ථානි. තණ්හාදිට්ඨිහි අපරාමට්ඨත්තා, ‘‘ඉදං නාම ත්වං ආපන්තපුබ්බො’’ති කෙනවි පරාමට්ඨුං අසක්කුණෙය්‍යත්තා ච අපරාමට්ඨානි. උපචාරසමාධිං වා අප්පනාසමාධිං වා සංවත්තයන්තීති සමාධිසංවත්තනිකානීති වුවවන්ති. සීලසාමඤ්ඤගතො විහරතීති තෙසු තෙසු දිසාභාගෙසු විහරන්තෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං සමානභාවුපගතසීලො විහරති. සොතාපන්තාදීනඤ්ඤි සීලං සමුද්දන්තරෙපි දෙවලොකෙපි වසන්තානං අඤ්ඤෙසං සොතාපන්තාදීනං සීලෙන සමානමෙව හොති, නත්ථි මග්ගසීලෙ නානත්තං, තං සන්ධායෙනං වුත්තං.

යායං දිට්ඨිති මග්ගසම්පයුත්තා සම්මාදිට්ඨි. අරියානි නිද්දොසා. නිය්‍යානීති නිය්‍යානිකා. තක්කරස්සානි යො තථාකාරී හොති. දුක්ඛක්ඛයායානි සබ්බදුක්ඛක්ඛයත්ථං. දිට්ඨිසාමඤ්ඤගතොති සමානදිට්ඨිභාවං උපගතො හුත්වා විහරති. අග්ගන්ති ජෙට්ඨකං. සබ්බගොපානසීයො සඨගණ්හානීති සඨගාහිකං. සබ්බගොපානසීනං සඨසාටං කරොතීති සඨසාටනිකං. සඨසාටනියන්ති අත්ථො. යදිදං කුටන්ති යමෙනං කුටාගාරකණ්ණිකාසඨ්ඛානං කුටං නාම. පඤ්චභූමිකාදිපාසාදා හි කුටබ්ද්ධාව තිට්ඨන්ති. යස්මිං පනිතෙ මත්තිකං ආදිං කත්වා සබ්බෙ පතන්ති. තස්මා එවමාහ. එවමෙව බොති යථා කුටං කුටාගාරස්ස, එවං ඉමෙසම්පි සාරණියධම්මානං යා අයං අරියා දිට්ඨි, සා අග්ගා ච සඨගාහිකා ච සඨසාටනියා වානි දට්ඨබ්බා.

493. කථඤ්ච, භික්ඛවෙ, යායං දිට්ඨිති එත්ථ, භික්ඛවෙ, යායං සොතාපත්තිමග්ගදිට්ඨි අරියා නිය්‍යානිකා නිය්‍යානි තක්කරස්ස සම්මා දුක්ඛක්ඛයායානි වුත්තා, සා කථං කෙන කාරණෙන නිය්‍යානීති අත්ථො.

පරියුට්ඨිතචිත්තොව හොතීති එත්තාවතාපි පරියුට්ඨිතචිත්තොයෙව නාම හොතීති අත්ථො. එස නයො සබ්බත්ථ. සුප්පණ්ණිතං මෙ මානසන්ති මය්හං චිත්තං සුට්ඨු යපිතං. සච්චානං බොධායාති චතුත්තං සච්චානං බොධත්ථාය. අරියන්තිආදිසු තං ඤාණං යස්මා අරියානං හොති, න පුපුජ්ජනානං, තස්මා අරියන්ති වුත්තං. යෙසං පන ලොකුත්තරධම්මොපි අත්ථී, තෙසංයෙව හොති, න අඤ්ඤෙසං, තස්මා ලොකුත්තරන්ති වුත්තං. පුපුජ්ජනානං පන අභාවතො අසාධාරණං පුපුජ්ජනෙහීති වුත්තං. එස නයො සබ්බවාරෙසු.

494. ලභාමි පච්චත්තං සමථන්ති අත්තනො චිත්තෙ සමථං ලභාමිති අත්ථො. නිබ්බුතියම්පි එසෙව නයො. එත්ථ ච සමථොති එකග්ගතා. නිබ්බුතීති කිලෙසවුපසමො.

495. තථාරූපාය දිට්ඨියාති එවරූපාය සොතාපත්තිමග්ගදිට්ඨියා.

496. ධම්මතායාති සභාවෙන. ධම්මතා එසාති සභාවො එස. වුට්ඨානං පඤ්ඤායතීති සඬ්ඝකම්මවසෙන වා දෙසනාය වා වුට්ඨානං දිස්සති. අරියසාවතො හි ආපත්තිං ආපජ්ජන්තො ගරුකාපත්තිසු කුටිකාරසදිසං, ලහුකාපත්තිසු සහසෙය්‍යාදිසදිසං අචිත්තකාපත්තිංයෙව ආපජ්ජති, තම්පි අසඤ්චිච්ච, නො සඤ්චිච්ච, ආපන්නං න පටිච්ඡාදෙති. තස්මා අථ බො නං බ්‍රිජ්ජමෙවාතිආදිමාහ. දහරොති තරුණො. කුමාරොති න මහල්ලකො. මන්දොති චක්ඛුසොතාදීනං මන්දතාය මන්දො. උත්තානසෙය්‍යකොති අතිදහරතාය උත්තානසෙය්‍යකො, දක්ඛිණෙන වා වාමෙන වා පස්සෙන සයිතුං න සක්කොතීති අත්ථො. අඬගාරං අක්කමිත්වාති ඉතො චිතො ච පසාරිතෙන හත්ථෙත වා පාදෙන වා චුසිත්වා. එවං චුසන්තානං පන මනුස්සානං න සීසං හත්ථො ක්කායති, තථා හි එකච්චෙ හත්ථෙත අඬගාරං ගහෙත්වා පරිචත්තමානා දුරම්පි ගච්ඡන්ති. දහරස්ස පන හත්ථපාදා සුබ්බමාලා හොන්ති, සො වුට්ඨමත්තෙනෙව දය්හමානො චිරීති සද්දං කරොන්තො බ්‍රිජ්ජං පටිසංහරති, තස්මා ඉධ දහරොව දස්සිතො. මහල්ලකො ච දය්හන්තොපි අධිවාසෙති, අයං පන අධිවාසෙතුං න සක්කොති. තස්මාපි දහරොව දස්සිතො. දෙසෙතීති ආපත්තිපටිග්ගාහකෙ සභාගපුග්ගලෙ සති එකං දිවසං වා රත්තිං වා අනධිවාසෙත්වා රත්තිං චතුරඬගෙපි තමෙ සභාගහික්ඛුතො වසනට්ඨානං ගන්ත්වා දෙසෙතියෙව.

497. උච්චාවචානීති උච්චනීචානි. කිං කරණියානීති කිං කරොමිති එවං වත්වා කත්තබ්බකම්මානි. තත්ථ උච්චකම්මං නාම චීවරස්ස කරණං රජනං චෙතියෙ සුධාකම්මං උපොසථාගාරවෙතියසරබොධිසරෙසු කත්තබ්බකම්මන්ති එවමාදි. අවචකම්මං නාම පාදබොවනමක්ඛනාදිබුද්දකකම්මං, අථ වා චෙතියෙ

සුධාකම්මාදි උච්චකම්මං නාම. තත්ථෙව කසාවපවනඋදකාන යනකුච්ඡකරණ නියාසාසබන්ධනාදි අවචකම්මං නාම. උස්සුක්කං ආපන්නො හොතීති උස්සුක්කභාවං කත්තබ්බතං පටිපන්නො හොති. තිබ්බාපෙක්ඛො හොතීති බහලපත්ථනො හොති. ථම්බඤ්ච ආලුම්පතීති තිණඤ්ච ආලුම්පමානා බාදති. වච්ඡකඤ්ච අපච්ඡාතීති වච්ඡකඤ්ච අපලොකෙති. තරුණවච්ඡා හි ගාවී අරඤ්ඤෙ එකතො ආගතං වච්ඡකං එකස්මිං යානෙ නිපන්නං පභාය දුරං න ගච්ඡති, වච්ඡකස්ස ආසන්නට්ඨානෙ වරමානා තිණං ආලුම්පිත්වා ගීවං උක්ඛිපිත්වා එකන්නං වච්ඡකමෙව ව විලොකෙති, එවමෙව සොතාපන්නො උච්චාවචානි කිං කරණියානි කරොන්නො තන්නින්තො හොති, අසීලිපුරුකො තිබ්බච්ඡන්දො බහලපත්ථනො භුත්වා ව කරොති.

තත්ත්වං වත්ථු – මහාවෙතියෙ කිර සුධාකම්මෙ කරියමානෙ එකො අරියසාවකො එකෙන හත්ථෙත සුධාභාජනං, එකෙන කුච්ඡං ගහෙත්වා සුධාකම්මං කර්ස්සාමීති වෙතියඬගණං ආරුල්හො. එකො කායදල්හිබ්බලො හික්ඛු ගන්නවා ථෙරස්ස සන්නිකෙ අට්ඨාසි. ථෙරො අඤ්ඤස්මිං සති පපඤ්චො හොතීති තස්මා යානා අඤ්ඤං යානං ගතො. සොපි හික්ඛු තත්ථෙව අගමාසි. ථෙරො පුන අඤ්ඤං යානන්ති එවං කතිපයට්ඨානෙ ආගතං, – “සප්පුරිස මහන්නං වෙතියඬගණං කිං අඤ්ඤස්මිං යානෙ ඔකාසං න ලහථා”ති ආහ. න ඉතරො පක්කාමීති.

498. බලකාය සමන්නාගතොති බලෙන සමන්නාගතො. අට්ඨං කත්ථානි අත්ථිකභාවං කත්ථා, අත්ථිකො භුත්ථානි අත්ථො. මනසිකත්ථානි මනස්මිං කරිත්ථා. සබ්බවෙනසා සමන්නාහරිත්ථානි අප්පමත්තකම්පි වික්ඛෙපං අකරොන්නො සකලචිත්තෙන සමන්නාහරිත්ථා. ඔහිතසොතොති යපිතසොතො. අරියසාවකා හි පියධම්මස්සවනා හොන්ති, ධම්මස්සවනග්ගං ගන්නවා නිද්දායමානා වා යෙන කෙනචි සද්ධිං සල්ලපමානා වා වික්ඛිත්තචිත්තා වා න නිසිදන්ති, අථ ඛො අමතං පරිභුඤ්ජන්තා විය අතිත්තාව හොන්ති ධම්මස්සවනෙ, අථ අරුණං උග්ගච්ඡති. තස්මා එවමාහ.

500. ධම්මතා සුසමන්නිට්ඨා හොතීති සභාවො සුට්ඨු සමන්නෙසිතො හොති. සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියායාති කරණවචනං, සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකතඤ්ඤාණෙනානි අත්ථො. එවං සත්තඬගසමන්නාගතොති එවං ඉමෙහි සත්තහි මහාපච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණෙහි සමන්නාගතො. අයං තාව ආවරියානං සමානකථා. ලොකුත්තරමග්ගො හි බ්බුචිත්තක්ඛණිකො නාම නත්ථි.

විතණ්ඩවාදී පන එකවිත්තක්ඛණ්ණකො නාම මග්ගො නත්ථි, “එවං භාවෙය්‍ය සත්ත වස්සානී”ති හි වචනතො සත්තපි වස්සානි මග්ගභාවනා භොන්ති. කිලෙසා පන ලහු ඡීජ්ජන්තා සත්තහි ඤාණෙහි ඡීජ්ජන්තීති වදති. සො සුත්තං ආහරාති වත්තබ්බො, අද්ධා අඤ්ඤං සුත්තං අපස්සන්තො, “ඉදමස්ස පට්ඨං ඤාණං අධිගතං භොති, ඉදමස්ස දුතියං ඤාණං...පෙ.... ඉදමස්ස සත්තමං ඤාණං අධිගතං භොති”ති ඉමමෙව ආහරිත්වා දස්සෙස්සති. තතො වත්තබ්බො කිං පනිදං සුත්තං නෙය්‍යත්ථං නීතත්ථන්ති. තතො වක්ඛති – “නීතත්ථන්ථං, යථාසුත්තං තථෙව අත්ථො”ති. සො වත්තබ්බො – “ධම්මතා සුසමන්තිට්ඨා භොති සොනාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියායාති එත්ථ කො අත්ථො”ති? අද්ධා සොනාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියායත්ථොති වක්ඛති. තතො පුච්ඡිතබ්බො, “මග්ගසමඬ්ඨි ඵලං සච්ඡිකරොති, ඵලසමඬ්ඨි”ති. ඡානන්තො, “ඵලසමඬ්ඨි සච්ඡිකරොති”ති වක්ඛති. තතො වත්තබ්බො, – “එවං සත්තඬ්ඨගසමන්තාගතො බො, හික්ඛවෙ, අරියසාවකො සොනාපත්තිඵලසමන්තාගතො භොතීති ඉධ මග්ගං අභාවෙත්වා මණ්ඩුකො විය උජ්ජනිත්වා අරියසාවකො ඵලමෙව ගණ්හිස්සති. මා සුත්තං මෙ ලද්ධන්ති යං වා තං වා අවච. පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙන්නෙන නාම ආචරියසන්තිකෙ වසිත්වා බුද්ධවචනං උග්ගණ්හිත්වා අත්ථරසං විදිත්වා වත්තබ්බං භොති”ති. “ඉමානි සත්ත ඤාණානි අරියසාවකස්ස පච්චවෙක්ඛණ්ණාණානෙව, ලොකුත්තරමග්ගො බහුවිත්තක්ඛණ්ණකො නාම නත්ථි, එකවිත්තක්ඛණ්ණකොයෙවා”ති සඤ්ඤාපෙතබ්බො. සථෙ සඤ්ජානාති සඤ්ජානාතු. නො වෙ සඤ්ජානාති, “ගච්ඡ පාතොව විහාරං පවිසිත්වා යාගුං පිවාහී”ති උය්‍යාපෙතබ්බො. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

කොසම්බියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. බ්‍රහ්මනිමන්තනිකසුත්තවණ්ණනා

501. එවං මෙ සුතන්ති බ්‍රහ්මනිමන්තනිකසුත්තං. තත්ථ පාපකං දිට්ඨිගතන්ති ලාමකා සස්සතදිට්ඨි. ඉදං නිච්චන්ති ඉදං සහ කායෙන බ්‍රහ්මට්ඨානං අනිච්චං “නිච්ච”න්ති වදති. ධූවාදීනි තස්සෙව වෙච්චනානි. තත්ථ ධූවන්ති ථීරං. සස්සතන්ති සදා විජ්ජමානං. කෙවලන්ති අබණ්ඩං සකලං. අවචනධම්මන්ති අවචනසභාවං. ඉදඤ්ඤි න ඡායතීතිආදීසු ඉමස්මිං යානෙ කොචි ඡායනකො වා ජීයනකො වා මීයනකො වා වචනකො වා උපපජ්ජනකො වා නත්ථිති සන්ධාය වදති. ඉතො ව පනඤ්ඤන්ති ඉතො සහ කායකා බ්‍රහ්මට්ඨානා උත්තරි අඤ්ඤං නිස්සරණං නාම නත්ථිති එවමස්ස ලාමගතා සස්සතදිට්ඨි උජ්ජන්තා භොති.

එවංවාදී පන සො උපරි තිස්සො ක්කානභූමියො චත්තාරො මග්ගා චත්තාරි එලානි නිබ්බානන්ති සබ්බං පටිබාහති. අවිජ්ජාගතොති අවිජ්ජාය ගතො සමන්තාගතො අඤ්ඤාණි අන්ධිභූතො. යනු හි නාමාති යො නාම.

502. අථ බො, භික්ඛවෙ, මාරො පාපිමාති මාරො කථං භගවන්තං අද්දස? සො කිර අත්තනො භවනෙ නිසීදිත්වා කාලෙන කාලං සත්ථාරං ආවජ්ජෙති — “අජ්ජ සමණො ගොතමො කතරස්මිං ගාමෙ වා නිගමෙ වා වසති”ති. ඉමස්මිං පන කාලෙ ආවජ්ජන්තො, “උක්කට්ඨං නිස්සාය සුභගවනෙ විහරති”ති ඤත්වා, “කත්ථ ණු බො ගතො”ති ධිලොකෙන්තො බ්‍රහ්මලොකං ගච්ඡන්තං දිස්වා, “සමණො ගොතමො බ්‍රහ්මලොකං ගච්ඡති, යාව තත්ථ ධම්මකථං කථෙත්වා බ්‍රහ්මගණං මම විසයා නාතික්කමෙති, තාව ගන්ත්වා ධම්මදෙසනායං විජන්දං කරස්සාමි”ති සත්ථු පදානුපදිකො ගන්ත්වා බ්‍රහ්මගණස්ස අන්තරෙ අදිස්සමානෙන කායෙන අට්ඨාසි. සො, “සත්ථාරා බ්‍රහ්මා අපසාදිතො”ති ඤත්වා බ්‍රහ්මුතො උපත්ථමිහො හුත්වා අට්ඨාසි. තෙන වුත්තං — “අථ බො, භික්ඛවෙ, මාරො පාපිමා”ති.

බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජං අන්වාචිසිත්වාති එකස්ස බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජස්ස සරිරං පච්ඡිත්වා. මහාබ්‍රහ්මානං පන බ්‍රහ්මපුරොහිතානං වා අන්වාචිසිතුං න සක්කොති. මෙතමාසදොති මා එතං අපසාදයිත්ථ. අභිභූති අභිභවිත්වා ධීතො ජෙට්ඨකො. අනභිභූතොති අඤ්ඤෙහි අනභිභූතො. අඤ්ඤදත්ථුති එකංසවචනෙ නිපාතො. දස්සනවසෙන දසො, සබ්බං පස්සතීති දීපෙති. වසවත්තීති සබ්බජනං වසෙ වත්තෙති. ඉස්සරොති ලොකෙ ඉස්සරො. කත්තා නිම්මාතාති ලොකස්ස කත්තා ව නිම්මාතා ව, පථවිහිමවන්තසිනෙරුවක්කවාළමහාසමුද්දවන්දිමසුරියා ව ඉමිනා නිම්මිතාති දීපෙති.

සෙට්ඨො සජ්ජාති අයං ලොකස්ස උත්තමො ව සජ්ජා ව. “ත්ථං බත්ති යො නාම හොහි, ත්ථං බ්‍රාහ්මණො නාම, වෙස්සො නාම, සුද්දො නාම, ගහට්ඨො නාම, පබ්බජිතො නාම, අන්තමසො ඔට්ඨො හොහි, ගොණො හොහි”ති එවං සත්තානං විසජ්ජෙතා අයන්ති දස්සෙති. වසී පිතා භූතභක්ඛානන්ති අයං විණ්ණවසිතාය වසී, අයං පිතා භූතානඤ්ච භක්ඛානඤ්චාති වදති. තත්ථ අණ්ඩජලාබුජා සත්තා අන්තොඅණ්ඩකොසෙ වෙච අන්තොචත්ථිමිහි ව භක්ඛා නාම, බහි නික්ඛන්තකාලතො පට්ඨාය භූතා. සංසෙදජා පයමචිත්තක්ඛණෙ භක්ඛා, දුතියතො පට්ඨාය භූතා. ඔපපාතිකා පයමඉරියාපථෙ භක්ඛා, දුතියතො පට්ඨාය භූතාති වෙදිතබ්බා. තෙ සබ්බෙපි එතස්ස පුත්තාති සඤ්ඤාය, “පිතා භූතභක්ඛාන”න්ති ආහ.

පට්ඨගරහකාති යථා ත්වං එතරහි, “අනිච්චා දුක්ඛා අනත්තා”ති පට්ඨං ගරහසි ජිගුච්ඡසි, එවං තෙපි පට්ඨගරහකා අහෙසුං, න කෙවලං ත්වංයෙවාති දීපෙති. ආපගරහකාතිආදීසුපි එසෙව නයො. භීතෙ කායෙ පතිට්ඨිතාති වතුසු අපායෙසු නිබ්බත්තා. පට්ඨිපසංසකාති යථා ත්වං ගරහසි, එවං අගරහිත්වා, “නිච්චා ධූවා සස්සතා අවිජෙජ්ජා අහෙජ්ජා අක්ඛයා”ති එවං පට්ඨිපසංසකා පට්ඨියා වණ්ණවාදිනො අහෙසුන්ති වදති. පට්ඨාභිනන්දිනොති තණ්හාදිට්ඨිවසෙන පට්ඨියා අභිනන්දිනො. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. පණීතෙ කායෙ පතිට්ඨිතාති බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තා. තං තාහන්ති තෙන කාරණෙන තං අහං. ඉඬ්ඝාති වොදනත්ථෙ නිපාතො. උපාතිවත්තිත්ථොති අතික්කමිත්ථ. “උපාතිවත්තිතො”තිපි පායො, අයමෙවත්ථො. දණ්ඨෙත පටිජ්ජණාමෙය්‍යාති වතුහත්ථෙන මුග්ගරදණ්ඨෙත පොථෙත්වා පලාපෙය්‍ය. නරකපපාතෙති සතපොරිසෙ මහාසොබිතෙ. විරාධෙය්‍යාති හත්ථෙන ගහණයුත්තෙ වා පාදෙන පතිට්ඨානයුත්තෙ වා යානෙ ගහණපතිට්ඨානාති කාතුං න සක්කුණෙය්‍ය. නනු ත්වං භික්ඛු පස්සසිති භික්ඛු නනු ත්වං ඉමං බ්‍රහ්මපරිසං සන්නිපතිතං ඔභාසමානං විරොචමානං ජොතයමානං පස්සසිති බ්‍රහ්මුතො ඔවාදෙ ධීතානං ඉද්ධානුභාවං දස්සෙති. ඉති බො මං, භික්ඛවෙ, මාරො පාපිමා බ්‍රහ්මපරිසං උපනෙසිති, භික්ඛවෙ, මාරො පාපිමා නනු ත්වං භික්ඛු පස්සසි බ්‍රහ්මපරිසං යසෙන ච සිරියා ච ඔභාසමානං විරොචමානං ජොතයමානං, යදි ත්වම්පි මහාබ්‍රහ්මුතො වචනං අනතික්කමිත්වා යදෙව තෙ බ්‍රහ්මා වදති, තං කරෙය්‍යාසි, ත්වම්පි එවමෙවං යසෙන ච සිරියා ච විරොචෙය්‍යාසිති එවං වදන්තො මං බ්‍රහ්මපරිසං උපනෙසි උපසංහරි. මා ත්වං මඤ්ඤිත්ථොති මා ත්වං මඤ්ඤි. මාරො ත්වම්පි පාපිමාති පාපිම ත්වං මහාජනස්ස මාරණතො මාරො නාම, පාපකං ලාමකං මහාජනස්ස අයසං කරණතො පාපිමා නාමාති ජානාමි.

503. කසිණං ආයුන්ති සකලං ආයුං. තෙ බො එවං ජානෙය්‍යුන්ති තෙ එවං මහන්තෙන තපොකම්මෙන සමන්තාගතා, ත්වං පන පුරිමදිවසෙ ජාතො, කිං ජානිස්සසි, යස්ස තෙ අජ්ජාපි මුඛෙ ඛිරගන්ධො වායනීති සට්ඨෙත්තො වදති. පට්ඨං අජ්ඣොසිස්සසිති පට්ඨං අජ්ඣොසාය ගිලිත්වා පරිනිට්ඨපෙත්වා තණ්හාමානදිට්ඨිහි ගණ්හිස්සසි. ඔපසායිකො මෙ භවිස්සසිති මය්හං සමීපසයො භවිස්සසි, මං ගච්ඡන්තං අනුගච්ඡිස්සසි, ධීතං උපතිට්ඨිස්සසි, නිසින්තං උපනිසිදිස්සසි, නිපන්තං උපනිපජ්ජිස්සසිති අත්ථො. වත්ථුසායිකොති මම වත්ථුස්මි. සයනකො. යථාකාමකරණීයො බාහිතෙය්‍යාති මයා අත්තතො රුචියා යං ඉච්ඡාමි, තං කත්තබ්බො, බාහිත්වා ච පන ජජ්ඣරිකාගුම්ඛතොපි නිවතරො ලකුණ්ඩට්ඨකතරො කාතබ්බො භවිස්සසිති අත්ථො.

ඉමිනා එස හගවත්තං උපලාපෙනි වා අපසාදෙනි වා. උපලාපෙනි නාම සචෙ ඛො ත්වං, භික්ඛු, තණ්හාදීහි පථවිං අජ්ඣොසිස්සසි, ඔපසාධිකො මෙ හවිස්සසි, මයි ගච්ඡන්තෙ ගමිස්සසි, තිට්ඨන්තෙ ධස්සසි, නිසින්තෙ නිසිදිස්සසි, නිපන්තෙ නිපජ්ජිස්සසි, අහං තං සෙසජනං පටිබාහිත්වා විස්සාසිකං අබ්භන්තරිකං කරිස්සාමිති එවං තාව උපලාපෙනි නාම. සෙසපදෙහි පන අපසාදෙනි නාම. අයඤ්ඤෙත්ථ අධිජ්ජායො – සචෙ ත්වං පථවිං අජ්ඣොසිස්සසි, වත්ථුසාධිකො මෙ හවිස්සසි, මම ගමනාදීනි ආගමෙත්වා ගමිස්සසි වා ධස්සසි වා නිසිදිස්සසි වා නිපජ්ජිස්සසි වා, මම වත්ථුස්මිං මය්හං ආරක්ඛං ගණ්භිස්සසි, අහං පන තං යථාකාමං කරිස්සාමි බාහිත්වා ච ජජ්ඣරිකාගුම්ඛතොපි ලකුණ්ඩකතරන්ති එවං අපසාදෙනි නාම. අයං පන බ්‍රහ්මා මානනිස්සිතො, තස්මා ඉධ අපසාදනාව අධිජ්ජෙතා. ආපාදීසුපි එසෙව නයො.

අපිව තෙ අහං බ්‍රහ්මෙති ඉදානි හගවා, “අයං බ්‍රහ්මා මානනිස්සිතො ‘අහං ජානාමි’ති මඤ්ඤති, අත්තනො යසෙන සම්මත්තො සරිරං චුසිතුම්පි සමත්ථං කිඤ්චි න පස්සති, ථොකං නිග්ගහෙතුං වට්ටති”ති වින්තෙත්වා ඉමං දෙසනං ආරභි. තත්ථ ගතිඤ්ච පජානාමිති නිජ්ජත්තිඤ්ච පජානාමි. ජුතිඤ්චාති ආනුභාවඤ්ච පජානාමි. එවං මහෙසක්ඛොති එවං මහායසො මහාපරිවාරො.

යාවතා චන්දිමසුරියා පරිහරන්තීති යත්තකෙ යානෙ චන්දිමසුරියා විවරන්ති. දිසා හන්ති විරොචනාති දිසාසු විරොචමානා ඔභාසන්ති, දිසා වා තෙහි විරොචමානා ඔභාසන්ති. තාව සහස්සධා ලොකොති තත්තකෙන පමාණෙන සහස්සධා ලොකො, ඉමිනා චක්කවාලෙන සද්ධිං චක්කවාලසහස්සන්ති අත්ථො. එත්ථ තෙ චත්තතෙ වසොති එත්ථ චක්කවාලසහස්සෙ තුය්හං වසො චත්තති. පරොපරඤ්ච ජානාසීති එත්ථ චක්කවාලසහස්සෙ පරොපරෙ උච්චතීචෙ භීතජ්ජණිතෙ සත්තෙ ජානාසී. අථො රාගවීරාගිනන්ති න කෙවලං, “අයං ඉද්ධො අයං පකතිමනුස්සො”ති පරොපරං, “අයං පන සරාගො අයං විතරාගො”ති එවං රාගවීරාගිනම්පි ජනං ජානාසී. ඉත්ථංභාවඤ්ඤථාභාවන්ති ඉත්ථංභාවොති ඉදං චක්කවාලං. අඤ්ඤථාභාවොති ඉතො සෙසං එකුනසහස්සං. සත්තානං ආගතිං ගතින්ති එත්ථ චක්කවාලසහස්සෙ පටිසන්ධිවසෙන සත්තානං ආගතිං, චුතිවසෙන ගතිං ච ජානාසී. තුය්හං පන අතිමහන්තොහමස්මිති සඤ්ඤා හොති, සහස්සිබ්‍රහ්මා නාම ත්වං, අඤ්ඤෙසං පන තයා උත්තරි ද්විසහස්සානං තිසහස්සානං චතුසහස්සානං පඤ්චසහස්සානං දසසහස්සානං සතසහස්සානඤ්ච බ්‍රහ්මානං පමාණං නත්ථි, චතුහත්ථාය

පිලෝතිකාය පටප්පමාණං කාතුං වායමන්තො විය මහන්තොස්මිති සඤ්ඤං කරොසිති නිග්ගණ්හාති.

504. ඉදුපපන්තොති ඉධ පයමජ්ඣානභූමියං උපපන්තො. තෙන තං ත්වං න ජානාසීති තෙන කාරණෙන තං කායං ත්වං න ජානාසී. නෙව තෙ සමසමොති ජානිතබ්බට්ඨානං පත්වාපි තයා සමසමො න භොමි. අභිඤ්ඤායාති අඤ්ඤාය. කුතො නීවෙය්‍යන්ති තයා නීවතරභාවො පන මය්හං කුතො.

හෙට්ඨුපපත්තිකො කිරෙස බ්‍රහ්මා අනුප්පන්තෙ බුද්ධුප්පාදෙ ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා කසිණපරිකම්මං කත්වා සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙන්වා අපරිහීනජ්ඣානො කාලං කත්වා චතුත්ථජ්ඣානභූමියං වෙහජ්ඣලබ්‍රහ්මලොකෙ පඤ්චකප්පසතිකං ආයුං ගහෙන්වා නිබ්බත්ති. තත්ථ යාවතායුකං යත්වා හෙට්ඨුපපත්තිකං කත්වා තතියජ්ඣානං පණීතං භාවෙන්වා සුභකිණ්හබ්‍රහ්මලොකෙ චතුසට්ඨිකප්පං ආයුං ගහෙන්වා නිබ්බත්ති. තත්ථ දුතියජ්ඣානං භාවෙන්වා ආභස්සරෙසු අට්ඨකප්පං ආයුං ගහෙන්වා නිබ්බත්ති. තත්ථ පයමජ්ඣානං භාවෙන්වා පයමජ්ඣානභූමියං කප්පායුකො හුත්වා නිබ්බත්ති, සො පයමකාලෙ අත්තනා කතකම්මඤ්ච නිබ්බත්තට්ඨානඤ්ච අඤ්ඤාසී, කාලෙ පන ගච්ඡන්තෙ උභයං පමුස්සිත්වා සස්සතදිට්ඨිං උප්පාදෙසී. තෙන නං භගවා, “තෙන තං ත්වං න ජානාසී...පෙ.... කුතො නීවෙය්‍ය”න්ති ආහ.

අථ බ්‍රහ්මා වින්තෙසි — “සමණො ගොතමො මය්හං ආයුඤ්ච නිබ්බත්තට්ඨානඤ්ච පුබ්බෙකතකම්මඤ්ච ජානාති, හන්ද නං පුබ්බෙකතකම්මං පුච්ඡාමි”ති සත්ථාරං අත්තනො පුබ්බෙකතකම්මං පුච්ඡි. සත්ථා කථෙසී.

පුබ්බෙ කිරෙස කුලසරෙ නිබ්බත්තිත්වා කාමෙසු ආදීනවං දිස්වා, “ජාතිජරාඛ්‍යාධිමරණස්ස අත්තං කරිස්සාමි”ති නික්ඛම්ම ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙන්වා අභිඤ්ඤාපාදකජ්ඣානලාභී හුත්වා ගඬිගාතීරෙ පණ්ණසාලං කාරෙත්වා ඥානාරතියා චිතිනාමෙති. තදා ච කාලෙන කාලං සත්ථවාහා පඤ්චහි සකට්ඨකෙහි මරුකන්තාරං පටිපජ්ජන්ති. මරුකන්තාරෙ පන දිවා න සක්කා ගන්තුං, රත්තිං ගමනං භොති. අථ පුරිමසකට්ඨස්ස අග්ගයුගෙ යුත්තබලිබද්දා ගච්ඡන්තා නිවත්තිත්වා ආගතමග්ගාහිමුඛාව අගෙසුං. ඉතරසකට්ඨාති තථෙව නිවත්තිත්වා අරුණෙ උග්ගතෙ නිවත්තිතභාවං ජානිංසු. තෙසඤ්ච තදා කන්තාරං අතික්කමනදිවසො අභොසී. සබ්බං දාරුදකං පරික්ඛිණං, තස්මා, “නත්ථි දානි අමිභාකං ජීවිත”න්ති වින්තෙන්වා ගොණෙ චක්කෙසු බන්ධිත්වා මනුස්සා සකට්ඨච්ඡායායං පටිසිත්වා

නිපජ්ජිංසු. තාපසොපි කාලස්සෙව පණ්ණසාලතො නික්ඛමිත්වා පණ්ණසාලද්වාරෙ නිසින්තො ගඬිගං ඔලොකයමානො අද්දස ගඬිගං මහතා උදකොසෙන වුස්භමානං පවත්තිතමණික්ඛන්ධං විය ආගච්ඡන්තිං. දිස්වා වින්තෙසි – “අත්ථි නු ඛො ඉමස්මිං ලොකෙ එවරුපස්ස මධුරොදකස්ස අලාභෙන කිලිස්සමානා සත්තා”ති. සො එවං ආවජ්ජන්තො මරුකන්තාරෙ තං සත්ථං දිස්වා, “ඉමෙ සත්තා මා නස්සන්තු”ති, “ඉතො මහා උදකක්ඛන්ධො ඡිජ්ජිත්වා මරුකන්තාරෙ සත්ථාහිමුඛො ගච්ඡතු”ති අභිඤ්ඤාවිත්තෙන අධිට්ඨාසි. සභවිත්තුප්පාදෙන මාතිකාරුල්හං විය උදකං තත්ථ අගමාසි. මනුස්සා උදකසද්දෙන වුට්ඨාය උදකං දිස්වා හත්ථතුට්ඨා න්හායිත්වා පිචිත්වා ගොණෙපි පායෙත්වා සොත්ථිනා ඉච්ඡිතට්ඨානං අගමංසු. සත්ථා තං බ්‍රහ්මිනො පුබ්බකම්මං දස්සෙන්තො –

“යං ත්වං අපායෙසි බහු මනුස්සෙ,

පිපාසිතෙ සම්මති සම්පරෙතෙ;

තං තෙ පුරාණං චතස්සිලවත්තං,

සුත්තප්පබුද්ධොව අනුස්සරාමි”ති. (ජා. 1.7.71) –

ඉමං ගාථමාහ.

අපරස්මිං සමයෙ තාපසො ගඬිගාතීරෙ පණ්ණසාලං මාපෙත්වා ආරඤ්ඤකං ගාමං නිස්සාය වසති. තෙන ච සමයෙන වොරා තං ගාමං පහරිත්වා හත්ථසාරං ගහෙත්වා ගාවියො ච කරමරෙ ච ගහෙත්වා ගච්ඡන්ති. ගාවොපි සුනඛාපි මනුස්සාපි මහාවිරවං විරවන්ති. තාපසො තං සද්දං සුත්වා “කිං නු ඛො එත”න්ති ආවජ්ජන්තො, “මනුස්සානං භයං උප්පන්න”න්ති ඤත්වා, “මයි පස්සන්තෙ ඉමෙ සත්තා මා නස්සන්තු”ති අභිඤ්ඤාපාදකජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා වුට්ඨාය අභිඤ්ඤාවිත්තෙන වොරානං පටිපටේ චතුරඬිගිනිසෙනං මාපෙසි කම්මසජ්ජං ආගච්ඡන්තිං. වොරා දිස්වා, “රාජා”ති තෙ මඤ්ඤමානා විලොපං ඡඩ්ඛෙත්වා පක්කමිංසු. තාපසො “යං යස්ස සන්තකං, තං තස්සෙව භොතු”ති අධිට්ඨාසි, තං තට්ඨෙව අභොසි. මහාජනො සොත්ථිභාවං පාපුණි. සත්ථා ඉදම්පි තස්ස පුබ්බකම්මං දස්සෙන්තො –

“යං එණිකුලස්මිං ජනං ගහීතං,

අමොවයි ගය්හක නියමානං;

තං තෙ පුරාණං චතස්සිලවත්තං,

සුත්තප්පබුද්ධොව අනුස්සරාමි”ති. (ජා. 1.7.72) –

ඉමං ගාථමාහ. එත්ථ එණිකුලස්මිත්ති ගඬගාතීරො.

පුත එකස්මිං සමයෙ උපරිගඬගාචාසිකං කුලං හෙට්ඨාගඬගාචාසිකෙන කුලෙන සද්ධිං මිත්තසන්ථවං කත්වා නාචාසඬසාටං බන්ධිත්වා බහුං බාදනීයභොජනීයඤ්චෙව ගන්ධමාලාදීනි ච ආරොපෙත්වා ගඬගාසොතෙන ආගච්ඡති. මනුස්සා බාදමානා භුඤ්ජමානා නච්චන්තා ගායන්තා දෙවවිමානෙන ගච්ඡන්තා විය බලවසොමනස්සා අහෙසුං. ගඬගෙයාකො නාගො දිස්වා කුපිතො, “ඉමෙ මයි සඤ්ඤම්පි න කරොන්ති, ඉදානි නෙ සමුද්දමෙව පාපෙස්සාමි”ති මහන්තං අත්තභාවං මාපෙත්වා උදකං ද්විධා හින්දිත්වා උට්ඨාය එණං කත්වා සුස්සුකාරං කරොන්තො අට්ඨාසි. මහාජනො දිස්වා හීතො විස්සරමකාසි. තාපසො පණ්ණසාලාය නිසින්නො සුත්වා, “ඉමෙ ගායන්තා නච්චන්තා සොමනස්සජාතා ආගච්ඡන්ති, ඉදානි පන භයරවං රවිංසු, කිං නු බො”ති ආවජ්ජන්තො නාගරාජං දිස්වා, “මයි පස්සන්තෙ ඉමෙ සත්තා මා නස්සන්තු”ති අභිඤ්ඤාපාදකජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා අත්තභාවං විජහිත්වා සුපණ්ණවණ්ණං මාපෙත්වා නාගරාජස්ස දස්සෙසි. නාගරාජා හීතො එණං සංහරිත්වා උදකං පට්ටියො. මහාජනො සොත්ථිභාවං පාපුණි. සත්ථා ඉදම්පි තස්ස පුබ්බකම්මං දස්සෙන්නො –

“ගඬගාය සොතස්මිං ගහිතනාවං,

ලුද්දෙන නාගෙන මනුස්සකප්පා;

අමොවයිත්ථ බලසා පසය්හ,

තං තෙ පුරාණං වතසීලවත්තං;

සුත්තප්පබුද්ධොව අනුස්සරාමි”ති. (ජා. 1.7.73) –

ඉමං ගාථමාහ.

අපරස්මිං සමයෙ එස ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා කෙසචො නාම තාපසො අහොසි. තෙන සමයෙන අම්භාකං බොධිසත්තො කප්පො නාම මාණචො කෙසවස්ස බද්ධවරො අත්තෙවාසිකො හුත්වා ආචරියස්ස කිංකාරපට්ඨස්සාචී මනාපචාරී බුද්ධිසම්පන්නො අත්ථවරො අහොසි. කෙසචො තං විනා වත්තිතුං නාසක්ඛි, තං නිස්සායෙව ජීවිකං කප්පෙසි. සත්ථා ඉදම්පි තස්ස පුබ්බකම්මං දස්සෙන්නො –

“කප්පො ව තෙ බද්ධවරො අහොසි,

සම්බුද්ධිමත්තං වතිතං අමඤ්ඤි;

තං තෙ පුරාණං වතසීලවත්තං,

සුත්තප්පවුද්ධොව අනුස්සරාමී''ති. (ජා. 1.7.74) –

ඉමං ගාථමාහ.

එවං බ්‍රහ්මනො නානත්තභාවෙසු කතකම්මං සත්ථා පකාසෙසි. සත්ථරි කථෙන්නෙයෙව බ්‍රහ්මා සල්ලක්ඛෙසි, දීපසහස්සෙ උජ්ජලිතෙ රූපානි විය සබ්බකම්මානිස්ස පාකටානි අහෙසුං. සො පසන්නචිත්තො ඉමං ගාථමාහ –

“අද්ධා පජානාසි මමෙතමායුං,

අඤ්ඤම්පි ජානාසි තථා හි වුද්ධො;

තථා හි තායං ජලිතානුභාවො,

ඔභාසයං තිට්ඨති බ්‍රහ්මලොක''න්ති. (ජා. 1.7.75);

අථස්ස භගවා උත්තරි අසමසමතං පකාසෙන්නො පථවිං බො අහං බිරහ්මෙතිආදිමාහ. තත්ථ පථවියා පථවත්තෙන අනනුභූතන්ති පථවියා පථවිසභාවෙන අනනුභූතං අප්පත්තං. කිං පන තන්ති? නිබ්බානං. තඤ්ඤි සබ්බස්මා සබ්බතා නිස්සටත්තා පථවිසභාවෙන අප්පත්තං නාම. තදහිඤ්ඤායාති තං නිබ්බානං ජානිත්වා සච්ඡිකත්වා. පථවිං නාපභොසිත්ති පථවිං තණ්හාදිට්ඨිමානගාහෙහි න ගණ්හිං. ආපාදීසුපි එසෙව නයො. විත්ථාරො පන මූලපරියායෙ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

සචෙ බො තෙ, මාරිස, සබ්බස්ස සබ්බත්තෙනානි ඉදමෙව බ්‍රහ්මා අත්තනො වාදිතාය සබ්බන්ති අක්ඛරං නිද්දිසිත්වා අක්ඛරෙ දොසං ගණ්හන්තො ආහ. සත්ථා පන සක්කායං සන්ධාය “සබ්බ”න්ති වදති, බ්‍රහ්මා සබ්බසබ්බං සන්ධාය. ත්වං “සබ්බ”න්ති වදසි, “සබ්බස්ස සබ්බත්තෙන අනනුභූත”න්ති වදසි, යදි සබ්බං අනනුභූතං නත්ථි, අථස්ස අනනුභූතං අත්ථි. මා භෙව තෙ රිත්තකමෙව අභොසි තුව්ඡකමෙව අභොසිති තුය්හං වචනං රිත්තකං මා භොතු, තුව්ඡකං මා භොතුති සත්ථාරං මුසාවාදෙන නිග්ගණ්හාති.

සත්ථා පන එතස්මා බ්‍රහ්මුතා සතගුණෙන සහස්සගුණෙන සතසහස්සගුණෙන වාදිතරො, තස්මා අහං සබ්බඤ්ච වක්ඛාමි, අනනුභූතඤ්ච වක්ඛාමි, සුණාහි මෙති තස්ස වාදමද්දනත්ථං කාරණං ආහරන්තො විඤ්ඤාණන්තිආදිමාහ. තත්ථ විඤ්ඤාණන්ති විජානිතබ්බං. අනිදස්සනන්ති වක්ඛවිඤ්ඤාණස්ස ආපාථං අනුපගමනතො අනිදස්සනං නාම, පදද්වයෙනපි නිබ්බානමෙව වුත්තං.

අනන්තන්ති තයිදං උප්පාදවයඅන්තරහිතන්තා අනන්තං නාම. චුත්තම්පි හෙතං

—

“අන්තවන්තානි භූතානි, අසම්භූතං අනන්තකං;

භූතෙ අන්තානි දිස්සන්ති, භූතෙ අන්තා පකාසිතා”ති.

සබ්බතොපහන්ති සබ්බසො පහාසම්පන්නං. නිබ්බානානො හි අඤ්ඤො ධම්මො සපහතරො වා ජොතිවන්තතරො වා පරිසුද්ධතරො වා පණ්ඩරතරො වා නත්ථි. සබ්බතො වා තථා පභූතමෙව, න කත්ථවි නත්ථිති සබ්බතොපහං. පුරත්ථිමදිසාදීසු හි අසුකදිසාය නාම නිබ්බානං නත්ථිති න වත්තබ්බං. අථ වා පහන්ති තිත්ථස්ස නාමං, සබ්බතො පහමස්සාති සබ්බතොපහං. නිබ්බානස්ස කිර යථා මහාසමුද්දස්ස යතො යතො ඔතරිතුකාමා භොන්ති, තං තදෙව තිත්ථං, අතිත්ථං නාම නත්ථි. එවමෙවං අට්ඨන්ද්‍රියාය කම්මට්ඨානෙසු යෙන යෙන මුඛෙන නිබ්බානං ඔතරිතුකාමා භොන්ති, තං තදෙව තිත්ථං. නිබ්බානස්ස අතිත්ථං නාම කම්මට්ඨානං නත්ථි. තෙන චුත්තං සබ්බතොපහන්ති. තං පථවියා පථවත්තෙනාති තං නිබ්බානං පථවියා පථවිසභාවෙන තතො පරෙසං ආපාදීනං ආපාදිසභාවෙන ච අනනුභූතං. ඉති යං තුම්භාදිසානං විසයභූතං සබ්බතෙභූමකධම්මජාතං තස්ස සබ්බත්තෙන තං විඤ්ඤාණං අනිදස්සනං අනන්තං සබ්බතොපහං අනනුභූතන්ති වාදං පතිට්ඨපෙසි.

තතො බ්‍රහ්මා ගහිතගහිතං සත්ථාරා විස්සජ්ජාපිතො කිඤ්චි ගහෙතබ්බං අදිස්වා ලලිතකං කාතුකාමො භන්ද වරහි තෙ, මාරිස, අන්තරධායාමීති ආහ. තත්ථ අන්තරධායාමීති අදිස්සමානකපාටිභාරියං කරොමීති ආහ. සචෙ විසහසීති යදි සක්කොසි මය්හං අන්තරධායිතුං, අන්තරධායසි, පාටිභාරියං කරොහීති. නෙවස්සු මෙ සක්කොති අන්තරධායිතුන්ති මය්හං අන්තරධායිතුං නෙව සක්කොති. කිං පනෙස කාතුකාමො අභොසීති? මූලපට්ඨසන්ධිං ගන්තුකාමො අභොසි. බ්‍රහ්මානඤ්ඤි මූලපට්ඨසන්ධිකඅත්තභාවො සුඛුමො, අඤ්ඤෙසං අනාපාථො, අභිසංඛිතකායෙනෙව තිට්ඨන්ති. සත්ථා තස්ස මූලපට්ඨසන්ධිං ගන්තුං න අදාසි. මූලපට්ඨසන්ධිං වා අගන්ත්වාපි යෙන තමෙන අත්තානං අන්තරධායෙත්වා අදිස්සමානකො භවෙය්‍ය, සත්ථා තං තමං විනොදෙසි, තස්මා අන්තරධායිතුං නාසක්ඛි. සො අසක්කොන්තො විමානෙ නිලියති, කප්පරුක්ඛෙ නිලියති, උක්කුට්ඨො නිසිදති. බ්‍රහ්මගණො කෙළිමකාසි — “එස ඛො ඛකො බ්‍රහ්මා විමානෙ නිලියති, කප්පරුක්ඛෙ නිලියති, උක්කුට්ඨො නිසිදති, බ්‍රහ්මෙ ත්ථං අන්තරහිතොමිහි”ති සඤ්ඤං උප්පාදෙසි නාමාති. සො බ්‍රහ්මගණෙන උප්පණ්ඩිතො මඬිකු අභොසි.

එවං චුත්තෙ අහං, භික්ඛවෙනි, භික්ඛවෙ, එතෙන බ්‍රහ්මනා, “හන්ද වරහි තෙ, මාරිස, අන්තරධායාමී”ති එවං චුත්තෙ තං අන්තරධායිතුං අසක්කොන්තං දිස්වා අහං එතදවොචං. ඉමං ගාථමභාසින්නි කස්මා භගවා ගාථමභාසිති? සමණස්ස ගොතමස්ස ඉමස්මිං යානෙ අත්ථිභාවො වා නත්ථිභාවො වා කථං සක්කා ජානිතුන්ති එවං බ්‍රහ්මගණස්ස වචනොකාසො මා භොතුති අන්තරහිතොව ගාථමභාසි.

තත්ථ භවෙවාහං භයං දිස්වාති අහං භවෙ භයං දිස්වායෙව. භවඤ්ච විභවෙසින්නති ඉමඤ්ච කාමභවාදිතිවිධම්පි සත්තභවං විභවෙසිනං විභවං ගවෙසමානං පරියෙසමානම්පි පුනස්පුනං භවෙයෙව දිස්වා. භවං නාභිවදින්ති තණ්හාදිට්ඨිවසෙන කිඤ්චි භවං න අභිවදිං, න ගවෙසින්ති අත්ථො. නන්දිඤ්ච න උපාදිසින්නි භවතණ්හං න උපගඤ්ජිං, න අග්ගහෙසින්නි අත්ථො. ඉති චත්තාරි සච්චාති පකාසෙන්නො සත්ථා ධම්මං දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ දෙසනානුසාරෙන විපස්සනාගබ්භං ගාභාපෙත්වා දසමත්තාති බ්‍රහ්මසහස්සාති මග්ගඵලාමතපානං පිටිංසු.

අවිජරියබ්භුතචිත්තජාතාති අවිජරියජාතා අබ්භුතජාතා තුට්ඨිජාතා ච අහෙසුං. සමූලං භවං උදබ්බතීති බොධිමණ්ඩෙ අත්තනො තාය තාය දෙසනාය අඤ්ඤාසම්පි බහුතං දෙවමනුස්සානං සමූලකං භවං උදබ්බතී, උද්ධරි උප්පාටෙසීති අත්ථො.

505. තස්මිං පන සමයෙ මාරො පාපිමා කොධාභිභූතො හුත්වා, “මයි විවරන්තෙයෙව සමණෙන ගොතමෙන ධම්මකථං කථෙත්වා දසමත්තාති බ්‍රහ්මසහස්සාති මම වසං අතිවත්තිතාති”ති කොධාභිභූතතාය අඤ්ඤතරස්ස බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජස්ස සරිරෙ අධිමුච්චි, තං දස්සෙතුං අථ බො, භික්ඛවෙනිආදිමාහ. තත්ථ සවෙ ත්වං එවං අනුබුද්ධොති සවෙ ත්වං එවං අත්තනාව චත්තාරි සච්චාති අනුබුද්ධො. මා සාවකෙ උපනෙසීති ගිහිසාවකෙ වා පබ්බජිතසාවකෙ වා තං ධම්මං මා උපනයෙසි. භීතෙ කායෙ පතිට්ඨිතාති චතුසු අපායෙසු පතිට්ඨිතා. පණීතෙ කායෙ පතිට්ඨිතාති බ්‍රහ්මලොකෙ පතිට්ඨිතා. ඉදං කෙ සන්ධාය වදති? බාහිරපබ්බජ්ජං පබ්බජිතෙ තාපසපරිබ්බාජකෙ. අනුප්පන්නෙ හි බුද්ධුප්පාදෙ කුලපුත්තා තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා කස්සචි කිඤ්චි අවිචාරෙත්වා එකචරා හුත්වා සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙත්වා බ්‍රහ්මලොකෙ උප්පජ්ජිංසු, තෙ සන්ධාය එවමාහ. අනක්ඛාතං කුසලඤ්චි මාරිසාති පරෙසං අනක්ඛාතං අනොවදනං ධම්මකථාය අකථනං කුසලං එතං සෙයොයා. මා පරං ඔවදාහීති කාලෙන මනුස්සලොකං, කාලෙන දෙවලොකං, කාලෙන බ්‍රහ්මලොකං, කාලෙන නාගලොකං ආභිණ්ඩන්තො මා විවරි, එකස්මිං යානෙ

නිසින්නො ක්කානමග්ගඵලසුබ්බෙන විනිනාමෙහීති. අනාලපනතායාති අනුල්ලපනතාය. බ්‍රහ්මුනො ච අභිනිමන්තනතායාති බ්‍රහ්මුනො ච ඉද්ද්ද්භි, මාරිස, නිව්චන්තිආදිනා නයෙන සහ කායකෙන බ්‍රහ්මට්ඨානෙන නිමන්තනවචනෙන. තස්මාති තෙන කාරණෙන. ඉමස්ස වෙය්‍යාකරණස්ස බ්‍රහ්මනිමන්තනිකංත්වෙව අධිවචනං සඬ්ඛා සමඤ්ඤා පඤ්ඤත්ති ජාතා. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

පපඤ්චසුද්ධනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

බ්‍රහ්මනිමන්තනිකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. මාරතජ්ජනියසුත්තවණ්ණනා

506. එවං මෙ සුතන්ති මාරතජ්ජනියසුත්තං. තත්ථ කොට්ඨමනුපවිට්ඨොති කුච්ඡං පවිසිත්වා අත්තානං අත්තො අනුපවිට්ඨො, පක්කාසයට්ඨානෙන නිසින්නො. ගරුගරො වියාති ගරුකගරුකො විය ථද්ධො පාසාණපුඤ්ජසදිසො. මාසාවිතං මඤ්ඤෙති මාසහත්තං භුත්තස්ස කුච්ඡ විය මාසපුරිතපසිබ්බකො විය තින්තමාසො විය වාති අත්ථො. විහාරං පවිසිත්වාති සථෙ ආහාරදොසෙන එස ගරුභාවො, අබ්භොකාසෙ වඩ්ඤ්ඤං න සජ්ජායන්ති වඩ්ඤ්ඤා ඔරොහිත්වා පණ්ණසාලං පවිසිත්වා පකතිපඤ්ඤත්තෙ ආසනෙන නිසිදි. පච්චත්තං යොනිසො මනසාකාසීති, “කිං නු බො එත”න්ති ආවජ්ජමානො අත්තනොයෙව උපායෙන මනසි අකාසි. සථෙ පන ථෙරො අත්තනො සීලං ආවජ්ජෙත්වා, “යං හියොයා වා පරෙ වා පරසුචෙ වා පරිභුත්තං අවිපක්කමත්ථී, අඤ්ඤො වා කොචි විසභාගදොසො, සබ්බං ජීරතු ඵාසුකං හොතු”ති හත්ථෙන කුච්ඡං පරාමසිස්ස, මාරො පාපිමා විලිසිත්වා අගමිස්ස. ථෙරො පන තථා අකත්වා යොනිසො මනසි අකාසි. මා තථාගතං විහෙසෙසීති යථා හි පුත්තෙසු විහෙසිතෙසු මාතාපිතරො විහෙසිතාව හොත්ති, සද්ධිවිහාරිකඅත්තෙවාසිකෙසු විහෙසිතෙසු ආවරියුපජ්ඣායා විහෙසිතාව, ජනපදෙ විහෙසිතෙ රාජා විහෙසිතොව හොති, එවං තථාගතසාවකෙ විහෙසිතෙ තථාගතො විහෙසිතොව හොති. තෙනාහ – “මා තථාගතං විහෙසෙසී”ති.

පච්චග්ගලෙ අට්ඨාසීති පතිඅග්ගලෙව අට්ඨාසි. අග්ගලං වුව්චති කවාටං, මුබ්බෙන උග්ගන්ත්වා පණ්ණසාලතො නික්ඛමිත්වා බහිපණ්ණසාලාය කවාටං නිස්සාය අට්ඨාසීති අත්ථො.

507. භූතපුබ්බාහං පාපිමාති කස්මා ඉදං දෙසනං ආරහි? ථෙරො කිර විත්තෙසි – “ආකාසට්ඨකදෙවතානං තාව මනුස්සගන්ධො යොජනසතෙ යිතානං ආබාධං කරොති. වුත්තඤ්ඤෙනං – ‘යොජනසතං බො රාජඤ්ඤ

මනුස්සගන්ධො දෙවෙ උබ්බාධතී'ති (දී. නි. 2.415). අයං පන මාරො නාගරිකො පරිවොක්ඛො මහෙසක්ඛො ආනුභාවසම්පන්නො දෙවරාජා සමානො මම කුච්ඡියං පවිසිත්වා අන්තානං අන්තො පක්කාසයොකාසෙ නිසින්නො අතිවිය පදුට්ඨො භවිස්සති. එවරුපං නාම ඡෙගුවිජං පටිකුලං ඔකාසං පවිසිත්වා නිසිදිතුං සක්කොන්තස්ස කිමඤ්ඤං අකරණියං භවිස්සති, කිං අඤ්ඤං ලජ්ජිස්සති, ත්වං මම ඤාතිකොති පන වුත්තෙ මුදුභාවං අනාපජ්ජමානො නාම නත්ථි, භන්දස්ස ඤාතිකොටිං පටිච්ඡික්ඛිත්වා මුදුකෙනෙව නං උපායෙන විස්සජ්ජෙස්සාමි''ති චිත්තෙන්වා ඉමං දෙසනමාරහි.

සො මෙ ත්වං භාගිනෙය්‍යො භොසීති සො ත්වං තස්මිං කාලෙ මය්හං භාගිනෙය්‍යො භොසි. ඉදං පචෙණ්ඩසෙන වුත්තං. දෙවලොකස්මිං පන මාරස්ස පිතු වංසො පිතාමහස්ස වංසො රජ්ජං කරොන්නො නාම නත්ථි, පුඤ්ඤවසෙන දෙවලොකෙ දෙවරාජා හුත්වා නිබ්බත්තො, යාවතායුකං යත්වා වචති. අඤ්ඤො එකො අත්තනා කතෙන කම්මෙන තස්මිං යානෙ අධිපති හුත්වා නිබ්බත්තති. ඉති අයං මාරොපි තදා තතො වචිත්වා පුන කුසලං කත්වා ඉමස්මිං කාලෙ තස්මිං අධිපතිට්ඨානෙ නිබ්බත්තොති වෙදිතබ්බො.

විදුරොති විගතධුරො, අඤ්ඤෙහි සද්ධිං අසද්ධියොති අත්ථො. අප්පකසිරෙනාති අප්පදුක්ඛෙන. පසුපාලකාති අපෙළකපාලකා. පථාවිනොති මග්ගපටිපන්නා. කායෙ උපවිනිත්වාති සමන්තතො විතකං බන්ධිත්වා. අග්ගිං දත්වා පක්කම්භුති එත්තකෙන සරිරං පරියාදානං ගම්ස්සතීති විතකස්ස පමාණං සල්ලක්ඛෙත්වා චතුසු දිසාසු අග්ගිං දත්වා පක්කම්භු. විතකො පදීපසිඛා විය පජ්ජලි, ථෙරස්ස උදකලෙණං පවිසිත්වා නිසින්නකාලො විය අභොසි. වීචරානි පජ්චොටෙත්වාති සමාපත්තිතො වුට්ඨාය විගතධුමෙ කිංසුකවණ්ණෙ අඬිගාරෙ මද්දමානො වීචරානි විදුනිත්වා. සරීරෙ පනස්ස උසුමමත්තමිපි නාභොසි, වීචරෙසු අංසුමත්තමිපි නජ්ඣායි, සමාපත්තිඵලං නාමෙතං.

508. අක්කොසථාති දසහි අක්කොසවත්ථුහි අක්කොසථ. පරිභාසථාති වාචාය පරිභාසථ. රොසෙථාති සට්ටෙථ. විහෙසෙථාති දුක්ඛාපෙථ. සබ්බමෙතං වාචාය සට්ටනස්සෙව අධිවචනං. යථා තං දුසී මාරොති යථා එතෙසං දුසී මාරො. ලහෙථ ඔතාරන්නි ලහෙථ ඡිද්දං, කිලෙසුප්පත්තියා ආරම්මණං පච්චයං ලහෙය්‍යාති අත්ථො. මුණ්ඩකාතිආදියු මුණ්ඩෙ මුණ්ඩාති සමණෙ ව සමණාති වත්තුං වට්ටෙය්‍ය, ඉමෙ පන භීළෙන්තා මුණ්ඩකා සමණකාති ආභංසු. ඉබ්භාති ගහපතිකා. කිණ්භාති කණ්භා, කාළකාති අත්ථො. බන්ධුපාදාපච්චාති එත්ථ බන්ධුති බ්‍රහ්මා අධිප්පෙතො. තඤ්ඤි බ්‍රාහ්මණා පිතාමහොති වොහරන්නි. පාදානං අපච්චා පාදාපච්චා, බ්‍රහ්මුනො පිට්ඨිපාදතො ජාතාති අධිප්පායො.

තෙසං කිර අයං ලද්ධි – “බ්‍රාහ්මණා බ්‍රහ්මුතො මුඛතො නික්ඛන්තා, ඛත්තියා උරතො, වෙස්සා නාහිතො, සුද්දා ජාණුතො, සමණා පිට්ඨිපාදතො” ති.

ඤායිතොස්මා ඤායිතොස්මාති ඤායිතො මයං ඤායිතො මයන්ති. මධුරකජාතාති ආලසියජාතා. ඤායන්තීති චිත්තයන්ති. පජ්ඤායන්තීතිආදීති උපසග්ගවසෙන වච්ඡිතාති. මූසිකං මග්ගයමානොති සායං ගොචරත්ථාය සුසිරරුක්ඛතො නික්ඛන්තං රුක්ඛසාධාය මූසිකං පරියෙසන්තො. සො කිර උපසන්තුපසන්තො විය නිච්චලොව තිට්ඨති, සම්පත්තකාලෙ මූසිකං සහසා ගණ්හාති. කොත්ථුති සිඬගාලො, සොණොතිපි වදන්ති. සන්ධිසමලසඬකට්ඨෙති සන්ධිමිහි ව සමලෙ ව සඬකට්ඨෙ ව. තත්ථ සන්ධි නාම සරසන්ධි. සමලො නාම ගුලනිද්ධමනපනාළි. සඬකට්ඨං නාම සඬකාරට්ඨානං. වහවිජන්තොති කන්තාරතො නික්ඛන්තො ඡින්නවහො. සන්ධිසමලසඬකට්ඨෙති සන්ධිමිහි වා සමලෙ වා සඬකට්ඨෙ වා. සොපි හි ඛද්ධගන්තො විය නිච්චලො ඤායති.

නිරයං උපපජ්ජන්තීති සචෙ මාරො මනුස්සානං සරීරෙ අධිමුච්චිත්වා එවං කරෙය්‍ය, මනුස්සානං අකුසලං න භවෙය්‍ය, මාරස්සෙව භවෙය්‍ය. සරීරෙ පන අනධිමුච්චිත්වා විසභාගවත්ථුං විජ්ජට්ඨාරාමමණං දස්සෙති, තදා කිර සො හික්ඛු ඛිජ්ජං ගහෙත්වා මච්ඡෙ අජ්ඣොත්ථරන්තෙ විය, ජාලං ගහෙත්වා මච්ඡෙ ගණ්හන්තෙ විය, ලෙපයට්ඨිං ඔඬ්ඬෙත්වා සකුණෙ ඛන්ධන්තෙ විය, සුනඛෙහි සද්ධිං අරඤ්ඤෙ මීගවං වරන්තෙ විය, මාතුගාමෙ ගහෙත්වා ආපානභූමියං නිසින්තෙ විය, නච්චන්තෙ විය, ගායන්තෙ විය, හික්ඛුනීනං රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානෙසු විසභාගමනුස්සෙ නිසින්තෙ විය, ධීතෙ විය ව කත්වා දස්සෙසි. මනුස්සා අරඤ්ඤගතාපි වනගතාපි විහාරගතාපි විජ්ජට්ඨාරාමමණං පස්සිත්වා ආගන්ත්වා අඤ්ඤෙසං කට්ඨන්ති – “සමණා එවරූපං අස්සමණකං අනනුච්ඡවිකං කරොන්ති, එතෙසං දින්තෙ කුතො කුසලං, මා එතෙසං කිඤ්ච අදත්ථා” ති. එවං තෙ මනුස්සා දිට්ඨදිට්ඨට්ඨානෙ සීලවන්තෙ අක්කොසන්තා අපුඤ්ඤං පසවිත්වා අපායපුරකා අහෙසුං. තෙන චුත්තං “නිරයං උපපජ්ජන්ති” ති.

509. අන්වාචිට්ඨාති ආවට්ටිතා. එරිත්වා විහරිංසුති න කෙවලං එරිත්වා විහරිංසු. කකුසන්ධස්ස පන භගවතො ඔවාදෙ යත්වා ඉමෙ චත්තාරො බ්‍රහ්මවිහාරෙ නිබ්බත්තෙත්වා ඤානපදට්ඨානං විපස්සනං වඬ්ඬෙත්වා අරහත්තෙ පතිට්ඨහිංසු.

510. ආගතිං වා ගතිං වාති පටිසන්ධිවසෙන ආගමනට්ඨානං වා, චුතිවසෙන ගමනට්ඨානං වා න ජානාමි. සියා චිත්තස්ස අඤ්ඤාථත්තන්ති

සොමනස්සවසෙන අඤ්ඤාපරිවිතෙන භවෙය්‍ය. සග්ගං ලොකං උපපජ්ජන්තීති ඉධාපි පුරිමනයෙනෙව අත්ථො වෙදිතඛිබ්බො. යථා හි පුඛිබ්බෙ විජ්ජට්ඨාරකරං ආරම්මණං දස්සෙති, එවමිධාපි පසාදකරං. සො කිර තදා මනුස්සානං දස්සනට්ඨානෙ හික්ඛු ආකාසෙ ගච්ඡන්තෙ විය, යිතෙ විය පල්ලඬකෙන නිසින්තෙ විය, ආකාසෙ සුචිකම්මං කරොන්තෙ විය, පොත්ථකං වාවෙන්තෙ විය, ආකාසෙ විවරං පසාරෙත්වා කායං උතුං ගණ්භාපෙත්තෙ විය, නවපඛිබ්බතෙ ආකාසෙන වරන්තෙ විය, තරුණසාමණෙරෙ ආකාසෙ යත්වා පුජ්ජානි ඔවිතන්තෙ විය කත්වා දස්සෙසි. මනුස්සා අරඤ්ඤාගතාපි වනගතාපි විහාරගතාපි පඛිබ්බජානං තං පටිපත්තිං දිස්වා ආගන්ත්වා අඤ්ඤාසං කට්ඨන්ති – “හික්ඛුසු අන්තමසො සාමණෙරාපි එවංමහිද්ධිකො මහානුභාවා, එතෙසං දින්තං මහජ්ජලං නාම හොති, එතෙසං දෙථ සක්කරොථා”ති. තතො මනුස්සා හික්ඛුසඬ්ඨං වතුහි පච්චයෙහි සක්කරොන්තා බහුං පුඤ්ඤං කත්වා සග්ගපට්ඨරකා අහෙසුං. තෙන චුත්තං “සග්ගං ලොකං උපපජ්ජන්තී”ති.

511. එථ තුම්හෙ, හික්ඛවෙ, අසුභානුපස්සිනො කායෙ විහරොති භගවා සකලජම්බුදීපං ආභිණ්ඩන්තො අන්තමසො ද්වින්තමිපි තිණ්ණමිපි හික්ඛුනං වසනට්ඨානං ගන්ත්වා –

“අසුභසඤ්ඤාපරිවිතෙන, හික්ඛවෙ, හික්ඛුනො චෙතසා බහුලං විහරතො මෙට්ඨනධම්මසමාපත්තියා චිත්තං පතිලියති පතිකුටති පතිවත්තති න සම්පසාරියති, උපෙක්ඛා වා පාටිකුල්‍යතා වා සණ්ඨාති.

ආභාරෙ පටිකුලසඤ්ඤාපරිවිතෙන, හික්ඛවෙ, හික්ඛුනො චෙතසා බහුලං විහරතො රසතණ්භාය චිත්තං පතිලියති පතිකුටති පතිවත්තති න සම්පසාරියති, උපෙක්ඛා වා පාටිකුල්‍යතා වා සණ්ඨාති.

සඛ්ඛලොකෙ අනභිරතිසඤ්ඤාපරිවිතෙන, හික්ඛවෙ, හික්ඛුනො චෙතසා බහුලං විහරතො ලොකචිත්‍රෙසු චිත්තං පතිලියති පතිකුටති පතිවත්තති න සම්පසාරියති, උපෙක්ඛා වා පාටිකුල්‍යතා වා සණ්ඨාති.

අනිච්චසඤ්ඤාපරිවිතෙන, හික්ඛවෙ, හික්ඛුනො චෙතසා බහුලං විහරතො ලාභසක්කාරසිලොකෙ චිත්තං පතිලියති පතිකුටති පතිවත්තති න සම්පසාරියති, උපෙක්ඛා වා පාටිකුල්‍යතා වා සණ්ඨාති”ති (අ. නි. 7.49) එවං ආනිසංසං දස්සෙත්වා –

එථ තුම්හෙ, හික්ඛවෙ, අසුභානුපස්සි කායෙ විහරං, ආභාරෙ පටිකුලසඤ්ඤානො සඛ්ඛලොකෙ අනභිරතිසඤ්ඤානො සඛ්ඛසඬ්ඨාරෙසු අනිච්චානුපස්සිනොති. ඉමානි චත්තාරි කම්මට්ඨානානි කට්ඨෙසි. තෙපි හික්ඛු

ඉමෙසු චතුසු කම්මට්ඨානෙසු කම්මං කරොන්තා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා සබ්බාසථෙ බෙපෙත්වා අරහත්තෙ පතිට්ඨහිංසු, ඉමානිපි චත්තාරි කම්මට්ඨානානි රාගසන්තානි දොසමොහසන්තානි රාගපටිඝාතානි දොසමොහපටිඝාතානි වාති.

512. සක්ඛරං ගහෙත්වාති අන්තොමුට්ඨියං තිට්ඨනපමාණං පාසාණං ගහෙත්වා. අයඤ්ඤි බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙහි භික්ඛු අක්කොසාපෙත්වාපි, බ්‍රාහ්මණගහපතිකානං වසෙන භික්ඛුසඤ්ඤාසං ලාභසක්කාරං උප්පාදාපෙත්වාපි, ඔතාරං අලහන්තො ඉදානි සහත්ථා උපක්කමිතුකාමො අඤ්ඤතරස්ස කුමාරස්ස සරීරෙ අධිමුච්චිත්වා එවරූපං පාසාණං අග්ගහෙසි. තං සන්ධාය චුත්තං “සක්ඛරං ගහෙත්වා”ති.

සීසං වො භින්දිති සීසං භින්දි, මහාවම්මං ඡිජ්ජිත්වා මංසං ද්වෙධා අහොසි. සක්ඛරා පනස්ස සීසකටාහං අභින්දිත්වා අට්ඨිං ආභව්වෙව නිවත්තා. නාගාපලොකිතං අපලොකෙසීති පහාරසද්දං සුත්වා යථා නාම හත්ථිනාගො ඉතො වා එත්තො වා අපලොකෙතුකාමො ගීවං අපරිවත්තෙත්වා සකලසරීරෙනෙව නිවත්තිත්වා අපලොකෙති. එවං සකලසරීරෙනෙව නිවත්තිත්වා අපලොකෙසි. යථා හි මහාජනස්ස අට්ඨිති කොට්ඨා කොට්ඨං ආභව්ව යිතානි, පච්චෙකඛුද්ධානං අභිකුසලග්ගානි, න එවං ඛුද්ධානං. ඛුද්ධානං පන සඤ්ඤානි විය එකාබ්ඤ්ඤානි හුත්වා යිතානි, තස්මා පච්ඡතො අපලොකනකාලෙ න සක්කා හොති ගීවං පරිවත්තෙතුං. යථා පන හත්ථිනාගො පච්ඡාහං අපලොකෙතුකාමො සකලසරීරෙනෙව පරිවත්තිති, එවං පරිවත්තිතබ්බං හොති. තස්මා හගවා යන්තෙන පරිවත්තිතා සුචණ්ණපට්ඨා විය සකලසරීරෙනෙව නිවත්තිත්වා අපලොකෙසි, අපලොකෙත්වා යිතො පන, “න වායං දුසි මාරො මත්තමඤ්ඤාසි”ති ආහ. තස්සත්ථො, අයං දුසි මාරො පාපං කරොන්තො නෙව පමාණං අඤ්ඤාසි, පමාණාතික්කන්තමකාසිති.

සභාපලොකනායාති කකුසන්ධස්ස හගවතො අපලොකනෙනෙව සහ තඤ්ඤාඤ්ඤෙව. තම්භා ව යානා වට්ඨිති තම්භා ව දෙවට්ඨානා චුතො, මහානිරයං උපපන්නොති අත්ථො. වචමානො හි න යත්ථ කත්ථවි යිතො වචති, තස්මා වසවත්තිදෙවලොකං ආගන්ත්වා චුතො, “සභාපලොකනායා”ති ව වචනතො න හගවතො අපලොකිතත්තා චුතොති වෙදිතබ්බො, චුතිකාලදස්සනමත්තමෙව හෙතං. උළාරෙ පන මහාසාවකෙ විරද්ධත්තා කුදාරියා පහටං වියස්ස ආයු තත්ථොව ඡිජ්ජිත්වා ගතන්ති වෙදිතබ්බං. තයො නාමධෙය්‍යා හොන්තීති තිණි නාමානි හොන්ති. ඡචස්සායතනිකොති ඡසු එස්සායතනෙසු පාටියෙක්කාය වෙදනාය පච්චයො.

සඬකුසමාහතොති අයසුලෙහි සමාහතො. පච්චත්තවෙදනියොති සයමෙව වෙදනාජනකො. සඬකුනා සඬකු හදයෙ සමාගච්ඡෙය්‍යාති අයසුලෙන සද්ධිං අයසුලං හදයමජ්ඣෙ සමාගච්ඡෙය්‍යා. තස්මිං කිර නිරයෙ උපපන්නානං තිගාචුතො අත්තභාවො හොති, ථෙරස්සාපි තාදිසො අහොසි. අථස්ස හි නිරයපාලා තාලක්ඛන්ධපමාණාති අයසුලාති ආදිත්තාති සම්පජ්ජලිතාති සජොතිභූතාති සයමෙව ගහෙත්වා පුනස්පුනං නිවත්තමානා, — “ඉමිනා තෙ යානෙන චිත්තෙත්වා පාපං කත”න්ති පුච්ඡොණියං පුචං කොට්ටෙන්තො විය හදයමජ්ඣං කොට්ටෙන්වා, පණ්ණාස ජනා පාදාහිමුඛා පණ්ණාස ජනා සීසාහිමුඛා කොට්ටෙන්වා ගච්ඡන්ති, එවං ගච්ඡන්තා පඤ්චහි වස්සසතෙහි උහො අත්තෙ පත්වා පුන නිවත්තමානා පඤ්චහි වස්සසතෙහි හදයමජ්ඣං ආගච්ඡන්ති. තං සන්ධාය එවං වුත්තං.

වුට්ඨානිමන්ති විපාකවුට්ඨානවෙදනං. සා කිර මහානිරයෙ වෙදනාතො දුක්ඛතරා හොති, යථා හි සිනෙහපානසත්තාහතො පරිභාරසත්තාහං දුක්ඛතරං, එවං මහානිරයදුක්ඛතො උස්සදෙ විපාකවුට්ඨානවෙදනා දුක්ඛතරාති වදන්ති. සෙය්‍යථාපි මච්ඡස්සාති පුරිසසීසඤ්ඤා වට්ටං හොති, සුලෙන පහරන්තස්ස පහාරො යානං න ලහති පරිගලති, මච්ඡසීසං ආයතං පුචුලං, පහාරො යානං ලහති, අවිරජ්ඣිත්වා කම්මකාරණා සුකරා හොති, තස්මා එවරූපං සීසං හොති.

513. විධුරං සාවකමාසජ්ජාති විධුරං සාවකං සට්ඨන්තවා. පච්චත්තවෙදනාති සයමෙව පාටියෙක්කවෙදනාජනකා. ඊදිසො නිරයො ආසීති ඉමස්මිං යානෙ නිරයො දෙවදුතසුත්තෙන දීපෙතබ්බො. කණ්ඨ-දුක්ඛං නිගච්ඡසීති කාලක-මාර, දුක්ඛං චිත්තිස්සසි. මජ්ඣෙ සරස්සාති මහාසමුද්දස්ස මජ්ඣෙ උදකං වත්ථුං කත්වා නිබ්බත්තවිමානාති කජ්ජට්ඨිතිකාති හොන්ති, තෙසං වෙචරියස්ස විය වණ්ණො හොති, පබ්බතමත්ථකෙ ජලිතනළග්ගික්ඛන්ධො විය ච තෙසං අච්චියො ජොතන්ති, පහස්සරා පහාසම්පන්නා හොන්ති, තෙසු විමානෙසු නීලහෙදාදිවසෙන නානත්තවණ්ණො අච්ඡරා නච්චන්ති. යො එතමභිජානාතීති යො එතං විමානවත්ථුං ජානාතීති අත්ථො. එවමෙත්ථ විමානපෙතවත්ථුකෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො. පාදඬගුට්ඨෙන කම්පසීති ඉදං පාසාදකම්පනසුත්තෙන දීපෙතබ්බං. යො වෙජ්‍යන්තං පාසාදන්ති ඉදං චූළතණ්භාසඬ්ඛයවිමුත්තිසුත්තෙන දීපෙතබ්බං. සක්කං සො පරිපුච්ඡතීති ඉදමිපි තෙනෙව දීපෙතබ්බං. සුධම්මායාහිතො සහන්ති සුධම්මසභාය සම්පෙ, අයං පන බ්‍රහ්මලොකෙ සුධම්මසභාව, න තාවතිංසභවතෙ. සුධම්මසභාවිරහිතො හි දෙවලොකො නාම නත්ථි.

බ්‍රහ්මලොකෙ පහස්සරන්ති බ්‍රහ්මලොකෙ මහාමොග්ගල්ලානමහාකස්සපාදීහි සාවකෙහි සද්ධිං තස්ස තෙජොධාතුං සමාපජ්ජිත්වා නිසින්තස්ස භගවතො ධ්‍යානං. එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ භගවා බ්‍රහ්මලොකෙ සුධම්මාය දෙවසභාය සන්නිපතිත්වා, — “අත්ථි නු ඛො කොචි සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා එවංමහිද්ධිකො. යො ඉධ ආගන්තුං සක්කුණෙය්‍යා”ති වින්තෙන්තස්සෙව බ්‍රහ්මගණස්ස විත්තමඤ්ඤාය තත්ථ ගන්ත්වා බ්‍රහ්මගණස්ස මත්ථකෙ නිසින්තො තෙජොධාතුං සමාපජ්ජිත්වා මහාමොග්ගල්ලානාදීනං ආගමනං වින්තෙසි. තෙපි ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා තෙජොධාතුං සමාපජ්ජිත්වා පච්චෙකං දිසාසු නිසීදිංසු, සකලබ්‍රහ්මලොකො එකොභාසො අහොසි. සත්ථා චතුසච්චජ්ජකාසනං ධම්මං දෙසෙසි, දෙසනාපරියොසානෙ අනෙකානි බ්‍රහ්මසහස්සානි මග්ගඵලෙසු පතිට්ඨහිංසු. තං සන්ධායිමා ගාථා චුත්තා, සො පනායමත්ථො අඤ්ඤතරබ්‍රහ්මසුත්තෙන දීපෙතඛිබ්බො.

විමොක්ඛෙන අළස්සයිති ක්‍රියානිමොක්ඛෙන ඵ්‍රසි. වනන්ති ජම්බුදීපං. පුඛ්ඛවිදෙහානන්ති පුඛ්ඛවිදෙහානඤ්ච දීපං. යෙ ච භූමිසයා නරාති භූමිසයා නරා නාම අපරගොයානකා ච උත්තරකුරුකා ච. තෙපි සඛිබ්බෙ ඵ්‍රසිති චුත්තං හොති. අයං පන අත්ථො නන්දොපනන්දදමනෙන දීපෙතඛිබ්බො. වත්ථු විසුද්ධිමග්ගෙ ඉද්ධිකථාය විත්ථාරිතං. අපුඤ්ඤං පසච්ඡිති අපුඤ්ඤං පටිලහි. ආසං මා අකාසි භික්ඛුසුති භික්ඛු විහෙසෙමිති එතං ආසං මා අකාසි. සෙසං සඛිබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

මාරතජ්ජනියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පඤ්චමවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

මූලපණ්ණාසට්ඨකථා නිට්ඨිතා.

සබ්බදාතං ධම්ම දාතං ජිනාති,
සබ්බරසං ධම්ම රසං ජිනාති;
සබ්බරතීං ධම්ම රතීං ජිනාති
තණ්හාක්ඛයො සබ්බදුක්ඛං ජිනාති

(ධම්මපදය තණ්හා වග්ගො)

ධම්මාරාමො ධම්මරතො - ධම්මං ධුත්ථිච්ඡන්දයං;
ධම්මං ධුත්ථස්සරං නික්ඛු - සද්ධම්මා හ පරිනායති.

(ධම්මපදය නික්ඛු වග්ගො)

ධම්මො පතොසො සුගතාප්පසන්ථො,
තරණීච සංසාර මහණ්ණවස්ස;
බ්‍රහ්මාසුරාදීනි අමස්සනීයෙතා,
රසො රසානං පරමො තිලොක්කො.

මහාගඳො මච්චුපරා පහානො,
සබ්බිනිනාසාය විසෙසමන්තො;
සබ්බන්ති දානෙත ච කප්පරුක්ඛො,
චිත්තමණී අද්දසටොච ධම්මො.

ධම්මං විනා තන්ති ජිනාච මානා,
තමෙව තාණං සරණං පනිට්ඨා;
තස්මා හි තො කිච්චමඤ්ඤප්පනාය,
සුඤ්ඤාච ධාරෙච වරාච ධම්මෙ.

(භස්වාහිනී)

චිරං නිට්ඨතු ලොකස්මිං - සම්මා සම්බුද්ධ සාසානං!

ධර්ම උත්තම පිණිසයි.....